

भगवानुं ठेकाणुं :
श्री अ. भा. श्वे. स्थानकेवासी
जैन शास्त्रोद्धार समिति,
ठे. गरेडिया कूवा रोड,
राजकोट, (सौराष्ट्र).

Published by :
Shri Akhil Bharat S. S.
Jain Shastroddhara Samiti,
Garedia Kuva Road, RAJKOT,
(Saurashtra), W Ry, India.

ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां,
जानन्ति ते किमपि तान् प्रति नैष यत्नः ।
उत्पत्स्यतेऽस्ति यम कोऽपि समानधर्मा,
कालौह्यं निरवधिर्विपुला च पृथ्वी ॥ १ ॥

हरिगीतच्छन्दः

करते अवज्ञा जो हमारी यत्न ना उनके लिये ।
जो जानते हैं तत्त्व कुछ फिर यत्न ना उनके लिये ॥
जनमेगा मुझसा व्यक्ति कोई तत्त्व इससे पायगा ।
है काल निरवधि विपुलपृथ्वी ध्यान में यह लायगा ॥ १ ॥

मूल्यः ३. २५=००

प्रथम आवृत्ति प्रत १२००
वीर संवत् २४६२
विक्रम संवत् २०२२
धनवीसन १९६५

मुद्रकः
अण्णिलास छगनदास शास्त्र
नवप्रसाद प्रिन्टीग प्रेस,
धीकाटा रोड, अमदावाद.

भगवतीसूत्र भा. आठवेंकी विषयानुक्रमणिका

अनुक्रमाङ्क

विषय

पृष्ठाङ्क

नववे शतकका वत्तीसवें उद्देशका प्रारम्भ

१	वत्तीसवे अध्ययनका विषयविवरण	१-४
२	गांगेय अनगारका वक्तव्य	५-१३
३	उद्धर्तनाका निरूपण	१३-२०
४	भवान्तरमें प्रवेशनका निरूपण	२१-२५३
५	नैरयिक प्रवेशनके अल्प बहुत्वका निरूपण	२५३-२५६
६	तिर्य्यच योनिक प्रवेशका निरूपण	२५७-२७२
७	मनुष्यों के प्रवेशनका निरूपण	२७३-२८५
८	देवोंके भवान्तरमें प्रवेशनका निरूपण	२८५-३०८
९	नैरयिक यगैरहके भवान्तरमें प्रवेशनका अल्प बहुत्व आदिका निरूपण	३०८-३१०
१०	नैरयिक आदिके उत्पात आदि का सान्तर निरन्तर होनेका कथन	३१०-३४८
११	गांगेय अनगारके निर्वाण का निरूपण	३४८-३५१
	तेतीसवे उद्देशका प्रारम्भ—	
१२	तेतीसवें उद्देशका विषय विवरण	३५२-३५६
१३	ऋषभदत्ता के निर्वाणका वर्णन	३५५-३६१
१४	देवानदाके पुत्रवात्सल्यताका निरूपण	३८२-३९८
१५	जमालि प्रकरण का कथन	३९८-४९८
१६	जमाली के दीक्षा ग्रहणका निरूपण	४९९-५७१
१७	महावीर स्वामीके कथनके प्रति जमाली का अश्रद्धा युक्त होने का कथन	५७१-६०३
१८	जमाली के मिथ्याभिमानपनेका और कालधर्ममाग्निका कथन	६०४-६१९
१९	जमालीका किल्विपिक देवपनेसे उत्पन्न होनेका कथन	६२०-६२४
२०	देवकिल्विपिकोंके भेदोंका कथन	६२४-६४०

चोतीसवां उद्देश

२१	पुरुष, अश्व आदिकोंका हनन-मारना और उनके वैर- वधनका निरूपण	६४१-६५६
२२	पृथ्वीकायिक आदिकोंके आनमान आदिका निरूपण	६५७-६७०
२३	वृक्षके चालनमें वायुकाय संश्रयी क्रियाका निरूपण	६७१-६७४

બા. બ્ર. શ્રી વિનોદકુમારનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર

આ પરમ વૈરાગી અને દયાના પુંજ જેવા આ પુરુષનો જન્મ વિક્રમ સંવત ૧૯૯૨ પોર્ટસુદાન (આફ્રિકા) માં કે જે જ્યાં વીરાણી કુટુંબનો વ્યાપાર આજ દિવસ સુધી ચાલુ છે, ત્યાં થયો હતો.

શ્રી વિનોદકુમારના પુણ્યવાન પિતાશ્રીનું નામ શેઠશ્રી દુર્લભજી શામજી વીરાણી અને મહાલગ્ન માતૃશ્રીનું નામ બેન મણિબેન વીરાણી બન્નેનું અસલ વતન રાજકોટ (સૌરાષ્ટ્ર) છે બેન મણિબેન ધર્મિક ક્રિયામાં પહેલેથી જ રુચિવાળા હતા, પરંતુ શ્રી વિનોદકુમાર ગર્ભમાં અવ્યા પછી વધારે દઢધર્મી અને પ્રિયધર્મી બન્યા હતા.

પૂર્વજીવન સંસ્કારથી શ્રી વિનોદકુમારનું લક્ષ ધાર્મિક અભ્યાસ અને ત્યાગ ભાવ તરફ વધારે હોવા છતાં તેઓશ્રીએ નોનમેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કરી વ્યવહારિક કેળવણી લીધેલી અને વ્યાપારની પેઢીમાં કુશળતા બતાવેલી

તેઓશ્રીએ યુનાઈટેડ કિંગડમ, ફ્રાન્સ, બેલ્જિયમ, હોલેન્ડ, જર્મની, સ્વી-ઝર્લેન્ડ, તેમ જ ઈટાલી, ઈજિપ્ત વગેરે દેશોમાં પ્રવાસ કરેલ સાં. ૨૦૦૬ના વૈશાખ માસ, સને ૧૯૫૩માં લંડનમાં રાણી એલીઝાબેથના રાજ્યારોહણ પ્રસંગે તેઓશ્રી લંડન ગયા હતા. કાશ્મીરનો પ્રવાસ પણ તેમણે કરેલ, દેશ-પરદેશ ફરવા છતાં પણ તેમણે કોઈ વખતે પણ કંઈમૂળનો આહાર વાપરેલ નહીં,

ઉગતી આવતી યુવાનીમાં તેઓશ્રીએ હુનિયાના રમણીય સ્થળો જેવાં કે કાશ્મીર, ઈજિપ્ત અને યુરોપનાં સુંદર સ્થળોની મુલાકાત લીધી હોવા છતાં તેઓને રમણીય સ્થળો કે રમણીય યુવતીઓનું આકર્ષણ થયું નહીં. એ એના પૂર્વજીવન ધાર્મિક સંસ્કારનો જ રંગ હતો અને એ રંગે જ તેમને તે બધું ન ગમ્યું અને તુરત પાછા ફર્યા અને સાધુ-સાધ્વીજીનાં દર્શન કરવાને ઠેકઠેકાણે ગયા અને તેમના ઉપદેશને લાભ લીધો અને વૈરાગ્યમાં જ મન લાગ્યું. હુંડાકાલ અપસર્પિણિના આ દુષમ નામના પાંચમા આરાતું વિચિત્ર વાતાવરણ બેઈ તેમને કંઈક ક્ષે.ભ થતો કે તુરત જ તેનો ખુલાસો મેળવી લેતા અને ત્યાગ ભાવમાં સ્થિર રહેતા. દેશ પરદેશમાં પણ સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, ચોંવહાર આદિ પચ્ચક્ષણ તેઓ ચૂકયા નહીં. બી ચી કોટિની શૈયાનો ત્યાગ કરી તેઓ સૂવા માટે માત્ર એક શેતરજી, એક ઓસીકું અને ઓઢવા એક ચાદર ફક્ત વાપરતા અને પલંગ ઉપર નહીં પણ ભૂમિ પર જ

“असंख्यं जीविय मा पमायए”

श्री विनोद कुमार वीराणी

(दीक्षा लीधा पहेलां शास्त्राख्यास करता)

जन्म : पोर्टसुदान सां. १९८२

दीक्षा

भी य न - (राजस्थान)

सां. २०१३ वैशाख वद १२

ता २६-५-५७ रवि वार

निर्वाण

इ लो टी - (राजस्थान)

सां २०१३ श्रावण शुद्ध १२

ता ७-८-५७ बुधवार

શ્રેયન કરતા અને પહેરવા માટે એક ખ ઢીનો લેવો અને ઝખસો વાપરતા, કેઈ વખતે કબજો પહેરના બહુ ઠંડી હોય તો વખતે સાદો ગરમ કોટ પહેરી લેતા અને મુહપત્તિ, પાથરણું, રજોહરણ અને ચાર ધાર્મિક પુસ્તકની ઝોળી સાથે રાખતા સંડાસમાં નહીં પણ જગલમાં એકાંત જગ્યામાં ઘણે ભાગે શરીરની અશુચિ દૂર કરવા જતા, હાલતાં ચાલતાં, સડાસ અને પેશાબ સંબંધીમા જીવદયાની ખરાખર જતના કરતા,

દેશમાં કે પરદેશમાં જ્યારે તેમને કોઈની સાથે મળવાનું થતું ત્યારે તેમની સાથે અહિ સામય જૈનધર્મનું સ્વરૂપ પ્રકટ કર્યા વગર રહેતા નહીં.

દીક્ષાથીઓને દીક્ષા લેવની પ્રેરણા કરતા અને એમ જ કહેતા કે જીંદગીનો કોઈ ભરોસો નથી “અસંલય જીવિયં મા પમાયણ” આયુષ્ય તૂટતાં વાર લાગતી નથી, જીવન તૂટ્યું સંધાતું નથી માટે ધર્મકરણીમાં સમયમાત્રનો પ્રમાદ ન કરવો જોઈએ.

ગોંડલ સંપ્રદાયના ઘણાખરા પૂ. મુનિવરો અને પૂ. મહાસતીજીઓનો તથા બોટાદ સંપ્રદાયના પૂ. અચાર્યશ્રી ભાણેકચંદજી મહારાજ અને દરિયાપુરી સંપ્રદાયના શાંત-શાસ્ત્ર પૂ. મુનિશ્રી લાયચંદજી મહારાજ શ્રમણ સઘના મુખ્ય આચાર્યશ્રીજી આત્મારામજી મહારાજ તપોમય જ્ઞાનનિધિ શાસ્ત્રોદ્ધારક બા. બ્ર. પૂ. આચાર્ય મહારાજ શ્રી ઘાસીનાલજી મહારાજ વગેરે અનેક સાધુ-સાધ્વીઓના ઉપદેશનો તેમણે લાભ લીધેલ. મુખ્યમાં સં. ૨૦૧૧ સાલમાં શ્રી ધર્મસિંહજી મહારાજના સંપ્રદાયના પંડિતરત્ન શ્રી લાલચંદજી મહારાજનો પરિચય થયો. લાલચંદજી મહારાજ પોતે, સંસારપક્ષના ત્રણ પુત્રો અને બે પુત્રીઓ એમ કુલ ૬ બંદકે આખા કુટુંબે સયમ અગીકાર કરેલ તે બાણી તેમને અદ્ભૂત ત્યાગ લવના પ્રગટ થઈ કે જે કદી ક્ષય પામી નહીં.

આ પહેલાં તેઓ જ્યારે માતા-પિતા સાથે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી ભાણેકચંદજી મહારાજના દર્શને બોટાદ ગયેલા ત્યારે તેમના ઉપદેશની જે અસર થઈ તે પણ મુખ્ય અસર પહેલી હતી અને બીજી અસર તે પૂજ્ય લાલચંદજી મહારાજના સહકુટુંબની દીક્ષા એ હતી આ બેઉ પ્રસંગોએ પૂર્વભવની ખ ક્ષી રહેલી આર ધનાને પૂરી કરવાના નિમિત્તરૂપ હોઈને વખતો વખત તેઓ માતા-પિતા પાસે દીક્ષાની આજ્ઞા માગતા હતા અને તેનો જવાબ તેમના પિતાશ્રી તત્કથી એક જ હતો. ‘જે હજી વાર છે સમય પાકવા દીઓ જ્ઞાનાભ્યાસ વધારો,

સં. ૨૦૧૨ના અષાઢ શુદ્ધ ૧૫ થી શ્રી વિનોદકુમારે ગોંડલ સંપ્રદાયેના શાસ્ત્ર પૂ. આચાર્યશ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ સાહેબ પાસે વેરાવળ ચાતુર્માસ દરમ્યાન ખાસ નિયમિત રીતે દીક્ષાની તૈયારી કરવા માટે તેમની પાસે જ્ઞાનાભ્યાસ કર્યો તેની સાથે પૂ. આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજના સક્ષાર પક્ષના કુટુંબી, દીક્ષાના ભાવિક શ્રી જસરાજભાઈ પણ જ્ઞાનાભ્યાસ કરતા હતા. તેઓએ ત્યાં એવો નિર્ણય કરેલો કે આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારજ પાસે આપણે બન્નેએ દીક્ષા લેવી, પહેલાં વિનોદકુમારે અને પછી શ્રી જસરાજભાઈએ દીક્ષા લેવી, શ્રી જસરાજભાઈની દીક્ષાતિથિ પૂ. શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ સાહેબે સં. ૨૦૧૩ના જેઠ શુક્ર ૫ ને સોમવારે માંગરોલ મુકામે નક્કી કરી શ્રી જસરાજભાઈ વિનોદકુમારને રાજકોટ મળ્યા. શ્રી વિનોદકુમારે શ્રી જસરાજભાઈની યથાયોગ્ય સેવા બજાવી, માંગરોળ રવાના કર્યા અને પોતે નિશ્ચયપૂર્વક દીક્ષા માટે આજ્ઞા માગી પણ તેઓના પિતાશ્રીની એકને એક વાણી સાંભળીને તેમને મનમાં આઘાત થયો અને દીક્ષા માટેનો તેમણે બીજો રસ્તો શોધી કાઢ્યો.

પૂજ્યશ્રી લાલચંદજી મહારાજ અને તેમના શિષ્યોનો પરિચય મુંબઈમાં થયેલ હતો અને ત્યારબાદ કોઈ વખત પત્રવહવાર પણ થયો હતો. છેલ્લા પત્રથી તેમણે બંનેલ હતું, જે પૂ. શ્રી લાલચંદજી મહારાજ. ખીચન ગામે પૂ. આચાર્ય શ્રી સમર્થમલજી મહારજ સાહેબ પાસે જ્ઞાનાભ્યાસ અર્થે ગયા છે. પોતાને પિતાશ્રીની આજ્ઞા (દીક્ષા માટે) મળે તેમ નથી અને દીક્ષા તો લેવી જ છે આજ્ઞા વિના કોઈ સધુ સુનિરાજ દીક્ષા આપણે નહીં અને સ્વયં મેવ દીક્ષા સૌરાષ્ટ્રમાં લઈને આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ પાસે જવામાં ઘણાં વિઘ્નો થાશે, એમ ધારીને તેઓએ દૂર રાજસ્થાનમાં ચાલ્યા જવાનું નક્કી કર્યું.

તા. ૨૪-૫-૫૭ સં. ૨૦૧૩ના વૈશાખ વદ ૧૦ ને શુક્રવારના રોજ સાંજના માતૃશ્રી સાથે છેલ્લું જમણું કર્યું. લોજન કરી, માતૃશ્રી સામાયિકમાં બેસી ગયા. તે વખતે કેઈને જાણ કર્યા વગર દીક્ષાના વિઘ્નોમાંથી બચવા માટે ઘર, કુટુંબ, સૌરાષ્ટ્ર ભૂમિ અને ગોંડલ સંપ્રદાયનો પણ ત્યાગ કરી તેઓ ખીચન તરફ રવાના થયા.

શ્રી વિનોદકુમારે નિવેદન પરથી માલૂમ પડ્યું કે તા. ૨૪-૫-૫૭ના રોજ રાત્રે આઠ વાગે ઘેરથી નીકળી, રાજકોટ જંકશન બેઠપુરની ટિકિટ લીધી તા. ૨૫-૫-૫૭ના સવારે ૮ વાગ્યે મહેસાણા પહોંચ્યા ત્યાં અઢી કલાક ગાડી પડી રહે છે, તે દરમ્યાન ગામમાં જઈને લોચ કરવા માટેના વાળ રાખીને બહીના કઢાવી નખ્યાં અને ગાડીમાં બેસી ગયા. મારવાડ જંકશન તથા બેઠપુર જંકશન થઈને તા. ૨૬-૫-૫૭ની સવારે ૪૧ વાગ્યે ફોલોલી

પહોંચ્યા ત્યાંથી પગે ચાલીને ખીચત ઉપાશ્રયમાં બિરાજતા મુનિવરોના દર્શન કર્યા વદણા નમસ્કાર કરી સુખશાતા પૂછી, બહાર નીકળ્યા અને પોતાના સામાયિકતા કપડાં પહેર્યા અને પછી પૂજ્ય શ્રી મુનિવરોની સન્મુખ સામાયિક કરવા બેઠા, તેમાં “જાવ તિયમં પંજુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણ” ના બદલે “જાવ જીવ પંજુવાસામિ તિવિહં તિવિહેણ” બોલ્યા તે શ્રી લાલચદળ મહારાજે સાલવ્યું અને તેઓશ્રીએ પૂછ્યું કે વિને દકુમાર ! તમે આ શું કરો છો, તેનો જવાબ આપવાને બદલે “અપ્પણ વોમિરામિ” બોલી પાઠ પૂરો કર્યો અને પછી વિનયપૂર્વક બે હાથ જોડીને બોલ્યા કે “સાહેબ ! એ તો બની ચૂક્યું અને મેં સ્વયં મેવ દીક્ષા લઈ લીધી, તે બરાબર જ છે અને તેમાં કાંઈ ફેરફાર થઈ શકે તેમ નથી. આ સિવાય આપશ્રીની બીજી કોઈ પણ પ્રકારની આજ્ઞા હોય તો ફરમાવો”

તે જ દિવસે બપોરના શાઝ્ઝ પૂ મુનિશ્રી સમર્થમલજી મહારાજ સાહેબે શ્રી વિનોદકુમાર મુનિને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને સમજાવ્યા કે “તમે એક સારા ખાનદાન કુટુંબની વ્યક્તિ છો. તમારી આ દીક્ષા અગીકાર કરવાની રીત બરાબર નથી કારણ કે તમારા માતા પિતાને આ હકીકતથી દુઃખ થાય અને તેથી મરી સમતિ છે કે રજોહરણની ડાડી ઉપરથી કપડું કાઢી નાખો જેથી તમો શ્રાવક ગણાવ અને જરૂર પડે તો શ્રાવકોનો સાથ લઈ શકો, એમ ત્રણવાર પૂ મહારાજશ્રીએ સમજાવેલા પરંતુ તેમણે ત્રણેય વખત એક જ ઉત્તર આપેલો કે “જે થયું, તે થયું હવે મારે આગળ શું કરવું તે ફરમાવો”

શ્રી વિનોદમુનિના શ્રી સમર્થમલજી જેવા મહામુનિના પ્રશ્નના જવાબ પછી ખીચતનો ચતુર્વિધ સઘ વિચારમાં પડી ગયો અને મુનિશ્રીઓ પર સંસારીઓનો કોઈ પણ પ્રકારનો આ નિષ્કારણ હુમલો ન આવે તે માટે શ્રી વિનોદમુનિને જણાવવામાં આવ્યું કે “અમારી સલામતી માટે તમારે બહાર નિવેદન બહાર પાડવાની જરૂર છે” ત્યારે શ્રી વિનોદમુનિએ પોતાના હસ્તાક્ષરે નિવેદન શ્રીસંઘ સમક્ષ પ્રગટ કર્યું, તેનો સર નીચે મુજબ છે:-

મારા માતા-પિતા મોહને વશ થઈને દીક્ષાની આજ્ઞા આપે તેમ ન હતું અને “અસંસયં જીત્રિયં મા પમાયણં” ને આધારે એક દણુ પણ દીક્ષાથી વચિત રહી શકુ તેમ નથી, એમ મને લગ્યું શ્રી લાલચદળ મહારાજ સાહેબ-ગેરેએ મને મારી દીક્ષા માટે વિચારી પછી કરવાનું દહેજ પગલું મને

સમ્ય મંત્રનો પ્રમાદ કરવો ઠીક ન લાગ્યો, તેથી શ્રી અરિહંત ભગવંતો તથા શ્રી સિદ્ધ ભગવંતોની સાક્ષીએ મારા ગુરુ મહારાજ સમક્ષ પ્રવ્રજ્યાનો પાઠ ભણીને મારા આત્માના કલ્યાણ માટે દીક્ષા અંગીકાર કરી છે સમાજને જોડો ખ્યાલ ન આવે કે મારી દીક્ષા ક્ષણિક શુદ્ધિથી અગર ગેરસમજથી થઈ છે તેથી તથા સમાજમાં જૈનશાસનની પ્રભાવના થાય તે હેતુથી મારે મારો વૃત્તાંત પ્રગટ કરવો ઉચિત છે.

ઉત્તરાધ્યયનનું સૂત્રના ૧૯ માં અધ્યયન પરથી મને લાગ્યું કે મનુષ્ય જીવનનું ખરૂં કર્તવ્ય મોક્ષકામ આપનારી દીક્ષા જ છે.

છેવટ સુધી મેં મારા બાપુજી પાસે દીક્ષા માટે આજ્ઞા માગી અને તે વખતે પણ પહેલાંની જેમ વાત ઉડાવી દીધી અને અનંત ઉપકારી એવા મારા બાપુજી સમક્ષ હું તેમને કડક ભાષામાં પણ કહી શકતો ન હતો અને બીજી બાજુથી મને થયું કે આયુષ્ય અશાશ્વત છે અને આવા ઉત્તમ કાર્ય માટે જરાપણ પ્રમાદ કરવો ઉચિત નથી તેથી મેં વિચારીને આ પગલું ભર્યું છે અને મને પૂર્ણ વિશ્વસ છે કે, શ્રી વીરપ્રભુ મહાવીર સ્વામીને સકળ સંઘ મારા આ કાર્યને અનુમોદશે જ “તથાસ્તુ”

રાજકોટમાં શ્રી વિનોદકુમારના ગયા પછી પછળથી ખબર પડી કે વિનોદ કુમાર દેખાતા નથી એટલે તપાસ થવા માંડી ગામમાં ક્યાંય પત્તો ન લાગ્યો એટલે બહારગામ તારો કર્યા. ક્યાંયથી પણ સંતોષકારક સમાચાર સાંપડ્યા નહીં. અર્થાત્ પત્તો મળ્યો જ નહીં. આમ વિમાસણના પરિણામે તેમના પિતાશ્રીને જે મહિના પહેલાંની એક વાતની યાદ આવી તે એ હતી કે તે વખતે શ્રી વિનોદકુમારે આજ્ઞા માગેલી કે “બાપુજી! આપની આજ્ઞા હોય તો આ ચાતુર્માસ ખીચન (રાજસ્થાન) જઈ કારણ કે ખીચનમાં પૂ ગુરુમહારાજ શ્રી સમર્થમહાજી મહારાજ કે જેઓ સિદ્ધાંત વિશારદ છે અને અનેકાંતવાદના પૂરા જાણકાર છે, તેઓ ત્યાં બિરાજમાન છે જેઓશ્રી પાસે શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવા માટે પૂ. શ્રી લાલચંદજી મહારાજ આદિ ઠાણા ૪ જવાના છે. તો મારી ઇચ્છા પણ ત્યાં તેમની પાસે જવાની છે.

આ વાતચીતનું સ્મરણ પિતાશ્રીને આવવા આવે તેઓએ પં. પૂર્ણચંદ્રજી દકને ચોતાની પાસે જોલાવ્યા અને વિનોદકુમાર માટેની ચોતાની ચિતા વ્યજ્ઞ કરી પંડિતનું આ વાતને સમર્થન મળ્યું. તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે થોડા ગમચ પૂર્વે વિનોદકુમારે મારી પાસે જાણવા માગ્યું હતું કે, ખીચનમાં કેવા પ્રકારની

સંગવેક' છે? આમ મારી સાથે વાતોલાપ થયો હતો. બંનેના આ પ્રમાણે એકેમત થતાં તેમના પિતાશ્રીએ ખીચન તાર કરવા સૂચના કરી તા. ૨૮-૫-૫૭ ના રોજ 'પૃથ્વીરાજ' માં ભાલુ ખીચન (રાજસ્થાન) ઉપર તાર કર્યો.

તા. ૨૮-૫-૫૭ના રોજ જવાબ આપ્યો કે શ્રી વિનોદલાલે ખીચનમાં સ્વયંમેવ દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. એટલે તેમના પિતાશ્રીએ રાવબહાદુરશ્રી એમ પી. સાહેબ શ્રી કેશવલાલભાઈ પારેખ અને પંડિતશ્રી પૂણેચંદ્રેશ્વર દેવ એમ ત્રણેયને શ્રી વિનોદકુમારને પાછા તેડી લાવવા માટે ખીચન મોકલ્યા તા. ૨૮-૫-૫૭ના રોજ રવાના થઈ તા. ૩૦-૫-૫૭ના રોજ સવારે ફ્લોદી સ્ટેશને પહોંચ્યા. બળદગાડીમાં તેઓ ખીચન ગયા કે જ્યાં સ્થવિર મુનિશ્રી શીરોમલજી મહારાજ પૂજ્ય પંડિતરતન શાસ્ત્ર વિશારદ શ્રી સમર્થમલજી મહારાજ આદિ ઠાણા દ્વારા તથા પૂજ્ય તપસ્વી મહારાજ શ્રી લાલાચંદજી મહારાજ આદિ ૪ બિરાજમાજ હતા. કુલે સાધુ-સાધ્વીની સંખ્યા અઠાવીસથી ત્રીસની હતી.

પૂછપરછના જવાબમાં શ્રી વિનોદમુનિએ 'કેશવલાલભાઈ પારેખને કહ્યું કે "મેં તો દીક્ષા અંગીકાર કરી લીધી છે તેમાં કાંઈ ફેરફાર થાય તેમ નથી. હ તમે અમારા વીરાણી કુટુંબના હિતૈષી છો અને જો સાચા હિતૈષી હો તો મારા પૂજ્યા અને બાપુજીને સમજાવીને મારી હવે પછીની મોટી દીક્ષાની આજ્ઞા અઠવાડિયાની અંદર અપાવી દો એટલું જ નહીં પણ "સવિજીવ કરે શાસ્ત્ર રસી"ની ભાવનામાં અને આજ દિવસ સુધીના મારી ઉપરના ઉપકારના બહેન લામાં આંગમને અનુલક્ષીને મારી ભાવના એ જ હોય કે, મારી દીક્ષા તેઓની દીક્ષાનું નિમિત્ત બને અને મારા માતા-પિતા સદ્ગતિને સાધે અર્થાત્ મારી સાથે દીક્ષા લીએ.

આવા દૃઢ જવાબના પરિણામે તે જ સમયે શ્રી વિનોદકુમારને પાછા લઈ જવાની ભાવનાને નિષ્ફળતા સાંપડી અને તા. ૩૧-૫-૫૭ ની રાત્રિમાં રવાના થઈ, તા. ૨-૬-૫૭ના સવારે મહા પરીપહરૂપ ક્ષેત્રને અનુભવ કરી, શ્રી વિનોદકુમારના પિતાશ્રીને તમામ વાતથી વાકેફ કર્યા.

ચોડા વખતમાં ફ્લોદીના શ્રી સદે પૂજ્ય શ્રી લાલચંદજીને મહારાજને ફ્લોદીમાં ચોમાસુ કરવાની વિનંતી કરી તેનો અસ્વીકાર થવાથી સદે ગમગીન બન્યો. એટલે નિર્ણય ફેરવ્યો અને અષાઢ શુક ૧૩ ના રોજ ખીચનથી વિહારિ કરી ફ્લોદી આપ્યા.

દીક્ષા પ્રાપ્તિ બાદ મહિનાને આંતરે ક્ષોદ્ધી-ચોખ્ખાસા દરમ્યાન શ્રી વિનોદ-
મુનિને હાજર જવાની સંજ્ઞા થઈ અને તે માટે જવા તૈયાર થયા એટલે
તેમના શુરુએ કહ્યું કે બહુ ગરમી છે, જરાવાર થોભી જવ એટલે શ્રી વિનોદ-
મુનિએ રજોહરણ વગેરેની પ્રતિજ્ઞા કરી તે દરમ્યાન ન રોકી શકાય એવી
હાજર લાગી તેથી ફરી આજ્ઞા માગતાં જણાવ્યું કે મને હાજર બહુ લાગી
છે તેથી જઈ છું, જલદી પાછો ફરીશ. કાળની ગહન ગતિને દુઃખદ રચના રચવી
હતી. આજે જ હાજર એકલા જવાનો ખનાવ હતો, હંમેશાં તો બધા સાધુઓ
સાથે મળીને દિશાએ જતા.

હાજરથી મોકળા થઈ પાછા ફરતા હતા, ત્યાં રેલ્વે લાઈન ઉપર બેગાયો
આવી રહી હતી. બીજી બાજુથી ટ્રેન પણ આવી રહી હતી તેની બિંદસલ
વાગવા છતાં પણ ગાયો ખસતી ન હતી. શ્રી વિનોદમુનિનું હૃદય ચરચરી
ઉઠ્યું અને મહા અનુકંપાએ મુનિના હૃદયમાં સ્થાન લીધું. હાથમાં રજોહરણ
લઈ જાનના જોખમની પરવા કર્યા વગર ગાયોને બચાવવા ગયા. ગાયોને
તો બચાવી જ લીધી. પરંતુ આ ક્રિયામાં છકાય જીવની દયાના સાધનભૂત
રજોહરણ કે જે વિનોદમુનિને આત્માથી વધારે પ્યારો હતો, તે રેલ્વે લાઈન
ઉપર પડી ગયો. અને શ્રી વિનોદમુનિએ તે પાછો સંપાદન કરવામાં જડવાદને
સિદ્ધ કરતાં રાક્ષસી એન્જિનને અપાટે આવ્યા અને પોતાનું બલિદાન આપ્યું.
'અરિહંત...અરિહંત...' એવા શબ્દો મુખમાંથી નીકળ્યા અને શરીર તૂટી પડ્યું.
રેલ્વે પ્રવાહ છૂટી પડ્યો અને થોડા જ વખતમાં પ્રાણાંત થઈ ગયો, બધા લોકો
કહેવા લાગ્યા કે ગૌરક્ષામાં મુનિશ્રીએ પ્રાણ આપ્યા અંતિમ સમયે મુનિશ્રીના
ચહેરા પર ભવ્ય શાન્તિ જ દેખાતી હતી.

હંમેશાં તેઓ જે તરફ હાજરે જતા હતા તે તરફ ક્ષોદ્ધીથી પ્રેક્ષણ
તરફ જવાની રેલ્વે લાઈન હતી. આ લાઈન ઉપર રેલ્વે સત્તાવાળાઓએ ફાટક
મૂકેલ હતી. ત્યાં રસ્તો પણ છે એટલે પ્રશુઓની અવરજવર હોય છે.
અને વખતો વખત ત્યાં દોરો રેલ્વેની હડફેટે ચડી જવાના પ્રસંગ બને છે.

ક્ષોદ્ધી સંઘે આ દુર્ઘટનાના ખખર રાજકોટ, ટેલીફોનથી આપ્યા. જે
વખતે ટેલીફોન આવ્યો. તે વખતે વિનોદમુનિના પિતાશ્રી બહાર ગયા હતા.
અને માતૃશ્રી મણિબેન સામાયિક-પ્રતિક્રમણમાં બેઠાં હતાં, માત્ર એક
નોંકર જ ઘરમાં હતો કે જેણે ટેલીફોન ઉઠાવ્યો. પણ તે કાંઈ ટેલીફોનમાં
હકીકત સમજી શક્યો નહીં અને સાચા સમાચાર મોડા મળ્યા. સ્પેશલ
લેનથી ક્ષોદ્ધી પહોંચે તે પહેલા અગ્નિસ્ફંકાર થઈ ગયો. સૂચનાનો ટેલીફોન

અર્થો-કલાક મોઝો પહોંચ્યો. જો સંદેશો સરાયસર પહોંચ્યા હોત તો માતા-પિતાને શ્રી વિનોદમુનિના શબ્દો પછી ચહેરો જોવાનો અને અંતિમ દર્શનનો પ્રસંગ મળત. પરંતુ અંતનાય કર્મે તેમ બન્યું નહીં.

આથી પ્લેઝનનો પ્રોથામ પડનો મૂકવામાં આવ્યો અને માતા-પિતા તા. ૧૪-૮-૫૭ના રોજ દ્રૌપદ મારફત ક્ષોભી પહોંચ્યા, શ્રી હર્લભલભાઈ અને મણિબેને પૂજ્ય તપસ્વીશ્રી લાલચંદ્રભાઈ મહારાજ સાહેબના દર્શન કર્યા.

આ પ્રસંગે શ્રી લાલચંદ્રભાઈ મહારાજ સાહેબે અવસરને પિછાળીને અને ધૈર્યનું એકએક એક્ય કરીને શ્રી વિનોદમુનિના માતા-પિતાના સંતવન અર્થે ઉપદેશ શરૂ કર્યો જેનો ૫૬ કામાં સર આ પ્રમાણે છે —

“હવે તો એ રત્ન ચાલ્યું ગયું. સમાજનો આશાદીપક ઓલવાઈ ગયો. ઝટ ભગીને આશ્રમી ગયો. હવે એ દીપ ફરીથી આવી શકે તેમ નથી.”

શ્રી વિનોદમુનિના સંસારપક્ષના માતૃશ્રી મણિબેનને મુનિશ્રીએ કહ્યું કે:- બેન ! ભાવિ પ્રબળ છે. આ બાબતમાં મહાપુરુષોએ પણ હાથ ધોઈ નાખ્યા છે એમ સૌને મરણને શરણ થવું પડે છે, તો પછી આપણા જેવા પામર પ્રાણીનું શું ગળું છે? હવે તો શોક દૂર કરીને આપણે એમના મૃત્યુનો આદર્શ જોઈને માત્ર ધીરજ ધરવાની રહી.

પૂ. શ્રી સમર્થમહાજી મહારાજ સાહેબનો અભિપ્રાય :-

પ્રાથમિક તેમ જ અલ્પકાળના પરિચયથી મને શ્રી વિનોદમુનિના વિશે અનુભવ થયો, કે તેમની ધર્મપ્રિયતા અને ધર્માભિલાષા ‘અદ્વિગિંજા પેમાણુરાગરક્તે’ નો પરિચય કરાવતી હતી પ્રાપ્ત સાંસારિક પ્રચૂર વૈભવ તરફ તેમની રુચિ દષ્ટિગોચર થતી ન હતી. પરંતુ તેઓ વીતરાગવાણીના સંસર્ગથી વિષયવિમુખ ધર્મકાર્યમાં સદા તત્પર અને તલલીન દેખાતા હતા. ખાસ પરિચયના અભાવે વૈરાગ્ય પણ તેમની ધારાથી તેમની ધર્માનુરાગિતા તથા જીવનચર્યાથી કઠિન કાર્ય કરવામાં પણ ગમરાટના સ્થાને સુખાનુભવની વૃત્તિ લક્ષમાં આવતી હતી.

હવે

શ્રી વિનોદમુનિના જીવનના બે પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે તેનો ખુલાસો કરવામાં આવે છે.

પ્ર. ૧. તેમણે આજ્ઞા વગર સ્વયમેવ દીક્ષા કેમ લીધી ?

ઉત્તર:- માયમા આરાનાં ભદ્રા શેઠાણીના પુત્ર એવંતા (અતિમુક્ત) કુમારને તેમની માતૃશ્રીએ દીક્ષાની આજ્ઞા આપવાની તદ્દન ના પાડી એટલે તેણે

સ્વયંમેવ 'દીક્ષા' લીધી. ત્યારે બાદ ભદ્રા શેઠાણીએ પોતાના કુમારને ગુરુને સોંપી દીધો. તે જ રાત્રે તેણે બારમી લિખણીની પડિમા અંગીકાર કરી અને શિયાળણીને પરીપહથી કાળ કરી નક્કીનગુદર્મ વિમાનમાં ગયા તેવી જ રીતે શ્રી વિનોદકુમારે સ્વયં દીક્ષિત થયા.

પ્ર. ૨ આવા વૈરાગી જીવને આવો 'લય' કર પરીપહ કેમ આવે ?

ઉત્તર :- કેટલા ચરમ 'શરીરી' જીવને 'મરણાંતિક' ઉપસર્ગ આવેલ છે. જુઓ. ગજસુકુમાર મુનિ, મેતાર્ય મુનિ, કોશલ મુનિ, કારણ કે તેમની સત્તામાં હર્ષરો ભવનાં કર્મ હોવા જોઈએ ત્યારે તેમને એકદમ મોક્ષ જવું હતું; તે મારણાંતિક ઉપસર્ગ આવ્યા વગર એટલાં બધાં કર્મ કેવી રીતે અપે ? બા. ભ્ર. શ્રી વિનોદમુનિને આવો પરીપહ આવ્યો, જે ઉપરથી એમ અનુમાન થાય છે કે તે એકાવતારી જીવ હોય.

શ્રી વિનોદમુનિનું વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર જુદા પુસ્તકથી ગુજરાતી ભાષા તથા હિન્દી ભાષામાં છપાયેલ છે નેમાંથી અહીં સાર રૂપે સંક્ષેપ કરેલ છે.

તા. ૨૦-૯-૬૫ નાં રાજ કલ્પાસવાર મેમ્બરોની સંખ્યા

૪૨ આદ્ય મુરખી શ્રી રૂ. ૫,૦૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૬૨ મુરખી શ્રી રૂ. ૧,૦૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૧૫૫ સહાયક મેમ્બરો રૂ. ૫૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૫૫૬ લાઈફ મેમ્બરો રૂ. ૨૫૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૪૭ ખીન્ન નામરનાં જીવનાં મેમ્બરો રૂ. ૧૫૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૮૬૫ કુલ મેમ્બરો.

દાનવીર મહાશયોને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે રૂ. ૫૦૦ થી આપનું મુખારક નામ આદ્ય મુરખીમાં દાખલ કરાવી સમિતિને સહાયક બનો તેમ અમોને આશા છે, આદ્ય મુરખીને દરેક સૂત્રની બજે કોપી ભેટ મળે છે તેમજ તેઓશ્રીના ફોટો તથા જીવનચરિત્ર શાસ્ત્રમાં છાપવામાં આવે છે.

હાલમાં પ્રસિદ્ધ થનારાં શાસ્ત્રો નીચે મુજબ છે.

—x—

લગવતિ ભાગ-૮

રાજપ્રશ્નીય ભાગ-૨

રાજકોટ

તા. ૨૩-૯-૬૫

ઠાણાંગ સૂત્ર ભાગ-૩, ૪, ૫,

નમ્રસેવક-

સાંકળચંદ ભાઈચંદ શેઠ
મંત્રી

શેઠશ્રી ગાતિલાલ ભગળદાસભાઈ
અમદાવાદ

(સ્વ) શેઠશ્રી શામજીભાઈ વેલજીભાઈ
વીરાણી-રાજકોટ.

(સ્વ) શેઠશ્રી જાગતલાલ શામળદાસ ભાવસાર - અમદાવાદ.

શેઠશ્રી રામજીભાઈ શામજીભાઈ
વીરાણી-રાજકોટ.

વચ્ચે બેઠેલા
લાલાજી કિશનચંદ્ર સા જોડરી
ઉમેલા સુપુત્ર ચિ મહેતાબચંદ્ર સા જૈન-
નાના - અનિલકુમાર જૈન (દાયતા)

સ્વ. શેઠશ્રી હરિલાલ અનોપચંદ શાહ
ખંભાત,

સ્વ. શેઠ તારાચંદજી સાહેબ ગેલડા
મદ્રાસ.

૧ વચ્ચે બેઠેલા મોટાભાઈ શ્રીમાન્ મૂલચંદજી
જવાહીરલાલજી બરડિયા
૨ બાજુમા બેઠેલા ભાઈ મિશ્રીલાલજી બરડિયા
૩ ઉભેલા સૌથી નાનાભાઈ પૂનમચંદ બરડિયા

શ્રીમાન્ સેઠશ્રી
ચીમરાજજી સા. ચોરડિયા

॥ श्रीवीतरागाय नमः ॥

श्रीजैनाचार्य-जैनधर्मदिवाकर-पूज्यश्री-घासीलालव्रतिविरचितया
प्रमेयचन्द्रिकाख्यया व्याख्यया समलंकृतम्—
व्याख्याप्रज्ञप्त्यपरनामकं

श्री-भगवतीसूत्रम् ॥*

(अष्टमो भागः)

अथ द्वात्रिंशदध्ययनं प्रारभ्यते—

नवमशतकस्य द्वात्रिंशत्तमोद्देशकस्य संक्षिप्तविषयविवरणम् ॥

वाणिज्यग्रामे नगरे गाङ्गेयस्य प्रश्नः—नैरयिकाः सान्तरं निरन्तरं वा उत्पद्यन्ते ? असुरकुमारः अपि किं सान्तरं निरन्तरं वा उत्पद्यन्ते, पृथिवीकायिकाः द्वीन्द्रियाः यावत् वैमानिका अपि एवमेवोत्पद्यन्ते ? नैरयिकाणां सान्तरं निरन्तरं

नववे शतक का बत्तीसवां उद्देशक

नौवें शतक के बत्तीसवें ३२ उद्देशक में कहे विषय का विवरण संक्षेप से इस प्रकार है—वाणिज्यग्राम नामके नगर में 'गाङ्गेय अनगार का "नैरयिक सान्तर उत्पन्न होते हैं, या निरन्तर उत्पन्न होते हैं" ऐसा प्रश्न, सान्तर भी उत्पन्न होते हैं और निरन्तर भी उत्पन्न होते हैं ऐसा उत्तर—असुरकुमार भी क्या सान्तर उत्पन्न होते हैं या निरन्तर उत्पन्न होते हैं ऐसा प्रश्न, दोनों प्रकारसे उत्पन्न होते हैं, ऐसा उत्तर, इसी प्रकारसे पृथिवीकायिकादि एकेन्द्रिय जीवों को छोड़कर वे द्विन्द्रिय जीवोंसे लेकर वैमानिक देवोत्तक की उत्पत्ति के विषय में भी जानना चाहिये । पृथ्वी

नवमां शतकना ३२ भा उद्देशक

नवमां शतकना ३२ भा उद्देशकमां प्रतिपादित विषयनुं संक्षिप्त विवरण—

वाणिज्यग्राम नगरमां गागेय अणुगार द्वारा महावीर प्रभुने पूछवामां आवेला प्रश्नो—“ नारयिक सान्तर (अन्तरना व्यवधान—आंतरा साथे) उत्पन्न थाय छे के निरन्तर अन्तरना (व्यवधान—आतरा बिना) उत्पन्न थाय छे ? ”
उत्तर—“ सान्तर पणु उत्पन्न थाय छे, निरन्तर पणु उत्पन्न थाय छे ”
प्रश्न—“ असुरकुमार पणु सान्तर उत्पन्न थाय छे के निरन्तर उत्पन्न थाय छे ? ”
उत्तर—“ अन्ने प्रकादे उत्पन्न थाय छे. ”
अणु प्रमाणे एकेन्द्रिय सिवायना द्वि द्विन्द्रिय एवोथी लधने वैमानिक पर्यन्तना एवोना विषयमां पणु समजवुं.

વા ઉદ્વર્તનમ્ યાવત્ સ્તનિતકુમારાણામપિ સાન્તરં નિરન્તરં વા ચ્યવનં ભવતિ ? પૃથિવીકાયાિકાદીનાં સાન્તરં નિરન્તરં વા ઉદ્વર્તનં ભવતિ ? દ્વીન્દ્રિયાદિજ્યોતિષ્કાન્તાનાં પ્રવેશનકમ્, એકનૈરયિક-દ્વિનૈરયિકં ત્રિનૈરયિકાણામસંયોગે સપ્તભજ્ઞાઃ, દ્વિકસંયોગે દ્વાચત્વારિંશદ્ ભજ્ઞાઃ ત્રિકસંયોગે પશ્ચત્ત્રિંશદ્ ભજ્ઞાઃ ભવન્તિ । ચત્વારો નૈરયિકાઃ, અત્ર સંયોગે સપ્ત ભજ્ઞાઃ, દ્વિકસંયોગે ત્રિષષ્ટિર્ભજ્ઞાઃ, ત્રિકસંયોગે પશ્ચાધિકશતભજ્ઞાઃ, ચતુષ્કસંયોગે પશ્ચત્ત્રિંશદ્ ભજ્ઞાઃ, પશ્ચનૈરયિકાઃ, દ્વિકસંયોગે પશ્ચાશીતિર્ભજ્ઞાઃ, ત્રિકસંયોગે દશોત્તરશતદ્વયમ્, ચતુઃસંયોગે ચત્વારિંશદધિકશતદ્વયમ્ ભજ્ઞાઃ પશ્ચસંયોગે એકવિંશતિર્ભજ્ઞાઃ, ૫૬ નૈરયિકાઃ, દ્વિકસંયોગે પશ્ચોત્તરશતૈકમ્

કાયાિકાદિ પાંચ સ્થાવર નિરન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં । નૈરયિકોં સે લેકર સ્તનિતકુમારોં કે ચવનેમ્ સાન્તર નિરન્તર કા પ્રશ્ન, હનકા ચવના દોનોં પ્રકાર સે હોતા હૈ એસા ઉત્તર-પૃથિવિકાયાિક આદિકોં કા ઉદ્વર્તન સાન્તર હોતા હૈ યા નિરન્તર હોતા હૈ એસા પ્રશ્ન, ઓર હસકા ઉત્તર । દ્વીન્દ્રિયાદિકોંસે લેકર ડ્યોતિષ્ક તક કા પ્રવેશનક કથન-એક નૈરયિક ત્રીન નૈરયિક, હન કે અસંયોગ મેં સાત ભજ્ઞ, દો સંયોગ મેં ૪૨ ભંગ ઓર ત્રીન સંયોગ મેં ૩૫ ભંગ હોતે હૈં । ચાર નૈરયિકોં કે અસંયોગ મેં સાતભજ્ઞ, દ્વિકસંયોગ મેં ૬૩ ભંગ, ત્રિકસંયોગ મેં ૧૦૫ ભંગ, ચતુષ્ક સંયોગ મેં ૩૫ ભંગ, પાંચ નૈરયિક હન કે અસંયોગ મેં ૭ ભંગ દ્વિકસંયોગ મેં ૮૪ ભંગ ત્રિકસંયોગ મેં ૨૧૦ ચાર સંયોગ મેં ૨૪૦ ભંગ, પાંચ સંયોગ મેં ૨૧ ભંગ હોતે હૈં । છહ નૈરયિક-હનકે અસંયોગ, મેં ૭ દ્વિક-

પૃથ્વીકાયાિક આદિ પાંચ સ્થાવર એકેન્દ્રિય એવો નિરન્તર ઉત્પન્ન થાય છે એમ સમજવું. “ નૈરયિકથી લઈને સ્તનિતકુમારો પર્થન્તના એવોનું ચ્યવન સાન્તર હોય કે નિરન્તર હોય છે ? ” તેમનું ચ્યવન બંને પ્રકારે થાય છે, એવો ઉત્તર.

પ્રશ્ન—“ પૃથ્વીકાયાિક આદિ કેવોનું ઉદ્વર્તન (નિષ્ક્રમણ-તે ગતિમાંથી નિર્ગમન) ”

સાન્તર હોય છે કે નિરન્તર હોય છે ? ” એ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન અને તેનો ઉત્તર દ્વીન્દ્રિયોથી લઈને જ્યોતિષ્ક પર્થન્તના એવોના પ્રવેશનકનું કથન. એક નૈરયિક, બે નૈરયિક અને ત્રણ નૈરયિકના અસંયોગમાં સાત ભાંગા (વિકલ્પ) દ્વિક સંયોગમાં ૪૨ ભાંગા, ત્રિક સંયોગમાં ૮૫ ભાંગા. ચાર નૈરયિકોના અસંયોગમાં સાત ભાંગા, દ્વિક સંયોગમાં ૬૩ ભાંગા, ત્રિક સંયોગમાં ૧૦૫ ભાંગા, ચતુષ્ક સંયોગમાં ૩૫ ભાંગા પાંચ નૈરયિકોના અસંયોગમાં ૭ ભાંગા, દ્વિક સંયોગમાં ૮૪ ભાંગા, ત્રિક સંયોગમાં ૨૧૦ ભાંગા, ચતુષ્ક સંયોગમાં ૧૪૦ ભાંગા, અને પાંચ સંયોગમાં ૨૧ ભાંગા. છ નૈરયિકોના અસંયોગમાં

भङ्गाः एवं त्रिकसंयोगे, चतुष्कसंयोगे पञ्चकसंयोगे भङ्गाः, षट्संयोगे भङ्गाः, सप्त नैरयिकाः, द्विक - त्रिक - चतुष्क - पञ्चक-षट्क-सप्तकसंयोगेषु भङ्गाः, अष्ट नैरयिकाः, द्विक-त्रिक-चतुष्क-पञ्चक-षट्क - सप्तका-ष्टक - संयोगेषु भङ्गाः । नव नैरयिकाः, द्विकसंयोगादि भङ्गाः । दश नैरयिकाः, द्विकसंयोगादिभङ्गाः, संख्यातनैरयिकाः द्विक - त्रिक - संयोगादिकभङ्गाः, असंख्यातनैरयिकाः, द्विकसंयोगादिभङ्गाः, उत्कृष्टप्रवेशनकम्, द्विक - त्रिक - चतुष्क - पञ्च - षट्-सप्तसंयोगभङ्गाः । नैरयिकप्रवेशनकाल्पबहुत्ववक्तव्यता, तिर्यक्प्रवेशनक-प्रकारः—एकद्वित्रिचतुःपञ्च यावत् असंख्याततिर्यग्योनिकप्रवेशनकम् । उत्कृष्ट - तिर्यग्योनिकप्रवेशनकप्रकारः, तिर्यग्योनिकप्रवेशनकाल्पबहुत्ववक्तव्यता । एक-द्वित्रिक-यावत् असंख्याताः । मनुष्याः । उत्कृष्टमनुष्यप्रवेशनकम् । मनुष्यप्रवे-

संयोग में १०५ भंग, इसी तरह से त्रिकसंयोग में, चतुष्क संयोग में पंचकसंयोग में और छहसंयोग में भंग होते हैं, सात नैरयिक-इनके द्विक, त्रिक, चतुष्क, पंचक और षट्कसंयोगमें एवं सप्तकसंयोगमें भङ्ग होते हैं, आठ नैरयिकोंके द्विक, त्रिक, चतुष्क, पंचक, षट्क, सप्तक और अष्टकमें संयोग भंग होते हैं, नौ नैरयिकोंके द्विक संयोगादि भङ्ग-१० नैरयिक-इनके द्विकसंयोगादिभङ्ग, संख्यात नैरयिक इनके द्विक त्रिक संयोगादिभंग, असंख्यात नैरयिक-इसके द्विकसंयोगादिभङ्ग, उत्कृष्ट प्रवेशनक द्विक, त्रिक, चतुष्क, पंच, षट्, सप्त संयोग में भङ्ग, नैरयिक प्रवेशनक की अल्पबहुत्ववक्तव्यता तिर्यक् प्रवेशनक प्रकार एक द्वि, त्रि, चार, पांच यावत् असंख्याततिर्यग्योनिकप्रवेशनक-उत्कृष्टतिर्यग्योनिक प्रवेशनक प्रकार, तिर्यग्योनिक प्रवेशनक की अल्पबहुत्ववक्तव्यता एक द्वि, त्रिक यावत् मनुष्य, उत्कृष्ट मनुष्यप्रवेशनक मनुष्यप्रवेशनक की

७ लांका, द्विक संयोगमां १०५ लांका. अथ प्रमाणे त्रिक संयोगी, चतुष्क संयोगी, पंचम संयोगी अने षट् संयोगी लांगानु कथन. सात नैरयिकेना द्विक, त्रिक, चतुष्क, पंचम, षट्क अने सप्तम संयोगी लांगानु कथन. आठ नैरयिकेना द्विक संयोगीथी लधने अष्टम संयोगी पर्यन्तना लांगानु कथन नव नैरयिकेना द्विक संयोगादि लांगानु कथन, १० नैरयिकेना द्विक संयोगादि लांगानु कथन, संख्यात नैरयिकेना द्विक त्रिकादि लांगानु कथन, असंख्यात नैरयिकेना द्विक संयोगादि लांगानु कथन. उत्कृष्ट प्रवेशनक. द्विक, त्रिक, चतुष्क पंच, षट् अने सप्त संयोगी लांका. नैरयिक प्रवेशनकनी अल्प बहुत्वनी वक्तव्यता, तिर्यक् प्रवेशनक प्रकार एक, द्वि, त्रि, चार, पांचथी लधने असंख्यात सुधीना तिर्यग्योनिक प्रवेशनक. उत्कृष्ट तिर्यग्योनिक प्रवेशनक प्रकार. तिर्यग्योनिक प्रवेशनकनी अल्प बहुत्व वक्तव्यता. एक, द्वि, त्रि यावत् उत्कृष्ट

शनकाल्पबहुत्ववक्तव्यता । देवप्रवेशनप्रकारः । एक-द्वि-त्रि-यावत् उत्कृष्टदेव-
प्रवेशनकम् । देवप्रवेशनकाल्पबहुत्वम् । सर्वप्रवेशनकाल्पबहुत्ववक्तव्यता । नैरयि-
काणां सान्तरं निरन्तरं चोत्पादः, उद्वर्तनं च विद्यमानानां नैरयिकाणाम्, अवि-
द्यमानानां वा नैरयिकाणामुत्पादः । सन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते ? असन्तो वा उद्व-
र्तन्ते ? , सतां नैरयिकादीनामुत्पादोद्वर्तनासम्बन्धे प्रश्नः, सन्नैरयिकादीनामु-
त्पादोद्वर्तनासम्बन्धः, भवन्तः स्वयं जानन्ति किं वा अस्वयं जानन्ति ? इति प्रश्नः ।
नैरयिकाः किं स्वयमुत्पद्यन्ते ? किं वा अस्वयमुत्पद्यन्ते ? । असुरकुमाराः । पृथिवी-
कायिकाः । गाङ्गेयो महावीरं सर्वज्ञं मन्यते, अथ च दीक्षां गृहीत्वा निर्वाणमाप्नोति ।

अल्पबहुत्ववक्तव्यता देवप्रवेशनकप्रकार, एक, द्वि, त्रि यावत् उत्कृष्ट
देव प्रवेशनक, देव प्रवेशनक का अल्प बहुत्व, सर्व प्रदेशनक को
अल्प बहुत्व वक्तव्यता, नैरयिकों का सान्तर निरन्तर उत्पाद और
उद्वर्तन विद्यमान नैरयिकों का अथवा अविद्यमान नैरयिकों का उत्पाद
विद्यमान नैरयिक उद्वर्तित होते हैं या अविद्यमान नैरयिक विद्यमान
नैरयिकों के उत्पाद और उद्वर्तनाके सम्बन्धमें प्रश्न विद्यमान नैरयिकों
का उत्पाद और उद्वर्तना में सम्बन्ध होते हुए वे अपने आपको जानते
हैं या स्वयं को नहीं जानते हैं ऐसा प्रश्न, नैरयिक क्या स्वयं उत्पन्न
होते हैं या स्वयं उत्पन्न नहीं होते हैं ? असुरकुमार, पृथिवीकायिक,
यावत् वैमानिक । गाङ्गेय अनगार ने भगवान् महावीर को सर्वज्ञ जाना
और उनके पास चतुर्थीय धर्म से पंचयाम धर्म स्वीकार कर निर्वाण
पधारे । को सर्वज्ञ माना है, और दीक्षा लेकर वह निर्वाण गया है ।

भनुष्य प्रवेशनक. भनुष्य प्रवेशनकनी अल्प बहुत्व वक्तव्यता, देवप्रवेशनक
प्रकार. ओक, ओ, त्रयु यावत् उत्कृष्ट देवप्रवेशनक, देवप्रवेशनकना अल्प बहुत्व
कथन. सर्वप्रवेशनकना अल्प बहुत्व कथन, नैरयिकेना सान्तर निरन्तर उत्पाद
अने उद्वर्तन कथन. विद्यमान नैरयिकेना अथवा अविद्यमान नैरयिकेना
उत्पादन कथन विद्यमान नैरयिक उद्वर्तित थाय छे के अविद्यमान नैरयिक ?
विद्यमान नैरयिकेना उत्पाद अने उद्वर्तना संबंधी प्रश्न विद्यमान नैरयिकेना
उत्पाद अने उद्वर्तनामां संबंध डोवानी अपेक्षाओ तेओ पोताने जायु छे के
पोताने (स्वयं) जायुता नथी, ओवो प्रश्न. नैरयिक शुं स्वयं उत्पन्न थाय
छे के स्वयं उत्पन्न थता नथी. असुरकुमार, पृथ्वीकायिक अने वैमानिक पर्य-
न्तना प्रश्न. गाङ्गेय अणुगारे लगवान भडावीरने सर्वज्ञ मान्या अने तेमनी
पासे चतुर्थीय धर्मने परित्याग करीने पंचयाम धर्मने स्वीकार कथी अने
दीक्षा लधने निर्वाण पाया.

गाङ्गेयानगरवक्तव्यता

अनन्तरोद्देशके केवलयादिवचनं श्रुत्वा केवलज्ञानमुत्पादयेदिति प्रतिपादितम्, अस्मिन् उद्देशके तु येन केवलिवचनं श्रुत्वा केवलज्ञानमुत्पादितं तं प्रतिपादयितुमाह—‘तेणं कालेणं’ इत्यादि ।

मूलम्—तेणं कालेणं, तेणं समएणं वाणियगामे नामं नयरे होत्था, वण्णओ, दूइ पलासे चेइए, समोसढे, परिसा निग्गया, धम्मो कहिओ, परिसा पडिगया । तेणं कालेणं तेणं समएणं पासावच्चिज्जे गंगेए नामं अणगारे जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामंते ठिच्चा समणं भगवं महावीरं एवं वयासी—संतरं भंते ! नेरइया उववज्जंति, निरंतरं नेरइया उववज्जंति ? गंगेया ! संतरंपि नेरइया उववज्जंति, निरंतरंपि नेरइया उववज्जंति । संतरं भंते ! असुरकुमारा उववज्जंति ? निरंतरं असुरकुमारा उववज्जंति गंगेया ! संतरंपि असुरकुमारा उववज्जंति, निरंतरंपि असुरकुमारा उववज्जंति, एवं जाव थणियकुमारा । संतरं भंते ! पुढविकाइया उववज्जंति, निरंतरं पुढविकाइया उववज्जंति ? गंगेया ! नो संतरं पुढविकाइया उववज्जंति, निरंतरं पुढविकाइया उववज्जंति, एवं जाव वणस्सइकाइया, वेइंदिया जाव वेमाणिया एए जहा नेरइया ॥ सू० १ ॥

छाया—तस्मिन् काले तस्मिन् समये वाणिज्यग्रामं नाम नगरम् आसीत्,

गाङ्गेय अनगर वक्तव्यता—

(तेणं कालेणं तेणं समएणं) इत्यादि ।

सूत्रार्थ—(तेणं कालेणं तेणं समएणं वाणियगामे नामं नयरे होत्था)—

गाङ्गेय अणुगार वक्तव्यता—

“ तेणं कालेणं तेणं समएणं ” इत्यादि—

सूत्रार्थ—(तेणं कालेणं तेणं समएणं वाणियगामे नाम नयरे होत्था)

वर्णकः, दूतिपलाशं चैत्यम् । स्वामी समवसृतः, पर्यत् निर्गता, धर्मः कथितः, पर्यत् प्रतिगता । तस्मिन् काले तस्मिन् समये पार्श्वपत्नीयः गाङ्गेयो नाम अनगारो यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अदूरसामन्ते स्थित्वा श्रमणं भगवन्तं महावीरम् एवमवादीन्-सान्तरं भदन्त ! नैरयिका उपपद्यन्ते ? निरन्तरं नैरयिका उपपद्यन्ते ? गङ्गेय । सान्तरमपि नैरयिका

उस काल में और उस समय में वाणिज्य ग्राम नाम का नगर था । (वण्णओ) वर्णक (दूइपलासे चेइए) दूतिपलास नाम का यक्षायतन था । (सामी समोसढे) वहां महावीर प्रभु पधारे (परिसा निग्गया) उनको वन्दना और नमस्कार करने के लिये वहां की परिषद् आई । (धम्मो कहिओ) प्रभु ने धर्मोपदेश दिया (परिसा पडिगया) धर्मोपदेश सुनकर परिषद् अपने स्थान पर पीछे चली गई । (तेणं कालेणं तेणं समएणं पासावच्चिज्जे गंगेए नामं अणगारे जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छेइ) उस काल और उस समय में श्री पार्श्वप्रभु के शिष्य गाङ्गेय नामके अनगार जहां श्रमण भगवान् महावीर विराजमान थे वहां आये (उवागच्छित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूर सामन्ते ठिच्चा भगवं महावीरं एव वयासी) वहां आकरके वे श्रमण भगवान् महावीर के पास उचित स्थान पर ठहर कर उन्होंने ने उनसे इस प्रकार पूछा—(संतरं भन्ते ! नेरइया उववज्जंति, निरन्तरं नेरइया

ते काणे अने ते समये वाणिज्यग्राम नामे ओक नगर હતું. (વણ્ણઓ) તેણું વર્ણન. (દૂઈપલાસે ચેઈએ) ત્યાં દૂતિપલાસ નામે યક્ષાયતન હતું. ('સામી' સમોસઢે) ત્યાં મહાવીર સ્વામી પધાર્યા. (પરિસા નિગ્ગયા) તેમને વંદણા નમસ્કાર કરવાને માટે પરિષદ તેમની પાસે ગઈ. (ધમ્મો કહિઓ) પ્રભુએ તેમને ધર્મોપદેશ સંભળાવ્યો. (પરિસા પડિગયા) પરિષદ પોતપોતાને સ્થાને પાછી ફરી. (તેણં કાલેણં તેણં સમએણં પાસાવચ્ચિજ્જે ગંગેએ નામં અણગારે-જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છેઈ) તે કાળે અને તે સમયે શ્રી પાર્શ્વપ્રભુના શિષ્ય ગાંગેય નામના અણુગાર ન્યાં શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર વિરાજમાન હતા, ત્યાં આવ્યા. (ઉવાગચ્છિતા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અદૂરસામન્તે ઠિચ્ચા સમણં ભગવં મહાવીરં એવં વયાસી) ત્યાં આવીને શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરની પાસે ઉચિત સ્થાને થોભીને તેમણે તેમને આ પ્રમાણે પૂછ્યું—
(સંતરં ભંતે ! નેરइया उववज्जंति, निरन्तरं नेरइया उववज्जंति ?) કે ભદન્ત ! નારકો અન્તર (અવધાન) સહિત ઉત્પન્ન થાય છે કે અન્તરરહિત

ઉપપદ્યન્તે, નિરન્તરમપિ નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે । સાન્તરં ભદન્ત ! અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે, નિરન્તરમ્ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે ? ગાંગેય ! સાન્તરમપિ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે, નિરન્તરમપિ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે । એવં યાવત્ સ્તનિતકુમારાઃ । સાન્તરં ભદન્ત ! પૃથિવીકાયિકા ઉપપદ્યન્તે, નિરન્તરં પૃથિવીકાયિકા ઉપપદ્યન્તે ?

ઉવવજ્જંતિ) હે ભદન્ત ! નૈરયિક અન્તર સહિત ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા અંતરરહિત ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? (ગાંગેયા ! સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! નૈરયિક અન્તરસહિત મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર અન્તર વિના કે મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । (સંતરં મંતે ! અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) હે ભદન્ત ! અસુરકુમાર અન્તરસહિત ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા વિના અન્તર કે ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? (ગાંગેયા ! સંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! અસુરકુમાર અન્તરસહિત મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર વિના અન્તર કે મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । (એવં જાવ થણિયકુમારા) એસા હી કથન યાવત્ સ્તનિત કુમરોં તક જાનના ચાહિયે । (સંતરં મંતે ! પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતર પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ) હે ભદન્ત ! પૃથિવીકાયિક જીવ અન્તર સહિત ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા વિના અન્તર કે ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? (ગાંગેયા ! નો સંતરં પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! પૃથિવીકાયિક જીવ અન્તર સહિત

(લગાતાર) ઉત્પન્ન થાય છે ? (ગાંગેયા સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! નારકો અન્તરસહિત પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને અન્તરરહિત (નિરન્તર) પણ ઉત્પન્ન થાય છે (સંતરં મંતે ! અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતર અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ ?) હે ભદન્ત ! અસુરકુમારો અન્તરસહિત ઉત્પન્ન થાય છે કે નિરન્તર (અન્તર રહિત) ઉત્પન્ન થાય છે ? (ગાંગેયા ! સંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય અસુરકુમારો અન્તરસહિત પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને અન્તરરહિત પણ ઉત્પન્ન થાય છે (એવ જાવ થણિયકુમારા) સ્તનિતકુમારો પૃથ્વીકાયિકા વિષે પણ આ પ્રમાણે જ સમજવું

(સંતરં મંતે ! પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ ?) હે ભદન્ત ! પૃથ્વીકાયિક એવો અન્તર સહિત ઉત્પન્ન થાય છે કે અન્તર રહિત ઉત્પન્ન થાય છે ?

(ગાંગેયા ! નો સંતરં પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પુઢવિકાહ્યા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! પૃથ્વીકાયિક એવો અન્તર (વ્યવધાન) સહિત ઉત્પન્ન થતા નથી, પણ તેઓ અન્તર રહિત (લગાતાર) જ ઉત્પન્ન થાય છે.

ગાજ્ઞેય ? નો સાન્તરં પૃથિવીકાયિકા ઉપપદ્યન્તે નિરન્તરં પૃથિવીકાયિકા ઉપપદ્યન્તે । એવં યાવત્ વનસ્પતિકાયિકાઃ, દ્વીન્દ્રિયા યાવત્ વૈમાનિકાઃ, એતે યથા નૈરયિકાઃ ॥ સૂ. ૧ ॥

ટીકા—‘તેણં કાલેણં, તેણં સમણં વાણિયગામે નામં નયરે હોત્યા, વણ્ણઓ’ તસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્ સમયે વાણિજ્યગ્રામં નામ નગરમાસીત્ વર્ણકઃ—વર્ણનમ્, અસ્ય વર્ણનમ્ ઔપપાતિકવર્ણિતચમ્પાનગરીવર્ણનવદવસેયમ્, ‘દૂઇપલાસે ચેઇ’ દૂતિપલાશં નામ ચૈત્યમ્ ઉદ્યાનમાસીત્, તસ્ય વર્ણનમપિ ઔપપાતિકસૂત્રોક્તપૂર્ણ-

ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં કિન્તુ વે વિના અન્તર કે હી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । (એવં જાવ વણસ્સહકાઇયા—વેઇદિયા જાવ વેમાણિયા—એ જહા નેરહયા) એસા હી કથન યાવત્ વનસ્પતિકાયિક જીવોં તક જાનના ચાહિયે । વે ઇન્દ્રિય જીવોં સે લેકર યાવત્ વૈમાનિકોં તક કા કથન નૈરયિકોં કે કથન કી તરહ જાનના ચાહિયે ।

ટીકાર્થ—અનન્તર ઉદ્દેશક મેં કેવલી આદિ કે વચન કો સુન કરકે જીવ કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન કર સકના હૈ એસા કથન કિયા ગયા હૈ—સો જિસને કેવલી કે વચન કો સુનકર કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન કર લિયા હૈ ઉસકા પ્રતિપાદન સૂત્રકાર હસ ઉદ્દેશક મેં કરતે હૈ—(તેણં કાલેણં તેણં સમણં) ઉસ કાલ ઓર ઉસ સમય મેં (વાણિયગામે નામં નયરે હોત્યા) વાણિજ્યગ્રામ હસ નામ કા નગર થા । (વણ્ણઓ) હસકા વર્ણન ઔપપાતિકસૂત્ર મેં વર્ણિત ચંપા નગરી કે વર્ણન જૈસા હી જાનના ચાહિયે । (દૂઇપલાસે ચેઇ) ઉસમેં દૂતિપલાશ નામ કા વક્ષાયતન થા—ઉદ્યાન

(એવં જાવ વણસ્સહ કાઇયા) પૃથ્વીકાયિકોના જેવું જ કથન વનસ્પતિકાયિક પર્યન્તના એકેન્દ્રિય એવો વિષે સમજવું. (વેઇદિયા જાવ વેમાણિયા—એ જહા નેરહયા) એ ઇન્દ્રિ એવોથી લઇને વૈમાનિકો પર્યન્તના એવોનું કથન નારકોના કથન પ્રમાણે જ સમજવું.

ટીકાર્થ—આગળના ઉદ્દેશકમાં કેવલી આદિનાં વચનો શ્રવણ કરીને એવ કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરી શકે છે, એવું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે. હવે સૂત્રકાર આ ઉદ્દેશકમાં જેણે કેવલીના વચનો સાંભળીને કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરી લીધું છે, એવી વ્યક્તિનું પ્રતિપાદન કરે છે—“ તેણં કાલેણં તેણં સમણં ” તે કાળે અને તે સમયે “ વાણિયગામે નામં નયરે હોત્યા ” વાણિજ્યગ્રામ નામે નગર હતું. “ વણ્ણઓ ” ઔપપાતિક સૂત્રમાં ચંપા નગરીનું જેવું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, એવું જ તેનું વર્ણન સમજવું. “ દૂઇપલાસે ચેઇ ” તે નગ-

भद्रचैत्यवर्णनवद्वगन्तव्यम्, तत्र 'सामी समोसढे, परिमा निग्गया' स्वामी सम-
वसृतः, पर्षत् स्वामिनं वन्दितुं निर्गता, नगरान्निर्गत्य तत्रागता, 'धम्मो कहिओ,
परिसा पडिगया' महावीरेण स्वामिना धर्मः कथितः उपदिष्टः, धर्मोपदेश श्रुत्वा
पर्षत् प्रतिगता । 'तेणं कालेण तेणं समएणं पासावच्चिज्जे गंगेए नामं अणगारे
जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ' तस्मिन् काले तस्मिन् समये
पार्श्वनाथः पार्श्वनाथशिष्यपरम्परागतः गाङ्गेयो नाम-अनगारः, यत्रैव-यस्मि-
न्नेव स्थाने श्रमणो भगवान् महावीर आसीत्-तत्रैव तस्मिन्नेव स्थाने उपागच्छति,
उपागच्छित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामंते ठिच्चा समणं भगवं महावीरं
एवं वयासी'-उपागत्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अदूरसामन्ते नातिदूरे

था । इसका वर्णन भी औपपातिक सूत्र में वर्णित पूर्णभद्र चैत्य के
वर्णन जैसा जानना चाहिये । वहाँ पर (सामी समोसढे) महावीर स्वामी
पधारे (परिसा निग्गया) परिषद् उनको वन्दना और नमस्कार करने
लिये वहाँ पर आई (धम्मो कहिओ, परिसा पडिगया) प्रभु ने वहाँ धर्म
का उपदेश दिया धर्मोपदेश सुनकर परिषद् अपने २ स्थान गई
(तेणं कालेणं तेणं समएणं) उस काल और उस समय में (पासाव-
च्चिज्जे गंगेए नामं अणगारे जेणेव समणे भगवं महावीरे, तेणेव
उवागच्छइ) पार्श्वनाथ का शिष्य परम्परा से चले आये गाङ्गेय नामके
अनगार जहाँ पर श्रमण भगवान् महावीर विराजमान थे-वहाँ पर
आये । (उवागच्छित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामंते
ठिच्चा समणं भगवं महावीरं एवं वयासी) वहाँ आकर वे श्रमण भग-

रमां द्रुतिपलाश नामनुं यक्षायतन (उद्यान) इत्तुं तेत्तुं वण्णं पणु औपपातिक
सूत्रमां वण्णवेला पूण्लद्ध चैत्यना वण्णं प्रमाहे सभञ्जुं. "सामी समोसढे"
त्यां महावीर स्वामी पधार्था "परिसा निग्गया" तेभने वड्डुा नमस्कार
करवाने भाटे लोकोने। समूह (परिषद्) त्यां गये। "धम्मो कहिओ, परिसा
पडिगया" प्रभुये तेभने धर्मोपदेश संलणाव्ये। धर्मोपदेश सांलणीने लोको
पोतपोताने स्थाने पाछां इथा (तेणं कालेणं तेणं समएण) ते काले अने
ते समये (पासावच्चिज्जे गंगेए नाम अणगारे जेणेव समणे भगव महावीरे,
तेणेव उवागच्छइ) पार्श्वनाथ भगवानना परपरागत शिष्य गाङ्गेय नामना
अणुगार-अथा श्रमणु भगवान महावीर विराजमान होता, त्यां आव्या.
(उवागच्छित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामंते ठिच्चा समण भगव
महावीरं एवं वयासी) त्यां आवीने श्रमणु भगवान महावीरथी अहु दूर पणु

નાતિનિકટે અદૂરપ્રત્યાસન્ને ઉચિતસ્થાને इत्यर्थः स्थित्वा उपविश्य श्रमणं भगवन्तं महावीरम् एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—‘संतरं भंते ! नेरइया उववज्जंति निरंतरं नेरइया उववज्जंति ?’ हे भदन्त ! किम् सान्तरम् अन्तरेण व्यवधानेन सद्वितं यथा स्यात् तथा सान्तरम् उत्पत्तिक्रियाविशेषणम् , समयादिकालापेक्षया सविच्छेदं सविरहं नैरयिकाः उपपद्यन्ते ? उत्पत्तिं लभन्ते ? किम्वा निरन्तरं नास्ति अन्तरं व्यवधानं यस्मिन् कर्मणि तत् यथास्यात्तथा, समयादिकालापेक्षया विच्छेदरहितं नैरयिका उपपद्यन्ते? इति प्रश्नः, तत्र चैकेन्द्रियाणामनुसमयं सततमविच्छेदेनोत्पादात् निरन्तरत्वम्, अन्येषां तूत्पादविरहस्यापि भावात् सान्तरत्वं निरन्तरत्वं—चावसेयमित्यभिप्रायेण भगवानाह—‘ गंगेया ! संतरंपि नेरइया उववज्जंति, निरंतरंपि नेरइया उववज्जंति ’ हे गाङ्गेय ! नैरयिकाः सान्तरमपि समयादिकालापेक्षया सविच्छेदमपि उपपद्यन्ते जायन्ते, अथ च निरन्तरमपि सततं विच्छेदरहितमपि

વાન મહાવીર કે પાસ યથોચિત સ્થાન પર ઠહર કર ફિર ઉન્હોંને શ્રમણ ભગવાન મહાવીર સે હસ પ્રકાર કહા-પૂછા-(સંતરં ભંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં નેરહયા ઉવવજ્જંતિ) હે ભદંત ! નૈરયિક સાંતર ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા નિરન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? જિસ ઉત્પત્તિ મેં સમયાદિકરૂપ કાલ કા વ્યવધાન હોતા હૈ-વહ ઉત્પત્તિ સાન્તર, ઓર જિસમેં એસા વ્યવધાન નહીં હોતા હૈ વહ નિરન્તર ઉત્પત્તિ કહલાતી હૈ । સાન્તર ઓર નિરન્તર યે દોનોં ઉત્પત્તિરૂપ ક્રિયા કે વિશેષણ હૈં । હસકે ઉત્તર મેં પ્રસુ કહતે હૈં-(ગંગેયા ! સંતરંપિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! નૈરયિક સમયાદિરૂપ કાલ કે વ્યવધાન સે બી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર વિના કાલ કે વ્યવધાન સે બી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ।

નહીં અને બહુ સમીપ પણ નહીં એવા ઉચિત સ્થાને થાબીને તેમણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને પૂછ્યું-(સંતરં ભંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ?) હે ભદન્ત ! નારકો સાન્તર ઉત્પન્ન થાય છે કે નિરંતર ઉત્પન્ન થાય છે ? (જે ઉત્પત્તિમાં સમયાદિક રૂપ કાળનું વ્યવધાન (આંતર) પડે છે, તે ઉત્પત્તિને સાન્તર ઉત્પત્તિ કહે છે. જે ઉત્પત્તિમાં એવું વ્યવધાન (આંતર) પડતું નથી, તે ઉત્પત્તિને નિરન્તર (લગાતાર) ઉત્પત્તિ કહે છે.) ‘ સાન્તર ’ અને ‘ નિરન્તર ’ આ બંને પદો ઉત્પત્તિરૂપ ક્રિયાના વિશેષણ છે

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—(ગંગેયા ! સંતરંપિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ) હે ગાંગેય ! નારકો સમયાદિક રૂપ કાળના વ્યવધાનથી (આંતરાથી) પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને કાળના વ્યવધાન વિના પણ

નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે જાયન્તે, તથા ચ યસ્યામુત્પત્તૌ સમયાદિકાલસ્ય અન્તરં વ્યવધાનં ભવતિ સા સાન્તરા ઉત્પત્તિરભિધીયતે, તત્રૈકેન્દ્રિયાણાં પ્રતિસમયમુત્પદ્યમાનત્વાત્ તેષાં સાન્તરા ઉત્પત્તિર્નાસ્તિ, અપિતુ નિરન્તરૈવોત્પત્તિરસ્તિ, એકેન્દ્રિયાન્ વર્જયિત્વા તદન્યેષાં જીવાનામુત્પત્તૌ તુ વ્યવધાનલક્ષણમન્તરમપિ ભવતિ, અતસ્તે સાન્તરત્વેન નિરન્તરત્વેન ચોભયપ્રકારેણૈવ ઉત્પદ્યન્તે ઇતિ ફલિતમ્, અથ ભવનપતિવિષયે તદેવ પ્રશ્નોત્તરેણ વિશદયતિ—‘સંતરં મંતે! અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ ? નિરંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ ? ’ ગાઙ્ગેય પૃચ્છતિ—હે ભદન્ત ! કિં સાન્તરં સમયાદિકાલાપેક્ષયા સવ્યવધાનમ્ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે ? કિં વા નિરન્તરં સમયાદિકાલાપેક્ષયા વ્યવધાનરહિતં સતતમ્ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે ? ભગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! સંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ ’ હે ગાઙ્ગેય ! સાન્ત-

એકેન્દ્રિય જીવોં કી જો ઉત્પત્તિ હોતી હૈ—વહ સાન્તર નહીં હોતી હૈ—કયોં કિ ઉત્પત્તિ મેં ચિરહ હોતા નહીં હૈ—પ્રતિસમય इनकी ઉત્પત્તિ હોતી હી રહતી હૈ—અતઃ इनकी ઉત્પત્તિ નિરન્તર હોતી હૈ તથા અન્ય જીવોં કી ઉત્પત્તિ મેં કાલ કા વ્યવધાન બી હોતા હૈ ઓર વ્યવધાન નહીં બી હોતા હૈ—इसी अभिप्राय को लेकर प्रभु ने ऐसा कहा है कि नैरयिक जिवों की उत्पत्ति सान्तर भी होती है और निरन्तर भी होती है ।

અવ ગાંગેય પ્રભુ સે વિસ્તાર કે સાથ એસા પૂછતે હૈં—(સંતરં મંતે ! અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) હે ભદન્ત ! અસુરકુમારોં કી ઉત્પત્તિ સાન્તર—જિસમેં કાલ કા વ્યવધાન હો—એસી હોતી હૈ યા જિસમેં કાલ કા વ્યવધાન ન હો—એસી નિરન્તર હોતી હૈ ? ઇસકે ઉત્તર મેં પ્રભુ કહતે હૈં—(ગંગેયા) હે ગાઙ્ગેય ! (સંતરંપિ અસુર-

ઉત્પન્ન થાય છે એકેન્દ્રિય જીવોની જે ઉત્પત્તિ થાય છે તે સાન્તર થતી નથી—કારણ કે ઉત્પત્તિમાં વિરહ હોતો જ નથી. પ્રતિસમય તેમની ઉત્પત્તિ થતી જ રહે છે, તેથી તેની ઉત્પત્તિ નિરંતર (લગાતાર) થતા જ રહે છે. અન્ય જીવોની ઉત્પત્તિમાં કાળનો આંતરો પડે છે પણ ખરો અને નથી પણ પડતો. તેથી જ પ્રભુએ એવું કહ્યું છે કે નારકોની ઉત્પત્તિ સાંતર પણ હોય હોય છે અને નિરંતર પણ હોય છે,

ગાંગેય અશ્વગારનો પ્રશ્ન—(સંતરં મંતે ! અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ ?) હે ભદન્ત ! અસુરકુમારોની ઉત્પત્તિ સાન્તર (કાળના આંતરાવાળી) હોય છે કે નિરંતર (કાળના આંતરા વિનાની) હોય છે ? મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! (સંતરંપિ અસુરકુમારા

રમપિ સમયાદિકાલાપેક્ષયા સવિચ્છેદમપિ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે, અથ ચ નિરં-
તરમપિ સમયાદિકાલાપેક્ષયા વિચ્છેદરહિતમપિ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે, ' એવં
જાવ થણિયકુમારા ' એવમસુરકુમારવદેવ યાવત્ નાગકુમારાઃ, સુવર્ણકુમારાઃ,
વિદ્યુત્કુમારાઃ, અગ્નિકુમારાઃ, દ્વીપકુમારાઃ, ઉદધિકુમારાઃ, દિશાકુમારાઃ, વાયુ-
કુમારાઃ, સ્તનિતકુમારા અપિ, સાન્તરમપિ ઉત્પદ્યન્તે, નિરન્તરમપિ ઉત્પદ્યન્તે ।
ગાંજેયઃ પૃચ્છતિ—' સંતરં મંતે ! પૃથ્વીકાઙ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં ઉવવજ્જંતિ '
હે ભદન્ત ! સાન્તરં સવ્યવધાનં કિં પૃથિવીકાઙ્યાઃ ઉપપદ્યન્તે ? કિં વા નિરન્તર-
મવ્યવધાનં પૃથિવીકાઙ્યાઃ ઉપપદ્યન્તે ? ભગવાનાહ—' ગંગેયા ! નો સંતરં પૃથ્વી-

કુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) અસુરકુમારોં
કી ઉત્પત્તિ દોનોં પ્રકાર સે હોતી હૈ—સાન્તર મી હોતી હૈ ઓર નિરન્તર
મી હોતી હૈ—અર્થાત્ અસુરકુમાર સમયાદિરૂપ કાલ કી અપેક્ષા સે વ્યવ-
ધાન યુક્ત હોકર મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર સમયાદિ રૂપ કાલકે વ્યવધાન
કે વિના મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । (એવં જાવ થણિયકુમારા) હસી તરહ સે
નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, દ્વીપકુમાર,
ઉદધિકુમાર, દિશાકુમાર, વાયુકુમાર ઓર સ્તનિતકુમાર યે ૯ ભવન-
વાસી દેવ મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ।

અથ ગાંજેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં—(સંતરં મંતે ! પૃથ્વીકાઙ્યા
ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં ઉવવજ્જંતિ) હે ભદન્ત ! પૃથિવીકાઙ્યિક જીવ સાંતર
ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા નિરન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે
હૈં—(ગંગેયા) હે ગાંજેય ! (નો સંતરં પૃથ્વીકાઙ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં

ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરપિ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ) અસુરકુમારોની ઉત્પત્તિ ખન્ને
પ્રકારે હોવ છે—સાન્તર પણ થાય છે અને નિરન્તર પણ થાય છે. એટલે કે
અસુરકુમારોની ઉત્પત્તિમાં સમયાદિ રૂપ કાળનું વ્યવધાન (આંતરો) પડે છે
પણ ખરું અને નથી પણ પડતું “ એવં જાવ થણિયકુમારા ” એજ પ્રમાણે
નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, અગ્નિકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર,
દિક્ષકુમાર, વાયુકુમાર અને સ્તનિતકુમાર, આ નવ ભવનવાસી દેવોની ઉત્પ-
ત્તિના વિષયમાં પણ સમજવું.

ગાંજેય અણુગારનો પ્રશ્ન—(સંતરં મંતે ! પૃથ્વીકાઙ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરં-
તરં ઉવવજ્જંતિ ?) હે ભદન્ત ! પૃથ્વીકાઙ્યિક જીવો સાન્તર ઉત્પન્ન થાય છે
કે નિરન્તર ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—' ગંગેયા ! ' હે ગાંજેય ! (નો સંતરં પૃથ્વી-
કાઙ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પૃથ્વીકાઙ્યા ઉવવજ્જંતિ) પૃથ્વીકાઙ્યિક જીવો

કાઠ્યા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પુઢવિક્કાઠ્યા ઉવવજ્જંતિ ' હે ગાઢ્ઢેય ! નો સાન્તરં સવિચ્છેદ્ પૃથિવીકાયિકા ઉત્પઘન્તે, અપિતુ નિરન્તરમેવ પૃથિવીકાયિકા ઉત્પઘન્તે ' એવં જાવ વળસ્સઠ્કાઠ્યા ' એવં પૃથિવીકાયિકવ્વદેવ યાવત્-અપ્પકાયિક-તેજ-સ્કાયિક-વાયુકાયિક-વનસ્પતિકાયિકા અપિ સાન્તરં સવિચ્છેદં નોપપઘન્તે, અપિતુ નિરન્તરમવિચ્છેદમેવ તે ઉપપઘન્તે । ' વેહંદિયા જાવ વેમાણિયા, એજ જહા નેરઠ્યા ' એવમેવ દ્વીન્દ્રિયાઃ યાવત્-ત્રીન્દ્રિય-ચતુરિન્દ્રિય-પચ્ચેન્દ્રિય-તિર્યગ્ગોનિક-મનુષ્ય-વાનવ્યન્તર-જ્યોતિષ્કા વૈમાનિકાશ્ચ એતે યથા નૈરયિકાઃ સાન્તરમપિ, નિરન્તરમપિ ઉપપઘન્તે તથૈવ સાન્તરં નિરન્તરં ચોત્પઘન્તે ॥ સૂ૦ ૧ ॥

ઉદ્વર્તનાવક્તવ્યતા ।

અથોત્પન્નનાં ચ સતામુદ્વર્તના ભવતીત્યતસ્તામુદ્વર્તનાં નિસ્સરણરૂપાં પ્રરૂપયિ-
તુમાહ—' સંતરં ભંતે ' ઇત્યાદિ ।

મૂલપ્-સંતરં ભંતે ! નેરઠ્યા ઉવ્વઢંતિ, નિરંતરં નેરઠ્યા
ઉવ્વઢંતિ ? ગંગેયા ! સંતરંપિ નેરઠ્યા ઉવ્વઢંતિ, નિરંતરંપિ

પુઢવિક્કાઠ્યા ઉવવજ્જંતિ) પૃથિવીકાયિક જીવ સાન્તર-કાલાદિક કે વ્યવધાન સે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં, કિન્તુ વે તો નિરન્તર-કાલાદિક કે અવ્યવધાન સે હી ઉત્પન્ન હોતે હૈં (એવં જાવ વળસ્સઠ્કાઠ્યા) પૃથિવી-કાયિક કી તરહ્ હી યાવત્-અપ્પકાયિક જીવ, તેજસ્કાયિક જીવ, વાયુકાયિક જીવ, ઔર વનસ્પતિકાયિક જીવ, મી નિરન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં । (વેહંદિયા જાવ વેમાણિયા-એજ જહા નેરઠ્યા) વે હન્દ્રિય જીવ, તેહન્દ્રિય જીવ, ચૌહન્દ્રિય જીવ, પચ્ચેન્દ્રિયતિર્યંચ, મનુષ્ય, વાનવ્યન્તર, જ્યોતિષ્ક ઔર વૈમાનિક યે સવ મી નિરન્તર ઔર સાન્તર રૂપ સે દોનોં પ્રકાર કી ઉત્પત્તિ વાલે હોતે હૈં-અર્થાત્ યે સાન્તર મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઔર નિરન્તર મી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ॥ સૂ૦ ૧ ॥

સાન્તરકાળાદિકના વ્યવધાનથી ઉત્પન્ન થાય છે (એવં જાવ વળસ્સઠ્કાઠ્યા) પૃથ્વીકાયિક જીવોની જેમ અપ્પકાયિક, વાયુકાયિક, તેજસ્કાયિક અને વનસ્પતિ કાયિક જીવો પણ નિરન્તર ઉત્પન્ન થયા કરે છે (વેહંદિયા જાવ વેમાણિયા-એજ જહા નેરઠ્યા) જેહન્દ્રિય જીવો, તેહન્દ્રિય જીવો, ચતુરિન્દ્રિય જીવો, પચ્ચેન્દ્રિય તિર્યંચો, મનુષ્યો, વાનવ્યન્તરો, જ્યોતિષ્ક દેવો અને વૈમાનિક દેવોની ઉત્પત્તિનું કથન નારકોની ઉત્પત્તિના કથન પ્રમાણે સમજવું. એટલે કે તેઓ સાન્તર પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને નિરન્તર પણ ઉત્પન્ન થાય છે. ॥સૂ૦ ૧॥

नेरइया उव्वट्टंति, एवं जाव थणियकुमारा । संतरं भंते !
 पुढविकाइया उव्वट्टंति ? पुच्छा, गंगेया ! णो संतरं पुढवि-
 काइया उव्वट्टंति, निरंतरं पुढविकाइया उव्वट्टंति, एवं जाव
 वणस्सइकाइया णो संतरं, निरंतरं उव्वट्टंति । संतरं भंते !
 बेइंदिया उव्वट्टंति, निरंतरं बेइंदिया उव्वट्टंति ? गंगेया !
 संतरंपि बेइंदिया उव्वट्टंति, निरंतरंपि बेइंदिया उव्वट्टंति,
 एवं जाव वाणमंतरा । संतरं भंते ! जोइसिया चयंति ?
 पुच्छा, गंगेया ! संतरंपि, जोइसिया चयंति, निरंतरंपि
 जोइसिया चयंति । एवं जाव वेमाणिया वि ॥सू० २॥

छाया—सान्तरं भदन्त ! नैरयिका उद्वर्तन्ते ? निरन्तरं नैरयिका उद्वर्त-
 न्ते गाङ्गेय ! सान्तरमपि नैरयिका उद्वर्तन्ते, निरन्तरमपि नैरयिका उद्वर्तन्ते ।

—उद्वर्तनावक्तव्यताः—

‘ संतरं भंते ! नेरइया उव्वट्टंति ’ इत्यादि ।

सूत्रार्थ—(संतरं भंते ! नेरइया उव्वट्टंति, निरंतरं नेरइया उव्वट्टंति)
 हे भदन्त ! नैरयिक जीव व्यवधान सहित होकर के निकलते हैं या
 विना व्यवधान के निकलते हैं ? (गंगेया) हे गाङ्गेय ! (संतरंपि नेरइया
 उव्वट्टंति, निरंतरंपि नेरइया उव्वट्टंति) नैरयिक जीव व्यवधानसहित
 होकर के भी निकलते हैं और विना व्यवधान के भी निकलते हैं ।
 (एवं जाव थणियकुमारा) इसी तरह का कथन यावत् स्तनित कुमारों

उद्वर्तनावक्तव्यता—

“ संतरं भंते ! नेरइया उव्वट्टंति ” इत्यादि—

सूत्रार्थ—(संतरं भंते ! नेरइया उव्वट्टंति, निरंतरं नेरइया उव्वट्टंति)
 हे भदन्त ! नारक जीव व्यवधान सहित (आंतरा सहित) नीकणे छे के
 विना व्यवधानथी (काणना आंतरा विना) नारक गतिमांथी अडार नीकणे
 छे ? (गंगेया !) हे गाङ्गेय ! (संतरंपि नेरइया उव्वट्टंति, निरंतरंपि नेर-
 इया उव्वट्टंति ?) नारके व्यवधान सहित पणु नारक गतिमांथी नीकणे छे
 अने विना व्यवधाने पणु नीकणे छे । (एवं जाव थणियकुमारा) आ प्रकाशं

एवं यावत् स्तनितकुमाराः । सान्तर भंते ! पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते ? पृच्छा, गाङ्गेय ! नो सान्तरं पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते, निरन्तरं पृथिवीकायिकाः उद्वर्तन्ते, एवं यावत् वनस्पतिकायिकाः नो सान्तरम्, निरन्तरम् उद्वर्तन्ते । सान्तरं भदन्त ! द्वीन्द्रिया उद्वर्तन्ते ? निरन्तरं द्वीन्द्रिया उद्वर्तन्ते, 'गाङ्गेय ! सान्तरमपि द्वीन्द्रिया उद्वर्तन्ते निरन्तरमपि द्वीन्द्रिया उद्वर्तन्ते एवं यावत् वानव्यन्तराः । सान्तरं भदन्त ! ज्योतिष्काश्च्यवन्ति ? पृच्छा, गाङ्गेय ! सान्तरमपि ज्योतिष्काश्च्यवन्ति,

તક જાનના ચાહિયે । (સંતરં ભંતે ! પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ, પુચ્છા) હે ભદન્ત ! પૃથિકાયિક જીવ સાન્તર હોકર નિકલતે હૈંં ઇત્યાદિ પ્રશ્ન- (ગંગેયા) હે ગાંગેય ! (જો સંતરં પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ નિરંતરં પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ) પૃથિવીકાયિક જીવ વ્યવધાન સહિત હોકર નહીં નિકલતે હૈંં કિન્તુ વે નિરન્તર નિકલતે હૈંં । (એવં જાવ વણસસહકાહયા જો સંતરં, નિરંતરં ઉવ્વટ્ટંતિ) ઇસી તરહ કા કથન યાવત્ વનસ્પતિકા-યિક જીવોં તક જાનના ચાહિયે-અર્થાત્ વે સાન્તર હોકર નહીં નિકલતે હૈંં કિન્તુ નિરન્તર હી નિકલતે હૈંં । (સતરં ભંતે ! વેહંદિયા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં ભંતે ! ઉવ્વટ્ટંતિ) હે ભદન્ત ! વે ઇન્દ્રિય જીવ સાન્તર હો કરકે નિકલતે હૈંં યા નિરન્તર હોકર કે નિકલતે હૈંં ? (ગંગેયા) હે ગાંગેય ! (સંતરંપિ વેહંદિયા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરંપિ વેહંદિયા ઉવ્વટ્ટંતિ) વેહંદ્રિય જીવ સાન્તર ભી નિકલતે હૈંં ઓર નિરન્તર ભી નિકલતે હૈંં । (એવં જાવ વાણમંતરા) ઇસી તરહ કા કથન યાવત્ વાનવ્યન્તરોં તક કે વિષય મેં

નિષ્કમણુ વિષયક કથન સ્તનિતકુમાર પર્યન્તના એવો વિષે પણ સમજવું. (સંતરં ભંતે ! પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ પુચ્છા) હે ભદન્ત ! પૃથ્વીકાયિક એવો શું કાળના વ્યવધાનથી નીકળે છે કે વિના વ્યવધાનથી નીકળે છે ? (ગંગેયા !) હે ગાંગેય ! (જો સંતરં પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતર પુઢવિક્કાહયા ઉવ્વટ્ટંતિ) પૃથ્વીકાયિક એવો કાળના વ્યવધાનથી (સાતર) નીકળતા નથી પણ નિરંતર (વિના વ્યવધાન) નીકળે છે. (એવં જાવ વણસસહકાહયા જો સતર, નિરંતરં ઉવ્વટ્ટંતિ) વનસ્પતિ પર્યન્તના એવો વિષે પણ એવું જ કથન સમજવું એટલે કે તેઓ પણ સાન્તર નીકળતા નથી પણ નિરન્તર નીકળે છે (સતરં ભંતે ! વેહંદિયા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં ભંતે ! ઉવ્વટ્ટંતિ ?) હે ભદન્ત ! દ્વીન્દ્રિય એવો કાળના વ્યવધાનથી નિષ્કમણુ કરે છે કે નિરંતર નિષ્કમણુ કરે છે ? (ગંગેયા !) હે ગાંગેય ! (સતરંપિ વેહંદિયા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરપિ ઉવ્વટ્ટંતિ) દ્વીન્દ્રિય એવો સન્તર પણ નિષ્કમણુ કરે છે અને નિરંતર પણ નિષ્કમણુ કરે છે. (એવં જાવ વાણમંતરા) એવું જ કથન વાનવ્યન્તરો પર્યંતના વિષયમાં પણ

નિરન્તરમપિ જ્યોતિષ્કાશ્ચ્યવન્તિ, એવ યાવત્ વૈમાનિકા અપિ ॥ સૂ૦ ૨ ॥

ટીકા—‘સંતરં ભંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ ?’ હે ભદન્ત ! સાન્તરમ્ અન્તરેણ વ્યવધાનેન સહિતં યથા સ્યાત્તથેતિ સાન્તરં સમયાદિ કાલાપેક્ષયા સનિચ્છેદમ્ ઉદ્વર્તનાક્રિયાવિશેષણમેતત્, તથા ચ વ્યવધાનપૂર્વકં નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે નિસ્મરન્તિ, કિમ્ ? કિં વા નિરન્તરં વિચ્છેદરહિતં સતતં

ભી જાનનાં ચાહિયે । (સતર ભંતે ! જોહમિયા ચયંતિ પુચ્છા) હે ભદન્ત ! જ્યોતિષિક દેવ સાન્તર નિકલતે હૈં યા નિરંતર નિકલતે હૈં ? (ગંગેયા) હે ગાંગેય ! (સંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ, એવં જાવ વેમાણિયા વિ) જ્યોતિષિક દેવ સાન્તર ભી નિકલતે હૈં ઓર નિરંતર ભી નિકલતે હૈં । હસી તરહ કા કથન યાવત્ વૈમાનિકોં તક મેં જાનનાં ચાહિયે ।

ટીકાર્થ—ઉત્પન્ન જીવોં કી હી ઉદ્વર્તના હોની હૈ—ઇમલિયે સૂત્રકાર ને હસ સૂત્ર દ્વારા હસી ઉદ્વર્તના કી પ્રરૂપણા કી હૈ—હસમેં ગાંગેયને પ્રભુ સે એસા પૂછા હૈ—(સંતરં ભંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ) સમયાદિરૂપ કાલ કી અપેક્ષા લેકર જિસ નિષ્ક્રમણ મેં વ્યવધાન અન્તગલ હોતા હૈ—વહ નિષ્ક્રમણ સાન્તર હૈ ઓર જિસમેં એસા વ્યવધાન નહીં હોતા હૈ વહ નિષ્ક્રમણ નિરંતર હૈ । સાન્તર ઓર નિરંતર યે દોનોં નિષ્ક્રમણરૂપ ક્રિયાકે વિશેષણ હૈં । તાત્પર્ય પૂછને કા એસા હૈ કિ નરક સે નારક જીવ જો નિકલતે હૈં વે કયા વહાં સે વિના કાલ કે વ્યવધાન કે નિકલતે હૈં યા ઉન્કે નિકલને મેં કાલ કા વ્યવધાન ભી

સમજવું (સંતરં ભંતે ! જોહસિયા ચયંતિ પુચ્છા) હે ભદન્ત ! જ્યોતિષિક દેવો સાન્તર ચ્યવે (નીકળે) છે કે નિરંતર ચ્યવે (નીકળે) છે ! (ગંગેયા !) હે ગાંગેય ! સંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ, નિરંતરંપિ ચયંતિ, એવં જાવ વેમાણિયા વિ) જ્યોતિષિક દેવો સાન્તર પણ ચ્યવે છે અને નિરંતર પણ ચ્યવે છે. એજ પ્રકારનું કથન વૈમાનિક પર્યન્તના જીવોના ચ્યવન વિષે પણ સમજવું.

ટીકાર્થ—જે જીવો ઉત્પન્ન થાય છે તેમની ઉદ્વર્તના (તે ગતિમાંથી નીકળવાની ક્રિયા) પણ થાય જ છે તેથી ઉત્પત્તિનું નિરૂપણ કરીને હવે સૂત્ર દ્વારા તેમની ઉદ્વર્તનાનું નિરૂપણ કરે છે—આ વિષયને અનુલક્ષીને ગાંગેય અથવા ગાર મહાવીર પ્રભુને પૂછે છે કે....(સંતરં ભંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ ?) હે ભદન્ત ! નરકમાંથી જે નારક જીવો નીકળે છે તે શું કાળના વ્યવધાન સહિત નીકળે છે કે કાળના વ્યવધાન વિના નીકળે છે ?

નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે નિસ્સરન્તિ?, ભગવાનાહ—‘ગંગેયા ! સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ’ હે ગાંગેય ! સાન્તરમપિ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે ‘એવ જાવ થળિયકુમારા’ એવં નૈરયિકવદેવ યાવત્ અસુરકુમારાઃ, નાગકુમારા, સુવર્ણકુમારાઃ, વિદ્યુત્કુમારાઃ, અગ્નિકુમારાઃ, દ્વીપકુમારાઃ, ઉદધિકુમારાઃ, દિશાકુમારાઃ, વાયુકુમારાઃ, સ્તનિતકુમારા સાન્તર-મપિ ઉદ્વર્તન્તે, નિરન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—‘સંતરં મંતે ! પુઢવિક્કા

હાંતા હૈ ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈ—(ગંગેયા) હે ગાંગેય (સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ નારક જીવ સાન્તર મ્હી નિકલતે હૈં ઓર નિરન્તર મ્હી નિકલતે હૈં । (એવં જાવ થળિયકુમારા હસી તરહ સે અસુરકુમાર, નાગકુમાર સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, દ્વીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દિશાકુમાર, વાયુકુમાર ઓર સ્તનિતકુમાર મ્હી સાન્તર ઓર નિરન્તર અપને ઉત્પત્તિ સ્થાન સે નિકલતે હૈં ।

અવ ગંગેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં—(સંતરં મંતે ! પુઢવિક્કાહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, પુચ્છા) હે મહન્ત ! પૃથ્વીકાયિક જીવ અન્તર-વ્યવધાન સહિત અપને ઉત્પત્તિ સ્થાનસે નિકલતે હૈં ? યા અન્તર રહિત નિકલતે હૈં ? હસકે ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—(ગંગેય) હે ગાંગેયા ! (ખો સંતરં પુઢવિ

(સમયાદિ રૂપ કાળની અપેક્ષાએ જે ઉદ્વર્તનામાં (નિષ્ક્રમણમાં, નીકળવાની ક્રિયામાં) વ્યવધાન-આંતરો પડે છે, તે ઉદ્વર્તનાને સાન્તર ઉદ્વર્તના કહે છે અને જે નિષ્ક્રમણમાં કાળનો આંતરો પડતો નથી તે નિષ્ક્રમણને નિરંતર નિષ્ક્રમણ કહે છે. સાન્તર અને નિરંતર પદો નિષ્ક્રમણ રૂપ ક્રિયાનાં વિશેષણો છે.)

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ગંગેયા !” હે ગાંગેય ! (સંતરંપિ ઉવ્વટ્ઠતિ, નિરંતરંપિ ઉવ્વટ્ઠતિ) જે નારક જીવો નરકમાંથી નિષ્ક્રમણ કરે છે, નીકળે છે, તે કાળના વ્યવધાન સહિત પણ નિષ્ક્રમણ કરે છે અને વ્યવધાન (આંતર) રહિત પણ નિષ્ક્રમણ કરે છે. (એવં જાવ થળિયકુમારા) એજ પ્રમાણે અસુર-કુમારો, નાગકુમારો, સુવર્ણકુમારો, અગ્નિકુમારો, વિદ્યુત્કુમારો, દ્વીપકુમારો, ઉદધિકુમારો, દિશાકુમારો, વાયુકુમારો અને સ્તનિતકુમારો પણ પોતાપોતાના ઉત્પત્તિ સ્થાનમાંથી સાન્તર પણ નીકળે છે અને નિરંતર પણ નીકળે છે

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—(સંતરં મંતે ! પુઢવિક્કાહ્યા ઉવ્વટ્ઠતિ, પુચ્છા) હે મહન્ત ! પૃથ્વીકાયિક જીવો પોતાના ઉત્પત્તિ સ્થાનમાંથી સાન્તર (આંતર) સહિત) નીકળે છે કે નિરંતર (આંતર રહિત) નીકળે છે ?

इया उव्वट्ठंति ? पुच्छा' हे भदन्त ! सान्तरं पृथिवीकायिकाः उद्वर्तन्ते ? निरन्तरं पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते ? इति पृच्छा, भगवानाह—' गंगेया ! णो संतरं पुढविका-
इया उव्वट्ठंति, निरन्तरं पुढविकाइया उव्वट्ठंति ' हे गाङ्गेय ! नो सान्तरं पृथिवी-
कायिका उद्वर्तन्ते अपितु निरन्तरमेव पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते, एवं जाव वणस्सइ-
काइया णो संतर, निरन्तरं उव्वट्ठंति ' एवं पृथिवीकायिकोक्तरीत्या यावत्-अप्-
कायिक-तेजस्कायिक-वायुकायिक-वनस्पतिकायिका अपि नो सान्तरम् उद्वर्तन्ते,
अपितु निरन्तरमेव उद्वर्तन्ते । गाङ्गेयः पृच्छति—' संतरं भन्ते । वेइंदिया उव्वट्ठंति,

काइया उव्वट्ठंति, निरन्तरं पुढविकाइया उव्वट्ठंति) पृथिवीकायिक
जीव अपने उत्पत्ति स्थान से सान्तर नहीं निकलते हैं किन्तु अन्तर से
रहित ही निकलते हैं । (एवं जाव वणस्सइकाइया णो संतरं
निरन्तरं उव्वट्ठंति) इसी तरह का कथन यावत्-अप्कायिक तेजस्कायिक,
वायुकायिक, वनस्पतिकायिक इन एकेन्द्रिय जीवों में भी जानना चाहिये
अर्थात् वे भी अपने उत्पत्ति स्थान से बिना सञ्चयादिरूप काल के व्यव-
धान के ही निकलते हैं—इनके निकलने में वहाँ से समयादिरूप काल
का व्यवधान नहीं होता है ।

अब गाङ्गेय प्रश्न से ऐसा पूछते हैं—(संतरं भन्ते ! वेइंदिया उव्व-
ट्ठंति, निरन्तरं वेइंदिया उव्वट्ठंति) हे भदन्त ! वेइन्द्रिय जीव क्या अपने
उत्पत्ति स्थान से काल के व्यवधान से युक्त निकलते हैं या काल के
व्यवधान से रहित निकलते हैं ? इसके उत्तर में प्रश्न कहते हैं—(गंगेया)

भट्टावीर प्रश्नो उत्तर—“ गंगेया ! ” हे गाङ्गेय ! (णो संतरं पुढ-
विकाइया उव्वट्ठंति, निरन्तरं पुढविकाइया उव्वट्ठंति) पृथ्वीकायिक एवे पोताना
उत्पत्ति स्थानभांथी सान्तर (व्यवधान सहित) नीक्कणता नथी पणु निरन्तर
नीक्कणे छे. एट्ठे के केअ पणु एवे समय पसार थतो नथी के अपारे
पृथ्वीकायिकेणु' निष्कम्भ थत्तु न होय. (एवं जाव वणस्सइकाइया णो संतरं
निरन्तरं उव्वट्ठंति) एअ प्रमाणे अप्कायिक, तेजस्कायिक, वायुकायिक अने
वनस्पतिकायिक एवे पणु समयादि रूप कालना व्यवधान सहित नीक्कणता
नथी पणु निरन्तर (बिना व्यवधान) नीक्कणे छे.

गाङ्गेय अणुगारणे प्रश्न—(संतरं भन्ते ! वेइंदिया उव्वट्ठंति, निरन्तरं
वेइंदिया उव्वट्ठंति ?) हे भदन्त ! वेइन्द्रिय एवे पोताना उत्पत्ति स्थानभांथी
शुं कालना व्यवधान सहित नीक्कणे छे के कालना व्यवधानथी रहित निरन्तर
निक्कणे छे ?

નિરંતરં વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ ? ' હે ભદન્ત ! સાન્તરં કિં દ્વીન્દ્રિયાઃ ઉદ્વર્તન્તે ? કિં વા નિરન્તરમ્ ઉદ્વર્તન્તે ? ભગવાનાહ—' ગંગેયા ! સંતરંપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરન્તરંપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ ' હે ગાંગેય ! સાન્તરમપિ દ્વીન્દ્રિયા ઉદ્વર્તન્તે, નિરન્તરમપિ દ્વીન્દ્રિયા ઉદ્વર્તન્તે ' એવં જાવ વાળમંતરા ' એવં દ્વીન્દ્રિયોક્તરીત્યા યાવત્ત્રીન્દ્રિય-ચતુરિન્દ્રિય પચ્ચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિક-મનુષ્યા વાનવ્યન્તરા અપિ સાન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે, નિરન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—' સંતરં મંતે ! જોહસિયા ચયંતિ ? પુચ્છા ' હે ભદન્ત ! સાન્તરં કિં જ્યોતિષ્કાશ્ચ્યવન્તિ ? નિરન્તરં વા જ્યોતિષ્કાશ્ચ્યવસ્તિ ? ઇતિ પૃચ્છા, ભગવાનાહ—' ગંગેયા ! સંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ, નિરંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ, એવં જાવ વેમાણિયાવિ ' ગાંગેય ! સાન્તર-

હે ગાંગેય ! (સંતરંપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ નિરંતરંપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ) વેદિન્દ્રિય જીવ અપને ઉત્પત્તિ સ્થાનસે દોનોં તરહ સે નિકલતે હૈં—સાન્તર નિકલતે હૈં ઓર નિરન્તર ઓ નિકલતે હૈં (એવં જાવ વાળમંતરા) હસી તરહ સે—દ્વાન્દ્રિયોં કે નિકલને કી ઉક્ત રીતિ કે અનુસાર યાવત્ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યશ્ચ, મનુષ્ય એવં વાનવ્યન્તર ઓ અપને ૨ ઉત્પત્તિ સ્થાન સે સમયાદિ રૂપ કાલ કે વ્યવધાન મેં ઓ નિકલતે હૈં ઓર વિના વ્યવધાન કે—લગાતાર ઓ નિકલતે રહતે હૈં ।

અહ ગાંગેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં—(સંતરં મંતે ! જોહસિયા ચયંતિ પુચ્છા) હે ભદન્ત ! જ્યોતિષિક દેવ કયા સાન્તર નિકલતે હૈં યા નિરન્તર નિકલતે રહતે હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—(ગંગેયા) હે ગાંગેય ! (સંતરં પિ જોહસિયા ચયંતિ, નિરંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ) હે ગાંગેય ! જ્યોતિષિક દેવ સાન્તર ઓ નિકલતે હૈં ઓર નિરંતર ઓ

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! હે ગાંગેય ! (સતરપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરપિ વેદિયા ઉવ્વદ્ધંતિ) બેદિન્દ્રિય બોલે બન્ને પ્રકારે પોતાના ઉત્પત્તિ સ્થાનમાંથી નીકળે છે. સાન્તર પણ નીકળે છે અને નિરંતર (લગાતાર) પણ નીકળે છે. (એવ જાવ વાળમંતરા) એજ પ્રમાણે ત્રીન્દ્રિય બોલે, ચતુરિન્દ્રિય બોલે, પંચેન્દ્રિય તિર્યચો, મનુષ્યો અને વાનવ્યન્તરો પણ પોતપોતાના ઉત્પત્તિ સ્થાનોમાંથી સમયાદિ રૂપ કાળના વ્યવધાન સહિત પણ નીકળે છે અને વિના વ્યવધાનથી (લગાતાર) પણ નીકળે છે

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—(સતર મંતે ! જોહસિયા ચયંતિ પુચ્છા) હે ભદન્ત ! જ્યોતિષિક દેવોતુ ચ્યવનરૂપ નિષ્કમણુ શું સાન્તર (કાળના આંતરો સહિત) થયા કરે છે કે નિરંતર (લગાતાર) થયા કરે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! હે ગાંગેય ! (સતરપિ જોહસિયા ચયંતિ, નિરંતરંપિ જોહસિયા ચયંતિ) જ્યોતિષિક દેવો સાન્તર પણ નીકળે છે

મપિ જ્યોતિષ્કાચ્યવન્તિ, નિરન્તરમપિ જ્યોતિષ્કાચ્યવન્તિ, एवं रीत्या यावत्-
सान्तरं वैमानिका अपि च्यवन्ति निरन्तरमपि वैमानिकाच्यवन्तीति भावः ॥ सू०२॥

નિલતે હેં । ઇસી તરહ સે યાવત્-સાન્તર ઓર નિર તર દોનોં રૂપ મેં
વૈમાનિક દેવ નિકલતે હેં । તાત્પર્ય ઇસ કથન કા એસા હૈ કિ જો નિષ્ક્ર-
મણ લગાતાર હોતા રહતા હૈ-જિસમેં થોડા સા ઓ અન્તર સમય કા
વ્યવધાન નહીં પડતા હૈ-વહ નિષ્ક્રમણ નિરન્તર કહલાતા હૈ ઓર
જિસમેં અન્તર આ જાવે કુછ સમય કે લિયે બન્દ હોકર ફિર ચાલૂ હો
જાવે-વહ નિષ્ક્રમણ સાન્તર કહલાતા હૈ । યહાં એકેન્દ્રિય જીવ કા જો
નિષ્ક્રમણ અપને ઉત્પત્તિ સ્થાન સે-ગૃહીત પર્યાય સે બાહર નિકલના
હોતા હૈ-અર્થાત્ ઉસ પર્યાય કો છોડકર દૂસરી પર્યાય મેં જાના હોતા
હૈ-વહ વિના અન્તર કે હોતા હૈ એસા કોઈ સા ઓ સમય છાલી નહીં
જાતા હૈ કિ જિસમેં વે એકેન્દ્રિય જીવ લગાતારરૂપ સે અપની પર્યાય મેં
સે ન નિકલતે રહતે હોં । ઉસ નિકલને મેં એક સમય કી ઓ રુકાવટ
નહીં હોતી હૈ । લગાતાર નિકલના જારી હો બના રહતા હૈ હનકે સિવાય
ઓર જિતને ઓ જીવ હેં-ઉનકા અપની ૨ ગૃહીતપર્યાય સે બાહર નિક-
લના વ્યવધાન સહિત ઓ હોતા હૈ ઓર વિના વ્યવધાન કે ઓ હોતા
હૈ । યહી વ્તાત ભિન્નર જીવોં મેં કહી ગઈ હૈ ॥ સૂ૦૨ ॥

અને નિરંતર પણ નીકળ્યા કરે છે. એજ પ્રમાણે વૈમાનિકો પણ સાન્તર
અને નિરંતર નીકળ્યા કરે છે. હવે ટીકાકાર આ કથનનો ભાવાર્થ સમજાવતા
કહે છે-જે નિષ્ક્રમણ લગાતાર (સતત) થતું જ રહે છે, જેમાં સમયનો
ખિલકુલ આંતરો પડતો નથી, તે નિષ્ક્રમણને નિરંતર નિષ્ક્રમણ કહે છે. પરંતુ
જે નિષ્ક્રમણ લગાતાર થયા કરતું નથી-થોડા સમય સુધી બંધ થઈને ફરી
પાછું ચાલુ થઈ જાય છે, એવા નિષ્ક્રમણને સાન્તર નિષ્ક્રમણ કહે છે. એકે-
ન્દ્રિય જીવનું પોતાના સ્થાનમાંથી નિરંતર નિષ્ક્રમણ થયા કરે છે. એટલે કે
તેઓ ગૃહીત પર્યાયમાંથી બીજી પર્યાયમાં લગાતાર ગયા જ કરે છે. એવો
કોઈ પણ સમય ખાલી જતો નથી કે જ્યારે કોઈ પણ એકેન્દ્રિય જીવ પોતાની
પર્યાયમાંથી નીકળતો ન હોય. તેમનું નિષ્ક્રમણ સતત ચાલ્યા જ કરે છે. એક
પણ સમય તે નિષ્ક્રમણ બંધ રહેતું નથી. ખાલીના જીવોમાં ગૃહીત પર્યાયમાંથી
નીકળવાનું વ્યવધાન સહિત પણ ચાલ્યા કરે છે અને વ્યવધાન રહિત નિરં-
તર પણ ચાલ્યા કરે છે. ॥ સૂ૦૨ ॥

भवान्तरप्रवेशनकवक्तव्यता ।

अथोद्घृत्तानां च केषांचित् गत्यन्तरे प्रवेशो भवति अतो गत्यन्तरप्रवेशनकं
परूपयितुमाह—‘कइविहे णं भंते । इत्यादि ।

मूलम्—कइविहे णं भंते! पवेसणए पणत्ते ? गंगेया ! चउ-
ठ्विहे पवेसणए पणत्ते, तं जहा--नेरइयपवेसणए, तिरिथि-
जोणियपवेसणए, मणुस्सपवेसणए, देवपवेसणए । नेरइय-
पवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ? गंगेया ! सत्तविहे पणत्ते,
तं जहा—रयणप्पभापुढविनेरइयपवेसणए जाव अहेसत्तमा-
पुढविनेरइयपवेसणए । एगे णं भंते ! नेरइए नेरइयपवेसण-
एणं पविसमाणे किं रयणप्पभाए होज्जा, सक्करप्पभाए होज्जा,
जाव अहेसत्तमाए होज्जा ? गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा
जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा । दोभंते ! नेरइया नेरइयपवेसण-
एणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा जाव अहेसत्तमाए
होज्जा ? गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहेसत्तमाए
वा होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए होज्जा,
अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए होज्जा जाव
एगे रयणप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे सक्क-
रप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए होज्जा, जाव--अहवा एगे सक्कर-
प्पभाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे वालुयप्पभाए
एगे पंकप्पभाए होज्जा, एवं जाव--अहवा एगे वालुयप्पभाए
एगे अहेसत्तमाए होज्जा, एवं एक्केक्का पुढवी छुड्डेयठ्ठा,
जाव अहवा एगे तमाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा । तिननि

भंते ! नेरइया नेरइयपवेसणएणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए
 होज्जा, जाव अहेसत्तमाए होज्जा ? गंगेया ! रयणप्पभाए
 वा होज्जा जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा, अहवा एगे रयण-
 प्पभाए दो सक्करप्पभाए होज्जा, जाव अहवा एगे रयणप्पभाए,
 दो अहेसत्तमाए होज्जा ६। अहवा दो रयणप्पभाए, एगे सक्क-
 रप्पभाए होज्जा, जाव अहवा दो रयणप्पभाए एगे अहेसत्त-
 माए होज्जा १२, अहवा एगे सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए
 होज्जा, जाव, अहवा एगे सक्करप्पभाए, दो अहेसत्तमाए होज्जा १७,
 अहवा दो सक्करप्पभाए एगे वालुयप्पभाए होज्जा, जाव
 अहवा दो सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा २२। एवं
 जहा सक्करप्पभाए वत्तव्वया भणिया तह सव्वपुढवीणं भा-
 णियव्वा, जाव अहवा दो तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा,
 $४-४-३-३-२-२-१-१=(४२)$ अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्कर-
 प्पभाए होज्जा, एगे वालुयप्पभाए होज्जा ?, अहवा एगे रयणप्प-
 भाए एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा २, जाव अहवा
 एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ५,
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुय-प्पभाए, एगे पंकप्पभाए
 होज्जा ६, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे
 धूमप्पभाए होज्जा ७, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
 वालुयप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ९, अहवा एगे रयणप्पभाए
 पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा १०, जाव अहवा

एगे रयणप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १२, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा १३, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १४, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १५, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा १६, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा १७, जाव अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे अहेसत्तमा होज्जा १८, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए एगे धूमप्पभाए होज्जा २०, जाव अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा २२, अहवा एगे सक्करप्पभाए एगे तमाए होज्जा २३, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा २४, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा २५, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा २६, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए एगे तमाए होज्जा २७, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा २८, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा २९, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३०, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३१ अहवा

एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ३२, अहवा एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३३, अहवा एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३४, अहवा एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३५। चत्तारि भंते ! नेरइया नेरइय पवेसण एणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा ? पुच्छा, गंगेया ? रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए तिन्नि अहे सत्तमाए होज्जा ६ अहवा दोरयणप्पभाए, दोसक्करप्पभाए होज्जा एवं जाव अहवा दोरयणप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा १२, अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए होज्जा ? एवं जाव अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा १८, अहवा एगे सक्करप्पभाए तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जहेव रयणप्पभाए उवरिमाहिं समं चरियं तहा सक्करप्पभाए वि उवरिमाहिं समं चरियवं ५, एवं एक्केक्काए समं चरियवं जाव, अहवा, तिन्नि तमाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा ?, २२ ६-३-६३, अहवा रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, दो पंकप्पभाए होज्जा एवं जाव एगे

रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, दो अहेसत्तमाए होज्जा ५ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, दोसक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए
 होज्जा । एवं जाव, अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए,
 एगे अहे सत्तमाए होज्जा १०, अहवा दो रयणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा
 दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा
 १५ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, दो पंकप्पभाए
 होज्जा । एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए
 दो अहेसत्तमाए होज्जा ४ । एवं एएणं गमएणं जहा तिण्हं
 तियजोगो तहा भाणियठ्वो जाव अहवा दो धूमप्पभाए, एगे
 तमाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा १०५ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा १ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुय-
 प्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा २ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ३ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए,
 एगे अहेसत्तमाए होज्जा ४, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए ५ । अहवा
 एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे
 तमाए होज्जा ६ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,
 एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ७ । अहवा एगे रयण-

एगे पंकप्पभाए, एगे धूसप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ३२, अहवा एगे पंकप्पभाए, एगे धूसप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३३, अहवा एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३४, अहवा एगे धूसप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३५। चत्तारि भंते ! नेरइया नेरइय पवेसण एणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा ? पुच्छा, गंगेया ? रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए तिन्नि अहे सत्तमाए होज्जा ६ अहवा दोरयणप्पभाए, दोसक्करप्पभाए होज्जा एवं जाव अहवा दोरयणप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा १२, अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए होज्जा ? एवं जाव अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा १८, अहवा एगे सक्करप्पभाए तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जहेव रयणप्पभाए उवरिमाहिं समं चरियं तहा सक्करप्पभाए वि उवरिमाहिं समं चरियवं ५, एवं एक्केक्काए समं चारियवं जाव, अहवा, तिन्नि तमाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा ?, २२-६-३-६३, अहवा रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, दो पंकप्पभाए होज्जा एवं जाव एगे

रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, दो अहेसत्तमाए होज्जा ५ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, दोसक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए
 होज्जा । एवं जाव, अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए,
 एगे अहे सत्तमाए होज्जा १०, अहवा दो रयणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा
 दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा
 १५ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, दो पंकप्पभाए
 होज्जा । एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए
 दो अहेसत्तमाए होज्जा ४ । एवं एएणं गमएणं जहा तिण्हं
 तियजोगो तहा भाणियठ्वो जाव अहवा दो धूमप्पभाए, एगे
 तमाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा १०५ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा १ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुय-
 प्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा २ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ३ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए,
 एगे अहेसत्तमाए होज्जा ४, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए ५ । अहवा
 एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे
 तमाए होज्जा ६ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,
 एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ७ । अहवा एगे रयण-

प्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा
 ८, अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए,
 एगे अहेसत्तमाए होज्जा ९ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्कर-
 प्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १० । अहवा
 एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए
 एगे धूमप्पभाए होज्जा ११ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
 वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए होज्जा १२ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे
 पंकप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा १३ । अहवा एगे रयणप्प-
 भाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा १४,
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए,
 एगे अहेसत्तमाए होज्जा १५ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १६ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए
 एगे तमाए होज्जा १७ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे पंकप्पभाए,
 एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १८ । अहवा एगे
 रयणप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा
 १९, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे
 सत्तमाए होज्जा २०, अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुय-
 प्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा २१, एवं जहा
 रयणप्पभाए उवरिमाओ पुढवीओ चारियाओ तहा सक्करप्पभाए

वि उवरिमाओ चारियवाओ जाव, अहवा एगे सक्करप्पभाए एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३०। अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ३१, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३२। अहवा एगे वालुय-प्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३३, अहवा एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३४, अहवा एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ३५॥सू० ३॥

छाया-कतिविधं खलु भदन्त ! प्रवेशनकम् प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय ! चतुर्विधं प्रवेशनकं प्रज्ञप्तम् तद्यथा-नैरयिकप्रवेशनकम् , तिर्यग्योनिकप्रवेशनकम्, मनुष्यप्रवेशनकं, देवप्रवेशनकम् । नैरयिकप्रवेशनकं खलु भदन्त ! कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय ! सप्तविधं प्रज्ञप्तम् ?, तद्यथा — रत्नप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम् यावत् अधःसप्तमी पृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम् । एकः खलु भदन्त ! नैरयिको नैरयिक-प्रवेशनकेन प्रविशन् किं रत्नप्रभायां भवति ? शर्कराप्रभाया भवति ? यावत् अधःसप्तम्यां भवति ? गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवति, यावत् अधःसप्तम्यां वा भवति । द्वौ भदन्त नैरयिकौ नैरयिकप्रवेशनेन प्रविशन्तौ किं रत्नप्रभायां भवतः ? यावत् अधःसप्तम्यां भवतः ? गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवति, यावत् अधः-सप्तम्यां वा भवतः । अथवा एको रत्नप्रभायां भवति, एकः शर्कराप्रभायां भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति, यावत् एको रत्नप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति । अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति, यावत् अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति, अथवा एको वालुकाप्रभायाम् एकः पङ्कप्रभायां भवति, एवं यावत् अथवा एको वालुकाप्रभायाम् एकः अधःसप्तम्या भवति, एवम् एकैकापृथिवीत्यक्तव्या, यावत् अथवा एकस्तमायाम्, एक अधः सप्तम्यां भवति, त्रयः खलु भदन्त ! नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनेन प्रविशन्तः किम् रत्नप्रभायां भवन्ति, यावत् अयः सप्तम्यां भवन्ति ? गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां वा

एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति २९ । अथवा एको बालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ३० । अथवा एको बालुकाप्रभायाम् एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ३१ । अथवा एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति ३२ । अथवा एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ३३ । अथवा एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ३४ । अथवा एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति ३५ । चत्वारो भदन्त ! नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति ? पृच्छा, गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, त्रयः शर्कराप्रभायां भवन्ति । अथवा एको रत्नप्रभायां, त्रयो बालुकाप्रभायां भवन्ति, एवं यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां, त्रयोऽधःसप्तम्यां भवन्ति ६ । अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायां भवतः, एवं यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः १२ । अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायां भवति, एवं यावत् अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १८ । अथवा एकः शर्कराप्रभायां त्रयो बालुकाप्रभायां भवन्ति, एवं यथैव रत्नप्रभायाः उपरिमैः समं चारितं तथा शर्कराप्रभाया अपि उपरिमैः समं चारयितव्यम् ५, एवम् एकैकया समं चारयितव्यम्, यावत् अथवा त्रयस्तमायाम् एकोऽधः सप्तम्यां भवति, १२-६-३(६३) अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, द्वौ बालुकाप्रभायां भवतः । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, द्वौ पङ्कप्रभायां भवतः, एवं यावत्-एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायां द्वौ अधः सप्तम्या भवतः ५ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायां भवति, एवं यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम् एकोऽधःसप्तम्यां भवति १० । अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभाया भवति, एवम् यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १५ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, द्वौ पङ्कप्रभायां भवतः, एवं यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः ४ । एवम् एतेन गमेन यथा त्रयाणां त्रिकयोगस्तथा भणितव्यः, यावत् अथवा द्वौ धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १० ५ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभाया भवति १ । अथवा एको रत्नप्रभायाम् । एकः शर्कराप्रभाया, एको बालुकाप्रभायाम् । एको धूमप्रभाया भवति २ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम् एकस्तमायां भवति ३ ।

ટીકા—‘કઙ્ઘિહેળં મંતે ! પવેસણે પળ્ણત્તે ?’ ગાઙ્ઘેયઃ પૃચ્છતિ—હે ભદન્ત ! કતિવિધં
 યલ્લુ પ્રવેશનકં ગત્યન્તરગમનં પ્રજ્ઞપ્તમ્ ? ભગવાનાહ—‘ગંગેયા ! ચડન્વિહે પવેસણે
 પળ્ણત્તે’ હે ગાઙ્ઘેય ! ચતુર્વિધં પ્રવેશનકં પ્રજ્ઞપ્તમ્ ‘તં જહા—નેરહ્યપવેસણે, તિરિય-
 જોણિયપવેસણે, મણુસ્સપવેસણે, દેવપવેસણે’ તદ્યથા-નૈરયિકપ્રવેશનકમ્, તિર્યગ્યો-
 નિકપ્રવેશનકમ્ મનુષ્યપ્રવેશનકમ્, દેવપ્રવેશનક ચા ગાઙ્ઘેયઃ પૃચ્છતિ—‘નેરહ્યપવેસણે
 ણં મંતે ! કઙ્ઘિહે પળ્ણત્તે ?’ હે ભદન્ત ! નૈરયિકપ્રવેશનક યલ્લુ કતિવિધં પ્રજ્ઞપ્તમ્ ? ભગવા-

ટીકાર્થ—અપની ગૃહીતપર્યાય સે નિકલ કરકે કિતનેક જીવોં કા
 ગત્યન્તર મેં જો ઉત્પાદ હોતા હૈં ઉસકા નામ પ્રવેશનક હૈં—ઈસી પ્રવેશ-
 નક કા પ્રરૂપણ સૂત્રકાર ને હસસૂત્ર ઢારા કિયા હૈં—હસ મેં ગાંગેય ને
 પ્રશ્ન સે એસા પૂછા હૈં—(કઙ્ઘિહેળં મંતે ! પવેસણે પળ્ણત્તે) હે ભદન્ત !
 દૂસરી ગતિ મેં જીવ કા ઉત્પન્ન હોને રૂપ યહ પ્રવેશનક કિતને પ્રકાર
 કા કહા ગયા હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—(ગંગેયા ! ચડન્વિહે
 પવેસણે પળ્ણત્તે) હે ગાંગેય ! પ્રવેશનક ચાર પ્રકાર કા કહા ગયા હૈં
 (તં જહા) જો હસ પ્રકાર સે હૈં—(નેરહ્યપવેસણે, તિરિય-જોણિયપ-
 વેસણે, મણુસ્સપવેસણે, દેવપવેસણે) નૈરયિકપ્રવેશનક, તિર્યશ્ચ
 યોનિક પ્રવેશનક, મનુષ્યપ્રવેશનક ઓર દેવપ્રવેશનક, અય ગાંગેય પ્રશ્ન
 સે એસા પૂછતે હૈં—(નેરહ્યપવેસણે ણં મંતે ! કઙ્ઘિહે પળ્ણત્તે) હે
 ભદન્ત ! નૈરયિક પ્રવેશનક કિતને પ્રકાર કા કહા ગયા હૈં ? ઉત્તર મેં

ટીકાર્થ—પોતાની ગૃહીત પર્યાયમાથી નીકળીને ડેટલાક જીવોનો ગત્ય-
 ન્તરમાં (અન્ય ગતિમાં) જે ઉત્પાદ થાય છે, તેને પ્રવેશનક કહે છે. સૂત્ર-
 કારે આ સૂત્ર દ્વારા એ પ્રવેશનકની પ્રકૃતિ કરી છે—આ વિષયને અનુલક્ષીને
 ગાંગેય અણુગાર મહાવીર પ્રશ્ન પૂછે છે કે—“ કઙ્ઘિ વિહેળં મંતે ! પવેસણે
 પળ્ણત્તે ? ” હે ભદન્ત ! બીજી ગતિમાં ઉત્પન્ન થવા રૂપ પ્રવેશનક ડેટલા
 પ્રકારના કહ્યા છે ?

મહાવીર પ્રશ્નને ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ ચડન્વિહે પવેસણે
 પળ્ણત્ત ” પ્રવેશનક ચાર પ્રકારના કહ્યા છે “ તં જહા ” જે પ્રકારો નીચે પ્રમાણે
 છે—“ નેરહ્યપવેસણે, તિરિય-જોણિયપવેસણે, મણુસ્સપવેસણે, દેવપવે-
 સણે ” (૧) નૈરયિક પ્રવેશનક, તિર્યચ્ચેત્તિક પ્રવેશનક, (૩) મનુષ્ય પ્રવેશનક
 અને (૪) દેવપ્રવેશનક.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ નેરહ્યપવેસણે ણ મંતે ! કઙ્ઘિહે પળ્ણત્ત ? ”
 હે ભદન્ત ! નૈરયિક પ્રવેશનકના ડેટલા પ્રકાર કહ્યા છે ?

નાહ—‘ગંગેયા! સત્તવિહે પળ્લત્તે’ હે ગાંગેય! નૈરયિકપ્રવેશનકં સપ્તવિધં પ્રજ્ઞસમ્, ‘તં જહા—રયણપ્પમાપુઠવિનેરહ્યપવેસણે જાવ અહે સત્તમાપુઠવિનેરહ્યપવેસણે’ તથા—રત્નપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્, યાવત્ શર્કરાપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનમ્, વાલુકાપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્, પઢ્કપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્, ધૂમપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્, તમઃ પ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્, અધઃસપ્તપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્ । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—‘એગેણં મંતે ! નેરહ્ણ નેરહ્યપવેસણેણં પવિસમાણે કિં રયણપ્પમાણે હોજ્જા, સક્કરપ્પમાણે હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણે હોજ્જા ?’ હે મદન્ત ! એકઃ સ્વલ્લુ નૈરયિકોગત્યન્તરગાદુર્વર્તનં કૃત્વા નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્ કિં રત્નપ્રમાયાં ભવતિ=ઉત્પદ્યતે ? કિં વા શર્કરાપ્રમાયાં ભવતિ ?

પ્રશ્ન કહતે હૈં (ગંગેયા ! સત્તવિહે પળ્લત્તે) હે ગાંગેય ! નૈરયિકપ્રવેશનક સાત પ્રકાર કા કહા ગયા હૈં—(તં જહા) વહ ઇસ પ્રકાર સે હૈં—(રયણપ્પમાપુઠવિનેરહ્યપવેસણે જાવ અહે સત્તમાપુઠવિનેરહ્યપવેસણે) રત્નપ્રમાપૃથિવીનૈરયિક પ્રવેશનક યાવત્-શર્કરાપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક, વાલુકાપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક પઢ્કપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક, ધૂમપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક, તમઃ પ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક, ઓર અધઃ સપ્તપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક; અવ ગાંગેય પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હૈં—(એગેણં મંતે ! નેરહ્ણ નેરહ્યપવેસણેણં પવિસમાણે કિં રયણપ્પમાણે હોજ્જા, સક્કરપ્પમાણે હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણે હોજ્જા) હે મદન્ત ! એક નૈરયિક ગત્યન્તર સે નિકલ કરકે નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નરક મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ કયા રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ? યા શર્કરાપ્રમા

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ગંગેયા ! સત્તવિહે પળ્લત્તે ” હે ગાંગેય ! નૈરયિક પ્રવેશનકના સાત પ્રકાર કહ્યાં છે. “તં જહા” તે પ્રકારો નીચે પ્રમાણે છે.

“રયણપ્પમાણે પુઠવિનેરહ્યપવેસણે જાવ અહે સત્તમાપુઠવિનેરહ્યપવેસણે” (૧) રત્નપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, (૨) શર્કરાપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, (૩) વાલુકાપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, (૪) પંક્રપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, (૫) ધૂમપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, (૬) તમ પ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક અને (૭) અધ સપ્તપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક.

ગાંગેય અભુગારનો પ્રશ્ન—“એગેણં મંતે ! નેરહ્ણ નેરહ્યપવેસણેણં પવિસમાણે કિં રયણપ્પમાણે હોજ્જા, સક્કરપ્પમાણે હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણે હોજ્જા ?” હે મદન્ત ! અન્ય ગતિમાથી નીકળીને નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નરકમાં પ્રવેશ કરતા એક નારક શુ રત્નપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે કે શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય

યાવત્ કિં વા વાલુકાપ્રભાયામ્, પદ્મપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયામ્, તમઃપ્રભાયામ્, અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવતિ ? મળવાનાહ—‘ ગંગેયા ! રચણપ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્જા ’ હે ગાંગેય ! સ નૈરયિકો ગત્યન્તરાદુદ્વર્તનં કૃત્વા નૈરયિકપ્રવેશનકં કુર્વન્ રત્નપ્રભાયાં વા પૃથિવ્યાં ભવતિ, યાવત્ શર્કરાપ્રભાયાં વા, વાલુકાપ્રભાયાં વા, પદ્મપ્રભાયાં વા, ધૂમપ્રભાયાં વા તમાયાં વા અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવતિ । તથા ચાત્ર એકનૈરયિકસ્ય પ્રવેશનકે સપ્ત ભદ્ધા ભવન્તિ ॥ અથ દ્વિ નૈરયિકપ્રવેશને એકવિંશતિભદ્ધાનાહ—‘ દો મંતે ! નેરડયા નેરડયાવેમણણં પવિ-

મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? યા વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? યા પદ્મપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? યા ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? યા તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? યા અધઃ સપ્તમીભૂમિ (તમસ્તમપ્રભા) મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? ફસલો ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈ—(ગંગેયા) હે ગાંગેય ! (રચણપ્પમાણ વા હોજ્જા જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા) વહ નૈરયિક ગત્યન્તર સે ઉદ્વર્તન કરકે નૈરયિક મેં પ્રવેશન કરતા હુઆ રત્નપ્રભાપૃથિવી મેં મી ઉત્પન્ન હોતા હૈ યાવત્-શર્કરાપ્રભા મેં મી ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ યા વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ તથા પદ્મપ્રભામેં મી ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ તો ધૂમપ્રભા મેં મી ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ યા તમઃ પ્રભા મેં મી ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, યા અધઃ સપ્તમી (તમસ્તમપ્રભા) મેં મી ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ । ફસ તરહ એક નૈરયિક કે પ્રવેશનક મેં યહાં સાત ભદ્ધ હોતે હૈ । અથ દો નૈરયિક કે પ્રવેશનક મેં અઢાઈસ ભદ્ધોં-કો કહતે હૈ—(દો મંતે !

છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમી ભૂમિમાં (તમસ્તમપ્રભામાં) ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુને ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ રચણપ્પમાણ વા હોજ્જા જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા ” અન્ય ગતિમાત્રી ઉદ્વર્તન કરીને (નીકળીને) નૈરયિકોમાં પ્રવેશ કરેને તે એક નારક છવ રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, પદ્મપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે તમ પ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે અને અધઃસપ્તમી નરકમાં (તમસ્તમપ્રભા)માં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે આ રીતે એક નૈરયિકના પ્રવેશનકમાં અઢી સાત ભાગા (વિદ્યેય) બતાવવામાં આવ્યા છે હવે હે નૈરયિકના પ્રવેશનકના ૨૮ ભાગા (વિદ્યેય) બતાવવામાં આવે છે

સમાણા કિં રયણપ્પમાણ હોજ્જા, જાવ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ? ' ગાંઢેયઃ પૃચ્છતિ-
હે ભદન્ત ! દ્વૌ નૈરયિકૌ નૈરયિકપ્રવેશનેન પ્રવિશન્તૌ નૈરયિકભવપ્રવેશનં કુર્વન્તૌ
કિં રત્નપ્રમાયાં ભવતઃ ? કિં વા યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ? મગવા-
નાહ- ' ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા, હોજ્જા, જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્જા '
હે ગાંઢેય ! દ્વૌ નૈરયિકૌ નૈરયિકપ્રવેશનકં કુર્વન્તૌ રત્નપ્રમાયાં વા ભવતઃ યાવત્-
અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવતઃ, તદેવ દર્શયતિ- ' અહવા એગે ' इत्यादि । ' અહવા એગે
રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, હોજ્જા ' અથવા તયોર્દ્વયોર્મધ્યે ઇકો નૈરયિકો
રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, ઇકશ્ચાપરઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતિ, ૧ ' અહવા એગે રયણપ્પમાણ,

નેરહ્યા નેરહ્યપવેસણણં પવિસમાણા કિં રયણપ્પમાણ હોજ્જા, જાવ
અહે સત્તમાણ હોજ્જા ?) ગાંઢેય ને પ્રભુ સે એસા પૂછા હૈ-હે ભદન્ત ! દો
નૈરયિક નૈરયિકપ્રવેશન દ્વારા નૈરયિક ભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુણ કયા
રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? યા યાવત્ અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન
હોતે હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રભુ કહતે હૈં-(ગંગેયા) હે ગાંઢેય ! (રયણ-
પ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા ૭) દો નૈરયિક
નૈરયિક ભવમેં પ્રવેશ કરતે હુણ રત્નપ્રમા મેં ભી ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં
યા યાવત્ અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ભી ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૭ । યે
અસંયોગી સાત અંગ હુણ । અવ દો સંયોગી ૨૧ ઇક્કીસ ભંગકહતે હૈં-
(અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ?) અથવા ઇક
નૈરયિક, નૈરયિકભવ મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
હૈં ઓર દૂસરા ઇક નૈરયિક શર્કરાપ્રમામેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ? । (અહવા

ગાંઢેય અણુગારનો પ્રશ્ન- " દો ભતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપવેસણણં પવિ-
સમાણા કિં રયણપ્પમાણ હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ હોજ્જા ? " હે ભદન્ત !
નૈરયિક પ્રવેશન દ્વારા અન્ય ગતિમાંથી નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ કરતા યે નારકો
શુ રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, કે નીચે સાતમી નરક સુધીની નરકોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર- " ગંગેયા । " હે ગાંઢેય ! " રયણપ્પમાણ વા
હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા ' નારક ભવમાં પ્રવેશ કરતા યે નારકો
રત્નપ્રભાપૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થઈ જાય છે અને તમસ્તમા પથંતની સાતમી નર-
કમાં પણ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. આ પ્રભાણે સાત અસંયોગી ભાંગા થાય છે.
હવે દ્વિકયોગી ૨૧ ભાંગા બતાવવામાં આવે છે- " અહવા એગે રયણપ્પમાણ,
એગે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા " (૧) અથવા નારક ભવમાં પ્રવેશ કરતો એક નારક
રત્નપ્રભાપૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન

એગે વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા' અથવા તયો મધ્યે એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયાં ભવતિ, એકો-
 ડપરો વાલુકાપ્રભાયાં ભવતિ ૨, ' જાવ એગે રચણપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા'
 યાવત્-એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયાં ભવતિ, એકોડપર: પહ્લુપ્રભાયાં ભવતિ ૩ ।
 અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયાં ભવતિ, એકોડપરો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ ૪ । અથવા
 એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયા ભવતિ, એકોડપરો નૈરયિકસ્તમાયા ભવતિ, ૫ । અથવા
 એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયામ્, એકોડપરો નૈરયિક અયઃસ્તમ્યાં ભવતિ ૬ ।
 ' અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા એકો નૈરયિકઃ
 શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ, એકોડપરો વાલુકાપ્રભાયાં ૭, ' જાવ અહવા એગે સક્કરપ્પ-
 માણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' યાવત્-અથવા એકો નૈરયિકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્,

-એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા ૨) અથવા-એક નૈર-
 યિક નૈરયિકભવ મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ રત્નપ્રભાપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો
 જાતા હૈ-એક દૂસરા વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, (જાવ એગે
 રચણપ્પમાણ એગે અહે સત્તમાણ ૬) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, એક દૂસરા પહ્લુપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા
 એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, દૂસરા નારક ધૂમપ્રભા મેં
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
 હૈ ઓર એક દૂસરા નારક તમા પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૫ અથવા
 -એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નારક
 અયઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, ૬ અહવા-એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે
 વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક
 દૂસરા વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૭, (જાવ અહવા એગે સક્કર-

ધાય છે. (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા) (૨) અથવા
 એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો એક નારક વાલુકાપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે. (જાવ એગે રચણપ્પમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૩) અથવા
 એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક પહ્લુપ્રભામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે. (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો
 ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫)
 અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક નારક
 રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક નારકી (નારકી)
 નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

(અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચ્છાપ્પમાણ હોજ્જા) (૭) અથવા એક
 નારક શર્કરાપ્રભામાં અને બીજો નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (જાવ

एकोऽपरो नैरयिकः पङ्कप्रभायां भवति ८ । अथवा एको नैरयिकः शर्कराप्रभायां भवति एकोऽपरो नैरयिको धूमप्रभायां भवति ९ । अथवा एको नैरयिकः शर्कराप्रभायां भवति, एकोऽपरः तमायां भवति १० । अथवा एको नैरयिकः शर्कराप्रभायां भवति, एकोऽपरो नैरयिकोऽधःसप्तम्यां भवति, ११ । ' अथवा एगे वालुयप्पभाए, एगे पङ्कप्पभाए होज्जा ' अथवा एको नैरयिको वालुकाप्रभायां भवति, एकोऽपरो नैरयिकः पङ्कप्रभायां भवति १२ । एवं जाव अथवा एगे वालुयप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ' एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत्-अथवा एको नैरयिको वालुकाप्रभायां भवति, एकोऽपरो नैरयिको धूमप्रभायां भवति १३ । अथवा एको नैर-

પ્પભાણ, એગે અહે સસમાણ હોજ્જા ૧૧ યાવત્-અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નારક પઢ્કપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૮, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૯, અથવા એક નૈરયિક શર્કરાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર એક દૂસરા નારક તમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૦, અથવા-એક નૈરયિક શર્કરાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૧, (અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ એગે પકપ્પભાણ હોજ્જા) અથવા એક નૈરયિક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર એક દૂસરા નૈરયિક પઢ્કપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૨, (એવં જાવ અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે અહે સસમાણ હોજ્જા ૧૫) હસી પૂર્વોક્ત રીતિ કે અનુસાર યાવત્-અથવા-એક નૈરયિક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નૈરયિક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૩, અથવા એક

અથવા એગે સકરપ્પભાણ એગે અહે સસમાણ હોજ્જા ૧૧) (૮) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૯) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૦) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૧) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક સાતમી તમસ્તમા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

(અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ હોજ્જા) (૧૨) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને બીજો પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (એવં જાવ અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ એગે અહે સસમાણ હોજ્જા ૧૫) (૧૩) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને બીજો નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૪) અથવા

યિકો ચાલુકાપ્રભાયાં ભવતિ, એકોઽપરો નૈરયિકઃ તમાયાં ભવતિ ૧૪ । અથવા
 એકો નૈરયિકો ચાલુકાપ્રભાયાં ભવતિ, એકોઽપરો નૈરયિકઃ અધઃસપ્તત્ત્વ્યાં ભવતિ ।
 ૧૫ । एवं एकैका पुढवी छड्डेयव्वा जाव अहवा एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए
 होज्जा ' एवं पूर्वोक्तरीत्या उत्तरोत्तरालापे एकैका पूर्वा पूर्वा पृथिवी त्यक्तव्या
 परिहेया, यावत्-अथवा एको नैरयिकः पङ्कप्रभायाम्, एकोऽपरो नैरयिको धूम-
 प्रभायां भवति १६ । अथवा एको नैरयिकः पङ्कप्रभायाम्, एकोऽपरो नैरयिकस्त-
 मायां भवति, १७ । अथवा एको नैरयिकः पङ्कप्रभायाम् अपरो नैरयिकः अधः
 सप्तम्भां भवति, १८ । अथवा एको नैरयिको धूमप्रभायाम्, एको नैरयिकस्तमायां
 नैरयिक चालुकप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और दूसरा एक नैरयिक
 तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाता है १४, अथवा एक नैरयिक चालुकप्रभा
 में उत्पन्न हो जाता है और दूसरा एक नैरयिक अधः सप्तमी में उत्पन्न
 हो जाता है १५, (एवं एकैका पुढवी छड्डेयव्वा जाव अहवा एगे तमाए,
 एगे अहे सत्तमाए होज्जा २१) इस तरह उत्तरोत्तर आलाप में पूर्व पूर्व
 की एक पृथिवी-नरक छोड़ते जाना चाहिये इस प्रकार यावत्-अथवा-
 एक नैरयिक पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और दूसरा एक नारक
 धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है १६, अथवा-एक नैरयिक पङ्कप्रभा में
 उत्पन्न हो जाता है और एक दूसरा नैरयिक तमः प्रभा में उत्पन्न हो
 जाता है, १७ अथवा-एक नैरयिक पङ्कप्रभा में उत्पन्न होता है और
 दूसरा एक नैरयिक अधः सप्तमी तमस्तमः प्रभा में उत्पन्न होता
 है १८, अथवा-एक नैरयिक धूमप्रभा में उत्पन्न होता है और एक

એક નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે (૧૫) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો
 નારક નીચે તમસ્તમપ્રભા નામની સાતમી નગ્કમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

(एवं एगेका पुढवी छड्डेयव्वा जाव एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए
 होज्जार) આ રીતે ઉત્તરોત્તર આલાપકમાં પૂર્વપૂર્વની એક પૃથ્વી (નગ્ક)
 ઠોસતી જવી ભેઇએ આ પ્રભાને કરનાથી નીચે પ્રભાને આટીના દિઠ
 મયેળી રિક્તવો બને છે-(૧૬) અથવા એક નારક એવ પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે અને બીજો નારક એવ ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૭) અથવા
 એક નારક એવ પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક એવ તમ-
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૮) અથવા એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે
 અને બીજો નારક નીચે તમની તમસ્તમ નગ્કમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૯) અથવા
 એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન

ભવતિ, ૧૯। અથવા એકો નૈરયિકો ધૂમપ્રભાયામ્ એકોઽપરો નૈરયિકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ, ૨૦। અથવા એકો નૈરયિકસ્તમાયાં ભવતિ, એકોઽપરો નૈરયિકઃ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨૧ । તથા ચ દ્વિનૈયિકપ્રવેશને ઉપર્યુક્તા એકવિંશતિર્ભજ્ઞા ભવન્તિ । તત્ર રત્નપ્રભાદ્યાઃ સપ્તાપિ પૃથિવોઃ ક્રમેણ પટ્ટાદૌ વ્યવસ્થાપ્ય અક્ષસંચારણયા પૃથિવીનામેકત્વદ્વિકસંયોગાભ્યાં તેઽવગન્તવ્યાઃ, તત્ર એકૈકપૃથિવ્યાં નૈરયિકદ્વયોત્પત્તિલક્ષણૈકત્વે સપ્ત વિકલ્પાઃ, પૃથિવીદ્વયે પૃથક્ પૃથક્ નૈરયિકદ્વયોત્પત્તિલક્ષણદ્વિકયોગે તુ એકવિંશતિર્વિકલ્પાઃ, (૭-૨૧) इत्येवं सर्वसंमेलने अष्टाविंशतिः, ૨૮।

દૂસરા નૈરયિક તત્ત્વઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૯, અથવા-એક નૈરયિક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર એક દૂસરા નૈરયિક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૦ અથવા-એક નૈરયિક તત્ત્વઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દૂસરા એક નૈરયિક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૧, હસ પ્રકાર સે યે દો નૈરયિકોં કે નૈરયિક ભવ મેં પ્રવેશ કરનેકે વિષયમેં દો સંયોગી ૨૧ઙ્કીસ અંગ કહે ગયે હૈં । इनमें रत्नप्रभा आदि सातों पृथिवियों को क्रम से किसी पट्टिया या-स्लेट के ऊपर लिखकर अक्ष संचारणा द्वारा पृथिवियों के एकत्व और द्विक संयोग से वे भंग अच्छी तरह से जाने जा सकते हैं । इनमें एक एक पृथिवी में दोनों नारकों के क्रमशः उत्पन्न होने पर सात विकल्प बनते हैं । तथा दो दो पृथिवियों में पृथक् पृथक् रूप से युगपत् दोनों नारकियों के उत्पन्न होने पर इन दोनों के योग में २१ विकल्प होते हैं । इस तरह इन दोनों ७-२१ इक्कीस अंगोंके मेल से २८ विकल्प हो जाते हैं ।

થાય છે (૨૦) અથવા એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૧) અથવા એક નારક તમ-પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો એક નારક નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે બે નારકોના નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ કરવા વિષેના દ્વિકસંયોગી ભાગા (વિકલ્પો) બતાવવામાં આવ્યા છે આ ભાગાઓને સારી રીતે સમજવા માટેની ચરણ પદ્ધતિ નીચે પ્રમાણે છે-રત્નપ્રભા આદિ અને પૃથ્વીઓના નામ અનુક્રમે સ્લેટ કે પાટિયા ઉપર લખી નાખવા ત્યાર બાદ તેમના પર નજર ફેરવતા જવાથી પૃથ્વીઓના એકત્વ અને દ્વિકસંયોગથી આ ભાગાઓ (વિકલ્પો) સારી રીતે સમજી શકાય છે અનુક્રમે સાત પૃથ્વીમાં તે અને નારકોના ક્રમશઃ ઉત્પન્ન થવાથી સાત વિકલ્પ બને છે. તથા બીજે પૃથ્વીઓમાં અક્રમશઃ અક્રમશઃ એક માથે અને નારકોની ઉત્પત્તિ થવાથી ૨૧ દ્વિકસંયોગી વિકલ્પો બને છે આ રીતે બે નારકોના પ્રવેશનકે અનુ-સંમિત ૭+૨૧=૨૮ કુલ વિકલ્પો બની જાય છે.

અથ ત્રયાણાં નૈરયિકાણાં ગત્યન્તરાદુઢર્તનં કૃત્વા નૈરયિકપ્રવેશને ચતુરગીર્તિ-
વિકલ્પાન્ પ્રતિપાદયતિ—‘તિન્નિ મંતે !’ इत्यादि । ‘तन्नि मंते ! नेरइया
नेरइयपवेसणणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा जाव अहेसत्तमाए
होज्जा ?’ गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! त्रयो नैरयिका गत्यन्तरादुद्धर्तनं कृत्वा
नैरयिकप्रवेशकेन प्रविशन्तः नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति ? किं
वा यावत्-शर्कराप्रभायां वा भवन्ति, किं वा बालुकाप्रभायाम्, पङ्कप्रभायाम्,
धूमप्रभायाम्, तमायां, तमस्तमायां वा अधःसप्तम्यां भवन्ति ? भगवानाह—
‘गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा’ हे गाङ्गेय !
त्रयो नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तो रत्नप्रभायां वा भवन्ति यावत्-अधः
सप्तम्यां वा भवन्ति, ७ । ‘अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सकरस्पभाए होज्जा,

अथ सूत्रकार तीन नारकियों के गत्यन्तर से उद्धर्तन करके नैर-
यिक भव ग्रहण करने में जो ८४ विकल्प होते हैं—उन्हे कहते हैं—
(तन्नि मंते ! नेरइया नेरइयपवेसणण पविसमाणा किं रयणप्पभाए
होज्जा जाव अहे सत्तमाए होज्जा) गाङ्गेय ! प्रभु से पूछते हैं—वे भदन्त !
तीन नारक गत्यन्तर से उद्धर्तन करके नैरयिक प्रवेशन द्वारा नरक में
प्रवेश करते हुए क्या रत्नप्रभा पृथिवी में उत्पन्न होते हैं या यावत्-
शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं ? या बालुकाप्रभामें उत्पन्न होते हैं ? या
पङ्कप्रभामें उत्पन्न होते हैं ? या धूमप्रभामें उत्पन्न होते हैं ? या तमःप्रभा
में उत्पन्न होते हैं ? या अधः सप्तमीमें—तमस्तमप्रभा में उत्पन्न होते हैं ?

उत्तरमें प्रभु कहते हैं—(गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे
सत्तमाए वा होज्जा ७) हे गाङ्गेय ! तीन नैरयिक नैरयिक भवग्रहण करते हुए

અન્ય ગતિભાષી નિષ્કમળ કરીને નૈરયિક ભવઅડવુ કરતા ત્રણ નારકોની
અપેક્ષાએ જે ૮૪ વિલ્પો થાય છે, તેમને સૂત્રકાર પ્રશ્ન કરે છે—

ગાંગેય અભ્યુદયારને પ્રશ્ન—(તિન્નિ મંતે ! નેરइया नेरइयपवेसणणं पविस-
माणा किं रयणप्पभाए होज्जा, जाव अहे सत्तमाए होज्जा ?) છે ભદન્ત ! અન્ય
ગતિભાષી ઉદ્ધર્તના કરીને—નીકળીને નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નરકમાં પ્રવેશ
કરતાં ત્રણ નારકો શું રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે ? કે બાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પંક્તપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે ? કે નીચે આત્મની તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુને ઉત્તર—(ગંગેયા ! રયણપ્પભાવા હોજ્જા, જાવ અહે
સત્તમાવા હોજ્જા ૭) છે ગાંગેય ! નૈરયિક ભવઅડવુ કરતા ત્રણ નારકો, નૈર-

જાવ અહવા ઇમે રચણપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા' અથવા ત્રયાણાં મધ્યે
 ઇકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, દ્વૌ નૈરયિકૌ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતઃ ૧ । યાવત્-
 અથવા ઇકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયામ્, દ્વૌ નૈરયિકૌ વાલુકાપ્રમાયામ્ ૨ । અથવા
 ઇકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયામ્, દ્વૌ નૈરયિકૌ પદ્મપ્રમાયામ્ ૩ । અથવા ઇકો નૈરયિકો
 રત્નપ્રમાયામ્, દ્વૌ નૈરયિકૌ ધૂમપ્રમાયામ્, ૪, અથવા ઇકો નૈરયિકો રત્નપ્રમા-
 યામ્, દ્વૌ નૈરયિકૌ તમાયામ્ ૫, અથવા ઇકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયામ્ દ્વૌ નૈરયિકૌ
 અધ સપ્તમ્યાં ભવતઃ ૬, 'અહવા દો રચણપ્પમાણ, ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા,
 જાવ અહવા દો રચણપ્પમાણ, ઇમે અહેસત્તમાણ હોજ્જા' અહવા દ્વૌ નૈરયિકૌ રત્નપ્રમાયાં

રત્નપ્રમા મેં મો ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા યાવત્ અધઃ સસમી મેં મો ઉત્પન્ન
 હોતે હૈં ૭ । " અહવા ઇમે રચણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ૦ ૧ "
 અથવા-એક નારક નૈરયિક ભવગ્રહણ કરતા હુઆ રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન
 હો સકતા હૈં ઓર દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતા હૈં ૧,
 અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતા હૈં ઓર દો નૈરયિક
 વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં ૨, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા
 મેં ઓર દો નૈરયિક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં ૩, અથવા-એક
 નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં ઓર દો નૈરયિક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં
 ૪, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં ઓર દો નૈરયિક તમઃ પ્રમા મેં
 ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં (૫) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો સકતા
 હૈં ઓર દો નૈરયિક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં ૬, (અહવા
 દો રચણપ્પમાણ, ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા જાવ અહવા દો રચણપ્પમાણ

પ્રમામા પશુ ઉત્પન્ન થાય છે અને સાતમી નરક પર્યન્તની નરકોમાં પશુ
 ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે ૭ અસંયોગી વિદ્યેષો બને છે હવે દ્વિકસંયોગી
 વિદ્યેષો પ્રકટ કરવામા આવે છે-(અહવા ઇમે રચણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ
 હોજ્જા ૧) (૧) અથવા નૈરયિક ભવગ્રહણ કરતા ત્રણ નારકોમાંનો એક નારક
 રત્નપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારકો શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે
 (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારકો વાલુકા-
 પ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય
 છે અને બે નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્ન-
 પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫)
 અથવા એક રત્નપ્રમામાં અને બે તમઃપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા
 એક રત્નપ્રમામા અને બે નીચે માત્રી તમસ્તમ નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

(અહવા દો રચણપ્પમાણ, ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા, જાવ અહવા દો રચણ

ભવતઃ, એકો નૈરયિકઃ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ ૧, યાવત્ અથવા દ્વૌ નૈરયિકૌ રત્ન-
પ્રભાયામ્, એકો નૈરયિકો વાલુકાપ્રભાયામ્ ૨, અથવા દ્વૌ નૈરયિકૌ રત્નપ્રભાયામ્,
એકો નૈરયિકઃ પદ્મપ્રભાયામ્ ૩, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્ ૪,
અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકો નૈરયિકસ્તમાયામ્ ૫, અથવા દ્વૌ નૈરયિકૌ રત્નપ્રભા-
યામ્, એકો નૈરયિકોઽથઃ સપ્તમ્યા ભવતીતિ ૬, एवं द्वादश (૧૨) 'અહવા ઇમે
સકરપ્પમાણ દો વાલુયપ્પમાણ' અથવા એકો નૈરયિકઃ શર્કરાપ્રભાયાં દ્વૌ નૈરયિકૌ
વાલુકાપ્રભાયાં ભવતઃ ૧, 'જાવ અહવા ઇમે સકરપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ

ઇમે અહે સત્તમાણ ૧૨) અથવા-દો નારક રત્નપ્રભા મેં નારકભવગ્રહણ
કર સકતે હેં ઓર એક નૈરયિક શર્કરાપ્રભા મેં નારકભવ ગ્રહણ કર
સકતા હૈ ૧. અથવા-દો નૈરયિક રત્નપ્રભામેં નારકભવ ગ્રહણ કર સકતે
હેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં જન્મ ગ્રહણ કર સકતા હૈ ૨, અથવા
દો નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં ઓર એક નૈરયિક પદ્મપ્રભા મેં નારકભવ ગ્રહણ
કર સકતા હૈ ૩, અથવા દો રત્નપ્રભા મેં ઓર એક ધૂમપ્રભા મેં ૪,
અથવા દો રત્નપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં નારકભવ ગ્રહણ કર
ઉત્પન્ન હો સકતા હૈ ૫, અથવા-દો નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં ઓર એક
નૈરયિક અથઃ સપ્તમી મેં નારકભવ ગ્રહણ કર ઉત્પન્ન હો સકતા હૈ ૬,
इस प्रकार से ये १२ विकल्प हैं—(अहवा-एमे सकरप्पमाए दो वालुय-
प्पमाए) अथवा एक नैरयिक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाना है और
दो नैरयिक वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (जाव अहवा एमे

તપમાણ ઇમે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ૧૨) (૭) અથવા એ નારક રત્નપ્રભામાં નારક
ભવગ્રહણ કરી શકે છે અને એક નારક શર્કરાપ્રભામાં નારક ભવગ્રહણ કરી
શકે છે. (૮) અથવા એ નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એક નારક
વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૯) અથવા એ નારક રત્નપ્રભામાં અને
એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૦) અથવા એ રત્નપ્રભામાં
અને એક ધૂમપ્રભામાં નારક ભવગ્રહણ કરીને ઉત્પન્ન થઈ શકે છે (૧૧)
અથવા એ રત્નપ્રભામાં અને એક તમઃ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થઈ શકે છે (૧૨)
અથવા એ રત્નપ્રભામાં અને એક તમઃ પ્રભામાં નારકભવગ્રહણ કરીને
ઉત્પન્ન થઈ શકે છે આ પ્રમાણે રત્નપ્રભામાંથી પાંચ પૂર્વજીવિના પેલાથી
૧૨ વિકલ્પો અને ૬ (અથવા ૭) સરસ્વત્યના, એ વાસ્તવમાં (૧૩)
આવા એક શર્કરાપ્રભા ઉત્પન્ન થાય છે અને એ વાલુકાપ્રભા ઉત્પન્ન
થાય છે (જાવ અહવા એ સકરપ્પમાણ દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૧૪) એ

હોજ્જા ૬-૧૭, યાવત્ અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ પલ્લુપ્રમાયામ્ ૨, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાયામ્ ૩, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ તમાયામ્ ૪, અથવા એકો નૈરયિકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ નૈરયિકૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૫-૧૭ ।

‘અહવા દો સક્કરપ્પમાણે. એગે વાલુયપ્પમાણે હોજ્જા જાવ અહવા દો સક્કરપ્પમાણે એગે અહેસત્તમાણે હોજ્જા ૨૨’ અથવા દ્વૌ નૈરયિકૌ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતઃ, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૧, યાવત્-અથવા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પલ્લુપ્રમાયામ્ ૨, અથવા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્ ૩, અથવા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયામ્ ૪, અથવા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતઃ, એકો નૈરયિકોઽધઃ સપ્તમ્યાં

સક્કરપ્પમાણે દો અહે સત્તમાણે હોજ્જા ૫-૧૭, યાવત્ અથવા-એક શર્કરાપ્રમામાં, દો વાલુકાપ્રમામાં ૨, અથવા એક શર્કરાપ્રમામાં, દો ધૂમપ્રમામાં ૩, અથવા એક શર્કરાપ્રમામાં, દો તમઃ પ્રમામાં ૪, અથવા એક નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં અને દો નૈરયિક અધઃ સપ્તમીમાં ૫ ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં-હસ પ્રકાર ૬ થે ઓર પહિલે કે ૧૨ સવ મિલકર ૧૭ વિકલ્પ હો જાતે હૈં । (અહવા-દો સક્કરપ્પમાણે, એગે વાલુયપ્પમાણે હોજ્જા, જાવ અહવા દો સક્કરપ્પમાણે એગે અહે સત્તમાણે હોજ્જા ૨૨) અથવા-દો નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક નૈરયિક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા દો નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક નૈરયિક પલ્લુપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા-દો નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક નૈરયિક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા દો નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક નૈરયિક તમઃ પ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, અથવા-દો નૈરયિક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં

શર્કરાપ્રભામાં અને યે પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૫) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં અને યે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૬) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં અને યે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૭) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં અને યે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા દો સક્કરપ્પમાણે, એગે વાલુયપ્પમાણે હોજ્જા, જાવ અહવા દો સક્કરપ્પમાણે એગે અહે સત્તમાણે હોજ્જા ૨૨) અથવા (૧૮) યે શર્કરાપ્રભામાં અને એક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૯) અથવા યે શર્કરાપ્રભામાં અને એક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૦) અથવા યે શર્કરાપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૧) અથવા યે શર્કરાપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૨) અથવા યે શર્કરાપ્રભામાં અને એક નીચે તમસ્તમપલા નામની સાતમી

વાલુકાપ્રભાયામ્ એકઃ પઢ્કપ્રભાયામ્ ૧, અથવા દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્ ૨, અથવા દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્ એકસ્તમાયામ્ ૩, અથવા દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪, અથવા એકઃ પઢ્કપ્રભાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રભાયામ્ ૧, અથવા એકઃ પઢ્કપ્રભાયાં દ્વૌ તમઃપ્રભાયામ્ ૨, અથવા એકઃ પઢ્કપ્રભાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યામ્ ૩ । અથવા દ્વૌ પઢ્કપ્રભાયામ્ એકો ધૂમપ્રભાયામ્ ૧. અથવા દ્વૌ પઢ્કપ્રભાયામ્ એકસ્તમાયામ્ ૨, અથવા દ્વૌ પઢ્કપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યામ્ ૩, અથવા એકો ધૂમપ્રભાયાં દ્વૌ તમઃપ્રભાયામ્ ૧, અથવા એકો ધૂમપ્રભાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યામ્ ૨, અથવા દ્વૌ ધૂમપ્રભાયામ્ એકસ્તમાયામ્ ૧' અથવા દ્વૌ ધૂમપ્રભા-

ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા એક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર દો અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા દો વાલુકાપ્રભા મેં ઓર એક પઢ્કપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૧, અથવા દો વાલુકાપ્રભા મેં ઓર એક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૨, અથવા દો વાલુકાપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૩, અથવા દો વાલુકાપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૪, અથવા-એક પઢ્કપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર દો નૈરયિક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, અથવા એક નૈરયિક પઢ્કપ્રભા મેં ઓર દો નૈરયિક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા-એક નૈરયિક પઢ્કપ્રભા મેં ઓર દો નૈરયિક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા દો પઢ્કપ્રભા મેં ઓર એક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૧, અથવા દો પઢ્કપ્રભા મેં ઓર એક તમઃપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૨, અથવા દો પઢ્કપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૩, અથવા એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર દો

ઉત્પન્ન થાય છે (૨૬) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને બે સાતમી તમસ્તમ-પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૭) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને એક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૮) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૯) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩૦) અથવા બે નારક જીવો વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩૧) એક નારક પંકપ્રભામાં અને બે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩૨) અથવા એક નારક પંકપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩૩) અથવા એક નારક પંકપ્રભામાં અને બે નારકો નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩૪) અથવા બે નારક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩૫) અથવા બે નારક પંક-

પ્રમાયાં ભવતિ, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૨, ' જાવ અહવા
 એ રચણપ્પમાએ, એ સક્કરપ્પમાએ, એ અહેસત્તમાએ હોજ્જા ૫, ' યાવત્-
 અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૩,
 અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪, અથવા
 એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસસમ્યાં ભવતિ ૫, । 'અહવા
 એ રચણપ્પમાએ, એ વાલુયપ્પમાએ, એ પક્કપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્ન-
 પ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૬, । 'અહવા એ રચ-
 ણપ્પમાએ, એ વાલુયપ્પમાએ, એ ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્,
 એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૭, । ' एवं जाव अहवा एगे रचण-

પ્પમાએ હોજ્જા ૨) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા
 મે ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર તીસરા એક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
 હૈં ૨, (જાવ અહવા એ રચણપ્પમાએ, એ સક્કરપ્પમાએ એ અહે
 સત્તમાએ હોજ્જા ૫) અથવા એક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર
 એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૩, અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક
 શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૪,
 અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા અધઃ
 સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૫, (અહવા-એ રચણપ્પમાએ, એ
 વાલુયપ્પમાએ એ પક્કપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા
 મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૬,
 (અહવા એ રચણપ્પમાએ એ વાલુયપ્પમાએ એ ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા)
 અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા ધૂમ-

કરતા ત્રણ નારકોમાંનો એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં અને એક
 પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) (જાવ અહવા એ રચણપ્પમાએ, એ સક્કરપ્પમાએ,
 એ અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં
 અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરા-
 પ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક રત્નપ્રભામાં
 એક શર્કરાપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 (અહવા એ રચણપ્પમાએ, એ વાલુયપ્પમાએ, એ પક્કપ્પમાએ હોજ્જા) (૫)
 અથવા એક નારક ૭૪ રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક પદ્મપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અહવા એ રચણપ્પમાએ, એ વાલુયપ્પમાએ, એ ધૂમપ્પમાએ
 હોજ્જા) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક ધૂમ-
 પ્રભા નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૭) (एवं जाव एगे रचणपप्पमाए एगे वालुयपप्पमाए एगे धूमपप्पमाए होज्जा) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં

पभाण, एगे वालुयपभाण, एगे अहेसत्तमाण होज्जा ' एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत्-
 अथवा एको रत्नप्रभाया भवति, एको वालुकाप्रभायाम्, एक स्तमायां भवति ८,
 अथवा एको रत्नप्रभायाम् एको वालुकाप्रभायाम्, एकोऽधःमत्तम्या भवति ४
 (९) । ' अथवा एगे रयणपभाण, एगे पंकपभाण, एगे धूमपभाण होज्जा '
 अथवा एको नैरयिको रत्नप्रभायां भवति, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां
 भवति १०, । ' जाव अथवा एगे रयणपभाण, एगे पंकपभा , एगे अहेसत्तमाण '
 यावत् अथवा एको नैरयिको रत्नप्रभायां भवति, एकः पङ्कप्रभायाम् एकस्तमायां
 भवति ११, अथवा एको नैरयिको रत्नप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकोऽधः-
 मत्तम्यां भवति, ३- (१२) इति । अथवा एगे रयणपभाण, एगे धूमपभाण, एगे

प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ७, (एवं जाव एगे रयणपभाण, एगे
 वालुयपभाण, एगे अहे सत्तमाण होज्जा) इसी तरह से एक रत्नप्रभा
 में, एक वालुकाप्रभा में और एक तीसरा तमः प्रभा में उत्पन्न हो
 जाता है ८, अथवा-एक रत्नप्रभा में एक वालुकाप्रभा में और एक
 तीसरा अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ९, (अथवा एगे रयणप-
 भाण, एगे पंकपभाण, एगे धूमपभाण होज्जा) अथवा-एक रत्नप्रभा
 में, एक पङ्कप्रभा में और एक तीसरा धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है
 १०, (जाव अथवा एगे रयणपभाण, एगे पंकपभाण, एगे अहे सत्त-
 माण) अथवा-एक रत्नप्रभा में, एक पंकप्रभा में और एक तमः प्रभा
 में उत्पन्न हो जाता है ११, अथवा-एक नैरयिक रत्नप्रभा में एक पंक-
 प्रभा में और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है १२, (अथवा
 -एगे रयणपभाण, एगे धूमपभाण, एगे तमाण होज्जा) अथवा एक नारक

अने ऐसे तीनो तम प्रभाया उत्पन्न थाय है (८) अथवा दो रत्नप्रभाया
 दो वालुकाप्रभाया अने दो तीनो नीचे गावनी न-प्रभा उत्पन्न थाय है (९)
 (अथवा एगे रयणपभाण, एगे पंकपभाण एगे धूमपभाण होज्जा) (१०) अथवा
 अन्य अतिगारीनास अतिग प्रवेश इत्याया, नाडोअने दो न न न-प्रभायां,
 दो पंकप्रभाया अने दो धूमप्रभाया उत्पन्न थाय है (११) अथवा एगे रत्न
 प्रभा में एक पङ्कप्रभा एगे दो तममाण होज्जा) (१२) अथवा दो रत्न
 प्रभाया, दो धूमप्रभाया अने दो तम प्रभाया उत्पन्न थाय है (१३) अथवा
 दो रत्नप्रभाया, दो पंकप्रभाया अने दो तम प्रभाया उत्पन्न थाय है (१४) अथवा
 दो रत्नप्रभाया, दो धूमप्रभाया अने दो तम प्रभाया उत्पन्न थाय है (१५)

પ્રમાયાં ભવતિ, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૨, ' જાવ અહવા
 એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ૫, ' યાવત્-
 અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૩,
 અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયા ભવતિ ૪, અથવા
 એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકોઽધ.સપ્તમ્યાં ભવતિ ૫, । 'અહવા
 એગે રચણપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે પદ્મપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્ન-
 પ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૬, । 'અહવા એગે રચ-
 ણપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્,
 એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૭, । ' એવં જાવ અહવા એગે રચણ-

પ્પમાએ હોજ્જા ૨) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા
 મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર તીસરા એક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
 હૈં ૨, (જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ એગે અહે
 સત્તમાએ હોજ્જા ૫) અથવા એક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર
 એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૩, અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક
 શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૪,
 અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા અધઃ
 સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૫, (અહવા-એગે રચણપ્પમાએ, એગે
 વાલુયપ્પમાએ એગે પદ્મપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા
 મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૬,
 (અહવા એગે રચણપ્પમાએ એગે વાલુયપ્પમાએ એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા)
 અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા ધૂમ-

કરતા ત્રણ નારકોમાંનો એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં અને એક
 પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) (જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ,
 એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં
 અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરા-
 પ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક રત્નપ્રભામાં
 એક શર્કરાપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 (અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે પદ્મપ્પમાએ હોજ્જા) (૫)
 અથવા એક નારક ૭વ રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક પદ્મપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ
 હોજ્જા) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક ધૂમ
 પ્રભા નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૭) (એવં જાવ એગે રચણપ્પમાએ એગે વાલુયપ્પ
 માએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં

પ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-
અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એક સ્તમાયાં ભવતિ ૮,
અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્ એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪
(૯) । ' અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા '
અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, કણઃ પહ્લપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં
ભવતિ ૧૦, । ' જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ '
યાવત્ અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, એકઃ પહ્લપ્રમાયામ્ એકસ્તમાયાં
ભવતિ ૧૧, અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ પહ્લપ્રમાયામ્, એકોઽધઃ-
સપ્તમ્યાં ભવતિ, ૩-(૧૨) ઇતિ । અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૭, (એવં જાવ એગે રચણપ્પમાણ, એગે
વાલુયપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) હસી તરહ સે એક રત્નપ્રમા
મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો
જાતા હૈ ૮, અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક
તીસરા અધઃ સપ્તમી સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૯, (અહવા એગે રચણપ્પ-
માણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા-એક રત્નપ્રમા
મેં, એક પહ્લપ્રમા મેં ઓર એક તીસરા ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ
૧૦, (જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે અહે સત્ત-
માણ) અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, એક પંકપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા
મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૧, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં એક પંક-
પ્રમા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૨, (અહવા
-એગે રચણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક

અને એક ત્રીજો તમ પ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા એક રત્નપ્રભામાં
એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક ત્રીજો નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૯)
(અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) (૧૦) અથવા
અન્યગતિમાથી નારક ગતિમાં પ્રવેશ કરતા ત્રણ નારકોમાનો એક નારક રત્નપ્રભામાં,
એક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (જાવ અહવા એગે રચણ-
પ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૧૧) અથવા એક રત્ન-
પ્રભામા, એક પંકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૨) અથવા
એક રત્નપ્રભામા, એક પંકપ્રભામા અને એક નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નર-
કમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા-એગે રચણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ

તમાણ હોજ્જા ૧૩ ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્
 ભવતિ, ૧૩, ' અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ
 હોજ્જા ૨-(૧૪) ' અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્,
 એકોઽધઃસપ્તમ્યામ્ ભવતિ ૨-(૧૪) । ' અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે
 અહેસત્તમાણ ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યામ્
 ભવતિ ૧-(૧૫) । ' અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ
 હોજ્જા ' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ ભવતિ, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પક્ક-
 પ્રભાયામ્ ભવતિ, ૧૬, । ' અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમ-
 પ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકો
 ધૂમપ્રભાયામ્ ભવતિ ૧૭, । ' જાવ અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ,

રત્નપ્રભા મેં, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
 હૈ ૧૩, (અહવા-એગે રચણપ્પમાણ, એગે સપ્પમાણ, એગે અહે ધૂસત્તમાણ
 ૧૪) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ
 સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧૪ (અહવા-એગે રચણપ્પમાણ, એગે
 તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ) અથવા-એક રત્નપ્રભા મેં એક તમઃ પ્રભા
 મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧૫ (અહવા એગે સક્ક-
 રપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નૈરયિક
 રત્નપ્રભા મેં, દૂસરા એક વાલુકાપ્રભા મેં ઓર ત્રીસરા એક પંકપ્રભા મેં
 ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧૬, (અહવા-એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ,
 એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ૧૭) અથવા એક શર્કરાપ્રભા મેં, એક દૂસરા
 વાલુકાપ્રભા મેં ઓર એક ત્રીસરા ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧૭,

હોજ્જા) (૧૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, અને એક
 તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે
 અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૧૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં
 અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે રચણપ્પમાણ,
 એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૧૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં
 એક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા) (૧૬)
 (૧૬) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક પંક
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે
 ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) (૧૭) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, બીજો એક
 વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રીજો એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (જાવ અહવા એગે

એગે અહેસત્તમાએ 'યાવત્-અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧૮, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪-(૧૯) ઇતિ । 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ, એકઃ પઢ્ડપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ ૨૦ । ' જાવ અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પઢ્ડપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨૧, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પઢ્ડપ્રભાયામ્, એકો નૈરયિકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩-(૨૨) 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ ' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨૩, ' અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે

(જાવ અહવા સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુકાપ્રમાએ, એગે અહે સત્તમાએ) યાવત્-અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૮, અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧૯, અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક પઢ્ડપ્રમા મેં, ઓર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨૦, (જાવ અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) યાવત્-અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક પઢ્ડપ્રમા મેં ઓર એક તમ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨૧, અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક પઢ્ડપ્રમા મેં ઓર એક નૈરયિક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૨, અહવા-એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ) અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા મેં

સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુકાપ્રમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૧૮) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક તમ.પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૯) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૦) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક પઢ્ડપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (જાવ અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ એગે અહે સ માએ હોજ્જા) (૨૧) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૨) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા એગે સક્કરપ્પમાએ એગે ધૂમપ્રમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા) (૨૩) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.

ધૂમપ્પમાણ, એણે અહેસત્તમાણ હોજ્જા' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૨-(૨૪) 'અહવા એણે સક્કરપ્પમાણ, એણે તમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧-(૨૫) 'અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ, એણે ધૂમપ્પમાણ, હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પઙ્કપ્રમાયામ્ એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ(૨૬) 'અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ, એણે તમાણ હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પઙ્કપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ (૨૭) 'અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ એણે અહેસત્તમાણ હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ, એકઃ પઙ્કપ્રમાયામ્, એકશ્વાધઃ

ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨૩, (અહવા એણે સક્કરપ્પમાણ, એણે ધૂમપ્પમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨૪, (અહવા-એણે સક્કરપ્પમાણ, એણે તમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૫, (અહવા-એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ એણે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક પઙ્કપ્રમા મેં ઓર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૬, (અહવા-એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ, એણે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક વાલુકાપ્રમા મેં, એક પઙ્કપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૭, (અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં એક પઙ્કપ્રમા મેં ઓર એક

(અહવા એણે સક્કરપ્પમાણ, એણે ધૂમપ્પમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨૪) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એણે સક્કરપ્પમાણ, એણે તમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨૫) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ એણે પંકપ્પમાણ એણે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) (૨૬) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ એણે પંકપ્પમાણ, એણે તમાણ હોજ્જા) (૨૭) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા એણે વાલુયપ્પમાણ, એણે પંકપ્પમાણ, એણે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨૮) અથવા એક નારક વાલુકા-

સપ્તમ્યાં ભવતિ ૩-(૨૮) 'અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકશ્ચ તમાયાં ભવતિ (૨૯), અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકોઽથ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨-(૩૦) 'અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા' અથવા એકો નૈરયિકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ, એકસ્તુ તમાયામ્, એકોઽથ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧-(૩૧) 'અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા' અથવા એકઃ પઙ્કપ્રમાયાં ભવતિ, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકશ્ચ તમાયાં ભવતિ (૩૨) 'અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા'

અથઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૮, (અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૯, (અહવા-એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ૩૦) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક અથઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૦, અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક તમઃપ્રમા મેં ઓર એક અથ સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩૧, (અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નારક પઙ્કપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૨, (અહવા-એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નારક પઙ્કપ્રમા મેં એક ધૂમ-

પ્રમામાં, એક પંકપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ એગે તમાએ હોજ્જા) (૨૮) અથવા એક વાલુકાપ્રમામાં, એક ધૂમપ્રમામાં અને એક તમઃપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૩૦) અથવા એક વાલુકાપ્રમામાં, એક ધૂમપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી તમઃસત્તમાપ્રમા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૩૧) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રમામાં, એક તમઃપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ) (૩૨) અથવા એક પંકપ્રમામાં, એક ધૂમપ્રમામાં અને એક તમઃપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે પંકપ્પમાએ

અથવા એકઃ પદ્મપ્રભાયા ભવતિ, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકશ્વાધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨-(૩૩) 'અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા' અથવા એકઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવતિ, એકસ્તમાયામ્, એકશ્વાધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧-(૩૪) 'અહવા એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા' અથવા એકો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ, એકસ્તમાયામ્, એકશ્વાધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧-(૩૫) इति पञ्चत्रिंशद् भङ्गाः । तथा असंयोगि-द्विसंयोगि-त्रिसंयोगि-नैरयिकाणां त्रयाणां चतुरशोतिर्भङ्गा भवन्ति, तथाहि-रत्नप्रभादिपृथिवीनामेकत्वे असंयोगिनां सप्त ७, द्विकसंयोगे तु तासामेको द्वौ इत्यनेन नरयिकोत्पादविकल्पेन रत्नप्रभया सह शेवाभिः क्रमेण चारिताभिः लब्धाः षड्, 'द्वा एकः' इत्यनेन अपि नैरयिकोत्पादविकल्पेन षडेव, तदेते १२ द्वादश, एवं शर्कराप्रभया पञ्च पञ्चेति

પ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩૩, (અહવા-એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક પદ્મપ્રભા મેં એક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૪, અહવા-એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ એગે અહે સત્તમાએ) અથવા-એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૫, હસ પ્રકાર સે યે ૩૫ વિકલ્પ-ભંગ હૈં । કુલ સવ મિલકર ત્રીન નારકોં કે અસંયોગી, દ્વિસંયોગી ઓર ત્રિસંયોગી ૮૪ વિકલ્પ હો જાતે હૈં, રત્નપ્રભા આદિ પૃથિવિયોં કે એકત્વ મેં અસંયોગી નારકોં કે સાત ૭, પૃથિવિયોં મેં નૈરયિક કે એક, દો હસ રૂપ સે ઉત્પાદ કે વિકલ્પ સે રત્નપ્રભા કે સાથ શેવ ૬ પૃથિવિયોં કા યોગ કરને પર ૬-૬ વિકલ્પ, શર્કરાપ્રભા કે સાથ મેં ૫-૫ વિકલ્પ,

એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૩૩) અથવા એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૩૪) અથવા એક નારક પંકપ્રભામાં, એક તમ પ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (અહવા એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૩૫) અથવા એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક તમ પ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી તમસ્તના નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે બધા મળીને ત્રણ નારકોના અસંયોગી, દ્વિસંયોગી અને ત્રિસંયોગી ૮૪ વિકલ્પ (ભાંગા) થાય છે. રત્નપ્રભા આદિ પૃથ્વીના એકત્વમાં અસંયોગી નારકોના સાત (૭), ૭ પૃથ્વીઓમાં નૈરયિકોના એક, એ અસંયોગી ઉત્પન્ન વિકલ્પોનો દ્વિસંયોગ-રત્નપ્રભા સાથે બાકીની ૬ પૃથ્વીઓના યોગ કરવાથી ૬-૬ વિકલ્પ, શર્કરાપ્રભાની સાથે બાકીની પૃથ્વી-

દશ, એવં વાલુકાપ્રભયાઽષ્ટૌ, પઢ્કપ્રભયા ષટ્, ધૂમપ્રભયા ચત્વારઃ, તમઃપ્રભયા દ્વાવિતિ દ્વિકસંયોગે દ્વિચત્વારિંશત્ (૪૨), ત્રિકસંયોગે તુ તાસાં પશ્ચત્રિંશદ્ મ્ ગમ્યા. । તદેવમેતે ત્રયાણાં નૈરયિકાણાં સર્વે ૭+૪૨+૩૫=૮૪ ચતુરશીતિર્ભક્તા ઇતિ ।

ત્રયાણાં નૈરયિકાણાં કોષ્ટકમ્
ત્રયાણામ્-૧કસંયોગે-૭
”—દ્વિકસંયોગે-૪૨
”—ત્રિકસંયોગે-૩૫
સર્વસંમેલને-૮૪ ભક્તાઃ ।

અથ ચતુર્ણાં નૈરયિકાણાં નરકદ્વિક-નરકત્રિક-નરકચતુષ્ટયસંયોગેન દશાધિકશત-દ્વયભક્તા(૨૧૦)ભવન્તિ, તાન પ્રરૂપયિતુમાહ-‘ચત્તારિ ભંતે !’ ઇત્યાદિ। ‘ચત્તારિ ભંતે! નેરહ્યા નેરહ્યપવેસણણં પવિસમાણા કિં રચણપ્પમાણ હોજ્જા ? પુચ્છા’ ગાળ્હેયઃ

વાલુકાપ્રભા કે સાથ મેં ૪-૪ વિકલ્પ, પઢ્કપ્રભા કે સાથ મે ૩-૩ વિકલ્પ, ધૂમપ્રભાકે સાથ મેં ૨-૨ વિકલ્પ, ઓર તમઃપ્રભા કે સાથ મે ૧-૧ વિકલ્પ હસ પ્રકાર સે દ્વિક સંયોગ મેં ૪૨ વિકલ્પ હોતે હૈં, ત્રિકસંયોગ મેં ૩૫ સઘ મિલકર ૮૪ ભંગ હો જાતે હૈં ।

અવ ચાર નૈરયિકોં કે નરકૈકત્વ નરકદ્વિક નરકત્રિક ઓર નરક-ચતુષ્ટય કે સંયોગ સે ૨૧૦ ભંગ જો હોતે હૈં સો ઁનકી પ્રરૂપણા સૂત્ર-કાર કરતે હૈં-હસમે ગાંઘેય ને પ્રસુ સે ઁસા પૂછા હૈં-(ચત્તારિ ભંતે નેરહ્યા નેરહ્યપવેસણણં પવિસમાણા કિં રચણપ્પમાણ હોજ્જા? પુચ્છા)

ઁનો ઁગ કરવાથી ૫-૫, વાલુકાપ્રભા સાથે બાકીના ચાર પૃથ્વીઁના ઁગથી ૪-૪, પંકપ્રભા સાથે પછીની ત્રણ પૃથ્વીઁના ઁગથી ૩-૩, ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઁના ઁગથી ૨-૨ અને તમઃપ્રભા સાથે તમસ્તમપ્રભાના ઁગથી ૧-૧ વિકલ્પ બને છે આ રીતે દ્વિક સંયોગી વિકલ્પો ૪૨ બને છે અને ત્રિક સંયોગી વિકલ્પો ૩૫ બને છે એકદરે ૮૪ વિકલ્પો બને છે.

હવે અન્યગતિમાથી નારકગતિમા પ્રવેશ કરતા આ ૨ નારકોના એકત્વ, નરકદ્વિક, નરકત્રિક અને નરક ચતુષ્ટકના સંયોગથી જે ૨૧૦ વિકલ્પ (ભાંગા) થાય છે, તેમની સૂત્રકાર પ્રરૂપણા કરે છે—

આ વિષયને અનુલક્ષીને ગાંઘેય અણુગાર મહાવીરપ્રભુને એવો પ્રશ્ન પૂછે છે કે—“ ચત્તારિ ભંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપવેસણણં પવિસમાણા કિં રચણપ્પમાણ હોજ્જા પુચ્છા) નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા અન્ય ગતિમાથી નારકભવને પ્રવેશ

પૃચ્છતિ-હે ભદ્રન્ત ! ચત્વારો નૈરયિકાઃ નૈરયિક પ્રવેશનેન પ્રવિશન્તઃ કિં રત્ન-પ્રમાયાં ભવન્તિ ? કિં વા શર્કરાપ્રમાયાં, વાલુકાપ્રમાયાં, પદ્મપ્રમાયાં, ધૂમપ્રમાયાં, તમાયામ્, અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ ? इति पृच्छा । भगवानाह-‘ गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा ७ । हे गाङ्गेय ! नैरयिक-भवप्रवेशनं कुर्वन्तश्चत्वारो नैरयिकाः रत्नप्रमायां वा भवन्ति, यावत्-शर्कराप्र-मायां वा, वालुकाप्रमायां वा, पद्मप्रमायां वा, धूमप्रमायां वा, तमायां वा, अधः-सप्तम्यां वा भवन्ति, इति सप्त भङ्गाः ७ । अथ चतुर्णां नैरयिकाणां नरकद्वयसंयोगे

हे भद्रन्त ! चार नारक नैરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નારકભવગ્રહણ કરતે હુણ કયા રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા વાલુ-કાપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા પદ્મપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા તમઃ પ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા અધઃ સપ્તમી મેં હોતે હૈં ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं-(गंगेया) हे गाङ्गेय ! (रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ७) नैरयिक भवमें प्रवेश करते हुए चार नैरयिक रत्नप्रभा में भी हो सकते हैं-अर्थात् रत्नप्रभा में भी वे जन्म धारण कर सकते हैं, शर्कराप्रभा में भी हो सकते हैं, वालुकाप्रभा में भी हो सकते हैं, पद्मप्रभा में भी हो सकते हैं, धूमप्रभा में भी हो सकते हैं, तमःप्रभा में भी हो सकते हैं और अधः सप्तमी में भी हो सकते हैं । तात्पर्य कहने का यह है कि जिस प्रकार से दो नारक रत्नप्रभादि सातों पृथिवियों में जन्म धारण कर सकते हैं-अतः इन सात पृथिवियों को आश्रित करके इनके सात

કરતાં ચાર નારકો શું રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમીમાં (તમસ્તમપ્રભામાં) ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—(રયણપ્પભાણ વા હોજ્જા. જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા) હે ગાંગેય ! અન્ય ગતિમાથી નૈરયિકભવમાં પ્રવેશ કરતા ચાર નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, પદ્મપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, તમઃપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે અને અધઃસપ્તમીમાં (તમસ્તમપ્રભામાં) પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. આ કથનનું તાત્પર્ય નીચે પ્રમાણે છે—

જેવી રીતે બે નારકો રત્નપ્રભા આદિ સાતે પૃથ્વીઓમાં જન્મ ધારણ કરી શકે છે, તેથી સાતે પૃથ્વીમાં તેમના જન્મની અપેક્ષાએ સાત વિકલ્પ

વિકલ્પ કહે ગયે હૈં, તથા એક એક પૃથિવી મેં દોનોં નારકોં કી ઉત્પત્તિ કો આશ્રિત કરકે સાત ભંગ, ઓર દો પૃથિવિયોં મેં એક એક નારક કી ઉત્પત્તિ કો આશ્રિત કરકે દ્વિકસંયોગી ૨૧ ભંગ કહે ગયે હૈં, તથા ત્રીન નારક સાતોં પૃથિવિયોં મેં ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં અતઃ સાતોં પૃથિવિયોં કો આશ્રિત કરકે इनके એક સંયોગી સાત ભંગ ઓર इनके દ્વિકસંયોગી ૧-૨, ૨-૧ યે દો વિકલ્પ કહે ગયે હૈં, સો इनमें ૧-૨ કે, રત્નપ્રભા કે સાથ દૂસરી આગે કી ૬ પૃથિવીયોં કા ક્રમશઃ યોગ કરને પર ૬ વિકલ્પ હોતે હૈં હસી તરહ સે ૨-૧ કે બી ૬ વિકલ્પ હોતે હૈં-મિલકર કુલ ૧૨ વિકલ્પ હો જાતે હૈં શર્કરાપ્રભા કે સાથ પાંચ પાંચ મિલકર દશ, વાલુકાપ્રભા કે સાથ આઠ, પક્ષપ્રભા કે સાથ ૬, ધૂમપ્રભા કે સાથ ચાર, તમઃ પ્રભા કે સાથ દોર, હસ તરહ સે દ્વિકસંયોગી ૪૨ ભંગ હોતે કહે ગયે હૈં તથા ત્રિક સંયોગી ૩૫ ભંગ કહે ગયે હૈં હસી પ્રકાર સે ચાર નૈરયિક કે સાત રત્નપ્રભાદિ પૃથિવિયોં કો આશ્રિત કરકે સાત ૭ વિકલ્પ હોતે હૈં તથા ૨૧૦દોસોદસ ભંગ ઓર કિસ પ્રકારસે હોતે હૈં સો હી અવ સૂત્રકાર કહતે હૈં-इनमें वे कहते हैं कि चार नैरयिकोंके नरकद्वयके संयोग में १-३, २-२, ३-१ इन तीन विकल्पों से ६३ भंग इस प्रकार से होते

કહેવામાં આવ્યા છે, એજ પ્રમાણે ત્રણ નારકો પણ એક સાથે રત્નપ્રભા આદિ સાતે પૃથ્વીઓમાં જન્મ ધારણ કરી શકતા હોવાથી તેમના પણ ઉપર મુજબ સાત એક સંયોગી વિકલ્પો કહેવામાં આવ્યા છે. તેમના દ્વિકસંયોગી ૧-૨, ૨-૧, એ બે પ્રકારના વિકલ્પ કહ્યા છે રત્નપ્રભાની સાથે પછીની ૬ પૃથ્વીઓનો ક્રમશઃ યોગ કરવાથી પહેલા પ્રકારના ૬ વિકલ્પ અને બીજા પ્રકારના પણ ૬ વિકલ્પ થાય છે આ બન્ને મળીને ૧૨ વિકલ્પ થાય છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા સાથે પછીની પાંચ પૃથ્વીઓના યોગથી ૫-૫, વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની ચાર પૃથ્વીઓના યોગથી ૪-૪, પક્ષપ્રભા સાથે પછીની ત્રણ પૃથ્વીઓના યોગથી ૩-૩, ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓના યોગથી ૨-૨, અને તમઃપ્રભા સાથે તમસ્તમપ્રભાના યોગથી ૧-૧ વિકલ્પો બને છે આ રીતે દ્વિકસંયોગી કુલ વિકલ્પો (લાગા) ૪૨ થઈ જાય છે તથા તેમના ત્રિકસંયોગી ૩૫ ભંગ કહ્યા છે એજ પ્રમાણે ચાર નારકોના રત્નપ્રભા આદિ સાત પૃથ્વીઓની અપેક્ષાએ ૭ વિકલ્પ થાય છે. તથા બીજા ૨૧૦ વિકલ્પ કેવી રીતે થાય છે એ સૂત્રકાર હવે પ્રકટ કરે છે ચાર નારકોના નરકદ્વયના સંયોગમાં ૧-૩, ૨-૨, ૩-૧ આ પ્રકારના વિકલ્પોથી આ પ્રમાણે ૬૩ ભંગ

एकस्रयः १-३ ' द्वौ-द्वौ २-२ ' त्रय एकः ३-१ ' इति विकल्पत्रयेण त्रिषष्टि-
भङ्गान् प्रदर्शयति- ' अहवा एगे रयणप्पभाए, तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा ' अथवा
चतुर्षु नैरयिकेषु एको नैरयिको रत्नप्रभायां भवति, त्रयः शर्कराप्रभायां भवन्ति १,
' अहवा एगे रयणप्पभाए तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा ' अथवा एको रत्नप्रभायां
भवति, त्रयस्तु वालुकाप्रभायां भवन्ति २, एवं जान अहवा एगे रयणप्पभाए,

हैं-रत्नप्रभा के साथ चाकी की पृथिवियों का योग करने पर १-३ के ६
भंग हो जाते हैं इसी तरह से २-२ के ६ भंग हो जाते हैं, और ३-१
के भी ६ भंग हो जाते हैं कुल ये सब मिलकर १८ भंग हो जाते हैं।
शर्कराप्रभा के साथ तीन विकल्पों के-५-५-५ पन्द्रह विकल्प होते हैं,
वालुकाप्रभा के साथ ४-४-४=१२ विकल्प होते हैं, पद्मप्रभा के साथ
३-३-३=मिलकर ९ विकल्प होते हैं-धूमप्रभा के साथ २-२-२=मिल-
कर ६ विकल्प होते हैं, तमः प्रभा के साथ १-१-१ मिलकर ३ विकल्प
होते हैं इस तरह से द्विकसंयोगी विकल्प ६३ होते हैं-इन्हीं विकल्पों
को सूत्रकार अब प्रदर्शित करते हुए कहते हैं-(अहवा एगे रयणप्पभाए,
तिन्नि सक्करप्पभाए, होज्जा) अथवा चार नैरयिक में से एक नैरयिक
रत्नप्रभा में होता है और तीन नैरयिक शर्कराप्रभा में होते हैं १,
(अहवा-एगे रयणप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा) अथवा एक
नैरयिक रत्नप्रभा में होता है और तीन नैरयिक वालुकाप्रभा में होते

થાય છે-રત્નપ્રભાની સાથે ખાકીની ૬ પૃથ્વીઓનો યોગ કરવાથી ૧-૩ ના
૬ વિકલ્પ થાય છે, એજ પ્રમાણે ૨-૨ ના ૬ વિકલ્પ થાય છે, અને ૩-૧
ના ૬ વિકલ્પ થાય છે. આ ત્રણે મળીને કુલ ૧૮ વિકલ્પો થાય છે.

શર્કરાપ્રભા સાથે આ ત્રણ વિકલ્પના ૫+૫+૫=૧૫ વિકલ્પ થાય છે,
વાલુકાપ્રભા સાથે આ ત્રણ વિકલ્પના ૪+૪+૪=૧૨ વિકલ્પો થાય છે. પદ્મ
પ્રભાની સાથે ૩+૩+૩=૯ વિકલ્પો થાય છે, ધૂમપ્રભાની સાથે ૨+૨+૨=૬
વિકલ્પો થાય છે. અને તમઃપ્રભા સાથે ૧+૧+૧=૩ વિકલ્પો થાય છે. આ
રીતે દ્વિકસંયોગી કુલ ૬૩ વિકલ્પો થાય છે.

હવે સૂત્રકાર તે ૬૩ દ્વિકસંયોગી વિકલ્પો પ્રકટ કરે છે—

“અહવા એગે રયણપ્પભાએ, તિન્નિ સક્કરપ્પભાએ હોજ્જા” (૧) અથવા ચાર
નારકોમાંથી એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે. “અહવા એગે રયણપ્પભાએ, તિન્નિ વાલુયપ્પભાએ હોજ્જા” (૨) અથવા
એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક વાલુકાપ્રભામાં હોય છે. “એવં જાન

તિન્નિ અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ત્રયો નૈરયિકાઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ત્રયસ્તુ ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ત્રયશ્ચ તમાયાં ભવન્તિ ૫, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ત્રયશ્ચ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ, એકસ્રયશ્ચેતિ વિકલ્પેન જાતઃ પટ્ ૬, 'અહવા દો રચણપ્પમાએ, દો સક્કરપ્પમાએ હોજ્જા' અથવા દ્વૌ નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ ચ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતઃ ૧, ' એવં જાવ અહવા દો રચણપ્પમાએ, દો અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ ચ

હૈં ૨, (એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, તિન્નિ અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈં ઓર ત્રીન નૈરયિક પદ્મપ્રમા મેં હોતે હૈં ૩, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈં ઓર ત્રીન નૈરયિક ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં ૪, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈં ઓર ત્રીન નૈરયિક તમઃ પ્રમા મેં હોતે હૈં ૫, અથવા એક નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈં ઓર ત્રીન નૈરયિક અધઃ સપ્તમી મેં હોતે હૈં ૬, હસ તરહ સે એક નારક રત્નપ્રમા મેં હોને સે ઓર ત્રીન નારક અન્ય પૃથિ-વીર્યો મેં હો જાને સે ૧-૩ વિકલ્પ દ્વારા ચે ૬ વિકલ્પ હો ગયે હૈં । (અહવા દો રચણપ્પમાએ, દો સક્કરપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા દો નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હો જાતે હૈં ઓર દો શર્કરાપ્રમા મેં હો જાતે હૈં ૧, (એવં જાવ અહવા દો રચણપ્પમાએ દો અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા-દો રત્નપ્રમા

અહવા એગે રચણપ્પમાએ, તિન્નિ અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં અને ત્રણ નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં અને ત્રણ નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં અને ત્રણ નારક તમ પ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં અને ત્રણ નારક નીચે ચાતમી તમસ્તમપ્રમા નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે રત્નપ્રમામાં ૧ અને અન્ય પૃથ્વીઓમાં (નરકોમાં) ૩ નારક ઉત્પન્ન થતા હોય એવા ૧-૩ વિકલ્પ દ્વારા ૬ વિકલ્પો તૈયાર થાય છે.

હવે રત્નપ્રમામાં ૨ અને અન્ય પૃથ્વીઓમાં ૨ નારક ઉત્પન્ન થતા હોય એવા ૨-૨ વિકલ્પ દ્વારા જે બીજા ૬ વિકલ્પો બને છે તે નીચે બતાવ્યા પ્રમાણે સમજવા

“ અહવા-દો રચણપ્પમાએ, દો સક્કરપ્પમાએ હોજ્જા ” (૧) અથવા એ રત્નપ્રમામાં અને એ શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જાવ અહવા દો

વાલુકાપ્રભાયાં ભવતઃ ૨, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં, દ્વૌ પદ્મપ્રભાયાં ભવતઃ ૩, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ ચ ધૂમપ્રભાયાં ભવતઃ ૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ ચ તમાયાં ભવતઃ ૫, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ ચ અઘઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૬, દ્વૌ દ્વૌ ઇતિ વિકલ્પેન જાતાઃ પદ્મ ભજ્ઞાઃ ૬ । ‘અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ, ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા’ અથવા ત્રયો નૈરયિકા રત્નપ્રભાયાં ભવન્તિ એકશ્ચ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ ૧, એવં જાવ અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ, ઇમે અહે સત્તમાણ હોજ્જા’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ભવન્તિ, એકો વાલુકાપ્રભાયાં ભવતિ ૨, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવતિ ૩, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ ૪, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૫, અથવા

મેં ઓર દો વાલુકાપ્રભા મેં હો જાતે હૈં ૨, અથવા દો રત્નપ્રભા મેં ઓર દો પદ્મપ્રભા મેં હો જાતે હૈં ૩, અથવા દો રત્નપ્રભા મે ઓર દો ધૂમપ્રભા મેં હો જાતે હૈં, ૪, અથવા દો રત્નપ્રભા મે ઓર દો તમઃપ્રભા મેં હો જાતે હૈં ૫, અથવા દો રત્નપ્રભા મે ઓર દો અઘઃ સપ્તમી મેં હો જાતે હૈં ૬, હસ તરહ ૨-૨ હસ વિકલ્પ સે ૬ ભંગ યે હો ગયે હૈં (અહવા-તિન્નિ રયણપ્પમાણ ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા ત્રિનૈરયિક રત્નપ્રભા મેં હો જાતે હૈં ઓર એક નૈરયિક શર્કરાપ્રભા મેં હો જાતા હૈ ૧, (એવં જાવ અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ ઇમે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા ત્રિ રત્નપ્રભા મેં હો જાતે હૈં, ઓર એક નૈરયિક વાલુકાપ્રભા મે હો

રયણપ્પમાણ દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા બે રત્નપ્રભામાં અને બે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે રત્નપ્રભામાં અને બે પંક પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે રત્નપ્રભામાં અને બે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે રત્નપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા બે રત્નપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ૩-૧ ના વિકલ્પ દ્વારા જે ૬ ભાંગા (વિકલ્પ) બને છે તે બતાવવામાં આવે છે—

“અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ ઇમે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા ત્રણ નારકો રત્નપ્રભામાં અને એક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા ત્રણ રત્નપ્રભામાં અને ૧ વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા ત્રણ રત્નપ્રભામાં અને એક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા ત્રણ રત્નપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રણ રત્નપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “એવં જાવ અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ ઇમે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૬) અથવા ત્રણ રત્નપ્રભામાં અને એક નીચે

त्रयो रत्नप्रभायाम् एकोऽधःसप्तम्यां भवति६, 'त्रय', 'एकः' इति विकल्पेन जाताः पद ६ । एवं पद्, पद्, पद्, इति मेलने जाताः अष्टादश भङ्गाः (१८) 'अहवा एगे सकरप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा' अथवा एक शर्कराप्रभायां भवति, त्रयस्तु वालुकाप्रभायां भवन्ति १, एवं जहेव रयणप्पभाए उवरिमाहिं समं चारियं, तहा सकरप्पभाए वि उवरिमाहिं समं चारेयव्वं' एवमुक्तरीत्या यथैव रत्नप्रभाया उपरिमैः उत्तरोत्तरैः समं चारितं योजितं तथैव शर्कराप्रभाया अपि उपरिमैः उत्तरोत्तरैः पञ्चभिर्नरकैः समं चारयितव्यम्=योजयितव्यम् । तथा च अथवा एकः शर्कराप्रभाया भवति, त्रयः पङ्कप्रभायां भवन्ति २, अथवा एकः शर्कराप्रभायां

जाता है २, अथवा-तीन नैरयिक रत्नप्रभा में हो जाते हैं और एक नैरयिक पङ्कप्रभा में हो जाता है ३, अथवा तीन रत्नप्रभा में और एक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है ४, अथवा तीन रत्नप्रभा में और एक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ५, अथवा तीन रत्नप्रभा में और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ६, इस तरह ये तीन एक इस विकल्प द्वारा ६ भंग हो जाते हैं । इस प्रकार से ये ६-६-६ मिलकर १८ भंग हो जाते हैं । (अहवा एगे सक्कप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा १) अथवा एक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (एवं जहेव रयणप्पभाए उवरिमाहिं समं चारियं तहा सकरप्पभाए वि उवरिमाहिं समं चारेयव्वं) जिस प्रकार से रत्नप्रभा के साथ आगे आगे की पृथिवियों का योग किया गया है, उसी तरह से शर्करापृथिवी का भी आगे की पांच पृथिवियों के साथ योग करना चाहिये तथा च-अथवा एक नैरयिक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होता है और तीन पङ्कप्रभा में उत्पन्न होते

सातभी नरकभा उत्पन्न थाय छे आ रीते रत्नप्रभा साथे अन्य पृथ्वीओना नारकेना छिक्खेयोगी विक्खेपो ६+६+६=१८ थाय छे

इये शर्कराप्रभा साथे त्याप्पछीनी पृथ्वीओना १-३, २-२, अने ३-१ना ले १५ विक्खेपो गने छे ते अताववामा आवे छे- 'अहवा एगे सक्करप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा १' (१) अथवा ऐक शर्कराप्रभाभा अने त्रय वालुकाप्रभाभा उत्पन्न थाय छे (एवं जहेव रयणप्पभाए उवरिमाहिं समं चारियं तहा सकरप्पभाए वि उवरिमाहिं समं चारेयव्वं) लेवी नीने रत्नप्रभा साथे पछीनी ६ पृथ्वीओना योगधी विक्खेपोडेवामा आव्या छे रत्नप्रभाए शर्कराप्रभा साथे पछीनी पांच पृथ्वीओना योगधी नीने विक्खेपो पाण्डेवा लेखे लेभे—(२) अथवा ऐक नारक शर्कराप्रभाभा अने त्रय पङ्कप्रभाभा उत्पन्न थाय छे (३) अथवा

ભવતિ ત્રયઃ ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ ૨, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ ત્રયસ્તમાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ, ત્રયોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૫, इति भावः

‘ एवं एकेकाए समं चारियव्वं जाव अहवा तिन्नि तमाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा ’ एवं पूर्वોક્તરીત્યા એકેકયા શર્કરાપ્રભાપ્રભૃતિકયા પૃથિવ્યા સમં ચારયિતવ્યમ્ યાવત્ અથવા દ્વી શર્કરાપ્રભાયાં દ્વી વાલુકાપ્રભાયામ્ ૧, દ્વી શર્કરાપ્રભાયાં દ્વી પદ્મપ્રભાયામ્ ૨, દ્વી શર્કરાપ્રભાયાં દ્વી ધૂમપ્રભાયામ્ ૩, દ્વી શર્કરાપ્રભાયાં દ્વી તમાયામ્ ૪, દ્વી શર્કરાપ્રભાયાં દ્વી અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ ૫,

हैं २, अथवा—एक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा—एक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ४, अथवा एक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं ५, (एवं એકેકાએ સમં ચારિયવ્વં જાવ અહવા તિન્નિ તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) इसी पूर्वोक्त रीति के अनुसार एक एक शर्करा आदि पृथिवी के साथ यावत् अथवा तीन तमःप्रभा पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ” यहां तक कथन करलेना चाहिये—तथा—अथवा दो शर्कराप्रभा पृथिवीमें उत्पन्न हो जाते हैं और दो वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा दो नारक शर्कराप्रभा में और दो नारक पद्मप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा दो नारक शर्कराप्रभा में और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते

એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને ત્રણ ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં અને ત્રણ ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં અને ત્રણ નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “એવં એકેકાએ સમં ચારિયવ્વં જાવ અહવા તિન્નિ તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” એજા પૂર્વોક્ત રીતે શર્કરાપ્રભા આદિ પ્રત્યેક પૃથ્વીની સાથે ત્ય રપછીની પૃથ્વીઓના યોગથી ૧-૩, ૨-૨, ૩-૧ ના જે વિકલ્પો બને છે તે “અથવા ત્રણ તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે,” અહીં સુધીના વિકલ્પો કહેવા બેઠાએ. હવે તે વિકલ્પો બતાવવામા આવે છે—(૧) અથવા બે નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને બે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા બે નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને બે પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે શર્કરાપ્રભામાં અને બે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે શર્કરાપ્રભામાં

ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકો વાલુકા પ્રમાયાં ભવતિ ૧ ત્રય શર્કરા-
પ્રમાયાં ભવન્તિ એકઃ પઢ્કપ્રમાયાં ભવતિ ૨, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકો ધૂમ-
પ્રમાયાં ભવતિ ૩, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪, ત્રયઃ શર્કરા-
પ્રમાયાં ભવન્તિ એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતીતિ ૫ । इति पञ्चदश भग्नाः (૧૫)

एवम्-एकौ वालुकाप्रमायां भवति त्रयः पङ्कप्रमायां भवन्ति १, एको
वालुकाप्रमायां भवति त्रयो धूमप्रमायां भवन्ति २, एको वालुकाप्रमायां भवति

हैं ३, अथवा दो शर्कराप्रभा में और दो तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाते
हैं ४, अथवा दो शर्कराप्रभा में और दो अधः सप्तमी में उत्पन्न हो
जाते हैं ५, अथवा तीन शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और एक
वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा तीन शर्कराप्रभा में उत्पन्न
हो जाते हैं और एक पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाता है २, अथवा तीन
शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और एक धूमप्रभा में उत्पन्न हो
जाता है ३ अथवा तीन शर्कराप्रभामें उत्पन्न हो जाते हैं और एक तमः-
प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ४, अथवा तीन शर्कराप्रभा में उत्पन्न
होते हैं और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ५, इस प्रकार
यहां तक १५ विकल्प होते हैं इसी तरह से एक वालुकाप्रभा
में उत्पन्न हो जाता है और तीन पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १,
अथवा एक वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन नारक धूम-

અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે શર્કરાપ્રભામાં અને
બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે શર્કરાપ્રભામાં ૩ નારકા અને ત્યારપછીની પાંચ નરકોમાં ૧ નારક
ઉત્પન્ન થતો હોય એવા પાંચ વિકલ્પો પ્રકટ કરવામાં આવે છે (૧) અથવા
ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને એક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨)
અથવા ત્રણ શર્કરાપ્રભામાં અને એક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા
ત્રણ શર્કરાપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા ત્રણ
શર્કરાપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રણ
શર્કરાપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે
શર્કરાપ્રભા સાથે ત્યારપછીની પૃથ્વીઓના યોગથી દ્વિત્વ યોગી ૫+૫+૫=૧૫
વિકલ્પો બને છે

હવે વાલુકાપ્રભા સાથે ત્યારપછીની પૃથ્વીઓના યોગથી બનતા ૧૨
વિકલ્પો પ્રકટ કરવામાં આવે છે-(૧) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ
પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ ધૂમ-

ત્રયસ્તમાયાં ભવન્તિ ૩, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ત્રયોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૪, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં દ્વૌ પઙ્કપ્રમાયાં ભવતઃ ૧, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૨, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૩, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં દ્વૌ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ-૪। ત્રયો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ એક. પઙ્કપ્રમાયાં ભવતિ ૧, ત્રયો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૨, ત્રયો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૩, ત્રયો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪, इति द्वादश भङ्गाः (१२) एवम्-एकः पङ्कप्रमायां भवति त्रयो धूमप्रमायां भवन्ति १,

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૨, અથવા-એક વાલુકાપ્રમા મેં ઔર ત્રીન તમઃપ્રમા મે ૩, અથવા એક વાલુકાપ્રમા મેં ઔર ત્રીન અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૪, અથવા દો વાલુકાપ્રમા મે ઔર દો નારક પઙ્કપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૧, અથવા-દો વાલુકાપ્રમા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઔર દો ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૨, અથવા દો વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઔર દો તમઃપ્રમા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૩, અથવા દો વાલુકાપ્રમા મે ઔર દો અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૪, અથવા- ત્રીન વાલુકાપ્રમા મેં ઔર એક પઙ્કપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, અથવા ત્રીન વાલુકાપ્રમા મેં ઔર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા ત્રીન વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઔર એક તમઃપ્રમા મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩. અથવા ત્રીન વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઔર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, इस प्रकार से १२ भंग हैं। इसी तरह से एक पङ्कप्रमा में

પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ તમઃ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને બે પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને બે ધૂમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૭) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા બે વાલુકાપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૯) અથવા ત્રણ વાલુકાપ્રભામાં અને એક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૦) અથવા ત્રણ નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક ધૂમ-પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૧) અથવા ત્રણ વાલુકાપ્રભામાં અને એક તમઃ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૨) અથવા ત્રણ વાલુકાપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

एकः पङ्कप्रभायां भवति त्रयस्तमायां भवति२, एकः पङ्कप्रभायां भवन्ति त्रयोऽधः सप्तम्यां भवन्ति ३, द्वौ पङ्कप्रभायां द्वौ धूमप्रभायां भवतः १, द्वौ पङ्कप्रभायां द्वौ तमायां भवतः २, द्वौ पङ्कप्रभायां अधः सप्तम्यां भवतः ३ । त्रयः पङ्कप्रभायां भवन्ति एको धूमप्रभायां भवति १, त्रयः पङ्कप्रभायां भवन्ति एकस्तमायां भवति २, त्रयः पङ्कप्रभायां भवन्ति एकः अधःसप्तम्यां भवति ३ । इति नव भङ्गाः ९ । एवम्-एको धूमप्रभायां भवति त्रयस्तमायां भवन्ति १, एको धूमप्रभायां भवति त्रयः अधः सप्तम्यां भवन्ति २ । द्वौ धूमप्रभायां द्वौ तमायां भवतः १, द्वौ धूम-

होता है और तीन धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा एक पङ्क-प्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा एक पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन अधः सप्त-मी में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा दो पङ्कप्रभा में और दो धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा दो पङ्कप्रभा में और दो तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा दो पङ्कप्रभा में और दो अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं ३ अथवा-तीन पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और एक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है १, अथवा तीन पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और एक तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाता है २, अथवा तीन पङ्कप्रभा में उत्पन्न होते हैं और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ३, इस तरह से ये ९ भंग हैं ।

अथवा एक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और तीन तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, एक धूमप्रभा में उत्पन्न होता है और तीन अधः

હવે પંકપ્રભા સાથે પછીની પૃથ્વીઓના યોગથી જે ૯ વિકલ્પો બને છે, તે નીચે પ્રમાણે સમજવા-(૧) અથવા એક પંકપ્રભામાં અને ત્રણ ધૂમ-પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક પંકપ્રભામાં અને ત્રણ તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે પંકપ્રભામાં અને બે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે પંકપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા-બે પંકપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૭) અથવા ત્રણ પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૮) અથવા ત્રણ પંકપ્રભામાં અને એક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૯) અથવા ત્રણ પંકપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ધૂમપ્રભા સાથે પછીની પૃથ્વીઓના યોગથી જે ૬ વિકલ્પો બને છે તે નીચે પ્રકટકૃત્રવામાં આપ્યા છે-(૧) અથવા એક ધૂમપ્રભામાં અને ત્રણ તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક ધૂમપ્રભામાં અને ત્રણ અધઃ

પ્રમાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ૨। ત્રયો ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧, ૨, ત્રયો ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ । ઇતિ પઞ્ચ મદ્ધાઃ ૬। એવમ્-એકસ્તમાયાં ભવતિ ત્રયઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૧, દ્વૌ તમાયાં દ્વૌ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧, ત્રયસ્તમાયાં ભવન્તિ એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧। ઇતિ ત્રયો મદ્ધાઃ ૩। અષ્ટાદશ, પશ્ચદશ, દ્વાદશ, નવ, પટ્, ત્રયઃ, ૧૮-૧૫-૧૨-૯-૬-૩-ઇતિ સર્વે ત્રિષષ્ટિર્મદ્ધા ભવન્તિ ।

અથ-એકસ્રયઃ ૧, દ્વૌ દ્વૌ ૨, ત્રય એકશ્ચ ૩, એમિત્ત્રિભિર્વિકલ્પૈઃ રત્નપ્રમા-પૃથિવ્યાઃ શેષાભિ પદ્ધત્તિ પૃથિવીભિર્યોગે કૃતે સતિ ૬-૬-૬=૧૮ પટ્-પટ્-પટ્

સપ્તમી મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા દો ધૂમપ્રમા મેં ઓર દો તમઃ પ્રમા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, અથવા-દો ધૂમપ્રમા મેં ઓર દો અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા ત્રીન ધૂમપ્રમા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧ અથવા ત્રીન ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, હસ પ્રકાર યે ૬ વિકલ્પ હૈં ।

અથવા એક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર ત્રીન અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, અથવા દો તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર દો અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા-ત્રીન તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, હસ તરહ સે યે ત્રીન ભંગ હૈં । ૧૮, ૧૫, ૧૨, ૯, ૬, ૩, યે સર્વ મિલકર ૬૩ ભંગ હૈં । ૧-૩, ૨-૨, ૩-૧ હન ત્રીન વિકલ્પોં દ્વારા રત્નપ્રમા પૃથિવી

સપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે ધૂમપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે ધૂમપ્રભામાં અને બે અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા ત્રણ ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા ત્રણ ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે તમાપ્રભા સાથે સાતમી તમસ્તમપ્રભાના યોગથી ત્રણ વિકલ્પો નીચે આપવામાં આવ્યા છે-(૧) અથવા એક તમઃપ્રભામાં અને ત્રણ નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા બે તમ પ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા ત્રણ તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે દ્વિકસ'યોગી ભંગ ૧૮+૧૫+૧૨+૬+૬।૩=૬૩ વિકલ્પો થાય છે ૧-૩, ૨-૨, ૩-૧ આ ત્રણ વિકલ્પો દ્વારા રત્નપ્રભાપૃથ્વીના બાકીની છ

इति अष्टादश भद्रा भवन्ति १८ । एवमेभिरेव त्रिभिर्विकल्पैः शर्करापृथिव्याः
शेषाभिः पञ्चभिः पृथिवीभिर्योगे कृते ५-५-५=१५, पञ्च पञ्च पञ्च इति पञ्च
दशभद्रा भवन्ति १५ । बालुकापृथिव्याः शेषपृथिवीभिर्योगे कृते ४-४-४=१२,
चत्वारः, चत्वारः, चत्वार इति द्वादश भद्रा भवन्ति १२ । पङ्कप्रभायाः शेषपृथि-
वीभिर्योगे कृते सति ३-३-३=९, त्रयः-त्रयः-त्रय इति नव भद्रा भवन्ति ९ ।
धूमप्रभायाः शेष पृथिवीद्वयेन योगे कृते सति २-२-२=६, द्वौ-द्वौ-द्वौ इति
षड् भद्रा भवन्ति ६ । तमःप्रभाया शेषाधःसप्तमीपृथिव्या योगे कृते सति च
१-१-१=३, एकः, एकः, एकः, इति त्रयो भद्रा भवन्ति ३ । एवम्-१८-१५-
१२-९-६-३ इति चतुर्णां नैरयिकाणां नरकद्वयसंयोगे कृते स जातमर्व-
भद्रसमेक्येन सर्वे त्रिपष्टिर्भद्रा भवन्ति ६३ ।

का शेष ६ पृथिवीयों के साथ योग करने पर ६-६-६=गुणि १८ भंग
हो जाते हैं । इसी तरह से इन्हीं तीन विकल्पों द्वारा शर्करापृथिवी का
शेष पांच पृथिवीयों के साथ योग करने पर ५-५-५ गुणित १५ भंग
हो जाते हैं । बालुका पृथिवी का शेष ४ पृथिवीयों के साथ योग करने
पर ४-४-४ गुणित १२ भंग हो जाते हैं । पङ्कप्रभा का शेष पृथिवीयों
के साथ योग करने पर ३-३-३ गुणित ९ भंग हो जाते हैं । धूमप्रभा
का शेष पृथिवीयों के साथ योग करने पर २-२-२ गुणित ६ भंग होते हैं
तमःप्रभा का शेष अधः सप्तमी के साथ योग करने पर १-१-१ इस
तरह से तीन भंग होते हैं । इस तरह १८, १५, १२, ९, ६, ३ इनके
जोड़ से चार नैरयिकों के नरकद्वय के संयोग से समस्त भगों की ६३
संख्या आ जाती है ।

पृथ्वीया शोणया शोणयी ६+६+६=१८ विक्षेप धाय छे । शेष प्रभाया त्रय
विक्षेपो द्वारा शर्करापृथ्वीनी साथे भाषीनी पांच पृथ्वीयाना शोणयी
५+५+५=१५ जाना (विक्षेप) धाय छे । शेष प्रभाया बालुकाप्रभापृथ्वी साथे
पृथ्वीनी ४ पृथ्वीयाना शोणयी ४+४+४=१२ विक्षेप धाय छे । शेष प्रभाया
पङ्कप्रभापृथ्वी साथे पृथ्वीनी त्रय पृथ्वीयाना शोणयी ३+३+३=९ विक्षेप धाय छे ।
शेष प्रभाया धूमप्रभा साथे पृथ्वीनी द्वे पृथ्वीयाना शोणयी २+२+२=६
विक्षेप धाय छे । शेष प्रभाया तमःप्रभा साथे पृथ्वीनी एक पृथ्वीयाना शोणयी
१+१+१=३ विक्षेप धाय छे । आनीने १८+१५+१२+९+६+३=६३
इति त्रिपष्टिर्भद्रा भवन्ति ।

અથ ચતુર્ણાં નરકસંયોગે, જાયમાનાન્ પશ્ચોત્તરશતમજ્ઞાન્ પ્રદર્શયતિ, તત્ર
 -‘ એકઃ, એકઃ દ્વૌ ૧ ’ ‘ એકઃ, દ્વૌ એકઃ ૨ ’ ‘ દ્વૌ, એકઃ, એકઃ ૩ ’ इति
 ત્રયો વિકલ્પા ભવન્તિ, તત્ર પ્રથમમ્ એકઃ, એકઃ, દ્વૌ, इति વિકલ્પમાહ-‘અહવા એ
 રચણપ્પમાણ, એ સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમા-
 યામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં ભવતઃ ૧, ‘અહવા એ રચણપ્પમાણ
 એ સક્કરપ્પમાણ દો પંકપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્ક-
 રાપ્રમાયામ્, દ્વૌ પદ્મપ્રમાયાં ભવતઃ ૨ ‘ એવં જાવ એ રચણપ્પમાણ એ સક્કર-
 પ્પમાણ, દો અહેમત્તમાણ હોજ્જા ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રમા-
 યામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ

અથ સૂત્રકાર ચાર નારકોં કે સંયોગ મેં ઉત્પન્ન ૧૦૫ મંગોં કો પ્રકટ
 કરતે હેં દનમેં ૧-૧-૨, ૧-૨-૧, ૨-૧-૧, એ ત્રીન વિકલ્પ હોતે હેં-इन
 વિકલ્પોં મેં સે જો ૧-૧-૨ પ્રથમ વિકલ્પ હૈં उसकी अपेक्षा से सूत्रकार
 कहते हैं-(अहवा एगे रचणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए, दो वालुयप्पमाए
 होज्जा) अथवा एक नारक रत्न प्रभा में उत्पन्न हो जाता है
 और एक नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है तथा दो नारक
 वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (अहवा एगे रचणप्पमाए, एगे
 सक्करप्पमाए दो पंकप्पमाए होज्जा २) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में
 उत्पन्न हो जाता है, एक नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और
 दो नारक पद्मप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, (एवं जाव एगे रचणप्प-
 माए एगे सक्करप्पमाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक रत्नप्रभा
 में उत्पन्न हो जाता है, एक शर्करा प्रभा में उत्पन्न हो जाता है और

હવે સૂત્રકાર બુદ્ધી બુદ્ધી ત્રણ નરકોમાં ઉત્પન્ન થતા ચાર નરકોના બે
 ૧૦૫ ત્રિકસંયોગી ભાંગા (વિકલ્પો) થાય છે તે પ્રકટ કરે છે. તેમાં ૧-૧-૨,
 ૧-૨-૧ અને ૨-૧-૧, આ ત્રણ વિકલ્પો થાય છે. આ ત્રણ વિકલ્પોમાંથી
 બે ૧-૧-૨ નો પ્રથમ વિકલ્પ છે, તે વિકલ્પની અપેક્ષાએ નીચે પ્રમાણે
 ભાગાઓ થાય છે-“અહવા એ રચણપ્પમાણ, એ સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુય-
 પ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક
 શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 “અહવા એ રચણપ્પમાણ, એ સક્કરપ્પમાણ, દો પંકપ્પમાણ હોજ્જા ” (૨)
 અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવં જાવ એ
 રચણપ્પમાણ, એ સક્કરપ્પમાણ, દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૩) અથવા એક

शर्कराप्रभायाम् द्वौ तमायां भवतः ४. अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्करा प्रभायां, द्वौ अथःमत्तस्यां भवतः ५। अथ 'एकः द्वौ एकः' इति विकल्पमाह- 'अथवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयाप्पभाए होज्जा' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति १, 'एवं जाव अथवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए एगे अहेमत्तमाए होज्जा' एव पूर्वोक्तरीत्या यावत्-अथवा एको रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एक पङ्क- प्रभायां भवति २, अथवा एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम् एको धूमप्रभाया भवति ३, अथवा एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम् एकन्तमाया भवति ४,

दो नारक धूमप्रभा से उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा एक नारक रत्न प्रभा से, एक शर्कराप्रभा से और दो तम प्रभा से उत्पन्न हो जाते हैं ४ अथवा एक रत्नप्रभा से एक शर्कराप्रभा से और दो अथः मत्तप्पी से उत्पन्न हो जाते हैं ५। पण दो एक विकल्प के अनुसार (अथवा एगे रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयाप्पभाए होज्जा) अथवा एक रत्नप्रभा से उत्पन्न हो जाता है, दो शर्कराप्रभा से उत्पन्न हो जाते और एक वालुकाप्रभा से उत्पन्न हो जाता है १, (एवं जाव अथवा एगे रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए एगे अहेमत्तमाए होज्जा) अथवा -एक नारक रत्नप्रभा से उत्पन्न होता है, दो नारक शर्कराप्रभा से उत्पन्न होते हैं और एक नारक पङ्कप्रभा पृथिवी से उत्पन्न होता है २, अथवा-एक रत्नप्रभा से, दो शर्कराप्रभा से और एक धूमप्रभा से उत्पन्न होता है ३, अथवा एक नारक रत्नप्रभा से, दो नारक

रत्नप्रभायां, एक शर्कराप्रभायां अने दो धूमप्रभायां उत्पन्न थाय छे. (१) अथवा एक रत्नप्रभायां, एक शर्कराप्रभायां अने दो तम प्रभायां उत्पन्न थाय छे (५) अथवा एक रत्नप्रभायां एक शर्कराप्रभायां अने दो नीये सातप्पी नरुत्तमा उत्पन्न थाय छे

इये १-२-३ नी अपेक्षे से नीये प्रकृति थाय विवक्षित थाय छे—
"अथवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयाप्पभाए होज्जा" (१) अथवा एक रत्नप्रभायां से शर्कराप्रभायां अने एक वालुकाप्रभायां उत्पन्न थाय छे "एवं जाव अथवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, एगे अहेमत्तमाए होज्जा" (२) अथवा एक रत्नप्रभायां से शर्कराप्रभायां अने दो धूमप्रभायां उत्पन्न होता है (३) अथवा एक रत्नप्रभायां से शर्कराप्रभायां अने दो तम प्रभायां उत्पन्न होता है (४) अथवा एक रत्नप्रभायां से शर्कराप्रभायां अने दो नीये सातप्पी नरुत्तमा उत्पन्न होता है (५)

અથ ચતુર્ણાં નરકસંયોગે, જાયમાનાન્ પશ્ચોત્તરશતમજ્ઞાન્ પ્રદર્શયતિ, તત્ર
 -‘ એકઃ, એકઃ દ્વૌ ૧ ’ ‘ એકઃ, દ્વૌ એકઃ ૨ ’ ‘ દ્વૌ, એકઃ, એકઃ ૩ ’ इति
 ત્રયો વિરૂપા ભવન્તિ, તત્ર પ્રથમમ્ એકઃ, એકઃ, દ્વૌ, इति વિકલ્પમાહ-‘અહવા એગે
 રચળપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમા-
 યામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં ભવતઃ ૧, ‘અહવા એગે રચળપ્પમાણ
 એગે સક્કરપ્પમાણ દો પંકપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્ક-
 રાપ્રમાયામ્, દ્વૌ પદ્મપ્રમાયાં ભવતઃ ૨ ‘ એવં જાવ એગે રચળપ્પમાણ એગે સક્કર-
 પ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રમા-
 યાપ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ

અથ સૂત્રકાર ચાર નારકોં કે સંયોગ સેં ઉત્પન્ન ૧૦૫ મંગોં કો પ્રકટ
 કરતે હેં દનમેં ૧-૧-૨, ૧-૨-૧, ૨-૧-૧, ચે ત્રીન વિકલ્પ હોતે હેં-इन
 વિકલ્પોં સેં સે જો ૧-૧-૨ પ્રથમ વિકલ્પ હૈ उसकी अपेक्षा से सूत्रकार
 कहते हैं-(अहवा एगे रचणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए
 होज्जा) अथवा एक नारक रत्न प्रभा सें उत्पन्न हो जाता है
 और एक नारक शर्कराप्रभा सें उत्पन्न हो जाता है तथा दो नारक
 वालुकाप्रभा सें उत्पन्न हो जाते हैं १, (अहवा एगे रचणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए दो पंकप्पभाए होज्जा २) अथवा एक नारक रत्नप्रभा सें
 उत्पन्न हो जाता है, एक नारक शर्कराप्रभा सें उत्पन्न हो जाता है और
 दो नारक पद्मप्रभा सें उत्पन्न हो जाते हैं २, (एवं जाव एगे रचणप्प-
 भाए एगे सक्करप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक रत्नप्रभा
 से उत्पन्न हो जाता है, एक शर्करा प्रभा सें उत्पन्न हो जाता है और

હવે સૂત્રકાર જુદી જુદી ત્રણ નરકોમા ઉત્પન્ન થતા ચાર નરકોના જે
 ૧૦૫ વિકલ્પયોગી ભાગા (વિકલ્પો) થાય છે તે પ્રકટ કરે છે તેમાં ૧-૧-૨,
 ૧-૨-૧ અને ૨-૧-૧, આ ત્રણ વિકલ્પો થાય છે. આ ત્રણ વિકલ્પોમાંથી
 જે ૧-૧-૨ નો પ્રથમ વિકલ્પ છે, તે વિકલ્પની અપેક્ષાએ નીચે પ્રમાણે
 ભાગાએ થાય છે-“ અહવા એગે રચળપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુય-
 પ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક
 શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બે નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 અહવા એગે રચળપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો પંકપ્પમાણ હોજ્જા ” (૨)
 તથા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં
 તથા એક નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવં જાવ એગે રચળપ્પ-
 માણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૩) અથવા એક

શર્કરાપ્રમાયામ્ દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૪, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્ , એકઃ શર્કરા-
પ્રમાયાં, દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૬ । અથ ' એકઃ દ્વૌ એકઃ ' ઇતિ વિકલ્પમાહ-
' અહવા એગે રચણપ્પમાઁ, દો સક્કરપ્પમાઁ, એગે વાલુયપ્પમાઁ હોજ્જા ' અથવા
એકો રત્નપ્રમાયામ્ , દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ , એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૧, ' એવં
જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાઁ, દો સક્કરપ્પમાઁ એગે અહેસત્તમાઁ હોજ્જા ' એવં
પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ , એક પઢ્ડ-
પ્રમાયાં ભવતિ ૨, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ એકો ધૂમપ્રમાયાં
ભવતિ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪,

દો નારક ધૂમપ્રમા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા એક નારક રત્ન
પ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો તન પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે
હૈં ૪ અથવા એક રત્નપ્રમા મેં એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો અધઃ સપ્તમી
મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૬ । યજ્ઞ દો એક વિકલ્પ કે અનુસાર (અહવા એગે
રચણપ્પમાઁ દો સક્કરપ્પમાઁ, એગે વાલુયપ્પમાઁ હોજ્જા) અથવા એક
રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, દો શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે
ઓર એક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, (એવં જાવ અહવા
એગે રચણપ્પમાઁ દો સક્કરપ્પમાઁ એગે અહે સત્તમાઁ હોજ્જા) અથવા
-એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ, દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં
ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર એક નારક પઢ્ડપ્રમા પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હોતા
હૈ ૨, અથવા-એક રત્નપ્રમા મેં, દો શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક ધૂમપ્રમા
મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, દો નારક

રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં અને બે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪)
અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે. (૫) અથવા એક રત્નપ્રભામાં એક શર્કરાપ્રભામાં અને બે નીચે
સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે ૧-૨-૧ ની અપેક્ષાએ નીચે પ્રમાણે પાંચ વિકલ્પો થાય છે—
“ અહવા એગે રચણપ્પમાઁ, દો સક્કરપ્પમાઁ, એગે વાલુયપ્પમાઁ હોજ્જા ” (૧)
અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે શર્કરાપ્રભામાં અને એક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે “ એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાઁ, દો સક્કરપ્પમાઁ, એગે અહે સત્ત
માઁ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે શર્કરાપ્રભામાં અને
એક નારક પંકપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક રત્નપ્રભામાં
બે શર્કરાપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક

અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ એકોઽધઃ સસમ્યાં ભવતિ ૫ (૧૦) ।
 અથ ' દ્વૌ એકઃ, એકઃ ' इति विकल्पमाह - ' અહવા દો રચણપ્પમાએ એગે સક્કર-
 પ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમા-
 યામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૧, ' એવં જાવ અહવા દો રચણપ્પમાએ, એગે
 સક્કરાપમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા દ્વૌ
 રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૨, અથવા દ્વૌ
 રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો મપ્રમાયાં ભવતિ ૩, અથવા દ્વૌ
 રત્નપ્રમાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્ એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમા-

શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃપ્રમા મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૪,
 અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મે દો નારક શર્કરાપ્રમા મે ઓર એક
 નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૫, ઇસ પ્રકાર સે યે
 યહાં તક ૧૦ ભંગ હૈં । અવ દો એક એક ઇસ વિકલ્પ કી અપેક્ષા સે જો
 ૫ ભંગ હોતે હૈં ઉન્હે સૂત્રકાર પ્રકટ કરતે હૈં -(અહવા-દો રચણપ્પમાએ,
 એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા-દો નારક રત્ન-
 પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા
 હૈ ઓર એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, (એવં જાવ
 અહવા દો રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા)
 અથવા દો રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં, ઓર એક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન
 હો જાના હૈ ૨, અથવા-દો રત્નપ્રમા મેં, ઓર એક શર્કરાપ્રમા મેં એક ધૂમપ્રમા
 મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા-દો નારક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં
 ઓર એક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, અથવા દો રત્નપ્રમા મેં, એક

રત્નપ્રમામા, જે શર્કરાપ્રમામાં અને એક તમ પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે. (૫)
 અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, જે શર્કરાપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી
 નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ રીતે ૧૦ ભાંગા પ્રકટ કરીને હવે ૨-૧-૧ ના વિકલ્પની અપેક્ષાએ
 જે પાંચ ભાંગા થાય છે તે પ્રકટ કરવામાં આવે છે-“ અહવા દો રચણપ્પમાએ,
 એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ હોજ્જા ” (૧) અથવા જે નારક રત્નપ્રમામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એક નારક
 વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જાવ અહવા દો રચણપ્પમાએ, એગે સક્ક-
 રપ્પમાએ, એગે જાવ અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૨) અથવા જે રત્નપ્રમામાં, એક
 શર્કરાપ્રમામાં અને એક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા જે રત્ન-
 પ્રમામાં, એક શર્કરાપ્રમામાં અને એક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪)
 અથવા જે રત્નપ્રમામા એક શર્કરાપ્રમામાં અને એક તમઃપ્રમામાં

याम् एकः शर्कराप्रभाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति, ५, इति प्रथमविकल्पत्रयेण पञ्चदश भङ्गाः—१५ । अथ वालुकापृथिव्या सह—तानाह—‘अहवा एगे रयणप्प-भाए, एगे वालुयप्पभाए, दो पक्कप्पभाए होज्जा’ अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां द्वौ पङ्कप्रभायां भवतः १, ‘एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए एगे वालुयप्पभाए, दो अहेसत्तमाए होज्जा’ एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां द्वौ धूमप्रभायां भवतः २, अथवा एको रत्नप्रभायाम् एको वालुकाप्रभाया द्वौ तमायां भवतः ३, अथवा एको रत्नप्रभायाम् एको वालुकाप्रभायां द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः ४ । ‘एवं एएणं गमएणं जहा तिण्हं तियजोगो तहा भाणियव्वो जाव अहवा दो धूमप्पभाए, एगे तमाए एगे

शर्कराप्रभा में, और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ५, इस तरह प्रथमविकल्पत्रय की अपेक्षा से ये १५ भंग हैं । अब वालुकापृथिवी के साथ इन विकल्पों को कहते हैं—(अहवा एगे रयणप्पभाए एगे वालु यप्पभाए दो पक्कप्पभाए होज्जा) अथवा एक रत्नप्रभा में, एक वालुका-प्रभा में, और दो पङ्कप्रभा में, उत्पन्न हो जाते १, (एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक रत्नप्रभा में, एक वालुकाप्रभा में और दो धूमप्रभा में उत्पन्न होते हैं २, अथवा एक रत्नप्रभा में, एक वालुकाप्रभा में और दो तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा एक रत्नप्रभा में एक वालुकाप्रभा में और दो अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं ४, (एव एएणं गमएणं जहा तिण्हं तियजोगो, तहा भाणियव्वो जाव अहवा दो धूम-

उत्पन्न थाय छे. (५) अथवा जे रत्नप्रभाभा, ओक शर्कराप्रभाभां अने ओक नीचे सातमी नरकभा उत्पन्न थाय छे. आ रीते प्रथम विकल्पत्रयनी अपेक्षाओ तिसथेगी १५ लागेओ (विकल्पो) थाय छे.

ओज प्रभाओ वालुकाप्रभापृथ्वी साथे ते विकल्पोतु इधन करवाभा आवे छे—“अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए दो पक्कप्पभाए होज्जा” (१) अथवा ओक रत्नप्रभाभा, ओक वालुकाप्रभाभा अने जे पङ्कप्रभाभा उत्पन्न थाय छे ‘एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए दो अहे सत्तमाए होज्जा’ (२) अथवा ओक रत्नप्रभाभा, ओक वालुकाप्रभाभा अने जे धूमप्रभाभा उत्पन्न थाय छे (४) अथवा ओक रत्नप्रभाभा, ओक वालुका-प्रभाभा अने जे नीचे सातमी नरकभा उत्पन्न थाय छे “एवं एएणं गम एण जहा तिण्हं तियजोगो तहा भाणियव्वो जाव अहवा दो धूमप्पभाए, एगे

અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા એતેન ગમકેન યથા ત્રયાણાં ત્રિકયોગો મણિતસ્તથા ચતુર્ણામપિ ત્રિકસંયોગો મણિતવ્યઃ, યાવત્-અથવા દ્વૌ ધૂમપ્રભામ્, એક સ્તમાયામ્ એકોઽધઃ સસમ્ભ્યાં ભવતિ ૧૫,

અનેન વિધિના પશ્ચોત્તરશતં મજ્ઞા મયન્તિ, તથાહિ-રત્નપ્રભા-શર્કરાપ્રભાભ્યાં સહ વાલુકાપ્રભામારભ્યાધઃસસમીપર્યન્તમુત્તરોત્તરપૃથિવીનાં યોગે કૃતે એકૈક-વિકલ્પસ્ય પશ્ચપશ્ચમજ્ઞકરણેન ત્રયાણાં વિકલ્પાનાં પશ્ચદશ મજ્ઞા ભવન્તિ ૧૫ ।
એતે પશ્ચદશમજ્ઞાઃ પૂર્વં પ્રદર્શિતાઃ । એવં રત્નપ્રભા-વાલુકાપ્રભાભ્યાં સહ પદ્મપ્રભા-મારભ્યાધઃ સસમીપર્યન્તમુત્તરોત્તરપૃથિવ્યા યોગે કૃતે એકૈકવિકલ્પસ્ય ચતુશ્વતુર્મજ્ઞ-

પ્રભાએ એગે તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) જિસ તરહ સે ત્રીન નારકોં
કા ત્રિક યોગ પહિલે કહા ગયા હૈ ઉસી તરહ સે હસ ગમ દ્વારા ચાર
નારકોં કા ભી ત્રિક સંયોગ કહના ચાહિયે-યાવત્-અથવા-દો નારક
ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સસમી
મેં હો જાતા હૈ-હસ વિધિ સે યે ૧૦૬ અંગ હોતે હૈં-જો હસ પ્રકાર સે
હૈં-રત્નપ્રભા ઓર શર્કરાપ્રભા કે સાથ વાલુકાપ્રભા સે લેકર અધઃ
સસમી પૃથીવી તક ઉત્તરોત્તર પૃથિવીયોં કા યોગ કરને પર એક એક
વિકલ્પ કે ૫-૬ અંગ કરને સે ત્રીનોં વિકલ્પોં કે ૧૬ અંગ હો જાતે હૈં
જો પૂર્વ મેં કહે જા ચુકે હૈં । હસી તરહ સે રત્નપ્રભા ઓર વાલુ-
કાપ્રભા હનકે સાથ પદ્મપ્રભા સે લેકર અધઃ સસમી પૃથિવી તક ઉત્તરો
ત્તર પૃથિવીયોંકા યોગ કરનેપર એક એક વિકલ્પ કે ૪-૪ અંગ હોતે હૈં ।

તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” જેવી રીતે ત્રણ નારકોનો ત્રિકયોગ આગળ
કહેવામાં આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે આ ગમ દ્વારા ચાર નારકોનો પણ ત્રિક
સંયોગ કહેવો જોઈએ. “ અથવા બે નારક ધૂમપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં
અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે, ” આ વિકલ્પ પર્યન્તના
વિકલ્પો કહેવા જોઈએ. આ પ્રમાણે કુલ ૧૦૫ ત્રિકસંયોગી ભાંગાઓ (વિકલ્પો)
થશે. જે આ પ્રમાણે સમજવા-રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભાની સાથે વાલુકા-
પ્રભાથી લઈને નીચે સાતમી પૃથ્વીઓ પર્યન્તની પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ
કરવાથી પ્રત્યેક વિકલ્પના પાંચ પાંચ ભાંગા થતા હોવાથી ત્રણ વિકલ્પના
(૧, ૧, ૨ અને ૧, ૨, ૧ અને ૨, ૧, ૧ આ ત્રણ વિકલ્પોના) કુલ ૧૫
ભાંગાઓ થાય છે, જે પહેલાં પ્રકટ કરવામાં આવી ગયા છે. એજ પ્રમાણે
રત્નપ્રભા અને વાલુકાપ્રભાની સાથે પદ્મપ્રભાથી લઈને સાતમી પૃથ્વી પર્યન્તની
પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે સંયોગ કરવાથી પ્રત્યેક વિકલ્પના ૪-૪ ભાંગા થાય છે.

અહેમત્તમાણ હોજા ' એવં પૂર્વેક્તરીત્યા એતેન ગમકેન યથા ત્રયાણાં ત્રિકયોગો મણિતસ્તથા ચતુર્ણામપિ ત્રિકસંયોગો મણિતવ્યઃ, યાવત્-અથવા દ્વૌ ધૂમપ્રભા-યામ્ , એકસ્તમાયામ્ , એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૦૫।

અનેન વિધિના પશ્ચોત્તરગતં મજ્ઞા ભવન્તિ, તથાહિ-રત્નપ્રમા-શર્કરાપ્રમાભ્યાં સહ વાલુકાપ્રમામારભ્યાધ. સપ્તમીપર્યન્તોમુત્તરોત્તરપૃથિવીનાં યોગે કૃતે એકૈકવિકલ્પસ્ય પશ્ચપશ્ચમજ્ઞકરણેન ત્રયાણાં વિકલ્પાનાં પશ્ચદશ મજ્ઞા ભવન્તિ ૧૫। એતે પશ્ચદશ મજ્ઞા પૂર્વં પ્રદર્શિતાઃ। એવ રત્નપ્રમા-વાલુકાપ્રમાભ્યાં સહ પદ્મપ્રમામારભ્યાધઃ-સપ્તમીપર્યન્તોમુત્તરોત્તરપૃથિવ્યા યોગે કૃતે એકૈકવિકલ્પસ્ય ચતુશ્ચતુર્મજ્ઞકરણેન ત્રયાણાં વિકલ્પાનાં દ્વાદશ મજ્ઞા ભવન્તિ ૧૨। તે દ્વાદશાપિ મજ્ઞાઃ પૂર્વં પ્રદર્શિતાઃ ઇતિ સપ્તવિંશતિમજ્ઞાઃ જાતાઃ, ૧૫-૧૨=૨૭।

અથ પશ્ચાધિકશતમજ્ઞેષુ શેષાન્ અષ્ટસપ્તતિમજ્ઞાન્ ૭૮ પ્રપદર્શયતિ-તત્ર રત્નપ્રમા પદ્મપ્રમેતિપૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય પ્રથમવિકલ્પમાહ-એકો રત્નપ્રમાયામ્ , એકઃ પદ્મપ્રમાયાં, દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૧। એકો રત્નપ્રમાયામ્ એકઃ પદ્મપ્રમાયાં, દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૨। એકો રત્નપ્રમાયામ્ , એકઃ પદ્મપ્રમાયાં દ્વૌ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ

હૈં-હસ તરહ કરને સે તીનોં વિકલ્પોં કે ૧૨ ભંગ હો જાતે હૈં। ચે ૧૨ ભંગ સી પહિલે કહે જા જુકે હૈં। ૧૫ ઓર ૧૨ ચે इन दोनों को मिलाने से ૨૭ ભંગ હોતે હૈં। અવ इनके अतिरिक्त जो ૭૮ ભંગ વચે હૈં સો उन्हें स्पष्ट करने के लिये उनमें से રત્નપ્રમા-ઓર પદ્મપ્રમા इन दो पृथिवीयों को आश्रित करके जायमान प्रथम विकल्प को सूत्रकार कहते हैं-अथवा-एक नारक रत्नप्रभा में, एक पद्मप्रभा में और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १ अथवा-एक रत्न-प्रभा में, एक पद्मप्रभा में, और दो तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा-एक रत्नप्रभा में, एक पद्मप्रभा में, और दो नारक अधः सप्तमी

આ રીતે ત્રણે વિકલ્પના કુલ ૧૨ ભાંગા થાય છે તેમને પણ આગળ પ્રકટ કરવામા આવ્યા છે આ રીતે ૧૫+૧૨=૨૭ ભાંગાઓનુ કથન અહીં કરવામાં આવી ગયુ છે હવે બાકીના ૭૮ ભાંગાઓનું સ્પષ્ટીકરણ કરવામા આવે છે પહેલા તે રત્નપ્રભા અને પદ્મપ્રભા પૃથ્વીઓની સાથેના પદ્મપ્રભા આદિ પૃથ્વીઓના સંયોગથી જે ૩ ભાંગાઓ (વિકલ્પો) બને છે, તેમને પ્રકટ કરવામા આવે છે-(૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક પદ્મપ્રભામાં અને જે નારક ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક પદ્મપ્રભામાં અને જે તમઃપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક પદ્મપ્રભામાં અને જે અધઃસપ્તમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે.

૩ । इति प्रथमविकल्पस्य त्रयो भङ्गाः ३ । अथ द्वितीयविकल्पमाह—एको रत्न-
प्रभायां, द्वौ पङ्कप्रभायाम् एको धूमप्रभायां भवति १ । एको रत्नप्रभायाम् द्वौ
पङ्कप्रभायाम् एकस्तमायां भवति २ । एको रत्नप्रभायां द्वौ, पङ्कप्रभायाम्, एकः
अधःसप्तम्यां भवति ३ । इति द्वितीयविकल्पस्य त्रयो भङ्गाः ३ । तृतीयविक-
ल्पमाह—द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां भवति १ । द्वौ
रत्नप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति २, द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः
पङ्कप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति ३ । इति तृतीयविकल्पस्य त्रयोभङ्गाः
३ । जाताः विकल्पत्रयस्य नव भङ्गाः ९, पूर्वोक्त सप्तविंशतिभङ्गसंमेलने जाताः
षट्त्रिंशद्भङ्गाः, २७-९=३६ ।

પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩ હસ તરહ યે તીન ભંગ પ્રયત્ન વિકલ્પ
જો ૧-૧-૨ રૂપ હૈં ઉસકે હૈં ।

અવ દ્વિતીય વિકલ્પ જો એક દો એક રૂપ હૈં ઉસકે તીન ભંગ
હસ પ્રકાર સે હૈં-અથવા-એક રત્નપ્રભા મેં, દો પંક્કપ્રભા મેં ઓર એક
ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૧, અથવા એક રત્નપ્રભા મેં, દો પંક્કપ્રભા
મેં ઓર એક તમઃપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૧, અથવા એક રત્નપ્રભા
મેં, દો પંક્કપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
હૈં ૧, યે દ્વિતીય વિકલ્પ કે તીન ભંગ હૈં । અવ તૃતીય વિકલ્પ જો
દો એક એક રૂપ હૈં ઉસકે તીન ભંગ હસ પ્રકાર સે હૈં-અથવા દો
નારક રત્નપ્રભા મેં એક નારક પંક્કપ્રભા મેં ઓર એક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન
હો જાતા હૈં ૧, અથવા દો રત્નપ્રભા મેં, એક પંકપ્રભા મેં ઓર એક
તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ૧, અથવા-દો રત્નપ્રભા મેં, એક
પંકપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં

હવે ૧-૨-૧ ૩૫ ણીઝ વિકલ્પના ૩ ભાંગાઓ પ્રકટ કરવામાં આવે
છે-(૧) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે પંકપ્રભામાં, અને એક ધૂમપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે પંકપ્રભામાં અને એક
તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે પંકપ્રભામાં
અને એક અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે ૨-૧-૧ ૩૫ ત્રીઝ વિકલ્પના ૩ ભાંગાઓ પ્રકટ કરવામાં આવે
છે-(૧) અથવા બે રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે (૨) અથવા બે રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક તમઃ પ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક
અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ ત્રણે વિકલ્પોના કુલ ૩+૩+૩=૯ ભાંગાઓ

અથ રત્નપ્રભા—ધૂમપ્રભેતિપૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભજ્ઞાનાહ—एको रत्नप्रभायाम्
एको धूमप्रभायां, द्वौ तमायां भवतः १। एको रत्नप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ
अधःसप्तम्याम् २। तथा एको रत्नप्रभायां, द्वौ धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति
१। एको रत्नप्रभायां द्वौ धूमप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २। तथा द्वौ
रत्नप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति १। द्वौ रत्नप्रभायाम्, एको
धूमप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २। इति षड् भજ્ઞાઃ ૬। પૂર્વોક્તપટ્ટ
ત્રિશદ્ભજ્ઞસંમેલને જાતાઃ દ્વાચત્વાર્શિશદ્ભજ્ઞાઃ ૩૬-૬=૪૨।

है, इस प्रकार से चेतृतीय विकल्प के तीन भग हैं। सब तीनों विकल्पों
के ये ९ भग हो जाते हैं। २७ पूर्वोक्त भगों में ९ ये भग मिलाने से
३६ भग आ जाते हैं। रत्नप्रभा और धूमप्रभा इन दो पृथिवियों को
आश्रित करके जो इन तीन विकल्पों के भग आते हैं—वे इस प्रकार से
हैं—अथवा एक रत्नप्रभा में, एक धूमप्रभा में और दो तमः प्रभा से
उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा—एक रत्नप्रभा में, एक धूमप्रभा में और
दो अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं २, तथा एक रत्नप्रभा में
दो धूमप्रभा में और एक तमः प्रभामें उत्पन्न हो जाता है १, अथवा एक
रत्नप्रभा में, दो धूमप्रभा में और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता
है २, तथा—दो रत्नप्रभा में, एक धूमप्रभा में और एक तमः प्रभा से
उत्पन्न हो जाता है १, अथवा—दो रत्नप्रभा में एक धूमप्रभा से और
एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है २, इस प्रकार से ये ६ भग हैं।
कुल सब भग यहां तक ३६ और ६ मिलाकर ४२ हुए हैं।

થાય છે. ૨૭ પૂર્વોક્ત ભાગાઓ સાથે આ નવ ભાંગાઓનો સરવાળો કરવાથી
૩૬ ભાંગાઓનું કથન અહીં પૂરું થાય છે

હવે રત્નપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની પૃથ્વીઓના યોગથી નીચે
પ્રમાણે ૬ ભાગાઓ થાય છે—(૧) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં
અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક
ધૂમપ્રભામાં અને બે અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક
રત્નપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪)
અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન
થાય છે. (૫) અથવા બે રત્નપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક
તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા બે રત્નપ્રભામાં એક ધૂમપ્રભામાં
અને એક અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે, આ રીતે ૬ ભાગ થાય છે.
પૂર્વોક્ત ૩૬ભાગામાં આ ૬ભાગા ઉમેરવાથી ૪૨ભાગાનું કથન અહીં પૂરું થાય છે

અથ રત્નપ્રભા-તમઃપ્રભેતિપૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભજ્ઞાનાદ-एको रत्नप्रभायाम्, एकस्तमायां, द्वौ अधःसप्तम्याम् १ । तथा-एको रत्नप्रभायां, द्वौ तमायाम् एकः अधःसप्तम्याम् १ । द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकरस्तमायाम्, एकः अधःसप्तम्याम् १ । इति त्रयो भज्जाः ३ । ४२-३=४५ ॥ पूर्वोक्तद्वाचत्वारिंशद्भज्जसंमेलने जाताः पञ्चचत्वारिंशद्भज्जाः ४५ । इति रत्नप्रभां प्रधानीकृत्य जायमाना भज्जा जाताः पञ्चचत्वारिंशत् ॥ ४५ ॥ १५-१२-९-६-३=४५ ॥

અથ શર્કરાપ્રભાં પ્રધાનીકૃત્ય ત્રિશદ્ ભજ્ઞાઃ પ્રદર્શ્યન્તે તત્ર શર્કરાપ્રભા-વાલુ-કાપ્રભેતિપૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય દ્વાદશ ભજ્ઞાનાદ-एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालु-

અબ રત્નપ્રભા ઓર તમઃપ્રભા इन पृथिवीद्वयवो आश्रित करके जो तीन भंग बनते हैं-वे इस प्रकारसे हैं-एक रत्नप्रभामें, एक तमःप्रभामें और दोअधः सप्तमी पृथिवीमें उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा-एक रत्नप्रभामें, दो तमः प्रभा में और एक अधः सप्तमी से उत्पन्न हो जाता है १, अथवा दो रत्नप्रभा में एक तमः प्रभा में और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है १, इन तीन भज्जों को ४२ पूर्वोक्त भंगों के साथ मिला देने से ४५ भंग संख्या यहां तक निकल आती है । इस तरह ये ४५ भंग रत्नप्रभा पृथिवी की प्रधानता करके बनाये गये हैं ।

અબ શર્કરા પૃથિવી કી પ્રધાનતા કરકે જો ભંગ બનતે હૈં ઉનકી સંખ્યા ૩૦ હૈં-જો હસ પ્રકારસે હૈં-ઉનમેં શર્કરાપ્રભા ઓર વાલુકાપ્રભા इन दोनों के सहारे से ३१ भंग इस तरह से हैं-एक नारक शर्कराप्रभा

હવે રત્નપ્રભા અને તમઃપ્રભા સાથે અધ સપ્તમી નરકના યોગથી જે ૩ લાંગા અને છે તે પ્રકટ કરવામાં આવે છે-(૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, બે તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક તમ પ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ૪૨ પૂર્વોક્ત લાંગાઓમાં આ ત્રણ લાંગાઓ ઉમેરવાથી ૪૫ લાંગા રત્નપ્રભાપૃથ્વીની પ્રધાનતાની અપેક્ષાએ ખનાવવામાં આવ્યા છે.

શર્કરાપ્રભાપૃથ્વીની પ્રધાનતાની અપેક્ષાએ જે ૩૦ લાંગાઓ અને છે, તેમનું હવે નીચે પ્રમાણે કથન કરવામાં આવે છે-શર્કરાપ્રભા અને વાલુકાપ્રભા સાથે બાકીની (પછીની) પૃથ્વીઓના યોગથી નીચે પ્રમાણે ૧૨ લાંગાઓ (વિકલ્પો) અને છે-(૧) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક

કાપ્રમાયાં, દ્વૌ પદ્મપ્રમાયાં ભવતઃ ૧। એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં
દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૨, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં, દ્વૌ
તમાયાં ભવતઃ ૩। એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં, દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં
ભવતઃ ૪। તથા-એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં
ભવતિ ૧। એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૨।
એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૩। એકઃ શર્કરા-
પ્રમાયાં, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪। તથા દ્વૌ શર્કરા-

મે, એક નારક વાલુકાપ્રમા મે ઔર દો નારક પદ્મપ્રમા મે ઉત્પન્ન
હોતે હૈ ૧, અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મે, એક નારક વાલુકાપ્રમા
ઔર દો નારક ધૂમપ્રમા મે ઉત્પન્ન હોતે હૈ ૨, અથવા - એક નારક
શર્કરાપ્રમા મે, એક વાલુકાપ્રમા મે, ઔર દો નારક તમઃ પ્રમા મે ઉત્પન્ન
હોતે હૈ ૩, અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મે એક નારક વાલુકા-
પ્રમા મે ઔર દો નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મે ઉત્પન્ન હોતે હૈ ૪,
તથા-એક શર્કરાપ્રમા મે દો વાલુકાપ્રમા મે, ઔર એક પંકપ્રમા મે ઉત્પન્ન
હોતા હૈ ૧, અથવા એક શર્કરાપ્રમા મે દો વાલુકાપ્રમા મે ઔર એક
ધૂમપ્રમા મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨, અથવા - એક શર્કરાપ્રમા મે દો
વાલુકા પ્રમા મે ઔર એક તમઃ પ્રમા મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩, અથવા
-એક શર્કરાપ્રમા મે, દો વાલુકાપ્રમા મે, ઔર એક અધ સપ્તમી પૃથિવી
મે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૪, તથા દો નારક શર્કરાપ્રમા મે એક વાલુકા-

વાલુકાપ્રમામા અને બે નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક
નારક શર્કરાપ્રમામાં, એક વાલુકાપ્રમામા અને બે ધૂમપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય
છે. (૩) અથવા એક શર્કરાપ્રમામા, એક વાલુકાપ્રમામાં અને બે તમ પ્રમામા
ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક શર્કરાપ્રમામા, એક વાલુકાપ્રમામાં અને
બે નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા એક શર્કરાપ્રમામા
બે વાલુકાપ્રમામા અને એક પંકપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક
શર્કરાપ્રમામાં, બે વાલુકાપ્રમામા અને એક ધૂમપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૭)
અથવા એક શર્કરાપ્રમામા, બે વાલુકાપ્રમામા અને એક તમ પ્રમામા ઉત્પન્ન
થાય છે. (૮) અથવા એક શર્કરાપ્રમામા, બે વાલુકાપ્રમામાં અને એક નીચે
સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે. (૯) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામા ઉત્પન્ન
થાય છે, એક નારક વાલુકાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અને એક નારક પંક-

પ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૧। ઢ્રો ચર્કરાપ્રમા-
યામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૨। ઢ્રો ચર્કરાપ્રમાયામ્,
એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૩। ઢ્રો ચર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુ-
કાપ્રમાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪। ઇતિ દ્વાદશમઙ્ગાઃ ૧૨।

અથ ચર્કરાપ્રમા-પદ્મપ્રમેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય નવ મઙ્ગાનાહ—એકઃ ચર્કરા-
પ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં, ઢ્રો ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૧। એકઃ ચર્કરાપ્રમાયામ્,
એકઃ પદ્મપ્રમાયાં, ઢ્રો તમાયાં ભવતઃ ૨। એકઃ ચર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં,
ઢ્રો અધઃસપ્તમ્યામ્ ૩। તથા એકઃ ચર્કરાપ્રમાયાં, ઢ્રો પદ્મપ્રમાયામ્, એકો ધૂમ-

પ્રમા મેં ઓર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧ અથવા દો ચર્ક-
રાપ્રમા મેં એક વાલુકાપ્રમા મેં, ઓર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા
હૈ ૨, અથવા-દો ચર્કરાપ્રમા મેં, એક વાલુકાપ્રમા મેં, ઓર એક તમઃ
પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા દો ચર્કરાપ્રમા મેં, એક વાલુકા-
પ્રમા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમીપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ। ઇસ
તરહ સે ૧૨ મંગ હૈં। અથ ચર્કરાપ્રમા ઓર પદ્મપ્રમા ઇન દો પૃથિવિયો
કો આશ્રિત કરકે નૌ મંગ ઇસ પ્રકાર સે બનતે હે—એક ચર્કરાપ્રમા મેં
ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, એક નારક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર દો
નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧। અથવા-એક નારક ચર્કરાપ્રમા
મેં એક નારક પદ્મપ્રમા મેં ઓર દો નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે
હૈં ૨, અથવા-એક ચર્કરાપ્રમા મેં, એક પંકપ્રમા મેં, ઓર દો અધઃ સપ્ત-
મીપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, તથા એક નારક ચર્કરાપ્રમા મેં, દો

પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૦) અથવા બે ચર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં
અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૧) અથવા બે ચર્કરાપ્રભામાં, એક
વાલુકાપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૨) અથવા બે
ચર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા
નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ચર્કરાપ્રભા અને પંકપ્રભા પૃથ્વીની સાથે ત્યારપછીની ધૂમપ્રભા
આદિ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી નીચે પ્રમાણે નવ ભાગો બને છે.
(૧) એક નારક ચર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે અને બે નારકો ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક
નારક ચર્કરાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને બે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.
(૩) અથવા એક ચર્કરાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી
નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક નારક ચર્કરાપ્રભામાં, બે નારકો

પ્રમાયાં ભવતિ ૧, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ પક્ષપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨।
 એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, દ્વૌ પક્ષપ્રમાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩। તથા—
 દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પક્ષપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયા ભવતિ ૧, દ્વૌ શર્ક-
 રાપ્રમાયામ્, એકઃ પક્ષપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨। દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્,
 એકઃ પક્ષપ્રમાયામ્, એકઃ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૩। इति नव भूताः ९।

અવ-શર્કરાપ્રમા-ધૂમપ્રમેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય પદ્મ મયાનાહ—એકઃ શર્કરા-
 પ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં, દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૧। એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો
 ધૂમપ્રમાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૨। તથા—એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ ધૂમ-

પંકપ્રમા મેં, ઔર एक नारक तमःप्रभा मे उत्पन्न हो जाता है १,
 अथवा एक नारक शर्कराप्रभा मे दो नारक पंकप्रभा मे और एक
 नारक तमः प्रभा मे उत्पन्न हो जाता है २, अथवा एक नारक शर्करा-
 प्रभा मे, दो नारक पंकप्रभा मे और एक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो
 जाता है ३, तथा-दो नारक शर्कराप्रभा मे, एक नारक पक्षप्रभा में और
 एक धूमप्रभा मे उत्पन्न हो जाता है १, अथवा-दो शर्कराप्रभा मे और
 एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है २, अथवा दो नारक शर्क-
 राप्रभा में, एक पक्षप्रभा में, और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो
 जाता है ३ इस प्रकार से ये ९ भंग हैं। अब शर्कराप्रभा और धूमप्रभा
 इन दो पृथिवीयों को लेकर के ६ भंग कहे जाते हैं—अथवा—एक शर्क-
 राप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में और दो नारक तमः प्रभा में उत्पन्न
 हो जाते हैं १, अथवा एक नारक शर्कराप्रभा में, एक धूमप्रभा में और

પકપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) એક નારક
 શર્કરાપ્રભામાં, બે પકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬)
 અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, બે પકપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં
 ઉત્પન્ન થાય છે (૭) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને
 એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા બે શર્કરાપ્રભામાં અને એક
 પકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૯) અથવા બે શર્કરા-
 પ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે શર્કરાપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પૃથ્વીની તમા પ્રભાનાં દિ પૃથ્વીએ તમા
 યોગથી લે ૬ ભાગાઓ (વિદ્યો) બને છે તે નીચે પ્રકારે થયાં છે—
 (૧) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને બે નારક તમા
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમ

પ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧। એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાયામ્, એક અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨। તથા-દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧, દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૨।
इति षड् भङ्गाः ६।

અય શર્કરાપ્રમા-તમઃપ્રમેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભક્ત્રત્રયમાહ-એકઃ શર્કરા-પ્રમાયામ્ એકસ્તમાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧। તથા-એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ તમાયામ્, એકઃ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧। તથા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમા-

દો અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, તથા-એક નારક શર્કરાપ્રમામેં દો નારક ધૂમપ્રમા મેં, ઓર એક નારક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, દો નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃસપ્તમીપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨ તથા-દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા દો શર્કરાપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨ હસ તરહ સે યે ૬ ભંગ હૈં ।

અવ શર્કરાપ્રમા ઓર તમઃ પ્રમા હન દો પૃથિવીયોં કો આશ્રિત કરકે ત્રીન ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં-એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક તમઃ પ્રમા મેં ઓર દો નારક અધઃ સપ્તમીપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, તથા- એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, દો નારક તમઃ પ્રમા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, તથા દો નારક

પ્રભામાં અને બે નારકો સાતમી તમસ્તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, બે નારકો ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, બે નારકો ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે નારકો શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા બે નારકો શર્કરાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે શર્કરાપ્રમા અને તમઃપ્રમા સાથે તમસ્તમપ્રભાના યોગથી બે ત્રણ વિકલ્પો બને છે તે નીચે પ્રમાણે સમજવા-(૧) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં એક તમઃપ્રભામાં અને બે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, બે તમઃપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમ પ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે શર્કરાપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં

યામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । इति त्रयो भङ्गा ३ । इति शर्कराप्रभां प्रधानीकृत्य जायमाना भङ्गा जातास्त्रिंशत् ३० । १२-९-६-३=३० । पूर्वोक्त पञ्चचत्वारिंशद्भङ्गं संमेलने जाताः सर्वे भङ्गाः पञ्चसप्ततिः ॥७५॥

અથ વાલુકાપ્રભાં પ્રધાનીકૃત્યાષ્ટાદશભઙ્ગાનાહ-તત્ર વાલુકાપ્રભા-પઢ્કપ્રભેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય નવ ભઙ્ગાનાહ-एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां, द्वौ धूमप्रभायां भवतः १ । एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां, द्वौ तमःप्रभायां भवतः २ । एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः ३ । तथा-एको वालुकाप्रभायाम्, द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां भवति १ ।

તમઃ પ્રભા મેં, ઔર એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાના હૈ-ये तीन भंग हैं । इस प्रकार शर्कराप्रभा को प्रधान करके १२, ९, ६, ३= ३० भंग हो जाते हैं । इन ३० भंगों को पूर्वोक्त ४५ भंगों के साथ जोड़ने पर ७५ भंग हो जाते हैं

અથ વાલુકાપ્રભા કો પ્રધાન કરકે જો ૧૮ ભંગ હોતે હૈં-वे इस प्रकार से हैं-इनमें वालुकाप्रभा और पंकप्रभा इन दो पृथिवियों को अश्रित करके ९ भंग होते हैं-अथवा-एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा-एक नारक वालुकाप्रभा में एक नारक पंकप्रभा में, और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा-एक वालुकाप्रभा में एक पङ्कप्रभा में और दो नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं, ३, तथा एक नारक वालुकाप्रभा में दो पंकप्रभा में और एक नारक

અને એક તમસ્તમપ્રભા નામની સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ પ્રભાત્ર શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૧૨+૬+૬+૩=૩૦ વિઠ્ઠપો થાય છે પૂર્વોક્ત ૪૫ લગોમાં આ ૩૦ લગોને ઉમેરવાથી ૭૫ લગો (વિઠ્ઠપો) તુ ક્થન અહીં પૂર થાય છે.

હવે વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાની અપેક્ષાએ જે ૧૮ વિઠ્ઠપો થાય છે તે પ્રકટ કરવામા આવે છે-પહેલાં તે વાલુકાપ્રભા અને પંકપ્રભા સાથે પૃથ્વીની ત્રણ પૃથ્વીઓના યોગથી જે નવ વિઠ્ઠપો બને છે તે પ્રકટ કરવામા આવે છે. (૧) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામા અને જે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક વાલુકાપ્રભામા, એક પંકપ્રભામા અને જે તમ પ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક વાલુકાપ્રભામા, એક પંકપ્રભામાં અને જે નારકો સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામા, જે પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય

एको वालुकाप्रभायां, द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति २ । एको वालुकाप्रभायां, द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति ३ ॥ द्वौ वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां भवति १ । द्वौ वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति २ । द्वौ वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति ३ । इति नव भङ्गा ९ ।

अथ वालुकाप्रभा-धूमप्रभेति पृथिवीद्वयमाश्रित्य पङ्क भङ्गानाह-एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ तमायां भवतः १ । एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः २ ॥ तथा एको वालुकाप्रभायां, द्वौ

ધૂમપ્રભા સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા-એક વાલુકાપ્રભાસેં દો પઙ્કપ્રભા સેં ઓર એક તમઃ પ્રભા સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા-એક નારક વાલુકાપ્રભા સેં દો નારક પંકપ્રભા સેં ઓર એક નારક અધઃસપ્તમીપૃથિવી સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા-દો વાલુકાપ્રભા સેં, એક પઙ્કપ્રભા સેં, ઓર એક નારક ધૂમપ્રભા સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા દો નારક વાલુકાપ્રભા સેં, એક નારક પંકપ્રભા સેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રભા સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા-નો નારક વાલુકાપ્રભા સેં, એક નારક પઙ્કપ્રભા સેં ઓર એક નારક અધઃસપ્તમી સેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, ઇસ પ્રકાર ચે ૯ અંગ હૈં ।

અવ વાલુકાપ્રભા ઓર ધૂમપ્રભા ઇન દો પૃથિવિયોં કો અશ્રિત કરકે ૬ અંગ ઇસ પ્રકાર સેં હોતે હૈં-એક વાલુકાપ્રભા સેં એક ધૂમપ્રભા સેં ઓર દો નારક તમઃ પ્રભા સેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, અથવા-એક વાલુકાપ્રભા સેં એક ધૂમપ્રભાસેં ઓર દો અધઃસપ્તમીસેં ઉત્પન્ન હો જાતે

છે (૫) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, જે પંકપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, જે પંકપ્રભામાં અને એક સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૭) અથવા જે વાલુકાપ્રભા, એક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા જે વાલુકાપ્રભામાં, અને એક પંકપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૯) અથવા જે વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે વાલુકાપ્રભા અને ધૂમપ્રભાની સાથે પછીના તમ પ્રભા આદિ જે પૃથ્વીએના યોગથી ૭૬ વિકલ્પો બને છે તે નીચે પ્રકટ કરવામાં આવ્યા છે. (૧) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને જે તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં

ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧ । એકો વાલુકાપ્રભાયાં, દ્વૌ ધૂમપ્રભાયામ્, એક અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૨ ॥ તથા-દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧ । દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્ એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૨ ॥ इति पञ्च भङ्गाः ६ ।

અથ વાલુકાપ્રભા-તમઃપ્રભેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભદ્રત્રયમાહ-એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧ । તથા-એકો વાલુકાપ્રભાયામ્ દ્વૌ તમાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૨ । તથા-દ્વૌ વાલુકાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્ એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩ । इति त्रयो भङ्गाः ३ । १-६-३=१८ ।

હે ૨, તથા-એક વાલુકાપ્રભા મેં, દો ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, અથવા-એક વાલુકાપ્રભા મેં, દો ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, તથા-દો નારક વાલુકાપ્રભા મેં એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, અથવા-દો વાલુકાપ્રભા મેં, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૨ । इस प्रकार ये ६ भंग होते हैं । अथ वालुकाप्रभा और तमः प्रभा इन दो पृथिवियों को आश्रित करके तीन भङ्ग इस प्रकार से होते हैं-एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक तमः प्रभा में और दो नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न होते हैं १, तथा-एक नारक वालुकाप्रभा में, दो नारक तमः प्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न होता है २, तथा-दो नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक तमः प्रभा में, और एक नारक अधः सप्तमी पृथिवी

અને જે નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, જે ધૂમપ્રભામાં અને એક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, જે ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા જે વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા જે વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે

હવે વાલુકાપ્રભા અને તમ પ્રભા સાથે સાતમી તમન્તમપ્રભાના યોગથી બનતા ત્રણ વિદેશોનું કથન કરવાના આવે છે-(૧) અથવા એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક તમપ્રભામાં અને એ સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, જે તમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા જે વાલુકાપ્રભામાં, એક તમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે

इति बालुकाप्रभां प्रधानीकृत्य जाताः सर्वे अष्टादश भङ्गाः १८ । इति पूर्वोक्त पञ्चसप्ततिभङ्गसंमेलने जाताः सर्वे त्रिनवतिर्भङ्गाः, ४५-३०-१८=९३ ।

अथ पङ्कप्रभां प्रधानीकृत्य नव भङ्गानाह-तत्र पङ्कप्रभा-धूमप्रभेति पृथिवीद्वय-माश्रित्य षड्भङ्गानाह-एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ तमायां भवतिः १। एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः २।

तथा-एकः पङ्कप्रभायां, द्वौ धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति १, एकः पङ्क-प्रभायां द्वौ धूमप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २ । तथा-द्वौ पङ्कप्रभा-याम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति १। द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एको धूम-प्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २। इति षड् भङ्गाः ६ ।

મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, હસ પ્રકાર સે યે તીન ભંગ હૈં । હસ તરહ બાલુકાપ્રભા કો પ્રધાન કરકે યે ૧-૬-૩-૧૮ ભંગ હોતે હૈં । પૂર્વોક્ત ૭૫ ભંગોં મેં હન ૧૮ ભંગોં કો જોડ દેને સે ૯૩ ભંગ હોતે હૈં ।

અવ પંકપ્રભા કો પ્રધાન કરકે નૌ ભંગોં કો સૂત્રકાર કહતે હૈં-હનમેં પઙ્કપ્રભા ઓર ધૂમપ્રભા હન દો પૃથિવિયોં કો આશ્રિત કરકે ૬ ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં-એક નારક પઙ્કપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર દો નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા-એક નારક પઙ્કપ્રભા મેં એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર દો નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૨, તથા એક પઙ્કપ્રભા મેં, દો ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા-એક પઙ્કપ્રભા મેં દો ધૂમ-પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, તથા દો નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક નારક તમઃ

આ રીતે વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૬+૬+૩=૧૮ વિકલ્પો બને છે. તેમાં પૂર્વોક્ત ૭૫વિકલ્પો ઉમેરવાથી ૬૩ વિકલ્પોનું કથન અહીં સુધીમાં પૂર થાય છે.

હવે પંકપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા નવ વિકલ્પો સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે—

પહેલાં પંકપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓના યોગથી બનતાં ૬ વિકલ્પોનું કથન નીચે પ્રમાણે સમજવું—(૧) અથવા એક નારક પંક-પ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, અને બે તમઃપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક પંકપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક પંકપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે પંકપ્રભામાં એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. ૬ અથવા બે પંક-

અથ પદ્મપ્રમા-તમઃપ્રમેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભદ્રત્રયમાહ-૧૬: પદ્મપ્રમા-
યામ્, ૧૬:સ્તમાયાં, ટ્વૌ અથઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧ । તથા-૧૬: પદ્મપ્રમાયાં, ટ્વૌ
તમાયામ્, ૧૬: અથઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । તથા ટ્વૌ પદ્મપ્રમાયામ્, ૧૬:સ્તમાયામ્,
૧૬: અથઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । ઇતિ ત્રયો ભદ્રાઃ ૩ । ૬-૩=૧ । ઇતિ પદ્મપ્રમાં
પ્રધાનીકૃત્ય જાતાઃ સર્વે નવ ભદ્રાઃ ૯ । ઇતિ પૂર્વોક્તત્રિનવતિભદ્ર સંમેલને જાતાઃ
સર્વે દ્વયધિકૃતભદ્રાઃ ૪૬-૩૦-૧૮-૯ = ૧૦૨ ॥

અથ ધૂમપ્રમાં પ્રધાનીકૃત્ય ભદ્રત્રયમાહ, તત્ર ધૂમપ્રમા-તમઃપ્રમાપૃથિવીભ્યાં
સહ અથઃસપ્તમ્યાં યોગે કૃતે ત્રયો ભદ્રા ભવન્તિ, તાનાહ-૧૬: ધૂમપ્રમાયામ્,

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા દો પદ્મપ્રમા મેં, ૧૬: ધૂમપ્રમા મેં
ઔર ૧૬: નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ । હસ પ્રકાર ચે
પંકપ્રમા ઔર ધૂમપ્રમા કો આશ્રિત કરકે ૬ ભંગ હૈં ।

અથ પંકપ્રમા ઔર તમઃપ્રમા કો આશ્રિત કરકે ત્રીન ભંગ હસ
પ્રકાર સે હોતે હૈં-૧૬: નારક પંકપ્રમા મેં, ૧૬: નારક તમઃ પ્રમા મેં,
ઔર દો નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, તથા-૧૬: નારક
તમઃ પ્રમા મેં ઔર ૧૬: નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ૧,
તથા દો નારક પંકપ્રમા મેં, ઔર ૧૬: નારક તમઃ પ્રમા મેં ઔર ૧૬:
નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં । હસ પ્રકાર સે ચે ત્રીન ભંગ
હૈં । પંકપ્રમા કો પ્રધાન કરકે સચ ભંગ ચે નૌ હો જાતે હૈં । પૂર્વોક્ત ૧૩
વેં ભગોં મેં હન નૌ ભગોં કો મિલાદેને સં ૧૦૨ ભંગ હો જાતે હૈં ।

પ્રમામાં એક ધૂમપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે પંકપ્રમા અને તમ પ્રમા સાથે સાતમી પૃથ્વીનો યોગ કરવાથી
નીચે પ્રમાણે ત્રણ વિહરો બને છે-(૧) અથવા એક નારક પંકપ્રમામાં, એક
નારક તમ પ્રમામાં અને બે નારકો નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.
(૨) અથવા એક નારક પંકપ્રમામાં, બે નારક તમ પ્રમામાં અને એક નારક
સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારકો પંકપ્રમામાં, એક
નારક તમ પ્રમામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે પંકપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૬ વિહરો બને છે. આ નવ
વિહરોમાં પૂર્વોક્ત ૬૩ વિહરો ઉમેરવાથી ૧૦૨ વિહરોનું કલન બની
૧૧ થાય છે.

इति बालुकाप्रभां प्रधानीकृत्य जाताः सर्वे अष्टादश भङ्गाः १८ । इति पूर्वोक्त पञ्चसप्ततिभङ्गसंमेलने जाताः सर्वे त्रिनवतिर्भङ्गाः, ४५-३०-१८=९३ ।

अथ पङ्कप्रभां प्रधानीकृत्य नव भङ्गानाह-तत्र पङ्कप्रभा-धूमप्रभेति पृथिवीद्वय-माश्रित्य षड्भङ्गानाह-एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ तमायां भवतिः १ एकः-पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायां, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः २ ।

तथा-एकः पङ्कप्रभायां, द्वौ धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति १, एकः पङ्क-प्रभायां द्वौ धूमप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २ । तथा-द्वौ पङ्कप्रभा-याम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति १ । द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एको धूम-प्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति २ । इति षड् भङ्गाः ६ ।

મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, હસ પ્રકાર સે યે ત્રીન ભંગ હૈં । હસ તરહ બાલુકાપ્રભા કો પ્રધાન કરકે યે ૯-૬-૩-૧૮ ભંગ હોતે હૈં । પૂર્વોક્ત ૭૫ ભંગોં મેં હન ૧૮ ભંગોં કો જોડે દેને સે ૯૩ ભંગ હોતે હૈં ।

અવ પંકપ્રભા કો પ્રધાન કરકે નૌ ભંગોં કો સૂત્રકાર કહતે હૈં-હનમેં પઙ્કપ્રભા ઔર ધૂમપ્રભા હન દો પૃથિવિયોં કો આશ્રિત કરકે ૬ ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં-એક નારક પઙ્કપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઔર દો નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા-એક નારક પઙ્કપ્રભા મેં એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઔર દો નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૨, તથા એક પઙ્કપ્રભા મેં, દો ધૂમપ્રભા મેં ઔર એક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા-એક પઙ્કપ્રભા મેં દો ધૂમ-પ્રભા મેં ઔર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, તથા દો નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઔર એક નારક તમઃ

આ રીતે વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૬+૬+૩=૧૮ વિકલ્પો બને છે. તેમાં પૂર્વોક્ત ૭૫વિકલ્પો ઉમેરવાથી ૬૩ વિકલ્પોનું કથન અહીં સુધીમાં પૂર થાય છે.

હવે પંકપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા નવ વિકલ્પો સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે—

પહેલાં પંકપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓના યોગથી બનતાં ૬ વિકલ્પોનું કથન નીચે પ્રમાણે સમજવું—(૧) અથવા એક નારક પંક-પ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, અને બે તમઃપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને બે નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક પંકપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક પંકપ્રભામાં, બે ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે પંકપ્રભામાં એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. ૬ અથવા બે પંક

અથ પદ્મપ્રમા-તમઃપ્રમેતિ પૃથિવીદ્વયમાશ્રિત્ય ભક્ત્રત્રયમાહ-એકઃ પદ્મપ્રમા-યામ્, એકસ્તમાયાં, દ્વૌ અથઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧ । તથા-એકઃ પદ્મપ્રમાયાં, દ્વૌ તમાયામ્, એકઃ અથઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । તથા દ્વૌ પદ્મપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકઃ અથઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । ઇતિ ત્રયો ભક્તાઃ ૩ । ૬-૩=૩ । ઇતિ પદ્મપ્રમાં પ્રધાનીકૃત્ય જાતાઃ સર્વે નવ ભક્તાઃ ૯ । ઇતિ પૂર્વોક્તત્રિનવતિભક્ત સંમેલને જાતાઃ સર્વે દ્વચધિકશતભક્તાઃ ૪૬-૩૦-૧૮-૯ = ૧૦૨ ॥

અથ ધૂમપ્રમાં પ્રધાનીકૃત્ય ભક્ત્રત્રયમાહ, તત્ર ધૂમપ્રમા-તમઃપ્રમાપૃથિવીભ્યાં સહ અથઃસપ્તમ્યાં યોગે કૃતે ત્રયો ભક્તા ભવન્તિ, તાનાહ-એકો ધૂમપ્રમાયામ્,

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા દો પદ્મપ્રમા મેં, એક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ । હસ પ્રકાર ચે પંકપ્રમા ઓર ધૂમપ્રમા કો આશ્રિત કરકે ૬ ભંગ હૈં ।

અવ પંકપ્રમા ઓર તમઃપ્રમા કો આશ્રિત કરકે ત્રીન ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં-એક નારક પંકપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં, ઓર દો નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, તથા-એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, તથા દો નારક પંકપ્રમા મેં, ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અથઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ । હસ પ્રકાર સે ચે ત્રીન ભંગ હૈં । પંકપ્રમા કો પ્રધાન કરકે સવ ભંગ ચે નૌ હો જાતે હૈં । પૂર્વોક્ત ૧૩ વેં ભંગોં મેં હન નૌ ભંગોં કો મિલાદેને સે ૧૦૨ ભંગ હો જાતે હૈં ।

પ્રમામાં એક ધુમપ્રમામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે પંકપ્રમા અને તમ પ્રમા સાથે સાતમી પૃથ્વીનો યોગ કરવાથી નીચે પ્રમાણે ત્રણ વિકલ્પો બને છે-(૧) અથવા એક નારક પંકપ્રમામાં, એક નારક તમ-પ્રમામાં અને બે નારકો નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક નારક પંકપ્રમામાં, બે નારક તમ પ્રમામાં અને એક નારક સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારકો પંકપ્રમામાં, એક નારક તમ-પ્રમામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ રીતે પંકપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૯ વિકલ્પો બને છે. આ નવ વિકલ્પોમાં પૂર્વોક્ત ૯૩ વિકલ્પો ઉમેરવાથી ૧૦૨ વિકલ્પોનું કથન અહીં પૂર થાય છે.

અકસ્તમાયામ્, દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ ૧ । તથા-એકો ધૂમપ્રભાયાં દ્વૌ તમા-
યામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । તથા-દ્વૌ ધૂમપ્રભાયામ્, એકઃ અધઃ-
સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧ । ઇતિ ત્રયો ભજ્ઞાઃ ૩ । ઇતિ પૂર્વોક્તદ્વયધિકશતભજ્ઞસંમેલને
જાતાઃ સર્વે પશ્ચાધિકશતભજ્ઞાઃ । ૪૫-૩૦-૧૮-૧-૨=૧૦૫ ॥ ઇતિ ચતુર્ણાં
નૈરયિકાણાં પૃથિવીત્રયસંયોગેન સર્વે પશ્ચોત્તરશતભજ્ઞા ભવન્તિ ૧૦૫ । ઇતિ ।

અબ ધૂમપ્રભા કો પ્રધાન કરકે ત્રીન ભજ્ઞ હસ પ્રકાર સે વનતે હૈં
હન મેં ધૂમપ્રભા ઓર તમઃ પ્રભા પૃથિવી કે સાથ અધઃ સસમી પૃથિવી
કા યોગ કરને પર ત્રીન ભંગ હોતે હૈં-જો હસ પ્રકાર સે હૈં-“ એક નારક
ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતા
હૈ ઓર દો નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, તથા
એક નારક ધૂમપ્રભા મેં દો નારક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ
સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, તથા દો નારક ધૂમપ્રભામેં એક
નારક તમઃ પ્રભા મેં, ઓર એક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧
હસ પ્રકાર સે યે ત્રીન ભંગ હૈં । પૂર્વોક્ત ૧૦૨ ભંગોં મેં હન ત્રીન ભજ્ઞોં
કોં મિલા દેને સે ૧૦૫ ભંગ સંખ્યા આ જાતી હૈ । હસ તરહ ચાર નૈર-
યિકોં કે પૃથિવીત્રય કે સંયોગ સે સબ ૧૦૫ ભજ્ઞ હોતે હૈં । તાત્પર્ય-હસ
કથન કા એસા જાનના ચાહિયે કિ ચાર નૈરયિક કે ત્રિક સંયોગી ભજ્ઞ
૧૦૫ હોતે હૈં-જો હસ પ્રકાર સે કહે ગયે હૈં-હન ચાર નૈરયિકોં કે ૧-
૧-૨, ૧-૨-૧, ૨-૧-૧ હસ પ્રકાર સે ત્રીન વિકલ્પ કહે ગયે હૈં-હન

હવે ધૂમપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ત્રણ વિકલ્પો બતાવવામા આવે છે. આ
ત્રણ વિકલ્પો ધૂમપ્રભા અને તમઃપ્રભા સાથે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકનો
યોગ કરવાથી બને છે-(૧) અથવા એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃ
પ્રભામાં અને બે નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા
એક નારક ધૂમપ્રભામાં, બે નારકો તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી
નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે નારકો ધૂમપ્રભામાં, એક નારક
તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. પૂર્વોક્ત
૧૦૨ વિકલ્પોમાં આ ત્રણ વિકલ્પો ઉમેરતા કુલ ૧૦૫ ત્રિકસંયોગી વિકલ્પોનું
કથન અહીં સમાપ્ત થાય છે આ રીતે ચાર નારક જીવોના પૃથ્વીત્રયના સંયો-
ગથી બધાં મળીને ૧૦૫ વિકલ્પો થાય છે આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે
ચાર નારકોના ત્રિકસંયોગી ૧૦૫ વિકલ્પો થાય છે, જે આ પ્રમાણે કહેવામાં
આવ્યા છે-આ ચાર નારકોના ૧-૧-૨, ૧-૨-૧, ૨-૧-૧, આ પ્રમાણે
ત્રણ વિકલ્પ કહ્યા છે. આ વિકલ્પોનું તાત્પર્ય નીચે પ્રમાણે છે—

વિકલ્પોંં કા તાત્પર્યં યહ હૈ કિ કિસી એક પૃથિવી મેં એક નારક, દૂસરી એક પૃથિવી મેં એક નારક ઓર કિસી એક પૃથિવી સે દો નારક ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં-હસી તરહ સે શેષ દો વિકલ્પોંં સે બી સમજા લેના ચાહિયે જબ રત્નપ્રભા ઓર શર્કરાપ્રભા કે સાથ આગે કી નરક પૃથિવિયોંં કા સંચાર કિયા જાતા હૈ તો હસ સ્થિતિ સે પાંચ ભગ્ન હોતે હૈં-હન પાંચ ભગોંં કા હન ત્રીન વિકલ્પોંંં કે સાથ ગુણા કરને પર ૧૫ ભગ્ન હો જાતે હૈં હસી તરહ સે રત્નપ્રભા ઓર વાલુકાપ્રભા હન દો પૃથિવિયોંંં કા આગે કી ૪ પૃથિવિયોંંં કે સાથ યોગ કરને પર ૪ ચાર ભગ્ન હોતે હૈં ઓર હન ચાર ભગોંંં કા ૩ ત્રીન વિકલ્પોંંં કે સાથ ગુણા કરને પર ૧૨ ભગ્ન હો જાતે હૈં । રત્નપ્રભા ઓર પંકપ્રભા હન દો પૃથિવિયોંંં કા સંચાર આગે કી ત્રીન પૃથિવિયોંંં કે સાથ જબ કિયા જાતા હૈ તબ ત્રીન ભગ્ન હોતે હૈં । હન ત્રીન ભગોંંં કે સાથ ત્રીન વિકલ્પોંંં કા ગુણા કરને પર ૯ ભગ્ન હો જાતે હૈં હસી તરહ સે રત્નપ્રભા ઓર ધૂમપ્રભા કા આગે કી દો ૨ પૃથિવિયોંંં કે સાથ સંચાર કિયા જાતા હૈ-તબ દો ભગ્ન હોતે હૈ ઓર હન દો ભગોંંં કે સાથ ત્રીન વિકલ્પોંંં કા ગુણા કરને પર ૬ ભગ્ન હો જાતે હૈં । રત્નપ્રભા ઓર તમઃ પ્રભા કા અધઃ સપ્તમી પૃથિવી કે સાથ યોગ કરને

પહેલા વિકલ્પનું તાત્પર્ય કોઈ પૃથ્વીમાં એક નારક, બીજી એક પૃથ્વીમાં એક નારક અને ત્રીજી એક પૃથ્વીમાં બે નારક ઉત્પન્ન થઈ જાય છે એજ પ્રમાણે બાકીના બે વિકલ્પોનું તાત્પર્ય સમજી લેવું

જ્યારે રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા સાથે પછીની પાંચ પૃથ્વીઓનો યોગ કરવામાં આવે છે ત્યારે પાંચ ભંગ (વિકલ્પ) બને છે આ પાંચ પાંચ ભંગવાળા ત્રણ વિકલ્પો બનતા હોવાથી $૫ \times ૩ = ૧૫$ ભંગ બને છે એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા અને વાલુકાપ્રભાનો પછીની ચાર પૃથ્વીઓ સાથે અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૪ ભંગ બને છે આ ચાર ભંગવાળા ત્રણ વિકલ્પો બનતા હોવાથી $૪ \times ૩ = ૧૨$ ભંગ બને છે. રત્નપ્રભા અને પંકપ્રભા સાથે પછીની ત્રણ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૩ ભંગાઓ બને છે એવા ત્રણ ભંગાઓવાળા ત્રણ વિકલ્પો બનતા હોવાથી $૩ \times ૩ = ૯$ ભંગાઓ બને છે એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૨ ભંગાઓ બને છે એવા બે ભંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પો બનતા હોવાથી $૨ \times ૩ = ૬$ ભંગાઓ બને છે એજ રીતે રત્નપ્રભા અને તમઃ પ્રભાનો અધઃસપ્તમી નરક સાથે યોગ કરવાથી ૧ ભંગા બને છે એવા એક ભંગા-

પર એક ભંગ હોતા હૈં ઓર ઇસકા ત્રીન વિકલ્પોં કે સાથ ગુણા કરને પર ત્રીન ભંગ હો જાતે હૈં । ઇસ તરહ રત્નપ્રભા કે સંયોગવાલે ૧૫, ૧૨, ૯, ૬, ૩ યે સઘ મિલકર ૪૫ ભંગ હો જાતે હૈં । ઇસી તરહ સે શર્કરાપ્રભા-વાલે ત્રીસ ૩૦ વિકલ્પ (ભંગ) હોતે હૈં અર્થાત્ જઘ શર્કરાપ્રભા ઓર વાલુકાપ્રભા ઇન દો પૃથિવિયોં કા આગે કી ચાર ૪ પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર ક્રિયા જાતા હૈં તઘ ચાર ૪ વિકલ્પ હોતે હૈં ઇન ચાર વિકલ્પોં કે સાથ ત્રીન વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ૧૨ ભંગ હોતે હૈં ઇસી તરહ સે શર્કરાપ્રભા ઓર પંક્રપ્રભા કા આગે કી પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર ક્રિયા જાતા હૈં તઘ ત્રીન ૩ વિકલ્પ હોતે હૈં ઓર ઇન ત્રીન વિકલ્પોં કા પૂર્વોક્ત ત્રીન વિકલ્પોં કે સાથ ગુણા કરને પર ૯ ભંગ હો જાતે હૈં । ઇસી તરહ સે શર્કરાપ્રભા ઓર ધૂમપ્રભા કા આગે કી દો પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર કરને પર દો વિકલ્પ હોતે હૈં ઓર ઇન દો વિકલ્પોં કા પૂર્વોક્ત ત્રીન વિકલ્પોં કે સાથ ગુણા કરને પર ૬ વિકલ્પ હો જાતે હૈં । ઇસી તરહ સે શર્કરાપ્રભા ઓર તમઃ પ્રભા કા આગે કી અધઃ સપ્તમી પૃથિવી કે સાથ સંચાર કરને પર એક વિકલ્પ હોતા હૈં ઓર ઇસ એક વિકલ્પ કે સાથ ત્રીન વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ત્રીન વિકલ્પ હો જાતે હૈં । ઇસ તરહ ૧૨, ૯, ૬, ૩, ઇન સઘ ભંગોં કા યોગ કરને પર શર્કરાપ્રભા કે યોગવાલે ત્રીસ ૩૦ ભંગ આ જાતે હૈં । વાલુકા ઓર પઙ્કપ્રભા ઇન દો પૃથિવિયોં કા

વાળા ત્રણ વિકલ્પના કુલ ૩ ભાંગાઓ બને છે. આ રીતે રત્નપ્રભાના સંયોગવાળા $૧૫+૧૨+૯+૬+૩=૪૫$ ભાંગાઓ બને છે એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભાના સંયોગવાળા ૩૦ ભાંગાઓ આ પ્રમાણે બને છે—

શર્કરાપ્રભા અને વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની ૪ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૪ ભાંગા બને છે એવાં ૪ ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પો હોવાથી કુલ $૪ \times ૩=૧૨$ ભાંગા બને છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા અને પંક્રપ્રભા સાથે પછીની ત્રણ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે સંયોગ કરવાથી ૩ ભાંગા બને છે. એવાં ત્રણ ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પો બનતા હોવાથી કુલ ભાંગા $૩ \times ૩=૯$ બને છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૨ ભાંગા બને છે. એવાં ૨ ભાંગાવાળા ૩ વિકલ્પ થતાં હોવાથી કુલ ભાંગા $૨ \times ૩=૬$ બને છે એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા અને તમઃપ્રભા સાથે સાતમી પૃથ્વીના યોગથી એક ભાંગો બને છે એવાં એક ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પ બનતા હોવાથી $૧ \times ૩=૩$ ભાંગા બને છે. આ રીતે શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા $૧૨+૯+૬+૩=૩૦$ ભાંગા બને છે.

ચતુષ્પ્રવેશે નરકત્રિકયોગે કોષ્ટકમ્
રત્નપ્રમયા—૪૫
શર્કરાપ્રમયા—૩૦
વાલુકાપ્રમયા—૧૮
પટ્ટપ્રમયા— ૯
ધૂમપ્રમયા— ૩
સર્વે મજ્ઞાઃ । ૧૦૫

આગે કી પૃથિવિયોં કે સાથ જય સંચાર કિયા જાતા હૈ તય ત્રીન ૩ વિકલ્પ આતે હૈંં ઓર હન ત્રીન વિકલ્પોં કા ૧-૧-૨, ૧-૨-૧, ૨-૧-૧ હન વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ૯ વિકલ્પ હો જાતે હૈંં । વાલુકાપ્રમા ઓર ધૂમપ્રમા કા આગે કી પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર કરને પર દો વિકલ્પ હોતે હૈંં-હનકા ત્રીન ૩ વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ૬ ભંગ આ જાતે હૈંં-હસી તરહ સે વાલુકાપ્રમા ઓર તમઃપ્રમા કા આગે કી એક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી કે સાથ સંચાર કરને પર એક વિકલ્પ આતા હૈંં ઓર હસ એક વિકલ્પ કે સાથ ત્રીન વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ત્રીન ભંગ આ જાતે હૈંં-હસ તરહ વાલુકાપ્રમા કે સંયોગ વાલે ૧૮ ભંગ આ જાતે હૈંં । હસી તરહ સે પટ્ટપ્રમા કે સંયોગ વાલે ૯ ઓર ધૂમ પ્રમા કે સંયોગ વાલે ત્રીન ભંગ આતે હૈંં । યે સવ ભંગ મિલકર ૧૦૫ હોતે હૈંં યહી વાત સંસ્કૃતભાષામેં દિયા હુઆ કોષ્ટક દ્વારા સ્પષ્ટ કિયા હૈં-

વાલુકાપ્રમા અને પંકપ્રમાનો બાકીની ત્રણ પૃથ્વીઓ સાથે અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૩ ભાંગા બને છે. એવાં ત્રણ ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પો બને છે તેથી તે ત્રણ વિકલ્પના કુલ ભાંગા $૩ \times ૩ = ૯$ બને છે એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રમા અને ધૂમપ્રમાનો બાકીની બે પૃથ્વીઓ સાથે અનુક્રમે યોગ કરવાથી બે ભાંગા બને છે. એવાં બે ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પો (૧, ૧, ૨, ૧, ૨, ૧, અને ૨, ૧, ૧ વાળા ત્રણ વિકલ્પો) બનતા હોવાથી કુલ ભાંગા $૨ \times ૩ = ૬$ થાય છે. એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રમા અને તમઃપ્રમાના સાતમી પૃથ્વી સાથેના યોગથી ૧ ભાંગો બને છે. એવા એક ભાંગાવાળા ત્રણ વિકલ્પ બનતા હોવાથી તેમના કુલ ભાંગા $૧ \times ૩ = ૩$ થાય છે. આ રીતે વાલુકાપ્રમાના સંયોગવાળા કુલ ૧૮ ભાંગા બને છે. એજ પ્રમાણે પંકપ્રમાના સંયોગવાળા કુલ ૯ ભાંગા બને છે અને ધૂમપ્રમાના સંયોગવાળા કુલ ૩ ભાંગા બને છે આ બધા ભાંગાઓ મળીને કુલ ૧૦૫ ત્રિસંયોગી ભાંગા (વિકલ્પો) થાય છે. એજ વાત ટીકામાં બતાવેલ ઠેઠા દ્વારા સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે.

અથ ચતુર્ણાં નૈરયિકાણાં ચતુશ્ચતુર્નરકસંયોગેન જાયમાનાન્ પશ્ચત્રિંશદ્ધજ્ઞાન પ્રરૂપયિતુમાહ—‘ અહવા એગે ’ ઇત્યાદિ ।

‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્તનપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૧ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્તનપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૨ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્તનપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૩ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ,

અબ સૂત્રકાર ચાર નૈરયિકોં કે ચાર ચાર નરક કે સંયોગ સે જાયમાન ૩૫ સંગોં કી પ્રરૂપણા કરને કે નિમિત્ત કહતે હૈ—(અહવા એગે રચણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા—એક નારક રત્તનપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ૨) એક નારક રત્તનપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, ઓર એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, (અહવા—એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્તનપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, ઓર એક નારક તમાઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ,

હવે સૂત્રકાર ચાર નારકોના ચાર, ચાર નરકોમા પ્રવેશની અપેક્ષાએ બનતા ૩૫ ભાંગાઓની પ્રરૂપણા કરવા નિમિત્તે કહે છે કે—

“ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા એક નારક રત્તનપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, એક નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક પંકપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક નારક રત્તનપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, એક નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ” (૩) અથવા એક નારક રત્તનપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, એક નારક વાલુકાપ્રમામાં

એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૪ । ' અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પક્કપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ ૫ । ' અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પક્કપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૬, ' અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરા-

એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ ૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં એક નારક શર્કરાપ્રભામેં, એક વાલુકાપ્રભામેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી પૃથિવીમેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, (અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, એક નારક શર્કરાપ્રભામેં, એક નારક પંકપ્રભામેં ઓર એક નારક ધૂમપ્રભામેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૫, (અહવા - એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, એક નારક શર્કરાપ્રભામેં, એક નારક પંકપ્રભામેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રભામેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૬ (અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ ૭) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, એક નારક શર્કરાપ્રભામેં, એક

અને એક નારક તમઃપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે.

“ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ” (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં એક નારક પકપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પકપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા ” (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પકપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પકપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૭) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક અધ સપ્તમીમા હોય છે.

પ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૭ । ‘ અહવા એગે રચ-
 ણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ હોજ્જા ’ અથવા એકો
 રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૮ ।
 ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ ’ એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહેસત્તમાએ
 હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એક. શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્,
 એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૯ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે
 તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરા-
 પ્રમાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યામ્ ભવતિ ૧૦ । ‘ અહવા એગે રચ-
 ણપ્પમાએ, એગે વાલુચપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા ’ અથવા

નારક પંકપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો
 જાતા હૈ ૭, (અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પ-
 માએ, એગે તમાએ હોજ્જા ૮) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક
 શર્કરાપ્રમા મેં એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૮, (અહવા-એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ,
 એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્ન-
 પ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક
 નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૯, (અહવા-એગે
 રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા)
 અથવા એક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં
 ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૦, (અહવા-એગે
 રચણપ્પમાએ એગે વાલુચપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ

“ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ એગે તમાએ
 હોજ્જા ” (૮) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક શર્કરાપ્રમામાં, એક ધૂમ-
 પ્રમામાં અને એક તમઃપ્રમામાં હોય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે
 સક્કરપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૯) અથવા એક
 રત્નપ્રમામાં, એક શર્કરાપ્રમામાં, એક ધૂમપ્રમામાં અને એક નીચે સપ્તમી
 નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે
 તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૧૦) અથવા એક રત્નપ્રમામાં, એક
 શર્કરાપ્રમામાં, એક તમઃપ્રમામાં અને એક નીચે સપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય
 છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે વાલુચપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ એગે ધૂમપ્પમાએ
 હોજ્જા ” (૧૧) અથવા એક રત્નપ્રમામાં, એક વાલુકાપ્રમામાં, એક પંક

एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूम-
प्रभायां भवति ११ । ' अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्पभाए, एगे पंकप्प-
भाए, एगे तमाए होज्जा ' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्,
एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम् भवति १२ । ' अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
बालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ' अथवा एको रत्नप्रभा-
याम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १३ ।
' अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए एगे तमाए होज्जा '
अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां
भवति १४ । ' अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे
अहेसत्तमाए होज्जा ' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एको

होज्जा) अथवा—एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक बालुका प्रभा में,
एक नारक पंकप्रभा में और एक नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है
११, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए,
एगे तमाए, होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक बालु-
काप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में और एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न
हो जाता है १२, (अहवा—एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्पभाए, एगे
पंकप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा—एक नारक रत्नप्रभामें,
एक नारक बालुकाप्रभामें, एक नारक पंकप्रभामें और एक नारक अधः
सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाता है १३, (अहवा—एगे रयणप्पभाए,
एगे बालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा) अथवा—एक
रत्नप्रभा में, एक बालुकाप्रभा में, एक धूमप्रभा में और एक तमः प्रभा
में उत्पन्न हो जाता है १४, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे बालुयप्प-

પ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રયણપ્પભાણ,
એગે બાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ” (૧૨) અથવા એક
રત્નપ્રભામાં, એક બાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એક તમઃપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રયણપ્પભાણ એગે બાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ,
એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૩) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક બાલુકા
પ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં અને એકે નીચે આતમી નરન્ધા ઉત્પન્ન થાય છે,
' અહવા એગે રયણપ્પભાણ એગે બાલુયપ્પભાણ એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ' (૧૪)
અથવા એક રત્નપ્રભામાં એક બાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં ને એકતમ પ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે. ' અહવા એગે રયણપ્પભાણ, એગે બાલુયપ્પભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ

ધૂમપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૫ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૬ । અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા’ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ પઢ્કપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૧૭ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ પઢ્કપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૮ । અહવા, એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ । એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો

માણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૫, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ૧૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક વાલુકાપ્રભા મેં, એક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૬, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક તમઃપ્રભામેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૭, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૮,

એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૫) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકા પ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભા અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૬) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ” (૧૭) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૮) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

નૈરયિકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૯। ‘અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨૦। ‘અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા’ અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એક. પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્ ભવતિ ૨૧। ‘એવ જહા રયણપ્પમાણ ઉવરિમાઓ પુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિઉવરિમાઓ ચારે-યન્વાઓ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા રત્નપ્રભાયાઃ ઉપરિમા અન્તિમાઃ પૃથિવ્યઃ ઉત્તરો-

(અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઔર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૯, (અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઔર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૦, (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં ઔર એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૧, (એવં જહા રયણપ્પમાણ, ઉવરિમાઓ પુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિ ઉવરિમાઓ ચારિયન્વાઓ) હસ તરહ જૈસા રત્નપ્રભા પૃથિવી કા યોગ આગે ૨ કી પૃથિવિયો કે સાથ કિયા ગયા હૈ ડસી પ્રકાર સે શર્કરા

‘અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા’ (૧૯) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક તમ પ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં હોય છે “અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા” (૨૦) અથવા એક રત્નપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, એક તમ પ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા” (૨૧) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં એક પંકપ્રભામાં અને એક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “એવં જહા રયણપ્પમાણ ઉવરિમાઓ પુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિ ઉવરિમાઓ ચારિયન્વાઓ” જે પ્રભાઓ રત્નપ્રભાનો પછીની પૃથ્વીઓ તથા એના કંઠીને વિષયમાં હોવામાં

ત્તરં ચારિતાસ્તથા શર્કરાપ્રમયા અપિ ઉપરિગાઃ પૃથિવ્યશ્ચારયિત્વ્યાઃ ‘ જાવ અહવા
 एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ’
 यावत् અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પંક્કપ્રમાયામ્,
 એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨૨ । અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્,
 એકઃ પંક્કપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસસમ્યાં ભવતિ ૨૩ । અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્,
 એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨૪ । અથવા
 એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકોઽધઃ-
 સસમ્યાં ભવતિ ૨૫ । અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્,
 એકસ્તમાયામ્, એકઃ અધઃસસમ્યામ્, ૨૬ । અથવા-એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ

પૃથિવી કા બી યોગ ઉપર કી પૃથિવિયોં કે સાથ કરના ચાહિયે-(જાવ
 અહવા एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्त-
 माए होज्जा) यावत् અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મે, એક નારક
 વાલુકાપ્રમા મે, એક નારક પંકપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૨, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મે, એક નારક
 વાલુકા પ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી
 મે ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૩, અથવા-એક શર્કરાપ્રમા મે એક નારક વાલુ-
 કાપ્રમા મે એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૪, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મે એક નારક
 વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક ધૂમપ્રમા મે ઓર એક નારક અધઃ સસમી
 પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૫, અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મે,
 એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક

આવ્યા છે, તે પ્રમાણે શર્કરાપ્રભાનો પણ પછીની પૃથ્વીઓ સાથે યોગ કરીને
 વિકલ્પો કહેવા બેઠાએ “ જાવ અહવા एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे
 तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ” (૨૨) એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક
 વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે. (૨૩) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક
 પંકપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૪) અથવા
 એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમઃ-
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૫) અથવા એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં
 એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

(૨૬) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક
 નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨૭)

પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૨૭) અથવા એકઃ શર્કરા-
પ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ
૨૮, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકઃ
અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨૯, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્ત-
માયાં એકઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩૦, 'અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ,
એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે તમાણ હોજ્જા' અથવા એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મ-
પ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ, ૩૧, 'અથવા એગે વાલુયપ્પ-
ભાણ, એગે પંકપ્પભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા' અથવા એકો

અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૬, અથવા-એક શર્કરાપ્રભા
મે, એક પંકપ્રભા મે, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર તમઃ પ્રભા પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન
હો જાતા હૈ ૨૭, અથવા-એક શર્કરાપ્રભા મે, એક પંકપ્રભા મે, એક
ધૂમપ્રભા મે ઓર એક અધઃ સસમી પૃથિવી મે ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૮,
અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભા મે, એક નારક પંકપ્રભા મે એક તમઃ
પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમીમેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૯, અથવા
એક શર્કરાપ્રભા મેં, એક ધૂમપ્રભા મેં, એક તમઃપ્રભા મેં ઓર અધઃ
સસમીપૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૦, (અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ,
એગે પંકપ્પભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક
નારક વાલુકાપ્રભા મે, એક પંકપ્રભા મે, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક
નારક તમઃપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૧. (અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ
એગે પંકપ્પભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા

અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમ-
પ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૮) અથવા એક
નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક
નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨૯) અથવા એક નારક શર્ક-
રાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક તમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં
ઉત્પન્ન થાય છે (૩૦) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં એક નારક ધૂમપ્રભામાં,
એક નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

"અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે તમાણ
હોજ્જા" (૩૧) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં
અને એક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. 'અથવા એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંક-
પ્રભાણ, એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા' (૩૨) અથવા એક વાલુ-

વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં
 ભવતિ ૩૨, ‘અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે પદ્મપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્ત-
 માએ હોજ્જા’ અથવા એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્,
 એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩૩, ‘અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ,
 એગે તમાએ એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા’ અથવા એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકો
 ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ, ૩૪, ‘અહવા એગે પંક-
 પ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા’ અથવા એકઃ
 પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૩૫।
 इति पञ्चत्रिंशद्गङ्गाः ३५। एवम्-७-६३-१०५-३५। सप्त, त्रिषष्टिः,

એક વાલુકાપ્રભા મેં, એક પંકપ્રભા મેં, એક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક નારક
 અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૨, (અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ,
 એગે પંકપ્પમાએ એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ) અથવા એક નારક
 વાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક તમઃપ્રભા મેં ઓર
 એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૩, (અહવા એગે
 વાલુયપ્પમાએ એગે ધૂમપ્પમાએ એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ) અથવા
 એક નારક વાલુકાપ્રભામેં એક નારક ધૂમપ્રભામેં એક નારક તમઃપ્રભામેં
 ઓર એક નારક અધઃસસમી પૃથિવીમેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૩૪, (અહવા એગે
 પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા) અથવા
 એક નારક પદ્મપ્રભામેં, એક નારક ધૂમપ્રભામેં, એક નારક તમઃપ્રભામેં ઓર
 એક નારક અધઃસસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩૫, હસ પ્રકાર

કાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં; એક ધૂમપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં
 હોય છે “અહવા એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે
 સત્તમાએ હોજ્જા” (૩૩) અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક
 તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે
 વાલુયપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૩૪)
 અથવા એક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક
 નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે પંકપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ
 એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૩૫) અથવા એક પંકપ્રભામાં, એક
 ધૂમપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે
 આ પ્રમાણે ચતુષ્ક સંયોગી ૩૫ ભાગાઓ (વિકલ્પો) થાય છે.

અસંયોગી ૭, દ્વિઃ સંયોગી ૬૩, ત્રિઃ સંયોગી ૧૦૫ અને ચતુષ્ક

પશ્ચાદ્ધિગતમ્, પશ્ચત્રિગચ્ચ-૭-૬૩-૧૦૫-૩૫ । એતેષાં સર્વેષાં સંમેલને સર્વે
દશાધિકગતદ્વયમદ્વાઃ ૨૧૦ ભવન્તીતિ ॥ અથ સંક્ષેપતત્તત્પ્રકારઃ પ્રદર્શ્યતે-તથાહિ
પૃથિવીનામેકત્વે સપ્ત વિકલ્પાઃ ૭ । દ્વિકસંયોગે તુ તાસાં પૃથિવીનાદ્, 'એકસ્યય.'
इत्यनेन नैरयिकोत्पादविकल्पेन रत्नप्रभयासह-शेषाभिः क्रमेण चारिताभिः शर्करा-
प्रभृतिपृथिवीभिर्લब्धाः पट्, 'द्वौ द्वौ' इत्यनेनापि पट्, 'त्रयः एकः' इत्यने-
नापि पट्वेव, तदेव मेतेष्टादग १८ । शर्कराप्रभया तु तथैव त्रिषु पूर्वोक्तनैरयिको-
त्पादविकल्पेषु पञ्च पञ्चेति पञ्चदश, एवं बालुकाप्रभया चत्वारश्चत्वार इति द्वादश,
पङ्कप्रभया त्रयस्त्रयः इति नव, धूमप्रभया 'द्वौ द्वौ' इति पट्, तमःप्रभया एक

સે યે ૩૫ ભંગ હે । ૭-૬૩, ૧૦૫, ૩૫ યે સ્વ મિલ કર કુલ ૨૧૦ ભંગ
ચાર નૈરયિકોં કે હો જાતે હે । સંક્ષેપ સે ઢનકા પ્રકાર હસ તરહ સે હે
પૃથિવિયોં કે એકત્વ સે ઢનકે ૭ પ્રકાર કહે ગયે હે । ઢનકે દ્વિક યોગ
મેં ઢન પૃથિવિયોં કે ૧-૩ હસ નૈરયિક ઉત્પાદ વિકલ્પ કે અનુસાર
રત્નપ્રભા પૃથિવી કે સાથ તથા શેષ પૃથિવિયોં કે સાથ યોગ કરને પર
૧-૩ કે ૬ ભંગ હો જાતે હે હસી તરહ સે ૨-૨ કે ભી ૬ ભંગ હો જાતે
હે ઓર ૩-૧ કે ભી ૬ ભંગ હો જાતે હે । કુલ યે સ્વ મિલ કર ૧૮
ભંગ હો જાતે હે । શર્કરાપ્રભા કે સાથ ઢન પૂર્વોક્ત નૈરયિકોત્પાદ ત્રીન
વિકલ્પોં મે ૫-૫-૫=૧૫ વિકલ્પ હો જાતે હે । બાલુકાપ્રભા કે સાથ
૩-૩-૩=૯ વિકલ્પ હોતે હે । ધૂમપ્રભાકે સાથ ૨-૨-૨ મિલકર ૬

સંયોગી ૩૫ ભાગાઓ મળીને ચાર નારકોના નારક પ્રવેશ વિષયક કુલ ૨૧૦
ભાગાઓ બને છે તેમના પ્રકાર સંક્ષિપ્તમાં આ પ્રમાણે છે—

પૃથ્વીઓના એકત્વમાં તેમના આત પ્રકાર કલ્પ છે દ્વિક સંયોગી ભાગાઓ
નીચે પ્રમાણે બને છે-રત્નપ્રભા ૧ નારક અને ત્યાગપત્રીની ૬ પૃથ્વીઓમાં
અનુક્રમે ૩ નારકો ઉત્પન્ન થતા હોય એવા ૧-૩ ના વિરુદ્ધવાળા ૬૦
ભાગાઓ એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા સાથે પત્રીની ૬ પૃથ્વીઓને, અનુક્રમે સંયોગ
કરવાથી ૨-૨ (રત્નપ્રભાગા એ અને પત્રીની પ્રત્યેકમા એ નારકો હોય એવા)
ના વિરુદ્ધવાળા ૬ ભાગાઓ બને છે ત્યાગપત્રી રત્નપ્રભા સાથે પત્રીની પૃથ્વી
ઓના સંયોગી ૩-૧ ના વિરુદ્ધવાળા ૬ ભાગાઓ બને છે આ રીતે રત્નપ્રભાની
સાથે બનતા દ્વિક સંયોગી ભાગાઓ કુલ ૧૮ બને છે રત્નપ્રભા
સાથે પત્રીની પૃથ્વીઓને, અનુક્રમે ત્રીન અનુક્રમે ૫-૫-૫=૧૫ ભાગાઓ
હે એજ પ્રમાણે ૩-૩-૩=૯ ભાગાઓ બને છે ધૂમપ્રભા સાથે ૨-૨-૨=૬ ભાગાઓ
પ્રમાણે ૫-૫-૫=૧૫ ભાગાઓ, ધૂમપ્રભા સાથે ૨-૨-૨=૬ ભાગાઓ

एकः इति त्रयः, तदेवमेते द्विकसंयोगे त्रिषष्टिः ६३। तथा पृथिवीनां त्रिक-
संयोगे—‘ एकः एकी द्वौ च ’ इत्येवं नैरयिकोत्पादविकल्पे रत्नप्रभा शर्कराप्रभाभ्यां
सह अन्याभिः क्रमेण चारिताभिर्लब्धाः पञ्च, ‘ एको द्वौ एकश्च ’ इत्येवं नैरयिको
त्पादविकल्पान्तरेऽपि पञ्च, ‘ द्वौ, एकः, एकश्च ’ इत्येवमपि नैरयिकोत्पादविकल्पा-
न्तरे पञ्चैवेति पञ्चदश १५, एवं रत्नप्रभा-वालुकाप्रभाभ्यां सह उत्तराभिः क्रमेण
चरिताभिर्लब्धाः द्वादश, १२, एवं रत्नप्रभा पङ्कप्रभाभ्यां नव ९, रत्नप्रभा धूम-
प्रभाभ्यां षट् ६। रत्नप्रभा तमःप्रभाभ्यां त्रयः ३, शर्कराप्रभा-वालुकाप्रभाभ्यां

विकल्प होते हैं। तमःप्रभा के साथ १-१-१ मिलकर तीन विकल्प होते
हैं इस तरह से द्विकसंयोगी ६३ विकल्प हो जाते हैं। तथा पृथिवियों
के त्रिक संयोग में “ एक एक दो ” इस नैरयिकोत्पाद विकल्प में रत्न-
प्रभा और शर्कराप्रभा के साथ तथा अन्य पृथिवियों के साथ आगे २
की पृथिवियों का योग करने पर ५ विकल्प आते हैं, इसी तरह से १
-२-१ इस नैरयिकोत्पाद विकल्पान्तर में भी ५ विकल्प आते हैं। इसी
प्रकार से “ दो एक एक ” इस नैरयिकोत्पाद विकल्पान्तर में भी ५
विकल्प आते हैं इस तरह ये सब विकल्प १५ हो जाते हैं। इसी तरह
से रत्नप्रभा और वालुकाप्रभा के साथ शेष चार पृथिवियों का योग
करने पर १२ विकल्प होते हैं। रत्नप्रभा और पङ्कप्रभा के साथ शेष
पृथिवियों का योग करने पर ३-३-३ गुणित ९ विकल्प होते हैं। रत्न-
प्रभा धूमप्रभा के साथ शेष पृथिवियों का योग करने पर २-२-२

અને તમ પ્રભા સાથે ૧+૧+૧=૩ લાંગા થાય છે આ રીતે દ્વિક સંયોગી
લાંગા ૧૮+૧૫+૧૨+૯+૬+૩=૬૩ થાય છે. હવે ત્રિક સંયોગી વિકલ્પોનું
સ્પષ્ટીકરણ કરવામા આવે છે—

રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીઓ સાથે પછીની પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે
યોગ કરવાથી ૧-૧-૨ ના વિકલ્પવાળા પાંચ લાંગાઓ બને છે. એજ પ્રમાણે
૧-૨-૧ ના વિકલ્પવાળા પાંચ લાંગા અને ૨-૧-૧ ના વિકલ્પવાળા પાંચ
લાંગા બને છે. આ રીતે ત્રણે વિકલ્પના મળીને કુલ ૧૫ લાંગાઓ બને છે
એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા અને વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની ચાર પૃથ્વીઓનો અનુ-
ક્રમે યોગ કરવાથી ત્રણે વિકલ્પના મળીને કુલ ૧૨ લાંગાઓ બને છે એજ
પ્રમાણે રત્નપ્રભા અને પંકપ્રભા સાથે પછીની ૩ પૃથ્વીઓના યોગથી ત્રણે
વિકલ્પના મળીને કુલ ૩+૩+૩=૯ લાંગા થાય છે. એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા
અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ત્રણે
વિકલ્પના મળીને ૨+૨+૨=૬ કુલ લાંગા થાય છે. એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા

द्वादश, १२, शर्कराप्रभा पङ्कप्रभाभ्यां नव, शर्कराप्रभा धूमप्रभाभ्यां षट् ६, शर्कराप्रभा-तमःप्रभाभ्यां त्रयः ३, वालुकाप्रभा पङ्कप्रभाभ्यां नव ९, वालुकाप्रभा धूमप्रभाभ्यां षट् ६, वालुकाप्रभा तमः प्रभाभ्यां त्रयः ३, पङ्कप्रभा धूमप्रभाभ्यां षट् ६, पङ्कप्रभा तमःप्रभाभ्यां त्रयः, धूमप्रभादिभिस्तु त्रयः, तदेव त्रिकसंयोगे पञ्चाधिकं गतमेकम् १०५। चतुष्कयोगे तु पञ्चत्रिंशत् ३५। एवं रीत्या सप्तानां त्रिषष्टे पञ्चोत्तरगतस्य, पञ्चत्रिंशत् मेलने $७+६३+१०५+३५=२१०$ दशाधिकगतद्वयं भवति ॥ सू० ३ ॥

गुणित ६ विकल्प होते हैं। रत्नप्रभा और तमःप्रभा के साथ अधः सप्तमी पृथिवी का योग करने पर १-१-१ तीन विकल्प होते हैं। शर्कराप्रभा वालुकाप्रभा के साथ योग करने पर १२, शर्कराप्रभा के एवं पङ्कप्रभा के साथ योग करने पर ९, शर्कराप्रभा और धूमप्रभा के साथ योग करने पर ६, शर्कराप्रभा एवं तमःप्रभा के साथ योग करने पर ९, वालुकाप्रभा और पङ्कप्रभा के साथ योग होने पर ९, वालुकाप्रभा और धूमप्रभा के साथ योग होने पर ६, वालुकाप्रभा और तमःप्रभा के साथ योग होने पर ३, पङ्कप्रभा और धूमप्रभा के साथ योग होने पर ६, पङ्कप्रभा तमः प्रभा के साथ योग होने पर ३ और धूमप्रभादि के साथ योग होने पर ३, इस तरह त्रिक संयोग

अने तम प्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगधी $१+१+१=३$ भांजा भने छे

शर्कराप्रभा अने वालुकाप्रभा साथे पछीनी ४ पृथ्वीजोना योगधी १२ भांजा, शर्कराप्रभा अने पङ्कप्रभा साथे पछीनी ३ पृथ्वीजोना योगधी ९ भांजा, शर्कराप्रभा अने धूमप्रभा साथे पछीनी ६ पृथ्वीजोना योगधी ६ भांजा अने शर्कराप्रभा अने तम प्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगधी उल्लाभा भने छे वालुकाप्रभा अने पङ्कप्रभा साथे पछीनी ३ पृथ्वीजोना अतुङ्कने योग करवाधी ९, वालुकाप्रभा अने धूमप्रभा साथे पछीनी २ पृथ्वीजोना योगधी ६ अने वालुकाप्रभा अने तम प्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगधी ३ भांजा भने छे.

पङ्कप्रभा अने धूमप्रभा साथे पछीनी के पृथ्वीजोना योगधी ६ भांजा, धूमप्रभा अने तम प्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगधी ३ भांजा अने पङ्कप्रभा अने तम प्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगधी ३ भांजा अने छे.

ચતુર્નૈરયિકાણાં કોઠકમ્

ચતુર્ણામ્-૯૬૩-૭

„ દ્વિકસંયોગે-૬૩

„ ત્રિકસંયોગે-૧૦૫

„ ચતુષ્કસંયોગે- ૩૬

સર્વ મેલને ૨૧૦ મજ્ઞાઃ મર્વાન્ત

મૂલમ્-પંચ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપ્પવેસુણણં પવિસમાણા
કિં રયણપ્પમાણ હોજ્ઞા ? પુચ્છા, ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા
હોજ્ઞા જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્ઞા । અહવા એગે રયણપ્પમાણ,
ચત્તારિસક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા, જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ ચત્તારિ
અહે સત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા દો રયણપ્પમાણ, તિન્નિ સક્કરપ્પમાણ
હોજ્ઞા, એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પમાણ, તિન્નિ અહેસત્તમાણ
હોજ્ઞા । અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ દો સક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા,
એવં જાવ તિન્નિ રયણપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા
ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા । એવં જાવ અહવા
ચત્તારિ રયણપ્પમાણ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા એગે
સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્ઞા । એવં જહા રયણ-
પ્પમાણ સમં ઉવરિમપુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ
વિ, સમં ચારિયઠ્ઠાઓ જાવ અહવા ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ, એગે
અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । એવં એકેક્કાણ સમં ચારેયઠ્ઠાઓ જાવ
મેં, ૧૦૫ મંગ આ જાતે હૈં । ચતુષ્કસંયોગ મેં ૩૬ મંગ । હસ પ્રકાર
સે ૭- ૬૩, ૧૦૫, ૩૬ હન સવ કા જોડ કરને પર ૨૧૦ વિકલ્પ આ
જાતે હૈં ॥ સૂ. ૩ ॥

આ રીતે ત્રિકસંયોગી લાંગાઓનો સરવાળો ૧૦૫ આવી જાય છે. ચતુષ્ક
સંયોગી ૩૫ લાંગાઓ બને છે. ચાર નારકોના નારકપ્રવેશ વિષયક કુલ
 $૭+૬૩+૧૦૫+૩૫=૨૧૦$ લાંગા થાય છે. ॥ સૂ. ૩ ॥

अहवा चत्तारि तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा
 एगे रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए, तिन्नि वालुयप्पमाए
 होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए,
 तिन्नि अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पमाए, दो
 सक्करप्पमाए, दो वालुयप्पमाए होज्जा, एवं जाव अहवा
 एगे रयणप्पमाए, दो सक्करप्पमाए, दो अहेसत्तमाए हांज्जा
 अहवा दो रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए, दो वालुयप्पमाए,
 होज्जा, एवं जाव अहवा दो रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए,
 दो अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पमाए, तिन्नि
 सक्करप्पमाए, एगे वालुयप्पमाए, होज्जा, एवं जाव अहवा
 एगे रयणप्पमाए, तिन्नि सक्करप्पमाए, एगे अहेसत्तमाए
 होज्जा । अहवा दो रयणप्पमाए, दो सक्करप्पमाए, एगे वालु-
 यप्पमाए होज्जा, एवं जाव दो रयणप्पमाए दो सक्करप्पमाए
 एगे अहेसत्तमाए । अहवा तिन्नि रयणप्पमाए, एगे सक्कर-
 प्पमाए, एगे वालुयप्पमाए होज्जा, एवं जाव अहवा तिन्नि
 रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए, एगे अहे सत्तमाए हांज्जा ।
 अहवा एगे रयणप्पमाए एगे वालुयप्पमाए, तिन्नि पंयप्पमाए
 होज्जा, एवं एण्णं कमेणं जहा चउण्हं तियसंजोगो भाणिओ
 तहा पंचणहवि तियमंजोगो भाणियव्वो, नवरं तत्थ एगो
 संसारिज्जट्ठ. इह दोन्नि. तेमं तं चैव जाव. अहवा तिन्नि
 धूमप्पमाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए हांज्जा । अहवा एगे

ચતુર્નૈરયિકાણાં કોઠકમ્

ચતુર્નામ્-૧૬૨-૭

,, દ્વિકસંયોગે-૬૩

,, ત્રિકસંયોગે-૧૦૫

,, ચતુષ્કસંયોગે-૩૬

સર્વમેલને ૨૧૦ મજ્ઞાઃ મર્વાન્ત

મૂલમ્-પંચ મંતે ! નેરદ્યયા નેરદ્યપ્પવેસુણણં પવિસમાણા
કિં રયણપ્પમાણ હોજ્ઞા ? પુચ્છા, ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા
હોજ્ઞા જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્ઞા । અહવા એગે રયણપ્પમાણ,
ચત્તારિસક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા, જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ ચત્તારિ
અહે સત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા દોરયણપ્પમાણ, તિન્નિ સક્કરપ્પમાણ
હોજ્ઞા, એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પમાણ, તિન્નિ અહેસત્તમાણ
હોજ્ઞા । અહવા તિન્નિ રયણપ્પમાણ દો સક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા,
એવં જાવ તિન્નિ રયણપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા
ચત્તારિરયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ હોજ્ઞા । એવં જાવ અહવા
ચત્તારિ રયણપ્પમાણ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । અહવા એગે
સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્ઞા । એવં જહા રયણ-
પ્પમાણ સમં ઉવરિમપુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ
વિ, સમં ચારિયઠ્ઠાઓ જાવ અહવા ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ, એગે
અહેસત્તમાણ હોજ્ઞા । એવં એકેક્કાણ સમં ચારેયઠ્ઠાઓ જાવ
મેં, ૧૦૫ મંગ આ જાતે હૈં । ચતુષ્કસંયોગ મેં ૩૬ મંગ । હસ પ્રકાર
સે ૭- ૬૩, ૧૦૫, ૩૬ હન સબ કા જોડ કરને પર ૨૧૦ વિકલ્પ આ
જાતે હૈં ॥ સૂ. ૩ ॥

આ રીતે ત્રિકસંયોગી લાંગાઓનો સરવાળો ૧૦૫ આવી જાય છે. ચતુષ્ક
સંયોગી ૩૫ લાંગાઓ બને છે. ચાર નારકોના નારકપ્રવેશ વિષયક કુલ
૭+૬૩+૧૦૫+૩૫=૨૧૦ લાગા થાય છે. ॥ સૂ. ૩ ॥

अहवा चत्तारि तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा
 एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए
 होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,
 तिन्नि अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, दो
 सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा
 एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, दो अहेसत्तमाए होज्जा
 अहवा दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, दो वालुयप्पभाए,
 होज्जा, एवं जाव अहवा दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,
 दो अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, तिन्नि
 सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, होज्जा, एवं जाव अहवा
 एगे रयणप्पभाए, तिन्नि सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए
 होज्जा । अहवा दो रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, एगे वालु-
 यप्पभाए होज्जा, एवं जाव दो रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए
 एगे अहेसत्तमाए । अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्कर-
 प्पभाए, एगे वालुयप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा तिन्नि
 रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए एगे वालुयप्पभाए, तिन्नि पंकप्पभाए
 होज्जा, एवं एएणं क्रमेणं जहा चउण्हं तियसंजोगो भाणिओ
 तहा पंचण्हवि तियसंजोगो भाणियव्वो, नवरं तत्थ एगो
 संचारिज्जइ, इह दोन्नि, सेसं तं चेव जाव, अहवा तिन्नि
 धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे

रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, दो पंक-
 प्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे
 सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा,
 ४ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, दो वालु-
 यप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहे सत्तमाए ८ ।
 अहवा एगे रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए
 एगे पंकप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए,
 दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए
 होज्जा १२ । अहवा दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे
 वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा दो
 रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए एगे वालुयप्पभाए एगे अहे-
 सत्तमाए होज्जा १६ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,
 एगे पंकप्पभाए दो धूमप्पभाए, होज्जा, एवं जहा चउण्हं चउक्क-
 संजोगो भणिओ तहा पंचण्हवि चउक्कसंजोगो भाणियव्वो,
 नवरं अब्भहियं एगो संचारेयव्वो, एवं जाव अहवा दो पंक-
 प्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए एगे अहेसत्तमाए
 होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे
 वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए होज्जा १,
 अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए एगे वालुयप्पभाए,
 एगे पंकप्पभाए एगे तमाए होज्जा २, अहवा एगे रयणप्पभाए
 जाव एगे पंकप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ३ । अहवा

एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ४, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए एगे वालुयप्पभाए एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ५ । अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ६ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ७ । अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ८ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ९ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे धूमप्पभाए एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १० । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए एगे तमाए होज्जा ११, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १२, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १३ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १४ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, जाव एगे अहेसत्तमाए होज्जा १५ । अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए,

जाव एगे तमाए होज्जा १६ । अहवा एगे सक्करप्पभाए,
जाव एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए
होज्जा १७ । अहवा एगे सक्करप्पभाए जाव एगे पंकप्पभाए,
एगे तमाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा १८ । अहवा एगे
सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए,
एगे अहेसत्तमाए होज्जा १९ । अहवा एगे सक्करप्पभाए,
एगे पंकप्पभाए, जाव एगे अहेसत्तमाए होज्जा २० । अहवा एगे
वालुयप्पभाए, जाव एगे अहे सत्तमाए होज्जा २१ ॥ सू० ४ ॥

छाया-पञ्च भदन्त ! नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशेनेन प्रविशन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति ?
पृच्छा, गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां भवन्ति । अथवा
एको रत्नप्रभायां, चत्वारः शर्कराप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां
चत्वारः अधःसप्तम्यां भवन्ति । अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, त्रयः शर्कराप्रभायां
भवन्ति, एवं यावत्-अथवा द्वौ रत्नप्रभायां त्रयोऽधःसप्तम्यां भवन्ति । अथवा
त्रयो रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायां भवतः. एवं यावत् त्रयो रत्नप्रभायां द्वौ अधः
सप्तम्यां भवतः । अथवा चत्वारो रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायां भवति, एवं
यावत् अथवा चत्वारो रत्नप्रभायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति । अथवा एकः
शर्कराप्रभायां चत्वारो वालुकाप्रभायां भवन्ति । एवं यथा रत्नप्रभया समम् उप-
रिमपृथिव्यश्चारितास्तथा शर्कराप्रभयाऽपि समम् चारयितव्याः, यावत् अथवा चत्वारः
शर्कराप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति । एवम् एकैकया समं चारयितव्या
यावत् अथवा चत्वारस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम्
एकः शर्कराप्रभायाम्, त्रयो वालुकाप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्र-
भायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, त्रयोऽधःसप्तम्यां भवति । अथवा । एको
रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, द्वौ वालुकाप्रभायां भवतः, एवं यावत्-अथवा
एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम्, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः, अथवा द्वौ
रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, द्वौ वालुकाप्रभायां भवतः, एव यावत्
अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम् एकः शर्कराप्रभायाम्, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः । अथवा
एको रत्नप्रभायां त्रयः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति, एवं यावत्-

अथवा एको रत्नप्रभायां त्रयः शर्कराप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां, भवति । अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति, एवं यावत् द्वौ रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एकः अधःसप्तम्यां भवति । अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां भवति, एव यावत् अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्, एक शर्कराप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां, त्रयः पङ्कप्रभायां भवन्ति । एवमनेन क्रमेण यथा चतुर्णां त्रिकसंयोगो भणितस्तथा पञ्चानामपि त्रिकसंयोगो भणितव्यः, नवरं तत्र एकः संचार्यते, अत्र द्वौ, शेषं तदेव यावत्-अथवा त्रयो धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, द्वौ पङ्कप्रभायां भवतः, एवं यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायां, द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः ४ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायां, द्वौ वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां भवति, एवं यावत् अधःसप्तम्याम् ८ । अथवा एको रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां भवति, एव यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १२ । अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां भवति, एव यावत्-अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १६ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायां, द्वौ धूमप्रभायां भवतः, एव यथा चतुर्णां चतुष्कसंयोगो भणितस्तथा पञ्चानामपि चतुष्कसंयोगो भणितव्यः, नवरम् अभ्यधिकम्-एकः संचारयितव्यः, एवं यावत्-अथवा द्वौ पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एक शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम् भवति १, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति २, अथवा एको रत्नप्रभायां यावत् एक पङ्कप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ३ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम् एकस्तमायां भवति ४ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ५ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ६ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्क-

प्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति ७, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ८ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ९ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १० । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति ११, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १२ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति १३ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १४ । अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, यावत् एकोऽधःसप्तम्यां भवति १५ । अथवा एकः शर्कराप्रभायां भवति एको वालुकाप्रभायां यावत् एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १६ । अथवा एकः शर्कराप्रभायां यावत् एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १७ । अथवा एक शर्कराप्रभायां यावत् एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति १८ । अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति १९ । अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, यावत् एकोऽधःसप्तम्यां भवति २० । अथवा एको वालुकाप्रभायां यावत् एकोऽधः सप्तम्यां भवति २१ ॥ सू० ४ ॥

टीका—अथ पञ्चानां नैरयिकाणां गत्यन्तरान्निस्सृत्य नैरयिकप्रवेशने द्वाषष्ट्यधिक-चतुःशतभङ्गान् प्रतिपादयितुमाह—‘ पंच भंते ’ इत्यादि । ‘ पंच भंते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणएणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा ? पुच्छा ’ गाङ्गेयः

टीकार्थ—पांच नैरयिकों के गत्यन्तर से निकल करके नैरयिक में प्रवेशन में ४६२ भंग होते हैं—उन्हीं भङ्गों को प्रतिपादन करने के लिये सूत्रकार ने यह सूत्र कहा है—इसमें गांगेय ने प्रभु से ऐसा पूछा है—

टीकार्थ—“ पंच भंते ! नेरइया ” इत्यादि—

अन्य गतिमांथी नीकणीने नारकगतिमां प्रवेश करतां पांच नारकोना ४६२ लांगायो (विक्कयो) थाय छे. सूत्रकारे आ सूत्रमां ते लांगायोनुं नीये प्रमाळ्हे प्रतिपादन कयुं छे—

आ विषयने अनुलक्षीने गांगेय अणुगार भडावीर प्रभुने पूछे छे के—
(पंच भंते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणएणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा ?

પૃચ્છતિ—હે ભદ્રન્ત ! પશ્ચ નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તો નૈરયિકભવપ્રવેશનં કુર્વન્તઃ કિં રત્નપ્રભાયાં ભવન્તિ, કિં વા શર્કરાપ્રભાયાં વા, વાલુકાપ્રભાયાં વા, પદ્મપ્રભાયાં વા ધૂમપ્રભાયાં વા, તમાયાં વા, અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ ? इति પૃચ્છા, ભગવાનાહ—‘ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્જા ’ હે ગાંગેય ! નૈરયિકપ્રવેશનકં કુર્વન્તઃ પશ્ચ નૈરયિકા રત્નપ્રભાયાં વા ભવન્તિ યાવત્ શર્કરાપ્રભાયાં વા, વાલુકાપ્રભાયાં વા, પદ્મપ્રભાયાં વા, ધૂમપ્રભાયાં વા, તમાયાં વા, અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ, इति સમ્પ મજ્ઞાઃ૭। અત્ર—‘એકશ્ચત્વારઃ

(પંચ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપ્પવેસણણં પવિસમાણા કિં રયણપ્પમાણ હોજ્જા ? પુચ્છા) હે ભદ્રન્ત ! પાંચ નૈરયિક નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિકભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુણ કયા રત્નપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હૈં ? અથવા વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈં ? કયા પંકપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા તમઃ પ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા અધઃ સપ્તમી મેં હોતે હૈં ? ઇસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં (ગાંગેયા) હે ગાંગેય ! (રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા) નૈરયિક પ્રવેશનક કરતે હુણ પાંચ નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં મી હોતે હૈં, યાવત્-શર્કરાપ્રભા મેં મી હોતે હૈં, વાલુકાપ્રભા મેં મી હોતે હૈં, પંકપ્રભા મેં મી હોતે હૈં ધૂમપ્રભા મેં મી હોતે હૈં, તમઃ પ્રભા મેં મી હોતે હૈં—ઔર અધઃ સપ્તમી મેં મી હોતે હૈં—અર્થાત્ ગત્યન્તર સે નિકલ કરકે પાંચ જીવ કિ જિન્હેં નરક મેં નારકકી પર્યાય સે ઉત્પન્ન હોતા હૈં વે રત્નપ્રભામેં મી ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં, શર્કરાપ્રભા મેં મી ઉત્પન્ન હો સકતે હૈં યાવત્ અધઃ સપ્તમી

પુચ્છા) હે ભદ્રન્ત ! અન્ય ગતિમાથી નીકળીને નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નારક ભવમા પ્રવેશ કરતા પાંચ નારકો શુ રત્નપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે સાતમી તમસ્તમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! (રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) નારક ભવમાં પ્રવેશ કરતાં પાંચ નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંકપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમઃપ્રભામા પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને તમસ્તમપ્રભા નામની સાતમી નરકમા પણ ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે અહીં સાત ભાગાઓ થાય છે.

૧, દ્વૌ ત્રયઃ ૨, ત્રયો દ્વૌ ૩, ચત્વાર એકઃ ૪, ઈતિ ચત્વારો વિકલ્પા ભવન્તિ, તત્ર 'એકચત્વારઃ' ઇતિ પ્રથમવિકલ્પમાદ- 'અહવા એગે રચણપ્પમાણ, ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા' અથવા પશ્ચસુ મધ્યે એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ ઉત્પન્નતે ચત્વારશ્ચ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ ઉત્પન્નન્તે ૧, 'જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, ચત્તારિ અહેસત્તમાણ હોજ્જા' યાવત્-અથવા એકો રત્નપ્રમાયા ચત્વારશ્ચ વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ ૨, અથવા એકો રત્નપ્રમાયા, ચત્વારશ્ચ પક્કપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં, ચત્વારશ્ચ ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ચત્વારસ્તુ તમાયાં ભવન્તિ ૫, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં ચત્વારસ્તુ અથઃસપ્તમ્યાં

પૃથિવી મેં મી હો સકતે હૈં । હસ તરહ સે યે સાત ભગ્ન હોતે હૈં । તથા પાંચ નૈરયિકોં કે દ્વિકસંયોગી ૧-૪, ૨-૩, ૩-૨, ૪-૧ યે ચાર વિકલ્પ હોતે હૈં । હનમેં જો ૧-૪ યહ પ્રથમ વિકલ્પ હૈં ઉસકી અપેક્ષા સે સૂત્રકાર કથન કરતે હૈં । (અહવા-એગે રચણપ્પમાણ ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) પાંચ નરકોં મે સે એક નારક રત્નપ્રમા પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક શર્કરાપ્રમા પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં (જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ચત્તારિ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક પક્કપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો

પાંચ નારકોના દ્વિકસંયોગી વિકલ્પો ચાર પ્રકારના છે-રત્નપ્રભામાં ૧ અને બીજી કોઈપણ નરકમાં જ નારક હોય એવો ૧-૪ નો વિકલ્પ, એજ પ્રમાણે ૨-૩ નો, ૩-૨ નો, ૪-૧ નો એમ ચાર પ્રકારના વિકલ્પો અને છે. હવે ૧-૪ ના વિકલ્પની અપેક્ષાએ જે લાંગાઓ અને છે તેમને પ્રકટ કરવામાં આવે છે-(અહવા એગે રચણપ્પમાણ, ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) (૧) પાંચ નારકોમાંનો એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને ચાર નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ ચત્તારિ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક પક્કપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં

भवन्ति, इति ६, इति प्रथमविकल्पे षड् भङ्गाः ६॥ अथ द्वौ त्रयः ' इति द्वितीय विकल्पमाह—' अहवा दो रयणप्पभाए, तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा ' अथवा द्वौ रत्नप्रभायां भवतः, त्रयश्च शर्कराप्रभायां भवन्ति१, 'एवं जाव अहवा दो रयणप्पभाए तिन्नि अहेसत्तमाए होज्जा' एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत्—अथवा द्वौ रत्नप्रभायां त्रयस्तु—वालुकाप्रभायां भवन्ति२, अथवा द्वौ रत्नप्रभाया त्रयरतु पङ्कप्रभायां भवन्ति३, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां त्रयश्च धूमप्रभायां भवन्ति४, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां त्रयस्तु तमायां भवन्ति ५, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां भवतः, त्रयस्तु अधःसप्तम्यां

जाता है और चार नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ५, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और चार नारक अधःसप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं ६ इस तरह से ये प्रथम विकल्प में ६ भंग हो जाते हैं । द्वितीय विकल्प में भी ६ ही भंग होते हैं—जो इस प्रकार से हैं—(अहवा दो रयणप्पभाए, तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा दो नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और तीन नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (एवं जाव अहवा दो रयणप्पभाए तिन्नि अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा दो नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और तीन नारक वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा दो नारक रत्नप्रभा में और तीन नारक पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा दो नारक रत्नप्रभा में और तीन नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ४, अथवा दो नारक रत्नप्रभा में और तीन नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ५, अथवा दो नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो

અને ચાર નારક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે પહેલા વિકલ્પવાળા ૬ ભાંગાઓ થાય છે હવે બીજા વિકલ્પના ૬ ભાંગાઓ પ્રકટ કરવામાં આવે છે—

(અહવા દો રયણપ્પભાએ, તિન્નિ સક્કરપ્પભાએ હોજ્જા, એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પભાએ તિન્નિ અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૧) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

भवन्ति, इति ६ । इति द्वितीयविकल्पे षड् भङ्गाः ६ । अथ ' त्रयो द्वौ ' इति तृतीयविकल्पमाह—' अहवा तिन्नि रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए होज्जा ' अथवा त्रयो रत्नप्रभायां भवन्ति, द्वौ शर्कराप्रभायां भवतः १, ' एवं जाव तिन्नि रयणप्पभाए दो अहेसत्तमाए होज्जा ' एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत्—अथवा त्रयो रत्नप्रभायां भवन्ति, द्वौ वालुकाप्रभायां भवतः २ । अथवा त्रयो रत्नप्रभायां द्वौ पङ्कप्रभायां भवतः ३, अथवा त्रयो रत्नप्रभायां द्वौ धूमप्रभायां भवतः ४, अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्, द्वौ तमायां भवतः ५, अथवा त्रयो रत्नप्रभायां द्वौ अधःसप्तम्यां भवतः इति तृतीयविकल्पे षड् भङ्गाः ६ । अथ ' चत्वार एकः ' इति चतुर्थविकल्पमाह—

जाते हैं और तीन नारक अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं ६ । तृतीयविकल्प ३-२ में भी ६ विकल्प होते हैं—जो इस प्रकार से हैं—(अहवा तिन्नि रयणप्पभाए दो सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १ (एवं जाव तिन्नि रयणप्पभाए दो अहे सत्तमाए होज्जा) इसी तरह से ५ पांच विकल्प और इस प्रकार से जानना चाहिये—अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक पङ्कप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ४, अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ५, अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और दो नारक अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं ६ । चतुर्थ विकल्प में भी

હવે ૩-૨ ના ત્રીજા વિકલ્પના ૬ ભાંગાઓ પ્રકટ કરવામાં આવે છે—

(અહવા તિન્નિ રયણપ્પભાએ, દો સક્કરપ્પભાએ હોજ્જા, એવ જાવ અહવા તિન્નિ રયણપ્પભાએ દો અહે સત્તમાએ હોજ્જા) (૧) અથવા તે પાંચ નારકોમાંના ત્રણ નારકો રત્નપ્રભામાં અને બે નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને બે નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને બે નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને બે નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને બે નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને બે નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

‘અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા’ અથવા ચત્તારો રત્ન-પ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવતિ ૧ । ‘એવં જાવ અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્, એકસ્તુ વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૨, અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૩ । અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્ એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૪, અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્ એકસ્તુ તમાયાં ભવતિ ૫ । અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્ એકોઽધઃ-સપ્તમ્યાં ભવતિ ૬ । ઇતિ ચતુર્થવિકલ્પે ષટ્ ૬ । એવં વિકલ્પચતુષ્ટયેન ષટ્, ષટ્, ષટ્, ષટ્, ૬-૬-૬-૬ ઇતિ રત્નપ્રમાપ્રાધાન્યે ચતુર્વિંશતિર્ભદ્રા જાતાઃ ૨૪ ।

૬ ભંગ હોતે હૈ, જો હસ પ્રકાર સે હૈ—(અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એકો સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા ચાર રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઓર એક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, (એવં જાવ અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા ચાર રત્નપ્રમા મેં ઓર એક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા—ચાર રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ઓર એક નારક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૫, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૬, હસ તરહ સે ચારોં વિકલ્પોં કે ચે ૨૪ ભંગ હો જાતે હૈ । ચે ૨૪ ભંગ યહાં રત્નપ્રમા પૃથિવી કી પ્રધાનતા સે હુણ હૈ ।

હવે ૪-૧ ના ચોથા વિકલ્પના ૬ ભંગ પ્રકટ કરવામા આવે છે—
(અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એકો સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા, એવં જાવ અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૧) અથવા તે પાંચ નારકોમાના ચાર નારકો રત્નપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એક નારક શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમામાં અને એક નારક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમામાં અને એક નારક પંકપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમામાં અને એક નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમામાં અને એક નારક તમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે ચારે વિકલ્પના મળીને ૨૪ ભાંગાઓ થાય છે આ ૨૪ ભાંગાઓ રત્નપ્રમા પૃથ્વીની પ્રધાનતાની અપેક્ષાએ બન્યા છે.

અથ શર્કરાપ્રમામાશ્રિત્ય ત્રિકલ્પવતુષ્ટ્યેન ત્રિંશતિભદ્રાનાહ—‘અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, ચત્તારો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ?, ‘એવં જહા રયણપ્પમાણ સમં ઉવરિમપુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિ સમં ચારેયવ્વાઓ ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા રત્નપ્રમાયા સમં તહ ઉવરિમપૃથિવ્યઃ ઉત્તરોત્તરપૃથિવ્યઃ શર્કરાપ્રમાદયઃ પૃથિવ્યશ્વારિતાસ્તથા શર્કરાપ્રમાયાપિ સમમ્ ઉપરિમાઃ વાલુકાપ્રમાદયઃ પૃથિવ્યશ્વારયિતવ્યાઃ સંચારણીયાસ્તથા ચ અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ચત્તારઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ૨, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ચત્તારો ધૂમપ્રમાયામૂરે, અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ચત્તારસ્તમાયામૂ૪,

અવ સૂત્રકાર શર્કરાપ્રમા પૃથિવીની પ્રધાનતા સે જો ૨૦ ભંગ હોતે હૈં ઉન્હેં કહતે હૈં—યહાં પર મો પૂર્વોક્ત ચાર ૪ વિકલ્પોં કો લેકર હી યે ૨૦ ભંગ કિયે ગયે હૈં (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા સે ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧. (એવં જહા રયણપ્પમાણ સમં ઉવરિમપુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિ સમં ચારેયવ્વાઓ) જિસ તરહસે રત્નપ્રમાપૃથિવી કે સાથ ૬ પૃથિવિયોં કા યોગ કરકે ભંગોં કા નિર્માણ કિયા ગયા ગયા હૈં ઉસી પ્રકાર સે યહાં પર મો-શર્કરાપૃથિવી કે સાથ મો ૫ પૃથિવિયોં કા યોગ કરકે ભંગોં કા નિર્માણ કર લેના ચાહિયે—તથા ચ અથર્મ એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ઓર ચાર નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૨, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં,

હવે સૂત્રકાર શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાની અપેક્ષાએ ઉપયુક્ત ચારે વિકલ્પના જે ૨૦ ભાંગાએ થાય છે તે પ્રકટ કરે છે—

“અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા તે પાંચ નારકોમાનો એક નારક શર્કરાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અને ચાર નારક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (એવં જહા રયણપ્પમાણ સમં ઉવરિમપુઢવીઓ ચારિયાઓ તહા સક્કરપ્પમાણ વિ સમં ચારેયવ્વાઓ) જેવી રીતે રત્નપ્રમા પૃથ્વીની સાથે ૬ પૃથ્વીઓનો યોગ કરીને ભાંગાઓનું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું છે, એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રમા સાથે પૃથ્વીની ૫ પૃથ્વીઓનો યોગ કરીને ભાંગાઓનું નિર્માણ કરવું જોઈએ.

જેમકે—(૨) એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને ચાર નારક પંકપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બાકીના ચાર નારક ધૂમપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને

અથવાએકઃશર્કરાપ્રમાયાં ચત્વારોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ, એવમ્ અથવાદ્વૌદ્વૌશર્કરાપ્રમાયાં ત્રયસ્ત્રયસ્તુ વાલુકાપ્રમાયામ્, પદ્મપ્રમાયાં, ધૂમપ્રમાયામ્, તમાયામ્, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, એવમ્ ત્રયસ્ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્ દ્વૌ દ્વૌ ચ વાલુકાપ્રમાપ્રભૃતિષુ પૃથિવીષુ ભવન્તિ ૬, તથા-ચત્વારશ્ચત્વારઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ એકૈકસ્તુ વાલુકાપ્રમાદિષુ

૩, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઓર ચાર ૪ નારક તમઃપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈં ઓર શેષ ૪ નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૫, અથવા દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર ત્રીન નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર ત્રીન નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૨, અથવા દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર ત્રીન નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૩, અથવા દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર ત્રીન નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૪ અથવા દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર ત્રીન નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૫ તૃતીય વિકલ્પ કી અપેક્ષા સે હસ પ્રકાર કા કથન કરના ચાહિયે-અથવા ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર દો નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ૧, અથવા ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર દો

બાકીના ચાર નારક તમઃપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમામા અને ચાર નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ૨-૩ ના વિકલ્પવાળા પાચ લગા-(૧) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામા અને બાકીના ત્રણ નારક વાલુકાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામા અને બાકીના ત્રણ નારક પંકપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામા અને બાકીના ત્રણ નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બાકીના ત્રણ નારક તમ પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે નારક શર્કરાપ્રમામા અને બાકીના ત્રણ નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે ૩-૨ ના વિકલ્પના પાચ લગા પ્રકટ કરવામાં આવે છે—
(૧) અથવા તે પચ નારકોમાના ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના બે નારકો વાલુકાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રમામા અને બાકીના બે નારકો પંકપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૩)

भवति इति सूचयन्नाह—‘ जाव अहवा चत्तारि सक्करप्पभाए, एगे अहेसत्तमाए होज्जा ’ यावत्—अथवा चत्वारश्चत्वारः शर्कराप्रभायां भवन्ति एकैकस्तु वालुका-

नारक पंकप्रभा मे उत्पन्न होते हैं २, अथवा तीन नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं और दो नारक धूमप्रभा में उत्पन्न होते हैं ३, अथवा तीन नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं और दो नारक तमः प्रभा में उत्पन्न होते हैं ४, अथवा तीन नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं और दो नारक अधःसप्तमी में उत्पन्न होते हैं ५, चतुर्थविकल्प जो ४-१ रूप हैं—उसकी अपेक्षा कथन इस प्रकार से है—अथवा चार नारक शर्कराप्रभा मे उत्पन्न होते है और एक नारक वालुकाप्रभा में उत्पन्न होता है १, अथवा चार नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं और एक नारक पंकप्रभा में उत्पन्न हो जाता है २, अथवा चार नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते है और एक नारक धूमप्रभा में उत्पन्न होता है ३, अथवा चार नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते है और एक नारक तमःप्रभा में उत्पन्न होता है ४, अथवा चार नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न होते हैं और एक नारक अधःसप्तमी पृथिवी में उत्पन्न होता है ५, इस प्रकार से ये शर्कराप्रभापृथिवी की प्रधानता करके ४ विकल्पों की अपेक्षा २० भंग होते हैं यही बात (जाव अहवा चत्तारि सक्करप्पभाए एगे अहे

અથવા ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને બાકીના બે નારકો ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને બાકીના બે નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રણ નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને બે નારકો નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે ૪-૧ ના ચોથા વિકલ્પથી બનતા પાંચ ભંગ પ્રકટ કરવામાં આવે છે—(૧) તે પાંચ નારકોમાંના ચાર નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીનો એક નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા ચાર નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીનો એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) ચાર નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા ચાર નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીનો એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) ચાર નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીનો એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીની પ્રધાનતા લઈને ચારે વિકલ્પના મળીને કુલ ૨૦ ભાગાઓ બને છે એજ વાત “ જાવ અહવા ચત્તારિ સક્કરપ્પમાए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ” આ સૂત્રપાઠ દ્વારા અજ્ઞાત થઈ છે,

પ્રમા - પદ્મપ્રમા - ધૂમપ્રમા-તમાઽધઃસપ્તમીષુ ભવતિ, ઇતિ શર્કરાપ્રમાપ્રાધાન્યે વિશતિર્ભક્ત્રા ભવન્તિ ૨૦ । એવં એકેકાએ સમં ચારેયઞ્વાઓ ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા રત્નપ્રમા-શર્કરાપ્રમાવદેવ એકૈકયા વાલુકાદિકયા પૃથિવ્યા સમં સહ-એકદ્વિત્રિ-ચતુર્ભેદેન વિકલ્પાશ્ચારયિવ્યા’, સશ્ચારણીયાઃ તદન્તિમવિકલ્પં સૂચયિતુમાહ-‘જાવ અહવા ચત્તારિ તમાએ, એગે અહેસત્તમાએ’ યાવત્ અથવા ચત્તારો નૈરયિકાસ્ત-માયાં ભવન્તિ, એકસ્તુ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ । એવં વાલુકાપ્રમાયાં ષોડશ ૧૬,

સત્તમાએ હોઝ્જા) હસ સૂત્રપાઠ દ્વારા સમજાઈ ગઈ છે । (એવં એકેકાએ સમં ચારેયઞ્વાઓ) રત્નપ્રમા ઓર શર્કરાપ્રમા કી તરહ પૂર્વોક્ત વિક-લ્પોં કો લેકર વાલુકાપૃથિવી કી પ્રધાનતા મે ૧૬ ભંગ, પંકપ્રમા કી પ્રધાનતા મે ૧૨ ભંગ, ધૂમપ્રમા કી પ્રધાનતા મે ૮ ભંગ, તમઃ પ્રમા કી પ્રધાનતા મે ૪ ભંગ હોતે હૈં । (જાવ અહવા ચત્તારિ તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ) હસ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકાર ને અન્તિમભંગ કો ૪-૧ વિકલ્પ કો લેકર સૂચિત કિયા હૈ । તાત્પર્ય યહ હૈ જિસ પ્રકાર સે ૧-૪, ૨-૩, ૩-૨, ૪-૧, શર્કરાપ્રમા મે પાંચ નૈરયિકોં કે દ્વિક સંયોગી યે ૪ વિકલ્પ કહે ગયે હૈં ઓર હનકી અપેક્ષા લેકર શર્કરાપૃથિવી કે સાથ અન્ય પૃથિ-વિયોં કા સંચાર કરકે ૨૦ ભંગ કહે ગયે હૈં ડસી પ્રકાર સે વાલુકા કી પ્રધાનતા કરકે અન્ય પૃથિવિયોં કે સાથ હસકે યોગ મેં હન પાંચ નૈર-

“ એવં એકેકાએ સમં ચારેયઞ્વાઓ ” રત્નપ્રમા અને શર્કરાપ્રમાની પ્રધા-નતાવાળા પૂર્વોક્ત ચાર વિકલ્પોના જેવાં ભાંગાઓ કહેવામા આવ્યાં છે, એવાંજ ભાંગાઓ વાલુકાપ્રમા આદિ પૃથ્વીઓ પછીની પૃથ્વીઓ સાથે યોગ કરીને કહેવા જોઈએ. આ રીતે વાલુકાપ્રમા સાથે ૧૬ ભાંગાઓ, પંકપ્રમા સાથે ૧૨ ભાંગાઓ, ધૂમપ્રમા સાથે ૮ ભાંગાઓ અને તમ પ્રમા સાથે ૪ ભાંગાઓ થાય છે. “ જાવ અહવા ચત્તારિ તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોઝ્જા ” આ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારે ૪-૧ ના વિકલ્પની અપેક્ષાએ જે છેલ્લો ભાગો બને છે તે પ્રકટ કર્યો છે-“ અથવા ચાર નારકો તમ પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીનો એક નારક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે. ” આ સૌથી છેલ્લો દ્વિકસંયોગી ભાગો સમજવો.

આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે...૧-૪, ૨-૩, ૩-૨, ૪-૧ આ ચાર પ્રકારના વિકલ્પોની અપેક્ષાએ જેવી રીતે શર્કરાપ્રમા સાથે પછીની પાંચ પૃથ્વી ઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી દરેક વિકલ્પના પાંચ ભાગો બને છે અને એવાં

પદ્મપ્રમાયાં દ્વાદશ ૧૨, ધૂમપ્રમાયામ્ અષ્ટૌ ૮, તમઃપ્રમાયાં ચ ચત્વારઃ ૪, एवं सर्वसंमेलने ૨૪+૨૦+૧૬+૧૨+૮+૪=૮૪ ચતુરશીતિર્ભજ્ઞાઃ ભવન્તીતિ ભાવઃ । તદેવ વિશદીક્રિયતે-પશ્ચાનાં નૈરયિકાણાં પૃથિવીદ્વયસંયોગેન એકવિકલ્પે એકવિંશતિર્ભજ્ઞા ભવન્તિ, તથાદિ—“એકશ્ચત્વારઃ ૧, દ્વૌ ત્રયઃ ૨, ત્રયો દ્વૌ ૩, ચત્વાર એકઃ ૪” ઇતિ ચત્વારો વિકલ્પા ભવન્તિ, તત્ર પ્રથમે’ એકશ્ચત્વારઃ ઇતિ વિકલ્પે એકવિંશતિર્ભજ્ઞા ભવન્તિ, યથા સ્તનપ્રમાયા સહ શર્કરાપ્રમાયાં યોગે કૃતે પદ ૬,

ચિક્ષોં કે દ્વિકસંયોગી ચાર વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ૧૬ ભંગ હોતે હૈં । હસી તરહ સે પંકપ્રમા કા ધૂમપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં કે સાથ યોગ કરને પર ત્રીન ૩ ભંગ હોતે હૈં-હન ત્રીન ભંગોં કે સાથ પૂર્વોક્ત ૪ વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ૧૨ ભંગ હોતે હૈં । ધૂમપ્રમા કે સાથ અન્ય તમઃપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં કા યોગ કરને પર લબ્ધ દો વિકલ્પ કે સાથ હન પૂર્વોક્ત ચાર ૪ વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ૮ ભંગ હોતે હૈં । તમઃપ્રમા કે સાથ અધઃસસમીપૃથિવી કા યોગ કરને પર લબ્ધ એક વિકલ્પ કે સાથ ચાર વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ૪ ભંગ હોતે હૈં હસ તરહ ૨૪-૨૦-૧૬-૧૨-૮-૪ કા યોગ કરને પર ૮૪ વિકલ્પ દ્વિકસંયોગી આ જાતે હૈં । અથ સૂત્રકાર હસી બાત કો સ્પષ્ટ કરતે હૈં-પાંચ નૈરયિકોં કે પૃથિવી દ્વય કે સંયોગ સે એક વિકલ્પ મેં ૨૧ ભંગ હોતે હૈં ૧-૪, ૨-૩, ૩-૨, ૪-૧ યે ચાર વિકલ્પ પાંચ નૈરયિકોં કે

ચાર વિકલ્પના ૫×૪=૨૦ લાંગા બને છે, એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની ચાર પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી ૪ લાંગા બને છે અને એવાં ચાર વિકલ્પો બનતા હોવાથી વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૪×૪=૧૬ લાંગા બને છે એજ પ્રમાણે પદ્મપ્રભા સાથે પછીની ત્રણ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કરવાથી દરેક વિકલ્પના ત્રણ લાંગા બનતા હોવાથી કુલ ૩×૪=૧૨ લાંગા બને છે એજ પ્રમાણે ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓના યોગથી દરેક વિકલ્પના ૨ લાંગા બનતા હોવાથી ૪ વિકલ્પના ૨×૪=૮ લાંગા બને છે. એજ પ્રમાણે તમઃપ્રભા સાથે સાતમી પૃથ્વીના યોગથી ૧ લાંગા બનતા હોવાથી ૪ વિકલ્પના કુલ ૪ લાંગા બને છે. આ બધાં લાંગાઓનો સરવાળો ૨૪+૨૦+૧૬+૧૨+૮+૪=૮૪ થતો હોવાથી દ્વિકસંયોગી કુલ વિકલ્પો ૮૪ થાય છે

હવે સૂત્રકાર એજ વાતને સ્પષ્ટ કરતા કહે છે—“ બે પૃથ્વીમા મળીને પાંચ નારકો ઉત્પન્ન થતાં હોય એવા એક વિકલ્પના કુલ ૨૧ લાંગા થાય છે એવા ૧-૪, ૨-૩, ૩-૨ અને ૪-૧ ના દ્વિકસંયોગી ચાર વિકલ્પો

અવં રત્નપ્રભા-વાલુકાપ્રભાયોગે પચ્ચ ૫, રત્નપ્રભા-પદ્મપ્રભાયોગે ચત્ત્વારઃ ૪, રત્નપ્રભા-ધૂમપ્રભાયોગે ત્રયઃ ૩, રત્નપ્રભા-તમઃપ્રભાયોગે દ્વૌ ૨, રત્નપ્રભા-અધઃસપ્તમીયોગે એકઃ ૧ । એવમ્ ૬-૫-૪-૩-૨-૧ એકત્રીકરણે સર્વે એકવિંશતિર્ભેદા ભવન્તિ ૨૧ । અવં 'દ્વૌ ત્રયઃ' ઇતિ દ્વિતીયવિકલ્પેન એકવિંશતિર્ભેદાઃ ૨૧ । તથા 'ત્રયો દ્વૌ' ઇતિ તૃતીયવિકલ્પેન એકવિંશતિર્ભેદાઃ ૨૧ । 'ચત્ત્વાર એકઃ' ઇતિ ચતુર્થવિકલ્પેનાપિ એકવિંશતિર્ભેદાઃ ૨૧ । એવમ્ ૨૧-૨૧-૨૧-૨૧ એકવિંશતિચતુષ્ટયસંમેલને જાતાઃ સર્વે ચતુરશીતિર્ભેદાઃ ૮૪ ।

દ્વિક સંયોગી હૈં । ઇન મેં જો ૧-૪ યહ પ્રથમ વિકલ્પ હૈં ઇસ વિકલ્પ મેં ૨૦ ભંગ હોતે હૈં-જૈસે કિ-રત્નપ્રભા ઓર વાલુકાપ્રભા કા યોગ કરને પર ૫, રત્નપ્રભા ઓર પંકપ્રભા કા યોગ કરને પર ૪, રત્નપ્રભા ઓર ધૂમપ્રભા કા યોગ કરને પર ૩, રત્નપ્રભા ઓર તમઃપ્રભા કા યોગ કરને પર ૨, રત્નપ્રભા ઓર અધ સપ્તમી કા યોગ કરને પર ૧ ભંગ હોતા હૈં સો ઇન સબ ભંગોં કા જોડ ૨૧ આ જાતા હૈં । ઇસ તરહ સે દો ત્રીન રૂપ જો દ્વિતીય વિકલ્પ હૈં, ઇસ વિકલ્પ મેં ઓ ૨૧ વિકલ્પ હોતે હૈં । ૩-૨ રૂપ જો ત્રીસરા વિકલ્પ હૈં ઇસ વિકલ્પ મેં ઓ ૨૧ ઓર ૪-૧ રૂપ જો ચૌથા વિકલ્પ હૈં ઇસ વિકલ્પ મેં ઓ ૨૧ ભંગ હોતે હૈં । ૨૧ કો ૪ સે ગુણા કરને પર ૮૪ હો જાતે હૈં-ઇસ તરહસે યે ૮૪ ભંગ પાંચ નૈરયિકોં કે દ્વિકસંયોગી ભંગ હૈં ।

થાય છે. તે આર વિકલ્પમાના પહેલા વિકલ્પમાં કુલ ૨૧ ભાગા થાય છે. જેમકે રત્નપ્રભા સાથે શર્કરાપ્રભાનો યોગ કરવાથી ૬ ભાગા થાય છે, રત્નપ્રભા સાથે વાલુકાપ્રભાનો યોગ કરવાથી પાંચ ભાગા, રત્નપ્રભા સાથે પંકપ્રભાનો યોગ કરવાથી ચાર ભાગા, રત્નપ્રભા સાથે ધૂમપ્રભાનો યોગ કરવાથી ૩ ભાગા, રત્નપ્રભા સાથે તમ પ્રભાનો યોગ કરવાથી ૨ ભાગા અને રત્નપ્રભા સાથે અધ સપ્તમીનો યોગ કરવાથી ૧ ભાગો અને છે આ રીતે પહેલા વિકલ્પના ભાગાઓનો સરવાળો ૨૧ થાય છે

એજ પ્રમાણે ૨-૩ ના બીજા વિકલ્પના પણ ૨૧ ભાગા થાય છે, એજ પ્રમાણે ૩-૨ ના ત્રીજા વિકલ્પના પણ ૨૧ ભાગા થાય છે અને ૪-૧ ના ચોથા વિકલ્પના પણ ૨૧ ભાગા થાય છે આ રીતે ચારે વિકલ્પના કુલ ભાગાઓની સખ્યા $21 \times 4 = 84$ થાય છે આ રીતે પાંચ નારકોના દ્વિક સંયોગી ભાગાની કુલ સખ્યા ૮૪ થાય છે.

અથ પશ્ચાનાં નૈરયિકાણાં નરકત્રયસંયોગે પઢ વિકલ્પા ભવન્તિ, તથાદિ-એકઃ
 એકઃ ત્રયઃ ૧, એકઃ દ્વૌ દ્વૌ ૨, દ્વૌ એકઃ દ્વૌ ૩, એકઃ ત્રયઃ એક ૪, દ્વૌ દ્વૌ
 એકઃ ૫, ત્રયઃ એકઃ એકઃ ૬, इति पङ्क्तिविकल्पाः ६ । तत्र एकैकस्मिन् विकल्पे सप्तानां
 पदानां पञ्चत्रिंशद् भङ्गा भवन्ति। ते यथा-रत्नप्रभा-शर्कराप्रभेति पृथिवीद्वयेन सह
 वालुकाप्रभादिपृथिवीनां संयोगे कृते पञ्च भङ्गाः ५ । रत्नप्रभा-वालुकाप्रभेति
 पृथिवीद्वयेन सह पङ्कप्रभादिपृथिवीनां संयोगे कृते चत्वारो भङ्गाः ४ । रत्नप्रभा-
 -पङ्कप्रभेति पृथिवीद्वयेन सह धूमप्रभादिपृथिवीनां संयोगे कृते त्रयो भङ्गाः ३ ।
 रत्नप्रभा-धूमप्रभेति-पृथिवीद्वयेन सह तमःप्रभाऽधःसप्तम्योः संयोगेकृते द्वौ
 भङ्गौ २ । रत्नप्रभा-तमःप्रभेति पृथिवीद्वयेन सह अधःसप्तम्याः संयोगे कृते सति एको

પાંચ નૈરયિકોં કે નરકત્રય કે સંયોગ મેં ૬ વિકલ્પ હોતે હૈં-જૈસે
 કિ ૧-૧-૩, ૧-૨-૨, ૨-૧-૨, ૧-૩-૧, ૨-૨-૧, ૩-૧-૧ । હનમેં સે
 એક એક વિકલ્પ મેં સાતપદોં કે ૩૫ ભંગ હોતે હૈં-જો હસ પ્રકાર સે હૈં
 -રત્નપ્રભા ઓર શર્કરાપ્રભા હન દો પૃથિવિયોં કે સાથ વાલુકા આદિ
 પૃથિવિયોં કા સંયોગ હોને પર ૫ ભંગ હોતે હૈં, રત્નપ્રભા ઓર વાલુકા-
 પ્રભા કે સાથ પઙ્કપ્રભા આદિ પૃથિવિયોં કા સંયોગ કરને પર ૪ ભંગ હોતે
 હૈં, રત્નપ્રભા એવં પંકપ્રભા હન દો પૃથિવિયોં કે સાથ ધૂમપ્રભાદિપૃથિવિયોં
 કા સંયોગ હોને પર ત્રીન ભંગ હોતે હૈ, રત્નપ્રભા એવં ધૂમપ્રભા હન દો
 પૃથિવિયોં કે સાથ તમઃ પ્રભા ઓર અધઃ સપ્તમી કા સંયોગ કરને પર
 દો ભંગ હોતે હૈં । ઓર રત્નપ્રભા એવં તમઃ પ્રભા કા અધઃ સપ્તમીપૃથિવી

પાંચ નારકોનો ત્રણ નરકોમાં સંયોગ થતો હોય એવા ૬ પ્રકારના
 વિકલ્પો બને છે—૧-૧-૩, ૧-૨-૨, ૨-૧-૨, ૧-૩-૧, ૨-૨-૧ ૩-૧-૧
 પહેલા વિકલ્પનું તાત્પર્ય—“ એક નારક એક નરકમાં, એક નારક બીજી કોઈ
 નરકમાં અને ત્રણ નારક ત્રીજી કોઈ નરકમાં ઉત્પન્ન થતા હોય એવો આ
 પહેલો વિકલ્પ છે એજ પ્રમાણે બાકીના વિકલ્પોનો ભાવાર્થ પણ સમજવો.
 પ્રત્યેક વિકલ્પના સાત પદો સાથે ૩૫ લગ થાય છે જે આ પ્રમાણે સમજવા—
 રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા સાથે પછીની પાંચ પૃથ્વીઓનો અનુક્રમે યોગ કર
 વાથી ૫ લગ થાય છે, રત્નપ્રભા અને વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની પંકપ્રભા
 આદિ ૪ પૃથ્વીઓના યોગથી ૪ લગ થાય છે, રત્નપ્રભા અને પંકપ્રભા સથે
 પછીની ધૂમપ્રભા આદિ ૩ પૃથ્વીઓના યોગથી ૩ લગ થાય છે, રત્નપ્રભા
 અને ધૂમપ્રભા સાથે પછીની બે પૃથ્વીઓના યોગથી ૨ લગ થાય છે અને
 રત્નપ્રભા અને તમઃપ્રભા સાથે પછીની સાતમી પૃથ્વીના યોગથી ૧ લગ થાય

भङ्गः १ । एवम् ५-४-३-२-१ पञ्च, चत्वारः, त्रयः, द्वौ, एकः, इति मिलित्वा सर्वे पञ्चदश इति रत्नप्रभापृथिवीप्राधान्येन पञ्चदश भङ्गा भवन्ति १५ । अनया रीत्या शर्कराप्रभा-वालुकाप्रभाभ्यां शेषपृथिवीयोगे चत्वारः ४ । शर्कराप्रभा-पङ्कप्रभाभ्यां शेषपृथिवीयोगे त्रयः ३, शर्कराप्रभा-धूमप्रभाभ्यां तमाऽधःसप्तम्यो-योगे कृते द्वौ भङ्गौ २, शर्कराप्रभा-तमःप्रभाभ्यामधःसप्तमीयोगे एकः १, एवम् ४-३-२-१ चत्वारस्त्रयो द्वावेक इति शर्करापृथिवीप्राधान्येन दश भङ्गा भव-न्ति १० । अथ वालुकाप्रभा-पङ्कप्रभाभ्यां शेषपृथिवीयोगे त्रयः ३, वालुकाप्रभा-धूमप्रभाभ्यां शेषतमःप्रभाऽधःसप्तम्या योगे द्वौ भङ्गौ २, वालुकाप्रभा-तमःप्रभाभ्यां शेषाऽधःसप्तम्या योगे एको भङ्गः १ । एवम् ३-२-१ त्रयो द्वावेक इति

के साथ संयोग करने पर एक भंग होता है । इस तरह ५-४-३-२-१ मिलकर १५ भंग रत्नप्रभा पृथिवी की प्रधानता से होते हैं । इसी रीति के अनुसार शर्कराप्रभा और वालुकाप्रभा के साथ शेष पृथिवियों का योग होने पर ४ भंग शर्कराप्रभा और पङ्कप्रभा के साथ शेष पृथिवियों का योग होने पर तीन भंग शर्कराप्रभा और धूमप्रभा के साथ तमः प्रभा और अधः सप्तमी पृथिवी का योग होने पर २ भंग, और शर्कराप्रभा और तमः प्रभा के साथ अधः सप्तमी पृथिवी का योग होने पर १ भंग होता है इस तरह से ४-३-२-१ को जोड़ देने से शर्कराप्रभापृथिवी की प्रधानता में १० भंग आ जाते हैं । वालुकाप्रभा और पङ्कप्रभा के साथ शेष पृथिवियों का योग करने पर तीन भंग, वालुकाप्रभा और धूमप्रभा के साथ शेष तमः प्रभा और अधः सप्तमीपृथिवी का योग करने पर २ भंग, तथा वालुकाप्रभा और तमः प्रभा के साथ अधः सप्तमी पृथिवी का योग करने पर एक भंग आता है । इस तरह

छे आ रीते रत्नप्रभा पृथ्वीनी प्रधानतावाणा ५+४+३+२+१=१५ लग थाय छे. अने प्रभाये शर्कराप्रभा अने वालुकाप्रभा साथे पछीनी पृथ्वीओना योगथी ४ लग, शर्कराप्रभा अने पङ्कप्रभा साथे पछीनी पृथ्वीओना योगथी ३ लग, शर्कराप्रभा अने धूमप्रभा साथे पछीनी पृथ्वीओना योगथी २ लग, अने शर्कराप्रभा अने तमःप्रभा साथे सातमी पृथ्वीना योगथी १ लग थाय छे आ रीते शर्कराप्रभानी प्रधानतावाणा ४+३+२+१=१० लग अने छे. वालुकाप्रभा अने पङ्कप्रभा साथे पछीनी ३ पृथ्वीओना योग करवाथी त्रय लग, वालुकाप्रभा अने धूमप्रभा साथे पछीनी २ पृथ्वीओना योग करवाथी २ लग अने वालुकाप्रभा अने तमःप्रभा साथे सातमी पृथ्वीओना योग कर-

વાલુકાપ્રમા-પૃથિવીપ્રાધાન્યેન પદ્મ મજ્ઞા મયન્તિ ૬ । અથ પદ્મપ્રમા-ધૂમપ્રમાભ્યાં
 શેષતન પ્રમાઽધઃસપ્તમીયોગે દ્વો મજ્ઞો ૨ । પદ્મપ્રમા-તમઃપ્રમાભ્યાં શેષાધઃ-
 સપ્તમીયોગે ઇકો મજ્ઞઃ ૧ । એવમ્ ૨-૧ દ્વાવેકઃ ઇતિ પદ્મપ્રમાપ્રાધાન્યેન ત્રયો
 મજ્ઞા મયન્તિ ૩ । ધૂમપ્રમા-તમઃપ્રમા-ઽધઃસપ્તમીતિ પૃથિવીત્રયયોગે ઇકો મજ્ઞઃ
 ૧ । એવમ્ ધૂમપ્રમાપ્રાધાન્યેન ઇકો મજ્ઞઃ ૧ । એવમ્ ૧૫-૧૦-૬-૩-૧, પચ્ચ-
 દશ, દશ, પદ્મ, ત્રયઃ, એકઃ, ઇતિ સર્વસંમેલને જાતાઃ સર્વે પચ્ચત્રિશદ્ મજ્ઞાઃ ૩૫ ।
 તતઃ પચ્ચત્રિશતઃ પદ્મિર્ગુણને દશાધિકશતદ્વયમજ્ઞા જાયન્તે ૨૧૦ । તાન્ દર્શયન્
 પ્રથમમ્ 'એકઃ એક ત્રયઃ' ઇતિ પ્રથમવિકલ્પમાહ-'અહવા એગે' इत्यादि ।

૩-૨-૧=૬ ભંગ વાલુકા પૃથિવી કી પ્રધાનતા સે હોતે હૈં । પંકપ્રમા ઓર
 ધૂમપ્રમા કે સાથ શેષ તમઃ પ્રમા ઓર અધઃ સપ્તમી પૃથિવી કા યોગ
 હોને પર દો ભંગ ઓર પંકપ્રમા એવં તમઃ પ્રમા કે સાથ શેષ અધઃ સપ્તમી
 પૃથિવી કા યોગ હોને પર એક ભંગ આતા હૈ । હસ તરહ પંકપ્રમા કી
 પ્રધાનતા સે ત્રીસ ભંગ ઓર ધૂમપ્રમા કી પ્રધાનતા સે એક ભંગ હોતા
 હૈ । હસ તરહ ૧૫-૧૦-૬-૩-૧ યે સવ મિલકર ૩૫ ભંગ હો જાતે હૈં ।
 इन ૩૫ ભંગોં મેં ૬ કા ગુણ કરને પર ૨૧૦ ભંગ હો જાતે હૈં । इन भंगों
 કો દિખાતે હુએ સૂત્રકાર પ્રથમ એક એક ત્રીસ હસ વિકલ્પ કા પહિલે
 કથન કરતે હૈં-(અહવા એગે રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ તિન્નિ
 વાલુપ્પમાએ, હોજ્જા) અથવા પાંચનારકોં મેં સે એક નારક રત્નપ્રમા
 મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં, ઓર ત્રીસ વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧,

વાથી ૧ ભંગ બને છે. આ રીતે વાલુકાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૩+૨+૧=૬
 ભંગ બને છે પંકપ્રમા અને ધૂમપ્રમા સાથે બાકીની બે પૃથ્વીઓનો યોગ
 કરવાથી ૨ ભંગ અને પંકપ્રમા અને તમઃપ્રમા સાથે સાતમી પૃથ્વીનો યોગ
 કરવાથી ૧ ભંગ બને છે. આ રીતે પંકપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૨+૧=૩ ભંગ
 બને છે. ધૂમપ્રમા અને તમઃપ્રમા સાથે સાતમી પૃથ્વીનો યોગ કરવાથી ધૂમ
 પ્રમાની પ્રધાનતાવાળો ૧ ભંગ બને છે. આ રીતે ૧૫+૧૦+૬+૩+૧=૩૫
 ભંગ પહેલા વિકલ્પની અપેક્ષાએ બને છે. એવાં ૬ વિકલ્પોના કુલ ત્રિકસંયોગી
 ભંગ ૩૫×૬=૨૧૦ થાય છે

પહેલાં તેા સૂત્રકાર એક-એક-ત્રણના વિકલ્પવાળા ભગોતુ નીચે પ્રમાણે
 કથન કરે છે-(અહવા-એગે રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, તિન્નિ વાલુપ્પમાએ
 હોજ્જા) (૧) અથવા તે પાંચ ન રકોભાથી એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક
 શર્કરાપ્રમામાં અને ત્રણ નારક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (એવ જાવ

‘અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, તિન્નિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, ત્રયો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ, ૧ ‘એવં જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, તિન્નિ અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, ત્રયઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ ૨, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ત્રયો ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, ત્રયસ્તમાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા એગો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ત્રયોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૫, ઇતિ પ્રથમે વિકલ્પે પશ્ચ ભક્ષા । અથ-‘એકઃ દ્વૌ દ્વૌ’ ઇતિ દ્વિતીયવિકલ્પમાહ-‘અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ દો વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયાં દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયાં ભવતઃ ૧

(એવં જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, તિન્નિ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, ઓર ત્રીન પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર ત્રીન નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર ત્રીન નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર ત્રીન નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૫, હસ તરહ સે યે પ્રથમ વિકલ્પ મેં પાંચ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય વિકલ્પ મેં ઓ પાંચભંગ હોતે હૈં-જો હમ પ્રકાર સે હૈં-(અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર દો નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન

અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, તિન્નિ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, અને બાકીના ત્રણ નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને ત્રણ નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને ત્રણ નારક તમ પ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને ત્રણ નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે પ્રથમ વિકલ્પના પાંચ ભંગનું કથન કરીને હવે સૂત્રકાર બીજા વિકલ્પના (૧-૨-૨ ના વિકલ્પના) પાંચ ભંગનું નીચે પ્રમાણે કથન કરે છે—

(અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) (૧) અથવા એક રત્નપ્રમામાં, એક શર્કરાપ્રમામાં અને એક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન

‘ एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सकरप्पभाए, दो अहे सत्तमाए होज्जा ’
 एवं पूर्वोक्तरीत्या यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायां द्वौ पङ्क-
 भायां भवतः २, अथवा एको रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायां द्वौ धूमप्रभायां भवतः
 ३, अथवा एको रत्नप्रभायां, द्वौ शर्कराप्रभायां द्वौ तमायां भवतः ४, अथवा एको
 रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायां द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः ५, इति द्वितीयविकल्पस्य
 पञ्चमङ्गाः ५, अर्थ ‘द्वौ, एकः द्वौ’ इतितृतीयविकल्पमाह—‘अहवा दो रयणप्पभाए
 एगे सकरप्पभाए, दो वालुयप्पभाए होज्जा ’ अथवा द्वौ रत्नप्रभायां भवतः, एकः
 शर्कराप्रभायां, द्वौ वालुकाप्रभायां भवतः १, ‘ एवं जाव अहवा दो रयणप्पभाए,

हो जाते हैं १, (एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सकरप्पभाए
 दो अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, दो नारक
 शर्कराप्रभा में और दो नारक पंकप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं २, अथवा
 एक नारक रत्नप्रभा में, दो नारक शर्कराप्रभा में, और दो नारक धूम-
 प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ३, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, दो नारक
 शर्कराप्रभा में और दो नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं ४, अथवा
 एक नारक रत्नप्रभा में, दो नारक शर्कराप्रभा में और दो नारक अधः
 सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं, ५ इस तरह से ये (एक दो दो)
 रूप द्वितीय विकल्प में भंग है । (दो एक दो) रूप जो तृतीय विकल्प
 हैं उसमें पांच ५ भंग इस प्रकार से हैं—(अहवा दो रयणप्पभाए, एगे
 सकरप्पभाए, दो वालुयप्पभाए होज्जा) अथवा दो नारक रत्नप्रभा में, एक
 नारक शर्कराप्रभा में और दो नारक वालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं

થાય છે. (एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए दो सकરप्પભાए, दो अहे सत्तमाए
 होज्जा) (२) अथवा એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને
 બે નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં,
 બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને બે નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા
 એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને બે નારક તમઃપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં
 અને બે નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે ૨-૧-૨ રૂપ ત્રીજા વિકલ્પના પાંચ ભંગ પ્રકટ કરવામાં આવે છે.
 (અહવા દો રયણપ્પભાए, એગે સકરપ્પભાए, દો વાલુયપ્પભાए હોજ્જા) (૧)
 અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને બે નારક
 વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (एवं जाव अहवा-दो रयणप्पभाए, एगे सकर-

એ સ્વકરપ્પમાણ દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવ પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ પદ્મપ્રમાયાં ભવતઃ ૨, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ ધૂમપ્રમાયાં ભવતઃ ૩, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ તમાયાં ભવતઃ ૫, ઇતિ તૃતીયવિકલ્પે પશ્ચમદ્વાઃ ૫।

અથ- ' એકઃ ત્રયઃ એકઃ ' ઇતિ ચતુર્થવિકલ્પમાહ- ' અહવા એગે રચણપ્પમાણ, તિન્નિ સ્વકરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૨, ' એવ જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ,

૧, (એવં જાવ અહવા દો રચણપ્પમાણ એગે સ્વકરપ્પમાણ, દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો નારક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈ ૨, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈ ૩, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં, એક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો નારક તમાઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ૪ અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર દો નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હોતે હૈ ૫। " એક ત્રીન એક " રૂપ જો ચતુર્થ વિકલ્પ હૈ અવ ઉસમેં ભંગોં કો કહને કે લિયે સૂત્રકાર કહતે હૈ- (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, તિન્નિ સ્વકરપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ૧, (એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, તિન્નિ સ્વક-

પ્પમાણ, દો અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨) અથવા બે નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બે નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા બે નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બે નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બે નારક તમાઃપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે નારક રત્નપ્રમામાં એક નારક શર્કરાપ્રમામાં અને બે નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ૧-૩-૧ રૂપ બે ચોથો વિકલ્પ છે તેના પાંચ ભાગ પ્રકટ કરવામાં આવે છે- (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, તિન્નિ સ્વકરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) (૧) અથવા એક રત્નપ્રમામાં, ત્રણ શર્કરાપ્રમામાં અને એક વાલુકાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, તિન્નિ સ્વકરપ્પ-

તિન્નિ સક્કરપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વેક્કરીત્યા યાવત્-અથવા
 એકો રત્નપ્રમાયાં, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૨, અથવા એકો
 રત્નપ્રમાયાં, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્ ભવતિ ૩, અથવા એકો
 રત્નપ્રમાયાં, ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪, અથવા એકો રત્નપ્ર-
 માયાં ત્રયઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકોઽથઃ સસમ્યા ભવતિ, ૫. ઇતિ ચતુર્થવિકલ્પે
 પચ્ચ મજ્ઞાઃ અથ ' દ્વૌ દ્વૌ એકઃ ' ઇતિ પચ્ચમવિકલ્પમાહ- ' અથવા દો રચણપ્પમાણ,
 દો સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ શર્કરા-
 પ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ ૧, ' એવં જાવ અથવા દો રચણપ્પમાણ, દો સક્કર-
 પ્પમાણ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વેક્કરીત્યા યાવત્-અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમા-

રપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં,
 ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં, ઓર એક નારક પદ્મપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા
 હૈ ૨, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર
 એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા એક નારક રત્ન-
 પ્રમા મેં ત્રીન નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન
 હો જાતા હૈ ૪ અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, ત્રીન શર્કરાપ્રમા મેં ઓર
 એક નારક અથઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૫ । “ દો દો એક ” રૂપ
 જો પાંચવાં વિકલ્પ હૈ ઉમમેં પાંચ ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં- (અથવા
 -દો રચણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા
 દો રત્નપ્રમા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રમા
 મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, (એવં જાવ અથવા દો રચણપ્પમાણ, દો સક્કર-
 પ્પમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) હસી તરહ સે (યાવત્ અથવા દો

માણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામા, ત્રણ શર્કરા-
 પ્રમામાં અને એક નારક પદ્મપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક
 રત્નપ્રમામા, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રમામાં અને એક નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રમામાં અને
 એક નારક તમપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં
 ત્રણ નારક શર્કરાપ્રમામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ૨-૨-૧ રૂપ પાંચમાં વિકલ્પના પાંચ ભંગો પ્રકટ કરવામા આવે
 છે- “ અથવા દો રચણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧)
 અથવા બે નારક રત્નપ્રમામાં, બે નારક શર્કરાપ્રમામા અને એક નારક વાલુ-
 કાપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવં જાવ અથવા દો રચણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ

યાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવતિ ૨, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયાં ભવતિ ૩, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયાં ભવતિ ૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યા ભવતિ ૫. ઇતિ પશ્ચમવિકલ્પે પશ્ચમઙ્ગાઃ ૫। અથ 'ત્રયઃ, એકઃ, એકઃ એકઃ' ઇતિ ષષ્ઠવિકલ્પપ્રાહ—' અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયાં ભવતિ ૧, 'એવં જાવ અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા ત્રયો

રત્નપ્રભા મેં દો શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ) હિસ અન્તિમ વિકલ્પતક જાનના ચાહિયે હિસકે પહિલે કે ત્રીન વિકલ્પ હિસ પ્રકાર સે હૈ—“ અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક પંકપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૪ ” । “ ત્રીન એક એક ” રૂપ જો છટ્ટા વિકલ્પ હૈ હિસમેં ૫ વિકલ્પ હિસ પ્રકાર સે હૈ—(અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ? યહ પ્રથમ ભંગ છટે વિકલ્પ કા હૈ “ એવં જાવ અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) યાવત્ અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં એક

એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નીચે સાતમી નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ૩-૧-૧ ૩૫ છટ્ટા વિકલ્પના પાંચ ભાગ કહેવામાં આવે છે—
“ અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧)
અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ‘ એવં જાવ અહવા તિન્નિ રચણપ્પમાણ, એગે

રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્ ભવતિ ૨, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્ ભવતિ ૩, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકસ્તમાયામ્ ભવતિ ૪, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસસમ્યામ્ ભવતિ ૫, इति षष्ठं विकल्पेऽपि पञ्चभङ्गाः अथ रत्नप्रभा-वालुकाप्रभा संयोगे भङ्गानाह-‘अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, तिन्नि पंकप्पभाए होज्जा’ अथवा एको नैरयिको रत्नप्रभायाम् एको वालुकाप्रभायां, त्रयः पद्मप्रभायां भवन्ति, ‘एवं’ एएणं

નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ” યહ અન્તિમ ભંગ છટે વિકલ્પ કા હૈ-इसके पहिले के तीन विकल्प इस प्रकार से हैं-अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में और एक नारक पंकप्रभा में उत्पन्न हो जाता है २, अथवा-तीन नारक रत्नप्रभा में एक नारक शर्कराप्रभा में और एक नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है ३ अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में और एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ४ इसमें का अन्तिम विकल्प (एवं जाव अहवा तिन्नि रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए एगे अहे सत्तमाए) इस सूत्र पाठ द्वारा कहा ही जा चुका है । अब रत्नप्रभा और वालुकाप्रभा में जो भंग बनते हैं-उन्हें सूत्रकार कहते हैं -(अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, तिन्नि पंकप्पभाए होज्जा) अथवा एक नैरयिक रत्नप्रभा में, एक नैरयिक वालुकाप्रभा में और तीन नैरयिक पंकप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, अथवा-एक नैरयिक

સક્કરપ્પભાए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ” (२) अथवा त्रयु नारक रत्नप्रभाમાં એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા ત્રયુ નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા ત્રયુ નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રયુ નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે રત્નપ્રભા અને વાલુકાપ્રભા સાથે પછીની પૃથ્વીઓના યોગથી જે ભાગાઓ બને છે, તે સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે-‘अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, तिन्नि पंकप्पभाए होज्जा ” (१) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રયુ નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય

કમેણં જહા ચઉપ્હં તિયા સંજોગો મણિઓ તહા પંચપ્હ વિ તિયા સંજોગો મણિ-
યવ્વો ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા એતેન ઉપર્યુક્તેન અમિલાપક્રમેણ યથા ચતુર્ણાં નૈરયિ-
કાણાં ત્રિકસંયોગો મણિતસ્તથા પશ્ચાનામપિ નૈરયિકાણાં ત્રિકસંયોગો મણિતવ્યઃ
કિન્તુ ચતુર્ણામપેક્ષયા પશ્ચાનાં કિશ્ચિદ્ વિશેષમાહ-નવરં તત્થ ઇગો સચારિજ્જહ,

રત્નપ્રભા મેં, એક નૈરયિક વાલુકાપ્રભા મેં, ઓર ત્રીન નૈરયિક ધૂમપ્રભા
મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા-એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં, એક નૈરયિક
વાલુકાપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નૈરયિક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩,
અથવા એક નૈરયિક રત્નપ્રભા મેં, એક વાલુકાપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નૈરયિક
અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪ હસ પ્રકાર સે યે ચાર ભંગ પ્રથમ
વિકલ્પ જો ૧-૧-૨ રૂપ હૈં ઉસમેં હો જાતે હૈં । હસી તરહ સે ૧-૨-૨
રૂપ જો દ્વિતીય વિકલ્પ હૈં ઉસમેં ભી ૪ ભંગ હોતે હૈં । હસી પ્રકાર સે
તૃતીય વિકલ્પ મેં ચતુર્થ વિકલ્પ મેં, પંચમવિકલ્પ મેં ઓર છઠે વિકલ્પ
મેં ભંગોં કો જાનના ચાહિયે । હસી બાત કો સૂચિત કરને કે લિયે (એવં
એણં કમેણં જહા ચઉપ્હં તિયાસંજોગો મણિઓ તહા પંચપ્હ વિ તિયા
સંજોગો મણિયવ્વો) યહ સૂત્ર પાઠ કહા ગયા હૈં હસમેં યહ પ્રકટ કિયા
હૈં કિ પહિલે જૈસા ચાર નારકોં કા ત્રિકસંયોગ કિ જિસમેં ૧૦૫ વિકલ્પ
કહે ગયે હૈં ઉસી પ્રકાર સે યહાં પર પાંચ નૈરયિકોં કા ભી ત્રિકસં-
યોગ હસ ઉપર્યુક્ત અમિલાપ ક્રમ સે કહના ચાહિયે, કિન્તુ ચાર
નૈરયિકોં કે ત્રિકસંયોગ કી અપેક્ષા હસ પાંચ નૈરયિકોં કે ત્રિક સંયોગ

છે. (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, અને
ત્રણ નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં,
એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪)
અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને ત્રણ નારક
નીચે સાતમી નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે પહેલાં વિકલ્પના ૧-૧-૩
૩૫ ચાર ભાગોમાં થાય છે એજ પ્રમાણે ૧-૨-૨ ૩૫ બીજા વિકલ્પના ૫૫
ચાર ભાગોમાં સમજવા એજ પ્રમાણે ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા અને છઠા
વિકલ્પના ૫૫ ચાર ચાર ભાગોમાં સમજવા. એજ વાતને સૂચિત કરવાને
માટે “ એવં એણં કમેણં જહા ચઉપ્હં તિયાસંજોગો મણિઓ. તહા પંચપ્હ વિ
તિયા સંજોગો મણિયવ્વો ” આ સૂત્રપાઠનું કથન કરવામાં આવ્યું છે તેમાં
એ પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે કે પહેલાં જેવાં ચાર નારકોના ત્રિકસંયોગી ૧૦૫
વિકલ્પ કહેવામાં આવ્યા છે, એજ પ્રમાણે અહીં પાંચ નારકોના ત્રિકસંયોગી

इह दोन्नि, सेरां तं चैव जाव अहवा तिणि धूमप्पभाए एगे तमाए, एगे अहेसत्त-
माए दोज्जा ' नवरं विशेषस्तु तत्र चतुर्णां नैरयिकाणामभिलापके एकः संचार्यते
संचारितः, इह अत्र तु पञ्चानां नैरयिकाणामभिलापके द्वौ संचार्यते द्वौ संचार-
णोयावित्यर्थः, शेषं तदेव पूर्ववदेव बोध्यम्, तदन्तिमं विकल्पं सूचयन्नाह—यावत्
—अथवा त्रयो धूमप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तमीयां भवति,
मध्यमाश्च सर्वे विकल्पाः पूर्वोक्तरीत्या स्वयमूहनीयास्ते ऽमुक्तप्रायत्वात्, ग्रन्थ
विस्तरभयात् नेह प्रपञ्चनं कृतम्, तथा च पञ्चानां नैरयिकाणां नरकत्रिकसंयो-
जने दशाधिकशतद्वयं विकल्पा भवन्ति, तत्र रत्नप्रभायां नवतिः ९०, शर्करा-
प्रभायां पट्टिः ६०) बालुकाप्रभायां षट्त्रिंशत् ३६, पङ्कप्रभायाम् अष्टादश १८,

में यदि कोई अन्तर है तो वह दो के संचार करने की अपेक्षा से है
अर्थात् चार नैरयिकों के त्रिक संयोग संबंधी अभिलाप में एक का संचार
किया गया है और यहां पांच नैरयिकों के त्रिक संयोग संबंधी अभि-
लाप में दो का संचार किया जाता है। बाकी का और सब कथन पहिले
जैसा ही है। इसका अन्तिम विकल्प इस प्रकार से है यावत् अथवा तीन
नारक धूमप्रभा में एक नारक तमः प्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी
में उत्पन्न हो जाना है। इसके मध्यम के सब विकल्प पूर्वोक्त रीति के
अनुसार अपने आप जान लेना चाहिये क्यों कि ये सब विकल्प उक्त-
प्राय हैं। शास्त्र बढ जाने के भय से हमने यहां पर उन्हें नहीं लिखा
है। तथा च पांच नैरयिकों के नरक त्रिक के संयोग में २१० विकल्प हो
जाते हैं। रत्नप्रभा में ९०, शर्कराप्रभा में ६०, बालुकाप्रभा में ३६,

વિકલ્પો ઉપર્યુક્ત અભિલાપ ક્રમથી કહેવા જોઈએ. પરન્તુ ચાર નારકના ત્રિક
સંયોગ કરતાં પાંચ નારકોના ત્રિકય યોગમાં એટલું જ અંતર છે કે ચાર
નારકોના ત્રિકય યોગી અભિલાપમાં બેનો સંચાર કરવો જોઈએ બાકીનું સમસ્ત
કથન પહેલાના કથન પ્રમાણે જ સમજવું આ રીતે પાંચ નારકોના નૈરયિક
પ્રવેશ વિષેનો અંતિમ વિકલ્પ આ પ્રમાણે સમજવો. અથવા ત્રણ નારક
ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં
ઉત્પન્ન થાય છે. તે સિવાયના બાકીના મધ્યમ વિકલ્પો પૂર્વોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે
પોતાની બાંહે જ સમજી લેવા કારણ કે તે વિકલ્પો બનાવવાની પદ્ધતિ તો
બનાવી દેવામાં આવી ચુકી છે. બહુ જ વિસ્તાર થવાના ભયથી તે દરેક
વિકલ્પનું કથન કરવું અહીં શક્ય જણાતું નથી.

આ રીતે પાંચ નારકોના નરકત્રયના સંયોગમાં ૨૧૦ વિકલ્પો (લાંગાઓ)
થાય છે. રત્નપ્રભા સાથે ૯૦, શર્કરાપ્રભા સાથે ૬૦, વાલુકાપ્રભા સાથે ૩૬,

ધૂમપ્રભાયાં ૫૮ ૬, સર્વસંમેલને $૧૦ + ૬૦ + ૩૬ + ૧૮ + ૬ = ૨૧૦$ દશાધિક શતદ્વયં મજ્ઞા ભવન્તિ । અથ પશ્ચાતાં નૈરયિકાણાં નરકચતુષ્કયોગે ચત્વારિંશદધિકૈશતવિકલ્પાનાહ - ' અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ, દો પંકપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા ઇકો રત્નપ્રભાયાં ભવતિ, એકઃ શર્કરા

પંકપ્રભા મેં ૧૮, ધૂમપ્રભા મેં ૬ હસ તરહ યે સ્વ મિલકર ૨૧૦ મંગ હો જાતે હૈં । યહાં પર જો ૧૦, ૬૦ આદિ મંગ કહે ગયે હૈં સો વે હસ પ્રકાર સે કહે ગયે હૈં-કિ પાંચ નૈરયિકોં કે નરકત્રય કે સંયોગ મેં ૬ વિકલ્પ હોતે હૈં इन विकल्पों का रत्नप्रभा पृथिवी की प्रधानता से जायमान १५ भंगों के साथ गुणा करने पर ९० भंग हो जाते हैं । शर्करापृथिवी की प्रधानता से जायमान १० भंगों के साथ ६ विकल्पों का गुणा करने पर ६० भंग आ जाते हैं । वालुका पृथिवी की प्रधानता से जायमान ६ भंगों के साथ ६ विकल्पों का गुणा करने पर ३६ भंग आ जाते हैं । पंकप्रभा की प्रधानता से जायमान तीन भंगों के साथ ६ विकल्पों का गुणा करने पर १८ भंग हो जाते हैं, तथा-धूमप्रभा, तमः प्रभा और अधः सप्तमी इनके योग से जायमान एक भंग के साथ ६ विकल्पों का गुणा करने पर ६ भंग आ जाते हैं ।

अब पांच नैरयिकों के नरक चतुष्क के योग में जो १४० भंग होते हैं उन्हें प्रकट किया जाता है-(अहवा एगे रयणप्पमाए, एगे सक्करप्पमाए एगे वालुयप्पमाए, दो पंकप्पमाए होज्जा) अथवा पांच नैरयिकों

પંકપ્રભા સાથે ૧૮ અને ધૂમપ્રભા સાથે ૬, આ રીતે કુલ ૨૧૦ ત્રિકસયોગી વિકલ્પો થાય છે અહીં રત્નપ્રભા સાથે ૬૦ શર્કરાપ્રભા સાથે ૬૦ આદિ જે ભાંગાઓ કહ્યા છે તે આ પ્રમાણે કહેલા છે. પાંચ નારકોના નરકત્રયના સંયોગની અપેક્ષાએ ૬ વિકલ્પો કહ્યા છે. તે ૬ વિકલ્પોને રત્નપ્રભાપૃથ્વીની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૬૦ ભાંગાઓ અને છે શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા દરેક વિકલ્પના ૧૦ ભાંગાઓ થાય છે, તેથી ૬ વિકલ્પોના કુલ ૬૦ ભાંગાઓ થાય છે. વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા દરેક વિકલ્પના કુલ ૧૮ ભાંગા અને છે, તથા ધૂમપ્રભા, તમપ્રભા અને અધઃસપ્તમીના યોગથી દરેક વિકલ્પને ૧-૧ ભાગો થતા હોવાથી ૬ વિકલ્પના કુલ ૬ ભાંગા થાય છે

હવે પાંચ નારકોના નરકચતુષ્કમાં પ્રવેશની અપેક્ષાએ જે ૧૪૦ ચતુષ્ક સંયોગી ભાંગાઓ અને છે તેમને સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે-પહેલા વિહંતા ચાર ભાંગાઓ —“ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુકા

પ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયાં, દ્વૌ પદ્મપ્રભાયાં ભવતઃ, ' એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા' એવં પૂર્વેક્કરીત્યા યાવત્—અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, દ્વૌ ધૂમપ્રભાયાં ભવતઃ, અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, દ્વૌ તમઃપ્રભાયાં ભવતઃ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, દ્વૌ અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ ૪, ' અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ, એગે પદ્મપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરા-

મ્ને સે એક નૈરથિક રત્નપ્રભા મ્ને, એક નૈરથિક શર્કરાપ્રભા મ્ને, એક નૈરથિક વાલુકાપ્રભા મ્ને ઓર દો નૈરથિક પંકપ્રભા મ્ને ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, (એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા) હસી નરહ સે યાવત્ અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મ્ને, એક નારક શર્કરાપ્રભા મ્ને એક નારક વાલુકાપ્રભા મ્ને ઓર દો નારક અધઃ સપ્તમી મ્ને ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં । યહ અન્તિમ ૪ ચૌથા વિકલ્પ હૈં હસકે બીચ કે દો વિકલ્પ હસ પ્રકાર સે હૈં—અથવા—એક નારક રત્નપ્રભા મ્ને, એક નારક શર્કરાપ્રભા મ્ને, એક નારક વાલુકાપ્રભા મ્ને ઓર દો નારક ધૂમપ્રભા મ્ને ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા—એક નારક રત્નપ્રભા મ્ને, એક નારક શર્કરાપ્રભા મ્ને, એક નારક વાલુકા પ્રભા મ્ને ઓર દો નારક તમઃ પ્રભા મ્ને ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, ચૌથા અંગ ડપર લિખા જા ચુકા હૈં (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ

દો પદ્મપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા પાંચ નારકોમાંને એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને બે નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા ” એજ પ્રમાણે અન્તિમ ચોથો વિકલ્પ આ પ્રમાણે બને છે—અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને બે નારક અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે વચ્ચેના બે વિકલ્પો પ્રકટ કરવામાં આવે છે—(૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને બે નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને બે નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ચોથો ભાગો ઉપર આપવામાં આવી ચુક્યો છે.

પ્રમાયામ્, દ્વૌ વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવતિ ૧, 'એવ જાવ અહે સત્તમા' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા-એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરા-પ્રમાયામ્. દ્વૌ પદ્મપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયાં ભવતિ ૨, અથવા એકો રત્નપ્રમા-યામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃપ્રમાયાં ભવતિ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, દ્વૌ તમઃપ્રમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૮, 'અહવા એગે રચણપ્પમાણ, દો સવ્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પ-માણ, એગે પદ્મપ્પમાણ હોજ્જા' અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્,

એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્ક-રાપ્રમા મેં, દો નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર એક નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, (એવં જાવ અહે સત્તમા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં દો નારક પંકપ્રમા મેં, ઓર એક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, દો નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્ક-રાપ્રમા મેં દો નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪ (૮) (અહવા એગે રચણપ્પમાણ દો સવ્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ હોજ્જા) યહ કથન તૃતીય વિકલ્પ કી અપેક્ષા સે હૈ-અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર એક નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧,

હવે બીજા વિકલ્પના ચાર ભાંગાઓ આપ્રમાણે છે- 'અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સવ્કરપ્પમાણ, દો વાલુયપ્પમાણ, એગે પદ્મપ્પમાણ' અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, બે નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક પંકપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. "એવં જાવ અહે સત્તમા" (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, બે નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, બે નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક તમ પ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, એક નારક શર્કરાપ્રમામાં, બે નારક વાલુકાપ્રમામાં અને એક નારક ત્રીજે સાતમી નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે "અહવા એગે રચણપ્પમાણ, દો સવ્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ એગે પદ્મપ્પમાણ હોજ્જા" (૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રમામાં, બે નારક શર્કરાપ્રમામાં, એક નારક વાલુકાપ્રમામાં

एको वालुकाप्रभायाम् ' एकः पङ्कप्रभायां भवति, ' एवं जाव अहवा एगे रयणप्प-
भाए दो सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा १२ ' एवं
पूर्वोक्तरीत्या यावत्-अथवा एको रत्नप्रभायाम्. द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको
वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम् भवति १०, अथवा एको रत्नप्रभायाम्,
द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायां भवति, ५ अथवा
एको रत्नप्रभायां द्वौ शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां
भवति १२, ' अहवा दो रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए,
एगे पङ्कप्पभाए होज्जा ' अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको

(૧) (एवं જાવ અહવા એગે રયણપ્પભાણ, દો સક્કરપ્પભાણ, એગે વાલુ-
યપ્પભાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં,
દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, ઔર એક નારક
ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાના હૈ ૨ (૧૦) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં,
દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, ઔર એક નારક
તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાના હૈ ૧૧, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં,
દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઔર એક નારક
અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાના હૈ ૧૨ (અહવા દો રયણપ્પભાણ, એગે
સક્કરપ્પભાણ એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ હોજ્જા) યહ કથન
૨-૧-૧-૧ હસ ચતુર્થ વિકલ્પ કી અપેક્ષા સે કિયા જા રહા હૈ-અથવા
-દો નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં એક નારક વાલુકા-

એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ एवं જાવ અહવા એગે રયણપ્પભાણ, દો સક્કરપ્પભાણ, એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ ચાર ભાંગાઓ ત્રીજા વિકલ્પના છે.

હવે ચોથા વિકલ્પના ચાર ભાંગાઓ આપવામાં આવે છે—

“ અહવા દો રયણપ્પભાણ, એગે સક્કરપ્પભાણ, એગે વાલુયપ્પભાણ, એગે પંકપ્પભાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા બે નારકો રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય

વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પક્કપ્રભાયામ્, ભવતિ ૧૩ ' એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ૧૪ ' અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્ એકો ધૂમપ્રભાયામ્, ભવતિ ૧૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકસ્તમપ્રભાયામ્ ભવતિ ૧૫, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકોઽધઃ સસમ્પ્યામ્ ભવતિ ૧૬, ' અહવા એગે રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, દો ધૂમપ્પમાએ, હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, એકઃ પક્કપ્રભાયામ્, દ્વૌ ધૂમપ્રભાયામ્, ભવતઃ, ' એવં જહા

પ્રભા મેં ઓર એક નારક પંકપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૩, (એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક વાલુકાપ્રભા મેં, ઓર એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૪, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, ઓર એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૫, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૬ (અહવા એગે રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, દો ધૂમપ્પમાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, ઓર દો નારક ધૂમ-

છે ” આ ૨-૧-૧-૧ ૩૫ ચોથા વિકલ્પનો પહેલો ભાગો છે “ એવં જાવ અહવા દો રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુયપ્પમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૨) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને એક નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે પહેલી ત્રણ પૃથ્વીઓ સાથે પછીની પૃથ્વીઓના કુલ ૧૬ ભાગો થાય છે

“ અહવા એગે રયણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, દો ધૂમપ્રભાએ હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને બે નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવં જહા

ચરુણં ચરુકસંજોગો ભાણિઓ તદ્વા પચણં વિ ચરુકસંજોગો ભાણિયવ્વો, નવર અબ્મહિયં ઇગો સંચારેયવ્વો' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા ચતુર્ણાં નૈરયિકાણાં ચતુષ્ક-સંયોગો ભણિતસ્તથા પશ્ચાનામપિ નૈરયિકાણામ્ ચતુષ્કસંયોગો ભણિતવ્યઃ, કિન્તુ નવરં ચતુર્ણાં ચતુષ્કસંયોગાપેક્ષ્યા પશ્ચાનાં ચતુષ્કસંયોગે ઇકોઽભ્યધિકઃ સંચારિતવ્યઃ સંચારણીયઃ પશ્ચાનાં ચતુષ્કસંયોગસ્ય અન્તિમં વિકલ્પં સૂચયિતુમાહ- 'એવં જાવ અહવા દો પંકપ્પમાએ, ઇગે ધૂમપ્પમાએ, ઇગે તમાએ ઇગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા દ્વૌ પદ્ધપમાયામ્, ઇકો ધૂમપમાયામ્, ઇકસ્તમઃ પ્રમાયામ્, ઇકોઽધઃ સપ્પમ્યાં ભવતિ, અત્રાપિ મધ્યમાઃ વિકલ્પાઃ સ્વય-મૂહનીયાઃ, ગ્રન્થ વિસ્તરમિયા નેહ પ્રપશ્ચિતાઃ, ઇતિ પશ્ચાનાં નરકચતુષ્કસંયોગે

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં, (એવં જહા ચરુણં ચરુકસંયોગો ભાણિઓ, તદ્વા પચણં વિ ચરુક સંજોગો ભાણિયવ્વો નવરં અબ્મહિયં ઇગો સંચારેયવ્વો) પૂર્વોક્ત રીતિ કે અનુસાર જૈસા ચાર નારકોં કા ચતુષ્ક સંયોગ કહા ગયા હૈં ઉસી તરહ સે પાંચ નારકોં કા ચતુષ્ક સંયોગ કહના ચાહિયે, કિન્તુ ચાર નારકોં કે ચતુષ્ક સંયોગ કી અપેક્ષા પાંચ નારકોં કે ચતુષ્ક સંયોગ મેં ઇક કા અધિક રૂપ સે સંચાર કરના ચાહિયે । પાંચ નારકોં કે ચતુષ્ક સંયોગ કે અન્તિમ વિકલ્પ કો સૂચિત કરને કે નિમિત્ત (એવં જાવ અહવા દો પંકપ્પમાએ, ઇગે ધૂમપ્પમાએ, ઇગે તમાએ ઇગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) હસ સૂત્ર કો સૂત્રકાર ને કહા હૈં પૂર્વોક્તરીતિ કે અનુસાર યાવત્ અથવા-દો પંકપ્રમા મેં, ઇક નારક ધૂમપ્રમા મેં, ઇક નારક તમઃ પ્રમા મેં, ઔર ઇક નારક અધઃ સપ્પમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં યહાં પર ઔ મધ્યમ વિકલ્પ અપને આપ

ચરુણં ચરુકસંયોગો ભાણિઓ, તદ્વા પચણં વિ ચરુકસંજોગો ભાણિયવ્વો, નવરં અબ્મહિયં ઇગો સંચારેયવ્વો ” પહેલાં જે રીતે ચાર નારકોના ચતુષ્કસંયોગ કહેવામાં આવ્યો છે, એજ રીતે પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગ પણ કહેવો જોઈએ પરંતુ ચાર નારકોના ચતુષ્કસંયોગ કરતાં પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગમાં એકનો અધિકરૂપે સંચાર કરવો જોઈએ.

પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગી છેલ્લો ભાગો આ પ્રમાણે બને છે—

“ એવં જાવ અહવા દો પંકપ્રમાએ, ઇગે ધૂમપ્રમાએ, ઇગે તમાએ, ઇગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” અથવા જે નારકો પંકપ્રમામાં, એક નારક ધૂમપ્રમામાં, એક નારક તમ પ્રમામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અહીં પણ મધ્યમ વિકલ્પો વાચકે પોતાની જાતે જ સમજી લેવા. અન્યવિસ્તાર

ચઉઠં ચઉક્કસંજોગો મણિઓ તદા પચઠં વિ ચઉક્કસંજોગો મણિયવ્વો, નવર અબ્મહિયં એગો સંચારેયવ્વો' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા ચતુર્ણાં નૈરયિકાણાં ચતુષ્ક-સંયોગો મણિતસ્તથા પશ્ચાનામપિ નૈરયિકાણામ્ ચતુષ્કસંયોગો મણિતવ્યઃ, કિન્તુ નવરં ચતુર્ણાં ચતુષ્કસંયોગાપેક્ષયા પશ્ચાનાં ચતુષ્કસંયોગે એકોઽધ્યધિકઃ સંચારિતવ્યઃ સંચારણીયઃ પશ્ચાનાં ચતુષ્કસંયોગસ્ય અન્તિમં વિકલ્પં મૂચયિતુમાદ- ' એવં જાવ અહવા દો પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા દ્વૌ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રભાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ, અત્રાપિ મપ્યમાઃ વિકલ્પાઃ સ્વય-મૂહનીયાઃ, ગ્રન્થ વિસ્તરમિયા નેહ પ્રપશ્ચિતાઃ, ઇતિ પશ્ચાનાં નરકચતુષ્કસંયોગે

પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં, (એવં જહા ચઉઠં ચઉક્કસંયોગો મણિઓ, તદા પચઠં વિ ચઉક્ક સંજોગો મણિયવ્વો નવરં અબ્મહિયં એગો સંચારેયવ્વો) પૂર્વોક્ત રીતિ કે અનુસાર જૈસા ચાર નારકોં કા ચતુષ્ક સંયોગ કહા ગયા હૈં उसी तरह से पांच नारकों का चतुष्क संयोग कहना चाहिये, किन्तु चार नारकों के चतुष्क संयोग की अपेक्षा पांच नारकों के चतुष्क संयोग में एक का अधिक रूप से संचार करना चाहिये । पांच नारकों के चतुष्क संयोग के अन्तिम विकल्प को सूचित करने के निमित्त (एवं जाव अहवा दो पंक्पमाए, एगे धूमप्पमाए, एगे तमाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा) इस सूत्र को सूत्रकार ने कहा है पूर्वोक्तरीति के अनुसार यावत् अथवा-दो पंक्प्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में, एक नारक तमः प्रभा में, और एक नारक अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाता है यहां पर भी मध्यम विकल्प अपने आप

ચઉઠં ચઉક્કસંયોગો મણિઓ, તદા પચઠં વિ ચઉક્કસંજોગો મણિયવ્વો, નવરં અબ્મહિયં એગો સંચારેયવ્વો ” પહેલાં જે રીતે ચાર નારકોના ચતુષ્કસંયોગ કહેવામાં આવ્યો છે, એજ રીતે પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગ પણ કહેવો જોઈએ પરન્તુ ચાર નારકોના ચતુષ્કસંયોગ કરતા પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગમાં એકનો અધિકરૂપે સંચાર કરવો જોઈએ.

પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગી છેલ્લો ભાગો આ પ્રમાણે બને છે—

“ એવં જાવ અહવા દો પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” અથવા જે નારકો પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અહીં પણ મધ્યમ વિકલ્પો વાચકે પોતાની જાતે જ સમજી લેવા. ગ્રન્થવિસ્તાર

ચત્વારિંશદધિકૈકશતવિકલ્પા જાતાઃ ૧૪૦ । તે સંક્ષેપેણ પ્રદર્શ્યન્તે અત્ર ચત્વારો વિકલ્પા ભવન્તિ, યથા-૧૬, ૧૬, ૧૬, દ્વૌ ૧. ૧૬, ૧૬, દ્વૌ ૧૬, ૨, ૧૬, દ્વૌ, ૧૬, ૧૬, ૩, દ્વૌ, ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૪, ઇતિ ચત્વારો વિકલ્પાઃ । અથ સપ્તાનાં પૃથિવીનાં ચતુષ્કસંયોગે એકૈકસ્મિન્ વિકલ્પે પચ્ચત્રિંશદ્ભજ્ઞા ભવન્તિ, તેષાં ચતુર્ભિર્વિકલ્પૈર્ગુણને ચત્વારિંશદધિકૈકશતભજ્ઞા ભવન્તિ, તથાહિ-રત્નપ્રમાપ્રાધાન્યે અશીતિર્ભજ્ઞાઃ ૮૦ । શર્કરાપ્રમાપ્રાધાન્યે ચત્વારિંશદ્ભજ્ઞાઃ ૪૦ । વાલુકાપ્રમાપ્રાધાન્યે ષોડશભજ્ઞાઃ ૧૬ । એવં પક્કપ્રમાપ્રાધાન્યે ચત્વારોભજ્ઞાઃ ૪ । એવમ્ ૮૦-૪૦-૧૬-૪=૧૪૦ । અશીતિઃ, ચત્વારિંશત્, ષોડશ, ચત્વારઃ, ઇતિ સર્વસંમેલને જાતાઃ સર્વે ચત્વારિંશદધિકૈકશતભજ્ઞાઃ ભવન્તિ ઇતિ ।

સમસ્ત લેના ચાહિયે ગ્રન્થવિસ્તાર કે ભય સે હમને યહાં પર ડનકો લિખા નહીં હૈ । પાંચ નારકોં કે નરકચતુષ્ટય કે સંયોગ મેં જો ૧૪૦ અંગ કહે ગયે હૈ-વે સંક્ષેપ હસ પ્રકાર સે હૈ-પાંચ નારકોં કા ચતુઃ સંયોગ ૧-૧-૧-૨, ૧-૧-૨-૧, ૧-૨-૧-૧, ૨-૧-૧-૧ હસ ચાર પ્રકાર સે હોતા હૈ-અર્થાત્ પાંચ નારકોં કે ચતુષ્ટયસંયોગ મેં યે ચાર વિકલ્પ હોતે હૈ-સાત પૃથિવિયોં કે ચતુષ્ક સંયોગ મેં એક એક વિકલ્પ મેં ૩૫ અંગ હોતે હૈ । ઇન ૩૫ અંગોં કો ઇન ચાર વિકલ્પોં સે ગુણા કરને પર ૧૪૦ અંગ નિષ્પન્ન હો જાતે હૈ । રત્નપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ૮૦ અંગ, શર્કરાપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ૪૦ અંગ, વાલુકાપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ૧૬ અંગ, પક્કપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ૪ હસ તરહ ૮૦-૪૦-૧૬-૪ કો આપસ મેં જોડને પર ૧૪૦ અંગ હો જાતે હૈ ।

થર્ક જવાના ભયે એ બધાં વિકલ્પો (ભાંગાઓ) અહીં આપના શક્ય નથી. પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગી જે ૧૪૦ ભાંગાઓ કહ્યા છે તેમને સક્ષિપ્તમાં આ પ્રમાણે સમજવા—

પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગ ૧-૧-૧-૨, ૧-૧-૨-૧, ૧-૨-૧-૧, અને ૨-૧-૧-૧, આ ચાર પ્રકારે થાય છે, એટલે કે પાંચ નારકોના ચતુષ્કસંયોગવિષયક ચાર પ્રકારના વિકલ્પો બને છે. સાત પૃથ્વીઓના ચતુષ્કસંયોગથી દરેક વિકલ્પના ૩૫ ભાંગાઓ થાય છે, તેથી ચાર વિકલ્પના કુલ ભાંગાઓ $૩૫ \times ૪ = ૧૪૦$ થાય છે. રત્નપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૮૦ ભાંગા, શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૪૦ ભાંગા, વાલુકાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૧૬ ભાંગા અને પક્કપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૪ ભાંગા થાય છે આ રીતે કુલ $૮૦+૪૦+૧૬+૪=૧૪૦$ ચતુષ્કસંયોગી ભાંગાઓ થાય છે

અથ પશ્ચાન્તાં પશ્ચકયોગે એકમિંશતિવિકલ્પાનાદ્—‘અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ૧’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પટ્કપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, ભવતિ ૧, ‘અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ૨’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્ એકઃ પટ્કપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રમાયાં ભવતિ ૨, ‘અહવા એગે રચણપ્પમાણ, જાવ એગ પંકપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ૩’ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, યાવન્—એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્ એકઃ પટ્કપ્રમાયામ્, એકોઽથઃ સપ્તમ્યાં

અવ પાંચ નારકોં કે પંચક યોગ મેં ૨૧ વિકલ્પ જો હોતે હેં ઉન્હે સૂત્રકાર પ્રદર્શિત કરતે હેં—(અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ૧,) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં ઓર એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા ૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં, ઓર એક નારક

હવે પાંચ નારકોના પંચકયોગથી બનતા ૨૧ ભાંગાઓને પ્રકટ કરવામાં આવે છે—“અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા” (૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ હોજ્જા” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને એક નારક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રચણપ્પમાણ, જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા” (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં અને એક નારક ત્રીયે સાતમી પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

भवति ३, 'अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति ४, 'अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ५' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति ५, 'अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे-सत्तमाए होज्जा ६' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति ६, 'अहवा एगे रयण-

अधः सप्तमीपृथिवी में उत्पन्न हो जाता है ३, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में और एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ४ (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए एगे धूमप्पभाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ५, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक तमः प्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी

“अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा” (४) अथवा એક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરા-પ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને એક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રયણપ્પભાએ, એગે સક્કરપ્પભાએ, એગે વાલુયપ્પભાએ, એગે ધૂમપ્પભાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રયણપ્પભાએ, એગે સક્કરપ્પભાએ, એગે વાલુયપ્પભાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નર-

पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए होज्जा ७ ' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमायां भवति' 'अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ८' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकोऽथः सप्तम्यां भवति, ' अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए एगे अहेसत्तमाए होज्जा ९ ' अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम्, एकोऽथः सप्तम्यां भवति, ९, ' अहवा एगे

में उत्पन्न हो जाता है ६, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तप्पाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में और एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है ७, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तप्पाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ८, (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, एगे तप्पाए, एगे अहे सत्तप्पाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में एक नारक तमः प्रभा में और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ९, (अहवा एगे रयणप्पभाए,

ક્રમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એ રયણવ્વમાણ, એ સવ્વકરણમાણ, એ પંક-
વ્વમાણ, એ ધૂમવ્વમાણ, એ તમાણ હોજ્જા ” (૭) અથવા એક નારક રત્ન-
પ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમ-
પ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં/ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એ રયણવ્વ-
માણ, એ સવ્વકરણમાણ, એ પંકવ્વમાણ, એ ધૂમવ્વમાણ, એ અહે સત્તમાણ
હોજ્જા ” (૮) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં,
એક નારક પકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી
નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

“ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સ્વક્કરપ્પમાણ, એગે પક્કપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૯) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે

રયણપ્પમાણ, એ સક્કરપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ તમાણ, એ અહેસત્તમાણ
 હોજ્જા ૧૦ ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમા-
 યામ્, એકસ્તમઃ પ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ, ૧૦ ' અહવા એ રયણ-
 પ્પમાણ એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ એ ધૂમપ્પમાણ એ તમાણ હોજ્જા'
 ૧૧ ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્,
 એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રમાયાં ભવતિ ૧૧, ' અહવા એ રયણપ્પમાણ,
 એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ એ અહે સત્તમાણ હોજ્જા '
 ૧૨ ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્,
 એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકોઽધ સપ્તમ્યાં ભવતિ, ૧૨. ' અહવા એ રયણપ્પમાણ,

એ સક્કરપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ તમાણ, એ અહે સત્તમાણ
 હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા એ એક નારક શર્કરાપ્રમા એ એક
 નારક ધૂમપ્રમા એ, એક નારક તમઃ પ્રમા એ અને એક નારક અધઃ
 સપ્તમી પૃથિવી એ ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૦ (અહવા એ રયણપ્પમાણ,
 એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ તમાણ હોજ્જા
 ૧૧,) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા એ, એક નારક વાલુકાપ્રમા એ, એક
 નારક પંકપ્રમા એ, એક નારક ધૂમપ્રમા એ એક નારક તમઃ પ્રમા એ
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૧, (અહવા એ રયણપ્પમાણ, એ વાલુયપ્પમાણ,
 એ પંકપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા
 એક નારક રત્નપ્રમા એ, એક નારક વાલુકાપ્રમા એ, એક નારક પંક-
 પ્રમા એ, એક નારક ધૂમપ્રમા એ અને એક નારક અધઃ સપ્તમી એ
 ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૨, (અહવા એ રયણપ્પમાણ, એ વાલુયપ્પમાણ,

સક્કરપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ તમાણ, એ અહે સત્તમાણ હોજ્જા " (૧૦)
 અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક શર્કરાપ્રભામા, એક નારક ધૂમ-
 પ્રભામા, એક નારક તમ પ્રભામા અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમા
 ઉત્પન્ન થાય છે " અહવા એ રયણપ્પમાણ, એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ,
 એ ધૂમપ્પમાણ, એ તમાણ હોજ્જા " (૧૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા,
 એક નારક વાલુકાપ્રભામા, એક નારક પંકપ્રભામા, એક નારક ધૂમપ્રભામા
 અને એક નારક તમઃપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે " અહવા એ રયણપ્પમાણ,
 એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ, એ ધૂમપ્પમાણ, એ અહે સત્તમાણ હોજ્જા "
 (૧૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક વાલુકાપ્રભામા, એક નારક
 પંકપ્રભામા, એક નારક ધૂમપ્રભામા અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં
 ઉત્પન્ન થાય છે " અહવા એ રયણપ્પમાણ, એ વાલુયપ્પમાણ, એ પંકપ્પમાણ, એ

એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ૧૩' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પઢ્કપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ, ૧૩, 'અહવા એગે રચણપ્પમાણ એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૧૪' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૪, 'અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, જાવ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૧૫' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ પઢ્કપ્રમાયામ્, યાવત્-એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૧૫, 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, જાવ એગે તમાણ, હોજ્જા ૧૬' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, યાવત્ એકઃ

એગે પકપ્પમાણ, એગે તમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૩, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક ધૂમપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૪, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ જાવ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક પંકપ્રમા મેં, યાવત્ એક નારક ધૂમપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં-ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૫. (અહવા

તમપ્રમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક તમપ્રભામાં, અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્રમાણ, એગે તમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે પંકપ્પમાણ, જાવ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા

પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમઃપ્રભાયાં ભવતિ ૧૬, 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા' ૧૭' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્-એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકોઽધઃ સસમ્પ્યાં ભવતિ ૧૭, 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ૧૮' અથવા એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્-એકો વાલુકાપ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રભાયામ્, એકોઽધઃ સસમ્પ્યાં ભવતિ ૧૮, 'અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુ-યપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ, હોજ્જા ૧૯' અથવા

એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, જાવ એગે તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં યાવત્-એક નારક પદ્મપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં ઓર એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૬, (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, જાવ એગે પંક-પ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, યાવત્-એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૭, (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, જાવ એગે પંકપ્પ-માણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા એક નારક શર્ક-રાપ્રભા મેં, યાવત્-એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં,-એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૮, (અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા-એક નારક

એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, જાવ એગે તમાણ હોજ્જા ” (૧૬) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પદ્મપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૭) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, જાવ એગે પંકપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૮) અથવા એક નારક શર્કરા-પ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક તમઃ-પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે ‘અહવા એગે સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, એગે ધૂમપ્પમાણ, એગે તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૧૯) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુ-

एकः शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमः प्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्याम् भवति १९, 'अहवा एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, जाव एगे अहेसत्तमाए होज्जा २०' अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, यावत्-एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति २०, 'अहवा एगे बालुयप्पभाए. जाव एगे अहेसत्तमाए होज्जा २१' अथवा एको बालुकाप्रभायाम्, यावत्-एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायाम् एकोऽधःसप्तम्यां भवतीति २१। इति पञ्चानां नैरयिकाणां नरकपञ्चकसंयोगे एकविंशतिर्गङ्गाः जाताः २१। तथा च पञ्चानां

શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક બાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧૯, (અહવા એગે સક્કરપ્પભાए, એગે પંકપ્પભાए જાવ એગે અહે સત્તમાए હોજ્જા) અથવા-એક શર્કરાપ્રભા મેં, એક પંકપ્રભા મેં, યાવત્-એક ધૂમપ્રભા મેં, એક તમઃ પ્રભા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૦, (અહવા એગે બાલુયપ્પભાए, જાવ એગે અહે સત્તમાए હોજ્જા) અથવા-એક નારક બાલુકાપ્રભા મેં, યાવત્ એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં, ઓર એક નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨૧, હસ પ્રકાર સે યે પાંચ નૈરયિકોં કે નરક પશ્ચક કે સંયોગ મેં ૨૧ ભંગ હોતે હૈં। તાત્પર્ય કહને કા ઘરૂ હૈ કિ પાંચ નૈરયિકોં કા પાંચ સંયોગી એક હી વિકલ્પ હોતા હૈ

કાપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે સક્કરપ્પભાए, એગે પંકપ્પભાए, જાવ એગે અહે સત્તમાए હોજ્જા” (૨૦) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે બાલુયપ્પભાए, જાવ એગે અહે સત્તમાए હોજ્જા” (૨૧) અથવા એક નારક બાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ રીતે પાંચ નારકોના નરકપંચકના સંયોગની અપેક્ષાએ ૨૧ ભાંગાઓ થાય છે કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે પાંચ નારકોનો પાંચ સંયોગી એક જ વિકલ્પ બને છે જે ‘૧-૧-૧-૧-૧’ રૂપ છે. આ વિકલ્પ દ્વારા સાત

इति सर्व संमेलने च द्विषष्ट्यधिकचतुःशत-(४६२) भग्ना भवन्ति-इति संक्षेपार्थः ॥ सू० ४ ॥

ચતુર્નૈરયિકાણાં કોષ્ઠકમ્	
પશ્ચાનામ્-૧કસંયોગે---	૭
„ દ્વિકસંયોગે---	૮૪
„ ત્રિકસંયોગે---	૨૧૦
„ ચતુષ્કસંયોગે---	૧૪૦
„ પશ્ચકસંયોગે---	૨૧
સર્વ મેલને-----૪૬૨ ભગ્નાઃ	

વિકલ્પ इससे आते हैं कि-पांच नैरयिकोंके द्विकसंयोगमे सातपदोंके २१ भंग होते हैं-इन भंगों के साथ, नारकों के द्विधाकरण मे लभ्यमान १-४, २-३, ३-२, ४-१ इन चार विकल्पों का गुणा करने पर ८४ भंग आ जाते हैं पांच नारकों के त्रिकयोग मे १-१-३, १-२-२, २-१-२, १-३-१, २-२-१, ३-१-१ ये छह विकल्प होते हैं सात नरक के त्रिक संयोग में जो ३५ विकल्प हुए हैं सो इन ३५ विकल्पों के साथ इन ६ विकल्पों का गुणा करने पर २१० भंग पांच नैरयिकों के त्रिकसंयोगी आ जाते हैं। पांच नैरयिकों के नरक चतुष्क संयोग में सात पदों के ३५ विकल्प होते हैं सो इन ३५ विकल्पों के साथ नैरयिक के चतुः संयोग से लभ्य १-१-१-२, १-१-२-१, १-२-१-१, २-१-१-१ इन चार विकल्पों का गुणा करने पर १४० भंग आ जाते हैं। पांच नैरयिकों

છે દ્વિકસંયોગી ૮૪ વિકલ્પો (ભાગાઓ) નો હિસાબ આ પ્રમાણે સમજવો—

પાંચ નૈરયિકોના દ્વિકસંયોગથી સાત પદોનાં ૨૧ ભાગાઓ થાય છે. આવા ૨૧ ભાગાઓવાળા દ્વિકસંયોગી ચાર વિકલ્પો (૧-૪, ૨-૩, ૩-૨, ૪-૧) થાય છે તેથી ચારે વિકલ્પના દ્વિકસંયોગી ભાગો કુલ ૨૧×૪=૮૪ થાય છે. પાંચ નારકોના ત્રિકસંયોગમાં ૧-૧-૩, ૧-૨-૨, ૨-૧-૨, ૧-૩-૧, ૨-૨-૧, અને ૩-૧-૧ ૩૫ ૬ વિકલ્પ થાય છે. દરેક વિકલ્પની અપેક્ષાએ સાત નરકોના ત્રિકસંયોગી ૩૫ ભાગાઓ અને છે, તેથી ૬ વિકલ્પના કુલ ભાગાઓ ૩૫×૬=૨૧૦ થાય છે. પાંચ નારકોના નરકચતુષ્ક સંયોગમાં ૩૫ ભાગાવાળોદરેક વિકલ્પ થાય છે. એવા ચાર વિકલ્પોના (૧-૧-૧-૨, ૧-૧-૨-૧, ૧-૨-૧-૧, ૨-૧-૧-૧ ૩૫ ચાર વિકલ્પોના) કુલ ૩૫×૪=૧૪૦

मूलम्—“ छठ्मंते नेरइया नेरइयप्पवेसणएणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा ? पुच्छा, गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ७ अहवा एगे रयणप्पभाए, पंच सक्करप्पभाए वा होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, पंच वालुयप्पभाए वा होज्जा, जाव अहवा एगे रयणप्पभाए पंच अहे सत्तमाए होज्जा । अहवा दो रयणप्पभाए, चत्तारि सक्करप्पभाए होज्जा जाव अहवा दो रयणप्पभाए चत्तारि अहे सत्तमाए होज्जा अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, तिन्नि सक्करप्पभाए, एवं एएणं कमेणं जहा पंचण्हं दुया संयोगो तहा छण्हवि भाणियव्वो, नवरं एक्को अब्भहिओ संचारेयव्वो जाव अहवा पंच तमाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्काप्पभाए, चत्तारि वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, चत्तारि पंकप्पभाए होज्जा । एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए चत्तारि अहे सत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं जहा पंचण्हं

का पांच संयोगी १-१-१-१-१ इस प्रकार का एक ही विकल्प होता है इस कारण इस विकल्प द्वारा सात नरक पृथिवी के पांच संयोगी २१ विकल्प प्रकट किये गये हैं, अब इन सब भंगों को ७-८४-२१०-१४०-२१ को जोड़ने पर ४६२ भग पांच नैरयिकों के नैरयिक प्रवेशनक मे आ जाते हैं ॥सू०४॥

लांगाओ थाय छे 'पांथ नारकोना पथ संयोगी (१-१-१-१-१) ओक न विकल्प थय छे सात नारकोना पायसंयोगी कुल लांगाओ २१ थाय छे ते षष्ठा लांगाओना सरवाओ ७+८४+२१०+१४०+२१=४६२ थाय छे आरीते पाथ नारकोना नैयिक प्रवेशनकभां कुल ४६२ लांगाओ थाय छे सू ४

तियासंजोगो भाणिओ तहा छण्हवि तियासंजोगो भाणियव्वो,
 नवरं एक्को अहिओ उच्चारियव्वो, सेसुं तं चेव ३४ । चउक्कसंजो-
 गोवि तहेव । पंचसंजोगोवि तहेव, नवरं एक्को अब्भहिओ
 संचारेयव्वो जाव पच्छिमो भंगो । अहवा दो वालुयप्पभाए, एगे
 पंकप्पभाए, एगे धूमप्पभाए, एगे तमाए, तगे अहे सत्त-
 माए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, जाव
 एगे तमाए होज्जा ? अहवा एगे रयणप्पभाए, जाव एगे धूम-
 प्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा २ अहवा एगे रयणप्पभाए
 जाव एगे पंकप्पभाए, एगे तमाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा
 ३ । अहवा एगे रयणप्पभाए जाव एगे वालुयप्पभाए, एगे धूमप्प-
 भाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा ४ । अहवा एगे रयणप्पभाए,
 एगे सक्करप्पभाए, एगे पंकप्पभाए, जाव एगे अहे सत्तमाए
 होज्जा ५ । अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, जाव
 एगे अहे सत्तमाए होज्जा ' ७ ॥ सू० ५ ॥

छाया-षड् भदन्त ! नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तः किं रत्नप्रभायां
 भवन्ति? पृच्छा, गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवन्ति यावत् अधःसप्तम्यां वा भवन्ति७,
 अथवा एको रत्नप्रभायां, पञ्च शर्कराप्रभायां वा भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायां
 पञ्च वालुकाप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां, पञ्च अधःसप्तम्यां
 भवन्ति । अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, चत्वारः शर्कराप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा द्वौ
 रत्नप्रभायां चत्वारोऽधःसप्तम्यां भवन्ति अथवा त्रयो रत्नप्रभायां त्रयः शर्कराप्रभा-
 याम् , एवमेतेन क्रमेण यथा पञ्चानां द्विकसयोगस्तथा षण्णामपि भणितव्यो, नवरम्
 एकोऽभ्यधिकः संचारयितव्यो यावत् अथवा पंच तमःप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां
 भवति । अथवा एको रत्नप्रभायाम् एकः शर्कराप्रभायां चत्वारो वालुकाप्रभायां
 भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायां चत्वारः पङ्कप्रभायां
 भवन्ति, एवं यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, चत्वारो

ऽधःसप्तम्यां भवन्ति । अथवा एको रत्नप्रभायां द्वा शर्कराप्रभायां त्रयो बालुकाप्र-
 भायां भवन्ति, एवमेतेन क्रमेण यथा पञ्चानां त्रिकसंयोगो भणितस्तथा षण्णामपि
 त्रिकसंयोगो भणितव्यः, नवरम् एकोऽधिकः उच्चारयितव्यः, शेषं तदेव ३४ ।
 चतुष्कसंयोगोऽपि तथैव, पञ्चकसंयोगोऽपि तथैव, नवरम् एकोऽभ्यधिकः सचा-
 रयितव्यो यावत् पश्चिमो भङ्गः अथवा द्वौ बालुकाप्रभायाम् एकः पङ्कप्रभायाम्,
 एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्याम् भवति, अथवा
 एको रत्नप्रभायाम् एकः शर्कराप्रभायाम् यावत् एकस्तमायां भवति, १, अथवा
 एको रत्नप्रभायाम्, यावत् एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधः सप्तम्यां भवति २,
 अथवा एको रत्नप्रभायाम्, यावत् एकः पङ्कप्रभायाम्, एकस्तमायाम् एकोऽधः
 सप्तम्यां भवति ३, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, यावत् एको बालुकाप्रभायाम्,
 एको धूमप्रभायाम्, एकोऽधःसप्तम्यां भवति ४, अथवा एको रत्नप्रभा-
 याम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एक पङ्कप्रभायाम्, यावत् एकोऽधःसप्तम्यां भवति
 ५, अथवा एको रत्नप्रभायाम् एको बालुकाप्रभायाम्, यावत् एकोऽधःसप्तम्यां
 भवति ६, अथवा एक. शर्कराप्रभायाम्, एको बालुकाप्रभायाम्, यावत् एकोऽधः
 सप्तम्यां भवति ॥ सु० ५ ॥

टीका—अथ पण्णां नैरयिकाणां नैरयिकप्रवेशनके चतुर्विंशत्यधिक नवशत
त्रिकल्पान् प्रतिपादयितुमाह—‘छवमंते’ इत्यादि । छवमंते ! नेरइयां नेरइयप्पवे-
सणएणं पविसमाणा किं रयणप्पभाए होज्जा? पुच्छा’गाद्देयः पृच्छति—हे भदन्त! षड्
नैरयिकाः नैरयि रूपवेशनकेन प्रविशन्तो नैरकिप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति
किं वा शर्कराप्रभा-वालुकाप्रभा-पङ्कप्रभा-धूसप्रभा-तमःप्रभाऽथःसप्तमीषु वा

टीकार्थ—छह नैरयिकों का नैरयिकप्रवेशनक में ९२४ विकल्प होते हैं—सो इन्हीं विकल्पों को प्रतिपादन करने के लिये सूत्रकार ने यह सूत्र कहा है—इसमें गांगेय ने प्रभु से ऐसा पूछा है—(छवभन्ते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणणं पविसमाजा किं रयणप्पभाए होज्जा पुच्छा) हे भदन्त ! छह नारक नैरयिक प्रवेशनक द्वारा नारकभवग्रहण करते हुए क्या रत्नप्रभा में होते हैं ? अथवा यावत् अधः सप्तमी पृथिवी में

ટીકાર્થ—છ નારકોના નૈરયિક પ્રવેશનક્રમા ૯૨૪ ભગ (ભાંગાઓ) થાય છે. આ સૂત્રમા સૂત્રકારે તે ભગોનું પ્રતિપાદન કર્યું છે આ વિષયને અનુલક્ષીને ગાગેય અણુગાર મહાવીર પ્રભુને એવો પ્રશ્ન પૂછે છે કે—
“ છન્મંતે ! નૈરઙ્વા નૈરઙ્વપ્રવેશજ્ઞાણ પવિત્રમાણા કિં રચણપમાપ હોજ્જા પુચ્છા ”
હે ભદ્રન્ત ! નૈરયિક પ્રવેશન દ્વારા નારકભવ ગ્રહણ કરતા છ નારકો શું રત્ન-પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અથ સ્ત્રમી પર્યન્તની પૃથ્વીઓમા ઉત્પન્ન થાય છે ?

ભવન્તિ? इति पृच्छा। भगवानाह—गंगेया! रयणप्पभाए वा, होज्जा जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा ७' हे गाङ्गेय ! पइ नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तो रत्नप्रभायां वा भवन्ति यावत् शर्कराप्रभायां वा, वालुकाप्रभायां वा, पङ्कप्रभायां वा, धूमप्रभायां वा, तमःप्रभायां वा, अधःसप्तम्यां वा सप्त ७, इत्येकसंयोगि भङ्गाःभवन्ति ।

अथ षण्णां द्विकसंयोगे पञ्चाधिकशतभङ्गानाह—अत्र पञ्चविकल्पा भवन्ति, तथाहि—एकःपञ्च १, द्वौ चत्वारः २, त्रयस्त्रयः ३, चत्वारो द्वौ ४, पञ्च एकः ५, इति । तदेव दर्शयति—‘अहवा एगे रयणप्पभाए पंच सक्करप्पभाए वा होज्जा’ अथवा एको रत्नप्रभायां भवति, पञ्च शर्कराप्रभायां वा भवन्ति १, ‘अहवा एगे

होते हैं ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—(गंगेया) हे गांगेय ! (रयण-प्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा) छह नैरयिक नैरयिक प्रवेशन करते हुए रत्नप्रभा में भी होते हैं, यावत् पदलभ्य शर्कराप्रभा में भी होते हैं, वालुकाप्रभा में भी होते हैं, पंकप्रभा में भी होते हैं, धूमप्रभा में भी होते हैं, तमःप्रभा में भी होते हैं, और अधः सप्तमी पृथिवी में भी होते हैं इस प्रकार से ये सात भङ्ग छह नारकों के एक संयोगी हैं । द्विक संयोगी भंग ६ नारकों के १०५ होते हैं—जो इस प्रकार हैं—यहां १-५, २-४, ३-३, ४-२, और ५-१ ये पांच विकल्प होते हैं सो इन पांच विकल्पों से सात नरक के द्विक संयोगी २१ भंगों के साथ गुणा करने पर १०५ भंग आ जाते हैं यही बात सूत्रकार दिखलाते हैं—(अहवा एगे रयणप्पभाए पंच सक्करप्पभाए वा होज्जा)

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ? ” હે ગાંગેય ! “ રયણપ્પમાપ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાપ વા હોજ્જા ” નારકભવ ગ્રહણ કરતા ૬ નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંકપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમઃપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને નીચે સાતમી નરકમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે છ નારકોના એકસંયોગી સાત ભંગ થાય છે છ નારકોના દ્વિકસંયોગી ભંગ ૧૦૫ થાય છે. તેમનો હિસાબ આ પ્રમાણે સમજવો—અહીં ૧-૫, ૨-૪, ૩-૩, ૪-૨ અને ૫-૧, આ પ્રમાણે પાંચ વિકલ્પ થાય છે. સાત નરકની અપેક્ષાએ દરેક વિકલ્પના તેમના ૨૧ ભંગ થાય છે. તેથી પાંચ વિકલ્પના $21 \times 5 = 105$ દ્વિકસંયોગી ભંગ થાય છે એજ વાત સૂત્રકાર નીચેના સૂત્ર દ્વારા વ્યક્ત કરે છે—

“ અહવા પગે રયણપ્પમાપ, પંચ સક્કરપ્પમાપ હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના પાંચ નારક શર્કરાપ્રભામાં

રચણપ્પમાણ, પંચ વાલુચપ્પમાણ વા હોજ્જા ' અથવા ઈકો રત્નપ્રમાયાં પશ્ચ વાલુ-
કાપ્રમાયાં વા, ભવન્તિ ૨, ' જાવ અહવા ઈગે રચણપ્પમાણ પંચ અહેસત્તમાણ
હોજ્જા ' યાવત્ અથવા ઈકો રત્નપ્રમાયાં પશ્ચ પહ્લુપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા ઈકો
રત્નપ્રમાયાં પશ્ચ ધૂમપ્રમાયા ભવન્તિ ૪, અથવા ઈકો રત્નપ્રમાયાં પશ્ચ તમઃપ્રમાયાં
ભવન્તિ ૫, અથવા ઈકો રત્નપ્રમાયાં પશ્ચાધ સસમ્મયાં ભવન્તિ ૬ ।

ઈતિ પ્રયમવિકલ્પે પટ્ટ । ' અહવા દો રચણપ્પમાણ ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ
હોજ્જા ' અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં ચત્તાર શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ ૧, ' જાવ અહવા
દો રચણપ્પમાણ, ચત્તારિ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં

અથવા-ઈક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં ઔર પાંચ નારક
શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, (અહવા ઈગે રચણપ્પમાણ પંચ
વાલુચપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા છહ મેં સે ઈક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન
હો જાતા હૈં ઔર પાંચ નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨,
(જાવ અહવા ઈગે રચણપ્પમાણ પંચ અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા ઈક
નારક રત્નપ્રમા મેં ઔર પાંચ નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩,
અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમા મે પાંચ નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે
હૈં ૪, અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમા મેં ઔર પાંચ નારક તમઃ પ્રમા મેં
ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૫, અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમા મે ઔર પાંચ નારક
અધઃ સસમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૬, હસ પ્રકાર કે યે ૬ ભંગ પ્રથમ
વિકલ્પ મેં હુણ હૈં (અહવા દો રચણપ્પમાણ, ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ
હોજ્જા) અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મે ઔર ચાર નાર શર્કરાપ્રમા મેં

ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા પગે રચણપ્પમાણ, પંચ વાલુચપ્પમાણ હોજ્જા ” (૨)
અથવા તે ૬ નારકોમાનો ઈક નારક રત્નપ્રમામા અને બાકીના પાંચ નારક
પહ્લુકાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે “ જાવ અહવા પગે રચણપ્પમાણ, પંચ અહે
સત્તમાણ હોજ્જા ” અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમામા અને બાકીના પાંચ નારક
પંકપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમામા અને બાકીના
પાંચ નારક ધૂમપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ઈક નારક રત્નપ્રમામા
અને બાકીના પાંચ નારક તમ પ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા ઈક
નારક રત્નપ્રમામા અને બાકીના પાંચ નારક નીચે સાતમી નારકમા ઉત્પન્ન થાય છે.

આ પ્રમાણે રત્નપ્રમા સાથે પહેલા વિકલ્પના છ ભંગ અને છે “ અહવા-
દો રચણપ્પમાણ ચત્તારિ સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા બે નારક રત્ન-
પ્રમામા અને ચાર નારક શર્કરાપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે “ જાવ અહવા દો

ચત્વારો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ ૨, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં ચત્વારઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં ચત્વારો ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં ચત્વારરત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ ૫, અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયાં ચત્વારોઽધઃ સસમ્યાં ભવન્તિ ૬। इति द्वितीयविकल्पे षट्। ‘अहवा तिन्नि रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा’ अथवा त्रयो रत्नप्रमायाम् त्रयः शर्कराप्रमायां भवन्ति १, ‘एवं एएणं कमेणं जहा पंचण्हं दुयासंयोगो तद्वा छण्हवि भाणियव्वो’ एवं पूर्वोक्तरीत्या एतेन अभिलापक्रमेण यथा पञ्चानां नैरयिकाणां द्विकसंयोगो भणितस्तथा पणामपि

ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧, (જાવ અહવા દો રયણપ્પભાષ, ચત્તારિ અહે સત્તમાષ હોજ્જા) અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં, ઓર ચાર નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર ચાર નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર ચાર નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર ચાર નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૫, અથવા દો નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર ચાર નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૬, इस प्रकार के ये ६ भंग द्वितीयविकल्प में हुए हैं। (अहवा तिन्नि रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा तीन नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और तीन नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (एवं एएणं कमेणं जहा पंचण्हं दुया संयोगो तद्वा छण्ह वि भाणियव्वो) पूर्वोक्तरीति के अनुसार इस अभिलापक्रम से जैसा पांच नारकों का द्विकसंयोग कहा गया है उसी

રયણપ્પભાષ, ચત્તારિ અહે સત્તમાષ હોજ્જા ” અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને ચાર નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ પ્રમાણે બીજા વિકલ્પના ૬ ભંગ બને છે.

“ અહવા તિન્નિ રયણપ્પભાષ, તિન્નિ સક્કરપ્પભાષ હોજ્જા ” (૧) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં એણં કમેણં જહા પચ્ચણ્હં દુયા સજોગો તદ્વા છણ્હ વિ ભાણિયવ્વો ” પૂર્વોક્ત રીત અનુસાર અને આ અભિલાપક્રમ પ્રમાણે બેવેા પાચ નારકોનો દ્વિકસંયોગ

દ્વિકસંયોગો મણિતવ્યઃ ‘ નવરં એકો અબ્મહિઓ સંચારેયવ્વો ’ નવર પશ્ચનૈરયિકા પેક્ષયા પળ્ળાં નૈરયિકાળાં વિશેષસ્તુ એકોઽભ્યધિકઃ સંચારયિતવ્યઃ ‘ જાવ અહવા પંચ તમાણ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ’ યાવત્ અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ત્રયો વાલુકાપ્રભાયાં ભવન્તિ ૨, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ત્રયઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ત્રયો ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ત્રયસ્તમઃપ્રભાયાં ભવન્તિ ૫, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં ત્રયોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૬।

इति तृतीयविकल्पे पट् ६। अथवा चत्वारो रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायां तरह છહ નારકોં કા મી દ્વિકસંયોગ કહના ચાહિયે (નવરં એકો અબ્મહિઓ સંચારેયવ્વો) પરન્તુ પાંચ નૈરયિકોં કી અપેક્ષા સે છહ નૈરયિકોં કે દ્વિકસંયોગ મે યહ વિશેષતા હૈ કિ યહાં પર એક અધિક કા સંચાર કહા ગયો હૈ (જાવ અહવા પંચ તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ઓર ત્રીન નારક વાલુકાપ્રભા મે ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નારક પદ્મપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નારક ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૫, અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર ત્રીન નારક અધઃ સપ્તમી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૬, ઇસ પ્રકારકે યે ૬ ભંગ તૃતીય વિકલ્પ મે હુણ હૈં, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રભા મે ઓર દો નારક

કહ્યો છે, એવો જ પાંચ નારકોના દ્વિકસંયોગ પણ સમજવો. “ નવરં એકો અબ્મહિઓ સંચારેયવ્વો ” પરન્તુ પાંચ નારકોના દ્વિકસંયોગ કરતા છ નારકોના દ્વિકસંયોગમાં એટલી જ વિશેષતા છે કે અહીં એક અધિક નારકનો સંચાર કરવો જોઈએ. “ જાવ અહવા પંચ તમાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” આ રીતે છેલ્લો દ્વિકસંયોગો લગ આ પ્રમાણે બનશે અથવા પાંચ નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ત્રીજી વિકલ્પના બાકીના ભાગો પ્રકટ કરવામાં આવે છે—
(૨) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક ધૂમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને ત્રણ નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે રત્નપ્રભા નીચે ત્રીજી વિકલ્પના ૬ ભાગ બને છે.

ભવતઃ ૧, અથવા ચત્વારો રત્નપ્રમાણાં દ્વૌ વાલુકાપ્રમાણાં ભવતઃ ૨, અથવા ચત્વારો રત્નપ્રમાણાં દ્વૌ પદ્મપ્રમાણાં ભવતઃ ૩, અથવા ચત્વારો રત્નપ્રમાણાં દ્વૌ ધૂમપ્રમાણાં ભવતઃ ૪, અથવા ચત્વારો રત્નપ્રમાણાં દ્વૌ તમઃપ્રમાણાં ભવતઃ ૫, અથવા ચત્વારો રત્નપ્રમાણાં દ્વૌ અથઃ સપ્તમ્યાં ભવતઃ ૬, ઇતિ ચતુર્થવિકલ્પે પદ્ ૬ । અથવા પશ્ચ રત્નપ્રમાણામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાણાં ભવતિ ૧, અથવા પશ્ચ રત્નપ્રમાણામ્ એકો વાલુકાપ્રમાણાં ભવતિ ૨, અથવા પશ્ચ રત્નપ્રમાણામ્ એકઃ પદ્મપ્રમાણાં ભવતિ ૩, પશ્ચ રત્નપ્રમાણામ્ એકો ધૂમપ્રમાણાં ભવતિ ૪, અથવા પશ્ચ રત્નપ્રમાણામ્ એકસ્તમઃ

શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૧. અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં, ઓર દો નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૨, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર દો નારક પંકુપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૩, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર દો નારક ધૂમપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૪, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર દો નારક તમઃ પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં. ૫, અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં, ઓર દો નારક અથઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં ૬, હસ પ્રકાર કે ચે ૬ ભંગ ચતુર્થ વિકલ્પ મેં હુણ હૈં । અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક પંકુપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩, અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર એક નારક ધૂમપ્રમા

હવે રત્નપ્રભા સાથે ચોથા વિકલ્પના જે ૬ ભંગ અને છે તે પ્રકટ કરવામાં આવે છે—(૧) અથવા ચાર રત્નપ્રભામાં અને જે શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા ચાર રત્નપ્રભામાં અને જે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા ચાર રત્નપ્રભામાં અને જે પંકુપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા ચાર રત્નપ્રભામાં અને જે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા ચાર રત્નપ્રભામાં અને જે તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા ચાર નારક રત્નપ્રભામાં અને જે નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે રત્નપ્રભા સાથે પાંચમાં વિકલ્પના જે ૬ ભંગ થાય છે તે પ્રકટ કરવામાં આવે છે—(૧) અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રભામાં, અને એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા પાંચ નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક પંકુપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા પાંચ નારક રત્ન-

प्रभायां भवति ५, अथवा पञ्च रत्नप्रभायाम् एकोऽधः सप्तम्यां भवति इति ६ ।
इति पञ्चमविकल्पे पट्ट इति पञ्चसु विकल्पेषु रत्नप्रभामाश्रित्य त्रिंशद्भङ्गा भवन्ति
३० । इत्यादिरीत्या अन्येऽपि द्विकयोगं संभवन्तो विकल्पाः स्वयमूहनीयाः,
तदन्तिमविकल्पं सूचयन्नाह-अथवा पञ्च तम प्रभायां भवन्ति, एकोऽधः सप्तम्यां
भवति । एवं शर्कराप्रभामाश्रित्य पञ्चविंशतिर्भङ्गाः २५ । बालुकाप्रभामाश्रित्य-
विंशतिर्भङ्गाः २० । पङ्कप्रभामाश्रित्य पञ्चदशभङ्गाः १५ । धूमप्रभामाश्रित्य दश-
भङ्गाः । तम प्रभामाश्रित्य पञ्चभङ्गाः ५ । एवम् $३०-२५-२०-१५-१०-५=$
 १०५ । त्रिंशत् , पञ्चविंशतिः, विंशतिः, पञ्चदश, दश, पञ्चचेति सर्वसंमेलने
षण्णां द्विकसंयोगे जाताः सर्वे पञ्चाधिक गतभङ्गाः १०५ ।

में उत्पन्न हो जाता है ४, अथवा पांच नारक रत्नप्रभा में और एक
नारक तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाता है ५, अथवा पांच नारक रत्नप्रभा
में और एक नारक अधःसप्तमी में उत्पन्न हो जाता है ६, इस प्रकार
के ये ६ भंग पंचम विकल्प की अपेक्षा से हुए हैं । इस प्रकार से ये
तीस ३० भंग पांच विकल्पों में रत्नप्रभा को अश्रित करके हुए हैं ।
इसी तरह से अन्य भी विकल्प द्विकसंयोग में अपने आप समझलेना
चाहिये । अन्तिम विकल्प को सूचित करने के लिये सूत्रकार कहते हैं
कि “अथवा पांच नारक तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं और एक
नारक अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाता है । इन्ही तरह से शर्क-
राप्रभा को अश्रित करके पचीसभंग होते हैं । बालुकाप्रभा को आश्रित
करके बीस २० भंग होते हैं । पङ्कप्रभा को अश्रित करके १५ भंग
होते हैं । धूमप्रभा को अश्रित करके १० भंग होते हैं । तमः प्रभा को
आश्रित करके ५ भंग होते हैं । इस तरह से $३०-२५-२०-१५-१०-$
 ५ ये सब भंग मिलकर १०५ भंग छह नारकोंके द्विकसंयोगमें होते हैं ।

प्रभाभा अर्थात् एक नारक धूमप्रभाभा उत्पन्न थाय छे (५) अथवा पाच
नारक रत्नप्रभा अर्थात् एक नारक तम प्रभाभा उत्पन्न थाय छे (६) अथवा
पांच नारक रत्नप्रभाभा अर्थात् एक नारक नीचे मातमी नारकभा उत्पन्न थाय छे.
आ दीते रत्नप्रभापृथ्वी सधे पांचे विकल्पना भणीने कुल ३० भंग थाय
छे ओर दीते शर्कराप्रभा साथे पांचे विकल्पना भणीने कुल २५ भंग थाय
छे ओर प्रभावे बालुकाप्रभा साथे कुल २० भंग, पङ्कप्रभा साथे कुल १५
भंग, धूमप्रभा साथे कुल १० भंग अर्थात् तमःप्रभा साथे कुल ५ भंग थाय
छे आ दीते $३०+२५+२०+१५+१०+५=१०५$ कुल द्विकसंयोगी भंगो थाय छे.

અથ ષણ્ણાં ત્રિકસંયોગે સાર્દ્ધસતત્રય મજ્ઞાનાદ-‘અહવા એગે રચણપ્પમાણ’ ઇત્યાદિ।
અત્ર દશવિકલ્પા ભવન્તિ, તથાદિ-‘એક’, એકઃ, ચત્વારઃ ૧। એક’ દ્વૌ, ત્રયઃ ૨। દ્વૌ,
એકઃ, ત્રયઃ ૩। એકઃ, ત્રયઃ, દ્વૌ ૪। દ્વૌ, દ્વૌ, દ્વૌ ૫। ત્રયઃ, એકઃ, દ્વૌ ૬। એકઃ, ચત્વારઃ
એકઃ ૭। દ્વૌ, ત્રય’, એકઃ ૮। ત્રયઃ, દ્વૌ, એકઃ ૯। ચત્વારઃ, એકઃ, એકઃ ૧૦।
ઈતિ દશ વિકલ્પા ભવન્તિ, તેષુ એકઃ, એક’, ચત્વારઃ ’ ઇતિ પ્રથમ વિકલ્પમાદ-
‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ’
અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં ચત્વારો વાલુકાપ્રમાયાં ભવન્તિ ૧,
‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ ચત્તારિ પંકપમાણ હોજ્જા ’ અથવા
એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, ચત્વારઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ ૨, એવં
જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ અહેસત્તમાણ ’ એવં

અથ છહ નારકોં કે ત્રિક સંયોગ મેં જો ૩૫૦ ભંગ હોતે હેં
અન્હેં સૂત્રકાર પ્રકટ કરતે હેં-(અહવા એગે રચણપ્પમાણ) ઇત્યાદિ યહાં
પર હસ તરહ સે ચે દસ ૧૦ વિકલ્પ હોતે હેં-૧-૧-૪, ૧-૨-૩, ૨-૧-૩,
૧-૩-૨, ૨-૨-૨, ૩-૧-૨, ૧-૪-૧, ૨-૩-૧, ૩-૨-૧, ૪-૧-૧
સો હનમેં સે પ્રથમ વિકલ્પ કો આશ્રિત કરકે સૂત્રકાર કહતે હેં કિ-
(અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ વાલુયપ્પમાણ)
અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ, એક નારક શર્કરા-
પ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ઓર ચાર નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન
હો જાતે હેં ૧, (અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ ચત્તારિ
પંકપમાણ) અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મે, એક નારક શર્કરાપ્રમા
મેં ઓર ચાર નારક પંકપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હેં ૨, (એવં જાવ

હવે છ નારકોના જે ૩૫૦ ત્રિકસંયોગી ભંગો થાય છે તેમને પ્રકટ
કરવામાં આવે છે-“ અહવા એગે રચણપ્પમાણ ” ઇત્યાદિ અહીં આ પ્રમાણે
૧૦ વિકલ્પ બને છે-૧-૧-૪ નો પહેલો વિકલ્પ, ૧-૨-૩ નો બીજો વિકલ્પ,
૨-૧-૩ નો ત્રીજો વિકલ્પ, ૧-૩-૨ નો ચોથો વિકલ્પ, ૨-૨-૨ નો પાંચમો
વિકલ્પ, ૩-૧-૨ નો છઠ્ઠો વિકલ્પ, ૧-૪-૧ નો સાતમો વિકલ્પ, ૨-૩-૧
નો આઠમો વિકલ્પ, ૩-૨-૧ નો નવમો વિકલ્પ અને ૪-૧-૧ નો દસમો
વિકલ્પ તેમાંથી રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા સાથે પછીની પૃથ્વીઓના યોગથી
બનતાં પહેલા વિકલ્પના ૫ ભંગ નીચે પ્રમાણે સમજવા-(૧) અથવા એક
નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને ચાર નારક વાલુકાપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, ચત્તારિ પંક-
પમાણ ” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને
ચાર નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ,

પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, ચત્વારો ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, ચત્વાર-સ્તમઃ પ્રભાયાં ભવન્તિ ૪, અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ ચત્વા-રોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૫ । इति प्रथमो विकल्पः । अथ ' एक , द्वौ , त्रयः ' इति द्वितीय विकल्पमाह—' अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, तिन्नि वालुय-प्पभाए होज्जा ' अથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્, ત્રયો વાલુકા-પ્રભાયાં ભવન્તિ ૧, ' एवं एणं कमेणं जहा पंचण्हं तियासंजोगो भणिओ तहा छण्हवि तियासंजोगो भाणियव्वो ' एवं પૂર્વોક્તરીત્યા એતેન અભિલાપકમેણ યથા પશ્ચાન્નાં નૈરયિકાણાં ત્રિરૂસંયોગો ભણિતસ્તથૈવ પણ્ણામપિ નૈરયિકાણામ્ ત્રિકસં-

અહવા એગે રયણપ્પભાએ, એગે સક્કરપ્પભાએ, ચત્તારિ અહે સત્તમાએ) અથવા એક રત્નપ્રભા મેં, એક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર ચાર ધૂમપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હેં ૩, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં એક નારક શર્ક-રાપ્રભા મેં ઓર ચાર નારક તમઃ પ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હેં ૪, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર ચાર નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હેં ૫, इस प्रकार से यह प्रथम विकल्प है, अथ १-२-३ रूप जो द्वितीय विकल्प है उसकी अपेक्षा सूत्रकार कथन करते हैं—(अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए, तिन्नि वालुयप्पभाए होज्जा) અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં દો નારક શર્કરા મેં ઓર ત્રીન નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હેં ૧, (एवं एणं कमेणं जहा पंचण्हं तिया संजोगो भणिओ तहा छण्ह वि तिया संजोगो भाणियव्वो) પૂર્વોક્તરીતિ કે અનુસાર ઇસ અભિલાપક્રમ

એગે સક્કરપ્પભાએ, ચત્તારિ અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક શર્કરાપ્રભામા, અને ચાર નારક ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક શર્કરાપ્રભામા અને ચાર નારક તમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક શર્કરાપ્રભામા અને ચાર નારક નીચે સાતમી નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે ૧-૨-૩ રૂપ બીજા વિકલ્પનું સૂત્રકાર કથન કરે છે આ વિકલ્પના પાંચ ભાગ રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા સથે પછીની પૃથ્વીઓના અનુક્રમે યોગ કરવાથી બને છે જે પાંચ ભાગ નીચે પ્રમાણે સમજવા—“ અહવા એગે રય-ણપ્પભાએ, દો સક્કરપ્પભાએ, તિન્નિ વાલુયપ્પભાએ હોજ્જા ” (૬) અથવા તે ૬ નારકોમાને એક નારક રત્નપ્રભામા, બે નારક શર્કરાપ્રભામા, અને ત્રણ નારક વાલુકાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે “ एवं एणं कमेणं जहा पंचण्ह तिया संजोगો

किन्तु नवरं एते अन्महिओ संचारेयव्वो जाव पच्छिमो भंगो अहवा दो बालुप-
पमाए, एगे पंरुप्पमाए, एगे धूमप्पमाए, एगे तमप्पमाए, एगे अहे सत्तमाए
होज्जा ' नवर पञ्च नैरयिकाणां पञ्चकसंयोगापेक्षया पण्णां नैरयिकाणां पञ्चक-
संयोगे विजेतन्तु एकोऽभ्यधिकोऽत्र संचारयितव्वो यावत् पश्चिमोऽन्तिमो भङ्गस्तु-
अथवा द्वौ बालुकाप्रभायाम् भवतः, एकः पङ्कप्रभायाम् एको धूमप्रभायाम्, एकस्त-
मायाम् एकोऽयः सप्तम्यां भवति, एपां पण्णां नैरयिकाणां नरकपञ्चकसंयोगे
पञ्चमिर्विरत्यैः पञ्चाधिकशतभङ्गा भवन्ति, तथाहि—एकः, एकः, एकः एकः द्वौ १।
एक, एकः, एकः द्वौ, एकः २। एकः, एक, द्वौ, एकः, एकः ३। एकः द्वौ,
एकः, एकः एकः ४। द्वौ, एकः, एकः, एकः, एकः, ५। इति पञ्च विकल्पा ।।

नैरयिकों के नरकपञ्चक के संयोग की तरह ही जानना चाहिये किन्तु
(नवरं एते अन्महिओ संचारेयव्वो जाव पच्छिमो भंगो अहवा दो बालुप-
पमाए, एगे पंरुप्पमाए, एगे धूमप्पमाए एगे तमप्पमाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा) पांच नैरयिकों के पञ्चकसंयोग की अपेक्षा छह
नैरयिकों के पञ्चक संयोग में विशेषता एक के अधिक संचार करने की
है यावत् अन्तिम भंग-अववा-दो बालुकाप्रभा में, एक नारक पंरुप्रभा
में, एक नारक धूमप्रभा में, एक नारक तमःप्रभा में, और एक नारक
अपः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न हो जाता है इन छह नैरयिकों के नरक-
पञ्चक के संयोग में पांच विकल्पों को लेकर १०५ भंग होते हैं—पांच
विकल्प उत्तमप्रकार से हैं—१-१-१-१-२, १-१-१-२-१, १-१-२-१-१,
१-२-१-१-१, २-१-१-१-१ एक एक विकल्प में यहाँ पर २१-२१

उत्पन्न भंग होते हैं याव पच्छिमो भंगो-अहवा दो बालुपप्पमाए, एगे पंरु-
प्पमा, एगे धूमप्पमा, एगे तमप्पमा, एगे अहे सत्तमाए होज्जा " पांच
नारक पञ्चकसंयोगमा वेरुणे अधिक संचार करवानी ८ विशेषता छे,
अथवा १० नारकसंयोगमा वेरुणे अधिक संचार करवानी छे—“ अथवा दो नारक
पंरुप्रभा, दो नारक धूमप्रभा, दो नारक तमःप्रभा, दो नारक
अपः सप्तमी पृथिवी नारक सप्तमी नरकमा उत्पन्न थाय छे ”

अथवा दो नारकसंयोगमा वेरुणे अधिक संचार करवानी छे, पांच विकल्प थाय छे,
ये पांच विकल्प उत्तमप्रकार उत्पन्न थाय छे पांच विकल्प आ प्रमाण्णि अने
छे—१-१-१-१-२ के अन्तिम विकल्प, १-१-१-२-१ के अन्तिम विकल्प,
१-१-२-१-१ के अन्तिम विकल्प, १-२-१-१-१ के अन्तिम विकल्प अने
१-२-१-१-१ के अन्तिम विकल्प अन्तिम विकल्पता नीचे प्रमाण्णि २१ अंश

एकैकस्मिन् विचल्पे एकविंशतिरेकविंशतिर्भङ्गा भवन्ति । तथाहि-रत्नप्रभाप्राधान्ये पञ्चदश १५, शर्कराप्रभाप्राधान्ये पञ्च ५, वालुकाप्रभाप्राधान्ये एकः १ । एवम् १५-५-१=२१, पञ्चदश, पञ्च, एकश्चेति सर्वसंमेलने जाता एकविंशतिः २१ । एतेषां पञ्चभिर्विकल्पैर्गुणने पण्णां पञ्चकसंयोगे पञ्चाधिकगतभङ्गा भवन्तीति १०५ ।

अथ पण्णां नैरयिकाणां पट्कसंयोगे सप्तभङ्गान् प्रतिपादयति-‘अहवा एगे रयणप्पभाए इत्यादि । ‘अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए जाव एगे तमाए होज्जा १, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, यावत् एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमःप्रभायां भवति १, ‘अहवा एगे रयणप्पभाए, जाव एगे धूमप्पभाए, एगे अहे सत्तमाए होज्जा २, अथवा एको रत्नप्रभायाम् यावत् एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्र-

भंग होते हैं । जो इस प्रकार से हैं-रत्नप्रभा की प्रधानता से १५, शर्कराप्रभा की प्रधानता से ५, और वालुकाप्रभा की प्रधानता से १ इनका जोड़ २१ होता है इन २१ को ५ विकल्पों से गुणा करने पर छह नारकों के पंचक संयोग में १०५ भंग आ जाते हैं । अब छह नैरयिकों के पट्क संयोग में सातभंगों को सूत्रकार दिखलाते हैं-(अहवा-एगे रयणप्पभाए, इत्यादि-(अहवा एगे रयणप्पभाए एगे सक्करप्पभाए, जाव एगे तमाए होज्जा १) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में एक नारक शर्करा प्रभा में, एक नारक वालुकाप्रभा में, एक नारक पंकप्रभा में, एक धूमप्रभा में और एक नारक तमःप्रभा में उत्पन्न हो जाता है १, (अहवा एगे रयणप्पभाए, जाव एगे धूमप्पभाए एगे अहे सत्तमाए होज्जा २) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में,

બને છે-રત્નપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૧૫, શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૫ અને વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળો ૧ ભંગ આ રીતે પહેલાં વિકલ્પના કુલ ૨૧ ભંગ થાય છે એવા ૨૧ ભંગવાળા પાંચ વિકલ્પના ૨૧×૫=૧૦૫ કુલ પંચકસંયોગી ભંગો થાય છે.

હવે છ નારકોના છ નરકોમાં પ્રવેશની અપેક્ષાએ તે સાત પટ્કસંયોગી ભંગ બને છે તે પ્રકટ કરવામાં આવે છે-“અહવા એગે રયણપ્પભાણ, એગે સક્કરપ્પભાણ, જાવ એગે તમાણ હોજ્જા ” (૧) એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક તન પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા એગે રયણપ્પભાણ, જાવ એગે ધૂમપ્પભાણ, એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક

માયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૨, 'અહવા એગે રચણપ્પ-
માએ, એગે તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ૩, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્ યાવત્
એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃ
પ્રમાયામ્, એકોઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ૩, 'અહવા એગે રચણપ્પમાએ જાવ એગે વાલુ-
ચપ્પમાએ એગે ધૂમપ્પમાએ જાવ એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ૪, અથવા એકો રત્ન
પ્રમાયાં યાવત્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં એકો વાલુકાપ્રમાયાં એકો ધૂમપ્રમાયાં
યાવત્ એકસ્તમઃપ્રમાયામ્ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ ૪, 'અહવા એગે રચ-
ણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, જાવ એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા ૫,'
અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્, યાવત્

એક નારક પંકપ્રમા મેં, એક નારક ધૂમપ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ
સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૨, (અહવા એગે રચણપ્પમાએ,
એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક
નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકા-
પ્રમા મેં એક નારક પંકપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક
નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૩ (અહવા એગે
રચણપ્પમાએ જાવ એગે વાલુચપ્પમાએ એગે ધૂમપ્પમાએ જાવ એગે અહે
સત્તમાએ હોજ્જા ૪) અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં યાવત્ એક નારક
શર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક ધૂમપ્રમા મેં,
એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં
ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૫, (અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ,
એગે પંકપ્પમાએ, જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા-એક નારક

નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક
નારક પદ્મપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને એક નારક અધઃસપ્તમીમાં
ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે રચણપ્પમાએ, જાવ એગે પંકપ્પમાએ, એગે તમાએ,
એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરા-
પ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પદ્મપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક
નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“અહવા એગે રચણપ્પમાએ, જાવ એગે વાલુચપ્પમાએ, એગે ધૂમપ્પમાએ જાવ
એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરા
પ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં, એક તમઃપ્રભામાં અને એક
નીચે સાતમી પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા એગે રચણપ્પમાએ, એગે સક્ક-
રપ્પમાએ, એગે પંકપ્પમાએ, જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” (૫) અથવા એક

૧૦૫, ત્રિકસંયોગે પશ્ચાદધિક્રિયતત્રયમ્ ૩૫૦, ચતુષ્કસંયોગે સાર્ધશતત્રયમ્ ૩૫૦, પશ્ચકસંયોગે પશ્ચાધિક્રિયતમ્ ૧૦૫, પદ્મકસંયોગે મપ્ત, ૭ ઇતિ, એવમ્-૭+૧૦૫ ૩૫૦+૩૫૦+૧૦૫+૭=૯૨૪ ઇતિ પળ્લાં નૈરયિકાળાં સર્વે ચતુર્વિંશત્યધિક્રિયશતભક્તાઃ ભવન્તીતિ ॥ સૂ. ૫ ॥

પદ્ નૈરયિકાળાં કોઠક્રમિદમ્—	
પળ્લામ્ એકસંયોગે	૭
,, દ્વિકસંયોગે	૧૦૫
,, ત્રિકસંયોગે	૩૫૦
,, ચતુષ્કસંયોગે	૩૫૦
,, પશ્ચકસંયોગે	૧૦૫
,, પદ્મકસંયોગે	૭
સર્વસંમેલને	૯૨૪ ભક્તાઃ

મૂલમ્—સત્ત ભંતે ! નેરહયા નેરહયપ્પવેસણણં પવિસમાળા પુચ્છા, ગંધેયા ! રચણપ્પમાણ વા હોજ્જા જાવ અહેસત્તમાણ વા હોજ્જા ૭ । અહવા ણો રચણપ્પમાણ, છ સવ્વકરપ્પમાણ હોજ્જા, એવં ણણં કમેણં જહા છળહં દુયા સંજોગો તહા સત્તળહ વિ, માણિયવ્વં, નવરં ણો અબ્ભહિઓ સંચારિજ્જહ, સેસં તં ચેવ, તિયાસંજોગો, ચત્તકસંજોગો, પંચસંજોગો, છત્તકસંજોગો ચ, છળહં જહા, તહા—સત્તળહં વિ, માણિયવ્વો, નવરં એકકેવ્વકો, અબ્ભહિઓ સંચારેયેવ્વો જાવ છત્તકગસંજોગો અહવા દો સવ્વકરપ્પમાણ, ણો વાલુયપ્પમાણ, જાવ ણો અહે-

સંયોગ કે ૩૫૦ ભંગ, ચતુષ્ક સંયોગ કે ૩૫૦ ભંગ, પંચક સંયોગ કે ૧૦૫ ભંગ ઓર પદ્મક સંયોગ કે ૭ ભંગ જોડકર કુલ ૯૨૪ ભંગ હોતે હૈં ॥ સૂ. ૫ ॥

સંયોગી ભંગ ૩૫૦, ચતુષ્કસંયોગી ભંગ ૩૫૦, પંચકસંયોગી ભંગ ૧૦૫ અને પદ્મકસંયોગી ભંગ ૭ થાય છે. તે બધાં મળીને કુલ ૯૨૪ ભંગ થાય છે. સૂ. ૫

સત્તસાષ્ટ હોજા, અહવા ઇમે રચણપદ્માષ્ટ, ઇમે સચ્ચરણપદ્માષ્ટ,
જાવ ઇમે અહેસત્તસાષ્ટ હોજા ॥ સૂં ૬ ॥

છાયા—સપ્તમદન્ત ! નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ પુચ્છા ?
ગાઙ્ગેય ! રત્નપ્રમાયાં વા ભવન્તિ, યાવત્ અથઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ ૭, અથવા ઇકો
રત્નપ્રમાયાં પદ્ શર્કરાપ્રમાયા ભવન્તિ, એવમ્ એતેન ક્રમેણ યયા પળ્ળા દ્વિકસંયો-
ગરતથા સપ્તાનામપિ ભણિતવ્યઃ, નારમ્—ઇકઃ અભ્યધિકઃ સંચાર્યેત, શેષતદેવ,
ત્રિકસંયોગશ્ચતુષ્કસંયોગ. પશ્ચકસંયોગઃ પદ્કસંયોગશ્ચ પળ્ળાં યયા તથા સપ્તા-
નામપિ ભણિતવ્યઃ, નારમ્ એકૈકોઽભ્યધિકઃ સંચારયિતવ્યો, યાવત્ પદ્કસંયોગઃ,
અથવા દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયામ્ ઇકો વાલુકાપ્રમાયામ્, યાવત્ ઇકોઽથ સપ્તમ્યાં
ભવતિ, અથવા ઇકો રત્નપ્રમાયામ્ ઇકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, યાવત્ ઇકોઽથ
સપ્તમ્યાં ભવતિ । ॥ સૂં ૬ ॥

ટીકા—અય સપ્ત નૈરયિકાણા પોહગાયિકસપ્તદશગત (૧૭૧૬) મદ્ધાન્
પ્રતિપાદયિતુમાહ—‘ સત્ત મંતે ! નેરહયા ’ ઇત્યાદિ । ‘ સત્ત મંતે ! નેરહયા નેરહ્ય
પવેસણણં પવિસમાણા પુચ્છા ’ ગાઙ્ગેય પુચ્છતિ—હે મદન્ત ! સપ્ત નૈરયિકાઃ નૈર-
યિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન કુર્વન્તઃ કિં રત્નપ્રમાયાં, કિંવા
શર્કરાપ્રમાયાં કિંવા વાલુકાપ્રમાયા, કિંવા પદ્મપ્રમાયાં, કિંવા

ટીકાર્થ—સૂત્રકાર ને હમ સૂત્ર દ્વારા સાત નૈરયિકોં કે ૧૭૧૬
મંત્રોં કા પ્રતિપાદન ક્રિયા હૈ—હસમેં ગાંગેય ને પ્રશ્ન સે એસા પૂછા હૈ—
(સત્ત મંતે ! નેરહયા નેરહ્યપવેસણણં પવિસમાણા પુચ્છા) હૈ મદન્ત !
સાન નારક નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા પ્રવેશ કરતે હુણ નૈરયિક ભવ મેં
પ્રવેશ કરતે હુણ વયા રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રમા મેં હોતે હૈં ?
યા વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા પદ્મપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રમા મેં

ટીકાર્થ—સૂત્રધારે આ અત્ર દાગ સાત નારકોના સાત નરકોના પ્રવેશ-
નક વિષેના ૧૭૧૬ લંગોતું નીચે પ્રમાણે પ્રતિપાદન કર્યું છે—

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન —“ સત્ત મંતે ! નેરહયા નેરહ્યપવેસણણં પવિ-
સમાણા પુચ્છા ’ છે લદન્ત ! નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા અન્ય ગતિમાધી નારક
લપમા પ્રવેશ કરતા સાન નારકો હુ રત્નપ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય છે ? કે શર્કરા-
પ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય છે ? કે વાલુકાપ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય છે ? કે પદ્મપ્રમાના
ઉત્પત્ત ધાય છે ? કે ધૂમપ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય છે ? કે તમાપ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય
છે ? કે અપાસપ્રમાના ઉત્પત્ત ધાય છે ?

ધૂમપ્રભાયાં, કિંચિત્તમ પ્રભાયાં, કિંચિત્ત અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ? इति पृच्छा.
 भगवानाह—‘ गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ७’
 हे गाङ्गेय ! ते सप्त नैरयिका नैरयिकप्रवेगनं कुर्वन्तो रत्नप्रभायां वा भवन्ति,
 यावत् शर्कराप्रभायां वा, वालुकाप्रभायां वा, पङ्कप्रभायां वा, धूमप्रभायां वा, तमःप्र
 भायां वा, अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथ द्विकसंयोगे पट्चिग्नत्यधिकगत भद्रा-
 नाह—‘ अहवा एगे रयणप्पभाए, छ सक्करप्पभाए होज्जा ’ अथवा एको नैरयिको
 रत्नप्रभायां भवति, पट्चनैरयिकाः शर्कराप्रभायां भवन्ति. ‘ एवं एएणं कमेणं जहा
 छण्हं दुया संजोगो तहा सत्तण्ह वि भाणियव्वं ’ एवं पूर्वोक्तरोत्था एतेन आलापक-
 होते हैं ? या तमः प्रभा में होते हैं ? या अधः सप्तमी में होते हैं ? इसके
 उत्तर में प्रभु कहते हैं (गंगेया) हे गांगेय ! (रयणप्पभाए वा, होज्जा, जाव
 अहे सत्तमाए वा होज्जा ७) वे सात नारक नैरयिक, नैरयिक प्रवेश करते
 हुए रत्नप्रभा में भी होते हैं, यावत् शर्कराप्रभा में भी, वालुकाप्रभा में
 भी होते हैं, पङ्कप्रभा में भी होते हैं, धूमप्रभा में भी होते हैं, तमः प्रभा
 में भी होते हैं, और अधः सप्तमी पृथिवी में भी होते हैं । यहां पर
 “ होते हैं ” शब्द का अर्थ है उत्पन्न होते हैं । ७ । अब सूत्रकार इनके
 द्विक संयोग में जायमान १२६ भंगों को कहते हैं—(अहवा एगे रयण-
 प्पभाए, छ सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और
 छह नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १, (एवं एएणं कमेणं जहा
 छण्हं दुयासंजोगो तहा सत्तण्ह वि भाणियव्वं) पूर्वोक्त रीति से जैसा

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ રયણપ્પભાए वा
 होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ” नैरयिक प्रवेशनक द्वारा नरकलवभां
 प्रवेश करता ते सात नारके रत्नप्रभाभां पणु उत्पन्न थाय छे, शर्कराप्रभाभां
 पणु उत्पन्न थाय छे, वालुकाप्रभाभां पणु उत्पन्न थाय छे, पङ्कप्रभाभां पणु
 उत्पन्न थाय छे, धूमप्रभाभां पणु उत्पन्न थाय छे, तमःप्रभाभा पणु उत्पन्न
 थाय छे અને नीचे सातमी नरकभां पणु उत्पन्न थाय छे. આ રીતે સાત
 એકસંયોગી ભંગ થાય છે.

હવે સૂત્રકાર દ્વિકસંયોગી ૧૨૬ ભંગોનું નિરૂપણ કરતા કહે છે કે—
 “ અહવા એગે રયણપ્પભાए, છ સક્કરપ્પભાए, હોજ્જા ” અથવા તેા સાત નારકો-
 ભાનો એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના છ નારક શર્કરા-
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ एवं एएणं कमेणं जहा छण्हं दुयासंजोगो तहा
 सत्तण्ह वि भाणियव्वं ” આ આલાપક કંમથી અને પૂર્વોક્ત રીત અનુસાર

ક્રમેણ યથા પળ્યા નૈરયિકાણાં દ્વિકસંયોગો મણિતસ્તથા સપ્તનામપિ નૈરયિકાણાં દ્વિકસયોગો મણિતઃ ‘ નવર ઇગો અઘ્મહિઓ સંચારિઙ્ગઙ્ ’ નવરં પટ્ નૈરયિકાપેક્ષયા સપ્ત નૈરયિકાણાં વિશેષઃ પુનરયમેવ યન્ ઇકોઽધિકઃ સંચાર્યતે, ‘ સેસં તત્ત્વેવ ’ શેષતદેવ-પૂર્વોક્તવદેવ વોધ્યમ્ ।

અત્ર સપ્તાનાં દ્વિકસંયોગે પટ્ટમિર્વિકલ્પૈઃ પટ્ટવિંગત્યધિકગત (૧૨૬) મજ્ઞાઃ ભવન્તિ । પટ્ટવિકલ્પાશ્ચેમે-૧કઃ પટ્ ૧, દ્વૌ પચ્ચ ૨, ત્રયશ્ચત્વારઃ ૩, ચત્વારસ્રયઃ ૪, પચ્ચ દ્વૌ ૫, પટ્ ૬, (૧-૬, ૨-૫, ૩-૪, ૪-૩, ૫-૨, ૬-૧) ઇકો રત્નપ્રમાર્યા પટ્ શર્કરાપ્રમાયામ્, ઇત્યાદિ ક્રમેણ રત્નપ્રમાપ્રાધાન્યે પટ્ ૬ શર્કરાપ્રમાપ્રાધાન્યે પચ્ચ ૫, વાલુકાપ્રમાપ્રાધાન્યે ચત્વારઃ ૪, પટ્ટપ્રમાપ્રાધાન્યે ત્રયઃ ૩ ધ્રુમ

હસ આલાપકક્રમ સે છહ નૈરયિકોં કા દ્વિક સયોગ કહા જા હુકા હૈ ઉસી તરહ સે સાત નારકોં કા ભી દ્વિક સયોગ કહના ચાહિયે (નવર ઇગો અઘ્મહિઓ સંચારિઙ્ગઙ્) પરન્તુ છહ નૈરયિકોં કી અપેક્ષા યથાં પર યહ વિશેષતા હૈ કિ યહાં ઇક અધિક કા સંચાર ક્રિયા જાતા હૈ । (સેસં તં ત્ત્વેવ) ઓર વાકી કા નવ કથન પૂર્વોક્ત અનુસાર હી હૈ । અવ સૂત્રકાર યહ પ્રકટ કરતે હૈ ત્રિ સાત નારકોં કે દ્વિક સંયોગ મેં છહ વિકલ્પોં દ્વારા ૧૨૬ મંગ હોતે હૈ વે છહ વિકલ્પા હસ પ્રકાર સે હૈ- ૧-૬, ૨-૫, ૩-૪, ૪-૩, ૫-૨, ૬-૧, “ ઇક નારક રત્નપ્રમા મેં ઓર છહ નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈ ” ઇત્યાદિ ક્રમ સે રત્નપ્રમા કી પ્રધાનતા લેકર ૬ મંગ, શર્કરાપ્રમા કી પ્રધાનતા સે ૫ મંગ, વાલુકાપ્રમા કી પ્રધાનતા સે ૪ મંગ, પકપ્રમા કી પ્રધાનતા સે ૩ મંગ,

તેવો ૬ નારકોનો દ્વિકસંયોગ કહેવામા આવ્યો છે, એવો જ ૭ નારકોના દ્વિકસંયોગ પણ કહેવો ભેદ છે “ નવર ઇગો અઘ્મહિઓ સંચારિઙ્ગઙ્ ” પરન્તુ છ નારકો કરતા એટલી જ વિશેષતા સમજવાની છે કે આવી એકનો અધિક સંચાર કરવો ભેદ છે “ સેસં તત્ત્વેવ ” અને બાકીનું સમસ્ત કથન પહેલાના કથન મુજબ સમજવું.

હવે સૂત્રકાર એ પ્રકટ કરે છે કે સાત નારકોના દ્વિકસંયોગમા નીચે પ્રમાણે ૬ વિઠ્ઠપ અને છે ૧-૬ નો પહેલો વિઠ્ઠપ, ૨-૫ નો બીજો વિઠ્ઠપ, ૩-૪ નો ત્રીજો વિઠ્ઠપ, ૪-૩ નો ચોથો વિઠ્ઠપ, ૫-૨ નો પાંચમો વિઠ્ઠપ અને ૬-૧ નો છઠ્ઠો વિઠ્ઠપ “ અથવા એક નાનકું રત્નપ્રમામાં અને બાકીના ૬ ના ૩ શર્કરાપ્રમામાં હવે પૂરું થાય છે ” આ હમ પ્રમણે રત્નપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૬ ભંગ, શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૫ ભંગ, વાલુકાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૪ પક પ્રમાણે પ્રધાનતાવાળા ૩ ભંગ, ધ્રુમપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૨ ભંગ અને નાનકડાની પ્રધાનતાવાળા ૧ ભંગ અને છે. આ નીચે દર્શક

પ્રમાપ્રાધાન્યે દ્વૌ ૨, તમઃપ્રમા પ્રાધાન્યે ઇકઃ ૧ । પટ્, પચ્ચ, ચત્ત્વારઃ, ત્રયઃ, દ્વૌ, ઇકઃ, (૬-૫-૪-૩-૨-૧) એવં સર્વસંમેલને ઇકવિંશતિર્મજ્ઞાઃ ૨૧, મયન્તિ, એવાં પદ્મભિવિકલ્પૈર્ગુણે સર્વે પદ્મવિંશત્યધિશ્ચત (૧૨૬) મજ્ઞા મયન્તીતિ । તથા ‘ તિયાસંજોગો ચત્કસંજોગો પંચગસંજોગો છકસંજોગો ચ છળં જહા તહા સત્ત્વહં વિ ભાણિયવ્વો ’ ત્રિકસંયોગઃ, ચતુષ્કસંયોગઃ, પચ્ચકસંયોગઃ પટ્કસંયોગશ્ચ પળ્લાં નૈરયિકાણાં ચથા પ્રતિપાદિતસ્તથા સપ્તાનામપિ નૈરનિકાણાં મણિતવ્ય, ‘ નવરં એકેકકો અવ્મહિઓ સંચારેયવ્વો જાવ છવ્કસંયોગો ’ નવરં ષડ્નૈરયિકાપેક્ષયા સપ્તનૈરયિકાણાં વિશેષઃ પુનરયમેવ ચત્ અત્ત સપ્તનૈરયિકાલાપેક્ષેષુ એકૈકઃ અભ્યધિકઃ સંચારયિતવ્યઃ યાવત્ દ્વિકસંયોગઃ, ત્રિકસંયોગઃ, ચતુષ્કસંયોગઃ, પચ્ચકસંયોગઃ, પટ્કસંયોગઃ । અથ સપ્તાનાં પદ્મસંયોગે અન્તિમ

ધૂમપ્રમા કી પ્રધાનતા સે દો ભંગ ઓર તમઃ પ્રમા કી પ્રધાનતા સે એક ભંગ હોતા હૈ । इन सब का योग करने पर २१ भंग आते हैं । इन २१ भंगों का ६ भंगों के साथ गुणा करने पर १२६ भंग हो जाते हैं । तथा (तियासंजोगो चउकसंजोगो पंचगसंजोगो छकसंजोगो च छण्हं जहा तहा सत्तण्हं वि भाणियव्वो) छह नारकों का त्रिक संयोग चतुष्क संयोग, पंचकसंयोग और षट्कसंयोग पहिले जैसा प्रतिपादित किया गया है, उसी तरह से सात नारकों का भी यह सब प्रतिपादित कर लेना चाहिये “ नवरं ” किन्तु “ एकेको अव्महिओ संचारेयव्वो ” छह नैरयिकों की अपेक्षा से सात नैरयिकों के इन संयोगों में यही अन्तर है कि यहां सात नैरयिकों के आलापों में एक एक का अधिक संचार किया गया है और यह संचार द्विक संयोग में, त्रिक संयोग में,

વિકલ્પના ૬+૫+૪+૩+૨+૧=૨૧ ભંગ બનતા હોવાથી ૬ વિકલ્પના કુલ ૨૧×૬=૧૨૬ દ્વિકસંયોગી ભંગ બને છે

તથા “ તિયાસંજોગો, ચત્કસંજોગો, પંચગસંજોગો, છકસંજોગો ચ છળં જહા તહા સત્ત્વહં વિ ભાણિયવ્વો ” છ નારકોના ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચકસંયોગ અને ષટ્કસંયોગનું જેવું પ્રતિપાદન પહેલા કરવામાં આવ્યું છે, એજ પ્રકારનું સાત નારકોનું પણ આ બધાં સંયોગો વિષે પ્રતિપાદન કરવું જોઈએ. “ નવરં ” પરંતુ “ એકેકો અવ્મહિઓ સંચારેયવ્વો ” પણ ૬ નારકોના કરતાં સાત નારકોના સંયોગમાં એટલી જ વિશેષતા છે કે અહીં સાત નારકોના આલાપોમાં એક એક અધિક સંચાર કરવામાં આવ્યો છે, અને તે સંચાર દ્વિકસંયોગમાં, ત્રિકસંયોગમાં, ચતુષ્કસંયોગમાં પંચકસંયોગમાં અને ષટ્કસંયોગમાં કરવામાં આવ્યો છે. સાત નારકોના ષટ્ક સંયોગમાં છેલ્લો

દ્વિચત્વારિંશત્તમ સદ્ગમાદ-‘અહવા દો સકરપ્પમાણ, એને વાલુયપ્પમાણ, જાવ એને અદેસત્તમાણ હોજ્જા’ અથવા દ્વૌ ગર્કરાપ્રમાયાં ભવતઃ, એકો વાલુકાપ્રમાયાં ભવતિ, ચારત્-એકઃ પદ્મપ્રમાયામ્, એકો ધૂમપ્રમાયામ્, એકસ્તમઃપ્રમાયામ્, એકોઽયઃ સાતમ્યાં ભવતિ ।

તત્ર ત્રિકસંયોગ-ચતુષ્કસંયોગ-પંચકસંયોગ-પટ્કસંયોગેષુ જાયમાનાન્ મજ્ઞાન્ પ્રદર્શયતિ, તત્ર સપ્તાનાં ત્રિકસંયોગે પંચદશભિર્વિકલ્પૈઃ પંચવિંશત્યધિક પંચશત (૫૨૫) મજ્ઞાઃ ભવન્તિ । અત્ર પંચદશવિકલ્પાઃ યથા-એક એકઃ પંચ ૧, એકઃ દ્વૌ ચત્વારઃ ૨, દ્વૌ એકઃ ચત્વારઃ ૩, એકઃ ત્રયઃ ત્રયઃ ૪, દ્વૌ દ્વૌ ત્રયઃ ૫, ત્રયઃ એકઃ ત્રયઃ ૬, એકઃ ચત્વારઃ દ્વૌ ૭, દ્વૌ ત્રયઃ દ્વૌ ૮, ત્રયઃ દ્વૌ દ્વૌ ૯, ચત્વારઃ એકઃ દ્વૌ ૧૦, એકઃ પંચ એકઃ ૧૧, દ્વૌ ચત્વારઃ એકઃ ૧૨, ત્રયઃ ત્રયઃ એકઃ ૧૩,

ચતુષ્ક સંયોગ મેં પંચકસંયોગ મેં ઓર પટ્કસંયોગ મેં હુઆ હૈ સાત નારકોં કે પટ્કસંયોગ મેં જો અન્તિમ ૪૨ વાં ભગ હૈ વહ (અહવા દો સકરપ્પમાણ, એને વાલુયપ્પમાણ, જાવ એને અદે સત્તમાણ હોજ્જા) અથવા દો નારક ગર્કરાપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં, એક નારક પદ્મપ્રમા મેં એક નારક ધૂમપ્રમા મેં, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં ઓર એક નારક અભઃ સસસી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ” યહ હૈ ।

અવ ત્રિકા સંયોગ મેં, ચતુષ્ક સંયોગ મેં, પંચક સંયોગ મેં ઓર પટ્કસંયોગ મેં જાયમાન મજ્ઞોં કો દિગ્વાયા જાતા હૈ । વહાં જાત નારકોં કે ત્રિકસંયોગ મેં ૧૫ વિકલ્પોં ઢાગ ૫૨૫ ભંગ હોતે હૈં । યે કિમ પ્રકાર સે હોતે હૈં ? એ રી પ્રકાર અવ કહા જાતા હૈ-૧-૧-૫, ૧-૨-૪, ૨-૧-૪, ૧-૩-૩, ૨-૨-૩, ૩-૧-૩, ૧-૪-૨, ૨-૩-૨, ૩-૨-૨,

(૪૨ મો) બગ આ પ્રમાણે બને છે-“અહવા દો સકરપ્પમાણ, એને વાલુ-યપ્પમાણ, જાવ એને અદે સત્તમાણ હોજ્જા” અથવા બે નારક ગર્કરાપ્રમામા, એક નારક વાલુકાપ્રમામા, એક નારક પદ્મપ્રમામા, એક નારક ધૂમપ્રમામા, એક નારક તમઃપ્રમામા અને એક નારક નીચે જાતની નારકમા ઉત્પન્ન થાય છે

તથા ચિત્રરેખામા, ચતુષ્કસંયોગમા, પંચકસંયોગમા અને પટ્કસંયોગમા લે તથા બને છે તેમને પ્રકટ કરવામા આવે છે-જાત નારકોના ચિત્રરેખામા ૬૫ વિશ્લેષો ઢાગ ૫૨૫ હુલ બગ થય છે તે ચિત્રરેખામા પ્રમાણે બને છે-(૧) ૧-૧-૫ નો, (૨) ૧-૨-૪ નો, (૩) ૨-૧-૪ નો (૪) ૧-૩-૩ નો (૫) ૨-૨-૩ નો, (૬) ૩-૧-૩ નો, (૭) ૧-૪-૨ નો, (૮) ૨-૩-૨ નો, (૯) ૩-૨-૨ નો, (૧૦) ૪-૧-૨ નો.

ચત્વારઃ દ્વૌ એકઃ ૧૪, પચ્ચ એક એકઃ ૧૫। (૧-૧-૧, ૧-૨-૪, ૨-૧-૪, ૧-૩-૩, ૨-૨-૩, ૩-૧-૩, ૧-૪-૨, ૨-૩-૨, ૩-૨-૨, ૪-૧-૨, ૧-૫-૧, ૨-૪-૧, ૩-૩-૧, ૪-૨-૧, ૫-૧-૧) એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં, પચ્ચ વાલુકાપ્રમાયામ્, इत्यादि क्रमेण रत्नप्रभाप्राधान्ये पञ्चदश ૧૫, શર્કરાપ્રમાપ્રાધાન્યે દશ ૧૦, વાલુકાપ્રમાપ્રાધાન્યે ષટ્ ૬, પંક્કપ્રમાપ્રાધાન્યે ત્રયઃ ૩, ધૂમપ્રમાપ્રાધાન્યે એકઃ ૧, પચ્ચદશ, દશ, ષટ્ ત્રયઃ, એકઃ (૧૫-૧૦-૬-૩-૧) એવંસર્વ સંમેલને પચ્ચત્રિશદ્ ભજ્ઞાઃ (૩૫) ભવન્તિ । એપાં પચ્ચદશમિર્વિકલ્પૈર્ગુણે પચ્ચત્રિશત્યધિકપચ્ચશત (૫૨૫) ભજ્ઞાઃ ભવન્તીતિ ।

અથ સપ્તાનાં ચતુષ્કસંયોગે વિંશત્યા વિકલ્પૈઃ સપ્તશત (૭૦૦) ભજ્ઞા ભવન્તિ । વિંશતિર્વિકલ્પા યથા-એકઃ એકઃ એકઃ ચત્વારઃ ૧, એકઃ એકઃ દ્વૌ ત્રયઃ ૨, એકઃ

૪-૧-૨, ૧-૫-૧, ૨-૪-૧, ૩-૩-૧, ૪-૨-૧, ૫-૧-૧, એ યહાં ૧૫ વિકલ્પ હોતે હિં ઇનકા તાત્પર્ય એસા હૈ “ કિ એક નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર ૫ નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઉત્પન્ન હોતે હિં ” ઇસી ક્રમ સે રત્નપ્રભા પૃથિવી કી પ્રધાનતા મેં ૧૫ ભંગ હો જાતે હિં । શર્કરાપ્રભા કી પ્રધાનતા સે ૧૦ ભંગ હોતે હિં, વાલુકાપ્રભા કી પ્રધાનતા સે ૬ ભંગ હોતે હિં, પંકપ્રભા કી પ્રધાનતા સે ત્રીન ભંગ હોતે હિં, ઓર ધૂમપ્રભા કી પ્રધાનતા સે એક ભંગ હોના હૈ । ઇસ તરહ સે એ ૧૫-૧૦-૬-૩=૧ યોગ મેં ૩૫ હોતે હિં સો ઇનકે સાથ ૧૫ વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ૫૨૫ ભંગ નિષ્પન્ન હો જાતે હિં ।

સાત નારકોં કે ચતુષ્ક સયોગ મેં ૨૦ વિકલ્પોં દ્વારા ૭૦૦ ભંગ હોતે હિં-એ કેસે હોતે હિં ? સો અચ ઇસી પ્રકાર કો દિલાતે હિં-૧-૧-૧

(૧૧) ૧-૫-૧ નો, (૧૨) ૨-૪-૧ નો, (૧૩) ૩-૩-૧ નો (૧૪) ૪-૨-૧ નો અને (૧૫) ૫-૧-૧ નો પહેલા વિકલ્પનું તાત્પર્ય-એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, અને પાંચ નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. એજ ક્રમે રત્નપ્રભાપૃથ્વીની પ્રધાનતાવાળા ૧૫ ભંગ, શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૧૦ ભંગ, વાલુકાપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૬ ભંગ, પંકપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૩ ભંગ અને ધૂમપ્રભાની પ્રધાનતાવાળો ૧ ભંગ અને છે આ રીતે પહેલા વિકલ્પના ૧૫+૧૦+૬+૩+૧=૩૫ ભંગ થાય છે. એવાં ૧૫ વિકલ્પો બનતા હોવાથી ત્રિકસયોગી કુલ ભંગ ૩૫×૧૫=૫૨૫ થાય છે.

સાત નારકોના ચતુષ્કસયોગમાં ૨૦ વિકલ્પો દ્વારા કુલ ૭૦૦ ભંગ થાય છે. તે ૨૦ વિકલ્પો કેવાં હોય છે તે નીચે પ્રકટ કરવામાં આવે છે—

द्वौ एकः त्रयः ३, द्वौ एकः एकः त्रयः ४, एकः एकः त्रयः ५, एकः द्वौ द्वौ द्वौ ६,
द्वौ एकः द्वौ द्वौ ७, एकः त्रयः एकः द्वौ ८, द्वौ द्वौ एकः द्वौ ९, त्रयः एकः एकः
द्वौ १०, एकः एकः चत्वारः एकः ११, एकः द्वौ त्रयः एकः १२, द्वौ एकः त्रयः
एकः १३, एकः त्रयः द्वौ एकः १४, द्वौ द्वौ द्वौ एकः १५, त्रयः एकः द्वौ एकः
१६, एकः चत्वारः एकः एकः १७, द्वौ त्रयः एकः एकः १८, त्रयः द्वौ एकः
एकः १९, चत्वारः एकः एकः एकः २०, (१-१-१-४, १-१-२-३,
१-२-१-३, २-१-१-३, १-१-३-२, १-२-२-२, २-१-२-२, १-३-
१-२, २-२-१-२, ३-१-१-२, १-१-४-१, १-२-३-१, २-१-३-१,
१-३-२-१, २-२-२-१, ३-१-२-१, १-४-१-१, २-३-१-१, ३-२-
१-१, ४-१-१-१) एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः वालु-
काप्रभायाम्, चत्वारः पङ्कप्रभायाम्, इत्यादि क्रमेण रत्नप्रभाप्राधान्ये विंशतिः
२०, शर्कराप्रभाप्राधान्ये दश १०, वालुकाप्रभाप्राधान्ये चत्वारः ४, पङ्कप्रभाप्रा-

-४, १-१-२-३, १-२-१-३, २-१-१-३, १-१-३-२, १-२-२-२,
२-१-२-२, १-३-१-२, २-२-१-२, ३-१-१-२, १-१-४-१, १-२-
३-१, २-१-३-१, १-३-२-१, २-२-२-१, ३-१-२-१, १-४-१-१,
२-३-१-१, ३-२-१-१, ४-१-१-१, ये २० विकल्प यहाँ होते हैं।
इनका तात्पर्य जेसा है कि ७ नारकों में से एक नारक रत्नप्रभा में, १
नारक शर्कराप्रभा में, १ नारक वालुकाप्रभा में और चार नारक पङ्क-
प्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं इसी क्रम से रत्नप्रभा की प्रधानता करके
२० भंग होते हैं, शर्कराप्रभा की प्रधानता से १० भंग होते हैं, वालु-
काप्रभा की प्रधानता से ४ भंग होते हैं, पङ्कप्रभा की प्रधानता से एक

(१) १-१-१-४ नो, (२) १-१-२-३ नो, (३) १-२-१-३ नो, (४) २-१-
१-३ नो, (५) १-१-३-२ नो, (६) १-२-२-२ नो, (७) २-१-२-२ नो,
(८) १-३-१-२ नो, (९) २-२-१-२ नो, (१०) ३-१-२ नो, (११) १-
१-४-१ नो, (१२) १-२-३-१ नो, (१३) २-१-३-१ नो, (१४) १-३-
२-१ नो, (१५) २-२-२-१ नो, (१६) ३-१-२-१ नो, (१७) १-४-१-
१ नो (१८) २-३-१-१ नो, (१९) ३-२-१-१ नो अने (२०) ४-१-१-
१ नो पदेका चतुष्टययोगी विकल्पसुं तात्पर्य-ज्ञान नारकानां अने नारक
रत्नप्रभाओं, अने नारक शर्कराप्रभाओं, अने नारक वालुकाप्रभाओं, अने चार
नारक पङ्कप्रभाओं उत्पन्न होय छे। आइसही रत्नप्रभानी प्रधानतावाला २०
भंग होय छे, शर्कराप्रभानी प्रधानतावाला १० भंग, वालुकाप्रभानी प्रधा-
नतावाला ४ भंग अने पङ्कप्रभानी प्रधानतावाला १ भंग होय छे अने इन्हें

धान्ये १, विंशतिः, दश, चत्वारः, एकः (२०-१०-४-१) एवं सर्वं संमेलने पञ्चविंशद् (३५) भङ्गा भवन्ति । एषां विंशति विकल्पैर्गुणने शप्तशत (७००) भङ्गा भवन्तीति ।

अथ सप्तानां पञ्चकसंयोगे पञ्चदशभिर्विकल्पैः पञ्चदशाधिकशतत्रय (३१५) भङ्गाः भवन्ति । पञ्चदशविकल्पा यथा—एकः एकः एकः एकः त्रयः १, एकः एकः एकः द्वौ द्वौ २, एकः एकः द्वौ एकः द्वौ ३; एकः द्वौ एकः एकः द्वौ ४, द्वौ एकः एकः एकः द्वौ ५ एकः एकः एकः त्रयः एकः ६, एकः एकः द्वौ द्वौ एकः ७, एकः द्वौ एकः द्वौ एकः ८, द्वौ एकः एकः द्वौ एकः ९, एकः एकः त्रयः एकः एकः १०, एकः द्वौ द्वौ एकः एकः ११, द्वौ एकः द्वौ एकः एकः १२, एकः त्रयः एकः एकः एकः १३, द्वौ द्वौ एकः एकः एकः १४, त्रयः एकः एकः एकः एकः १५। (१-१-१-१-३, १-१-१-२-२, १-१-२-१-२, १-२-१-१-२, २-१-१-१-२, १-१-१-३-१, १-१-२-२-१, १-२-१-२-१, २-१-१-२-१, १-१-३-१-१, १-२-२-१-१, २-१-२-१-१, १-३-१-१-१, २-२-१-१-१, ३-१-१-१-१) एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्क-

भंग होता है २०-१०-४-१ का जोड़ ३५ आ जाता है इन ३५ भगों के साथ २० विकल्पों का गुणा करने पर ७०० भंग चतुष्क संयोग में निष्पन्न हो जाते हैं ।

सात नारकों के पंचक संयोग में १५ विकल्पों द्वारा ३१५ भंग होते हैं ये किस प्रकार से होते हैं सो वही प्रकार अब दिखाया जाता है—
१-१-१-१-३, १-१-१-२-२, १-१-२-१-२, १-२-१-१-२, २-१-१-१-२, १-१-१-३-१, १-१-२-२-१, १-२-१-२-१, २-१-१-२-१, १-१-३-१-१, १-२-२-१-१, २-१-२-१-१, १-३-१-१-१, २-२-१-१-१, ३-१-१-१-१ इस प्रकार से यहां ये १५ विकल्प होते

पड़ेला विकल्पना $२०+१०+४+१=३५$ अतुष्कसंयोगी लंगो थाय छे, अवां ३५ लंगवाणा २० विकल्पो भनता, डोवांथी अतुष्कसंयोगी कुल लंग $३५ \times २० = ७००$ थाय छे.

सात नारकोना पंचकसंयोगीमां १५ विकल्पो द्वारा ३१५ लंग थाय छे. ते १५ विकल्पो आ प्रमाणे समजवा—(१) १-१-१-१-३ नो, (२) १-१-१-२-२ नो, (३) १-१-२-१-२ नो, (४) १-२-१-१-२ नो, (५) २-१-१-१-२ नो, (६) १-१-१-३-१ नो, (७) १-१-२-२-१ नो, (८) १-२-१-२-१ नो, (९) २-१-१-२-१ नो, (१०) १-१-३-१-१ नो, (११) १-२-२-१-१ नो, (१२) २-१-२-१-१ नो, (१३) १-३-१-१-१ नो, (१४) २-२-१-१-१ नो अने (१५) ३-१-१-१-१ नो. पड़ेला विकल्पना

૧-૧-૨-૧ નો, (૩) ૧-૧-૧-૨-૧-૧ નો, (૪) ૧-૧-૨-૧-૧-૧ નો, (૫) ૧-૨-૧-૧-૧-૧ નો અને (૬) ૨-૧-૧-૧-૧-૧ નો. પહેલા વિકલ્પનું તાત્પર્ય—(૧) એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને બે નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને બે નારક સાતમી તમસ્તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને બે નારક સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને બે

૧-૧-૨-૧ નો, (૩) ૧-૧-૧-૨-૧-૧ નો, (૪) ૧-૧-૨-૧-૧-૧ નો, (૫) ૧-૨-૧-૧-૧-૧ નો અને (૬) ૨-૧-૧-૧-૧-૧ નો. પહેલા વિકલ્પનું તાત્પર્ય—(૧) એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક શર્કરાપ્રભામાં, એક વાલુકાપ્રભામાં, એક પંકપ્રભામાં, એક ધૂમપ્રભામાં અને બે નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં અને બે નારક સાતમી તમસ્તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને બે નારક સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને બે

भायाम्, एकस्तमः प्रभायाम्, द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः ४, एको रत्नप्रभा-
याम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमः
प्रभायाम्, द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः ५, एको रत्नप्रभायाम्,—एको वालुका-
प्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमः प्रभायाम्, द्वौ अधः—
सप्तम्यां भवतः ६। एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभा-
याम्, एको धूमप्रभायाम्, एकस्तमः प्रभायाम्, द्वौ अधः सप्तम्यां भवतः ७
सप्तनैरयिकाणां प्रथमविकल्पे षट्संयोगिभङ्गानां

कोष्ठकम्

भङ्गाः—१	१	१	१	१	२
१-रत्न०	शर्करा०	वालुका०	पङ्क०	धूम०	तमःप्रभा
२-१	१	१	१	१	२
"	"	"	"	"	अन्धःसप्तमी
३-१	१	१	१	१	२
"	"	"	"	तमःप्रभा	"
४-१	१	१	१	१	२
"	"	"	धूम०	"	"
५-१	१	१	१	१	२
"	"	पङ्क०	"	"	"
६-१	१	१	१	१	२
"	वालुका०	"	"	"	"
७-१	१	१	१	१	२
शर्करा	"	"	"	"	"

अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं ४, एक नारक रत्नप्रभा में, एक
नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक पङ्कप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में,
और एक नारक तमः प्रभा में और दो नारक अधः सप्तमीपृथिवी में
उत्पन्न हो जाते हैं ५। एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक वालुकाप्रभा
में, एक नारक पङ्कप्रभा में, एक नारक धूमप्रभा में, एवं एक नारक तमः

नारक सातमी नरकभा उत्पन्न था यह छे (५) अथवा अेक नारक रत्नप्रभाभां,
अेक नारक शर्कराप्रभाभां, अेक नारक पङ्कप्रभाभां, अेक नारक धूमप्रभाभां,
अेक नारक तमःप्रभाभां अने अे नारक नीचे सातमी नरकभां उत्पन्न थाय
छे (६) अथवा अेक नारक रत्नप्रभाभां, अेक नारक वालुकाप्रभाभां, अेक नारक
पङ्कप्रभाभां, अेक नारक धूमप्रभाभां, अेक नारक तमःप्रभाभां अने अे नारक

इति क्रमेण रत्नप्रभाप्राधान्ये षट् ६, शर्करा प्रभा प्राधान्ये एकः १ इति प्रथमविकल्पे सप्त भङ्गाः ७, एषां षड्भिर्विकल्पैर्गुणने द्विचत्वारिंशद् ४२ भङ्गा भवन्तीति ।

अथ सप्तक संयोगस्य एकं विकल्पमाह—‘अहवा एगे रयणप्पभाए, ‘एगे सक्करप्पभाए, जाव एगे अहेसत्तमाए होज्जा’ अथवा एको रत्नप्रभायां भवति, एकः शर्कराप्रभायां, यावत्—एको बालुकाप्रभायाम्, एकः पङ्कप्रभायाम्, एको प्रभा में, और दो नारक अधः सप्तमीपृथिवी में उत्पन्न हो जाते हैं ६, एक नारक शर्कराप्रभा में, एक नारक बालुकाप्रभा में एक नारक धूम प्रभामें एक नारक तमः प्रभा में और दो नारक अवः सप्तमी में उत्पन्न हो जाते हैं ७ इसक्रम से रत्नप्रभापृथिवी की प्रधानता में ६ भंग और शर्कराप्रभापृथिवी की प्रधानता में एक भंग ऐसे ये सात भंग प्रथम विकल्प में होते हैं। इन ७ भंगों के साथ पूर्वोक्त ६ विकल्पों का गुणा करने से ४२ भंग हो जाते हैं। सात नैरयिकोंके प्रथम विकल्पमें षट् संयोगी भंगों का कोण्टक टीका में दिखाया है सो वहाँ देख लें।

अब सप्तसंयोग के एक विकल्प को सूत्रकार प्रकट करते हैं— (अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, जाव एगे अहे सत्तमाए होज्जो) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाता है, एक नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाता है, यावत्—एक नारक बालुकाप्रभा में उत्पन्न हो जाता है, एक नारक पंकप्रभा में उत्पन्न हो जाता है, एक नारक धूमप्रभा में उत्पन्न हो जाता है, एक नारक तमः प्रभा में उत्पन्न हो जाता है और एक नारक अधः सप्तमी में उत्पन्न हो जाता है सात

સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૭) અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એ નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ ક્રમથી રત્નપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા ૬ ભંગ અને શર્કરાપ્રભાની પ્રધાનતા વાળો એક ભંગ બને છે આ રીતે પહેલા વિકલ્પના કુલ ૭ ભંગ બને છે. સાત ભંગવાળા કુલ ૬ વિકલ્પના મળીને કુલ $7 \times 6 = 42$ ષટ્કસંયોગી ભંગ થાય છે.

હવે સૂત્રકાર સપ્તસંયોગના એક વિકલ્પને પ્રકટ કરે છે—“અહવા એગે રયણપ્પભાએ, એગે સક્કરપ્પભાએ, જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક

ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમઃપ્રભાયામ્, એકોઽધઃસપ્તભ્યાં ભવતિ । સપ્તાનાં નૈરયિકાણાં ષોડશાધિકસપ્તદશશત વિકલ્પા(૧૭૧૬) ભવન્તીતિ ॥ સૂ૦ ૬ ॥

સપ્તનૈરયિકાણાં કોષ્ઠકમ્	
સપ્તાનામ્-એકસંયોગે-૭	
„ દ્વિકસંયોગે-૧૨૬	
„ ત્રિકસંયોગે-૫૨૫	
„ ચતુષ્કસંયોગે-૭૦૦	
„ પશ્ચકસંયોગે-૩૧૫	
„ ષટ્કસંયોગે-૪૨	
„ સપ્તકસંયોગે-૧	
સર્વ સંમેલને—	—૧૭૧૬

મૂલમ્—“ અટ્ટ ભંતે ! નેરઙ્ગયા નેરઙ્ગયપવેસણણં પવિ-
સમાણા પુચ્છા, ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા જાવ અહેસ-
ત્તમાણ વા હોજ્જા । અહવા એગે રયણપ્પમાણ, સત્ત સક્કરપ્પમાણ
હોજ્જા, એવં દુયાસંજોગો એવં જાવ છક્કસંયોગો ય જહા
સત્તણ્હં મણિઓ તહા અટ્ટણ્હ વિ માણિયવ્વો, નવરં એકેકો
અબ્મહિઓ સંચારેયવ્વો, સેસં તં ચેવ જાવ છક્કસંજોગો ।
અહવા તિન્નિ સક્કરપ્પમાણ, એગે વાલુયપ્પમાણ, જાવ એગે
અહેસત્તમાણ હોજ્જા, અહવા એગે રયણપ્પમાણ જાવ એગે તમાણ
દો અહેસત્તમાણ હોજ્જા, અહવા એગે રયણપ્પમાણ જાવ દો
નૈરયિકોં કા ૧૭૧૬ વિકલ્પ હોતે હિં ॥ સૂ૦ ૬ । इनका कोष्ठक टीकामें
दिखाया है जिज्ञासु वहांसे देख लें—

(અટ્ટ ભંતે ! નેરઙ્ગયા) इत्यादि ।

તમાણ, એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા, એવં સંચારેયઘં જાવ અહવા
દો રચણપ્પમાણ, એગે સવ્કરપ્પમાણ, જાવ એગે અહેસત્ત-
માણ હોજ્જા ॥ સૂ૦ ૭ ॥

છાયા—અઠ્ઠ મદન્ત ! નૈરયિકા નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ પૃચ્છા,
ગાઙ્ગેય ! રત્નપ્રમાયાં વા ભવન્તિ, યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ, અથવા એકો
રત્નપ્રમાયાં સપ્ત શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ, એવં દ્વિકસંયોગઃ । એવં યાવત્ પટ્ટક-
સંયોગશ્ચ, યથા સપ્તાનાં અણિતસ્તથા અષ્ટાનામપિ અણિતવ્યઃ, નવરમ્ એકૈકોઽભ્ય-
ધિકઃ સંચારયિતવ્યઃ, શેષં તદેવ યાવત્ પટ્ટકસંયોગસ્ય, અથવા ત્રયઃ શર્કરાપ્રમા-
યામ્ એકો વાલુકાપ્રમાયાં યાવત્ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ, અથવા એકો રત્નપ્ર-
માયાં યાવત્ એકસ્તમાયામ્, દ્વૌ અધઃસપ્તમ્યાં ભવતઃ, અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં
યાવત્ દ્વૌ તમઃપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ, એવમ્ સંચારયિતવ્યમ્ યાવત્
અથવા દ્વૌ રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, યાવત્ એકોઽધઃસપ્તમ્યાં
ભવતિ ॥ સૂ૦ ૭ ॥

ટીકા—અથાઘાનાં નૈરયિકાણાં ત્ર્યધિકસહસ્રત્રય વિકલ્પાન્ પ્રતિપાદયિતુ-
માહ—‘અઠ્ઠ મંતે’ इत्यादि । ‘અઠ્ઠ મંતે ! નેરહયા નેરહયપ્પવેસણણં પવિસમાણા
પુચ્છા ’ ગાઙ્ગેયઃ પૃચ્છતિ—હે મદન્ત ! અઠ્ઠ નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ
કિં રત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ ? કિં વા શર્કરાપ્રમાયાં, કિં વા વાલુકાપ્રમાયામ્, કિં વા

ટીકાર્થ—અઠ્ઠ નૈરયિકોં કે ૩૦૦૩ વિકલ્પોં કો પ્રતિપાદન કરને
કે લિયે સૂત્રકાર ને યહ સૂત્ર કહા હૈ હસમેં ગાંગેય ને પ્રભુ સે એસા પૂછા
હૈ (અઠ્ઠ મંતે ! નેરહયા નેરહયપ્પવેસણણં પવિસમાણા પુચ્છા) હે
મદન્ત ! આઠ નૈરયિક નૈરયિકપ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવ મેં પ્રવેશ
કરતે હુએ કયા રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા
વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા પંક્રપ્રમા મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રમા મેં હોતે

“ અઠ્ઠ મંતે ! નેરહયા ” इत्यादि—

ટીકાર્થ—આ સૂત્રમાં સૂત્રકારે નરકગતિમાં પ્રવેશ કરતા આઠ નારકોના
૩૦૦૩ વિકલ્પોનું પ્રતિપાદન કર્યું છે. ગાંગેય અણુગાર મહાવીર પ્રભુને એવો
પ્રશ્ન પૂછે છે કે—“ અઠ્ઠ મંતે ! નેરહયા નેરહયપ્પવેસણણં પુચ્છા ” હે મદન્ત !
નેરયિકપ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ કરતા આઠ નારકો શું રત્નપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે ? શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે ? કે પંક્રપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

પદ્મપ્રભાયામ્, કિં વા ધૂમપ્રભાયામ્, કિં વા તમઃ પ્રભાયામ્, કિં વા અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ? इति पृच्छा ? भगवानाह—‘ गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! अष्ट नैरयिका नैरयिक प्रवेशनं कुर्वन्तो रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् शर्कराप्रभायां वा, वालुकाप्रभायां वा, पद्मप्रभायां वा, धूमप्रभायां वा, तमःप्रभायां वा, अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७, अथ द्विकसंयोगिभङ्गप्रकारमाह— ‘ अहवा एगे रयणप्पभाए सत्त सक्करप्पभाए होज्जा ’ अथवा एको रत्नप्रभायां, सप्त शर्कराप्रभायां भवन्ति ‘ एवं दुयासंजोगो ’ एवम्=अनेन ‘ एकः सप्त ’ इत्येवं

हैं ? या तमःप्रभा में होते हैं ? या अधः सप्तमी पृथिवी में उत्पन्न होते हैं ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—(गंगेया) हे गांगेय ! (रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा) नैरयिक प्रवेशन करते हुए आठ नारक रत्नप्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं, शर्कराप्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं, वालुकाप्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं, पंकप्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं, धूमप्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं, तमः प्रभा में भी उत्पन्न हो जाते हैं और अधःसप्तमी पृथिवी में भी उत्पन्न हो जाते हैं । इस प्रकार से आठ नैरयिकों के ये एक संयोग में ७ भंग हैं ।

अब इनके द्विकसंयोग में भङ्ग प्रकार को सूत्रकार प्रकट करते हैं— (अहवा एगे रयणप्पभाए सत्त सक्करप्पभाए वा होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में उत्पन्न हो जाता है और सात नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं । (एवं दुया संजोगो) इस १-७ रूप पूर्वोक्त प्रकार से द्विक संयोग कर लेना चाहिये, आठ नारकों के द्विक संयोग में सात

के तम प्रભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ રયણપ્પભાए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ” તે આઠ નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંકપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમઃપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને તમસ્તમપ્રભા નામની સાતમી નરક-પૃથ્વીમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે આઠ નારકોના ઓકસંયોગી બળંગ બને છે.

હવે સૂત્રકાર તેમના દ્વિકસંયોગી બળોનું કથન કરે છે—“ અહવા एगे रयणप्पभाए, सत्त सक्करप्पभाए होज्जा ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના સાત નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. एवं दुया संजोगो ” એજ પ્રમાણે ૧-૭ રૂપ પહેલા દ્વિક સંયોગી વિકલ્પના બાકીના

पूर्वेक्तप्रकारेण द्विकसंयोगः कर्त्तव्यः, तथाहि—अष्टानां द्विकसंयोगे सप्तभि-
र्विकल्पैः सप्तचत्वारिंशदधिकैकशत (१४७) भङ्गा भवन्ति । तत्र-सप्त विकल्पा-
श्चेमे-एकः सप्त १, द्वौ षट् २, त्रयः पञ्च ३, चत्वारः चत्वारः ४, पञ्च त्रयः ५,
षट् द्वौ ६, सप्त एकः ७ । (१-७, २-६, ३-५, ४-४, ५-३, ६-२, ७-१)
एको रत्नप्रभायां सप्त शर्कराप्रभायाम् १, एको रत्नप्रभायां सप्त वालुकाप्रभा-
याम् २, एवं रत्नप्रभाया उत्तरोत्तरपृथिवीसंयोगेन षड् भङ्गाः ६ । एवं शर्कराप्रभा
प्राधान्ये पञ्च ५, वालुकाप्रभाप्राधान्ये चत्वारः ४, पङ्कप्रभाप्राधान्ये त्रयः ३,
धूमप्रभाप्राधान्ये द्वौ २, तमःप्रभाप्राधान्ये एकः १ । षट्, पञ्च, चत्वारः, त्रयः,
द्वौ, एकः (६-५-४-३-२-१) सर्वसंमेलने एकविंशतिर्भङ्गा भवन्त २१)

विकल्पों से १४७ भंग होते हैं-सात विकल्प इस प्रकार से हैं-१-७,
२-६, ३-५, ४-४, ५-३, ६-२, ७-१, इनका तात्पर्य ऐसा है-१ नारक
रत्नप्रभा में और सात नारक शर्कराप्रभा में उत्पन्न हो जाते हैं १,
अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और सात नारक वालुकाप्रभा में उत्पन्न
हो जाते हैं २, इस तरह से रत्नप्रभा पृथिवी के साथ उत्तरोत्तर की
पृथिवियों के संयोग से प्रथम विकल्प में ६ भंग हो जाते हैं ६, इसी
तरह से शर्कराप्रभापृथिवी की प्रधानता से ५ भंग होते हैं, वालुकाप्रभा
की प्रधानता से चार भंग होते हैं, पङ्कप्रभा की प्रधानता से तीन भंग
होते हैं, धूमप्रभा की प्रधानता से दो भंग होते हैं और तमः प्रभा की
प्रधानता से एक भंग होता है इस तरह ६-५-४-३-२-१ का जाड़

લગોનું તથા સાતે દ્વિકસંયોગી વિકલ્પોનું કથન થવું જોઈએ આઠ નારકોના
દ્વિકસંયોગી ૭ વિકલ્પો દ્વારા કુલ ૧૪૭ ભંગ બને છે તે વિકલ્પોનું સ્પષ્ટી-
કરણ આ પ્રમાણે સમજવું.

(૧) ૧-૭ નો, (૨) ૨-૬ નો, (૩) ૩-૫ નો, (૪) ૪-૪ નો, (૫)
૫-૩ નો, (૬) ૬-૨ નો, અને (૭) ૭-૧ નો વિકલ્પ પહેલા વિકલ્પનું
તાત્પર્ય—(૧) એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સાત નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન
થાય છે (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સાત નારક વાલુકાપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સાત નારક પંક-
પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સાત
નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને
સાત નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં
અને સાત નારક નીચે સાતમી નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે રત્નપ્રભા
સાથે પહેલા વિકલ્પના ૬ ભંગ થાય છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા સાથે ૫
ભંગ, વાલુકાપ્રભા સાથે ૪ ભંગ, પંકપ્રભા સાથે ૩ ભંગ, ધૂમપ્રભા સાથે ૨

एषां सप्तभिर्विकल्पैर्गुणने कृते सप्तचत्वारिंशदधिकैकशत (१४७) भङ्गा भवे-
न्तीति । ' एव जाव छक्कसंजोगो य जहा सत्तण्हं भणिओ तहा अट्ठण्ह वि भाणिय-
यव्वो ' एवं पूर्वीक्तरीत्या यावत् त्रिकसंयोगः, चतुष्कसंयोगः, पञ्चकसंयोगः, षट्क-
संयोगश्च यथा सप्तानां नैरयिकाणां भणितस्तथा अष्टानामपि नैरयिकाणां भणि-
तव्यः, नवरं एक्केक्को अब्भहिओ संचारेयव्वो सेसं तं चेव जाव छक्कसंजोगो
य ' नवरं पूर्वापेक्षया विशेषस्तु अत्र एकैकोऽभ्यधिकः संचारयितव्यः ' सेसं तं
चेव जाव छक्कसंजोगरस ' शेषं तदेव पूर्ववदेव यावत्-त्रिकसंयोगस्य, चतुष्क-
संयोगस्य, पञ्चकसंयोगस्य, षट्कसंयोगस्य च, वक्तव्यम्, अथ षट्कसंयोगे
कांश्चिद् भङ्गान् प्रदर्शयति- ' अहवा तिन्नि सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए जाव
एगे अहेसत्तमाए होज्जा ' अथवा त्रयः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्

૨૧ પ્રથમ વિકલ્પ મેં ભંગોં કા આ જાતા હૈ ૨૧ કો સાત વિકલ્પોં સે
ગુણા કરને પર ૧૪૭ ભંગ દ્વિકસંયોગ મેં આઠ નારકોં કે હોતે હૈ । (એવં
જાવ છક્કસંજોગો ય જહા સત્તણ્હં ભણિઓ તહા અટ્ઠણ્હ વિ ભાણિયવ્વો)
જિસ પ્રકાર સે સાત નારકોં કા ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચક
સંયોગ, એવં ષટ્કસંયોગ કહા ગયા હૈ ઉસી પ્રકાર સે આઠ નારકોં કા
ભી યહ સવ સંયોગ કહના ચાહિયે (નવરં એક્કેક્કો અબ્ભહિઓ સંચારે-
યવ્વો સેસં તં ચેવ જાવ છક્ક સંજોગો ય) યહાં પર યદિ પૂર્વ કી અપેક્ષા
કુછ વિશેષતા હૈ તો વહ એક-૨ અધિક નૈરયિકા કે સંચાર કરને કી
હૈ બાકી કા ઔર સવ કથન છહ સંયોગ તક પહિલે જૈસા હી હૈ ।
અવ સૂત્રકાર ષટ્ક(૬૬)સંયોગમેં કિતનેક ભંગોંકો દિખાતેહૈ-(અહવા તિન્નિ
સક્કરપ્પભાએ, એગે વાલુયપ્પભાએ જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા

ભંગ અને તમ.પ્રભા સાથે ૧ ભંગ થાય છે. આ રીતે પહેલા વિકલ્પના કુલ
 $૬+૫+૪+૩+૨+૧=૨૧$ ભંગ થાય છે એવા સાત દ્વિકસંયોગી વિકલ્પના
 $૨૧ \times ૭ = ૧૪૭$ કુલ દ્વિકસંયોગી ભંગ થાય છે.

“ એવ જાવ છક્ક સંજોગો ય જહા સત્તણ્હં ભણિઓ તહા અટ્ઠણ્હ વિ
ભાણિયવ્વો ” સાત નારકોના જેવો જ આઠ નારકોના ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્ક
સંયોગ, પંચકસંયોગ અને ષટ્કસંયોગ પણ સમજવો. “ નવરં એક્કેક્કો અબ્ભ-
હિઓ સંચારેયવ્વો સેસ તં ચેવ જાવ છક્કસંજોગો ય ” સાત નારકોના કથન કરતાં
આઠ નારકોના કથનમાં એટલી જ વિશેષતા છે કે અહીં એક એક અધિક
નારકોના સંચાર કરવો જોઈએ. બાકીના છ સંયોગ પર્યન્તનું સમસ્ત કથન
પહેલાના કથન પ્રમાણે જ સમજવું

યાવત્-એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્ , એકો ધૂમપ્રભાયામ્ , એકાત્માયામ્ , એકોઽધઃસપ્ત-
મ્યાં ભવતિ, 'અહવા એગે રચણપ્પમાએ, જાવ એગે તમાએ, દો અહેસત્તમાએ હોજ્જા'
અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ . યાવત્ એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ , એકો વાલુકાપ્રભાયામ્
એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્ , એકો ધૂમપ્રભાયામ્ , દ્વી તમઃપ્રભાયામ્ , એકોઽધઃસપ્તમ્યાં
ભવતિ । ' એવં સંચારેયવ્વં ' એવં સંચારયિતવ્યમ્ ' અથાન્તિમમજ્ઞં પ્રદર્શયતિ-
' જાવ અહવા દો રચણપ્પમાએ, એગે સક્કરપ્પમાએ જાવ એગે અહેસત્તમાએ હોજ્જા '

ત્રીન નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં યાવત્ એક નારક
પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં ઓર એક
નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ ૧, અથવા એક નારક
રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, એક
નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, એક નારક તમઃ પ્રભા મેં
ઓર દો નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતે હૈં (અહવા એગે
રચણપ્પમાએ, જાવ દો તમાએ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) અથવા એક
નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા
મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં એક નારક ધૂમપ્રભા મેં, દો નારક તમઃ પ્રભા
મેં ઓર એક નારક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં (એવં
સંચારેયવ્વં) હસ પૂર્વોક્ત રીતિ કે અનુસાર સંચાર કરના ચાહિયે ।

અથ અન્તિમ મંગલો સૂત્રકાર પ્રકટ કરતે હૈં-(જાવ અહવા દો રચણપ્પ-
માએ, એગે સક્કરપ્પમાએ, જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા) યાવત્ અથવા-દો

હવે સૂત્રકાર ષટ્કસયોગી અન્તિમ ભાંગને પ્રકટ કરે છે-“ અહવા તિન્નિ
સક્કરપ્પમાએ, એગે વાલુકાપ્પમાએ, જાવ એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” અથવા ત્રણ
નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક
નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક અધઃસસમી
પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે સપ્તકસયોગી ભાંગોને સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે-(૧) અથવા એક
નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક
નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એ
નારક અધઃસસમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાએ, જાવ દો
તમાએ, એગે અહે સત્તમાએ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક
નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક
નારક ધૂમપ્રભામાં, એ નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક અધઃસસમીમાં

યાવત્-અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્ એકો વાલુકા પ્રભાયામ્, એકઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો ધૂમપ્રભાયામ્, એકસ્તમઃ પ્રભાયામ્, એકો-અધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ । એવં ચાષ્ટાનાં નૈરયિકાણામ્ ત્ર્યધિકસહસ્રત્રયં ભજ્ઞા ભવન્તિ, તથાહિ-અષ્ટાનામેકત્વે સપ્ત (૭) ભજ્ઞાઃ, દ્વિકસયોગે તુ અષ્ટાનામપિ દ્વિત્વે એકઃ સપ્તેત્યાદયઃ સપ્ત વિકલ્પાઃ । તૈશ્ચ સપ્તભિઃ સપ્તપદદ્વિકસયોગે એકવિંશતેર્ગુણનાત્ સપ્તચત્વાર્શદધિકશત (૧૪૭) ભજ્ઞા ભવન્તિ । ત્રિકસયોગે તુ અષ્ટાનાં ત્રિત્વે 'એકઃ, એકઃ, ષટ્' इत्यादयः એકવિંશતિર્વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્ચ સપ્તપદત્રિકસંયોગે પચ્ચત્રિશતો ગુણને પચ્ચત્રિશદધિકસપ્તશત (૭૩૫) ભજ્ઞા ભવન્તિ । ચતુષ્કસયોગે તુ અષ્ટાનાં ચતુર્દ્વિત્વે 'એકઃ, એકઃ, એકઃ, પચ્ચેત્યાદયઃ' પચ્ચત્રિશદ્ વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્ચ પચ્ચત્રિશદ્ વિકલ્પૈઃ સપ્તપદચતુષ્કસયોગાનામ્ ગુણને પચ્ચત્રિશત્યધિકદ્વાદશશત- (૧૨૨૫) ભજ્ઞા ભવન્તિ । પચ્ચકસંયોગે તુ અષ્ટાનાં પચ્ચત્વે એકઃ, એકઃ એકઃ, એકઃ,

નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં, એક નારક પંકપ્રભા મેં, એક નારક ધૂમપ્રભા મેં. એક નારક તમ. પ્રભા મેં ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં ઉત્પન્ન હો જાતા હૈં હસ તરહ સે આઠ નૈરયિકોં કે ૩૦૦૩ ભંગ હોતે હૈં-આઠ નૈરયિકોં કે એકત્વ મેં ૭ ભંગ, દ્વિક સંયોગ મેં ૧૪૭, ત્રિકસંયોગ મેં એક-એક છહ્ હત્યાદિરૂપ ૨૧ વિકલ્પોં સે ૩૫ કે સાથ ગુણા કરને પર ૭૩૫ ભંગ, ચતુષ્ક સંયોગ મેં એક એક એક પાંચ હત્યાદિરૂપ ૩૫ વિકલ્પોં સે સાતપદચતુષ્ક સંયોગોં કો અર્થાત્ ૩૫ કો ગુણિત કરને પર ૧૨૨૫ ભંગ હોતે હૈં । પચ્ચક સંયોગ

ઉત્પન્ન થાય છે “એવં સચ્ચરેયઞ્ચ” આ પૂર્વોક્ત રીત અનુસાર બાકીના ભગો પણ કહેવા બેઠાં છે

હવે સૂત્રકાર છેલ્લા [સપ્તસંયોગી ભંગને પ્રકટ કરે છે-“જાવ અથવા હો રચણપ્રભા, એકો સર્વકરણપ્રભા, જાવ એકો બહે સત્તમાણ હોજ્ઞા” અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમ.પ્રભામાં અને એક નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે આઠ નારકોના કુલ ૩૦૦૩ ભંગ થાય છે. આઠ નારકોના એકત્વમાં ૭ ભંગ થાય છે દ્વિકસંયોગમાં ૧૪૭ ભંગ થાય છે ત્રિકસંયોગમાં ૧-૧-૬ ઇત્યાદિ ૩૫ ૨૧ વિકલ્પ બને છે, તે દરેક વિકલ્પના ૩૫ ભંગ થાય છે. તેથી ત્રિકસંયોગી કુલ ભંગ $૩૫ \times ૨૧ = ૭૩૫$ થાય છે ચતુષ્કસંયોગમાં ૧-૧-૧-૫ ઇત્યાદિ ૩૫ ૩૫ વિકલ્પ થાય છે. તેના પ્રત્યેક વિકલ્પના ૩૫ ભંગ થાય છે. તેથી ૩૫ વિકલ્પના કુલ $૩૫ \times ૩૫ = ૧૨૨૫$ ચતુષ્કસંયોગી ભંગ થાય

ચત્વારશ્ચેત્યાદયઃ પञ्चत्रिंशद् विकल्पा भवन्ति, तैश्च सप्तपदपञ्चकसंयोगैकविंशते-
 गुणने पञ्चत्रिंशदधिकसप्तशत (७३५) भङ्गा भवन्ति । षट्कसंयोगे तु अष्टानां
 षोढात्वे एकः, एकः, एकः, एकः, एकः त्रयश्च (१, १, १, १, १, ३) इत्यादय
 एकविंशतिर्विकल्पाः, तैश्च सप्तपदषट्कसंयोगानां सप्तकस्य गुणने सप्तचत्वारिं-
 शदधिक शत (१४७) भङ्गा भवन्ति । सप्तकसंयोगे पुनरष्टानां सप्तधात्वे सप्त
 विकल्पाः, तैश्चैकैकस्य सप्तकसंयोगगुणने सप्तैव भङ्गा भवन्तीति (७-१४७-
 ७३५-१२२५-७३५-१४७-७) इति सर्वसमेलने त्र्यधिकसहस्रत्रय (३००३)
 भङ्गा भवन्तीति ॥ सू० ७ ॥

અષ્ટનૈરયિકાણાં કોષ્ઠકમ્	
અષ્ટાનામ્-૧૬સંયોગે---	૭
„ દ્વિકસંયોગે-	૧૪૭
„ ત્રિકસંયોગે-	૭૩૫
„ ચતુષ્કસંયોગે-	૧૨૨૫
„ પંચકસંયોગે-	૭૩૫
„ ષટ્કસંયોગે-	૧૪૭
„ સપ્તકસંયોગે-	૭
સર્વસંમેલને---૩૦૦૩ ભઙ્ગાઃ	

મેં આઠ નૈરયિકોં કે ૩૫ વિકલ્પ હોતે હૈં-इनका सात नरक के पंच संयोगी २१ भंगों के साथ गुणा करने पर ७३५ भंग होते हैं । षट्कसं-
 योग में २१ विकल्प होते हैं इनसे सात नरक के छह संयोगी सात
 भंग के साथ गुणा करने पर १४७ भंग होते हैं । आठ संख्या के सात
 संयोगी सात विकल्प होते हैं-इनका सात नरक के सात संयोगी एक
 विकल्प के साथ गुणा करने पर ७ भंग होते हैं । इस तरह ७-१४७-७३५,
 -१२२५-७३५-१४७-७ इन सब का योग ३००३ भंगरूप होता है ॥सू.७॥

છે. આઠ નારકોના પંચકસંયોગમાં ૩૫ વિકલ્પ થાય છે. પ્રત્યેક વિકલ્પના
 સાત નરકોના પંચકસંયોગથી ૨૧ ભંગ થાય છે તેથી ૩૫ વિકલ્પના કુલ
 ૨૧×૩૫=૭૩૫ પંચકસંયોગી ભંગ બને છે. ષટ્ક સંયોગમાં ૨૧ વિકલ્પ
 થાય છે. પ્રત્યેક વિકલ્પના સાત નરકોના સંયોગથી ૭ ભંગ થાય છે. આ
 રીતે ૭ વિકલ્પના કુલ ૭×૨૧=૧૪૭ ષટ્ક સંયોગી ભંગ બને છે. આઠ
 નારકોના સાતસંયોગી સાત ભંગવાળો એક જ વિકલ્પ બને છે. તેથી સાત
 સંયોગી કુલ ભંગ ૭ થાય છે. તે બધાં ભંગોનો સરવાળો ૭+૧૪૭+૭૩૫+
 ૧૨૨૫+૭૩૫+૧૪૭+૭=૩૦૦૩ ભંગ થાય છે ॥ સૂ.૭ ॥

मूलम्—नव भंते ! नेरइया नेरइयपवेसणएणं पविस-
माणा किं पुच्छा ? गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा जाव
अहेसत्तमाए वा होज्जा७, अहवा एगे रयणप्पभाए अट्ठ सक्क-
रप्पभाए होज्जा, एवं दुयासंयोगो जाव सत्तगसंजोगो ८ य
जहा अट्ठण्ह भणियं तहा नवण्हं पि भाणियव्वं, नवरं एक्केक्को
अव्वभहिओ संचारेयव्वो, सेसं तं चेव पच्छिमो आलाव्वगो-
अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुय-
प्पभाए जाव एगे अहेसत्तमाए वा होज्जा ॥ सू० ८ ॥

छाया—नव भदन्त ! नैरयिकाः ! नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तः किं पृच्छा,
गाङ्गेय ! रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथवा
एको रत्नप्रभायाम्, अष्टौ शर्कराप्रभायां भवन्ति, एव द्विकसंयोगो यावत् सप्तक-
संयोगाश्च यथा अष्टानां भणितस्तथा नवानामपि भणितव्यः, नवरम् एकैकोऽभ्य-
धिकः संचारयितव्यः, शेषं तदेव, पश्चिमः आलापकः—अथवा त्रयो रत्नप्रभायाम्,
एकः शर्कराप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम् यावत् एकोऽधःसप्तम्यां वा भवति ॥ ८

टीका—अथ नवानां नैरयिकाणां पञ्चाधिकपञ्चसहस्र (५००५) भङ्गान्
प्रतिपादयितुमाह—‘ नव भंते ’ इत्यादि । नव भंते ! नेरइया नेरइय पवेसणएणं
पविसमाणा किं पुच्छा ? ’ गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! नव नैरयिकाः नैरयिक-
प्रवेशनकेन प्रविशन्तो नैरयिकभवप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां वा भवन्ति,

(नव भंते ! नेरइया) इत्यादि ।

टीकार्थ—नौ नैरयिकों के ५००५ भंग होते हैं सो इन्हीं भङ्गों को
प्रतिपादित करने के लिये सूत्रकार ने इस सूत्र का कथन किया है—
इसमें गांगेय ने प्रभु से ऐसा पूछा है कि हे भदन्त ! नौ नैरयिक नैर-
यिक प्रवेशनक द्वारा नैरयिक भव में प्रवेश करते हुए कहाँ होते हैं

“ नव भंते ! नेरइया ” इत्यादि—

टीकार्थ—अन्य गतिभाथी नारक गतिभां प्रवेश करता ६ नारकोना के
५००५ भंग थाय छे तेनु सूत्रकारे आ सूत्रभां प्रतिपादन क्युं छे.

गाजेय अष्टुगारनो प्रश्न—“ नव भंते ! नेरइया ” छे भदन्त ! नैरयिक
प्रवेशन द्वारा नैरयिक भवभां प्रवेश करता नव नारको शुं रत्नप्रभाभां उत्पन्न

કિં વા શર્કરાપ્રભાયામ્, ક વા વાલુકાપ્રભાયામ્, કિં વા પદ્મપ્રભાયાં, કિં વા ધૂમપ્રભાયામ્, કિં વા તમઃપ્રભાયામ્, કિં વા અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ? इति पृच्छा भगवानाह—‘ गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तो नव नैरयिका रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् शर्कराप्रभायां वा, वालुकाप्रभायां वा, पद्मप्रभायां वा, धूमप्रभायां वा, तमःप्रभायां वा, अधःसप्तम्यां वा भवन्ति, ७ । अहवा एगे रयणप्पभाए, अट्ट सक्करप्पभाए होज्जा ’ अथवा एको नैरयिको रत्नप्रभायां भवति, अष्टौ नैरयिकाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, ‘ एवं दुयासंजोगो जाव सत्तगसंजोगो य जहा अट्ठहं भणियं तहा

क्या वे रत्नप्रभा में होते हैं ? या शर्कराप्रभा में होते हैं ? या वालुका-प्रभा में होते हैं ? या पंकप्रभा में होते हैं ? या धूमप्रभा में होते हैं ? या तमः प्रभा में होते हैं ? या अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं ? इस प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं (गंगेया) हे गांगेय ! (रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा) नैरयिक भव में प्रवेश करते हुए नौ नैरयिक रत्नप्रभा में भी होते हैं, यावत्-शर्कराप्रभा में भी होते हैं, वालुकाप्रभा में भी होते हैं, पंकप्रभा में भी होते हैं, धूमप्रभा में भी होते हैं, तमः प्रभा में भी होते हैं, और अधः सप्तमी पृथिवी में भी होते हैं । इसी प्रकार से ये एक संयोग में नौ नैरयिकों के सात ७ भंग हैं । (अहवा एगे रयणप्पभाए, अट्ट सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा एक नैरयिक रत्नप्रभा में होता है और आठ नैरयिक शर्कराप्रभा में होते हैं (एवं दुया संजोगो जाव सत्तक संजोगो य जहा अट्ठहं भणियं,

થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનેા ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ રયણપ્પભાએ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાએ વા હોજ્જા ” નારક ભવમાં પ્રવેશ કરતા નવ નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વાલુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંકપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમ-પ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમઃપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને નીચે સાતમી તમસ્તમપ્રભા નરકમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે નવ નારકોના એકસ થેાગી ભંગ ૭ થાય છે.

“ અહવા એગે રયણપ્પભાએ, અટ્ટ સક્કરપ્પભાએ હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને આઠીના આઠ નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન

નવળ્હં વિ ભાણિયત્વં ' एवं पूर्वोक्तरीत्या द्विकसंयोगो यावत् त्रिकसंयोगः, चतुष्क
संयोगः, पञ्चकसंयोगः षट्कसंयोगः, सप्तकसंयोगश्चेति यथा अष्टानां नैरयि-
काणां भणितं तथा नवानामपि नैरयिकाणां भणितव्यम्, ' नवरं एक्केक्को
अव्वहिओ संचारेयव्वो, सेसं तं चेव ' नवरम् अष्टनैरयिकापेक्षया नवनैरयिकाणां
विशेषस्तु एकैकोऽभ्यधिकः संचारयितव्यः, शेषं तदेव-पूर्वोक्तवदेव बोध्यम् ।
तेषां सर्वेषामपि मध्यमालापकानां सूचनार्थम् अन्तिममालापकं सूचयति--'पच्छिमो
आलावगो-अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, जाव
एगे अहेसत्तमाए वा होज्जा ' पश्चिमः अन्तिमः आलापकस्तु-अथवा त्रयो नैरयिकाः

तहा नवળ્હં વિ ભાણિયત્વં) जिस प्रकार से आठ नैरयिकों का पूर्वोक्त
पद्धति के अनुसार द्विकसंयोग, यावत्पदलभ्य त्रिकसंयोग, चतुष्क
संयोग, पंचकसंयोग, षट्कसंयोग और सप्तक संयोग कहा गया है उसी
तरह से नौ नैरयिकों का भी यह द्विकसंयोग आदि सब संयोग कहना
चाहिये । (नवरं एक्केक्को अव्वहिओ संचारेयव्वो सेसं तं चेव) आठ
नैरयिकों के इन संयोग की अपेक्षा नौ नैरयिकों के इन संयोगों में
यही विशेषता है कि इनमें एक एक नारक का अधिक संचार किया
गया है । बाकी का और सब कथन पहिले जैसे किया गया है वैसा ही
जानना चाहिये । इन सबके मध्यम आलापकों को सूचित करने के लिये
अन्तिम आलापक को सूत्रकार कहते हैं--(पच्छिमो आलावगो-अहवा
तिन्नि रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, जाव एगे

થાય છે. “ એવ દુયા સજોગો જાવ સત્તક સંજોગો ચ જહા અટ્ટળ્હં ભણિયં,
તહા નવળ્હં વિ ભાણિયત્વં ” જેવી રીતે આઠ નારકોના પૂર્વોક્ત પદ્ધતિ અનુ-
સાર દ્વિકસંયોગ, ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પચકસંયોગ, ષટ્કસંયોગ અને
સપ્તકસંયોગ કહેવામાં આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે નવ નારકોના દ્વિકસંયોગ
આદિ બધાં સંયોગોનું કથન કરવું બેધએ. “ નવરં એક્કેક્કો અવ્વહિઓ સંચારે-
યવ્વો સેસં તંચેવ ” આઠ નારકોના ઉપર્યુક્ત સંયોગો કરતાં નવ નારકોના
સંયોગમાં એ વિશેષતા છે કે તેમાં (નવ નારકોના સંયોગમાં) એક એક
નારકનો અધિક સંચાર કરવામાં આવ્યો છે બાકીનું સમસ્ત કથન આઠ
નારકોના પૂર્વોક્ત કથન અનુસાર સમજવું આ બધાં આલાપકોના મધ્યમ
આલાપકોને સૂચિત કરવાને માટે સૂત્રકાર આ અન્તિમ આલાપક પ્રકટ કરે છે.

“ પચ્છિમો આલાવગો-અહવા તિન્નિ રયણપ્પભાए, एगे सक्करप्पभाए. एगे
वालुयप्पभाए, जाव एगे अहे सत्तमाए वा होज्जा ” अथवा त्रयो नारको रत्न-

રત્નપ્રભાયાં વા ભવન્તિ, એકઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ વા એવો વાલુકાપ્રભાયાં વા યાવત્
 એકઃ પંક્તપ્રભાયાં વા, એકો ધૂમપ્રભાયાં વા, એકસ્તમઃપ્રભાયાં વા, એકોઽધઃસસમ્પ્યા
 વા ભવતિ । તથા ચ નવ નૈરયિકાણાં નિમ્નરીત્યા પञ्चाધિકપञ્ચસહસ્રમજ્ઞા ભ-
 વન્તિ, તથાહિ-નવાનામેકત્વે સપ્તૈવ ' દ્વિકસંયોગે તુ નવાનાં દ્વિત્વે એકઃ અઠૌ
 (૧-૮) ઇત્યાદયોઽષ્ટૌ વિકલ્પાઃ, તૈશ્ચ અષ્ટભિર્વિકલ્પૈરેકવિંશતેઃ સપ્તપદ દ્વિક
 સંયોગાનાં ગુણનેઽષ્ટષષ્ટ્યધિકશત (૧૬૮) મજ્ઞા ભવન્તિ । ત્રિકસંયોગે તુ નવાનામ્-
 ' એકઃ એકઃ સપ્ત ' (૧-૧-૭) ઇત્યેવમાદયોઽષ્ટાવિંશતિર્વિકલ્પાઃ, તૈશ્ચ સપ્તપદ-
 ત્રિકસંયોગે પञ્ચત્રિંશતો ગુણને ંશીત્યધિક નવશત (૧૮૦) મજ્ઞા ભવન્તિ । ચતુ-
 ષ્કસંયોગે તુ નવાનાં ચતુર્દ્વાત્વે એકઃ એકઃ, એકઃ, ષટ્ ચ (૧-૧-૧-૬) ઇત્યાદયઃ

અહે સત્તમાએ વો હોજ્જા) યહ પશ્ચિમ ભંગ હૈ કિ “ અથવા ત્રીન નર-
 યિક રત્નપ્રભા મેં હોતે હૈં, એક નૈરયિક શર્કરાપ્રભા મેં હોતા હૈ, એક
 નૈરયિક વાલુકાપ્રભા મેં હોતા હૈ, યાવત્ એક નૈરયિક પંકપ્રભા મેં હોતા
 હૈ, એક નૈરયિક ધૂમપ્રભા મેં હોતા હૈ, એક નૈરયિક તમઃ પ્રભા મેં હોતા હૈ
 ઓર એક નૈરયિક અધઃ સસમી પૃથિવી મેં હોતા હૈ । इन नौ नैरयिकों
 के इस निम्नलिखित रीति के अनुसार ५००५ भंग होते हैं, नौ नारकों
 के एकत्व से सात ७ भंग होते हैं । इनके द्विकसंयोग में (१-८)
 इत्यादि आठ विकल्प होते हैं । इन आठ विकल्पों से सात नरक के
 द्विक संयोगी २१ विकल्पों को गुणित करने से १६८ भंग होते हैं ।
 इनके त्रिकयोग में (१-१-७) इत्यादि रूप से त्रिकसंयोगी २८ विकल्प
 होते हैं । इनका सात नारक के त्रिकसंयोगी ३५ विकल्पों के साथ गुणा

પ્રભામા, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક
 પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમઃપ્રભામાં અને એક નારક
 અધઃસસમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ” અન્ય ગતિમાંથી નારક ગતિમાં પ્રવેશ
 કરતા નવ નારકોના બે ૫૦૦૫ ભંગ થાય છે તે નીચેની રીત અનુચ્ચાર થાય
 છે-નવ નારકોના એકત્વમાં (એક નરકમાં પ્રવેશની અપેક્ષાએ) ૭ ભંગ
 થાય છે. તેમના દ્વિકસંયોગમાં “ ૧-૮ ” ઇત્યાદિ રૂપ આઠ વિકલ્પ થાય છે.
 દરેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના દ્વિકસંયોગી ૨૧ ભંગ બને છે. ૨૧ ભંગ-
 વાળા આઠ વિકલ્પ બનતા હોવાથી કુલ $21 \times 8 = 168$ દ્વિકસંયોગી ભંગ બને
 છે. તેમના ત્રિકસંયોગમાં ‘ ૧-૧-૭ ’ ઇત્યાદિ રૂપ ત્રિકયોગી ૨૮ વિકલ્પ
 બને છે. દરેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના ત્રિકસંયોગી ૩૫ ભંગ બને છે.
 માટે એવા ૨૮ વિકલ્પના કુલ ત્રિકસંયોગી ભંગ $28 \times 35 = 980$ થાય છે.

ષટ્પશ્ચાશદ્ વિકલ્પાઃ, તૈશ્વ સપ્તપદ ચતુષ્કસંયોગે પશ્ચત્રિશતો ગુણને ષષ્ઠધિક-
નવશતોત્તરૈકસહસ્ર (૧૯૬૦) મજ્ઞા ભવન્તિ । પશ્ચરૂસંયોગે તુ નવાનાં પશ્ચઘાત્વે
૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬ (૧-૧-૧-૧-૫) ઇત્યાદયઃ સપ્તતિ વિકલ્પાઃ,
તૈશ્વ સપ્તપદપશ્ચરૂસંયોગે ૧૬ત્રિશતેર્ગુણને સપ્તત્યધિકચતુઃશતોત્તરૈકસહસ્ર-
(૧૪૭૦) મજ્ઞા ભવન્તિ । પટ્ટરૂસંયોગે તુ નવાનાં પોઠાત્વે ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬,
ચત્વારઃ (૧-૧-૧-૧-૧-૪) ઇત્યાદયઃ ષટ્પશ્ચાશદ્વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્વ
સપ્તપદપટ્ટરૂસંયોગસપ્તરૂસ્ય ગુણને દ્વિનવત્યધિકશતત્રય (૩૯૨) મજ્ઞા ભવન્તિ ।
સપ્તસંયોગે તુ નવાનાં સપ્તત્વે ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬, ૧૬, ત્રયઃ
(૧-૧-૧-૧-૧-૧-૩) ઇત્યાદયઃ અષ્ટાવિંશતિર્વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્વૈકસ્ય

કરને પર ૧૮૦ ભંગ હોતે હૈં । इनके चतुष्कसंयोग मे (१-१-१-६)
इत्यादिरूप से ५६ विकल्प होते हैं । इन छप्पन विकल्पों का सात नारक
के चतुः संयोगी ३६ विकल्पों के साथ गुणा करने पर १९६० भंग
निष्पन्न होते हैं । इनके पंचक संयोग में (१-१-१-१-५ इत्यादि प्रकार
से ७० विकल्प होते हैं । इन ७० विकल्पों का सात नारक के पंचक
संयोगी भंगों के साथ गुणा करने पर १४७० भंग होते हैं । इनके
षट्कसंयोग में (१-१-१-१-१-४) इत्यादि प्रकार से ५६ विकल्प
होते हैं । इन विकल्पों का सात नारक के छ संयोगी सात भंगों के साथ
गुणा करने पर ३९२ भंग होते हैं । इनके सप्तक संयोग में (१-१-१-१-
-१-१-३) इत्यादिरूप से २८ विकल्प होते हैं । इन २८ विकल्पों का
सात नारक के सप्तसंयोगी एक विकल्प के साथ गुणा करने पर २८ भंग

તેમના ચતુષ્કસંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૬ ” ઇત્યાદિ રૂપ ૫૬ વિકલ્પ થાય છે.
તેના દરેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નારકના ચતુષ્ક સંયોગી ૩૫ ભંગ બને છે.
તેથી ૫૬ વિકલ્પના કુલ $૩૫ \times ૫૬ = ૧૯૬૦$ ચતુષ્ક સંયોગી ભંગ બને છે.
નવ નારકોના પચ્ચક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૧-૫ ” ઇત્યાદિ રૂપ ૭૦ વિકલ્પ
બને છે તેના દરેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નારકના પચ્ચકસંયોગી ૨૧ ભંગ બને
છે. તેથી એવાં ૭૦ વિકલ્પના પચ્ચક સંયોગી કુલ ભંગ $૨૧ \times ૭૦ = ૧૪૭૦$
થાય છે. નવ નારકોના ષટ્ક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૧-૧-૪ ” ઇત્યાદિ રૂપ
૫૬ વિકલ્પ બને છે. તે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નારકના ષટ્ક સંયોગી ૭
ભંગ થાય છે. તેથી ૫૬ વિકલ્પના ષટ્ક સંયોગી કુલ ભંગ $૭ \times ૫૬ = ૩૯૨$
તેમના સપ્તક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૧-૧-૧-૩ ” ઇત્યાદિ રૂપ ૨૮ વિકલ્પ
બને છે. તે વિકલ્પ દ્વારા સાત નારકના સપ્તક સંયોગી એક વિકલ્પને શુભતા

સપ્તકસંયોગસ્ય ગુણનેઽષ્ટાવિંશતિઃ (૨૮) ભવન્તિ । एषां च सर्वेषां मेलने पञ्चाधिक पञ्चमहस्र (५००५) भङ्गा भवन्ति ॥ सू० ८ ॥

નવાનાં નૈરયિકાણાં કોઠકમ્—	
નવાનામ્ એકસંયોગે	૭
„ દ્વિવ.સંયોગે	૧૬૮
„ ત્રિકસંયોગે	૯૮૦
„ ચતુષ્કસંયોગે	૧૯૬૦
„ પચ્ચકસંયોગે	૧૪૭૦
„ ષટ્કસંયોગે	૩૯૨
„ સપ્તકસંયોગે	૨૮
સર્વસંમેલને	૫૦૦૫

મૂળ—“ દસ ભંતે ! નેરહયા નેરહયપવેસનણં પવિસ-
માણા પુચ્છા, ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા જાવ અહેસત્ત-
માણ વા હોજ્જા ૭, અહવા એગે રયણપ્પમાણ નવ સક્કરપ્પમાણ
હોજ્જા, એવં દુયા સંજોગો જાવ સત્તસંજોગો ય જહા નવળં,
નવરં એકકેવ્વકો અવ્વહિઓ સંચારયવ્વો સેસં તં ચેવ અપ-
ચ્છિમ આલાવગો—અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે સવ્વકર-
પ્પમાણ જાવ એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા ॥ સૂ૦ ૯ ॥

છાયા—દશ ભદન્ત ! નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ પૃચ્છા,
ગાત્રેય ! રત્નપ્રમાયાં વા ભવન્તિ યાવત્ અઘ્રઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ ૭, અથવા એકો
રત્નપ્રમાયાં, નવ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ, એવં દ્વિકસંયોગો યાવત્ સપ્તકસંયોગશ્ચ
યથા નવાનામ્, નવરમ્ એકૈકોઽભ્યધિકઃ સંચારયિતવ્યઃ, શેપં તદેવ, અપશ્ચિમ-
આલાપકઃ—અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, યાવત્ એકો-
ઽધઃ સપ્તમ્યાં ભવતિ ॥ સૂ૦ ૯ ॥

હોતે હૈં । હમ્ તરહ ૭-૧૬૮, ૯૮૦, ૧૯૬૦, ૧૪૭૦, ૩૯૨, ૨૮, હન
સય કા યોગ કરને પર ૫૦૦૫ ભંગ્ હન નૌ નારકોં કે નૈરયિક પ્રવેશન
મેં હોતે હૈં ॥ સૂ૦ ૮ ॥

કુલ ૨૮ સપ્તક સંયોગી ભંગ થાય છે. આ રીતે નવ નારકોના નૈરયિક પ્રવે
શનમાં ૭ + ૧૬૮ + ૯૮૦ + ૧૯૬૦ + ૧૪૭૦ + ૩૯૨ + ૨૮ = ૫૦૦૫ ભંગ
થાય છે. ॥ સૂ. ૮ ॥

ટીકા—અથ દશાનાં નૈરયિકાણામ્ અઘ્રાધિકાષ્ટસહસ્ર (૮૦૦૮) મજ્ઞાન્ પ્રતિ-
પાદયિતુમાહ—‘ દસ મંતે ’ ઇત્યાદિ । ‘ દશ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપ્રવેશનકર્ત્ત્વિરૂપણમ્
પ્રવિશન્તો નૈરયિકપ્રવેશનં કુર્વન્તઃ કિં રત્નપ્રભાયાં ભવન્તિ । કિં વા
શર્કરાપ્રભાયામ્ , કિં વા વાલુકાપ્રભાયાં, કિં વા પદ્મપ્રભાયાં, કિં વા ધૂમપ્રભાયાં
કિં વા તમઃપ્રભાયાં, કિં વા અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ? ઇતિ પૃચ્છા, મગવાનાહ—
ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાણ વા હોજ્જા ’ હે ગાંગેય ।
દશ નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનં કુર્વન્તો રત્નપ્રભાયાં વા ભવન્તિ યાવત્-શર્કરા-
પ્રભાયાં વા, વાલુકાપ્રભાયાં વા, પદ્મપ્રભાયાં વા, ધૂમપ્રભાયાં વા, તમઃપ્રભાયાં વા,

દસ મંતે ! નેરહ્યા) ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—દશ નૈરયિકોં કે નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવ
મેં પ્રવેશ કરતે હુણ ૮૦૦૮ ભંગ હોતે હૈં-સો ઇન્હીં ભંગોં કો પ્રતિપાદિત
કરને કે લિયે સૂત્રકાર ને યહ સૂત્ર કહા હૈં-હસમેં ગાંગેય ને પ્રશ્ન સે
એસા પૂછા હૈં-હે મદન્ત ! દશ નારક નૈરયિકપ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક
ભવ મે પ્રવેશ કરતે હુણ કહાં પર હોતે હૈં ? કયા વે રત્નપ્રભા પૃથિવી મેં
હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રભાપૃથિવી મેં હોતે હૈં ? યા વાલુકાપ્રભા પૃથિવી મેં
હોતે હૈં ? યા પદ્મપ્રભાપૃથિવી મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રભા પૃથિવી મેં હોતે
હૈં ? યા તમઃ પ્રભા પૃથિવી મેં હોતે હૈં ? યા અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે
હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કાતે હૈં (ગંગેયા) હે ગાંગેય ! દશ નૈરયિક
નૈરયિક ભવ મે પ્રવેશ કરતે હુણ રત્નપ્રભા પૃથિવી મેં ભી હોતે હૈં,
યાવત્ શર્કરાપ્રભા પૃથિવી મેં ભી હોતે હૈં, વાલુકાપ્રભાપૃથિવી મેં ભી

“ દસ મંતે ! નેરહ્યા ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવમા પ્રવેશ કરતા દસ નાર-
કોના જે ૮૦૦૮ ભંગ થાય છે તેમનું સૂત્રકારે આ સૂત્રમા નીચે પ્રમાણે
પ્રતિપાદન કર્યું છે.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ હે મદન્ત ! નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈર-
યિક ભવમાં પ્રવેશ કરતા દસ નારકો શું રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે
શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મ-
પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે ? કે નીચે સાતમી તરફમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ તોચા ! ” હે ગાંગેય ! નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ
કરતા દસ નારકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન

અથઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ૭, ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ નવ સકરણપ્પમાણ હોજ્જા, અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, નવ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ, ‘ એવ દુયા સંજોગો જાવ સત્તગસંજોગો ય જહા નવણ્હં ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા દ્વિકસંયોગો યાવત્ ત્રિકસંયોગઃ, ચતુષ્કસંયોગઃ, પંચકસંયોગઃ, ષટ્કસંયોગઃ, સપ્તકસંયોગશ્ચ યથા નવાનાં નૈરયિકાણાં ભણિતસ્તથૈવ દશાનામપિ નૈરયિકાણાં ભણિતવ્યઃ, ‘ નવર એકેકકો અઘમહિઓ સંચારેયવ્વો સેસં તં ચેવ ’ નવરં નવ નૈરયિકાપેક્ષયા દશ નૈરયિકાણાં વિશેષસ્તુ એકૈકોઽધ્યધિકઃ સંચારયિવ્યઃ, શેષં તદેવ પૂર્વોક્તવદેવ વોધ્યમ્ । તેપાં ચ સર્વેષાં મધ્યમાનામાલાપકાનામાકારાન્ સૂચયિતુમન્તિમમાલા-

હોતે હૈં, પદ્મપ્રભાપૃથિવી મેં બી હોતે હૈં, ધૂમપ્રભાપૃથિવી મેં બી હોતે હૈં તમઃ પ્રભા પૃથિવી મેં બી હોતે હૈં ઓર અથઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં બી હોતે હૈં । હસ પ્રકાર સે થે ૭ વિકલ્પ દશ નૈરયિકોં કે એક સંયોગ મેં કહે ગયે હૈં । (એવં દુયા સંજોગો જાવ સત્તગસંજોગો ય જહા નવણ્હં) જેસા નૌ નૈરયિકોં વા પૂર્વોક્તરીતિ કે અનુસાર દ્વિકસંયોગ યાવત્-ત્રિક સંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચક સંયોગ, ષટ્કસંયોગ ઓર સપ્તક સંયોગ કહા ગયા હૈં ઉસી રીતિ કે અનુસાર દશ નૈરયિકોં વા બી દ્વિકાદિસંયોગ કહના ચાહિયે પરન્તુ નૌ નૈરયિકોં કી અપેક્ષા સે દશ નૈરયિકોં કે દ્વિકાદિસંયોગ મેં યદિ કોઈ વિશેષતા હૈં તો વહ એક એક નારક કે અધિક સંચાર કરને કી હૈં વાકી વા ઓર સવ કથન પહિલે જેસા ક્રિયા ગયા હૈં-દૈસા હી જાનના ચાહિયે । ડન સવ કે મધ્યમ આલાપકોં કો સૂચિત કરને કે લિયે અન્તિમ આલાપક કો સૂત્રકાર કહતે હૈં-(અપ-

થાય છે, વાલુકાપ્રભામા પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંકપ્રભામા - પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમપ્રભામા પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમઃપ્રભામા પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને નીચે સાતમી પૃથ્વીમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે ૧૦ નારકોના એક સંયોગી ભગ ૭ બને છે. “ એવ દુયા સંજોગો જાવ સત્ત સજોગો ય જહા નવણ્હં ” એવો નવ નારકોનો દ્વિકસંયોગ, ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચક સંયોગ, ષટ્કસંયોગ અને સપ્તકસંયોગ પહેલાના પ્રકરણમાં કહેવામાં આવ્યો છે, એવો જ દશ નારકોનો પણ દ્વિકાદિ સંયોગ કહેવો જોઈએ. પરન્તુ નવ નારકોના દ્વિકાદિ સંયોગ કરતા દશ નારકોના દ્વિકાદિ સંયોગમાં એટલી જ વિશેષતા છે કે દશ નારકોના દ્વિકાદિ સંયોગમાં એક એક અધિક નારકોના સંચાર કરવા જોઈએ. બાકીનું સમસ્ત કથન નવ નારકોના પૂર્વોક્ત કથન પ્રમાણે સમજવું આ બાધાના મધ્યમ આલાપકોને સૂચિત કરવાને માટે સૂત્ર-દાર સૌથી છેલ્લા આલાપકને પ્રકટ કરે છે-“ અપચ્છિન્નઆલાવગો-અહવા

પ્રકમાહ—‘ અપચ્છિમઆલાવગો-અહગ ચત્તારિ રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ જાવ-એગે અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ અપચ્છિમઃ ન પચ્ચિપઃ અન્ય. આલાપકો યસ્માત્ સઃ અપચ્છિમઃ અન્તિમ ઇત્યર્થઃ આલાપકસ્તુ-અથવા ચત્તારો રત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, યાવત્ એકો વાલુકાપ્રમાયામ્, એકઃ પક્કપ્રમાયામ્, એકો ધૂમ પ્રમાયામ્, એકસ્તમઃપ્રમાયામ્, એકોઽધઃસપ્તમ્યાં ભવતિ । તથા ચ દશ નૈરયિકાણાં નિમ્નરીત્યા અઠાધિકાષ્ટમહસ (૮૦૦૮) ભજ્ઞા ભવન્તિ, તથાહિ-દશાનામે-કત્વે સપ્તૈવ ૭ । દ્વિકસંયોગેતુ દશાનાં ત્રિધાત્વે ‘ એકો નવ ચે ’ત્યેવમાદયો નવ વિકલ્પાઃ, તૈશ્ચૈકવિંશતેઃ સપ્તપદદ્વિકસંયોગાનાં ગુણને એકોનનવત્યધિકશત (૧૮૯) ભજ્ઞા ભવન્તિ । ત્રિકસંયોગે તુ દશાનાં ત્રિધાત્વે “ એકઃ એકોઽષ્ટૌ ચ ” ઇત્યેવમાદયઃ ષટ્ત્રિંશદ્ વિકલ્પાઃ, તૈશ્ચ સપ્તપદત્રિકસંયોગે પચ્ચત્રિંશતોગુણને પષ્ટ્ય-

ચ્છિમ આલાવગો અહવા ચત્તારિ રયણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ જાવ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા) અન્ય આલાપ જિસકે પીછે નહીં હૈ એમા આલાપ અપચ્છિમ આલાપ હૈ યહ અપચ્છિમ આલાપ હસ પ્રકાર સે હૈ-અથવા ચાર નારક રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈ, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક વાલુકા પ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક પંકપ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક ધૂમપ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક તમઃ પ્રમા મેં હોતા હૈ ઓર એક નારક અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં હોતા હૈ ” । દશ નૈરયિકોં કે ૮૦૦૮ ભંગ હસ નિમ્નલિખિત રીતિ કે અનુસાર હોતે હૈ-દશ નૈરયિકોં કે એક સંયોગ મેં ૭ ભંગ હૈ । હનકે દ્વિકસંયોગ મેં (૧-૨) ઇત્યાદિરૂપ સે ૧ વિકલ્પ હોતે હૈ હન નૌ વિકલ્પોં કો સાત નારક કે દ્વિક સંયોગી ૨૧ ભંગોં કે સાથ ગુણા કરને પર ૧૮૯ ભંગ આ જાતે હૈ । હનકે ત્રિક સંયોગ મેં ૧-૧-૮ ઇત્યાદિરૂપ સે ૩૬ વિકલ્પ હોતે હૈ । હન ૩૬ વિકલ્પોં

રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ જાવ એગે અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” બે આલાપક પછી બીજો એક પણ આલાપક આવતો નથી એવા આલાપકને “ અપચ્છિમ આલાપ ” કહે છે. એવો અપચ્છિમ (અન્તિમ) આ પ્રમાણે સમજવો—“ અથવા ચાર નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં, એક નારક પંકપ્રભામાં, એક નારક ધૂમપ્રભામાં, એક નારક તમ પ્રભામાં અને એક નારક અધ સપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ”

દશ નારકોના ૮૦૦૮ ભંગ નીચે દર્શાવેલી રીત અનુસાર થાય છે—
દશ નારકોના એકસંયોગી ભંગ સાત થાય છે. તેમના દ્વિકસંયોગમાં ‘ ૧-૨ ’ વગેરે પ્રકારના ૬ વિકલ્પ થાય છે. પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નારકના દ્વિકસંયોગી ૨૧ ભંગ થાય છે, તેથી ૬ વિકલ્પના કુલ દ્વિકસંયોગી ભંગ ૨૧×૬

ધિકદ્વાદશશતભજ્ઞા ૧૨૬૦ ભવન્તિ । ચતુષ્કસંયોગે તુ દશાનાં ચતુર્ધાત્વે એકઃ, એકઃ, એકઃ, સપ્ત (૧-૧-૧-૭) ચેત્યેવમાદયશ્ચતુરશીતિર્વિકલ્પાઃ, તૈશ્ચ સપ્તપદચતુષ્કસંયોગે પશ્ચત્રિંશતો ગુણને ચત્વારિંશદધિકૈકૌનત્રિંશચ્છત (૨૯૪૦) ભજ્ઞા ભવન્તિ । પશ્ચકસંયોગે દશાનાં પશ્ચધાત્વે એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ ષટ્ (૧-૧-૧-૧-૬) इत्यादयः षड्विंशत्यधिकशत (૧૨૬) વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્ચ સપ્તપદપશ્ચકસંયોગે એકવિંશતેર્ગુણને ષટ્ચત્વારિંશદધિક ષટ્ઢવિંશતિશત (૨૬૪૬) ભજ્ઞા ભવન્તિ । ષટ્કસંયોગેતુ દશાનાં ષોઢાત્વે એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ પશ્ચ (૧-૧-૧-૧-૧-૫) इत्यादयः षड्विंशत्यधिकशत (૧૨૬) વિકલ્પાઃ તૈશ્ચ સપ્તપદષટ્કસંયોગે સપ્તકસ્ય-ગુણને દ્વયશીત્યધિકાષ્ટશત (૮૮૨) ભજ્ઞા ભવન્તિ । સપ્તકસંયોગે તુ દશાનાં સપ્ત-ધાત્વે એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ એકઃ ચત્વારઃ (૧-૧-૧-૧-૧-૧-૪)

કા સાત નારક કે ત્રિક સંયોગી ૩૫ ભંગો કે સાથ ગુણા કરને પર ૧૨૬૦ ભંગ હોતે હૈં । इनके चतुष्क संयोग में (१-१-१-७) इत्यादि रूप से ८४ विकल्प होते हैं । इन ८४ विकल्पों का सात नारक के चतुष्कसंयोगी ३५ भंगों के साथ गुणा करने पर २९४० भंग हो जाते हैं । इनका पंचक संयोग में (१-१-१-१-६) इत्यादिरूप से १२६ विकल्प होते हैं । इन १२६ विकल्पों का सात नारक के पंचसंयोगी २१ भंगों के साथ गुणा करने पर २६४६ भंग होते हैं । इनके षट्कसंयोग में (१-१-१-१-१-५) इत्यादिरूप से १२६ विकल्प होते हैं । इन १२६ विकल्पों का सात नारक के छहसंयोगी सात विकल्पों के साथ गुणा करने पर ८८२ भंग होते हैं । इनके सप्तक संयोग में (१-१-१-१-१-

=૧૮૬ થાય છે તેમના ત્રિકસંયોગમાં ‘ ૧-૧-૮ ’ આદિ રૂપ ૩૫ ૩૬ વિકલ્પો થાય છે. તે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના ત્રિકસંયોગી ૩૫ ભંગ થાય છે. તેથી ૩૬ વિકલ્પના ત્રિકસંયોગી ભંગો $૩૫ \times ૩૬ = ૧૨૬૦$ થાય છે.

તેમના ચતુષ્ક સંયોગમાં ‘ ૧-૧-૧-૭ ’ આદિ રૂપ ૮૪ વિકલ્પ બને છે. તે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના ચતુષ્ક સંયોગી ૩૫ ભંગ થાય છે. તેથી ૮૪ વિકલ્પના કુલ ચતુષ્ક સંયોગી ભંગ $૩૫ \times ૮૪ = ૨૯૪૦$ થાય છે. તેમના પંચક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૧-૬ ” આદિ રૂપ ૧૨૬ વિકલ્પ થાય છે. તે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના પંચક સંયોગી ૨૧ ભંગ થાય છે. એવાં ૧૨૬ વિકલ્પના કુલ ભંગ $૨૧ \times ૧૨૬ = ૨૬૪૬$ થાય છે. તેમના ષટ્ક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-૧-૧-૫ ” ઈત્યાદિ રૂપ ૧૨૬ વિકલ્પના કુલ ષટ્ક સંયોગી ભંગ $૭ \times ૧૨૬ = ૮૮૨$ થાય છે. તેમના સપ્તક સંયોગમાં “ ૧-૧-૧-

इत्येवमाद्यश्चतुरशीतिर्विकल्पाः, तैश्चैकस्य सप्तकसंयोगस्य गुणने चतुरशीतिरेव भङ्गा भवन्ति । सर्वेषां मेलने अष्टाधिकाष्टसहस्र (८००८) भङ्गा भवन्ति इति ॥ सू. ९ ॥

दशानां नैरयिकाणां कोष्ठकम्	
दशानाम्—एकसंयोगे	७
„ द्विकसंयोगे	१८९
„ त्रिकसंयोगे	१२६०
„ चतुष्कसंयोगे	२९४०
„ पञ्चकसंयोगे	२६४६
„ षट्कसंयोगे	८८२
„ सप्तकसंयोगे	८४
सर्वं मेलने	८००८

मूलम्—“संखेज्जा भंते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणएणं पविसमाणा० पुच्छा, गंगेया ! रयणप्पभाएवा होज्जा जाव अहे-सत्तमाए वा होज्जा ७ । अहवा एगे रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा एगे रयणप्पभाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा दो रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए वा होज्जा एवं जाव अहवा दो रयणप्पभाए, संखेज्जा अहे सत्तमाए होज्जा । अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केक्को संचारेयव्वो जाव अहवा दसरयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा, एवं जाव अहवा दसरयणप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा ।

—१-४) इत्यादिरूप से ८४ विकल्प होते हैं । इन ८४ विकल्पों का सात नारक के सप्तसंयोगी एक भंग के साथ गुणा करने पर ८४ भंग आ जाते हैं ॥ सू० ९ ॥

१-१-१-४” इत्यादि ३५ ८४ विकल्पना कुल ८४ सप्तक संयोगी लग धाय छे. ॥ सू. ८ ॥

अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा
जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा।
अहवा एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, एवं
जहा रयणप्पभाए, उवरिमपुढवीएहिं समं चरिया एवं सक्क-
रप्पभाए वि उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा, एवं एक्केक्का
पुढवी उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा जाव अहवा संखेज्जा
तमाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे
रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा
जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहे
सत्तमाए होज्जा। अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए,
संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए,
दो सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा। अहवा एगे
रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केक्को संचरेयव्वो, अहवा एगे
रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए,
संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा दो रयणप्पभाए, संखेज्जा
सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा दो
रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा,
अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा

वालुयप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केको रयणप्पभाए
 संचारेयव्वो जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्क-
 रप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा संखेज्जा
 रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए
 होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, संखेज्जा
 पंकप्पभाए होज्जा, जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालु-
 यप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
 दो वालुयप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं
 तिया संजोगो चउक्कसंजोगो जाव सत्तसंजोगो य जहा
 दसण्हं तहेव भाणियव्वो पच्छिमो आलावगो सत्तसंजोगस्स
 अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, जाव
 संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा ॥ सू० १० ॥

छाया—संख्येयाः भदन्त ! नैरयिकप्रवेशकेन प्रविशन्तः पृच्छा, गाङ्गेय !
 रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथवा एको रत्न-
 प्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, एव यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां,
 संख्येयाः अधःसप्तम्या भवन्ति, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां
 वा भवन्ति, एव यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति,
 अथवा त्रयो रत्नप्रभायां, संख्येया शर्कराप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण
 एकैकः संचारयितव्यो, यावत् अथवा दश रत्नप्रभायाम् संख्येयाः शर्कराप्रभायां
 भवन्ति, एव यावत् अथवा दश रत्नप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा
 संख्येयाः रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा संख्येया
 रत्नप्रभायां, संख्येयाः अत्र सप्तम्यां भवन्ति, अथवा एवः शर्कराप्रभायाम्,
 संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, एव यथा रत्नप्रभाया उपरिमृथिवीभिः समं
 संचारिताः, एव शर्कराप्रभाया अपि उपरिमृथिवीभिः समं चारयितव्याः,
 एवम् एकैका पृथिवी उपरिमृथिवीभिः समं चारयितव्या यावत् अथवा संख्येया

अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा
जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा।
अहवा एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, एवं
जहा रयणप्पभाए, उवरिमपुढवीएहिं समं चरिया एवं सक्क-
रप्पभाए वि उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा, एवं एक्केक्का
पुढवी उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा जाव अहवा संखेज्जा
तमाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे
रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा
जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहे
सत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए,
संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए,
दो सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे
रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केक्को संचरेयव्वो, अहवा एगे
रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, संखेज्जा वालुयरप्पभाए,
संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा दो रयणप्पभाए, संखेज्जा
सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा दो
रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा,
अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा

वाल्गुयप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केको रयणप्पभाए
 संचारेयव्वो जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्क-
 रप्पभाए, संखेज्जा वाल्गुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा संखेज्जा
 रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए
 होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वाल्गुयप्पभाए, संखेज्जा
 पंकप्पभाए होज्जा, जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वाल्गु-
 यप्पभाए. संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
 दो वाल्गुयप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं
 तिया संजोगो चउक्कसंजोगो जाव सत्तसंजोगो य जहा
 दसण्हं तहेव भाणियव्वो पच्छिमो आलावगो सत्तसंजोगस्स
 अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, जाव
 संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा ॥ सू० १० ॥

छाया—संख्येयाः भदन्त ! नैरयिकप्रवेशकेन प्रविशन्तः पृच्छा, गाङ्गेय !
 रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अधःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथवा एको रत्न-
 प्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभाया भवन्ति, एव यावत् अथवा एको रत्नप्रभाया,
 संख्येया. अधःसप्तम्या भवन्ति, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां
 वा भवन्ति, एव यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्या भवन्ति,
 अथवा त्रयो रत्नप्रभाया, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण
 एकैकः संचारयितव्यो, यावत् अथवा दश रत्नप्रभायाम् संख्येयाः शर्कराप्रभायां
 भवन्ति, एव यावत् अथवा दश रत्नप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा
 संख्येयाः रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा संख्येया
 रत्नप्रभायां, संख्येयाः अथःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एकः शर्कराप्रभायाम् ;
 संख्येयाः वाल्गुकाप्रभाया भवन्ति, एवं यथा रत्नप्रभाया उपरिमपृथिवीभिः समं
 संचारिताः, एवं शर्कराप्रभाया अपि उपरिमपृथिवीभिः समं चारयितव्याः,
 एवम् एकैका पृथिवी उपरिमपृथिवीभिः समं चारयितव्या यावत् अथवा संख्येया

अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जा
जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा।
अहवा एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, एवं
जहा रयणप्पभाए, उवरिमपुढवीएहिं समं चरिया एवं सक्क-
रप्पभाए वि उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा, एवं एककेक्का
पुढवी उवरिमपुढवीएहिं समं चारेयव्वा जाव अहवा संखेज्जा
तमाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, अहवा एगे
रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा
जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहे
सत्तमाए होज्जा । अहवा एगे रयणप्पभाए, दो सक्करप्पभाए,
संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए,
दो सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा एगे
रयणप्पभाए तिन्नि सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा, एवं एएणं कमेणं एककेक्को संचरेयव्वो, अहवा एगे
रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए
होज्जा जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए,
संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा दो रयणप्पभाए, संखेज्जा
सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा दो
रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा,
अहवा तिन्नि रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा

वालुयप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं एक्केको रयणप्पभाए
संचारेयव्वो जाव अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्क-
रप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा, जाव अहवा संखेज्जा
रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए
होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालुयप्पभाए, संखेज्जा
पंकप्पभाए होज्जा, जाव अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे वालु-
यप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए,
दो वालुयप्पभाए, संखेज्जा पंकप्पभाए होज्जा, एवं एएणं कमेणं
तिया संजोगो चउक्कसंजोगो जाव सत्तसंजोगो य जहा
दसण्हं तहेव भाणियव्वो पच्छिमो आलावगो सत्तसंजोगस्स
अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, जाव
संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा ॥ सू० १० ॥

छाया—संख्येयाः भदन्त ! नैरयिकप्रवेशकेन प्रविशन्तः पृच्छा, गाङ्गेय !
रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत् अथःसप्तम्यां वा भवन्ति ७ । अथवा एको रत्न-
प्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, एव यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां,
संख्येयाः अथःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा द्वौ रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां
वा भवन्ति, एव यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायां संख्येयाः अथःसप्तम्यां भवन्ति,
अथवा त्रयो रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण
एकैकः संचारयितव्यो, यावत् अथवा दश रत्नप्रभायाम् संख्येयाः शर्कराप्रभायां
भवन्ति, एवं यावत् अथवा दश रत्नप्रभायां संख्येयाः अथःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा
संख्येयाः रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा संख्येया
रत्नप्रभायां, संख्येयाः अथःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एकः शर्कराप्रभायाम्,
संख्येयाः वालुकाप्रभाया भवन्ति, एव यथा रत्नप्रभाया उपरिमृथिवीभिः समं
संचारिताः, एवं शर्कराप्रभाया अपि उपरिमृथिवीभिः समं चारयितव्याः,
एवम् एकैका पृथिवी उपरिमृथिवीभिः समं चारयितव्या यावत् अथवा संख्येया

स्तमः प्रभायाम्, संख्येयाः अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः पङ्कप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, द्वौ शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः अधःसप्तम्यां भवन्ति अथवा एको रत्नप्रभायाम्, त्रयः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण एकैकः संचारयितव्यः, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां संख्येयाः अधः सप्तम्यां भवन्ति, अथवा द्वौ रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा द्वौ रत्नप्रभायां संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा त्रयो रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण एकैको रत्नप्रभायां संचारयितव्यो यावत् अथवा संख्येयाः रत्नप्रभायां संख्येयाः शर्कराप्रभायां, संख्येयाः वालुकाप्रभायां भवन्ति, यावत् अथवा संख्येयाः रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, संख्येयाः अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, संख्येयाः पङ्कप्रभायाम् भवन्ति, यावत् अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एको वालुकाप्रभायाम्, संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति, अथवा एको रत्नप्रभायाम्, द्वौ वालुकाप्रभायाम्, संख्येया पङ्कप्रभायां भवन्ति, एवम् एतेन क्रमेण त्रिकसंयोगश्चतुष्कसंयोगो यावत् सप्तकसंयोगश्च यथा दशानां तथैव भणितव्यः, पश्चिमः आलापकः सप्तकसंयोगस्य अथवा संख्येयाः रत्नप्रभायाम्, संख्येयाः शर्कराप्रभायाम्, यावत् संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति ॥ सू० १० ॥

टीका—अथ संख्येयानां नैरयिकाणां सप्तत्रिंशदधिकत्रयस्त्रिंशच्छत (३३३७) भङ्गान् प्रतिपादयितुमाह—‘संखेज्जा भंते’ इत्यादि । ‘संखेज्जा भंते ! नैर-

(संखेज्जा भंते ! नैरइया) इत्यादि ।

टीकार्थ—संख्यात नैरयिकों के ३३३७ भंगों को प्रतिपादन करने के लिये सूत्रकार ने यह सूत्र कहा है—इसमें गांगेय ने प्रभु से ऐसा

“संखेज्जा भंते ! नैरइया” इत्यादि—

टीकार्थ—संख्यात नैरइयाना ३३३७ भंगोत्तुं सूत्रकारे आ सूत्र द्वारा प्रतिपादन कथुं छे—

इया नेरपयप्पवेसणएणं पविसमाणा पुच्छा ? ' गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! संखेयाः नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्ती नैरयिकभवप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति, किंवा शर्कराप्रभायां, किंवा वालुकाप्रभायां, किंवा पङ्क-प्रभायां, किंवा धूमप्रभायां, किंवा तमःप्रभायाम्, किंवा अधःसप्तम्यां भवन्ति ? इति पृच्छा, भगवानाह—' गंगेया ! रयणप्पभाए वा होज्जा, जाव अहेसत्तमाए वा होज्जा ७' हे गाङ्गेय ! संखेया नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तो रत्नप्रभायां वा भवन्ति, यावत्-शर्कराप्रभायां वा भवन्ति, वालुकाप्रभायां वा भवन्ति, पङ्कप्रभायां वा भवन्ति, धूमप्रभायां वा भवन्ति, तमःप्रभायां वा, अधः सप्तम्यां वा भवन्ति ७ ।

अथ द्विकसंयोगिभङ्गानाह—'अहवा एगे रयणप्पभाए, संखेज्जा पूछा है—(संखेज्जा भते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणएणं पविसमाणा पुच्छा) हे भदन्त ! संख्यात नारक नैरयिक प्रवेशन द्वारा नैरयिक भव में प्रवेश करते कहां होते हैं क्या वे रत्नप्रभापृथिवी में होते हैं ? या शर्कराप्रभापृथिवी में होते हैं ? या वालुकाप्रभा पृथिवी में होते हैं ? या पङ्कप्रभा पृथिवी में होते हैं ? या धूमप्रभा पृथिवी में होते हैं ? या तमः प्रभा पृथिवी में होते हैं ? या अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं (गंगेया) हे गांगेय ! (रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा) संख्यात नैरयिक नैरयिक प्रवेशनक द्वारा नारक भव में प्रवेश करते हुए रत्नप्रभा पृथिवी में भी होते हैं, यावत् शर्कराप्रभा पृथिवी में भी होते हैं, वालुकाप्रभा पृथिवी में भी होते हैं, पङ्कप्रभा पृथिवी में भी होते हैं, धूमप्रभापृथिवी में भी होते हैं, तमः प्रभा पृथिवी में भी होते हैं और अधः सप्तमी पृथिवी में भी होते हैं ।

गांगेय अणुगारणे प्रश्न—“ संखेज्जा भते ! नेरइया नेरइयप्पवेसणएण पविसमाणा पुच्छा ” हे भदन्त ! नैरयिक प्रवेशनक द्वारा अन्य गतिमाथी नैरयिक लवमा प्रवेश करता संख्यात नारको गुं रत्नप्रलाभां उत्पन्न थाय छे ? के शर्कराप्रलाभा उत्पन्न थाय छे ? के वालुकाप्रलाभा उत्पन्न थाय छे ? के पङ्कप्रलाभा उत्पन्न थाय छे ? के धूमप्रलाभा उत्पन्न थाय छे ? के तमःप्रलाभा उत्पन्न थाय छे ? के अधःसप्तमी नग्कमा उत्पन्न थाय छे ?

भट्टापीर प्रभुने उत्तर—“ गंगेया ! ” हे गांगेय ! “ रयणप्पभाए, वा होज्जा, जाव अहे सत्तमाए वा होज्जा ” नैरयिक प्रवेशनक द्वारा नैरयिक लवमा प्रवेश करता संख्यात नारको रत्नप्रलाभा पण उत्पन्न थाय छे, शर्कराप्रलाभां पण उत्पन्न थाय छे, वालुकाप्रलाभा पण उत्पन्न थाय छे, पङ्कप्रलाभा पण उत्पन्न थाय छे, धूमप्रलाभा पण उत्पन्न थाय छे, तमःप्रलाभा पण उत्पन्न थाय छे अने अधःसप्तमीमा पण उत्पन्न थाय छे. आ रीते संख्यात नार-

સકરપ્પમાણ હોજ્જા ' અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં ભવતિ, સંખ્યેયા નૈરયિકાઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ, ' એવં જાત્ર અહવા એગે રયણપ્પમાણ સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અથવા એકો રત્ન-પ્રમાયાં, સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયામ્ , અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં સંખ્યેયાઃ પઢ્ક-પ્રમાયામ્ , અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રમાયામ્, અથવા એકો નૈરયિકો રત્નપ્રમાયાં સંખ્યેયાસ્તમઃ પ્રમાયામ્ , અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, સંખ્યેયાઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ, ' અહવા દા રયણપ્પમાણ; સંખેજ્જા સકરપ્પ-

इस प्रकार से ये संख्यात नैरयिकों के नैरयिक प्रवेश में एक संयोगी ७ भंग हैं । अब सूत्रकार इनके द्विकसंयोगी भङ्गों का कथन करते हैं (अहवा एगे रयणप्पमाए, संखेज्जा सकरप्पमाए होज्जा) अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है और संख्यात नारक शर्कराप्रभा में होते हैं (एवं जात्र अहवा एगे रयणप्पमाए संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा) इसी पूर्वोक्त रीति से यावत्-अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है संख्यातनारक वालुकाप्रभा में होते हैं, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है, संख्यात नारक पंकप्रभा में होते हैं, अथवा एक नैरयिक रत्नप्रभा में होता है, संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है और संख्यात नारक तमः प्रभा में होते हैं, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है और संख्यात नारक अधः सप्तमी में होते हैं (अहवा दो रयणप्पमाए, संखेज्जा सकरप्पमाए वा

કેના નૈરયિક પ્રવેશમાં એકસંયોગી ૭ ભંગ થાય છે. હવે સૂત્રકાર તેમના દ્વિકસંયોગી ભંગોનું નીચે પ્રમાણે કથન કરે છે—

“ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સકરપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ‘ એવં જાત્ર અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૨) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.”

“અહ્વા દો રચણપમાણ, સંલેખજા સકરણપમાણ વા હોજા ” (૧) અથવા
 બે નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો શક્ટિપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવ જાવ અહ્વા દો રચણપમાણ, સંલેખજા અહેનત્તમાણ
 હોજા ” પૂર્વોક્ત રીત અનુસાર બાકીના લગ આ પ્રમાણે બને છે-(૨) અથવા
 બે નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે
 (૩) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન
 થાય છે (૪) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો ધૂમ્રપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો
 તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત
 નારકો અધઃસમ્ભવીમાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહ્વા તિત્તિ રચણપમાણ, સંલેખજા
 સકરણપમાણ, હોજા ” અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો
 શક્ટિપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં એજં કનેજં એકો નચારેચ્ચો, જાવ

ધ્રુવતેન અભિલાપક્રમેણ એકૈકઃ સંચાયિતવ્યો, યાવત્-અથવા ત્રયો વા ચત્વારો વા પંચવા, ષટ્વા, સપ્તવા, અષ્ટવા, નવવા, દશવા, રત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ, સંખ્યેયાઃ સંખ્યેયાસ્તુ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તીતિ ભાવઃ । ‘એવં જાવ અહવા દસ રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા ’ એથં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અથવા ત્રયઃ ત્રયો વા, ચત્વારઃ ચત્વારો વા, પચ્ચ પચ્ચ વા, ષટ્ ષટ્વા, સપ્ત સપ્ત વા, અષ્ટ અષ્ટ વા, નવ નવ વા, દશ દશ વા રત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ, સંખ્યેયાઃ સંખ્યેયાસ્તુ વાલુકાપ્રમાયાં વા, પક્કપ્રમાયાં વા, ધૂમપ્રમાયામ્ વા, તમઃપ્રમાયાં વા, અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તીતિ ભાવઃ । ‘ અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રમાયાં ભવન્તિ, ‘ જાવ અહવા સંખેજ્જા

રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) પૂર્વોક્ત હસ રીતિ કે અનુસાર ઉપર્યુક્ત અભિલાપક્રમ સે એક એક નારક કા સંચાર કરના વાહિયે યાવત્ અથવા ત્રીન વા ચાર વા પાંચ, છહ વા સાત વા આઠ વ નૌ એવં દશ નારક રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ઓર સંખ્યાત સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રમા મેં હોતે હૈં । (એવં જાવ અહવા દસ રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા) હસ પૂર્વોક્ત રીતિ સે યાવત્-અથવા ત્રીન, ત્રીન, વા ચાર, ચાર, યા પાંચ, પાંચ, યા છહ છહ, યો સાત સાત, યા આઠ ૨, યા નૌ ૨, યા દશ દશ નારક રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ઓર સંખ્યાત સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈં, અથવા પંકપ્રમા મેં હોતે હૈં યા ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં, યા તમઃ પ્રમા મેં હોતે હૈં યા અધઃ સપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં । (અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પમાણ સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા) અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં ઓર

અહવા દસ રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ” પૂર્વોક્ત આ રીત અનુસાર ઉપર્યુક્ત અભિલાપ ક્રમથી એક એક નારકનો સંચાર કરવો જોઈએ એટલે કે “ ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ કે દશ નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, ” ઇત્યાદિ ભંગે તું કથન થવું જોઈએ. આ રીતે “ એવંજાવ દસ રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” ત્રણ ત્રણ, કે ચાર ચાર, કે પાંચ પાંચ, કે છ છ, કે સાત સાત કે આઠ આઠ, કે નવ, નવ, કે દશ દશ નારકો રત્ન પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં, અથવા પંક-પ્રભામાં, અથવા તમ પ્રભામાં અથવા નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ હોજ્જા ” અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા

રયણપ્પભાણ સંખેજ્જા અહેત્તમાણ હોજ્જા ' યાવત્-અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયા વાલુકાપ્રભાયામ્ , અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં, સંખ્યેયા: પદ્મપ્રભા-યામ્ , અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં, સંખ્યેયા ધૂમપ્રભાયામ્, અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયારત્નમઃપ્રભાયામ્ , અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયા: અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ, ' અહ્વા ઇમે સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા ' અથવા ઈકો નૈરયિકઃ શર્કરાપ્રભાયાં ભવતિ, સંખ્યેયા નૈરયિકાસ્તુ વાલુકાપ્રભાયાં ભવન્તિ, ' एवं जहा रयणप्पभाण उवरिमिपुढ-वण्हिं समं मंचारिया, एवं सक्करप्पभाण वि उवरिमिपुढवीण्हिं समं चारेयव्वा ' एवं पूर्वोक्तरीत्या यथा रतनप्रभाया उपरिमपृथिवीभिः स्वोत्तर-शर्करादिपृथि-

સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હૈં (જાંવ અહ્વા સંખેજ્જા રયપ્પ-ભાણ, સંખેજ્જા અહે મત્તમાણ હોજ્જા) યાવત્ અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં હોતે હૈં ઓર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા-સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભા મેં, અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક તમઃ પ્રભા મેં, અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક અધઃ સપ્તમી મેં હોતે હૈં । (અહ્વા ઇમે સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા) અથવા ઈક નારક શર્કરાપ્રભા મેં હોતા હૈ, ઓર સંખ્યાત નારક વાલુ-કાપ્રભા મેં હોતે હૈં । (एवं जहा रयणप्पभाण उवरिमिपुढवीण्हिं समं मंचारिया, एवं सक्करप्पभाण वि उवरिमिपुढवीण्हिं समं चारेयव्वा) इस पूर्वोक्तरीति के अनुसार जिस प्रकार से रतनप्रभा पृथिवी की स्वो-

સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી નારકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“ અહ્વા ઇમે સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ, હોજ્જા ” અથવા એક નારક શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ एवं जहा रयणप्पभाण, उवरि पुढवीण्हिं समं मंचारिया, एवं सक्करप्पभाण वि उवरिमा वि उवरि पुढवीण्हिं सम चारेयव्वा ” आ

વીભિઃ સમં મદ્ધાઃ સંચારિતા એવં તથૈવ શર્કરાગ્રમાયા અપિ ઉપરિમપૃથિવીભિઃ સ્વોત્તર વાલુકાપ્રમાદિપૃથિવીભિઃ સમં ચારયિતવ્યાઃ=સચ્ચરણીયા' એવં એકેકેકા પુઢવી ઉવરિમપુઢવીર્ણિ સમં ચારેયવ્વા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યૈવ એકૈકા પૃથિવી ઉપરિમપૃથિવીભિઃ સ્વસ્વોત્તરપૃથિવીભિઃ સમં ચારયિતવ્યા । તેપાં મદ્ધાના માકારજ્ઞાપનાર્થમન્તિમવિકલ્પમાહ—'જાવ અહવા સંખેજ્જા તમાણ, સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રમાયામ્ । સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રમાયામ્, સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયાસ્તમપ્રમાયામ્, સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયાઃ અધઃસપ્ત-

ત્તર શર્કરાદિ પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર કર મંગ કહે ગયે હૈં, ઉસી પ્રકાર સે શર્કરાપૃથિવી કા સ્વોત્તર વાલુકાપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં કે સાથ સંચાર કર મંગ બના લેના ચાહિયે (એવં એકેકા પુઢવી ઉવરિમપુઢવીર્ણિ સમં સંચારેયવ્વા) હસી તરહ સે એક એક પૃથિવી ઝપડી અપડી આગે કી પૃથિવિયોં કે સાથ સંચારિત કર મંગ બના લેના ચાહિયે उन मंगों के आकार को समझाने के लिये सूत्रकार अन्तिम मंग कैसा होता है इस बात को प्रकट करते हैं—जाव अहवा संखेज्जा तमाए संखेज्जा अहे सत्तमाए होज्जा । यावत् अथवा संख्यात नारक वालुकाप्रमा में होते हैं और संख्यात नारक पंकप्रमा में होते हैं, अथवा संख्यात नारक वालुकाप्रमा में होते हैं और संख्यात नारक धूमप्रमा में होते हैं, अथवा संख्यात नारक वालुकाप्रमा में होते हैं और संख्यात नारक तमः

પૂર્વોક્ત રીત અનુસાર જેમ રત્નપ્રભાપૃથ્વીનો પછીની પૃથ્વીઓ સાથે યોગ કરીને ભંગ કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણે શર્કરાદિ પૃથ્વીઓની સાથે પછીની પૃથ્વીઓનો યોગ કરીને ભંગ કહેવા જોઈએ એ પ્રમાણે શર્કરાપૃથ્વીની સાથે વાલુકાપ્રમા આદિ પછીની પૃથ્વીઓનો યોગ કરીને ભંગ કહેવા જોઈએ. “ એવં એકેકા પુઢવી ઉવરિમ પુઢવીર્ણિ સમ ચારેયવ્વા ” એ જ પ્રમાણે પ્રત્યેક પૃથ્વીનો પછીની બધી પૃથ્વીઓ સાથે ક્રમશઃ યોગ કરીને ભંગ બનાવવા જોઈએ. આ ભંગોનો આકાર સમજાવવાને માટે સૂત્રકાર અન્તિમ ભંગ કેવો બને છે તે પ્રકટ કરે છે— “ જાવ અહવા સંખેજ્જા તમાણ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” અથવા સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક

म्याम्, संख्येयाः पङ्कप्रभायां संख्येया धूमप्रभायाम् । संख्येयाः पङ्कप्रभायां संख्येयारत्नमःप्रभायाम्, संख्येया पङ्कप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्याम् । संख्येया धूमप्रभायां संख्येयास्तमःप्रभायां, संख्येयाधूमप्रभायां संख्येयाः अधःसप्तम्याम् । संख्येयास्तमःप्रभायां संख्येया अधःसप्तम्यां भवन्तीति भावः

अथ त्रिकसंयोगिभङ्गानाह—‘अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा’ अथवा एको रत्नप्रभायाम्, एकः शर्कराप्रभायाम्, संख्येया वालुकाप्रभायां भवन्ति, ‘अहवा एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए,

प्रभा ये होते हैं, संख्यात नारक वालुकाप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं । अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं, अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक तमः प्रभा में होते हैं, अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं । अथवा संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक तमः प्रभा में होते हैं, अथवा संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं और संख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं । अथवा संख्यात नारक तमः प्रभा में होते हैं और संख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं । इस प्रकार से ये यहाँ तक छिक संयोगी भङ्ग कहे गये हैं ।

अथ सूत्रकार त्रिकसंयोगी भंगों को प्रकट करनेके लिये ‘अहवा’ एगे रयणप्पभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा’ ऐसा सूत्र कहते हैं अथवा एक नारक रत्नप्रभा में होता है, एक नारक शर्कराप्रभा में होता है और संख्यात नारक वालुकाप्रभा में होते हैं,

अथ सप्तमीमा उत्पन्न धाय छे अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभाया उत्पन्न धाय छे अने संख्यात नारक धूमप्रभाया उत्पन्न धाय छे अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभाया उत्पन्न धाय छे अने संख्यात नारक तमः प्रभाया उत्पन्न धाय छे, अथवा संख्यात नारक पङ्कप्रभाया उत्पन्न धाय छे अने संख्यात नारक अधः सप्तमीमा उत्पन्न धाय छे अथवा संख्यात नारक धूमप्रभाया उत्पन्न धाय छे अने संख्यात नारक अधः सप्तमीमा उत्पन्न धाय छे, अथवा संख्यात नारक तमः प्रभाया उत्पन्न धाय छे अने संख्यात नारक अधः सप्तमीमा उत्पन्न धाय छे, अही सुधी द्विकसंयोगी लगेतुं प्रतिपादन करवाभां जाय छे

इसे सूत्रकार त्रिकसंयोगी लगेतुं ध्यान करे छे—“अहवा एगे रत्नप्रभाए, एगे सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा” अथवा एक नारक रत्नप्रभाया, एक नारक शर्कराप्रभाया अने संख्यात नारक वालुकाप्रभाया उत्पन्न धाय छे,

સંખેજ્જા પંકપ્પમાણ હોજ્જા' અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, સંખે-
યાઃ પંકપ્રમાયાં ભવન્તિ, 'જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ એગે સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા
અહે સત્તમાણ હોજ્જા' યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્ એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, સંખેયા
ધૂમપ્રમાયામ્, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયામ્, સંખેયાસ્તમઃ
પ્રમાયામ્, અથવા એકો રત્નપ્રમાયામ્, એકઃ શર્કરાપ્રમાયાં સંખેયા અધઃસપ્પમ્યાં
ભવન્તીત્યર્થઃ ' અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પ
માણ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રમાયાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રમાયાં, સંખેયા વાલુકા-
પ્રમાયાં ભવન્તિ ' જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ સંખેજ્જા અહે

' અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા પંકપ્પમાણ
હોજ્જા ' અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક શર્કરા
પ્રમા મેં હોતા હૈ ઓર સંખ્યાત નારક પંકપ્રમા મેં હોતે હૈ ' જાવ
અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ
હોજ્જા ' યાવત્ અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં હોતા હૈ, એક નારક
શર્કરાપ્રમા મેં હોતા હૈ ઓર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈ,
અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત
નારક તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈ, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક
શર્કરાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત નારક અધઃસપ્પમી મેં હોતે હૈ । ' અહવા
એગે રયણપ્પમાણ દો સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા '
અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત
નારક વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈ, ' જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો

“ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા પંકપ્પમાણ હોજ્જા ”
અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક
પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, એગે સક્કરપ્પમાણ,
સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” યાવત્ અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક
નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા
એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમઃ-
પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરા-
પ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક અધઃસપ્પમી પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા
એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પમાણ હોજ્જા ” અથવા એક
નારક રત્નપ્રભામાં, એ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે. “ જાવ અહવા એગે રયણપ્પમાણ, દો સક્કરપ્પમાણ, સંખેજ્જા

સત્તમાઈ હોજ્જા ' યાવત્-અથવા એકો રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા એકો રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા એકો રત્નપ્રભાયાં, દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયામ્ સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા એકો રત્નપ્રભાયાં દ્વૌ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ અથ સસમીયં ભવન્તિ, ' અહવા ઇમે રચણપ્પમાઈ તિન્નિ સક્કરપ્પમાઈ, સંખેજ્જા વાલુકાપ્પમાઈ હોજ્જા ' અથવા એકો રત્નપ્રભાયાં, ત્રયઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા વાલુકાપ્રભાયાં

સક્કરપ્પમાઈ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાઈ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હેં, ' જાવ અહવા ઇમે રચણપ્પમાઈ, દો સક્કરપ્પમાઈ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાઈ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, દો નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક અધઃસસમી પૃથિવી મેં હોતે હેં, ' અહવા ઇમે રચણપ્પમાઈ, તિન્નિ સક્કરપ્પમાઈ, સંખેજ્જા વાલુકાપ્પમાઈ હોજ્જા ' અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં હોતા હેં, ત્રીન નારક શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હેં ઓર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં, ત્રીન નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા એક

અહે સત્તમાઈ હોજ્જા " અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, બે નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક અધઃસસમી પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“ અહવા ઇમે રચણપ્પમાઈ, તિન્નિ સક્કરપ્પમાઈ, સંખેજ્જા વાલુકાપ્પમાઈ, હોજ્જા " અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.

भवन्ति, 'एवं एएणं कमेणं एककेक्को संचारेयव्वो' एव पूर्वोक्तिरीत्या एतेन क्रमेण एकैकः संचारयितव्यः 'अहवा एगे रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए, सखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा' अथवा एको रत्नप्रभायां, संख्येयाः शर्करा-प्रभायां, संख्येया वालुकाप्रभायां भवन्ति, 'जाव अहवा एगे रयणप्पभाए सखेज्जा सक्करप्पभाए सखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा' यावत् अथवा एको रत्नप्रभायां संख्येयाः शर्कराप्रभायां संख्येयाः पङ्कप्रभाया भवन्ति,

नारक रत्नप्रभा में, तीन नारक शर्कराप्रभा में और संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, तीन नारक शर्कराप्रभा में और संख्यात नारक तमःप्रभा में होते हैं अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, तीन नारक शर्कराप्रभा में और संख्यात नारक अधः-सप्तमी पृथिवी में होते हैं 'एवं एएणं कमेणं एककेक्को संचारेयव्वो' इस प्रकार शर्कराप्रभा में इस क्रमसे एक एक नारक का संचार अन्तिम भंग तक करना चाहिये, वह अन्तिम भंग इस प्रकार का होगा 'अहवा-एगे रयणप्पभाए सखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा वालुयप्पभाए होज्जा' अथवा एक नारक रत्नप्रभा में, संख्यात नारक शर्कराप्रभा में और संख्यात नारक वालुकाप्रभा में होते हैं 'जाव अहवा एगे रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्पभाए, संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा' यावत् अथवा-एक नारक रत्नप्रभा में, संख्यात नारक शर्कराप्रभा में,

અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, ત્રણ નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો અધઃસપ્તમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. " एवं एएणं कमेणं एककेक्को संचारेयव्वो "

આ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભામાં આ કેમથી એક એક નારકનો સંચાર અંતિમ ભંગ પર્યન્ત થવો જોઈએ. એટલે કે ઉપર્યુક્ત વિકલ્પમાં શર્કરાપ્રભામાં ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦ અને સંખ્યાત નારક મૂકીને ઉપર મુજબ પાંચ પાંચ ભંગ કહેવા જોઈએ. આ રીતે છેલ્લા વિકલ્પના આ પ્રમાણે લાગાઓ બનશે-“ અહવા એગે રયણપ્પભાए, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાए, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાए, હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. " જાવ અહવા એગે રયણપ્પભાए, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાए, સંખેજ્જા અહેસત્તમાए હોજ્જા " અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા

અથવા ઈકો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા ધૂમ-
પ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા ઈકો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાસ્તમઃ
પ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા ઈકો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ
અથઃ સપ્તમ્યાં ભવન્તીતિ । ‘અથવા દો રચણપ્પભાણ સંખેજ્જા સવકરપ્પભાણ
સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા ’ અથવા દ્વૌ રત્નપ્રભાયાં, સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્ર-
ભાયામ્, સંખ્યેયાઃ વાલુકાપ્રભાયાં ભવન્તિ, ‘ જાત્ર અથવા દો રચણપ્પભાણ,
સંખેજ્જા સવકરપ્પભાણ, સંખેજ્જા અહેમનમાણ હોજ્જા ’ યાવત્ અથવા દ્વૌ રત્ન-
પ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા દ્વૌ રત્ન-
પ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા દ્વૌ
રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા દ્વૌ

ઔર સંખ્યાત નારક પંકપ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા ઈક નારક રત્નપ્રભામેં
સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં, ઔર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈં,
અથવા ઈક નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઔર
સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા ઈક નારક રત્નપ્રભા મેં,
સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક અથઃસપ્તમી પૃથિવી
મેં હોતે હૈં યત્ અન્તિમ સંગ હૈ, અત્ રત્નપ્રભામેં ઈક ઈકાલી વૃદ્ધિ કાર
કો પુનઃ ભગ ગિનાયે જાતે હૈં—‘અથવા દો રચણપ્પભાણ સંખેજ્જા સવક-
રપ્પભાણ સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ’ અથવા દો નારક રત્નપ્રભા
મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં, ઔર સંખ્યાત નારક પંકપ્રભા મેં
હોતે હૈં, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં
ઔર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા—દો નારક રત્નપ્રભામેં,
સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભા મેં હોતે

એક નારક રત્નપ્રભામા, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારક
ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે
સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારકો તમ-
પ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે,
સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક નીચે
જાતરી નારકમા ઉત્પન્ન થાય છે આ વિસ્તરણો આ છેલ્લો ભાગ છે

હવે રત્નપ્રભામા એક એકની વૃદ્ધિ કરીને જે નો બને છે તે પ્રકારે સ્વરૂપ
બતાવે છે—‘ જાત્ર અથવા દો રચણપ્પભાણ સંખેજ્જા સવકરપ્પભાણ સંખેજ્જા
અહેમનમાણ હોજ્જા ’ અથવા દો નારક રત્નપ્રભામા સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામા
અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામા મેં હોતે હૈં અથવા દો નારક રત્નપ્રભામા,
સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામા મેં હોતે હૈં
અથવા દો નારક રત્નપ્રભામા, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામા અને સંખ્યાત

રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ સંખ્યેયા અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ । ‘અહવા-
તિન્નિ રચણપ્પભાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા’
અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ વાલુકાપ્રભાયાં
ભવન્તિ, ‘એવં એણં કમેણં એકકેવકો રચણપ્પભાણ સંચારેયવ્વો જાવ અહવા
સંખેજ્જા રચણપ્પભાણ સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાણ સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા,
જાવ અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પભાણ સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા અહે સત્ત-
માણ હોજ્જા’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા એતેન ઉપર્યુક્તેન અભિલાપાનાં ક્રમેણ એકકો
રત્નપ્રભાયાં સંચારયિતવ્યઃ । તેષાં ચાભિલાપાનામાકારપ્રકારં સૂચયિતુમાહ—
યાવત્—અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રભાયામ્,
અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રભાયામ્, અથવા

હૈં, અથવા દો નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર
સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં, ‘અહવા-તિન્નિ રચણ-
પ્પભાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાણ સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ હોજ્જા’
અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર
સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈં, ‘એવં એણં કમેણં એકકેવકો
રચણપ્પભાણ સંચારેયવ્વો જાવ અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પભાણ, સંખેજ્જા
સક્કરપ્પભાણ સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ હસ પ્રકાર પૂર્વોક્ત
પદ્ધતિ કે અનુસાર ઉપર્યુક્ત અભિલાપોં કે હસ ક્રમ સે એક એક નારક
કા રત્નપ્રભામેં સંચાર કરના ચાહિયે । હન અભિલાપોં કે આકાર પ્રકાર
કો સૂચિત કરને કે લિયે સૂત્રકાર કહતે હૈં યાવત્ અથવા ત્રીન નારક
રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક પંક-
પ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા-ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્ક

નારક તમઃપ્રભા નરકમા ઉત્પન્ન થાય છે અથવા બે નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત
નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક નીચે સાતમી નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“અહવા તિન્નિ રચણપ્પભાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાણ, સંખેજ્જા વાલુયપ્પભાણ,
હોજ્જા” અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને
સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “એવં એણં કમેણં એકકેવકો
રચણપ્પભાણ સંચારેયવ્વો જાવ અહવા સંખેજ્જા રચણપ્પભાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પ-
ભાણ, સંખેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા” આ પ્રમાણે પૂર્વોક્ત પદ્ધતિ અનુસાર
ઉપર્યુક્ત અભિલાપોના આ ક્રમ પ્રમાણે રત્નપ્રભામાં એક એક નારકનો સંચાર
કરવો જોઈએ, તે અભિલાપો દેવા બનશે તે પ્રકટ કરવા માટે ચૂંટકર કહે
છે કે—અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને

ત્રયો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રભાયામ્, અથવા ત્રયો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃશર્કરાપ્રભાયાં,સંખ્યેયા અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ,અથવા ચત્વારો રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા વાલુકાપ્રભાયામ્ એવમધઃસપ્તમી પૃથિવીપર્યન્તં કલ્પનીયમ્, એવં પશ્ચ, પટ્ટ, સપ્ત, અષ્ટ, નવ, દશ, સંખ્યેયાઃ રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયા શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા વાલુકાપ્રભાર્યા ભવન્તિ, ' જાવ ' ઇત્યાદિ-યાવત્-અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ

રાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામેં હોતે હેં, અથવા ત્રીન નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક તમઃ પ્રભા મેં હોતે હેં, અથવા-ત્રીન નારક રત્નપ્રભામેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હેં અથવા ચાર નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હેં, હસી પ્રકાર સે અધઃસપ્તમી પૃથિવી તક કહના ચાહિયે, હસી તરહ સે પાંચ, છહ, સાત, આઠ, નૌ, દશ ઓર સંખ્યેય-સંખ્યાત તકકા કથન મી રત્નપ્રભા પૃથિવીમેં કરના ચાહિયે ઓર હસ તરહ સે પાંચ, છહ, સાત, આઠ, નૌ, દશ ઓર સંખ્યાત નારક સે રત્નપ્રભા પૃથિવી મેં હોતે હેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા પૃથિવી મેં હોતે હેં ઓર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા પૃથિવીમેં હોતે હેં ઇત્યાદિ । હસી તરહ સે યાવત્ અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા

સંખ્યાત નારકો પંક્રપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા ત્રણ નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા ત્રણ નારકો રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારકો અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા ચર નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારકો શર્કરાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા અને શર્કરાપ્રભા સાથે પંક્રપ્રભાથી અધઃસપ્તમી સુધીની પૃથ્વીઓનો યોગ કરીને ખીનાં ચાર ભાગો કહેવા લેઈએ

એજ પ્રમાણે પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ, દસ અને સંખ્યાત પર્યન્તરું ઇત્યન પણ રત્નપ્રભા સાથે ઉપરના ક્રમપૂર્વક ધવું લેઈએ. અને આ રીતે પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ, દસ અને સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, ઇત્યાદિ કથન ધવું લેઈએ.

પદ્મપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયામ્ સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા સંખ્યેયા રત્નપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રભાયાં સંખ્યેયાઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તીતિ । ‘ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, સંઘેજ્જા પંકપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્ એકો વાલુકાપ્રભાયાં, સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રભાયાં ભવન્તિ, ‘ જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, સંઘેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા ’ યાવત્ અથવા એકો રત્નપ્રભાયામ્, એકો વાલુકાપ્રભાયાં સંખ્યેયા ધૂમપ્રભાયાં ભવન્તિ, અથવા એકો રત્નપ્રભા-

મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં, ઔર સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામેં હોતે હૈં અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈં, અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભા મેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામેં ઔર સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભા મેં હોતે હૈં । અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામેં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી મેં હોતે હૈં । ‘ અહવા-એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ સંઘેજ્જા પંકપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક પંકપ્રભા મેં હોતે હૈં ‘ જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ એગે વાલુચપ્પમાણ, સંઘેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ’ યાવત્ અથવા એવ નારક રત્નપ્રભા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રભા મેં ઔર સંખ્યાત નારક

એજ પ્રમાણે સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં, સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, સંઘેજ્જા પંકપ્પમાણ, હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ જાવ અહવા એગે રચણપ્પમાણ, એગે વાલુચપ્પમાણ, સંઘેજ્જા અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક વાલુકાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા એક રત્ન-

યામ્, ઈકો વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયાસ્તમ પ્રમાયાં ભવન્તિ, અથવા ઈકો રત્નપ્રમા-
યામ્, ઈકો વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયાઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ । ‘અદ્વા ઈમે રચ-
ણપ્રમાણ, દો વાલુચ્ચપ્રમાણ સંખેજ્ઞા પંકપ્રમાણ હોજ્ઞા અથવા ઈકો રત્નપ્રમાયાં
દ્વો વાલુકાપ્રમાયાં સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રમાયાં ભવન્તિ, ‘એવં ષણ્ણ ક્રમેણ ત્રિયા સંજોગો,
ચતુરસંજોગો જાવ સત્તમસંજોગો ય જહા દસપદ્મં તદેવ ભાણિયન્વો’ એવં પૂર્વો-
ક્તરીત્યા એતેન ઉપર્યુક્તેન આલપાનાં ક્રમેણ ત્રિકસંયોગઃ, ચતુષ્કસંયોગઃ, પાંચ-
પદ્મકસંયોગઃ, પદ્મકસંયોગઃ સપ્તકસંયોગઃ યથા દશાનાં ગણિતસ્તથૈવ સંખ્યાતાના-

અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હેં ” ચહ અંતિમ ભગ હૈ-હસકે પહિલે ત્રીન
ભંગ હસ પ્રકાર સે હેં । અથવા-એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક
વાલુકાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત નારક ધ્રુમપ્રમા મેં હોતે હેં, અથવા એક
નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત નારક
તમઃપ્રમા મેં હોતે હેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રમા મેં, એક નારક વાલુ-
કાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હેં ‘અદ્વા
ઈમે રચણપ્રમાણ, દો વાલુચ્ચપ્રમાણ, સંખેજ્ઞા પંકપ્રમાણ હોજ્ઞા’ અથવા
એક નારક રત્નપ્રમા મેં, દો નારક વાલુકાપ્રમા મેં ઓર સંખ્યાત નારક
પંકપ્રમા મેં હોતે હેં, ‘એવં ષણ્ણ ક્રમેણ ત્રિયા સંજોગો, ચતુરસંજોગો,
જાવ સત્તમ સંજોગો ય જહા દસપદ્મં તદેવ ભાણિયન્વો’ હસ ઉપર્યુક્ત
આલપક્રમસે, જેસા દશ નારકોં કા ત્રિક સંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચક
સંયોગ, પદ્મક સંયોગ ઓર સપ્તક સંયોગ પહિલે કહા જા ચુકા હેં, ડસી
પ્રકાર સે ડસી તરહ સે સંખ્યાત નારકોં કા ભી ત્રિક સંયોગ સે હે

પ્રભામા, એક વાલુકાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારક તમ પ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે
અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક વાલુકાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારક
અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે “અદ્વા ઈમે રચણપ્રમાણ, દો વાલુચ્ચપ્રમાણ
સંખેજ્ઞા પંકપ્રમાણ, હોજ્ઞા” અથવા એક નારક રત્નપ્રભામા, એક નારક
વાલુકાપ્રભામા અને સંખ્યાત નારક પદ્મપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે, “એવં ષણ્ણ
ક્રમેણ ત્રિયા સંજોગો, ચતુરસંજોગો, જાવ સત્તમસંજોગો ય જહા દસપદ્મં તદેવ
ભાણિયન્વો” આ ઉપર્યુક્ત આલપક્રમથી ભેદો દશ નારકોંને ત્રિકસંયોગ,
ચતુષ્કસંયોગ, પંચકસંયોગ, પદ્મકસંયોગ અને સપ્તકસંયોગ । આ બધા કહેવાના
આશયો છે, એવો જ સંખ્યાત નારકોંને ત્રિકસંયોગથી ડસી સંખ્યાત થયે
પર્યન્તનો સંયોગ કહેવો ભેદથી તે આલપકો દેવા બદલે તે સમજાવવા

મપિ મણિતવ્યઃ, તેષાં ચાલાપકાનામાકારપ્રકારં સૂચયિતુમન્તિમમાલાપકમાહ-
 ‘પચ્છિમો આલાવગો સત્તગસંજોગસ્સ-અહવા સંખેજ્જા રયણપ્પમાણ સંખેજ્જા સક્કરપ્પ-
 માણ, જાવ સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ સંખ્યેયાનાં સપ્તકસંયોગસ્ય પત્તિમઃ અન્તિમ
 આલાપકસ્તુ-અથવા સંખ્યેયા નૈરયિકાઃ રત્નપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રમાયાં,
 યાવત્ સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રમાયાં, સંખ્યેયા ધૂમપ્રાયામ્,
 સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રમાયાં, સંખ્યેયા નૈરયિકાઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તીતિ । एतेषां च
 संख्येयानां नैरयिकाणां सप्तत्रिंशदधिकत्रयस्त्रिंशच्छतभङ्गा भवन्ति तथाहि—
 संख्येयास्तु एकादशादयः शीर्षप्रहेलिकान्ता अवगन्तव्यास्तेषां चैकत्वे सप्तैव, द्विक

કર સસક સંયોગ તક કહના ચાહિયે । इन आलापकों का आकार
 प्रकार कैसा होगा—इस बात को घताने के लिये अन्तिम आलापकको
 सूत्रकार प्रकट करते हैं—‘ पच्छिमो आलावगो सत्तगसंजोगस्स-अहवा
 संखेज्जा रयणप्पमाए, संखेज्जा सक्करप्पमाए जाव संखेज्जा अहे मत्तमाए
 होज्जा ’ वे कहते हैं कि संख्यात नारकों के सप्तम संयोग का अन्तिम
 आलापक इस प्रकार से है—‘ अथवा संख्यात नैरयिक रत्नप्रभा में
 होते हैं, संख्यात नारक शर्कराप्रभा में होते हैं यावत्-संख्यात नारक
 वालुकाप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक पंकप्रभा में होते हैं, संख्यात
 नारक धूमप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक तमःप्रभा में होते हैं और
 संख्यात नारक अधःसप्तमी पृथिवी में होते हैं । इन संख्यात नैरयिकों
 के ३३३७ विकल्प अंग होते हैं-जो इस प्रकार से यहां ११ से लेकर
 शीर्षप्रहेलिका तक की संख्याको संख्यात कहा गया है-संख्यात नैर-

માટે સૂત્રકાર છેલ્લો આલાપક પ્રકટ કરે છે—“ પચ્છિમો આલાવગો સત્તગ
 સંજોગસ્સ અહવા સંખેજ્જા રયણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ, જાવ સંખેજ્જા
 અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” સંખ્યાત નારકોના સપ્તકસંયોગનો અન્તિમ આલાપક
 અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો શર્કરા
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે,
 સંખ્યાત નારકો પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો ધૂમપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત
 નારકો અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ સંખ્યાત નારકોના ૩૩૩૭ વિકલ્પ-ભંગ થાય છે, જે નીચે પ્રમાણે
 સમજવા-અહીં ૧૧ થી શરૂ કરીને શીર્ષપ્રહેલિકા સુધીની સંખ્યાઓને માટે
 “ સંખ્યાત ” પદનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે.

મપિ મણિતવ્યઃ, તેષાં ચાલાપકાનામાકારપ્રકારં સૂચયિતુમન્તિમમાલાપકમાહ-
 ‘પચ્છિમો આલાવગો સત્તગસંજોગસ્સ-અહવા સંખેજ્જા રયણપ્પમાણ સંખેજ્જા સક્કરપ્પ-
 માણ, જાવ સંખેજ્જા અહેસત્તમાણ હોજ્જા’ સંખ્યેયાનાં સપ્તકસંયોગસ્ય પશ્ચિમઃ અન્તિમ
 આલાપકસ્તુ-અથવા સંખ્યેયા નૈરયિકાઃ રત્નપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ શર્કરાપ્રમાયાં,
 યાવત્ સંખ્યેયા વાલુકાપ્રમાયાં, સંખ્યેયાઃ પદ્મપ્રમાયાં, સંખ્યેયા ધૂમપ્રાયામ્,
 સંખ્યેયાસ્તમઃપ્રમાયાં, સંખ્યેયા નૈરયિકાઃ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તીતિ । एतेषां च
 संख्येयानां नैरयिकाणां सप्तत्रिंशदधिकत्रयस्त्रिंशच्छतभङ्गा भवन्ति तथाहि—
 संख्येयास्तु एकादशादयः शीर्षप्रहेलिकान्ता अवगन्तव्यास्तेषां चैकत्वे सप्तैव, द्विक

કર સપ્તક સંયોગ તક કહના ચાહિયે । इन आलापकों का आकार
 प्रकार कैसा होगा—इस बात को बताने के लिये अंतिम आलापकको
 सूत्रकार प्रकट करते हैं—‘ पच्छिमो आलावगो सत्तगसंजोगस्स-अहवा
 संखेज्जा रयणप्पमाए, संखेज्जा सक्करप्पमाए जाव संखेज्जा अहे मत्तमाए
 होज्जा ’ वे कहते हैं कि संख्यात नारकों के सप्तम संयोग का अंतिम
 आलापक इस प्रकार से है—‘ अथवा संख्यात नैरयिक रत्नप्रभा में
 होते हैं, संख्यात नारक शर्कराप्रभा में होते हैं यावत्-संख्यात नारक
 वालुकाप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक पंकप्रभा में होते हैं, संख्यात
 नारक धूमप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक तमःप्रभा में होते हैं और
 संख्यात नारक अधःसप्तमी पृथिवी में होते हैं । इन संख्यात नैरयिकों
 के ३३३७ विकल्प भंग होते हैं-जो इस प्रकार से यहां ११ से लेकर
 शीर्षप्रहेलिका तक की संख्याको संख्यात कहा गया है-संख्यात नैर-

માટે સૂત્રકાર છેલ્લો આલાપક પ્રકટ કરે છે-“ પચ્છિમો આલાવગો સત્તગ
 સંજોગસ્સ અહવા સંખેજ્જા રયણપ્પમાણ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પમાણ, જાવ સંખેજ્જા
 અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” સંખ્યાત નારકોના સપ્તકસંયોગનો અન્તિમ, આલાપક
 અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો શર્કરા
 પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે,
 સંખ્યાત નારકો પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો ધૂમપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત
 નારકો અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ સંખ્યાત નારકોના ૩૩૩૭ વિકલ્પ-ભંગ થાય છે, જે નીચે પ્રમાણે
 સમજવા-અહીં ૧૧ થી શરૂ કરીને શીર્ષપ્રહેલિકા સુધીની સંખ્યાઓને માટે
 “ સંખ્યાત ” પદનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે.

मपि भणितव्यः, तेषां चालापकानामाकारप्रकारं सूचयितुमन्तिममालापकमाह—
‘पच्छिमो आलावगो सत्तगसंजोगस्स-अहवा संखेज्जा रयणप्पभाए संखेज्जा सक्करप्प-
भाए, जाव संखेज्जा अहेसत्तमाए होज्जा’ संखेयानां सप्तकसंयोगस्य पश्चिमः अन्तिम
आलापकस्तु—अथवा संखेया नैरयिकाः रत्नप्रभायां, संखेयाः शर्कराप्रभायां,
यावत् संखेया वालुकाप्रभायां, संखेयाः पङ्कप्रभायां, संखेया धूमप्रायाम्,
संखेयास्तमःप्रभायां, संखेया नैरयिकाः अधःसप्तम्यां भवन्तीति । एतेषां च
संखेयानां नैरयिकाणां सप्तत्रिंशदधिकत्रयस्त्रिंशच्छतभङ्गा भवन्ति तथाहि—
संखेयास्तु एकादशादयः शीर्षप्रहेलिकान्ता अवगन्तव्यास्तेषां चैकत्वे सप्तैव, द्विक

कर सप्तक संयोग तक कहना चाहिये । इन आलापकों का आकार
प्रकार कैसा होगा—इस बात को बताने के लिये अन्तिम आलापकको
सूत्रकार प्रकट करते हैं—‘ पच्छिमो आलावगो सत्तगसंजोगस्स-अहवा
संखेज्जा रयणप्पभाए, संखेज्जा सक्करप्पभाए जाव संखेज्जा अहे मत्तमाए
होज्जा ’ वे कहते हैं कि संख्यात नारकों के सप्तक संयोग का अन्तिम
आलापक इस प्रकार से है—‘ अथवा संख्यात नैरयिक रत्नप्रभा में
होते हैं, संख्यात नारक शर्कराप्रभा में होते हैं यावत्—संख्यात नारक
वालुकाप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक पङ्कप्रभा में होते हैं, संख्यात
नारक धूमप्रभा में होते हैं, संख्यात नारक तमःप्रभा में होते हैं और
संख्यात नारक अधःसप्तमी पृथिवी में होते हैं । इन संख्यात नैरयिकों
के ३३३७ विकल्प भंग होते हैं—जो इस प्रकार से यहां ११ से लेकर
शीर्षप्रहेलिका तक की संख्याको संख्यात कहा गया है—संख्यात नैर-

भाટે સૂત્રકાર છેલ્લો આલાપક પ્રકટ કરે છે—“ પચ્છિમો આલાવગો સત્તગ
સંજોગસ્સ અહવા સંખેજ્જા રયણપ્પભાપ, સંખેજ્જા સક્કરપ્પભાપ, જાવ સંખેજ્જા
અહે સત્તમાપ હોજ્જા ” સંખ્યાત નારકોના સપ્તકસંયોગનો અન્તિમ આલાપક
અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો શર્કરા
પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે,
સંખ્યાત નારકો પંકપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો ધૂમપ્રભામાં
ઉત્પન્ન થાય છે, સંખ્યાત નારકો તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત
નારકો અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

આ સંખ્યાત નારકોના ૩૩૩૭ વિકલ્પ-ભંગ થાય છે, જે નીચે પ્રમાણે
સમજવા-અહીં ૧૧ થી શરૂ કરીને શીર્ષપ્રહેલિકા સુધીની સંખ્યાઓને માટે
“ સંખ્યાત ” પદનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે.

સંયોગે તુ સંખ્યાતાનાં દ્વિધાત્વે 'એકઃ સંખ્યાતાશ્ચ, દ્વૌ સંખ્યાતાશ્ચ,'
 ઇત્યાદ્યારભ્ય દશ તથા સંખ્યાતાઃ ઇતિ દશવિકલ્પાઃ સંખ્યાતાઃ—સંખ્યાતાશ્ચે-
 ત્યેકાદશતમઃ ઇત્યેકાદશવિકલ્પાઃ, એતે ચોપરિતનપૃથિવ્યામેકાદીના-
 ત્યેકાદશાનાં પદાનામુચ્ચારણે અધસ્તનપૃથિવ્યા તુ સંખ્યાતપદસ્યૈવોચ્ચારણે
 સતિ અવગન્તવ્યાઃ, યે ત્વન્યે ઉપરિતનપૃથિવ્યાં સંખ્યાતપદસ્યા-
 ધસ્તનપૃથિવ્યાં ત્વેકાદીનામેકાદશાનામ્ પદાનામુચ્ચારણે લભ્યન્તે તે इह પૂર્વસૂત્ર-

યિકોં કે એકત્વ મેં સાત હી અંગ હોતે હૈં । इनके द्विक सयोग में
 संख्यात के दो विभाग करने पर एक और संख्यात, दो और संख्यात
 तीन और संख्यात, चार और संख्यात, पांच और संख्यात, छह और
 और संख्यात सात और संख्यात, आठ और संख्यात, नौ और संख्यात
 दश और संख्यात ऐसे दश विकल्प ये होते हैं । और संख्यात और
 संख्यात ऐसा ग्यारहवां विकल्प एक ओर होता है इस तरहसे ये
 यहां ग्यारह विकल्प होते हैं । ये विकल्प ऊपरकी रत्नप्रभा
 आदि पृथिवी में एक से लेकर संख्यात तक के ११ पदों का उच्चारण
 करनेसे और नीचेकी शर्कराप्रभा आदि पृथिवीके साथ केवल संख्यात
 पदका उच्चारण करने पर होते हैं । ऊपर की पृथिवी में संख्यात पदका
 और नीचेकी पृथिवी में एकादि पदों का उच्चारण करने पर जो दूसरे
 विकल्प होते हैं, वे यहां पर पूर्व सूत्रक्रम के अनुसार विवक्षित नहीं
 हुए हैं । तात्पर्य इसका ऐसा है कि एक नारक रत्नप्रभा में और सं-
 ख्यात नारक शर्कराप्रभा में अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और

સંખ્યાત નારકેના એકત્વમાં ૭ લાંગ થાય છે. તેમના દ્વિકસંયોગમાં
 સંખ્યાતના બે વિભાગ કરવાથી એક અને સંખ્યાત, બે અને સંખ્યાત, ત્રણ
 અને સંખ્યાત, ચાર અને સંખ્યાત, પાંચ અને સંખ્યાત, છ અને સંખ્યાત,
 સાત અને સંખ્યાત, આઠ અને સંખ્યાત, નવ અને સંખ્યાત, દશ અને
 સંખ્યાત એવાં દશ વિકલ્પ બને છે. અને સંખ્યાત અને સંખ્યાતનો એક
 અગિયારમો વિકલ્પ બને છે. આ રીતે દ્વિકસંયોગી વિકલ્પો ૧૧ બને છે.
 આ વિકલ્પ ઉપરની રત્નપ્રભા આદિ પૃથ્વીમાં એકથી લઈને સંખ્યાત પર્યન્તના
 ૧૧ પદોનું ઉચ્ચારણ કરવાથી અને નીચેની શર્કરાપ્રભા આદિ પૃથ્વીઓની
 સાથે માત્ર સંખ્યાતપદનું ઉચ્ચારણ કરવાથી બને છે. ઉપરની પૃથ્વીઓમાં
 સંખ્યાતપદનું અને નીચેની પૃથ્વીઓમાં એક આદિ ૧૧ પદોનું ઉચ્ચારણ
 કરીને જે બીજાં વિકલ્પો થાય છે, તેમની અહીં પૂર્વ-સૂત્રક્રમ અનુસાર વાત
 કરવામાં આવી નથી. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે—“એક નારક રત્નપ્રભામાં
 અને સંખ્યાત નારક શર્કરાપ્રભામાં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને

ક્રમાનુસારાત્ ન વિવક્ષિતાઃ, પૂર્વસૂત્રેષુ હિ દશાદિરાશીનાં દ્વૈવિધ્યકલ્પનાયામ્
 ઉપરિ એકાદયો લઘવઃ સંખ્યાભેદાઃ પૂર્વં ન્યરતાઃ, અધરતુ નવાદયો મહાન્તઃ, એવ-
 મિહાપ્યેકાદયઃ ઉપરિસંખ્યાતરાશિશ્રાધઃ, તત્ર ચ સંખ્યાતરાશેરધસ્તનસ્યૈકાધાકર્પ-
 સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં ઓર
 સંખ્યાત નારક પંકપ્રભામેં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં ઓર
 સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રભામેં અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં ઓર સંખ્યાત
 નારક તમઃપ્રભામેં અથવા એક નારક રત્નપ્રભામેં ઓર સંખ્યાત નારક
 અધઃસપ્તમી પૃથિવીમેં હોતે હૈં એસે હી યહાં ભંગ નહીં હોતે હૈં કિ
 સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામેં ઓર એક નારક શર્કરાપ્રભામેં, અથવા
 સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામેં ઓર એક નારક વાલુકાપ્રભામેં, અથવા
 સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામેં ઓર એક નારક પંકપ્રભામેં, અથવા સંખ્યાત
 નારક રત્નપ્રભામેં ઓર નારક ધૂમપ્રભામેં, અથવા સંખ્યાત નારક
 રત્નપ્રભામેં ઓર એક નારક તમઃપ્રભામેં, અથવા સંખ્યાત નારક રત્ન-
 પ્રભામેં ઓર એક નારક અધઃસપ્તમીમેં હોતા હૈં । ક્યોં કિ પૂર્વ સૂત્રોંમેં
 એસા હી ક્રમ વિવક્ષિત હુઆ હૈં । વહાં પર દશ આદિ રાશિયોં કે દો

સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત
 નારક પંકપ્રભામાં, અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક ધૂમ
 પ્રભામાં અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક તમપ્રભામાં
 અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન
 થાય છે, આ પ્રકારના ભંગો જ અહીં બની શકે છે. પરંતુ એવા ભંગ બની
 શકતા નથી કે “ સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક શર્કરાપ્રભામાં
 ઉત્પન્ન થાય છે. અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક વાલુકા-
 પ્રભામાં અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક પંકપ્રભામાં,
 અથવા સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક ધૂમપ્રભામાં, અથવા
 સંખ્યાત નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક તમપ્રભામાં, અથવા સંખ્યાત
 નારક રત્નપ્રભામાં અને એક નારક અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ” કારણ કે
 પૂર્વ સૂત્રોમાં એવો જ ક્રમ વિવક્ષિત થયેલ છે. ત્યાં દશ આદિ રાશિઓના
 બે ભાગ કરીને એક આદિ લઘુ સંખ્યાલેદોને પહેલાં રાખવામાં આવેલ છે
 અને નવ આદિ મોટા સંખ્યાલેદોને પાછળ રાખવામાં આવેલ છે, એજ

પેઠપિ સંખ્યાતત્વમવસ્થિતમેવ, ભૂયસ્ત્વાત્, (ન તુ પૂર્વસૂત્રેષુ નવાદીનામિવૈકાદિ-
તયા તસ્યાવસ્થાનમિત્યતો નેહાધઃ એકાદિભાવઃ, અપિ તુ સંખ્યાતસંભવ એવેતિ-
નાધિકમઙ્ગવિવક્ષા ।) તત્ર રત્નપ્રભા એકાદિભિઃ સંખ્યાતાન્તૈરેકાદશભિઃ પદૈઃ
ક્રમેણ વિશેષિતા સંખ્યાતપદવિશેષિતાભિઃ શેષાભિઃ સદ્ક્રમેણ ચારિતા ષટ્પષ્ટિ
મજ્ઞાન લભતે । એવમેવ શર્કરાપ્રભા પશ્ચવશ્ચાશતં, વાલુકાપ્રભા ચતુશ્ચત્વારિંશતં,

ભાગ કર' એક આદિ લઘુ સંખ્યા ભેદોં કો પહિલે રખા હૈ ઓર નૌ
આદિ બડે સંખ્યા ભેદોં કો પીછે રખા હૈ હસી તરહ સે યહાં પર મી
એક આદિ ભેદોં કો ડપર મેં રત્નપ્રભા મેં ઓર સંખ્યાત રાશિ કો નીચે
કી પૃથિવિયોં મેં રખા ગયા હૈ નીચે કો પૃથિવિયોં કી સંખ્યાત રાશિ મેં
સે એક આદિ સંખ્યા કો નિકાલ લેને પર મી ડસ સંખ્યાત સંખ્યા મેં
સંખ્યાત્વ કા કોઈ વિધાત નહીં હોતા હૈ-અર્થાત્ ડસમેં કોઈ કમી નહીં
આતી હૈ વહ તો ડયોં કી ડયોં કાયમ રહતી હૈ, કયોં કિ વહ બહુત
બડી સંખ્યા હૈ ।

રત્નપ્રભાપૃથિવી કે સાથ એક સે લેકર સંખ્યાત તક કે ૧૧ પદોં
કા ઓર શર્કરાપ્રભા આદિ કે સાથ ક્રમશઃ સંખ્યાત પદ કા સંચાર
કરને સે ૬૬ ભંગ હોતે હૈં અર્થાત્ રત્નપ્રભા કી પ્રધાનતા સે પ્રથમ
વિકલ્પ મેં લખ્યમાન ૬ વિકલ્પોં મેં ૧૧ વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર
૬૬ ભંગ હોતે હૈં । શર્કરાપ્રભા કા ચાકી કી પૃથિવિયોં કે સાથ યોગ
કરને પર પ્રથમ વિકલ્પ મેં ૫ વિકલ્પ હોતે હૈં ઇન ૫ વિકલ્પોં મેં ૧૧
કા ગુણા કરને પર ૫૫ ભંગ આતે હૈં । વાલુકાપ્રભા કી પ્રધાનતા સે પ્રથમ

પ્રમાણે અહીં પણ એકાદિ લેહોને રત્નપ્રભા આદિ ઉપરની પૃથ્વીઓમાં અને
સંખ્યાત રાશિને નીચેની પૃથ્વીઓમાં રાખવામાં આવેલ છે નીચેની પૃથ્વી-
ઓની સંખ્યાત રાશિમાંથી એક આદિ સંખ્યાને કાઢી નાખવા છતાં પણ તે
સંખ્યાત સંખ્યાના સંખ્યાતત્વમાં કોઈ ન્યૂનતા આવતી નથી, પણ તે સંખ્યા-
તતા તો કાયમ રહે છે, કારણ કે તે ઘણી જ મોટી સંખ્યા છે રત્નપ્રભા
પૃથ્વીની સાથે ૧ થી લઈને સંખ્યાત સુધીનો ૧૧ પહેલો તથા શર્કરાપ્રભા
આદિ પૃથ્વીઓની સાથે ક્રમશઃ સંખ્યાત પર્યન્તના પહેલો સચાર કરવાથી
૬૬ ભંગ થાય છે એટલે કે રત્નપ્રભાની પ્રધાનતાથી પહેલા વિકલ્પ દ્વારા
૬ ભંગ થાય છે. એવા ૧૧ વિકલ્પો દ્વારા રત્નપ્રભાની પ્રધાનતાવાળા 6×11
= ૬૬ દ્વિસયોગી ભંગ થાય છે એ જ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભાનો પછીની પાચ
પૃથ્વીઓ સાથે યોગ કરવાથી પ્રત્યેક વિકલ્પના પાચ ભંગ થાય છે એવા ૧૧
વિકલ્પના કુલ $5 \times 11 = 55$ દ્વિસયોગી ભંગ થાય છે. વાલુકાપ્રભાનો પછીની
ચાર પૃથ્વીઓ સાથે યોગ કરવાથી પ્રત્યેક વિકલ્પના ૪ ભંગ થાય છે. તેથી

२ । अनया रीत्या 'एकः संख्याताः' इति क्रमेण रत्नप्रभया सह शेष पृथिवीनां योगे कृते षड्भङ्गा भवन्ति ६ । एवम् एषामेकादशभिर्विकल्पैर्गुणने रत्नप्रभाप्राधान्ये षट्षष्टिर्भङ्गा भवन्ति ६६ । अनया रीत्या 'शर्कराप्रभाया' पञ्च भङ्गा भवन्ति, तेषामेकादशभिर्विकल्पैर्गुणने शर्कराप्रभाप्राधान्ये पञ्चपञ्चाशद् विकल्पा भवन्ति ५५ ।

होते हैं । तथा च एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक शर्कराप्रभा में होते हैं १, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक वालुकाप्रभा में होते हैं २, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक पंकप्रभा में होते हैं ३, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक धूमप्रभा में होते हैं ४, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक तमः प्रभा में होते हैं ५, अथवा एक नारक रत्नप्रभा में और संख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं ६ इस प्रकार से रत्नप्रभा पृथिवी के साथ शेषपृथिवियों का योग करने पर ये ६ भंग होते हैं । इन ६ भंगों के साथ ११ विकल्पों का गुणा करने पर ६६ भंग रत्नप्रभापृथिवी की प्रधानता में आते हैं । इसी तरह से शर्करापृथिवी के साथ शेष पांच ५ पृथिवियों का योग करने पर शर्कराप्रभा की प्रधानता में ५ भंग होते हैं—जैसे एक नारक शर्कराप्रभा में और संख्यात नारक वालुकाप्रभा में १, अथवा एक नारक शर्कराप्रभा में

जैसे रत्नप्रभा साथेना पड़ेला विकल्पना ६ लग नीचे प्रभाएँ बने छे (१) जेक नारक रत्नप्रभाभा अने संख्यात नारक शर्कराप्रभाभां उत्पन्न थाय छे. (२) अथवा जेक नारक रत्नप्रभाभा अने संख्यात नारक वालुकाप्रभाभां उत्पन्न थाय छे. (३) अथवा जेक नारक रत्नप्रभाभां अने संख्यात नारक पंकप्रभाभां उत्पन्न थाय छे (४) अथवा जेक नारक रत्नप्रभाभां अने संख्यात नारक धूमप्रभाभां उत्पन्न थाय छे (५) अथवा जेक नारक रत्नप्रभाभां अने संख्यात नारक तम प्रभाभां उत्पन्न थाय छे (६) अथवा जेक नारक रत्नप्रभाभां अने संख्यात नारक अधः सप्तमीभां उत्पन्न थाय छे

आ रीते रत्नप्रभा साथे पछीनी ६ पृथ्वीओनो योग करवाथी पड़ेला विकल्पना ६ लग बने छे जेकर रीते उपरना ११ विकल्पे द्वारा ६-६ लग बनता होवाथी रत्नप्रभानी प्रधानतावाणा $६ \times ६ = ६६$ द्विकसंयोगी लग बने छे. जेकर प्रभाएँ शर्कराप्रभानी साथे पछीनी पांच पृथ्वीओनो योग करवाथी पड़ेला विकल्पे द्वारा नीचे प्रभाएँ पांच लग बने छे.

(१) जेक नारक शर्कराप्रभा अने संख्यात नारक वालुकाप्रभाभां उत्पन्न थाय छे

વાલુકાપ્રમાયાશ્વત્વારો મજ્ઞા ભવન્તિ, તેષામેકાદશભિર્વિકલ્પૈર્ગુણને વાલુકાપ્રમા-
પ્રાધાન્યે ચતુશ્વત્વારિંશદ્ મજ્ઞા ભવન્તિ ૪૪ । પદ્મપ્રમાયાશ્વયોમજ્ઞા ભવન્તિ, તેષામે-
કાદશભિર્વિકલ્પૈર્ગુણને ત્રયત્વિંશદ્ મજ્ઞા ભવન્તિ ૩૩ । ધૂમપ્રમાયા દ્વૌ મજ્ઞૌ ભવતઃ,
તયોરેકાદશભિર્વિકલ્પૈર્ગુણને દ્વાવિંશતિર્મજ્ઞા ભવન્તિ ૨૨ । તમઃપ્રમાયા એકો મજ્ઞઃ ।
તસ્ય એકાદશભિર્ગુણને એકાદશ મજ્ઞા ભવન્તિ ૧૧ । એવમ્-ષટ્ષષ્ટિઃ, પશ્વપશ્ચા-
શત્, ચતુશ્વત્વારિંશત્, ત્રયત્વિંશત્, દ્વાવિંશતિઃ, એકાદશચેતિ । (૬૬-૫૫-૪૪
-૩૩-૨૨-૧૧) સર્વસંમેલને સર્વે એકત્રિંશદધિકશતદ્વયમજ્ઞાઃ ૨૩૧ ભવન્તિ ઇતિ ।

ત્રિકયોગે તુ મજ્ઞ પરિમાણમાત્રસેવ પ્રદર્શયતે-રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુ-
કાપ્રમાચેતિ પ્રથમત્રિકયોગઃ, તત્ર ચ 'એકઃ એકઃ સંખ્યાતાશ્ચ' ઇતિ પ્રથમ-

ઔર સંખ્યાત નારક પંકપ્રમા મેં ૨, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં
ઔર સંખ્યાત નારક ધૂમપ્રમા મેં ૩, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં,
ઔર સંખ્યાત નારક તમઃપ્રમા મેં ૪, અથવા એક નારક શર્કરાપ્રમા મેં
ઔર સંખ્યાત નારક અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ૫ હસ તરહ સે યે
૫ ભંગ શર્કરાપ્રમા પૃથિવી કી પ્રધાનતા સે હુએ હૈં । इन भंगों के साथ
૧૧ વિકલ્પોં કા ગુણા કરને પર ૫૫ ભંગ શર્કરાપ્રમા કી પ્રધાનતાવાલે
આ જાતે હૈં । इसी तरह से पंकप्रभा आदि की प्रधानतावाले विकल्पों
को जानना चाहिये । ये सब भंग ऊपर में दिखा ही दिये गये हैं । इस
तरह से संख्यात के छिक संयोग में ३३१ भंग हो जाते हैं । संख्यात
के त्रिकसंयोग में ७३५ भंग इस प्रकार से होते हैं-रत्नप्रभा, शर्करा-
प्रभा और वालुकाप्रभा " प्रथम त्रिक योग है इस में " एक, एक, और

(૨)	„	„	„	„	„	પંકપ્રભામાં	„	„	„
(૩)	„	„	„	„	„	ધૂમપ્રભામાં	„	„	„
(૪)	„	„	„	„	„	તમ પ્રભામાં	„	„	„
(૫)	„	„	„	„	„	અધ સપ્તમીમાં	„	„	„

આ રીતે શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા પાંચ ભંગ પહેલા વિકલ્પ દ્વારા
થાય છે એવા ૧૧ વિકલ્પ દ્વારા શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૫×૧૧=૫૫
દ્વિસંયોગી ભંગ થાય છે. એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા આદિની
પ્રધાનતાવાળા ભંગો વિશે પણ સમજવું તે દરેકની પ્રધાનતાવાળા ભંગોની
સંખ્યા ઉપર આપવામાં આવેલ છે. આ રીતે તે ગ્રંથા ભંગોનો સરવાળો
કુલથી કુલ ૨૩૧ દ્વિસંયોગી ભંગ થઈ જાય છે

સંખ્યાત નારકોના ત્રિકસંયોગી કુલ ભંગ ૭૩૫ થાય છે. તે ભંગોનું
૬ પદ્ધતિનું નીચે પ્રમણે સમજવું-રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા અને વાલુકાપ્રમાનો

વિકલ્પઃ, તતઃ પ્રથમાયામેકસ્મિન્નેવ તૃતીયસ્યાસંખ્યાતપદે એવસ્થિતે દ્વિતીયસ્યાં ક્રમેણ દ્વ્યાદિભાવેન દશમચારે સંખ્યાતપદં ભવતિ, એવમેતે પૂર્વેણ સઠ્ઠૈકાદશ, તતો દ્વિતીયસ્યાં તૃતીયસ્યાં ચ સંખ્યાતપદે એવસ્થિતે, પ્રથમાયાં તથૈવ દ્વ્યાદિભાવેન દશમચારે સંખ્યાતપદં ભવતિ, એવમેતે દશ । એવં ચૈતે સર્વેઽપિ એકત્ર સંમેલને ત્રિકસંયોગે એકવિંશતિર્વિકલ્પા ભવન્તિ, તૈશ્ચ પશ્ચ ત્રિંશતઃ સપ્તપદત્રિકસંયોગાનાં ગુણને પશ્ચત્રિંશદધિકસપ્તશત મઙ્ગાભવન્તીતિ ૭૩૫ ।

તદેવ સ્પષ્ટી ક્રિયતે-ત્રિકસંયોગે એકવિંશતિર્વિકલ્પા ભવન્તિ, તથાહિ-એકઃ એકઃ સંખ્યાતાઃ ૧, એકઃ દ્વૌ સંખ્યાતાઃ ૨, એકઃ ત્રયઃ સંખ્યાતાઃ ૩, એકશ્ચત્વારઃ

સંખ્યાત ” યહ પ્રથમ વિકલ્પ હૈ । હસમેં પ્રથમ પૃથિવી મેં એક હી ઔર તૃતીય પૃથિવી મેં સંખ્યાત પદ હી સ્થાપિત કરકે દ્વિતીય પૃથિવીમેં ક્રમ સે દો લેકર દસ તકકી સંખ્યા કા ઔર સંખ્યાત પદ કા યોગ કરનેસે પૂર્વકે વિકલ્પ કે સાથ મિલ કર ૧૧ વિકલ્પ હોતે હૈ-હસકે બાદ દૂસરી ઔર તીસરી પૃથિવી સે સંખ્યાત પદ ઔર પ્રથમ પૃથિવીમેં દો ૨ સંખ્યા સે લેકર સંખ્યાત પદ તક સંચોર કરને પર દસ વિકલ્પ હોતે હૈ દોનોં વિકલ્પોં કા યોગ કરને સે ત્રિક સંયોગ મેં ૨૧ વિકલ્પ હો જાતે હૈ ।

હસ પ્રકાર સે યે ૨૧ વિકલ્પ હૈ । હન ૨૧ વિકલ્પોં કે સાથ નરક પૃથિવીયોં કે ત્રિક સંયોગી ૩૫ ભંગોં કે સાથ ગુણ કરને પર ૭૩૫ ત્રિક સંયોગી ભંગ હો જાતે હૈ । હસ પૂર્વોક્ત કોષ્ટક સે યહ સ્પષ્ટ હો જાતા હૈ કિ ત્રિકસંયોગ મેં એકવીસ (૨૧) વિકલ્પ હુએ હૈ । ૧ એક એક

પ્રથમ ત્રિકયોગ છે તેમા “ એક, એક અને સંખ્યાતનો ” પહેલો વિકલ્પ છે. તેમા પ્રથમ પૃથ્વીમા એક જ અને ત્રીજી પૃથ્વીમાં સંખ્યાત પદને જ કાયમ રાખીને બીજી પૃથ્વીમા અનુક્રમે ૨ થી ૧૦ પર્યંતની સંખ્યાનો અને સંખ્યાત પદનો યોગ કરવાથી પહેલા વિકલ્પ સાથે ગણતા કુલ ૧૧ વિકલ્પ થાય છે. ત્યારબાદ બીજી અને ત્રીજી પૃથ્વીમા સંખ્યાત પદ અને પ્રથમ પૃથ્વીમાં બેથી લઈને સંખ્યાત પદ પર્યંતના પદોનો સંચાર કરવાથી ૧૦ વિકલ્પ બને છે ઉપર્યુક્ત બંને પ્રકારના વિકલ્પોનો સરવાળો કરવાથી કુલ ૨૧ એકવીસ વિકલ્પ થાય છે

આ પ્રમાણે તે ૨૧ વિકલ્પો બને છે આ ૨૧ વિકલ્પોની સાથે નરક પૃથ્વીઓના ત્રિકસંયોગી ૩૫ ભંગોનો ગુણકાર કરવાથી કુલ ૭૩૫ ત્રિકસંયોગી ભંગો થાય છે આ પૂર્વોક્ત કોષ્ટક (કોષ્ટક) થી એ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે સંખ્યાત નારકોના ત્રિકસંયોગમા ૨૧ વિકલ્પો થાય છે તે વિકલ્પો આ પ્રમાણે

સંખ્યાતાઃ ૪, એકઃ પચ્ચ સંખ્યાતાઃ ૫, એકઃ ષટ્સંખ્યાતાઃ ૬, એકઃ સપ્તસંખ્યાતાઃ ૭, એકઃ અષ્ટ સંખ્યાતાઃ ૮, એકઃ નવ સંખ્યાતાઃ ૯, એકઃ દશ સંખ્યાતાઃ ૧૦, એકઃ સંખ્યાતા. સંખ્યાતાઃ ૧૧, દ્વી સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૨, ત્રયઃ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૩, ચત્વારઃ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૪, પચ્ચ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૫, ષટ્ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૬, સપ્ત સંખ્યાતા. સંખ્યાતાઃ ૧૭, અષ્ટ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૮, નવ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૧૯, દશ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૨૦, સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ સંખ્યાતાઃ ૨૧ તથા ચ-एको रत्नप्रभायाम्, એકઃ શર્કરાપ્રભાયाम્, સંખ્યાતા વાલુકાપ્રભાયाम્ ૧, एवं तृतीय-स्थाने पङ्कप्रभादि पृथिवीयोगे कृते पञ्च भङ्गा भवन्ति ૫, एवं દ્વિતીયે શર્કરા-और संख्यात, ૨ એક દો और संख्यात, ૩ એક ત્રીન और संख्यात, ૪ એક ચાર और संख्यात, ૫ એક, પાંચ और संख्यात, ૬ એક, છહ और संख्यात, ૭ એક, સાત और संख्यात, ૮ એક, આઠ और संख्यात, ૯ એક, નૌ और संख्यात, ૧૦ એક, દશ और संख्यात, ૧૧ એક, સંખ્યાત और संख्यात, ૧૨ દો, સંખ્યાત और संख्यात, ૧૩ ત્રીન, સંખ્યાત और संख्यात, ૧૪ ચાર સંખ્યાત और संख्यात, ૧૫ પાંચ, સંખ્યાત और संख्याત, ૧૬ છહ, સંખ્યાત और संख्याત, ૧૭ સાત, સંખ્યાત और संख्यात, ૧૮ આઠ, સંખ્યાત और संख्याત, ૧૯ નૌ, સંખ્યાત और संख्यात, ૨૦ દશ, સંખ્યાત और संख्याત, ૨૧ સંખ્યાત, સંખ્યાત और संख्यात । તથા-एक नारक रत्नप्रभा में, एक नारक शर्कराप्रभा में, और संख्यात नारक वालुकाप्रभा में होते हैं ૧, તૃતીય स्थान में

સમજવા-(૧) એક-એક-સંખ્યાતનો, (૨) એક-બે-સંખ્યાતનો, (૩) એક-ત્રણ સંખ્યાતનો, (૪) એક-ચાર-સંખ્યાતનો, (૫) એક-પાંચ-સંખ્યાતનો, (૬) એક-છ-સંખ્યાતનો, (૭) એક-સાત-સંખ્યાતનો, (૮) એક-આઠ-સંખ્યાતનો, (૯) એક-નવ-સંખ્યાતનો, (૧૦) એક-દસ-સંખ્યાતનો, (૧૧) એક-સંખ્યાત અને સંખ્યાતનો, (૧૨) બે-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૩) ત્રણ-સંખ્યાત સંખ્યાતનો, (૧૪) ચાર-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૫) પાંચ-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૬) છ-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૭) સાત-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૮) આઠ-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૧૯) નવ-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, (૨૦) દસ-સંખ્યાત-સંખ્યાતનો, અને (૨૧) સંખ્યાત, સંખ્યાત અને સંખ્યાતનો જેમકે....

(૧) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં, એક નારક શર્કરાપ્રભામાં અને સંખ્યાત નારક વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે એમ પ્રમાણે ત્રીજા પદમાં પંકપ્રભા

સ્થાને વાલુકાપ્રમાં નિવેશ્ય તૃતીયસ્થાને પદ્મપ્રમાદિ યોગે કૃતે ચત્વારો ભક્ષાઃ ૪।

અથ દ્વિતીયે વાલુકાસ્થાને પદ્મપ્રમાં નિવેશ્ય તૃતીયસ્થાને ધૂમપ્રમાદિયોગે કૃતે ત્રયો ભક્ષાઃ ૩ । અથ દ્વિતીયે પદ્મપ્રમાસ્થાને ધૂમપ્રમાં નિવેશ્ય તૃતીયસ્થાને તમઃ પ્રમાદિ યોગે કૃતે દ્વૌ ભક્ષૌ ભવતઃ ૨ । દ્વિતીયે ધૂમપ્રમાસ્થાને તમઃપ્રમાં નિવેશ્ય તૃતીયસ્થાને અધઃસપ્તમીયોગે કૃતે એકઃ ૧ । એવ પશ્ચ' ચત્વારઃ, ત્રયઃ, દ્વૌ, એકઃ (૫-૪-૩-૨-૧=૧૫) ઇતિ રત્નપ્રમાયામેકસંખ્યાનિવેશનેન પશ્ચદશભક્ષા ભવન્તિ ૧૫ । એવ શર્કરાપ્રમાપ્રાધાન્યે દશ ભક્ષાઃ ૧૦ । વાલુકાપ્રમાપ્રાધાન્યે પટ્ ૬ । પદ્મપ્રમાપ્રાધાન્યે ત્રયઃ । ધૂમપ્રમાપ્રાધાન્યે એકઃ ૧ । દશ, પટ્, ત્રયઃ

પંકપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં કા યોગ કરને પર ૫ ભંગ હોતે હૈં । હસી તરહ સે દૂસરે શર્કરાસ્થાન મેં વાલુકાપ્રમાં કો રખ કરકે, તૃતીય સ્થાન મેં પંકપ્રમાદિ કા યોગ કરને પર ચાર ભંગ હોતે હૈં, દ્વિતીય વાલુકાસ્થાનમેં પંકપ્રમા કો રખ કરકે તૃતીય સ્થાન મેં ધૂમપ્રમા આદિ કા યોગ કરને પર ત્રીન ભંગ હોતે હૈં, દ્વિતીય પંકપ્રમા સ્થાન મેં ધૂમપ્રમા કો રખ કરકે તૃતીય સ્થાન મેં તમઃપ્રમા આદિ કે સાથ યોગ કરને પર દો ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ધૂમપ્રમા સ્થાન મેં તમઃપ્રમા કો રખ કરકે તૃતીય સ્થાન મેં અધઃસપ્તમી પૃથિવી કે સાથ યોગ કરને પર એક ૧ ભંગ હોતા હૈં । હસ ૫-૪-૩-૨-૧ ચે કુલ મિલ કર રત્નપ્રમા મેં એક સંખ્યા કે નિવેશન સે ૧૫ ભંગ હો જાતે હૈં । હસી તરહ સે શર્કરાપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં દશ ભંગ હોતે હૈં, વાલુકાપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ૬ ભંગ હોતે હૈં, પંકપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં ત્રીન ભંગ હાતે હૈં ઓર ધૂમપ્રમા કી પ્રધાનતા મેં એક ભંગ હોતા હૈં કુલ ચે ૨૦ ભંગ હોતે હૈં । હન ૨૦ ભંગોં મેં પૂર્વોક્ત

આદિ પૃથ્વીઓનો યોગ કરવાથી ૫ ભગ બને છે એજ પ્રમાણે બીજું પદ શર્કરાને બદલે વાલુકાપ્રમા મૂકીને ત્રીજા પદમાં પંકપ્રમાદિનો યોગ કરવાથી ૪ ભંગ બને છે બીજા પદમાં વાલુકાપ્રમાની જગ્યાએ પંકપ્રમા મૂકીને ત્રીજા પદમાં ધૂમપ્રમાદિનો યોગ કરવાથી ૩ ભગ બને છે ત્યાર બાદ બીજા પદમાં પંકપ્રમાને બદલે ધૂમપ્રમા રાખીને ત્રીજા પદમાં તમઃપ્રમા આદિનો યોગ કરવાથી બે ભગ બને છે ત્યારબાદ 'બીજા પદમાં ધૂમપ્રમાને બદલે તમ પ્રમા રાખીને ત્રીજા પદમાં અધઃસપ્તમીનો યોગ કરવાથી ૧ ભંગ બને છે. આ રીતે રત્નપ્રમામાં ૧ સખ્યાના નિવેશનથી ૫+૪+૩+૨+૧=૧૫ ભગ બને છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૧૦ ભગ વાલુકાપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૬ ભગ, પંકપ્રમાની પ્રધાનતાવાળા ૩ ભગ અને ધૂમપ્રમાની પ્રધાનતાવાળો ૧ ભંગ

एकः (१०-६-३-१=२०) इत्येवं पूर्वप्रदर्शितैः पञ्चदशभिर्भङ्गैः सह एषां विंशतिभङ्गानां योगे कृते सर्वे पञ्चत्रिंशद् भङ्गा भवन्ति ३५ । एषामेकविंशति विकल्पैर्गुणने कृते सर्वे पञ्चत्रिंशदधिक सप्तशत भङ्गा भवन्तीति ७३५ ।

चतुष्कसंयोगेषु पुनराद्याभिश्चतसृभिः पृथिवीभिः प्रथमश्चतुष्कसंयोगः तत्र च आद्यासु तिसृषु पृथिवीषु एकैकः, चतुर्थ्यां तु संख्याता इत्येको विकल्पस्ततः पूर्वोक्तक्रमेण तृतीयस्यां दशमवारे संख्यातपदमिति १० । एवं द्वितीयस्यां दश १० । प्रथमायां च दश । ततः प्रथमप्रदर्शित भङ्गैकसंयोगे एते सर्वे चतुष्कसंयोगे (१-१०-१०-१०=३१) एकत्रिंशद् विकल्पा भवन्ति । एभिश्च एकत्रिंशद् विकल्पैः सप्तपदचतुष्कसंयोगानां पञ्चत्रिंशतो गुणने पञ्चाशीत्यधिकसहस्रभङ्गाः

૧૫ ભંગોં કો મિલારે પર ૩૫ ભંગ હો જાતે હૈં । इन ३५ के साथ पूर्वोक्त २१ भंगोंका गुणा करनेसे ७३५ भंग हो जाते हैं । चतुष्क संयोगमें आदि की चार पृथिवियों द्वारा प्रथम चतुष्कसंयोग होता है । इसमें पहिलेकी तीन पृथिवीयोंमें एक एक, और चौथी पृथिवीमें संख्यात ऐमा प्रथमविकल्प है । इसके बाद पूर्वोक्त क्रमसे तीसरी पृथिवीमें दो से लेकर संख्यात पद तक संचार करने पर १० विकल्प होते हैं, इसी तरहसे द्वितीयपृथिवीमें १० और प्रथम पृथिवी में १० विकल्प होते हैं । कुल ये ३० विकल्प होते हैं । इनमें १-१ संख्यात इस प्रथम विकल्प को मिलाने पर ३१ विकल्प चतुष्क संयोग में हो जाते हैं । इन ३१ विकल्पों का सात नरक

બને છે આ રીતે પહેલાં વિકલ્પ દ્વારા કુલ ૧૫+૧૦+૬+૩+૧=૩૫ ત્રિક-સંયોગી ભગ બને છે એવા કુલ ૨૧ વિકલ્પ બનતા હોવાથી ૩૫×૨૧=૭૩૫ કુલ ત્રિકસંયોગી ભંગો બને છે.

હવે સંખ્યાત નારકોના ચતુષ્કસંયોગી ભગોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે- તેમાં પહેલો “૧-૧-૧-સંખ્યાત” ૩૫ વિકલ્પ છે આ વિકલ્પ અનુસાર પહેલી ત્રણ પૃથ્વીઓમાં એક એક નારક અને ચોથી પૃથ્વીમાં સંખ્યાત નારકો હોય છે. ત્યારબાદ પૂર્વોક્ત ક્રમ અનુસાર ત્રીજી પૃથ્વીમાં બેથી સંખ્યાત પર્યંતના પદનો સંચાર કરવાથી ૧૦ વિકલ્પ બને છે એજ રીતે બીજી પૃથ્વીમાં બેથી સંખ્યાત પર્યંતના પદનો સંચાર કરવાથી ૧૦ બીજા વિકલ્પો બને છે એજ પ્રમાણે પહેલી પૃથ્વીમાં બેથી સંખ્યાત પર્યંતના પદનો સંચાર કરવાથી ત્રીજા ૧૦ વિકલ્પ બને છે આ રીતે કુલ ૩૦ વિકલ્પ બને છે. તેમાં “૧-૧-૧-સંખ્યાત” આ પ્રથમ વિકલ્પને ઉમેરવાથી કુલ ૩૧ ચતુષ્કસંયોગી વિકલ્પો બને છે. પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકના ચતુષ્કસંયોગી ૩૫ ભંગ

भवन्तीति १०८५ । पञ्चकसंयोगेषु तु आद्योभिः पञ्चभिः प्रथमः पञ्चकसंयोगः, तत्र च आद्यासु चतसृषु एकैकः, पञ्चाम्यां तु संख्याता इत्येको विकल्पः, ततः पूर्वोक्तक्रमेण चतुर्थ्यां दशमवारे संख्यातपदम्, एवं शेषास्वपि, ततः एते सर्वेऽपि एकत्र पञ्चकयोगे एकचत्वारिंशद् विकल्पा भवन्ति । एभिश्च विकल्पैः प्रत्येकं सप्तपदपञ्चकसंयोगानामेकविंशतेर्गुणनात् एकपष्ठ्यधिकाष्टशतभङ्गाः ८६१ भवन्ति । षट्कसंयोगेषु पुनः पूर्वोक्त क्रमेणैकत्र षट्कसंयोगे एकपञ्चाशद् विकल्पाः भवन्ति, एभिश्च प्रत्येकं सप्तपदषट्कयोगे सप्तकस्य गुणनात् सप्तपञ्चाशदधिकशतत्रयभङ्गाः (३५७) भवन्ति । सप्तकसंयोगे तु पूर्वोक्तभावनया एकपष्टिर्भङ्गाः

के चतुष्क संयोगी ३५ भंगों के साथ गुणा करने पर चतुः संयोगी १०८५ भंग होते हैं । पंचकसंयोगों में आदि की पांच पृथिवियों द्वारा प्रथम पंचक संयोग होता है इनमें आदि की चार पृथिवियों में एक एक और पांचवी पृथिवी में संख्यात ऐसा प्रथम विकल्प होता है इसके बाद पूर्वोक्तक्रम से चौथी पृथिवी में २ से लेकर संख्यात पद तक संचार करने पर १० विकल्प होते हैं । इसी तरह से बाकी की तीसरी पृथिवी में, दूसरी पृथिवी में और प्रथम पृथिवी में संचार करने पर कुल ४० विकल्प हो जाते हैं । इनमें पहिला विकल्प मिलाने से कुल पंचक संयोगी में ४१ विकल्प होते हैं । इन ४१ विकल्पों से सात नरकों के पंचक संयोगी २१ विकल्पों को गुणित करने पर ८६१ भंग होते हैं । षट्कसंयोगों में पूर्वोक्त क्रम से एक षट्कसंयोग में ५१ विकल्प होते हैं । इन ५१ विकल्पों से सात नरक के षट्कसंयोगी सात भंगों के

બને છે તેથી એવા ૩૧ વિકલ્પો દ્વારા $૩૫ \times ૩૧ = ૧૦૮૫$ કુલ ચતુષ્કસંયોગી ભંગો બને છે પંચકસંયોગમાં શરૂઆતની પાંચ પૃથ્વીઓ દ્વારા પ્રથમ પંચક-સંયોગ થાય છે તેમાંની પહેલી ચાર પૃથ્વીઓમાં એક એક બને પાંચમીમાં સખ્યાત નારકોવાળો પહેલો વિકલ્પ બને છે ત્યારબાદ પૂર્વોક્ત ક્રમથી ચોથી પૃથ્વીમાં બેથી લઇને સખ્યાત પર્યન્તના પદનો સચાર કરવાથી ૧૦ વિકલ્પ બને છે એજ પ્રમાણે બાકીની ત્રીજી, બીજી અને પહેલી પૃથ્વીમાં પણ બેથી સખ્યાત પર્યન્તના પદનો સચાર કરવાથી કુલ ૪૦ વિકલ્પ બને છે. તેમાં પહેલો વિકલ્પ ઉમેરવાથી કુલ ૪૧ વિકલ્પો બને છે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકોના પંચકસંયોગી ૨૧ ભંગો બને છે તેથી ૪૧ વિકલ્પના $૨૧ \times ૪૧ = ૮૬૧$ પંચકસંયોગી કુલ ભંગો બને છે. ષટ્કસંયોગમાં પૂર્વોક્ત ક્રમથી એક ષટ્કસંયોગમાં ૫૧ વિકલ્પો થાય છે પ્રત્યેક વિકલ્પ દ્વારા સાત નરકોના

(૬૧) ભવન્તિ । સર્વેષાં મેલને સપ્તત્રિશદધિકત્રયસ્ત્રિશન્છતાનિ મદ્ના ભવન્તિ ૩૩૩૭ । એવં સંખ્યાતનૈરયિકાનાશ્રિત્ય-એક સંયોગે સપ્ત૭, દ્વિકસંયોગે એકત્રિશદધિકશતદ્વયમ્ ૨૩૧, ત્રિકસંયોગે પચ્ચત્રિશદધિકાનિ સપ્તગતાનિ ૭૩૫, ચતુષ્ક સંયોગે પચ્ચાશીત્યધિક સહસ્રમેકમ્ ૧૦૮૫, પચ્ચકસંયોગે એકપટ્ટચધિકં શતાષ્ટકમ્ ૮૬૧, પટ્કસંયોગે સપ્તપચ્ચાશદધિકં શતત્રયમ્ ૩૫૭, તથા-એકપટ્ટિ ૬૧ ઇતિ સર્વ સંમેલને સપ્તત્રિશદુત્તરશતત્રયાધિકસહસ્રત્રયમદ્નાઃ (૩૩૩૭) ભવન્તીતિ ॥ સૂ. ૧૦ ॥

સંખ્યાતનૈરયિકાણાં કોઠકમ્—		
સંખ્યાતાનામ્	એકસંયોગે	૭
સંખ્યાતાનામ્	દ્વિકસંયોગે	૨૩૧
„	ત્રિકસંયોગે	૭૩૫
„	ચતુષ્કસંયોગે	૧૦૮૫
„	પચ્ચકસંયોગે	૮૬૧
„	પટ્કસંયોગે	૩૫૭
„	સપ્તકસંયોગે	૬૧
સર્વસંમેલને		૩૩૩૭

સાથ ગુણા કરને પર ૩૫૭ ભંગ હોતે હૈં । સપ્તકસંયોગ મેં પૂર્વોક્ત ભાવનાનુસાર ૬૧ ભંગ હોતે હૈં । હસ પ્રકાર સંખ્યાત નૈરયિકોં કે નૈરયિક પ્રવેશન મેં કુલ ભંગ ૩૩૩૭ હો જાતે હૈં । હસ પ્રકાર સે સંખ્યાત નૈરયિકોં કો આશ્રિત કરકે એક સંયોગ મેં ૭ દ્વિકસંયોગ મેં ૨૩૧, ત્રિકસંયોગ મેં ૭૩૫, ચતુષ્ક સંયોગ મેં ૧૦૮૫, પંચક સંયોગ મેં ૮૬૧, ષટ્ક સંયોગ મેં ૩૫૭ ઓર સપ્તકસંયોગ મેં ૬૧ યે સબ મિલકર ૩૩૩૭ ભંગ હોતે હૈં ॥ સૂ. ૧૦ ॥

ષટ્કસંયોગી ૭ ભંગ બને છે તેથી એવાં ૫૧ વિકલ્પના $7 \times 51 = 357$ ષટ્ક સંયોગી ભંગ બને છે સપ્તકસંયોગમાં પૂર્વોક્ત ક્રમથી ૬૧ ભંગ થાય છે. આ રીતે સંખ્યાત નારકોના નૈરયિક પ્રવેશનમાં કુલ ૩૩૩૭ ભંગ થાય છે તેમના એકસંયોગી ૭ ભંગ, દ્વિકસંયોગી ૨૩૧ ભંગ, ત્રિકસંયોગી ૭૩૫ ભંગ, ચતુષ્કસંયોગી ૧૦૮૫ ભંગ, પંચકસંયોગી ૮૬૧ ભંગ, ષટ્કસંયોગી ૩૫૭ ભંગ, અને સપ્તકસંયોગી ૬૧ ભંગ થાય છે. તેથી કુલ ભંગ ૩૩૩૭ થાય છે ॥ સૂ. ૧૦ ॥

મૂલમ્—“ અસંખેજ્જા મંતે ! નેરહયા યપવેસણણં
પુચ્છા, ગંગેયા ! રયણપ્પમાણ વા હોજ્જા જહેસત્તમાણ વા
હોજ્જા, અહવા એગે રયણપ્પમાણ અસંખે સક્કરપ્પમાણ
હોજ્જા, एवं દુયા સંયોગો જાવ સત્તગસંજો જહા સંખિજ્જા
ણં મણિયો તહા અસંખેજ્જાણ વિ માણિયવંરં અસંખેજ્જાઓ
અબ્મહિઓ માણિયવ્વો સેસં તં ચેવ જાસત્તગસંજોગસ્સ
પચ્છિમો આલાવગો અહવા અસંખેજ્જા રયણ, અસંખેજ્જા
સવ્કરપ્પમાણ જાવ અસંખેજ્જા અહેસત્તમાજ્જા ॥સૂ૦૧૧॥

છાયા—અસંખ્યેયાઃ મદન્ત ! નૈરયિકા નૈરયિકપ્રત્નં પૃચ્છા ? ગાઙ્ગેય !
રત્નપ્રભાયાં વા ભવન્તિ, યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં વા ભવન્તિ, એકો રત્નપ્રભાયામ્
અસંખ્યેયા શર્કરાપ્રભાયાં ભવન્તિ, एवं દ્વિકસંયોગો સપ્તકસંયોગશ્ચ યથા
સંખ્યેયાનાં મણિતસ્તથા અસંખ્યેયાનાર્માપિ મણિતવ્યો, અસંખ્યેયાતોઽભ્ય-
ધિકો મણિતવ્યઃ, શેષં તદેવ યાવત્ સપ્તકસંયોગસ્ય મઆલાપકઃ—અથવા
અસંખ્યેયા રત્નપ્રભાયામ્, અસંખ્યેયા શર્કરાપ્રભાયાંત્ અસંખ્યેયા અધઃ
સપ્તમ્યાં ભવન્તિ ॥ સૂ૦ ૧૧ ॥

ટીકા—અથા સંખ્યેયાનાં નૈરયિકાણામ્ અષ્ટપશ્ચાશ્કપદ્ત્રિશ્ચન્દ્રતમદ્વાન
પ્રતિપાદયિતુમાદ—‘ અસંખેજ્જા મંતે ! ’ ઇત્યાદિ । ‘ વજ્જા મંતે ! નેરહયા
નેરહ્યપવેસણણં પુચ્છા ? ગાઙ્ગેયઃ પૃચ્છતિ—હે મદન્ત અસંખ્યેયાઃ શીર્ષ-

(અસંખેજ્જા મંતે ! નેરહયા) ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—અસંખ્યાત નૈરયિકોં કે ૩૬૫૮ મંતેતે હૈં—इन्हीं भगों
को प्रतिपादित करने के लिये सूत्रकार ने इस १ को कहा है—इसमें
गांगेय ने प्रभु से ऐसा पूछा है कि हे भदन्त ! अख्यात नैरयिक नैर-

“ અસજ્ઞા મંતે ! નેરહયા ” ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—અસંખ્યાત નારદોના ૩૬૫૮ લગ ધાય સૂત્રગરે આ સૂત્ર
દ્વારા તે લગોનું પ્રતિપાદન નીચે પ્રમાણે કર્યું છે

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—હે ભદન્ત ! નૈરયિક વેશતક દ્વારા નૈરયિક
લવમા પ્રવેશ કરતાં અસંખ્યાત નારદો શું રત્નપ્રભામઉત્પત્ત ધાય છે ? કે

પ્રહેલિકા દુર્ધ્વાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિગ્નન્તો નૈરયિકપ્રવેશનં કુર્વન્તઃ કિં રત્નપ્રમાયાં ભવન્તિ ? કિં શર્કરાપ્રમાયામ્, કિં વા વાલુકાપ્રમાયાં કિં વા પંક્રપ્રમાયામ્ કિં વા ધૂમપ્રમાયામ્ તમઃપ્રમાયામ્, કિં વા અધઃસસમીં ભવન્તિ ? इति पृच्छा । भगवानाह--‘ रयणप्पभाए वा होज्जा जाव अहेसत्तमाए होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! असंख्येयाका नरके प्रविग्नन्तो रत्नप्रमायां वा भवन्ति, यावत् शर्कराप्रमायां वा भद्रालुकाप्रमायां वा, पङ्कप्रमायां वा, धूमप्रमायां वा, तमःप्रमायां वा, अधःससमीं भवन्ति ७ । ‘ अहवा एगे रयणप्पभाए असंखेज्जा सक्करप्पभाए होज्जया एको नैरयिको रत्नप्रमायां भवति, असंखेयिक प्रवेशनक द्वारान् भय में प्रवेश करते हुए कहां पर होते हैं ? क्या रत्नप्रभा पृथिवी होते हैं ? या शर्कराप्रभापृथिवी में होते हैं ? या वालुकाप्रभापृथिवी होते हैं ? या पंकप्रभापृथिवी में होते हैं ? या धूमप्रभापृथिवी में हैं ? या तमः प्रभा पृथिवी में होते हैं ? या अधः ससमी पृथिवी में हो ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं (गंगेयो ! रयणप्पभाए वा होज्जा अहे सत्तमाए वा होज्जा, अहवा एगे रयणप्पभाए, असंखेज्जसक्करप्पभाए होज्जा) हे गांगेय ! असंख्यात नैरयिक रत्नप्रभा में होते हैं, यावत् शर्कराप्रभा में भी होते हैं, वालुकाप्रभा में भी हैं, पंकप्रभा में भी होते हैं, धूमप्रभा में भी होते हैं, तमः प्रभा में भी होते हैं और अधः ससमी नरक में भी होते हैं । इस प्रकार से ये अथात नैरयिकों के एकत्व में ७ भंग हैं । (अहवा एगे रयणप्पभाए अज्जा सक्करप्पभाए होज्जा) अथवा एक नारक

शर्कराप्रભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પંક-પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે સસમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીરપ્રભુને ૨--“ ગંગેય ! રયણપ્પભાએ વા હોજ્જા, જાવ અહે સત્તમાએ વા હોજ્જા, અહવા રયણપ્પભાએ, અસંખેજ્જા સક્કરપ્પભાએ, હોજ્જા ” હે ગાંગેય ! તે અસંખ્યાતરકો રત્નપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, શર્કરાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, લુકાપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, પંક્રપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, ધૂમપ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, તમ પ્રભામાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને અધઃસસમીમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે અસંખ્યાત નારકોના એકત્વમાં ૭ ભંગ થાય છે. (અહવા એગે, રયણપ્પભાએ અસંખેજ્જા સક્કરપ્પભાએ હોજ્જા) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં અને અસંખ્યાત નારકો શર્ક-

યાસ્તુ શર્કરાપ્રભાયાં ભવન્તિ, 'એવં દુયા સંયોગો જાવ સત્તગસંજોગો ય જહા સંસ્થેજ્જાણં મણિઓ તહા અસંસ્થેજ્જાણ વિ માણિયવ્વો' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા દ્વિક-સંયોગો યાવત્ ત્રિકસંયોગઃ, ચતુષ્કસંયોગઃ, પંચકસયોગઃ, ષટ્કસંયોગઃ, સપ્તક સંયોગશ્ચ યથા સંસ્થેયાનાં નૈરયિકાણાં મણિતઃ તથા અસંસ્થેયાનામપિ મણિતવ્યઃ, તથા ચ એકો રત્નપ્રભાયાં ભવતિ, અસંસ્થેયા વાલુકાપ્રભાયાં ભવન્તિ, એકો રત્નપ્રભાયામ્ અસંસ્થેયાઃ પદ્મપ્રભાયામ્, એકો રત્નપ્રભાયામ્ અસંસ્થેયા ધૂમપ્રભા-યામ્, એકો રત્નપ્રભાયામ્ અસંસ્થેયાસ્તમઃપ્રભાયામ્, એકો રત્નપ્રભાયામ્ અસં-

રત્નપ્રભા મેં હોતા હૈ ઓર અસંસ્થ્યાત નારક શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હૈ (એવં દુયા સંયોગો જાવ સત્તગસંજોગો ય જહા સંસ્થેજ્જાણં મણિઓ તહા અસંસ્થેજ્જાણ વિ માણિયવ્વો) ઇસ તરહ સે દ્વિકસંયોગ યાવત્-ત્રિક સંયોગ, ચતુષ્ક સંયોગ, પંચક સયોગ, ષટ્કસંયોગ ઓર સપ્તક સંયોગ જૈસા સંસ્થ્યાત નારકોં કા પહિલે કહા જા ચુકા હૈ ડસી તરહ સે અસંસ્થ્યાત નારકોં કા ભી વહ દ્વિકાદિ સંયોગ કહના ચાહિયે તથા -એક નારક રત્નપ્રભા મેં હોતા હૈ ઓર અસંસ્થ્યાત નારક વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈ, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં હોતા હૈ ઓર અસંસ્થ્યાત નારક પંકપ્રભા મેં હોતે હૈ, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં હોતા હૈ, ઓર અસંસ્થ્યાત નારક ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈ, અથવા એક નારક રત્નપ્રભા મેં હોતા હૈ ઓર અસંસ્થ્યાત નારક તમઃપ્રભા મેં હોતે હૈ, અથવા એક

રાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવં દુયા સંજોગો જાવ સત્તસંજોગો ય જહા સંસ્થે-જ્જાણ મણિઓ તહા અસંસ્થેજ્જાણ વિ માણિયવ્વો ” આ લગથી શરૂ કરીને જોવો સંજ્યાત નારકોનો દ્વિકસંયોગ, ત્રિકસંયોગ, ચતુષ્કસંયોગ, પંચકસંયોગ, ષટ્કસંયોગ અને સપ્તકસંયોગ આગળ કહેવામાં આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે અસં-જ્યાત નારકોનો પણ દ્વિકાદિ સંયોગ કહેવો જોઈએ.

આ રીતે પહેલા દ્વિકસંયોગી વિકલ્પના ખીલ પાંચ લગ આ પ્રમાણે બનશે-અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને અસંજ્યાત નારકો વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને અસંજ્યાત નારક પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને અસંજ્યાત નારક ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને અસંજ્યાત નારક તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક નારક રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન

ख्येया अधःसप्तम्यां भवन्ति । एव शर्कराप्रभाप्रभृतिष्वपि द्विकसंयोगः स्वयमूहनीयः । एवमेव त्रिकादि संयोगा अपि यथायोग्यं सर्वत्रैव सप्तसु अपि पृथिवीषु स्वयं कल्पनीयाः, इति, किन्तु 'नवरं असंखेज्जाओ अवमहिओ भाणियव्वो, सेसं त चेव' नवरं संख्येयनैरयिकापेक्षया असंख्येयनैरयिकाणां विशेषस्तु असंख्यातोऽभ्यधिको भणितव्यः, शेषं तदेव—पूर्वोक्तसंख्यातनैरयिकवदेव बोध्यम् । तदेव सूचयितुमन्तिमं विकल्पमाह—'जाव सत्तगसंजोगस्स पच्छिमो आलावगो—अहवा असंखेज्जा रयणप्पभाए, असंखेज्जा सक्करप्पभाए जाव असंखेज्जा अहे

नारक रत्नप्रभा में होता है और असंख्यात नारक अधः सप्तमी पृथिवी में होते हैं । इसी तरह से शर्कराप्रभा आदि पृथिवियों में भी द्विकसंयोग अपने आप लगा लेना चाहिये । इसी तरह से त्रिकादिसंयोग भी यथायोग्य सर्वत्र सातों पृथिवियों में अपने आप समझना चाहिये । किन्तु (नवरं असंखेज्जाओ अवमहिओ भाणियव्वो, सेसं तं चेव) संख्यात नैरयिकों के द्विकादिक संयोगों की अपेक्षा असंख्यात नैरयिकों के इन द्विकादिक संयोगों में यदि कोई विशेषता है तो वह "असंख्यात" इस पद की अधिकता को लेकर के ही है बाकी का और सब कथन यहां जैसा पहिले संख्यात नैरयिक के द्विकादिसंयोगों में किया गया है वैसा ही है ।

अब सूत्रकार असंख्यात नैरयिकों के सप्तक संयोग के अन्तिम आलापक को कहने के लिये (जाव सत्तगसंजोगस्स पच्छिमो आलावगो अहवा असंखेज्जा रयणप्पभाए, असंखेज्जा सक्करप्पभाए जाव

थाय छे अने असंख्यात नारक अधःसप्तमीमा उत्पन्न थाय छे. ओज प्रमाणे शर्करादि पृथ्वीओमां पणु द्विकसंयोग जाते ज समञ्ज देवो. ओज प्रमाणे असंख्यात नारकेनो त्रिकादि संयोग पणु वायके पोतानी जातेज समञ्ज देवो. आ असंख्यात नारकेना द्विकादि संयोगोनु कथन संख्यात नारकेना द्विकादि संयोगना कथन प्रमाणे ज समञ्ज. "नवरं असंखेज्जाओ अवमहिओ भाणियव्वो, सेसं त चेव" परन्तु असंख्यात नारकेना द्विकादि संयोगोमां संख्यात नारकेना द्विकादि संयोगो करतां ओटली ज विशेषता छे के अर्द्धी 'संख्यात' ने णट्ठे 'असंख्यात' पद भूद्वुं लेअ ओ पाकीनुं समस्त कथन संख्यात नारकेना कथन प्रमाणे ज समञ्ज.

छे सूत्रकार असंख्यात नारकेना सप्तकसंयोगनो सीधी छेद्वो लंग प्रकट करता कहे छे—“जाव सत्तकसंजोगस्स पच्छिमो आलावगो—अहवा असं-

सत्तमाए होज्जा ' यावत् असंख्यातानां नैरयिकाणां सप्तकसंयोगस्य पश्चिमः
अन्तिम आलापकस्तु-अथवा असंख्येया रत्नप्रभायाम्, अमं ख्येयाः शर्कराप्रभा
याम्, असंख्येयाः बालुकाप्रभायाम्, असंख्येयाः पङ्कप्रभायाम्, असंख्येयाः
धूमप्रभायाम्, असंख्येयास्तमःप्रभायाम्, असंख्येया अधःनप्तम्यां भवन्ति ।
एवं च संख्यातप्रवेशनकवदेवैतदसंख्यातप्रवेशनकं वाच्यम् नवरमिहासंख्यात-
पदं द्वादशमभिधीयते, अत्र संख्यातपदस्यापि ग्राह्यत्वात्) तत्रासंख्यातनैरयि-
काणाम् अष्टपञ्चाशदुत्तर पट्शताधिकत्रिसहस्रभङ्गा (३६५८) भवन्ति, तथाहि-
असंख्यातानामेकत्वे सप्तैव ७ । द्विकसंयोगादौ तु विकल्पप्रमाणानां वृद्धिर्भवति,
सा चैवम् द्विकसंयोगे द्विपञ्चाशदधिकं शतद्वयम् (२५२) त्रिकसंयोगे पञ्चाधि-

असंखेज्जा अहे सत्तमाए होज्जा । इमं सूत्रपाठ को कह रहे हैं अथवा
असंख्यात नैरयिक रत्नप्रभा में होते हैं, असंख्यात नैरयिक शर्कराप्रभा
में होते हैं, असंख्यात नैरयिक बालुकाप्रभा में होते हैं, असंख्यात नैर-
यिक पङ्कप्रभा में होते हैं, असंख्यात नैरयिक धूमप्रभा में होते हैं, अ-
संख्यात नैरयिक तमःप्रभा में होते हैं और असंख्यात नैरयिक अधः-
सप्तमी पृथिवी में होते हैं । इस तरह से संख्यात नैरयिक प्रवेशनक की
तरह ही असंख्यात नैरयिक प्रवेशनक कहना चाहिये-परन्तु यहां १२
वें असंख्यातपद को लगा कर कथन किया गया है । क्यों कि संख्यात
पद भी यहां ग्राह्य हुआ है । तथा-असंख्यात नैरयिकों के जो ३६५८
भंग हो गये हैं । वे इस प्रकार से होते हैं-असंख्यात नैरयिकों के
एकत्वसंयोग में ७ भंग होते हैं, तथा द्विक संयोग आदि में विकल्प

खेज्जा रयणप्रभाए, असंखेज्जा सकरप्रभाए, जाव असंखेज्जा अहे सत्तमाए
होज्जा ” अथवा असंख्यात नारको रत्नप्रभाया, अमंख्यात नारको शर्करा
प्रभाया, असंख्यात नारको बालुकाप्रभाया, अमंख्यात नारको पङ्कप्रभाया,
असंख्यात नारको धूमप्रभाया, असंख्यात नारको तम प्रभाया अने असं-
ख्यात नारको अधःसप्तमीया उत्पन्न थाय छे आ गीते असंख्यात नारकोना
प्रवेशनकना जेवु न कथन असंख्यात नारकोना प्रवेशनकमा पबु धवुं जेधुंछे,
परंतु अर्द्धी १२ भा असंख्यात पढने लायु पाडीने कथन थवुं जेधुंछे,
कारण छे संख्यात पद पबु अर्द्धी ग्राह्य थयुं छे

इवे असंख्यात नारकोना जे ३६५८ भंग कइ छे तेनुं अपरीकरण
नीचे प्रमाणे समजवुं-असंख्यात नारकोना ऐकत्व संयोगमा ७ भंग थाय
छे. द्विकादि संयोगमा विकल्पेनु प्रमाणे वधवाधी तेमना भगोनी पबु वृद्धि

કાનિ અષ્ટશતાનિ (૮૦૫) ચતુષ્કસંયોગેત્વેકાદશશતાનિ નવત્યધિકાનિ ૧૧૯૦
પશ્ચકસંયોગે પુનઃ પશ્ચચત્વારિંશદધિકાનિ નવશતાનિ ૯૪૫ । ષટ્કસંયોગે તુ
દ્વિનવત્યધિકાનિ ત્રીણિશતાનિ ૩૯૨ । સપ્તકસંયોગે પુનઃ સપ્તષષ્ટિઃ ૬૭ । एतेषां
च सर्वेषां मेलने अष्टपञ्चाशदधिक पट्त्रिंशच्छत भङ्गा भवन्ति ७ + २५२ + ८०५
+ ११९० + ९४५ + ३९२ + ६७ = ३६५८ ॥ सू० ११ ॥

અસંખ્યાત નૈરયિકાણાં કોષ્ઠકમ્	
અસંખ્યાતાનામ્-એકસંયોગે	૭
„ દ્વિકસંયોગે	૨૫૨
„ ત્રિકસંયોગે	૮૦૫
„ ચતુષ્કસંયોગે	૧૧૯૦
„ પશ્ચકસંયોગે	૯૪૫
„ ષટ્કસંયોગે	૩૯૨
„ સપ્તકસંયોગે	૬૭
સર્વ રં મેલને	૩૬૫૮

ઉત્કૃષ્ટેન નારકપ્રવેશનકવક્તવ્યતા ।

મૂલમ્-“ ઉવકોસેણં ભંતે ! નેરઙ્ગ્યા નેરઙ્ગ્યપવેસણર્ણ
પુચ્છા ? ગંગેયા ! સઁવે વિ તાવ રયણપ્પમાણ હોજ્જા ૭ । અહવા
રયણપ્પમાણ ય સવ્વકરપ્પમાણ ય હોજ્જા, અહવા રયણપ્પમાણ ય,
વાલુયપ્પમાણ ય હોજ્જા ૨, જાવ અહવા રયણપ્પમાણ ય, અહે-
પ્રમાણોં કી વૃદ્ધિ હોતી હૈ-વહ હસ પ્રકાર સે-દ્વિકસ યોગ મેં ૨૫૨, ત્રિક
સ યોગ મેં ૮૦૫, ચતુષ્કસ યોગ મેં ૧૧૯૦, પંચકસંયોગ મેં ૯૪૫, ષટ્ક
મેં ૩૯૨, ઓર સપ્તક સ યોગ મેં ૬૭ હસ પ્રકાર યે સવ જુઢને પર
૩૬૪૮ હોતે હૈં ॥ સૂ૦ ૧૧ ॥

થાય છે દ્વિકસ યોગમાં ૨૫૨ લગ, ત્રિકસ યોગમાં ૮૦૫ લગ, ચતુષ્કસ યો-
ગમાં ૧૧૯૦ લગ, પંચકસ યોગમાં ૯૪૫ લગ, ષટ્કસ યોગમાં ૩૯૨ લગ
અને સપ્તકસ યોગમાં ૬૭ લગ થાય છે. તે બધાનો સરવાળો કરવાથી કુલ
૩૬૫૮ લગ થઈ જાય છે. ॥ સૂ. ૧૧ ॥

सत्तमाए होज्जा, ३-४-५। अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए य, वालुयप्पभाए य होज्जा१, एवं जाव अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए य, अहेसत्तमाए य होज्जा २-३-४-५ । अहवा रयणप्पभाए य, वालुयप्पभाए य, पंकप्पभाए य होज्जा, जाव अहवा रयणप्पभाए य, वालुयप्पभाए य अहेसत्तमाए य होज्जा४, अहवा रयणप्पभाए, पंकप्पभाए, धूमप्पभाए होज्जा, एवं रयणप्पभं अमुयंतेसु जहा तिण्हं तिया संजोगो भणिओ तहा भाणियवं जाव अहवा रयणप्पभाए तमाए य, अहेसत्तमाए य होज्जा१७, अहवा रयणप्पभाए, य सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, पंकप्पभाए य होज्जा, अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, धूमप्पभाए य होज्जा, जाव अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए वा अहेसत्तमाए य होज्जा४ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, पंकप्पभाए, धूमप्पभाए य होज्जा, एवं रयणप्पभं अमुयंतेसु जहा चउण्हं चउक्कसंजोगो भणिओ तहा भाणियवं जाव अहवा रयणप्पभाए, धूमप्पभाए, तमाए अहेसत्तमाए य होज्जा । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, पंकप्पभाए, धूमप्पभाए य होज्जा१, अहवा रयणप्पभाए जाव पंकप्पभाए, तमाए य होज्जा२, अहवा रयणप्पभाए, जाव पंकप्पभाए, अहेसत्तमाए य होज्जा३, अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, धूमप्पभाए, तमाए य होज्जा ४, एवं रयणप्पभं अमुयंतेसु जहा पंचण्हं पंचकसंजोगो तहा भा-

णियत्वं, जाव अहवारयणप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए जाव धूमप्पभाए, य तमाए य होज्जा १, अहवा रयणप्पभाए जाव धूमप्पभाए, अहेसत्तमाए य होज्जा २, अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, जाव पंकप्पभाए, तमाए य अहेसत्तमाए य होज्जा ३ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, धूमप्पभाए, तमाए अहेसत्तमाए य होज्जा ४ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए य होज्जा ५ । अहवा रयणप्पभाए, वालुयप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा ६ । अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए, य जाव अहेसत्तमाए य होज्जा ” ७

॥ सू० १२ ॥

छाया—उत्कृष्टेन भदन्त ! नैरयिका नैरयिकप्रवेशनकेन पृच्छा? गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् रत्नप्रभायां भवन्ति ? । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च, वालुकाप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च वालुकाप्रभायां च भवन्ति, एव यावत् अथवा रत्नप्रभायां च, शर्कराप्रभायां च, अधःसप्तम्यां च भवन्ति ५ । अथवा रत्नप्रभायां च वालुकाप्रभायां, च पङ्कप्रभायां च, भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, च वालुकाप्रभायाम् च अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, पङ्कप्रभायाम्, धूमप्रभायां भवन्ति । एव रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा त्रयाणां त्रिकसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, तमायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति १५ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायाम्, वालुकाप्रभायां, पङ्कप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायां, धूमप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां पङ्कप्रभायां धूमप्रभायां च भवन्ति, एवं रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा चतुर्णां चतुष्कसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, धूमप्रभायां, तमायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां, वालुकाप्रभा-

યામ્, પદ્મપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયાં, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, વાલુકાપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૪ । एवं રત્નપ્રભામ્ અમુશ્વત્સુ યથા પશ્ચાનાં પશ્ચકસ યોગસ્તથા મણિતવ્યો યાવત્ અથવા રત્નપ્રભાયા પદ્મપ્રભાયાં યાવત્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્ ધૂમપ્રભાયાં તમાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ ધૂમપ્રભાયામ્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં ધૂમપ્રભાયાં તમાયામ્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૪ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્ પદ્મપ્રભાયામ્, યાવત્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૫ । અથવા રત્નપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં યાવત્ અથઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૬ । અથવા રત્નપ્રભાયાં ચ શર્કરાપ્રભાયાં ચ યાવત્ અથઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૭ ॥ સુ૦૧૨ ॥

ટીકા—ઉત્કૃષ્ટેન નૈરયિકપ્રવેશનક્રમેન પ્રરૂપયિતુમાહ — ઉક્કોસે ણં મંતે ! इत्यादि । उक्कौसे णं मंते ! नेरइया नेरइयपवेसणणं पुच्छा ' गाग्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! उत्कृष्टेन खलु नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तो नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति ? किं वा शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायां वा पद्मप्रभायां वा धूमप्रभाया वा तमःप्रभायां वा अथःसप्तम्यां वा

ટીકાર્થ—સૂત્રકાર ને હમ સૂત્રદ્વારા ઉત્કૃષ્ટ સે નૈરયિક પ્રવેશનક્રમ કા હી પ્રરૂપણ ક્રિયા નૈ—હસમેં ગાગેયસે પ્રશ્નસે પેસા પૂછા હૈ—‘ ઉક્કોસે ણં મંતે ! નેરહયા નેરહયપવેસણણં પુછા ’ હે ભદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટ કી અપેક્ષા સે, નૈરયિક પ્રવેશન—દ્વારા નૈરયિક મનસે પ્રવેશ કરતે હુવ નૈરયિક કહાં પર હોતે હેં ? કયા રત્નપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા પદ્મપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા ધૂમપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા તમઃપ્રભા મેં હોતે હેં ? યા અથઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હેં ? હસ

“ ઉક્કોસે ણં મંતે નેરહયા ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—અન્નદારે આ અન્ન દારા નૈરયિક પ્રવેશનક્રમની ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ પ્રશ્નપૂછા કરી છે—

ગાગેય અભિપ્રાયનો પ્રશ્ન—“ ઉક્કોસે ણં મંતે ! નેરહયા નેરહયપવેસણણં પુછા ” છે બાન્ન ! ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ નૈરયિક પ્રવેશનક્રમ દારા નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ કરત નારદે કયા ઉત્પન્ન થાય છે ? શુ તેઓ રત્નપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અથઃસપ્તમીના ઉત્પન્ન થાય છે ?

णियठ्वं, जाव अहवारयणप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए जाव धूमप्पभाए, य तमाए य होज्जा १, अहवा रयणप्पभाए जाव धूमप्पभाए, अहेसत्तमाए य होज्जा २, अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, जाव पंकप्पभाए, तमाए य अहेसत्तमाए य होज्जा ३ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, धूमप्पभाए, तमाए अहेसत्तमाए य होज्जा ४ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए य होज्जा ५ । अहवा रयणप्पभाए, वालुयप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा ६ । अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए, य जाव अहेसत्तमाए य होज्जा " ७

॥ सू० १२ ॥

छाया—उत्कृष्टेन भदन्त ! नैरयिका नैरयिकप्रवेशनकेन पृच्छा? गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् रत्नप्रभायां भवन्ति ? । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च, वालुकाप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च वालुकाप्रभायां च भवन्ति, एव यावत् अथवा रत्नप्रभायां च, शर्कराप्रभायां च, अधःसप्तम्यां च भवन्ति ५ । अथवा रत्नप्रभायां च वालुकाप्रभायां, च पङ्कप्रभायां च, भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, च वालुकाप्रभायाम् च अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, पङ्कप्रभायाम्, धूमप्रभायां भवन्ति । एवं रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा त्रयाणां त्रिकसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, तमायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति १५ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायाम्, वालुकाप्रभायां, पङ्कप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायां, धूमप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां पङ्कप्रभायां धूमप्रभायां च भवन्ति, एवं रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा चतुर्णां चतुष्कसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, धूमप्रभायां, तमायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां, वालुकाप्रभा-

યામ્, પદ્મપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયાં, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, વાલુકાપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૪ । एवं રત્નપ્રભામ્ અમુશ્વત્સુ યથા પશ્ચાન્નાં પશ્ચકસંયોગસ્તથા મળિતવ્યો યાવત્ અથવા રત્નપ્રભાયાં પદ્મપ્રભાયાં યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્ ધૂમપ્રભાયાં તમાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ ધૂમપ્રભાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં ધૂમપ્રભાયાં તમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૪ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્ પદ્મપ્રભાયામ્, યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૫ । અથવા રત્નપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૬ । અથવા રત્નપ્રભાયાં ચ શર્કરાપ્રભાયાં ચ યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૭ ॥ સૂ૦૧૨ ॥

ટીકા—ઉત્કૃષ્ટેન નૈરયિકપ્રવેશનક્રમેવ પ્રરૂપયિતુમાહ — ઉક્કોસેણ મંતે ! इत्यादि । उक्कोसे ण मंते ! नेरइया नेरइयपवेसणएणं पुच्छा ' गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! उत्कृष्टेन खलु नैरयिकाः नैरयिकप्रवेशनकेन प्रविशन्तो नैरयिकप्रवेशनं कुर्वन्तः किं रत्नप्रभायां भवन्ति ? किं वा शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायां वा पद्मप्रभायां वा धूमप्रभायां वा तमःप्रभायां वा अधःसप्तम्यां वा

ટીકાર્થ—સૂત્રકાર ને હમ સૂત્રદ્વારા ઉત્કૃષ્ટ સે નૈરયિક પ્રવેશનક્રમ કા હી પ્રરૂપણ કિયા હૈ—હસમેં ગાંગેયને પ્રશ્નસે એસા પૂછા હૈ—‘ ઉક્કોસેણ મંતે ! નેરइया नेरइयपवेसणएणं पुच्छा ’ હે ભદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટ કી અપેક્ષા સે, નૈરયિક પ્રવેશનક્રમ દ્વારા નૈરયિક ભવમેં પ્રવેશ કરતે હુએ નૈરયિક કહાં પર હોતે હૈં ? કયા રત્નપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા પદ્મપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા તમઃપ્રભા મેં હોતે હૈં ? યા અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ? હસ

“ ઉક્કોસેણ મંતે નેરइया ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—સૂત્રકારે આ સૂત્ર દ્વારા નૈરયિક પ્રવેશનકની ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ પ્રશ્ન કરી છે—

ગાંગેય આશુગારનો પ્રશ્ન—“ ઉક્કોસેણ મંતે ! નેરइया नेरइयपवेसणएणं पुच्छा ” હે ભદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવમાં પ્રવેશ કરતા નારકો કયા ઉત્પન્ન થાય છે ? શુ તેઓ રત્નપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

णियत्वं, जाव अहवारयणप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए जाव धूमप्पभाए, य तमाए य होज्जा १, अहवा रयणप्पभाए जाव धूमप्पभाए, अहेसत्तमाए य होज्जा २, अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, जाव पंकप्पभाए, तमाए य अहेसत्तमाए य होज्जा ३ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, वालुयप्पभाए, धूमप्पभाए, तमाए अहेसत्तमाए य होज्जा ४ । अहवा रयणप्पभाए, सक्करप्पभाए, पंकप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए य होज्जा ५ । अहवा रयणप्पभाए, वालुयप्पभाए, जाव अहेसत्तमाए होज्जा ६ । अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए, य जाव अहेसत्तमाए य होज्जा ” ७

॥ सू० १२ ॥

छाया—उत्कृष्टेन भदन्त ! नैरयिका नैरयिकप्रवेशनकेन पृच्छा? गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् रत्नप्रभायां भवन्ति ? । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च, वालुकाप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां च शर्कराप्रभायां च वालुकाप्रभायां च भवन्ति, एव यावत् अथवा रत्नप्रभायां च, शर्कराप्रभायां च, अधःसप्तम्यां च भवन्ति ५ । अथवा रत्नप्रभायां च वालुकाप्रभायां, च पङ्कप्रभायां च, भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, च वालुकाप्रभायाम् च अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, पङ्कप्रभायाम्, धूमप्रभायां भवन्ति । एव रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा त्रयाणां त्रिकसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, तमायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति १५ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायाम्, वालुकाप्रभायां, पङ्कप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायां, धूमप्रभायां च भवन्ति, यावत् अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां वालुकाप्रभायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति ४ । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां पङ्कप्रभायां धूमप्रभायां च भवन्ति, एवं रत्नप्रभाम् अमुञ्चत्सु यथा चतुर्णां चतुष्कसंयोगो भणितस्तथा भणितव्यो यावत् अथवा रत्नप्रभायां, धूमप्रभायां, तमायाम् अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथवा रत्नप्रभायां, शर्कराप्रभायां, वालुकाप्रभा-

યામ્, પદ્મપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયાં, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, વાલુકાપ્રભાયામ્, ધૂમપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ ભવન્તિ ૪ । एवं રત્નપ્રભામ્ અમુશ્વત્સુ યથા પશ્ચાન્નાં પશ્ચકસ યોગસ્તથા ભણિતવ્યો યાવત્ અથવા રત્નપ્રભાયાં પદ્મપ્રભાયાં યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્, યાવત્ ધૂમપ્રભાયાં તમાયાં ચ ભવન્તિ ૧ । અથવા રત્નપ્રભાયાં યાવત્ ધૂમપ્રભાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૨ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં યાવત્ પદ્મપ્રભાયામ્, તમાયાં ચ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩ । અથવા રત્નપ્રભાયાં શર્કરાપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં ધૂમપ્રભાયાં તમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૪ । અથવા રત્નપ્રભાયામ્, શર્કરાપ્રભાયામ્ પદ્મપ્રભાયામ્, યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૫ । અથવા રત્નપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ભવન્તિ ૬ । અથવા રત્નપ્રભાયાં ચ શર્કરાપ્રભાયાં ચ યાવત્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૭ ॥ સૂ૦૧૨ ॥

ટીકા—ઉત્કૃષ્ટેન નૈરયિકપ્રવેશનકમેવ પ્રરૂપયિતુમાહ — ઉવ્કોસે ણ મંતે ! इत्यादि । ઉવ્કોસે ણ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપવેશનણં પુચ્છા ' શાંકેયઃ પૃચ્છતિ—હે ભદ્રન્ત ! ઉત્કૃષ્ટેન સ્વલુ નૈરયિકાઃ નૈરયિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તો નૈરયિકપ્રવેશનં કુર્વન્તઃ કિં રત્નપ્રભાયાં ભવન્તિ ? કિં વા શર્કરાપ્રભાયાં વાલુકાપ્રભાયાં વા પદ્મપ્રભાયાં વા ધૂમપ્રભાયાં વા તમાપ્રભાયાં વા અધઃસપ્તમ્યાં વા

ટીકાર્થ—સૂત્રકાર ને હમ સૂત્રદ્વારા ઉત્કૃષ્ટ સે નૈરયિક પ્રવેશનક કા હી પ્રરૂપણ કિયા હૈ—હસમેં શાંકેયને પ્રશ્નસે પેસા પૂછા હૈ—‘ ઉવ્કોસે ણ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપવેશનણં પુચ્છા ’ હે ભદ્રન્ત ! ઉત્કૃષ્ટ કી અપેક્ષા સે, નૈરયિકપ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવમેં પ્રવેશ કરતે હુએ નૈરયિક કહાં પર હોતે હૈ ? કયા રત્નપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા શર્કરાપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા વાલુકાપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા પદ્મપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા ધૂમપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા તમાપ્રભા મેં હોતે હૈ ? યા અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈ ? હસ

“ ઉવ્કોસે ણ મંતે નેરહ્યા ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—સૂત્રકારે આ સૂત્ર દ્વારા નૈરયિક પ્રવેશનકની ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ પ્રરૂપણ કરી છે—

શાંકેય અણુશારનો પ્રશ્ન—“ ઉવ્કોસે ણ મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યપવેશનણં પુચ્છા ” હે ભદ્રન્ત ! ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ નૈરયિક પ્રવેશનક દ્વારા નૈરયિક ભવમા પ્રવેશ કરતા નારકો કયા ઉત્પન્ન થાય છે ? શુ તેઓ રત્નપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે શર્કરાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાલુકાપ્રભાના ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પદ્મપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તમાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ? કે અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે ?

भवन्ति इति पृच्छा, भगवानाह—‘ गंगेया ! सन्वे वि ताव रयणप्पभाए होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! सर्वेऽपि उत्कर्षेण नैरयिकास्तावत् रत्नप्रभायां भवन्ति तद्वामिनां तत्स्थानानां च बहुत्वात् ,

अथ द्विकसंयोगि भद्धानाह - ‘ अहवा रयणप्पभाए य सक्करप्पभाए य होज्जा ’ अथवा उत्कृष्टपदिनो नैरयिका रत्नप्रभायां च, शर्कराप्रभायां च भवन्ति, ‘ अहवा रयणप्पभाए य वालुयप्पभाए य होज्जा ’ अथवा उत्कर्षेण नैरयिकाः रत्नप्रभायां च वालुकाप्रभायां च भवन्ति ‘ जाव अहवा रयणप्पभाए य अहेसत्तमाए होज्जा ’ यावत् अथवा रत्नप्रभायां च पङ्कप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च धूमप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च तमःप्रभायां च भवन्ति, अथवा रत्नप्रभायां च अधःसप्तम्यां च भवन्ति । अथ उत्कर्षेण नैरयि-

प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं—‘ गंगेया ’ हे गांगेय ! ‘ सन्वे वि ताव रयणप्पभाए होज्जा ’ समस्त नैरयिक उत्कृष्ट की अपेक्षा रत्नप्रभा पृथिवी में होते हैं क्योंकि उसमें जानेवालों की और उसमें रहनेवालों की संख्या बहुत होती है अब सूत्रकार द्विकसंयोगको लेकर कथन करते हैं—(अहवा रयणप्पभाए य, सक्करप्पभाए य होज्जा) अथवा उत्कृष्ट पदी नैरयिक रत्नप्रभा में और शर्कराप्रभा में होते हैं (अहवा रयणप्पभाए य वालुयप्पभाए य होज्जा) अथवा उत्कृष्टपदी नैरयिक रत्नप्रभा में और वालुकाप्रभा में होते हैं । ‘ जाव अहवा—रयणप्पभाए य अहेसत्तमाए होज्जा ’ यावत् अथवा रत्नप्रभा में और पङ्कप्रभा में होते हैं, अथवा रत्नप्रभा और धूमप्रभा में होते हैं, अथवा रत्नप्रभा और तमःप्रभा में होते हैं, अथवा रत्नप्रभा और अधःसप्तमी पृथिवी में होते हैं । अब उत्कृष्ट की अपेक्षा नैरयिकों के त्रिकसंयोग को बनानेके लिये

મહાવીર પ્રભુનેા ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સન્વે વિ તાવ રયણપ્પભાણ, હોજ્જા ” સમસ્ત નારકોા ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ રત્નપ્રભાપૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થાય છે, કારણ કે તેમાં જનારની અને રહેનારની સંખ્યા ઘણી જ હોય છે.

હવે સૂત્રકાર દ્વિકસંયોગની અપેક્ષાએ નીચેના ભગોતુ કથન કરે છે—
“ અહવા રયણપ્પભાણ ચ, સક્કરપ્પભાણ ચ, હોજ્જા ” (૧) અથવા તેઓ રત્ન પ્રભામાં અને શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રયણપ્પભાણ ચ, વાલુયપ્પભાણ ચ હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ રત્નપ્રભામાં અને વાલુકાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ જાવ અહવા રયણપ્પભાણ ચ અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૩) અથવા રત્નપ્રભા અને પંકપ્રભામાં, (૪) અથવા રત્નપ્રભા અને ધૂમપ્રભામાં, (૫) અથવા રત્નપ્રભા અને તમ પ્રભામાં (૬) અથવા રત્નપ્રભા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

કાળાં ત્રિકસ યોગમાહ-‘ અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય હોજ્જા ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ૧, ‘ એવં જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય સક્કરપ્પમાણ ય અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૫ ’ એવ મુક્તરીત્યા યાવત્ રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં ચ પદ્મપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ૨, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં ચ ધૂમપ્રમાયાં ભવન્તિ ૩, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ૪, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૫, અહવા રચણપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, પંકપ્પમાણ ય હોજ્જા ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, પદ્મપ્રમાયાં ચ

સૂત્રકોરને ‘અહવા રચણપ્પમાણ ય સક્કરપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય હોજ્જા ’ એસા સૂત્ર કહા હૈં હસમેં યહ કહા હૈં કિ અથવા-ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં, ઓર વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈં ૧ ‘ એવં જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૫ ’ હસી તરહ સે યાવત્ રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ૫ । યહાં યાવત્ શબ્દ સે હસકે બીચકે ત્રીન ૩ ભંગ ગ્રહણ કિયે ગયે હૈં-જો હસ પ્રકાર સે હૈં-અથવા-ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં ઓર પદ્મપ્રમા મેં હોતે હૈં ૨, અથવા વે રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં ઓર ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં ૩, અથવા વે રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં ઓર તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં ૪, અથવા વે રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમા મેં ઓર અધઃસપ્તમી મેં હોતે હૈં ૫ ‘ અહવા રચણપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, પંકપ્પમાણ ય હોજ્જા ’ અથવા વે ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં વાલુકાપ્રમા મેં ઓર પંકપ્રમા મેં હોતે હૈં ૧,

હવે સૂત્રકાર ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ નારકોનો ત્રિકસ યોગ પ્રકટ કરે છે—

“ અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, હોજ્જા ” (૧) અથવા ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ તેઓ રત્નપ્રભામા, શર્કરાપ્રભામા અને વાલુકાપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, અહે સત્તમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા ઉત્કૃષ્ટની અપેક્ષાએ તે નારકો રત્નપ્રભામાં, શર્કરાપ્રભામાં અને પંકપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા તેઓ રત્નપ્રભામાં, શર્કરાપ્રભામાં અને ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા તેઓ રત્નપ્રભામાં, શર્કરાપ્રભામા અને તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા તેઓ રત્નપ્રભામાં, શર્કરાપ્રભામા અને અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રચણપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, પંકપ્પમાણ ય, હોજ્જા ” (૬) અથવા રત્નપ્રભામાં, વાલુકાપ્રભામા અને પંકપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે. “ જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય,

મવન્તિ, ‘ જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા’ યાવત્ - અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ મવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ તમઃપ્રમાયાં ચ મવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ અધઃસપ્તમ્યાં ચ મવન્તિ ૪, ‘ અહવા રચણપ્પમાણ પકપ્પમાણ ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં, પક્કપ્રમાયાં, ધૂમપ્રમાયાં મવન્તિ, ‘ એવં રચણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા તિણ્હં તિયા સંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વં ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા રત્નપ્રમામ્ અમુશ્વત્સુ=અત્યજત્સુ સત્સુ સર્કારપ્રમાદિષુ યથા ત્રયાણામ્ નૈરયિકાણાં ત્રિકસયોગો મણિતઃ ઉક્તસ્તથા અત્રાપિ નરકપૃથિવીમાશ્રિત્ય ત્રિકસંયોગો મણિતવ્યઃ નત્વેકાદિજીવગણનયા એવમગ્રેઽપિ વિજ્ઞેયમ્ । ‘ જાવ અહવા

‘ જાવ અહવા રચણપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા’ અથવા રત્નપ્રમા મેં, વાલુકાપ્રમા મેં ઓર ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં ૨, અથવા રત્નપ્રમા મેં, વાલુકાપ્રમા મેં ઓર તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં ૩ । અથવા—રત્નપ્રમા, વાલુકાપ્રમા ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ૪ ‘ અહવા —રચણપ્પમાણ ય, પંકપ્પમાણ ય, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ’ અથવા—વે ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, પંકપ્રમા મેં ઓર ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં, ‘ એવં—રચણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા તિણ્હંતિયા સંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વં ’ જિસ પ્રકાર સે યહ ત્રીન નારકોં કા ત્રિકસંયોગ રત્નપ્રમા પૃથિવી કો નહીં છોડ કર અર્થાત્ સાથ મેં લેકર ડન રત્નપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં મેં કહા ગયા હૈં ડસી તરહ સે યહાં પર મી નરક પૃથિવી કો આશ્રિત કરકે ત્રિક સ યોગ કહના ચાહિયે એકાદિ જીવ ગણના સે નહીં

વાલુયપ્પમાણ ય, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા રત્નપ્રભામાં, વાલુકાપ્રભામાં અને ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા રત્નપ્રભામાં, વાલુકાપ્રભામાં અને તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા રત્નપ્રભામાં, વાલુકાપ્રભામાં અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે

“ અહવા રચણપ્પમાણ ય, પંકપ્પમાણ ય, ધૂમપ્પમાણ ય, હોજ્જા ” (૧) અથવા રત્નપ્રભામાં, પંકપ્રભામાં અને ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં રચણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા તિણ્હં તિયા સંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વં ” જેવી રીતે રત્નપ્રભાને છોડ્યા વિના (રત્નપ્રભા પદને ઠાયમ રાખીને) ત્રણ નારકોને ત્રિકસંયોગ પહેલાં કહેવામાં આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે અહીં પણ નરકપૃથ્વીઓને આશ્રિત કરીને ત્રિકસંયોગ કહેવો જોઈએ—એકાદિ જીવ ગણના દ્વારા નહીં. એજ પ્રમાણે નીચેના ભગ પર્યંત સમજવું—“ જાવ અહવા રચ-

રયણપ્પમાણ, તમાણ ય, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ' ૧૫, યાવત્-અથવા રત્નપ્રમાયાં
 ચ પદ્ધપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ પદ્ધપ્રમાયાં ચ,
 તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયા ચ પદ્ધપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ
 ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા
 રત્નપ્રમાયાં ચ ધૂમપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ
 તમઃપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૧૬ । અથોત્કૃષ્ટપદિનાં નૈરયિકાણાં
 ચતુષ્કસંયોગસ્ય મજ્ઞાનાહ-' અહવા રયણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય વાલુયપ્પમાણ
 પંકપ્પમાણ ય હોજ્જા ' અથવા રત્નપ્રમાયાં શર્કરાપ્રમાયાં વાલુકા

इसी तरह से आगे भी जानना । ' जाव अहवा रयणप्पमाए, तमाए
 य अहेसत्तमाए य होज्जा ' यावत् अथवा-उत्कृष्टपदी नैरयिक रत्न
 प्रभा में, पंकप्रभा में, और धूमप्रभा में होते हैं, अथवा-रत्नप्रभामें,
 पंकप्रभा में, और तमःप्रभा में होते हैं, अथवा रत्नप्रभामें, पंकप्रभामें,
 और अधःसप्तमी पृथिवी में होते हैं, अथवा रत्नप्रभामें, धूमप्रभामें और
 तमःप्रभामें होते हैं, अथवा-रत्नप्रभा में, धूमप्रभामें और अधःसप्तमी
 पृथिवी में होते हैं, अथवा रत्नप्रभा में, तमःप्रभा में और अधःसप्तमी
 पृथिवी में होते हैं १५, इस तरह से यहां तक उत्कृष्टपदी नैरयिकों के
 त्रिकसंयोगी भंगों का कथन किया अब उत्कृष्टपदी नैरयिकों के चतुष्क-
 संयोग के भंगों को सूत्रकार ' अहवा रयणप्पमाए य ' इत्यादि सूत्रों
 द्वारा कहते हैं—' अहवा रयणप्पमाए य, सक्करप्पमाए य, वालुयप्प
 माए य, पक्कप्पमाए य होज्जा ' अथवा वे उत्कृष्टपदी नैरयिक रत्नप्रभा

णप्पમાણ ય, તમાણ ય અહે સત્તમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી અપે
 ક્ષાએ તે નારકો રત્નપ્રભામાં, પદ્ધપ્રભામાં, અને તમ પ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 (૩) અથવા તેઓ રત્નપ્રભામાં, પદ્ધપ્રભામાં, અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય
 છે. (૧) અથવા તેઓ રત્નપ્રભા, ધૂમપ્રભા અને તમઃપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.
 આ રીતે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકોના કુલ ૧૫ ત્રિકસંયોગી ભંગ થાય છે

હવે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકોના ચતુષ્કસંયોગી ભંગોનું પ્રતિપાદન કરવામાં
 આવે છે—“અહવા રયણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, વાલુયપ્પમાણ ય, પક્કપ્પમાણ ય,
 હોજ્જા” (૧) અથવા તે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકો રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા,
 અને પદ્ધપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રયણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય,
 વાલુયપ્પમાણ ય, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ રત્નપ્રભા, શર્કરા-
 પ્રભા, વાલુકાપ્રભા અને ધૂમપ્રભામાં ઉત્પન્ન થાય છે.

પ્રમાયાં પદ્મપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, ' અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ' અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, ' જાવ અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૪, યાવત્ અથવા રત્નપ્રમાયાં શર્કરાપ્રમાયાં વાલુકાપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્પમ્યાં ચ ભવન્તિ ૪ ' અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ' અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, પદ્મપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ! ' એવં રયણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા ચઉપ્પહં ચઉક્કસંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વં ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા રત્નપ્રમાયામ્ અમુશ્વત્સુ અત્યજત્સુ સત્સુ શર્કરાપ્રમાપશ્ચતિષુ યથા ચતુર્ણાં નૈરયિકાણાં ચતુષ્કસંયોગો મણિતસ્તથા અત્રાપિ ચતુષ્કસંયોગો મણિતવ્યઃ ' અહવા રયમેં, શર્કરાપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમામેં ઔર પ કપમામેં હોતે હૈં ' અહવા—રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ' અથવા—રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમામેં ઔર ધૂમપ્રમામેં હોતે હૈં, ' જાવ અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ ય અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૪, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમામેં ઔર તમઃપ્રમામેં હોતે હૈં, અથવા—રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમામેં ઔર અધઃસપ્પમી પૃથિવીમેં હોતે હૈં ૪, ' અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ' અથવા—રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, પંકપ્રમામેં ઔર ધૂમપ્રમામેં હોતે હૈં, ' એવં રયણપ્પમ અમુયંતેસુ જહા ચઉપ્પહં ચઉક્કસંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વો ' ઇસ તરહ સે રત્નપ્રમા કો નહીં છોડ કર શર્કરાપ્રમા ઓદિ પૃથિવિયોમેં જૈસા ચાર નૈરયિકોં કા ચતુષ્કસંયોગ કહા ગયા હૈં ડસી તરહ સે યહાં

“ જાવ રયણપ્પમાણ સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ ય, અહે સત્તમાણ હોજ્જા ”

(૩) અથવા તેઓ રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા અને તમઃપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા અને અધઃસપ્પમીનાં ઉત્પન્ન થાય છે

“ અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ”

(૫) અથવા તેઓ રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, પંકપ્રભા અને ધૂમપ્રભામા ઉત્પન્ન થાય છે ' એવં રયણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા ચઉપ્પહં ચઉક્કસંજોગો મણિઓ તહા માણિયવ્વો ' એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પદને છોડ્યા વિના શર્કરાપ્રભા આદિ પૃથ્વીઓમાં જેવો ચાર નારકોનો ચતુષ્કસંયોગ આગળ કહેવામાં આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે

ળપ્પમાણ ય, ધૂમપ્પમાણ ય, તમાણ ય, અહે સત્તમાણ ય હોઝ્જા' યાવત્—અથવા રત્ન પ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, પંક્કપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ પંક્કપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્કરાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, પંક્કપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા

પર મ્હી ચતુષ્કસંયોગ કહના ચાહિયે—‘જાવ અહવા રચણપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય, તમાણ ય અહે સત્તમાણ ય હોઝ્જા’ યાવત્ અથવા વે રત્નપ્રમામે, શર્કરાપ્રમામેં ઓર તમઃપ્રમામેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, પંકપ્રમામેં ઓર તમઃપ્રમામેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, પંકપ્રમામેં ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, ધૂમપ્રમામેં ઓર તમઃપ્રમામેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, ધૂમપ્રમામેં ઓર અધઃસપ્તમીમેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમામેં, શર્કરાપ્રમામેં, તમઃપ્રમામેં, ઓર અધઃસપ્તમીમેં હોતે હૈં, અથવા—રત્નપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમામેં, ધૂમપ્રમામેં, ઓર તમઃપ્રમામેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, ધૂમપ્રમા ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવીમેં હોતે હૈં, અથવા—રત્નપ્રમા, પંકપ્રમા, ધૂમપ્રમા ઓર

અહીં પણ ચતુષ્કસંયોગ કહેવો જોઈએ આ રીતે સીધી છેલ્લી ચતુષ્કસંયોગી લંગ આ પ્રમાણે આવશે—“ જાવ અહવા રચણપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ, તમાણ, અહે સત્તમાણ હોઝ્જા ” હવે વચ્ચેના લંગો પ્રકટ કરવામા આવે છે—(૬) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, પંકપ્રમા અને તમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૭) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, પંકપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને તમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૯) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે (૧૦) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, તમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે (૧૧) અથવા રત્નપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા અને ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૨-૧૩) પહેલા ત્રણ પદ સાથે અનુક્રમે તમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમા મૂકવાથી બીજા બે લંગ બને છે. (૧૪) અથવા રત્નપ્રમા, પંકપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને તમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૫) અથવા રત્નપ્રમા,

રત્નપ્રમાયાં ચ પદ્મપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ।

અથ ઉત્કૃષ્ટપદીનાં નૈરયિકાણાં પંચકસંયોગમજ્ઞાનાહ—‘અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ ય હોજ્જા ? ’ અથવા ઉત્કૃષ્ટપદીનો નૈરયિકાઃ રત્નપ્રમાયામ્, શર્કરાપ્રમાયામ્, વાલુકાપ્રમાયામ્, પદ્મપ્રમાયામ્, ધૂમપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, ‘અહવા રયણપ્પમાણ જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ ય હોજ્જા ૨ ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં યાવત્ શર્કરાપ્રમાયાં, વાલુકાપ્રમાયાં પદ્મપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ૨, ‘અહવા રયણપ્પમાણ જાવ પંકપ્પમાણ, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૨ ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં, યાવત્ શર્કરાપ્રમાયાં ચ, વાલુકાપ્રમાયાં પદ્મ-

તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમા મેં, ધૂમપ્રમા મેં તમઃપ્રમા મેં ઓર અધઃસપ્તમી મેં હોતે હૈં । ૨૦ ।

અથ ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિકોં કે પંચક સંયોગ સે ઉત્પન્ન અંગોં કા કથન કિયા જાતા હૈ—‘અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ? ’ અથવા—વે ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં હોતે હૈં, શર્કરાપ્રમા મેં હોતે હૈં, વાલુકાપ્રમા મેં હોતે હૈં, પંકપ્રમા મેં ઓર ધૂમપ્રમા મેં હોતે હૈં, ‘અહવા—રયણપ્પમાણ જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ ય હોજ્જા ૨, અથવા રત્નપ્રમા મેં, યાવત્—શર્કરાપ્રમા મેં, વાલુકાપ્રમા મેં, પંકપ્રમા મેં ઓર તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં ૨, ‘અહવા રયણપ્પમાણ જાવ પંકપ્પમાણ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૩, અથવા રત્નપ્રમા મેં, યાવત્—શર્કરાપ્રમા મેં, વાલુકાપ્રમા મેં, પંકપ્રમા મેં ઓર

પદ્મપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૧૬) અથવા રત્નપ્રમા, ધૂમપ્રમા, તમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે .

હવે ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિકોના પંચક સંયોગથી બનતા અંગોનું સૂત્રકાર નીચે પ્રમાણે પ્રતિપાદન કરે છે—

“અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ હોજ્જા ” (૧) અથવા તે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકો રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા અને ધૂમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા રયણપ્પમાણ, જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા અને તમપ્રમામાં ઉત્પન્ન થાય છે ‘અહવા રયણપ્પમાણ, જાવ પંકપ્પમાણ, અહે સત્તમાણ ય હોજ્જા ” (૩) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પદ્મપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “અહવા રયણપ્પ

પ્રમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૩, 'અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ચ હોજ્જા ૪ ' અથવા રત્નપ્રમાયામ્, શર્કરાપ્રમાયામ્, વાલુકાપ્રમાયામ્, ધૂમપ્રમાયામ્, તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ ૪, એવં રયણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા પંચહં પંચકસંજોગો તહા માણિયવ્વં ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા રત્નપ્રમામ્ અમુશ્વત્સુ શર્કરાપ્રશૃતિષુ યથા પશ્ચાનાં નૈરયિકાણાં પંચકસંયોગો ભણિતસ્તથા અત્રાપિ પંચકસંયોગો ભણિતઽયઃ, 'જાવ અહવા રયણપ્પમાણ પકપ્પમાણ, જાવ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ' યાવત્ અથવા ઉત્કૃષ્ટપદિનો નૈરયિકા રત્નપ્રમાયાં વાલુકાપ્રમાયાં, પક્કપ્રમાયા ધૂમપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયાં ચ ભવન્તિ, અથવા રત્નપ્રમાયાં પક્કપ્રમાયાં યાવત્ ધૂમપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ।

અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ૩ ' અહવા રયણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ચ હોજ્જા ૪, અથવા રત્નપ્રમા મેં, શર્કરાપ્રમામેં, વાલુકાપ્રમા મેં, ધૂમપ્રમા મેં ઓર તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં ૪, ' એવં રયણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા પંચહં પંચકસંજોગો તહા માણિયવ્વં ' હસ તરહ સે રત્નપ્રમા કો નહીં છોડકર શર્કરાપ્રમા આદિ પૃથિવિયોં મેં જૈસા પાંચ નૈરયિકોં કા પંચક સંયોગ કહા ગયા હૈં ઉસી તરહ સે યહાં પર ભી પંચકસંયોગ કહના ચાહિયે—'જાવ અહવા રયણપ્પમાણ પંકપ્પમાણ જાવ અહે સત્તમાણ હોજ્જા' યાવત્ અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા મેં, વાલુકાપ્રમા મેં, પંકપ્રમા મેં, ધૂમપ્રમા મેં ઓર તમઃપ્રમા મેં હોતે હૈં, અથવા રત્નપ્રમા મેં, પકપ્રમા મેં યાવત્—ધૂમપ્રમા મેં, તમ પ્રમા મેં ઓર અધ સપ્તમી મેં હોતે હૈં ૧૫ । અથ

માણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ચ હોજ્જા ” (૪) અથવા રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને તમઃપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે “ એવ રયણપ્પમં અમુયંતેસુ જહા પંચહં પંચકસંજોગો તહા માણિયવ્વં ” આ પ્રમાણે રત્નપ્રમા પદને છોડ્યા વિના શર્કરાપ્રમા આદિ પૃથ્વીઓમા જેવો પાંચ નારકોનો પંચકસંયોગ પડેલા કહેવામા આવ્યો છે, એજ પ્રમાણે અહીં પણ પંચકસંયોગ કહેવો જોઈએ છેવલા પંચકસંયોગી ભગ આ પ્રમાણે બનશે. “ જાવ અહવા રયણપ્પમાણ, પંકપ્રમાણ, જાવ અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” અથવા તે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકો રત્નપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને તમઃપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે અથવા ઉપરના ચાર પદો અને અધ સપ્તમીમા તેઓ રત્નપ્રમા, પકપ્રમા, ધૂમપ્રમા, તમપ્રમા અને અધ સપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે

અથોત્કૃષ્ટપદિનાં નૈરયિકાયાં પટ્કસ યોગમજ્ઞાનાદ—‘ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કર-
પ્પમાણ, જાવ ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ય હોજ્જા ૧ ’ અથવા ઉત્કૃષ્ટપદિનો નૈરયિકાઃ
રત્નપ્રમાયાં, શર્કરાપ્રમાયાં યાવત્ વાલુકાયાં પદ્મપ્રમાયાં, ધૂમપ્રમાયાં, તમઃપ્રમાયાં
ચ ભવન્તિ ૧, ‘ અહવા રચણપ્પમાણ ય, જાવ ધૂમપ્પમાણ, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા
૨ ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ યાવત્ શર્કરાપ્રમાયાં, વાલુકાપ્રમાયાં, પદ્મપ્રમાયાં
ધૂમપ્રમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૨ । ‘ અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ
ય, જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ ય, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૩, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ, શર્ક-
રાપ્રમાયાં ચ, યાવત્ વાલુકાપ્રમાયાં ચ, પદ્મપ્રમાયાં ચ, તમપ્રમાયાં ચ અધઃસપ્તમ્યાં ચ
ભવન્તિ ૩, ‘ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુચપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ,
તમાણ, અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૪ ’ અથવા રત્નપ્રમાયાં, શર્કરાપ્રમાયાં, વાલુકા-

ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિકોં કે પટ્કસંયોગ સ્થે ઉત્પન્ન ભંગોં કો દિશ્વાયા જાતા
હૈ—‘ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ જાવ ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ય
હોજ્જા ૧ ’ અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી નૈરયિક રત્નપ્રમા સ્થે, શર્કરાપ્રમા સ્થે,
યાવત્-વાલુકાપ્રમા સ્થે, પંકપ્રમા સ્થે, ધૂમપ્રમા સ્થે, ઓર તમઃપ્રમા સ્થે
હોતે હૈ ૧, ‘ અહવા—રચણપ્પમાણ ય, જાવ ધૂમપ્પમાણ ય, અહેસત્ત-
માણ ય હોજ્જા ૨, અથવા—રત્નપ્રમા સ્થે, યાવત્-શર્કરાપ્રમા સ્થે, વાલુ-
કાપ્રમા સ્થે, પંકપ્રમા સ્થે, ધૂમપ્રમા સ્થે ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી સ્થે હોતે
હૈ ૨, અહવા રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ
અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ૩, અથવા—રત્નપ્રમા સ્થે, શર્કરાપ્રમા સ્થે, યાવત્
વાલુકાપ્રમા સ્થે, પંકપ્રમા સ્થે, તમઃપ્રમા સ્થે ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી સ્થે
હોતે હૈ ૩, ‘ અહવા—રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, વાલુચપ્પમાણ, ધૂમ-
પ્પમાણ, તમાણ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૪, અથવા—રત્નપ્રમા સ્થે શર્કરા-

હવે ઉત્કૃષ્ટપદી નારકોના પટ્કસંયોગી ભંગોને સૂત્રકાર પ્રકટ કરે છે—

“ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, જાવ ધૂમપ્પમાણ, તમાણ ય હોજ્જા ” (૧)
અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી નારકો રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા, ધૂમ
પ્રમા અને તમઃપ્રમામા ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રચણપ્પમાણ ય, જાવ ધૂમ-
પ્પમાણ, અહેસત્તમાણ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા,
વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા, ધૂમપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમા ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા
રચણપ્પમાણ ય, સક્કરપ્પમાણ ય, જાવ પંકપ્પમાણ, તમાણ, અહેસત્તમાણ ય
હોજ્જા ” (૩) અથવા તેઓ રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, પંકપ્રમા, તમઃ-
પ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ,
વાલુચપ્પમાણ, ધૂમપ્પમાણ તમાણ, અહેસત્તમાણ હોજ્જા ” (૪) અથવા તેઓ

પ્રમાયાં, ધૂમપ્રમાયા, તમઃપ્રમાયામ્ અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૪, ' અહવા રચણ-
પ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ જાવ અહેસત્તમાણ ચ હોજ્જા ૫ ' અથવા રત્ન-
પ્રમાયાં, શર્કરાપ્રમાયાં, પદ્મપ્રમાયાં યાવત્ ધૂમપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયાં ચ, અધઃસપ્તમ્યાં
ચ ભવન્તિ ૫, ' અહવા રચણપ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, જાવ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૬,
અથવા રત્નપ્રમાયાં વાલુકાપ્રમાયાં યાવત્ પદ્મપ્રમાયાં ધૂમપ્રમાયાં તમઃપ્રમાયામ્
અધઃસપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ૬, અથ સપ્તકસંયોગમાદ્—'અહવા રચણપ્પમાણ ચ, સક્ક-
રપ્પમાણ ચ, જાવ અહેસત્તમાણ ચ હોજ્જા ૭, અથવા રત્નપ્રમાયાં ચ શર્કરાપ્રમાયાં
ચ યાવત્ વાલુકાપ્રમાયાં ચ, પદ્મપ્રમાયાં ચ, ધૂમપ્રમાયાં ચ, તમઃપ્રમાયાં ચ, અધઃ
સપ્તમ્યાં ચ ભવન્તિ ? । એવ ચાત્ર પ્રક્રમે એકત્વે એકઃ દ્વિકસ યોગે પદ્મમ્ભાઃ ૬ ।

પ્રમાયે, વાલુકાપ્રમાયે, ધૂમપ્રમાયે એમ ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે
હૈં ૪ 'અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ પંકપ્પમાણ જાવ અહેસત્તમાણ
ચ હોજ્જા ૫, અથવા—રત્નપ્રમાયે, શર્કરાપ્રમાયે, પદ્મપ્રમાયે, ધૂમપ્રમા
મેં, તમઃપ્રમાયે એમ ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે હૈં ૫, 'અહવા રચણ-
પ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, જાવ અહેસત્તમાણ હોજ્જા ૬, અથવા—રત્નપ્રમા
મેં, વાલુકાપ્રમાયે, પદ્મપ્રમાયે, ધૂમપ્રમાયે, તમઃપ્રમાયે એમ ઓર અધઃ-
સપ્તમી મેં હોતે હૈં ૬, અથાં હાંકે સપ્તકસંયોગી ભંગકો દિશ્વાયાજાતા
હૈ—' અહવા રચણપ્પમાણ ચ, સક્કરપ્પમાણ ચ, જાવ અહેસત્તમાણ ચ
હોજ્જા ૭, અથવા—રત્નપ્રમાયે, શર્કરાપ્રમાયે યાવત્—વાલુકાપ્રમાયે,
પંકપ્રમાયે, ધૂમપ્રમાયે, તમઃપ્રમાયે એમ ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી મેં હોતે
હૈં ? હાંક ક્રમ મેં એકત્વમેં એક ભંગ, દ્વિકસ યોગ મેં ૬ ભંગ, ત્રિક

રત્નપ્રમા, શર્કરાપ્રમા, વાલુકાપ્રમા, ધૂમપ્રમા, તમઃપ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં
ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ, પંકપ્પમાણ જાવ અહે
સત્તમાણ હોજ્જા ” (૫) અથવા રત્નપ્રમામાં, શર્કરાપ્રમામાં, પદ્મપ્રમામાં, ધૂમ-
પ્રમામાં, તમ પ્રમામાં અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે ‘ અહવા રચણ-
પ્પમાણ, વાલુયપ્પમાણ, જાવ અહે સત્તમાણ હોજ્જા ” (૬) અથવા તેઓ રત્નપ્રમા,
વાલુકાપ્રમા, પદ્મપ્રમા, ધૂમપ્રમા, તમ પ્રમા અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે

હવે સૂત્રાન્તર તેમનો સમક્રમ યોગી ૧ લાગ પ્રકટ કરે છે—

“અહવા રચણપ્પમાણ, સક્કરપ્પમાણ ચ જાવ અહેસત્તમાણ હોજ્જા” અથવા
તે ઉત્કૃષ્ટપદ્મી નારંગે રત્નપ્રમા વાલુકાપ્રમા, પદ્મપ્રમા, ધૂમપ્રમા, તમ પ્રમામાં
અને અધઃસપ્તમીમાં ઉત્પન્ન થાય છે

આ ક્રમ અનુસાર તેમનો એકત્વનો એક ભંગ, દ્વિકસ યોગમાં ૬ ભંગ,

ત્રિક સંયોગે પચ્ચદશ ૧૫ । ચતુષ્કસંયોગે વિંશતિઃ ૨૦ । પચ્ચકસંયોગે પચ્ચદશ ૧૫, ષટ્કસંયોગે ષટ્ ૬ । સપ્તકસંયોગેત્વેક ૧ એવેતિ સર્વસ મેલનેન ચતુઃપષ્ટિર્ભક્ષા ભવન્તીતિ ॥ સૂ૦ ૧૨ ॥

। ઉત્કૃષ્ટજીવાનાં કોષ્ઠકમ્ ।

एकसंयोगी एको भङ्गः
उत्कृष्टेन सर्वे रत्नप्रभायाम् ?

(१)

द्विकसंयोगे षट् भङ्गाः—

१-२

१-३

१-४

१-५

१-६

१-७

त्रिकसंयोगे पञ्चदश भङ्गाः—

१-२-३

१-२-४

१-२-५

१-२-६

१-२-७

१-३-४

१-३-२

१-३-६

१-३-७

१-४-५

१-४-६

१-४-७

१-५-६

१-५-७

१-६-७

— — —

सर्वे-१५

चतुष्कसंयोगे विंशतिर्भङ्गाः

१-२-३-४

१-२-३-५

१-२-३-६

१-२-३-७

१-२-४-५

१-२-४-६

१-२-४-७

१-२-५-६

१-२-५-७

१-२-६-७

१-३-४-५

१-३-४-६

१-३-४-७

१-३-५-६

१-३-५-७

१-३-६-७

१-४-५-६

१-४-५-७

१-४-६-७

સયોગ મેં ૧૫ ભંગ, ચતુષ્કસંયોગ મેં ૨૦ ભંગ, પચ્ચક સંયોગ મેં ૧૫ ભંગ, ષટ્ક સંયોગ મેં ૬, ઓર સપ્તક સંયોગ મેં કેવલ ૧ હી ભંગ કહા ગયા હૈ । યે સ્વ ભંગ મિલ કર ૬૪ હોતે હૈ ॥ સૂ૦ ૧૨ ॥

ત્રિકસંયોગમાં ૧૫ ભંગ, ચતુષ્કસંયોગમાં ૨૦ ભંગ, પચ્ચકસંયોગમાં ૧૫ ભંગ, ષટ્કસંયોગમાં ૬ ભંગ અને સપ્તકસંયોગમાં ૧ ભંગ થાય છે. આ બધાં ભંગોનો સરવાળો ૬૪ થાય છે. ॥ સૂ. ૧૨ ॥

१-५-६-७

सर्वे—२०

पञ्चकयोगे पञ्चदश भङ्गाः

१-२-३-४-५

१-२-३-४-६

१-२-३-४-७

१-२-३-५-६

१-२-३-५-७

१-२-३-६-७

१-२-४-५-६

१-२-४-६-७

१-२-४-६-७

१-२-५-६-७

१-३-४-५-६

१-३-४-५-७

१-३-४-६-७

१-३-५-६-७

१-४-५-६-७

षट्कयोगे षड्भङ्गाः ।

१-२-३-४-५-६

१-२-३-४-५-७

१-२-३-४-६-७

१-२-३-५-६-७

१-२-४-५-६-७

१-२-४-५-६-७

सर्वे—६

सप्तसंयोगी एको भङ्गः रत्नप्रभादारभ्य अधःसप्तमीपर्यन्तमिति १।

सर्वे-१-६-१५-२०-१५-६१=६४ चतुष्पष्टिर्भङ्गा भवन्तीति ।

। अथ गाङ्गेयानगारस्य सप्तपृथिवी सम्बन्धिनो भङ्गाः सुखप्रबोधाय संक्षेपेण प्रदर्श्यन्ते ॥

समुच्चयेन एरुजीवस्य एकैकपृथिवीसंयोगे सप्त भङ्गाः ७

द्वयोर्जीवयोर्योगपद्येन एकैकपृथिवीगमनेन एकसंयोगिभङ्गा अपि सप्तैव ७

गाङ्गेय अनगार के अच्छी तरह से सात पृथिवीसंबंधी भंगों का बोध हो जावे इस ख्याल से संक्षेप से उन सातपृथिवीसंबंधी भंगों को प्रकट किया जाता है—

एक जीवक भंग—एक एक पृथिवी के संयोग में समुच्चय से एक जीव के ७ भंग होते कहे गये हैं ।

गाङ्गेय अणुगारने सात पृथ्वी संबंधी भंगोने। ज्याल आपवा भाटे सात पृथ्वी संबंधी लगेने सक्षिप्तभा प्रकट करवाभां आवे छे—

एक एवना ल ग—एक एक पृथ्वीना संयोगभा समुच्चयनी अपेक्षाअ
एक एवना ७ लंग कथा छे

દ્વયોર્જીવયોદ્વિકસંયોગે એકવિંશતિર્ભજ્ઞાઃ ૨૧ ઇતિ । પૂર્વોક્તસપ્તસ્ય સંમેલને
સર્વે અષ્ટાવિંશતિર્ભજ્ઞાઃ ૨૮

ત્રયાણાં ત્રિકસંયોગે ચતુરશીતિર્ભજ્ઞાઃ ૮૪ । તથાહિ એકસયોગે સપ્ત ૭

દ્વિકસંયોગે દ્વિચત્વારિંશત્ ૪૨

ત્રિકસંયોગે પञ्ચત્રિંશત્ ૩૫ એવં સર્વે ચતુરશીતિઃ ૮૪

एषां दशभिर्गुणितानां चतुर्भिर्भागे हते चतुर्णां नैरयिकाणां दशाधिकशतद्वय-
भज्ज्ञाः २१० लभ्यन्ते ते एत्राधः प्रदर्श्यन्ते—

चतुर्णाम्—एकसंयोगे भज्ज्ञाः सप्त ७ द्विकसंयोगे विकल्पत्रयेण त्रिषष्टिर्भज्ज्ञाः ६३

ત્રિકસંયોગે વિકલ્પત્રયેણ પञ્ચાધિકશતભજ્ઞાઃ ૧૦૫

ચતુષ્કસંયોગે એકવિકલ્પેન પञ्ચત્રિંશદ્ભજ્ઞાઃ ૩૫

एवं सर्वे दशाधिकशतद्वयम् २१०

दो जीवके भंग—दो जीव जब एक साथ एक एक पृथिवी में गमन
करते हैं तब इस दृष्टि से एकसंयोगी भंग भी स्नान ही होते हैं

दो जीव के द्विकसंयोग में २१ भंग होते हैं इनमें पूर्वोक्त ७ भंग
मिला देने पर कुल २८ भंग कहे गये हैं

तीन जीवके भंग—तीन जीवों के त्रिकसंयोगमें ८४ भंग इस प्रकारसे
होते कहे गये हैं—एक संयोगमें ७ द्विकसंयोग में ४२ त्रिकसंयोगमें ૩૫

૮૪ इनमें ૧૦ का गुणा करने पर ૮४० होते हैं इन ૮४० में भाग
देने पर २१० भंग आते हैं यही बात नीचे प्रकट की जाती है

चार जीवके भंग—चार जीवों के एकसंयोग में भंग ७ द्विकसंयोग
में विकल्पत्रय से ૬૩ भंग त्रिकसंयोग में विकल्पत्रय से ૧૦૫
चतुष्कसंयोग में एक विकल्प से ૩૫ ” २१० भंग

બે જીવના ભંગ—બે જીવ જ્યારે એક એક સાથે એક એક પૃથ્વીમાં
ગમન કરે છે ત્યારે એકસયોગી ભંગ પણ સાત જ થાય છે.

બે જીવના દ્વિક સંયોગમાં ૨૧ ભંગ થાય છે તેમાં પૂર્વોક્ત ૭ ભંગ
ઉમેરતા કુલ ૨૮ ભંગ થાય છે

ત્રણ જીવના ભંગ—ત્રણ જીવના ત્રિકસંયોગમાં ૮૪ ભંગ આ પ્રમાણે
કહ્યા છે—એક સંયોગમાં ૭, દ્વિક સંયોગમાં ૪૨, ત્રિક સંયોગમાં ૩૫ કુલ ૮૪

૮૪ ના ૧૦ ગુણા ૮૪૦ થાય છે આ ૮૪૦ ના ૪ ભાગ પાડતા ૨૧૦
ભંગ આવે છે, એ જ વાત નીચેના કોઠામાં પ્રકટ કરી છે—

ચાર જીવના ભંગ—ચાર જીવના એક સંયોગમાં ૭ ભંગ, દ્વિક સંયોગમાં
વિકલ્પત્રયના ૬૩ ભંગ, ત્રિક સંયોગમાં વિકલ્પત્રયના ૧૦૫ ભંગ, ચતુષ્ક
સંયોગમાં ૧ વિકલ્પથી ૩૫ ભંગ, કુલ ૨૧૦ ભંગ.

एषामेका दशभिर्गुणितानां पञ्चभिर्भागे हते पञ्चानां द्विपष्ट्युत्तरचतुःशतभङ्गाः
४६२ । ते एवाधः प्रदर्श्यन्ते—

पञ्चानाम्—एकसंयोगे सप्त७ द्विकसंयोगे विकल्पचतुष्टयेन चतुरशीतिर्भङ्गाः ८४

त्रिकसंयोगे विकल्पपट્केन दशाधिकशतद्वयभङ्गाः २१०

चतुष्कसंयोगे विकल्पचतुष्टयेन चत्वारिंशदधिकैकशतभङ्गाः १४०

पञ्चकसंयोगे एकविकल्पेन एकविंशतिर्भङ्गाः २१

एवं सर्वे द्विपष्ट्युत्तरचतुःशतभङ्गाः ४६२ भवन्ति एषां द्वादशभिर्गुणितानां
षड्भिर्भागे हते षण्णां जीवानां चतुर्विंशत्यधिकनवशतभङ्गाः ९२४ भवन्ति ते एव
अग्रे प्रदर्श्यन्ते—

षण्णाम्—एकસંયોગે સપ્ત ૭ દ્વિકસંયોગે વિકલ્પ પૃષ્ઠકેન પૃષ્ઠાધિકશતભંગાઃ ૧૦૫
ત્રિકસંયોગે વિકલ્પદશકેન પૃષ્ઠાશદુત્તરશતત્રયભંગાઃ ૩૫૦ ચતુષ્કસંયોગે

इन २१० में ११ का गुणा करने पर २३१० होते हैं—इनमें ५ का
भाग देने पर पांच के ४६२ भंग होते हैं जो हल प्रकार से हैं—

पांच जीवके भंग—पांच जीवों के एक संयोग में ७ भंग द्विक
संयोग में विकल्पचतुष्टयसे ८४ भंग त्रिक संयोग ६ विकल्पों को लेकर
२१० ” चतुष्कसंयोग में चार विकल्पों के लेकर १४० ” पंचक संयोग
में एक विकल्प को लेकर २१ भंग ४६२ भंग

इन ४६२ भंगों में १२का गुणा करने पर ५५४४ होते हैं इनमें ६का
भाग करनेपर ६जीवों के ९२४भंग होते हैं जो नीचे दिखाये जाते हैं—

छह जीवोंके भंग—छह जीवों के एक संयोग में ७ भंग द्विक संयोग
में पांच विकल्पों को लेकर १०५ भंग त्रिकसंयोग में दश विकल्पों
को लेकर ३५० भंग

આ ૨૧૦ ને ૧૧ વડે ગુણતા ૨૩૧૦ આવે છે તેના પાચ ભાગ
પાડતા ૪૬૨ ભગ આવે છે, તે નીચે પ્રમાણે સમજવા

પાચ છવતા ભગ—પાચ છવોના એક સંયોગમાં ૭ ભંગ, દ્વિક સંયો-
ગમાં ૪ વિકલ્પ દ્વારા ૮૪ ભગ, ત્રિક સંયોગમાં ૬ વિકલ્પ દ્વારા ૨૧૦ ભંગ,
ચતુષ્ક સંયોગમાં ૪ વિકલ્પ દ્વારા ૧૪૦ ભગ, પચક સંયોગમાં ૧ વિકલ્પ
દ્વારા ૨૧ ભંગ, કુલ ૪૬૨ ભંગ

આ ૪૬૨ ભગને ૧૨ વડે ગુણતા=૫૫૪૪ આવે છે. તેને ૬ વડે
ભાગતા ૬ છવોના ૯૨૪ ભગ આવે છે. તે નીચે પ્રમાણે છે—

છ છવતા ભંગ—છ છવોના એક સંયોગમાં ૭ ભગ, દ્વિકસંયોગમાં
પાચ વિકલ્પ દ્વારા ૧૦૫ ભંગ, ત્રિકસંયોગમાં ૧૦ વિકલ્પ દ્વારા ૩૫૦ ભગ,

विकल्पपञ्चकेन पञ्चाशदुत्तरशतत्रयभङ्गाः ३५० पञ्चकसंयोगे विकल्पपञ्चकेन पञ्चोत्तरशतभङ्गाः १०५ षट्कसंयोगे एकविकल्पेन सप्तभङ्गाः ७

सर्वे चतुर्विंशत्यधिकनवशतभङ्गा ९२४ भवन्ति । एषां त्रयोदशभिर्गुणितानां सप्तभिर्भागे हते सप्तानां जीवानां षोडशाधिकसप्तदशशतभङ्गाः १७१६ जायन्ते ते एवाधः प्रदर्श्यन्ते—

सप्तानाम्—एकसंयोगे—सप्त७ द्विकसंयोगे विकल्पषट्केन पञ्चविंशत्यधिकैकशतभङ्गाः १२६ । त्रिकसंयोगे पञ्चदशविकल्पैः पञ्चविंशत्यधिकपञ्चशतभङ्गाः ५२५ भवन्ति । चतुष्कसंयोगे विंशतिविकल्पैः सप्तशतभङ्गाः ७०० पञ्चकसंयोगे पञ्चदशविकल्पैः पञ्चदशाधिकत्रिशतभङ्गाः ३१५

षट्कसंयोगे विकल्पषट्केन द्विचत्वारिंशद् भङ्गाः ४२ सप्तकसंयोगे एकविकल्पेन एक एव भङ्गः १

चतुष्क संयोग में पांच विकल्पों को लेकर ३५० भंग, पंच संयोगी १०५ भंग षट्क संयोग में एक विकल्प को लेकर ७ भंग ये सब भंग ९२४ होते हैं । इनमें १३ का गुणा करने पर और आगन राशिमें ७का भाग देने पर सात जीवों के १७१६ भंग हो जाते हैं । यह बात नीचे दिखाई जाती है

सात जीवों के एक संयोगमें ७ भंग सात जीवों के द्विक संयोग में छह विकल्पों को लेकर १२६ भंग ।

सात जीवों के त्रिक संयोग में १५ विकल्पों को लेकर ५२५ भंग ।

चतुष्कसंयोग में २० विकल्पों को लेकर ७०० भंग ।

पंचक संयोग में १५ विकल्पों को लेकर ३१५ भंग ।

षट्क संयोग में ६ विकल्पों को लेकर ४२ भंग ।

सप्तक संयोग में एक विकल्प को लेकर १ भंग । ये सब भंग

चतुष्क संयोगमां पांच विकल्प द्वारा ३५० भंग, पंचक संयोगी १०५ भंग, षट्क संयोगमां १ विकल्पना ७ भंग कुल ६२४ भंग।

ते ६२४ ने १३ वडे गुणुता १२०१२ आवे तेने ७ वडे लागता १७१६ भंग सात जिवोना आवे छे, ओ बात नीचे स्पष्ट करी छे—

सात जिवोना भंग—सात जिवोना ओक संयोगमां ७ भंग, सात जिवोना द्विकसंयोगमां ६ विकल्पे द्वारा १२६ भंग, सात जिवोना त्रिकसंयोगमां १५ विकल्पे द्वारा ५२५ भंग, सात जिवोना चतुष्क संयोगमां २० विकल्पे द्वारा ७०० भंग, सात जिवोना पंचक संयोगमां १५ विकल्पे द्वारा ३१५ भंग, षट्क संयोगमां ६ विकल्पे द्वारा ४२ भंग, सात जिवोना सप्तक संयोगमा १ विकल्प द्वारा १ भंग, कुल १७१६ भंग

सर्वे षोडशाधिकसप्तदशशतभङ्गाः १७१६ भवन्ति एषां चतुर्दशभिर्गुणिताना-
मष्टभिर्भागे हते अष्टानां जीवानां त्र्यधिकत्रिसहस्रभङ्गाः ३००३ भवन्ति, ते
एवाधः प्रदर्श्यन्ते—

अष्टानाम्—एकसंयोगे—७ द्विकसंयोगे सप्तविकल्पैः सप्तचत्वारिंशदधिकैक-
शतभङ्गाः १४७

त्रिकसंयोगे एकविंशतिविकल्पैः पञ्चत्रिंशदधिकसप्तशतभङ्गाः ७३५ चतु-
ष्कसंयोगे पञ्चत्रिंशद्विकल्पैः पञ्चविंशत्यधिकद्वादशशतभङ्गाः १२२५ पञ्चकसंयोगे
पञ्चत्रिंशद्विकल्पैः पञ्चत्रिंशदधिकसप्तशतभङ्गाः ७३५। षट्कसंयोगे एकविंशति-
विकल्पैः सप्तचत्वारिंशदधिकैकशतभङ्गाः १४७

सप्तसंयोगे सप्तविकल्पैः सप्तभङ्गाः ७ भवन्ति । सर्वे त्र्यधिकत्रिसहस्रभङ्गाः ३००३
पूर्वोक्तानां त्र्यधिकत्रिसहस्र ३००३ भङ्गानां पञ्चदशगुणितानां नवभिर्भागे हते
नवानां जीवानां पञ्चाधिकपञ्चसहस्रभङ्गाः ५००५ भवन्ति, ते एवाधः प्रदर्श्यन्ते—

मिल कर १७१६ होते हैं ।

आठ जीवके भंग—इन १७१६ भंगों में १४ से गुणा करने पर और
गुणितराशि में ८ का भाग देने पर आठ जीवों के भंग ३००३ होते हैं
इन्हे नीचे प्रकट किया जाता है आठ जीवों के एक संयोग में ७ भंग
आठ जीवों के द्विक संयोग में सात विकल्पों को लेकर १४७ भंग ।

त्रिक संयोग में २१ विकल्पों को लेकर ७३५ भंग ।

चतुष्क संयोग में ३५ विकल्पों को लेकर १२२५ भंग ।

पञ्चक संयोग में ३५ विकल्पों को लेकर ७३५ भंग ।

षट्क संयोग में २१ विकल्पों को लेकर १४७ भंग ।

सप्तक संयोग में सात विकल्पों को लेकर ७ भंग ३००३ भंग ।

नव जीवोंके भंग—इन ३००३ में १५ का गुणा करने पर और आगत
राशिमें ९ का भाग देनेपर नौ जीवों के ५००५ भंग होते हैं । जो

ते १७१६ ने १४ वडे शुद्धीने गुणा करने ८ वडे लागता आठ छवोना
३००३ लग आवे छे, तेमने नीचे प्रकट छवामा आया छे—

आठ छवना भंग—आठ छवोना ओक संयोगमा ७ भंग, आठ
छवोना द्विक संयोगमा सात विक्षेपोना १४७ भंग, आठ छवोना त्रिक
संयोगमा २१ विक्षेपोना ७३५ भंग, आठ छवोना चतुष्क संयोगमा ३५
विक्षेपोना १२२५ भंग, आठ छवोना पञ्चक संयोगमा ३५ विक्षेपोना
७३५ भंग आठ छवोना षट्क संयोगमा २१ विक्षेपोना १४७
भंग, आठ छवोना सप्तक संयोगमा ७ विक्षेपोना ७ भंग कुल ३००३ भंग

નવાનામ્-એકસંયોગે-૭ દ્વિકસંયોગે-અષ્ટમિર્વિકલ્પૈઃ અષ્ટાષ્ટયવિકૈકશતમ્
૧૬૮ ત્રિકસંયોગે-અષ્ટાવિંશતિર્વિકલ્પૈઃ અશીત્યધિકનવશતમઙ્ગાઃ ૧૮૦

ચતુષ્કસંયોગે-પદ્મપંચાશદ્વિકલ્પૈઃ પદ્મચધિકૈકોનવિંશતિશતમઙ્ગાઃ ૧૯૬૦

પશ્ચકસંયોગે-સપ્તતિ ૭૦ વિકલ્પૈઃ સપ્તત્યધિકચતુર્દશશતમઙ્ગા ૧૪૭૦

૪ કસ યોગે-પદ્મપંચાશદ્ વિકલ્પૈઃ ત્રિનત્યધિકત્રિશતમઙ્ગાઃ ૩૯૨

સપ્તકસંયોગે-અષ્ટાવિંશતિવિકલ્પૈઃ અષ્ટાવિંશતિર્મઙ્ગાઃ ૨૮ સર્વે પશ્ચાધિક-
પશ્ચસહસ્ર મઙ્ગાઃ ૫૦૦૫ ભવન્તિ ।

एषां षोडशभिर्गुणितानां दशभिर्भागे हते दशानां जीवानाम्-अष्टाधिकाष्ट-
सहस्रमङ्गाः ८००८ भवन्ति ते एवाधः प्रदर्श्यन्ते—

दशानाम्-एकसंयोगे-सप्त ७ द्विकसंयोगे नवमिर्विकल्पैः एकोननवत्यधिकैक-
शतमङ्गाः १८९

નીચે દિશાયે જાતે જાતે હૈં-નૌ જીવોં કે એક સંયોગ હૈં ૭ ભંગ, નૌ જીવોંકે દ્વિક સંયોગ હૈં આઠ વિકલ્પોં કો લેકર ૧૬૮ ભંગ । ત્રિક સંયોગમેં ૨૮ વિકલ્પોં કો લેકર ૧૮૦ ભંગ । નૌ જીવોંકે ચતુષ્ક સંયોગ મેં ૫૬ વિકલ્પોં કો લેકર ૧૯૬૦ ભંગ । પંચક સંયોગ મેં ૭૦ વિકલ્પોં કો લેકર ૧૪૭૦ ષટ્ક સંયોગ મેં ૫૬ વિકલ્પોં કો લેકર ૩૯૨ ભંગ સપ્તક સંયોગ મેં ૨૮ વિકલ્પોં કો લેકર ૨૮ ભંગ ૫૦૦૫ ભંગ

દસ જીવકે ભંગ-इन ५००५को १६से गुणित करने पर और आगत राशि में १० का भाग देने पर १० जीवों के ८००८ भंग होते हैं जो नीचे इस प्रकार से दिखाये गये हैं दश जीवों के एक संयोगमें ७भंग ।

दश जीवों के एक संयोग में ७ भंग । द्विक संयोग में नौ विकल्पों के लेकर १८९ भंग । त्रिक संयोग में २६ विकल्पों को लेकर

આ ૩૦૦૩ ને ૧૫ વડે ગુણી ગુણાકારને ૬ વડે ભાગતા નવ જીવોના ૫૦૦૫ ભંગ થાય છે, તે નીચે પ્રમાણે સમજવા—

નવ જીવોના ભંગ—નવ જીવોના એક સંયોગમાં ૭ ભંગ, નવ જીવોના દ્વિક સંયોગમાં ૮ વિકલ્પના ૧૬૮ ભંગ, નવ જીવોના ત્રિક સંયોગમાં ૨૮ વિકલ્પના ૬૮૦ ભંગ, નવ જીવોના ચતુષ્ક સંયોગમાં ૫૬ વિકલ્પના ૧૯૬૦ ભંગ, નવ જીવોના પંચક સંયોગમાં ૭૦ વિકલ્પના ૧૪૭૦ ભંગ, નવ જીવોના ષટ્ક સંયોગમાં ૫૬ વિકલ્પના ૩૯૨ ભંગ, સપ્તક સંયોગમાં ૨૮ વિકલ્પના ૨૮ ભંગ, કુલ ૫૦૦૫ ભંગ

આ ૫૦૦૫ ને ૧૬ વડે ગુણીને ગુણાકારને ૧૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ જીવોના ૮૦૦૮ ભંગ આવે છે, તે નીચે પ્રમાણે છે—

त्रिकसंयोगे—पट्विंशद्विकल्पैः पण्यधिकद्वादशगतभङ्गाः १२६०
चतुष्कसंयोगे—चतुरशीति विकल्पैः चत्वारिंशदधिकैक्योनत्रिंशच्छतभङ्गाः २९४०
पञ्चकसंयोगे—पट्विंशत्यधिकैक्यगतविकल्पैः पट्चत्वारिंशदधिकपट्विंशति-
शतभङ्गाः २६४६

पट्कसंयोगे—पट्विंशत्यधिकैक्यशतविकल्पैः द्व्यशित्यधिकाष्टशतभङ्गाः ८८२
सप्तकसंयोगे—चतुरशीतिविकल्पैः चतुरशीतिभङ्गाः ८४

सर्वे—अष्टाधिकाष्टसहस्रभङ्गाः ८००८ भवन्ति ।

एषां सप्तदशभिर्गुणितानाम् एकादशभिर्भागे हृते एकादशानां जीवानां पट्-
सप्तत्युत्तरत्रिंशतधिकद्वादशसहस्रभङ्गाः १२३७६ भवन्ति ।

एवं बहुश्रुताद् विज्ञायाग्रेऽपि भङ्गाः सम्पादनीयाः, ग्रन्थविस्तरभयाद्
विरम्यतेऽस्माभिः ।

संख्यातानामसंख्यातानामुत्कृष्टानां च नैरयिकाणां भङ्गसंख्या स्वस्वस्थाने
प्रदर्शितेति तत्र विलोकनीयेति ।

१२६० भग चतुष्क संयोग में ८४ विकल्पों को लेकर २९४० भग ।
पचक संयोग में १२६ विकल्पों को लेकर २६४६ भग । षट्क संयोग
में १२६ विकल्पों को लेकर ८८२ भग । सप्तक संयोग में चौरासी
विकल्पों को लेकर ८४ भग । सबजोड़ ८००८ भग ।

ग्यारह जीवके भग—इन ८००८ को १७ से गुणित करने पर एवं
आगत राशिमें ११ का भाग देने पर ११ जीवों के भग १२३७६ होते
हैं । इसके आगे के भग बहुश्रुत ज्ञानी से जान कर घना लेना चाहिये ।
ग्रन्थविस्तार के भय से हमने उन्हें यहाँ नहीं लिखा है ।

दस छवना लग—दस छवना अष्ट संयोगमा ७ भंग, दस छवना
द्विक संयोगमा ६ विकल्पना १८६ लग, दस छवना त्रिक संयोगमा ३६
विकल्पना १२६० लग, दस छवना चतुष्क संयोगमा ८४ विकल्पना २६४०
लग, दस छवना पचक संयोगमा १२६ विकल्पना २६४६ लग, दस छवना
षट्क संयोगमा १२६ विकल्पना ८८२ लग, दस छवना सप्तक संयोगमा
८४ विकल्पना ८४ लग, कुल ८००८ भंग

अगियार छवना लग—आ ८००८ ने १७ वटे गुणी गुणाकारने ११
वटे भागवाधी अगियार छवना १२३७६ भंग आवे छे, त्यारपणीना छवना
भंगो बहुश्रुतजानी पने सल्ल देवा ग्रन्थ विस्तारना लयधी अमे ने
भंगो अही अ प्या नरो

અથ—એકત આરમ્ભ્ય દશપર્યન્તાનાં જીવાનાં સંખ્યાતાસંખ્યાતોત્કૃષ્ટાનાં ચ સર્વસંખ્યા સંકલનેનઃ મજ્ઞ-સંખ્યા પ્રદર્શ્યતે—

એકજીવસ્ય સપ્ત ૭

દ્વયોર્જીવયોઃ અષ્ટાવિંશતિઃ ૨૮

ત્રયાણાં જીવાનાં ચતુરશીતિઃ ૮૪

ચતુર્ણાં જીવાનાં દશાધિકશતદ્વયમ્ ૨૧૦

પચ્ચાનાં જીવાનાં દ્વિપષ્ટચધિક-શતચતુષ્ટમ્ ૪૬૨

ષણ્ણાં જીવાનામ્-ચતુર્વિંશત્યધિકાનિ નવશતાનિ ૯૨૪

સપ્તાનાં જીવાનામ્-ષોડશાધિકાનિ સપ્તદશશતાનિ ૧૭૧૬

અષ્ટાનાં જીવાનામ્-ઽપધિકસહસ્રત્રયમ્ ૩૦૦૩

નવાનાં જીવાનામ્-પચ્ચાધિકસહસ્રપચ્ચક્રમ્ ૫૦૦૫

દશાનાં જીવાનામ્ અષ્ટાધિકાદસહસ્રમ્ ૮૦૦૮

એકત આરમ્ભ્ય દશપર્યન્તાનાં જીવાનાં સર્વસંકલનયા સર્વે મજ્ઞાઃ સપ્તચત્વા-
રિંશદુત્તરચતુઃશતાધિકૈકોનવિંશતિસહસ્રાણિ ૧૯૪૪૭

સંખ્યાત, અસંખ્યાત ઔર ઉત્કૃષ્ટ નૈરયિકૌં કી મંગસંખ્યા હમને ઉન ૨ સ્થાનોં પર દિશ્વા હી દી હૈ અતઃ વહીં સે યહ જાન લેની ચાહિયે।

એક સે લેકર ૧૦ જીવોં તક કી ઔર સંખ્યાત, અસંખ્યાત ઔર ઉત્કૃષ્ટ જીવોં કી સર્વસંખ્યા કી સંકલનાસે મંગસંખ્યા હસ પ્રકારસે હૈ—

એક જીવ કે ૭ મંગ, દો જીવ કે ૨૮ મંગ, ત્રીન જીવ કે ૮૪ મંગ ચાર જીવ કે ૨૧૦ મંગ, પાંચ જીવોં કે ૪૬૨ મંગ, છહ જીવોં કે ૯૨૪ મંગ સાત જીવોં કે ૧૭૧૬ મંગ, આઠ જીવોં કે ૩૦૦૩ મંગ, નૌ જીવોં કે ૫૦૦૫ મંગ, દશ જીવોં કે ૮૦૦૮ મંગ એક સે દશ પર્યન્ત જીવોં કે ૧૯૪૪૭ કુલ મંગ સંખ્યા હોતી હૈ ।

સંખ્યાત, અસંખ્યાત અને ઉત્કૃષ્ટ નૈરયિકૌંની ભંગ સંખ્યા તેમના વિષે આગળ આપેલા સૂત્રોમાં આપી હીધી છે, તે ત્યાંથી જ સમજી લેવી.

૧ થી ૧૦ સુધીનાં અને સંખ્યાત, અસંખ્યાત અને ઉત્કૃષ્ટ જીવોંની સર્વ સંખ્યાની સંકલના દ્વારા ભંગ સંખ્યા આ પ્રમાણે છે—

૧ જીવના ૭ ભંગ, ૨ જીવના ૨૮ ભંગ, ૩ જીવના ૮૪ ભંગ, ૪ જીવના ૨૧૦ ભંગ, ૫ જીવના ૪૬૨ ભંગ, ૬ જીવના ૯૨૪ ભંગ, ૭ જીવના ૧૭૧૬ ભંગ, ૮ જીવના ૩૦૦૩ ભંગ, ૯ જીવના ૫૦૦૫ ભંગ, ૧૦ જીવના ૮૦૦૮ ભંગ. કુલ ભંગ સંખ્યા ૧૯૪૪૭

संख्यातानां सर्वे भङ्गाः सप्तत्रिंशदधिक-त्रयस्त्रिंशच्छतानि ३३३७

असंख्यातानां सर्वे भङ्गाः अष्टपञ्चाशदधिकषट्त्रिंशच्छतानि ३६५८

उत्कृष्टानां सर्वे भङ्गाः-चतुष्पष्टिः ६४

त्रयाणां सर्वसंकलने भङ्गाः एकोनषष्ट्यधिकसप्ततिशतानि ७०५९

एवम्-एकादि दशान्तानां भङ्गाः सप्तचत्वारिंशदुत्तरचतुःशताधिकैकोनविंशतिसहस्राणि १९४४७

संख्यातासंख्यातोत्कृष्टेति त्रयाणां भङ्गाः एकोनषष्ट्यधिकसप्ततिशतानि ७०५९

इति नैरयिकप्रवेशनके सर्वे भङ्गाः षडुत्तरपञ्चशताधिकषट्त्रिंशतिसहस्राणि...२६५०६ ॥ सू० १२॥

मूलम्—“एयस्स णं भंते ! रयणप्पभा पुढवि नेरइय-पवेसणगस्स, सक्करप्पभा पुढवि नेरइयप्पवेसणगस्स जाव अहे-सत्तमा पुढवि नेरइयपवेसणगस्स य कयरे कयरोहिंतो जाव विसेसाहिया वा ? गंगेया ! सवत्थो वा अहेसत्तमा पुढवि नेर-इयपवेसणए तसप्पभा पुढवीनेरइयपवेसणए असंखेज्जगुणे एवं पडिलोमगं जाव रयणप्पभा पुढवि नेरइय पवेसणए असंखे-ज्जगुणे ॥ सू० १३ ॥

छाया—एतस्य खलु भदन्त ! रत्नप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकस्य, गर्कराप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकस्य यावत् अधःसप्तमी पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकस्य च कतरे कतरेभ्यो यावत् विशेषाधिका वा ? गाङ्गेय ! सर्वस्तोकमधःसप्तमी पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकं, तमःप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकम् असंख्येयगुणम्, एव प्रतिलोमकं यावत् रत्नप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकम् असंख्येयगुणम् ॥ सू० १३॥

संख्यात जीवों की भग संख्या ३३३७ असंख्यात जीवों की भग संख्या ३६५८ उत्कृष्ट जीवों की भग संख्या ६४ कुल भग संख्याका योग (जोड़) ७०५९ ।

दोनों भग संख्या का योग $३३३७ + ७०५९ = २६५०६$ इतने भग नैरयिक प्रवेशनक में होने हैं ॥ सू० १२॥

संख्यात जीवों की भग संख्या ३३३७ भग, असंख्यात जीवों की भग संख्या ३६५८

भग, उत्कृष्ट जीवों की भग संख्या ६४ कुल भग संख्याका योग ७०५९ ।

नैरयिक प्रवेशनक की भग संख्या २६५०६ भग है ॥ सू० १२॥

ટીકા—અથ રત્નપ્રમાદિ નૈરયિકપ્રવેશનકસ્યાલ્પવદ્વત્વાદિકં પ્રરૂપયિતુમાદ —‘ એયસ્સ ણં મંતે ! इत्यादि । ‘ એયસ્સ ણં મંતે ! રચણપ્પમા પુઢવિનેરહ્ય-પવેસણગસ્સ, સદ્ધકરપ્પમા પુઢવિનેરહ્યપ્પવેસણગમ્મ ’ જાવ અદ્દેસત્તમા પુઢવિ-નેરહ્યપવેસણગસ્સ ય કયરે કયરેહિંતો જાવ વિસેસાદિયા વા ? ’ હે ભદન્ત ! એતસ્ય સ્વલુ રત્નપ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય, શર્કરાપ્રમા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનકસ્ય યાવત્ વાલુકાપ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય પદ્મપ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય, ધૂમપ્રમાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય, તમઃપ્રમાપૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય, અધઃસપ્તમી પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય ચ મન્યે કતરાણિ-કતરેભ્યો યાવત્ સ્તોકાનિ વા વહુકાનિ વા તુલ્યાનિ વા ભવન્તિ ? इति गाङ्गे-

ટીકાર્થ—ઇસ સૂત્રદ્વારા સૂત્રકારને રત્નપ્રમા આદિકોં મેં નૈરયિક પ્રવેશનક કા અલ્પ બહુત્વ પ્રરૂપિત કિયા હૈં, ઇસમેં ગાંગેયને પ્રશ્નસે એસા પૂછા હૈં—હે ભદન્ત ! યે જો ‘ એયસ્સ ણં મંતે ! રચણપ્પમા પુઢવિનેર-હ્યપવેસણગસ્સ ય કયરેકયરેહિંતો જાવ વિસેસાદિયા વા ’ રત્નપ્રમા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનક, શર્કરાપ્રમા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનક, યાવત્-વાલુકા-પ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનક, પદ્મપ્રમા પૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનક, ધૂમપ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનક, તમઃપ્રમા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનક ઓર અધઃસપ્તમી પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનક કહે ગયે હૈં સો ઇનકે બીચ મેં કૌન પ્રવેશનક કિન પ્રવેશનકોં સે યાવત્-સ્તોક હૈં ? કૌન પ્રવેશનક કિન પ્રવેશનકોંસે વહુત હૈં કૌન પ્રવેશનક કિન પ્રવેશનકોંકે વરાવર હૈં ? ઓર કૌન પ્રવેશન કિન પ્રવેશનકોંસે વિશેષાધિક હૈં ? ઇસ ગાંગેય કે પ્રશ્નકે

ટીકાર્થ—આ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારે રત્નપ્રમા આદિ પૃથ્વીઓમા નૈરયિક પ્રવેશનકની અલ્પ બહુતા પ્રકટ કરી છે—ગાંગેય અણુગાર આ વિષયને અનુ-લક્ષીને મહાવીર પ્રશ્નને એવો પ્રશ્ન કરે છે કે—“ એયસ્સ ણ મંતે ! ” इत्यादि.

હે ભદન્ત ! રત્નપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, શર્કરાપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, વાલુકાપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, પદ્મપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, ધૂમપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, તમઃપ્રમાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક અને અધઃ-સપ્તમીપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક, આ જે સાત નૈરયિક પ્રવેશનક કહ્યા છે તેમાથી કયા કયા પ્રવેશનક કયા કયા પ્રવેશનકો કરતાં અલ્પ છે ? કયા કયા પ્રવેશનક કયા કયા પ્રવેશનક કરતાં અધિક છે ? કયા કયા પ્રવેશનક કયા કયા પ્રવેશનકોની બરાબર છે ? અને કયા કયા પ્રવેશનક કયા કયા પ્રવેશનક કરતાં વિશેષાધિક છે ?

यस्य प्रश्नः, भगवानाह—‘गंगेया ! सव्यत्थो वे अहे सत्तमा पुढवि नेरइयपवेसणए’
 हे गाङ्गेय ! सर्वस्तोकम् अधःसप्तमी पृथिवीनैरयिकप्रवेशनकं भवति, तद्गामिनां
 शेषापेक्षया स्तोकत्वात् ‘तमा पुढवि नेरइयपवेसणए असंखेज्जगुणे’ तदपेक्षया
 तमःप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनम् असंख्येयगुणं भवति, तद्गामिनाम् असंख्या-
 तगुणत्वात् । ‘एव पडिलोमगं जाव रयणप्पभा पुढवि नेरइयपवेसणए असंखे-
 ज्जगुणे’ एवं पूर्वोक्तरीत्या प्रतिबोधकम् उत्तरोत्तरापेक्षया पूर्वपूर्वकं यावत्—
 तमःप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकापेक्षया धूमप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम्
 असंख्यातगुणं भवति, तद्गामिनामपि असंख्यातगुणत्वात्, तथा धूमप्रभा पृथिवी
 नैरयिकप्रवेशनकापेक्षया पङ्कप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम् असंख्यातगुणं भवति
 उत्तर में प्रश्नु कहते हैं—‘गंगेया ! सव्यत्थोवे अहे सत्तमा पुढवि नेरइय
 पवेसणए’ हे गाङ्गेय ! सबसे कम अधःसप्तमी पृथिवी नैरयिक प्रवेश-
 नक है, क्यों कि इसमें जानेवाले जीवों की संख्या शेष प्रवेशनकों की
 अपेक्षा कम होती है ‘तमा पुढवि नेरइयपवेसणए असंखेज्जगुणे’ इस
 प्रवेशनकी अपेक्षा तमःप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशनक असंख्यातगुणित
 है, क्यों कि इस पृथिवी में जानेवालों की संख्या सप्तम पृथिवी में जाने-
 वालों की अपेक्षा असंख्यातगुणी होती है ‘एव पडिलोमगं जाव रयण-
 प्पभापुढवि नेरइयपवेसणए असंखेज्जगुणे’ इस प्रकारके इस विपरीत
 क्रम की अपेक्षा से तम प्रभापृथिवी नैरयिकप्रवेशनक की अपेक्षा
 धूमप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनक असंख्यातगुणा है । क्यों कि इसमें
 जानेवालों की संख्या तम प्रभा पृथिवी में जानेवालों की अपेक्षा असं-

भङ्गावीर प्रबुद्धो उत्तर—“ गंगेया ! सव्यत्थोवे अहे सत्तमापुढवि नेरइय
 पवेसणए ” हे गाङ्गेय सौथी ओष्ठु नैरयिक प्रवेशनक अधःसप्तमीभा (तम
 सप्तमप्रभाभां) याव छे जान्णु छे तेभां जनाग उदेनी संख्या गाभीना
 प्रवेशनके कत्ता ओछी होय छे ‘ तमापुढवि नेरइयपवेसणए असंखेज्जगुणे ’
 तम प्रभापृथिवी नैरयिक प्रवेशनक तेना उता अनज्जणताए छे, शब्द छे
 तमःप्रभाभा जनाग की संख्या अधःसप्तमीभा जनाग छे उता तम ज्जणत
 गती होय छे

“ एव पडिलोमगं जाव रयणप्पभा पुढवि नेरइय पवेसणए असंखेज्जगुणे ”
 भा प्रभाके भा विपरीत क्रमनी अपेक्षासे तम प्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशनक
 कत्ता धूमप्रभापृथिवी नैरयिक प्रवेशनक अनज्जणताए होय छे कत्ता छे तेना
 जनाग उदेनी संख्या तम प्रभाभा जनाग उदेनी संख्या कत्ता तम ज्जणत

તદ્વામિનામપિ અસંખ્યાતગુણત્વાત્ , एवं पङ्कप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकापेक्षया
 वालुकाप्रभापृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम् असंख्यातगुणं भवति, तद्वामिनामपि-
 असंख्यातगुणत्वात् । एवं वालुकाप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकापेक्षया शर्कराप्रभा
 पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकम् असंख्यातगुणं भवति, तद्वामिनामपि असं-
 ख्यातगुणत्वात् , एवमेव शर्कराप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनकापेक्षया रत्नप्रभा
 पृथिवीनैरयिकप्रवेशनकम् असंख्यातगुणं भवति, तद्वामिनामपि असंख्यात-
 गुणत्वादिति भावः ॥ सू. १३ ॥

ख्याતગુણી होती है । तथा धूमप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशनककी अपेक्षा
 पंकप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशनक असंख्यातगुणा है, क्योंकि कि इसमें
 जानेवालों की अपेक्षा असंख्यातगुणी होती है । इसी तरह पंकप्रभा
 पृथिवी नैरयिक प्रवेशनक की अपेक्षा वालुकाप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवे-
 शनक असंख्यातगुणा है, क्योंकि इसमें जानेवालों की संख्या पंकप्रभा
 में जानेवालों की अपेक्षा असंख्यातगुणी होती है । वालुकाप्रभा पृथिवी
 नैरयिक प्रवेशनककी अपेक्षा शर्कराप्रभा पृथिवी नैरयिकप्रवेशनक
 असंख्यातगुणा है-क्यों कि इसमें जानेवालों की संख्या असंख्यातगुणी
 होती है । इसी तरह से शर्कराप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशन की अपेक्षा
 रत्नप्रभा पृथिवी नैरयिक प्रवेशनक असंख्यातगुणा है क्यों कि इसमें
 जानेवालों की भी संख्या असंख्यातगुणी होती है ॥ सू० १३ ॥

ગણી હોય છે. ધૂમપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં પંકપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક
 પ્રવેશનક અસંખ્યાતગણુ હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર હોવાની સંખ્યા
 ધૂમપ્રભામાં જનાર હોવાની સંખ્યા કરતાં અમંખ્યાતગણી હોય છે. એ જ
 પ્રમાણે પંકપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં વાલુકાપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક
 અસંખ્યાતગણુ હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર હોવાની સંખ્યા પંકપ્રભામાં
 જનાર હોવાની સંખ્યા કરતાં અસંખ્યાતગણી હોય છે. એ જ પ્રમાણે વાલુકા
 પ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતા શર્કરાપ્રભા નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાત-
 ગણુ હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર હોવાની સંખ્યા વાલુકાપ્રભામાં જનાર
 હોવાની સંખ્યા કરતા અમંખ્યાતગણી હોય છે એ જ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા
 નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં રત્નપ્રભા નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાતગણુ હોય છે,
 કારણ કે તેમાં જનાર હોવાની સંખ્યા શર્કરાપ્રભામાં જનાર હોવા કરતાં
 અસંખ્યાતગણી હોય છે. ॥ સૂ. ૧૩ ॥

तिर्यग्योनिकप्रवेशनकवक्तव्यता ।

मूलम्—“तिरिक्खजोगियपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ? गंगेया ! पंचविहे पणत्ते, तं जहा—एगिंदियतिरिक्खजोगिय-पवेसणए जाव पंचेदियतिरिक्खजोगियपवेसणए । एगेणं भंते ! तिरिक्खजोगिणए तिरिक्खजोगियपवेसणएणं पविसमाणे किं एगिंदिएसु होज्जा, जाव पंचिंदिएसु होज्जा ? गंगेया ! एगिंदिएसु वा होज्जा, जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा । दो भंते ! तिरिक्खजोगिया पुच्छा ? गंगेया ! एगिंदिएसु वा होज्जा जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा, अहवा एगे एगिंदिएसु होज्जा, एगे वेइंदिएसु होज्जा, एवं जहा नेरइयपवेसणए तहा तिरिक्ख-जोगियपवेसणए वि भाणियव्वे, जाव असंखेज्जा ॥

उक्कोसाणं भंते ! तिरिक्खजोगिया पुच्छा, गंगेया ! सव्वे वि एगिंदिएसु होज्जा, अहवा एगिंदिएसु वा, वेइंदिएसु वा होज्जा, एवं जहा नेरइया चरिया तहा तिरिक्खजोगिया वि चारेयव्वा, एगिंदियं अणुचंतेसु दुया संजोगो, तियासंजोगो, चउक्कसंजोगो, पंचगसंजोगोय, उवउज्जिऊणभाणियव्वा जाव अहवा एगिंदिएसु वा, वेइंदिय जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा ॥

एयस्स णं भंते ! एगिंदिय तिरिक्खजोगियपवेसणगस्स जाव पंचिंदियतिरिक्खजोगियपवेसणगस्स य कयरं कये-हिंनो जाव वित्तेसाहिया वा ? गंगेया ! तव्वत्थो वा. पंचिंदिय तिरिक्खजोगियपवेसणया चउरिंदियतिरिक्खजोगियपवे-

તદ્દામિનામપિ અસંખ્યાતગુણત્વાત્ , એવં પદ્મપ્રભાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા
 વાલુકાપ્રભાપૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્ અસંખ્યાતગુણં ભવતિ, તદ્દામિનામપિ-
 અસંખ્યાતગુણત્વાત્ । એવં વાલુકાપ્રભા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા શર્કરાપ્રભા
 પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકમ્ અસંખ્યાતગુણં ભવતિ, તદ્દામિનામપિ અસં-
 ખ્યાતગુણત્વાત્ , એવમેવ શર્કરાપ્રભા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા રત્નપ્રભા
 પૃથિવીનૈરયિકપ્રવેશનકમ્ અસંખ્યાતગુણં ભવતિ, તદ્દામિનામપિ અસંખ્યાત-
 ગુણત્વાદિતિ ભાવઃ ॥ સૂ. ૧૨ ॥

અસંખ્યાતગુણી હોતી છે । તથા ધૂમપ્રભા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનકાપેક્ષા
 પંક્રપ્રભા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાતગુણા છે, ક્યોં કિ હસમેં
 જાનેવાલોં કી અપેક્ષા અસંખ્યાતગુણી હોતી છે । હસી તરહ પંક્રપ્રભા
 પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા વાલુકાપ્રભા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવે-
 શનક અસંખ્યાતગુણા છે, ક્યોંકિ હસમેં જાનેવાલોં કી સંખ્યા પંક્રપ્રભા
 મેં જાનેવાલોં કી અપેક્ષા અસંખ્યાતગુણી હોતી છે । વાલુકાપ્રભા પૃથિવી
 નૈરયિક પ્રવેશનકાપેક્ષા શર્કરાપ્રભા પૃથિવી નૈરયિકપ્રવેશનક
 અસંખ્યાતગુણા છે-ક્યોં કિ હસમેં જાનેવાલોં કી સંખ્યા અસંખ્યાતગુણી
 હોતી છે । હસી તરહ સે શર્કરાપ્રભા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશન કી અપેક્ષા
 રત્નપ્રભા પૃથિવી નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાતગુણા છે ક્યોં કિ હસમેં
 જાનેવાલોં કી સંખ્યા અસંખ્યાતગુણી હોતી છે ॥ સૂ. ૧૨ ॥

ગણી હોય છે. ધૂમપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં પંક્રપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક
 પ્રવેશનક અસંખ્યાતગણું હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર જીવોની સંખ્યા
 ધૂમપ્રભામાં જનાર જીવોની સંખ્યા કરતાં અસંખ્યાતગણી હોય છે એ જ
 પ્રમાણે પંક્રપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં વાલુકાપ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક
 અસંખ્યાતગણું હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર જીવોની સંખ્યા પંક્રપ્રભામાં
 જનાર જીવોની સંખ્યા કરતાં અસંખ્યાતગણી હોય છે. એ જ પ્રમાણે વાલુકા
 પ્રભાપૃથ્વી નૈરયિક પ્રવેશનક કરતાં શર્કરાપ્રભા નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાત-
 ગણું હોય છે, કારણ કે તેમાં જનાર જીવોની સંખ્યા વાલુકાપ્રભામાં જનાર
 જીવોની સંખ્યા કરતાં અસંખ્યાતગણી હોય છે એ જ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા
 નૈરયિક પ્રવેશનક કરતા રત્નપ્રભા નૈરયિક પ્રવેશનક અસંખ્યાતગણું હોય છે,
 કારણ કે તેમાં જનાર જીવોની સંખ્યા શર્કરાપ્રભામાં જનાર જીવો કરતાં
 અસંખ્યાતગણી હોય છે. ॥ સૂ. ૧૩ ॥

तिर्यग्योनिकप्रवेशनकरूपणम् ।

मूला—“तिरिक्खजोणियपवेसणए णं भंते ! कइदिहे पणत्ते ? गंगेया ! पंचविहे पणत्ते, तं जहा—एगिंदियतिरिक्खजोणियपवेसणए जाव पंचिंदियतिरिक्खजोणियपवेसणए । एगेणं भंते ! तिरिक्खजोणिए तिरिक्खजोणियपवेसणएणं पविसमाणे किं एगिंदिएसु होज्जा, जाव पंचिंदिएसु होज्जा ? गंगेया ! एगिंदिएसु वा होज्जा, जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा । दो भंते ! तिरिक्खजोणिया पुच्छा ? गंगेया ! एगिंदिएसु वा होज्जा जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा, अहवा एगे एगिंदिएसु होज्जा, एगे वेइंदिएसु होज्जा, एवं जहा नेरइयपवेसणए तहा तिरिक्खजोणियपवेसणए वि भाणियवे, जाव असंखेज्जा ॥

उक्कोसाणं भंते ! तिरिक्खजोणिया पुच्छा, गंगेया ! सव्वे वि एगिंदिएसु होज्जा, अहवा एगिंदिएसु वा, वेइंदिएसु वा होज्जा, एवं जहा नेरइया चरिया तहा तिरिक्खजोणिया वि चारेयव्वा, एगिंदियं अलुंचलेसु दुया संजोगो, तियासंजोगो, चउक्कसंजोगो, पंचनसंजोगो य, उवउज्जिऊणभाणियव्वो जाव अहवा एगिंदिएसु वा, वेइंदिय जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा ॥

एयस्स णं भंते ! एगिंदिय तिरिक्खजोणियपवेसणगस्स जाव पंचिंदियतिरिक्खजोणियपवेसणगस्स य कयरं कयरे-
हिंनो जाव वित्तेत्ताहिया वा ? गंगेया ! सव्वत्थो वा, पंचिंदिय तिरिक्खजोणियपवेसणया चउरिंदियतिरिक्खजोणियपवे-

सणया, विसेसाहिया, तेइंदिय तिरिखखजोगिय पवेसणया,
विसेसाहिया, वेइंदिय तिरिखखजोगिय पवेसणया विसेसाहिया
एइंदिय तिरिखखजोगिय पवेसणया विसेसाहिया ॥सू०१४॥

छाया—तिर्यग्योनिकप्रवेशनकं खलु भदन्त ! कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय !
पञ्चविधं प्रज्ञप्तम्, तद्यथा—एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकम्, यावत् पञ्चेन्द्रिय-
तिर्यग्योनिकप्रवेशनकम् । एकः खलु भदन्त ! तिर्यग्योनिकः तिर्यग्योनिकप्रवे-
शनकेन प्रविशन् किम् एकेन्द्रियेषु भवेत् ? यावत् पञ्चेन्द्रियेषु भवेत् ! गाङ्गेय !
एकेन्द्रियेषु वा भवति, यावत् पञ्चेन्द्रियेषु वा भवति । द्वौ खलु भदन्त ! तिर्यग्यो-
निकौ पृच्छा ? गाङ्गेय ! एकेन्द्रियेषु वा भवतः यावत् पञ्चेन्द्रियेषु वा भवतः,
अथवा एकः एकेन्द्रियेषु भवति, एको द्वीन्द्रियेषु भवति एवं यथा नैरयिकाप्रवेश-
नकं तथा तिर्यग्योनिकप्रवेशनकमपि भणितव्यम्, यावत् असंख्येयाः ॥ उत्कृष्टाः
खलु भदन्त ! तिर्यग्योनिकाः पृच्छा, गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् एकेन्द्रियेषु भव-
न्ति, अथवा एकेन्द्रियेषु वा, द्वीन्द्रियेषु वा भवन्ति, एवं यथा नैरयिकाप्रारिता-
स्तथा तिर्यग्योनिका अपि चारयितव्याः, एकेन्द्रियम् अमुञ्चत्सु द्विसंयोगः,
त्रिसंयोगः, चतुष्कसंयोगः, पञ्चसंयोगश्च उपयुज्य भणितव्यो यावत् अथवा
एकेन्द्रियेषु वा, द्वीन्द्रियेषु यावत् पञ्चेन्द्रियेषु वा भवन्ति ॥

एतस्य खलु भदन्त ! एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य यावत् पञ्चेन्द्रिय-
तिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य च कतरे कतरेभ्यो यावत् विशेषाधिकानि वा ? गाङ्गेय !
सर्वस्तोकानि पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकानि चतुरिन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवे-
शनकानि विशेषाधिकानि त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकानि विशेषाधिकानि
द्वीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकानि विशेषाधिकानि, एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवे-
शनकानि विशेषाधिकानि ॥ १४ ॥

टीका—अथ तिर्यग्योनिकप्रवेशनकं प्ररूपयितुमाह—‘ तिरिखखजोगिय-
पवेसणए णं भंते ! ’ इत्यादि । ‘ तिरिखखजोगियपवेसणए णं भंते ! कइविहे
पण्णत्ते ? ’ गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! तिर्यग्योनिकप्रवेशनकं खलु कतिविधं

‘ तिरिखखजोगियपवेसणए णं भंते ! कइविहे पण्णत्ते ’ इत्यादि ।

टीकार्थ—सूत्रकार ने इस सूत्र द्वारा तिर्यग्यप्रवेशनक का कथन किया
है—इसमें गाङ्गेय ने प्रश्न से ऐसा पूछा है—हे भदन्त ! तिर्यच योनिक

“ तिरिखखजोगियपवेसणए णं भंते ! कइविहे पण्णत्ते ? ” इत्यादि—

टीकार्थ—सूत्रकार ने सूत्र द्वारा तिर्यग्योनिक प्रवेशनकं प्रतिपादन

प्रश्नम् ? जगज्जानाह — ' गंगेया । पंचविहे पणत्ते ' हे गाङ्गेय ! तिर्यग्योनिक-
प्रवेशनकं पञ्चविह पणत्तम् , ' तं जहा—एगिंदियतिरिक्खजोणियपवेसणए जाव
पंचिदियतिरिक्खजोणियपवेसणए ' तद्यथा—एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकं,
यावत् द्वीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकं, त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकम् , चतुरि-
न्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकम् , पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकम् । गाङ्गेयः
पृच्छति—' एगे संते ! तिरिक्खजोणिए तिरिक्खजोणियपवेसणए णं पविसमाणे
किं एगिंदिएसु होज्जा, जाव पंचिदिएसु होज्जा ? ' हे भदन्त ! एक. खलु तिर्य-
ग्योनिकस्तिर्यग्योनिकप्रवेशनकेन प्रविगन् किम् एकेन्द्रियेषु भवेत् ? यावत्—
किंवा द्वीन्द्रियेषु भवेत् ? किंवा त्रीन्द्रियेषु भवेत् ? किंवा चतुरिन्द्रियेषु भवेत् ?

प्रवेशनक कितने प्रकार का कहा गया है ? इसके उत्तर में प्रभु ने कहा
—हे गांगेय (पंचविहे पणत्ते) तिर्यच योनिक प्रवेशनक पांच प्रकार का
कहा गया है (तं जहा) जो इस प्रकार से है—(एगिंदियतिरिक्खजो
णियपवेसणए जाव पंचिदियतिरिक्खजोणियपवेसणए) एकेन्द्रियतिर्य-
चयोनिकप्रवेशनक, यावत् द्वीन्द्रियतिर्यग्योनिक प्रवेशनक, त्रीन्द्रिय
तिर्यग्योनिकप्रवेशनक, चतुरिन्द्रियतिर्यग्योनिक प्रवेशनक और पंचे-
न्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनक । अब गांगेय प्रभु से ऐसा पूछते हैं—(एगे
भते ! तिरिक्खजोणिए तिरिक्खजोणियपवेसणए णं पविसमाणे किं
एगिंदिएसु होज्जा जाव पंचिदिएसु होज्जा) एक तिर्यग्योनिक जीव
तिर्यग्योनिकप्रवेशनक द्वारा तिर्यगभव ग्रहण करना हुआ क्या एकेन्द्रिय
में होता है, यावत्—द्वीन्द्रियो में होता है ? अथवा त्रीन्द्रियो में होता है ?

अर्थ—हे गांगेय ! तिर्यग्योनिक प्रवेशनक केवल प्रकार से ही है ?

भगवाण् प्रभुने उत्तर—हे गांगेय ! " पंचविहे पणत्ते संजहा " तिर्यग्योनिक प्रवेशनकना नीचे प्रभाते पांच प्रकार कहा है—" एगिंदियतिरि
क्खजोणियपवेसणए जाव पंचिदियतिरिक्खजोणियपवेसणए " (१) एकेन्द्रिय
तिर्यग्योनिक प्रवेशनक, (२) द्वीन्द्रिय तिर्यग्योनिक प्रवेशनक, (३) त्रीन्द्रिय तिर्यग्य
ोनिक प्रवेशनक, (४) चतुरिन्द्रिय तिर्यग्योनिक प्रवेशनक अने (५) पंचेन्द्रिय
तिर्यग्योनिक प्रवेशनक.

गांगेय भगवान् प्रभु—' एगे संते ! तिरिक्खजोणिए तिरिक्खजोणियपवेसणए
पविसमाणे किं एगिंदिएसु होज्जा जाव पंचिदिएसु होज्जा ? ' तिर्यग्योनिक प्रवेशनक द्वारा तिर्यगभव ग्रहण करना हुआ क्या एकेन्द्रिय
में होता है, यावत्—द्वीन्द्रियो में होता है ? अथवा त्रीन्द्रियो में होता है ?

કિંવા પञ્ચેન્દ્રિયેષુ ભવેત્ ? અગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! ઈર્ગિદિણ્સુ વા હોઝ્જા જાત્ર પંચિદિણ્સુ વા હોઝ્જા ’ હે ગાજ્જેય ! એકઃ સ્વલ્લુ તિર્યગ્યોનિકસ્તિર્યગ્યોનિકપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્ એકેન્દ્રિયેષુ વા ભવતિ, યાવત્-દ્વીન્દ્રિયેષુ વા, ત્રીન્દ્રિયેષુ વા, ચતુરિન્દ્રિયેષુ વા, પંચેન્દ્રિયેષુ વા ભવતિ, અત્ર ચ-એકસ્ય તિર્યગ્યોનિકસ્ય ક્રમેણ એકેન્દ્રિયાદિષુ પશ્ચસુ પદેષુ ઉત્પાદે પશ્ચમદ્વા ભવન્તિ ।

તથાહિ—એક એકેન્દ્રિયેષુ ૧, એકો દ્વીન્દ્રિયેષુ ૨, એકઃ ત્રીન્દ્રિયેષુ ૩, એકઃ ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૪, એકઃ પંચેન્દ્રિયેષુ ૫, ઇતિ સર્વે પશ્ચમદ્વાઃ ૫ । તત્ર ચ એકેન્દ્રિયેષુ એકસ્તિર્યગ્યોનિકો યદ્યપિ કદાચિદપિ ઉત્પન્નમાનો ન દૃશ્યતે નવોપલબ્યતે । અસંખ્યાતાનામનન્તાનામેત્ર તત્ર પ્રતિસમયમુત્પત્તિસંભવાત્, તથાપિ દેવાદિભ્યો નિસ્સૃત્ય યસ્તત્રોત્પન્નતે તદપેક્ષયૈકોઽપિ લબ્યતે એવં એતદેવ ચ પ્રવેશનકમુચ્યતે તદપેક્ષયા એકો જીવોઽપિ લબ્યતે । યદ્ વિજાતીયેભ્ય આગત્ય

અથવા ચૌ દ્વિન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ? યા પંચેન્દ્રિયતિર્યગ્યોં મેં હોતા હૈ ? યહાં પર એક તિર્યગ્યોનિક જીવ કે ક્રમશઃ એકેન્દ્રિયાદિ પાંચપદોં મેં ઉત્પાદ હોને મેં ૫ અંગ હોતે હૈં । જો હસ પ્રકાર સે હૈં—એક એકેન્દ્રિયોં મેં ૧, અથવા એક દ્વીન્દ્રિયોં મેં ૨, અથવા એક ત્રેન્દ્રિયોં મેં ૩, અથવા એક ચાર દ્વિન્દ્રિયોં મેં ૪, અથવા એક પંચેન્દ્રિયોં મેં ૫ યે સ્વ ૫ (પાંચ) અંગ હૈં । યદ્યપિ એક તિર્યગ્યોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં કદાચિદપિ ઉત્પન્ન હોતા હુઆ દિસલાહ નહીં દેતા હૈ વયોં કિ અનન્ત જીવોં કા હી પ્રતિસમય વહાં ઉત્પાદ હોતા રહતા હૈ—ફિર મી જો યહાં પર એક અંગ કહા ગયા હૈ—વહ દેવાદિપર્યાય સે નિકલ કર જો વહાં ઉત્પન્ન હોતા હૈ ઉસ અપેક્ષા સે કહા ગયા હૈ । હસી કા નામ તો પ્રવેશનક હૈ જો વિજાતીય

ત્રિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ચતુરિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—હે ગાંગેય ! (૧) તે એકેન્દ્રિયોમાં અથવા (૨) દ્વિન્દ્રિયોમાં અથવા (૩) ત્રીન્દ્રિયોમાં અથવા (૪) ચતુરિન્દ્રિયમાં અથવા (૫) પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ રીતે અહીં એક જીવના તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકમાં પાંચ અંગ કહ્યા છે. જો કે એક તિર્યગ્યોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં કેદી પણ ઉત્પન્ન થતો દેખાતો નથી, કારણ કે પ્રતિસમય ત્યાં અનન્ત જીવોનો ઉત્પાદ થતો રહે છે—છતાં પણ અહીં એક જીવનો એકેન્દ્રિયમાં જો ઉત્પાદ બતાવ્યો છે તે દેવાદિ પર્યાયમાંથી નીકળીને જો જીવ ત્યાં ઉત્પન્ન થાય છે તે જીવની અપેક્ષાએ બતાવવામાં આવ્યો છે. વિજાતીય પર્યાયમાંથી (અન્ય

दिजातीयेषु प्रविर्गति तत् प्रवेशनकं कथ्यते । तजातीयस्तु तजातीयेषु प्रविष्ट एवेति नैतत् प्रवेशनकं कथ्यते । द्वयोरपि तिर्यग्योनिकयोरैकस्मिन् स्थाने युगपत् समुत्पादेऽपि एकेन्द्रियादिष्वेव पञ्चैव भद्रा भवन्ति । एतदेव ब्रूयितुमाह—'दो भते । तिरिक्खजोगिया पुच्छा ?' गात्रेयः पृच्छति—हं भवन्त । द्वौ खलु तिर्यग्योनिकौ किम् एकेषु भवतः ? किंवा द्वीन्द्रियेषु, द्विजा त्रीन्द्रियेषु, द्विजा चतुरिन्द्रियेषु, किंवा त्रिन्द्रियेषु भवतः ? इति पृच्छा, शनवानाह—'गंगेया ! एगिदिण्णु वा होज्जा, त्व पचिदिण्णु वा होज्जा' हे गात्रेय 'द्वौ तिर्यग्योनिकौ एकेन्द्रियेषु वा भवतः यावत्-द्वीन्द्रियेषु वा, त्रीन्द्रियेषु वा, चतुरिन्द्रियेषु वा, पञ्चेन्द्रियेषु वा, भवतः

પર્યાય સે આકર વો વિજાનીય પર્યાયો મેં પ્રવેશ કરતા હૈ (ઉત્પન્ન હોતા હૈ) ઇસ અપેક્ષા એક જીવ મોં પ્રવેશનક મેં પ્રાપ્ત હોતા હૈ । સજાનીય જીવ સજાનીય પર્યાય મેં ઉત્પન્ન હો જાવે-ઇસે પ્રવેશનક નહોં કહા ગયા હૈ કયોં કિ વહ તો ઇસમેં પ્રવિષ્ટ હી હૈ । દો નિર્ચયોનિક જીવ હોં ઔર જય ઉનકા એક હી સ્થાન સેં એક સાથ ઉત્પાદ હોતા હૈ-તય મોં એકેન્દ્રિયાદિપદોં મેં પાંચ હી સગ હોતે હૈ-ઇસ વાત કો સ્વરૂપકાર કાલે હૈ-ઇસમેં ગાંગેય ને પ્રશ્ન સે પેન્ના પૂછા હૈ-(દો અતે ! નિર્ચિત્વજોગિયા પુછા) હે ભદન્ત ! દો નિર્ચયોનિક જીવ કયા એકેન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ? અથવા ઈન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ? યા તેહન્દ્રિયોં સે હોતે હૈં ? યા ચોહન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ? યા પંચેન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ? ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કાલે હૈ-(ગંગેયા ! એગિદિપ્રશ્ન વા હોજ્જા, જાવ પચિંદિપ્રશ્ન વા હોજ્જા) હે ગાંગેય ! નિર્ચયોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં સે મોં હોતે હૈં યાવત્-ઈન્દ્રિયોં સે મોં હોતે હૈં, તેહન્દ્રિયોં મેં મોં હોતે હૈં, ચોહન્દ્રિયોં સે મોં હોતે હૈં તથા પંચેન્દ્રિયોં ગતિમાધી) નીકળીને વિજાનીય પર્યાયમાં એવનો પ્રવેશ થયો-ઉત્પત્તિ વર્તી, તેનુ નામ જ પ્રવેશનક છે એ અપેક્ષાએ તે પ્રવેશનકમા એક જીવ પણ સહવી શકે છે સજાનીય એવ સજાનીય પર્યાયમા ઉપત્ત વધુ વધુ તેને પ્રવેશનક કહેવાય નહીં, દારણ કે તે તેના તેમા પ્રવિષ્ટ જ છે. એ નિર્ચયોનિક એવનો ન્યારે એક જ સ્થાનમાં એક સાથે ઉત્પાદ થાય છે, ત્યારે પાંચ એકેન્દ્રિયાદિ પદોમાં પાંચ ભાગ જ થાય છે એ જ વત સ્વરૂપકાર હવે પ્રકટ કરે છે.

ગણિય અભ્યુદયનો પ્રશ્ન—“હો મને! વિચારજોવિધા પુણ્ય” છે
લગ્નત્ત. નિર્ધારણનિક પ્રવેશનક દાના નિર્ધારણ દરમિયાન એ નિર્ધાર
ણનિક છવો જી રોકેન્ડિયોના ઉપત્ત થાય છે? કે દિન્ડિયોના ઉપત્ત થાય
છે? કે ત્રીન્ડિયોના ઉપત્ત થાય છે? કે ચતુન્ડિયોના ઉપત્ત થાય છે? કે
પચ્ચન્ડિયોના ઉપત્ત થાય છે?

अनुवाक्य प्रमाणे निम्न— 'गोत्रेण' एवमित्यस्य वा होत्रा, वा जगन्नि-
दितु वा होत्रा' इति : अत्र 'ने' मे निमित्तं तस्मै निमित्तं (१) वेदेन्द्रियोनां
पक्षे होत्रा वाच्यः (२) अथवा तस्मै निमित्तं तस्मै निमित्तं (३) वेदेन्द्रियोनां पक्षे
होत्रा वाच्यः, (४) अथवा तस्मै निमित्तं तस्मै निमित्तं (५) होत्रा वाच्यः (६)
अथवा तस्मै निमित्तं तस्मै निमित्तं (७) पक्षे होत्रा वाच्यः (८) अथवा तस्मै निमित्तं

તથાહિ-દ્વૌ એકેન્દ્રિયેષુ ૧, દ્વૌ દ્વીન્દ્રિયેષુ ૨, દ્વૌ ત્રીન્દ્રિયેષુ ૩, દ્વૌ ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૪, દ્વૌ પંચેન્દ્રિયેષુ ૫। ઇતિ પશ્ચમજ્ઞાઃ ૫ ॥ અથ દ્વિકસંયોગિભદ્રાનાદ-
'અહવા એગે એગિદિણ્ણુ હોજ્જા, એગે વેહંદિણ્ણુ હોજ્જા' અથવા એકસ્તિર્યગ્ગો-
નિકઃ એકેન્દ્રિયેષુ ભવતિ, એકઃ અપરસ્તિર્યગ્ગોનિકો દ્વીન્દ્રિયેષુ ભવતિ ।

તદેવ પ્રચ્યતે--

એકેન્દ્રિયેષુ	દ્વીન્દ્રિયેષુ ૧,	દ્વીન્દ્રિયેષુ-ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૬,
એકેન્દ્રિયેષુ	ત્રીન્દ્રિયેષુ ૨,	દ્વીન્દ્રિયેષુ-પંચેન્દ્રિયેષુ ૭,
એકેન્દ્રિયેષુ	ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૩,	ત્રીન્દ્રિયેષુ-ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૮,
એકેન્દ્રિયેષુ	પંચેન્દ્રિયેષુ, ૪,	ત્રીન્દ્રિયેષુ-પંચેન્દ્રિયેષુ ૯
દ્વીન્દ્રિયેષુ	ત્રીન્દ્રિયેષુ ૫,	ચતુરિન્દ્રિયેષુ-પંચેન્દ્રિયેષુ ૧૦

મેં ભી હોતે હૈં । હનમેં પાંચ ભદ્ધ હસી પ્રકાર સે હોતે હૈં-દો તિર્યગ્ગો-
નિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ૧, અથવા દો તિર્યગ્ગોનિક જીવ દો
હન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ૨, અથવા દો તિર્યગ્ગોનિક જીવ તેહન્દ્રિયોં મેં હોતે
હૈં ૩, અથવા દો તિર્યગ્ગોનિક જીવ ચૌહન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ૪, અથવા દો
તિર્યગ્ગોનિક જીવ પંચેન્દ્રિયોં મેં હોતે હૈં ૫, હસ પ્રકાર સે ચે દો તિર્ય-
ગ્ગોનિક જીવોં કે એકત્વ મેં પાંચ અંગ હોતે હૈં અથ હનકે દ્વિકસંયોગી
અંગોં કો પ્રકટ કરને કે લિચે સૂત્રકાર કહતે હૈં-(અહવા એગે એગિદિ-
ણ્ણુ હોજ્જા, એગે વેહંદિણ્ણુ હોજ્જા) અથવા દો તિર્યગ્ગોનિક જીવોં મેં
સે એક તિર્યગ્ગોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં ઓર એક દો હન્દ્રિયોં
મેં હોતા હૈં ૫, અથવા-એક તિર્યગ્ગોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં
દૂસરા એક તેહન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં ૨, અથવા-એક તિર્યગ્ગોનિક જીવ
એકેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં દૂસરા એક ચૌ હન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં ૩, અથવા-એક
તિર્યગ્ગોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈં, દૂસરા એક પંચેન્દ્રિયોં મેં હોતા

ન્દ્રિયોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. 'આ રીતે અહીં પાંચ એકસંયોગી અંગ અને છે

હવે સૂત્રકાર તેમના દ્વિકસંયોગી અંગોનું કથન કરે છે—

“અહવા એગે એગિદિણ્ણુ હોજ્જા, એગે વેહંદિણ્ણુ હોજ્જા” અથવા એ
તિર્યગ્ગોનિક જીવોમાંથી એક તિર્યગ્ગોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય
છે અને બીજો દ્વિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક એકેન્દ્રિયોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે અને એક ત્રિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક
તિર્યગ્ગોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એક ચતુરિન્દ્રિયોમાં
(૪) અથવા એક એકેન્દ્રિયોમાં અને એક પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫)

एष द्वयोस्तिरश्चोरैकैकस्थाने युगपत्प्रवेशे पञ्च, द्विकनयोगे च दशेति सर्वे पञ्चदश भङ्गाः १५ भवन्तीति । अथ सक्षेपार्थं ज्यादीनामनन्तदातपर्यन्तानां तिर्यग्योनिकानां प्रवेशनकमतिदिशसाह—‘एष जटा नैरग्यपवेसण ए तदा तिरिक्त्वजोणियपवेसण ए त्रि भाणियव्वे जाय असंखेज्जा ’ एवं एतौत्तरीत्या यथा नैरग्यप्रवेशनका द्वयादिसंयोगा भविता स्तथा तिर्यग्योनिप्रवेशनकेऽपि

है ४, अथवा एक तिर्यग्योनिक जीव वे इन्द्रियो में होता है, दूसरा एक त्रीन्द्रियों में होता है ५, अथवा एक छीन्द्रियों में होता है और एक चौदन्द्रियों में होता है ६, अथवा एक छीन्द्रियों में होता है और दूसरा पञ्चेन्द्रियों में होता है ७, अथवा एक ते इन्द्रियों में होता है और दूसरा चोदन्द्रियों में होता है ८, अथवा एक तेइन्द्रियों में होता है और दूसरा पंचेन्द्रियों में होता है ९, अथवा एक चौ इन्द्रियों में होता है और दूसरा पंचेन्द्रियों में होता है १० इस तरह से दो निर्ययों के एक २ स्थान में एक साथ प्रवेश में ५, भंग और द्विक संयोग में १० भंग ये दोनों मिलाकर १५ भंग होते हैं । अथ सूत्रकार उस प्रकारण को संक्षिप्त करने के निमित्त तीन आदि से छेकर अनन्तदात तक के तिर्यग्योनिकों के प्रवेशनक दूसरों के समान हैं ऐसा बताने के लिये कहते हैं—(एवं जटा नैरग्यपवेसण ए तदा तिरिक्त्वजोणियपवेसण ए त्रि भाणियव्वे जाय असंखेज्जा) जिस प्रकार नैरग्य प्रवेशनक में ज्यादि संयोग काते गये

अथवा એક દ્વીન્દ્રિયોમા અને એક ત્રિન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે. (૨) અથવા એક દ્વીન્દ્રિયોમા અને એક ચતુરિન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એક દ્વીન્દ્રિયોમા અને એક પંચેન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે (૮) અથવા એક તેદ્વિન્દ્રિયોમા અને એક ચોદ્વિન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે (૬) અથવા એક ત્રીન્દ્રિયોમા અને એક પંચેન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે (૧૦) અથવા એક છીન્દ્રિયોમા અને એક પંચેન્દ્રિયોમા ઉત્પન્ન થાય છે

આ રીતે બે નિર્ણયતા એક એક સ્થાનમાં એક એક પ્રવેશની અથવા સાથે ૫ ભંગ અને દ્વિકસંયોગમાં ૧૦ ભંગ થાય છે. એ બન્ને પ્રકારે કુલ ૧૫ ભંગ થાય છે

તેથી સૂત્રકાર = પ્રવેશનકે સંખ્યાના કહેવાને ૨૪ ગણીને બે અક્ષરોપાતર પદો વડા તિર્યગ્યોનિકો પ્રવેશનક નહોતો. પ્રવેશનક નંબર છે એમ અનુવર્તન થઈ શકે છે કે—

“एष जटा नैरग्यपवेसण ए तदा तिरिक्त्वजोणियपवेसण ए त्रि भाणियव्वे जाय असंखेज्जा ” के अन्तर्गत तिर्यग्योनिक प्रवेशनक १५ भङ्गों के (द्विकसंयोग)

સંયોગા મણિતવ્યાઃ । ચાવત્ અસંખ્યાતાઃ હાદયોઽસંખ્યાતપર્યન્તાઃ સંયોગાઃ કર્તવ્યાઃ, તથાન-દ્વૌ ત્રયશ્ચત્વારઃ, પચ્ચ, ૭ટ્, સપ્ત, અષ્ટ, નવ, દશ, સંખ્યાતા અસંખ્યાતાશ્ચેતિ નૈરયિકપ્રવેશનક્રમમાનગેચ સર્વં बोध्यम्, કિન્તુ તત્ર મળસૃ રત્ન-પ્રભાદિ પૃથિવીષુ એકાદયો નૈરયિકા ઉત્પન્નત્વેન ઉક્તાઃ તિર્યગ્યોનિન્નામ્તુ એકા-દયસ્તથૈવ પચ્ચસુ એકેન્દ્રિયાદિષુ સ્થાનેષુ ઉત્પન્નત્વેન વક્તવ્યાઃ, તતો વિકલ્પના-નાત્વં ભવતિ, તત્ત્વાભિયુક્તેન પૂર્વોક્તન્યાયેન સ્વયમેવાયગન્તવ્યમ્ ।

હું उसी तरह से निर्यग्योनिक प्रवेशनक में भी ये सब संयोग कहना चाहिये उसी तरह से यहां तिर्यग्योनिक प्रवेशनक में दो से लेकर असंख्यात पर्यन्त प्रवेशनक कहना चाहिये । इस तरह इनका द्विक संयोग, त्रिकसंयोग, चतुष्कसंयोग, पंचसंयोग, ये तीन से लेकर संख्यात असंख्यात में भंग संख्या जैसी नैरयिक प्रवेशनक में प्रकट की गई है वैसी ही उपयोग लगा कर कह देनी चाहिये अर्थात्—दो, तीन, चार, पांच, छह, सात, आठ, नौ, दश, संख्यात और असंख्यात इन तिर्यच संबंधी सब कथन नैरयिक प्रवेशनक के समान ही जानना चाहिये नैरयिक प्रवेशनक में सात रत्नप्रभा आदि पृथिवीधों में एक आदि नैरयिकों की उत्पत्ति को लेकर भंग संख्या कही गई है—तब कि यहां तिर्यग्योनिक प्रवेशनक में पांच एकेन्द्रियादि स्थानों में तिर्यचों की उत्पत्ति को लेकर भंग संख्या कही गई है । इसलिये जैसे वहां विकल्पों में ज्ञानापन आया

વગેરે) તું કથન કરવામાં આવ્યું છે, એજ પ્રમાણે તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકમાં પણ સમસ્ત સંયોગોનું કથન કરવું જોઈએ જેમ નૈરયિક પ્રવેશનકમાં એકથી લઈને અસંખ્યાત પર્યન્તના નારકોના ભગો કહેવામાં આવ્યા છે તેમ અહીં એકથી લઈને અસંખ્યાત પર્યન્તના તિર્યચોના તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકના ભગો કહેવા જોઈએ. એક, બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ, દશ, સંખ્યાત અને અસંખ્યાત તિર્યચોના તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકનું વર્ણન એટલા જ નારકોના નૈરયિક પ્રવેશનક પ્રમાણે જ સમજવું તેમના દ્વિકસંયોગી, ત્રિકસંયોગી ચતુષ્કસંયોગી અને પંચકસંયોગી ભગોનું સમસ્ત કથન ઉપયોગપૂર્વક કહી દેવું જોઈએ નૈરયિક પ્રવેશનકમાં રત્નપ્રભા આદિ સાત પૃથ્વીઓમાં એક આદિ નારકોની ઉત્પત્તિ થતી હોય છે. તેથી ત્યાં સાત નારકોમાં પ્રવેશનકની અપેક્ષાએ સપ્તસંયોગી ભંગ પર્યન્તના ભગો કહેવામાં આવ્યા છે. પણ તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકમાં એકેન્દ્રિયથી લઈને પંચેન્દ્રિય પર્યન્તના પાંચ જ ઉત્પત્તિ સ્થાનો હોવાથી એકથી લઈને પંચકસંયોગો કહેવામાં આવ્યા છે. તે કારણે નારકોની

अथ मुखबोधार्थं केचिद् भङ्गाः प्रदर्शयन्ते, तत्र-त्रिकसंयोगे पञ्चभङ्गानाह-
एकेन्द्रियेषु, द्वीन्द्रियेषु, त्रीन्द्रियेषु १, एकेन्द्रियेषु द्वीन्द्रियेषु चारिन्द्रियेषु २।
एकेन्द्रियेषु द्विन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ३। एकेन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु चतुर्निन्द्रियेषु ४।
एकेन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ५, एकेन्द्रियेषु चतुर्निन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ६।
है वैसा ही नानापन यहां पर भी आ जाता है परन्तु जानापन आने पर
भी नैरयिक्तों के भंग संख्या की अपेक्षा यहां भंगसंख्या में भिन्नता
आती है यह बात सब उपयोग पूर्वक विचार करने से पूर्वोक्त पद्धति
द्वारा स्वयं समझी जा सकती है।

इन भंगों का सुखपूर्वक बोध कराने के लिये यहां कितनेक भंग
प्रकट किये जाते हैं-तिर्यग्योनिकों के द्विकसंयोग में जैसे १० भंग दृष्ट
कहे गये हैं इसी प्रकार से त्रिकसंयोग में इनके छह भंग हम प्रकार से
होते हैं-तीन तिर्यग्योनिकों में से कोई एक तिर्यग्योनिक जीव एकेन्द्रियों
में, कोई एक द्वीन्द्रियों में, कोई एक त्रिन्द्रियों में होता है १, कोई एक
जीव एकेन्द्रियों में, कोई एक द्वीन्द्रियों में और कोई एक त्रिन्द्रियों में
होता है २, कोई एक जीव एकेन्द्रियों में, कोई एक द्विन्द्रियों में, और
कोई एक त्रिन्द्रियों में होता है ३, कोई एक एकेन्द्रियों में, एक त्रिन्द्रियों
में, एक चारिन्द्रियों में ४। कोई एक जीव एकेन्द्रियों में, कोई एक जीव

लंग भंग्या करता तिर्यग्योनी लंग-संयोजना विन्तता बोध भये छे से
वात उपयोःपूर्वक विचार करवायो पूर्वोक्त पद्धति द्वारा जाने पर समस्त
शक्य भोग छे

छता से पायेने सुखपूर्वक भोग करवाने वाले अर्ही छे ३४ ३ लंग
प्रकट करवाने वाले छे लेम तेमना विन्तयोगी १० लंग १, ५ ४, तेम
त्रिकसंयोगी ६ लंग पाय छे, ते छ लंग नीचे प्रमाणे भगवता—

तिर्यग्योनिक प्रवेशनक द्वार. सन्ध्या-गतिरगती तिर्यग्योनिक प्रवेश
करत गल तिर्यग्योनिक छे तिर्यग्योनिक छे त्रिन्द्रियेषु, त्रिन्द्रियेषु
योगी सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु अन्तर्भाव छे (१) सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु
त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे (२) सन्ध्या छे
त्रिन्द्रियेषु, त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे
(३) सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु, त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु
सन्ध्या छे (४) सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु
सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु सन्ध्या छे (५) सन्ध्या छे त्रिन्द्रियेषु

ચતુષ્કસંયોગે ચતુર્મજ્ઞાનાહ એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ચતુરિન્દ્રિયેષુ ૧ । એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ત્રીન્દ્રિયેષુ પચ્ચેન્દ્રિયેષુ ૨ । એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ચતુરિન્દ્રિયેષુ પચ્ચેન્દ્રિયેષુ ૩ । એકેન્દ્રિયેષુ ત્રીન્દ્રિયેષુ ચતુરિન્દ્રિયેષુ પચ્ચેન્દ્રિયેષુ ૪ । પચ્ચકસંયોગે એકં મજ્ઞમાહ-એકેન્દ્રિયેષુ દ્વિન્દ્રિયેષુ ત્રીન્દ્રિયેષુ ચતુરિન્દ્રિયેષુ પચ્ચેન્દ્રિયેષુ ૧ ।

તે ઇન્દ્રિયોં મેં ઓર કોઈ એક પચ્ચેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૧, કોઈ એક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક ચૌ ઇન્દ્રિયોં મેં ઓર કોઈ એક પચ્ચેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૨ હસ પ્રકાર સે યે તિર્યગ્યોનિકોં કે તિર્યગ્યોનિકપ્રવેશનક મેં ત્રિકસંયોગ ૬ ભંગ હૈં ।

અવ ચાર તિર્યગ્યોનિકોં કે તિર્યગ્યપ્રવેશનક મેં ચતુષ્કસંયોગજ ચાર ભંગ હસ પ્રકાર સે હોતે હૈં-ચાર તિર્યગ્યોનિક જીવોં મેંસે કોઈ એક તિર્યગ્યોનિક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ, કોઈ એક જીવ દ્વીન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ, કોઈ એક ત્રીન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ઓર કોઈ એક ચૌદ્વિન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૧, કોઈ એક જીવ એકેન્દ્રિયોં મેં કોઈ એક દ્વીન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક તેદ્વિન્દ્રિયોં મેં ઓર કોઈ એક પચ્ચેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૨, કોઈ એક એકેન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક દ્વીન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક ચૌદ્વિન્દ્રિયોં મેં ઓર કોઈ એક પચ્ચેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૩ કોઈ એક એકેન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક તેદ્વિન્દ્રિયોં મેં, કોઈ એક ચૌદ્વિન્દ્રિયોં મેં ઓર કોઈ એક પચ્ચેન્દ્રિયોં મેં હોતા હૈ ૪, પાંચ તિર્યગ્યોનિક જીવોં કે પંચક સંયોગ મેં એક ભંગ હોના હૈ-જો હસ પ્રકાર સે હૈ-પાંચ

એક જીવ ચતુરિન્દ્રિયોમાં અને એક જીવ પચ્ચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૬) આ પ્રમાણે ત્રણ તિર્યગ્યોનિકોના તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકમાં ત્રિકસંયોગી ૬ ભંગ બને છે.

હવે ચાર તિર્યગ્યોનિકોના તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકમાં જે ચાર ચતુષ્ક સંયોગી ભંગ બને છે તેમને પ્રકટ કરવામાં આવે છે-(૧) ચાર તિર્યગ્યોનિકોમાંનો કોઈ એક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં, કોઈ એક જીવ દ્વીન્દ્રિયોમાં, કોઈ એક જીવ તેદ્વિન્દ્રિયોમાં અને કોઈ એક જીવ ચતુરિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં, એક જીવ દ્વીન્દ્રિયોમાં, એક જીવ તેદ્વિન્દ્રિયોમાં અને એક જીવ પચ્ચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં, એક જીવ દ્વીન્દ્રિયોમાં, એક જીવ ચતુરિન્દ્રિયોમાં અને એક જીવ પચ્ચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એક જીવ એકેન્દ્રિયોમાં, એક જીવ તેદ્વિન્દ્રિયોમાં, એક જીવ ચતુરિન્દ્રિયોમાં અને એક જીવ પચ્ચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે

પાંચ તિર્યગ્યોનિકોના પંચક સંયોગમાં એક ભંગ થાય છે, જે આ પ્રમાણે સમજવો:-તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનક દ્વારા તિર્યગ્યભવમાં પ્રવેશ કરતા

५-१५-६-४-१=३१ सर्वे एकत्रिंशद्भङ्गा भवन्ति ३१ । एवमग्रेऽपि अमंल्यात-
पर्यन्तभङ्गाः कर्तव्याः ।

अत्रानन्तानामेकेन्द्रियामुत्पादेऽपि अनन्तपद नास्ति उक्तलक्षणस्य प्रवेशन-
कस्यासंख्यातानामेवामववात् ।

अथोक्तपदमधिकृत्यमाह—‘ उक्तोमा भंते ! ’ इत्यादि । ‘ उक्तोमा भंते !
तिरिक्पजोणिया पुच्छा गाद्वेयः पृच्छति-हे भदन्त ! उक्तर्पाः उक्तपदिनः
तिर्यग्योनिः कः किम् एकेन्द्रियेषु भवन्ति ? किं वा द्वीन्द्रियेषु किं वा त्रीन्द्रियेषु किं वा
चतुरिन्द्रियेषु, किं वा पञ्चेन्द्रियेषु भवन्ति ? इति पुच्छा. भगवानाह—‘ गंगेया !

तिर्यग्योनिः जीवों में से कोई एक जीव एकेन्द्रियों में होता है कोई एक
द्वीन्द्रियों में होता है, कोई एक त्रेन्द्रियों में होता है, कोई एक चौर-
न्द्रियों में होता है और कोई एक पंचेन्द्रियों में होता है । इस प्रकार से
सब भंग ५-१५-६-४-१=३१ हो जाते हैं । इसी प्रकार से आगे भी
अमंल्यात तक भंग कर लेना चाहिये । यहाँ अनन्त एकेन्द्रिय जीवों का
उत्पाद होने पर भी जो अनन्त पद इनके नहीं कहा गया है—उत्पत्त्या
कारण यह है कि उक्त लक्षणवाला यह प्रवेशनक अमंल्यात जीवों के
ही घटित होता है अनन्त जीवों के यह प्रवेशनक घटित नहीं होता है ।

अथ गंगेय प्रभु से ऐसा पृच्छते है—(उक्तोमा भंते ! तिरिक्पजोणिया
पुच्छा) हे भदन्त ! उक्तपदी तिर्यग्योनिः जीव क्या एकेन्द्रियों में
होते हैं, या द्वीन्द्रियों में होते हैं, या त्रेन्द्रियों में होते हैं, किं वा चौर-

पाच तिर्यग्योनिः कः किम् एकेन्द्रियेषु भवन्ति ? किं वा द्वीन्द्रियेषु किं वा त्रीन्द्रियेषु किं वा
चतुरिन्द्रियेषु, किं वा पञ्चेन्द्रियेषु भवन्ति ? इति पुच्छा. भगवानाह—‘ गंगेया !
तिर्यग्योनिः जीवों में से कोई एक जीव एकेन्द्रियों में होता है कोई एक
द्वीन्द्रियों में होता है, कोई एक त्रेन्द्रियों में होता है, कोई एक चौर-
न्द्रियों में होता है और कोई एक पंचेन्द्रियों में होता है । इस प्रकार से
सब भंग ५-१५-६-४-१=३१ हो जाते हैं । इसी प्रकार से आगे भी
अमंल्यात तक भंग कर लेना चाहिये । यहाँ अनन्त एकेन्द्रिय जीवों का
उत्पाद होने पर भी जो अनन्त पद इनके नहीं कहा गया है—उत्पत्त्या
कारण यह है कि उक्त लक्षणवाला यह प्रवेशनक अमंल्यात जीवों के
ही घटित होता है अनन्त जीवों के यह प्रवेशनक घटित नहीं होता है ।

अथ गंगेय प्रभु से ऐसा पृच्छते है—(उक्तोमा भंते ! तिरिक्पजोणिया
पुच्छा) हे भदन्त ! उक्तपदी तिर्यग्योनिः जीव क्या एकेन्द्रियों में
होते हैं, या द्वीन्द्रियों में होते हैं, या त्रेन्द्रियों में होते हैं, किं वा चौर-

सर्वे वि ताव एगिंदिएसु होज्जा ' हे गाक्षेय । सर्वेऽपि तावत् उत्कृष्टपदिनस्ति-
र्यग्योनिकाः एकेन्द्रियेषु भवन्ति एकेन्द्रियाणामतिवहनां प्रतिसमयमुत्पादात्
' अहवा एगेदिएसु वा वेइदिएसु वा होज्जा ' अथवा केचन तिर्यग्योनिका एके-
न्द्रियेषु वा भवन्ति, केचन द्वीन्द्रियेषु वा भवन्ति ' एवं जहा नेरइया चारिया
तहा तिरिक्खजोगिया वि चारेयव्वा ' एवं पूरोत्तरीत्या यथा यथा नैरयिका-
श्चारिताः संचारविषयीकृतास्तथा तिर्यग्योनिका अपि चारयितव्याः संचारणीयाः
' एगिंदियं अमुंचेनेसु दुया संजोगो, तिया संजोगो, चउक्कसंजोगो, पंचगसंजो-
गो य उवउज्जिऊण भाणियव्वो ' एकेन्द्रियम् अमुञ्चत्सु सत्सु द्विसंयोगः
त्रिसंयोगः, चतुष्कसंयोगः पञ्चकसंयोगश्च उपयुज्य=उपयोगविषयीकृत्य
भणितव्यः । कियत्पर्यन्तमित्याह—' जाव अहवा एगिंदिएसु वा वेइदिएसु वा जाव
पंचिंदिएसु वा होज्जा ' यावत् अथवा एकेन्द्रियेषु वा उत्कृष्टपदिनस्तिर्यग्योनिका

न्द्रियों में होते हैं, अथवा पंचेन्द्रियों में होते हैं ? इस प्रश्न के उत्तर में
प्रभु कहते हैं—(सर्वे वि ताव एगिंदिएसु होज्जा) उत्कृष्टपदी तिर्यग्यो-
निकजीव एकेन्द्रियों में होते हैं—क्यों कि एकेन्द्रिय जीवों का प्रतिसमय
बहुत अधिक संख्या में उत्पाद होता रहता है । (अहवा एगे दिएसु वा
वेइदिएसु वा होज्जा) किन्तु उत्कृष्टपदी तिर्यश्च एकेन्द्रियों में होते हैं
और कितनेक द्वीन्द्रियों में होते हैं । (एवं जहा नेरइया चारिया—तहा
तिरिक्खजोगिया वि चारेयव्वा) इस प्रकार से जैसा नैरयिकों का
संचार किया गया है, उसी तरह से तिर्यग्योनिक जीवों का भी संचार
करना चाहिये (एगिंदियं अमुंचेनेसु दुयासंजोगो, तियासंजोगो, चउक्क-
संजोगो, पंचगसंजोगो य उवउज्जिऊण भाणियव्वो जाव अहवा एगि-
दिएसु वा वेइदिएसु वा जाव पंचिंदिएसु वा होज्जा) इस संचार में

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ સર્વે વિ તાવ એગિંદિયેસુ હોજ્જા ” ઉત્કૃષ્ટપદી
બધાં જીવો એકેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, કારણ કે એકેન્દ્રિય જીવોની ઉત્પત્તિ
પ્રતિ સમય અધિક સંખ્યામાં થતી રહે છે. “ અહવા એગિંદિયેસુ વા વેઈદિયેસુ
વા હોજ્જા ” અથવા કેટલાક ઉત્કૃષ્ટપદી તિર્યંચો એકેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે
અને કેટલાક દ્વીન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ એવં જહા નેરહયા ચારિયા—તહા
તિરિક્ખજોગિયા વિ ચારેયવ્વા ” આ ક્રમથી જેવો નૈરયિકોનો સંચાર કરવામાં
આવ્યો છે, એવો જ તિર્યંચોનિકોનો પણ સંચાર કરવો જોઈએ. “ એગિંદિયં
અમુંચેનેસુ દુયાસજોગો, તિયાસજોગો, ચઉક્કસંજોગો, પંચગસંજોગો ય ઉવડંજિઝૂણ
ભાણિયવ્વો જાવ અહવા એગેંદિયેસુ વા, વેઈદિયેસુ વા, જાવ પંચિંદિયેસુ વા
હોજ્જા ” આ સંચારમાં એકેન્દ્રિય પદને છોડવું જોઈએ નહીં. એટલે કે એકે-

भवन्तीति भावः । तथाचात्र प्रक्रमे द्विर्यययोगश्चतुर्विधः । तथाहि—एकेन्द्रियेषु द्विन्द्रियेषु १, एकेन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु २, एकेन्द्रियेषु चतुरिन्द्रियेषु ३, एकेन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ४ । इति चत्वारः ।

निकर्मयोगः पट्विवः, तथाहि—एकेन्द्रियेषु द्विन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु १, एकेन्द्रियेषु द्विन्द्रियेषु चतुरिन्द्रियेषु २, एकेन्द्रियेषु द्विन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ३, एकेन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु चतुरिन्द्रियेषु ४, एकेन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ५, एकेन्द्रियेषु चतुरिन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु ६ । इति पट् ।

एकेन्द्रिय जीवों को नहीं छोड़ना चाहिये—अतः एकेन्द्रिय जीवों को साथ पकड़ कर उत्कृष्टपदी निर्यग्योनिक जीवों का द्विकर्मयोग, त्रिकर्मयोग, चतुष्कर्मयोग, और पंचकर्मयोग उपयोग पूर्वक विचार करके “यावत् अथवा वे एकेन्द्रियोंमें दो द्विन्द्रियोंमें यावत् पञ्चेन्द्रियोंमें भी होते हैं” यहाँ तक कहना चाहिये—तथाच त्रय प्रक्रमे द्विकर्मयोगः प्रसार होना है जैसे—उत्कृष्टपदीतिर्यच एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में १, एकेन्द्रियों में त्रिन्द्रियों में २, एकेन्द्रियों में चोदन्द्रियों में ३, और एकेन्द्रियों में पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ४ । इस प्रकार से वे उनके द्विकर्मयोगज चार भंग हैं । इनके त्रिकर्मयोगज भंग ६ होते हैं—उत्कृष्टपदीतिर्यच एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में होते हैं १, एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में और चोदन्द्रियों में होते हैं २, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ३, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ४, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ५, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ६ ।

न्द्रिय पट्ट हाथग गण्डीने उत्कृष्टपदी निर्यग्योनिकनवेशनकनिरूपणम्, चतुष्कर्मयोग अने पंचकर्मयोग उपयोगपूर्वक विचार करके “यावत् अथवा वे एकेन्द्रियोंमें दो द्विन्द्रियोंमें यावत् पञ्चेन्द्रियोंमें भी होते हैं” यहाँ तक कहना चाहिये—तथाच त्रय प्रक्रमे द्विकर्मयोगः प्रसार होना है जैसे—उत्कृष्टपदीतिर्यच एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में १, एकेन्द्रियों में त्रिन्द्रियों में २, एकेन्द्रियों में चोदन्द्रियों में ३, और एकेन्द्रियों में पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ४ । इस प्रकार से वे उनके द्विकर्मयोगज चार भंग हैं । इनके त्रिकर्मयोगज भंग ६ होते हैं—उत्कृष्टपदीतिर्यच एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में होते हैं १, एकेन्द्रियों में, द्विन्द्रियों में और चोदन्द्रियों में होते हैं २, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ३, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ४, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ५, एकेन्द्रियों में, त्रिन्द्रियों में, और पञ्चेन्द्रियों में होते हैं ६ ।

ચતુષ્કસંયોગચતુર્વિધઃ, તથાહિ-એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ત્રિન્દ્રિયેષુ ચતુર્ગિન્દ્રિયેષુ ૧, એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ત્રીન્દ્રિયેષુ પંચેન્દ્રિયેષુ ૨, એકેન્દ્રિયેષુ દ્વીન્દ્રિયેષુ ચતુર્ગિન્દ્રિયેષુ પંચેન્દ્રિયેષુ ૩, એકેન્દ્રિયેષુ ત્રીન્દ્રિયેષુ ચતુર્ગિન્દ્રિયેષુ પંચેન્દ્રિયેષુ ૪, इति चत्वारः । पञ्चकसंयोग एकविधः, तथाहि-एकैन्द्रियेषु द्वीन्द्रियेषु त्रीन्द्रियेषु चतुरिन्द्रियेषु पञ्चेन्द्रियेषु १, इत्येकः १ । एवं सर्वे (४-६-४-१=१५) पञ्च दश भवन्तीति बोध्यम् ।

ન્દ્રિયોં મેં હોતે હેં ૩, એકેન્દ્રિયોં મેં તેહન્દ્રિયોં મેં ઓર ચોહન્દ્રિયોં મેં હોતે હેં ૪, એકેન્દ્રિયોં મેં, તેહન્દ્રિયોં મેં ઓર પંચેન્દ્રિયોં મેં હોતે હેં ૫ એકેન્દ્રિયોં મેં, ચોહન્દ્રિયોં મેં ઓર પંચેન્દ્રિયોં મેં હોતે હેં ૬ હસ પ્રકાર સે ચે ત્રિકસંયોગજ ૬ ભગ હેં ।

ચતુઃ સંયોગજ इनके चार भंग इस प्रकार से हैं-एकैन्द्रियों में द्वीन्द्रियों में तेहन्द्रियों में और चार इन्द्रियों में उत्कृष्टपदी तीर्थच होते हैं १, एकैन्द्रियों में, द्वीन्द्रियों में तेहन्द्रियों में और पंचेन्द्रियों में ये होते हैं २, एकैन्द्रियों में, द्वीन्द्रियों में, चोहन्द्रियों में और पंचेन्द्रियों में, ये होते हैं ३, एकैन्द्रियों में, तेहन्द्रियों में, चोहन्द्रियों में, और पंचेन्द्रियों में ये होते हैं ४ इस प्रकार से ये उत्कृष्टपदी तीर्थचों के तीर्थगभव प्रवेशानक में चतुः संयोज चार भंग हैं ।

इनका पंचक संयोज भंग एक प्रकार का ही है-जैसे ये उत्कृष्टपदी तीर्थच कितनेक एकैन्द्रियों में होते हैं, कितनेक दो इन्द्रियों में,

ઉત્પન્ન થાય છે. (૪) અથવા એકેન્દ્રિયોમાં, ત્રીન્દ્રિયોમાં અને ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૫) અથવા એકેન્દ્રિયોમાં, ત્રીન્દ્રિયોમાં અને પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૬) અથવા એકેન્દ્રિયોમાં, ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં અને પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

તેમના ચતુષ્કસંયોગમા નીચે પ્રમાણે ચાર ભંગ બને છે-(૧) ઉત્કૃષ્ટપદી તિર્થચો એકેન્દ્રિયો, દ્વિન્દ્રિયો, ત્રીન્દ્રિયો અને ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, (૨) અથવા તેઓ એકેન્દ્રિયોમાં, દ્વિન્દ્રિયોમાં, ત્રીન્દ્રિયોમાં અને પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૩) અથવા એકેન્દ્રિયોમાં, દ્વીન્દ્રિયોમાં, ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં અને પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૪) અથવા એકેન્દ્રિયોમાં, ત્રીન્દ્રિયોમાં, ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં અને પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે તેમનો પંચકસંયોગી એક જ ભંગ નીચે પ્રમાણે બને છે-ઉત્કૃષ્ટપદી કેટલાક તિર્થચો એકેન્દ્રિયોમાં, કેટલાક દ્વીન્દ્રિયોમાં, કેટલાક ત્રીન્દ્રિયોમાં, કેટલાક ચતુર્ગિન્દ્રિયોમાં અને કેટલાક પંચેન્દ્રિયોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે કુલ ૪+૬+૪+૧=૧૫ ભંગ થાય છે.

अथ तिर्यग्योनिकानामेव एकेन्द्रियादितिर्यग्योनिकप्रवेशनकन्यान्पशु-
त्वादिवक्तव्यतामाह—‘एयम् णं भने !’ इत्यादि ! ‘एयम् णं भने’ एणि
द्वितिरिक्त्वजोणियपवेसणगस्स जाव पंचिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसणगस्स य
कयरे कयरे दितो जाव विसेमादिया वा ?’ गात्रेय पुनरनि-हे भदन् ! एयम्
खलु एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य चावत्-त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशन-
कस्य, त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य, चतुमिन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशन-
कस्य पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य च मध्ये कतगणि तिर्यग्योनिकप्रवेश-
नकानि कतरेभ्यस्तिर्यग्योनिकप्रवेशनकेभ्यः स्तोकाणि वा. बहुस्तानि वा, तुन्यानि-
वा, विशेषाधिकानि वा भवन्ति ? भगवानाह—‘गमेया ! सत्त्वग्योया पंचिद्विय-
तिरिक्त्वजोणियपवेसणया, चउरिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसणया. विसेमादिया’
कितनेक तेइन्द्रियों में, कितनेक चौहन्द्रियों में और कितनेक पंचेन्द्रियों
में होते हैं १ इस प्रकार सं ४-६-४-१ मिलकर मूल १५ भगवानके हैं

अथ सूत्रकार तिर्यग्योनिक जीवों के अल्प पशुत्व का कथन करते
हैं—इसमें गात्रेय ने प्रभु से ऐसा पूछा है—हे भदन् ! (एयम् एणिद्रि-
यतिरिक्त्वजोणियपवेसणगस्स जाव पंचिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसण-
गस्स कयरे कयरे दितो जाव विसेमादिया वा) एकेन्द्रिय तिर्यग्योनिक-
प्रवेशनक चावत् त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनक तरेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवे-
शनक चौहन्द्रियतिर्यग्योनिक और पंचेन्द्रियतिर्यग्योनिक प्रवेशनक इनमें
कौन प्रवेशनक किस प्रवेशनक की अपेक्षासे न्यूनक (अपेक्षित) है ? कौन किस
की अपेक्षासे यत्न है ? कौन किसकी अपेक्षासे तुल्य है ? कौन किस की
अपेक्षा से विशेषाधिकार है ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं— गमेया ! हे
गात्रेय ! (सत्त्वग्योया पंचिद्विय तिरिक्त्वजोणियपवेसणया , तिर्यग्योनि

गोत्रेय श्रुतवन्ने प्र — एयम् एणिद्रियतिरिक्त्वजोणियपवेसणगस्स जाव पंचिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसणगस्स कयरे कयरे दितो जाव विसेमादिया वा ? गात्रेय पुनरनि-हे भदन् ! एयम् खलु एकेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य चावत् त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य, त्रीन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य, चतुमिन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकप्रवेशनकस्य च मध्ये कतगणि तिर्यग्योनिकप्रवेशनकानि कतरेभ्यस्तिर्यग्योनिकप्रवेशनकेभ्यः स्तोकाणि वा. बहुस्तानि वा, तुन्यानि वा, विशेषाधिकानि वा भवन्ति ? भगवानाह—‘गमेया ! सत्त्वग्योया पंचिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसणया, चउरिद्वियतिरिक्त्वजोणियपवेसणया. विसेमादिया’ कितनेक तेइन्द्रियों में, कितनेक चौहन्द्रियों में और कितनेक पंचेन्द्रियों में होते हैं १ इस प्रकार सं ४-६-४-१ मिलकर मूल १५ भगवानके हैं

હે ગાંગેય ! સર્વશ્લોકાનિ પञ्चेन्द्रિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાનિ ભવન્તિ પञ્चेन्द्रિય તિર્યગ્ચોજીવાનાં રતોકત્વાત્ કિન્તુ તદપેક્ષયા ચતુરિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાનિ વિશેષાધિકાનિ ભવન્તિ, 'તેહિન્દ્રિયતિરિક્લજોગિયપવેશણયા, વિસેસાદિયા' ચતુરિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા ત્રિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાનિવિશેષાધિકાનિ ભવન્તિ, 'વેહિન્દ્રિયતિરિક્લજોગિયપવેશણયા વિસેસાદિયા' ત્રીન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા દ્વિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાનિ વિશેષાધિકાનિ ભવન્તિ, 'અર્ગિન્દ્રિયતિરિક્લજોગિયપવેશણયા વિસેસાદિયા' દ્વીન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા એકેન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાનિ વિશેષાધિકાનિ ભવન્તિ । એવં ચ પञ્चेन्द्रિયતિર્યગ્ચોનિકપ્રવેશનકાપેક્ષયા ચતુરિન્દ્રિયાદિ પ્રવેશનકાનિ પરસ્પરેણ વિશેષાધિકાનિ ભવન્તીતિમાત્રઃ ॥ સૂ. ૧૪ ॥

ન્દ્રિય યોનિક પ્રવેશનક સથ સે રુમ હૈં કયૌં કિ તિર્યગ્ચોનિક પંચેન્દ્રિય જીવ ઔર તિર્યગ્ચોનિક જીવૌં કી અપેક્ષા સ્તોક હૈં । હસ પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા ચૌહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક વિશેષાધિક હૈં । ચૌહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા તેહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક વિશેષાધિક હૈં । તેહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા દો હિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક વિશેષાધિક હૈં । દો હિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા એકેન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક વિશેષાધિક હૈં । હસ તરહ સે પંચેન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક કી અપેક્ષા ચૌહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક, ચૌહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કી અપેક્ષા તેહિન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક આદિ પરસ્પર મેં વિશેષાધિક હોતે હૈં ॥ સૂ. ૧૪ ॥

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ સઘ્નથોવા પચિન્દ્રિયતિરિક્લજોગિયપવેશણયા ” હે ગાંગેય ! પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમા સૌથી ઓછાં જીવોનો પ્રવેશ થાય છે, કારણ બીજા તિર્યગ્ચોનિક જીવો કરતાં પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્ચો અલ્પ પ્રમાણમા હોય છે પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કરતાં ચતુરિન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમાં વિશેષાધિક જીવોનો પ્રવેશ થયા કરે છે ચતુરિન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કરતા ત્રીન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમાં વિશેષાધિક જીવોનો પ્રવેશ થયા કરે છે ત્રીન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કરતા દ્વિન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમા વિશેષાધિક જીવોનો પ્રવેશ થયા કરે છે અને દ્વિન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનક કરતાં એકેન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમાં વિશેષાધિક જીવોનો પ્રવેશ થયા કરે છે. આ રીતે પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકથી લઈને વિપરીત ક્રમે આવતા એકેન્દ્રિય પર્યન્તના પ્રવેશનકોમાં ઉત્તરોત્તર વિશેષાધિકતા ડહોવામાં આવેલ છે ॥ સૂ. ૧૪ ॥

मनुष्यप्रवेशनसत्त्वपता ।

मूलम्--“ मणुस्तपवेक्षणणं भंते ! कडुविहे पणत्ते ?
गंगेया ! दुविहे पणत्ते, तं जहा संमुच्छिममणुस्तपवेक्षणण,
गवभवकंतियमणुस्तपवेक्षणण य । एगे भंते ! मणुस्ते मणुस्त-
पवेक्षणणं पविसुसाणे किं समुच्छिममणुस्तेसु होजा, गवभ-
वकंतियमणुस्तेसु होजा ? गंगेया ! संमुच्छिममणुस्तेसु वा
होज्जा, गवभवकंतिय--मणुस्तेसु वा होजा । दो भंते ! मणुम्मा०
पुच्छा ? गंगेया ! संमुच्छिममणुरस्तेसु वा होजा, गवभवकं-
तियमणुस्तेसु वा होजा, अहवा एगे संमुच्छिममणुस्तेसु वा
होज्जा, एगे गवभवकंतियमणुस्तेसु वा होजा, एवं एणं कसेणं
जहा नेरइयपवेक्षणण तहा मणुस्तपवेक्षणणवि भाणियवे जाय
दस । संखेजा भंते ! मणुम्मा पुच्छा ! गंगेया ! संमुच्छिमम-
णुरस्तेसु वा होजा, गवभवकंतियमणुस्तेसु वा होजा, अहवा
एगे संमुच्छिममणुस्तेसु होजा. संखेजा गवभवकंतियमणुस्तेसु
वा होजा, अहवा दो संमुच्छिममणुस्तेसु होजा. संखेजा गवभ-
वकंतियमणुस्तेसु होजा, एवं एवमेवं उन्नारितेसु जाय अहवा
संखेजा संमुच्छिममणुस्तेसु होजा. संखेजा गवभवकंतिय
मणुस्तेसु होजा । असंखेजा भंते । मणुम्मा पुच्छा, गंगेया ।
सवं वि जाय संमुच्छिममणुस्तेसु होजा, अहवा असंखेजा
संमुच्छिममणुस्तेसु, एगे गवभवकंतियमणुस्तेसु होजा । अहवा
असंखेजा संमुच्छिममणुस्तेसु, दो गवभवकंतियमणुस्तेसु

होज्जा, एवं जाव असंखेज्जा संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा गब्भवक्कंतियमणुस्सेसुवा होज्जा ॥

उक्कोसा भंते । मणुस्सा पुच्छा, गंगेया । सव्वे वि ताव संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, अहवा संमुच्छिममणुस्सेसु वा, गब्भवक्कंतियमणुस्सेसु वा होज्जा ॥ एयस्स णं भंते ! संमुच्छिममणुस्सपवेसणस्स गब्भवक्कंतियमणुस्सपवेसणस्स कयरे कयेरिंहितो जाव, विसेसाहिया ? गंगेया सव्वत्थोवा गब्भवक्कंतियमणुस्सपवेसणया, संमुच्छिममणुस्सपवेसणया, असंखेज्जागुणा ॥ सू०१५ ॥

छाया—मनुष्यप्रवेशनकं खलु भदन्त ! कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय ! द्विविधं प्रज्ञप्तम्, तद्यथा—संमूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनकं, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्यप्रवेशनकं च । एको भदन्त ! मनुष्यो मनुष्यप्रवेशनकेन प्रविशन् किं संमूर्च्छिममनुष्येषु भवति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवति ? गाङ्गेय ! संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवति । द्वौ भदन्त ! मनुष्यौ पृच्छा ? गाङ्गेय संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवतः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवतः, अथवा एकः संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवति, एको गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवति । एवम् एतेन क्रमेण यथा नैरर्थिकप्रवेशनकम् तथा मनुष्यप्रवेशनकमपि भणितव्यम् । यावत् दश । संख्येयाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा, गाङ्गेय ! संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवन्ति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति, अथवा एकः संमूर्च्छिममनुष्येषु भवति, संख्येयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति, अथवा द्वौ संमूर्च्छिममनुष्येषु भवतः, संख्येयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति, एवम् एकैकम् उत्सारितेषु सत्सु यावत् अथवा संख्येयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, संख्येया गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति । असंख्येयाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा, गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, अथवा असंख्येयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु, एको गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवति, अथवा असंख्येयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु, द्वौ गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवतः, एवं यावत् असंख्येयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, संख्येयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति ॥

उत्कृष्टाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा ? गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, अथवा संमूर्च्छिममनुष्येषु वा गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति ॥

एतस्य खलु भदन्त ! संमूर्च्छितमनुष्यप्रवेदननस्य गर्भानुक्रान्तिरमनु-
ष्यप्रवेदनस्य च कदापि ज्ञातव्या आवदु रिमेतागिरानि । तावत् । सर्वज्ञो
कानि गर्भानुक्रान्तिरमनुष्यप्रवेदनकानि । मूर्च्छितानुष्यप्रवेदनकानि
अनल्पेगुणानि ॥ सु० १५ ॥

टीका—अथ मनुष्यप्रवेदननसमिहित्य साह—'मनुष्यप्रवेदनन' च 'ज्ञे' ।
इत्यादि । 'मनुष्यप्रवेदनन' ज्ञे 'कारिणे पण्ये' । 'मादेष पृथगि-
हे मनुष्य' । मनुष्यप्रवेदनन क लठ इतिरिचं प्रपद्यु । यत्तज्जाह—'गमेया !
द्विहे पण्ये' । हे तावत् । मनुष्यप्रवेदननं द्विहे मनुष्य 'तं ज्ञा-वसु-
निष्ठमनुष्यप्रवेदनन, गन्धवर्धनविमनुष्यप्रवेदनन' य । यत्तज्जाह—'मूर्च्छित-
मनुष्यप्रवेदननस्य, गर्भानुक्रान्तिरमनुष्यप्रवेदननं च । तावत् । पृथगि-
'ज्ञे भवे' । मनुष्ये मनुष्यप्रवेदननं पण्येति हि मनुष्य-मनुष्येगु-

मनुष्यप्रवेदनन क दन्तप्रदा

'मनुष्यप्रवेदननपण्यं भवे ! कारिणे पण्ये' इत्यादि ।

टीका—अथकार ने रम खत्र तागा मनुष्य प्रवेदनन क या वर्धन
किया है—रममे गांवेय ने प्रभु से ऐसा पूजा है—(मनुष्यप्रवेदननपण्यं
भवे ! कारिणे पण्ये) हे भदन्त ! मनुष्य प्रवेदनन क कितने प्रकार का
पाता गया है । इस प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं (गमेया) हे गांवेय !
(द्विहे पण्ये) मनुष्य प्रवेदनन क दो प्रकार का होता है । तं ज्ञा-
वसु—(मनुष्यप्रवेदननमनुष्यप्रवेदनन, गन्धवर्धनविमनुष्यप्रवेदनन) य
मनुष्यप्रवेदनन और दन्त गन्धवर्धनमनुष्यप्रवेदनन ।

मनुष्यप्रवेदनन क दन्तप्रदा

'मनुष्यप्रवेदनन क दन्तप्रदा' इत्यादि पण्ये । तावत् ।

टीका—अथकार ने रम खत्र तागा मनुष्य प्रवेदनन क या वर्धन
किया है—रममे गांवेय ने प्रभु से ऐसा पूजा है—(मनुष्यप्रवेदननपण्यं
भवे ! कारिणे पण्ये) हे भदन्त ! मनुष्य प्रवेदनन क कितने प्रकार का
पाता गया है । इस प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं (गमेया) हे गांवेय !
(द्विहे पण्ये) मनुष्य प्रवेदनन क दो प्रकार का होता है । तं ज्ञा-
वसु—(मनुष्यप्रवेदननमनुष्यप्रवेदनन, गन्धवर्धनविमनुष्यप्रवेदनन) य

मनुष्यप्रवेदनन और दन्त गन्धवर्धनमनुष्यप्रवेदनन ।
(मनुष्यप्रवेदननमनुष्यप्रवेदनन, गन्धवर्धनविमनुष्यप्रवेदनन) य
मनुष्यप्रवेदनन और दन्त गन्धवर्धनमनुष्यप्रवेदनन ।
(मनुष्यप्रवेदननमनुष्यप्रवेदनन, गन्धवर्धनविमनुष्यप्रवेदनन) य

होज्जा, एवं जाव अंखेज्जा संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा गवभवक्कंतिमणुस्सेसुवा होज्जा ॥

उक्कोसा भंते । मणुस्सा पुच्छा, गंगेया । सव्वे वि ताव संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, अहवा संमुच्छिममणुस्सेसु वा, गवभवक्कंतिमणुस्सेसु वा होज्जा ॥ एयस्स णं भंते ! संमुच्छिममणुस्सपवेसणगस्स गवभवक्कंतिमणुस्सपवेसणगस्स कयरे कयरेहिंतो जाव, विसेसाहिया ? गंगेया सव्वत्थोवा गवभवक्कंतिमणुस्सपवेसणया, संमुच्छिममणुस्सपवेसणया, असंखेज्जागुणा ॥ सू०१५ ॥

छाया—मनुष्यप्रवेशनकं खलु भदन्त ! कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय ! द्विविधं प्रज्ञप्तम्, तद्यथा—संमूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनकं, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्यप्रवेशनकं च । एको भदन्त ! मनुष्यो मनुष्यप्रवेशनाकेन प्रदिशन् किं संमूर्च्छिममनुष्येषु भवति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवति ? गाङ्गेय ! संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवति । द्वौ भदन्त ! मनुष्यौ पृच्छा ? गाङ्गेय संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवतः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवतः, अथवा एको संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवति, एको गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवति । एवम् एतेन क्रमेण यथा नैरयिकप्रवेशनकम् तथा मनुष्यप्रवेशनकमपि भणितव्यम् । यावत् दश । संखेयाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा, गाङ्गेय ! संमूर्च्छिममनुष्येषु वा भवन्ति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति, अथवा एको संमूर्च्छिममनुष्येषु भवति, संखेयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति, अथवा द्वौ संमूर्च्छिममनुष्येषु भवतः, संखेयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति, एवम् एकैकम् उत्सारितेषु सत्सु यावत् अथवा संखेयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, संखेया गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति । असंखेयाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा, गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, अथवा असंखेयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु, एको गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवति, अथवा असंखेयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु, द्वौ गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवतः, एवं यावत् असंखेयाः संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, संखेयाः गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति ॥

उत्कृष्टाः भदन्त ! मनुष्याः पृच्छा ? गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् संमूर्च्छिममनुष्येषु भवन्ति, अथवा संमूर्च्छिममनुष्येषु वा गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति ॥

એતસ્ય ચ્વલુ ભદન્ત ! સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યપ્રવેશનકસ્ય ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુ-
ષ્યપ્રવેશનકસ્ય ચ કતરાણિ કતરેભ્યો યાત્ત્વ ત્રિશેષાધિકાનિ ? ગાઙ્ગેય ? સર્વસ્તો
કોનિ ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યપ્રવેશનકાનિ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યપ્રવેશનકાનિ
અસંખ્યેયગુણાનિ ॥ સ્ૉ ૧૫ ॥

ટીકા—અથ મનુષ્યપ્રવેશનકમધિકૃત્ય પ્રાહ—‘ મણુસ્સપવેસણણં મંતે ’
ઇત્યાદિ । ‘ મણુસ્સ પવેસણણં મંતે ! કહ્વિહે પળ્લત્તે ? ’ ગાઙ્ગેય પૃચ્છતિ—
હે મદન્ત ! મનુષ્યપ્રવેશનકં ચ્વલુ કતિવિધં પ્રજ્ઞપ્તમ્ ? ભગવાનાહ—‘ ગંગેયા !
દુવિહે પળ્લત્તે ’ હે ગાઙ્ગેય ! મનુષ્યપ્રવેશનકં દ્વિવિધં પ્રજ્ઞપ્તમ્, ‘ તં જહા—સંમુ-
ચ્છિમમણુસ્સપવેસણણ, ગમ્ભવક્રંતિયમણુસ્સપવેસણણ ય ’ તથથા—સંમૂર્ચ્છિમ
મનુષ્યપ્રવેશનકમ્, ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યપ્રવેશનકં ચ । ગાઙ્ગેયઃ પૃચ્છતિ—
‘ એ મંતે ’ મણુસ્સે મણુસ્સપવેસણણં પવિસમાણે કિં સમુચ્છિમમણુસ્સેસુ

મનુષ્યપ્રવેશનક વક્તવ્યતા

‘ મણુસ્સપવેસણણં મંતે ! કહ્વિહે પળ્લત્તે ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—સૂત્રકાર ને હસ સૂત્ર દ્વારા મનુષ્ય પ્રવેશનક કા વર્ણન
કિયા હૈ—હસમેં ગાંગેય ને પ્રશ્ન સે એસા પૂછા હૈ—(મણુસ્સપવેસણણં
મંતે ! કહ્વિહે પળ્લત્તે) હે મદન્ત ! મનુષ્ય પ્રવેશનક કિતને પ્રકાર કા
કહા ગયા હૈ ? હસ પ્રશ્ન કે ઉત્તર સે પ્રશ્ન કહતે હૈ (ગંગેયા) હે ગાંગેય !
(દુવિહે પળ્લત્તે) મનુષ્ય પ્રવેશનક દો પ્રકાર કા હોતા હૈ (તં જહા)
જૈસે—(સંમુચ્છિમમણુસ્સપવેસણણ, ગમ્ભવક્રંતિયમણુસ્સપવેસણણ) એક
સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય પ્રવેશનક ઓર દૂસરા ગર્ભજમનુષ્યપ્રવેશનક ।

મનુષ્ય પ્રવેશનક વક્તવ્યતા—

“ મણુસ્સપવેસણણં મંતે ! કહ્વિહે પળ્લત્તે ? ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—સૂત્રકારે આ સૂત્રમાં મનુષ્ય પ્રવેશનકનું વર્ણન કર્યું છે. આ
વિષયને અનુલક્ષીને ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ મણુસ્સ પવેસણણં મંતે ! કહ્
વિહે પળ્લત્તે ? ” હે ભદન્ત ! મનુષ્ય પ્રવેશનકના કેટલા પ્રકાર કહ્યા છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ દુવિહે પળ્લત્તે—
તજહા ” મનુષ્ય પ્રવેશનકના નીચે પ્રમાણે બે પ્રકાર કહ્યા છે—“ સંમુચ્છિમ-
મણુસ્સપવેસણણ ગમ્ભવક્રંતિયમણુસ્સપવેસણણ ” (૧) સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય પ્રવે-
શનક, અને (૨) ગર્ભજ મનુષ્ય પ્રવેશનક.

હોજ્જા, ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ હોજ્જા ? ' હે ભદન્ત ! એકો મનુષ્યપ્રવેશનકેન પવિશન્-મનુષ્યપ્રવેશનકં કુર્વન્ કિં સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવતિ ? કિંવા ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવતિ ? મગવાનાહ- ' ગંગેયા ! સંમૂર્ચ્છિમ મણુસેસુ વા હોજ્જા, ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ વા હોજ્જા હે ગાંગેય ! એકો મનુષ્યો મનુષ્યપ્રવેશનકં કુર્વન્ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ વા ભવતિ ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ વા ભવતિ । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ-દો મંતે ! મણુસસાં પુચ્છા ' હે ભદન્ત ! દ્વૌ મનુષ્યૌ મનુષ્યપ્રવેશનકેન પવિશન્તૌ કિં સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવતઃ ? કિંવા ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવત ?

અથ ગાંગેય પ્રશ્નસે એસા પૂછતેહૈં-(એ મંતે ! મણુસે મણુસપવેસનણં પવિસમાણે કિં સંમુચ્છિમમણુસેસુ હોજ્જા, ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ હોજ્જા હૈં ભદન્ત ! કોઈ એક મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવગ્રહણ કરતા હુઆ કહાં પર હોતા હૈં ? કયા સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતા હૈં યા ગર્ભજમનુષ્યોં મેં હોતા હૈં ? ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં-(ગંગેયા !) હે ગાંગેય ! (સંમુચ્છિમમણુસેસુ વા હોજ્જા, ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ વા હોજ્જા) મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ એક મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતા હૈં અથવા ગર્ભજમનુષ્યોં મેં સીં હોતા હૈં ।

અથ ગાંગેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં-(દો મંતે ! મણુસસાં પુચ્છા) હે ભદન્ત ! મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુઆ કહાં હોતે હૈં કયા વે સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતે હૈં યા ગર્ભજમનુષ્યોં

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ એ મંતે ! મણુસે મણુસપવેસનણં પવિસમાણં કિં સંમુચ્છિમમણુસેસુ હોજ્જા, ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ હોજ્જા ? ” હે ભદન્ત ! મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ ગ્રહણ કરતો કોઈ એક પુરુષ કયા ઉત્પન્ન થાય છે ? શું તે સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સંમુચ્છિમ મણુસેસુ વા હોજ્જા ગર્ભવક્કંતિયમણુસેસુ વા હોજ્જા ” મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ ગ્રહણ કરતો કોઈ એક મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને ગર્ભજ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ દો મંતે ! મણુસસાં પુચ્છા ” હે ભદન્ત ! મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવમાં પ્રવેશ કરતા બે મનુષ્યો કયાં ઉત્પન્ન થાય છે ? શું તેઓ સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

इति पृच्छा ' भगवानाह—' गंगेया ! संमुच्छिममणुस्सेसु वा होज्जा, गवभवकं-
तियमणुस्सेसु वा होज्जा ' हे गाङ्गेय ! द्वौ मनुष्यौ मनुष्यप्रवेशनकेन प्रवि-
शन्तौ समूर्च्छिममनुष्येषु वा भवतः, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवतः,
'अह्वा एगे संमुच्छिममणुस्सेसु वा होज्जा, एगे गवभवकंतियमणुस्सेसु वा होज्जा'
अथवा एको मनुष्यो-मनुष्यप्रवेशनकेन प्रविशन् समूर्च्छिममनुष्येषु वा भवति,
एको मनुष्यो गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवति, ' एवं एएणं कमेणं
जहा नेरइयपवेसणए तहा मणुस्सपवेसणए वि भाणियव्वे ' एव-पूर्वोक्तीरीत्या,
एतेन-उपर्युक्तेन आलापकक्रमेण, यथा नैरयिकप्रवेशनकं भणितम् तथा मनुष्य-
प्रवेशनकमपि भणितव्यम्, यावत्-चयः, चत्वारः, पञ्च, षट्, सप्त, अष्ट, नव,
दश वा मनुष्याः मनुष्यप्रवेशनकेन प्रविशन्तो हि समूर्च्छिममनुष्येषु वा

में होते हैं ? भगवान् इस प्रश्न के उत्तर में कहते हैं—(गंगेया) हे गांगेय
(संमुच्छिममणुस्सेसु वा होज्जा, गवभवकंतियमणुस्सेसु वा होज्जा)
दो मनुष्य मनुष्यप्रवेशनन द्वारा मनुष्यभव में प्रवेश करते हुए समू-
च्छिममनुष्यों में होते हैं अथवा गर्भजमनुष्यों में होते हैं। (अहवा
एगे समुच्छिममणुस्सेसु वा होज्जा गवभवकंतियमणुस्सेसु वा होज्जा)
अथवा दो मनुष्यों में से एक मनुष्य समूर्च्छिममनुष्यों में होता है
और दूसरा गर्भजमनुष्यों में होता है। (एवं एएणं कमेणं जहां
नेरइयपवेसणए तहा मणुस्सपवेसणए वि भाणियव्वे) इस प्रकार के
इस आलापक्रम से नैरयिकप्रवेशनक की तरह मनुष्यप्रवेशनक भी
कहना चाहिये—यावत् तीनमनुष्य, चारमनुष्य, पांचमनुष्य, छहमनुष्य,
सातमनुष्य, आठमनुष्य, नौमनुष्य, दशमनुष्य, मनुष्यप्रवेशनक द्वारा

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “સમુચ્છિમમણુસ્સેસુ
વા હોજ્જા, ગવભવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા ” મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા અન્ય
ગતિમાથી મનુષ્યભવમાં પ્રવેશ કરતા બે મનુષ્યો સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં પણ
ઉત્પન્ન થાય છે અને ગર્ભજ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે “ અહવા એગે
સમુચ્છિમમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા, ગવભવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા ” અથવા તે
બે મનુષ્યોમાંથી એક સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો ગર્ભજ
મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે “ એવ એણં કમેણં જહા નેરહયપવેસણએ તહા
મણુસ્સપવેસણએ વિ ભાણિયવ્વે ” આ પ્રકારે અને આ આલાપક ક્રમ અનુસાર
નૈરયિક પ્રવેશનકની જેમ જ મનુષ્ય પ્રવેશનક પણ કહેવું લેઈએ ત્રણ, ચાર,
પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ અને દશ મનુષ્ય પણ મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા

भवन्ति, गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु वा भवन्ति, तथा च मनुष्यप्रवेशनकेन प्रवि-
शन् मनुष्याणां संसृच्छिमगर्भजलक्षणे स्थानद्वये प्रविशतीति तद्दृश्यमाश्रित्य
एकादिसंख्यातान्तेषु पूर्वोक्तरीत्या भङ्गाः कर्तव्याः । तत्र चातिदेशानामन्तिमं
संख्यातपदं वर्तते इति तद्भङ्गान् साक्षादर्शयन्नाह—‘संखेज्जा भंते ! मणुस्सा पुच्छा ’
गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! संखेयाः मनुष्याः मनुष्यप्रवेशनकेन प्रविशन्तः
किं संसृच्छिममनुष्येषु भवन्ति ? किं वा गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति ?
इति पृच्छा, भगवानाह—‘गंगेया ! संसृच्छिममणुस्सेसु वा होज्जा, गव्वधक्कंति-
मणुस्सेसु वा होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! संख्याता मनुष्या मनुष्यप्रवेशनकेन प्रविशन्तः

मनुष्यभव में प्रवेश करते हुए संसृच्छिममनुष्यों में भी होते हैं, एवं
गर्भजमनुष्यों में भी होते हैं । तथा च मनुष्यप्रवेशनक द्वारा मनुष्यभव
में प्रवेश करता हुआ एक मनुष्य मनुष्यों के संसृच्छिम अथवा गर्भज
रूप दो स्थानों में होता है । इस कारण इन दोनों स्थानों को आश्रित
करके एक से लेकर संख्यात तक में पूर्वोक्त रीति के अनुसार भङ्ग कर
लेना चाहिये—इनमें अन्तिम पद संख्यात पद है—इसलिये इस पद के
भङ्गों को साक्षात् रूप में दिखाते हुए सूत्रकार कहते हैं—क्यों कि गांगेय
ने प्रभु से ऐसा पूछा है कि—(संखेज्जा भंते ! मणुस्सा पुच्छा) हे
भदन्त ! संख्यात मनुष्य मनुष्यप्रवेशनक द्वारा मनुष्यभव में प्रवेश
करते हुए कहां होते हैं ? क्या वे संसृच्छिम मनुष्यों में होते हैं या गर्भ-
जमनुष्यों में होते हैं ? (गंगेया) हे गांगेय ! (संसृच्छिममणुस्सेसु वा

मनुष्यभवमां प्रवेश करीने संसृच्छिम मनुष्योमां पणु उत्पन्न थाय छे अने
गर्भज मनुष्योमां पणु उत्पन्न थाय छे. आगण ओ वात तो रूपट करवामां
आवी छे के मनुष्य प्रवेशनक द्वारा मनुष्यभव अडणु करतो ओक मनुष्य
संसृच्छिम मनुष्योमां पणु उत्पन्न थाय छे अने गर्भज मनुष्योमां पणु उत्पन्न
थाय छे. आ रीते तेनी उत्पत्तिनां ओ स्थान भताव्यां छे, ते भन्ने स्थानोनी
अपेक्षाओ ओकथी लधने संख्यात पर्यन्तना मनुष्य प्रवेशनकना लंगो पूर्वोक्त
पद्धति अनुसार भनावी देवा जेधओ. तेमां अन्तिम पद ‘संख्यात’ छे. तेथी
संख्यात मनुष्योना प्रवेशनक विधेना लंगोने सूत्रकार प्रकट करे छे—

गांगेय आणुगारनो प्रश्न—“संखेज्जा भंते ! मणुस्सा पुच्छा ” हे भदन्त !
मनुष्य प्रवेशनक द्वारा मनुष्यभव अडणु करता संख्यात मनुष्यो शुं संसृच्छिम
मनुष्योमां उत्पन्न थाय छे ? के गर्भज मनुष्योमां उत्पन्न थाय छे ?

भडादीर प्रभुनो उत्तर—“गंगेया ! ” हे गांगेय ! “संसृच्छिममणुस्सेसु
वा होज्जा, गव्वधक्कंतिमणुस्सेसु वा होज्जा ” मनुष्य प्रवेशनक द्वारा मनुष्य

સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ વા ભવન્તિ, 'અહવા एगे संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा ગભવવકંતિય મણુસ્સેસુ વા હોજ્જા' અથવા એકો મનુષ્યો મનુષ્યપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તો ગર્ભ-વ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ વા ભવન્તિ, 'અહવા दो संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા' અથવા દ્વૌ મનુષ્યૌ મનુષ્યપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તૌ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવતઃ, સંખ્યેયાઃ खलु मनुष्या मनुष्यप्रवेशकेन प्रविशन्तौ गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्येषु भवन्ति, एवं एक्केकं उत्सारितेसु जाव अहवा संखेज्जा-संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા, एवं पूर्वी-ક્તરીત્યા एकैकम् उत्तरोत्तरम् उत्सारितेषु सत्सु अधिकं योजितेषु सत्सु यावत्

હોજ્જા, ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા) વે સંખ્યાત મનુષ્ય મનુષ્ય-પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં હોતે હેં યા ગર્ભજમનુષ્યોં મેં ભી હોતે હેં (અહવા एगे संमुच्छिममणु-સ્સેસુ વા હોજ્જા સંખેજ્જા ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા) અથવા મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ એક સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતા હૈં ઓર સંખ્યાત મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતે હેં । (અહવા दो संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, સંખેજ્જા ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા) અથવા દો મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવે-શનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં હોતે હેં ઓર સંખ્યાતમનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ ગર્ભજમનુષ્ય મેં હોતે હેં । (एव एक्केकं उत्सारितेसु जाव अहवा संखेज्जा संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, સંખેજ્જા ગભવવકંતિયમણુ-સ્સેસુ હોજ્જા) इत्य तरह से आगे २ एक एक मनुष्य षढाने पर यावत्

ભવમાં પ્રવેશ કરતા સંખ્યાત મનુષ્યો સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા ગર્ભજ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા एगे संमुच्छिम-मणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા” અથવા એક સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્યો ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે “અહવા दो संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, સંખેજ્જા ગભવવકંતિય મણુસ્સેસુ હોજ્જા” અથવા તેમાંથી બે મનુષ્યો સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના સંખ્યાત મનુષ્યો ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

“एव एक्केक उत्सारितेसु जाव अहवा संखेज्जा संमुच्छिममणुस्सेसु होज्जा, संखेज्जा ગભવવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા” આ પ્રમાણે એક એક મનુ-ષ્યની વૃદ્ધિ કરતા કરતા આલાપકો બનાવવા બેઠેલો. જેમકે ત્રણ મનુષ્ય

ત્રયો મનુષ્યાઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, સંખ્યાતા મનુષ્યા ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુ-
ષ્યેષુ ભવન્તિ, ચત્વારઃ, પશ્ચ, પટ્ટ, સપ્ત, અષ્ટૌ, નવ, દશ વા મનુષ્યા મનુષ્યપ્રવે-
શનકેન પ્રવિશન્તઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, અસંખ્યેયાશ્ચ મનુષ્યાઃ મનુષ્યપ્રવે-
શનકેન પ્રવિશન્તો ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવન્તીતિ ભાવઃ । ગાંધેયઃ પૃચ્છતિ
અસંખેજ્ઞા મંતે ! મણુસ્સા પુચ્છા ? ' હે મદન્ત ! અસંખ્યેયાઃ મનુષ્યાઃ મનુષ્યપ્રવે-
શનકેન પ્રવિશન્તઃ કિં સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, કિંવા ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુ-
ષ્યેષુ ભવન્તિ ? इति पृच्छा, भगवानाह—' गंगेया ! सव्वे वि ताव संपुच्छिममणु-
स्सेसु होज्जा ' हे गांधेय ! सर्वेऽपि तावन् असंख्याता मनुष्याः संमूर्च्छिममनुष्येषु
भवन्ति, ' अहवा असंखेज्जा संपुच्छिममणुस्सेसु, एगे गम्भवक्कंतियमणुस्सेसु

તીન મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતે હેં ઓર સંખ્યાત મનુષ્ય ગર્ભ-
વ્યુત્ક્રાન્તિક-ગર્ભજમનુષ્યોં મેં હોતે હેં, ચાર, પાંચ, છહ, સાત, આઠ, નૌ
અથવા દશ મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવગ્રહણ કરતે હુએ
સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં હોતે હેં ઓર સંખ્યાત મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક
દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતે હેં ।

અવ ગાંધેય અનગાર પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હેં (અસંખેજ્ઞા મંતે ! મણુસ્સા
પુચ્છા) હે મદન્ત અસંખ્યાત મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં
પ્રવેશ કરતે હુએ કયા સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતે હેં યા ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતે
હેં ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—(गंगेया) हे गांधेय ! (सव्वे वि
ताव संपुच्छिममणुस्सेसु होज्जा) मव भी असंख्यात मनुष्य संमूर्च्छिम

સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમા ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે ચાર, પાંચ છ, સાત, આઠ, નવ અથવા દશ મનુષ્ય સંમૂ-
ર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્યો ગર્ભજ મનુષ્યોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે. છેલ્લો ભાગ આ પ્રમાણે બદલે “ સંખ્યાત મનુષ્ય સંમૂ-
ર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે. ”

ગાંધેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ અસંખેજ્ઞા મંતે ! મણુસ્સા પુચ્છ ” હે
મદન્ત ! મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા અન્ય ગતિમાંથી મનુષ્યગતિમાં પ્રવેશ કરતા
અસંખ્યાત મનુષ્યો શું સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ગર્ભજ
મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંધેય ! “ સવ્વે વિ તાવ
સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ હોજ્જા ” તે અસંખ્યાત મનુષ્યો સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં પણ

હોજ્જા ' અથવા અસંખ્યેયા મનુષ્યાઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, એકો મનુષ્યો ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવતિ, ' અહવા અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ, દો ગ-
ભવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા ' અથવા અસંખ્યેયાઃ અસંખ્યાતાઃ મનુષ્યાઃ મનુષ્ય
પ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, દ્વૌ મનુષ્યૌ ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિક-
મનુષ્યેષુ ભવતઃ ' એવં જાવ અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ હોજ્જા, સંખેજ્જા
ગભવકંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્જા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અસંખ્યાતાઃ મનુષ્યાઃ
મનુષ્યપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, ત્રયો વા, ચત્વારો વા,
પચ્ચ વા, પઙ્ચ વા સપ્ત વા, અઠ્ઠૌ વા, નવ વા, દશ વા, મનુષ્યા મનુષ્યપ્રવેશનકેન

મનુષ્યોં મેં હોતે હૈં (અહવા અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ એગે ગભ-
વકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા) અથવા અસંખ્યાત મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં
મેં હોતે હૈં, તથા એક મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતા હૈં " અહવા અસં-
ખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ દો ગભ વકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા)
અથવા અસંખ્યાત મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોં મેં હોતે હૈં ઓર એક
મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતા હૈં । (અહવા-અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમ-
ણુસ્સેસુ દો ગભવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા) અથવા અસંખ્યાત મનુષ્ય
મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં
મેં હોતે હૈં ઓર ડનમેં સે દો મનુષ્ય ગર્ભજમનુષ્યોં મેં હોતે હૈં । (એવં
જાવ અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ હોજ્જા, સંખેજ્જા ગભવકંતિ-
યમણુસ્સેસુ હોજ્જા) ઇસ પૂર્વોક્ત રીતિ કે અનુસાર યાવત્ અસંખ્યાત
મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ સંમૂર્ચ્છિ-
મમનુષ્યોં મેં હોતે હૈં ઓર ત્રીન, અથવા ચાર, પાંચ, છહ, સાત આઠ,
નૌ, અથવા દશ મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે

ઉત્પન્ન થાય છે, " અહવા અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ એગે ગભવકંતિય-
મણુસ્સેસુ હોજ્જા " અથવા અસંખ્યાત મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોંમાં ઉત્પન્ન
થાય છે તથા એક મનુષ્ય ગર્ભજ મનુષ્યોંમાં ઉત્પન્ન થાય છે. " અહવા
અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ, દો ગભવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા " અથવા
અસંખ્યાત મનુષ્ય સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોંમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને એ મનુષ્ય
ગર્ભજ મનુષ્યોંમાં ઉત્પન્ન થાય છે " એવં જાવ અસંખેજ્જા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ
હોજ્જા, સંખેજ્જા ગભવકંતિયમણુસ્સેસુ હોજ્જા " આ રીતે આગળ પણ કથન થયું
નેધએ. એમકે... મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્ય ભવમાં પ્રવેશ કરતા અસંખ્યાત
મનુષ્યો સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોંમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બાકીના ત્રણ, ચાર, પાંચ,

પ્રવિશન્તો ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવન્તિ, એવમેન અસંખ્યેયા મનુષ્યાઃ મનુષ્ય-
પ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ સંખ્યેયાઃ સંખ્યાતાશ્ચ મનુષ્યા
ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ વા ભવન્તિ । તથા ચાત્ર દ્વિકસંયોગે પૂર્વવદેવ એકાદશ
વિકલ્પા ભવન્તિ, અસંખ્યાતપદેતુ પૂર્વ દ્વાદશ વિકલ્પા ઉક્તાઃ, અત્રતુ એકાદશૈવ
વિકલ્પા ભવન્તિ, તથાદિ-યદિ ચાત્ર સંમૂર્ચ્છિમેષુ ગર્ભજેષુ ચાસંખ્યાતત્વં
સ્યાત્તદા દ્વાદશોઽપિ વિકલ્પઃ સમાચ્યેત, તદેવતુ નાસ્તિ ઇતિ પૂર્વોક્તયુક્તયા નૈવાપ્રા-
સંખ્યાતપદે દ્વાદશ વિકલ્પાઃ સભવન્તિ, અપિતુ એકાદશૈવ, એવં ગર્ભજમનુષ્યાણાં
સ્વરૂપતોઽપિ અસંખ્યાતાનામભાવેન તત્પ્રવેશનકે અસંખ્યાતાસંભવાત્,
અતોઽસંખ્યાતપદેઽપિ એકાદશ વિકલ્પદર્શનાયોક્તમ્-’ અસંખેજ્જા સંમુર્ચ્છિમ-

હુણ ગર્ભજ મનુષ્યોં મેં હોતે હૈં હસી તરહ સે અસંખ્યાત મનુષ્ય મનુષ્ય-
પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવિષ્ટ હોતે હુણ મસૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં
હોતે હૈં ઓર સંખ્યાત મનુષ્ય ગર્ભજમનુષ્યોં મેં હોતે હૈં । યહાં દ્વિકસં-
યોગ મેં પહિલે કી તરહ હી ૧૧ વિકલ્પ હોતે હૈં યદ્યપિ અસંખ્યા-
તપદ મેં પહિલે ૧૨ વિકલ્પ કહે ગયે હૈં પરન્તુ યહાં પર ૧૧ હી વિકલ્પ
હોતે હૈં ક્યોં કિ સંમૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં ઓર ગર્ભજમનુષ્યોં મેં યદિ અસં-
ખ્યાતતા હો, તો હી ૧૨ વાં વિકલ્પ સંભવિત હો સકતા હૈં-પરન્તુ વહ
હનમેં હૈં નહીં-હસ કારણ પૂર્વોક્તયુક્ત્યનુસાર યહાં અસંખ્યાત પદ મેં ૧૨
વિકલ્પ સંભવિત નહીં હોતેહૈં કિન્તુ ૧૧ વિકલ્પ હી સંભવિત હોતેહૈં હસ
તરહ ગર્ભજમનુષ્યોં મેં સ્વરૂપતઃ સ્ત્રી અસંખ્યાતતા કા અભાવ હોને સે
ઉસકે પ્રવેશનક મેં સ્ત્રી અસંખ્યાતતા નહીં આઈ હૈં । હસલિયે અસંખ્યા-
તપદ મેં સ્ત્રી ૧૧ વેં વિકલ્પ કો દિશ્વાને કે લિયે (અસંખેજ્જા સંમુર્ચ્છિ-

છ, સાત, આઠ, નવ અથવા દશ મનુષ્યો ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે.
અથવા મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્ય ભવમાં પ્રવેશ કરતા અસંખ્યાત મનુષ્યો
સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્યો ગર્ભજ મનુષ્યોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે. અહીં દ્વિકસંયોગમાં સંખ્યાત પદની જેમ ૧૧ જ વિકલ્પ
બને છે. જે કે અસંખ્યાત પદમાં પહેલાં ૧૨ વિકલ્પ કહેવામાં આવ્યા છે,
પરન્તુ અહીં ૧૧ વિકલ્પ જ બની શકે છે કારણ કે સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં
અને ગર્ભજ મનુષ્યોમાં જે અસંખ્યાતતા હોય તો જ અહીં બારમા વિકલ્પ
સંભવી શકે છે, પણ ગર્ભજ મનુષ્યોમાં અસંખ્યાતતા સંભવી શકતી નથી.
તે કારણે પૂર્વોક્ત પદ્ધતિ અનુસાર અસંખ્યાત પદમાં ૧૨ વિકલ્પ અહીં સંભવી
શકતા નથી પણ ૧૧ વિકલ્પ જ સંભવી શકે છે. ગર્ભજ મનુષ્યોમાં સ્વરૂપતઃ
પણ અસંખ્યાતતાનો અભાવ હોવાથી તેમના પ્રવેશનકમાં પણ અસંખ્યાતતા

સંખેજ્ઞા ગર્ભવક્રંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્ઞા ' ઇતિ, યથોત્કૃષ્ટસૂત્રમાહ
 મંતે ' ઇત્યાદિ । ' ઉક્કોસા મંતે । મણુસ્સા પુચ્છા ' ગાઢ્ઘેયઃ પૃચ્છતિ-હે ભદન્ત
 ઉત્કર્ષપદિનો મનુષ્યામનુષ્યપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ કિં સમ્મૂર્ચ્છિમ-
 મવન્તિ ? કિંવા ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ ભવન્તિ ? ભગવાનાહ-'ગંગેયા !
 તાવ સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ હોજ્ઞા ' હે ગાઢ્ઘેય ! સર્વેઽપિ તાવત્ ઉત્કૃષ્ટ-
 મનુષ્યા મનુષ્યપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તઃ સમ્મૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ભવન્તિ,
 સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ ય, ગર્ભવક્રંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્ઞા ' અથવા
 નો મનુષ્યાઃ સમ્મૂર્ચ્છિમમનુષ્યેષુ ચ ગર્ભવ્યુત્ક્રાન્તિકમનુષ્યેષુ વા
 સુ સંખેજ્ઞા ગર્ભવક્રંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્ઞા) સૂત્રકાર ને
 હા હૈ । અવ ગાંગેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં (ઉક્કોસા મંતે !
 પુચ્છા) હે ભદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટપદી મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા
 વ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ વ્યા સમ્મૂર્ચ્છિમમનુષ્યોં મેં હોતે હૈં યા
 નુષ્યોં મેં હોતે હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં-(ગંગેયા) હે
 (સંખે વિ તાવ સમુચ્છિમમણુસ્સેસુ હોજ્ઞા) સમસ્ત ઉત્કૃષ્ટ-
 મનુષ્ય મનુષ્યપ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુએ સમ્મૂ-
 નુષ્યોં મેં હોતે હૈં । (અહવા સંમુચ્છિમમણુસ્સેસુ ય ગર્ભવક્રં-
 સ્સેસુ વા હોજ્ઞા) અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી મનુષ્ય સમ્મૂર્ચ્છિમમનુ-
 મ્મી હોતે હૈં ઓર ગર્ભજમનુષ્યોં મેં મ્મી હોતે હૈ । સંમૂર્ચ્છિમ

ની નથી. તે કારણે જ સૂત્રકારે આ પ્રમાણે કહ્યું છે—, અસંખેજ્ઞા
 મણુસ્સેસુ સંખેજ્ઞા ગર્ભવક્રંતિયમણુસ્સેસુ વા હોજ્ઞા ” “ અસંખ્યાત
 સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને સંખ્યાત મનુષ્યો ગર્ભજ
 મા ઉત્પન્ન થાય છે. ”

હવે ગાંગેય અણુગાર ઉત્કૃષ્ટપદી મનુષ્યના મનુષ્ય પ્રવેશનક વિષે આ
 પ્રશ્ન પૂછે છે—“ ઉક્કોસા મંતે ! મણુસ્સા પુચ્છા ” હે ભદન્ત ! મનુષ્ય
 ક દ્વારા મનુષ્યભવમા પ્રવેશ કરતા ઉત્કૃષ્ટપદી મનુષ્યો શું સમૂર્ચ્છિમ
 માં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે ગર્ભજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનેા ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સંખે વિ તાવ
 ણમણુસ્સેસુ હોજ્ઞા ” મનુષ્ય પ્રવેશનક દ્વારા મનુષ્યભવમાં પ્રવેશ કરતા
 ઉત્કૃષ્ટપદી મનુષ્યો સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા
 ણમણુસ્સેસુ ય ગર્ભવક્રંતિય મણુસ્સેસુ વા હોજ્ઞા ” અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી
 મા સંમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યોમા પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને ગર્ભજ મનુષ્યોમાં
 ઉત્પન્ન થાય છે. સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય અસંખ્યાત હોય છે, અને ન્યાદે

भवन्ति. स स्मूर्च्छिमानाम् असंख्यातानां भावेन प्रविशतामपि असंख्यातानां संभवात्, अत एव मनुष्यप्रवेशनकं प्रति उत्कृष्टपदिनस्तेषु सर्वेऽपि भवन्तीति भावः, तथा च संस्मूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनकमितरापेक्षयाऽसंख्यातगुणमवगन्तव्यम्। अथ मनुष्यप्रवेशनकस्यैवालपबहुत्वादि वक्तव्यतामाह—‘एयस्स णं भंते !’ इत्यादि। ‘एयस्स णं भंते ! संस्मूर्च्छिममणुस्सपवेसणगस्स गवभवक्कंतियमणुस्सपवेसणगस्स य कयरे कयरेहिंतो जाव विसेसाहिया वा ?’ गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त ! एतस्य खलु संस्मूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनकस्य गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्यप्रवेशनस्य च मध्ये कतराणि तथाविधप्रवेशनकानि कतरेभ्यो यावत्—स्तोकानि वा, बहुकानि वा, तुल्यानि वा, विशेषाधिकानि वा भवन्ति ? भगवानाह—

मनुष्य असंख्यात होते है और जब ये मनुष्यप्रवेशनक में प्रवेश होते हैं तब भी ये असंख्यात ही संभवित होते हैं। इसलिये मनुष्यप्रवेशनक के प्रति उनमें सब भी उत्कृष्टपदी होते हैं। इसी कारण संस्मूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनक दूसरे गर्भजमनुष्य प्रवेशनक की अपेक्षा असंख्यात-गुणा है—ऐसा जानना चाहिये।

अब गाङ्गेय प्रश्न से ऐसा पूछते हैं—(एयस्स णं भंते ! संस्मूर्च्छिम-मणुस्सपवेसणगस्स गवभवक्कंतियमणुस्सपवेसणगस्स य कयरे कयरे-हिंतो जाव विसेसाहिया वा) हे भदन्त ! इस संस्मूर्च्छिम मनुष्य प्रवेशनक में और गर्भजमनुष्यप्रवेशनक में आपस में कौन प्रवेशनक किस प्रवेशनक की अपेक्षा से कम हैं ? कौन प्रवेशनक किस प्रवेशनक की अपेक्षा से बहुत हैं ? कौन प्रवेशनक किस प्रवेशनक की अपेक्षा समान हैं और कौन प्रवेशनक किस प्रवेशनक से विशेषाधिक हैं। इसके

તેઓ મનુષ્ય પ્રવેશનકમાં પ્રવેશ પામે છે ત્યારે તેઓ અસંખ્યાત જ સંભવી શકે છે. તેથી મનુષ્ય પ્રવેશનકની અપેક્ષાએ તેઓ બધાં ઉત્કૃષ્ટપદી પણ હોઈ શકે છે તે કારણે ગર્ભજ મનુષ્ય પ્રવેશનક કરતાં સંસ્મૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય પ્રવેશનક અસંખ્યાતગણું છે, એમ સમજવું.

ગાંગેય અણુગારનેા પ્રશ્ન—“ એયસ્સ ણં ભંતે ! સમુચ્છિમમણુસ્સપવેસણ-ગમ્મ ગવ્મવ્વક્કતિયપવેસણગમ્મ કયરે કયરેહિંતો જાવ વિસેસાહિયા ? ” હે ભદન્ત ! આ સંસ્મૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય પ્રવેશનક અને ગર્ભજ મનુષ્ય પ્રવેશનકમાંથી કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતાં અલ્પ છે ? કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતાં અધિક છે ? કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક જેટલું જ છે ? કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતાં વિશેષાધિક છે ?

या ! सवत्थो वा गम्भवकंतिमणुस्सपवेसणया संमुच्छिममणुस्स-
णया असंखेज्जगुणा ' हे गाङ्गेय ! सर्वस्तोकानि गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्य-
नकानि भवन्ति, तदपेक्षया संमूर्च्छिममनुष्यप्रवेशनकानि असख्यात-
नि भवन्तीति ॥ सू० १५ ॥

देवप्रवेशनकवक्तव्यता ।

मूलम्—“ देवपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ? गंगेया !
विहे पणत्ते, तं जहा-भवणवासिदेवपवेसणए जाव वेमाणि-
वपवेसणए, एगे भंते ? देवे देवपवेसणएणं पविसमाणे किं भ-
वासिसु होज्जा, वाणमंतरेसु होज्जा, जोइसिएसु होज्जा,
माणिएसु होज्जा ! गंगेया ! भवणवासिसु वा होज्जा, वाण-
मंतरेसु वा होज्जा, जोइसिएसु वा होज्जा, वेमाणिएसु वा
ज्जा । दो भंते । देवा देवपवेसणएणं पुच्छा ? गंगेया !
णवासिसु वा होज्जा, वाणमंतरेसु वा होज्जा, जोइसिएसु
होज्जा, वेमाणिएसु वा होज्जा, अहवा एगे भवणवासीसु,
वाणमंतरेसु होज्जा, एवं जहा तिरिक्खजोणियपवेसणए
देवपवेसणएवि भाणियठ्वे जाव असंखेज्जजत्ति । उक्कोसा
! पुच्छा, गंगेया ! सव्वे वि ताव जोइसिएसु होज्जा १,
र में प्रभु कहते हैं—(गंगेया) हे गांगेय ! (सव्वत्थोवा गम्भवकंति-
णुस्सपवेसणया, संमुच्छिममणुस्सपवेसणया असंखेज्जगुणा) गर्भज-
प्रवेशनक सब से कम है और इसकी अपेक्षा समूर्च्छिममनुष्य-
प्रवेशनक असख्यातगुणित है ॥ १५ ॥

महावीर प्रभुने उत्तर—“ गंगेया ! ” ऐ गांगेय ! “ सव्वत्थोवा गम्भ
कितियमणुस्सपवेसणया, संमुच्छिममणुस्सपवेसणया असंखेज्जगुणा ” गर्भज
प्रवेशनक सौथी अत्थ छे अने गम्भ मनुष्य प्रवेशनक करतां अत्थ
मनुष्य प्रवेशनक असख्यातगुणित छे ॥ सू. १५ ॥

अहवा जोइसिएसु भवणवासीसु य होज्जा १ अहवा जोइ-
 सिएसु वाणमंतरेसु य होज्जा २ अहवा जोइसिएसु वेमा-
 णि एसु य होज्जा ३, अहवा जोइसिएसु य, भवणवासिसु य वाण-
 मंतरसु य होज्जा १, अहवा जोइसिएसु य, भवणवासीसु य,
 वेमाणिएसु य होज्जा, २ अहवा जोइसिएसु य वाणमंतरेसु य,
 वेमाणिएसु य होज्जा ३, अहवा जोइसिएसु य भवणवासीसु य
 वाणमंतरेसु य वेमाणिएसु य होज्जा १। एयस्स णं भंते ! भवणवासि
 देव पवेसणगस्स वाणमंतर देवपवेसणगस्स, जोइसियदेवपवेस-
 णगस्स, वेमाणियदेवपवेसणगस्स य कयरे कयरेहिंतो जाव
 विसेसाहिया वा ? गंगेया ! सव्वत्थोवा वेमाणियदेवपवेसणया,
 भवणवासिदेवपवेसणया असंखेज्जगुणा, वाणमंतरदेवपवेसण-
 या असंखेज्जगुणा जोइसियदेवपवेसणया संखेज्जगुणा ॥सू० १६॥

छाया—देवप्रवेशनकं खलु भदन्त ! कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? गाङ्गेय ! चतुर्विधं
 प्रज्ञप्तम्, तद्यथा भवनवासिदेवप्रवेशनकम् यावत् वैमानिकदेवप्रवेशनकम् ।
 एको भदन्त ! देवो देवप्रवेशनकेन प्रविशन् किं भवनवासिषु भवेत् ? वानव्यन्त-
 रेषु भवेत्, ज्योतिष्केषु भवेत्, वैमानिकेषु भवेत् ? गाङ्गेय ! भवनवासिषु वा
 भवति, वानव्यन्तरेषु वा भवति ज्योतिषिकेषु वा भवति वैमानिकेषु वा भवति ।
 द्वौ भदन्त ! देवौ देवप्रवेशनकेन पृच्छा, गाङ्गेय ! भवनवासिषु वा भवत, वान-
 व्यन्तरेषु वा भवतः, ज्योतिषिकेषु वा भवतः, वैमानिकेषु वा भवतः, अथवा एको
 भवनवासिषु एको वानव्यन्तरेषु भवति । एवं यथा तिर्यग्योनिकप्रवेशनकं तथा
 देवप्रवेशनकमपि भगितव्यम् यावत् असंख्येया इति । उत्कृष्टा भदन्त ! पृच्छा ?
 गाङ्गेय ! सर्वेऽपि तावत् ज्योतिषिकेषु भवन्ति ? । अथवा ज्योतिषिकभवनवासिषु
 च भवन्ति, १ अथवा ज्योतिषिकेषु वानव्यन्तरेषु च भवन्ति, २ अथवा ज्योतिषिक-
 वैमानिकेषु च भवन्ति, ३ अथवा ज्योतिषिकेषु च भवनवासिषु च वानव्यन्तरेषु च

भवन्ति, १ अथवा ज्योतिषिकेषु च भवनवासिषु च वैमानिकेषु च भवन्ति, २ अथवा ज्योतिषिकेषु च वानव्यन्तरेषु च वैमानिकेषु च भवन्ति, ३ अथवा ज्योतिषिकेषु च भवनवासिषु च वानव्यन्तरेषु च वैमानिकेषु च भवन्ति । एतस्य खलु भदन्त ! भवनवासिदेवप्रवेशनकस्य वानव्यन्तरदेवप्रवेशनकस्य ज्योतिषिकदेवप्रवेशनकस्य वैमानिकदेवप्रवेशनकस्य च कतराणि कतरेभ्यो यावत् विशेषाधिकानि वा ? गाङ्गेय ? सर्वस्तोकानि वैमानिकदेवप्रवेशनकानि, भवनवासिदेवप्रवेशनकानि असंख्यातगुणानि, वानव्यन्तरदेवप्रवेशनकानि असंख्येयगुणानि, ज्योतिषिकदेवप्रवेशनकानि संख्येयगुणानि ॥ सू० १६ ॥

टीका—अथ देवप्रवेशनकमधिकृत्य प्ररूपयितुमाह—‘ देवपवेसणए णं भंते ’ इत्यादि । ‘ देवपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ? ’ गाङ्गेयः पृच्छन्ति—हे भदन्त ! देवप्रवेशनकं खलु कतिविधं प्रज्ञप्तम् ? भगवानाह—‘ गंगेया ! चउव्विहे पणत्ते ’ हे गाङ्गेय ! देवप्रवेशनकं चतुर्विधं प्रज्ञप्तम्, ‘ तं जहा भवणवासिदेवपवेसणए जाव वेमाणियदेवपवेसणए ’ तद्यथा—भवनवासिदेवप्रवेशनकम् ?, यावत् वानव्यन्तरदेवप्रवेशनकम् २, ज्योतिषिकदेवप्रवेशनकम् ३, वैमानिक

देवप्रवेशनक वक्तव्यता

‘ देवपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इस सूत्रद्वारा सूत्रकार ने देवप्रवेशनक का कथन किया है—इसमें गाङ्गेय ने प्रश्न से ऐसा पूछा है—(देवपवेसणए णं भंते ! कइ विहे पणत्ते) हे भदन्त ! देवप्रवेशनक कितने प्रकार का कहा गया है ? इसके उत्तर में प्रश्न ने कहा—(गंगेया) हे गाङ्गेय (चउव्विहे पणत्ते) देवप्रवेशनक चार प्रकार का कहा गया है—(तं जहा) जैसे—(भवणवासिदेवपवेसणए जाव वेमाणियदेवपवेसणए) भवनवासी देवप्रवे-

देवप्रवेशनक वक्तव्यता—

“ देवपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ” इत्यादि—

टीकार्थ—सूत्रकारे आ सूत्रमां देवप्रवेशनकनुं निरूपयुं कथुं छे—

गाङ्गेय आशुगारतो प्रश्न—“ देवपवेसणए णं भंते ! कइविहे पणत्ते ” हे भदन्त ! देवप्रवेशनकना कइला प्रकार कइया छे ?

भडावीर प्रभुतो उत्तर—“ गंगेया ! ” हे गाङ्गेय ! “ चउव्विहे पणत्ते ” देवप्रवेशनकना चार प्रकार कइया छे. “ तजहा ” ते प्रकारो नीचे प्रमाणे छे.

“ भवणवासिदेवपवेसणए जाव वेमाणियदेवपवेसणए ” (१) भवनवासी देवप्रवेशनक, (२) वानव्यन्तर देवप्रवेशनक, (३) ज्योतिषिक देवप्रवेशनक अने (४) वैमानिक देवप्रवेशनक.

દેવપ્રવેશનક્રમ ૪, ગાંધેયઃ પૃચ્છતિ—‘એગે મંતે ! દેવે દેવપ્રવેશનક્રમં પવિસ-
માણે કિં ભવણવાસીસુ હોજ્જા, વાણમંતરેસુ હોજ્જા, જોહિસિણસુ હોજ્જા, વેમા-
ણિણસુ હોજ્જા ? ’ હે મદન્ત ! એકો દેવો દેવપ્રવેશનક્રમેન પ્રવિશન્ કિં ભવનવા-
સિષુ ભવેત્ ? । કિંવા વાનવ્યન્તરેષુ ભવેત્, જ્યોતિષિકેષુ ભવેત્, વૈમાનિકેષુ
ભવેત્ ? મગાનાહ—‘ગંગેયા ! ભવણવાસીસુ વા હોજ્જા, વાણમંતરેસુ—વા હોજ્જા,
જોહિસિણસુ વા હોજ્જા, વેમાણિણસુ વા હોજ્જા ’ હે ગાંધેય ! એકો દેવો દેવપ્રવે-
શનક્રમં કુર્વન્ ભવનવાસિષુ વા ભવતિ, વાનવ્યન્તરેષુ વા ભવતિ, જ્યોતિષિકેષુ વા
ભવતિ, વૈમાનિકેષુ વા ભવતિ । ‘ દો મંતે ! દેવા દેવપ્રવેશનક્રમં પુચ્છા ’

શનક્રમ યાવત્—વાનવ્યન્તર દેવપ્રવેશનક્રમ, જ્યોતિષિક દેવપ્રવેશનક્રમ.
વૈમાનિક દેવપ્રવેશનક્રમ । અથ ગાંધેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં—(એગે મંતે !
દેવે દેવપ્રવેશનક્રમં પવિસમાણે કિં ભવણવાસીસુ હોજ્જા, વાણમંતરેસુ
હોજ્જા, જોહિસિણસુ હોજ્જા, વેમાણિણસુ હોજ્જા) હે મદન્ત ! એક દેવ
દેવપ્રવેશનક્રમ દ્વારા દેવભવ મેં પ્રવેશ કરતા હુઆ કયા ભવનવાસી દેવો
મેં હોતા હૈ ? અથવા વાનવ્યન્તર દેવો મેં હોતા હૈ ?
યા જ્યોતિષિક દેવો મેં હોતા હૈ ? યા વૈમાનિક દેવો મેં
હોતા હૈ ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—(ગંગેયા) હે ગાંધેય ! (ભવણ-
વાસીસુ વા હોજ્જા, વાણમંતરેસુ વા હોજ્જા, જોહિસિણસુ વા હોજ્જા,
વેમાણિણસુ વા હોજ્જા) એક દેવ દેવપ્રવેશનક્રમ દ્વારા દેવભવ મેં પ્રવેશ
કરતા હુઆ ભવનવાસિયો મેં ભી હોતા હૈ, વાનવ્યન્તરો મેં ભી હોતા હૈ
જ્યોતિષિકો મેં ભી હોતા હૈ, વૈમાનિકો મેં ભી હોતા હૈ; (દો મંતે !
દેવા દેવપ્રવેશનક્રમં પુચ્છા) અથ ગાંધેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછ રહે હૈં—હે

ગાંધેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“એગે મંતે ! દેવે દેવપ્રવેશનક્રમં પવિસમાણે
કિં ભવણવાસીસુ હોજ્જા, વાણમંતરેસુ હોજ્જા, જોહિસિણસુ હોજ્જા વેમાણિણસુ
હોજ્જા ? ” હે મદન્ત ! દેવપ્રવેશનક્રમ દ્વારા અન્ય ગતિમાથી દેવભવમાં પ્રવેશ
કરતો એક દેવ શું ભવનવાસી દેવોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાનવ્યન્તર દેવોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે ? કે જ્યોતિષિક દેવોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વૈમાનિક દેવોમાં
ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ગંગેયા ! ” હે ગાંધેય ! “ભવણવાસીસુ વા
હોજ્જા, વાણમંતરેસુ વા હોજ્જા, જોહિસિણસુ વા હોજ્જા, વેમાણિણસુ વા હોજ્જા ”
દેવપ્રવેશનક્રમ દ્વારા દેવભવમાં પ્રવેશ કરતો એક દેવ ભવનવાસીઓમાં પણ
ઉત્પન્ન થાય છે, વાનવ્યન્તરોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, જ્યોતિષિકોમાં પણ
ઉત્પન્ન થાય છે અને વૈમાનિકોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે.

ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—હે ભદ્રન્ત ! દ્વૌ દેવૌ દેવપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તૌ કિં ભવનવાસિષુ ભવતઃ ? કિંવા વાનવ્યન્તરેષુ જ્યોતિષિકેષુ વૈમાનિકેષુ વા ભવતઃ ? इति पृच्छा, भगवानाह—‘ गंगेया ! भवणवासीसु वा होज्जा, वाणमंतरेसु वा होज्जा, जोइसिएसु वा होज्जा, वेमाणिएसु वा होज्जा ’ हे गाङ्गेय ! द्वौ देवौ देवप्रवेशनकं कुर्वन्तौ भवनवासिषु वा भवतः, वानव्यन्तरेषु वा ज्योतिषिकेषु वा वैमानिकेषु वा भवतः ‘ अहवा एगे भवणवासीसु, एगे वाणमंतरेसु होज्जा ’ अथवा एको देवो देवप्रवेशनकेन प्रविशन् भवनवासिदेवेषु भवति, एकोऽपरश्च वानव्यन्तरेषु भवति, ‘ एव जहा तिरिक्खजोणियपवेसणए तहा देवपवेसणए वि भाणियव्वे जाव असंखेज्जति ’ एवं पूर्वोक्तरीत्या यथा तिर्यग्योनिकप्रवेश-

ભદ્રન્ત ! દો દેવ દેવપ્રવેશનક દ્વારા દેવભવ મેં પ્રવેશ કરતે હુए કહાં હોતે હૈં ? કયા વે ભવનવાસિયો મેં હોતે હૈં ? અથવા વાનવ્યન્તરો મેં હોતે હૈં ? યા જ્યોતિષિકો મેં હોતે હૈં ? યા વૈમાનિકો મેં હોતે હૈં ? इस प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं—(गंगेया ! भवणवासीसु वा होज्जा, वाणमंतरेसु वा होज्जा, जोइसिएसु वा होज्जा, वेमाणिएसु वा होज्जा, हे गाङ्गेय ! दो देव देवप्रवेशनक द्वारा देवभव में प्रवेश करते हुए भवनवासी देवों में भी होते हैं, वानव्यन्तर देवों में भी होते हैं, ज्यतिषिक देवों में भी होते हैं अथवा वैमानिक देवों में भी होते हैं । (अहवा— एगे भवणवासीसु, एगे वाणमंतरेसु होज्जा) अथवा एक देव भवनवासियों में होता है और दूसरा एक देव वानव्यन्तरो में होता है (एवं जहा तिरिक्खजोणियपवेसणए तहा देवपवेसणए वि भाणियव्वे जाव

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ દો મંતે ! દેવાદેવપવેસણર્ણ પુચ્છા ” હે ભદ્રન્ત !

દેવપ્રવેશનક દ્વારા અન્ય ગતિમાંથી દેવભવમાં પ્રવેશ કરતા બે દેવો કયાં ઉત્પન્ન થાય છે ? શું તેઓ ભવનવાસીઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે જ્યોતિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ ભવણવાસીસુ વા હોજ્જા, વાણમંતરેસુ વા હોજ્જા, જોઈસિયેસુ વા હોજ્જા, વેમાણિયેસુ વા હોજ્જા ” દેવપ્રવેશનક દ્વારા દેવભવમાં પ્રવેશ કરતા બે દેવો ભવનવાસી દેવોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વાનવ્યન્તરદેવોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે જ્યોતિષિક દેવોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને વૈમાનિકદેવોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવાં એગે ભવણવાસીસુ, એગે વાણમંતરેસુ હોજ્જા ” અથવા તે બે દેવોમાનો એક ભવનવાસીઓમાં અને એક વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ एवं જહા તિરિક્ખજોણિયપવેસણए तहा देवपवेसणए वि भाणियव्वे

નકં મળિતં તથા દેવપ્રવેશનકમપિ મળિતવ્યમ્ । યાવત્-ત્રયઃ, ચત્વારઃ, પञ्च, षट्, सप्त, अष्ट, नव, दश, संख्याताः, असंख्याताश्चेति वक्तव्यम् । अथ देव द्वय-विषये भङ्गानाह-अथवा एको देवो भवनवासिसु भवति, एको वानव्यन्तरेषु भवति, अथवा एको देवो भवनवासिषु भवति, एको देवो ज्योतिषिकेषु भवति, अथवा एको देवो भवनवासिषु भवति, एको देवो वैमानिकेषु भवति ।

अथ देवत्रयविषये भङ्गाः प्रदर्श्यन्ते-अथवा एको देवो भवनवासिषु भवति द्वौ देवौ वानव्यन्तरेषु भवतः, अथवा एको देवो भवनवासिषु भवति द्वौ देवौ असंख्येज्जति ” इस प्रकार से जैसा तिर्यग्प्रवेशनक कहा गया है वैसा ही यह देवप्रवेशनक भी कहना चाहिये-यावत्-तीन, चार, पांच, छह, सात, आठ, नौ, दश, संख्यात और असंख्यात देव सम्बन्धी द्विक सयोगादि का कथन, जैसा तिर्यग् प्रवेशनक में तीन, चार, पांच, छह, आदि तिर्यञ्चों के द्विक सयोगादि का किया गया है-वैसा ही यहाँ कहना चाहिये-देवद्वय विषयक अंग इस प्रकार से है-“अथवा एक देव भवनवासियों में होता है, और दूसरा एक वानव्यन्तरो में होता है १, अथवा एक देव भवनवासियों में होता है और दूसरा एक देव ज्योतिषिकों में होता है २, अथवा एक देव भवनवासियों में होता है और दूसरा एक देव वैमानिकों में होता है ३ इत्यादि देवत्रय विषयक अंग इस प्रकार से है-देवप्रवेशनक द्वारा देवभव ग्रहण करने वाले तीन देवों में से एक देव भवनवासियों में होता है, और दो देव

जाव असंखेज्जति ” આ પ્રમાણે જેવું તિર્યગ્ચોનિક પ્રવેશનકમાં કહેવામાં આવ્યું છે, એવું જ દેવપ્રવેશનકમાં પણ કહેવું જોઈએ એટલે કે ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ, સાત, આઠ, નવ, દશ, સંખ્યાત અને અસંખ્યાત દેવોના દેવપ્રવેશનકના દ્વિકસંયોગ આદતું કથન, તિર્યગ્ પ્રવેશનકમાં ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ આદિ તિર્યગ્ચોના દ્વિકસંયોગાદિના કથન પ્રમાણે જ સમજવું. જે દેવના પ્રવેશનક સંબંધી દ્વિકસંયોગી ભંગો નીચે પ્રમાણે બને છે-(૧) અથવા એક દેવ ભવનવાસીઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને બીજો એક વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે (૨) અથવા એક દેવ ભવનવાસીઓમાં અને એક દેવ જ્યોતિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૩) અથવા એક ભવનવાસીઓમાં અને એક વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ઇત્યાદિ દ્વિકસંયોગી ભંગ સમજવા.

હવે ત્રણ દેવોના પ્રવેશનક વિષેના દ્વિકસંયોગી ભંગો પ્રકટ કરવામાં આવે છે-(૧) દેવપ્રવેશનક દ્વારા દેવભવ ગ્રહણ કરતા ત્રણ દેવોમાંથી એક દેવ ભવનવાસીઓમાં અને બાકીના બે દેવ વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૨)

જ્યોતિષિકેષુ ભવતઃ, અથવા એકો દેવો ભવનવાસિષુ ભવતિ દ્વૌ દેવૌ વૈમાનિકેષુ ભવતઃ । ઇત્યાદિરીત્યા ચતુરારમ્ય અસંખ્યાતપર્યન્તમાલાપકાઃ સ્વયમૂહનીયાઃ । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ-‘ ઉક્તોસા મંતે ! પુચ્છા ? ’ હે મદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટા ઉત્કર્ષપદિનો દેવાઃ કિં ભવનવાસિષુ ભવતિ ? કિંવા વાનવ્યન્તરજ્યોતિષિકવૈમાનિકેષુ ભવન્તિ ? ઇતિ પૃચ્છા, મગવાનાહ-‘ ગંગેયા ! સઘ્વે વિ તાવ જોહસિણ્ણુ હોજ્જા ’ હે ગાંગેય ! સર્વેઽપિ તાવત્ ઉત્કૃષ્ટપદિનો દેવા દેવપ્રવેશનકેન પ્રવિશન્તો જ્યોતિષકેષુ ભવન્તિ, જ્યોતિષકગામિનો બહવઃ સન્તિ ઇતિ તેષુ ઉત્કૃષ્ટપદિનો દેવપ્રવેશનકવન્તઃ સર્વેઽપિ ભવન્તીત્યર્થઃ અથ દ્વિક સંયોગિ મજ્ઞાનાહ-‘ અહવા જોહસિણ્ણુ

વાન વ્યન્તરોં મેં હોતે હૈં, અથવા એક દેવ ભવનવાસિયોં મેં હોતા હૈ, ઓર દો દેવ જ્યોતિષિકોં મેં હોતે હૈં, અથવા એક દેવ ભવનવાસિયોં મેં હોતા હૈ ઓર દો દેવ વૈમાનિકોં મેં હોતે હૈં ઇત્યાદિ રીતિસે ચાર સે લેકર અસંખ્યાત દેવોં તક કે આલાપક કહના ચાહિયે । અથ ગાંગેય પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈં ‘ ઉક્તોસા મંતે ! પુચ્છા ’ હે મદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટપદી દેવ કયા ભવનવાસિયોં મેં હોતે હૈં ? કિંવા વાનવ્યન્તરોં મેં હોતે હૈં ? યા જ્યોતિષિકોં મેં હોતે હૈં ? યા વૈમાનિકોં મેં હોતે હૈં ? ઇસ પ્રશ્ન કે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં-‘ ગંગેયા ’ હે ગાંગેય ! ‘ સઘ્વે વિ તાવ જો હસિણ્ણુ હોજ્જા ’ સમસ્ત ઉત્કૃષ્ટપદી દેવ દેવપ્રવેશનકદ્વારા દેવભવ ગ્રહણ કરતે હુણ જ્યોતિષિકોં મેં હોતે હૈં । કયોં કિ જ્યોતિષકદેવોં મેં જાનેવાલે જીવ વહુત હોતે હૈં ઇસ કારણ ઉનમેં ઉત્કૃષ્ટપદી દેવ પ્રવેશનકવાલે સઘ દેવ હોતે હૈં । અથ ઇનકે દ્વિક સંયોગી ભંગ પ્રકટ કિયે જાતે

અથવા એક દેવ ભવનવાસીઓમાં અને જે દેવ જ્યોતિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. (૧) અથવા એક દેવ ભવનવાસીઓમાં અને જે દેવ વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ઇત્યાદિ ભગ કહેવા ભેદએ, એજ પ્રમાણે ચારથી લઇને અસંખ્યાત પર્યન્તના દેવોના આલાપક કહેવા ભેદએ.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ ઉક્તોસા મંતે ! પુચ્છા ” હે મદન્ત ! ઉત્કૃષ્ટપદી દેવ શું ભવનવાસીઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે જ્યોતિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સઘ્વે વિ તાવ જોહસિણ્ણુ હોજ્જા, ” દેવપ્રવેશનક દ્વારા દેવભવ ગ્રહણ કરતા સમસ્ત ઉત્કૃષ્ટપદી દેવો જ્યોતિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, કારણ કે જ્યોતિષક દેવોમાં જનારા છવેા ધણુંજ હોય છે, તેથી તેમાં ઉત્કૃષ્ટપદી પ્રવેશનકવાળા સમસ્ત દેવો હોય છે. આ એકસંયોગી ભંગ પ્રકટ કરીને હવે તેમના દ્વિકસંયોગી ભંગોને પ્રકટ

ભવનવાસીસુ ય હોજ્જા ' અથવા ઉત્કૃષ્ટપદિનો દેવા જ્યોતિષિકેષુ ભવનવાસિષુ ચ ભવન્તિ ? ' અહવા જોહસિણસુ વાળમંતરેસુ ય હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકેષુ વાનવ્યન્તરેષુ ચ ભવન્તિ ૨, ' અહવા જોહસિણસુ વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકેષુ વૈમાનિકેષુ ચ ભવન્તિ ૩, અથ ત્રિકસંયોગિમજ્ઞાનાહ- ' અહવા જોહસિણસુ ય ભવનવાસિસુ ય, વાળમંતરેસુ ય હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકેષુ ચ ભવનવાસિષુ ચ વાનવ્યન્તરેષુ ચ ભવન્તિ ૧, અથવા જોહસિણસુ ય, ભવનવાસિસુ ય વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકેષુ ચ ભવનવાસિષુ ચ વૈમાનિકેષુ ચ ભવન્તિ ૨, ' અહવા જોહસિણસુ વાળમંતરેસુ વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકેષુ ચ વાનવ્યન્તરેષુ ચ વૈમાનિકેષુ ચ ભવન્તિ ૩,

હૈં- ' અહવા જોહસિણસુ ભવનવાસિસુ ય હોજ્જા ' અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી દેવ જ્યોતિષિકોં મેં ઓર ભવનવાસિયોં મેં હોતે હૈં ?, ' અહવા જોહસિણસુ વાળમંતરેસુ હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકોં મેં ઓર વાનવ્યન્તરોં મેં હોતે હૈં ૨ ' અહવા જોહસિણસુ વેમાણિણસુ હોજ્જા ' અથવા જ્યોતિષિકોં મેં ઓર વૈમાનિકોં મેં હોતે હૈં ૩. इनके त्रिकसंयोगी भंग इस प्रकार से हैं- ' अहवा जोहसिणसु य, भवणवासिसुय, वाणमंतरेसु य होज्जा ' अथवा ज्योतिषिकों में, भवनवासियों में और वानव्यन्तरों में होते हैं १, ' अहवा जोहसिणसु य, भवणवासिसु य, वेमाणिणसु य होज्जा ' ज्योतिषिकों में, भवनवासियों में और वैमानिकों में होते हैं २, ' अहवा जोहसिणसु वाणमंतरेसु वेमाणिणसु य होज्जा ' अथवा ज्योतिषिकों में, वानव्यन्तरों में और वैमानिकों में होते हैं ३,

કરનામાં આવે છે-“ અહવા જોહસિણસુ ભવનવાસિસુ ય હોજ્જા ” (૧) અથવા ઉત્કૃષ્ટપદી દેવો જ્યોતિષિકોમાં અને ભવનવાસીઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા જોહસિણસુ વાળમંતરેસુ હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ જ્યોતિષિકોમાં અને વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા જોહસિણસુ વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ” (૩) અથવા તેઓ જ્યોતિષિકોમાં અને વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

તેમના ત્રિકસંયોગી ભંગો આ પ્રમાણે બને છે-“ અહવા જોહસિણસુ ય, ભવનવાસિસુ ય, વાળમંતરેસુ ય હોજ્જા ” (૧) અથવા તે ઉત્કૃષ્ટપદી દેવો જ્યોતિષિકોમાં, ભવનવાસીઓમાં અને વાનવ્યન્તરોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા જોહસિણસુ ય, ભવનવાસિસુ ય, વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ” (૨) અથવા તેઓ જ્યોતિષિકોમાં ભવનવાસીઓમાં અને વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. “ અહવા જોહસિણસુ ય, વાળમંતરેસુ ય, વેમાણિણસુ ય હોજ્જા ” (૩) અથવા તેઓ જ્યોતિષિકોમાં, વાનવ્યન્તરોમાં અને વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

અથ ચતુઃસંયોગિ મજ્ઞાનાહ—‘અહવા જોહસિણ્ણુ ય ભવણવાસિણ્ણુ ય વાણ મંતરેણ્ણુ ય વૈમાણિણ્ણુ હોજ્જા’ અથવા જ્યોતિષિકેણ્ણુ ચ ભવનવાસિણ્ણુ ચ વાનવ્યન્તરેણ્ણુ ચ વૈમાનિકેણ્ણુ ચ ભવન્તિ ?

અથ દેવપ્રવેશનકવિષયે વિશેષં પ્રદર્શયતિ—ભવનપતિદેવપ્રવેશનકમ્ અસુર-કુમારાદિદશવિધમ્ ૧૦। વાનવ્યન્તરદેવપ્રવેશનકં પિશાચાદ્યષ્ટવિધમ્ ૮। જ્યોતિષિકદેવપ્રવેશનકં ચન્દ્રાદિપશ્ચવિધમ્ ૫। વૈમાનિકદેવપ્રવેશનકં કલ્પોપપન્નક-કલ્પાતીતભેદેન દ્વિવિધમ્ ૨। તત્ર કલ્પોપપન્નકદેવપ્રવેશનકં સૌધર્માદિભેદેન દ્વાદશવિધમ્ ૧૨। કલ્પાતીતદેવપ્રવેશનકં ગ્રૈવેયકાનુત્તરવિમાનભેદેન દ્વિવિ-ધમ્ ૨। તત્ર—ગ્રૈવેયકદેવપ્રવેશનકં ‘હિદ્ધિમા હિદ્ધિમા’ इत्यधस्तनाधस्तनादि भेदेन नवविधम् ९। अनुत्तरविमानदेवप्रवेशनकं विजयादिभेदेन पञ्चविधम् ५।

इनका चतुःसंयोगी भेग इस प्रकार से हैं—‘अहवा जोहसिण्णु य भवणवा-सिण्णु य वाणमंतरेण्णु य वेमाणिण्णु य होज्जा’ अथवा ज्योतिषिकों में, भव-नवासियों में, वानव्यन्तरो में और वैमानिकों में होते हैं १ देव प्रवेशनक के विषय में विशेष कथन इस प्रकार से है भवनपतिदेवप्रवेशनक असुरकुमारादि के भेद से १० प्रकार का है, वानव्यन्तरदेवप्रवेशनक पिशाचादिक के भेद से आठ=प्रकार का है, ज्योतिषिकदेव प्रवेशनक चन्द्रादिक के भेद से पांच प्रकार का है वैमानिकदेवप्रवेशनक कल्पो-पपन्नक और कल्पातीत के भेद से दो प्रकार का है। इसमें कल्पोपपन्नक देवप्रवेशनक सौधर्मादिक के भेद से १२ प्रकार का है—तथा कल्पातीत देव प्रवेशनक ग्रैवेयक और अनुत्तर विमान के भेद से दो प्रकार का है इनमें ग्रैवेयक देवप्रवेशनक “हिद्विमा हिद्विमा” इसके अनुसार अधस्तनाधस्तनादि के भेद से नौ प्रकार का है, अनुत्तरविमानदेव

હવે તેમના ચતુષ્સંયોગી ૧ ભગ પ્રકટ કરવામા આવે છે—“અહવા જોહસિણ્ણુ ય, ભવણવાસીણ્ણુ ય વાણમંતરેણ્ણુ ય, વૈમાણિણ્ણુ ય હોજ્જા” (૧) અથવા તેઓ બધે તિષિકેમાં, ભવનવાસીઓમાં, વાનવ્યન્તરોમાં અને વૈમાનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. દેવપ્રવેશનકના વિષયમાં વિશેષ કથન નીચે પ્રમાણે છે— ભવનપતિદેવ પ્રવેશનક અસુરકુમારાદિના ભેદથી ૧૦ પ્રકારનું છે. વાનવંતર દેવપ્રવેશનક પિશાચાદિકના ભેદથી ૮ પ્રકારનું છે જ્યોતિષિક દેવપ્રવેશનક ચન્દ્રા-દિકના ભેદથી પાંચ પ્રકારનું વૈમાનિક દેવપ્રવેશનક કલ્પોપપન્નક અને કલ્પાતીતના ભેદથી બે પ્રકારનું છે. તેમાંથી કલ્પોપપન્નક દેવપ્રવેશનક સૌધર્માદિકના ભેદથી ૧૨ પ્રકારનું છે તથા કલ્પાતીત દેવપ્રવેશનક ગ્રૈવેયક અને અનુત્તર વિમાનના ભેદથી બે પ્રકારનું છે. તેમાંથી ગ્રૈવેયક દેવપ્રવેશનક “હિદ્ધિમા હિદ્ધિમા” આ અનુસાર અધસ્તનાધસ્તનાદિના ભેદથી નવ પ્રકારનું છે. અને અનુત્તર

एषु सर्वेषु कल्पोपपन्नकदेवप्रवेशनकानां भेदा बहवः (द्वादश) सन्तीति ते संक्षे-
पेण प्रदर्श्यन्ते—

द्वादशदेवलोकभङ्गानां समुच्चयराशिकोष्ठकम्			
एकसंयोगे भङ्गाः द्वादश	...	...	१२
एकैकस्मिन् देवलोके द्वयोर्युगपद्गमने द्वादशैव			१२
द्विकसंयोगे भङ्गाः षट्षष्टि	...		६६
त्रिकसंयोगे भङ्गाः त्रिंशत्यधिकद्विशते	...	..	२२०
चतुष्कसंयोगे भङ्गाः पञ्चनवत्यधिकचतुःशतानि			४९५
पञ्चकसंयोगे भङ्गाः द्विनवत्यधिकशतत्रयम्	...		३९२
षट्कसंयोगे भङ्गाः चतुर्विंशत्यधिकनवशतानि	....		९२४
सप्तकसंयोगे भङ्गाः द्विनवत्यधिकसप्तशतानि	..		७९२
अष्टकसंयोगे भङ्गाः पञ्चनवत्यधिकचतुःशतानि			४९५
नवकसंयोगे भङ्गाः त्रिंशत्यधिकद्विशते	..		२२०
दशकसंयोगे भङ्गाः षट्षष्टिः	..		६६
एकादशसंयोगे भङ्गाः द्वादश	..		१२
द्वादशसंयोगे भङ्गः एकः	...	....	१
सर्वसंमेलने भङ्गाः सप्ताधिकसप्तत्रिंशच्छतानि			३७०७

अथ द्वादश देवलोकानां भङ्गाः प्रदर्श्यन्ते—

एकस्य जीवस्य एक संयोगे द्वादश	१२
द्वयोरेकैकस्मिन् स्थाने युगपद्गमने द्वादश	१२
द्वयोर्द्विकसंयोगे भङ्गाः	६६
सर्वे अष्टाधिक सप्ततिभङ्गाः	७८

પ્રવેશનક વિજયાદિ કે ભેદ સે પાંચ ૫ પ્રકાર કા હૈં. इन सब प्रवेशनकों में कल्पोपपन्नक देव प्रवेशनकों के भेद बहुत (११) हैं वे संक्षेपसे टीकामें दिये हुवे कोष्ठक में दिया हैं— जिज्ञासु वहां से समझ लेवें

द्वादश देवलोकोंके भङ्ग इस प्रकारसे हैं—

एक जीव के एक संयोग में	...	...	१२ भंग
दोके एक एक स्थान में एक साथ जाने में			१२ ,,

વિમાન દેવપ્રવેશનક વિજય વગેરેના લેહથી પાંચ પ્રકારનું છે. આ બધાં પ્રવેશનકોમાંથી કલ્પોપપન્નક દેવપ્રવેશનકોના લેહ વધારે (૧૨) છે, તે બતાવવાનો કોઠો ટીકામાં સંક્ષિપ્તમાં બતાવવામાં આવેલ છે તે જિજ્ઞાસુઓએ ત્યાંથી સમજ લેવું

બાર દેવલોકના ભંગ આ પ્રમાણે છે—

એક જીવના એક સંયોગમાં	૧૨ ભંગ
બન્ને પ્રત્યેક સ્થાનમાં એક સાથે જવાથી	૧૨ ,,

उपणम्

२९

तः

१२३७

ग
भङ्गाः

११८८
५५४४
७९२

लाणि

३१८२

९२४ ,,
४९६० ,,
१२३७६ भंग
१२ भंग
३९६ ,,
३३०० ,,
९९०० ,,
११८८० ,,
५५४४ ,,
६९२ ,,
३१८२४ भंग

६२४ ,,
४६९० ,,
१२३७६ भंग
३६६ ,,
३३०० ,,
६६०० ,,
११८८० ,,
५५४४ ,,
७६२ ,,
३१८२४ भंग

पञ्चानाम् -- एकसंयोगे द्वादश भङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे -- चतुष्पष्ट्यधिकैकशतभङ्गाः	१६४
त्रिक संयोगे -- त्रिंशत्यधिक त्रयोदश शतभङ्गाः	१३२०
चतुष्कसंयोगे - अशीत्यधिकैकोन त्रिंशति शतभङ्गाः	१९८०
पञ्चक संयोगे -- द्विनवत्यधिकाष्टशतभङ्गाः	८९२

सर्वसंमेलने अष्टपष्ट्यधिक त्रिचत्वारिंशच्छतभङ्गाः	४३६८
षण्णाम् एकसंयोगे द्वादशभङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे त्रिंशदधिकशतत्रयभङ्गाः	३३०
त्रिक संयोगे द्वादश शतभङ्गाः	१२००
चतुष्कसंयोगे पञ्चाशदधिकैकोनपञ्चाशच्छतभङ्गाः	४९५०

पांचों के एक संयोग में	...	१२ भग
„ द्विक संयोग में	..	२६४ „
„ त्रिक संयोग में	....	१३२० „
„ चतुष्क संयोग में	....	१९८० „
„ पंचक संयोग में	....	८९२ „
		४३६८ भग

छहके एक संयोग में	..	....	१२ भग
छहके द्विक संयोग में	.	...	३३० „
„ त्रिक संयोग में	..	...	२२०० „
„ चतुष्क संयोग में	..	....	४९५० „

पांचना एक संयोगमां	...	....	१२ भ'ग
„ द्विक संयोगमां	....	....	२६४ „
„ त्रिक संयोगमां	....	...	१३२० „
„ चतुष्क संयोगमां	....	....	१९८० „
„ पंचक संयोगमां	...	...	८९२ „

४३६८ भ'ग

छना एक संयोगमां	....	....	१२ भ'ग
„ द्विक संयोगमां	....	....	३३० „
„ त्रिक संयोगमां	...	....	१२०० „
„ चतुष्क संयोगमां	....	....	४९५० „

पञ्चकसंयोगे चतुर्विंशत्यधिकनवशतभङ्गाः	९२४
षट्कसंयोगे षष्ट्यधिकैकोनपञ्चाशच्छतभङ्गाः	४९६०
सर्वसंमेलने षट्सप्तत्युत्तरत्रिशताधिकद्वादशसहस्रभङ्गाः	१२३७६
सप्तानाम् एकसंयोगे द्वादशभङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे षण्णवत्यधिकत्रिंशतभङ्गाः	३९६
त्रिकसंयोगे त्रयस्त्रिंशच्छतभङ्गाः	३३००
चतुष्कसंयोगे नवशताधिक नवसहस्रभङ्गाः	९९००
पञ्चकसंयोगे अशीन्युत्तराष्टशताधिकैकादशसहस्राणि	११८८०
षट्कसंयोगे चतुश्चत्वारिंशदधिक पञ्च पञ्चाशच्छतभङ्गाः	५५४४
सप्तसंयोगे द्विनवत्यधिकसप्तशतभङ्गाः	७९२
सर्वसंमेलने चतुर्विंशत्युत्तराष्टशताधिकैकत्रिंशत्सहस्राणि	३१८२४

छहके पंचक संयोग में	...	९२४	”
छहके षट्कसंयोग में	....	४९६०	”
		१२३७६	भंग
सातोंके एकसंयोग में	...	१२	भंग
सातोंके द्विकसंयोग में	...	३९६	”
सातों के त्रिकसंयोग में	...	३३००	”
सातों के चतुष्कसंयोग में	....	९९००	”
सातों के पंचकसंयोग में	...	११८८०	”
सातों के षट्क संयोग में	...	५५४४	”
सातों के सप्तकसंयोग में	...	७९२	”
		३१८२४	भंग

” पंचक संयोगमां	...	६२४	”
” षट्क संयोगमां	..	४९६०	”
सातना ओक संयोगमां	....	१२३७६	भंग
” द्विक संयोगमां	....	३९६	”
” त्रिक संयोगमां	..	३३००	”
” चतुष्क संयोगमां	...	९९००	”
” पंचक संयोगमां	....	११८८०	”
” षट्क संयोगमां	....	५५४४	”
” सप्तक संयोगमां	.	७९२	”

३१८२४ भंग

पञ्चानाम् -- एकसंयोगे द्वादश भङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे -- चतुष्षष्ट्यधिकैकशतभङ्गाः	१६४
त्रिक संयोगे -- त्रिंशत्यधिक त्रयोदश शतभङ्गाः	१३२०
चतुष्कसंयोगे - अशीत्यधिकैकोन त्रिंशति शतभङ्गाः	१९८०
पञ्चक संयोगे -- द्विनवत्यधिकाष्टशतभङ्गाः	८९२
<hr/>	
सर्वसंमेलने अष्टषष्ट्यधिक त्रिचत्वारिंशच्छतभङ्गाः	४३६८
षण्णाम् एकसंयोगे द्वादशभङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे त्रिंशदधिकशतत्रयशङ्गाः	३३०
त्रिक संयोगे द्वादश शतभङ्गाः	१२००
चतुष्कसंयोगे पञ्चाशदधिकैकोनपञ्चाशच्छतभङ्गाः	४९५०

पांचों के एक संयोग में	...	१२ भग
„ द्विक संयोग में	..	२६४ „
„ त्रिक संयोग में	....	१३२० „
„ चतुष्क संयोग में	....	१९८० „
„ पंचक संयोग में	....	८९२ „
		<hr/>
		४३६८ भग

छहके एक संयोग में	....	१२ भग
छहके द्विक संयोग में	...	३३० „
„ त्रिक संयोग में	..	२२०० „
„ चतुष्क संयोग में	..	४९५० „

पांचना एक संयोगमां	...	....	१२ ल'ग
„ द्विक संयोगमां	....	....	२६४ „
„ त्रिक संयोगमां	....	...	१३२० „
„ चतुष्क संयोगमां	....	....	१९८० „
„ पंचक संयोगमां	...	...	८९२ „

४३६८ ल'ग

छना एक संयोगमां	....	....	१२ ल'ग
„ द्विक संयोगमां	....	....	३३० „
„ त्रिक संयोगमां	...	....	१२०० „
„ चतुष्क संयोगमां	....	....	४९५० „

पञ्चकसंयोगे चतुर्विंशत्यधिकनवशतभङ्गाः	९२४
षट्कसंयोगे षष्ट्यधिकैकोनपञ्चाशच्छतभङ्गाः	४९६०
सर्वसंमेलने षट्सप्तत्युत्तरत्रिशताधिकद्वादशसहस्रभङ्गाः	१२३७६
सप्तानाम् एकसंयोगे द्वादशभङ्गाः	१२
द्विकसंयोगे षण्णवत्यधिकत्रिंशतभङ्गाः	३९६
त्रिकसंयोगे त्रयस्त्रिंशच्छतभङ्गाः	३३००
चतुष्कसंयोगे नवशताधिक नवसहस्रभङ्गाः	९९००
पञ्चकसंयोगे अशीत्युत्तराष्ट्रशताधिकैकादशसहस्राणि	११८८०
षट्कसंयोगे चतुश्चत्वारिंशदधिक पञ्च पञ्चाशच्छतभङ्गाः	५५४४
सप्तसंयोगे द्विनवत्यधिकसप्तशतभङ्गाः	७९२
सर्वसंमेलने चतुर्विंशत्युत्तराष्ट्रशताधिकैकत्रिंशत्सहस्राणि	३१८२४

छहके पंचक संयोग में	९२४	”
छहके षट्कसंयोग में	४९६०	”
	१२३७६	भंग
सातोंके एकसंयोग में	१२	भंग
सातोंके द्विकसंयोग में	३९६	”
सातों के त्रिकसंयोग में	३३००	”
सातों के चतुष्कसंयोग में	९९००	”
सातों के पंचकसंयोग में	११८८०	”
सातों के षट्क संयोग में	५५४४	”
सातों के सप्तकसंयोग में	६९२	”
	३१८२४	भंग

” पंचक संयोगमां	...	६२४	”
” षट्क संयोगमां	..	४९६०	”
सातना ओक संयोगमां	....	१२३७६	भंग
” द्विक संयोगमां	....	३९६	”
” त्रिक संयोगमां	..	३३००	”
” चतुष्क संयोगमां	...	९९००	”
” पंचक संयोगमां	....	११८८०	”
” षट्क संयोगमां	....	५५४४	”
” सप्तक संयोगमां	..	७९२	”

३१८२४ भंग

અથાગ્રે સંક્ષેપેણ મજ્જયોગાઃ પ્રદર્શ્યન્તે એવમ્ એવાં પૂર્વોક્તાનાં ચતુર્વિંશત્યુ-
ત્તરાષ્ટશતાધિકૈકત્રિંશત્સહસ્રાણામ્ (૩૧૮૨૪)

एकोनविंशतिगुणितानाम् अष्टभिर्भागे हते अष्टानां जीवानामष्टसु संयोगेषु
द्वयशीत्युत्तरपञ्चशताधिक पञ्चसप्ततिसहस्राणि ७५५८२ भद्रा भवन्ति ।

पूर्वोक्तसंख्यायाः (७५५८२) विंशतिगुणिताया नवभिर्भागे हते नवानां
जीवानां नवसु संयोगेषु पच्युत्तरनवशताधिक सप्तपट्टिमहस्राधिकैकलक्षभद्राः
(૧૬૭૨૬૦) ભવન્તિ ।

पूर्वोक्तसंख्यायाः (૧૬૭૨૬૦) एरुविंशतिगुणिताया दशभिर्भागे हते
दशानां जीवानाम्, दशसु संयोगेषु षोडशोत्तरसप्तशताधिकद्विपञ्चाशत्सहस्रोत्तर-
लक्षत्रयभद्राः (૩૫૨૭૧૬) ભવન્તિ ।

पूर्वोक्तसंख्याया (૩૫૨૭૧૬) द्वाविंशतिगुणिताया एकादशभिर्भागे हते
एकादशानां जीवानाम् एकादशसु संयोगेषु द्वाविंशदुत्तरचतुःशताधिकपञ्च-
सहस्रोत्तरसप्तलक्षभद्राः (૭૦૫૪૩૨) ભવન્તિ ।

અવ સંક્ષેપ સે આગે કે ભંગ દિઘાચે જાતે હૈં-૩૧૮૨૪ મેં ૧૯
સે ગુણા કરને પર ઔર આગત રાશિ મેં ૮કા ભાગ દેને પર આઠ જીવોં
કે આઠ સંયોગોં મેં સવ કુલ ભંગ ૭૫૫૮૨ હોતે હૈં ૭૫૫૮૨ મેં ૨૦
કા ગુણા કરને પર ઔર આગત જીવરાશિ મેં ૯ કા ભાગ દેને પર
નૌ જીવોં કે ૯ સંયોગોં મેં ૧૬૭૨૬૦ ભંગ હોતે હૈં ૧૬૭૨૬૦ મેં ૨૧
કા ગુણા કરને પર ઔર આગત રાશિ મેં ૧૦ કા ભાગ દેને પર ૧૦
જીવોં કે દશ સંયોગોં મેં ૩૫૨૭૧૬ ભંગ હોતે હૈં । ૩૫૨૭૧૬ મેં ૨૨
કા ગુણા કરને પર ઔર આગત રાશિ મેં ૧૧ કા ભાગ દેને પર ૧૧
જીવોં કે ગ્યારહ=સંયોગોં મેં ૭૦૫૪૩૨ ભંગ હોતે હૈં । इन ७०५४३२

હવે પછીના ભંગોને સંક્ષિપ્તમાં બતાવવામાં આવે છે—૩૧૮૨૪ ને
૧૯ વડે ગુણીને ગુણાકારને ૮ વડે ભાગવાથી આઠ ભવોના આઠ સંયોગોમાં
કુલ ૭૫૫૮૨ ભંગ આવે છે. ૭૫૫૮૨ ને ૨૦ વડે ગુણીને ગુણાકારને ૯
વડે ભાગવાથી નવ ભવોના નવ સંયોગમાં કુલ ૧૬૭૨૬૦ ભંગ આવે છે.
૧૬૭૨૬૦ ને ૨૧ વડે ગુણીને ગુણાકારને ૧૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ ભવોના
દશ સંયોગોમાં કુલ ૩૫૨૭૧૬ ભંગ આવે છે. ૩૫૨૭૧૬ ને ૨૨ વડે
ગુણીને ગુણાકારને ૧૧ વડે ભાગવાથી ૧૧ ભવોના અગિયાર સંયોગોમાં
કુલ ૭૦૫૪૩૨ ભંગ આવે છે તે ૭૦૫૪૩૨ ને ૨૩ વડે ગુણીને ગુણાકારને

पूर्वोक्तसंख्यायाः (७०५४३२) त्रयोविंशतिगुणितायाः द्वादशभिर्भागे हते द्वादशानां जीवानां द्वादशसु संयोगेषु अष्टसप्तत्युत्तर द्वि पञ्चाशत्सहस्राधिकत्रयो-
दशलक्षभङ्गाः (१३५२०७८) भवन्ति ।

एवं द्वादशानां जीवानां द्वादशदेवलोकपर्यन्तं भङ्गाः प्रदर्शिताः पुनश्च बहुश्रुताद् विज्ञाय अप्रेऽपि भङ्गाः ज्ञातव्याः संबोध्याः संयोजनीयाः ग्रन्थविस्तर-
भयाद् विरम्यते ।

अथ देवलोकमाश्रित्य सुगमबोधार्थं कतिपया भङ्गाः प्रदर्श्यन्ते—

द्वादशदेवलोकसम्बन्धेन एकसंयोगे भङ्गाः द्वादश १२ द्वयोर्युगपद् एकै
कस्मिन् देवलोकै गमनेन द्वादशैव ।

में २३ का गुणा करने पर और आगत राशि में १२ का भाग देने
पर १२ जीवों के १२ संयोगों में १३५२०७८ भंग होते हैं । इस प्रकार
ये १२ जीवों के द्वादश देवलोक पर्यन्त भंग दिखाये हैं, इनके आगे के
भंग बहुत ज्ञानीजन से जानकर अपनी बुद्धि से लगा लेना चाहिये
शास्त्र का विस्तार बढ़ जाने के भय से हमने उन्हें यहां नहीं लिखा
है । देवलोक को आश्रित करके सुगम रूपसे बोध के निमित्त यहां
कितनेक भंग दिखलाते हैं—

द्वादश देवलोक के सम्बन्ध से एकसंयोग में १२ भंग दो के
एक साथ एक एक देवलोक में गमन से १२ भंग.

एकका प्रथम देवलोक में गमन दूसरे का तृतीय देवलोक में गमन

१२ वडे लागवाथी १२ लुवेना १२ संयोगोमां कुल १३५२०७८ भंग आवे
छे. आ रीते आर लुवेना आरमा देवलोक पर्यन्तना भंग भताववामा
आव्या छे. त्यारपछीना लगे (१३ अने १३ करतां वधारे लुवेना लगे।)
बहु ज्ञानी साधुओ पासेथी लखी देवा शास्त्रना विस्तार वधी जवाना लयथी
अही ते लगे प्रकट कयां नथी. देवलोकने आश्रित करीने सुगमइये सम-
भाववाने साटे अही केटकाक भंग भताववामां आवे छे—

द्वादश (आर) देवलोकना सम्बन्धथी ऐक संयोगमां १२ भंग जेना ऐक
आथे ऐक ऐक देवलोकमां गमनथी १२ भंग.

ऐकनुं प्रथम देवलोकमां गमन भीलनु बोधा देवलोकमां गमन आ

द्विकसंयोगे —

एकः प्रथमे देवलोके एको द्वितीये एकः प्रथमे देवलोके एकस्तृतीये एकः प्रथमे देवलोके एकश्चतुर्थे एवं क्रमेण प्रथमदेवलोकप्राधान्ये एकादशभङ्गाः ११ तथाहि—

१-२	द्वितीयदेवलोकप्राधान्ये दश भङ्गाः
१-३	२-३
१-४	२-४
१-५	२-५
१-६	२-६
१-७	२-७
१-८	२-८
१-९	२-९
१-१०	२-१०
१-११	२-११
१-१२	२-१२
इत्येकादश	इति दश

अनया रीत्या तृतीयदेवलोकप्राधान्ये नव भङ्गाः । चतुर्थदेवलोकप्राधान्ये अष्ट भङ्गाः ८ । पञ्चम देवलोकप्राधान्ये सप्तभङ्गाः । ७ षष्ठ देवलोकप्राधान्ये षड् भङ्गाः ६ । सप्तमदेवलोकप्राधान्ये पञ्च ५) अष्टमदेवलोकप्राधान्ये चत्वारो भङ्गाः ४) नवमदेवलोकप्राधान्ये त्रयो भङ्गाः ३) दशमदेवलोकप्राधान्ये

एक का प्रथम में दूसरे के चतुर्थ इस क्रम से प्रथम देवलोककी प्रधानतामें ११ भंग होते हैं—

एक जीवका प्रथम देवलोक में गमन दूसरेका द्वितीय देवलोक में गमन द्वितीय देवलोककी प्रधानता में १० भंग होता है—

इस रीतिसे तृतीय देवलोककी प्रधानता में ९ भंग, चतुर्थ देवलोक की प्रधानतामें ८ भंग, पंचमदेवलोककी प्रधानतामें ७ भंग, छठे देवलोककी प्रधानतामें ६ भंग, सप्तम देवलोककी प्रधानतामें ५ भंग,

कृम अनुसार प्रथम देवलोकनी प्रधानतावाणा ११ लं.ग.

द्विक संयोगमां—

एक एवमुं प्रथम देवलोकमां गमन भीलनुं भील देवलोकमां गमन
एकमुं प्रथम देवलोकमां गमन भीलनुं त्रील देवलोकमां गमन.

आ वातने टीकाभां आपेला ठोठा द्वारा स्पष्ट करी छे.

आ रीते त्रील देवलोकनी प्रधानताथी ८ लं.ग, योथा देवलोकनी प्रधानताथी ८ लं.ग, पांचमा देवलोकनी प्रधानताथी ७ लं.ग, छठ्ठा देवलोकनी प्रधानताथी ६ लं.ग, सातमा देवलोकनी प्रधानताथी ५ लं.ग, आठमा देव.

દ્વૌ મજ્ઞૌ ૨) એકાદશદેવલોકપ્રાધાન્યે એકાદશે દ્વાદશેવેતિ એકો મજ્ઞ ૧ ।
 એવમ્ ૧૧-૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪-૩-૨-૧=૬૬ સર્વસંમેલને એકૈકસ્ય
 એકૈકદેવલોકાગમને દ્વિકસંયોગે સર્વે ષટ્ષષ્ટિ મજ્ઞાઃ ૬૬ ભવન્તીતિ । ૨

ત્રયાણાં જીવાનાં યુગપદ્માવેન એકૈકદેવલોકાગમનેન એકસંયોગે પ્રથમ-
 દેવલોકાદારમ્ય દ્વાદશદેવલોકપર્યન્તં દ્વાદશમજ્ઞાઃ ૧૨ ભવન્તિ । ત્રયાણાં જીવાનાં
 દ્વિકસંયોગે દ્વાત્રિશદધિકૈકશતમજ્ઞાઃ ૧૩૨ સન્તિ

તથાહિ—એકઃ પ્રથમે દેવલોકે દ્વૌ દ્વિતીયે દેવલોકે ૧ એવમ્-એકઃ-

પ્રથમે દેવલોકે દ્વૌ તૃતીયે દેવલોકે ૨) इत्यादि । ते एव प्रदर्श्यन्ते-

એકઃ દ્વૌ	એકઃ દ્વૌ	એકઃ દ્વૌ	એકઃ દ્વૌ	એકઃ દ્વૌ	એકઃ દ્વૌ
૧-૨	૧-૩	૧-૪	૧-૫	૧-૬	૧-૭
૧-૩	૧-૪	૧-૫	૧-૬	૧-૭	૧-૮
૧-૪	૧-૫	૧-૬	૧-૭	૧-૮	૧-૯
૧-૫	૧-૬	૧-૭	૧-૮	૧-૯	૧-૧૦
૧-૬	૧-૭	૧-૮	૧-૯	૧-૧૦	૧-૧૧
૧-૭	૧-૮	૧-૯	૧-૧૦	૧-૧૧	૧-૧૨
૧-૮	૧-૯	૧-૧૦	૧-૧૧	૧-૧૨	
૧-૯	૧-૧૦	૧-૧૧	૧-૧૨		
૧-૧૦	૧-૧૧	૧-૧૨			
૧-૧૧	૧-૧૨				
૧-૧૨					

૧૧

૧૦

૯

૮

૭

૬

અષ્ટમ દેવલોકની પ્રધાનતામેં ૪ ભંગ નવવેં દેવલોકની પ્રધાનતામેં ૩
 ભંગ, દશવેં દેવલોકની પ્રધાનતામેં ૨ ભંગ, ૧૧ વેં દેવલોકની પ્રધાન-
 તામેં ૧ ભંગ इस प्रकार ૧૧-૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪-૩-૨-૧=૬૬
 ભંગ હોતે હેં —

ત્રીન જીવોં કે એક સાથ એક એક દેવલોકમેં જાનેસે એકસયોગી
 પ્રથમ દેવલોકસે લગાકર ૧૨ વે દેવલોક તક ૧૨ ભંગ । ત્રીન જીવોંકે
 દ્વિકસંયોગમેં ૧૩૨ ભંગ હોતેહેં । इनका कोष्टक टीका में दिया है वहींसे
 समझ लेवे--

લોકની પ્રધાનતાથી ૪ ભંગ, નવમા દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૩ ભંગ, દશમા
 દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૨ ભંગ અને અગિયારમા દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૧
 ભંગ અને છે, આ પ્રમાણે કુલ ભંગા ૧૧+૧૦+૯+૮+૭+૬+૫+૪+૩+૨+૧=
 ૬૬ થાય છે

ત્રણ જીવોના એક સાથે એક એક દેવલોકમા ગમનથી—પહેલા દેવ-
 લોકથી ૧૨ માં દેવલોક સુધીના દેવલોક ગમનથી—એક સંયોગી ૧૨ ભંગ
 અને છે ત્રણ જીવોના દ્વિકસંયોગમાં નીચે પ્રમાણે ૧૩૨ ભંગ અને છે—

एकः द्वौ	एकः द्वौ	एकः द्वौ	एकः द्वौ	एकः द्वौ
१-८	१-९	१-१०	१-११	१-१२
१-९	१-१०	१-११	१-१२	१
१-१०	१-११	१-१२	२	
१-११	१-१२	३		
१-१२	४			
५				

एवं सर्वे षट्षष्टिः ६६ भङ्गाः भवन्ति । एवमेव ' द्वौ-एकः ' इति विपरीतक्रमेणापि षट्षष्टिर्भङ्गाः ६६ भवन्ति, एवम् ६६-६६=१३२ । त्रयाणां जीवानां द्विकसंयोगे सर्वे द्वात्रिंशदधिकैकशतभङ्गाः १३२ भवन्तीति । अथाग्रे त्रयाणां जीवानाम् द्विकसंयोगे विंशत्यधिकद्विशतभङ्गाः । २२० प्रदर्श्यन्ते-
अथ प्रथमदेवलोकपाधान्येन त्रयाणां त्रिकसंयोगे पञ्चपञ्चाशद् भङ्गाः ५५ भवन्ति तयादि-

१-२-३	१-३-४	१-४-५	१-५-६	१-६-७	१-७-८
१-२-४	१-३-५	१-४-६	१-५-७	१-६-८	१-७-९
१-२-५	१-३-६	१-४-७	१-५-८	१-६-९	१-७-१०
१-२-६	१-३-७	१-४-८	१-५-९	१-६-१०	१-७-११
१-२-७	१-३-८	१-४-९	१-५-१०	१-६-११	१-७-१२
१-२-८	१-३-९	१-४-१०	१-५-११	१-६-१२	इति पञ्च
१-२-९	१-३-१०	१-४-११	१-५-१२	इति षट्	१-९-१०
१-२-१०	१-३-११	१-४-१२	इति सप्त	१-८-९	१-९-११
१-२-११	१-३-१२	इत्येष्टौ		१-८-१०	१-१-१२
१-२-१२	इति नव			१-८-११	इति त्रयः
इति दश				५-८-१२	१-१०-११
				इति चत्वारः	१-१०-१२
					इति द्वौ

ये ૬૬ ભંગ ત્રીજી જીવોંકે દ્વિકસયોગ મેં હુણ હેં ।

ये ૬૬ ભંગ “૧-૨” હસ ક્રમસે વિચારને પર હુણ હેં ઓર જહ હસી ક્રમકો “૨-૧” હસ વિપરીતતાસે વિચારતે હેં તવ મી ૬૬ ભંગ હોતે હેં । દોનોંકા જોડ ૧૩૨ હોતા હે. હસ તરહસે ત્રીજી જીવોંકે દ્વિકસયોગમેં યે ૧૩૨ ભંગ હોતે હેં ।

આ રીતે ત્રણ જીવોના દ્વિકસયોગમાં ઉપર મુજબ ૬૬ ભંગો અને છે. “૧-૨” આ ક્રમથી વિચારતા આ ૬૬ ભંગ બન્યા છે હવે જો તેમને વિપરીત ક્રમથી જોટલે કે “૨-૧” આ ક્રમથી વિચારવામાં આવે તો એ રીતે બીજાં ૬૬ ભંગ બને છે આ રીતે ત્રણ જીવોના દ્વિકસયોગથી કુલ ૬૬+૬૬=૧૩૨ ભંગ બને છે. હવે ત્રણ જીવોના ત્રિકસયોગી ૨૨૦ ભંગો નીચે પ્રકટ કરવામાં આવે છે—

૧-૧૧-૧૨ इत्येको भङ्गः १

इत्येवं सर्वे पञ्चपञ्चाशद् भङ्गाः ५५ भवन्ति ।

અનયા રીત્યા ત્રિકસંયોગે 'પ્રથમદ્વિતીયે' इत्येव प्रथमद्वितीयदेवलोक-
प्राधान्ये दश भङ्गाः १०। प्रथमे तृतीये चतुर्थे इत्येवं प्रथम-तृतीय देवलोकप्राधान्ये
नव भङ्गाः ९। एवं प्रथमचतुर्थदेवलोकप्राधान्ये अष्ट भङ्गाः ८। प्रथम पञ्चमदेवलोक-
प्राधान्ये सप्त भङ्गाः ७। प्रथमषष्ठदेवलोकप्राधान्ये षड् भङ्गाः ६। प्रथम सप्तम
देवलोकप्राधान्ये पञ्च भङ्गाः ५। प्रथमाष्टमदेवलोकप्राधान्ये चत्वारो भङ्गाः ४
प्रथमनवमदेवलोकप्राधान्ये त्रयो भङ्गाः ३।

અવ આગે ત્રીન જીવોંકે ત્રિક સંયોગમે ૨૨૦ ભંગ દિગ્વાયે જાતેહૈં-
પ્રથમ દેવલોકકી પ્રધાનતાસે ત્રીન જીવોંકે ત્રિક સંયોગમે ૫૫ ભંગહોતેહૈં-

इस प्रकार १०, ९, ८, ७, ६, ५, ४, ३, २, १ का जोड़ ५५ पचपन
आ जाता है ।

इस रीतिसे त्रिकसंयोगमें “ प्रथम १, द्वितीय २, तृतीय ३ में ”
પ્રથમ દ્વિતીય દેવલોકકી પ્રધાનતામે ૧૦ ભંગ હુએ હૈં । “ પ્રથમ, તૃતીય
ચતુર્થ દેવલોકકી પ્રધાનતામે ૯ ભંગ હુએહૈં । इसी तरह से १-४-५ में
પ્રથમ ચતુર્થ દેવલોકકી પ્રધાનતાસે ૮ ભંગ હુએહૈં । ૧-૫-૬મેં પ્રથમ પંચમ
દેવલોકકી પ્રધાનતાસે ૭ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૬-૭મેં પ્રથમ છઠે દેવલોક
કી પ્રધાનતાસે ૬ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૭-૮મેં પ્રથમ સપ્તમ દેવલોકકી
પ્રધાનતાસે ૫ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૮-૯મેં પ્રથમ અષ્ટમ દેવલોકકી પ્રધા-
નતાસે ૪ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૯-૧૦મેં પ્રથમ નવમેં દેવલોકકી પ્રધાનતા

પહેલા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ત્રિક સંયોગી ભંગો ૧૦+૯+૮+૭+૬+
૫+૪+૩+૨+૧=૫૫ થાય છે.

એ રીતે ત્રણ દેવોમાંથી એક પહેલા દેવલોકમાં, એક બીજા દેવલોકમાં
અને એક ત્રીજા દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થાય છે આ પહેલા ત્રિકસંયોગી ભંગ
બન્યો. એજ પ્રમાણે બીજા ભંગો પણ સમજવા

આથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે પહેલા અને બીજા દેવલોકની પ્રધા-
નતામાં ૧૦ ભંગ બને છે. પહેલા અને ત્રીજા દેવલોકની પ્રધાનતામાં ૯ ભંગ
બને છે, પહેલા અને ચોથા દેવલોકની પ્રધાનતામાં ૮ ભંગ બને છે પહેલા
અને પાંચમા દેવલોકની પ્રધાનતામાં ૭ ભંગ બને છે પહેલા અને છઠ્ઠા
દેવલોકની પ્રધાનતામાં ૬ ભંગ છે પહેલા અને સાતમા દેવલોકની પ્રધાન-
તાથી ૫ ભંગ, પહેલા અને આઠમા દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૪ ભંગ, પહેલા
અને નવમા દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૩ ભંગ, પહેલા અને દસમા દેવલોકની

પ્રથમદશમદેવલોકપ્રાધાન્યે દ્વૌ મજ્ઞાઃ ૨ । પ્રથમૈકાદશદેવલોકપ્રાધાન્યે
 ણ્કો મજ્ઞઃ ૧ । એવમ્-૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪-૩-૨-૧=૫૫ । સર્વસંમે-
 લને પ્રથમદેવલોકપ્રાધાન્યેન ત્રિસંયોગે સર્વે પચ્ચાશદ્ ૫૫ મજ્ઞા ભવન્તીતિ ।

અથ દ્વિતીયદેવલોકપ્રાધાન્યે મજ્ઞાનાહ - દ્વિતીયતૃતીયદેવલોકપ્રાધાન્યે
 ‘દ્વિતીયે તૃતીયે ચતુર્થે’ અનયા ત્યારી નવ મજ્ઞાઃ ૯ । દ્વિતીયચતુર્થદેવલોક
 પ્રાધાન્યે અષ્ટ મજ્ઞાઃ ૮ । દ્વિતીયપશ્ચમદેવલોકપ્રાધાન્યે સપ્તમજ્ઞાઃ ૭ ।
 દ્વિતીય-ષષ્ઠદેવલોકપ્રાધાન્યે પદ્ મજ્ઞાઃ ૬ । દ્વિતીયસપ્તમદેવલોકપ્રાધાન્યે પચ્ચ
 મજ્ઞાઃ ૫ । દ્વિતીયાષ્ટમદેવલોકપ્રાધાન્યે ચત્વારો મજ્ઞાઃ ૪ । દ્વિતીય નવમ

સે ૩ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૧૦-૧૧ મેં પ્રથમ દશવેં દેવલોકકી પ્રધાનતાસે
 ૨ ભંગ હુએ હૈં । ૧-૧૧-૧૨ મેં પ્રથમ ઓર ૧૧ વેં દેવલોકકી પ્રધાનતાસે
 ૧ ભંગ હુઆ હૈં ।

અથ દ્વિતીય દેવલોકકી પ્રધાનતાસે ભંગો કો કહા જાતા હૈ-
 દ્વિતીય તૃતીય દેવલોકકી પ્રધાનતા હોને પર દ્વિતીય, તૃતીય, ચતુર્થ’
 હસ રીતિકે અનુસાર ૯ ભંગ હોતે હૈં, દ્વિતીય ચતુર્થ દેવલોકકી પ્રધા-
 નતા હોને પર ૭ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ઓર છઠે દેવલોકકી પ્રધાનતા
 હોને પર ૬ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ઓર સપ્તમ દેવલોકકી પ્રધાનતા
 હોને પર ૫ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ઓર આઠવે દેવલોકકી પ્રધાનતા
 હોને પર ૪ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ઓર નૌવેં દેવલોકકી પ્રધાનતા
 હોને પર ૩ ભંગ હોતે હૈં । દ્વિતીય ઓર દશવેં દેવલોકકી પ્રધાનતા

પ્રધાનતાથી ૨ ભંગ અને પહેલા અને અગિયારમાં દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૧
 ભંગ અને છે.

હવે બીજા દેવલોકની પ્રધાનતાથી બનતા ભંગો પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

બીજા અને ત્રીજા દેવલોકની પ્રધાનતાથી ૯ ભંગ,

” ” પાંચમાં ” ” ૭ ”

” ” સાતમાં ” ” ૫ ”

” ” નવમાં ” ” ૩ ”

” ” અગિયારમાં ” ” ૧ ભંગ થાય છે.

બીજા અને ચોથાની પ્રધાનતાથી ૮ ભંગ

” ” છઠાની ” ” ૬ ”

” ” આઠમાંની ” ” ૪ ”

” ” દશમાંની ” ” ૨ ”

દેવલોકપ્રાધાન્યે ત્રયો ભક્ષાઃ ૩ । દ્વિતીયદશમદેવલોકપ્રાધાન્યે દ્વૌ ભક્ષૌ ૨ । દ્વિતીયૈકાદશદ્વાદશેતિ-एको भक्षः १ ।

एवम् ९-८-७-६-५-४-३-२-१=४५ सर्वसंमेलने द्वितीयदेवलोक प्राधान्येन त्रिकसंयोगे पञ्चचत्वारिंशद् भक्षः ४५ भवन्तीति ।

अनया रीत्या-तृतीयदेवलोकप्राधान्ये ८-७-६-५-४-३-२-१=३६ । सर्वे षट्त्रिंशद् भक्षः ३६ भवन्ति । चतुर्थदेवलोकप्राधान्ये ७-६-५-४-३-२-१=२८ । सर्वे अष्टाविंशतिर्भक्षः भवन्ति । पञ्चमदेवलोकप्राधान्ये ६-५-४-३-२-१=२१ । सर्वे एकविंशति भक्षः २१ भवन्ति । षष्ठदेवलोकप्राधान्ये

होने पर २ भंग होते हैं । तथा द्वितीय और ११ वे देवलोककी प्रधानता होने पर १ भंग होता है । इनका कोष्टक टीकामें दिया है.

९-८-७-६-५-४-३-२-१ का जोड़ ४५ पैतालीस होता है ।

इस रीतिके अनुसार तृतीय देवलोककी प्रधानतामें ८, ७, ६, ५, ४, ३, २, १ इतने भंग होते हैं. इनका जोड़ ३६ छत्तीस होता है । अतः तृतीय देवलोककी प्रधानतामें ये ३६ भंग हैं । इनका स्थापना कोष्टक टीकामें दिया है जिज्ञासु वहां से समझ लें.

चतुर्थ देवलोककी प्रधानतामें ७-६-५-४-३-२-१ इतने भंग होते हैं । इन सबका जोड़ २८ अठ्ठाईस आता है. अतः चतुर्थ पञ्चम देवलोककी प्रधानतामें ये २८ भंग हैं । इनकी स्थापना का कोष्टक टीकामें दिया है

पंचम देवलोककी प्रधानतामें ६-५-४-३ २-१ इस प्रकार इक्कीस होते हैं अत २१ भंग पंचम देवलोककी प्रधानतासे होते हैं । इनकी स्थापनाका कोष्ठक स्वबुद्धि से स्थापित कर लेना चाहिये ।

બીજા અને અગિયારમાં દેવલોકની પ્રધાનતામાં એક ભંગ અને છે.

આ રીતે બીજા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૮+૮+૭+૬+૫+૪+૩+૨+૧=૪૫ ભંગ અને છે એજ પ્રમાણે ત્રીજા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૮+૭+૬+૫+૪+૩+૨+૧=૩૬ ભંગ છે, ત્રીજા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ભંગોનો કોઠો ટીકામાં આપેલ છે જિજ્ઞાસુએ ત્યાંથી સમજવો.

ચોથા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ૭-૬-૫-૪-૩-૨-૧-૨૮ ભંગ અને છે.

એજ પ્રમાણે પચ્ચમાં દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૬-૫+૪+૩+૨+૧=૨૧ ભંગ અને છે. તે ૨૧ ભંગોનો કોઠો બંને જ સમજ લેવો.

૫-૪-૩-૨-૧=૧૫ । સર્વે પશ્ચદશભજ્ઞાઃ ૧૫ ભવન્તિ । સાતમદેવલોક-
પ્રાધાન્યે ૪-૩-૨-૧-૧૦ । સર્વે દશભજ્ઞાઃ ૧૦ ભવન્તિ । અષ્ટમદેવલોક-
પ્રાધાન્યે ૩-૨-૧-૬ । સર્વે પદ્મ ભજ્ઞાઃ ૬ ભવન્તિ । નવમદેવલોકપ્રાધાન્યે
૨-૧=૩ । સર્વે ત્રયો ભજ્ઞાઃ ભવન્તિ । દશમૈકાદશદ્વાદશેતિ-एको भद्रो भवति
१ एवम्-५५-४५-३६-२८-२१-१५-१०-६-३-१=२२० त्रिकसंयोगे
सर्वसंमेलने विंशत्यधिकद्विशतभज्ज्ञा २२० भवन्तीति । त्रयाणामेकसंयोगे
१२ । द्विकसंयोगे १३२ । त्रिकसंयोगे २२० । एवम्-१२-१३२-२२०=
३६४ सर्वे त्रयाणां जीवानां चतुष्पष्ट्यधिकत्रिशतभज्ज्ञाः ३६४ भवन्तीति । एव-
मग्रेऽपि चतुरादिर्जीवानां भज्ज्ञाः स्वबुद्ध्या संयोजनीयाः । सामान्यतः संख्यामा-
श्रित्य पूर्वं प्रदर्शिता एवेति तत्र विलोकनीयाः ।

છટે દેવલોકકી પ્રધાનતા મેં-૫-૪-૩-૨-૧ હતને મંગ હોતે હૈં
હનકા જોડ ૧૫ આતા હૈં, છટે દેવલોકકી પ્રધાનતામેં યે ૧૫ મંગ હૈં,
હનકી સ્થાપનાકા કોષ્ઠક અપને આપ કલ્પિત કર લેના ચાહિયે—

સસમ દેવલોકકી પ્રધાનતાસે ૪-૩-૨-૧=૧૦ મંગ હોતે હૈં ।
આઠવે દેવલોકકી પ્રધાનતામેં ૩-૨-૧=૬ મંગ હોતે હૈં । નવવે દેવ-
લોકકી પ્રધાનતામેં ૨-૧=૩ મંગ હોતે હૈં । દશવે, ગ્યારહવેં ઓર
બારહવેં દેવલોકકા ૧ મંગ હોતા હૈં હસ પ્રકારસે ૫૫-૪૫-૩૬-૨૮-
૨૧-૧૫-૧૦-૬-૩-૧ મિલકર સવ મંગ ત્રિક સંયોગમેં ત્રીન જીવોંકે
૨૨૦ હો જાતે હૈં । હનકે એક સંયોગી ૧૨, દ્વિક સંયોગી ૧૩૨, ત્રિક
સંયોગી ૨૨૦ કુલ મિલકર ૩૬૪ મંગ ત્રીન જીવોંકે હોતે હૈં । હસી
તરહસે આગે ભી ચાર આદિ જીવોંકે મંગ અપની બુદ્ધિસે લગા લેના

એજ પ્રમાણે છઠ્ઠા દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૫+૪+૩+૨+૧=૧૫
ભંગ બને છે. તે ૧૫ ભંગોનો કેઠો બને જ સમજ લેવો.

એજ પ્રમાણે સાતમાં દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ૪+૩+૨+૧=૧૦ ભંગ
બને છે.

આઠમાં દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ૩+૨+૧=૬ કુલ ભંગ બને છે.

નવમાં દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા કુલ ૨+૧=૩ ભંગ બને છે અને
હસમાં દેવલોકની પ્રધાનતાવાળા ૧ ભંગ બને છે, આ રીતે ત્રણ જીવોના
ત્રિક સંયોગમાં કુલ ભંગ ૫૫+૪૫+૩૬+૨૮+૨૧+૧૫+૧૦+૬+૩+૧=૨૨૦
બને છે. ત્રણ જીવોના એકસંયોગી ૧૨ ભંગ, દ્વિકસંયોગી ૧૩૨ ભંગ અને
ત્રિકસંયોગી ૨૨૦ ભંગ મળીને કુલ ૩૬૪ ભંગ બને છે. એજ પ્રમાણે ચાર,

અથ દેવપ્રવેશનકમેવાધિકૃત્યાલ્પવહુત્વાદિવક્તવ્યતામાહ—‘ એયસ્સ ણં મંતે ’
 ઇત્યાદિ । “એયસ્સ ણં મંતે ! ભવણવાસિદેવપવેસણગસ્સ વાણમંતરદેવપવેસણગસ્સ ?
 ગાઙ્ગેયઃ પૃચ્છતિ—હે મદન્ત ! એતસ્ય ચલુ ભવનવાસિદેવપ્રવેશનકસ્ય વાનવ્યન્તર
 દેવપ્રવેશનકસ્ય ‘ જોહસિયદેવપવેસણગસ્સ વેમાણિયદેવપવેસણગસ્સ ચ કયરે
 કયરેહિંતો જાવ વિસેસાહિયા વા ? ’ જ્યોતિષિકદેવપ્રવેશનકસ્ય વૈમાનિકદેવ-
 પ્રવેશનકસ્ય ચ મધ્યે કતરાણિ દેવપ્રવેશનકાનિ કતરેભ્યો દેવપ્રવેશનકેભ્યો યાવત્
 સ્તોકાનિ વા, વહુકાનિ વા, તુલ્યાનિ વા, વિશેષાધિકાનિ વા ધવન્તિ ? મગવા-
 નાહ—‘ ગંગેયા સવ્વત્થોવા વેમાણિયદેવપવેસણયા ’ હે ગાઙ્ગેય ! દેવપ્રવેશનકાનાં
 મધ્યે સર્વસ્તોકાનિ સર્વેભ્યોઽલ્પાનિ વૈમાનિકદેવપ્રવેશનકાનિ વર્તન્તે તદ્દામિનાં

ચાહિયે હમને પહિલે સામાન્ય રૂપસે સંગ્ગ્યાકો આશ્રિત કરકે હનકે
 મંગોકો પ્રકટ હી કર દિયા હૈ ।

અથ દેવપ્રવેશનકો લેકર હસકે અલ્પવહુત્વકો જાનનેકે લિયે
 ગાંગેય પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હૈ—‘ એયસ્સ ણં મંતે ! ભવણવાસિદેવપવે-
 સણગસ્સ વાણમંતરદેવપવેસણગસ્સ ’ હે મદન્ત ! હન ભવનવાસી દેવ-
 પ્રવેશનક મેં, વાનવ્યન્તરદેવપ્રવેશનક મેં, જ્યોતિષિકદેવપ્રવેશનક
 મેં ઓર વૈમાનિકદેવ પ્રવેશનક મેં કૌન પ્રવેશનક કિસ પ્રવેશનકકી
 અપેક્ષા સવ સે કમ હૈ ? કૌન પ્રવેશનક કિસ પ્રવેશનકી અપેક્ષા વહુત
 હૈ ? કૌન પ્રવેશનક કિસ પ્રવેશનકકી અપેક્ષા સમાન હૈ ? ઓર કૌન
 પ્રવેશનક કિસ પ્રવેશનક સે વિશેષાધિક હૈ । હસકે ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે
 હૈ—‘ ગંગેયા ’ હે ગાંગેય ! ‘ સવ્વત્થોવા વેમાણિયદેવપવેસણયા ’ સવસે
 કમ વૈમાનિક દેવ પ્રવેશનક હૈ, કયોંકિ હનમેં જાનેવાલે જીવ તથા હનમેં

પાચ આદિ જીવેના લગો પણ પોતાની જાતે જ સમજી લેવા. આગળ
 સામાન્યરૂપે સંજ્ઞાને આશ્રિત કરીને તેમના લગો પ્રકટ કરવામાં આવી ચુક્યા છે.

હવે દેવપ્રવેશનકની અલ્પ-બહુતા બજાવા માટે ગાંગેય અજુગાર મહા
 વીર પ્રશ્નને એવો પ્રશ્ન પૂકે છે કે—“ એયસ્સ ણં મંતે ! ભવણવાસિદેવપવેસણ-
 ગસ્સ, વાણમંતરદેવપવેસણગસ્સ, ” ઇત્યાદિ હે ભદન્ત ! આ ભવનવાસી દેવ-
 પ્રવેશનક, વાનવ્યન્તર દેવ પ્રવેશનક, જ્યોતિષિક દેવપ્રવેશનક અને વૈમાનિક
 દેવપ્રવેશનકમાંથી કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતા અલ્પ પ્રમાણુ છે ? કયું
 પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતા અધિક છે ? કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનકની
 સમાન છે ? કયું પ્રવેશનક કયા પ્રવેશનક કરતા વિશેષાધિક છે ?

મહાવીર પ્રશ્નનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સવ્વત્થોવા વેમા-
 નિયદેવપવેસણયા ” વૈમાનિક દેવપ્રવેશનક સૌથી અલ્પ પ્રમાણુ હોય છે, ધારણ

તત્સ્થાનાનાં ચ સર્વેભ્યોઽલ્પત્વાત્ ‘ભવનવાસિદેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા’
 વૈમાનિકદેવપ્રવેશનકાપેક્ષયા ભવનવાસિદેવપ્રવેશનકાનિ અસંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તિ
 એવમેવ ‘વાણમંતરદેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા’ ભવનવાસિદેવપ્રવેશનકાપેક્ષયા
 વાનવ્યન્તરદેવપ્રવેશનકાનિ અસંખ્યાતગુણાનિ ભવન્તિ, કિન્તુ ‘જોહસિયદેવ-
 પ્રવેશનયા સંખેજ્જગુણા’ વાનવ્યન્તરદેવપ્રવેશનકાપેક્ષયા જ્યોતિષિકદેવપ્રવેશ-
 નકાનિ સંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તીતિ ॥ સૂ. ૧૬ ॥

નૈરયિકાદિ પ્રવેશનકાલ્પવહુત્વાદિવક્તવ્યતા

મૂલમ્—“અયસ્સ ણં અંતે ! નેરહ્યપવેસણગગસ્સ, તિરિ-
 વ્વજોણિયપવેસણગસ્સ, મણુસ્સપવેસણગસ્સ, દેવપવેસણગસ્સ
 ય કયરેકયરેહિંતો જાવ વિસેસાહિયા વા ? ગંગેયા ! સવ્વત્થોવા
 મણુસ્સપવેસણયા, નેરહ્યપવેસણયા અસંખેજ્જગુણા, દેવપવે-
 સણયા અસંખેજ્જગુણા તિરિવ્વજોણિયપવેસણયા અસંખે-
 જ્જગુણા ॥ સૂ. ૧૭ ॥

રહે હુણે જીવ વહુત કમ-સવ દેવપ્રવેશનકોંકી અપેક્ષા અલ્પ હોતે
 હૈ। ‘ભવનવાસિ દેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા’ વૈમાનિક દેવ પ્રવેશનકકી
 અપેક્ષા ભવનવાસી દેવ પ્રવેશનક અસંખ્યાત ગુણે હૈં, હસી તરહસે
 “વાણમંતરદેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા’ ભવનવાસી દેવ પ્રવેશનકી
 અપેક્ષા વાનવ્યન્તરદેવપ્રવેશનક અસંખ્યાત ગુણે હૈ। કિન્તુ ‘જોહ-
 સિયદેવપ્રવેશનયા સંખેજ્જગુણા’ જ્યોતિષિક દેવપ્રવેશનક વાન
 વ્યન્તર દેવ પ્રવેશનકી અપેક્ષા સંખ્યાત ગુણે હૈં ॥ સૂ. ૧૬ ॥

કે બધા દેવપ્રવેશનક કરતાં વૈમાનિક દેવપ્રવેશનકમાં જનારા જીવો તથા તેમાં
 રહેનારા જીવો એવા હોય છે “ભવનવાસિદેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા”
 વૈમાનિક દેવપ્રવેશનક કરતાં ભવનવાસી દેવપ્રવેશનક અસંખ્યાત ગણું હોય
 છે. એજ પ્રમાણે “વાણમંતરદેવપ્રવેશનયા અસંખેજ્જગુણા” ભવનવાસી દેવ-
 પ્રવેશનક કરતાં વાનવ્યન્તર દેવપ્રવેશનક અસંખ્યાત ગણું હોય છે પરન્તુ
 “જોહસિયદેવપ્રવેશનયા સંખેજ્જગુણા” વાનવ્યન્તર દેવપ્રવેશનક કરતાં જ્યોતિ-
 ષિક દેવપ્રવેશનક સંખ્યાત ગણું હોય છે. ॥ સૂ. ૧૬ ॥

છાયા—એતસ્ય ચલુ ભદન્ત ! નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય, તિર્યગ્યોનિકપ્રવે-
શનકસ્ય, મનુષ્યપ્રવેશનકસ્ય, દેવપ્રવેશનકસ્ય ચ કતરાણિ કતરેભ્યો યાવત્
વિશેષાધિકાનિવા ? ગાઙ્ગેય ! સર્વસ્તોકાનિ મનુષ્યપ્રવેશનકાનિ નૈરયિકપ્રવેશન-
કાનિ અસંખ્યેયગુણાનિ દેવપ્રવેશનકાનિ અસંખ્યેય ગુણાનિ, તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશ-
નકાનિ અસંખ્યેયગુણાનિ ॥ સૂ. ૧૭ ॥

ટીકા—અથ નૈરયિકપ્રવેશનકાદીનામલ્પવહુત્વાદિકમાહ—‘એયસ્સ ણં
ભંતે ’ ઇત્યાદિ । ‘ એયસ્સ ણં ભંતે ! નેરહ્યપવેસણગસ્સ, તિરિક્ખજોણિયપવે-
સણગસ્સ, મણુસ્સપવેસણગસ્સ, દેવપવેસણગસ્સ ચ કયરે કયરેહિતો જાવ વિસે-
સાહિયા વા ? ’ ગાઙ્ગેય પૃચ્છતિ—એતસ્ય ચલુ નૈરયિકપ્રવેશનકસ્ય તિર્યગ્યોનિકપ્રવે-
શનકસ્ય મનુષ્યપ્રવેશનકસ્ય દેવપ્રવેશનકસ્ય મધ્યે કતરાણિ પ્રવેશનકાનિ કત
રેભ્યઃ પ્રવેશનકેભ્યો યાવત્ અલ્પાનિવા, વહુકાનિ વા, તુલ્યાનિ વા, વિશેષાધિકા-

નૈરયિકાદિ પ્રવેશનક અલ્પ વહુત્વ વક્તવ્યતા—

‘ એયસ્સ ણં ભંતે ’ નેરહ્યપવેસણગસ્સ ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—इसके ही जैसा है । केवल ये प्रवेशनक परस्परमें कमती
बढ़ती जो कहे गयेहैं उसका कारण ऐसा कहा गया है—मनुष्य क्षेत्रमें ही
मनुष्य प्रवेशनकोंका सद्भाव होता है और ऐसे जीव बहुत कम होते
हैं—इस कारण इन्हें सबसे कम कहा गया है । नैरयिकप्रवेशनकों
को जो असंख्यात गुणा कहा गया है—उसका कारण तद्गामी जीवोंकी
असंख्यात गुणता है । इसी तरहसे देवप्रवेशनकों को असंख्यात
गुणित कहा गया है उसका भी कारण—तद्गामी जीवोंकी असंख्यात

नैरयिकादि प्रवेशनकनी अल्प-બહુત્વ વક્તવ્યતા—

“ એયસ્સ ણં ભંતે નેરહ્યપવેસણગસ્સ ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—સૂત્રાર્થ કરતાં વિશેષ અહી કઇ પણ કહેવા જેવું નથી આદે
પ્રવેશનકમાં જે પરસ્પરમાં અલ્પતા અને બહુતા પ્રકટ કરવામા આવી છે
તેનું કારણ નીચે પ્રમાણે છે—

મનુષ્ય ક્ષેત્રમા જ મનુષ્ય પ્રવેશનકોનો સદ્ભાવ રહે છે, અને તેમા
જનારાં હોવા ધણા જ ઓછાં હોય છે તેથી મનુષ્ય પ્રવેશનકને સીધી અલ્પ
કહ્યું છે મનુષ્ય પ્રવેશનક કરતાં નૈરયિક પ્રવેશનકમા જનારા હોવાની સંખ્યા
અસંખ્યાત ગણી હોય છે, તેથી નૈરયિક પ્રવેશનકોને અસંખ્યાત ગણા કદા
છે એજ પ્રમાણે નૈરયિક પ્રવેશનકો કરતાં દેવપ્રવેશનકોમા જનાર હોવાની
સંખ્યા અસંખ્યાત ગણી હોય છે. તેથી દેવપ્રવેશનકો અસંખ્યાત ગણ્યાં

નિ વા ભવન્તિ ? મગવાનાહ-ગંગેયા ! સવ્વત્થોવા મણુસસપવેસણયા, નેરહ્યા પવેસણયા, અસંખેજ્જગુણા, દેવપવેસણયા અસંખેજ્જગુણા, તિરિક્કલ્લજોણિય-પવેસણયા અસંખેજ્જગુણા ' હે ગાલ્લેય ! સર્વસ્તોકાનિ મનુષ્યપ્રવેશનકાનિ ભવન્તિ, મનુષ્યક્ષેત્રે એવ મનુષ્યપ્રવેશનકાનાં સદ્ભાવાત્, તેપાં ચ સ્તોકત્વાત્, નૈરયિક-પ્રવેશનકાનિ તુ અસંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તિ, તદ્ગામિનાં તત્રાસંખ્યાતગુણત્વાત્ ' તથૈવ તિર્યગ્યોનિકપ્રવેશનકાનિ અસંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તિ, તદ્ગામિનામપિ અસં-ખ્યાતગુણત્વાત્ ॥ સૂ. ૧૭ ॥

નૈરયિકાદ્યુત્પાદાદિ સાન્તરનિસ્તરતા વક્તવ્યતા ।

મૂલમ્-‘ સંતરં ભંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, સંતરં અસુરકુમારા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુ-મારા જાવ સંતરં વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, સંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ટંતિ, જાવ સંતરં વાળમંતરા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં વાળમંતરા ઉવ્વટ્ટંતિ સંતરં જોહસિયા ચયંતિ, નિરંતરં જોહસિયા ચયંતિ, સંતરં વેમા-ણિયા ચયંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ચયંતિ ? ગંગેયા ? સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, જાવ સંત-રંપિ થણિયકુમારા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરંપિ થણિયકુમારા ઉવ-વજ્જંતિ, નો સંતરંપિ પુઢવિક્કાહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં પુઢવિ-ક્કાહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, એવં જાવ વળસસહ્યાહ્યા, સેસા જહા નેર-હ્યા જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરંપિ વેમાણિયા ગુણતા હૈ । તથા તદ્ગામી તિર્યગ્યોનિક જીવોંકી' અસંખ્યાતગુણતા હોનેસે તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકાં મી દેવપ્રવેશનકાંકી અપેક્ષા' અસંખ્યાત ગુણા કહા ગયા હૈ । સૂ. ૧૭ ॥

કહ્યા છે દેવપ્રવેશનકા કરતાં તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકામાં જનારા જીવોની સંખ્યા અસંખ્યાત ગણી હોય છે. તે કારણે તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકા અસંખ્યાત ગણી કહ્યાં છે. ॥ સૂ. ૧૭ ॥

उववज्जंति, संतरंपि नेरइया उव्वट्ठंति निरंतरंपि नेरइया उव्व-
ट्ठंति, एवं जाव थणियकुमारा, नो संतरं पुढविक्काइया उव्वट्ठंति,
निरंतरं पुढविक्काइया उव्वट्ठंति, एवं जाव वणस्सइकाइया,
सेसा जहा नेरइया, नवरं जोइसियवेमाणिया चयंति, अभिलावो,
जाव संतरंपि वेमाणिया चयंति, निरंतरंपि वेमाणिया चयंति।
संतो भंते ! नेरइया उववज्जंति, असंतो भंते ! नेरइया उवव-
ज्जंति ? गंगेया ! संतो नेरइया उववज्जंति, नो असंतो नेरइया
उववज्जंति, एवं जाव वेमाणिया । संतो भंते ! नेरइया उव्वट्ठंति ?
असंतो नेरइया उव्वट्ठंति ? गंगेया ? संतो नेरइया उव्वट्ठंति, नो
असंतो नेरइया उव्वट्ठंति, एवं जाव वेमाणिया, नवरं जोइसिय-
वेमाणिएसु चयंति भाणियव्वं । सओ भंते ? नेरइया उववज्जंति,
असओ भंते ? नेरइया उववज्जंति, संतो असुरकुमारा उववज्जंति,
जाव सओ वेमाणिया उववज्जंति, असओ वेमाणिया उववज्जंति,
सओ नेरइया उव्वट्ठंति, असओ नेरइया उव्वट्ठंति, सओ असुर-
कुमारा उव्वट्ठंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, असओ वेमाणिया
चयंति ? गंगेया ? सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया
उववज्जंति, सओ असुरकुमारा उववज्जंति, नो असओ असुरकु-
मारा उववज्जंति जाव सओ वेमाणिया उववज्जंति, नो असओ
वेमाणिया उववज्जंति, सओ नेरइया उव्वट्ठंति, नो
असओ नेरइया उव्वट्ठंति, ! जाव सओ वेमाणिया
चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति । से केवणट्ठणं

નિ વા ભવન્તિ ? મગવાનાહ-ગંગેયા ! સવ્વત્થોવા મણુસસપવેસણયા, નેરહ્યા-પવેસણયા, અસંખેજ્જગુણા, દેવપવેસણયા અસંખેજ્જગુણા, તિરિક્ખજોણિય-પવેસણયા અસંખેજ્જગુણા ' હે ગાજ્ઞેય ! સર્વસ્તોકાનિ મનુષ્યપ્રવેશનકાનિ ભવન્તિ, મનુષ્યક્ષેત્રે એવ મનુષ્યપ્રવેશનકાનાં સદ્ભાવાત્, તેપાં ચ સ્તોકત્વાત્, નૈરયિક-પ્રવેશનકાનિ તુ અસંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તિ, તદ્ગામિનાં તત્રાસંખ્યાતગુણત્વાત્ ' તથૈવ તિર્યગ્યોનિકપ્રવેશનકાનિ અસંખ્યેયગુણાનિ ભવન્તિ, તદ્ગામિનામપિ અસં-ખ્યાતગુણત્વાત્ ॥ સૂ. ૧૭ ॥

નૈરયિકાદ્યુત્પાદાદિ સાન્તરનિરન્તરતા વક્તવ્યતા ।

મૂલમ્-‘ સંતરં ભંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, સંતરં અસુરકુમારા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુ-મારા જાવ સંતરં વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, સંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં નેરહ્યા ઉવ્વટ્ટંતિ, જાવ સંતરં વાણમંતરા ઉવ્વટ્ટંતિ, નિરંતરં વાણમંતરા ઉવ્વટ્ટંતિ સંતરં જોહિલિયા ચયંતિ, નિરંતરં જોહિસિયા ચયંતિ, સંતરં વેમા-ણિયા ચયંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ચયંતિ ? ગંગેયા ? સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, જાવ સંત-રંપિ થણિયકુમારા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરંપિ થણિયકુમારા ઉવ-વજ્જંતિ, નો સંતરંપિ પુઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરં પુઠવિ-ક્કાહ્યા ઉવ્વજ્જંતિ, એવં જાવ વણસસહ્કાહ્યા, સેસા જહા નેર-હ્યા જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા ઉવ્વજ્જંતિ, નિરંતરંપિ વેમાણિયા ગુણતા હૈ । તથા તદ્ગામી તિર્યગ્યોનિક જીવોંકી ' અસંખ્યાતગુણતા હોનેસે તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકાં ભી દેવપ્રવેશનકાંકી અપેક્ષા અસંખ્યાત ગુણા કહા ગયા હૈ । સૂ. ૧૭ ॥

કહ્યાં છે દેવપ્રવેશનકો કરતાં તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકોમાં જનારા જીવોની સંખ્યા અસંખ્યાત ગણી હોય છે. તે કારણે તિર્યગ્યોનિક પ્રવેશનકો અસંખ્યાત ગણ્યાં હતાં છે. ॥ સૂ. ૧૭ ॥

उववज्जंति, संतरंपि नेरइया उववट्ठंति निरंतरंपि नेरइया उव-
ट्ठंति, एवं जाव थणियकुमारा, नो संतरं पुढविकाइया उवट्ठंति,
निरंतरं पुढविकाइया उववट्ठंति, एवं जाव वणस्सइकाइया,
सेसा जहा नेरइया, नवरं जोइसियवेमाणिया चयंति, अभिलावो,
जाव संतरंपि वेमाणिया चयंति, निरंतरंपि वेमाणिया चयंति।
संतो भंते ! नेरइया उववज्जंति, असंतो भंते ! नेरइया उवव-
ज्जंति ? गंगेया ! संतो नेरइया उववज्जंति, नो असंतो नेरइया
उववज्जंति, एवं जाव वेमाणिया । संतो भंते ! नेरइया उवट्ठंति ?
असंतो नेरइया उवट्ठंति ? गंगेया ? संतो नेरइया उवट्ठंति, नो
असंतो नेरइया उवट्ठंति, एवं जाव वेमाणिया, नवरं जोइसिय-
वेमाणिएसु चयंति भाणियव्वं । सओ भंते ? नेरइया उववज्जंति,
असओ भंते ? नेरइया उववज्जंति, संतो असुरकुमारा उववज्जंति,
जाव सओ वेमाणिया उववज्जंति, असओ वेमाणिया उववज्जंति,
सओ नेरइया उवट्ठंति, असओ नेरइया उवट्ठंति, सओ असुर-
कुमारा उवट्ठंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, असओ वेमाणिया
चयंति ? गंगेया ? सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया
उववज्जंति, सओ असुरकुमारा उववज्जंति, नो असओ असुरकु-
मारा उववज्जंति जाव सओ वेमाणिया उववज्जंति. नो असओ
वेमाणिया उववज्जंति, सओ नेरइया उवट्ठंति, नो
असओ नेरइया उवट्ठंति. ! जाव सओ वेमाणिया
चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति । ने केवणट्ठेणं

भंते ! एवं वुच्चइ सओ नेरइया उव्वट्ठंति, नो असओ नेरइया उव्वट्ठंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति ? से णूणं गंगेया ! पासेणं अरहया पुरिसादाणीएणं सासए, लोए, वुइए, अणादीए, अणवदग्गे जहा पंचमसए जाव जे लोककइ से लोए, से तेणट्ठेणं गंगेया ! एवं वुच्चइ जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति । सयं भंते ! एवं जाणह, उदाहु असयं असोच्चा एए एवं जाणह, उदाहु सोच्चा सओ नेरइया उव्वज्जंति, नो असओ नेरइया उव्वज्जंति,—जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति ? गंगेया, सयं एते एवं जाणामि, नो असयं, असोच्चा एते एवं जाणामि, नो सोच्चा, सओ नेरइया उव्वज्जंति, नो असओ नेरइया उव्वज्जंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया चयंति । से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ? गंगेया ! केवली णं पुरत्थिमेणं मियंपि जाणइ, अमियंपि जाणइ, दाहिणेणं, एवं जहा सद्दुद्देसए जाव निव्वुडे नाणे केवलिस्स, से तेणट्ठेणं गंगेया ! एवं वुच्चइ, तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति । सयं भंते ! नेरइया नेरइएसु उव्वज्जंति, असयं नेरइया नेरइएसु उव्वज्जंति ? गंगेया ! सयं नेरइया नेरइएसु उव्वज्जंति, नो असयं नेरइया नेरइएसु उव्वज्जंति ॥ से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ जाव उव्वज्जंति ! गंगेया ! कम्मोदएणं कम्मगुरुयत्ताए कम्म भारियत्ताए कम्मगुरु

संभारियत्ताए, असुभाणं कम्माणं उदएणं असुभाणं कम्माणं
 विवागेणं असुभाणं कम्माणं फलविवागेणं सयंनेरइया नेरइएसु
 उववज्जंति, नो असयंनेरइया नेरइएसु उववज्जंति सेतेणट्टेणं
 गंगेया ! जाव उववज्जंति । सयं भंते असुरकुमारा पुच्छा, गंगेया !
 सयं असुरकुमारा जाव उववज्जंति, नो असयं
 असुरकुमारा जाव उववज्जंति । से केणट्टेणं
 तं चेव जाव उववज्जंति ? गंगेया कम्मोदएणं, कम्मोवसमेणं,
 कम्मविगईए, कम्मविसोहीए, कम्मविसुद्धीए, सुभाणं कम्माणं
 उदएणं सुभाणं कम्माणं विवागेणं, सुभाणं कम्माणं फलविवा
 गेणं सयं असुरकुमारा असुरकुमारत्ताए उववज्जंति, नो असयं
 असुरकुमारत्ताए उववज्जंति, से तेणट्टेणं जाव उववज्जंति ।
 एवं जाव थणियकुमारा । सयं भंते ! पुढविकाइया पुच्छा, गंगेया ?
 सयं पुढविकाइया जाव उववज्जंति, नो असयं पुढविकाइया
 जाव उववज्जंति । से केणट्टेणं भंते ? एवं बुच्चइ जाव उवव-
 ज्जंति ? गंगेया ? कम्मोदएणं कम्मगुरुयत्ताए, कम्मभारियत्ताए,
 कम्मगुरुसंभारियत्ताए, सुभानुभाणं कम्माणं उदएणं सुभानु-
 भाणं कम्माणं विवागेणं सुभानुभाणं कम्माणं फलविवागेणं
 सयं पुढविकाइया जाव उववज्जंति, नो असयं पुढविकाइया जाव
 उववज्जंति, से तेणट्टेणं उववज्जंति एवं जाव मणुन्मा, वाणमं-
 तग जोडसिया वेमाणिया जहा असुरकुमारा, से तेणट्टेणं गंगेया ?
 एवं बुच्चइ सयं वेमाणिया जाव उववज्जंति, नो असयं जाव
 उववज्जंति ॥ नू० १८ ॥

छाया—सान्तरं भदन्त ! नैरयिकाः उपपद्यन्ते, निरन्तरं नैरयिका उपपद्यन्ते, सान्तरम् अमुरकुमारा उपपद्यन्ते, निरन्तरम् अमुरकुमारा यावत् सान्तरं वैमानिका उपपद्यन्ते, निरन्तरं वैमानिका उपपद्यन्ते सान्तरं नैरयिका उद्वर्तन्ते निरन्तरं नैरयिका उद्वर्तन्ते ? यावत् सान्तरं वानव्यन्तरा उद्वर्तन्ते, निरन्तरं वानव्यन्तरा उद्वर्तन्ते, सान्तरं ज्योतिषिकाश्च्यवन्ति, निरन्तरं ज्योतिषिकाश्च्यवन्ति, सान्तरं वैमानिकाश्च्यवन्ति, निरन्तरं वैमानिकाश्च्यवन्ति ? गाङ्गेय ! सान्तरमपि नैरयिका उपपद्यन्ते, निरन्तरमपि नैरयिका उपपद्यन्ते, यावत् सान्तरमपि स्तनितकुमारा उपपद्यन्ते, निरन्तरमपि स्तनितकुमारा उपपद्यन्ते, नो सान्तरमपि पृथिवीकायिका उपपद्यन्ते, निरन्तरं पृथिवीकायिका उपपद्यन्ते, एवं यावत् वनस्पतिकायिकाः शेषा यथा नैरयिकाः यावत् सान्तरमपि वैमानिका उपपद्यन्ते, निरन्तरमपि वैमानिका उपपद्यन्ते, सान्तरमपि नैरयिका उद्वर्तन्ते, निरन्तरमपि नैरयिका उद्वर्तन्ते, एवं यावत् स्तनितकुमारा, नो सान्तरं पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते, निरन्तरं पृथिवीकायिका उद्वर्तन्ते, एवं यावत् वनस्पतिकायिकाः, शेषा यथा नैरयिकाः, नवरं ज्योतिषिकवैमानिकाश्च्यवन्ति, अभिलाषो, यावत् सान्तरमपि वैमानिकाश्च्यवन्ति, निरन्तरमपि वैमानिकाश्च्यवन्ति । सन्तो भदन्त ! नैरयिका उपपद्यन्ते, असन्तो भदन्त नैरयिका उपपद्यन्ते गाङ्गेय ! सन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते नो असन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते, एवं यावत्—वैमानिकाः । सन्तो भदन्त ! नैरयिका उद्वर्तन्ते असन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते ? गाङ्गेय ! सन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, नो असन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, एवं यावत् वैमानिकाः, नवरं ज्योतिषिकवैमानिकेषु च्यवन्ति भणितव्यम् । सन्तो भदन्त ! नैरयिका उपपद्यन्ते, असन्तो भदन्त ! नैरयिका उपपद्यन्ते, सन्तोऽमुरकुमारा उपपद्यन्ते, यावत् सन्तो वैमानिका उपपद्यन्ते, असन्तो वैमानिका उपपद्यन्ते, सन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, असन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, सन्तोऽमुरकुमारा उद्वर्तन्ते, यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति ? गाङ्गेय ! सन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते नो असन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते, सन्तोऽमुरकुमारा उपपद्यन्ते नो असन्तोऽमुरकुमारा उपपद्यन्ते यावत् सन्तो वैमानिका उपपद्यन्ते, नो असन्तो वैमानिका उपपद्यन्ते सन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, नो असन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, तत् केनार्थेन भदन्त ! एवमुच्यते सन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, नो असन्तो नैरयिका उद्वर्तन्ते, यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति ? तत् नूनं गाङ्गेय ! पश्यता अर्हता पुरुषदानीयेन शाश्वतो लोकः उच्यते अनादिकः अनवयवो यथा पञ्चम-

गतके यावत् यो लोक्यते म लोकाः । तन् तेनार्थेन गात्रेय ! एवमुच्यते यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, स्वयं भदन्त ! एवं जानासि, उताहो अम्बयम् अश्रुत्वा एतान् एवं जानासि उताहो श्रुत्वा सन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते, नो असन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति गात्रेय ! स्वयम् एतान् एवं जानामि नो अस्ययम् अश्रुत्वा एतान् एवं जानामि, नो श्रुत्वा सन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते, नो असन्तो नैरयिका उपपद्यन्ते यावत् सन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, तन् तेनार्थेन भदन्त ! एवमुच्यते तदेव यावत् नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति ? गात्रेय ! केवली खट्व पौम्स्त्येन भिनमपि जानाति, भिनमपि जानाति, दक्षिणेन एव यथा सङ्कोडेकं यावत् निर्वृतं ज्ञानं केवन्तिनः । तत् तेनार्थेन गात्रेय । एवमुच्यते तदेव यावत् नो असन्तो वैमानिकाश्च्यवन्ति, स्वयं भदन्त । नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, अम्बयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! स्वयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, नो अम्बयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, तन् तेनार्थेन भदन्त ! एवमुच्यते यावत् उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! कर्मोदयेन कर्मगुरुकृतया, कर्ममारिकृतया, कर्मगुरुवंमारिकृतया अशुमानां कर्मगामुदयेन अशुमानां कर्मणा विपाकेन अशुमानां कर्मणा कृतविपाकेन स्वयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, नो अम्बयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, तत् तेनार्थेन गात्रेय ! यावत् उपपद्यन्ते, स्वयं भदन्त अनुर मारा पृच्छा गात्रेय स्वयं अशुरकुमारा यावत् उपपद्यन्ते नो अम्बयम् अशु उमारा यावत् उपपद्यन्ते, तन् तेनार्थेन तदेव यावत् उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! मंदियेन कर्मोदयेन कर्मविग्न्या कर्मविनेतृनया कर्मविगुह्या अशुमानां कर्म मुदयेन अमाना कर्मणा विपाकेन अमाना कर्मणा कृतविपाकेन स्वयम् अशुरकुमारा अशुरकुमानया उपपद्यन्ते, नो अम्बयम् अशुरकुमारा अशुरकुमानया उपपद्यन्ते, तन् तेनार्थेन यावत् उपपद्यन्ते, एव यावत् अनितकुमाराः, स्वयं भदन्त ! दृष्टिर्गोदापिरा, पृच्छा, गात्रेय ! स्वयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते नो अम्बयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, तन् तेनार्थेन भदन्त एवमुच्यते यावत् उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! कर्मोदयेन कर्मगुरुकृतया, कर्ममारिकृतया, कर्मगुरुवंमारिकृतया अशुमानां कर्म मुदयेन अमाना कर्मणा विपाकेन अमाना कर्मणा कृतविपाकेन स्वयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते नो अम्बयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, तत् तेनार्थेन तदेव यावत् उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! कर्मोदयेन कर्मगुरुकृतया, कर्ममारिकृतया, कर्मगुरुवंमारिकृतया अशुमानां कर्म मुदयेन अमाना कर्मणा विपाकेन अमाना कर्मणा कृतविपाकेन स्वयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, नो अम्बयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, तत् तेनार्थेन तदेव यावत् उपपद्यन्ते ? गात्रेय ! कर्मोदयेन कर्मगुरुकृतया, कर्ममारिकृतया, कर्मगुरुवंमारिकृतया अशुमानां कर्म मुदयेन अमाना कर्मणा विपाकेन अमाना कर्मणा कृतविपाकेन स्वयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, नो अम्बयं दृष्टिर्गोदापिरा यावत् उपपद्यन्ते, तत् तेनार्थेन तदेव यावत् उपपद्यन्ते । ५० १८ ५

ટીકા—ઇતઃ પૂર્વ પ્રવેશનકમુક્તમ્, તત્પુનરુત્પાદોદ્વર્તનારૂપમિતિ નૈરયિકા-
દીનાં જીવાનામુત્પાદમુદ્વર્તનાં ચ સાન્તરનિરન્તરતયા પ્રરૂપયિતુમાહ—‘ સંતરં-
મંતે ’ इत्यादि । संतरं मंते ! नेरइया उववज्जंति, निरंतरं नेरइया उववज्जंति ? ’
ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—હે ભદ્રન્ત । કિં સાન્તરં નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે ? કિંવા નિરન્તરં-
નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે=ઉત્પદ્યન્તે? एवम् ‘संतरं असुरकुमारा उववज्जंति, निरंतरं असुर-
कुमारा उववज्जंति जाव संतरं वेमाणिया उववज्जंति, निरंतरं वेमाणिया उववज्जंति’

નૈરયિક ઉત્પાદાદિ સાન્તરનિરન્તરવક્તવ્યતા -

‘ સંતરં મંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—इसके पहिले प्रवेशनक कहा गया है, यह प्रवेशनक
उत्पाद एवं उद्वर्तनारूप होता है अतः इस सूत्र द्वारा सूत्रकार नैरयिक
आदि जीवोंका उत्पात और उद्वर्तना सान्तर भी होती है और निरन्तर भी
होती है इस बातकी प्ररूपणा कर रहे हैं—इसमें गांगेयने प्रभुसे ऐसा
पूछा है—‘ संतरं मंते ! नेरइया उववज्जंति, निरंतरं नेरइया उववज्जंति’
हे भदन्त ! नैरयिकोंकी जो उत्पत्ति होती है वह सान्तर-व्यवधान
सहित होती है या निरन्तर लगातार होती है इसी तरह से ‘ संतरं
असुरकुमारा उववज्जंति, निरंतरं असुरकुमारा उववज्जंति, जाव
संतरं वेमाणिया उववज्जंति, निरन्तरं वेमाणिया उववज्जंति ’ असुर-
कुमार क्या सान्तर उत्पन्न होते हैं या निरन्तर उत्पन्न होते रहते हैं ?

નૈરયિક ઉત્પાદાદિ સાન્તર નિરન્તર વક્તવ્યતા—

“ સંતરં મંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ” इत्यादि—

ટીકાર્થ—આ પહેલાં પ્રવેશનકનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે આ
પ્રવેશનક ઉત્પાદ અને ઉદ્વર્તના (નિષ્ક્રમણ) રૂપ હોય છે તેથી સૂત્રકાર
આ સૂત્રદ્વારા નારક વગેરે જીવોનો ઉત્પાદ અને ઉદ્વર્તના સાન્તર પણ હોય
છે અને નિરંતર પણ હોય છે. એ વાતની પ્રરૂપણા કરે છે —

આ વિષયને અનુલક્ષીને ગાંગેય અણુગાર મહાવીર પ્રભુને એવો પ્રશ્ન
પૂછે છે કે—“ સંતર મંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરન્તર નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ? ”
હે ભદ્રન્ત ! નારકોની જે ઉત્પત્તિ થાય છે તે સાન્તર (વ્યવધાન સહિત-
આંતરા સહિત) થાય છે, કે નિરંતર (લગાતાર) થાય છે ?

એજ પ્રમાણે “ સંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુમારા
ઉવવજ્જંતિ, જાવ સંતરં વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ ”

અસુરકુમારો શું સાન્તર ઉત્પન્ન થાય છે કે નિરન્તર ઉત્પન્ન થાય

सान्तरं किम् असुरकुमारा उपपद्यन्ते किंवा निरन्तरम् असुरकुमारा यावत् उपपद्यन्ते ? एवमेव किं सान्तर नागकुमाराः, सुवर्णकुमाराः विद्युन् कुमारा अग्निकुमारा, उदधिकुमारा, द्वीपकुमारा, दिशाकुमाराः पवनकुमाराः स्तनितकुमारा, वानव्यन्तराः, ज्योतिषिका, वैमानिका उपपद्यन्ते ? किंवा निरन्तरम् नागकुमारादयो ज्योतिषिकान्ता वैमानिकाश्च उपपद्यन्ते ? तथैव ' सन्तरं नेरय्या उव्वट्टति ' सान्तरं नेरय्या उव्वर्तन्ते ? किंवा निरन्तरम् नेरय्या उव्वर्तन्ते ? ' जाव सन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति, निरन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति ' यावत् सान्तरं किम् असुरकुमारादयो उव्वर्तन्ते ? किंवा निरन्तरम् असुरकुमारा उव्वर्तन्ते ? एवं किं सान्तरं वानव्यन्तरा उव्वर्तन्ते ? किंवा निरन्तरं वानव्यन्तरा उव्वर्तन्ते ? तथैव—' सन्तरं जोडसिया चयन्ति, निरन्तरं जोडसिया चयन्ति ' किं सान्तरं ज्योतिषिका चयन्ति, किंवा निरन्तरं ज्योतिषिका चयन्ति ? एवमेव ' सन्तरं वैमानिया चयन्ति, निरन्तरं वैमानिया चयन्ति ' किं सान्तरं वैमानिया चयन्ति, किंवा निरन्तरं वैमानिया चयन्ति ?

इसी तरहसे क्या नागकुमार, सुवर्णकुमार, विद्युत्कुमार, अग्निकुमार, उदधिकुमार, द्वीपकुमार, पवनकुमार स्तनितकुमार वानव्यन्तर ज्योतिषिक और वैमानिक भी क्या सान्तर उत्पन्न होते हैं या निरन्तर उत्पन्न होते हैं ? ' सन्तरं नेरय्या उव्वट्टति० ' इसी तरहसे नेरय्या सान्तर उव्वर्तना करते हैं या निरन्तर उव्वर्तना करते हैं ? ' जाव सन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति, निरन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति ' यावत् असुरकुमारादिक सान्तर उव्वर्तना करते हैं या निरन्तर उव्वर्तना करते हैं । इसी तरहसे वानव्यन्तर क्या सान्तर उव्वर्तना करते हैं या निरन्तर उव्वर्तना करते हैं । ज्योतिषिक देव, सान्तर चरते हैं या निरन्तर चरते हैं ? वैमानिक देव सान्तर चरते हैं या निरन्तर चरते हैं ये सब गांधर्व छे ? येच प्रमाणे नागकुमार, सुवर्णकुमार, विद्युत्कुमार, अग्निकुमार, उदधिकुमार, द्वीपकुमार, दिशाकुमार, पवनकुमार, स्तनितकुमार, वानव्यन्तर देव, ज्योतिषिक, अग्ने वैमानिक या सन्तर उत्पन्न होते हैं वे निरन्तर उत्पन्न होते हैं ? ' सन्तरं नेरय्या उव्वट्टति ' येच प्रमाणे सन्तर उव्वर्तना (निवृत्त) करे छे वे निरन्तर उव्वर्तना करे छे ? (३१७ पृष्ठ १०५) आहुय्य पूर इदिने नीरय्या की कानि उव्वर्तना करे छे । ' जाव सन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति, निरन्तरं वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति ' अत्र वाणमन्तरा उव्वट्टन्ति देवो शुं सन्तर उव्वर्तना करे छे वे निरन्तर उव्वर्तना करे छे । ' जाव सन्तरं जोडसिया चयन्ति, निरन्तरं जोडसिया चयन्ति ' अत्र जोडसिया चयन्ति देवो शुं सन्तर चयन्ते छे वे निरन्तर चयन्ते छे । ' जाव सन्तरं वैमानिया चयन्ति, निरन्तरं वैमानिया चयन्ति ' अत्र वैमानिया चयन्ति देवो शुं सन्तर चयन्ते छे वे निरन्तर चयन्ते छे । ' जाव सन्तरं नागकुमारादयो उव्वर्तन्ते, निरन्तरं नागकुमारादयो उव्वर्तन्ते ' अत्र नागकुमारादयो उव्वर्तन्ते देवो शुं सन्तर उव्वर्तना करे छे वे निरन्तर उव्वर्तना करे छे । ' जाव सन्तरं असुरकुमारा उव्वर्तन्ते, निरन्तरं असुरकुमारा उव्वर्तन्ते ' अत्र असुरकुमारा उव्वर्तन्ते देवो शुं सन्तर उव्वर्तना करे छे वे निरन्तर उव्वर्तना करे छे । ' जाव सन्तरं वानव्यन्तरा उव्वर्तन्ते, निरन्तरं वानव्यन्तरा उव्वर्तन्ते ' अत्र वानव्यन्तरा उव्वर्तन्ते देवो शुं सन्तर उव्वर्तना करे छे वे निरन्तर उव्वर्तना करे छे । ' जाव सन्तरं ज्योतिषिका चयन्ति, निरन्तरं ज्योतिषिका चयन्ति ' अत्र ज्योतिषिका चयन्ति देवो शुं सन्तर चयन्ते छे वे निरन्तर चयन्ते छे । ' जाव सन्तरं वैमानिया चयन्ति, निरन्तरं वैमानिया चयन्ति ' अत्र वैमानिया चयन्ति देवो शुं सन्तर चयन्ते छे वे निरन्तर चयन्ते छे ।

ટીકા—ઇતઃ પૂર્વે પ્રવેશનકમુક્તમ્, તત્પુનરુત્પાદોદ્ધર્તનારૂપમિતિ નૈરયિકા-
 દીનાં જીવાનામુત્પાદમુદ્ધર્તનાં ચ સાન્તરનિરન્તરતયા પ્રરૂપયિતુમાહ—‘ સંતરં-
 ભંતે ’ इत्यादि । संतरं भंते ! नेरइया उववज्जंति, निरंतरं नेरइया उववज्जंति ? ’
 गाङ्गेयः पृच्छति—हे भदन्त । किं सान्तरं नैरयिका उपपद्यन्ते ? किंवा निरन्तर-
 नैरयिका उपपद्यन्ते=उत्पद्यन्ते? एवम् ‘संतरं असुरकुमारा उववज्जंति, निरंतरं असुर-
 कुमारा उववज्जंति जाव संतरं वेमाणिया उववज्जंति, निरंतरं वेमाणिया उववज्जंति’

નૈરયિક ઉત્પાદાદિ સાન્તરનિરન્તરવક્તવ્યતા -

‘ સંતરં ભંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—इसके पहिले प्रवेशनक कहा गया है, यह प्रवेशनक
 उत्पाद एवं उद्धर्तनारूप होता है अतः इस सूत्र द्वारा सूत्रकार नैरयिक
 आदि जीवोंका उत्पात और उद्धर्तना सान्तर भी होती है और निरन्तर भी
 होती है इस बातकी प्ररूपणा कर रहे हैं—इसमें गांगेयने प्रभुसे ऐसा
 पूछा है—‘ संतरं भंते ! नेरहया उववज्जंति, निरंतरं नेरहया उववज्जंति’
 हे भदन्त ! नैरयिकोंकी जो उत्पत्ति होती है वह सान्तर-व्यवधान
 सहित होती है या निरन्तर लगातार होती है इसी तरह से ‘ संतरं
 असुरकुमारा उववज्जंति, निरंतरं असुरकुमारा उववज्जंति, जाव
 संतरं वेमाणिया उववज्जंति, निरन्तरं वेमाणिया उववज्जंति ’ असुर-
 कुमार क्या सान्तर उत्पन्न होते हैं या निरन्तर उत्पन्न होते रहते हैं ?

નૈરયિક ઉત્પાદાદિ સાન્તર નિરન્તર વક્તવ્યતા—

“ સંતરં ભંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ” इत्यादि—

ટીકાર્થ—આ પહેલાં પ્રવેશનકનું પ્રતિપાદન કરવામાં આ:યુ' છે આ
 પ્રવેશનક ઉત્પાદ અને ઉદ્ધર્તના (નિષ્ક્રમણ) રૂપ હોય છે તેથી સૂત્રકાર
 આ સૂત્રદ્વારા નારક વગેરે જીવોનો ઉત્પાદ અને ઉદ્ધર્તના સાન્તર પણ હોય
 છે અને નિરંતર પણ હોય છે. એ વાતની પ્રરૂપણા કરે છે -

આ વિષયને અનુલક્ષીને ગાંગેય અણુગાર મહાવીર પ્રભુને એવો પ્રશ્ન
 પૂછે છે કે—“ સંતરં ભંતે ! નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિરન્તરં નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ? ”
 હે ભદન્ત ! નારકોની જે ઉત્પત્તિ થાય છે તે સન્તર (વ્યવધાન સહિત-
 આંતરા સહિત) થાય છે, કે નિરંતર (લગાતાર) થાય છે ?

એજ પ્રમાણે “ સંતરં અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં અસુરકુમારા
 ઉવવજ્જંતિ, જાવ સંતરં વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ ”

અસુરકુમારો શું સાન્તર ઉત્પન્ન થાય છે કે નિરન્તર ઉત્પન્ન થાય

સાન્તરં કિમ્ અસુરકુમારા ઉપપદ્યન્તે કિંવા નિરન્તરમ્ અસુરકુમારા યાવત્ ઉપપદ્યન્તે ? એવમેવ કિં સાન્તરં નાગકુમારાઃ, સુવર્ણકુમારાઃ વિદ્યુત્ કુમારા અગ્નિકુમારા, ઉદધિકુમારા, દ્વીપકુમારા, દિશાકુમારાઃ પવનકુમારાઃ સ્તનિતકુમારા, વાનવ્યન્તરાઃ, જ્યોતિષિકાઃ, વૈમાનિકા ઉપપદ્યન્તે ? કિંવા નિરન્તરમ્ નાગકુમારાદયો જ્યોતિષિકાન્તા વૈમાનિકાશ્ચ ઉપપદ્યન્તે ? તથૈવ ' સંતરં નેરઙ્ગયા ઉવ્વદ્દંતિ ' સાન્તર નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે ? કિંવા નિરન્તરમ્ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે ? ' જાવ સંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ, નિરંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ ' યાવત્ સાન્તરં કિમ્ અસુરકુમારાદયઃ ઉદ્વર્તન્તે ? કિંવા નિરન્તરમ્ અસુરકુમારાદય ઉદ્વર્તન્તે ? એવં કિં સાન્તરં વાનવ્યન્તરા ઉદ્વર્તન્તે ? કિંવા નિરન્તરં વાનવ્યન્તરા ઉદ્વર્તન્તે ? તથૈવ—' સંતરં જોઙ્ગસિયા ચયંતિ, નિરંતરં જોઙ્ગસિયા ચયતિ ' કિં સાન્તરં જ્યોતિષિકાઃ ચ્યવન્તિ, કિંવા નિરન્તરં જ્યોતિષિકાઃ ચ્યવન્તિ ? એવમેવ ' સંતરં વૈમાણિયા ચયંતિ, નિરંતરં

હસી તરહસે કયા નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર, પવનકુમાર સ્તનિતકુમાર વાન વ્યન્તર જ્યોતિષિક ઓર વૈમાનિક મી કયા સાન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા નિરન્તર ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? ' સંતરં નેરઙ્ગયા ઉવ્વદ્દંતિ ' હસી તરહસે નૈરયિક સાન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં યા નિરન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં ? ' જાવ સંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ, નિરંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ ' યાવત્ અસુરકુમારાદિક સાન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં યા નિરન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । હસી તરહસે વાનવ્યન્તર કયા સાન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં યા નિરન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । જ્યોતિષિક દેવ, સાન્તર ચવતે હૈં યા નિરન્તર ચવતે હૈં ? વૈમાનિક દેવ સાન્તર ચવતે હૈં યા નિરન્તર ચવતે હૈં યે સવ ગાંગેય

છે ? એજ પ્રમાણે નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર, દિક્ષકુમાર, વાયુકુમાર, સ્તનિતકુમાર, વાનવ્યન્તર દેવો, જ્યોતિષિકો, અને વૈમાનિકો શું સાન્તર ઉત્પન્ન થાય છે કે નિરંતર ઉત્પન્ન થાય છે ? " સંતરં નેરઙ્ગયા ઉવ્વદ્દંતિ " એજ પ્રમાણે નારકો શું સાન્તર ઉદ્વર્તના (નિષ્ક્રમણ) કરે છે કે નિરંતર ઉદ્વર્તના કરે છે ? (એક પર્યાયમાંથી આકુળ પૂર કરીને નીકળવાની ક્રિયાને ઉદ્વર્તના કહે છે) " જાવ સંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ, નિરંતરં વાળમંતરા ઉવ્વદ્દંતિ ? " અસુરકુમારાદિ ભવનપતિ દેવો શું સાન્તર ઉદ્વર્તના કરે છે કે નિરંતર ઉદ્વર્તના કરે છે ? વાનવ્યન્તરો શું સાન્તર ઉદ્વર્તના કરે છે ? કે નિરંતર ઉદ્વર્તના કરે છે ? જ્યોતિષિક દેવો શું સાન્તર ચ્યવે છે કે નિરંતર ચ્યવે છે ? વૈમાનિક દેવો શું સાન્તર

તરં વૈમાણિયા ચયંતિ ? ' કિં સાન્તરં વૈમાનિકાચ્ચયન્તિ ? કિંવા નિરન્તરં વૈમાનિકાચ્ચયન્તિ ! ઇતિ પ્રશ્નઃ, યદ્યપિ નૈરયિકાદીનામુત્પાદાદેઃ સાન્તરં નિરન્તરં ચ પ્રવેશનકાત્પૂર્વમપિ પ્રરૂપિતમેવેતિ પુનસ્તત્પ્રરૂપણં વ્યર્થમિત્ય પ્રતિભાતિ, તથાપિ પૂર્વ નૈરયિકાદીનાં પ્રત્યેકમુત્પાદસ્ય સાન્તરત્વં નિરન્તરત્વં ચ પ્રરૂપિતમ્, તથૈવોદ્ઘર્તનાયા યપિ પ્રત્યેકમેવ સાન્તરત્વં નિરન્તરત્વં ચ પ્રરૂપિતમ્, અત્ર તુ નૈરયિકાદિ સર્વજીવભેદાનાં સમુદાયતઃ સમુદિતયોરેવ ચોત્પાદોદ્ઘર્તનયોઃ સાન્તરત્વં નિરન્તરત્વં ચ પ્રરૂપયિતું પ્રશ્નોત્તરાલાપકોઽવસેયઃ । મગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! નંતરંપિ નેરહયા ઉચ્ચજ્જન્તિ, નિરંતરંપિ નેરહયા ઉચ્ચજ્જન્તિ ’ હે ગાજ્ઞેય ! સાન્તર-

કે પ્રશ્ન હૈં । યદ્યપિ નૈરયિક આદિકોં કી ઉત્પત્તિ આદિકી સાન્તરતા ઓર નિરન્તરતા પ્રવેશનકસે પહિલે કહી જા ચુકી હૈ અતઃ યહાં ડનકી પુનઃ પ્રરૂપણા વ્યર્થ જૈમી બાલૂમ પડતી હૈ, પરન્તુ પહિલે જો નૈરયિકાદિકોં કી ઉત્પત્તિ ઓર ઉદ્ઘર્તનાકી સાન્તરતા ઓર નિરન્તરતા (અન્તરરહિતતા) પ્રરૂપિત દૃઢ હૈ ત્હલ સમુદાયરૂપસે નહીં હુઈ હૈ અર્થાત્ નૈરયિક આદિકોં મેં પ્રત્યેકકા પહિલે ઉત્પાદ સાન્તર નિરન્તરરૂપસે કહા ગયા હૈ ઓર ઘાદ મેં ઉદ્ઘર્તના મી સાન્તર નિરન્તરરૂપસે પ્રત્યેકકી કહી ગઈ હૈ. યહાં ઇસી યાત્ર નહીં હૈ, યહાં તો નૈરયિક આદિ સર્વ જીવ ભેદોં કે સમુદાય સે સમુદિત ડન ઉત્પાદ ઓર ઉદ્ઘર્તનાકી સાન્તરતા ઓર નિરન્તરતા પ્રરૂપિત કી ગઈ હૈ ડસીલિયે પ્રશ્ન સંબંધી ઓર ઉત્તર સંબંધી આલાપક પ્રકટ ક્રિયે ગયે હૈ—પૂર્વાક્ત ગાંગેય કે પ્રશ્નોંકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈ—‘ ગંગેયા ’ હૈ ગાંગેય ! ‘ નંતરં પિ નેરહયા ઉચ્ચજ્જન્તિ નિરંતરં પિ નેર-

અયે છે કે નિરંતર અયે છે ? ઇત્યાદિ પ્રશ્નો ગાંગેય આશુગરે પૂછ્યા છે. જો નરકાદિની ઉત્પત્તિ આદિની સાન્તરતા અને નિરંતરતાનું પ્રતિપદન પ્રવેશનક પહેલાના પ્રશ્નપ્રમા આવી ગયેલ છે, તેથી અહીં તેમની પુનઃ પ્રશ્નપ્રમા વ્યર્થ લેવી લાગશે, પરન્તુ પહેલાં જે નરકાદિની ઉત્પત્તિની અને ઉદ્ઘર્તનાની સાન્તરતા અને નિરંતરતાની પ્રશ્નપ્રમા કાગમાં આવી છે તે સમુદાય રૂપે કરવામાં આવી નથી, એટલે કે પહેલા પ્રત્યેક નરકનો ઉત્પાદ સાન્તર નિરંતર રૂપ પ્રકટ કરેલ છે અને ત્યારબાદ પ્રત્યેક નારકની ઉદ્ઘર્તના પણ સાન્તર નિરંતર રૂપ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે અહીં જોવી યાત્ર નથી અહીં તો નરકાદિ સર્વ સમુદાયના સમુદાયના ઉત્પાદ અને ઉદ્ઘર્તનાની સાન્તરતા અને નિરંતરતાનું પ્રતિપદન કરવામાં આવેલ છે તેથી ઉચ્ચુક્ત પ્રશ્નો પૂછવામાં અને તેમના ઉત્તરો આપવામાં પુનઃકૃતિ કંઈ લાગતો નથી.

રમપિ નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે ' જાવ સંતરંપિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ નિરતરંપિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ ' યાવત્-સાન્તરમપિ અસુરકુમારા નાગકુમારા સુવર્ણકુમારા વિદ્યુત્કુમારા અગ્નિકુમારા ઉદધિકુમારા દ્વીપકુમારાઃ પવનકુમારા દિક્કુમારા સ્તનિતકુમારા ઉપપદ્યન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ અસુરકુમારાદિ સ્તનિતકુમારપર્યન્તા દેવા ઉપપદ્યન્તે કિન્તુ- ' નો સતર પુઢવિકાહયા ઉવવજ્જતિ નિરતરં પુઢવિકાહયા ઉવવજ્જતિ ' નો સાન્તર પૃથિવીકાયિકા ઉપપદ્યન્તે, અપિતુ નિરન્તરમેવ પૃથિવીકાયિકા ઉપ-પદ્યન્તે, ' એવં જાવ વળસ્સહકાહયા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-નો સાન્તરમ્ અપ્કાયિકા, તેજસ્કાયિકાઃ, વાયુકાયિકાઃ, વનસ્પતિકાયિકા શ્રોપપદ્યન્તે, અપિતુ નિરન્તરમેવ અપ્કાયિકાઃ તેજસ્કાયિકા, વાયુકાયિકાઃ, વનસ્પતિકાયિકા ઉપપ

હયા ઉવવજ્જંતિ ' નૈરયિક સાન્તર ભી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઔર નિરન્તર ભી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । ' જાવ સંતરં પિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરતરં પિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ ' યાવત્-અસુરકુમાર, નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર, પવનકુમાર, દિક્કુમાર, સ્તનિતકુમાર, યે સવ સાન્તર ઔર નિરન્તર દોનોં રૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં । કિન્તુ- ' નો સંતરં પુઢવિકાહયા ઉવવજ્જંતિ ' પૃથિવીકાયિક જીવ સાન્તર રૂપસે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં-અપિતુ વે નિરન્તર હી ઉત્પન્ન હોતે રહતે હૈં । ' એવં જાવ વળસ્સહકાહયા ' હસી તરહસે યાવત્-અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક, વાયુકાયિક ઔર વનસ્પતિકાયિક સાન્તર રૂપસે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં કિન્તુ નિરન્તર હી ઉત્પન્ન હોતે રહતે હૈં ।

ગાગેય અણુગારના ઉપર્યુક્ત પ્રશ્નોને ઉત્તર આપતા મહાવીર પ્રભુ કહે છે કે—“ ગમેયા ! ” છે ગાગેય ! “ સતરપિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ, નિર-તરપિ નેરહયા ઉવવજ્જંતિ ” નારકેા સાન્તર પણ ઉત્પન્ન થાય છે અને નિરન્તર પણ ઉત્પન્ન થાય છે “ જાવ સતરપિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ, નિરતરપિ થળિયકુમારા ઉવવજ્જંતિ ” અસુરકુમાર, નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર, વાયુકુમાર, દિક્કુમાર અને સ્તનિતકુમાર આ બધાં ભવનપતિ દેવો પણ સાન્તર અને નિરન્તર બન્ને રીતે ઉત્પન્ન થાય છે પરન્તુ “ નો સતર પુઢવિકાહયા ઉવવજ્જંતિ ” પૃથ્વીકાયિક દેવો સાન્તર (વ્યવધાન સહિત) ઉત્પન્ન થતા નથી તેઓ નિરન્તર (લગાતાર) ઉત્પન્ન થતા જ કરે છે “ એવં વળસ્સહકાહયા ” એજ પ્રમાણે અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક, વાયુકાયિક અને વનસ્પતિકાયિક દેવો સાન્તર ઉત્પન્ન થતા નથી પણ નિરન્તર ઉત્પન્ન થાય છે કોઈ પણ એવો નમય વ્યનીત થતો

ધન્ટે, સેસા જહા નેરહ્યા જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરં પિ વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ ' શેષાઃ યથા નૈરયિકાસ્તથા યાવત્ દ્વીન્દ્રિયત્રીન્દ્રિયચતુરિન્દ્રિય-પચ્ચેન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકમનુષ્યવાનવ્યન્તરજ્યોતિષિકા વૈમાનિકાશ્ચ સાન્તરમપિ ઉપપદ્યન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ ઉપપદ્યન્તે । એવમેવ ' સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ ' સાન્તરમપિ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે, નિરન્તરમપિ નૈર-યિકા ઉદ્વર્તન્તે, ' એવં જાવ થણિયકુમારા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-અસુરકુમારાદિ સ્તનિતકુમારપર્યન્તાઃ સાન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે, કિન્તુ ' નો સંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ ' નો સાન્તરં પૃથિવીકાયિકા ઉદ્વર્તન્તે, અપિનુ નિરન્તરમેવ પૃથિવીકાયિકા ઉદ્વર્તન્તે ' એવં જાવ ' સેસા જહા નેરહ્યા જાવ સંતરં પિ વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ ' જિસ તગ્ગહ નૈરયિક જીવ સાન્તર ઔર નિરન્તર રૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઉસી તગ્ગહસે યાવત્-દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય ઔર પંચેન્દ્રિય ચે તિર્ય-ગ્ચોનિક જીવ તથા મનુષ્ય વાનવ્યન્તર, જ્યોતિષિક ઔર વૈમાનિક ચે સવ સાન્તર ભી ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઔર નિરન્તર ભી ઉત્પન્ન હોતે હૈં । હસી તરહસે (સંતરં પિ નેરહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરં પિ નેરહ્યા ઉવ્વ-દ્ધંતિ) નૈરયિક જીવ સાન્તર ઔર નિરન્તર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । ' એવં જાવ થણિયકુમારા ' હસી તરહસે અસુરકુમારસે લેકર સ્તનિતકુમાર તકકે ભવનપતિ દેવ સાન્તર ભી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં ઔર નિરન્તર ભી ઉદ્વર્તના(નિકલના)કરતેહૈં । કિન્તુ-‘નો સંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ-નિરંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ’ કિન્તુ પૃથિવીકાયિક જીવ સાન્તર

નથી કે જ્યારે તેઓ ઉત્પન્ન થતા ન હોય. “સેસા જહા નેરહ્યા જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ, નિરંતરંપિ વેમાણિયા ઉવવજ્જંતિ” જેમ નારકો સાન્તર અને નિરંતર બન્ને રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે, એજ પ્રમાણે દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય અને પચ્ચેન્દ્રિય એ તિર્યગ્ચોનિક જીવો તથા મનુષ્યો વાનવ્યન્તરો, જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો સાન્તર અને નિરંતર બન્ને રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે. એજ પ્રમાણે “સંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરંપિ નેરહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ” નારક જીવો સાન્તર પણ ઉદ્વર્તના કરે છે અને નિરંતર પણ ઉદ્વર્તના કરે છે ‘એવં જાવ થણિયકુમારા’ એજ પ્રમાણે અસુરકુમારથી લઈને સ્તનિતકુમાર સુધીના ભવનપતિ દેવો સાન્તર ઉદ્વર્તના પણ કરે છે અને નિરંતર ઉદ્વર્તના પણ કરે છે પરંતુ “નો સંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ, નિરંતરં પુઠ્ઠવિક્કાહ્યા ઉવ્વદ્ધંતિ” પૃથ્વીકાયિક જીવો સાન્તર ઉદ્વર્તના

વળસ્મઠ્ઠકાઠ્યા, સેસા જહા નેરઠ્યા, ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અપ્કાયિકાદિ વનસ્પતિકાયપર્યન્તા નો સાન્તરમ્ ઉદ્વર્તન્તે, અપિતુ નિરન્તરમેવ ઉદ્વર્તન્તે, શેષાઃ દ્વીન્દ્રિય ત્રીન્દ્રિયચતુરિન્દ્રિયપચ્ચેન્દ્રિયતિર્યગ્ચોનિકમનુષ્યવાનવ્યન્તરાઃ સાન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે, અથ ચ નિરન્તરમપિ ઉદ્વર્તન્તે, કિન્તુ ' નવરં જોઠ્ઠસિય વેમાણિયા ચયંતિ અમિલાવો ' નવરં નૈરયિકાપેક્ષયા વિશેષસ્તુ ડ્યોતિષિકવૈમાનિકાઃ સાન્તરમપિ ' ચ્યવન્તિ ' અથ ચ નિરન્તરમપિ ' ચ્યવન્તિ ' ઇત્યમિલાપો-ડવસેયઃ, તથા ચ ડ્યોતિષિકવૈમાનિકેષુ ' ઉદ્વર્તન્તે ' ઇત્યસ્ય સ્થાને ' ચ્યવન્તિ ' ઇતિ પદમુખ્યસ્યામિલાયઃ સચારણીયઃ તદેવ મૂચયન્માહ—'જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા

ઉદ્વર્તના નહીં કરતે હૈં—નિરન્તર હી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । ' એવં જાવ વળસ્મઠ્ઠકાઠ્યા—સેસા જહા નેરઠ્યા ' હસી તરહસે અપ્કાયિકસે લેકર વનસ્પતિકાય તકકે જીવ સાન્તર ઉદ્વર્તના નહીં કરતે હૈં અપિ તુ નિરન્તર હી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । વાકીકે ઔર જીવ—દો ઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય, ચૌઇન્દ્રિય ઔર પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ, તથા મનુષ્ય એવં વાનવ્યન્તર ચે સય સાન્તર ઔર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં ઔર નિરન્તર ઔર ઉદ્વર્તના કરતે હૈં । કિન્તુ ' નવરં જોઠ્ઠસિયવેમાણિયા ચયંતિ અમિલાવો ' નૈરયિકકી અપેક્ષા વિશેષતા એમી હૈ કિ " ડ્યોતિષિક ઔર વૈમાનિક ચે સાન્તર ઔર ચવતે હૈં ઔર નિરન્તર ઔર ચવતે હૈં " એસા અમિલાપ જાનના ચાહિયે, તથા ચ ડ્યોતિષિક ઔર વૈમાનિક હનમેં " ઉદ્વર્તન્તે " કે સ્થાનમેં ' ચ્યવન્તિ ' એસા ક્રિયાપદ રચકર અમિલાપ ચોલના ચાહિયે, હસી વાત કો સૂચિતઃ કરતે હુએ સૂત્રકાર કહતે હૈં—

કરતા નથી. તેઓ નિરન્તર જ ઉદ્વર્તના કરે છે " એવં જાવ વળસ્મઠ્ઠકાઠ્યા સેસા જહા નેરઠ્યા " એજ પ્રમાણે અપૂકાયિક, તેજસ્કાયિક, વાયુકાયિક અને વનસ્પતિકાયિક છવે. પણ નિરન્તર ઉદ્વર્તના કરે છે તેઓ સાન્તર ઉદ્વર્તના કરતા નથી. ખાકીના બધા છવે—દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ, મનુષ્ય અને વાનવ્યન્તરો પણ નારકોની જેમ સાન્તર ઉદ્વર્તના કરે છે અને નિરન્તર ઉદ્વર્તના પણ કરે છે " નવરં જોઠ્ઠસિયા વેમાણિયા ચ્યવન્તિ અમિલાવો " પરન્તુ નારકો કરતા જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકોના અમિલાપમા એટલી જ વિશેષતા નહેલી છે કે " જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો સાન્તર પર રચવે છે અને નિરન્તર પણ રચવે છે, ' એવે અમિલાપ સમજવે. એટલે કે જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકોના આલાપકમા " ઉદ્વર્તન્તે " ને બદલે " ચ્યવન્તિ " શિયાપક મૂકીને આલાપક બતાવવે લેઈએ. એજ વાતને

ચયંતિ, નિરંતરંપિ વેમાણિયા ચયંતિ ' યાવત્ સા તરમપિ ડ્યોતિષિકા વૈમાનિકા-
શ્ચયન્તિ, અથ ચ નિરન્તરમપિ ડ્યોતિકાવૈમાનિકાશ્ચયન્તિ । અથ નૈરયિકા-
દીનામેવ વિશદીકૃત્યોત્પાદોદ્વર્તને પ્રરૂપયિતુમાહ—' સંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ,
અસંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ? ' ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—હે મદન્ત ! કિં સન્તો-
દ્રવ્યાર્થતયા વિદ્યમાના નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે ? હે મદન્ત ! કિંવા અસન્તો દ્રવ્યા-
ર્થતયા અવિદ્યમાના એવ નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે ? મગધાનાહ—' ગંગેયા ! સંતો નેર-
હ્યા ઉવવજ્જંતિ, નો અસંતો નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ' હે ગાંગેય ! સન્તએવ દ્રવ્યાર્થ-
તયા વિદ્યમાના એવ નૈરહ્યા ઉપપદ્યન્તે, નો અસન્તો દ્રવ્યાર્થતયા અવિદ્યમાના

‘ જાવ સંતરં પિ વેમાણિયા ચયંતિ નિરંતરં વેમાણિયા
ચયંતિ ’ યાવત્ સાન્તર ઓ ડ્યોતિષિક ઓર વૈમાનિક
ચયંતે હૈં ઓર નિરન્તર ઓ ચયંતે હૈં । અવવિશદ રૂપસે ઇન્હીં નૈરયિક
આદિ કે ઉત્પાદ એવં ઉદ્વર્તનાકી પ્રરૂપણા કરનેકે લિયે સૂત્રકાર કથન
કરતે હૈં—ઈસમેં ગાંગેયને પ્રશ્નસે એસા પૂછા હૈં ‘ સંતો મંતે ! નેરહ્યા
ઉવવજ્જંતિ, અસંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ’ હે મદન્ત ! દ્રવ્યાર્થિક
નયકી દૃષ્ટિસે વિદ્યમાન એસે હી નૈરયિક ઉત્પન્ન હોતે હૈં, યા જો
દ્રવ્યાર્થિક દૃષ્ટિસે વિદ્યમાન નહીં હૈં એસે નૈરયિક ઉત્પન્ન હોતે હૈં ?
ઈસકે ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—‘ ગંગેયા ’ હે ગાંગેય ! ‘ સંતો નેરહ્યા
ઉવવજ્જંતિ, નો અસંતો નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ’ દ્રવ્યાર્થિક નયકી દૃષ્ટિસે
વિદ્યમાન હી નારક ઉત્પન્ન હોતે હૈં, અવિદ્યમાન નારક નરકમેં ઉત્પન્ન
નહીં હોતે હૈં । ઉત્પન્ન પર્યાય હુઆ કરતીહૈં—દ્રવ્ય નહીં, અતઃ જો પદાર્થ

સૂચિત કરવાને માટે સૂત્રકાર કહે છે—“ જાવ સંતરંપિ વેમાણિયા ચયંતિ,
નિરંતરંપિ વેમાણિયા ચયંતિ ” ડ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો સાન્તર પણ ચયંતે
છે. અને નિરંતર પણ ચયંતે છે, હવે એજ નરકાદિનાં ઉત્પાદ અને ઉદ્વર્ત-
નાની વિશદ રૂપે પ્રશ્નપૂર્ણ કરવા માટે સૂત્રકાર નીચે પ્રમાણે કથન કરે છે—

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—સંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ, અસંતો મંતે !
નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ? ” હે મદન્ત ! દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ જે વિદ્યમાન
હોય છે એવાં નારકો જ ઉત્પન્ન થાય છે, કે દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ જે
વિદ્યમાન નથી એવાં નારકો ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ સંતો નેરહ્યા ઉવ-
વજ્જંતિ, નો અસંતો નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ” દ્રવ્યાર્થિક નયની દૃષ્ટિએ વિદ્યમાન
નારકો જ નરકોમા ઉત્પન્ન થાય છે, અવિદ્યમાન નારકો નરકોમાં ઉત્પન્ન થતા
નથી. પર્યાય ઉત્પન્ન થયા કરે છે—દ્રવ્ય ઉત્પન્ન થયા કરતું નથી, તેથી જે

નૈરયિકા ઉપપદ્યન્તે, તથા ચ વન્ધ્યા પુત્રવત્ નહિ સર્વથૈવાસત્ કિંચિદપિ વસ્તુ ઉત્પદ્યતે, તેષાં સત્તા ચ જીવદ્રવ્યાપેક્ષયા નારકપર્યાયાપેક્ષયા વા વોધ્યા ! તથાહિ ભાવિનારકપર્યાયાપેક્ષયા દ્રવ્યતો નૈરયિકાઃ સન્તો નૈરયિકા ઉત્પદ્યન્તે, નારકા-યુષ્કોદયાદવા ભાવનારકા એવ નારકત્વેનોત્પદ્યન્તે, ' એવં જાવ વેમાણિયા ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્ અસુરકુમારાદિ વૈમાનિકપર્યન્તાઃ સન્ત એવ ઉપપદ્યન્તે નાસન્ત

અપને મૂલ રૂપસે અવિદ્યમાન હોતા હૈ ઉસકા વન્ધ્યાપુત્રકી તરહ ઉત્પાદ નહી હોના હૈ " સત્ રૂપ હુએ હી નારક ઉત્પન્ન હોતે હૈ " હસકા તાત્પર્ય એસા હૈ કિ હનમેં સત્તા જીવ દ્રવ્યકી અપેક્ષાસે ઔર નારક પર્યાયકી અપેક્ષાસે કહી ગઈ જાનની ચાહિયે । નારક પર્યાયકી અપેક્ષાસે હસ તરહ જીવ મેં નારક પર્યાયકી સત્તા કહી ગઈ હૈ કિ કોઈ જીવ જબ મરકર નારક પર્યાય સે નરકમેં ઉત્પન્ન હોનેવાલા હોના હૈ-તો એસા જીવ ભાવિ નારક પર્યાયકી અપેક્ષા દ્રવ્ય નારક કહા જાતા હૈ એસા દ્રવ્ય નારક હુઆ જીવ હી નરકમેં નારક પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, અથવા-" ગઈ આણુ આડ ઉદઓ " કે અનુસાર " ગતિ, આનુપૂર્વી આયુકા ઉદય એક સાથ હોતા હૈ હસ અપેક્ષા ઉસ સમય નારકાયુક્ત કે ઉદય હો જાનેસે ભાવ નારક વના હુઆ જીવહી નારક પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ

" એવં જાવ વેમાણિયા ' અસુરકુમારસે લેકર વૈમાનિક દેવોં તક એસાહી કથન જાનના ચાહિયે. અર્થાત્ જો જીવ

પદાર્થ પોતાના મૂળરૂપે અવિદ્યમાન હોય છે તેનો ઉત્પાદ થતો નથી જેમ વન્ધ્યા સ્ત્રી પુત્રનો જન્મ આપતી નથી તેમ અવિદ્યમાન પદાર્થનો ઉત્પાદ થતો નથી " વિદ્યમાન હોય એવા નારકો જ ઉત્પન્ન થાય છે ", આ કથનનું તાત્પર્ય એવું છે કે તેમા સત્તા જીવ દ્રવ્યની અપેક્ષાએ અને નારક પર્યાયની અપેક્ષાએ કહેલી સમજની. નારક પર્યાયની અપેક્ષાએ આ રીતે જીવમાં નારકપર્યાયની સત્તા કહેવામા આવી છે—કોઈ જીવ મરીને ત્યારે નારકપર્યાયથી નરકમા ઉત્પન્ન થવાનો હોય છે, ત્યારે એવા જીવને લાવિ નારકપર્યાયની અપેક્ષાએ દ્રવ્યનારક કહેવામા આવે છે, એવો દ્રવ્યનારક થયેલો જીવ જ નરકમા નારકપર્યાયે ઉત્પન્ન થઈ જાય છે અથવા " ગઈઆણુઆડઉદઓ " આ કથન અનુસાર ગતિ, આનુપૂર્વી આયુનો ઉદય એક સાથે જ થાય છે. તે અપેક્ષાએ તે સમયે નારકાયુક્તનો ઉદય થઈ જવાથી ભાવનારક બનેલો જીવ નરકમા નારકપર્યાયે ઉત્પન્ન થઈ જાય છે " એવં જાવ વેમાણિયા " અસુરકુમારેથી લઈને વૈમાનિક દેવો પર્યન્તના જીવો વિષે એજ પ્રમાણે સમ-

ઉત્પન્નતે । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—‘ સંતો મંતે । નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ, અસંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ? ’ હે મદન્ત ! કિં સન્તો દ્રવ્યાર્થતયા વિદ્યમાનાએવ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે ? કિંવા અસંતો દ્રવ્યાર્થતયા અવિદ્યમાનાએવ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે ? મગવાનાહ— ‘ ગંગેયા ! સંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ, નો અસંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ’ હે ગાંગેય ! સન્તો દ્રવ્યાર્થતયા વિદ્યમાના એવ નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે, નો અસન્તો દ્રવ્યાર્થતયા અવિદ્યમાના નૈરયિકા ઉદ્વર્તન્તે । સ્વરવિષાણાદિવદેવ સર્વથા અસંતો વસ્તુનઃ ઉદ્વ-

અસુરકુમાર આદિસે લેકર વૈમાનિક દેવોંકી પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં વે સઘ અસત્રૂપ હોકર એસે નહીં હોતે હૈં કિન્તુ દ્રવ્યાર્થિક દૃષ્ટિસે સદરૂપ હોકર હી ઉસ ૨ પર્યાયવાલે બનતે હૈં । અથવા-દ્રવ્ય વિશેષકી અપેક્ષા અસુરકુમાર આદિરૂપ પર્યાયયુક્ત બને હુએ હોકર હી આગે મીં ઉસી ૨ પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં । અથવા-અસુરકુમારાદિ આયુષ્યકે ઉદયસે માવ અસુરકુમાર આદિરૂપ બના હુઆ જીવ હી અસુરકુમાર આદિકી પર્યાયોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈં ।

અબ ગાંગેય પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હૈં—‘ સંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ અસંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ’ દ્રવ્ય દૃષ્ટિસે વિદ્યમાન રહે હુએ નૈરયિક ઉદ્વર્તના કરતે હૈં યા દ્રવ્ય દૃષ્ટિસે અવિદ્યમાન નૈરયિક ઉદ્વર્તના કરતે હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—હે ગાંગેય ! ‘ સંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ નો અસન્તો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ’ દ્રવ્યાર્થિક નયકી દૃષ્ટિસે વિદ્યમાન નારકી હી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં દ્રવ્યાર્થિક નયકી દૃષ્ટિસે વિદ્યમાન નારક હી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં દ્રવ્યાર્થિક નયકી દૃષ્ટિસે અવિદ્યમાન નૈરયિક ઉદ્વર્તના નહીં કરતે હૈં । કયોંકિ સ્વર

જવુ. એટલે દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ વિદ્યમાન અસુરકુમારાદિ જવો જ અસુરકુમારાદિ પર્યાયે ઉત્પન્ન થાય છે—અવિદ્યમાન અસુરકુમારાદિ જવો અસુરકુમારાદિ પર્યાયે ઉત્પન્ન થતા નથી. અથવા દ્રવ્યનિક્ષેપની અપેક્ષાએ તેઓ અસુરકુમારાદિ રૂપે પર્યાયાકાન્ત બનેલા થઈને જ તેઓ અસુરકુમારાદિ પર્યાયે ઉત્પન્ન થતા હોય છે.

અથવા અસુરકુમારાદિ આયુષ્યના ઉદયથી ભાવ અસુરકુમાર આદિ રૂપ બનેલા જવ જ અસુરકુમારાદિની પર્યાયમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ સંતો મંતે ! નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ, અસંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ” હે ભદન્ત ! દ્રવ્યદૃષ્ટિથી વિદ્યમાન નારકો ઉદ્વર્તના કરે છે કે દ્રવ્યદૃષ્ટિથી અવિદ્યમાન નારકો ઉદ્વર્તના કરે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ” હે ગાંગેય ! “ સંતો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ નો અસન્તો નેરહ્યા ઉવ્વદંતિ ” દ્રવ્યાર્થિક નયની દૃષ્ટિએ વિદ્યમાન નારકો જ ઉદ્વર્તના કરે છે, દ્રવ્યાર્થિક નયની દૃષ્ટિએ અવિદ્યમાન નારકો ઉદ્વર્તના કરતા નથી, કારણ કે અર-

तर्नाऽसंभवात्, ' एवं जाव वैमानिया ' एवं पूर्वोक्तरीत्यैव यावत्-अनुरकुमारादि भवनपति - पृथिनीकायिकाथेकेन्द्रियद्वीन्द्रियत्रोन्द्रिय - चतुरिन्द्रियपञ्चेन्द्रियतिर्य- ग्योनिकमनुष्यवानव्यन्तरा अपि सन्त एव उद्धर्तन्ते, नासन्त उद्धर्तन्ते, किन्तु ज्योतिषिका वैमानिकाश्च सन्त एव च्यवन्ति, नासन्त च्यवन्ति, इति भावः, तत्प्रचय- न्नाह-' नवरं जोइसियवैमाणिएसु चयंति भाणियव्वं ' नवरं नैरयिकावपेक्षया ज्योतिषिकवैमानिकेषु, विशेषस्तु ' उद्धर्तन्ते ' इतिस्थाने ' च्यवन्ति ' इति भणि-

विषाण आदिकी तरह अपने मूल रूपसे अविद्यमान वस्तुमें उद्भूतना करणत्व नहीं वैन सकना है। ' एवं जाव वैमाणिया ' इसी प्रकार असुरकुमारादि भवनपतिसे लेकर पृथिवीकायिकादि एकेन्द्रिय जीव, द्वीन्द्रिय जीव, तेइन्द्रिय जीव, चौइन्द्रिय जीव पंचेन्द्रिय तिर्यग्योनिक जीव, मनुष्य, वानव्यन्तर ये सब भी विद्यमान हुए ही उद्भूतना करते हैं, असत् हुए उद्भूतना नहीं करते। किन्तु ज्योतिषिक और वैमानिक द्रव्य दृष्टिसे सत् वने हुए होकर ही चवते हैं, असत् वने हुए होकर चवते नहीं हैं " इसी बातको सूचित करनेके लिये " नवर जोइसियवैमाणिएसु चयंति भाणियव्वं " सूत्रकारने ऐसा कहा है। नैरयिक आदिकी अपेक्षा ज्योतिषिक और वैमानिक इनमें यह चिन्ता पता है कि इनमें " उद्भूतन्ते " इस क्रियापदके स्थानमें " चवन्ति " ऐसे क्रियापद का प्रयोग करना चाहिये।

अब पाँचवाँ प्रश्न से ऐसा पूछते हैं 'सओ भंते ! नेरइया उवय

વિધાણુ (ગર્દભના શિગડા) આદિની જેમ પોતાના મૂળ રૂપે અવિદ્યમાન પરતુમા ઉદ્ધર્તના કરવાનું સભરી શકતું નથી “એવં જાવ વૈમાણિયા” એ પ્રમાણે અસુરકુમાર વગેરે લક્ષ્મણપતિ દેવો, પૃથ્વીકાયિક આદિ એકેન્દ્રિય જીવો, દ્વૈન્દ્રિય જીવો, ત્રીન્દ્રિય જીવો, ચતુરિન્દ્રિય જીવો, પચેન્દ્રિય તિર્યચા, મનુષ્યો અને વાનઘ્યન્તરો વિષે પણ સમજવું એટલે કે દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ વિદ્યમાન અસુરકુમાર આદિ ઉપર્યુક્ત જીવો જ ઉદ્ધર્તના કરે છે, અવિદ્યમાન અસુરકુમાર આદિ જીવો ઉદ્ધર્તના કરતા નથી પરંતુ ન્યોતિષિકો અને વૈમાણિકોના આલાપકમા ‘ઉદ્ધર્તના કરે છે’ એમ કહેવાને બદલે ‘ચ્યવે છે’ કહેવું જોઈએ કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે દ્રવ્યાર્થિક નયની દૃષ્ટિએ વિદ્યમાન ન્યોતિષિકો અને વૈમાણિકો ચ્યવે છે અવિદ્યમાન ન્યોતિષિકો અને વૈમાણિકોમા ચ્યવના નથી

એળ વાત સૂત્રપાદે “ નવર જોહસિદ્ધવેમાણિયુ ચરતિ માગિયનર ” આ સૂત્રપાદ દ્વારા પ્રકટ કરી છે.

તવ્યમ્ । પુનર્ગાજ્ઞેયઃ પૃચ્છતિ—‘ સઓ મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ, અસઓ મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ’ અવ ‘ સઓ ’ તિ इत्यस्य आर्षत्वेन विभक्तिविपरिणामात् ‘ सत्सु ’ इति सप्तमी विज्ञेया तेन—हे भदन्त ! किं सत्सु पूर्वं विद्यमानेषु नैरयिकेषु अन्ये नैरयिका उपपद्यन्ते किं वा असत्सु=अविद्यमानेषु मध्ये नैरयिका उपपद्यन्ते ? एवमेव ‘ सओ असुरकुमारा उववज्जंति जाव ’ किं सत्सु असुरकुमारा उपपद्यन्ते ? किं वा यावत् असत्सु असुरकुमारा उपपद्यन्ते ? एव किं सत्सु नागकुमारादि भवनपति — पृथिवीकायिकात्रेकेन्द्रियद्वीन्द्रियत्रीन्द्रियचतुरिन्द्रियपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिक — मनुष्यवानव्यन्तरज्योतिषिका उपपद्यन्ते ? किं वा असत्सु नागकुमारादि ज्जंति, असओ मंते ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ’ इस सूत्र में ‘ सओ ’ यह शब्द आर्ष है, इसलिये यहां विभक्ति के विपरिणाम से “ सत्सु ” ऐसी सप्तमी विभक्तिका प्रयोग किया गया है ऐसा जानना चाहिये ।

હસ તરહ હસ પ્રશ્નકા એસા અર્થ હો જાતા હૈ કિ પહિલે સે નૈર-યિકોકે વિદ્યમાન રહને પર અન્ય નૈરયિક ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા નૈરયિકોકે નહીં વિદ્યમાન રહને પર અન્ય નૈરયિક ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? હસી તરહસે ‘ સઓ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ જાવ ’ અસુરકુમારોં કે રહને પર અન્ય અસુરકુમાર ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? યા ઉનકે નહીં રહને પર અન્ય અસુરકુમાર ઉત્પન્ન હોતે હૈં ?

હસી તરહસે નાગકુમાર આદિ ભવનપતિયોંકે વિદ્યમાન રહને પર, પૃથિવીકાયિક આદિ એકેન્દ્રિયોં કે વિદ્યમાન રહને પર દ્વીન્દ્રિયલે

હવે ગાગેય અભુગાર મહાવીર પ્રભુને એવો પ્રશ્ન પૂછે છે કે—“ સઓ મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ, અસઓ મંતે ! નેરહ્યા ઉવવજ્જંતિ ? ” આ સૂત્રમાં “સઓ” આ શબ્દ આર્ષ છે. તેથી અહીં વિભક્તિના વિપરિણામથી “ સત્સુ ” આ સાતમી વિભક્તિના શબ્દનો પ્રયોગ થયો છે એમ સમજવું. આ પ્રશ્નનું તાત્પર્ય નીચે પ્રમાણે છે—નારકમાં નારકો વિદ્યમાન રહે ત્યારે અન્ય નારકો ત્યાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે નારકો અવિદ્યમાન રહે ત્યારે ત્યાં અન્ય નારકો ઉત્પન્ન થાય છે ? એજ પ્રમાણે “ સઓ અસુરકુમારા ઉવવજ્જંતિ, જાવ ” ઇત્યાદિ અસુરકુમારો વિદ્યમાન હોય ત્યારે અન્ય અસુરકુમારો ઉત્પન્ન થાય છે, કે અસુરકુમારો અવિદ્યમાન હોય ત્યારે અન્ય અસુરકુમારો ઉત્પન્ન થાય છે ? એજ પ્રમાણે નાગકુમાર આદિ ભવનપતિ દેવો, પૃથ્વીકાયિક આદિ એકેન્દ્રિયો અને દ્વિન્દ્રિયોથી લઈને વૈમાનિક પર્યન્તના છવો વિદ્યમાન હોય

તર્ત્તે ? एवं किं सत्सु नागकुमारादि भवनपति-पृथिवीकायिकाद्येकेन्द्रियद्वीन्द्रिय-त्रीन्द्रिय चतुरिन्द्रिय-पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिषमनुष्यवानव्यन्तरा उद्वर्तन्ते ? किंवा असत्सु नागकुमारादि वानव्यन्तरान्ता जीवा उद्वर्तन्ते ? तथा किं सत्सु केचित् ज्योतिषिकाश्च्यवन्ति ? किंवा असत्सु ज्योतिषिकाश्च्यवन्ति ? तथैव किं सत्सु वैमानिकाश्च्यवन्ति ? किंवा असत्सु वैमानिकाश्च्यवन्ति ? इति गाङ्गेय प्रश्नः ।

भगवानाह-‘गंगेया ! सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति’ हे गाङ्गेय ! सत्सु नैरयिका उपपद्यन्ते, नो असत्सु नैरयिका उपपद्यन्ते, ‘सओ

असुरकुमार उद्वर्तना करते हैं, या उनके नहीं रहने पर अन्य असुर-कुमार उद्वर्तना करते हैं ? इसी तरहसे नागकुमार आदि भवनपति-योंके पृथिवीकायिकादि एकेन्द्रियों के, द्वीन्द्रियोंके, तेइन्द्रियोंके, चौइन्द्रियोंके पंचेन्द्रिय तिर्यग्योनिकोंके, मनुष्यों के और वानव्यन्तरोंके पहिलेसे रहने पर अन्य कितनेक नागकुमारादि सब जीव उद्वर्तना करते हैं ? या इनके पहिलेसे नहीं रहने पर ये नागकुमारादि सब जीव उद्वर्तना करते हैं ? तथा-ज्योतिषिकोंके पहिलेसे रहने पर कितने अन्य ज्योतिषिकदेव चवते हैं या ज्योतिषिकोंके नहीं रहने पर अन्य ज्योतिषिकदेव चवते हैं ? इसी तरहसे वैमानिकोंके रहने पर अन्य वैमानिक देव चवते हैं ? या उनके नहीं रहने पर अन्य वैमानिकदेव चवते हैं ? इस प्रकारके ये सब गांगेय अनगारके प्रश्न हैं-

इनके उत्तरमें प्रभु कहते हैं-‘गंगेया ! सओ नेरइया

असुरकुमारो उद्वर्तना करे छे के तेओ अविद्यमान होय त्यारे अन्य असुर कुमारो उद्वर्तना करे छे ?

એજ પ્રમાણે નાગકુમાર આદિ ભવનપતિઓ, પૃથ્વીકાયિક આદિ એકેન્દ્રિયો, દ્વીન્દ્રિય ઓવો, ત્રીન્દ્રિય ઓવો, ચતુરિન્દ્રિય ઓવો, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચો, મનુષ્યો અને વાનવ્યન્તરો વિદ્યમાન હોય ત્યારે કેટલાક નાગકુમાર આદિ ઉપર્યુક્ત ઓવો ઉદ્વર્તના કરે છે કે તેઓ અવિદ્યમાન રહે ત્યારે આ નાગ-કુમાર આદિ ઓવો ઉદ્વર્તના કરે છે ? તથા જ્યોતિષિકો વિદ્યમાન હોય ત્યારે કેટલાક જ્યોતિષિકો રચવે છે, કે જ્યોતિષિકો ન હોય ત્યારે રચવે છે ? એજ પ્રમાણે વૈમાનિકો હોય ત્યારે કેટલાક વૈમાનિકો રચવે છે ? કે વૈમાનિકો ન હોય ત્યારે તેઓ રચવે છે ? આ પ્રકારના પ્રશ્નો ગાંગેય અણુગારે પૂછ્યા છે

ગાંગેયના પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપતા મહાવીર પ્રભુ કહે છે કે-“ગંગેયા !” હે ગાંગેય ! “સઓ નેરइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति”

असुरकुमारा उव्वज्जंति, नो असओ असुरकुमारा उव्वज्जंति ' सत्सु असुरकुमारा उपपद्यन्ते, नो असत्सु असुरकुमारा उपपद्यन्ते, जाव सओ वेमाणिया उव्वज्जंति, नो असओ वेमाणिया उव्वज्जंति ' यावत् सत्सु नागकुमारादिवैमानिकपर्यन्ता उपपद्यन्ते, नो असत्सु नागकुमारादिवैमानिकान्ता जीवा उपपद्यन्ते, तथैव 'सओ नेरइया उव्वट्ठति, नो असओ नेरइया उव्वट्ठति ' सत्सु नैरयिका उद्धर्तन्ते, नो असत्सु नैरयिका उद्धर्तन्ते ? 'जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ उव्वज्जंति, नो असओ नेरइया उव्वज्जंति ' हे गांगेय । नैरयिकोंके होने पर ही अन्य नैरयिक उत्पन्न होते हैं—उनके नहीं रहने पर अन्य नैरयिक उत्पन्न नहीं होते हैं । 'सओ असुरकुमारा उव्वज्जंति, नो असओ असुरकुमारा उव्वज्जंति' असुरकुमारों के रहने पर ही अन्य असुरकुमार उत्पन्न होते हैं—उनके नहीं रहने पर अन्य असुरकुमार उत्पन्न नहीं होते हैं । 'जाव सओ वेमाणिया उव्वज्जंति, नो असओ वेमाणिया उव्वज्जंति ' यावत्—नागकुमारसे लेकर वैमानिकान्त जीव, अन्य नागकुमारसे लेकर वैमानिकान्त तक जीवोंके रहने पर उत्पन्न होते हैं—उनके नहीं रहने पर उत्पन्न नहीं होते हैं । इसी तरहसे 'सओ नेरइया उव्वट्ठति, नो असओ नेरइया उव्वट्ठति ' नैरयिकोंके रहने पर अन्य नैरयिक उद्धर्तना करते हैं, और उनके नहीं रहने पर उद्धर्तना नहीं करते । 'जाव सओ वेमाणिया

નરકોમા નારકો વિદ્યમાન હોય-પહેલા ઉત્પન્ન થયેલા નારકો મોજૂદ હોય-
ત્યારે જ અન્ય નારકો ઉત્પન્ન થાય છે, પહેલા ઉત્પન્ન થયેલા નારકો ત્યાં ન
હોય ત્યારે અન્ય નારકો ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી “સઓ અસુરકુમારા ઉવવજ્જતિ,
નો અસઓ અસુરકુમારા ઉવવજ્જતિ” અસુરકુમારાવામોમા પહેલા ઉત્પન્ન
થયેલા અસુરકુમારો વિદ્યમાન હોય ત્યારે જ અન્ય અસુરકુમારો ઉત્પન્ન થાય
છે, તેઓ વિદ્યમાન ન હોય ત્યારે અન્ય અસુરકુમારો ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી
“જાવ સઓ વેમાણિયા ઉવવજ્જતિ, નો અસઓ વેમાણિયા ઉવવજ્જતિ” નાના
કુમારથી લઈને વૈમાનિક પર્યન્તના છવો અન્ય નાગકુમારથી લઈને દેના-
નિક પર્યન્તના છવો ત્યાં વિદ્યમાન હોય ત્યારે જ ત્યાં ઉત્પન્ન થાય છે, તેઓ
ત્યાં વિદ્યમાન ન હોય ત્યારે તે છવો ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી એનું પ્રમાણ
“સઓ નેરહયા સ્વઘટ્ટતિ નો અસઓ નેરહયા સ્વઘટ્ટતિ” ઈંદ્ર દેવ
નરકોમાં નારકો વિદ્યમાન રહે એવી રીતે જ અન્ય
નારકોની ઉત્પત્તિ થાય છે. નારકો વિદ્યમાન ન રહે એવી

વેમાણિયા ચયંતિ ' યાવત્-સત્સુ અસુરકુમારાદિવાનવ્યન્તરપર્યન્તા ઉદ્વર્તન્તે, નો અસત્સુ અસુરકુમારાદિ વાનવ્યન્તરાન્તા જીવા ઉદ્વર્તન્તે, એવમેવ સત્સુ જ્યોતિષિકા વૈમાનિકાશ્ચયન્તિ, નો અસત્સુ જ્યોતિષિકા વૈમાનિકાશ્ચયન્તિ સત્સુ પ્રાગુત્પન્નેષુ નારકાદિષુ અન્યે નારકાદયઃ સમુત્પન્તે નાસત્સુ. એવમ્-સત્સુ વિદ્યમાનેષુ નારકાદિષુ કેચિન્નારકાદય સ્તત ઉદ્વર્તન્તે જ્યોતિષિકા વૈમાનિકાશ્ચ તત્શ્ચયન્તિ નાસત્સુ । અસતામુત્પાદોદ્વર્તનચયવનાસંભવાત્, લોકસ્ય શાશ્વતત્વેન નારકાદીનાં સર્વદૈવ સદ્ભાવાત્ ઇતિ । ગાઙ્ગેયસ્તત્ર કારણં પૃચ્છતિ- ' સે

ચયંતિ, નો અસઓ વેમાણિયા ચયંતિ ' इसी तरहसे असुरकुमारादि वानव्यन्तरान्त जीव असुरकुमारादि वानव्यन्तरान्त जीवोंके रहने पर उद्वर्तना करते हैं, नहीं रहने पर उद्वर्तना नहीं करते हैं । इसी तरहसे ज्योतिषिकों और वैमानिकोंके रहने पर अन्य ज्योतिषिक और वैमानिक चवतेहैं उनके नहीं रहने पर वे चवते नहीं हैं । तात्पर्य इस कथनका ऐसा है कि पहिलेसे नारकादिकोंके उत्पन्न हो जाने पर अन्य और कितनेक दूसरे नारकादिक वहां उत्पन्न होते हैं, उनके अभावमें वे उत्पन्न नहीं होते हैं, इसी तरहसे नारकादिकोंके पहिलेसे विद्यमान रहने पर दूसरे कितनेक नारकादिक वहांसे उद्वर्तना करते हैं-निकलते हैं-अविद्यमानतामें नहीं उद्वर्तना करते हैं । ज्योतिषिक और वैमानिक भी इसी स्थितिमें वहांसे चवतेहैं-ज्योतिषिक और वैमानिकोंकी अविद्यमानतामें चवते नहीं हैं । ज्योतिषिक और वैमानिकोंमें 'उद्वर्तना

રીતે ઉદ્વર્તના થતી નથી “ જાવ સઓ વેમાણિયા ચયતિ, નો અસઓ વેમાણિયા ચયંતિ ” એજ પ્રમાણે અસુરકુમાર આદિ ભવનપતિદેવો, વાનવ્યન્તરો વગેરે વિષે પણ સમજવું, એજ પ્રમાણે જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો વિદ્યમાન રહે એવી રીતે કેટલાક જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો રચવે છે તેઓ અવિદ્યમાન રહે એવી રીતે કેટલાક જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો રચવતા નથી. આ બધાં કથનનો ભાવાર્થ નીચે પ્રમાણે છે-પહેલા નરકાદિ ઉત્પન્ન થઈ ગયા પછી બીજાં કેટલાંક નારકો ઉત્પન્ન થઈ બચ છે-તેમનો અભાવ હોય ત્યારે તેઓ ઉત્પન્ન થતા નથી. અજ પ્રમાણે નારકાદિ નરકોમાં વિદ્યમાન રહે એવી રીતે કેટલાક નારકોની ઉદ્વર્તના થયા કરે નછે. નરકાદિમાં બિલકુલ નરકાદિકો ન રહે એવી રીતે નરકાદિકોની ઉદ્વર્તના થતી નથી જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો પણ એવી જ સ્થિતિમાં ત્યાંથી રચવે છે. તેમનું રચવન એવી રીતે થાય છે કે કેટલાક જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો ત્યાં મોજૂદ રહે છે. જ્યોતિ-

તથા સન્તો જ્યોતિષિકૃત્વૈમાનિકાશ્ચ્યવન્તિ, નો અસન્ત્'ચ્યવન્તિ, 'ઇતિ પ્રશ્નઃ। ભગવાન્ તત્ર કારણમાહ—' સે ણૂણં ગંગેયા ! પાસેણં અરહયા પુરિસાદાણીણં, સાસણ, લોણ, બુહણ, અણાદીણ અણવયમ્મે જહા પંચમસણ, જાવ જે લોક્કહ સે લોણ, ' હે ગાંગેય ! તત્ત્ નૂનં નિશ્ચયેન હિ પશ્યતા=કેવલજ્ઞાનેનાવલોક્યતા પુરુષાદાનીયેન પુરુષશ્રેષ્ઠેન અર્હતા પાર્શ્વનાથેન અયં લોકઃ શાશ્વત અનાદિકઃ અનવદ્યઃ યથા પશ્ચમશતકે નવમોદેશકે ઉક્તઃ પ્રતિપાદિતસ્તથૈવાત્રાપિ પ્રતિપત્તવ્યઃ, તદ્વધિમાહ—' જાવ જે લોક્કહ સે લોણ ' " યાવત્-યો લોકચતૈ સ લોક ઇતિ પર્યન્તં बोध्यम्, તથાચાનેન તત્ત્ સિદ્ધાન્તેનૈવ સ્વમતં સમર્પિતમ્, યતઃ પાર્શ્વના-

વિદ્યમાન અસુરકુમારાદિ વાનવ્યન્તરાન્ત ઉદ્ધર્તન કરતે હૈં, અવિદ્યમાન ચે ઉદ્ધર્તન નહીં કરતે ? તથા વિદ્યમાન જ્યોતિષિક ઓર વૈમાનિક ચવતે હૈં અવિદ્યમાન જ્યોતિષિક ઓર વૈમાનિક ચવતે નહીં હૈં ? હન પ્રશ્નોંકે ઉત્તરમેં ભગવાન્ કારણકા નિર્દેશ કરનેકે નિમિત્ત કહતે હૈં— ' સે ણૂણં ગંગેયા ! પાસેણં અરહયા પુરિસાદાણીણં—સાસણ, લોણ, બુહણ, અણાદીણ, અણવયમ્મે, જહા પંચમસણ, જાવ જે લોક્કહ, સે લોણ ' હે ગાંગેય ! કેવલજ્ઞાનસે દેખનેવાલે, પુરુષશ્રેષ્ઠ અર્હન્ત પાર્શ્વનાથને હસ લોકકો શાશ્વત, અનાદિ ઓર અનવદ્ય—અન્ત રહિત કહા હૈ સો યહ વિષય જૈસા પંચમશતકમેં નૌવેં ઉદેશકમેં કહા ગયા હૈ—ઉસી તરહસે યહીં પરમી સમજ્ઞ લેના ચાહિયે । વહીં પર લોક સંબધી વિષય ' જાવ જે લોક્કહ સે લોણ । યાવત્ જો જાના જા સકે વહ લોક હૈ—યહાં તક કહા ગયા હૈ । ઉસ તરહ પ્રમુને હસ ઉનકે સિદ્ધાન્તસે હી

ર્તના કરે છે, અવિદ્યમાન નારક આદિ જીવો ઉદ્ધર્તના કરતા નથી ? વિદ્યમાન જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો સ્વયં છે, અવિદ્યમાન જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો સ્વયં નથી ?

મહાવીર પશુનેા ઉત્તર—“ સે ણૂણ ગંગેયા ! પાસેણ અરહયા પુરિસાદાણીણં સાસણ બુહણ, અણાદીણ, અણવયમ્મે, જહા પંચમસણ જાવ જે લોક્કહ સે લોણ ” હે ગાંગેય ! કેવલજ્ઞાનથી દેખનારા, પુરુષશ્રેષ્ઠ પાર્શ્વનાથ અર્હતે આ લોકને શાશ્વત, અનાદિ અને અનંત કહ્યો છે આ વિષયનું પાંચમાં શતકના નવમાં ઉદેશમાં જેવું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે એવું કથન અહીં ગ્રહણ કરવું ત્યાં લોક સંબધી કથન ' જાવ જે લોક્કહ સે લોણ ’ “ જે જાણી શકાય તે લોક છે, ” અહીં સુધી કરવામાં આવ્યું છે, તે તે સમસ્ત કથન અહીં ગ્રહણ કરવું

ચેનાર્હતા શાશ્વતો લોક ઉક્તોડનો લોકમ્ય શાશ્વતત્વાત્ મન્ત એવ સત્સ્વેવવા નૈર-
કાદયઃ નૈરયિકેષુ વા ઉત્પદ્યન્તે, ઉદ્વર્તન્તે ચ્યવન્તિ ચેતિ । તદુપસંદરન્નાહ ' સે
તેણદ્વેણ ગંગેયા ! એવં બુદ્ધઃ જાવ સઑ વેમાણિયા ચયંતિ, નો અસઑ વેમા-
ણિયા ચયંતિ ' હે ગાંગેય ! તત્ તેનાર્થેન એવમુચ્યતે યાવત્ સન્તો નૈરયિકાદિ
વૈમાનિકાન્તા ઉપપદ્યન્તે । નો અસન્ત ઉપપદ્યન્તે । એવ મન્ત એવ નૈરયિકાદિવાન-
વ્યન્તરાન્તા ઉદ્વર્તન્તે, નો અસન્ત ઉદ્વર્તન્તે, તથૈવ સન્ત એવ જ્યોતિષિકૃવૈમાનિકા-
ચ્યવન્તિ, નો અસન્તો જ્યોતિષિકૃવૈમાનિકાચ્યવન્તિ ।

અપને મનકા સમર્થન ક્રિયા હૈ । ક્યોકિ અર્હન્ત પાર્શ્વનાથને જવ લોકકો
શાશ્વત કહા હૈ, તો લોકકે શાશ્વત હોનેસે વિદ્યમાન નૈરયિકાદિ પ ાર્થ
નૈરયિકોમેં ઉત્પન્ન હોતેહૈ, અથવા પૂર્વમેં નૈરયિકાદિકોકેરહને પર હી વહાં
અન્ય નૈરયિકાદિ ઉત્પન્ન હોતેહૈ ઉદ્વર્તના કરતેહૈં ઓર ચ્યુત હોતેહૈં ।

અવ હમ વિષયકા ઉપસંહાર કરતે હુણ પ્રભુ ગાંગેયસે કહતેહૈં કિ 'સે
તેણદ્વેણ ગંગેયા ! એવ બુદ્ધઃ જાવ સઑ વેમાણિયા ચયંતિ, નો અસઑ
વેમાણિયા ચયંતિ ' હસી કારણ હે ગાંગેય ! મને એસા કહા હૈ કિ વિદ્ય-
માન નૈરયિકાદિ વૈમાનિકાન્તે જીવ ઉત્પન્ન હોતે હૈં, અમત્ યે ઉત્પન્ન
નહીં હોતે હૈં, નૈરયિકાદિ વાનવ્યન્તરાન્ત જીવ સદ્વસ્થાયુક્ત હુણ
હોકર હી ઉદ્વર્તના કરતે હૈં, અસદ્વસ્થા યુક્ત હુણ યે ઉદ્વર્તના નહીં કરતે
હૈં, હસી તરહસે સદ્વસ્થાપન્ન હુણ જ્યોતિષિક ઓર વૈમાનિક ચવતે હૈં
અસદ્વસ્થાસે યુક્ત હુણ યે નહીં ચવતે હૈં ।

અવ ગાંગેય ભગવાનકી અનિજાગિની જ્ઞાનવં-

આ રીતે મહાવીર પ્રભુએ પાર્શ્વનાથના શિદ્ધાન્ત ઠાગ ન પોતાના મનતુ
સમર્થન ક્યુ છે કારણ કે પાર્શ્વનાથ અર્હતે લોકને શાશ્વત કયાં લેવાથી
એ વાત પણ સિદ્ધ થાય છે કે વિદ્યમાન નારકાદિ એવા જ નરકમાં ઉપન્ન
થાય છે એટલે કે પહેલા નારકાદિનુ અસ્તિત્વ ત્યાં ગ્રેહુ હોય
ત્યારે જ અન્ય નારકાદિની ત્યા ઉત્પત્તિ થય છે, ઉદ્વર્તના થાય છે અને
મ્યવન થાય છે હવે આ વિષયનો ઉપસંહાર કરના મહાવીર પ્રભુ ગાંગેયને
કહે છે કે " સે તેણદ્વેણ ગંગેયા ! એવં બુદ્ધઃ જાવ સઑ વેમાણિયા ચયંતિ,
નો અસઑ વેમાણિયા ચયંતિ ' હે ગાંગેય ! તે કારણ મેં એટલું કહ્યું છે
કે વિદ્યમાન નારકાદી વૈમાનિક પર્યાન્તના એવે ઉત્પન્ન થાય છે, અસ્તિત્વ ન
નારકોદી વૈમાનિક પર્યાન્તના એવે ઉત્પન્ન થતા નહીં વિદ્યમાન નરકો રીતે
વ્યતર સુધીના એવા ઉદ્વર્તના કરે છે, અસ્તિત્વ નરકોદી વાનવ્યન્તર રીતે
એવા ઉદ્વર્તના કરતા નથી વિદ્યમાન વૈમાનિકો અને અસ્તિત્વ નરકો
અવિદ્યમાન વૈમાનિકો અને અસ્તિત્વ નરકો નથી

अथ गाङ्गेयो भगवतोऽतिशायिनीं जाव संपदं संभावयन् प्राह—‘सयं भंते ।’
 इत्यादि । सयं भंते ! एवं जाणह उदाहु असयं ’ हे भदन्त ! किं स्वयम् आत्मनैव
 एवं पूर्वोक्तप्रकारकवस्तु जानासि वेत्सि ? उताहो अथवा किम् अस्वयम् नात्म-
 नैव अपितु परतो जानासि ? तथा ‘असोच्चा एते एवं जाणह, उदाहु सोच्चा’
 किम् अश्रुत्वा आगमानपेक्षन् एतदेवं जानासि ? ’ उताहो अथवा किं श्रुत्वा
 पुरुषान्तरवचनमाकर्ण्य आगमत इत्यर्थः जानासि ? । पूर्वोक्तप्रकारकवस्तुस्वरूप
 माह—‘सओ नेरइया उववज्जंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ
 वेमाणिया चयंति ? ’ यत् सन्त एव नैरयिका उपपद्यन्ते, नो असन्तो नैरयिका
 उपपद्यन्ते, यावत्-सन्तो भवनपत्यादि वैमानिकान्ता उपपद्यन्ते नो असन्त उप-
 पद्यन्ते इति ॥ एवमेव सन्तो नैरयिकादि वानव्यन्तरपर्यन्ता उद्वर्तन्ते, नो असन्त
 उद्वर्तन्ते, तथैव सन्त एव ज्योतिषिकवैमानिकाच्यवन्ते, नो असन्तच्यवन्ते ?

पत्तिको जानकर उनसे पूछते हैं ‘सयं भंते । एवं
 जाणह, उदाहु असयं’ हे भदन्त । नैरयिकादि पूर्वोक्त पदार्थ जिस
 स्वभावसे युक्त आपने कहे हैं—वे ऐसे ही हैं यह बात आप स्वयं
 जानते हैं—या दूसरोंके कहनेसे जानते हैं ? तथा ‘असोच्चा एए एव
 जाणह उदाहु सोच्चा’ ये सब ऐसे ही हैं यह बिना आगमके आप
 जानते हैं, अथवा आगमसे जानते हैं ? कि ‘सओ नेरइया उवव-
 ज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति जाव सओ वेमाणिया चयंति,
 नो असओ वेमाणिया चयंति’ इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘गंगेया !
 सयं एए एवं जाणामि, णो असयं, असोच्चा एए एवं जाणामि नो
 सोच्चा’ हे गांगेय ! केवलज्ञानसे युक्त होनेके कारण, तथा सर्वज्ञ
 होनेके कारण मैं पूर्वोक्त नैरयिकादि पदार्थ पूर्वोक्त प्रकारवाले हैं वह

गांगेय अणुगारने। प्रश्न—“सयं भंते । एवं जाणह, उदाहु असयं ?”

असोच्चा एए एवं जाणह, उदाहु, सोच्चा—सओ नेरइया उववज्जंति, नो
 असओ नेरइया उववज्जंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया
 चयंति” हे भदन्त ! नारक आदि ज्ञेयाना उत्पाद, उद्वर्तना आदि विषेनी
 ने वात आपे कही ते वात शुं आप स्वयं ज्ञेया छे ? ते वात आप
 आगमनी सहायता बिना ज्ञेया छे, के आगमनी मददथी ज्ञेया छे ?

भट्टापीर प्रभुने। उत्तर—“गंगेया ! सयं एए एव जाणामि, णो असयं,
 असोच्चा, एए एवं जाणामि नो सोच्चा—सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ
 नेरइया उववज्जंति” इत्यादि. हे गांगेय ! केवलज्ञानथी युक्त होवाथी तथा
 सर्वज्ञ होवाथी पूर्वोक्त नारकदि ज्ञेय। पूर्वोक्त स्वभाववाणा होय छे ओ

इति। भगवानाह—‘गंगेया ! त्वयं एवं जानामि, नो असय, असोच्चा एते एवं जानामि, नो सोच्चा’ हे गाङ्गेय ! स्वयम् आत्मनैव न परतोऽनुमानादितः केवलज्ञानिन्यात् सर्वज्ञत्वात् तदेवं पूर्वोक्तप्रकारकं वस्तु जानामि, नो अस्वयम् परतो जानामि, अश्रुत्वा—एतदेवं जानामि, नो श्रुत्वा न पुरुषान्तरवचनमाकर्ण्य जानामि, यत्—‘सओ नेरइया उववज्जति, नो अमओ नेरइया उववज्जति’ इत्यादि।

गाङ्गेयः पृच्छन्ति—‘से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चं तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ?’ हे भदन्त ! तत् केनार्येन एवमुच्यते—तदेव पूर्वोक्तरीत्यैव यावत् सन्तो नैरयिकादि वैमानिकान्ता उपपद्यन्ते नो अमन्न उपपद्यन्ते ? इत्यादि। भगवानाह—‘गंगेया ! केवलीं पुरत्थिमेणं मियपि जाणइ, अमिय पि जाणइ दाहिणेणं, एवं जहा सददुद्दसए जाव निव्वुडे नाणे केवल्लिस्स’ हे गाङ्गेय !

स्वयं जानता हू परकी सहायतासे नहीं जानता हूं, और न पुन्यन्तरके वचनोंको सुन करके इन पदार्थोंको मैं पूर्वोक्त स्वभावसे युक्त जानता हूं, किन्तु बिना सुने अपने आपही इन नैरयिकादि पदार्थोंको पूर्वोक्त स्वभाववाले जानता हूं ‘सओ नेरइया उववज्जति, नो अमओ नेरइया उववज्जति’ इत्यादि।

अथ गांगेय प्रभुसे ऐसी पूछते हैं—‘से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चं तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति’ हे भदन्त ! ऐसा आप किस कारणसे कहते हैं कि मैं इन नैरयिकादि पदार्थोंको पूर्वोक्त स्वभावसे युक्त स्वयं जानता हू परके वचनादिकोंको सुनकरके नहीं जानता हूं इत्यादि। इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं ‘गंगेया’ हे गांगेय ! ‘देवलीं पं पुरत्थिमेणं मियं पि जाणइ, अमिय पि जाणइ, दाहिणेणं पण सददुद्दसए जाव निव्वुडे नाणे केवल्लिस्स’ केवलजानी पूर्व दिशाओं

वात हू स्वयं लक्ष्मी शङ्ख मु—ने लक्ष्मी भाटे गंगे स्वयं लक्ष्मी उदायता लक्ष्मी पदार्थ लक्ष्मी। ये वात स्वयं पुन्येना वदने गंगे, इसी बिना गंगे लक्ष्मी लक्ष्मी वात हू देवजाननी देली—स्वयं शङ्ख मु

गांगेया ३५—‘से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चं तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ?’ हे भदन्त ! ऐसा आप कहते हैं, मैं वुच्चं हू हे गांगेया लक्ष्मी हू पूर्वोक्त स्वयं लक्ष्मी लक्ष्मी, जो, स्वयं लक्ष्मी लक्ष्मी बिना लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी

भगवान् ३६ ने नि — ‘गंगेया !’ हे गांगेया ! ‘देवलीं पं पुरत्थिमेणं मियं पि जाणइ, अमिय पि जाणइ, दाहिणेणं पण सददुद्दसए जाव निव्वुडे नाणे केवल्लिस्स’ केवलजानी पूर्व दिशाओं

अथ गाङ्गेयो भगवतोऽतिशायिनीं जाव संपदं संभावयन् प्राह—‘सयं भंते ।’
 इत्यादि । सयं भंते ! एवं जाणह उदाहु असयं ’ हे भदन्त ! किं स्वयम् आत्मनैव
 एवं पूर्वोक्तप्रकारकवस्तु जानासि वेत्सि ? उताहो अथवा किम् अस्वयम् नान्म-
 नैव अपितु परतो जानासि ? तथा ‘असोच्चा एते एवं जाणह, उदाहु सोच्चा ’
 किम् अश्रुत्वा आगमानपेक्षन् एतदेवं जानासि ? ’ उताहो अथवा किं श्रुत्वा
 पुरुषान्तरवचनमाकर्ण्य आगमत इत्यर्थः जानासि ? । पूर्वोक्तप्रकारकवस्तुस्वरूप
 माह—‘सओ नेरइया उववज्जंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ
 वेमाणिया चयंति ? ’ यत् सन्त एव नैरयिका उपपद्यन्ते, नो असन्तो नैरयिका
 उपपद्यन्ते, यावत्-सन्तो भवनपत्यादि वैमानिकान्ता उपपद्यन्ते नो असन्त उप-
 पद्यन्ते इति ॥ एवमेव सन्तो नैरयिकादि वानव्यन्तरपर्यन्ता उद्वर्तन्ते, नो असन्त
 उद्वर्तन्ते, तथैव सन्त एव ज्योतिषिकवैमानिकाच्यवन्ते, नो असन्तच्यवन्ते ?

पत्तिको जानकर उनसे पूछते हैं ‘सयं भंते । एवं
 जाणह, उदाहु असयं ’ हे भदन्त ! नैरयिकादि पूर्वोक्त पदार्थ जिस
 स्वभावसे युक्त आपने कहे हैं—वे ऐसे ही हैं यह बात आप स्वयं
 जानते हैं—या दूसरोंके कहनेसे जानते हैं ? तथा ‘असोच्चा एए एव
 जाणह उदाहु सोच्चा ’ ये सब ऐसे ही हैं यह बिना आगमके आप
 जानते हैं, अथवा आगमसे जानते हैं ? कि ‘सओ नेरइया उवव-
 ज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति जाव सओ वेमाणिया चयंति,
 नो असओ वेमाणिया चयंति ’ इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘गंगेया !
 सयं एए एवं जाणामि, नो असयं, असोच्चा एए एवं जाणामि नो
 सोच्चा ’ हे गांगेय ! केवलज्ञानसे युक्त होनेके कारण, तथा सर्वज्ञ
 होनेके कारण मैं पूर्वोक्त नैरयिकादि पदार्थ पूर्वोक्त प्रकारवाले हैं वह

गांगेय आशुगारनो प्रश्न—“सयं भंते ! एवं जाणह, उदाहु असयं ? ”
 असोच्चा एए एवं जाणह, उदाहु, सोच्चा—सओ नेरइया उववज्जंति, नो
 असओ नेरइया उववज्जंति, जाव सओ वेमाणिया चयंति, नो असओ वेमाणिया
 चयंति” हे भदन्त ! नारक आदि श्रुतेना उत्पाद, उद्वर्तना आदि विषेनी
 ने बात आपे कही ते बात शुं आप स्वयं ज्ञाते छे ? ते बात आप
 आगमनी सहायता बिना ज्ञाते छे, के आगमनी मददथी ज्ञाते छे ?

भडावीर प्रभुनो उत्तर—“गंगेया ! सयं एए एव जाणामि, नो असयं,
 असोच्चा, एए एवं जाणामि नो सोच्चा—सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ
 नेरइया उववज्जंति” इत्यादि. हे गांगेय ! केवलज्ञानथी युक्त होवाथी तथा
 सर्वज्ञ होवाथी पूर्वोक्त नारकादि श्रुते पूर्वोक्त स्वभाववाणा होय छे ओ

इति । भगवानाह—‘गंगेया ! सयं एवं जानामि, नो असयं, असोच्चा एते एवं जानामि, नो सोच्चा ’ हे गाङ्गय । स्वयम् आत्मनैव न परतोऽनुमानादितः केवलज्ञानित्वात् सर्वज्ञत्वात् एतदेवं पूर्वोक्तप्रकारकं वस्तु जानामि, नो अस्वयम् परतो जानामि, अश्रुत्वा—एतदेवं जानामि, नो श्रुत्वा न पुरुषान्तरवचनमाकर्ण्य जानामि, यत्—‘सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति ’ इत्यादि ।

गाङ्गेयः पृच्छन्ति—‘से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ? ’ हे भदन्त ! तत् केनार्थेन एवमुच्यते—तदेव पूर्वोक्तरीत्यैव यावत् सन्तो नैरयिकादि वैमानिकान्ता उपपद्यन्ते. नो असन्त उपपद्यन्ते ? इत्यादि । भगवानाह—‘गंगेया ! केवलीणं पुरत्थिमेणं मियपि जाणइ, अमियं पि जाणइ दाहिणेणं, एवं जहा सददुद्देसए जाव निव्वुडे नाणे केवलिरस ’ हे गाङ्गेय ।

स्वयं जानता हूं परकी सहायतासे नहीं जानता हूं, और न पुरुषान्तरके वचनोंको सुन करके इन पदार्थोंको मैं पूर्वोक्त स्वभावसे युक्त जानता हूं, किन्तु बिना सुने अपने आपही इन नैरयिकादि पदार्थोंको पूर्वोक्त स्वभाववाले जानता हूं ‘सओ नेरइया उववज्जंति, नो असओ नेरइया उववज्जंति ’ इत्यादि ।

अब गांगेय प्रभुसे ऐसा पूछते हैं—‘से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ तं चेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ’ हे भदन्त ! ऐसा आप किस कारणसे कहते हैं कि मैं इन नैरयिकादि पदार्थोंको पूर्वोक्त स्वभावसे युक्त स्वयं जानता हू परके वचनादिकोंको सुनकरके नहीं जानता हूं इत्यादि । इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं ‘गंगेया’ हे गांगेय ! ‘केवली णं पुरत्थिमेणं मियं पि जाणइ, अमियं पि जाणइ, दाहिणेणं एवं सददुद्देसए जाव निव्वुडे नाणे केवलिरस ’ केवलज्ञानी पूर्व दिशामें

वात हुं स्वयं जलणी शकुं छुं—ते जलुवा भाटे भारे अन्यनी सहायता लेवी पडती नथी. ओ वात अन्य पुरुषोना वयने श्रवणु कयां विना भागी जते न ओ अधी वात हुं देवज्ज्ञानथी देणी—समल शकुं छुं.

गांगेयेना प्रश्न—“से केणट्ठेण भंते ! एवं वुच्चइ तचेव जाव नो असओ वेमाणिया चयंति ? ” हे भदन्त ! आप शां करणे ओवुं कडे छो के आप नारकादि पदार्थना पूर्वोक्त स्वभावने स्वयं जलणे छो, अन्यनां वयने श्रवणु कयां विना आप जते न आ अधुं जलणे छो ? इत्यादि.

भडावीर प्रभुने उत्तर—“गंगेया ! ” हे गांगेय ! “केवलीणं पुरत्थिमेणं मियं पि जाणइ, अमियं पि जाणइ, दाहिणेणं एव जहा सददुद्देसए जाव निव्वुडे नाणे केवलिरस ” देवलज्ञानी पूर्वभां भयादित वस्तुने पणु जलणे छे

કેવલી કેવલજ્ઞાની સ્વલુ પૌરસ્ત્યે પૂર્વદિશિ મિતમપિ મર્યાદિતમપિ જાનાતિ, અમિ-
તમપિ અમર્યાદિતમપિ જાનાતિ, દક્ષિણેન દક્ષિણસ્યાં દિશિ એવં પૂર્વોક્તરીત્યૈવ
યથા શબ્દોદ્દેશકે પશ્ચમશતકે ચતુર્થોદ્દેશકે इत्यर्थः યાવત્ મિતમપિ મર્યાદિત-
મપિ જાનાતિ અમિતમપિ અમર્યાદિતમપિ જાનાતિ इत्यादि સર્વવિષયકં નિર્વૃત્તં
નિષ્પન્નં જ્ઞાનં કેવલિનો ભવતિ । તદુપસંહરન્નાહ-‘ સે તેણદ્દેણં ગંગેયા । એવં
બુચ્છ-તં ચેવ જાવ નો અસઓ વેમાણિયા ચયંતિ ’ હે ગાંગેય ! તત્ તેનાર્થેન
એવમુચ્યતે યત્-તદેવ પૂર્વોક્તવદેવ યાવત્ સન્તો નૈરયિકાદિ વૈમાનિકાન્તા
ઉપપદ્યન્તે, નો અસન્ત ઉપપદ્યન્તે, એવમેવ સન્તો નૈરયિકાદિ
વાનવ્યન્તરાન્તા ઉદ્વર્તન્તે, નો અસન્ત ઉદ્વર્તન્તે, તથૈવ સન્તો જ્યોતિષિકવૈમા-

મર્યાદિત વસ્તુકો બી જાનતા હૈ ઓર અમર્યાદિત વસ્તુકો બી જાનતા
હૈ, હસી પ્રકાર વહ દક્ષિણ દિશામેં બી મર્યાદિત ઓર અમર્યાદિત
વસ્તુકો જાનતા હૈ--કયોંકી ઉસ કેવલજ્ઞાનીકા કેવલજ્ઞાન મર્યાદિત
અમર્યાદિત દોનોં પ્રકારકી વસ્તુકો જાનતા હૈ હસ તરહ ઉસકા વહ
જ્ઞાન સર્વ વિષયવાલા હોતા હૈ । હસ વિષયકો પહિલે શબ્દોદ્દેશકમેં-
પંચમશતકમેં ચતુર્થોદ્દેશકમેં કહા જા ચુકાહૈ । ‘ સે તેણદ્દેણં ગંગેયા !
એવં બુચ્છહ, તં ચેવ જાવ નો અસઓ વેમાણિયા ચયંતિ ’ હસી કારણ
હે ગાંગેય ! મૈને એસા કહા હૈ કિ યે પૂર્વોક્ત નૈરયિકાદિ પદાર્થ પૂર્વોક્ત
સ્વભાવવાલે હૈં એસા મૈં સ્વયં જાનતા હુંં इत्यादि, અતઃ વિદ્યમાન નૈર-
યિકાદિ વૈમાનિકાન્ત પદાર્થ ઉત્પન્ન હોતે હૈં, અસદવસ્થાયુક્ત હોકર
યે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં હસી તરહસે નૈરયિકાદિ વાનવ્યન્તરાન્ત પદાર્થ

અને અમર્યાદિત વસ્તુને પણ જાણે છે, એજ પ્રમાણે દક્ષિણ દિશામાં પણ
તેઓ મર્યાદિત અને અમર્યાદિત, બન્ને પ્રકારની વસ્તુને જાણે છે આ રીતે
તેમનું જ્ઞાન સર્વ વિષયને સમજનારું હોય છે આ વિષયનું પાંચમાં શત
કના “શબ્દોદ્દેશક” નામના એથા ઉદ્દેશકમાં આગળ પ્રતિપાદન કરવામાં
આવ્યું છે. તેા તે સમસ્ત કથન અહીં ગ્રહણ કરવું. “ સે તેણેણં ગંગેયા !
એવં બુચ્છહ, તં ચેવ જાવ નો અસઓ વેમાણિયસ ચયંતિ ” હે ગાંગેય ! તે
જ્ઞાતે મે એવુ કહ્યુ છે કે પૂર્વોક્ત નારકાદિ પદાર્થો પૂર્વોક્ત સ્વભાવવાળાં
છે એવું હું સ્વયં જાણુ છું इत्यादि.

તેથી વિદ્યમાન નારકાથી લઈને વૈમાનિકા પર્યન્તના છવેા ઉત્પન્ન થાય
છે, અવિદ્યમાન નારકાદિ છવેા ઉત્પન્ન થતા નથી, નારકાદિ છવેાનેા સદ્ભાવ
રહે એવી રીતે જ નારકાદિ છવેાની ઉદ્ધર્તના થયા કરી હોય છે તેમનેા

નિકાચ્યવન્તે, નો અસન્તચ્યવન્તે । અથ ગાંગેયઃ પ્રકારાન્તેણ પૃચ્છતિ-‘ સયં મંતે । નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ, અસયં નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ ? ’ હે હે ભદન્ત ! કિં સ્વયમેવ આત્મનૈવ નૈરયિકા નૈરયિકેષુ ઉપપદ્યન્તે, કિંવા અસ્વયં-નાત્મનૈવ અપિતુ ઈશ્વરપારતન્ત્ર્યાદિનૈવ નૈરયિકા નૈરયિકેષુ ઉપપદ્યન્તે : તથા વોક્તુમ્—

‘ અજ્ઞો જન્તુરનીશોડયમાત્મનઃ સુખદુઃખયોઃ ।

ઈશ્વરપ્રેરિતો ગચ્છેત્ સ્વર્ગં વા શ્વભ્રમેવ વા ॥ ૧૧ ॥

સદવસ્થાપન્ન હુણ હી ઉદ્ધર્તન કરતે હૈં, અસદ્અવસ્થાયુક્ત હુણ હોકર ઉદ્ધર્તન નહીં કરતે હૈં, ઇસી તરહસે વિદ્યમાન જ્યોતિષિકા ઓર વૈમાનિક ચલતે હૈં, અવિદ્યમાન ચે ચલતે નહીં હૈં । અથ ગાંગેય પ્રકારાન્તરસે ઇસી વિષયકો પ્રશ્નસે પૂછતે હૈં-‘ સયં મંતે । નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ, અસયં નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ ’ હે ભદન્ત ! નૈરયિક નૈરયિકોંમેં જો ઉત્પન્ન હોતે હૈં સો કયા વે અપને આપ ઉનમેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં યા ઈશ્વરકી પ્રેરણા આદિસે ઉનમેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં જૈસા કિ અન્ય સિદ્ધાન્તકારોંને કહા હૈ—

અજ્ઞો જન્તુરનીશોડયમાત્મનઃ સુખદુઃખયોઃ ।

ઈશ્વરપ્રેરિતો ગચ્છેત્ સ્વર્ગં વા શ્વભ્રમેવ વા ॥ ૧૧ ॥

યહ પ્રાણી અપને સુખ દુઃખકે ભોગનેમેં અપને આપ અસમર્થ હૈ ઇસે સુખ દુઃખ ઈશ્વર ભુગવાના હૈ । અતઃ ઉનકી પ્રેરણાકે અનુસારહી યહ જીવ સ્વર્ગમેં જાતા હૈ ઓર નરકમેં જાતા હૈ ।

ખિલકુલ સદ્ભાવ ન રહે એવી રીતે નારકાદિની ઉદ્ધર્તના થતી નથી એજ પ્રમાણે જ્યોતિષિકા અને વૈમાનિકોનો સદ્ભાવ રહે એવી રીતે જ જ્યોતિષિકા અને વૈમાનિકોનું સ્થવન થાય છે, તેમનો સદ્ભાવ ન રહે એવી રીતે તે સ્થવન થતું નથી હવે ગાંગેય પ્રકારાન્તરથી એજ વિષયને અનુલક્ષીને આ પ્રમાણે પૂછે છે-“ સયં મંતે ! નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ, અસયં નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ ? ” હે ભદન્ત ! નરકોમા જે નારકો ઉત્પન્ન થાય છે તે શું સ્વયં પોતાની જાતે જ ઉત્પન્ન થાય છે કે અસ્વયં (ઈશ્વરની પ્રેરણા આદિથી) ઉત્પન્ન થાય છે ? અન્ય સિદ્ધાન્તકારોએ કહ્યું છે કે—

“ અજ્ઞો જન્તુરનીશોડયમાત્મનઃ સુખદુઃખયોઃ ।

ઈશ્વરપ્રેરિતો ગચ્છેત્ સ્વર્ગં વા શ્વભ્રમેવ વા ॥ ૧૧ ॥

“ આ જીવ પોતાના સુખદુઃખને ભોગવવામાં પોતે તેા અસમર્થ છે. તેને સુખદુઃખ ઈશ્વર ભોગવાવે છે ઈશ્વરની ઈચ્છા પ્રમાણે જ જીવ સ્વર્ગ અથવા નરકમાં જાય છે ”

મગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! સયં નેરહયા નેરહણસુ ઉવવજ્જંતિ, નો અસયં નેરહયા નેરહણસુ ઉવવજ્જંતિ ’ હે ગાંગેય ! સ્વયમેવ આત્મનૈવ નૈરયિકા નૈરયિકેષુ ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ ईश्वरपारतन्त्र्यादेः नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते, કાલાદિ કારણકલાપવ્યતિરિક્તસ્ય ईश्वरस्य युक्तिभिर्विचार्यमाणस्यासिद्धत्वात् । ગાંગેયઃ પૃચ્છતિ—‘ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્છહ જાવ ઉવવજ્જંતિ ? ’ હે મદન્ત ! તત્ કેનાર્થેન એવમુચ્યતે—યાવત્—સ્વયમેવ નૈરયિકા નૈરયિકેષુ ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ ઉપપદ્યન્તે ઇતિ ? મગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! કમ્મોદણં કમ્મગુરુયત્તાણ, કમ્મમારિયત્તાણ, કમ્મગુરુસંમારિયત્તાણ ’ હે ગાંગેય ! કર્મોદયેન કર્મણા મુદ્ધિતત્વેન, કિંતુ નહિ કેવલં કર્મોદયમાત્રેણ નૈરયિકેષુ ઉત્પદ્યતે કેવલિનામપિ

इस प्रश्नके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘ गंगेया ’ हे गांगेय ! ऐसी बात नहीं है ‘ सयं नेरहया नेरहणसु उववज्जंति, नो असयं नेरहया नेरहणसु उववज्जंति ’ नैरयिक अपने आपही नैरयिकोंमें उत्पन्न होते हैं, ईश्वरकी प्रेरणा आदिसे वे वहाँ उत्पन्न नहीं होते हैं । क्यों कि कालादि कारणकलापसे भिन्न ईश्वर स्वतंत्र पदार्थ है यह बात जब युक्तियों द्वारा विचारित होती है—तब उसकी प्रतिष्ठा स्थापित नहीं होती है। अब गांगेय प्रभुसे ऐसा पूछते हैं—‘ से केणद्वेणं मंते ! एवं वुच्चह जाव उववज्जंति ’ हे मदन्त ! ऐसा आप किस कारणसे कहते हैं कि नैरयिक अपने आपही नैरयिकोंमें उत्पन्न होते हैं—ईश्वरकी प्रेरणादि से वे वहाँ उत्पन्न नहीं होते हैं ? इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘ गंगेया ! कम्मोदणं कम्मगुरुयत्ताण, कम्ममारियत्ताण, कम्मगुरुसंमारिय-

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! એવી ડોઠ વાત નથી પણ “ સય નેરહયા નેરહણસુ ઉવવજ્જંતિ, નો અસયં નેરહયા નેરહણસુ ઉવવજ્જંતિ ” નારકો પોતાની બંતે જ નારકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, ઈશ્વરની પ્રેરણા આદિ કાણે તેઓ ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી, કારણ કે કાલાદિ કારણ કલાપથી બિન્ન ઈશ્વર સ્વતંત્ર પદાર્થ છે એ વાત યુક્તિઓ (દલીલો) દ્વારા પુરવાર થઈ શકતી નથી

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્છહ, જાવ ઉવવજ્જંતિ ” હે મદન્ત ! આપ શા કાણે એવું કહે છે કે નારકો પોતાની બંતે જ નારકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે—ઈશ્વરની પ્રેરણા આદિથી તેઓ ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! ” હે ગાંગેય ! “ કમ્મોદણં, કમ્મગુરુયત્તાણ, કમ્મમારિયત્તાણ, કમ્મગુરુસંમારિયત્તાણ, અસુમાણં કમ્માણં ઉદણં,

કર્મોદયસ્ય સદ્ભાવાદત આહ-કર્મગુરુકતયા, કર્મણાં ગુરુકતા કર્મગુરુકતા તયા, કર્મભારિકતયા, ભારોઽરિત ઇવાં તાનિ ભારિકાણિ તદ્ભાવો ભારિકતા કર્મણાં ભારિકતા કર્મભારિકતા તયા ચેત્યર્થઃ, તથાવ મહદપિ કિન્ચિદ્લપમારં દૃષ્ટં તથા-વિધમારમપિ ચ કિન્ચિદમહદિત્યતઆહ-કર્મગુરુસંભારિકતયા, ગુરોઃ સંભારિકસ્ય ચ ભાવો ગુરુસંભારિકતા, ગુરુતા સંભારિકતા ચેત્યર્થઃ, કર્મણાં ગુરુસંભારિકતા કર્મગુરુસંભારિકતા તયા અતિ પ્રકર્ષાવસ્થયા इत्यर्थः एतच्च उपर्युक्तं त्रयं शुभ-कर्मापेक्षयाऽपि स्यादत आह-‘असुभाणं कम्माणं उदणं असुभाण कम्माण विवागेणं, असुभाणं कम्माणं फलविवागेणं’ अशुभानां कर्मणाम् उदयेन, उद-यश्च कर्मणां प्रदेशतोऽपि स्यात् अतआह-अशुभानां कर्मणां विपाकेन, विपाकश्च यथावद्वरसानुभूतिः, स च मन्दोऽपि स्यादतआह-अशुभानां कर्मणां फलविपा-केन, फलस्यालालुकादेरिव विपाको विपच्यमानता रसप्रकर्षावस्थाफलविपाक-स्तेनेत्यर्थः, ‘सयं नेरइया नेरइएसु उववज्जति, नो असयं नेरइया नेरइएसु

त्ताए’ असुभाणं કમ્માણં ઉદણં, અસુભાણં કમ્માણં વિવાગેણં, અસુ-ભાણં કમ્માણં ફલવિવાગેણં સયં નેરઇયા નેરઇએસુ ઉવવજ્જંતિ-નો અસયં નેરઇયા નેરઇએસુ ઉવવજ્જંતિ’ હે ગાંગેય ! કર્મોંકે ઉદય હોનેસે, કર્મોંકી ગુરુકતા હોનેસે કર્મોંકી ભારિકતા હોનેસે, અશુભ કર્મોંકે ઉદયસે, અશુભ કર્મોંકે વિપાકસે, અશુભ કર્મોંકે ફલવિપાકસે નૈરયિક નૈરયિકોંમેં સ્વયં ઉત્પન્ન હોતે હેં, ઈશ્વરકો પ્રેરણા આદિસે વે વહાં ઉત્પન્ન નહીં હોતે હેં । યહાં પર સૂત્રકારને જો નૈરયિકોંકે નૈરયિ-કોંમેં ઉત્પન્ન હોનેમેં કર્મોદયાદિ કારણ પ્રકટ કિયે હેં સો ડનકી સાર્થકતા હસ પ્રકારસે હૈ-કર્મોદયસે નૈરયિક નૈરયિકોંમેં ઉત્પન્ન હોતે હેં ઇતને કહને માત્રસે નૈરયિકોંમેં ઉત્પન્ન હોના ડનકા સિદ્ધ નહીં

અસુભાણં કમ્માણ વિવાગેણ, અસુભાણં કમ્માણ ફલવિવાગેણં સય નેરઇયા નેરઇએસુ ઉવવજ્જંતિ નો અસય નેરઇયા નેરઇએસુ ઉવવજ્જંતિ” હે ગાંગેય । કર્મોના ઉદય થવાથી, કર્મોની ગુરુતાથી કર્મોના ભારેપણથી, અશુભ કર્મોના ઉદયથી, અશુભ કર્મોના વિપાકથી અને અશુભ કર્મોના ફલવિપાકથી નારકો નરકોમાં સ્વયં ઉત્પન્ન થાય છે, ઈશ્વરની પ્રેરણા આદિથી તેઓ ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી. અહીં સૂત્રકારે નારકોના નરકોમાં ઉત્પન્ન થવામાં કર્મોદય આદિ જે કારણો પ્રકટ કર્યા છે તેની સાર્થકતા આ પ્રમાણે સમજાવી શકાય—

“ કર્મોદયથી નારકો નરકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, ” આટલું જ કારણ આપવાથી નરકોમાં તેમની ઉત્પત્તિ થવાનું કારણ સિદ્ધ થતું નથી નરકોમાં

હોતા હૈ ક્યોંકિ કર્મોદય તો કેવલિયોંકો ભી હોતા હૈ—અતઃ ઉન્હેં ભી વહાં ઉત્પન્ન હોનેકા પ્રસંગ પ્રાપ્ત હોગા સો ઇસકી નિવૃત્તિકે લિયે “ કર્મગુરુકતયા ” એસા દૂસરા વિશેષણ દિયા હૈ, કેવલિયોંમેં કર્મોદય હોને પરમ્મી વહ કર્મ ઉનમેં ગુરુરૂપસે નહીં હોતા હૈ અતઃ ઉનકી વહાં ઉત્પત્તિ નહીં હોતી હૈ । કર્મોંકી ગુરુતા હોને પર ભી પ્રાયઃ જીવ નરકોંમેં ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈ—અતઃ ઇસ વાતકી નિવૃત્તિકે લિયે “ કર્મગુરુસંભારિ-યત્તાણ ’ એસા કહા હૈ જિસ જીવમેં કર્મોંકા ભાર બહુત અધિક માત્રામેં હોતા હૈ વે જીવ નિયમસે નરકોંમેં ઉત્પન્ન હોતે હૈ । નરકોંમેં ઉત્પન્ન હોનેવાલે જીવોંમેં કર્મોંકા ભાર અપની પરાકાષ્ટાકો ઓ પાર કર દેતા । યહી સબ વાત ઇન વિશેષણોં દ્વારા પ્રકટકી ગઈ હૈ । અથવા ‘ કર્મ-ગુરુસંભારિયત્તાણ ’ ઇસ પદ દ્વારા સૂત્રકારને યહ વાત પ્રકટકી હૈ કિ કર્મોંકા વજન ઉનમેં કોઈ સામાન્ય રૂપમેં નહીં રહતા હૈ કારણ એસા ભી હોતા હૈ કિ જો વસ્તુ પ્રમાણમેં બહુત હોતી હૈ વહ તૂલાદિકકી તરહ ભારમેં અલ્પ ભારવાલી ભી હો સકતી હૈ । સો યે કર્મ ઇનમેં એસે નહીં હૈ, યે તો ઇનમેં બહુત અધિક ભારવાલે હોતે હૈ । ઇસી કારણ યે જીવ ઉસ પ્રકર્ષાવસ્થાપન્ન (ઉત્કૃષ્ટ કર્મોં કા ભાર હોને સે) ભારસે દબે હુણ હોકર નીચે અધોગતિરૂપ

ઉત્પન્ન થવા માટે કર્મોદયને જ કારણરૂપ માનવામાં આવે તો, કેવલીઓમાં પણ કર્મોદયનો સદ્ભાવ હોવાથી તેમની નરકોમાં ઉત્પત્તિ થવાની વાત માનવી પડે એવો પ્રસંગ ઉત્પન્ન થશે તેથી એવું ન બને માટે “ કર્મગુરુકતયા ” વગેરે કારણો આપવામાં આવેલ છે કેવલીઓમાં કર્મોદય હોવા છતાં પણ તે તેમનામાં ગુરુ રૂપે હોતો નથી, તેથી તેમની નરકોમાં ઉત્પત્તિ થતી નથી. કર્મોની ગુરુતા હોવા છતાં પણ કેટલીક વખત જીવ નરકોમાં ઉત્પન્ન થતો નથી, તેથી “ કર્મગુરુસંભારિયત્તાણ ” આ પદ દ્વારા એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે કર્મોના ભાર ઘણી જ અધિક માત્રામાં હોય તો જીવ નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે નરકોમાં ઉત્પન્ન થનારા જીવોના કર્મોના ભાર પરાકાષ્ટા વટાવી ગયો હોય છે, આ બધી વાત આ વિશેષણો દ્વારા પ્રકટ કરવામાં આવી છે અથવા “ કર્મગુરુસંભારિયત્તાણ ” આ પદ દ્વારા સૂત્રકારે એ વાત પ્રકટ કરી છે કે કર્મોનું વજન તેમનામાં સામાન્ય રૂપે હોતું નથી પણ અસામાન્ય થઈ ગયું હોય છે કારણ કે કેટલીક વખત એવું બને છે કે ૩ વગેરે વસ્તુઓ પ્રમાણમાં વધારે હોવા છતાં તેનું વજન ઓછું હોઈ શકે છે તે વાતની નિવૃત્તિને માટે તેમના કર્મોને ઘણું જ અધિક ભારયુક્ત કહ્યાં છે એવાં

नरकमें उत्पन्न हो जाते हैं । ये उपर्युक्त तीन विशेषण—“ कर्मोदय, कर्मभारिकता, कर्मगुरुसंभारिकता ” शुभ कर्मोंकी अपेक्षासे भी होते हैं—सो ये विशेषण यहां शुभ कर्मोंकी अपेक्षासे दिये गये गृहीत न हों—इसलिये सूत्रकारने ‘असुभाणं कम्माणं उदएणं, असुभाणं कम्माणं विवागेणं, असुभाणं कम्माणं फलविवागेणं ’ ऐसा कहा है । इन नारकोंको जो कर्मोदय होता है वह शुभ कर्मोंका उदय नहीं होता है किन्तु अशुभ कर्मोंकाही उदय होता है, कर्मोंका उदय प्रदेशकी अपेक्षासे भी हो सकता है, सां ऐसा उदय इनको नहीं है किन्तु विपाककी अपेक्षासे कर्मोंका उदय इनको है—अर्थात् इनको बद्ध कर्मोंके रसकी अनुभूति (अनुभव) होती रहती है । यह बद्धरसानुभूति इनके मन्द भी हो सकती है अतः ऐसी अनुभूति इनको नहीं होती है किन्तु अलावु—तूबडी आदिका विपाक जिस प्रकारसे अत्यंत अनिष्टकारक होता है उसी प्रकारसे इनके बद्ध कर्मोंका जो रसरूप विपाक है वह अत्यन्त अनिष्ट प्रकर्षावस्थावाला होता है— इन सब कारणोंके प्रभावसे नैरयिक अपने आप नैरयिकोंमें उत्पन्न होते हैं । ‘ नो असयं नेरइया नेरइएसु

અતિશય ભારે કર્મોના ભારથી દબાયેલો જીવ અધોગતિ રૂપ નરકમા ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. ઉપર્યુક્ત ત્રણ વિશેષણો-“ કર્મોદય, કર્મમારિકતા, કર્મગુરુ-સેમારિકતા ” શુભ કર્મોની અપેક્ષાએ પણ હોઈ શકે છે અહીં આ વિશેષણો શુભ કર્મોને લાગુ પડતા નથી પણ અશુભ કર્મોને લાગુ પડે છે એ પ્રકટ કરવાને માટે સૂત્રકારે “ અસુમાળં કમ્માણં ઉદ્દણં, અસુમાળં કમ્માણં વિવા-ગેણં, અસુમાળ કમ્માણં ફલવિવાગેણં ” આ પદોનો પ્રયોગ કર્યો છે તે નાર-કોના શુભ કર્મોના ઉદય થવાથી તેમને નરકમા ઉત્પન્ન થવું પડતું નથી પણ અશુભ કર્મોના ઉદયથી જ તેમને નરકમા ઉત્પન્ન થવું પડે છે. કર્મોના ઉદય પ્રદેશની અપેક્ષાએ પણ સંભવી શકે છે, પણ અહીં એવા ઉદયની વાત કરી નથી, અહીં તો વિપાકની અપેક્ષાએ કર્મોના ઉદય તેમને થયેલો બતાવ્યો છે એટલે કે તેમને બદ્ધકર્મોના રસની અતુભૂતિ થતી રહે છે તે બદ્ધરસાતુ-ભૂતિ મન્દ પણ હોઈ શકે છે. પરંતુ તેમને એવી મન્દ અતુભૂતિ થતી નથી પણ જેમ તૂળડી આદિનો વિપાક જેમ અત્યન્ત અનિષ્ટકારક હોય છે તેમ તેમના બદ્ધકર્મોનાં જે રસરૂપ વિપાક છે તે અત્યન્ત અનિષ્ટ પ્રકર્ષાવસ્થાવાળો હોય છે આ બધા કારણકલાપોના પ્રભાવથી નારકો પોતાની જાતે જ નર-કોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, “ નો અસ્ય નેરહ્યા નેરહ્યસુ ઉવવજ્જંતિ ” ધર્મરની

ઉવવજ્જંતિ ' સ્વયમેવ આત્મનૈવ નૈરયિકા નૈરયિકેષુ ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્
 ईश्वरपारतन्त्र्यादेः नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते तस्यैवासिद्धत्वेन तत्फलदान-
 सामर्थ्यस्य दूरापास्तत्वात् ! तदुपसंहरन्नाह—' से तेणद्वेणं गंगेया ! जाव उवव-
 ज्जंति ' हे गाङ्गेय ! तत् तेनार्थेन यावत् स्वयमेव नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते,
 नो अस्वयं नैरयिका नैरयिकेषु उपपद्यन्ते इति भावः । गाङ्गेयः पृच्छति—' सयं
 भंते ! असुरकुमारा पुच्छा ' ' हे भदन्त ! स्वयमेव आत्मनैव किम् असुरकुमारा
 असुरकुमारतया उपपद्यन्ते ? किंवा अस्वयमेव असुरकुमारा असुरकुमारतया उपप-
 द्यन्ते ? इति पृच्छा, भगवान्नाह—' गंगेया ! सयं असुरकुमारा जाव उववज्जंति '
 नो असयं असुरकुमारा जाव उववज्जंति, हे गाङ्गेय ! स्वयमेव असुरकुमारा

ઉવવજ્જંતિ ' ईश्वर प्रेरणादिसे नहीं । क्यों कि जब फल भोगानेवाले
 ईश्वरकी ही सत्ता सिद्ध नहीं है तब उसमें फलदानका सामर्थ्य कैसे माना
 जा सकता है । ' से तेणद्वेणं गंगेया ! जाव उववज्जंति ' अतः हे
 गाङ्गेय ! मैंने ऐसा कहा है कि यावत् नैरयिक नारकोंमें अपने आप
 उत्पन्न होते हैं—उन्हे वहां उत्पन्न करनेवाला उनके अशुभ कर्मोंका
 तीव्रतम उदयादिके सिवाय और कोई ईश्वर प्रेरणा आदि कारण नहीं है ।
 अब गाङ्गेय प्रभुसे ऐसा पूछते हैं—' सयं भंते ! असुरकुमारा पुच्छा '
 हे भदन्त ! असुरकुमार क्या अपने आपही असुरकुमार रूपसे उत्पन्न
 होते हैं ? या असुरकुमार रूपसे उन्हे कोई ईश्वर प्रेरणादि कारण उत्पन्न
 करता है ? इसके उत्तरमें प्रभुने उनसे ऐसा कहा—' गंगेया ! सयं असु-
 रकुमारा जाव उववज्जंति, नो असयं असुरकुमारा जाव उववज्जंति '
 हे गाङ्गेय ! असुरकुमार अपने आप असुरकुमार रूपसे उत्पन्न होते

પ્રેરણા આદિથી તેઓ ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી, કારણ કે ને ક્ષણ ભોગવનાર
 ઇશ્વરની જ સત્તા ને સિદ્ધ થતી ન હોય તો તે ઇશ્વરમાં 'ફલદાન કરવાનું'
 સામર્થ્ય કેવી રીતે માની શકાય !

“ સે તેણદ્વેણં ગંગેયા ઉવવજ્જંતિ ” હે ગાંગેય ! તે કારણે મેં એવું
 કહ્યું છે કે નારકો નરકોમાં સ્વયં ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, તેમના અશુભ કર્મોના
 તીવ્રતમ ઉદય સિવાય તેમને ત્યાં ઉત્પન્ન કરાવનાર ઇશ્વરપ્રેરણા આદિ કોઈ
 અન્ય કારણો હોતા નથી

ગાંગેય આશ્ચર્યગ્રસ્તો પ્રશ્ન—“ સયં ભંતે ! અસુરકુમારા પુછ્છા ” હે
 ભદન્ત ! અસુરકુમારો શું પોતાની જાતે જ અસુરકુમાર રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે ?
 કે ઇશ્વર પ્રેરણા આદિ કારણે તેઓ ત્યાં ઉત્પન્ન થાય થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ” હે ગાંગેય ! “ સયં અસુરકુમારા

યાવત્ અસુરકુમારતયા ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ અસુરકુમારા યાવત્ અસુરકુમાર-
તયા ઉપાદ્યન્તે । ઉચ્ચયુક્તેઃ ગાઙ્ગેયઃ કારણં પૃચ્છતિ—‘ સે કેળદ્વેળં તં ચેવ જાવ
ઉવવજ્જન્તિ ? ’ હે ભદન્ત ! તત્ કેનાર્થેન તદેવ પૂર્વોક્તવદેવ યાવત્ સ્વયમેવ
અસુરકુમારા અસુરકુમારતયા ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ અસુરકુમારા અસુરકુમારતયા
ઉપપદ્યન્તે ? ભગવાનાહ—‘ ગંગેયા ! કમ્મોદણં કમ્મોવસમેળ કમ્મવિગઈં, કમ્મ-
વિસોદીં, કમ્મવિસુદ્ધીં ’ હે ગાઙ્ગેય ! કર્મોદયેન અસુરકુમારોચિતકર્મણામુદયેન,
સામાન્યતઃ કર્મોપશમેન અશુભકર્મણામુપશમેન, કર્મવિગત્યા—અશુભાનાં કર્મણાં
વિગત્યા સ્થિત્યપેક્ષયા વિગમેન, કર્મવિશોધ્યા રસાપેક્ષયા અશુભાનાં કર્મણાં
વિશોધ્યા, કર્મવિશુદ્ધયા પ્રદેશાપેક્ષયા અશુભાનાં કર્મણાં વિશુદ્ધયા ‘ સુમાળં કમ્માળં
ઉદણં, સુમાળં કમ્માળં વિવાગેળં, સુમાળં કમ્માળં ફલવિવાગેળં સયં અસુરકુ-

હૈં, ઉન્હે અસુરકુમાર રૂપસે ઉત્પન્ન કરનેલાલા કોઈ ઈશ્વર નહીં હૈ ।
અચ ગાંગેય ! ‘ સે કેળદ્વેળં મતે ! તં ચેવ જાવ ઉવવજ્જન્તિ ’ પ્રશ્નસે
એસા પૂછતે હૈં કિ હે ભદન્ત ! એસા આપ કિસ કારણસે કહતે હૈં કિ
અસુરકુમાર અસુરકુમાર રૂપસે અપને આપ ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઉન્હે અસુ
રકુમાર રૂપસે ઈશ્વર ઉત્પન્ન નહીં કરતા હૈ ? હસકે ઉત્તરમૈં પ્રશ્ન કહતે
હૈં—‘ ગંગેયા ! કમ્મોદણં, કમ્મોવસમેળં, કમ્મવિગઈં, કમ્મવિસો-
દીં, કમ્મવિસુદ્ધીં ’ હે ગાંગેય ! અસુરકુમારોચિત કર્મોંકે ઉદયસે,
અશુભ કર્મોંકે સામાન્યતઃ ઉપશમસે, અશુભ કર્મોંકે સ્થિતિકી અપેક્ષા
લેકર વિગમસે, રસકી અપેક્ષા લેકર અશુભ કર્મોંકી વિશુદ્ધિસે હસ
તરહ શુભ કર્મોંકે ઉદયસે, શુભ કર્મોંકે વિપાકસે અર્થાત્ યથાબદ્ધ-

જાવ ઉવવજ્જન્તિ, નો અસયં અસુરકુમારા જાવ ઉવવજ્જન્તિ ” અસુરકુમારો
પોતાની જાતે જ અસુરકુમાર રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે, ઇશ્વરની પ્રેરણાથી તેઓ
ત્યા ઉત્પન્ન થતા નથી.

ગાંગેયનો પ્રશ્ન—“ સે કેળદ્વેળં મતે ! તં ચેવ જાવ ઉવવજ્જન્તિ ” હે ભદન્ત !
આપ શા કારણે એવું કહો છો કે અસુરકુમારો પોતાની જાતે જ અસુરકુમાર
રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે—ઇશ્વર તેમને અસુરકુમાર રૂપે ઉત્પન્ન કરતો નથી ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગંગેયા ! કમ્મોદણં, કમ્મોવસમેળ, કમ્મવિ-
ગઈં, કમ્મવિસોદીં, કમ્મવિસુદ્ધીં ” હે ગાંગેય ! અસુરકુમારોમા ઉત્પન્ન થવા
ચોગ્ય કઈના ઉદય થવાથી અશુભ કર્મોના સામાન્યતઃ ઉપશમથી, સ્થિતિની
અપેક્ષાએ અશુભ કર્મોના વિગમથી, રસની અપેક્ષાએ અશુભ કર્મોની વિશો-
ધિથી અને પ્રદેશની અપેક્ષાએ અશુભ કર્મોની વિશુદ્ધિથી, એજ પ્રમાણે શુભ
કર્મોના ઉદયથી, શુભ કર્મોના વિપાકથી એટલે કે યથાબદ્ધ રસની અનુભૂ-

મારા અસુરકુમારતાએ ઉવવજ્જંતિ, નો અસયં અસુરકુમાર અમુરકુમારતાએ ઉવવ-
જ્જંતિ ' શુભાનાં કર્મણામુદયેન, શુભનાં કર્મણાં વિપાકેન યયાવદ્રમાનુભૂત્યા
શુભાનાં કર્મણાં ફલવિપાકેન રમપ્રકર્ષાવસ્થયા સ્વયમેવ અસુરકુમાર અમુરકુરતયા
ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ અમુરકુમારા અસુરકુમારતયા ઉપપદ્યન્તે ઇતિ । તદુપમેંદર-
ન્નાહ—' સે તેણદ્દેણં જાવ ઉવવજ્જંતિ ' તત્ તેનાર્યેન યાવત્ સ્વયમેવ અમુરકુમારા
અસુરકુમારતયા ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્, ઉપપદ્યન્તે । એવં જાવ થણિયકુમારા '
એવં પૂર્વોક્તરીત્યેવ યાવત્ નાગકુમાદિ સ્તનિતકુમારપર્યન્તાઃ સ્વયમેવ તત્તદ્રૂપતયા
ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયમ્ ઉપપદ્યન્તે । ગાંગેયઃ પુઠ્ઠવિક્કા—' સયં મંતે । પુઠ્ઠવિક્કા
હયાં પુચ્છા ? ' હે મદન્ત ! સ્વયમેવ કિં પૃથિવીકાયિકાઃ પૃથિવીકાયિકતયા
ઉપપદ્યન્તે ? કિંવા અસ્વયમેવ પૃથિવીકાયિકાઃ પૃથિવીકાયિકતયા ઉપપદ્યન્તે ?

રસકી અનુભૂતિસે એવં શુભ કર્મોંકે ફલવિપાકસે—રસકી પ્રકર્ષાવ-
સ્થાસે અસુરકુમાર સ્વયં અસુરકુમાર રૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં, અસ્વયં
અસુરકુમાર રૂપસે વે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં । ' સે તેણદ્દેણં જાવ ઉવવ-
જ્જંતિ ' હસ કારણ હે ગાંગેય । મૈને એસા કહા હૈ કિ યાવત્—સ્વયંહી
અસુરકુમાર અસુરકુમાર રૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં । અસ્વયં વે અસુર-
કુમાર રૂપસે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં ” એવં જાવ થણિયકુમારા ' હસી
તરહસે નાગકુમારાદિ સ્તનિતકુમારાન્ત તક સવ અવનવાસી દેવ ઉસ
રૂપસે વે ઈશ્વરકી પ્રેરણાદિરૂપ કારણસે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં ।

અવ ગાંગેય પ્રશ્નસે એસા પૂછતેહૈં—'સયં મંતે । પુઠ્ઠવિક્કાહયા પુચ્છા ' હે
મદન્ત ! પૃથિવીકાયિક એકેન્દ્રિય જીવ પૃથિવીકાયિક રૂપસે સ્વયં

તિથી અને શુભ કર્મોના ઇળ વિપાકથી—રસની પ્રકર્ષાવસ્થાથી અસુરકુમાર સ્વયં
અસુરકુમાર રૂપે ઉત્પન્ન થઈ જાય છે, ઇશ્વર આદિ કોઈની ઇચ્છાથી તેઓ
અસુરકુમારરૂપે ઉત્પન્ન થતા નથી. “ સે તેણદ્દેણં જાવ ઉવવજ્જંતિ ” હે
ગાંગેય ! તે કારણે મેં એવું કહ્યું છે કે અસુરકુમારો સ્વયં અસુરકુમાર રૂપે
ઉત્પન્ન થાય છે, તેઓ ત્યાં અસ્વયં ઉત્પન્ન થતા નથી “ એવં જાવ થણિયકુ-
મારા ” એજ પ્રમાણે નાગકુમારથી લઈને સ્તનિતકુમાર પર્યંતના દેવો પણ
સ્વયં તે તે રૂપે ઉત્પન્ન થાય છે—ઇશ્વરની પ્રેરણા આદિ રૂપ કારણે તેઓ તે
તે રૂપે ઉત્પન્ન થતા નથી.

ગાંગેય અણુગારનો પ્રશ્ન—“ સયં મંતે ! પુઠ્ઠવિક્કાહયા પુચ્છા ” હે
મદન્ત ! પૃથ્વીકાયિક એવો પૃથ્વીકાયિક રૂપે શું ઉત્પન્ન થાય છે કે અસ્વયં
ઉત્પન્ન થાય છે ?

इति पृच्छा, भगवानाह—‘ गंगेया ! सयं पुढविकाइया जाव उववज्जति, नो असयं पुढविकाइया जाव उववज्जति ’ हे गाङ्गेय ! स्वयमेव पृथिवीकायिका यावत् पृथिवीकायिकतया उपपद्यन्ते, नो अस्वयम् पृथिवीकायिकाः पृथिवीकायिकतया उपपद्यन्ते । गाङ्गेयः कारणं पृच्छति—‘ से केण्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ जाव उववज्जति ? हे भदन्त ! तत् केनार्थेन एवमुच्यते—यावत् स्वयमेव पृथिवीकायिकाः पृथिवीकायिकतया उपपद्यन्ते, नो अस्वयम् पृथिवीकायिकाः पृथिवीकायिकतया उपपद्यन्ते ? इति, भगवानाह—‘ गंगेया ! कम्मोदएणं, कम्मगुरुयत्ताए कम्मभारियत्ताए, कम्मगुरुसंभारियत्ताए ’ हे गाङ्गेय ! कर्मोदयेन कर्मणासुदित-

उत्पन्न होते हैं या अस्वयं उत्पन्न होते हैं ? इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘ गंगेया ’ हे गांगेय ! ‘ सयं पुढवीकाइया जाव उववज्जति, नो असयं पुढविकाइया उववज्जति ’ पृथिवीकायिक एकेन्द्रिय जीव पृथिवीकायिक रूपसे स्वयं उत्पन्न होते हैं, अस्वयं वे उस रूपसे उत्पन्न नहीं होते हैं अर्थात् पृथिवीकायिक एकेन्द्रिय जीव पृथिवीकायिक रूपसे ईश्वर आदिकी प्रेरणासे उत्पन्न नहीं होते हैं । इस विषयमें कारण जाननेकी इच्छासे गांगेय प्रभुसे ऐसा पूछते हैं ‘ से केण्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ जाव उववज्जति ’ हे भदन्त ! आप ऐसा कि पृथिवीकायिक एकेन्द्रिय जीव एकेन्द्रिय पृथिवीकायिक रूपसे स्वयं उत्पन्न होते हैं किसी ईश्वरकी प्रेरणादिरूप कारणसे उत्पन्न नहीं होते, किस कारणसे कहते हैं ? इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘ गंगेया ! कम्मोदएणं, कम्मगुरुयत्ताए, कम्मभारियत्ताए, कम्मगुरुसंभारियत्ताए, सुभासुभाणं

भडावीर प्रभुने उत्तर—“ गंगेया ! ” हे गांगेय ! “ सयं पुढविकाइया जाव उववज्जति, नो असयं पुढविकाइया उववज्जति ” पृथ्वीकायिक एकेन्द्रिय एवे पृथ्वीकायिक एकेन्द्रिय इये स्वयं उत्पन्न थाय छे—अस्वयं उत्पन्न थता नथी—एटवे के ईश्वरनी प्रेरणा आदि कारणे तेओ पृथ्वीकायिक इये उत्पन्न थता नथी.

गांगेयने प्रश्न—“ से केण्ठेणं भंते ! एव वुच्चइ जाव उववज्जति ” हे भदन्त ! आप शा कारणे एवुं कडा छे के पृथ्वीकायिक एकेन्द्रिय एवे एकेन्द्रिय पृथ्वीकायिक इये स्वयं उत्पन्न थाय छे, ईश्वरनी प्रेरणा आदि इय कारणे तेओ उत्पन्न थता नथी ?

भडावीर प्रभुने उत्तर—“ गंगेया ! ” हे गांगेय ! “ कम्मोदएणं, कम्मगुरुयत्ताए, कम्मभारियत्ताए, कम्मगुरुसंभारियत्ताए, सुभासुभाणं कम्माणं उदएणं,

ત્વેન, કર્મગુરુકતયા, કર્મભારિકતયા, કર્મગુરુસંભારિકતયા, પતેપાં ચતુર્ણાં વ્યાખ્યા
 અત્રૈવ પૂર્વસુક્તા । ઉત્તરોત્તરોપાદને હેતુશ્ચ પૂર્વોક્તરીત્યૈવ बोध्यः ‘ સુમાસુમાણં
 કસ્માણં ઉદણં, સુમાસુમાણં કસ્માણં વિવાગેણં, સુમાસુમાણં કસ્માણં ફલવિવા-
 ગેણં ’ શુભાશુમાનામ્, શુમાનાં શુભવર્ણગન્ધાદીનામ્, અશુમાનાં તેષામેકેન્દ્રિય
 જાત્યાદીનાં ચ કર્મણામ્ ઉદયેન, શુભાશુમાનાં કર્મણાં વિપાકેન યથા વદ્ધરમા-
 નુભૂત્યા, શુભાશુમાનાં કર્મણામ્ ફલવિપાકેન પ્રકર્ષાવસ્થયા ‘ સયં પુઢવિક્કાહ્યા
 જાવ ઉવવજ્જંતિ, નો અસયં પુઢવિક્કાહ્યા જાવ ઉવવજ્જંતિ ’ સ્વયમેવ પૃથિવી-
 કાયિકાઃ પૃથિવીકાયિકતયા ઉપપદ્યન્તે, નો અસ્વયં પૃથિવીકાયિકાઃ પૃથિવી-
 કાયિકતયા ઉપપદ્યન્તે ઇતિ । તદુપમંહરન્નાદ-‘ સે તેણદ્દેણં જાવ ઉવવજ્જંતિ ’ હે

કસ્માણં ઉદણં, સુમાસુમાણં કસ્માણં વિવાગેણં, સુમાસુમાણં કસ્માણં
 ફલવિવાગેણં સયં પુઢવિક્કાહ્યા જાવ ઉવવજ્જંતિ ’ હે ગાગેય ! કર્મોંકે
 ઉદયસે, કર્મોંકે ગુરુ પનસે, કર્મોંકે ભારસે ઔર કર્મોંકે અત્યંત ભારસે
 શુભ વર્ણ શુભ ગંધ આદિ રૂપ શુભ કર્મોંકે ઔર એકેન્દ્રિય જાત્યાદિ
 રૂપ અશુભ કર્મોંકે ઉદયસે, શુભ ઔર અશુભ કર્મોંકે વિપાકસે-
 યથાવદ્ધ રસાનુભૂતિસે, તથા શુભાશુભ કર્મોંકે ફલ વિપાકસે-પ્રક-
 ર્ષાવસ્થાસે સ્વયં પૃથિવીકાયિક પૃથિવીકાયિક રૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં,
 અસ્વયં પૃથિવીકાયિક પૃથિવીકાયિક રૂપસે ઉત્પન્ન નહીં હોતે હૈં ।
 કર્મોંદય કર્મગુરુકતા, કર્મભારિકતા, ઔર કર્મગુરુસંભારિકતા ડન
 ચાર પદોંકી વ્યાખ્યા યહીં પર પહિલેકી જા ચુકી હૈ, કર્મોંદય, કર્મ-
 ગુરુકતા હત્યાદિ રૂપસે જો ડનકા ઉપાદાન કિયા ગયા હૈ-સો હસમેં
 હેતુ કથા હૈ યહ બાત મી વહીં પર કહી જા ચુકી હૈ, ‘ સે તેણદ્દેણં જાવ

સુમાસુમાણં કસ્માણં વિવાગેણ, સુમાસુમાણં કસ્માણં ફલવિવાગેણં સયં પુઢ-
 વિક્કાહ્યા જાવ ઉવવજ્જંતિ ” કર્મોંના ઉદયથી, કર્મોંની શુરુતાથી, કર્મોંના
 ભારથી, અને કર્મોંના અત્યંત ભારથી, શુભ વર્ણ શુભ ગંધ આદિ રૂપ શુભ
 કર્મોંના અને એકેન્દ્રિય જાતિ આદિ રૂપ અશુભ કર્મોંના ઉદયથી, શુભ અને
 અશુભ કર્મોંના વિપાકથી-યથાવદ્ધરસાનુભૂતિથી, તથા ‘ શુભાશુભ કર્મોંના
 ફલવિપાકથી, પ્રકર્ષાવસ્થાથી તેઓ પૃથ્વીકાયિક રૂપે સ્વયં ઉત્પન્ન થાય છે,
 પરંતુ તેઓ ઇશ્વરની પ્રેરણા આદિથી પૃથ્વીકાયિક રૂપે ઉત્પન્ન થતા નથી.
 કર્મોંદય, કર્મગુરુકતા, કર્મભારિકતા અને કર્મગુરુસંભારિકતા આ ચાર પદોંનો
 અર્થ આજના સમજાવવામાં આવ્યો છે આ બધાં પદોંની સાર્થકતા પણ
 આજના પ્રકટ કરવામાં આવી ચુકી છે. તેથી ફરીથી અહીં તેમનું વિવેચન
 કર્યું નથી. “ સે તેણદ્દેણં જાવ ઉવવજ્જંતિ ” હે ગાગેય ! તે કારણે મેં એકું

ગાઢ્યેય । તત્ તેનાર્થેન યાવત્સ્વયં પૃથિવીકાયિકાઃ પૃથિવીકાયિકત્વા ઉપ-
પદ્યન્તે, નો અસ્વયં પૃથિવીકાયિકાઃ પૃથિવીકાયિકત્વા ઉપપદ્યન્તે इति भावः,
' एवं जाव मणुस्सा ' एवं पूर्वोक्तरीत्यैव यावत्-અપ્કાયિકાઃ, તેજસ્કાયિકાઃ,
વાયુકાયિકાઃ, વનસ્પતિકાયિકાઃ, इत्येकेन्द्रियाः, एवं द्वीन्द्रियाः, त्रीन्द्रियाः,
चतुरिन्द्रियाः, पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योक्तिकाः मनुष्याश्च, स्वयमेव तत्तद्रूपतया उपपद्यन्ते,
નો અસ્વયં તત્તદ્રૂપતયા ઉપપદ્યન્તે ' वाणमंतरजोइसिया, वेमाणिया, जहा असुर-
कुमारा ' एवमेव वानव्यन्तरा ज्योतिषिका वैमानिकाश्च यथा असुरकुमारा उक्ता
स्तथैव प्रतिपत्तव्याः, तदुपसंहरन्नाह—' से तेणट्ठेणं, गंगेया ! एवं वुच्चइ सय जाव
वेमाणिया जाव उववज्जति नो असयं जाव उववज्जति ' हे गाढ्येय । तत् तेना-

उववज्जति ' इस कारण-हे गांघेय । मैने ऐसा कहा है कि पृथिवी-
कायिक पृथिवीकायिक रूपसे स्वयं उत्पन्न होते हैं-ईश्वर प्रेरणादिरूप
अस्वयं रूपसे वे उत्पन्न नहीं होते हैं । 'एवं जाव मणुस्सा' इसी तरहसे
यावत्-अप्कાયिक, तेजस्कायिक, वायुकायिक वनस्पतिकायिक ये एके-
न्द्रिय, द्वीन्द्रिय, तेइन्द्रिय, चौइन्द्रिय एवं पंचेन्द्रिय तिर्य च तथा मनुष्य ये
सब भी उस २ रूपसे स्वयं उत्पन्न होते हैं, अस्वयं उस उस रूपसे
उत्पन्न नहीं होते हैं ' वाणमंतरजोइसिया वेमाणिया जहा असुर-
कुमारा ' तथा वानव्यन्तर, ज्योतिषिक और वैमानिक ये भी वानव्य-
न्तर रूपसे और वैमानिक रूपसे असुरकुमारोंकी तरह स्वयं उत्पन्न
होते हैं-अस्वयं उस २ रूपसे उत्पन्न नहीं होते हैं ऐसा जानना
चाहिये । ' से तेणट्ठेणं गंगेया ! एवं वुच्चइ, सय जाव वेमाणिया जाव

કહ્યું છે કે પૃથ્વીકાયિકો પૃથ્વીકાયિક રૂપે સ્વયં ઉત્પન્ન થાય છે, ઈશ્વરની
પ્રેરણા આદિ રૂપે તેઓ જ્યાં અસ્વયં ઉત્પન્ન થતા નથી "એવં જાવ મણુસ્સા"
એજ પ્રમાણે અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક, વાયુકાયિક, વનસ્પતિકાયિક એકેન્દ્રિય
જીવો તથા દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચો અને મનુષ્યો
વિષે પણ સમજવું. તેઓ તે તે પથથોમાં સ્વયં ઉત્પન્ન થાય છે-અસ્વયં
ઉત્પન્ન થતા નથી, એમ સમજવું.

“વાણમતરજોઈસિયા વેમાણિયા જહા અસુરકુમારા” તથા વાનવ્યન્તરો
જ્યોતિષિકો અને વૈમાનિકો પણ વાનવ્યન્તર, જ્યોતિષિક અને વૈમાનિક રૂપે
સ્વયં ઉત્પન્ન થાય છે-તેઓ તે તે રૂપે અસ્વયં ઉત્પન્ન થતા નથી એમ
સમજવું તેનું કારણ પણ અસુરકુમાર રૂપે અસુરકુમારોની ઉત્પત્તિ થતા
કારણ પ્રમાણે જ સમજવું.

र्थेन एवमुच्यते—स्वयं यावत् वानव्यन्तरा ज्योतिषिका वैमानिकाश्च यावत् तत्तद्रूपतया उपपद्यन्ते, नो अस्वयं यावत् वानव्यन्तरा ज्योतिषिका वैमानिकाश्च तत्तद्रूपतया उपपद्यन्ते इति ॥ सू० १८ ॥

गाङ्गेय निर्वाणव्रक्तव्यता ।

मूलम्—“ तप्पभिङ् च णं से गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं पञ्चभिजाणइ सव्वन्नू सव्वदरिस्सो । तएणं से गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, करेत्ता, वंदइ, नमंसइ, वंदित्ता, नमांसित्ता, एवं वयासीइच्छामि णं भंते ! तुब्भं अंतियं चाउज्जामाओ धम्माओ पंचमहव्वइयं एवं जहा कालासवेसियपुत्तो तहेव भाणियव्वं जाव सव्वदुक्खप्पहीणे, सेवं भंते ! सेवं भंते ! ॥ सू० १९ ॥

गंगेयो समत्तो ।

छाया—तत्प्रवृत्तिं च खलु स गाङ्गेयः, अनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं प्रत्यभिजानाति सर्वज्ञः सर्वदर्शीति । ततः खलु स गाङ्गेयः अनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, कृत्वा वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवमवादीत्—इच्छामि खलु भदन्त ! तव अन्तिके चातुर्यामात् धर्मात् पञ्चमहाव्रतिकम् एवं यथा कालास्यवेपिकपुत्रस्तथैव भणितव्यो यावत् सर्वदुःखप्रहीणः, तदेवं भदन्त ! तदेवं भदन्त ! ॥ सू० १९ ॥

गाङ्गेयः समाप्तः ॥

उववज्जंति, नो असयं जाव उववज्जंति ' इस कारण हे गाङ्गेय ! मैंने ऐसा कहा है कि यावत् वानव्यन्तर, ज्योतिषिक और वैमानिक ये सब तत्तद्रूपसे स्वयं उत्पन्न होते हैं, अस्वयं तत्तद्रूपसे उत्पन्न नहीं होते हैं ॥ सू० १८ ॥

“ से तेणंट्ठेणं गगेया ! एवं वुच्चइ, सयं जाव वेमाणिया जाव उववज्जंति नो असयं जाव उववज्जंति ” हे गाङ्गेय ! ते ऊपरके में अबु कुछ छे के वानव्यन्तरे, ज्योतिषिके अने वैमानिके ते ते इये स्वयं उत्पन्न थाय छे—छत्थरनी प्रेरणा आदिथी तेओ ते ते इये उत्पन्न थता नथी ॥ सू० १८ ॥

टीका—अथ गाङ्गेयस्य भगवतः समीपे पञ्चमहाव्रतस्वीकारपूर्वकं निर्वाण-
प्राप्तिवक्तव्यतामाह—‘तप्पभिइं च णं’ इत्यादि । ‘तप्पभिइं च णं’ से गंगेए
अणगारे समणं भगवं महावीरं पच्चभिजाणइ सव्वन्नु सव्वदग्गिस्सी’ तत्प्रभृतिं
च खलु यस्मिन् समये उपर्युक्तं वस्तु भगवता प्रतिपादितम्. स एव समयः
प्रभृति आदिर्यस्य प्रत्यभिज्ञानस्य तत्तथेति प्रत्यभिज्ञानक्रियाविशेषणमेतत्, च
शब्दः पुनरर्थे समुच्चये वा वर्तते स गाङ्गेयः अनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरम्
‘अय सर्वज्ञः सर्वदर्शीति जातविश्वासत्वात् सर्वज्ञतया, सर्वदर्शितया च प्रत्यभि
जानाति=परिचिनोति । ‘तएणं से गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो
आयाहिणपयाहिणं करेइ’ तत् खलु सः—गाङ्गेयोऽनगारः श्रमणं भगवन्तं महा-

गाङ्गेय निर्वाण व्यक्तव्यता—

‘तप्पभिइं च णं से गंगेए अणगारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इस सूत्रद्वारा सूत्रकारने “गाङ्गेयने भगवान्के पास
पांच महाव्रत धारण करके अन्तर्में निर्वाणप्राप्तक्रिया इस विषयकी
वक्तव्यता कही है ।

‘तप्पभिइं च णं से गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं पच्चभि-
जाणइ सव्वन्नु सव्वदग्गिस्सी’ जिस समय उपर्युक्त वस्तु श्रमण भग-
वान् महावीर प्रभुने कही उसी समयसे उस गाङ्गेय अणगारने श्रमण
भगवान् महावीरको प्रत्यक्ष—“ये सर्वज्ञ और सर्वदर्शीहैं” ऐसा विश्वास
हो जानेके कारण सर्वज्ञ और सर्वदर्शी रूपसे स्वीकार कर लिया “तए
णं से गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणं

गाङ्गेय निर्वाण वक्तव्यता—

“तप्पभिइं च णं से गंगेए अणगारे” इत्यादि—

टीकार्थ—“गाङ्गेय अणुगारे लगवान भडावीर पासे पांच महाव्रत
धारण करीने अन्ते निर्वाणुनी प्राप्ति करी,” आ विषयनुं सूत्रकारे आ सूत्रमां
प्रतिपादन क्युं छे—

“तप्पभिइं च णं गंगेए अणगारे समणं भगवं महावीरं पच्चभिजाणइ
सव्वन्नु सव्वदग्गिस्सी” न्याये श्रमणु लगवान भडावीरनी उपर्युक्त प्रश्नपु
गाङ्गेय अणुगारे साअणी, त्यादे गाङ्गेय अणुगारना भनमां अवे। विश्वास
उत्पन्न थये। के “भडावीर प्रभु सर्वज्ञ अने सर्वदर्शी छे” तेथी तेमणु
तेमने सर्वज्ञ अने सर्वदर्शीइये स्वीकारी लीधा.

“तएणं से गंगेए अणगारे समण भगवं महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणं
पयाहिणं करेइ” त्यारणाद ते गाङ्गेय अणुगारे श्रमणु लगवान भडावीर

वीरं त्रिकृत्वः त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, 'करेत्ता वंदइ, नमंसइ, वदित्ता, नमंसित्ता एवं वयासी'—आदक्षिणप्रदक्षिणं कृत्वा वन्दते नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अयादीत्—'इच्छामि णं भंते ! तुव्भं अंतियं चाउज्जामाओ धम्माओ पंच महव्वइयं' हे भदन्त ! इच्छामि खलु तव अन्तिके समीपे चातुर्यामिकात् अहिंसापत्यास्तेयापरिग्रहरूपात् धर्मात् पञ्चमहाव्रतिकं धर्मम् अहिंसामत्यास्तेयप्रव्रज्यां परिग्रहमङ्गीकर्तुमिच्छामि, 'एवं जहा साञ्चा सवेसियपुत्तो तहेव भाणियव्वं जाव सव्वदुक्खप्पहीणे' एवं पूर्वोक्तगीत्या यथा प्रथमशतके नवमोद्देशके कालास्यवेपिकपुत्रोऽनगरः चतुर्महाव्रतं धर्मम् परित्यज्य पञ्चमहाव्रतधर्ममङ्गीकृत्य भगवतः समीपे प्रव्रज्यां गृहीत्वा सिद्धो बुद्धो मुक्तः

पयाहिणं करेइ" तत्र उक्त गांगेय अनगारने श्रमण भगवान् सत्ता-वीरको तीन बार प्रदक्षिणापूर्वक 'करेत्ता वंदइ, नमसइ वदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी' उन श्रमण भगवान् महावीरको वन्दनाकी उन्हे नमस्कार किया, वन्दना नमस्कार करके फिर ऐसा उसने कहा—'इच्छामि णं भंते ! तुव्भं अंतियं चाउज्जामाओ धम्माओ पंच महव्वइयं' हे भदन्त ! मैं आपके पास चातुर्यामिक—अहिंसा, सत्य, अस्तेय, एवं ब्रह्मचर्य एवं बहिर्द्धादान त्यागरूप (बहिर्द्धा—मैथुन और आदान परिग्रह) धर्मसे पांच महाव्रतरूप धर्मको—अहिंसा, सत्य, अस्तेय, ब्रह्मचर्य एवं बहिर्द्धादानरूप धर्मको अंगीकार करना चाहता हूँ । 'एवं जहा कालासवेसियपुत्तो तहेव भाणियव्वं जाव सव्वदुक्खप्पहीणे' इस तरह जैसे कालस्यवेपिकपुत्र अनगर चातुर्यामिक धर्मको छोड़, कर पाँच महाव्रत धर्मको स्वीकार करके भगवान् के पास प्रव्रज्या ग्रहण कर सिद्ध, बुद्ध, मुक्त, परिनिर्वात और सर्व दुःखोंसे रहित हुए—उसी

त्रय वार प्रदक्षिणापूर्वक आदक्षिण प्रदक्षिण कही. "करेत्ता वंदइ नमसइ, वदित्ता नमसित्ता एवं वयासी" वंदण करी नमस्कार कर्था वंदण नमस्कार करीने तेमणे तेमने आ प्रमाणे कहु—

"इच्छामि णं भंते ! तुव्भं अंतियं चाउज्जामाओ धम्माओ पंच महव्वइयं" हे भदन्त ! तुं आपनी पासे चातुर्यामिक—अहिंसा, सत्य, अस्तेय अहिर्द्धादान त्यागरूप (अहिर्द्धादान अर्थात् मैथुन अने परिग्रह) धर्मने भददे पांच महाव्रतरूप धर्मने अंगीकार करवा छैछुं छुं.

(अहिंसा, सत्य, अस्तेय, ब्रह्मचर्य अने अपरिग्रह रूप धर्मने पांच महाव्रत रूप धर्म कहे छे) "एवं जहा कालासवेसियपुत्तो तहेव भाणियव्वं जाव सव्वदुक्खप्पहीणे" अही कालास्यवेपिक पुत्रना कथन प्रमाणेनुं समस्त कथन समझवुं, जेम कालास्यवेपिक पुत्र अणुगारे चातुर्यामिक धर्मने भददे पांच महाव्रतयुक्त धर्म अंगीकार करीने महावीर प्रभु पासे प्रव्रज्या अंगीकार करीने निर्वाणनी प्राप्ति करी छती तेम गांगेय अणुगारे पणु आर भडा-

પરિનિર્વાતઃ સર્વદુઃસ્વપદ્મીણઃ સંજાતસ્તથૈવ ગાઢ્યેયોઽપિ મણિતવ્યઃ । યાવત્ ભગ-
વતઃ સમીપે ચતુર્મહાવ્રતધર્મ વિહાય પશ્ચમહાવ્રતધર્મગ્રહણપૂર્વિકાં દીક્ષાં ગૃહીત્વા
સિદ્ધો બુદ્ધો મુક્તઃ પરિનિર્વાતઃ સર્વદુઃસ્વપદ્મીણશ્ચ સજાતઃ । અન્તે
પૂર્વોક્ત સર્વ શ્રુત્વા ગૌતમઃ ભગવદ્વાક્યં સત્યાપયન્નાહ-‘ સેવં મંતે ! સેવં મંતે !
ત્તિ ’ હે મદન્ત ! તદેવં ભવદુક્તં સર્વં સત્યમેવ, હે મદન્ત ! તદેવં ભવદુક્તં
સર્વં સત્યમેવેતિ ॥ સુ૦ ૧૯ ॥

इति श्री-विश्वविख्यात - जगद्बल्लभ-प्रसिद्धवाचक-पञ्चदशभाषाकलित-
ललितकलापालापक - प्रविशुद्धग्रन्थनैकग्रन्थनिर्मापक-वादिमानमर्दक
श्रीशाहूछत्रपतिकोल्हापुरराजप्रदत्त ‘ जैनशास्त्राचार्य ’—पद्मभूषित-
कोल्हापुरराजगुरु-नालब्रह्मचारि जैनाचार्य जैनधर्मदिवाकर पूज्यश्री
घासीलालव्रतिविरचितायां श्री भगवतीसूत्रस्य-प्रमेयचन्द्रिकाख्यायां
व्याख्यायां नवमशतकस्य द्वात्रिंशत्तमोद्देशकः

समाप्तः ॥ ९--३२ ॥

તરહસે વે ગાંગેય અનવાર અી યાવત્ ભગવાનકે પાસ ચાતુર્મહાવ્રત રૂપ
ધર્મકા પરિત્યાગ કરકે પાંચ મહાવ્રત રૂપકો ધારણ કરને પૂર્વકદીક્ષાઓ
અંગીકાર કરકે સિદ્ધ, બુદ્ધ, મુક્ત, પરિનિર્વાત ઔર સમસ્ત દુઃખોંસે
રહિત હો ગયે । અન્તમેં પૂર્વોક્ત સ્વ સુનકર ગૌતમ પ્રભુકે વચનમેં
સત્યતા સ્થાપિત કરતે હુએ ‘ સેવં મંતે ! સેવં મંતે ત્તિ ’ હે મદન્ત !
ઓપકા કહા હુઆ યહ સ્વ સર્વથા સત્ય હી હૈ-એસા કહકર યાવત્
અપને સ્થાન પર વિરાજમાન હો ગયે ॥ ૧૯ ॥ ॥ ગાઢ્યેય સમાપ્ત ॥

શ્રી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ કુન
“ ભગવતી સૂત્ર ” કી પ્રમેયચન્દ્રિકા વ્યાખ્યાકે નવમેં શતકકા ચત્તી-
સવાં ઉદ્દેશા સમાપ્ત ॥ ૯-૩૨ ॥

નવમ ધર્મને બદલે પાચ મહાવ્રતવાળા ધર્મને અંગીકાર કરીને મહાવીર
પ્રભુ પસે પ્રત્યક્ષા અંગીકાર કરી તેઓ પશુ સિદ્ધ, બુદ્ધ, મુક્ત, પરિનિર્વાત
અને સમસ્ત દુ ખોથી રહિત થઈ ગયા

પૂર્વોક્ત પ્રપ્તવા સાલગીને ગૌતમસ્વામી મહાવીર પ્રભુનાં વચનોમાં
પેતાની શ્રદ્ધા પ્રકટ કરતા કહે છે કે “ સેવં મંતે ! સેવં મંતે ! ત્તિ ”

“ હે ભદન્ત ! આપે જે કહ્યું તે સર્વથા સત્ય છે. હે ભદન્ત ! આ
વિષયનું આપે જે પ્રતિપાદન કર્યું તે સર્વથા સત્ય જ છે. ” આ પ્રમાણે
કહીને મહાવીર પ્રભુને વદવા નમસ્કાર કરીને તેઓ પેતાને સ્થાને
બેસી ગયા ॥ ૧૯ ॥ ॥ ગાંગેય સમાપ્ત ॥

શ્રી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મ દિવાકર શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજકૃત “ ભગવતી સૂત્રની ”
પ્રમેયચન્દ્રિકા વ્યાખ્યાના નવમાશતકને બત્રીસમે ઉદ્દેશે સમાપ્ત ॥ ૯-૩૨ ॥

અથ ત્રયસ્ત્રિંશત્ત્વિંશકઃ પ્રારંભ્યતે

નવમશતકસ્ય ત્રયસ્ત્રિંશત્ત્વિંશકસ્ય સંક્ષિપ્તવિષયવિવરણમ્

બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામે નગરે ઋષભદત્તો નામ બ્રાહ્મણ આતીત્, દેવાનન્દા નામ બ્રાહ્મણી આસીત્, તસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્ સમયે મહાવીરસ્વામી સમવસ્યતઃ, વહુશાલકં ચૈત્યસાસીત્, દેવાનન્દાયાઃ સ્તનાભ્યાં દુગ્ધધારાપ્રસ્રવણકારણપૃચ્છા, પુત્રસ્નેહં એવ દુગ્ધધારાપ્રસ્રવણકારણમિતિ સમાધાનમ્, ઋષભદત્તેન પ્રવ્રજ્યા-ગૃહીતા, દેવાનન્દાયાશ્ચ વ્રજ્યા સ્વીકરણમ્, ક્ષત્રીયકુણ્ડગ્રામનામનગરવર્ણનમ્, જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય વર્ણનં ચ, બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામે નગરે, વહુશાલકે ચૈત્યે

નવમે શતકકા તેત્તીસવાં ઉદ્દેશા પ્રારંભ—

નૌવેં શતકકે હસ તેત્તીસ વેં ઉદ્દેશકમેં કહે હુએ વિષયકા વિવરણ સંક્ષેપસે હસ પ્રકાર હૈ—

બ્રાહ્મણ કુણ્ડગ્રામ નગરમેં ઋષભદત્ત નામકે બ્રાહ્મણકા ઓર દેવાનન્દા નામકી ઉસકી બ્રાહ્મણીકા હોના, ઉસ કાલમેં ઓર ઉસ સમયમેં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકા આના. વહુશાલક ચૈત્યમેં ઉચ્ચાનમેં વિરાજના દેવાનન્દાકે સ્તનોસે દુગ્ધકી ધારાકા વહના, વહનેકા કારણ પૂછના પુત્રસ્નેહહી હસ દુગ્ધધારાકે વહનેકો કારણ હૈ—એસા સમાધાન—ઋષભદત્તકા પ્રવ્રજ્યા ગ્રહણ કરના. દેવાનન્દાકા ખી દીક્ષા લેના, ક્ષત્રિયકુણ્ડ ગ્રામ નગરકા વર્ણન, ક્ષત્રિય કુમાર જમાલિકા વર્ણન, બ્રાહ્મણ કુણ્ડગ્રામ

નવમાં શતકના તેત્રીસમાં ઉદ્દેશાનો પ્રારંભ

નવમાં શતકના તેત્રીસમાં ૩૩ માં ઉદ્દેશકમાં પ્રતિપાદિત વિષયનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન નીચે પ્રમાણે છે—

બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામમાં ઋષભદત્ત નામનો બ્રાહ્મણ અને દેવાનન્દા નામની તેમની પત્ની રહેતાં હતાં. તે કાળે અને તે સમયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનું તે નગરના બહુશાલક ચૈત્યમાં આગમન. તેમના દર્શન કરવા આવેલી દેવાનન્દાના સ્તનોમાંથી દૂધની ધારાનું વહેવું. તેનું કારણ પૂછતાં “ પુત્રસ્નેહજ તેનું કારણ છે, ” એવું સમાધાન. ઋષભદત્ત અને દેવાનન્દા પ્રવ્રજ્યા ગ્રહણ કરે છે. એવું કથન. ક્ષત્રિયકુણ્ડ ગ્રામ નગરનું વર્ણન. ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિનું

જમાલિ: ક્ષત્રિયકુમારો ભગવતો મહાવીરસ્ય ઉપદેશં શ્રુત્વા દીક્ષાં ગ્રહીતુમિચ્છતિ,
માતાપિત્રૌ પ્રતિ સ્વદીક્ષાગ્રહણેચ્છાયા: નિવેદનમ્, જમાલે: ક્ષત્રિયકુમારસ્ય
માતુ: ત્વ વ્રણજન્યશોકોત્પાદ:, જમાલે: તન્માતાપિત્રોશ્ચ દીક્ષાગ્રહણવિષયે
સંવાદ:, તત્ર 'જીવિતં ચપલં, મનુષ્યસમ્બન્ધી કામભોગોઽશુચિ:, અશાશ્વતશ્ચ
વર્તતે' इत्यादि जमाले: कथनम्, हिरण्यधनसम्पत्तिसाम्राज्यप्रभृतीनामुपभोगं
कुरु' इत्यादि मातापित्रो: कथनम्, हिरण्यधनसम्पत्तिसाम्राज्यादिकम् अनि-
त्यम्, अशाश्वतं वर्तने इति जमाले: पुन: कथनम्, निर्ग्रन्थस्य प्रवचनं सत्यं
वर्तते परन्तु तत् अतीव दुष्करमस्तीति मातापित्रो: पुन: कथनम्, कातरस्य जनस्य
कृते निर्ग्रन्थप्रवचनं दुष्करं वर्तते, किन्तु धीरस्य पुरुषस्य कृते निर्ग्रन्थप्रवचनं दुष्करं-
नास्तीति जमाले: पुन कथनम्. अन्ततो गत्वा मातापित्रो दीक्षाग्रहणार्थं जमाल-

नगरमें बहुशालक चैत्यमें क्षत्रियकुमार जमालिके भगवान् महावीरके
उपदेशको सुनकर दीक्षा धारण करनेकी इच्छाका होना, मातापिताके
पास इस इच्छाको प्रकट करना, पुत्रकी इस इच्छाको जानकर माताका
दुःखित होना, जमालिका और मातापिताका दीक्षा ग्रहणके विषयमें
संवाद, इसमें जीवित चपल है, मनुष्य संबंधी कामभोग अशुचि हैं,
और अशाश्वत हैं, इत्यादि रूपसे जमालिका कथन, हिरण्य धन, सम्पत्ति,
साम्राज्य अदिका उपभोग करो, ऐसा मातापिताका कथन । ये हिरण्य,
धन, सम्पत्ति आदि सब पदार्थ क्षण विनश्वर हैं ऐसा जमालिका कथन
निर्ग्रन्थ प्रवचन सत्य है, परन्तु वह अतीव दुष्कर है ऐसा मातापिताका
कथन कातर जनके लियेही निर्ग्रन्थ प्रवचन दुष्कर है, धीर पुरुषके लिये

પણીન. બ્રાહ્મણકુંડઆમમાં બહુશાલક ચૈત્યમાં ભગવાન મહાવીરને ઉપદેશ
સાંભળીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિની દીક્ષા લેવાની ઇચ્છા માતાપિતાની અનુ-
મતિ માગવી. પુત્રની દીક્ષા ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા જાણીને માતાને દુઃખ
થેલું. આ વિષયમાં માતાપિતા અને જમાલિનો સંવાદ “ જીવિત ચપલ
છે, મનુષ્ય સંબંધી કામભોગો અશુચિ છે અને અશાશ્વત છે ” इत्यादि
દલીલો દ્વારા જમાલિ માતાપિતાને સમજાવવા પ્રયત્ન કરે છે. “ હિરણ્ય,
ધન, સંપત્તિ, સામ્રાજ્ય આદિનો ઉપલોગ કરો, ” એવી માતાપિતા દ્વારા
સમજાવટ “ આ હિરણ્ય, ધન, સંપત્તિ આદિ સમગ્ર પદાર્થો ક્ષણભંગુર છે, ”
એવો જમાલિનો ઉત્તર “ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન સત્ય છે પણ તે અત્યંત દુષ્કર
છે ” એવું માતાપિતાનું કથન કાયદોને માટે જ નિર્ગ્રન્થ-પ્રવચન દુષ્કર છે,
ધીર પુરુષો માટે તે દુષ્કર નથી. ” એવો જમાલિનો ઉત્તર. અન્તે દીક્ષા-

યેઽનુમતિદાનમ્ , જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય દીક્ષાગ્રહણં ચ, શ્રાવસ્તીનામ નગરી આસીત્ , કોષ્ઠકં નામ ચૈત્યમાસીત્, ચમ્પાનામ નગરી, પૂર્ણમદ્રં નામ ચૈત્યમાસીત્, તત્ર નિર્ગ્રન્થપ્રવચનોપરિ જમાલેઃ અનગારસ્ય અશ્રદ્ધા ઉત્પેદે, ક્રિયમાણં વસ્તુ અકૃતં ભવતિ ઈદ્દશો જમાલેરનગારસ્ય મિથ્યાવાદઃ ઉત્પન્નઃ, ભગવતો ગૌતમસ્ય જમાલિમનગારમ્પ્રતિ પ્રશ્નઃ—લોકોઽયં શાશ્વતો વા અશાશ્વતો વર્તતે ? જીવઃ શાશ્વતો વા, અશાશ્વતો વા વર્તતે ? इति પ્રશ્નાકારઃ ઉત્તરં દાતું જમાલેરનગારસ્ય અસામર્થ્યપ્રદર્શનં ચ, કિન્તુ તસ્મિન્ વિષયે ભગવતો મહાવીરસ્યોત્તરણમ્—લોકઃ કથંચિત્ શાશ્વતઃ, કથંચિત્ અશાશ્વતશ્ચ વર્તતે તથાહિ લોકસંસારપ્રવાહસ્ય અનાદિત્વાત્ દ્રવ્યાર્થિકનયેન શાશ્વતત્વં વોદ્યમ્ , પર્યાયાર્થિકનયેન અશાશ્વતત્વં ચાવસે-

નહીં એસા જમાલિકા ઉત્તર, અન્તર્મે માતાપિતાકા જમાલિકે લિયે દીક્ષા ગ્રહણ કરનેકી અનુમતિ દેના, ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકા દીક્ષિત હોના, શ્રાવસ્તી નગરી, કોષ્ઠક નામકા ચૈત્ય, ચમ્પા નગરી, પૂર્ણમદ્ર ચૈત્ય, નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પર જમાલિ અનગારકો અશ્રદ્ધાકા હોના, “ ક્રિયમાણ વસ્તુ અકૃત હોતી હૈ ” એસા જમાલિ અનગારકા મિથ્યાવાદ, ભગવાન્ ગૌતમકા જમાલિ અનગારકે પ્રતિ પ્રશ્ન—“ યહ લોક શાશ્વત હૈ કિ અશાશ્વત હૈ, જીવ શાશ્વત હૈ કિ અશાશ્વત હૈ ” इन प्रश्नोंके उत्तरमें जमालि अनगारकी असमर्थता। श्रमण भगवान् महावीरका इन प्रश्नोंका उत्तर देना, लोक कथंचित् शाश्वत हॆ और कथंचित् अशाश्वत हॆ। वह इस तरहसे—कि यह लोक—संसार प्रवाहरूपसे अनादि हॆ इसलिये द्रव्यार्थिक नयके मतानुसार वह लोक कथंचित् शाश्वत हॆ, तथा पर्यायार्थिक नयके मतानुसार यह अशाश्वत हॆ, इसी तरहसे जीव भी

અહુષ્ટ કરવા માટે માતાપિતાની અનુમતિ મળતા ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ દીક્ષા અંગીકાર કરે છે. શ્રાવસ્તી નગરી, કોષ્ઠક નામનું ચૈત્ય ઉદ્યાન, ચંપા નગરી, પૂર્ણમદ્ર ચૈત્ય—ઉદ્યાન નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પ્રત્યે જમાલિને અશ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે. “ ક્રિયમાણ વસ્તુ અકૃત હોય છે, ” આ પ્રકારનો જમાલિ અણુગારનો મિથ્યાવાદ. ભગવાન ગૌતમનો જમાલિ અણુગારને પ્રશ્ન—“ આ લોક શાશ્વત છે કે અશાશ્વત ? જીવ શાશ્વત છે કે અશાશ્વત છે ? આ પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપવાની જમાલિ અણુગારની અસમર્થતા. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર તે પ્રશ્નોનો આ પ્રમાણે ઉત્તર આપે છે—“ અમુક દૃષ્ટિએ વિચારતા લોક શાશ્વત છે અને બીજી રીતે વિચારતા લોક અશાશ્વત છે ” તે કથનની આ પ્રમાણે સ્પષ્ટતા કરી છે. આ લોક—સંસાર પ્રવાહ રૂપે અનાદિ છે, તેથી દ્રવ્યાર્થિકનયની માન્યતા અનુસાર લોક શાશ્વત છે. તથા પર્યાયાર્થિક નયની માન્યતા અનુસાર લોક અશાશ્વત છે. એજ પ્રમાણે જીવ પણ અમુક અપેક્ષાએ શાશ્વત

યમ્, एवमेव जीवोऽपि कथंचित् शाश्वतो वर्तते. कथंचित् अशाश्वतो वर्तते, जीवस्य चैतन्यस्वरूपस्याविनाशात् शाश्वतत्वं बोध्यम्, नैरयिकादितत्तद् भवप्र-
हणापेक्षया तु अशाश्वतत्वं बोध्यम्, तदनन्तरं किल्बिषिकदेवानां स्थितेर्वर्णनम्,
किल्बिषिकदेवानां निवासवर्णनं च, कस्य कर्मण उदयेन किल्बिषिकदेवतया उत्प-
द्यते ? इति प्रश्नोत्तरम्, किल्बिषिक देवो मृत्वा कुत्रोत्पद्यते ? इत्यादिप्रश्नोत्तरं च ।

ઋષભદત્તનિર્વાણવક્તવ્યતા ।

મૂલમ્—“ તેણં કાલેણં તેણં સનણં સાહણકુંડગામે નયરે
હોત્થા, વણ્ણઓ વહુસાલણ ચેહણ, વણ્ણઓ, તત્થ ણં સાહણ
કુંડગામે નયરે ઉસમદત્તે ણામં સાહણે પરિવસહ, અહ્ઠે, દિત્તે જાવ
અપરિભૂણ, રિઉવ્વેયજજુવ્વેયસામવેયઅથવ્વણવેયં જહા
સંદઓ જાવ અન્નેસુ ય વહુસુ વંમન્નણસુ નણસુ સુપરિનિદ્ધિણ
સમણોવાસણ અભિગયજીવાજીવે ઉવલછપુણ્ણપાવે જાવ
અપ્પાણં ભાવેમાણે વિહરહ, તસ્સ ણં ઉસમદત્તમાહણસ્સ દેવા-

કથંચિત્ શાશ્વત હૈ, કથંચિત્ અશાશ્વત હૈ શાશ્વત જીવ હસલિયે હૈ
કિ હસકે ચૈતન્ય સ્વરૂપકા કમ્મી મ્મી વિનાશ નહીં હોતા હૈ । અશાશ્વત
જીવ હસલિયે હૈ કિ હસકે નૈરયિક આદિરૂપ જો પર્યાયે હૈ, વે
વિનશ્વર હૈ । હસકે વાદ કિલ્બિષિક દેવોંકી સ્થિતિકા વર્ણન, હનકે
નિવાસ સ્થાનકા વર્ણન, કિસ કર્મકે ઉદયસે જીવ કિલ્બિષિક દેવ-
રૂપસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ? હસ પ્રશ્નકા ઉત્તર, કિલ્બિષિક દેવ મરકર
કહાં ઉત્પન્ન હોતે હૈં હત્યાદિ પ્રશ્નોકે ઉત્તર ।

એ અને અમુક અપેક્ષાએ અશાશ્વત છે હવને એ રીતે શાશ્વત કહેવામા
આવ્યો છે કે તેમાં ચૈતન્ય સ્વરૂપનો કદી પણ વિનાશ થતો નથી હવને
અશાશ્વત કહેવાનું કારણ એ છે કે નારક આદિ રૂપ જે જે પર્યાયો છે તે
વિનશ્વર (અશાશ્વત) હોય છે.

ત્યારબાદ કિલ્બિષિક દેવોનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે તેમની
સ્થિતિનું વર્ણન, તેમના નિવાસસ્થાનનું વર્ણન. પ્રશ્ન—“ કયા કર્મના ઉદયથી
હવ કિલ્બિષિક દેવરૂપે ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરનું કથન, તમા
કિલ્બિષિક દેવો મરીને કયાં ઉત્પન્ન થાય છે, હત્યાદિ પ્રશ્નોના ઉત્તર

णंदा नाम माहणी होत्था, सुकुमालपाणिपाया जाव पियदं-
 सणा सुख्वा समणोवासिया अभिगयजीवाजीवा उवलद्धपुण-
 पावा जाव विहरइ, तेणं कालेणं तेणं समएणं सामी समोसढे,
 परिसा जाव पज्जुवासइ, तएणं से उसभदत्ते माहणे इमीसे कहाए
 लद्धे समणे हट्ट जाव हियए जेणेव देवानंदा माहणी तेणेव
 उवागच्छइ, उवागच्छित्ता देवाणंदं माहणिं एवं वयासी-एवं
 खलु देवाणुप्पिए ! समणे भगवं महावीरे आदिगरे जाव सबन्नू
 सब्बदरिसी आगासगएणं चक्रेणं जाव सुहंसुहेणं विहरमाणे जाव
 बहुसालए चेइए अहापडिरूवं जाव विहरइ, तं महाफलं खलु
 देवाणुप्पिए ! जाव तहारूवाणं अरिहंताणं भगवंताणं नाम-
 गोयस्स वि सवणयाए, किमंगपुण अभिगमणवंदणनमंसणपडि-
 पुच्छणपज्जुवासणयाए ? एगस्स वि आयरियस्स धम्मियस्स
 सुवयणस्स सवणयाए, किमंग पुण विउलस्स अट्ठस्स गहणयाए ?
 तं गच्छामो णं देवाणुप्पिए समणं भगवं महावीरं वंदामो नमं-
 सामो जाव पज्जुवासामो, एयणं इहभवे य परभवे य, हियाए
 सुहाए खमाए निस्सेयसाए, आणुगामियत्ताए, भविस्सइ ।
 तएणं सा देवाणंदा माहणी उसभदत्तेणं माहणेणं एवंवुत्ता
 समाणी हट्टजाव हियया करयलजाव कट्ठु उसभदत्तस्स माहण-
 स्स एयमट्ठं विणएणं पडिसुणेइ । तए णं से उसभदत्ते माहणे
 कीडुंबियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी-खिप्पामेव
 भो देवाणुप्पिया ! लहुकरणजुत्तजोइयसमखुरवालिहाणसम-

लिहियसिंगेहिं जंबूणयामयकलावजुत्तपरिविसिट्टएहिं रयया-
मयघंटासुत्तरज्जुयपवरकंचणनत्थपग्गहोग्गहियएहिं नल्लिप्प-
लकयामेलएहिं पवरगोणजुवाणएहिं णाणामणिरयणघंटियाजाल-
परिगयं सुजायजुगजोत्तरज्जुयजुगपसत्थसुविरइयनिम्मियं
पवरलक्खणोववेयं । (ग्रन्थाग्रम् ६०००) धम्मियं जाणप्पवरं
जुत्तामेव उवट्ठवेह उवट्ठवित्ता मम एयमाणात्तियं पच्चप्पिणह ।
तएणं ते कोडुंबियपुरिसा उसभदत्तेणं माहणेणं एवंवुत्ता समाणा
हट्ठ जाव हियया करयल जाव कट्ठु एवं सामी ! तहत्ति आणाए
विणएणं वयणं पडिसुणेइ, पडिसुणेत्ता खिप्पामेव लहुकरणजुत्त-
जाव धम्मियं जाणप्पवरं जुत्तामेव उवट्ठवेत्ता जाव तमाणात्तियं
पच्चप्पिणंति । तए णंसे उसभदत्ते माहणे ण्हाए जाव अप्पसहग्घा-
भरणालंकियसरीरे साओ गिहाओ पडिनिक्खमइ, पडिनिक्ख-
मित्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला जेणेव धम्मिए जाणप्पवरे
तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता धम्मियं जाणप्पवरं दुरुढे ।
तएणं सा देवाणंदा माहणी अंतो अंतेउरंसि ण्हाया कयवल्लि-
कम्मा कयकोउयमंगलपायच्छित्ता, किंच वरपादपत्तनेउर-
मणि सेहलाहारविरइयउचियकडगखुड्डायएकावलीकंठसुत्तउ-
रत्थगेवेज्जसोणिसुत्तगनाणामणिरयणभूसणविराइयंगी चीणं-
सुंयवत्थपवरपरिहिया दुगुल्लसुकुमालउत्तरिज्जा सच्चोउयसुर-
भिकुसुमवरियसिरया वरचंदणचव्विया वराभरणभूसियंगी काला-
गुरुधूवधूविया, सिरिसमाणवेसा जाव अप्पमहग्घाभरणालंकिय-

सरीरा बहूहिं खुज्जाहिं चिलाइयाहिं वामणियाहिं वडहियाहिं
 बब्बरियाहिं इसिणियाहिं जोणियाहिं चारुणियाहिं पल्हवियाहिं
 ल्हासियाहिं लउसियाहिं आरबीहिं दमिलीहिं सिंघलीहिं पुलि-
 दिहिं पुक्खलीहिं मुरुंडीहिं सवरीहिं पारसीहिं नाणादेसीयाहिं
 विदेसवेसपरिमंडियाहिं सदेसनेवत्थगहियवेसाहिं इंगियचितिय-
 पत्थियवियाणियाहिं कुसलाहिं विणीयाहिं य चेडियाचक्कवाल-
 वरिसधरथेरकंचुइज्जमहत्तरगवंदपरिक्खत्ता अंतोउराओ निग्ग-
 च्छइ, निग्गच्छित्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला, जेणेव धम्मिए
 जाणप्पवरे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता जाव धम्मियं जाणप्पवरं
 दुरुढा। तएणं से उसभदत्ते माहणे देवाणंदाए माहणीए सद्धिं
 धम्मियं जाणप्पवरं दुरुढे समाणे णियगपरियालसंपरिबुडे
 माहणकुंडग्गामं नगरं मज्झंमज्झेणं निग्गच्छइ, निग्गच्छित्ता,
 जेणेव बहुसालए चेइए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता छत्ता-
 दोए तित्थकरातिसए पासइ, पासित्ता धम्मियं जाणप्पवरं ठवेइ,
 ठवित्ता धम्मियाओ जाणप्पवराओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहित्ता समणं
 भगवं महावीरं पंचविहेणं अभिगमेणं अभिगच्छइ, तं जहा-सचि-
 त्ताणं दब्बाणं विउस्सरणयाए एवं जहा बितियसए जावतिवि-
 हाए पज्जुवासणयाए पज्जुवासइ। तएणं सा देवाणंदा माहणी
 धम्मियाओ जाणप्पवराओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहित्ता बहूहिं खुज्जा-
 हिं जाव महत्तरगवंदपरिक्खत्ता समणं भगवं महावीरं पंचवि-
 हेणं अभिगमेणं अभिगच्छइ, तं जहा-सचित्ताणं दब्बाणं विउ-

स्तरणयाए १, अचित्ताणं दब्बाणं अविमोयणयाए २, विणयोण-
याए गायलट्ठीए ३, चक्खुफासे अंजलिपग्गहेणं ४, सणस्स एगत्ती-
भावकरणेणं ५, जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ
उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिव्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं
करेइ, करित्ता वंदइ, नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता उसभदत्तं माहणं
पुरओ कट्ठु ठियाचेव सपरिवारा सुस्सूसमाणी णमंसमाणी अभि-
मुहा विणएणं पंजलिउडा जाव पज्जुवासइ ॥ सू० १ ॥

छाया—तस्मिन् काले तस्मिन् समये ब्राह्मणकुण्डग्रामं नगरम् आसीत्,
वर्णकः, बहुशालकं चैत्यम्, वर्णकः, तत्र खलु ब्राह्मणकुण्डग्रामे नगरे ऋषभदत्तो
नाम ब्राह्मणः परिवसति, आढ्यः, दीप्तः, यावत् अपरिभूतः, ऋग्वेद-यजुर्वेद-
सामवेदा-थर्ववेद० यथा स्कन्दको यावत् अन्येषु च बहुषु ब्राह्मण्येषु नयेषु सुप-
रिनिष्ठितः श्रमणोपासकः अभिगतजीवाजीवः उपलब्धपुण्यपापः, यावत् आत्मानं
भावयमानो विहरति । तस्य खलु ऋषभदत्तब्राह्मणस्य देवानन्दा नाम ब्राह्मणी
आसीत् सुकुमारपाणिपादा यावत् प्रियदर्शना सुहृदा श्रमणोपासिका अभिगत-
जीवाजीवा, उपलब्धपुण्यपापा, यावत् विहरति । तस्मिन् काले तस्मिन् समये
स्वामी समवसत् पर्पद् यावत् पर्युपास्ते । ततः खलु स ऋषभदत्तो ब्राह्मण-
अस्याः कथायाः लब्धार्थः सन् हृष्ट यावत् हृदयं, यत्रैव देवानंदा ब्राह्मणी तत्रैव
उपागच्छति, उपागम्य देवानन्दां ब्राह्मणीम् एवमवादीत्—एवं खलु देवानुप्रिये !
श्रमणो भगवान् महावीरः आदिकरो यावत् सर्वज्ञ सर्वदर्शी आकाशगतेन चक्रेण
यावत् सुखसुखेन विहरन् यावत् बहुशालकं चैत्यम् यथाप्रतिरूपं यावत् विहरति,
तत् महाफलं खलु देवानुप्रिये ! यावत् तपास्त्राणाम् अर्हतां भगवतां नामगोत्र-
स्यापि श्रवणतया, किमद्ग पुनः अभिगमनवन्दननमस्करणप्रतिप्रच्छनपर्युपास-
नया ? एकस्यापि आर्यस्य धार्मिकस्य सुवचनस्य श्रवणतया, किमद्ग पुनः विपु-
लस्य अर्थस्य ग्रहणतया ? तत् गच्छामः खलु देवानुप्रिये ! श्रमणं भगवन्तं महा-
वीरं वन्दामहे, नमस्यामः, यावत् पर्युपास्महे, एतत् खलु इहभवे च परभवे च
हिताय, सुखाय, क्षमायै, निश्रेयसाय, आनुगामिकतायै भविष्यति । ततः खलु
सा देवानन्दा ब्राह्मणी ऋषभदत्तेन ब्राह्मणेन एवमुक्ता सती हृष्ट यावद्दृढया कर-
तल यावत्कृत्वा ऋषभदत्तस्य ब्राह्मणस्य एतमर्थं विनयेन प्रतिगृणोति । ततः खलु

स ऋषभदत्तो ब्राह्मणः कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवादीत् क्षिप्रमेव भो देवानुमियाः ! लघुकरणयुक्त-यौगिक-समखुरवालिधानसमलिखितशृङ्गकाभ्यां जाम्बूनदमयकलापयुक्तप्रतिविशिष्टकाभ्यां रजतमयघण्टामूत्ररज्जुकप्रवरकाञ्चननस्तप्रग्रहावगृहीतकाभ्यां नीलोत्पलकृतापीडकाभ्यां प्रवरगोयुवभ्यां नानामणिरत्नघटिकाजालपरिगतं सुजातयुगयोक्त्ररज्जुकायुगप्रशस्तसुविरचितनिर्मितम्, प्रवरलक्षणोपेतं धार्मिकं यानप्रवरं युक्तमेव उपस्थापयत उपस्थाप्य मम एतामाज्ञप्तिं प्रत्यर्पयत ' ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः ऋषभदत्तेन ब्राह्मणेन एवमुक्ताः सन्तो हृष्ट-यावद् हृदयाः करतलयावत्कृत्वा एवम् स्वामिन् ! तथेति आज्ञया धिनयेन वचनं प्रत्तिशृण्वन्ति, प्रत्तिश्रुत्व क्षिप्रमेव लघुकरणयुक्त यावत् धार्मिकं यानप्रवरं युक्तमेव उपस्थाप्य यावत् तामाज्ञप्तिकां प्रत्यर्पयन्ति । ततः खलु स ऋषभदत्तो ब्राह्मणः स्नातो यावत् अल्पमहार्धाभरणालङ्कृतशरीरः स्वस्मात् गृहात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य यत्रैव बाह्या उपस्थानशाला, यत्रैव धार्मिकं यानप्रवरं तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य धार्मिकं यानप्रवरम् दूरुढः, ततः खलु सा देवानंदा ब्राह्मणी अन्तःपुरे स्नाता, कृतवलिर्हर्मा, कृतकौतुकमङ्गलप्रायश्चिता, किञ्च वरपादप्राप्तनूपुरमणिमेखलाहारविरचितोचितकटकखुड्गैकावलीकण्ठमूत्रोरःस्थग्रैवेयकश्रोणिसूत्रकनानामणिरत्नभूषणविराजिताङ्गी चीनांशुकवस्त्रप्रवरपरिहिता दुकूलसुकुमारोत्तरीया सर्वर्तुकसुरभिकुसुमावृतशिरोजा वरचन्दनवर्णिता, वराभरणभूषिताङ्गी कालागुरुधूपधूपिता श्रीसमानवेषा यावत् अल्पमहार्धाभरणालङ्कृतशरीरा बहीभिः कुञ्जामिश्रिलातिकाभिर्वामनिकाभिः, वडभिकाभिः, बर्वरिकाभिः, इसिनिकाभिः यौनिकाभिः, चारुणिकाभिः, पल्लविकाभिः, लहासिकाभिः लकुशिकाभिः, आरवीभिः, द्राविडोभिः, सिंहलीभिः पुलिन्दीभिः, पुष्कलीभिः मुरुण्डीभिः, शवरीभिः, पारसीभिः, नानादेशीयाभिः विदेशवेषपरिमण्डिताभिः स्वदेशनेत्रयगृहीतवेषाभिः इङ्कितचिन्तितप्रार्थितविज्ञापिकाभिः कुशलाभिः विनीताभिश्च चेटिकावक्रवालवर्षधरस्थविरकञ्चुकिमहत्तरकट्टन्दपरिक्षिप्ता अन्तःपुरात् निर्गच्छति, निर्गत्य यत्रैव बाह्या उपस्थानशाला, यत्रैव धार्मिकं यानप्रवरं तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य यावत् धार्मिकं यानप्रवरं दूरुढा । ततः खलु स ऋषभदत्तो ब्राह्मणो देवानन्दया ब्राह्मण्या सार्द्धम् धार्मिकं यानप्रवरम् दूरुढः सन् निजकपरिवारसंपरिवृतो ब्राह्मणकुण्डग्रामस्य नगरस्य मध्यमध्येन निर्गच्छति, निर्गत्य यत्रैव बहुशालकं चैत्यम्, तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य छत्रादिकान् तीर्थकरातिशयान् पश्यति, दष्ट्वा धार्मिकं यानप्रवरं स्थापयति,

स्थापयित्वा धार्मिकात् यानप्रवरात् प्रत्यवरोहति, नत्यवरोह्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं पञ्चविधेन अभिगमेन अभिगच्छति, तद्यथा-सचित्तानां द्रव्याणां व्युत्सर्जनया, एवं यथा द्वितीयशतके यावत् त्रिविधया पर्युपासनया पर्युपास्ते । ततः-खलु सा देवानन्दा ब्राह्मणी धार्मिकात् यानप्रवरात् प्रत्यवरोहति, प्रत्यवरोह्य वहीभिः कुब्जामिः यावत् महत्तरकवृन्दपरिक्षिप्ता श्रमणं भगवन्तं महावीरं पञ्चविधेन अभिगमेन अभिगच्छति, तद्यथा-सचित्तानां द्रव्याणां व्युत्सर्जनया^१, अचित्तानां द्रव्याणाम् अविमोचनया^२, विनयोपनतया गात्रयष्ट्या^३, चक्षुःस्पर्शे अञ्जलिप्रग्रहेण^४, मनस एकत्रीकरणेन^५, यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, कृत्वा वन्दते नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा ऋषभदत्तं ब्राह्मणं पुरतः कृत्वा स्थिता एव सपरिवारा सुश्रूषमाणा नमस्यन्ती अभिमुखा विनयेन प्राञ्जलिपुटा यावत् पर्युपास्ते ॥ सू० १ ॥

टीका-भगवतः समीपे पञ्चमहाव्रतसमाराधनेन गाङ्गेयः सिद्धः, अन्यस्तु कर्मवशात्तद् विपर्ययमपि प्राप्नोति यथा जमालि, इत्येतद्दर्शनाय त्रयस्त्रिंशत्तमो देशकारम्भरतत् प्रतिपादयितुं प्रस्तावनारूपाम् ऋषभदत्तदेवानन्दावक्तव्यतामाह- 'तेण कालेण' इत्यादि, 'तेण कालेण तेणं समणं माहणकुण्डग्रामे नयरे-होत्था, वण्णओ' तस्मिन् काले तस्मिन् समये ब्राह्मणकुण्डग्रामं नाम नगर-

“तेण कालेण तेणं समणं” इत्यादि ।

टीकार्थ-भगवान् के पास पांच महाव्रतोंकी समाराधनासे गांगेय अनगार सिद्ध हो गये, परन्तु कोई जीव अशुभ कर्मके उदयवश सिद्ध नहीं भी होता है जैसे जमालि । सो इसी बातको दिखानेके लिये सूत्रकारने इस तेत्तीस ३३ वें उद्देशकका आरम्भ किया है इसमें प्रस्तावना रूपसे उन्होंने ऋषभदत्त और देवानन्दका वृत्तान्त कहा है-जो इस प्रकारसे कहा है-“तेण कालेण तेणं समणं माहणकुण्डग्रामे नयरे हात्था-

“तेण कालेण तेणं समणं” इत्यादि-

टीकार्थ-महावीर प्रभुनी समीपे पांच महाव्रतोंनी सारी रीते आराधना करवायी गांगेय अशुभार सिद्धपद प्राप्ता परन्तु कोई जीव अशुभ कर्मोंना उदयने लीधे सिद्धपदनी प्राप्ति करी शक्ती पण नहीं. जेभडे जमालि जे ज वातनु सूत्रकारे आतेत्तीस उउ भा उद्देशका प्रतिपादन कर्तुं ते आ उद्देशकनी प्रस्तावना रूपे ऋषभदत्त आहणकुण्डग्रामे तेनी पत्नी सुनंदातु वृत्तान्त आपवाभा आयु छे. ते नीधे प्रभावे छे-

“तेण कालेण तेणं समणं माहणकुण्डग्रामे नयरे होत्था-वण्णओ” ते काले जेने ते समये आहणकुण्डग्रामे नाने नगर छे. तेहु वण्णओ

માસીત્, વર્ણકઃ, અસ્ય નગરસ્ય વર્ણનં ચમ્પાનગરીવર્ણનવદ્ વોધ્યમ્, 'વહુ
સાલણ્ ચેદ્વ વર્ણઓ' વહુશાલકં નામ ચૈત્યમ્-ઉદ્યાનમ્ આસીત્ વર્ણકઃ, અસ્ય
વર્ણનમપિ પૂર્ણભદ્રચૈત્યવદ્ વોધ્યમ્, 'તત્થ ણં માહ્ણકુણ્ડગામે નયરે ઉસમ્મદત્તે નામં
માહ્ણે પરિવસઈ' તત્ર સ્વલુ બ્રાહ્મણકુણ્ડગામે નગરે ઋષભદત્તો નામ બ્રાહ્મણઃ પરિ-
વસતિ 'અહ્ઠે, દિત્તે, જાવ અપરિભૂ' આદ્યઃ સમૃદ્ધઃ, દીપ્તઃ તેજસ્વી, દૃપ્તો વા-
ર્ધપ્યાન, યાવત્ વિસ્તીર્ણત્રિપુલભવનશયનાસનયાનવાહનાકીર્ણઃ અપરિભૂતઃ
પરિપરાભૂતઃ 'રિઊવ્વેયજજુવ્વેયસામવેયઅથવ્વણવેય જહા સંદઓ જાવ અન્નેસુ-
ય વહુસુ વંમન્નપસુ નપસુ સ્થપરિનિદ્ધિ' ઋગ્વેદ-યજુર્વેદ-સામવેદ-અથર્વવેદ-

વર્ણઓ' ઉસ કાલમેં ઔર ઉસ સમયમેં બ્રાહ્મણકુણ્ડગામ નામકા
નગર થા હસ નગરકા વર્ણન ચંપા નગરીકે વર્ણન જૈસા જાનના ચાહિયે
'વહુસાલણ્ ચેદ્વ-વર્ણઓ' હસમેં વહુશાલક નામકા ચૈત્ય-ઉદ્યાન થા
હસકા વર્ણન ઓ ઔપપાતિક સૂત્રમેં વર્ણિત પૂર્ણભદ્ર ચૈત્ય ઉદ્યાન હી તરહ
જાનના ચાહિયે । 'તત્થ ણં માહ્ણકુણ્ડગામે નયરે ઉસમ્મદત્તે નામં
માહ્ણે પરિવસઈ' ઉસ બ્રાહ્મણકુણ્ડગામ નગરમેં ઋષભદત્ત નામકા
બ્રાહ્મણ રહતા થા 'અહ્ઠે, દિત્તે, જાવ અપરિભૂ' યહ સમૃદ્ધ એવં તેજસ્વી
અથવા વર્ધશાલી થા યાવત્-હનકે વહુત બહે સ્થાન થે, શયનાસન યાન
વાહનસે થે પરિપૂર્ણ થા, હસરે જન હનકા થોડાસા ઓ તિરસ્કાર નહીં
કર સકતે થે જેસા હનકા પ્રભાવ થા 'રિઊવ્વેયજજુવ્વેયસામવેય
અથવ્વણવેય જહા સંદઓ જાવ અન્નેસુ ય વહુસુ વંમન્નપસુ નપસુ પ-
રિનિદ્ધિ' થે ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ, અથર્વવેદ હન ચારોં વેદોમેં

નગરીના વર્ણન પ્રમાણે સમજવું. 'વહુસાલણ્ ચેદ્વ-વર્ણઓ' તે નગરમાં
બહુશાલક નામનું ઉદ્યાન હતું તેનું વર્ણન પણ ઔપપાતિક સૂત્રમાં વર્ણવેલા
પૂર્ણભદ્ર ચૈત્ય-ઉદ્યાનના વર્ણન પ્રમાણે સમજવું.

“તત્થ ણં માહ્ણકુણ્ડગામે નયરે ઉસમ્મદત્તે નામં માહ્ણે પરિવસઈ” તે
બ્રાહ્મણકુણ્ડગામ નગરમાં ઋષભદત્ત નામે એક બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. “અહ્ઠે,
દિત્તે, જાવ અપરિભૂ” તે ઘણો ધનાઢ્ય અને દેહીપ્યમાન હતો, તેને ઘણું
વિશાળ મકાનો હતાં, શયનાસન, યાન, વાહન એ દિની તો તેને ત્યાં પરિ-
પૂર્ણતા હતી, તે એટલો પ્રભાવશાળી હતો કે કોઈ તેનો બિલકુલ તિરસ્કાર
કરી શકતા ન હતા અને તેનો પરાભવ કરવાને કોઈ સમર્થ ન હતું.

“રિઊવ્વેય, જજુવેય, સામવેય, અથવ્વણવેય જહા સંદઓ જાવ અન્નેસુ-
ય વહુસુ વંમન્નપસુ નપસુ પરિનિદ્ધિ” ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ અને

નિપુણો યથા સ્કન્દકો દ્વિતીયગતરુસ્ય પ્રથમોદ્દેજ્યે પ્રતિપાદિતસ્તથૈવ અય-
મપિ ક્ષમદત્તઃ પ્રતિપત્તવ્યો યાવત્-અન્યેષુ ચ વ્રહ્મુ બ્રાહ્મણ્યેષુ બ્રાહ્મણસમ્બન્ધિષુ
ત્રયેષુ-નીતિષુ સુપરિનિષ્ઠિતઃ કુશલઃ ‘ સમણોવાસણ અભિગયજીવાજીવે ઉવલદ્વ-
પુણ્ણપાઠે જાવ અપ્પાણં માવેમાણે વિહરહ ’ શ્રમણોપાસકઃ, અભિગયજીવાજીવઃ
પ્રાપ્તજીવાજીવતત્ત્વવિવેકઃ, ઉપલબ્ધપુણ્યપાપઃ-પુણ્યપાપયોર્લઙ્ગાર્થઃ, યાવત્-
આત્માનમ્ ભાવયન્ વિહરતિ-તિષ્ઠતિ ‘ તસ્સ ણં ઉસમદત્તમાહણસ્સ દેવાણંદા
ણામં માહણી હોત્થા ’ તસ્ય સ્વલુ ક્ષમદત્તબ્રાહ્મણસ્ય દેવાનન્દા નામ બ્રાહ્મણી
આસીત્ । દેવાનન્દાયાઃ સ્વરૂપમાહ-‘ સુકુમાલપાણિપાયા જાવ પિવદંસણા સુરુવા-
સમણોવાસિયા અભિગયજીવાજીવા ઉવલદ્વપુણ્ણપાણા જાવ વિહરહ ’ સુકુમાર-
પાણિપાદા અત્યન્તકોમલકરચરણા યાવત્ પિવદંસણા સુરુવા અત્યન્તસૌન્દર્યવતી

નિપુણ થે, જિસ પ્રકારસે દ્વિતીય જાનકને પથજ ઉદ્દેશેમે સ્કન્દકતા
કથન ક્રિયા ગયા હૈ, ટીક ઇમી તરહસે વહ ખી યે યાવત્ અનેક વ્ર-
તસી બ્રાહ્મણ સંબંધી નીતિયોમે પારજ્ઞત થે ‘ સમણોવાસણ અભિગય
જીવાજીવે ઉવલદ્વપુણ્ણપાઠે, જાવ અપ્પાણં માવેમાણે વિહરહ ’
યે શ્રમણોંકે ઉપાસક થે, જીવ ઓર અજીવ તત્ત્વકે સ્વરૂપોં જ્ઞાતા થે,
પુણ્ય ઓર પાપકે જાનનેવાલે થે, યાવત્ શ્રાવક વ્રત આદિસે અપની
આત્માકો ભાવિત કરતે હુણ યે ઉસ નગરમેં રહતે થે, ‘ તસ્સ ણં ઉસ-
મદત્તસ્સ માહણસ્સ દેવાણંદા ણામં માહણી હોત્થા ’ ઉસ ક્ષમદત્ત
બ્રાહ્મણકી દેવાનંદા નામકી માર્યા થી ‘ સુકુમાલપાણિપાયા જાવ
વિહરહ ’ હસકે ચરણ દોનોં અત્યન્ત કોમલ થે, યહ વહુત અધિક રૂપ

અર્થવેદ, એ ચારે વેદમા નિપુણ હતો. ખીન શતકના પહેલા ઉદ્દેશકમા
સ્કન્દકતુ જેવું વર્ણન કર્યું છે, તેવું વર્ણન ક્ષમદત્ત બ્રાહ્મણ વિષે પણ
સમજવું. તે બ્રાહ્મણ સંબંધી અનેક નીતિઓનો નિપુણ હતો.

“ સમણોવાસણ અભિગયજીવાજીવે, ઉવલદ્વપુણ્ણપાઠે જાવ અપ્પાણ
માવેમાણે વિહરહ ” તે શ્રમણોનો ઉપાસક હતો. જીવ અને અજીવ તત્ત્વના
સ્વરૂપનો તે જ્ઞાતા હતો, અને પુણ્ય અને પાપને તે સમજતો હતો. આ
આ બધા ગુણોથી સંપન્ન તે ક્ષમદત્ત બ્રાહ્મણ શ્રવકના મત અધિધી પેતના
આત્માને ભાવિત કરતો તે નગરમાં રહેતો હતો. “ તમ્સ ણ ઉસમદત્ત
માહણસ્સ દેવાણંદા માહણી હોત્થા ” તે ક્ષમદત્ત બ્રાહ્મણને દેવ નંદા નામની
ભાર્યા હતી “ સુકુમાલપાણિપાયા જાવ વિહરહ ” તેના કર-દય અને સ્વ-
પત્ર અત્યન્ત સુંદરમણ હતા. તે ઘણા જ રૂપ લાવણ્યથી સુજ્ઞાતી, મનની

श्रमणोपासिका अभिगतजीवाजीवा प्राप्तजीवाजीवतत्त्वविवेका, उपलब्धपुण्यपापा यावत् आत्मानं भावयन्ती विहरति, 'तेणं कालेणं तेणं समएणं सामी समोसढे, परिसा जाव पज्जुवासइ' तस्मिन् काले तस्मिन् समये स्वामी महावीरप्रभुः समवसृतः, पर्युयावत् महावीरस्वामिनं शुश्रूषमाणा नमस्यन्ती अभिमुखं विनयेन प्राञ्जलिष्ठुटा पर्युपास्ते, 'तएणं से उसभदत्ते माहणे इमीसे कहाए लद्धे समणे हट्ट जाव हियए जेणेव देवाणंदा माहणी तेणेव उवागच्छइ' ततः खलु स ऋषभदत्तो नाम ब्राह्मणः अथा भगवत्समवसरणरूपायाः कथायाः लब्धार्थः ज्ञात-भगवत्समागमनवृत्तान्तः सन् हृष्टो यावत् हर्षवशविसर्पद्दहदयो यत्रैव देवा-

लावण्यसे युक्त थी। श्रमणजननी उपासिका थी जीव और अजीव तत्वका इसे अच्छा विवेक प्राप्त था। पुण्य और पापके स्वरूपको यह बहुत अच्छी तरहसे जानती थी, यावत् श्रावकेव्रतसे आत्माको भावित करती हुई वह अपने पतिके साथ रहती थी, 'तेणं कालेणं तेणं समएणं सामी समोसढे, परिसा जाव पज्जुवासइ' उस काल और उस समयमें स्वामी महावीर प्रभु उस स्थान पर पधारे नगरकी परिषद् धर्मश्रवणकी इच्छासे भगवान्के पास आई और नमस्कार करती हुई वह दोनों हाथ जोड़कर उनके सन्मुख यथास्थान बडे विनयके साथ बैठ गई 'तएणं से उसभदत्ते माहणे इमीसे कहाए लद्धे समणे हट्ट जाव हियए जेणेव देवाणंदा माहणी तेणेव उवागच्छइ' इसके बाद ऋषभदत्त ब्राह्मणको भगवान्के आनेका वृत्तान्त जब मालूम हुआ तब वह बहुत अधिक मात्रामें हृष्ट यावत्-तुष्ट हुआ और

उपासिका होती, एवं अपने अश्व तत्त्वना स्वप्ननी ते जलुकार होती, पुण्य एवं पापने ते समजती होती। ऐसी ते सुनन्दा श्रावकना मतथी पोताना आत्माने भावित करती पोताना पति साथे रहती होती।

“तेणं कालेणं तेणं समएणं सामी समोसढे, परिसा जाव पज्जुवासइ” ते काले एवं ते समये महावीर प्रभु ते नगरना भट्टशालक उद्यानमां पधार्या. नगरना दोके (परिषद) धर्मश्रवणनी इच्छाथी प्रभुनी पासे आव्यां, एवं वंदणु नमस्कार करीने अपने हाथ जोडीने तेमनी सन्मुख योज्य स्थाने विनयपूर्वक ऐसी गयां. “तएणं से उसभदत्ते माहणे इमीसे कहाए लद्धे समणे हट्ट जाव हियए जेणेव देवाणंदा माहणी तेणेव उवागच्छइ” न्यारे भगवानना आगमनना शुभ समाचार ऋषभदत्त ब्राह्मणने मज्या, त्यारे तेने धणु डर्प एवं संतोष थयो, एवं अत्यन्त आनंदविलोार एवं पुलकित

નન્દા બ્રાહ્મણી આસીત્ તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ‘ ઉવાગચ્છિત્તા ’ દેવાણંદં માહર્ણિ
 एवं वयासी ‘ ઉપાગત્ય દેવાનન્દાં બ્રાહ્મણીમ્ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अत्रादीत्=’
 ‘ एवं खलु देवाणुप्पिए ! समणे भगवं महावीरे आदिगरे जाव सव्वन्नु सव्व-
 दरिसी आगासगएणं चक्केण जाव सुहंसुहेणं विहरमाणे जाव बहुसालए चेइए
 अहापडिरुवं जाव विहरइ ’ एवं खलु हे देवानुप्रिये ! श्रमणो भगवान् महावीरः
 आदिकरः—चातुर्विधतीर्थकारको यावत् सर्वज्ञः सर्वदर्शी आकाशगतैन-गगन-
 स्थितेन चक्रेण यावत् सुखसुखेन सुखपूर्वकं विहरन् यावत् बहुशालके चैत्ये-
 उधाने यथाप्रतिरूपं साधुयोग्यमवग्रहम् आज्ञां यावत् गृहीत्वा विहरति-तिष्ठति,
 ‘ तं महाफलं खलु देवाणुप्पिए ’ जाव तहारूवाणं अरिहंताणं भगवंताणं नाम
 गोयस्स वि सवणयाए ’ हे देवाणुप्रिये ! तत् महाफलं खलु यावत् तथारूपाणाम्

आनन्दसे पुलकिन हृदयवाला होता हुआ वह जहां देवानन्दा ब्राह्मणी
 थी—वहां पर आया, ‘ उवागच्छित्ता देवाणंदं माहर्णी एवं वयासी ’ वहां
 आकरके उसने देवानन्दा ब्राह्मणीसे इस प्रकार कहा—‘ एवं खलु देवा-
 णुप्पिए ! समणे भगवं महावीरे आदिगरे जाव सव्वन्नु सव्वदरिसी,
 आगासगएणं चक्केण जाव सुहं सुहेणं विहरमाणे जाव बहुसालए
 चेइए अहापडिरुवं जाव विहरइ ’ हे देवानुप्रिये चतुर्विध तीर्थके कर्ता,
 यावत् सर्वज्ञ, सर्वदर्शी श्रमण भगवान् महावीर आकाशगत छत्रवाले
 यावत्—सुखपूर्वक विहार करते हुए बहुशालक चैत्य—उद्यानमें यथारूप—
 साधुयोग्य—अवग्रह—आज्ञाको ग्रहण कर विराजमान हैं ‘ तं महाफलं
 खलु देवाणुप्पिए ! जाव तहारूवाणं अरिहंताणं भगवंताणं नाम गो-
 यस्स वि सवणयाए ’ ता हे देवानुप्रिये ! यावत् तथारूप अरिहंत भग-

યધને તે, તેની ભાયાં દેવાનંદા ત્યા હતી ત્યા આવ્યો. “ ઉવાગચ્છિત્તા
 દેવાંદં માહર્ણીં’ એવં વયાસી ” ત્યા આવીને તેણે પોતાની ભાયાં દેવાનંદાને
 આ પ્રમાણે કહ્યું—“ एवं खलु देवाणुप्पिए ! समणं भगवं महावीरे आदिगरे
 जाव सव्वन्नु सव्वदरिसी, आगासगएण चक्केण जाव सुहं सुहेण विहरमाणे जाव
 बहुसालए चेइए अहापडिरुवं जाव विहरइ ” हे देवानुप्रिये ! चतुर्विध तीर्थेना
 स्थापक, सर्वज्ञ, सर्वदर्शी, અને આકાશગત છત્રવાળા શ્રમણ ભગવાન મહા
 વીર સુખપૂર્વક વિહાર કરતા કરતા યથારૂપ અવગ્રહ ગ્રહણ કરીને (સાધુને)
 યોગ્ય આજ્ઞા લઈને) બહુશાલક ચૈત્ય—ઉદ્યાનના પધાર્યા છે “તં મહાફલં તત્
 દેવાણુપ્પિયે ! જાવ તહારૂવાણ અરિહંતાણં ભગવંતાણં નામગોયસ્સ વિ સવણયાએ ’
 હે દેવાનુપ્રિયે ! આવા અરિહંત ભગવાનોના નામગોત્રના પ્રભુથી પણ મહા

અર્હતાં ભગવતાં નામગોત્રયાપિ શ્રવણતયા યદા ભવતિ તદા ' કિમંગ્ગપુણ અભિ-
ગમણવંદનનમંસણપહિપુચ્છણપજ્જુવાસણયાએ ? ' કિમુત વક્તવ્યં પુનર્ભગવતા-
મભિગમનવંદનનમસ્કરણપતિપ્રચ્છનપર્યુપાસનતયા ? અન્નં ઇતિ કોમલામંત્રણે
સંબોધને વર્તતે તથાચ ભગવતાં નામગોત્રશ્રવણેનાપિ યદા મહાફલં ભવતિ તદા
અભિગમનવંદનનમસ્કરણપતિપ્રચ્છનપર્યુપાસનયા મહાફલપ્રાપ્તેઃ કા કથેતિ
ભાવઃ । એવમેવ ' એગસ્સ વિ આરિયસ્સ ધમ્મિયસ્સ સુવચણસ્સ સવણયાએ, કિમંગ્ગ
પુણ વિઝલસ્સ અટ્ટસ્સ ગહણયાએ ? ' એકસ્યાપિ આર્યસ્ય ધાર્મિકસ્ય સુવચનસ્ય
ભગવતામર્હતાં પ્રવચનસ્ય શબ્દમાત્રસ્ય યદા શ્રવણતયાપિ મહાફલં ભવતિ
હે અન્ન ! હે પ્રિયે ! કિમુત વક્તવ્યં પુનઃ ત્રિપુલસ્ય મહત્ત્વશાલિનોડર્યસ્ય મોક્ષ-
પ્રાપ્તકસમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રલક્ષણસ્ય ગ્રહણતયા ? તથા ચ-શબ્દ-
રૂપસ્યાપિ ભગવત્પ્રવચનસ્ય શ્રવણેનાપિ યદા મહાફલમુત્પવતે તદા અત્યન્ત-
મહત્ત્વપરિપૂર્ણસ્ય અર્થસ્ય-સમ્યગ્દર્શનાદિરૂપસ્ય ગ્રહણેન મહાફલપ્રાપ્તેઃ કા
કથેતિ ભાવઃ । ' તં ગચ્છામો ણં દેવાણુપ્પિએ । સમણં ભગવ મહાવીરં વંદામો તમં-

ચન્તોંકે નામગોત્રકે ભી શ્રવણસે જય મહાફલ પ્રાપ્ત હોતા હૈ-તવ ' કિ-
મંગ પુણ અભિગમણ, વંદણ, નમંસણ, પહિપુચ્છણપજ્જુવાસણયાએ '
ઉન ભગવાનકે સામને જાનેસે, ઉનકો વંદના કરનેસે, ઉન્હે નમસ્કાર
કરનેસે, ઉનસે પ્રશ્ન પૂછનેસે જો મહાફલ પ્રાપ્ત હોગા, ઉસકે વિષયમેં
નો કહનાહી કયા હૈ ? " અન્ન " યહ પદ યહાં કોમલામંત્રણ મેં પ્રયુક્ત
હુઆ હૈ ' એગસ્સ વિ આરિયસ્સ ધમ્મિયસ્સ સુવચણસ્સ સવણયાએ,
કિમંગ ! પુણ વિઝલસ્સ અટ્ટસ્સ ગહણયાએ ' હે પ્રિયે ! શબ્દરૂપ ભી
ભગવત્પ્રવચનકે શ્રવણસે ભી જય મહાફલ ઉત્પન્ન હોતા હૈ, તવ અત્યન્ત
મહત્ત્વ પરિપૂર્ણ સમ્યગ્દર્શનાદિ રૂપ અર્થકે ગ્રહણસે મહાફલ પ્રાપ્તિ કી

ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે, " કિમંગ ! પુણ અભિગમણ, વંદણ, નમંસણ, પહિપુચ્છણ
પજ્જુવાસણયાએ " તો પછી તેમની પાસે જવાથી, તેમને વંદણ કરવાથી તેમને
નમસ્કાર કરવાથી, તેમને પ્રશ્ન પૂછવાથી અને તેમની પર્યુપાસના કરવાથી
પ્રાપ્ત થતાં ફળની તો વાત જ શી કરવી ! (" અન્ન " આ પદ અહીં કોમળ
સંબોધન રૂપે વપરાયું છે.) " એગસ્સ વિ આરિયસ્સ ધમ્મિયસ્સ સુવચણસ્સ
સવણયાએ, કિમંગ ! પુણ વિઝલસ્સ અટ્ટસ્સ ગહણયાએ " હે પ્રિયે ! ભગવત્પ્રવ-
ચનને એક શબ્દ પણ સાંભળવાથી મહાફળની પ્રાપ્તિ થાય છે, તો અત્યન્ત
મહત્ત્વ પરિપૂર્ણ સમ્યગ્ દર્શનાદિ રૂપ અર્થને ગ્રહણ કરવાથી પ્રાપ્ત થતા
મહાફળની તો વાત જ શી કરવી !

सामो जाव पज्जुवासामो ' हे देवानुप्रिये ! तत् तस्मात् कारणात् गच्छामः खलु वयम् श्रमण भगवन्तं महावीरं वन्दामहे, नमस्यामः, यावत् शुश्रममाणा अभि-
मुखं विनयेन प्राञ्जलिपुटाः पर्युपास्महे ' एयण्णं इह भवे य, पर भवे य, हियाए सुहाए, खमाए, निस्सेयसाए आणुगामियत्ताए भविस्सइ ' एतत् खलु भगवता-
मर्हताम् अभिगमनवन्दननमस्करणप्रतिपच्छनपर्युपासनादिकम् इह भवे च पर भवे च
हिताय पथ्यान्नवत्, सुखाय शाताय इष्टवस्तुप्राप्तिवत्, क्षमाय औचित्याय संज्ञ-
तत्वात् निश्रेयसाय मोक्षरूपपरमकल्याणाय सिद्धिवत्. आनुगामिकत्वाय पर-
लोके सहगामित्वाय शुभानुबन्धायेत्यर्थः भविष्यति । 'तएणं सा देवाणंदा

चातही क्या करनी ' तं गच्छामो णं देवाणुप्पिए ! समणं भगव महा-
वीरं वंदामो नमंस्सामो जाव पज्जुवासामो ' इसलिये हे देवानुप्रिये !
हम चले और श्रमण भगवान् महावीरको वदना करें, उन्हें नमस्कार
करे, और धर्मश्रवणकी इच्छासे युक्त हुए हम लोग उनके समक्ष
विनयसे दोनों हाथ जोड़कर बैठे, और उनकी पर्युपासना करें । 'एयण्णं
इह भवे य पर भवे य हियाए, सुहाए, खमाए, निस्सेयसाए आणुगा-
मियत्ताए भविस्सइ ' यह भगवान् के समक्ष हम लोगोका जाना, उन्हें
वन्दना करना, नमस्कार करना, उनसे प्रश्नका पूछना, उनकी पर्युपासना
करना आदि हमारे लिये इस भवमें और पर भवमें पथ्यान्नकी तरह
जिनावह होगा, इष्ट वस्तुकी प्राप्तिकी तरह सुखावह होगा, सद्गत होनेसे
औचित्यके निमित्त होगा, सिद्धिकी तरह मोक्षरूप परम कल्याणके लिये
होगा और परलोकमें सहगामित्वके निमित्त शुभानुबन्धके निमित्त होगा,
'तएणं सा देवाणंदा माहणी उमभदत्तेणं माहणेणं एवं बुत्ता ममाणी इट्ठ

" त गच्छामो ण देवाणुप्पिए ! समण भगव महावीर वदामो नमंस्सामो
जाव पज्जुवासामो " तो हे देवानुप्रिये ! आबो आपणे श्रमण भगवान् महा-
वीर प्रभु पासे जड्ठिजे, तेमने वदणुा करीजे, नमस्कार करीजे अने धर्म
श्रवणुनी छन्हायी अन्ने हाथ लेटीने तेमनी समक्ष जेगी जड्ठिजे अने तेमनी
पर्युपासना करीजे " एयण्णं इह भवे य पर भवे य हियाए, सुहाए, खमाए,
निस्सेयसाए आणुगामियत्ताए भविस्सइ " ते आ अब अने पञ्चवन्ना आपणु
आटे पथ्यान्नकी माहं दिनछान्छे छे इष्ट वस्तुनी प्राप्तिनी माहं शुभावह
पड पाणे, सगत होवारी औचित्यनु निमित्त छे, जे सत्य पन्न इत्यादुनी
प्राप्ति छे ते अने सहगमना सहगामित्वनु निमित्त शुभानुबन्धना निमित्त
छे छे " एणं सा देवाणंदा माहणी उमभदत्तेणं माहणेणं एवं बुत्ता ममाणी इट्ठ

માહણી ઉસમદત્તેણં માહણેણં એવં જુત્તા સમાણી હટ્ટ જાવ હિયયા કરયલ જાવ કટ્ટુ
 ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ એયમટ્ઠં વિણણં પહિસુણેહ' તતઃખલુ સા દેવાનન્દા
 બ્રાહ્મણી ઋષભદત્તેન બ્રાહ્મણેન એવમુક્તરીત્યા ઉક્તા સતી હટ્ટ યાવત્ હટ્ટુપ્પટ્ટ
 ચિત્તાનન્દિતા, હટ્ટુપ્પટ્ટમ્-અત્યન્તતુપ્પં હટ્ટં વા ચિત્તં તેન આનન્દિતા સુખસૌમ્યા-
 દિભાવૈઃ સમૃદ્ધિમુપાગતા પ્રીતિમનસ્કા પ્રસન્નમનોયુક્તા પરમસૌમનસ્યિતા, પરમ-
 સૌમનસ્યં સુપ્પટ્ટુ સુમનસ્કત્ત્વં સંજાતં યસ્યાઃ સા પરમસૌમનસ્યિતા, હર્ષવશ-
 વિસર્પદ્દહદયા હર્ષવશેન વિસર્પદ્-વિકાશમાનં-પ્રફુલ્લં હૃદયં યસ્યાઃ સા તથા
 હર્ષવશવિસર્પદ્ હૃદયા, કરતલયાવત્ કરતલપરિગૃહીતં શિરસાવર્તં મસ્તકેઽ-
 ઞ્જલિં કૃત્વા ઋષભદત્તસ્ય બ્રાહ્મણસ્ય એતમુક્તમર્થં મગવદાગમનાદિકમ્ વિનયેન
 પ્રતિગૃણોતિ-સ્વીકરોતિ । 'તણં સે ઉસમદત્તે માહણે કોહુવિયપુરિસે સદાવેહ' તતઃ
 ખલુ સ ઋષભદત્તો બ્રાહ્મણઃ કૌટુમ્બિકપુરુષાન્-આજ્ઞાકારિપુરુષાન્
 શબ્દયતિ-આહ્વયતિ, 'સદાવિત્તા એવં વયાસી' કૌટુમ્બિકપુરુષાન્-શબ્દયિત્વા-
 આહ્વય એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્- 'સ્વિપ્પામેવ મો દેવાણુપ્પિયા ! લહુ-
 કરણજુત્તજોહ્યસમખુરવાલિહાણસમલિહિયસિંગેહિં, જંબૂળયામયકલાવજુત્ત-

જાવ હિયયા કરયલ જાવ કટ્ટુ ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ એયમટ્ઠં વિણ-
 ણં પહિસુણેહ, ' જવ ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને ઉસ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીસે
 એસા કહા તો વહ વહુત અધિક ખુશ હુઈ યાવત્ ઉલ્લસિત ચિત્ત હોતી
 હુઈ ઉસને અપને દોનોં હાથોંકી અંજલિ કર ઉસે મસ્તક પર રાખકર ઋષ-
 ભદત્ત બ્રાહ્મણકે હસ પૂર્વેક્ત કથનકો વહે વિનયકે સાથ સ્વીકાર કિયા
 'તણં સે ઉસમદત્તે માહણે કોહુવિયપુરિસે સદાવેહ' તવ ઉસ ઋષભદત્ત
 બ્રાહ્મણને કૌટુમ્બિક પુરુષોંકો-આજ્ઞાકારી મનુષ્યોંકો બુલાયા, સદાવિત્તા
 એવં વયાસી' બુલાકર ઉનસે હસ પ્રકારસે કહા- 'સ્વિપ્પામેવ મો દેવાણુ-
 પ્પિયા ! લહુકરણજુત્તજોહ્યસમખુરવાલિહાણસમલિહિતસિંગેહિં,

હટ્ટ જાવ હિયયા કરયલ જાવ કટ્ટુ ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ એયમટ્ઠં વિણણં
 પહિસુણેહ " ન્યારે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણે તેની પત્ની દેવાનન્દાને આ પ્રમાણે કહ્યું
 ત્યારે તેને અત્યન્ત હર્ષ અને સંતોષ થયો, અને તેણે પુલકિત થઈને પોતાના
 બન્ને હાથ જોડીને અને તેને મસ્તક પર રાખીને ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણની દર
 આસ્તનો બહુ જ વિનયપૂર્વક સ્વીકાર કર્યો

“ તણં સે ઉસમદત્તે માહણે કોહુવિયપુરિસે સદાવેહ ” ત્યારબાદ તે
 ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણે કૌટુમ્બિક પુરુષોને (અનુચરોને, સેવકોને) બોલાવ્યા અને
 “ સદાવિત્તા એવં વયાસી ” તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું- “ સ્વિપ્પામેવ મો દેવાણુ-
 પ્પિયા ! લહુકરણજુત્તજોહ્યસમખુરવાલિહાણસમલિહિતસિંગેહિં, જંબૂળયા-

परिविसिद्धर्हि ' भो देवानुप्रियाः । क्षिप्रमेव शीघ्रातिशीघ्रमेव लघुकरणम् शीघ्र-
धावनादिक्रियादक्षत्वंयुक्तौ तेन, यौगिकौ च प्रशस्तयोगवन्तौ प्रशस्ततद्वशरूप
त्वाद् यौ तौ तथा, ममाः खुगश्च प्रसिद्धा एव वालिधाने पुच्छौ ययोस्तौ तथा, समलि-
खितानि-समानतया उल्लिखितानि उन्नततया स्थितानि शृङ्गाणि ययोस्तौ तथा,
ताभ्यां लघुकरणयुक्तयौगिकसमावुरवालिधानसमलिखितशृङ्गाभ्याम् जाम्बू-
नदमयौ सुवर्णनिर्मितौ यौ कलापौ कण्ठाभरणविशेषौ, ताभ्यां युक्तौ प्रतिविशिष्टौ
च प्रधानौ वेगादिभिर्यौ तौ तथा ताभ्यां जाम्बूनदमयकलापयुक्तप्रतिविशिष्ट-
काभ्याम् ' रययामयघंटामुत्तरज्जुयपवरकंचणनत्थपग्गहोग्गहियर्हि ' रजत-
मय्यौ रूप्यनिर्मिते वण्टे ययोस्तौ तथा, सूत्ररज्जुके कार्पासिकमूत्रदवरकमय्यौ
प्रवरकाश्चने प्रवरसुत्र मण्डिते ये नस्ते नासिकारज्जु, तयोः प्रग्रहेण रश्मिनाऽव-
गृहीतकौ वद्धौ यौ तौ तथा, ताभ्यां रजतमयघण्टा-सूत्ररज्जुकप्रवरकाश्चननस्ता
प्रप्रदावगृहीतकाभ्यां ' नीलुप्पलक्यामेळर्हि ' नीलोत्पलैः कमलविशेषैः कृतौ

जंबूणयामयकलावजुत्तपरिविसिद्धर्हि ' हे देवानुप्रियो ! तुम शीघ्रा-
तिशीघ्र, लघुकरण-शीघ्र धावनादि क्रियाकी दक्षतासे युक्त-घट्टन जल्दी
२ चलनेवाले, यौगिक-प्रशस्त योगवाले, अर्थात् प्रशस्त सदृश रूप
वाले होनेसे, एकसरीखे लगनेवाले, तथा-समान खुरवाले, समान पूँछ
वाले, समान ऊँचे मींगोवाले ' जंबूणयामयकलावजुत्तपरिविसिद्धर्हि '
सुवर्णनिर्मित कण्ठाभरण विशेषोंसे युक्त हुए, वेगादि द्वारा प्रधान-
तावाले, ' रययामयघंटामुत्तरज्जुयपवरकंचणनत्थपग्गहोग्गहिय-
र्हि ' चांदीके बने हुए घंटोंवाले, कपासके डोरीसे बनी हुई और प्रवर
सुवर्णसे मण्डित नासिकाकी रज्जुवाले-नाथोंवाले, तथा उन नाथोंमें
दोनों ओर घंघी हुई लम्बी२ डोरीयोंवाले, तथा 'नीलुप्पलक्यामेळर्हि'

नययामयजुत्तपरिविसिद्धर्हि " हे देवानुप्रियो ! तमे अपनी शक्ते सेटही अ-
पधी लघुकरण (गलीज अपधी आदधी आवनारा-शीघ्र धावनादि क्रियानी
दक्षताधी युक्त), यौगिक (प्रशस्त योगवाणा, सेटसे हे प्रशस्त सेक मर्या
इवाणा होवाधी सेक मर्या लागता) समान अपरीवाणा, समान पूँछवाणा,
समान गमाधिता शिगडावाणा, जंबूणयामयकलावजुत्तपरिविसिद्धर्हि "
सुवर्णनिर्मित कण्ठाभरणेधी युक्त, वे । आदिनी मंडतावाणा, " " रययामय
घंटामुत्तरज्जुयपवरकंचणनत्थपग्गहोग्गहियर्हि " से हीनी घट्टीसे बनी,
सूत्ररज्जुके डोरीधी अपनेधी अपने मंडे लघुकरणेधी मंडित नासिका (प्रशस्त
नासिका से डोरी नाडी सेक से नेने 'नाथ' सेके से) तथा ते नासिका
अन्ते नासिकाके दोरी मंडीवाणा (गमाधिता) ' नीलुप्पलक्यामेळर्हि "

વિહિતઃ અપીડઃ શિરોભૂષણં શેલરો યયોસ્તૌ તથા તાભ્યાં નીલોત્પલકૃતા-
 પીડકાશ્યામ્ एतादृशाभ्याम् ‘ पवरगोणजुवाणएहिं ’ प्रवरगोयुवभ्यां श्रेष्ठबली-
 वर्दाभ्यां युक्तयेन योजितमेव यानप्रवरमुपस्थापयतेति अग्रेण सम्बन्धो बोध्यः।
 अथ यानप्रवरविशेषणमाह-‘ नाणामणिरयणघटियाजालपरिगयं सुजाय
 जुगजोत्तरज्जुयजुगप्पसत्थसुविरचियनिम्मियं ’ नानामणिरत्नानां सम्बन्धि
 यद् घण्टिकाप्रधानं जालं जालकं तेन परिगतं परिक्षिप्तं यत्तत्तथा, सुजातं सुजात-
 दारुणं यद् युगं यूपस्तत् सुजातयુगं तच्च योक्त्ररज्जुकायુगं च योक्त्रम्
 ‘चाबुक’ इति प्रसिद्धं तन्नामकरज्जुकायुगं च सुजातयुगयोक्त्ररज्जुका-
 युगे ते प्रशस्ते अतिशुभे सुविरचिते सुघटिते निर्मिते निवेशिते यत्र तत् सुजात-
 युगयोक्त्ररज्जु कायુगप्रशस्तसुવિરચિતનિર્મિતમ્, ‘ पवरलक्ष्णोववेयं ’
 प्रवरलक्षणोपेतम्, उत्तमलक्षणलक्षितम् ‘ धम्मिय जाणप्पवर जुत्तामेव उवट्ट-

જિનકા શિરોભૂષણ, નીલોત્પલ-કમલ વિશેષોંસે રચા ગયા હૈ એસે
 ઉસ શિરોભૂષણવાંલે, એસે ‘ પવરગોણજુવાણએહિં ’ દો શ્રેષ્ઠ બલીવર્દો-
 બેલોંસે યુક્ત હુએ યાનપ્રવરકો શ્રેષ્ઠ રથકો તૈયાર કર લેઆઓ-અથ યહાંસે
 આમે યાન પ્રવરકે વિશેષણોંકી વ્યાખ્યા કી જાતી હૈ-‘ નાનામણિ
 રયણઘટિયાજાલપરિગયં, સુજાયજુગજોત્તય-રજ્જુયજુગપ્પસત્થ-
 સુવિરચિયનિમ્મિયં ’ જો યાન પ્રવર નાના મણિ રત્નોંકી બની હુઈ ઘંટિ-
 કાઓંકે સમૂહસે વ્યાપ્ત હો રહા હો, જિસમેં ઉસમ બની હુઈ
 ચાબુક ઓર બેલોંકી દોનોં જોતેં અચ્છી તરહસે બનાકર રચી ગઈ હોં,
 ‘ પવરલક્ષણોવવેયં ’ જો ઉસમ લક્ષણોંસે યુક્ત હો એસે ‘ ધમ્મિયં
 જાણપ્પવર ’ ધાર્મિક કાર્યકે નિમિત્ત કામમેં લિયે જાનેવાલે સુન્દર

નીલોત્પલકૃતી (એક ભતના કમળથી) જેમનું શિરોભૂષણ (શિરપેચ) નિર્મિત
 થયેલું છે, એવા “ પવરગોણજુવાણએહિં ” જે શ્રેષ્ઠ યુવાન બળદોવાળા શ્રેષ્ઠ
 રથને તૈયાર કરી લાવે. હવે તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે—

“ નાનામણિરયણઘટિયાજાલપરિગયં, સુજાયજુગજોત્ત-રજ્જુયજુગ
 પ્પસત્થસુવિરચિયનિમ્મિય ” તે રથ વિવિધ પ્રકારના મણિરત્નોની ઘંટડીઓથી
 યુક્ત હોવો જોઈએ, જેમાં ઉત્તમ બનાવેલ ચાબુક અને બળદોના
 બન્ને બેતરાંઓ સારી રીતે બનાવીને મૂકેલા હોય, “ પવરલક્ષણોવવેયં ”
 જે ઉત્તમ લક્ષણવાળો હોય, “ ધમ્મિયં જાણપ્પવર ” જે ધાર્મિક કાર્યને
 નિમિત્તે ઉપયોગમાં લઈ શકાય એવો હોય, એવા સુંદર રથને પૂર્વોક્ત વિશે-

મેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ લઘુકરણયુક્ત યાવત્ યૌગિકમમચુરવાલિધાનસમલિખિત-
 શૃંગાભ્યાં જામ્બૂનદમયકલાપયુક્તપરિવિશિષ્ટાભ્યાં રજતમયઘટાકમૂવરજ્જુક-
 પ્રવરકાશ્વનનસ્તાપ્રગ્રહાવગૃહીતાભ્યાં નીલોત્પલાપીડકાભ્યાં પ્રવરગોયુવભ્યાં
 યુક્તમેવ નાનામણિઘટિતજાલપરિગતં મુજાતયુગયોક્ત્રવરજ્જુકયુગપ્રશસ્ત-
 સુવિરચિતનિર્મિતં પ્રવરલક્ષણોપપેતં ધાર્મિકં યાનપ્રવરમ્ ઉપસ્થાપ્ય યાવત્ તસ્ય
 ઋષભદત્તસ્ય તામાજ્ઞપ્તિકામાજ્ઞાં પ્રત્યર્પયન્તિ-પરાવર્તયન્તિ, ‘ તદ્દર્શનં સે ઉસભદત્તે
 માહણે પ્હાણે જાવ અપ્પમહગ્ધાભરણાલંકિયસરીરે ’ તતઃ સ્વલ્લ સ પમદત્તો
 બ્રહ્મણઃ સ્નાત્વા યાવત્ અલ્પમહાર્ઘાભરણાલંકૃતશરીરઃ અલ્પભારવદુમૂલ્યાભરણ-
 શોભિતશરીરઃ ‘ સાઓ ગિહાઓ પડિનિક્કમમ્ ’ સ્વમ્માત્ ગૃહાત્ પ્રતિનિષ્ક્રામતિ,
 ‘ પડિનિક્કમમિત્તા ’ પ્રતિનિષ્ક્રમ્ય ‘ જેણેવ વાહિરિયા ઉવટ્ટાણસાલા, જેણેવ
 ધમ્મિણ જાણપ્પવરે, તેણેવ ઉવાગચ્છદ્ધ ’ યત્રૈવ યસ્મિન્નેવ સ્થાને વાહ્યા વહિર્દેશ-

કરકે ઉન કૌટુમ્બિક પુરુષોને ‘ સ્વિપ્પામેવ લઘુકરણયુક્ત જાવ ધમ્મિયં
 જાણપ્પવરં જુત્તામેવ ઉવટ્ટવેત્તા જાવ તમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણંતિ ’ વહુતહી
 શીઘ્ર, શીઘ્રતાસે ચલનેવાલે વૈલોસે યાવત્ ઉસ ધાર્મિક યાન પ્રવરકો
 યુક્ત કરકે ઉસ ઋષભદત્તકી આજ્ઞાકો પાલન ક્રિયા ઔર ‘ રથ તૈયાર
 હો ચુકાહૈ ’ હસ પ્રકારકી ઉસકી આજ્ઞાકો પીછે ઉસે વાપિસ કર દિયા
 ‘ તદ્દર્શનં સે ઉસભદત્તે માહણે પ્હાણે જાવ અપ્પમહગ્ધા-
 ભરણાલંકિયસરીરે ’ હસકે વાદ ઉસ ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને
 સ્નાન ક્રિયા, યાવત્ થોડેસે આભરણોસે જો કિ વહુત અધિક મૂલ્યકે
 થે અપને શરીરકો અલંકૃત ક્રિયા, વાદમેં વહ અપને ઘરસે વાહર નિકલા
 વાહર નિકલકર ‘ જેણેવ વાહિરિયા ઉવટ્ટાણસાલા, જેણેવ ધમ્મિણ

મિષ્ઠક પુરુષોએ “ સ્વિપ્પામેવ લઘુકરણયુક્ત જાવ ધમ્મિયં જાણપ્પવરં જુત્તામેવ
 ઉવટ્ટવેત્તા જાવ તમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણંતિ ” ઘણી જ શીઘ્રતાથી ઝડપી આદ
 આદિથી યુક્ત ઉત્તમ બળદો બેડીને ઉપર્યુક્ત વિશેષભોવાળો શ્રેષ્ઠ ધાર્મિક રથ
 ઉપસ્થિત કર્યો અને ઋષભદત્તને અમર આપી કે “ આપની આજ્ઞાનુસાર
 રથ તૈયાર કરીને બહાર ઉપસ્થિત કર્યો છે. ”

“ તદ્દર્શનં સે ઉસભદત્તે માહણે પ્હાણે જાવ અપ્પમહગ્ધાભરણાલંકિયસરીરે ”
 ત્યારબાદ તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણે સ્નાન કર્યું. સ્નાન કરીને ઉત્તમ વસ્ત્રો તથા
 અત્યંત મૂલ્યવાન થોડાં આભૂષણોથી પોતાના શરીરને વિભૂષિત કર્યું. ત્યાર-
 બાદ તે પોતાના ઘરમાંથી બહાર નીકળ્યો અને બહાર નીકળીને “ જેણેવ
 વાહિરિયા ઉવટ્ટાણસાલા, જેણેવ ધમ્મિણ જાણપ્પવરે તેણેવ ઉવાગચ્છદ્ધ ” બધાં ઉપ

સ્થિતા ઉપસ્થાનશાળા સમાસ્થાનમ્ આસીત્, યત્રૈવ યસ્મિન્નેવ પ્રદેશે ધાર્મિક
યાનપ્રવરમાસીત્, તત્રૈવ તસ્મિન્નેવ પ્રદેશે ઉપાગચ્છિત્તિ, ' ઉવાગચ્છિત્તા ધર્મિયં
જાણપ્પવરં દુરુદ્ધે ' ઉપાગત્ય ધાર્મિકં પૂર્વોક્ત યાનપ્રવરમ્ આરુઢઃ । ' તત્ત્વેણ સા
દેવાણંદા માહળી અંતો અંતેરસિ પ્હાયા, કયવલિકસ્મા કયકોઽયમંગલ-
પ્રાયચ્છિત્તા ' તતઃ સ્વલુ સા દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી અન્તઃપુરસ્ય અન્તઃ મધ્યે સ્નાતા
કૃતસ્નાના, કૃતવલિકર્મા વાયમાદિભ્યો દત્તાન્નભાગા, કૃતકૌતુકમદ્ગલપ્રાયશ્ચિત્તા કૃ
તાનિ કૌતુકમદ્ગલાન્યેવ પ્રાયશ્ચિત્તાનિ દુઃસ્વપ્નાદિદોષનિવારણાર્થમવ્યયં કર્તવ્યમ્વાત્
યયા સા તથા, તત્ર કૌતુકાનિ મપીતિલકાદીનિ, મદ્ગલાનિ વધ્યક્ષતાદીનિ ' કિંચ
વરપાદપત્તનેરમણિમેહલાહારવિરહયત્તિચક્રકટગત્કુટાગ૦૧કાચ્છીવંટમુત્તરત્તગેવે
ઉજમોણિમુત્તગનાણામણિરયણભૂમણવિરાહ્યંગી ' કિંચાન્યદ્ વરાભ્યાં પાદપ્રાપ્ત

જાણપ્પવરે, તેણેવ ઉવાગચ્છિત્ત ' જહાં પર વૈઠક વની હુઈ થી ઓર
જહાં પર વહ ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથ થા-વહ વહાં પર આયા ' ઉવાગચ્છિત્તા
ધર્મિયં જાગપ્પવરં દુરુદ્ધે ' વહાં આકર ફિર વહ ઉસ ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ
રથમેં વૈઠ ગયે ' તત્ત્વેણ સા દેવાણંદા માહળી અંતો અંતેરસિ પ્હાયા,
કયવલિકસ્મા, કયકોઽયમંગલપ્રાયચ્છિત્તા ' હસકે વાદ ઉસ દેવાનન્દા
બ્રાહ્મણીને અન્તઃપુરકે ખીતર સ્નાન ક્રિયા, વલિકર્મ ક્રિયા-વાયસ(જાકુ)
આદિકોંકે લિયે અન્નકા વિભાગ ક્રિયા-અવશ્ય કરણીય હોનેસે કૌતુક
મંગલરૂપ દુઃસ્વપ્નાદિદોષનિવારણકેલિ પ્રાયશ્ચિત્ત કર્મ ક્રિયા મપી તિલક
આદિ કૌતુક ઓર દધિ અક્ષત આદિ મંગલ શબ્દમે ગૃહીત લુપ્તે । ' કિંચ
વરપાદપત્તનેરમણિમેહલાહારવિરહયત્તિચક્રકટગત્કુટાગ૦૧કાચ્છીવંટમુ

સ્થાન શાળા હતી, અને ત્યાં તે શ્રેષ્ઠ ધાર્મિક રથ બેઠો હતો, ત્યાં આવ્યો
" ઉવાગચ્છિત્તા ધર્મિયં જાણપ્પવરં દુરુદ્ધે " ત્યાં આવીને તે ક્રમભદ્રત્ત પ્રદાન
તે શ્રેષ્ઠ રથમાં બેસી ગયો

હવે દેવાનન્દાએ મહાવીર પ્રભુના દર્શનાર્થે જવા માટે ઠેવી તૈયારી કરી
તે " તત્ત્વેણ સા દેવાણંદા " ઇત્યાદિ શ્રુતપાઠ દ્વારા પ્રકટ કરવાનાં આગ્રહ્ય છે
" તત્ત્વેણ સા દેવાણંદા માહળી અંતો અંતેરસિ પ્હાયા, કયવલિકસ્મા, કયકોઽય-
મંગલપ્રાયચ્છિત્તા " ત્યારબાદ દેવાનન્દાએ અંતઃપુરના ગટને સ્નાન કર્યું, બલિકર્મ
કર્યું (વાયસ - જાકુ એ દિને માટે અગ્નિના ચિત્રાજ છે) તુલ્યમ્ કિંદે પ નિગમ્ય,
માટે અગ્નિય કરવાયે એ મંગલરૂપ પ્રવર્તિત કર્યું હતું. (કૌતુક પદ્ધતિનેગદુ નિગદ
આદિકેલિયુ ધર્મેષ્ટ છે અને નાંદા પદ્ધતિ રહી અક્ષત એ દિવસે ગૃહીત કરવા છે,
(કિંચ વરપાદપત્તનેરમણિમેહલાહારવિરહયત્તિચક્રકટગત્કુટાગ૦૧કાચ્છીવંટમુ

નૂપુગાભ્યાં મણિમેઘલયા હારેણ વિરચિતૈઃ રતિદૈર્વા ડચિતૈઃ યુક્તૈઃ યોગ્યૈર્ગિત્યર્થઃ
કટકૈશ્વ અઙ્ગુલીયકૈશ્વ એકાવલયા વિચિત્રમણિમયઋષ્ટમૃત્રેણ ચ ડરઃન્ધેન
ગ્રૈવેયકેણ ચ પ્રસિદ્ધેન ડરસ્થગ્રૈવેયકેણ વા શ્રોણિમૂત્રકેણ ચ ઋટીમૃત્રેણ નાનામણિ-
રત્નાનાં ભૂષણૈશ્વ વિરાજિતમઙ્ગ શરીરં યસ્યા સા તથા, ' ચીણમુયવત્થપવર પરિ-
હિયા ' ચીનાંશુકવસ્ત્રપવરપરિહિતા ચીનાંશુક નામ વસ્ત્રાણાં મધ્યે પ્રવર વસ્ત્રં
પરિહિતં ધૃતં યથા સા તથા ' દુગુલ્લસુકુમાલડત્તરિજ્જા ' દુકૂલસુકુમારો-
ત્તરીયા દુકૂલઃ-તરુગુલમવિશેષવનસ્પતિસ્તદ્વલકાજ્જાતં દુકૂલં-પટ્ટવસ્ત્રવિશેષઃ
તત્સુકુમારમુત્તરીયમ્ ડપરિકાયાચ્છાદનં યસ્યાઃ સા તથા ' સન્વોડયમુરમિકુમુમ-
વરિયસિરયા ' સર્વતુકમુરમિકુમુમૈટ્ઠા વેપ્પિતાઃ ગિગેજાઃ કેશકઢાપા યસ્યાઃ

ત્તડરત્થ ગેવેજ્જસોણિસુત્તગનાણામણિરયણભૂસણવિરાહ્યંગી, વાદમેંડસને
દોનોં ચરણોંમેં સુન્દર નૂપુર પહિરે, કટિમેં મણિરચિત મેઘલા પહિની,
ગલેમેં સુન્દર હાર પહિરા, અચ્છે લગનેવાલે દો કહે હાથોંમેં પહિરે,
અઙ્ગુલિયોંમેં અંઘૂઠિયાં પહિની, કંડમેં વિચિત્ર મણિમય એકાવલી હાર
પહિરા । હસ તરહ ચરણ પ્રાસ નૂપુરોંસે મણિ મેઘલાસે, હારસે, સુહા-
વને કઢોંસે, અંઘૂઠિયોંસે, એકાવલીહારસે, ડરસ્થ ગ્રૈવેયકસે, કટિ-
સૂત્રસે, એવં નાનામણિયોંકે તથા રત્નોકે આભૂષણોંસે ડસને અપને
શરીરકો વિભૂષિત કિયા, ' ચીણંમુયવત્થપવરપરિહિયા ' વસ્ત્રોંમેં
સવસે શ્રેષ્ઠ ચીનાંશુક વસ્ત્ર સ્નાનકે વાદ ડસને પહિરા ' દુગુલ્લસુકુ-
માલડત્તરિજ્જા ' દુકૂલ-વૃક્ષકી ત્ત્વચા વિશેષકે વને હુણ પટ્ટ વસ્ત્રકે-
સુકુમાર ઉત્તરીય વસ્ત્રકો-ઓઢનીકો-ઓઢા ' સન્વોડય-

ડરત્થગેવેજ્જસોણિસુત્તગનાણામણિરયણભૂસણવિરાહ્યંગી ” ત્ય રખાદ તેણે બને
પગમાં સુદર નૂપુર પહેર્યાં, કંડે મણિનિર્મિત મેખલા પહેરી, ગળામાં સુંદર
હાર પહેર્યો, બન્ને હાથમાં બે સુદર કડાં પહેર્યાં, આંગળીઓમાં વીંટીઓ
પહેરી, કંઠમાં વિચિત્ર મણિમય એકાવલી (એક સરો) હાર પહેર્યો. આ
રીતે નૂપુરોથી, મણિમેખલાથી, હારથી, સુદર કડાંથી, વીંટીઓથી, એકાવલી
હારથી, ડરસ્થ ગ્રૈવેયકથી, કટિસૂત્રથી અને વિવિધ મણિઓ તથા રત્નોનાં
આભૂષણોથી તેણે પોતાના શરીરને વિભૂષિત કયું, “ ચીણંમુયવત્થપવર
પરિહિયા ” સ્નાન કરીને તેણે શ્રેષ્ઠ ચીનાંશુક વસ્ત્ર પરિધાન કર્યાં, “ દુગુલ્લ-
સુકુમાલડત્તરિજ્જા ” ફક્ત-શુદ્ધમૃક્ષના વલકલમાંથી બતાવવામાં આવેલ પટ્ટ-
વસ્ત્રનું સુકુમાર ઉત્તરીય વસ્ત્ર (ઓઢણી) ઓઢયું. “ સન્વોડય
મુરમિકુમુમવરિયસિરયા ” સધળી ઋતુઓના સુગન્ધિદાર સુંદર પુષ્પો વહે

या तथा 'वरचंदणचच्चिया' वरचन्दनचर्चिता, वरचन्दनं श्रेष्ठश्रीखण्डचन्दनं चर्चितं ललाटे लिप्तं यथा सा वरचन्दनचर्चिता, 'वराभरणभूमियंगी' वराभरणभूषिताङ्गी-उत्तमान्द्वारालङ्कृतशरीरा, कालागुरुध्वधूचिया' कालागुरुध्वधूपिता, कृष्णागुरुध्वधूपिताङ्गी 'सिरि समानवेशा' श्रीमानवेशा तत्र श्रीः-लक्ष्मीः तया समानश्रेष्ठवस्त्रधारिणी 'जाव' अप्पमह्मवाभरणालङ्कियसरीरा 'गान्' अल्पमन्त्राभरणालङ्कृतशरीरा, अल्पम् अल्पभारम् मन्त्रार्थं बहुमूल्यम् यदाभरणं तेनालङ्कृतं शरीरं यस्याः सा तथा, 'वहहिं' तुज्जाहिं' वहीभिः चक्रपृष्ठनद्धाभिः दामीभिः, 'चिन्नाड्याहिं' चिन्नातदेशोद्धवाभि 'वामणियाहिं' वामानिनाभिः ह्रस्वकायाभिः, 'वडहियाहिं' वडभिकानिः चक्रकायाभिः, 'वट्टियाहिं' वर्रिकाभिः, वर्रदेगोत्पन्नाभिः, 'ईसिणियाहिं' इसिनिनाभिः 'जोणियाहिं' योनिकाभिः, 'चारुणियाहिं' चारुणिकाभिः, 'पण्डवियाहिं'

तुम्बिङ्गसुन्दरियमिरया' अपने केशों पर उगाने समस्त नत्तुओंके सुन्दरिय पुष्पोंको गूया 'वरचंदणचच्चिया' ललाट पर श्रेष्ठ चन्दनका लेप किया 'वराभरणभूमियंगी' अपने शरीरको उमने और भी उत्तम अलङ्कारोंसे अलङ्कृत किया 'कालागुरुध्वधूचिया' कालागुरुके धूपसे अपने सुन्दर शरीरको उमने वासित किया 'सिरिसमानवेशा' इस प्रकार उमने अपने आपको लक्ष्मीके समान श्रेष्ठ वस्त्राभूषणोंसे विभूषित कर दिया 'जाव अप्पमह्मवाभरणालङ्कियसरीरा' जिन अलङ्कारोंसे उसने अपने शरीरको अलङ्कृत किया था वे भारमें तो कम थे, पर मूल्यमें बहुत कीमती थे 'वहहिं' तुज्जाहिं, चिन्नाड्याहिं, वट्टियाहिं, वर्रिकाभिः, ईसिणियाहिं' इनके साथ अनेक देशोंकी दामियां थीं-जो भिन्न २ वर्णोंसे युक्त थीं इसी पानकी अब सूत्रकार

नेने पेताना देश-स्था. " वरचंदणचच्चिया " उपर्युक्त है। वरचन्दनका लेप करी, " वराभरणभूमियंगी " की-न पद, यथा अलङ्कारोंसे पेताना शरीरके प्रशोभित है, " कालागुरुध्वधूचिया " कालागुरुधूपसे पेताना शरीरके वासित है, " सिरिसमानवेशा " श्रीमानवेशा सेने पेताना शरीरके लक्ष्मीके समान श्रेष्ठ वस्त्राभूषणोंसे विभूषित करी दी। " जाव अप्पमह्मवाभरणालङ्कियसरीरा " नेने पेताना शरीरके अलङ्कारोंसे उमने पेताना शरीरके अलङ्कृत है। " वहहिं तुज्जाहिं, चिन्नाड्याहिं, वट्टियाहिं, वर्रिकाभिः, ईसिणियाहिं " इनके साथ अनेक देशोंकी दामियां थीं-जो भिन्न २ वर्णोंसे युक्त थीं इसी पानकी अब सूत्रकार

नेने पेताना देश-स्था—

पल्लविकाभिः, ' लहासियाहिं ' लहासिकाभिः ' लउसियाहिं ' लकुशिकाभिः,
 ' आरवीहिं ' आरवीभिः—अरवदेशोत्पन्नाभिः ' दमलीहिं ' द्राविडीभिः ' सिंहलीहिं '
 मिहरीभिः ' पुलिन्दिहिं ' पुलिन्दिभिः ' पुक्खलीहिं ' पुक्खलीभिः ' मुरुंडीहिं ' मुरुण्डीभिः
 ' सवरीहिं ' शवरीभिः ' पारसीहिं ' पारसीभिः ' नाणादेशीयाहिं ' नानादेशीयाभिः,
 ' विदेशवेपपरिमंडियाहिं ' विदेशवेपपरिमण्डिताभिः, तत्तद्देशीयवेपेण परिमं
 ङिताम्नाभिरिति, ' सदेसनेवत्थगहियवेसाहिं ' स्वदेशनेपथ्यमेव गृहीतो वेपो-
 यामिस्वाभिः स्वदेशनेपथ्यगृहीतवेपाभिः, ' इंगियवित्तिपपत्थियवियाणियाहिं '

प्रकट करते हैं—वे कहते हैं कि अन्तःपुरसे निकलते समय इसके साथ जो दासियाँ थीं वे संख्यामें बहुत थीं, इनके पृष्ठभाग और जाँचे वक्र थीं उनमें कितनीत चिलात देशकी थीं, इनका शरीर प्रमाणमें छोटा था, कितनीत बर्बर देशकी थीं इनका शरीर टेडा—वक्र था। कितनीत ईमान देशकी थी, कितनीत यौनिक—यूनान की थीं, कितनीत चारुण देशकी थीं, कितनीत पल्लव देशकी थीं, कितनीत लहास देशकी थीं, कितनीत लकुश देशकी थीं, कितनीत अरव देशकी थीं, कितनीत द्राविड देशकी थीं, कितनीत सिंहलद्वीपकी थीं, कितनीत पुलिन्द जाति की थी, कितनीत पुक्खल जातिकी थी, कितनीत मुरुण्ड जातिकी थीं, कितनीत शवर जातिकी थीं, तथा कितनीत पारस देशकी थीं, इनमें कितनीत नाना देशके वेपभूषासे परिमण्डित थीं, तथा कितनीत अपने देशके नेपथ्य वेप, सेमंडित थीं ये सब नयनादिकी चेष्टासे दृम-

अन्तःपुरमायी नीकाली कणने तेनी भाये अनेक दासीओ दती, नेमायी
 दासीओ न रीतेलेमा प्रः भाय अने स्तंभ वट दता, डेटवीक यियात देशनी
 दती अने दासीओ शरीर छः सां नाना दतां, डेटवीक दासीओ बर्बर देशनी
 दती देशनी बर्बर वट दता, डेटवीक दासीओ ईमान देशनी दती, डेटवीक
 पुक्खल देशनी दती डेटवीक चारुण देशनी दती, डेटवीक पल्लव देशनी
 दती, डेटवीक लहास देशनी दती, डेटवीक लकुश देशनी दती, डेटवीक अरव
 देशनी दती, डेटवीक द्राविड देशनी दती, डेटवीक सिंहलद्वीपनी दती,
 डेटवीक पुलिन्द जातिकी दती, डेटवीक पुक्खल जातिकी दती, डेटवीक मुरुण्ड
 जातिकी दती, डेटवीक शवर जातिकी दती, तथा डेटवीक पारस (ईरान)
 देशनी दती, ये सब नाना देशके वेपभूषाओ सेमंडित दती, ने डेटवीक
 अपने देशके नेपथ्य वेप, सेमंडित दती ने डेटवीक अपने देशकी चेष्टाओ से दृम-

इद्विनेन नयनादिचेष्टया चिन्तितं च परेण प्रार्थितं च अभिलषितं विज्ञानन्ति या
स्तामि. 'कुमलादि विणीयादि य' कुमलाभिः, विनीताभिश्च युक्ता 'चेडिया
चक्रवालवरिमधरधेरकंचुडजमदत्तगरंदपरिविखत्ता' चेष्टिकाचक्रवालेन स्व-
स्वदेशोत्पन्नेन दामीमपुत्रायेन, वर्षधराणां वर्धितकरुणेन पुस्वरदिनानां नपुंसकी
कृतानाम् अन्तःपुरमहल्लक्षणा, रथविरकञ्चुकिनाम् अन्तःपुरप्रयोजननिवेद
कानां प्रतीकाराणां वा, महत्तरकाणां च अन्तःपुरकार्यचिन्तनानां वृद्धेन समूहेन
परिक्षिप्ता परिवेष्टिता मती 'अन्तेउगओ निगच्छ' अन्तःपुरान् निर्गच्छति,
'निगच्छिष्य' जेणेण वाहिरिया उवट्टाणमाला, जेणेण धम्मिय जाणप्पररे, तेणेव
उवागच्छ' निगच्छे यत्रैव यस्मिन्नेव प्रदेशे वाया वृद्धिर्देशस्थिता उपस्थानशाला
सभास्थान यत्रैव यस्मिन्नेव स्थाने धार्मिकं यानप्रारम्भाणीन्, तत्रैव यस्मिन्नेव
स्थाने उपागच्छति 'उवागच्छिता जाय धम्मियं जाणप्परं दन्दा' उपागत्य
यावत् लघुकरणादिविशेषपरिशिष्टप्रवरगोशुयुक्त नानामणिगन्नादिविशेषग-
रोंके चिन्तित अभिप्रायको जाननेमें बहुत कुशल भी साधमे यही विनीत
भी थीं। ऐसी चेष्टिकाओंके समूहसे तथा अन्तःपुरमें रहनेवाले नपुंसकी
कृत अन्तःपुरजनोके-रथविरकंचु हीजनोके, अर्थात् अन्तःपुरके प्रयोजनको
निवेदन करनेवाले प्रतीकारोंके तथा अन्तःपुरसंबंधी कार्यका चिन्तन
करनेवाले महत्तरक (महान) जनोके समूहसे परिवेष्टित होकर यह देवा-
नन्दा ब्राह्मणी 'अन्तेउगओ निगच्छ' अन्तःपुरमें बाहिर निकली, निकल-
कर वा 'जेणेण वाहिरिया उवट्टाणमाला, जेणेण धम्मिय जाणप्पररे, तेणेव
उवागच्छ' जहां उपस्थानशाला- (सभास्थान) भी और जहां वह
धार्मिक रथ रथा था-वहां पर आई। 'उवागच्छिता जाय धम्मियं
जाणप्परं दन्दा' वहां आकर वह इन धार्मिक श्रेष्ठ रथ पर चढ़ गई

जाय नपुंसकी कृतानां प्रतीकाराणि विनिर्वाणवर्णनम्, अन्तःपुरमहल्लक्षणा, रथविरकञ्चुकिनाम् अन्तःपुरप्रयोजननिवेद
कानां प्रतीकाराणां वा, महत्तरकाणां च अन्तःपुरकार्यचिन्तनानां वृद्धेन समूहेन
परिक्षिप्ता परिवेष्टिता मती 'अन्तेउगओ निगच्छ' अन्तःपुरान् निर्गच्छति,
'निगच्छिष्य' जेणेण वाहिरिया उवट्टाणमाला, जेणेण धम्मिय जाणप्पररे, तेणेव
उवागच्छ' निगच्छे यत्रैव यस्मिन्नेव प्रदेशे वाया वृद्धिर्देशस्थिता उपस्थानशाला
सभास्थान यत्रैव यस्मिन्नेव स्थाने धार्मिकं यानप्रारम्भाणीन्, तत्रैव यस्मिन्नेव
स्थाने उपागच्छति 'उवागच्छिता जाय धम्मियं जाणप्परं दन्दा' उपागत्य
यावत् लघुकरणादिविशेषपरिशिष्टप्रवरगोशुयुक्त नानामणिगन्नादिविशेषग-
रोंके चिन्तित अभिप्रायको जाननेमें बहुत कुशल भी साधमे यही विनीत
भी थीं। ऐसी चेष्टिकाओंके समूहसे तथा अन्तःपुरमें रहनेवाले नपुंसकी
कृत अन्तःपुरजनोके-रथविरकंचु हीजनोके, अर्थात् अन्तःपुरके प्रयोजनको
निवेदन करनेवाले प्रतीकारोंके तथा अन्तःपुरसंबंधी कार्यका चिन्तन
करनेवाले महत्तरक (महान) जनोके समूहसे परिवेष्टित होकर यह देवा-
नन्दा ब्राह्मणी 'अन्तेउगओ निगच्छ' अन्तःपुरमें बाहिर निकली, निकल-
कर वा 'जेणेण वाहिरिया उवट्टाणमाला, जेणेण धम्मिय जाणप्पररे, तेणेव
उवागच्छ' जहां उपस्थानशाला- (सभास्थान) भी और जहां वह
धार्मिक रथ रथा था-वहां पर आई। 'उवागच्छिता जाय धम्मियं
जाणप्परं दन्दा' वहां आकर वह इन धार्मिक श्रेष्ठ रथ पर चढ़ गई

विशिष्ट धार्मिक यानप्रवरं श्रेष्ठरथम् आरूढा । 'तएणं से उमभदत्ते माहणे देवा-
णंदाए माहणीए सद्धिं धम्मियं जाणप्पवरं दुरूढे समाणे ' नतः खलु म ऋषभ-
दत्तो ब्राह्मणो देवानन्दया ब्राह्मण्या सार्धम् धार्मिकं पूर्वोक्तं यानप्रवरं दुरूढः
सन् 'णियगपरियालसंपरिवुडे' निजकपरिवारसपरिदृतः 'माहणकुंडगामं
नगरं मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ' ब्राह्मणकुण्डग्रामनगरस्य मध्यमध्येन निर्ग-
च्छति 'निग्गच्छित्ता जेणेव बहुसालए चेइए, तेणेव उवागच्छइ' ब्राह्मणकुण्ड-
ग्रामनगरात् निर्गत्य यत्रैव यस्मिन्नेव प्रदेशे बहुशालः चैन्यम् उद्यानमासीत्,
तत्रैव तस्मिन्नेव प्रदेशे उपागच्छति, 'उवागच्छित्ता छत्तादीए तित्थकरातिसए
पासइ' उपागत्य छत्रादिकं तीर्थकरातिशयं पश्यति, 'पामित्ता धम्मियं जाण-
प्पवरं ठवेइ' छत्रादिकं तीर्थकरातिशयं दृष्ट्वा धार्मिक यानप्रवरं स्थापयति,
'ठावित्ता' स्थापयित्वा 'धम्मियाओ जाणप्पवराओ पच्चोरुइ' धार्मि-

इस प्रकार 'तएणं से उमभदत्ते माहणे देवानंदाए माहणीए सद्धिं
धम्मियं जाणप्पवरं दुरूढे समाणे' वह ऋषभदत्त ब्राह्मण देवानन्दा
ब्राह्मणीके साथ उस धार्मिक श्रेष्ठ रथ पर चढ़ा हुआ और 'णियग-
परियालसंपरिवुडे' अपने परिवारसे घिरा हुआ 'माहणकुंडगामं
नगरं मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ' ब्राह्मणकुंडग्राम नगरके बीचोबीचसे
होकर निकला 'निग्गच्छित्ता जेणेव बहुसालए चेइए, तेणेव उवागच्छइ'
निकलकर वह जहां बहुशालक उद्यान था उस तरफ चला 'उवाग-
च्छित्ता' चलते २ उसने 'छत्तादिए तित्थकरातिसए पासइ' तीर्थकरके
अतिशय स्वरूप छत्रादिकोंको देखा. 'पामित्ता धम्मियं जाणप्पवरं
ठवेइ' देखतेही उसने अपने धार्मिक श्रेष्ठ रथको खड़ा कर दिया 'ठा-

आवीने ते उत्तम धार्मिक रथमां भेसी गध. 'तएणं से उमभदत्ते माहणे देवा-
नंदाए माहणीए सद्धिं धम्मियं जाणप्पवरं दुरूढे समाणे" आ रीते पोतानी लार्था
देवानंदा साथे धार्मिक उत्तम रथमां भेसीने "णियगपरियालसंपरिवुडे"
पोताना परिवारथी वीट्ठायेले। ते ऋषभदत्त आह्वय "माहणकुंडगामं नगरं
मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ" आह्वयकुंडग्राम नगरनी वर्ये थधने नीकले।
"निग्गच्छित्ता जेणेव बहुसालए चेइए, तेणेव उवागच्छइ" अने जथां बहुशालक
चेत्य-उद्यान હતું તે તરફ તેમનો રથ હંકાર્યો. "ઉવાગच्छित્ता" આ રીતે રથ
આગળ વધતાં "છત્તાદિયે તિત્થકરાતિસए पासइ" તેણે તીર્થકરોના અતિશય
સ્વરૂપ છત્રાદિકોને જોયાં "પાસિત્તા ધમ્મિય જાણપ્પવરં ઠવેइ" તે છત્રા
દિકોને દેખતાં જ તેણે રથને થોભાવ્યો. 'ઠાવિત્તા ધમ્મિયાઓ જાણપ્પવરાઓ

कात् यानप्रवरात् प्रत्यवरोदति=अवतरति, 'पञ्चोदहिता' प्रत्यवरोद 'समणं
मगवं महावीर पंचविदेण अभिगमेण अभिगच्छ' अमणं मगवन्तं महावीरं
पञ्चविधेन वक्ष्यमाणस्वरूपेण अभिगमेन अभिगच्छति पञ्चविधाभिगममाह—'तं
जहा—सच्चित्ताणं द्रव्याणं विउत्तरणयाए, एवं जहा विनियमए जाव तिविहाए
पञ्जुवासणाए पञ्जुतामह' तथा सच्चित्तानां पृष्ठपताम्बुद्धादीनां द्रव्याणा-
व्युत्पन्नजनया परित्यागेन १, एवं रीत्या यथा द्वितीयगतके पञ्चमोद्देशके प्रति-
पादितं तथैवात्रापि प्रतिपत्तव्यम् यावत् अचित्तानां द्रव्याणां चत्वारामरणादीनाम-
परित्यागेन २, एकजाटिकेन उत्तरागंगकरणेन ३, चक्षुःस्पर्शे अञ्जलिमगहेण ४,
मनस एकाग्रीकरणेन च ५, तथा त्रिनिधया पर्युत्पन्नया पर्युतामहे । 'तएण
विता धम्मियाओ जाणप्पवराओ पञ्चोदह' खड़ा करके चह उस
धार्मिक श्रेष्ठ रथसे नीचे उतरा 'पञ्चोदहिता' नीचे उतर कर फिर
वह 'समणं मगवं महावीर पंचविदेण अभिगमेण अभिगच्छ' अमणं
मगवान् महावीरके पास पंचविध अभिगमसे गया—पांच अभिगम
इस प्रकारसे हैं—'सच्चित्ताणं द्रव्याणं विउत्तरणयाए, एवं जहा विनि-
यमए जाव तिविहाए पञ्जुवासणाए पञ्जुतामह' सच्चित्तद्रव्योंका
परित्याग करना, इस रीतिसे जैसा द्वितीय गतके पांचवे उद्देशमें
कहा गया है वैसाही यहां पर जानना चाहिये—सच्चित्त द्रव्यों का त्याग
करना १, यावत् अचित्त द्रव्योंका — चत्वारामरणादिसोका परित्याग
नहीं करना २, एकजाटिके (मिना मिये बछमे) उत्तरागंग करना
३, देखनेकी अञ्जलि जोड़ना ४, और मनका एकाग्र करना ५ यहां पहंच
कर उस ऋतुमदन्त जाग्रगने अमण मगवान् महावीरको त्रिविध पर्यु-

સા દેવાણંદા માહ્ણી ધમ્મિયાઓ જાણપ્પવરાઓ પચ્ચોરુહ્હ ' તતઃસ્વલુ સા દેવા-
નન્દા બ્રાહ્મણી ધાર્મિકાત્ પૂર્વોક્તાત્ યાનપ્રવગત્ પ્રત્યવરોઢતિ અવતરતિ. 'પચ્ચો-
રુહિત્તા વહૂહિં' સુજ્જાહિં' જાવ મહત્તરગવંદપરિક્ખિત્તા ' પ્રત્યવરુગ્ગ-અવતીર્ય
બહીભિઃ કુઙ્ગાભિઃ યાવત્ ચિલાતિકાભિઃ વામનિકાદિભિઃ ડઙ્ગિતચેષ્ટિતાદિ-
વિજ્ઞાયિકાભિઃ વિનીતાભિશ્ચ દાસીભિઃ પરિવૃતા, અથચ ચેટિકાચક્રવાલવર્ષધરસ્થવિ-
રકઙ્ગુકિમહત્તરકવૃન્દપરિક્ષિપ્તા સતી, 'સમણં ભગવં મહાવીર પંચવિહેણં અભિગમેણં
અભિગચ્છહ્' શ્રમણ ભગવન્તં મહાવીરં પંચવિધેન વક્ષ્યમાણસ્વરૂપેણ અભિગમેન અભિગ-
ચ્છતિ, તદેવ પશ્ચવિધમ્ અભિગમમાહ- 'સચિત્તાણં દવ્વાણં વિઉપણયાણ, અચિત્તાણં
દવ્વાણ અવિમોયણાણ' સચિત્તાનાં પુષ્પતામ્બૂલાદિનાં દ્રવ્યાણાં વ્યુત્સર્જનયા પરિત્યા-

પાસનાસે પર્યુપાસના કી ' તણ્ણં સા દેવાણંદા માહ્ણી ધમ્મિયાઓ જાણ
પ્પવરાઓ પચ્ચોરુહ્હ ' હસકે વાદ વહ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ
રથસે નીચે ઉતરી, ' પચ્ચોરુહિત્તા વહૂહિં સુજ્જાહિં' જાવ મહત્તરગ-
વંદપરિક્ખિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં પંચવિહેણં અભિગમેણં
અભિગચ્છહ્' ઉતર કર વહુ ડન અનેક કુઙ્ગા યાવત્
ચિલાતિકા, વામનિકા, ડઙ્ગિત ચેષ્ટિત આદિકી જાનનેવાલી
ઑર વિનીતા અઠારહ દેશકી દાસિયોંસે પરિવેષ્ટિત હુઈ, તથા
ચેટિકાચક્રવાલસે વર્ષધર સ્થવિરકંચુકિયોંસે ંવં મહત્તરકવૃન્દસે
પરિવેષ્ટિત હુઈ જહાં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર થે, વહાં પર પાંચ પ્રકારકે
અભિગમ સચિત્ત દ્રવ્ય પુષ્પતામ્બૂલ આદિકા છોડના, અચિત્ત દ્રવ્ય

શ્રમણુ ભગવાન -મહાવીરની મન, વચન અને કાયાથી પર્યુપસના કરી.

“ તણ સા દેવાણંદા માહ્ણી ધમ્મિયાઓ જાણપ્પવરાઓ પચ્ચોરુહ્હ ” ઋષભદત્ત
રથમાંથી ઉતર્યા પછી તેની પત્ની દેવાનન્દા પણ તે ધાર્મિક ઉત્તમ રથમાંથી
નીચે ઉતરી. “ પચ્ચોરુહિત્તા વહૂહિં સુજ્જાહિં' જાવ મહત્તરગવંદપરિક્ખિત્તા સમણં
ભગવં મહાવીરં પંચવિહેણં અભિગમેણ અભિગચ્છહ્ ” રથમાંથી નીચે ઉતરીને
અનેક કુળ્લ, ચિલાતિકા, વામનિકા નયનાદિની ચેષ્ટાઓ દ્વારા હૃદયના ભાવોને
ભણવામાં દક્ષ અને વિનીત એવી દાસીઓના સમૂહથી, નપુંસક વૃદ્ધ કંચુકી-
ઓના સમૂહથી, અને મહત્તરકવૃન્દથી પરિવેષ્ટિત થયેલી એવી તે દેવાનન્દા
પ્રભાણી અભિગમપૂર્વક શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરની સમક્ષ આવી પહોંચી. તે
પાંચ પ્રકારના અભિગમ આ પ્રમાણે સમજવા—

(૧) સચિત્ત દ્રવ્યોને (પુષ્પ, તામ્બૂલ આદિને) ત્યાગ કરવો, (૨) અચિત્ત
દ્રવ્યોને (વસ્ત્રાદિકોને) ત્યાગ ન કરવો, (૩) વિનયથી યુક્ત શરીરને ઝુકાવવું,

गेन १, अचित्ताना वस्त्राभरणादीनामपरित्यागेन २, 'त्रिणगे'जयाप् गायलृष्टीए, चक्वुफामे अजलिपगद्देण' विनयोपनयना गात्रगष्ट्या श्रीरावनम्रीकरणेन ३, चक्षुःस्पर्शे भगवन्श्चाक्षुषप्रत्यक्षत्वे अञ्जलिप्रग्रहेण प्राञ्जलिकरणेन ४, 'मगम्य एगत्तीकरणेण' मनसः एकप्रीकरणेन इति ५, 'जेणेव ममणे भगवं महावीरे, तेणेव उवागच्छड' यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीर आसीन् तत्रैव उवागच्छति, 'उवा गच्छित्ता समण भगवं महावीर निवत्तुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेड' उपगम्य श्रमणं भगवन्तं महावीर त्रिकृत्यः=त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, 'करिन्ना चंदड, नमंसः' कृत्वा चन्दने नमस्यति, 'चदिन्ना नमंसित्ता उममदत्तं माहण पुग्गो कट्टु ठियाचेंव नमग्गिवाग मुम्मसमाणी जमंसमाणी अभिमुत्ता दिणपणं पंजलिउडा जाव पञ्जुवावड' वन्दित्वा नमस्यन्वा उममदत्तं ब्राह्मण पुनः कृत्वा द्वितीयं त्रिवारविष्टा मती मग्गिवाग मुम्मसमाणा नमस्यन्ती अभि मुत्ता विनयेन प्राञ्जलिपुटा यावत् पर्युपास्यते ॥ सू० १ ॥

वस्त्रादिकोंका नहीं छोड़ना, विनयसे युक्त शरीरको छुड़ाना ३, भगवान्को देखतेही हाथोंको जोड़ लेना ४, और मनका एकपाय करना ५, 'उवागच्छित्ता नमणं भगव महावीर निवत्तुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेड' श्रमण भगवान् महावीरको पास पांचकर उबने तीन बार उनको आदक्षिणा प्रदक्षिणा की 'करिन्ना चंदड नमंसड' आदक्षिणा प्रदक्षिणा करके फिर उबने उनको चन्दना की नमस्कार दिया 'चदिन्ना नमंसित्ता उममदत्त माहणं पुग्गो कट्टु ठिया, चेंव नमग्गिवाग मुम्मसमाणी जमंसमाणी अभिमुत्ता दिणपणं पंजलिउडा जाव पञ्जुवावड' चन्दना नमस्कार करके वह उपमात्त ब्राह्मणको पास पांच कर लेनी हो गई और त्रिवार मलिन मती २ उबने भक्त्यपराध करने की इच्छासे प्रभुको बारबार नमस्कार दिया पर चंदे मिलानसे चन्दने सम्पन्न दोनों हाथ जोड़कर वह उसकी यावत् पर्युपासना करने लगी ॥ सू० १ ॥

દેવાનન્દાપુત્રવાત્સલ્યવક્તવ્યતા

મૂઢમ્--‘તથા ણં સા દેવાણંદા સાહુણી આગયપણહયા પપ્ફુય-
લોયણા સંઘરિયવલયવાહા કંચુયપરિચ્છિત્તિયા ધારાહયકલંબ-
પુપ્ફગંપિવ, સમુસસિયરોમકૂવા સમણં ભગવં મહાવીરં આણિ-
મિસાણ દિટ્ઠીણ દેહમાણી ૨ ચિટ્ઠહ, મંતેત્તિ ભગવં ગોયમે સમણં
ભગવં મહાવીરં વંદહ, નમંસહ; વંદિત્તા નમંસિત્તા ઈવં વયાસી--
કિણ્ણં મંતે ! ઇસા દેવાણંદા સાહુણી આગયપણહવા તં ચેવ જાવ
રોમકૂવા દેવાણુપ્પિયં અણિમિસાણ દિટ્ઠીણ દેહમાણી ૨ ચિટ્ઠહ ।
ગોયમાહસમણે ભગવં મહાવીરે ભગવં ગોયમં ઈવં વયાસી--ઈવં
ચલુ મોચસા ! દેવાણંદા સાહુણી સમ અમ્મા, અહઠ્ઠં દેવાણંદાણ
સાહુણીણ અત્તાણ । તથા ણં સા દેવાણંદા સાહુણી તેણં પુવ્વપુત્ત-
સિણેહાણુરાણં આગયપણહયા જાવ સમુસસિયરોમકૂવા સમ-
અણિમિસાણ દિટ્ઠીણ દેહમાણી દેહમાણી ચિટ્ઠહ ॥ સૂ. ૨ ॥

છાયા--તતઃ ચલુ યા દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી આગતપ્રસ્નવા પ્રપ્લુતલોચના,
સંવૃતવલયવાહુઃ કંચુરુપરિચ્છિન્તા, ધારાઽઽદતકદમ્વપુષ્પમિવ સમુચ્છવસિતરોમ-
કૂપા શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરમ્ અનિમેષયા દૃષ્ટ્યા પ્રેક્ષમાણા ૨ ! તિષ્ઠતિ, મદન્ત !
इति भगवान् गौतमः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा, नम-
स्यित्वा, एवमवादीत्--मिं खलु मदन्त ! एषा देवानन्दा ब्राह्मणी आगतप्रस्नवा
तदेव यावन् गोचरूपा देवानुमियम् अनिमेषया दृष्ट्या प्रेक्षमाणा २ तिष्ठति ? गौतम !
इति ! अत्रगो भगवान् महावीरे भगवन्तं गौतमम् एवमवादीत्--एव खलु गौतम !
देवानन्दा ब्राह्मणी मम अम्मा, अह खलु देवानन्दाया ब्राह्मण्या आत्मजः ।
ततः खलु या देवानन्दा ब्राह्मणी तेन पूर्वपुत्रमनेहानुरागेण आगतप्रस्नवा
यावन् समुच्छवसितरोमकूपा माम् अनिमेषया दृष्ट्या पश्यन्ती प्रेक्षमाणा प्रेक्षमाणा
तिष्ठति ॥ १० २ ॥

પ્રશ્નને વાત્સલ્ય નમન ઠયું અને યજ્ઞા ના વિનયપૂર્વક તેમની અનુભવ બન્ને
દ્વાય તેમને તે તેમની પર્યુપામના કરવા લાગી ॥ ૧૦ ૨ ॥

टीका—अथ देवानन्दाया भगवद्दर्शनानन्तर परमात्मव्यजनस्वनद्वयवर्त-
णादि वक्तव्यतामाह—‘तण णं सा’ इत्यादि। ‘तण सा देवागंदा माहणी
आगवण्णया पण्णुवण्णया मन्थियवण्णया’ ताः ताः भगवद्दर्शनानन्तर
सा देवानन्दा ब्राह्मणी आगतप्रसन्ना पुत्रस्नेहादागताननमुपदृष्ट्वा, मण्डन-
न्योनना पुत्रदर्शनजन्यानन्दाश्रुव्यामनयना, संतप्यत्यक्तः संततो हर्षानिरेकान
शरीरस्यातिस्वृष्टीभवनेन संकुचितो यत्नो यत्नो ययोगो पतायतो वाह=भुवो
यस्याः सा तया ‘संचुयपरिनिवसिणा भागवयवण्णयपुक्कमपि स मण्णमिरोम
कूरा’ कञ्चुकपरिनिमि कञ्चुकः परिनिमो हर्षानिरेकेण मृष्टी-नशरीरवगा

देवानन्दापुत्रसामन्वयनव्यवसा—

‘तण णं सा देवागंदा माहणी’ इत्यादि।

टीकार्थ—सुत्रान्तरे ‘देवानन्दा ब्राह्मणीनो भगवान्ते दर्शनसे
पुत्र बोधस्वल्पो लेख स्तनसे वृषक्षरण आदि पञ्चा’ इम विषयती
वक्तव्यताको इम संप्र ज्ञात प्रकट ज्ञात है—‘तण सा देवागंदा
माहणी आगवण्णया पण्णुवण्णया मन्थियवण्णया’ दे ताते हैं
कि जय देवानन्दा ब्राह्मणीने प्रभु सतातीरके दर्शन तिगे तय वसने
स्वर्नो में दृष्ट प्रर आगो। उसके दोनो नेत्र पुष्ट दर्शनजन्य आनन्दके
अश्रुभ्रंसे व्याप्त हो गये। हर्षानिरेकसे उसके दोनो ज्ञात मन्थनित-
व्यववाष्टे हो गये ‘संचुयपरिनिवसिणा भागवयवण्णयपुक्कमपि स मण्णमिरोम
कूरा’ हर्षके अनिरेकसे शरीरके कल जानेके परिणाम सा तात

વિન્તારિતો યયા સા તથા, ધારાહતકદમ્બપુષ્પમિવ સમુચ્છવસિતરોમકૂપા, ધારાભિઃ—
 મેઘપતિતજલધારામિરશ્યાદતં યત્ કદમ્બપુષ્પં તદિવેત્યર્થઃ સમુચ્છવસિતાનિરોમાણિ
 કૂપેષુ રોમઞ્ચિદ્રેષુ યસ્યાઃ સા તથા ‘ સમગં ભગવં મહાવીરં અણિમિસાણ
 દિટ્ટીણ દેહમાણીર ચિટ્ઠહ ’ શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરમ્ અનિમેષયા પદ્મપાતરદિતયા
 દૃષ્ટ્યા પ્રેક્ષપાણાર અવલોકમાના તિષ્ઠતિ, ‘ મંતેત્તિ ભગવં ગોયમે સમણં ભગવં મહા-
 વીરં વંદહ, નમસહ, વંદિત્તા, નમંસિત્તા એવં વયાસી ’—હે ભદન્ત ! इत्यामन्व
 ભગવાન્ ગૌતમ શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં વન્દતે, નમસ્યતિ, વન્દિત્વા, નમસ્યિત્વા
 ઇયં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અપાદીત્—‘ કિં ણ મંતે ! એસા દેવાણંદા માહણી આગય-
 પળ્હવા ત ચેવ જાવ રોમકૂવા દેવાણુપ્પિયં અણિમિમાણ દિટ્ટીણ દેહમાણીર ચિટ્ઠહ ?

उसका संकुचित हो गया, तथा रोमकूपोंमें मेघ पतित जलधाराओंसे
 आहत हुए कदम्बपुष्पकी तरह रोम समुच्छवसित (खड़े)हो गये, ऐसी
 वह देवानन्दा ब्राह्मणी ‘ समणं भगवं महावीरं अणिमिसाण दिट्ठीण
 देहमाणी र चिट्ठह ’ श्रमण भगवान् महावीरको अपलक दृष्टिसे देखती
 र गूढ़ी रही. ‘ मंते ! त्ति भगवं गोयमे समणं भगवं महावीरं वंदह,
 नमंसह, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयामी ’ हे भदन्त ! इस प्रकारसे
 सम्बोधित कर भगवान् गौतमने श्रमण भगवान् महावीरको वन्दना
 की, उन्हे नमस्कार किया वन्दना नमस्कार करके फिर उन्होंने प्रभुसे
 ऐसा कहा—पूछा—‘ किं ण मंते ! एसा देवाणंदा माहणी आगयपण्हुवा
 तं चेव जाव रोमकूवा देवाणुप्पियं अणिमिमाण दिट्ठीण देहमाणी र
 चिट्ठह ’ हे भदन्त ! किस कारणसे यह देवानन्दा ब्राह्मणी स्तनमें जिसके

કંચુકને પણ ઢીલુ કરવુ પડયુ, અને જેમ મેઘની ધારાઓ પડવાથી કદમ્બ
 પુષ્પો વિકસિત બને છે, તેમ રોમકૂપોમાં તેની રોમરાશી ઊભી થઇ ગઇ.
 જેની એવી સ્થિતિ થઇ ગઇ છે એવી દેવાનંદા બ્રાહ્મણી “ સમણં ભગવં
 મહાવીર અણિમિસાણ દિટ્ટીણ દેહમાણીર ચિટ્ઠહ ” શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરની
 તરફ અપલક નયને દેખતી ઊભી રહી

“ મંતે ! ત્તિ ભગવ ગોયમે સમણ ભગવં મહાવીરં વંદહ, નમંસહ,
 વંદિત્તા નમંસિત્તા એવં વયાસી ” આ આશ્ચર્યજનક ઘટના જોઇને ભગવાન
 ગૌતમે “ હે ભગવન્ ” એવું સંબોધન કરીને શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરને
 વંદણા કરી અને નમસ્કાર કર્યો વંદણા નમસ્કાર કરીને તેમણે તેમને આ
 પમાણે પૂછયુ—“ કિં ણ મંતે ! એસા દેવાણંદા માહણી આગયપળ્હવા તં ચેવ
 જાવ રોમકૂવા દેવાણુપ્પિય અણિમિમાણ દિટ્ટીણ દેહમાણીર ચિટ્ઠહ ? ” હે ભદન્ત !

हे भदन्त ! किं खलु कथम् केन कारणेन एषा देवानन्दा द्वापणी भवताम्भ-
 आयातन्तनाग्रदुग्धा तदेव पूर्वोक्तमित्येव यावत् प्रस्तुतलोचना संवृतप्रत्ययाः
 कञ्चुरूपमिक्षिप्ता धारात्मकदम्बपुष्पमिव समुच्छ्रितमिदमेतन्ना देवानुग्रिहम्
 अनिमेषया पक्ष्मपातरहितया दृष्टया मेक्षमाणा २ अन्तोदयनी निरुद्धी ? भगव-
 नाह-‘ गोयमाह, भगवणे भगव महावीरे भगव गोयमं पदं वयासी ’-हे गौतम !
 इत्येषामन्त्य श्रमणो भगवान् महावीरो भगवन्तं गौतमम् एव वदन्महापदा-
 रेण अवादीन्-‘ एव खलु गोयमा ’ देवानदा सापणी मम भगवा, अन्त्य वराज-
 दाण् मादगीण् भवन् ’ हे गौतम ! एव खलु पूर्वोक्ता त्वं देवानदा द्वापणी
 मम भगवा साध वर्तते, अहं खलु देवानन्दाया द्वापण्या अन्त्यः परोक्षिन्,
 ‘ न एष सा देवानंदा मादगीनेणं पुच्छुत्तजिणेदाभगवणं आभयदासा वद

दुष्प भर आया है सादत्-जिखं रोमकरोम रोमगलि गली रो मर्ति
 ऐसी वन कर, आर देवानुग्रिहो अनिमिद दृष्टिमे देवसी र्ति सादी
 है ? यदा यावत् एतदे प्रस्तुतलोचना संवृतप्रत्ययाः कञ्चुरूपमिक्षिप्ता,
 धारात्मकदम्बपुष्पमिव समुच्छ्रितमित्येव एतत् पूर्वोक्तं पाठसा भगवद्भुजा
 है । ‘ गोयमाह ’ हे गौतम ! एत प्रहार सर्वोचित कहे, ‘ भगवो भगव
 महावीरे भगवं गोयम पदं वयासी ’ अन्त्य भगवान् महावीरने । भगव
 गोयमं पदं वयासी । भगवान् गौतमसे ऐसा कहा । ‘ एव खलु गोयमा ’
 हे गौतम ! एतका कारण ऐसा है कि ‘ देवानदा सापणी मम भगवा-
 अहणं देवानदाण सापणीण भवन् ’ देवानदा द्वापणी भगव भगव है
 और मैं इत्यादि वद ह । भगव सा देवानंदा सापणि देवो भगव

સમૂસવિયરોમકૂવા મમ અણિમિસાણ દિટ્ટીએ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટહ ' તતઃ સ્વલુ સા
 દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી તેન પૂર્વઃ પ્રથમગર્ભાધાનકાલસમ્ભવો યઃ પુત્રસ્નેહલક્ષણોઽ-
 નુરાગ. તેન પૂર્વપુત્રસ્નેહાનુરાગેણ આગતપ્રસન્નવા આયાતસ્તનમુગ્ધદુગ્ધા યાવત્
 પ્રપ્લુપ્તલોચના સંવૃતવલયવાહુઃ કઠ્ચુકપરિક્ષિપ્તા ધારાહતકદમ્બપુષ્પમિવ સમુચ્છ-
 વસિતરોમકૂપા મામ્ અનિમેષયા દૃષ્ટ્યા પશ્યન્તી પ્રેક્ષમાણા પ્રેક્ષમાણા તિઠતીતિસૂ. ૨

દેવાનન્દાનિર્વાણવક્તવ્યતા ।

મૂલમ્--“ તણેણં સમણે ભગવં મહાવીરે ઉસમદત્તસ્સ માહ-
 નસ્સ દેવાણંદાણ માહળીણ તીસેય મહતિમહાલયાણ ઇસિપરિ-
 સાણ જાવ પરિસા પડિગયા, તણેણં સે ઉસમદત્તે માહળે સમ-
 નસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયં ધમ્મં સોચ્ચા, નિસમ્મસ હટ્ઠ-
 તુટ્ટે ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેહ, ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં તિવ્વુત્તો
 જાવ નમંસિત્તા એવં વયાસી-એવમેયં મંતે ! તહમેયં મંતે ! જહા-
 સંદઓ જાવસે જહેયં તુબ્ભેવદહત્તિ કટ્ટુ ઉત્તરપુરત્થિમં દિસીમાગં
 અવક્કમહ્ અવક્કમિત્તા સયમેવ આમરણમહ્લાલંકારં ઓસુયહ,
 સિણેહાણુરાણ આગયપ્પહયા જાવ સમૂસવિયરોમકૂવા-મમ અણિમિ-
 સાણ દિટ્ટીએ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટહ ' હસ કારણ યહ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી ઉસ
 પૂર્વપુત્રસ્નેહજન્ય અનુરાગસે-પ્રથમ ગર્ભાધાનજન્ય પુત્રસ્નેહરૂપ પ્રેમસે
 આગતસ્તનમુગ્ધદુગ્ધવાલી, પ્રપ્લુપ્તલોચનવાલી સંવૃતવલયવાહુવાલી,
 કઠ્ચુક પરિક્ષિપ્તા ઓર ધારાહત કદમ્બ પુષ્પકી તરહ સમુચ્છવસિતરોમ-
 કૂપવાલી ટુઈ સુઝે અનિમિષ દૃષ્ટિસે દેવતી દેવતી સ્વહી હૈ ॥સૂ. ૨॥

તેણં પુત્રપુત્રસિણેહાણુરાણ આગયપ્પહયા જાવ સમૂસવિયરોમકૂવા મમ
 અણિમિસાણ દિટ્ટીએ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટહ ” તે કારણે તે પૂર્વપુત્રજન્ય અનુરાગથી
 પ્રથમ ગર્ભાધાનજન્ય પુત્રસ્નેહથી-દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીની આ પ્રકારની હાલત
 થઈ ગઈ છે. એટલે કે પુત્રવાત્સલ્યને કારણે જ તેનાં સ્તનોમાંથી દુધની ધારા
 વહી રહી છે, તેની આંખો હર્ષાશ્રુઓથી વ્યાપ્ત થઈ ગઈ છે, તેની બંને
 ભુજાઓ સકુચિત વલયવાળી થઈ ગઈ છે, તેનું કચુક ત્રણ લાગવાથી ઢીલું
 કરવું પડ્યું છે અને તેની રોમાવલિ રોમકૂપોમાં ઊભી થઈ ગઈ છે. અને તે
 ઊભી ઊભી મારી તરફ અપલક દૃષ્ટિથી નિરખી રહી છે. ॥ સૂ. ૨ ॥

ओमुइत्ता सयमेव पंचमुद्रियं लोयं जेदेह. कन्ति जेणेव समणे
 भगवं महावीरं तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता समणं भगवं-
 महावीरं तिस्रुत्तो आवाहिणय्याणिं जाय नमंसित्ता एवं-
 वयासी-आलित्तेणं भंते ! लोए पलित्तेणं भंते ! लोए आलित्त-
 पलित्तेणं भंते ! लोए जराए मरणेणय. एवं एएणं कमेणं जहा
 खंदओ तहेव पवइओ जाव सामादयसाइयाइं पकारन्तअंगाइं.
 अहिजइ जाव दहहिं चउत्थ छट्टुत्तदन्तम जाव विचिनेहिं तयोक्-
 स्मेहिं अप्पाणं भावेमाणे दहइं वात्ताइं सामणपणियाणं पाउ-
 णइ. पाउणइत्ता मानियाण संउत्तयाण अप्पाणं जेदेह. एत्तिता
 सुद्धिं सत्ताइं अणमणाए जेदेह, तेदित्ता. जन्सट्टाए वीरइ, नग्ग-
 भावे जाव तमटं आराहइ आगहेत्ता जाव मवदुअवप्पणीं ।
 तएणं सा देवाणंदा साहणीं समणस्स भगवओ नारादीस्स
 अंतियं धम्मं जोत्ता निवस्स इट्ठुट्ठा मत्तणं मत्तं नारादीरं
 तिस्रुत्तो आवाहिणय्याणिं जाव नमंसित्ता एवं वयासी-एव-
 मेवं भंते !

સમૂહવિયરોમકૂવા મમ અણિમિસાઈ દિટ્ટીઈ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટઈ ' તતઃ સ્વલુ સા
 દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી તેન પૂર્વઃ પ્રથમગર્ભાધાનકાલસમ્ભવો યઃ પુત્રસ્નેહલક્ષણોઽ-
 નુરાગઃ તેન પૂર્વપુત્રસ્નેહાનુરાગેણ આગતપ્રસ્નવા આયાતસ્તનમુચ્ચદુગ્ધા યાવત્
 પ્રપ્લુપ્તલોચના સંવૃતવલયવાહુઃ કઠચુકપરિક્ષિપ્તા ધારાહત કદમ્બપુષ્પમિવ સમુચ્છ-
 વસિતરોમકૂવા મામ્ અનિમેષયા દૃષ્ટ્યા પશ્યન્તી મે ક્ષમાણા પ્રેક્ષમાણા તિટ્ઠતીતિસુ. ૨

દેવાનન્દાનિર્વાણવક્તવ્યતા ।

મૂલમ્--“ તાણં સમણે ભગવં સહાવીરે ઉત્તમદત્તસ્સ માહ-
 નસ્સ દેવાણંદાણ માહળીણ તીસેય સહતિમહાલયાણ ઇસિપરિ-
 સાણ જાવ પરિસા પડિગયા, તાણં સે ઉત્તમદત્તે માહળે સમ-
 નસ્સ ભગવઓ સહાવીરસ્સ અંતિયં ધમ્મં સોચ્છા, નિસમ્મ હઠ્ઠ-
 તુટ્ટે ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેઈ, ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેત્તા સમણં ભગવં સહાવીરં તિવ્વુત્તો
 જાવ નમંસિત્તા એવં વયાસી-એવમેયં મંતે ! તહમેયં મંતે ! જહા-
 સંદઓ જાવસે જહેયં તુભમેવદહત્તિ કટ્ટુ ઉત્તરપુરત્થિમં દિસીમાગં
 અવક્કમહ્ અવક્કમિત્તા સયમેવ આભરણમહ્લાલંકારં ઓમુયઈ,

સિનેહાણુરાણં આગયપણ્હયા જાવ સમૂહવિયરોમકૂવા-મમ અણિમિ-
 સાઈ દિટ્ટીઈ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટઈ ' હસ કારણે યહ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણી ઉત્ત-
 મપૂર્વપુત્રસ્નેહજન્ય અનુરાગસે-પ્રથમ ગર્ભાધાનજન્ય પુત્રસ્નેહરૂપ પ્રેમસે
 આગતસ્તનમુચ્ચદુગ્ધવાલી, પ્રપ્લુપ્તલોચનવાલી સંવૃતવલયવાહુવાલી,
 કઠચુક પરિક્ષિપ્તા ઓર ધારાહત કદમ્બ પુષ્પકી તરહ સમુચ્છવસિતરોમ-
 કૂપવાલી હૃઈ સુદ્ધે અનિમિષ દૃષ્ટિસે દેખતી દેખતી સ્વહી હૈ ॥ સૂ. ૨ ॥

તેણં પુત્રવુત્તસિનેહાણુરાણ આગયપણ્હયા જાવ સમૂહવિયરોમકૂવા મમ
 અણિમિસાઈ દિટ્ટીઈ દેહમાળી ૨ ચિટ્ટઈ ” તે કારણે તે પૂર્વપુત્રજન્ય અનુરાગથી
 પ્રથમ ગર્ભાધાનજન્ય પુત્રસ્નેહથી-દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીની આ પ્રકારની હાલત
 થઈ ગઈ છે એટલે કે પુત્રવાત્સલ્યને કારણે જ તેનાં સ્તનોમાંથી દૂધની ધારા
 વહી રહી છે, તેની આંખો હર્ષાશ્રુઓથી વ્યાપ્ત થઈ ગઈ છે, તેની બંને
 ભુજાઓ સકુચિત વલયવાળી થઈ ગઈ છે, તેનું કયુક તમ લાગવાથી ઢીલું
 કરવું પડ્યું છે અને તેની રોમાવલિ રોમકૂપોમાં ઊભી થઈ ગઈ છે. અને તે
 ઊભી ઊભી મારી તરફ અપક્ક દૃષ્ટિથી નિરખી રહી છે. ॥ સૂ. ૨ ॥

ओमुइत्ता सयमेव पंचमुट्टियं लोयं करेइ, करित्ता जेणेव समणे
 भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता समणं भगवं-
 महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं जाव नमंसित्ता एवं-
 वयासी-आलित्तेणं भंते ! लोए पलित्तेणं भंते ! लोए आलित्त-
 पलित्तेणं भंते ! लोए जराए सरणेणय, एवं एएणं कमेणं जहा
 खंदओ तहेव पवइओ जाव सामाइयमाइयाइं एक्कारसअंगाइं,
 अहिज्जइ जाव बहूहिं चउत्थ छट्ठमदसम जाव विचित्तेहिं तवोक-
 म्मेहिं अप्पाणं भावेमाणे बहूइं वासाइं सामण्णपरियागं पाउ-
 णइ, पाउणइत्ता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झूमेइ, झूस्सित्ता
 सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदेइ, छेदित्ता, जस्सट्ठाए कीरइ, नग्ग-
 भावे जाव तमट्ठं आराहइ आराहेत्ता जाव सब्बदुक्खप्पहीणे ।
 तएणं सा देवाणंदा माहणी समणस्स भगवओ महावीरस्स
 अंतियं धम्मं सोच्चा निसम्म हट्ठतुट्ठा समणं भगवं महावीरं
 तिकखुत्तो आयहिणपयाहिणं जाव नमंसित्ता एवं वयासी-एव-
 मेयं भंते ! तहमेयं भंते ! एवं जहा उसभदत्तो तहेव जाव धम्मं
 आइक्खइ । तएणं समणे भगवं महावीरे देवाणंदं माहणिं सय-
 मेव पव्वाइ, पव्वावित्ता सयमेव अज्जचंदणाए अज्जाए सीसि-
 णित्ताए दलयइ ! तएणं सा अज्जचंदणा अज्जा देवाणंदं माहणिं
 सयमेव पव्वावेइ, सयमेव सुंडावेइ, सयमेव सेहावेइ, एवं जहेव
 उसभदत्तो तहेव अज्जचंदणाए अज्जाए इमं एयारूवं धम्मियं
 उवदेसं सम्मं संपडिवज्जइ, तमाणाए तहगच्छइ, जावसंजमेणं

संजमह । तेषां सा देवानंदा अज्जा अज्जचंदणाए अज्जाए
अंतियं सामाइयमाइयाइं एह्मारसअंगाइं अहिज्जइ, सेसं तं
एव जाव सव्वदुक्खप्पहीणा ॥ सू० ३ ॥

छाया--ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः ऋषभदत्ताय ब्राह्मणाय देवा-
नन्दायै ब्राह्मण्यै तस्यां च महातिमहत्याम् ऋषिर्पर्वदि यावत् पर्वत् प्रतिगता,
ततः खलु स ऋषभदत्तो ब्राह्मणः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके धर्मं
श्रुत्वा निशम्य हृष्टतुष्टः उत्थया उत्तिष्ठते, उत्थया उत्थाय श्रमणं भगवन्तं महा-
वीरं त्रिकृत्यो यावत् नमस्यित्वा एवमवादीत्-एवमेतत् भदन्त ! तदैतत् भदन्त !
यथा स्कन्दको यावत् स यथैतत् यूयं वदथ इति कृत्वा उत्तरपौरस्त्यं दिग्भागम्
अपक्राम्यति, अपक्रम्य स्वयमेव आभरणमाल्यालङ्कारम् अवमुञ्चति, अवमुच्य
स्वयमेव पञ्चसुष्टिकं लोचं करोति, कृत्वा यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव
उपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्यः आदक्षिणप्रदक्षिणम्
यावत् नमस्यित्वा एवमवादीत्-अदीप्तः खलु भदन्त ! लोकः, प्रदीप्तः
खलु भदन्त ! लोकः आदीप्तप्रदीप्तः खलु भदन्त ! लोको जरया मरणेन च,
एतस्मै एतेन क्रमेण यथास्कन्दकस्तथैव प्रव्रजितः, यावत् सामायिकादीनि एका-
दश अङ्गानि अधीते यावत् बहुभिः चतुर्थषष्ठाष्टमदशम यावत् त्रिचित्रैस्तपो-
कर्मभिरात्मानं भावयन् बहूनि वर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पालयति, पालयित्वा
मासिकया संलेखनया आत्मानं जूषयति जूषयित्वा षष्टिं भक्तानि अनशनेन
छिनत्ति, छित्वा यस्यार्थाय क्रियते नग्नभावो यावत् तमर्थमाराधयति, आराध्य
यावत् सर्वं दुःखप्रहीणः । ततः खलु सा देवानन्दा ब्राह्मणी श्रमणस्य भगवतो
महावीरस्य अन्तिके धर्मं श्रुत्वा निशम्य हृष्टतुष्टा श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्यः
आदक्षिणप्रदक्षिणं यावत् नमस्यित्वा एवमवादीत्-एवमेतत् भदन्त ! तथैतत्
भदन्त ! एवं यथा ऋषभदत्तस्तथैव यावत् धर्ममाख्याति, ततः खलु श्रमणो भग-
वान् महावीरो देवानन्दां ब्राह्मणीं स्वयमेव प्रव्राजयति, प्रव्राज्य स्वयमेव आर्यं
चन्दनायै आर्यायै शिष्यात्वेन ददाति । ततः खलु सा आर्यचन्दना आर्या देवा-
नन्दां ब्राह्मणीं स्वयमेव प्रव्राजयति, स्वयमेव मुण्डयति, स्वयमेव शिक्षयति, एवं
यथैव ऋषभदत्तस्तथैव आर्यचन्दनाया आर्यायाः इमम् एतद्रूप धार्मिकम् उप-
देशं सर्वं संप्रतिपद्यते, तदाज्ञया तथागच्छति, यावत् संयमेन संयच्छति । ततः
खलु सा देवानन्दा आर्या आर्यचन्दनाया आर्यायाः अन्तिके सामायिकादीनि
एकादश अङ्गानि अधीते, शेषं तदेव यावत् सर्वदुःखप्रहीणा ॥ सू० ३ ॥

ટીકા—અથ ઋષભદત્તસ્ય દેવાનન્દાયાશ્ચ પ્રવ્રજ્યા સ્વીકારપૂર્વકં નિર્વાણ-
વક્તવ્યતામાહ—‘ તર્ણં ’ ઇત્યાદિ, ‘ તર્ણં સમણે ભગવં મહાવીરે ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ દેવાણંદાણ માહ્ણીણ તીસેય મહત્તિમહાલયાણ હસિપરિસાણ જાવ પરિસા પહિગયા ’ તતઃસ્વલ્લ શ્રમણો ભગવાન મહાવીરઃ ઋષભદત્તાય બ્રાહ્મણાય દેવા-
નન્દાયૈ બ્રાહ્મણ્યૈ તસ્યાં ચ મહાત્તિમહત્યાં મહત્તિ ચાસૌ અતિ મહતીચ મહાતિ-
મહતી તસ્યામ્ ઋષન્તિ-પશ્યન્તીતિ ઋષયો જ્ઞાનિનસ્તદ્રૂપા પર્પત્ ઋષિપર્પત્
તસ્યામ્ ઋષિપર્પદિ યાવત્-યાવત્કરણાત્ મુનિપર્પદિ યતિપર્પદિ, યતયો ધર્મક્રિયાસુ

દેવાનન્દા નિર્વાણ વક્તવ્યતા—

‘ તર્ણં સમણે ભગવં મહાવીરે ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—હસ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારને ઋષભદત્ત ઓર દેવાનન્દાકી
પ્રવ્રજ્યા સ્વીકાર કરને પૂર્વક નિર્વાણ વક્તવ્યતા કહી હૈ—હસમેં ઉન્હોને
કહા હૈ કિ—‘ તર્ણં સમણે ભગવં મહાવીરે ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ
દેવાણંદાણ માહ્ણીણ તીસેય મહત્તિ મહાલયાણ હસિપરિસાણ જાવ પરિસા
પહિગયા ’ હસકે પાદ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણકે
લિયે, ઓર દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીકે લિયે ઉસ વડી આરી પરિષદામેં યાવત્
ધર્મકા ઉપદેશ દિયા—યહાં યાવત્ પદસે “ મુનિપર્પદિ, સાધુ પર્પદિ,
અનેકશતવૃન્દપરિવારાયામ્ ” હન પદોંકા ગ્રહણ હુઆ હૈ । “ ઋષન્તિ-
પશ્યન્તિ ઇતિ ઋષયઃ ” હસ વ્યુત્પત્તિકે અનુસાર જો આત્મતત્ત્વકા નિરી-
ક્ષણ કરતે હૈં, એસે જ્ઞાનીજનકા નામ ઋષિ હૈ । હન ઋષિયોંકી સમાજા
નામ ઋષિ પરિષદા હૈ । ધર્મ ક્રિયાઓમેં જો પ્રયત્નશીલ રહતે હૈં ઉનકા
નામ સંયતિહૈ । મુનિ પરિષદા ઓર સંયતનપરિષદા અત્પ સમુદાયવાલી

દેવાનન્દા નિર્વાણવક્તવ્યતા—

“ તર્ણં સમણે ભગવં મહાવીરે ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ અને દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીએ દીક્ષા લેધને કેવી રીતે
નિર્વાણની પ્રાપ્તિ કરી, તે વાતનું સૂત્રકારે આ સૂત્રમાં પ્રતિપાદન કર્યું છે—

“ તર્ણં સમણે ભગવ મહાવીરે ઉસમદત્તસ્સ માહણસ્સ દેવાણંદાણ માહ્ણીણ
તીસેય મહત્તિમહાલયાણ હસિપરિસાણ જાવ પરિસા પહિગયા ” ત્યાં બાદ શ્રમણ
ભગવાન મહાવીરે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને તથા દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીને તે ઘણી
વિશાળ ઋષિપરિષદામાં (યાવત્) ધર્મનો ઉપદેશ સંભળ વ્યે. અહીં ‘ યાવત્ ’
પદ દ્વારા “ મુનિપર્પદિ, યતિપર્પદિ, અનેકશતવૃન્દપરિવારાયામ્ ” આ
સૂત્રપાઠને ગ્રહણ કરવામાં આવ્યે છે “ ઋષન્તિ-પશ્યન્તિ ઇતિ ઋષયઃ ” આ
વ્યુત્પત્તિ અનુસાર આત્મતત્ત્વનું નિરીક્ષણ કરનારા જ્ઞાનીજનોને ઋષિ કહે છે.
ધર્મક્રિયાઓમાં પ્રયત્નશીલ રહેનારને યતિ કહે છે. મુનિપરિષદા અને યતિ.

प्रयतमाना स्तेषां वर्षदि अनेकशतवृन्दपरिवारायाम्-अनेकानि शतानि तेषां वृन्दानि=समुदा. तएव सपरिवारतया यस्याः सा तथा तस्याम् अनेकशतवृन्द-परिवारायाम्-अनेकशतप्रमाणवृन्दपरिवारयुक्तायाम् ऋपि प्रभृति परिषदि धर्मोपदेशं दत्तवान् । ततो धर्मोपदेशं श्रुत्वा पर्वत् प्रतिगता । ' तए णं से उसभ-दत्ते माहणे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मं सोच्चा निसम्म हट्ठुट्ठे उट्ठाए उट्ठेइ, उट्ठाए उट्ठित्तो समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो जाव नमंसित्ता एवं वयासी '—ततःखलु ऋषभदत्तो ब्राह्मणः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके धर्मं श्रुत्वा निश्चय्य हृदयेऽवधार्य हृष्टतुष्टः उत्थया उत्थानेन उत्तिष्ठति, उत्थया उत्थाय श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्वो यावत् आदक्षिण-प्रदक्षिणं करोति,

नहीं थी-किन्तु सैकड़ों मुनि परिवारों और संयत परिवारोंके समुदायसे युक्त थी, प्रभुद्वारा प्रदत्त धर्मोपदेशको सुनकर परिषदा विसर्जित हो गई । इसके बाद " उसभदत्तमाहणे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मं सोच्चा निसम्म हट्ठुट्ठे उट्ठाए उट्ठेइ ' उट्ठाए उट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो जाव नमंसित्ता एवं वयासी ' ऋषभ-दत्त ब्राह्मणने श्रमण भगवान् महावीर प्रभुके मुखसे जो धर्मोपदेश सुना था, उसका हृदयसे अच्छी तरहसे विचार किया, उस विचारमें उसे आत्मशान्ति मिली, अतः वह बहुत ही अधिक खुश हुआ और आनंदित चित्त हो कर वह अपने आप उठा और उठ कर श्रमण भगवान् महावीरके समीप पहुंचा—वहां उसने उनको तीन बार प्रद-

परिषदा साव नाना समुदायवाणी न હતી, પરન્તુ તે પરિષદા સેકંડો મુનિ-પરિવારોથી અને યતિપરિવારોના સમુદાયથી યુક્ત હતી. એવી વિશાળ પરિ-પદામાં પ્રભુએ દેશના આપી દેશના સાંભળીને પરિષદા વસર્જિત થઈ. ત્યાર બાદ " ઉસમદત્તમાહણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અતિય ધમ્મં સોચ્ચા નિસમ્મ હટ્ઠુ ટુટ્ઠે ઉટ્ઠાએ ઉટ્ઠેઈ, ઉટ્ઠાએ ઉટ્ઠિત્તા સમણં ભગવં મહાવીર તિક્કુત્તો જાવ નમસિત્તા એવં વયાસી " ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના મુખેથી જે ઉપદેશ શ્રવણ કર્યો હતો, તેના ઉપર હૃદયમાં સારી રીતે વિચાર કર્યો, આ પ્રમાણે વિચાર કરતાં તેના આત્માને ખૂબ શાન્તિ મળી, તેના ચિત્તમાં આનંદ અને સંતોષ વ્યાપી ગયા. તે ઘણાં જ ઉલ્લાસપૂર્વક પોતાની જાતે જ ઊભો થયો અને ઊભો થઈને શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે પહોંચી ગયો. ત્યાં જઈને તેણે ત્રણ વાર આદક્ષિણા પ્રદક્ષિણાપૂર્વક (અંજલિબદ્ધ હાથીની જમણા કાનથી જમણા કાન પર્યન્ત આવર્તના કરીને) ભગવાનને વંદણા

કૃત્વા વન્દતે, નમસ્યતિ, વન્દિત્વા, નમસ્યિત્વા એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્-
 ઉક્તવાન્, ‘ એવમેયં મંતે ! તદ્દમેયં મંતે ! જહા સ્વંદઓ જાવ સે જહેયં તુભે વદહ
 તિક્કહુ ઉત્તરપુરત્થિમં દિસીમાગં અવકમહ ’ હે ભદન્ત ! એવમેતત્, મદ્દુક્તં
 સત્યમેવ હે ભદન્ત ! તથૈતન્ મદ્દુક્તં સર્વં સત્યમેવ, સ્કન્દકે તાપસપ્રકરણે
 દ્વિતીયશતકસ્ય પ્રથમોદ્દેશકે પ્રતિપાદિતં તથૈવાત્રપિ પ્રતિપ્રત્યવ્યમ્, યાવત્
 તત્ તથૈતત્ યૂયં વદથ તથૈતત્ ઇતિ કૃત્વા ઉત્તરપૌરસ્ત્યમ્ દિગ્ભાગમ્ ઈશાનકોણમ્
 અપક્રમ્યતિ-ગચ્છતિ, ‘ અવકમિત્તા સયમેવ આભરણમલ્લાલંકારં ઓમુહત્ત ’
 અપક્રમ્ય-ગત્વા સ્વયમેવ આભરણમાલ્યાઢ્કારમ્ અવમુશ્ચતિ-પરિત્યજતિ, ‘ ઓમુહત્તા
 સયમેવ પંચમુદ્વિયં લોયં કરેહ ’ અવમુચ્ય સ્વયમેવ પંચમુષ્ટિકં પંચમુષ્ટિપ્રમાણં
 લોચં કૈશલુશ્ચનં કરોતિ ‘ કરિત્તા જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ ’

ક્ષિણાપૂર્વક વન્દના કી, નમસ્કાર ક્રિયા, વન્દના નમસ્કાર કરકે ફિર
 ઉસને પ્રભુસે હસ પ્રકાર કહા-‘ એવમેયં મંતે ! તદ્દમેયં મંતે ! ’ હે ભદન્ત !
 આપને જૈસા કહાહૈ વહ સર્વથા સત્યહીહૈ । હસ પ્રકારકા યહ સ્વ કથન
 સ્કન્દક તાપસકે પ્રકરણમેં દ્વિતીય શતકકે પ્રથમ ઉદ્દેશકમેં જૈસા
 કહા ગયા હૈ વૈસાહી યહાં પર જાનના ચાહિયે યાવત્ આપ જૈસા કહતે
 હૈ, વહ વૈસાહી હૈ યહાં તક હસ પ્રકાર કહકર વહ ક્ષબ્દમદત્ત બ્રાહ્મણ
 ઈશાન દિશાકી ઓર ગયા-વહાં ‘ અવકમિત્તા ’ જા કરકે ઉસને “ સય-
 મેવ ” અપને આપહી “ આભરણમલ્લાલંકાર ” આભરણોંકો માલાઓંકો
 ઓર અલઢ્કારોંકો ઉતાર દિયા ‘ ઓમુહત્તા ’ ઉતાર કર ફિર ઉસને
 ‘ સયમેવ ’ અપને આપહી ‘ પંચમુદ્વિયં લોય કરેહ ’ પંચમુષ્ટિ પ્રમાણ કૈશ
 લુચન ક્રિયા. ‘ કરિત્તા ’ કૈશલુચન કરકે વહ ‘ જેણેવ ’ જહાં પર

કરી અને નમસ્કાર કર્યા. વંદશુ નમસ્કાર કરીને તેણે મહાવીર પ્રભુને
 આ પ્રમાણે કહ્યું—

“ એવમેયં મંતે ! તદ્દમેયં મંતે ! ” હે ભદન્ત ! આપે જે કહ્યું તે
 સર્વથા સત્ય છે. હે ભદન્ત ! આપે જે ધર્મ બતાવ્યો એ જ સાચો ધર્મ
 છે. ” આ પ્રમાણે જેવું કથન સ્કન્દક તાપસના પ્રકરણમાં આપવામાં આવ્યું
 છે, એ જ પ્રમાણે અહીં પણ સમસ્ત કથન ગ્રહણ કરવું આ પ્રમાણે કહીને
 તે ક્ષબ્દમદત્ત બ્રાહ્મણ ઈશાન દિશા તરફ ગયો. “ અવકમિત્તા ” ત્યાં જઈને
 તેણે “ સયમેવ ” પોતાની બાજુએ “ આભરણમલ્લાલંકાર ” આભરણો, માળાઓ
 અને અલંકારો ઉતારી નાખ્યાં. “ ઓમુહત્તા ” ઉતારી નાખીને “ સયમેવ ”
 તેણે પોતાની બાજુએ “ પંચમુદ્વિયં લોય કરેહ ” પાંચ મુષ્ટિપ્રમાણ કૈશનો લોય
 કર્યો. “ કરિત્તા ” કૈશલુચન કરીને તે “ જેણેવ ” ત્યાં “ સમણે ભગવં મહા-

સ્વયમેવ ક્ષેત્રલુપ્તનં કૃત્વા, યત્રૈવ શ્રમણો મગધાન્ મહાવીર આસીત્ તત્રૈવોપાગ-
ચ્છતિ ' ઉવાગચ્છિત્તા રામણં મગધં મહાવીરં તિસ્સુત્તો આયાહિણં પયાહિણં
જાવ નમંસિત્તા एवं વયાસી ' ઉવાગત્ય શ્રમણં મગધન્તં મહાવીરં ત્રિકૃત્વઃ આદ-
ક્ષિણપદક્ષિણં યાવત્ કરોતિ, આદક્ષિણપદક્ષિણં કૃત્વ શ વન્દત્તે, નમસ્યતિ, વન્દિત્વા
નમસ્પિત્વા एवं વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—' આલિત્તેણં મંતે ! લોએ પલિત્તેણં
મંતે ! લોએ, આલિત્તપલિત્તેણં મંતે ! લોએ જરાએ મરણેણય ' હે મદન્ત ! આ-
દીપ્ત આસમન્તાત્ પ્રજ્વલિતઃ સ્વલુ અયં લોકઃ, પ્રદીપ્તઃ પ્રકર્ષેણ અત્યન્તં પ્રજ્વ-
ન્નિતઃ સ્વલુ ચતુર્દિક્ષુ અયં લોકઃ, આદીપ્તપ્રદીપ્તઃ સ્વલુ આ=સમન્તાત્ અત્યન્તં
સ્વલુ અયં લોકો જરયા મરણેન ચ, તથાવ જરામરણાભ્યાં ચતુર્દિક્ષુ જાજ્વલ્યમાનો-
ડયં લોતો દરીદ્રવાતે ક્વપર્થઃ, ' एवं ક્ષણં ક્રમેણં જહા સ્વંદમો તહેવ પઞ્ચહો

' સ્તનણે મગધં મહાવીરે ' શ્રમણ મગધાન્ મહાવીર વિરાજમાન થે-
' તેનેવ ઉવાગચ્છડ ' વહાં પર આયા ' ઉવાગચ્છિત્તા ' વહાં આસરકે
ઉત્તરે નમણં મગધં મહાવીર ' શ્રમણ મગધાન્ મહાવીરકી ' તિસ્સુત્તો
તોગ વાર ' આયાહિણં પયાહિણં જાવ ' આદક્ષિણા પ્રદક્ષિણાપૂર્વક વંદન્-
તી, નમસ્કાર ક્રિયા, ' નમંસિત્તા एवं વયાસી ' વન્દના નમસ્કાર કરશે.
તેજ પદ્મ ઇત્ય પ્રત્યાગમે કહતે લગત—' આલિત્તે ણં મંતે ! લોએ, પલિ-
ત્તેણં મંતે ! લોએ, આલિત્તપલિત્તેણં મંતે ! લોએ જરાએ, મરણેણય ' હે
મદન્ત ! યહ લોક જરા ઔર મરણ દ્વારા આ-સમન્તાત્-સર્વ તરફસે
પ્રજ્વલિત હો રહા છે, હે મદન્ત ! યહ લોક જરા ઔર મરણ દ્વારા ચારો
દિગાઓમેં વહુત દુઃખ રૂપસે જડ રહા હૈ હે મદન્ત ! યહ લોક જરા
ઔર મરણમે ચારો દિગાઓમેં વહુતહી અધિકરૂપમેં જલ રહા હૈ, ' एवं

પોરે " શ્રમણ મગધાન્ મહાવીર વિરાજતા હતા, " તેનેવ ઉવાગચ્છડ " ત્યાં
ગયો ' ઉવાગચ્છિત્તા " ત્યાં ગઈને તેણે " સમગં મગધં તિસ્સુત્તો આયાહિણં
પયાહિણં જાવ નમંસિત્તા एवं વયાસી " ત્રણ વાર આદક્ષિણા પ્રદક્ષિણાપૂર્વક
શ્રમણ મગધાન્ મહાવીરને વંદના નમસ્કાર કર્યાં અને વદાણા નમસ્કાર કરીને
નેરે, તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું—

" આલિત્તેણં મંતે ! લોએ પલિત્તેણં મંતે ! લોએ, આલિત્તપલિત્તેણં મંતે !
લોએ, જરાએ, મરણેણય " હે મદન્ત ! આ લોક જરા (જુદાવસ્થા) અને
મરણને કારણે સર્વ તરફથી જલવાળું બની ગયું છે, હે મદન્ત ! આ લોક જરા અને મરણ
કારણે ચાર તરફથી વહુત દુઃખ અનુભવિત થઈ ગયું છે, હે મદન્ત ! આ લોક
જરા અને મરણને કારણે ચાર દિગાઓમેં વહુત અધિકરૂપમેં જલવાળું બની ગયું છે

જાવ સામાયમાય્યાઈ એકારસઅંગાઈ અહિજ્જઈ ' એવં રીત્યા એતેન સ્કન્દક-
પ્રકરણોક્તેન ક્રમેણ યથાસ્કન્દકસ્તાપસો દ્વિતીયશતકે પ્રથમોદ્દેશકે પ્રવ્રજિતસ્ત-
થૈવ પ્રવ્રજિતઃ પ્રવ્રજ્યાં યુદ્ધીતવાન્, યાવત્ સામાયિકાદીનિ એકાદશ અઙ્ગાનિ અ-
ધીતે, ' જાવ વહૂર્હિ ચઉત્થ-છટ્ટદ્વમદસમ જાવ વિચિત્તેર્હિ તવ્રોકસ્મેર્હિ અપ્પાણં
ભાવેમાણે વહૂઈ વાસાઈ સામન્નપરિયાગં પાઝણઈ ' યાવત્ વહુભિશ્ચતુર્થષ્ટાષ્ટમ
દશમ યાવત્ દ્વાદશચતુર્દશાદિભિર્વિચિત્રૈસ્તપઃકર્મભિઃ આત્માનં ભાવયન્ વાસ
યન્ વહૂનિ વર્ષાણિ શ્રામણ્યપર્યાયં સાધુપર્યાયં પાલયતિ, ' પાઝણિત્તા માસિયાએ
સંલેહ્ણાએ અપ્પાણં ઝૂસેઈ ' પાલયિત્વા માસિકયા માસપરિમિતયા સલેખનયા આ-
ત્માનં જૂપયતિ-સંયોજયતિ ' ઝૂસિત્તા સઠ્ઠિં મત્તાઈ અણસણાએ છેદેઈ ' જૂપિત્વા

એણં કમેણં જહા સંદઓ તહેવ પવ્વઈઓ, જાવ સામાયમાય્યાઈ
એકારસઅંગાઈ અહિજ્જઈ ' હસ રીતિસે સ્કન્દક પ્રકરણોક્ત ક્રમસે
જેસા સ્કન્દ તાપસ દ્વિતીય શતકને પ્રથમ ઉદ્દેશકને પ્રવ્રજિત હુઆ હૈ
ઉસી ક્રમસે યહ બી પ્રવ્રજિત હો ગયા-યાવત્ સામાયિક આદિ ૧૧
અઙ્ગોંકા હસને અધ્યયન કિયા ' જાવ વહૂર્હિ ચઉત્થ-છટ્ટદ્વમદસમ જાવ
વિચિત્તેર્હિ તવ્રોકસ્મેર્હિ અપ્પાણ ભાવેમાણે વહૂઈ વાસાઈ સામણપરિ-
યાગ પાઝણઈ ' યાવત્ અનેક વર્ષોં તક હસને ચતુર્થ, ષષ્ઠ, અષ્ટમ,
દશમ-યાવત્ દ્વાદશ, ચતુર્દશ આદિ વિચિત્ર તપોં દ્વારા આત્માકો
ભાવિત કિયા ઓર શ્રામણ્યપર્યાયકા પાલન કિયા ' પાઝણિત્તા ' અનેક
વર્ષોં તક શ્રામણ્યપર્યાયકા પાલન કરકે ' માસિયાએ સંલેહ્ણાએ અપ્પાણં
ઝૂસેઈ ' હમને એક માસકી સંલેખના ધારણ કી ' ઝૂસિત્તા સઠ્ઠિં મત્તાઈ '

છે “ એવ એણં કમેણં જહા સંદઓ તહેવ પવ્વઈઓ, જાવ સામાયમાય્યાઈ
એકારસઅંગાઈ અહિજ્જઈ ” આ પ્રકારના કથનથી શરૂ કરીને સ્કન્દક મુનિ વિષે
બીજા શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં જેવું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે, એવું જ
પ્રતિપાદન અહીં પણ સમગ્ર લેવું એટલે કે તેમણે પણ પ્રવ્રજ્યા અગીકાર
કરી અને સામાયિક આદિ અગિયાર અંગોનું અધ્યયન કર્યું. “ જાવ વહૂર્હિ
ચઉત્થ, છટ્ટદ્વમદસમ જાવ વિચિત્તેર્હિ તવ્રોકસ્મેર્હિ અપ્પાણં ભાવેમાણે વહૂઈ
વાસાઈ સામણપરિયાગ પાઝણઈ ” અને અનેક વર્ષોં સુધી તેમણે ઉપવાસ, છટ્ટ,
અષ્ટમ, અદિ તપસ્યાઓ દ્વારા તથા બીજા વિચિત્ર તપો દ્વારા પોતાના આત્માને
ભાવિત કર્યો અને શ્રમણ પર્યાયનું પાલન કર્યું “ પાઝણિત્તા ” અનેક વર્ષ
સુધી શ્રમણ પર્યાયનું પાલન કરીને “ માસિયાએ સંલેહ્ણાએ અપ્પાણં ઝૂસેઈ ”
તેમણે એક માસનો સથારો કર્યો “ ઝૂસિત્તા સઠ્ઠિં મત્તાઈ અણસણાએ છેદેઈ ”

गामित्रया मन्देस्तया आत्मानं संवेज्य पण्डितमङ्गानि अनशनेन छिनत्ति, 'छेदित्ता जस्मद्वाण कीरड नग्नभावे जाव तमट्टं आराहड्' छित्ता यस्यार्थं क्रियते नग्न-
भावो निर्ग्रन्थत्वं यावत् तदर्थं निर्वाणरूपम् आराधयति 'आराहेत्ता जाव सव्व
दुक्खप्पहीणे' आराध्य यावत् सिद्धो बुद्धो, मुक्तः सर्वदुःखमहीणः सर्वदुःख-
रहितो जातः इति,

संप्रति देवानन्दा वक्तव्यतामाह-तए णं सा देवाणं दामाहणी समणस्स भगवओ
महावीरस्स अंतियं धम्मं सोच्चा नित्यम्म हट्टुट्टा समणं भगवं महावीरं तिस्रुत्तो आया-
हिणपयाहिणं जाव नगमित्ता एवं तयासी' ततः खलु सा देवानन्दा ब्राह्मणी भ्रमणस्य
भगवतो महावीरस्य अन्तिके समीपे धर्मोपदेशं श्रुत्वा निश्चयं हृष्टतुष्टा भ्रमणं
भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्वः त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणं यावत् करोति, आद-

अणत्तमाण छेदेट्' ललेखना धारण करके ६० अक्षोका अनशन द्वारा
उमने छेदन किया- 'छेदित्ता जस्मद्वाण कीरड नग्नभावे जाव तमट्टं
आराहड्' छेदन करके जिसके निश्चित उमने निर्ग्रन्थता धारण की उस
अर्थकी निर्वाणरूप स्वाभिलषितकी उसने आराधना की, 'आराहेत्ता
जाव सव्वदुक्खप्पहीणे' आराधना करके वह यावत्-सिद्ध, बुद्ध, मुक्त
सर्व दुःखोंसे रहित बन गया।

अग सत्रकार देवानंदा विषयक कथन करते हुवे
कहते हैं 'तए णं सा देवाणं दामाहणी समणस्स भगवओ
महावीरस्स अंतियं धम्मं सोच्चा नित्यम्म हट्टुट्टा समणं
भगवं महावीरं तिस्रुत्तो आयाहिणपयाहिणं जाव नगमित्ता एवं
तयासी' भ्रमण भगवान महावीरसे धर्मका श्रवण करके और हृदयमें
उसे भाग्य करके देवानन्दा ब्राह्मणी भी बहुत दृष्टि न हुई, और आन-

अने मयाये छीने तेमणे ६० अक्षोको अनशन द्वारा छेदन क्युं (छेदये
ये वे। नान्ता उपपायो क्युं) "छेदित्ता जस्मद्वाण कीरड नग्नभावे जाव
तमट्टं आराहड्" छेदन करके जो ध्येयनी सिद्धि मटे तेमणे निर्ग्रन्थता धारण
भी करी, ते ध्येयनी (निर्वाण) का स्वाभिलषित वस्तुनी) तेमणे आराधना
भी आराधित्ता जाव सव्वदुक्खप्पहीणे" आराधना करके सिद्ध,
बुद्ध, मुक्त उमने सर्व दुःखोंसे रहित बनी गया।

इति देवानन्दा देवतानां संवेज्य नु कथयति छेदे छे

'तए णं सा देवाणं दामाहणी समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मं
सोच्चा नित्यम्म हट्टुट्टा समणं भगवं महावीरं तिस्रुत्तो आयाहिणपयाहिणं जाव
नगमित्ता एवं तयासी' भ्रमण भगवान महावीरसे धर्मका श्रवण करके और
हृदयमें उसे भाग्य करके देवानन्दा ब्राह्मणी भी बहुत दृष्टि न हुई, और आन-

ક્ષિપ્રદક્ષિણં કૃત્વા વન્દતે નમસ્યતિ, વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા एवं વક્ષ્યમાણ-
પ્રકારેણ અવાદીત્—‘ એવમેયં મંતે ! તહમેયં મંતે ! એવં જહા ઉસમદત્તો તહેવ
જાવ ધમ્મં આહ્વલ્લહ્ ’ હે મદન્ત ! એવમેતત્ ભવદુક્ત સત્યમેવ હે મદન્ત !
તથૈતત્ ભવદુક્તં સત્યમેવ, એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા ઋષમદત્તઃ યથા ઋષમદત્તાય
મગવાન્ ધર્મમાલ્યાતિ તથૈવ યાવત્ દેવાનન્દાયૈ અપિ મગવાન્ ધર્મમાલ્યાતિ
‘ તણં સમણે મગવં મહાવીરે, દેવાણંદં માહર્ણિં સયમેવ પન્વાવેહ્ ’ તતઃસ્વલુ
શ્રમણો મગવાન્ મહાવીરો દેવાનન્દાં બ્રાહ્મણીં સ્વયમેવ પ્રવ્રાજયતિ દેવાનન્દાયૈ
પ્રવ્રજ્યાં દદાતિ ‘ પન્વાવેત્તા સયમેવ અજ્જચંદણા અજ્જાણ સીસિણિ-
ત્તાણ દલયહ્ ’ પ્રવ્રજ્ય સ્વયમેવ આર્યવન્દનાયૈ આર્યયૈ શિષ્યાત્વેન
દદાતિ અર્પયતિ ‘ તણં સા અજ્જચંદણા અજ્જા દેવાણંદં માહર્ણિં

દિત ચિત્ત હોકર ઉસનેતીન વાર મહાવીર પ્રમુકો પ્રદક્ષિણાપૂર્વક વન્દના
કી-નમસ્કાર કિયા. વંદના નમસ્કાર કરકે ઉસને પ્રમુસે ફિર એસા
કહા ‘ એવમેયં મંતે ! તહમેયં મંતે ! એવં જહા ઉસમદત્તો તહેવ જાવ
ધમ્મં આહ્વલ્લહ્ ’ હે મદન્ત ! આપકે દ્વારા કહા ગયા યહ સબ સત્ય
હી હૈ ‘ હે મદન્ત આપકે દ્વારા કહા ગયા યહ સબ સત્ય હી હૈ !
તવ ઋષમદત્તકો જૈસા મગવાનને ધર્મકા ઉપદેશ દિયા થા
વૈસાહી ધર્મકા ઉપદેશ ઉન્હોને ઉસકો મી દિયા ‘ તણં સમણે મગવં
મહાવીરે દેવાણંદં માહર્ણિં સયમેવ પન્વાવેહ્ ’ બાદમેં ઉન શ્રમણ મગ-
વાન્ મહાવીરને-ઉસ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીકો સ્વયંહી દીક્ષિત કર દિયા.
‘ પન્વાવેત્તા સયમેવ અજ્જચંદણાણ અજ્જાણ સીસિણિત્તાણ દલયહ્ ’
ઔર દીક્ષા દેકર સ્વયંહી ઉન્હોને ઉસ દેવાનન્દાકો આર્યવન્દનાકો
ઉસકી શિષ્યા રૂપસે ઘોષિત કર દે દિયા. ‘ તણં સા અજ્જચંદણા

અને સતોષ થયો તેણે ત્રણ વાર આદક્ષિણા પ્રદક્ષિણાપૂર્વક મહાવીર પ્રભુને
વંદણા કરી અને નમસ્કાર કર્યા. વંદણા-નમસ્કાર કરીને તેણે મહાવીર
પ્રભુને આ પ્રમાણે કહ્યું—

“ એવમેય મંતે ! તહમેય મંતે ! એવં જહા ઉસમદત્તો તહેવ જાવ ધમ્મં
આહ્વલ્લહ્ ” હે મદન્ત ! આપે જે કહ્યું તે સત્ય જ છે હે મદન્ત ! આપે જે
પ્રશ્નણા કરી તે સર્વથા સત્ય જ છે ત્યારબાદ મહાવીર પ્રભુએ ઋષમદત્તને
જેવો ધર્મોપદેશ આપ્યો હતો, તેવો ધર્મોપદેશ દેવાનન્દને પણ આપ્યો.
“ તણં સમણે મગવં મહાવીરે દેવાણંદં માહર્ણિં સયમેવ પન્વાવેહ્ ” ત્યારબાદ
શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે જાતે જ દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીને દીક્ષા અગીકાર કરાવી,
“ પન્વાવેત્તા સયમેવ અજ્જ ચંદણા સીસિણિત્તાણ દલયહ્ ” દીક્ષા આપી

સયમેવ પઞ્ચાવેહ ' તતઃસ્વલુ સા આર્યચન્દના આર્યા દેવાનન્દાં બ્રાહ્મણીં સ્વયમેવ પ્રવ્રાજયતિ પ્રવ્રજિતાં કરોતિ, ' સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ ' સ્વયમેવ મુણ્ડયતિ તસ્યાઃ કેશલુશ્ચનં કરોતિ, સ્વયમેવ શિક્ષયતિ, ' એવં જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચંદના઼ અઙ્ગા઼ ઇમં ઇયારૂવં ધર્મિયં ઉવદેમં સમ્મં સંપઙ્કિવઙ્ગહ ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથૈવ ઋષભદત્તો ધર્મોપદેશં સંપ્રતિપન્નસ્તથૈવ દેવાનન્દા આર્યાઽપિ આર્યચન્દનાયા આર્યાયાઃ ઇમમ્ એતદુક્તસ્વરૂપં ધાર્મિકમ્ ઉપદેશં સમ્યક્ સંપ્રતિપદ્યતે-અઙ્ગીકરોતિ, ' તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમેળં સંજમહ ' તદાજ્ઞયાં આર્યચન્દનાજ્ઞયા તથાગચ્છતિ તદનુસારં પ્રયાતિ, યાવત્ તપસા સંયમેન સંયચ્છતિ સંયમં કરોતિ, અત્ર દેવાનન્દાયા મગધતા પ્રવ્રાજનકરણે-

અઙ્ગા, દેવાણંદં માહર્ણિ સયમેવ પઞ્ચાવેહ ' ઇસકે વાદ ઉસ આર્યચન્દના આર્યાને દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીકો સ્વયં દીક્ષા દી. ' સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ ' સ્વયં હી ઉસે મુણ્ડિત ક્રિયા-ઉસકે કેશોંકા લુંચન ક્રિયા ઔર સ્વયંહી ઉસે શિક્ષિત ક્રિયા, ' એવં જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચંદના઼ અઙ્ગા઼ ઇમં ઇયારૂવં ધર્મિયં ઉવદેસં સમ્મં સંપઙ્કિવઙ્ગહ ' જિસ પ્રકાર પૂર્વોક્ત રૂપ રો ઋષભદત્તને ધર્મોપદેશ સ્વીકાર ક્રિયા, ઉસી પ્રકાર દેવાનન્દા આર્યાને મી આર્યચન્દના આર્યાકે ઇસ ઉક્ત સ્વરૂપવાલે ધાર્મિક ઉપદેશકો અચ્છી તરહસે અઙ્ગીકાર ક્રિયા ' તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમેળં સંજમહ ' આર્યચન્દના આર્યાકી આજ્ઞાનુસાર વહ ચલતી, યાવત્-તપ ઔર સંયમસે સંયમકી યતના કરતી ! યહાં મગધાનુકે દ્વારા દીક્ષા દિધે જાને પર

તેમણે જાતે જ તેને આર્યચંદના સાધવીની શિષ્યા તરીકે જાહેર કરી દીધાં " તણે જાં સા અઙ્ગચંદના અઙ્ગા, દેવાણંદં માહર્ણિ સયમેવ પઞ્ચાવેહ " ત્યાર બાદ તે આર્યચંદના સાધવીજીએ તે દેવાનંદા બ્રહ્મણીને જાતે જ દીક્ષા આપી, " સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ " જાતે જ તેમના કેશનું લુંચન કર્યું, અને જાતે જ તેમને અધ્યયન કરાવ્યું.

" એવ જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચંદના઼ અઙ્ગા઼ ઇમ ઇયારૂવં ધર્મિયં ઉવદેસં સમ્મ સંપઙ્કિવઙ્ગહ " જે પ્રકારે (આગળ કહ્યા પ્રમાણે) ઋષભદત્તે ધર્મોપદેશ પ્રમાણે આચરણ કરી બતાવ્યું, એ જ પ્રમાણે દેવાનંદા સાધવીએ પણ આર્યચંદના સાધવીજીના ઉપર્યુક્ત સ્વરૂપવાળા ધર્મોપદેશ પ્રમાણે આચરણ કરી બતાવ્યું " તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમેળં સંજમહ " આર્યચંદના આર્યાની આજ્ઞા પ્રમાણે તે ચાલતી અને તપ અને સંયમ દ્વારા સંયમની આરાધના કરતી હતી. ભગવાને દેવાનંદાને દીક્ષા આપ્યા પછી

અપિ યદાર્યચન્દનાયા પુનઃ પ્રવાજનકરણં તત્ત્રૈવાનવગતાવગમકરણાદિના વિશેષ-
જ્ઞાનકરણાર્થમ્, યદ્વા-નિર્ગ્રન્થીવિષયકસકલાચારગોચરશિક્ષણનિમિત્ત
તથા કેશલુચ્ચનાદિકં સાધ્વ્યા સાધ્વી એવ કરોતીતિશ્યાપનાર્થમિત્યવસેયમ્,
' તર્ણં સા દેવાર્ણદા અઙ્ગા અઙ્ગચ્ચદ્વાણ અઙ્ગાણ અતિય સામાહ્યમાહ્યાઈ
એકારસઅંગાઈ અહિઙ્ગજ્ઞ ' તતઃસ્વલુ સા દેવાનન્દા આર્યા આર્યચન્દનાયા
આર્યાયા અન્તિકે સમીપે સામાયિકાદીનિ એકાદશ અઙ્ગાનિ અધીતે ' સેસં
તં ચેવ જાવ સન્વદુક્લવ્વપ્પહીણા ' શેષં તદેવ પૂર્વોક્તત્રદેવ યાવત્ વહુભિઃ ચતુર્થ-
પ્ષટ્ટાષ્ટમદશમાદિભિર્વિચિત્રૈસ્તપઃકર્મભિરાત્માનં ભાવયન્તીં બહૂનિ વર્ષાણિ

જો દેવાનન્દાકો આર્યચન્દના આર્યાકે દ્વારા પુનઃ પ્રવ્રજ્યા દેનેકી બાત
કહી ગઈ હૈ, વહ વહાં વિશેષ જ્ઞાન કરાનેકે લિયે કહી ગઈ હૈ। અથવા
નિર્ગ્રન્થી વિષયક જિતના ભી આચાર ગોચરહૈ, ઉસકે શિક્ષણ નિમિત્ત
કહી ગઈહૈ। તથા સાધ્વીકા કેશલુંચન આદિ કાર્ય સાધ્વીહી ક્રિયા કરતી
હૈ, હસ બાતકો પ્રકટ કરનેકે લિયે કહી ગઈ હૈ। ' તર્ણં સા દેવાર્ણદા
અઙ્ગા અઙ્ગ ચ્ચદ્વાણ અઙ્ગાણ અંતિયં સામાહ્યમાહ્યાઈ એકારસ-
અંગાઈ અહિઙ્ગજ્ઞ ' ઉસ દેવાનન્દા આર્યાને આર્યચન્દનાકે પાસ ધીરે ૨
સામાયિક આદિ ગ્યારહ અંગોંકા અધ્યયન ક્રિયા, ' સેસં તં ચેવ જાવ
સન્વદુક્લવ્વપ્પહીણા ' યહાં પર ઔર બાકીકા કથન સર્વદુઃસ્વપ્રહીણ
તક પહિલે જૈસા કહા ગયા હૈ, વૈસા હી જાનના ચાહિયે। તથા ચ ઉસ
આર્યા દેવાનન્દાને ચતુર્થમક્ત, ષષ્ઠ મક્ત, અષ્ટમ મક્ત, દશમ મક્ત,
આદિ વિચિત્ર તપસ્યાઓંસે અપની આત્માકો ભાવિત ક્રિયા ઔર

આર્યચન્દનાએ ફરીથી તેને કેમ દીક્ષા આપી ? તેનું અહીં સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં
આવે છે—તે વાત અહીં વિશેષ જ્ઞાન કરાવવા માટે કહેવામાં આવી છે.
અથવા નિર્ગ્રન્થી વિષયક જે આશ્ચર્ય છે તે પ્રકટ કરવાને માટે કહી છે, તથા
સાધ્વીના કેશનું લુચન (લોચ) સાધ્વી દ્વારા જે થતું જોઈએ એ વાત પણ
તે કથન દ્વારા પ્રકટ કરવામાં આવી છે “ તર્ણ સા દેવાર્ણદા અઙ્ગા અઙ્ગ-
ચ્ચદ્વાણ અઙ્ગાણ અતિયં સામાહ્યમાહ્યાઈ એકારસઅંગાઈ અહિઙ્ગજ્ઞ ”
ત્યારબાદ તે દેવાનન્દા આર્યાએ આર્યચન્દના આર્યાની પાસે ધીમે ધીમે સામા-
યિક આદિ અગિયાર અંગોનું અધ્યયન કર્યું “ સેસં તચેવ જાવ સન્વદુક્લ-
વ્વપ્પહીણા ” અહીં સર્વ દુ જોનો અત કરવા સુધીનું બાકીનું કથન ઋણલદત્તના
ઉપર્યુક્ત કથન પ્રમાણે જ સમજવું. એટલે કે તેણે ચતુર્થલક્ષ (એક ઉપનામ)
પદ લક્ષ (બે ઉપનામ) અષ્ટ લક્ષ (ત્રણ ઉપનામ) દશમ લક્ષ (ચાર
ઉપનામ) આદિ વિવિધ તપસ્યાઓથી પોતાના આત્માને ભાવિત કર્યો. અને

સયમેવ પઞ્ચાવેહ ' તતઃશ્વલુ સા આર્યચન્દના આર્યા દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીં સ્વયમેવ પ્રવ્રાજયતિ પ્રવ્રજિતાં કરોતિ, ' સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ ' સ્વયમેવ મુણ્ડયતિ તસ્યાઃ કેશલુશ્ચનં કરોતિ, સ્વયમેવ શિક્ષયતિ, ' એવં જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચદ્દના઼ અઙ્ગા઼ ઇમં ણ્યારુવં ધમ્મિયં ઉવદેસં સમ્મં સંપઙ્કિવઙ્ગહ ' એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથૈવ ઋપમદત્તો ધર્મોપદેશં સંપ્રતિપન્નસ્તથૈવ દેવાનન્દા આર્યાઽપિ આર્યચન્દનાયા આર્યાયાઃ ઇમમ્ એતદુક્તવસ્તુ ધાર્મિકમ્ ઉપદેશં સમ્યક્ સંપ્રતિપદ્યતે-અઙ્ગીકરોતિ, ' તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમે઼ સંજમહ ' તદાજ્ઞયા આર્યચન્દનાજ્ઞયા તયાગચ્છતિ તદનુગાર પ્રયાતિ, યાવત્ તપસા સંયમેન સંયચ્છતિ સંયમં કરોતિ, અત્ર દેવાનન્દાયા મગધના પ્રવ્રાજનકરણે-

અઙ્ગા, દેવાણંદં માહણિં સયમેવ પઞ્ચાવેહ ' ઇસકે વાદે ઉત આર્યચન્દના આર્યાને દેવાનન્દા બ્રાહ્મણીકો સ્વયં દીક્ષો દી. ' સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ ' સ્વયં હી ઉરો મુણ્ડિત ક્રિયા-ઉસકે કેશોંકા લુંચન ક્રિયા ઓર સ્વયંહી ઉસે શિક્ષિત ક્રિયા, ' એવં જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચદ્દના઼ અઙ્ગા઼ ઇમં ણ્યારુવં ધમ્મિયં ઉવદેસં સમ્મં સંપઙ્કિવઙ્ગહ ' જિસ પ્રકાર પૂર્વોક્ત રૂપ રો ઋપમદત્તને ધર્મોપદેશ સ્વીકાર ક્રિયા, ઉસી પ્રકાર દેવાનન્દા આર્યાને ઓ આર્યચન્દના આર્યાકે ઇસ ઉક્ત સ્વરૂપવાલે ધાર્મિક ઉપદેશકો અચ્છીતરહસે અઙ્ગીકાર ક્રિયા ' તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમે઼ સંજમહ ' આર્યચન્દના આર્યાકી આજ્ઞાનુસાર વહ ચલતી, યાવત્-તપ ઓર સંયમસે સંયમકી યતના કરતી ! યહાં મગધાનકે દ્વારા દીક્ષા દિયે જાને પર

તેમણે જાતે જ તેને આર્યચંદના સાધ્વીની શિષ્યા તરીકે જાહેર કરી દીધાં
“ તણે ણં સા અઙ્ગચદ્દના અઙ્ગા, દેવાણંદં માહણિં સયમેવ પઞ્ચાવેહ ” ત્યાર
બાદ તે આર્યચંદના સાધ્વીજીએ તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણીને જાતે જ દીક્ષા આપી,
“ સયમેવ મુંડાવેહ, સયમેવ સેઠાવેહ ” જાતે જ તેમના કેશનું લુંચન કર્યું,
અને જાતે જ તેમને અધ્યયન કરાવ્યું.

“ એવ જહેવ ઉસમદત્તો તહેવ અઙ્ગચદ્દના઼ અઙ્ગા઼ ઇમં ણ્યારુવં ધમ્મિયં ઉવદેસં સમ્મં સંપઙ્કિવઙ્ગહ ” જે પ્રકારે (આગળ કહ્યા પ્રમાણે) ઋપમદત્તે ધર્મોપદેશ પ્રમાણે આચરણ કરી બતાવ્યું, એ જ પ્રમાણે દેવાનંદા સાધ્વીએ પણ આર્યચંદના સાધ્વીજીના ઉપર્યુક્ત સ્વરૂપવાળા ધર્મોપદેશ પ્રમાણે આચરણ કરી બતાવ્યું “ તમાણા઼ તહ ગચ્છતિ જાવ સંજમે઼ સંજમહ ” આર્યચંદના આર્યાની આજ્ઞા પ્રમાણે તે ચાલતી અને તપ અને સંયમ દ્વારા સંયમની આરાધના કરતી હતી. મગધાને દેવાનંદાને દીક્ષા આપ્યા પછી

अपि यदार्यचन्दनया पुनः प्रवाजनकरणं तत्रैवानवगतावगमकरणादिना विशेष-
ज्ञानकरणार्थम्, यद्वा-निर्ग्रन्थीविषयकसरुलाचारगोचरशिक्षणनिमित्तं

तथा केशलुञ्चनादिकं साध्वी साध्वी एव करोतीतिख्यापनार्थमित्यवसेयम्,
' तएणं सा देवाणांदा अज्जा अज्जचदणाए अज्जाए अतिय सामाइयमाइयाइं
एक्कारसअंगाइं अहिज्जइ ' ततःखलु सा देवानन्दा आर्या आर्यचन्दनया
आर्याया अन्तिके समीपे सामायिकादीनि एकादश अङ्गानि अधीते ' सेसं
तं चेव जाव सव्वदुक्खप्पहीणा ' शेषं तदेव पूर्वोक्तवदेव यावत् बहुभिः चतुर्थ-
षष्ठाष्टमदशमादिभिर्विचित्रैस्तपःकर्मभिरात्मानं भावयन्ती बहूनि वर्षाणि

जो देवानन्दाको आर्यचन्दना आर्याके द्वारा पुनः प्रव्रज्या देनेकी बात
कही गई है, वह वहां विशेष ज्ञान करानेके लिये कही गई है। अथवा
निर्ग्रन्थी विषयक जितना भी आचार गोचर है, उसके शिक्षण निमित्त
कही गई है। तथा साध्वीका केशलुञ्चन आदि कार्य साध्वीही किया करती
है, इस बातको प्रकट करनेके लिये कही गई है। ' तएणं सा देवाणांदा
अज्जा अज्ज चंदणाए अज्जाए अंतियं सामाइयमाइयाइं एक्कारस-
अंगाइं अहिज्जइ ' उस देवानन्दा आर्याने आर्यचन्दनाके पास धीरे २
सामायिक आदि ग्यारह अंगोंका अध्ययन किया, ' सेसं तं चेव जाव
सव्वदुक्खप्पहीणा ' यहाँ पर और बाकीका कथन सर्वदुःखप्रहीण
तक पहिले जैसा कहा गया है, वैसा ही जानना चाहिये। तथा च उस
आर्या देवानन्दाने चतुर्थभक्त, षष्ठ भक्त, अष्टम भक्त, दशम भक्त,
आदि विचित्र तपस्याओंसे अपनी आत्माको भावित किया. और

આર્યચંદનાએ ફરીથી તેને કેમ દીક્ષા આપી ? તેનું અહીં સ્પષ્ટીકરણ કરવામા
આવે છે—તે વાત અહીં વિશેષ જ્ઞાન કરાવવા માટે કહેવામાં આવી છે.
અથવા નિર્ગ્રન્થી વિષયક જે આચારો છે તે પ્રકટ કરવાને માટે કહી છે, તથા
સાધ્વીના કેશનું લુચન (લોચ) સાધ્વી દ્વારા જ થવું જોઈએ એ વાત પણ
તે કથન દ્વારા પ્રકટ કરવામા આવી છે “ તણ સા દેવાણદા અજ્જા અજ્જ-
ચદ્દનાએ અજ્જાએ અતિયં સામાઈયમાઈયાઈં એક્કારસઅંગાઈ અહિજ્જઈ ”
ત્યારબાદ તે દેવાનન્દા આર્યોએ આર્યચંદના આર્યાની પાસે ધીમે ધીમે સામા-
યિક આદિ અગિયાર અંગોનું અધ્યયન કર્યું “ સેસં તચેવ જાવ સવ્વદુક્ક-
વ્પહીણા ” અહીં સર્વ દુ ખોનો અત કરવા સુધીનું બાકીનું કથન ઋષભદત્તના
ઉપર્યુક્ત કથન પ્રમાણે જ સમજવું એટલે કે તેણે ચતુર્થભક્ત (એક ઉપવાસ)
પદ ભક્ત (બે ઉપવાસ) અષ્ટ ભક્ત (ત્રણ ઉપવાસ) દશમ ભક્ત (ચાર
ઉપવાસ) આદિ વિવિધ તપત્યાઓથી પોતાના આત્માને ભાવિત કર્યો. અને

શ્રામણ્યપર્યાયં પાલયતિ, પાલયિત્વા મામિકયા સંલેખનયા આત્માનં જૂપયતિ, જૂપિત્વા પટિં મક્તાનિ અનશનેન છિનત્તિ, છિત્ત્યા યસ્યાર્થં ક્રિયતે નિર્ગ્રન્થિત્વં તમર્થં નિર્વાણરૂપમર્થરૂપમારાધયતિ, આરાધ્ય સિદ્ધા બુદ્ધા મુક્તા પરિનિર્વાતિ સર્વદુઃસ્વપ્રહીણા જાતા ॥સૂ. ૩॥

જમાલિ વક્તવ્યતા

મૂળ—“ તસ્મ ણં સાહજકુંડગ્ગામસ્સ નયરસ્સ પચ્ચત્થિ-
મેણં એત્થ ણં સ્વચ્ચિયકુંડગ્ગામે નામં નયરે હોત્થા, વણ્ણઓ,
તત્થ ણં સ્વત્તિયકુંડગ્ગામે નયરે જમાલી નામં સ્વત્તિયકુમારે
પરિવસઈ, અ દિત્તે જાવ અપરિભૂણ્ણ ઉપિં પાસાયવરગણ્ણ ફુટ્ઠ-
માણેહિં મુહંગમત્થણ્ણિં વત્તીસઈવઘ્ઘેહિં નાહણ્ણિં ણાણાવિહ-
વરતરુણી સંપપ્પત્તેહિં ઉવનચ્ચિજ્જમાણે ઉવનચ્ચિજ્જમાણે
ઉવગિજ્જમાણે ઉવગિજ્જમાણે ઉવલાલિજ્જમાણે
ઉવલાલિજ્જમાણે પાઉસવાસારત્તસરદ્દહેમંતવસતંતિમ્મહપ્પજ્જંતે
છપ્પિઉક્ક જહાવિભવેણં માણમાણે માણમાણે
કાલં ગાલે માણે ઇટ્ઠે સદ્દફરિસરસરૂવગંધે પંચવિહે માણુસ્સણ્ણ
કામભોગે પચ્ચણ્ણુભવમાણે વિહરઈ । તણ્ણ ણં સ્વત્તિયકુંડગ્ગામે
નયરે સિંઘાડગતિયચ્ચઉક્કચ્ચચ્ચર જાવ બહુજણસદ્દેહવા જહા

બહુત વર્ષો તક શ્રામણ્ય પર્યાયકા પાલન ક્રિયા, બાદમેં એક માસિકો સંલેખના ઉસને ધારણ કરલી ઓર ૬૦ મક્તોંકા અનશન દ્વારા પરિ-
ત્યાગ કર જિસકોં પ્રાસિકે નિમિત્ત ઉસને નિર્ગ્રન્થ અવસ્થા ધારણ કી
ઉસ અર્થકી-નિર્વાણરૂપ અર્થકી-આરાધના વહ કરને લગી । આરા-
ધના કરકે વહ સિદ્ધ, બુદ્ધ, મુક્ત બનકર બિલકુલ ઝીતીમૂત હો ગઈ,
ઓર સર્વ દુઃખોસે સર્વથા રહિત હો ગઈ ॥સૂ. ૩॥

અનેક વર્ષ સુધી શ્રામણ્યપર્યાયનુ પાલન કર્યું ત્યારબાદ તેમણે એક માસનો સંધારો કરીને અનશન દ્વારા ૬૦ ભક્તોનો પરિત્યાગ કર્યો આ પ્રમાણે કરીને તેમણે નિર્વાણરૂપ સાધ્યની આરાધના કરવા માંડી. આરાધના કરીને તેઓ સિદ્ધ, બુદ્ધ, મુક્ત, પરિતાપ રહિત અને સર્વ દુઃખોથી સર્વથા રહિત બની ગયા. ॥સૂ. ૩॥

उववाइए जाव एवं पन्नवेइ, एवं परूवेइ, एवं खलु देवाणु-
 पिपिया ! खमणे भयवं महावीरे आइगरे जाव सवन्नू सव्वद-
 रिसी माहणकुंडग्गामस्स नयरस्स बहिया बहुसालए चेइए
 अहापडिरुवं जाव विहरइ, तं सहप्फलं खलु देवाणुपिपिया !
 तहारूवाणं अरिहंताणं भगवंताणं जहा उववाइए जाव एगा-
 भिमुहो खत्तियकुंडग्गामं नगरं सज्झंसज्झेणं निग्गच्छति निग्ग-
 च्छित्ता जेणेव माहणकुंडग्गामे नयरे, जेणेव बहुसालए चेइए,
 एवंजहा उववाइए जाव तिविहाए पज्जुवासणाए पज्जुवासंति,
 तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स तं महया जणसहेइवा,
 जाव जणसन्निवायं वा, सुणमाणस्स वा, पासमाणस्स वा, अय-
 मेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था किं णं अज्ज खत्तियकुंड-
 ग्गामे नयरे इंदमहेइ वा, खंदमहेइ वा, सुगुंदमहेइ वा, णागम-
 हेइ वा, जक्खमहेइ वा, भूयमहेइ वा, कूवमहेइ वा, तडागम-
 हेइ वा, नईमहेइ वा, दहमहेइ वा, पव्वयमहेहि वा, रुक्खमहेइ
 वा चेइयमहेइ वा, थूममहेइ वा, जणं एए वहवे उरगा, भोग्गा,
 राइन्ना, इक्खागा, णाया, कोरव्वा, खत्तिया, खत्तियपुत्ता, भडा,
 भडपुत्ता, जहा उववाए जाव सत्थवाहप्पभिइया ण्हाया, कयव-
 लिकम्मा, जहा उववाइए जाव निग्गच्छंति ? एवं संपेहेइ, एवं
 संपेहिता, कंचुइज्जपुरिसं सदावेइ, तदावेत्ता एवंवयासी-किंणंदे-
 वाणुपिपिया ! अज्ज खत्तियकुंडग्गामे नयरे इंदमहेइ वा, जाव
 निग्गच्छंति ? तए णं से कंचुइज्जा पुरिसे जमालिणा खत्तिय

कुमारेणं एवंवुत्ते समाने हट्टतुट्टे समणस्स भगवओ महावरि-
 स्स आगसणमहियविणिच्छए करयल जाव कट्टु जमालि
 खत्तियकुमारं जएणं विजएणं वद्धावेइ वद्धावित्ता एवं वयासी-
 णो खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज खत्तियकुंडग्गामे नयरे इंद-
 महेइवा जाव निगच्छंति । एवं खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज-
 समणे भगवं महावोरे जाव सव्वन्नू लव्वदरिसी माहणकुंड-
 ग्गामस्स नयरस्स बहिया बहुवालएचेइए अहापडिरुवं उग्गहं
 जाव विहरइ । तए णं एए बहवे उग्गा ओगा जाव अप्पेग-
 इया वंदणवत्तियं जाव निगच्छति । तएणं से जमाली खत्ति-
 यकुमारे कंचुइज्जपुरिसस्स अंतिए एयमडं सोच्चा निसम्म-
 हट्टतुट्टं कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, कोडुंबियपुरिसे सदावित्ता
 एवं वयासी—खिप्पासेव ओ देवाणुप्पिया ? चाउग्घंटं आसरहं
 जुत्तामेव उव्वट्टवेह, उव्वट्टवेत्ता मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह ।
 तए णं ते कोडुंबियपुरिमा जमालिणा खत्तियकुमारेणं एवंवुत्ता
 समाना जाव पच्चप्पिणंति । तएणं जमाली खत्तियकुमारे
 जेणेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता णहाए
 कयबलिकम्मे जहा उव्वेइए परिसा वन्नओ तहाभाणियवं जाव
 चंदणा किन्नगायमरीरे सवालंकारविभूणिए मज्जणघराओ
 पडिनिक्खइ, पडिनिक्खमित्ता, जेणेव वाहिरिया उव्वट्टाणसाला,
 जेणेव चाउग्घंटे आसरहे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 चाउग्घंटं आसरहं दुरूहेइ, दुरूहित्ता सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं

धरिज्जमाणेणं सहया भडचडकरपहकरवंदपरिखित्ते खत्तिय-
कुंडग्गामं णयरं मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ निग्गच्छित्ता जेणेव
माहणकुंडग्गामे नयरे जेणेव बहुसालए चेइए, तेणेव उवाग-
च्छइ, उवागच्छित्ता तुरए निगिण्हेइ, निगिण्हित्ता रहं ठवेइ,
ठवित्ता रहाओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहित्ता पुप्फतंक्षोला उह-
माइयं वाहणाओ य विसज्जेइ, विसज्जित्ता एगसाडियं उत्त-
रासंगं करेइ, करित्ता अंजलिमउलियहत्थे जेणेव समणे भगवं-
महावीरे, तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता समणं भगवं
महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, करित्ता, तिकखु-
त्तो तिकखुत्तो जाव तिविहाए पज्जुवासणाए पज्जुवासइ, तएणं
समणे भगवं महावीरे जमालिस्स खत्तियकुमारस्स तीसेय
महइमहालियाए इसिजाव धम्मकहा जाव परिसा पडिगया ।
तएणं से जमाली खत्तियकुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स
अंतिए धम्मं सोच्चा, निसम्म हट्ट जाव उट्ठाए उट्ठेइ, उट्ठाए
उट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो जाव नमंमित्ता एवं
वयासी--सद्दहामि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं, पत्तियामि णं भंते !
निग्गंथं पावयणं रोएमि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं अब्भुट्ठेमि
णं भंते ! निग्गंथं पावयणं एवमेयं भंते ! तहमेयं भंते ! अवि-
तहमेयं भंते ! अमंदिच्चमेयं भंते ! जाव से जहेयं तुब्भे वदह,
जं नवरं देवाणुप्पिया ! अम्माप्पियरो आपुच्छान्ति, तए णं अहं
देवाणुप्पियाणं अंतियं मुंडे भवित्ता अगाराओ अणमारियं पव-
यामि, अहासुहं देवाणुप्पिया ! ता पडिवंधं करेह ॥ सू० ४ ॥

छाया—तस्य खलु ब्राह्मण कुण्डग्रामस्य नगरस्य पश्चिमे अत्र खलु क्षत्रिय-
 कुण्डग्रामं नाम नगरम् आसीत्, वर्णकः तत्र खलु क्षत्रियकुण्डग्रामे नगरे जमालि-
 न्नाम क्षत्रियकुमारः परिवसति आढ्यः, दीप्तः यावत् अपरिभूतः, उपरि-
 प्रासादवरगतः स्फुटद्भिः, मृदङ्गमस्तकैः, द्वात्रिंशद्वद्वैः नाटकैः नानाविधवर-
 तरुणोसंप्रवर्तितैः उपनृत्यमानः उपनृत्यमानः, उपगीयमानः उपगीयमानः
 उपलाल्यमानः उपलाल्यमानः, प्राट्-वर्षारात्र-शरद्धेमन्तशिशिरवसन्तग्रीष्मपर्यन्तान्
 षडपि ऋतून् यथाविप्रवेन मानयन् मानयन् कालं गालयन् इष्टान् गन्धर्पश-
 रसरूपगन्धान् पञ्चविधान् मानुष्यकान् कामभोगान् प्रत्यनुभवन् विहरति । ततः
 खलु क्षत्रियकुण्डग्रामे नगरे शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वर यावत् बहुजन शब्द
 इतिवा यथा औपपातिके यावत् एवं प्रज्ञापयति, एवं प्ररूपयति एवं खलु देवानु-
 प्रियाः । श्रमणो भगवान् महावीरः आदिकरो यावत् सर्वज्ञः सर्वदर्शी ब्राह्मण-
 कुण्डग्रामस्य नगरस्य वहिः बहुशालकं चैत्यं यथाप्रतिरूपं यावत् विहरति, तत्
 महाफलं देवानुप्रियाः तथारूपाणाम् अर्हतां भवतां यथा औपपातिके यावत्
 एकाभिमुखाः क्षत्रियकुण्डग्रामस्य नगरस्य मध्यं मध्येन निर्गच्छन्ति, निर्गत्य
 यत्रैव ब्राह्मणकुण्डग्रामं नगरं यत्रैव बहुशालकं चैत्यम् एवं यथा औपपातिके
 यावत् त्रिविधया पर्युपासनया पर्युपास्ते । ततः खलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमा-
 रस्य तं महान्तं जनशब्दं वा यावत्-जनसन्निपातं वा शृण्वतो वा पश्यतो वा अय-
 मेतद्रूप आध्यात्मिको यावत् समुदपद्यत-किं खलु अद्य क्षत्रियकुण्डग्रामे नगरे
 इन्द्रमहो वा, स्कन्दमहो वा, मुकुन्दमहो वा, नागमहो वा, यक्षमहो वा, भूत-
 महो वा, कूपमहो वा, तडागमहो वा, नदीमहो वा, ह्रदमहो वा, पर्वतमहो वा, वृक्ष-
 महो वा, चैत्यमहो वा, स्तूपमहो वा, यत्र खलु एते बहवः उग्राः, भोगा, राजन्याः,
 इक्ष्वाकवः ज्ञाताः, कौरवाः, क्षत्रियाः, क्षत्रियपुत्राः, भटाः भटपुत्राः, यथा औप-
 पातिके यावत् सार्थवाहप्रभृतयः, स्नाताः, कृतबलिकर्माणो यथा औपपातिके
 यावत् निर्गच्छन्ति, एवं जमालिः संप्रेक्षते, एवं संप्रेक्ष्य कञ्चुकिपुरुषं शब्दयति,
 कञ्चुकिपुरुषं शब्दयित्वा एवम् अवादीत्-किं खलु देवानुप्रिय ? अद्य क्षत्रियकु-
 ण्डग्रामे नगरे इन्द्रमहो वा, यावत् निर्गच्छन्ति ? ततः खलु स कञ्चुकिपुरुषो
 जमालिना क्षत्रियकुमारेण एवमुक्तः सन् हृष्टतुष्टः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य
 आगमनगृहीतविनिश्चयः करतलयावत् कृत्वा जमालिं क्षत्रियकुमारं जयेन विज-
 येन चर्द्वापयति, चर्द्वापयित्वा एवम् अवादीत्-नो खलु देवानुप्रिय ! अद्य क्षत्रिय-
 कुण्डग्रामे नगरे इन्द्रमहो वा, यावत् निर्गच्छन्ति, एवं खलु देवानुप्रिय ! अद्य
 श्रमणो भगवान् महावीरो यावत् सर्वज्ञः सर्वदर्शी ब्राह्मणकुण्डग्रामस्य नगरस्य

वहिः बहुशालकं चैत्यम् यथापनिरुद्धम् अवग्रहं यावत् विहरति, ततः खलु एते
वदन्तः उग्राः भोगाः यावत् अप्येकके वन्दने वर्तयितुं यावत् निर्गच्छन्ति । ततः
खलु सः जमालिः क्षत्रियकुमारः कञ्चुकिपुरास्य अन्तिके एतमर्थं श्रुत्वा निशम्य
हृष्टतुष्टं कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवादीत्-क्षिप्रमेव भो देवा
नुप्रियाः ! चातुर्घण्टम् अश्वरथं युक्तमेव उपस्थापयन्, उपस्था-
प्य मम एतामाश्रिप्तिम् प्रत्यर्पयत । ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः जमालिना क्षत्रि-
यकुमारेण एवमुक्ताः सन्तो यावत् प्रत्यर्पयन्ति । ततः खलु जमालिः क्षत्रियकुमारो
यत्रैव मज्जनगृहं तत्रैव उपागच्छति, उपागम्य स्नानः कृतबलिकर्मा यथा औप-
पातिके पर्यङ्गणरुतथा भणितव्यः यावत् चन्दनविलम्बगात्रं शरीरं सर्वालङ्कार
विभूषितो मज्जनगृहात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य यत्रैव बाह्या उपस्थानशाश्व-
यत्रैव चातुर्घण्टोऽश्वरथस्तत्रैव उपागच्छति, उपागम्य चातुर्घण्टम् अश्वरथम् आरो-
हति आरुह्य सकोरण्टमालयदाम्ना छत्रेण ध्रियमाणेन महाभटचटकरपटकर
वृन्दपरिक्षिप्तः क्षत्रियकुण्डग्रामस्य नगरस्य मध्यमध्येन निर्गच्छति, निर्गम्य यत्रैव
ब्राह्मणकुण्डग्रामं नगरं यत्रैव बहुशालकं चैत्यं, तत्रैवोपागच्छति, उपागम्य तुरगं
निगृह्णाति, निगृह्य रथं स्थापयति, स्थापयित्वा रथात् प्रत्यवरोहति, प्रत्यवरुह्य
पुण्याताम्बूलायुधादिकम् उपानहौच विस्मजति, विस्मज्य एकशाटिकम् उत्तरासङ्गं करोति,
कुत्वा अञ्जलिमुकुलितहस्तो यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति,
उपागम्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्यः आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, कुत्वा
यावत् त्रिविधया पथुपासनया पथुपास्ते । ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरो
जमालेः क्षत्रियकुमारस्य तस्यां च महातिमहत्याम् ऋषियावत् धर्मकथा यावत्
पर्यत् प्रतिगता । ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः श्रमणस्य भगवतो महावी-
रस्य अन्तिके धर्मं श्रुत्वा निशम्य हृष्टो यावत् उत्थया उत्तिष्ठति, उत्थया उत्थाय
श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्यो यावत् नमस्यित्वा एवमवादीत्-श्रद्धधामि खलु
भदन्त ! निर्ग्रन्थं प्रवचनम्, प्रत्येमि खलु भदन्त ! निर्ग्रन्थं प्रवचनम्, रोचयामि
खलु भदन्त ! निर्ग्रन्थं प्रवचनम्, अभ्युत्तिष्ठामि खलु भदन्त ! निर्ग्रन्थं प्रवचनम्,
एवमेतत् भदन्त ! तथैव भदन्त ! अत्रितथमेतत् भदन्त ! अमंदिग्यमेतत् भदन्त !
यावत् तत् यूयं वदथ, यत् नवरं देवानुप्रिया ! मातापितरौ आपृच्छामि, ततः
खलु अहं देवानुप्रियागाम् अन्तिके मुण्डो भूत्वा अगारात् अनगारितां प्रव्रजामि,
यथामुखं देवानुप्रिय ! मा प्रतिवन्द्यं कुरु ॥सू० १॥

टीका—पूर्वम् ऋषभदत्तचरितं कथितम् । य एतादृशो भगवद्वचने श्रद्धा-
वान् न भयति स निह्वयतां प्रप्नोति इति प्रसङ्गात् जमालिनिह्वयवक्तव्यतामाह—
' तस्स णं ' इत्यादि । ' तस्स णं माहणकुण्डगामस्स नयरस्स पच्चत्थिमेणं,
एत्थ णं खत्तियकुण्डगामे नाम नयरे होत्था वण्णओ ' तस्य खलु पूर्वोक्तस्य
ब्राह्मणकुण्डग्रामस्य नगरस्य पश्चिमे पश्चिमदिग्भागे अत्र खलु क्षत्रियकुण्डग्रामं
नाम नगरमासीन्, वर्णऋः, अस्य वर्णनम् औपपातिकोक्तचम्पानगरीवर्णनवदेव
बोध्यम्, ' तत्थ णं खत्तियकुण्डगामे नयरे जमाली नामं खत्तियकुमारे परि-
वसइ ' तत्र खलु क्षत्रियकुण्डग्रामेनगरे जमालिनाम क्षत्रियकुमारः परिवसति,

जमालि वक्तव्यता—

' तस्स णं माहणकुण्डगामस्स ' इत्यादि ।

टीकार्थ—पहिले ऋषभदत्तका चरित्र कहकर सूत्रकारने इस सूत्र
द्वारा यह कहा है, कि जो भगवाद्के वचनमें ऐसी श्रद्धावाला नहीं
होता है—वह निह्वयताको प्राप्त कर लेता है, इसी प्रसङ्गको लेकर उन्होंने
यहाँ जमालि निह्वयकी वक्तव्यता प्रकटकी है—' तस्स णं माहणकुण्ड-
गामस्स नयरस्स पच्चत्थिमेणं एत्थ णं खत्तियकुण्डगामे नामं नयरे
होत्था वण्णओ ' उस पूर्वोक्त ब्राह्मण कुण्डग्राम नगरके पश्चिमदिग्भा-
गमें क्षत्रियकुण्डग्रामका नगर था औपपातिक सूत्रमें जैसा वर्णन चम्पा-
नगरीका किया गया है—वैसाही वर्णन इस नगरका जानना चाहिये ।
' तत्थ णं खत्तियकुण्डगामे नयरे जमालि नामं खत्तियकुमारे पडिवसइ'
उस क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरमें जमाली नामका क्षत्रियकुमार रहता था.

जमालि वक्तव्यता—

" तस्स णं माहणकुण्डगामस्स " इत्यादि—

टीकार्थ—निश्चय प्रवचनमां श्रद्धा राणीने निर्वाणु पामनार ऋषभदत्तनी
वात करीने डवे सूत्रकार आ सूत्र द्वारा ओ वात प्रकट करे छे डे ओ भाणुस
लगवाननां वचनोमां ओवी श्रद्धा राणतो नथी, ते निह्वयता प्राप्त करे छे.
ते वातनुं प्रतिपादन करवा भाटे अडो जमालि निह्वयनी वक्तव्यता आप
वामां आवेल छे—“ तस्स णं माहणकुण्डगामस्स नयरस्स पच्चत्थिमेणं एत्थ णं
खत्तियकुण्डगामे नामं नयरे होत्था वण्णओ ” पूर्वोक्त ब्राह्मणकुण्डग्राम नामना
नगरनी पश्चिम दिशां क्षत्रियकुण्डग्राम नामनुं नगर डतुं तेनुं वणुंन औप-
पातिक सूत्रमां वणुंवेडी अ'पा नगरीना वणुंन प्रमाणे समजुं. “ तत्थ ण
खत्तियकुण्डगामे नयरे जमालि नामं खत्तियकुमारे पडिवसइ ” ते क्षत्रियकुण्ड

‘ અહ્લે, દિત્તે, જાવ અપરિભૂષ ’ આઢ્ય: દીપ્ત: યામ્ અપરિભૂન:, તન્ન અઢ્ય સમૃદ્ધ:, દીપ્ત: તેજસ્વી દૃષ્ટો દર્પશાલ્ વા, યામ્=યાવચ્છન્દેન વિસ્તીર્ણવિપુલે-ત્યારમ્ય ‘ વહુજનસ્ય ’ ઇતિ પર્યન્તં સંપ્રાપ્તમ્ તથા ચ વિસ્તીર્ણવિપુલમવનશય-નાસનયાનવાહનાકીર્ણ:, વહુધનવહુજાતરૂપરજત: આયોગપ્રયોગસંપ્રયુક્ત: વિચ્છર્દિતવિપુલભક્તપાન: વહુદાસીદાસગોમહિષગવેલકપ્રભૂત: વહુજનસ્ય અપરિભૂત: । એમાં પદાનાં વિ તરતો વ્યાખ્યા ઉપાસકદશાઙ્ગસ્ય મન્કૃતાયામગાર-ધર્મસંજીવનીવ્યાખ્યાયામ્ આનન્દગાથાપતિવર્ણને વિલોકનીયેતિ । ‘ ઉર્પિ-પાસાયવરગમ્ ’ ઉપરિપ્રાસાદવરગત ‘ હુદુમાનેહિ મુદગમત્યેહિ વત્તીસડ વદ્દેહિ નાડેહિ નાનાવિદ્વરતરૂણીમંપઉત્તેહિ ’ સ્ફુટદ્વિ: અતિરમ્યા સ્ફાલ-

યહ ‘ અહ્લે, દિત્તે જાવ અપરિભૂષ ’ આઢ્ય થા-સમૃદ્ધ થા, દીપ્ત-તેજસ્વી અથવા દૃષ-દર્પશાલી થા, સ્વપર્માભિમાની થા, યાવત્ અપરિભૂન થા, યદાં યાવત્ શબ્દસે “ વિસ્તીર્ણ વિપુલ ” યદાંસે લેતર ‘ વહુજનસ્ય ’ યદાં તત્કલા પાઠ ગૃહીત હુઆ હૈ । તથા-‘ વિસ્તીર્ણવિપુલમવનશયનાન-યાનવાહનાકીર્ણ: વહુધનવહુજાતરૂપરજન:, આયોગપ્રયોગસંપ્રયુક્ત: વિચ્છર્દિતવિપુલભક્તપાન:, વહુદાસીદાસગોમહિષગવેલકપ્રભૂત:, વહુજનસ્ય અપરિભૂત: ” દસ પાઠકે પદોંકી વિસ્તૃત વ્યાખ્યા ઉપાસક-દશાઙ્ગકે ડપર મેરે દ્વારા લિન્વી ગઈ અગારસંજીવની વ્યાખ્યામેં જો કિ આનન્દ ગાથાપતિકે વર્ણનમેં આઈ હૈ, દેખ લેના ચાહિયે । ‘ ઉર્પિ પાસાયવરગમ્ ’ યહ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ અપને પ્રાસાદમેંહી રહતા થા-વહીં મવનકે ડપર ડસને એક નાટ્યશાલા બના રત્તી

નગરમા જમાલિ નામનો ક્ષત્રિયકુમાર રહેતો હતો. “ અહ્લે, દિત્તે જાવ અપરિભૂષ ” તે આઢ્ય (સમૃદ્ધ) હતો, દીપ્ત (તેજસ્વી) હતો અથવા દૃષ (દર્પશાળી) હતો અને કોઈ તેને પરાજિત કરવાને સમર્થ ન હતું અહીં “ જાવ (યાવત્) ” પદ દ્વારા “ વિસ્તીર્ણવિપુલ ” થી લઇને “ વહુજનસ્ય ” સુધીનો સૂત્રપાઠ ગ્રહણ કરવામા આવ્યો છે તથા “ વિસ્તીર્ણવિપુલમવન-શયનાસનયાનવાહનાકીર્ણ વહુધનવહુજાતરૂપરજન, આયોગપ્રયોગનપ્રયુક્ત, વિચ્છર્દિતવિપુલભક્તપાન:, વહુદાસીદાસગોમહિષગવેલકપ્રભૂત વહુજનસ્ય અપરિભૂત ” આ સૂત્રપાઠમા આવતા પદોની વ્યાખ્યા સમજવા માટે ઉપામક દશાગની મારા દ્વારા લખાયેલ અગારસંજીવની વ્યાખ્યા કે જે આનન્દ ગાથાપતિના વર્ણનમા આપવામા આવેલ છે, તે વાંચી લેવી. “ ઉર્પિ પાસાય-વરગમ્ ” ઇત્યાદિ તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ તેના મહેલમા રહેતો હતો-તે ભાગ્યેજ મહેલમાથી બહાર નીકળતો. પોતાના ભવનની ઉપર તેને ગો: ના

નાદ્ વિદલહ્નિરિવ મૃદઙ્ગમસ્તકૈઃ મૃદઙ્ગાનાં માર્દલાનાં મસ્તકાનોવ મસ્તકાનિ
 ઉપરિભાગા સ્તૈઃ વાદ્યમાનૈ રિત્યર્થઃ દ્વાત્રિશતા અભિનેતવ્યપ્રકારૈઃ પાત્રૈર્વા વદ્વાનિ
 દ્વાત્રિશદ્ધાનિ તૈઃ નાટકૈઃ, નાનાવિધવત્તરુણીસંપ્રવર્તિતૈઃ. અનેકવિધશ્રેષ્ઠ
 યુવતિભિઃ સમ્પાદિતૈઃ ‘ઉવનચ્ચિજ્જમાણે ઉવનચ્ચિજ્જમાણે’ ઉપનૃત્યમાનઃ
 ઉપનૃત્યમાનઃ, તમ્બુપાશ્રિત્ય નર્તનાન્, ‘ઉવગિજ્જમાણે ઉવગિજ્જમાણે’ ઉપગીય-
 માનઃ ઉપગીયમાનઃ, તદ્ગુણગાનાત્ ‘ઉવલાલિજ્જમાણે ઉવલાલિજ્જમાણે’ ઉપ-
 લાલ્યમાનઃ ઉપલાલ્યમાનઃ. ઈપ્સિનાર્થસમ્પાદનાત્ પરમસ્નેહાચ્ચ ‘પાઉસવાસા-
 રત્તસરદહેમંતસિસિરવસતગિમ્હપજ્જંતે છપ્પિઉઙ્ગ’ પ્રાવૃદ્ શ્રાવણાદિઃ સણ્વ
 વર્ષારાત્રઃ, શરત્ અશ્વયુજાદિઃ, હેમન્તો માર્ગશીર્ષાદિઃ, શિશિરો માઘાદિઃ, વસન્તઃ
 ચૈત્રાદિઃ ગ્રીષ્મો જ્યેષ્ઠાદિઃ, તતશ્ચ પ્રવૃદ્ ચામૌ વર્ષારાત્રશ્ચ, શરત્ત્વ, હેમન્તશ્ચ, શિશિરશ્ચ
 વસન્તશ્ચેતિ પ્રાવૃદ્ વર્ષારાત્રશરદ્દેવન્તશિશિરવસન્તાસ્તે ચ તે ગ્રીષ્મપર્યન્તાશ્ચેતિ કર્મધા-
 રયે કૃતેઽતસ્તાન્ પઢાપે ઋતૂન્ ‘જહાવિમવેગં માણમાણે માણમાણે કાલં કાલે-

થી. ઉસમેં ૩૨ પ્રકારકે નાટક હુઆ કરતે થે, અર્થાત્
 ૩૨ પ્રકારકે અભિનય કરને યોગ્ય વિષય યા તો ઉસમેં નાટકકે રૂપમેં
 દિખાયે જાતે થે, યા ૩૨ પાત્ર ઉસ નાટકશાલામેં કામ કરતે થે, હસ-
 લિયે ૩૨ પ્રકારકે નાટક હસ રૂપસે યહાં કહા ગયાહૈ. હન નાટકોમેં મૃદંગ
 ઘડે જોર ૨ સે વજા કરતે થે. હન નાટકોકે કરનેવાલી સુન્દર ૨ અનેક
 પ્રકારકી શ્રેષ્ઠ તરુણ યુવતિયાં થીં. હનકો લક્ષ્ય કરકે નર્તકલોગ
 નાચતે થે, ઓર હનકે (જમાલીકે) ગુણગાન કરતે થે, ‘પાઉસવાસારત્ત૦’
 પ્રાવૃદ્-સાવન આદિરૂપ વર્ષાકાલ, કુવાર આદિરૂપ શરત્કાલ, માર્ગ-
 શીર્ષ આદિરૂપ હેમન્તકાલ, માઘાદિરૂપ શિશિરકાલ, ચૈત્રાદિરૂપ વસન્ત-
 કાલ ઓર જ્યેષ્ઠાદિરૂપ ગ્રીષ્મકાલ હન ૬ કાલરૂપ ૬ ઋતુઓંકે યહ
 સવ પ્રકારસે યથાવિમવ સુખ ભોગા કરતાં થા. કિસીં મી પદાર્થકા

શાળા બનાવી હતી તેમાં ૩૨ પ્રકરના નાટકો ભજવાતા હતાં. એટલે કે
 ૩૨ પ્રકરના અભિનય કરવા યોગ્ય વિષય કાં તો તેમાં નાટક રૂપે દેખાડવામાં
 આવતા હતા અથવા તો ૩૨ પાત્ર તે નાટકશાળામાં કામ કરતાં હતાં. તે
 કારણે જ અહીં “બત્રીપ્ર પ્રકરનાં નાટકો” આ પ્રમાણે કહેવામાં આવ્યું છે.
 તે નાટકોમાં ઘણાં જ જોરથી મૃદંગો વાગ્યા કરતાં હતાં, અને અનેક સુન્દર
 તરુણીઓ તે નાટકો ભજવતી હતી. તેની સામે નર્તકો નૃત્ય કરતા હતા
 અને ગાયકો તેના ગુણગાન ગાયા કરતા હતાં. “પાઉસવાસારત્ત૦” પ્રાવૃદ્
 (શ્રાવણ આદિ વર્ષાકાળ) શરદઋતુ, હેમન્તઋતુ, શિશિર, વસન્ત અને ગ્રીષ્મ,
 આ છએ ઋતુઓના સઘળા પ્રકરના સુખનો તે પોતાના વૈભવ પ્રમાણે અનુ

માણે ' યથા વિભવેન વિભવાનુસારં માનયન્ માનયન્ તદનુભાવમનુભવન્ કાલં ગાલયન્ અતિવાહયન્ યાપયન્ ઇત્યર્થઃ ' ઇદ્રે સદ્ધર્મિસરસસ્વગધે પંચવિદે માણુસ્મદ્દે કામભોગે પચ્ચણ્ડભવમાણે વિહરત્ ' ઇષ્ટાન્ ઈપ્સિતાન્ શબ્દસ્પર્શરસ-રૂપગન્ધાન્ પચ્ચવિધાન્ માનુષ્યકાન્ મનુષ્યયોગ્યાન્ કામભોગાન્ પ્રત્યનુભવન્ વિહરતિ-તિષ્ઠતિ, ' તદ્દેણં સ્વત્તિયકુલ્લગામે નગરે સિંઘાડગતિયચઙ્ગચ્ચર જાવ વહુજણસદેહવા જહા ઉવવાહ્ણ જાવ એવં પન્નવેદ, એવં પરુવેદ ' તત્ સ્વલુક્ષત્રિયકુલ્લગામે નગરે શૃંગાટકે શૃંગાટકફલ્લકારે માર્ગવિગેપે, ત્રિકે ત્રયાણાં

અભાવ ઉસકે પાસ નહીં થા. એમા વહ પુણ્યગાલી થા. મનુષ્યકે લિયે અપને જીવનમેં જો કુલ્લ મનોહ્લ પચેન્દ્રિયોંકે વિષય ભોગનેકોં ચાહિયે—વે સઘ ઉસકે પાસ ઉપસ્થિત રહા કરતે થે. હસતરહ યહ ઈપ્સિત શબ્દ, સ્પર્શ, રસ, રૂપ ઓર ગંધ આદિ પાંચ પ્રકારકે કામભોગોંકોં ભોગતા હુઆ અપના સમય વ્યતીત કર રહા થા, કિં હતનેમેં ઉસને લુક્ષત્રિય-કુલ્લગામ નગરકે શૃંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક આદિ માર્ગોં પર શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકે આગમનકી વાતકોં કરનેવાલે લોગોંને સુના કિં બ્રાહ્મણ-કુલ્લગામનગરકે વાહર વહુશાલક ઉદ્યાનમેં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર પધારે હુએ હૈં. અવ હસી સંબંધમેં જો મૂત્રપાઠ આયા હૈ, ઉસકી વ્યાખ્યા હસ પ્રકારસે હૈ—' તદ્દેણં સ્વત્તિયકુલ્લગામે નગરે સિંઘાડગતિયચઙ્ગચ્ચર જાવ વહુજણસદેહ વા જહા ઉવવાહ્ણ જાવ એવં પન્નવેદ, એવં પરુવેદ ' સિંઘાડકે આકાર જૈસા જો માર્ગ હોતા હૈ, ઉસકા નામ શૃંગા-

લવ કરતો હનો. તે એવો પુણ્યશાલી હતો કે કોઈ પણ વસ્તુનો તેની પાસે અભાવ ન હતો. પાંચે ઇન્દ્રિયો દ્વારા જે જે વિષયો મનુષ્યને લોગવવા ગમે છે તે સઘળા વિષયો તેની પાસે ઉપસ્થિત જ હોતા હતા. આ રીતે ઇચ્છિત શબ્દ, સ્પર્શ, રસ, રૂપ અને ગંધ આદિ પાંચ પ્રકારના કામભોગોને લોગવતો થકો તે પોતાનો કામ સુખશાન્તિપૂર્વક વ્યતીત કરતો હતો.

એક દિવસ તેણે લુક્ષત્રિયકુલ્લગામ નગરના શૃંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક આદિ માર્ગો પર શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના આગમનની વાત કરતાં લોકોના મુખેથી આશ્ચર્ય કે બ્રાહ્મણકુલ્લગામ નગરની બહાર આવેલા બહુશાલક ઉદ્યાનમાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પધાર્યા છે. આ વિષયને મનુષ્યને જે મૂત્રપાઠ આપવામાં આવ્યો છે તે મૂત્રપાઠ તથા તેમાં વપરાયેલા પદોની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે છે—
“ તદ્દેણં સ્વત્તિયકુલ્લગામે નગરે સિંઘાડગતિયચઙ્ગચ્ચર જાવ વહુજણસદેહ વા જહા ઉવવાહ્ણ જાવ એવં પન્નવેદ, એવં પરુવેદ ” સિંઘાડના આકારન

માર્ગીનાં સમાહારે ત્રિકે, ચતુષ્કે ચતુર્માર્ગસમાહારે एवं ચત્વરે યાવત્ ચતુર્મુખ-
મહાપથપથેષુ અનેકમાર્ગેષુ बहुजनशब्द इतिवा, यत्र शृङ्गाटकादौ बहूनां जनानां
शब्दस्तत्र बहुजनोऽन्योन्यस्य एवमाख्याति इति वाक्यार्थः, तत्र च बहुजनशब्दः
परस्परालावादिख्यः, इति शब्दो वाक्यालङ्कारे, वा शब्दो विकल्पे, यथा औष-
पातिके सूत्रे यावत् जनव्यूह इति वा, जनबोल इतिवा, जनकलकल इति वा,
जनोर्विरतिवा, जनोत्कलिका इतिवा, जन सन्निपात इतिवा, बहुजनः अन्योन्यस्य

ટકા છે, ત્રીજા રાસ્તે જ્યાં પર મિલતે છે, ત્રીજા માર્ગીના નામ ત્રિકા છે,
ચાર રાસ્તે આકર જ્યાં પર મિલતે છે, એસે માર્ગીના નામ ચતુષ્ક છે.
ચૌપાલકા નામ ચત્વર છે । યહાં પર “ યાવત્ ” શબ્દસે “ ચતુર્મુખમહા-
પથપથેષુ ” ચતુર્મુખ, મહાપથ ઓર પથ ઇન માર્ગીના ગ્રહણ ક્રિયા છે ।
પરસ્પરમેં આલાપ કરનેવાલે મનુષ્યોંકે જો શબ્દ છે એ બહુજન શબ્દસે
યહાં ગૃહીત હુએ છે । “ હિતિ ” શબ્દ યહાં વાક્યાલંકારમેં પ્રયુક્ત હુઆ
છે । તથા “ વા ” શબ્દ વિકલ્પાર્થમેં છે, ઔષપાતિક સૂત્રમેંજો ઇસ વિષ-
યમેં વર્ણન આયા છે, વહુ ઇસ પ્રકારસે છે—જન સમૂહકા નામ જનવ્યૂહ,
જનોંકી અવ્યક્ત ધ્વનિકા નામ જનબોલ વચન વિભાગ જિસમેં માલૂમ
પડે ઉત્પન્ન નામ જન કલકલ, આપસમેં જ્યાં તક દૂસરેસે ટકરાના
હો જાવે એવી ઓઢકા નામ જનોર્મિ, મનુષ્યોંકે છોટે સમુદાયકા નામ
જનઉત્કલિકા, દૂગરે દૂગરે સ્થાનોંસે આયે હુએ મનુષ્યોંકા એકત્ર
હોના ઇત્તકા નામ જન સન્નિપાત છે । સામાન્ય રૂપસે કથન કરના ઇસકા

માર્ગને શ્રંગાટક કહે છે. તથા ત્રણ રસ્તા મળે છે તે જગ્યાને ત્રિકા કહે છે
તથા ચાર રસ્તા આવીને મળે છે તે માર્ગને ચતુષ્ક કહે છે એકને ચત્વર
કહે છે અહીં “ યાવત્ ” પદથી “ ચતુર્મુખમહાપથપથેષુ ” મહાપથ અને
પથ, એ માર્ગોને એકબીજા કરવામા આવ્યા છે પરસ્પરની સાથે વાતચીત કર
નારા મનુષ્યોના અવાજને અહીં “ બહુજન શબ્દ ” પદ દ્વારા એકબીજા કરવા
આવેલ છે “ હિતિ ” પદ અહીં વાક્યાલંકાર રૂપે વપરાયુ છે, તથા “ વા ”
પદ વિકલ્પાર્થે વપરાયુ છે આ વિષયને મનુવક્ષીને ઔષપાતિક સૂત્રમા જે
માર્ગને કથન મા આવ્યુ છે તે નીચે પ્રમાણે છે—

જન મ્, જોડેલે જનવ્યૂહ, હોડેના અવ્યક્ત ધ્વનિનું નામ જનબોલ,
જે, જનવચનના મનુષ્ય મ્, એના ધ્વનિનું નામ જનકલકલ, તથા જોડે
જનવચનના અવ્યક્ત ધ્વનિનું નામ જનોર્મિ, મનુષ્યના નાના
મનુષ્યના નાના ધ્વનિનું નામ જનઉત્કલિકા, દૂગરે દૂગરે આવેલે જોડા થયેલા
જોડાના મનુષ્યના સન્નિપાત કહે છે એનાપર જોડેલે સામાન્ય રૂપે કથન

એવમાખ્યાતિ, એવં ભાષતે, તત્ર જનવ્યૂહઃ-જનસમુદાયઃ વોલઃ-અવ્યક્તવર્ણો-
ધ્વનિઃ, કલકલઃ ઉપલભ્યમાનવચનવિભાગવિશેષઃ, ઝર્મિઃ સંવાધઃ, ઉત્કલિકા
લઘુતરઃ સમુદાયઃ, સન્નિપાતઃ-અપરાપરસ્થાનેભ્યો જનાનામેકત્રમેલનમ્, એવમુ-
ક્તરીત્યા પ્રજ્ઞાપયતિ સામાન્યતઃ આખ્યાતિ, એવં પ્રરૂપયતિ વ્યક્તપર્યાયવચનતો
ભાષતે-કિં ભાષતે ? इत्याह-‘ एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे
आइगरे जाव सव्वन्नू सव्वदरिसी माहणकुंडगामस्स नयरस्स बहिया बहुसालए
चेइए अहापडिरुवं जाव विहरइ ’ एवं खलु भो देवानुप्रियाः ! श्रमणो भगवान्
महावीर-आदिकरो धर्मस्यादिकः यावत् सर्वज्ञः सर्वदर्शी ब्राह्मणकुण्डग्रामस्य
नगरस्य बहिः बहुशालके चैत्ये यथाप्रतिरूपं योग्यम् अवग्रहम्=आज्ञाम् अवगृह्य
गृहीत्वा संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति=तिष्ठति, ‘ तं महप्फलं खलु

नाम प्रज्ञापना है, और विशेष रूपसे कथन करना इसका नाम
प्ररूपणा है । शृङ्गाटक आदि मार्गों पर मिलकर मनुष्योंने आपसमें
कया बातचीत की-इसके लिये ‘ एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं
महावीरे आइगरे जाव सव्वन्नू सव्वदरिसी माहणकुंडगामस्स नय-
रस्स बहिया बहुसालए चेइए अहापडिरुवं जाव विहरइ ’ ऐसा सूत्र
कहा गया है-इसमें यह कहा है कि शृङ्गाटक आदि मार्गों पर खड़े
होकर अपार जनसमूहने आपसमें इस प्रकार बातचीत की कि हे देवा-
नुप्रियो ! सुनो तो सही-श्रमण भगवान् महावीर जो कि सर्वज्ञ सर्व-
दर्शी हैं, और धर्मतीर्थके आदिकर्ता है, ब्राह्मणकुण्डग्राम नगरके
बाहिर बहुशालक उद्यानमें यथाप्रतिरूप अवग्रह आज्ञाको लेकर ठहरे
हुए हैं । वहां वे आत्माको तप और संयमसे भावित कर रहे हैं । ‘ त

કરવુ અને પ્રરૂપણા એટલે વિશેષ રૂપે શ્રંગાટક આદિ માર્ગો પર એકઠા થઇને
લોકો શી વાત કરતા હતા-“ एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगव महावीरे
आइगरे जाव सव्वन्नू सव्वदरिसी माहणकुंडगामस्स नयरस्स बहिया बहुसालए चेइए
अहापडिरुवं जाव विहरइ ” शृंगाटक आदि मार्गों ઉપર બેસીને લોકો
આ પ્રમાણે વાતચીત કરતા હતા-

“ હે દેવાનુપ્રિયો ! જગા સાનળો શ્રમણ ભગવાન મહાવીર કે જે
સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી અને ધર્મતીર્થના આન્દિકર્તા છે, તેઓ બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામનગરની
બહાર આવેલા બહુશાલક ઉદ્યાનમાં યથાપ્રતિરૂપ (આધુને યોગ્ય) અવગ્રહ
(આજ્ઞા-માગવાનની આજ્ઞા) રહીને વિરાજમાન થયા છે ત્યાં તેઓ આત્માને
તપ અને સંયમથી ભાવિત કરી રહ્યા છે.

દેવાણુપ્રિયા ! તહારૂવાણં અરહંતાણં ભગવંતાણં જહા ઉવવાહ્ણ જાવ એગામિ-
મુહા સ્વત્તિયકુંડગ્ગામં નયરં મજ્ઞં મજ્ઞેણં નિગ્ગચ્છંતિ ' ભો દેવાનુપ્રિયા ! તત્
મહાફલં સ્વલુ ભવતિ તથારૂપાણામ્ અર્હતાં મવતાં યથા ઔપપાતિકે પૂર્વાર્ધે' ઽપ્પત્તિ-
શત્તમસૂત્રે યાવત્-યદા નામગોત્રસ્યાપિ શ્રવણતયા, તદા કિમુત વક્તવ્યં પુનરભિ-
ગમનવન્દનનમસ્કરણમતિપચ્છનપર્યુપાસનયા ? યદા એકસ્યાપિ આર્યસ્ય
સુવચનસ્ય શબ્દમાત્રસ્ય શ્રવણતયા મહાફલં ભવતિ તદા કિમુત વક્તવ્યં પુનર્વિપુ-
લસ્ય સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રસ્વપસ્ય અર્થસ્ય ગ્રહણતયા, તદ્ગચ્છામો દેવાનુપ્રિયા !
શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં વન્દામહે નમસ્યામઃ, ઇત્યાદિ પ્રતિપાદિતં તથૈવાત્રાપિ

મહાફલં સ્વલુ દેવાણુપ્રિયા ! તહારૂવાણં અરહંતાણં ભગવંતાણં જહા
ઉવવાહ્ણ જાવ એગામિમુહા સ્વત્તિયકુંડગ્ગામં નયરં મજ્ઞં મજ્ઞેણં
નિગ્ગચ્છંતિ ' તો હે દેવાનુપ્રિયો ! તથારૂપ અર્હન્ત ભગવન્તોંકે જબ નામ
ઔર ગોત્રકે શ્રવણસે જીવોંકો જૈસા કિ ઔપપાતિક સૂત્રમેં પૂર્વાર્ધમેં
૩૮ વેં સૂત્રમેં કહા ગયા હૈ, કિ મહાફલ પ્રાપ્ત હોતા હૈ, તો ફિર ઉનકે
સમક્ષ જાના, ઉનકો વન્દના કરના, ઉન્હેં નમસ્કાર કરના-ઉનસે પ્રશ્ન
પૂછના ઔર ઉનકી પર્યુપાસના કરના, હસસે કિતના મહાન ફલ પ્રાપ્ત
ન હોગા-જબ એક આર્ય એવં ધાર્મિક સુવચનકે શ્રવણસે જીવ મહાફલ
પ્રાપ્ત કર લેતા હૈ, તો ફિર વિપુલ સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન ઔર સમ્ય-
ક્ચારિત્રરૂપ અર્થકે ગ્રહણસે હોનેવાલે મહાન ફલકે લાભમેં કયા કહા
જા સકતા હૈ-વહ તો અનિર્વચનીય હૈ. હસલિયે ચલે ઔર હે દેવાનુ-
પ્રિયો ! શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકો વન્દના કરે, ઉન્હેં નમન કરે-

“ તં મહાફલં દેવાણુપ્રિયા ! તહારૂવાણં અરહંતાણં ભગવંતાણં જહા
ઉવવાહ્ણ જાવ એગામિમુહા સ્વત્તિયકુંડગ્ગામં નયરં મજ્ઞં મજ્ઞેણં નિગ્ગચ્છંતિ ”
હે દેવ નુપ્રિયો ! જો એવા અર્હન્ત ભગવાનના નામ અને ગોત્રના શ્રવણ માત્રથી
મહાફલની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ કહ્યું છે, તો તેમને વન્દના કરવાથી, તેમને
પ્રશ્ન પૂછવાથી અને તેમની પર્યુપાસના કરવાથી, તેમને પ્રશ્ન પૂછવાથી અને
તેમની પર્યુપાસના કરવાથી પ્રાપ્ત થતા ફળની તો વાત જ શી કરવી ! જો
એક આર્ય અને ધાર્મિક સુવચનના શ્રવણથી જીવને મહાફલથી પ્રાપ્તિ થાય
છે, તો વિપુલ સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યક્ ચારિત્રરૂપ અર્થને ગ્રહણ
કરવાથી પ્રાપ્ત થતા ફળની તો વાત જ શી કરવી ! તે તો અનિર્વચનીય છે,
તેનું તો વર્ણન કરી શકાય તેમ નથી તો હે દેવાનુપ્રિયો ! આલો આપણે
શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પાસે જઈએ અને તેમને વન્દણા કરીએ. ઇત્યાદિ

પ્રતિપત્તવ્યમ્ । એકદિશમ્ એકામિમુખાઃ—એકદિશામિમુખાઃ સન્તઃ જનાઃ ક્ષત્રિય-
કુંડગ્રામસ્ય નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છન્તિ, ‘ નિર્ગચ્છન્તિ ’ જેણેવ માદ્ય-
કુંડગ્રામે નયરે જેણેવ વહુસાલણ ચેડણ, એવ જહા ઉવવાડણ જાવ તિવિહાણ પજ્જુ
વાસણાણ પજ્જુવાસંતિ ’ ક્ષત્રિયકુંડગ્રામનગરાત્ નિર્ગત્ય યત્રેવ વ્રાહ્મણકુંડગ્રામ-
નગરમાસીન્ યત્રેવ વહુશાલકં ચેત્યમાસીન્ — તસ્મિન્નેવ
સ્થાને એવં પૂર્વરીત્યા યથા ઔપપાતિકે પૂર્વાર્ધે અષ્ટત્રિશત્તમે
સૂત્રે યાવન્ ઉપાગચ્છન્તિ, ઉપાગત્ય શ્રમણં ભગવન્ત મહાવીરં વન્દન્તે નમસ્યન્તિ,
વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા ત્રિવિધયા પર્યુપાસનયા પર્યુપાસતે । ‘ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ
સ્વત્તિયકુમારસ્સ તં મહયા જણસદ્દે વા જાવ જણસન્નિવાયં વા સુણમાણસ્સ વા

હત્યાદિ રૂપે ઔપપાતિક સૂત્રમે પૂર્વાર્ધમે ૩૮ વે સૂત્રમે કહા ગયા હૈ—
વૈસાહી કથન યહાં પર મી લગા લેના ચાહિયે । હમ તગ્રહસે વે સપ્તકે
સપ્ત મનુષ્ય આપસમેં વિચાર કર એક દિશાકી તરફ મુંદ કિયે હુણ
ક્ષત્રિય કુંડગ્રામ નગરકે ઠીક બોચોબીચસે હોકર નિકલે ‘ જેણેવ મા-
દ્યકુંડગ્રામે નયરે જેણેવ વહુસાલણ ચેડણ એવં જહા ઉવવાડણ જાવ
તિવિહાણ પજ્જુવાસણાણ પજ્જુવાસંતિ ’ ઓર નિકલકર જહાં વ્રાહ્મણકુંડ-
ગ્રામ નગર થા, ઓર જહાં વહુ વહુશાલક ચેત્ય ઉદ્ધાન થા, વહાં પર આયે
ઔપપાતિક સૂત્રકે પૂર્વાર્ધકે ૩૮ વે સૂત્રકે અનુસાર વહાં આકર ઉન્હોને
શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકો વન્દના કી, નમસ્કાર કિયા ઓર વન્દના
નમસ્કાર કર—ફિર ઉન્હોને ડનકી ત્રિવિધ પર્યુપાસનાસે ઉપાસના કી ।
‘ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ તં મહયા જણસદ્દં વા

એવું કથન ઔપપાતિક સૂત્રના પૂર્વાર્ધના ૩૮ માં સૂત્રમાં કરવામાં આવ્યું છે,
તે કથન અહીં પણ અડધું કરવું તે બધા દોષો પરસ્પરની સાથે આ પ્રમાણે
વાતચીત કરતાં કરતા એક દિશા તરફ (બ્રાહ્મણકુંડ નગર તરફ) મુખ કરીને
ક્ષત્રિયકુંડ નગરની બરાબર વચ્ચેવચ્ચ થઇને મહાવીર પ્રભુની પાસે જવાને
માટે ઉપડયા “ જેણેવ માદ્યકુંડગ્રામે નયરે જેણેવ વહુસાલણ ચેડણ એવ જહા
ઉવવાડર જાવ તિવિહાર પજ્જુવાસણાણ પજ્જુવાસંતિ ” અને તેઓ જ્યાં બ્રાહ્મણ-
કુંડગ્રામ નગર હતું, જ્યાં બહુશાલક ચેત્ય હતું ત્યાં આવી પહોંચ્યા ત્યાં
જઇને તેમણે શું કયું તે ઔપપાતિક સૂત્રમાં ૩૮ માં સૂત્રમાં આ પ્રમાણે
બતાવ્યું છે—ત્યાં જઇને તેમણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા કરી, તેમને
નમસ્કાર કર્યા વંદણા નમસ્કાર કરીને તેમણે તેમની ત્રિવિધે (મન, વચન અને
કાયાથી) પર્યુપાસના કરી.

પાસમાણસ્સ વા અયમેયારુવે અજ્ઞતિથિજાવ સમુપ્પજિજતથા ' તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય તં મહાન્તં જનશબ્દં વા યાવત્ જનવ્યૂહં વા, જનવોલં વા, જનકલકલં વા, જનોર્મિવા, જનોક્તાલિકાં વા, જનસન્નિપાતં વા, શૃણ્વતો વા, પશ્યતો વા અયં વક્ષ્યમાણઃ આધ્યાત્મિકઃ આત્મગતઃ આત્મશ્રિપ્તો યાવત્ ચિન્તિતઃ પ્રાર્થિતઃ કલ્પિતઃ મનોગતઃ અગ્રહિઃ પ્રકાશિતઃસંકલ્પઃ તથા ચ આધ્યાત્મિકાઃ-આત્મગતઃ અહ્કુરિત ઇવ ૧ તદનુ ચિન્તિતઃ પુનઃ પુનઃ સ્મરણરૂપો વિચારો દ્વિપત્રિત ઇવ ૨। તતઃ કલ્પિતઃ-સપ્ત વ્યવસ્થા યુત્તઃ-‘ઇમમેવ કરિષ્યામિ’ ઇતિ કાર્યાકારેણ પરિણતો વિચારઃ પલ્લવિતઃ ૩ પ્રાર્થિતઃ સપ્ત ઇષ્ટરૂપેણ સ્વીકૃતઃ પુષ્પિત ઇવ ૪, મનોગતઃ સંકલ્પઃ-મનસિ દૃઢરૂપેણ નિશ્ચયઃ-

જાવ જનસન્નિવાયં વા સુણમાગસ્સ વા પાસમાણસ્સ વા અયમેયારુવે અજ્ઞતિથિજાવ સમુપ્પજિજતથા ' હસકે બાદ ડસ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે ડસ મહાન્ જનશબ્દકો યાવત્-જનવ્યૂહકો, જનવોલકો, જન કલકલકો, જનોર્મિકો, જનોત્કલિકાકો ઓર જનસન્નિપાતકો સુન કરકે ઓર દેલ કરકે યહ ઇસા આત્માશ્રિત યાવત્-ચિન્તિત, પ્રાર્થિત, કલ્પિત ઓર મનોગત વિશેષણોલાલા સંકલ્પ ઉત્પન્ન હુઆ-અહ્કુરિતકી તરહ વહ પ્રથમ આત્મગત હુઆ, હસ કારણ ડસે આધ્યાત્મિક કહા ગયા હૈ-બાદમેં ડસ સંકલ્પકો પુનઃ પુનઃ સ્મરણરૂપ હોનેસે દ્વિપત્રિત કી તરહ ચિન્તિત કહા ગયાહૈ, “ અવ મૈં હસે હી કરુંગા” હસ પ્રકારકી વ્યવસ્થા-યુક્ત હોનેસે ડસે પલ્લવિત હુઅકી તરહ પલ્લવિત કહા ગયા હૈ । પ્રાર્થિત હસલિયે ડસે કહા કિ-પુષ્પિત હુઅ કી તરહ વહ ઇષ્ટરૂપસે સ્વીકૃત હુઆ ઓર મહોગત ડસે હસલિયે કહા કિ વહ મનમેંહી દૃઢ રૂપસે

“ તણ ણં તણ્ઠ જમાલિણ્ઠ ક્ષત્રિયકુમારસ્સ તં મહયા જનસદ્દં વા જાવ જનસન્નિવાયં વા સુણમાગસ્સ વા પાસમાણસ્સ વા અયમેયારુવે અજ્ઞતિથિજાવ સમુપ્પજિજતથા ” પોતાના મહેશની પસેથી પસાર થતાં લોકોના મહાન જનશબ્દને, જનવ્યૂહને, જનમોલને, જનકલકલને, જનોર્મિને, જનોત્કલિકાને અને જનસન્નિપાતને (આ બધાં પદોનો અર્થ ઉપર સમજાવ્યો છે) સાંભળીને તથા નિહાળીને તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિને આ પ્રકારનો આધ્યાત્મિક, ચિન્તિત પ્રાર્થિત, કલ્પિત અને મનોગત વિચાર આવ્યો.....

જેમ અંદુર પહેલાં જમીનમાં દબાયેલો રહે છે, તેમ આ વિચાર પ્રથમ આત્માની અંદર જ દબાયેલો રહ્યો તેથી તેને આધ્યાત્મિક કહ્યો છે ત્યારબાદ તે સદૃશ (વિચાર) હૃદયમાં ફરી ફરીને આવવા લાગ્યો તેથી દ્વિપત્રિતની જેમ તેને ચિન્તિત કહ્યો છે. “ હવે હું આ પ્રમાણે જ કરીશ, ” આ પ્રકારની

‘ઇત્યમેવ મયા કર્તવ્યમ્’ ઇતિ વિચારઃ ફલિત ઇવ ૫, સમુદપયત-સમુત્પન્નઃ । તદેવાદ-‘કિં ણં અજ્ઞ સ્વત્તિયકુહગામે નયરે ઇંદમહેદ્વા, સ્વંદમહેદ્વા, મુગુદમહેદ્વા, ણાગમહેદ્વા, જવસ્વમહેદ્વા, ભૂયમહેદ્વા, કૂવમહેદ્વા, તડાગ મહેદ્વા કિં સ્વક્રુ અથ ક્ષત્રિયકુણ્ડગ્રામે નગરે ઇન્દ્રમહઃ-ઇન્દ્રોત્સવ ઇતિવા, સ્કન્દમહઃ કાર્તિકેયોત્સવઃ ઇતિ વા, મુકુન્દમહઃ-વાસુદેવ મહોત્સવ ઇતિ વા, નાગમહ-નાગમહોત્સવ ઇતિ વા, યક્ષમહઃ, યક્ષમહોત્સવ ઇતિ વા, ભૂતમહોત્સવ ઇતિ વા, કૂપમહોત્સવ ઇતિવા, તડાગમહોત્સવ ઇતિવા, ‘નર્દ મહેદ્વા, દદમહેદ્વા, પવ્વય મહેદ્વા, સ્વસ્વમહેદ્વા, ચેડ્યમહેદ્વા, ધૂમમહેદ્વા, ’ નદીમહોત્સવ ઇતિવા, હ્રદમહઃ-હ્રદમહોત્સવ ઇતિવા, પર્વતમહોત્સવ ઇતિવા, વૃક્ષમહોત્સવ ઇતિવા. ચૈત્ય મહઃ-ઉદ્યાનમહોત્સવ ઇતિવા, સ્તૂપમહોત્સવઃ ઇતિ વા વર્તે ? ‘જં ણં એ વઠવે

નિશ્ચિત રૂપમેં રહા કિં સુજ્ઞે એસાહી કરના યોગ્ય હેં । અતઃ ફલિત હુઆકો તરહ ઉસે મનોગત કહ દિયા ગથા હૈ । કૈમા સંકલ્પ હુઆ હમી વાતકો સૂત્રકાર કહતેહેં-“કિં ણં અજ્ઞ સ્વત્તિયકુહગામે નયરે ઇંદમહેદ્વા, સ્વંદમહેદ્વા, મુગુદમહેદ્વા ણાગમહેદ્વા, જવસ્વમહેદ્વા, ભૂયમહેદ્વા, કૂવમહેદ્વા, તડાગમહેદ્વા૦” કયા આજ ક્ષત્રિયકુણ્ડગ્રામ નગરમેં ઇન્દ્રોત્સવ હૈ ? યા કાર્તિકેયોત્સવ હૈ ? યા વાસુદેવોત્સવ હૈ ? યા નાગ મહોત્સવ હૈ ? યા યક્ષ મહોત્સવ હૈ ? યા ભૂત મહોત્સવ હૈ ? યા કૂપમહોત્સવ હૈ ? યા તાલાવ મહોત્સવ હૈ ? યા નદી મહોત્સવ હૈ ? યા હ્રદમહોત્સવ હૈ ? યા પર્વત મહોત્સવ હૈ ? યા વૃક્ષ મહોત્સવ હૈ ? યા ચૈત્ય મહોત્સવ હૈ ? યા ઉદ્યાન મહોત્સવ હૈ ? યા સ્તૂપ મહોત્સવ હૈ ? “જં ણં

વ્યવસ્થાયુક્ત થવાથી તેને પદ્ધતિ થયેલી લતા સાથે મરખાવ્યો છે તે વિચારને પ્રવિત કહેવ નુ કારણ એ છે કે પુખ્તયુક્ત થયેલી લતાની જેમ તે વિચાર ધૃષ્ટ રૂપે સ્વીકૃત થયો. તેને મનોગત કહેવ નુ કારણ એ છે કે તે વિચારે મનમાં જ દૃઢ સ્થાન જમાવ્યું હતું-હવે તેણે કેળની પાને તે વિચાર પ્રકટ કર્યો ન હતો. તેથી ક્ષિતિ થયેલી લતાની જેમ તેને મનોગત કહેવામાં આવ્યો છે હવે સૂત્રકાર એ પ્રકટ કરે છે કે તેને કેવો વિચાર આવ્યો-

“કિં ણં અજ્ઞ સ્વત્તિયકુહગામે નયરે ઇંદમહેદ્વા, સ્વંદમહેદ્વા, મુગુદમહેદ્વા, ણાગમહેદ્વા જવસ્વમહેદ્વા, ભૂયમહેદ્વા કૂવમહેદ્વા તડાગમહેદ્વા” શું આજે ક્ષત્રિયકુહગ્રામ નગરમાં ઇન્દ્રોત્સવ છે ? કે કાર્તિકેયોત્સવ છે ? કે વાસુદેવોત્સવ છે ? કે નાગમહોત્સવ છે ? કે યક્ષમહોત્સવ છે ? કે ભૂતમહોત્સવ છે ? કે કૂપમહોત્સવ છે ? કે તાલાવનો મહોત્સવ છે ? કે નદીનો મહોત્સવ છે ? કે હ્રદ (સરોવર) નો મહોત્સવ છે ? કે પર્વત મહોત્સવ છે ? કે વૃક્ષ મહોત્સવ છે ? કે ચૈત્ય મહોત્સવ છે ? કે ઉદ્યાન મહોત્સવ છે ? કે

ઉગ્મા ભોગા, રાહન્ના, રક્ષાગા, પાયા, કોરવા, સ્વત્તિયા, સ્વત્તિયપુત્તા, મટા, મટપુત્તા જહા ઉવવાઈજા જાવ સત્થવાહપ્પમિહ્યા પદાયા કપવલિકમ્મા જહા ઉવવાઈજા જાવ ગિગ્ગહ્ણંતિ ' યત્ત યસ્માત્ કારણાત્ સ્વલુ એતે વદવઃ ઉગ્રાઃ ઉગ્ર જાતીયાઃ, ભોગાઃ-ભોગજાતીયા, રાજન્યાઃ-ભૂપતયઃ, રક્ષવાકવઃ રક્ષવાકુવંશો-દ્ધવાઃ, નાગાઃ-નાગવંશોદ્ધમા, કોરવાઃ-કુરુવંશોદ્ધમાઃ, ક્ષત્રિયાઃ ક્ષત્રિય-પુત્રાઃ મટા મટપુત્રા યથા ઔપપાતિકે પૂર્વાર્ધે અષ્ટત્રિંશત્તમે સૂત્રે યાવત્ બ્રાહ્મણાઃ યોધાઃ, મલ્લકિનઃ, લેચ્છકિનઃ રાજવિશેષાઃ અન્યે ચ વહવઃ રાજેશ્વરતલવર-માહમ્બિક્કકૌટુમ્બિકેભ્યશ્રેષ્ઠિસેનાપતિમાર્થવાદપ્રમૃતયઃ તત્ત રાજાનઃ સા-મન્તાઃ રૈશ્વરાઃ યુવરાજદયઃ તલવરાઃ રાજવલ્લભા, માહમ્બિક્કાઃ સન્નિવેશવિશે-ષનાયકાઃ, કૌટુમ્બિકાઃ કતિપયકુટુમ્બનાયકાઃ રહ્યા. રહ્યો-રહ્સી, તત્પરિ-મિતધનરાશિયુક્તા, શ્રેષ્ઠિનઃ-નગરપ્રધાનવ્યવહારિણઃ સેનાપતયઃ-સેનાનાયકાઃ સાર્થવાહાઃ-વ્યાપારાય સાર્થસ્ય દેશાન્તરનેનારઃ રિત્યાદયઃ સ્વાતાઃ કૃતવલ્લિ-કર્માણ-વાયસાદિર્યો દત્તાન્નનાનાઃ યથા ઔપપાતિકે પૂર્વાર્ધે અષ્ટત્રિંશત્તમસૂત્રે

એ વહવે ઉગ્મા, ભોગા, રાહન્ના, રક્ષાગા, પાયા, કોરવાં ' જો યે ઉગ્રજાતીય, ભોગજાતીય રાજા તથા રક્ષવાકુવંશીય, નાગવંશીય, કુરુ-વંશીય, ક્ષત્રિય, ક્ષત્રિયપુત્ર, મટ, મટપુત્ર, તથા ઔપપાતિક સૂત્રકે પૂર્વા-ર્ધમે ૩૮ વેં સૂત્રકે અનુસાર યાવત્-બ્રાહ્મણ, યોધા, મલ્લકી, લેચ્છકી વિશેષ રાજા, તથા ઔર મી યે અનેક સામન્ત, યુવરાજ, તલવર-રાજ-વલ્લભ, માહમ્બિક-મન્નિવેશ વિશેષકે નાયક, કૌટુમ્બિક-કતિપય કુટુમ્બીકે નાયક, રહ્સિ પરિમિત ધન રાશિવાલે શ્રેષ્ઠીજન, નગરપ્રધાન વ્યવહારીજન, સેનાપતિ-સેનાનાયક એવં વ્યાપારકે નિમિત્ત જનસમુદા-યકો દેશાન્તરમે લે જાનેવાલે સાર્થવાહ, સ્નાન કરકે, વલિકર્મ કરકે-વાયસાદિકોંકે લિયે અન્નકા વિભાગ વિતરણ કરકે, 'જહા-ઉવવાઈજા'

સ્તૂપ મહોત્સવ છે ? જ નં એ વહવે ઉગ્મા, ભોગા, રાહન્ના, રક્ષાગા, પાયા, કોરવાં ' આજે એવો તે કયો મહોત્સવ છે કે આ ઉગ્રજાતીય અને ભોગ જાતીય રાજા તથા રક્ષવાકુવંશીય, નાગવંશીય, કુરુવંશીય, ક્ષત્રિયો, ક્ષત્રિયપુત્રો ભટ્ટો, ભટ્ટપુત્રો, તથા ઔપપાતિકસૂત્રના પૂર્વાર્ધના ૩૮ માં સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમા-ણેના બ્રાહ્મણો, યોધો, મલ્લકી, લેચ્છકી આદિ જાતિના લોકો, તથા બીજાં યજ્ઞ અનેક સામન્તો, યુવરાજો, તલવરો (રાજવલ્લભો), માહમ્બિકો (સન્નિ-વેશ વિશેષના નાયકો), કૌટુમ્બિકો (કુટુમ્બકુટુમ્બના નાયકો), હસ્તિપરિ-મિત ધન રાશિવાળા શેઠીયાઓ, નગર પ્રધાન વ્યવહારીજન, સેનાપતિ અને સાર્થવાહો (વ્યાપાર નિમિત્તે જનસમુદાયને પરદેશમાં લઈ જનારા) સ્નાન કરીને તથા બલિકર્મ કરીને-કાગડા આદિને માટે અન્નના વિભાગનું વિતરણ

માવત્ કૃતકૌતુકમંગલપ્રાયશ્ચિતાઃ કૃતં કૌતુકં મપીતિલકાદિરુપ્, મન્નલમ્-
અક્ષતાદિરુપ્, એતદ્દુષ્યમેવ પ્રાયશ્ચિત્તં=દુઃસ્વપ્નાદિ પ્રશમકત્વેનાવશ્યકરણી-
યાત્વાત્ યૈસ્ને તયા ' મિરસા કંઠે માલકઢા ' ગિરસિ કળ્ઠેચ માલકરા -કૃત-
માલાઃ ધૃતમાલા इत्यर्थः આવિદ્મણિસુવર્ણાઃ ? इत्यादि विशेषणविशिष्टा
निर्गच्छन्ति ? किमर्थं नगराद् वदिर्गच्छन्तीति भावः । ' एवं संपेहेइ, संपेहिता,
कंचुइज्जपुरिसं सदावेइ सदावित्ता एवं वयासी ' एवम् उच्युत्કरीत्या जमालिः
संपक्षते विचारयति, संप्रेक्ष्य विचार्य कञ्चुकिपुरुषम् अन्तःपुरनिवासिनं पुरुष-
विशेषं शब्दयति-आह्वयति, शब्दयित्वा एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्=
' किं णं देवाणुप्पिया । अज्ज खत्तियकुंडग्गामे नयरे इदमहेइवा जाव निग्ग-

औपपातिक सूत्रके पूर्वार्धमें ३८वें सूत्रमें कहे अनुसार "कृतकौतुक मंगल
प्रायश्चित्ताः" मपीतिलक आदिरूप कौतुक और अक्षतादिरूप मंगलको
जो कि दुःस्वप्न आदिके प्रशमक होनेसे अवश्यकरणीयरूप कहे गये
हैं करके तथा ' सिरसा कंठे मालकडा ' मस्तक और गलेमें मालाओंको
धारण करके " आविदमणि सुवर्णाः " तथा मणिभूषित सुवर्णहारोंको
पहिर करके जा रहे हैं। अर्थात् ये सबके सब किस कारण नगरसे बाहर
निकल रहे हैं ? ' एवं संपेहेइ ' ऐसा उस क्षत्रियकुमार जमालिने विचार
किया. (संपेहिता कंचुइज्जपुरिसं सदावेइ) विचार करनेके बाद फिर
उसने कंचुकी पुरुषको अर्थात्-अन्तःपुर निवासीजनको बुलाया ? ' मदा-
वित्ता एवं वयासी ' बुला करके उससे उसने ऐसा कहा- ' कि णं देवा-
णुप्पिया ? अज्ज खत्तियकुंडग्गामे नयरे इदमहेइवा, जाव निग्गच्छन्ति '

કરીને, " જહા ડવવ રૂ " તથા ઔપપાતિક સૂત્રના પૂર્વાર્ધના ૩૮ ના સૂત્ર
અનુસાર ' કૃતકૌતુકમંગલપ્રાયશ્ચિતા ' મપીતિલક આદિરૂપ કૌતુક અને અક્ષત
આદિ રૂપ મંગલ કરીને (આ બંને વિધિ દુઃસ્વપ્ન આદિની પ્રશમક હોવાથી
અવશ્ય કરવા યોગ્ય મનાય છે), તથા " મિરસા કંઠે માલકડા " મસ્તક
અને ગળામા માળાઓ ધારણ કરીને, " આવિદમણિસુવર્ણા " તથા મણિ
જડિત સુવર્ણ હારોને ધારણ કરીને જઈ રહ્યા છે ? કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે
કે આ બધા શા કારણે નગરની બહાર જઈ રહ્યા છે ? " એવ સંપેહેइ "
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિના મનમા એ પ્રશ્નનો વિચાર આવ્યો. " સંપેહિતા
કંચુઈજ્જનપુરિસ સદાવેइ " આ પ્રશ્નનો વિચાર આવવાથી તેણે કંચુકીજનને
(અન્ત પુર નિવાસી નોકરને) બોલાવ્યો. " મદવિત્તા એવં વયાસી " એ
તેણે તેને આ તેમણે પૂછ્યું —

છતિ ' હે દેવાનુપ્રિયા : । કિં સ્વલુ અગ્ર : ક્ષત્રિયકુળગ્રામે નગરે ઇન્દ્રમહોત્સવાદય : સન્તિ, યન્ યસ્માત્સ્વલુ કારણાત્ એતે વહવઃ ઉગ્રાદયઃ એકદિશાભિમુશ્વાઃ નગરાત્ નિર્ગચ્છન્તિ ? ' તદ્દેવં સે કંચુઃજ્જપુરિસે જમાલિના સ્વત્તિયકુમારેણ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા ઉક્તઃ સન્ હૃદ્વતુષ્ઠ : ' સમગસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ આગમણાહિયવિણિચ્છણે કરચલ જાવ કદ્દુ જમાલિ' સ્વત્તિયકુમારં જણેણ વિજણેણ વદ્ધાવેદ્ધ, વદ્ધાવેત્તા એવં વયામી ' શ્રમણસ્ય મગવતો મહાવીરસ્ય આગમનગૃહીતવિનિશ્ચયઃ આગમને ગૃહીતઃ-કુતો વિનિશ્ચયો નિર્ણયો યેન ય તથા, કરતત્તલયાવત્ પરિગૃહીતં શિરસાવર્તં મસ્તકેઽજ્જલિં કૃત્વા જમાલિં ક્ષત્રિયકુમારં જયેન વિજયેન વર્દ્ધયતિ, ' જયન્તુ મગન્તઃ વિજયન્તાં મગન્તઃ ' इत्येवमाशीर्वचनेन मगवतः समागमनसूचनेन तं जमालिं वर्द्धयति । वर्द्धयित्वा एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्

હે દેવાનુપ્રિય ! આજ ક્ષત્રિય કુળગ્રામ નગરમેં વગર કોઈ ઇન્દ્રોત્સવ હૈ થા યાવત્ સ્તૂપ મહોત્સવ હૈ કિં જિસ કારણસે એ ઉગ્રજાતીય આદિ પુરુષ એક દિશાકી તરફ ટકટકી લગાકર નગરસે બાહર જા રહે હૈ ? ' તદ્દેવં સે કંચુઃજ્જપુરિસે, જમાલિના સ્વત્તિય કુમારેણ એવં વુત્તે સમાણે હૃદ્વતુષ્ઠે ' ક્ષત્રિયપુત્ર જમાલિસે હસ પ્રકાર પૂછા ગયા વહ અન્તઃપુરકા કંચુકી પુરુષ બડા સુશ હુઆ ઓર આનન્દિત ચિત્ત હોકર ઉસને 'સમગસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ આગમણાહિયવિણિચ્છણે' શ્રમણ મગવાન મહાવીરકે આગમનમેં કૃત નિર્ણયસે ' કરચલ જાવ કદ્દુ જમાલિ સ્વત્તિયકુમારં જણેણ વિજણેણ વદ્ધાવેદ્ધ ' દોનોં હાથોંકી અજલિકો મસ્તક પર કરકે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકો જય વિજય શબ્દોંકે ઉચ્ચારણપૂર્વક વચાઈ દી અર્થાત્-હે દેવ ! આપકી જય હો. આપકી વિજય હો ' હસ

“ કિં ણં દેવાણુપ્રિયા ! અગ્ર સ્વત્તિયકુલગ્રામે નગરે ઇન્દ્રમહેદ્ધ વા, જાવ નિર્ગચ્છન્તિ ” હે દેવાનુપ્રિય ! શું આજે ક્ષત્રિયકુલગ્રામ નગરમાં કોઈ ઇન્દ્રનો મહોત્સવ છે ? કે સ્તૂપમહોત્સવ પર્યન્તને ઉપયુક્ત કોઈ મહોત્સવ છે ? એવું તે શું કારણ છે કે આ ઉગ્રજાતિય આદિ પુરુષો એક જ દિશા તરફ મુખ કરીને જઈ રહ્યા છે ? “ તદ્દેવં સે કંચુઃજ્જપુરિસે જમાલિના સ્વત્તિયકુમારેણ એવં વુત્તે સમાણે હૃદ્વતુષ્ઠે ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી દ્વારા આ પ્રમાણે પૂછવામાં આવતાં તે અંતર પુરનો પરિચારક કંચુકીજન ઘણો જ હર્ષ અને સંતોષ પામ્યો તેણે પુલકિત હૃદયે “ સમગસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ આગમણાહિયવિણિચ્છણે ” શ્રમણ મગવાન મહાવીરનું આગમન થવાનો નિર્ણય કરીને “ કરચલ જાવ કદ્દુ જમાલિ' સ્વત્તિયકુમારં જણેણ વિજણેણ વદ્ધાવેદ્ધ ” બંને હાથની અંજલિની મસ્તક પર રાખીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને જયવિજય શબ્દોના ઉચ્ચારણપૂર્વક

—‘ णो खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज खत्तियकुण्डगामे नयरे इंदमहेइ वा जाव निगगच्छंति ’ भो देवानुप्रियाः ! नो खलु अद्य क्षत्रियकुण्डग्रामे नगरे इन्द्रमहोत्सवादयो वर्तन्ते, यदर्थम् उग्रादयः क्षत्रियकुण्डग्रामात् निर्गच्छन्ति, अपितु—
‘ एवं खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज समणे भगवं महावीरे जाव सव्वन्तू सव्वदरिसी माहणकुण्डगामस्स नयरस्स वहिया बहुसालए चेइए अहापडिरुवं उगगहं जाव विहरइ ’ भो देवानुप्रियाः ! एवं खलु उग्रादीनां क्षत्रियकुण्डग्रामात् निर्गमने अयं हेतुर्वर्तते—यत् अद्य श्रमणो भगवान् महावीरो यावत् आदिकरः सर्वज्ञः सर्वदर्शी ब्राह्मणकुण्डग्रामस्य नगरस्य वहिः बहुशालके चैत्ये यथाप्रतिरूपम् अवग्रहं यावत् गृहीत्वा संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति—तिष्ठति । ‘ तए-

प्रकारके आशीर्वाद वचनोंका उच्चारण करते हुए भगवान्‌के आगमनकी सूचना उस जमालिको दी. और दे करके फिर उसने ऐसा कहा—‘ णो खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज खत्तियकुण्डगामे नयरे इंदमहेइवा, जाव निगगच्छंति ’ हे देवानुप्रिय ! आज क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरमें इन्द्रोत्सव आदि कुछ भी नहीं है, कि जिसके निमित्त ये उग्रादिक कुलके लोग क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरसे निकल रहे हैं, अपितु ‘ एवं खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज समणे भगवं महावीरे जाव सव्वन्तू सव्वदरिसी माहणकुण्डगामस्स नयरस्स वहिया बहुसालए चेइए अहापडिरुवं उगगहं जाव विहरइ ’ हे देवानुप्रिय ! इन उग्रादिकोंके क्षत्रिय कुण्डग्रामसे निकलनेमें कारण यह है, कि आज श्रमण भगवान्‌ महावीर जो कि धर्मतीर्थके आदिकर्त्ता हैं, सर्वज्ञ और सर्वदर्शी हैं, ब्राह्मण कुण्डग्राम नगरके बाहर बहुशालक उद्यानमें यथाप्रतिरूप अवग्रहको प्राप्त कर संयम और तपसे अपनी

वधाध दीधी. એટલે કે “ હે સ્વામી ! આપનો જય થાવ, આપનો વિજય થાવ ” આ પ્રકારના આશીર્વાદ વચનોનું ઉચ્ચારણ કરીને તેણે તેને ભગવાન મહાવીરના આગમનના આ પ્રમાણે સમાચાર દીધા—

“ ણો ક્ખલુ દેવાણુપ્પિયા ! અજ્જ ક્ખત્તિયકુન્ડગામે નયરે ઇન્દમહેઇ વા, જાવ નિગગચ્છંતિ ” હે ભદ્રન્ત ! આજે ક્ષત્રિયકુન્ડગામ નગરમાં ઇન્દ્રમહોત્સવ આદિ કંઈ પણ નથી, અને એવા કોઈ મહોત્સવને કારણે આ બધા દોષ્ટ ક્ષત્રિયકુન્ડ નગરની બહાર જઈ રહ્યા નથી પરંતુ “ एवं ક્ખલુ દેવાણુપ્પિયા ! અજ્જ સમણે ભગવં મહાવીરે જાવ સવ્વન્તૂ, સવ્વરિસી માહણકુન્ડગામસ્સ નયરસ્સ વહિયા વહુસાલણ ચેઇએ અહાપડિરુવં ઉગગહં જાવ વિહરઇ ” હે દેવાનુપ્રિય ! તેઓ આ કારણે આજે ક્ષત્રિયકુન્ડગામ નગરની બહાર નીકળી રહ્યા છે—આજે ધર્મતીર્થના આદિકર્તા, સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી યશસ્વિ ભગવાન મહાવીર બહુશાલક ઉદ્યાનમાં તપસાથી અવગ્રહને પ્રાપ્ત કરીને (અત્યુન્ન

જં એ વહવે ઉગ્ગા મોગા જાવ અપ્પેગદ્દયા વંદણવત્તિયં જાવ નિગ્ગચ્છંતિ ' તતઃસલ્લ તસ્માત્કારણાત્ એતે વહવઃ ઉગ્ગાઃ, મોગાઃ, યાવત્ રાજન્યાદયઃ અપ્યેકે શ્રમણં મગવન્તં મહાવીરં વન્દનવૃત્તિકં યાવત્-અપ્યેકે પૂજનવૃત્તિકમ્-સેવાર્થમ્ એવં સત્કારવૃત્તિકમ્-સત્કારાર્થમ્, સમ્માનવૃત્તિકમ્-સમ્માનાર્થમ્, દર્શનવૃત્તિકમ્=દર્શનાર્થમ્, કૌતૂહલવૃત્તિકમ્-કૌતૂહલાર્થમ્, અપૂર્વદૃષ્ટદર્શનાર્થમ્ इत्यर्थः અપ્યેકે અર્થવિનિશ્ચયહેત્વશ્રુતાનિ આગમરહસ્યાનિ શ્રોણ્યામઃ इत्याशयाઃ, શ્રુતાનિ નિઃશક્લિતાનિ કરિણ્યામઃ इत्याशयाઃ અપ્યેકે અર્થાન્, હેતૂન્, કારણાનિ, વ્યાકરણાનિ પ્રદ્શ્યામઃ इत्याशयाઃ, અપ્યેકે સર્વતઃ સમન્તાત્ મુખ્ધો ભૂન્વા અગારાત્ અનગારિતાં પ્રવજિણ્યામ ઇત્યાશયાઃ, અપ્યેકે પશ્ચાન્નુવૃત્તિકં સપ્તશિક્ષાવૃત્તિકમ્, દ્વાદશ-

આત્માઓ આવિત કરતે હુએ વિરાજમાન હૈં । ' તણં એ વહવે ઉગ્ગા મોગા જાવ અપ્પેગદ્દયા વંદણવત્તિયં જાવ નિગ્ગચ્છંતિ ' હવ્વ કારણ યે અનેક ઉગ્ગજાતિયોં, અનેક મોગજાતિયોં યાવત્ રાજન્યાદિજનોંમેંસે કિત-નેક જન શ્રમણ મગવાન્ મહાવીરકો વન્દના કરનેકે લિયે, યાવત્તુ કિત-નેક ઉનકી સેવાકે લિયે, કિતનેક ઉનકા સત્કાર કરનેકે લિયે, કિતનેક ઉનકા સન્માન કરનેકે લિયે, કિતનેક કૌતૂહલવશ ઉન્હેં દેખનેકે લિયે, કિતનેક ઉનકા દર્શન કરનેકે લિયે, કિતનેક ઉનસે અશ્રુત આગમકે રહસ્યોંકો સુનનેકે લિયે ઔર શ્રુત આગમકે રહસ્યોંકો નિઃશક્લિત કર-નેકે લિયે, કિતનેક અર્થકો નિશ્ચય કરાનેવાલે અમુક ૨ કારણોંકો પૂછનેકે લિયે જા રહે હૈં, તથા કિતનેક સર્વ પ્રકારસે ભુંડિત હોકર અગારિ અવસ્થાકે પરિત્યાગ કરનેસે અનગારી દશાકો ધારણ કરનેકે

માટે આવશ્યક એવી આજ્ઞા લાઈને) સયમ અને તપશી પોતાના આત્માને ભાવિત કરતા વિરાજમાન થયા છે. “ તણં એ વહવે ઉગ્ગા મોગા જાવ અપ્પેગદ્દયા વંદણવત્તિયં જાવ નિગ્ગચ્છંતિ ” તે કારણે આ અનેક ઉચ્છળતીય, લોગ્ગળતીય અને રાજાઓ વગેરે લોકોમાંથી કેટલાક લોકો શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા કરવા નિમિત્તે, કેટલાક તેમની સેવા કરવાને માટે, કેટલાક તેમનો સત્કાર કરવા નિમિત્તે, કેટલાક તેમનું સન્માન કરવા નિમિત્તે, કેટલાક કૌતૂહલવશ તેમને જોવા માટે, કેટલાક તેમનાં દર્શન કરવા માટે, કેટલાક તેમની પાસે અશ્રુત આગમના રહસ્યોને સાંભળવાને માટે અને શ્રુત આગમોના રહસ્યને નિઃશંકિત કરવાને માટે, કેટલાક અર્થનો નિશ્ચય કરાવનારા અમુક અમુક કારણો પૂછવાને માટે તથા કેટલાક ભુંડિત થઈને ગૃહસ્થાવસ્થાનો પરિ-ત્યાગ કરીને અણુગારાવસ્થા ધારણ કરવાને માટે, તથા કેટલાક આર પ્રતોવાળી અગારાવસ્થા ધારણ કરવાને માટે જઈ રહ્યા છે.

विधं गृहिधर्मं प्रव्रजिष्यामः इत्याशयः, अप्येके जीतयेतद् इच्छित्ता स्नानाः कृत-
वलिकर्माणः कृतकौतुकमङ्गलमायश्चित्ताः शिरसा कण्ठमालकृता अविद्धमणि-
सुवर्णाः कल्पितहारार्द्धहारनिसरमलस्वप्रालम्बमानकटिपुत्रगुह्यगोभाऽ-
भरणाः, प्रवरवस्त्रपरिहिताः, चन्द्रनोलिप्तनावशरीराः, अप्येके हयगताः, एवं
गजगताः, रथगताः, शिबिकागताः, स्यन्दमानिकागताः अप्येके पादविहार-
चारिणः, पुरुषवायुरापरिहिप्ताः, मद्गता उत्कृष्टसिहनाद्-बोटकलमलरवेण
प्रक्षुभितं समुद्ररवभूतमिव नगरं कुर्वन्तः क्षत्रियकुण्डग्राभाद् नगरान्निर्गच्छन्ति ।

लिये और कितनेक १२ ब्रनोंवाली अगार अवस्थाको धारण करनेके
लिये जा रहे हैं, तथा कितनेक “इनके पास जानेका यह हमारा व्यवहार
है” इस आशयसे रनाग करके तलिकर्म-वायसादिकों के लिये
अन्नादि का भाग देने रूप करके, कौतुक संगल रूप
प्रायश्चित्त करके, मस्तक और कंठमें मालाओंको पहिर करके, मणि-
निर्मित सुवर्णहागोंसे अलङ्कृत होकरके, हार, अर्द्धहार, तीन लरवाला
हार, लंबा लटकता हुआ हार, कटिपुत्र, इन सबसे अपनी २ शोभा
बना करके, सुन्दर २ शीमती वस्त्रोंको पहिर करके, चन्द्रनसे शरीरको
चर्चित करके जा रहे हैं, तथा कितनेक बोटों पर, कितनेक हाथियों पर, कित-
नेक रथों पर, कितनेक शिबिकाओं पर, कितनेक स्यन्दमानिकाओं (पालसी)
पर, बैठ करके तथा कितनेक पैदल चल करके और कितनेक आपसमें
एकत्रित हो करके बड़े भारी उत्कृष्ट सिंहनाद जैसे नादोंको करते हुए,
क्षत्रिय कुण्डग्राभ नगरसे निकल रहे हैं। जनताकी गमन कालकी

तथा डेटलाक “तेमनी पाने जवाने अमारो व्यवहार छे” जेम मानीने स्नान
करीने, अविकर्म करीने, कागडा विगेरेने अन्न आदि देवा इप त्रेपुभंगवत्प्रायश्चित्त
करीने, मस्तक अने कंठमां भाणाओ पड़ेरीने, मणिनिर्मित सुवर्णहागो विनूयिन
धधने, हार, अर्द्धहार, त्रपुमरो छे, लाओ लटकता हार, अने कटिपुत्रधी
पोतानी शोभाओ अलिपुद्धि करीने, सुंदर सुंदर शीमती वस्त्रो पड़ेरीने, अने
शरीर पर चन्द्रननु विदोषन करीने जय न्हा छे डेटलाक गेडा पर, डेटलाक
हाथीओ पर, डेटलाक रथमा, डेटलाक शिबिकाओ (पालसी) मा, अने डेट
लाक स्यन्दमानिकां ओलीने अने डेटलाक पनपाओ आठना आठना जय
रहा छे. डेटलाक ओक भीमानी नये तानीने मद्गा लरे उत्कृष्ट सिंहनाद जेवो
नाद करतां करतां, तो डेटलाक रूपए ध्वनीओ उठता उठता, अने डेटलाक हटहट
नाद करतां करतां क्षत्रियकुण्ड नगरमाधी नीकनी न्हा छे. गमन करतां डेटलाक

‘તદ્દેવં સં જમાલી સ્વત્તિયકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ્સ અંતિદ્દેવમદ્દં સોચ્ચા નિસમ્મ
 હદ્દતુદ્દં કોહંબિયપુરિસે સદ્દાવેદ્દ’ તત્તઃ સ્વલ્લ સ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ કઠ્ઠચુકિ
 પુરુષસ્ય અન્તિકે સમીપે એતમર્થ મ્ભગવતઃ સમાગમનરૂપં શ્રુત્વા નિશમ્ય-હૃદિ અવ-
 ધાર્ય હૃદયપટ્ઠઃ અત્યન્તહર્ષતોષયુક્તચિત્તઃ સન્ કૌટુમ્બિકપુરુષાન્ આજ્ઞાકારિપુરુ-
 પાન્ શબ્દયતિ-આહ્વયતિ, ‘સદ્દાવિત્તા એવં વયાસી’ શબ્દયિત્વા-આહ્વય એવં વક્ષ્ય-
 માણપ્રકારેણ અવાદીત્-સ્ત્રિપ્પામેવ મ્મો દેવાણુપ્પિયા’ ચાઉગ્ઘટં આસરહં જુત્તામેવ
 ઉવદ્ધવેહ, ઉવદ્ધવિત્તા મમ એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ’ મ્મો દેવાણુપ્પિયાઃ ! કૌટુ-

હસ આવાજસે એસા માલૂમ હોતા હૈ, કિં સારાકા સારા નગર પ્રક્ષુભિત
 સમુદ્રકી ગર્જનાસે વ્યાકુલિત જૈસા બન ગયા હૈ । ‘તદ્દેવં સં જમાલી
 સ્વત્તિયકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ્સ અંતિદ્દેવમદ્દં સોચ્ચા નિસમ્મ
 હદ્દતુદ્દં કોહંબિયપુરિસે સદ્દાવેદ્દ’ હસ પ્રકારસે ક્ષત્રિયકુમાર જમા-
 લીને જવ અન્તઃપુર નિયુક્ત ઉસ પરિચારક કંચુકી પુરુષકે મુખસે એસા
 સુના તવ ઉસી સમય ઉસને હસ અર્થકો હૃદયમેં ધારણ કરકે ઓર
 આનંદિત બન કરકે અપને કૌટુમ્બિક પુરુષોકો આજ્ઞાકારી નૌક-
 રોંકો બુલાયા-‘સદ્દાવિત્તા એવં વયાસી’ ઓર બુલાકર ઉન્હેં હસ પ્રકા-
 રકી આજ્ઞા દી-‘સ્ત્રિપ્પામેવ મ્મો દેવાણુપ્પિયા ! ચાઉગ્ઘટં આસરહં જુત્તા-
 મેવ ઉવદ્ધવેહ’ હે દેવાણુપ્પિયો ! બહુતહી શીઘ્ર ચાર ઘંટોંવાલે અશ્વરથકો
 તુમ તૈયાર કરો અર્થાત્ જો રથ ઘોડોંકે દ્વારા ચલાયે જાનેકે યોગ્ય હૈ
 ઉસ રથકો ઘોડે જોતકર યહાં ઉપસ્થિત કરો, ‘ઉવદ્ધવિત્તા મમ એય
 માણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ’ જવ વહ યહાં ઉપસ્થિત હો જાવે, તવ હમેં

અવાજથી એવું લાગે છે કે સમગ્ર શહેર કુખ્ધ સમુદ્રની ગર્જનાથી બાણે કે
 વ્યાકુલિત બની ગયું છે. “તદ્દેવં સં જમાલિ સ્વત્તિયકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ્સ
 અંતિદ્દેવમદ્દં સોચ્ચા નિસમ્મ હદ્દતુદ્દં કોહંબિય પુરિસે સદ્દાવેદ્દ” અંતઃપુરના
 પરિચારક કંચુકીજન પાસેથી આ વાત સાંભળીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને
 અત્યંત હર્ષ અને સંતોષ થયો. પુલકિત હૃદયે તે વાત સાંભળીને અને
 હૃદયમાં ધારણ કરીને તેણે કૌટુંબિક પુરુષોને-આજ્ઞાપાલક નોકરોને બોલાવ્યા.
 “સદ્દાવિત્તા એવં વયાસી” બોલાવીને તેણે તેમને આજ્ઞા કરાવી.

“સ્ત્રિપ્પામેવ મ્મો દેવાણુપ્પિયા ! ચાઉગ્ઘટં આસરહં જુત્તામેવ ઉવદ્ધવેહ”
 હે દેવાણુપ્પિયો ! ઘણી જ ઝડપથી ચાર ઘંટડીવાળા અશ્વરથને તૈયાર કરો.
 એટલે કે ઘોડા બેડેલા રથને જલ્દીમાં જલ્દી ભેડીને અહીં ઉપસ્થિત કરો.
 “ઉવદ્ધવિત્તા મમ એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ” અને તેને ઉપસ્થિત કરીને મને

મ્વિકપુરુષાઃ ! ક્ષિપ્રમેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ ચાતુર્ઘટં ચતુર્ઘટા યુક્તમ્ અશ્વસ્થમ્
અશ્વવાહ્યરથમ્ યુક્તમેવ પ્રવરવલીવર્દાદિના સંયોજિતમેવ ઉપસ્થાપયત, ઉપસ્થાપ્ય
મમ एताम् આજ્ઞાપ્તિમ્-આજ્ઞામ્ પ્રત્યર્પયત-પરાવર્તયત । ‘ તદ્દેવં તે કોઢુવિય
પુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમારેણં એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ’ તતઃ
સ્વલુ તે કૌટુમ્બિકપુરુષાઃ જમાલિના ક્ષત્રિયકુમારેણ એવમુક્તરીત્યા ઉક્તા આજ્ઞાઃ
સન્તો યાદત્ ક્ષિપ્રમેવ ચાતુર્ઘટમ્ અશ્વસ્થં યુક્તમેવ ઉપસ્થાપ્ય જમાલેરાજ્ઞિં પ્રત્ય-
ર્પયન્તિ, ‘ તદ્દેવં જમાલી સ્વત્તિયકુમારે જેણેવ મઙ્ગજળધરે તેણેવ ઉવાગચ્છડ,
ઉવાગચ્છિત્તા પ્હાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણ પરિસા વણ્ણઓ તહા ભાણિ-
યચ્ચં ’ તતઃ સ્વલુ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારો યત્રૈવ મઙ્ગજનગૃહમાસીત્ તથૈવ ઉપાગ-
ચ્છતિ, ઉપાગત્ય સ્નાતઃ કૃત્તવલિકર્મા વાયસાદિભ્યો દત્તાન્નભાગ યથા કોણિયસ્ય

હસકી સ્વર દો. ‘ તદ્દેવં તે કોઢુવિયપુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમા-
રેણ એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ’ હસ પ્રકાર ક્ષત્રિયકુમાર
જમાલિને જય ઉન કૌટુમ્બિક પુરુષોસે કહા-તો ઉન્હોને વહુતહી શીઘ્ર-
તાસે ચાર ઘંટોંવાલે રથકો ઘોડે જોતકર તૈયાર કર દિયા. ઔર તૈયાર
હોતેહી ઉસકી સ્વર જમાલિકે પાસ ભેજ દી । ‘ તદ્દેવં જમાલી સ્વત્તિય
કુમારે જેણેવ મઙ્ગજળધરે તેણેવ ઉવાગચ્છડ ’ સ્વર મિલતે હી વહ
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ જહાં સ્નાન ઘર થો વહાં ગયા-‘ ઉવાગચ્છિત્તા
પ્હાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણ પરિસા વણ્ણઓ તહા ભાણિયચ્ચં ’
વહાં જાકર ઉસને સ્નાન કિયા, વલિકર્મ કિયા-વાયસાદિકોંકે લિયે
અન્ન વિતરિત કિયા, ઔપપાતિક ત્વત્રમેં જૈસા વર્ણન પૂર્વાર્ધમેં ૪૮ વેં

અહીં ખબર પહોંચાડો. “ તદ્દેવં તે કોઢુવિયપુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમારેણ
એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની આ આત્મા
સાંભળીને તે કૌટુમ્બિક પુરુષો ધણો હર્ષ અને સતોષ પામ્યા. તેમણે ધાણી-
ગડપથી ચાર ઘંટડીવાળા વ્યંને ઘોડા ભેડીને તૈયાર કર્યો અને તે વ્યંને
મહેલની બહારની ઉપસ્થાનશાળામાં બેસાડી ગાંધીને જમાલીને ખબર પહોંચી
કે “ આપની આજ્ઞાનુસાર અશ્વસ્થ તૈયાર કરીને ઉપરિધન કર્યો છે ” ત્યારે
જમાલી સ્વત્તિયકુમારે જેણેવ મઙ્ગજળધરે તેણેવ ઉવાગચ્છડ ” વ્યં તૈયાર થવના
સમયાર મળતાં જ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી ત્યાં સ્નાનકૃદ્ થઈને ત્યાં ગયો.
“ ઉવાગચ્છિત્તા પ્હાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણ પરિસા વણ્ણઓ તહા ભાણિયચ્ચં ”
ત્યાં જઈને તેણે સ્નાન કર્યું, ત્યારબાદ બલિકર્મ કર્યું-એટલે કે કાનડા
આદિને માટે અન્નનું વિતરણ કર્યું. કા.ટી.નું સ્નાન કર્યું ત્યારબાદ ત્યાં

इस आवाजसे ऐसा मालूम होता है, कि साराका सारा नगर प्रक्षुब्धित समुद्रकी गर्जनासे व्याकुलित जैसा बन गया है । 'तएणं से जमाली खत्तिघकुमारो कंचुहज्जपुरिसस्स अंतिए एयमट्ठं सोत्तचा निसम्म हट्ठुट्ठं कोट्ठुंबियपुरिसे सदावेह ' इस प्रकारसे क्षत्रियकुमार जमालीने जब अन्तःपुर नियुक्त उस परिचारक कंचुकी पुरुषके मुखसे ऐसा सुना तब उसी समय उसने इस अर्थको हृदयमें धारण करके और आनंदित बन करके अपने कौटुम्बिक पुरुषोंको आज्ञाकारी नौकरोंको बुलाया—' सदावित्ता एवं वयासी ' और बुलाकर उन्हें इस प्रकारकी आज्ञा दी—' खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! चाउग्घटं आसरहं जुत्तामेव उवट्ठवेह ' हे देवानुप्रियो ! बहुतही शीघ्र चार घंटोंवाले अश्वरथको तुम तैयार करो अर्थात् जो रथ घोड़ोंके द्वारा चलाये जानेके योग्य है उस रथको घोड़े जोतकर यहां उपस्थित करो, ' उवट्ठवित्ता मम एय माणत्तियं पच्चप्पिणह ' जब वह यहां उपस्थित हो जावे, तब हमें

અવાજથી એવું લાગે છે કે સમગ્ર શહેર ધ્રુવ સમુદ્રની ગર્જનાથી બંધે કે વ્યાકુલિત બની ગયું છે. “ તદ્દનં સે જમાલિ સ્વત્તિયકુમારે કંચુદ્વજ્જપુરિસ્સસ અંતિણ્ણે યમદં સોચ્ચા નિસમ્મ હદ્ધતુદ્ધં કોહ્લંબિય પુરિસે સદ્ધાવેદ્ધ ” અંતઃપુરના પરિચારક કંચુકીર્ણ પાસેથી આ વાત સાંભળીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને અત્યંત હર્ષ અને સંતોષ થયો. પુલકિત હૃદયે તે વાત સાંભળીને અને હૃદયમાં ધારણ કરીને તેણે કૌટુંબિક પુરુષોને-આજ્ઞાપાલક નોકરોને બોલાવ્યા. “ સદ્ધાવિત્તા ઇવ વયાસી ” બોલાવીને તેણે તેમને આજ્ઞા કરાવી.

“ સ્વિપ્પામેવ મો દેવાણુપિયા ! ચાણ્ઘંતં આસરહં જુતામેવ સ્વદુવેહ ”
 હે દેવાનુપ્રિયો ! ઘણી જ ઝડપથી ચાર ઘંટડીવાળા અશ્વરથને તૈયાર કરો.
 એટલે કે ઘોડા બેઢેલા રથને જલ્દીમાં જલ્દી બોડીને અહીં ઉપસ્થિત કરો.
 “ સ્વદુવિત્તા મમ ઇયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ ” અને તેને ઉપસ્થિત કરીને મને

‘તણે જે જમાલી લલિતકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ અંતિણે એમદું સોચ્ચા નિસમ્મ હટ્ટતુદ્ધં કોહુંબિયપુરિસે સદાવેહ’ તતઃ સ્વલ્પ સ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ કઠ્ચુકિ પુરુષસ્ય અન્તિકે સમીપે એતમર્થ મ્ભગવતઃ સમાગમનરૂપં શ્રુત્વા નિશમ્ય—હૃદિ અવધાર્ય હૃષ્ટતુષ્ટઃ અત્યન્તહર્ષતોષયુક્તચિત્તઃ સન્ કૌટુમ્બિકપુરુષાન્ આજ્ઞાકારિપુરુષાન્ શબ્દયતિ—આહ્વયતિ, ‘સદાવિત્તા એવં વયાસી’ શબ્દયિત્વા—આહ્વય એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—લિપ્પામેવ મ્હો દેવાણુપિયા ’ ચાઉઘંટં આસરહં જુત્તામેવ ઉવટ્ટવેહ, ઉવટ્ટવિત્તા મમ એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ ’ મ્હો દેવાણુપિયાઃ ! કૌટુ-

હસ આવાજસે એસા માલૂમ હોતા હૈ, કિ સારાકા સારા નગર પ્રક્ષુભિત સમુદ્રકી ગર્જનાસે વ્યાકુલિત જૈસા બન ગયા હૈ । ‘તણે જે જમાલી લલિતકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ અંતિણે એમદું સોચ્ચા નિસમ્મ હટ્ટતુદ્ધં કોહુંબિયપુરિસે સદાવેહ’ હસ પ્રકારસે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને જવ અન્તઃપુર નિયુક્ત ઉસ પરિચારક કંચુકી પુરુષકે સુલ્લસે એસા સુના તવ ઉસી સમય ઉસને હસ અર્થકો હૃદયમેં ધારણ કરકે ઓર આનંદિત બન કરકે અપને કૌટુમ્બિક પુરુષોકો આજ્ઞાકારી નૌકરોંકો બુલાયા—‘સદાવિત્તા એવં વયાસી’ ઓર બુલાકર ઉન્હેં હસ પ્રકારકી આજ્ઞા દી—‘લિપ્પામેવ મ્હો દેવાણુપિયા ! ચાઉઘંટં આસરહં જુત્તામેવ ઉવટ્ટવેહ’ હે દેવાણુપિયો ! બહુતહી શીઘ્ર ચાર ઘંટોંવાલે અશ્વરથકો તુમ તૈયાર કરો અર્થાત્ જો રથ ઘોડોંકે દ્વારા ચલાયે જાનેકે યોગ્ય હૈ ઉસ રથકો ઘોડે જોતકર યહાં ઉપસ્થિત કરો, ‘ઉવટ્ટવિત્તા મમ એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ’ જવ વર યહાં ઉપસ્થિત હો જાવે, તવ હમેં

અવાજથી એવું લાગે છે કે સમગ્ર શહેર ક્ષુબ્ધ સમુદ્રની ગર્જનાથી બાણે કે વ્યાકુલિત બની ગયું છે. “તણે જે જમાલિ લલિતકુમારે કંચુહજ્જપુરિસસ અંતિણે એમદું સોચ્ચા નિસમ્મ હટ્ટતુદ્ધં કોહુંબિય પુરિસે સદાવેહ” અંતઃપુરના પરિચારક કંચુકીજન પાસેથી આ વાત સાંભળીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને અત્યંત હર્ષ અને સંતોષ થયો. પુલકિત હૃદયે તે વાત સાંભળીને અને હૃદયમાં ધારણ કરીને તેણે કૌટુમ્બિક પુરુષોને—આજ્ઞાપાલક નોકરોને બોલાવ્યા. “સદાવિત્તા એવં વયાસી” બોલાવીને તેણે તેમને આજ્ઞા કરાવી.

“લિપ્પામેવ મ્હો દેવાણુપિયા ! ચાઉઘંટં આસરહં જુત્તામેવ ઉવટ્ટવેહ” હે દેવાણુપિયો ! ઘણી જ ઝડપથી ચાર ઘંટડીવાળા અશ્વરથને તૈયાર કરો. એટલે કે ઘોડા બેઠેલા રથને જલ્દીમાં જલ્દી બેડીને અહીં ઉપસ્થિત કરો. “ઉવટ્ટવિત્તા મમ એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ” અને તેને ઉપસ્થિત કરીને અને

મ્વિકપુરુષાઃ ! ક્ષિપ્રમેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ ચાતુર્ઘટં ચતુર્ઘટા યુક્તમ્ અશ્વસ્થમ્
અશ્વવાહ્યસ્થમ્ યુક્તમેવ પ્રવરચલીઝ્ઘ્ઘાદિના સંયોજિતમેવ ઉપસ્થાપયત, ઉપસ્થાપ્ય
મમ एताम् આજ્ઞાપ્તિમ્-આજ્ઞામ્ પ્રત્યર્પયત-પરાવર્તયત । ‘ તદ્દેવં તદ્દેવ કોઢુઘિય
પુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમારેણ એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ’ તતઃ
સ્વલુ તે કૌટુમ્બિકપુરુષાઃ જમાલિના ક્ષત્રિયકુમારેણ એવમુક્તરીત્યા ઉક્તા આજ્ઞાપ્તાઃ
સન્તો યાદત્ ક્ષિપ્રમેવ ચાતુર્ઘટમ્ અશ્વસ્થં યુક્તમેવ ઉપસ્થાપ્ય જમાલેરાજ્ઞપ્તિ પ્રત્ય-
ર્પયન્તિ, ‘ તદ્દેવં જમાલી સ્વત્તિયકુમારે જેનેવ મજ્જણઘરે તેનેવ ઉવાગચ્છહ,
ઉવાગચ્છિત્તા પહાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણે પરિસા વણ્ણઓ તહા માણિ-
યવ્વં ’ તતઃસ્વલુ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારો યત્રૈવ મજ્જનગૃહમાસીત્ તત્રૈવ ઉપાગ-
ચ્છતિ, ઉપાગત્ય સ્નાતઃ કૃતવલિકર્મા વાયસાદિભ્યો દત્તાન્નભાગ. યથા કોણિકસ્ય

હસકી સ્વર દો. ‘ તદ્દેવં તે કોઢુઘિયપુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમા-
રેણ એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ’ હસ પ્રકાર ક્ષત્રિયકુમાર
જમાલિને જ્યેષ્ઠ ઉન કૌટુમ્બિક પુરુષોસે કહા-તાં ઉન્હોને બહુતહી શીઘ્ર-
તાસે ચાર ઘંટોંવાલે રથકો ઘોડે જોતકર તૈયાર કર દિયા. ઓર તૈયાર
હોતેહી ઉસકી સ્વર જમાલિકે પાસ ભેજ દી । ‘ તદ્દેવં જમાલી સ્વત્તિય
કુમારે જેનેવ મજ્જણઘરે તેનેવ ઉવાગચ્છહ ’ સ્વર મિલતે હી વહ
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ જહાં સ્નાન ઘર થો વહાં ગયા-‘ ઉવાગચ્છિત્તા
પહાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણે પરિસા વણ્ણઓ તહા માણિયવ્વં ’
વહાં જાકર ઉસને સ્નાન કિયા, લલિકર્મ કિયા-વાયસાદિકોંકે લિયે
અન્ન વિતરિત કિયા, ઔપપાતિક સૂત્રમેં જૈસા વર્ણન પૂર્વાર્ધમેં ૪૮ વેં

અહીં ખબર પહોંચાડો. “ તદ્દેવં તે કોઢુઘિયપુરિસા જમાલિણા સ્વત્તિયકુમારેણ
એવં વુત્તા સમાણા જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની આ આજ્ઞા
સાંભળીને તે કૌટુમ્બિક પુરુષો ઘણો હર્ષ અને સંતોષ પામ્યા. તેમણે ઘણી જ
ઝડપથી ચાર ઘંટડીવાળા રથને ઘોડા બેઠીને તૈયાર કર્યો. અને તે રથને
મહેલની બહારની ઉપસ્થાનશાળામાં બેસાડીને જમાલીને ખબર મોકલી
કે “ આપની આજ્ઞાનુસાર અશ્વસ્થ તૈયાર કરીને ઉપસ્થિત કર્યો છે. ” તદ્દેવં
જમાલી સ્વત્તિયકુમારે જેનેવ મજ્જણઘરે તેનેવ ઉવાગચ્છહ ” રથ તૈયાર થવાના
સમાચાર મળતાં જ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી ન્યાં સ્નાનગૃહ હતું ત્યાં ગયો.
“ ઉવાગચ્છિત્તા પહાણ કથવલિકમ્મે જહા ઉવવાહણે પરિસા વણ્ણઓ તહા માણિયવ્વં ”
ત્યાં જઈને તેણે સ્નાન કર્યું, ત્યારબાદ બલિકર્મ કર્યું-એટલે કે ઠાગડા
આદિને માટે અન્નનું વિતરણ કર્યું. બાકીનું સમસ્ત વર્ણન ઔપપાતિક સૂત્રના

ઔપપાતિકે પૂર્વાર્ધેઽષ્ટવત્પારિણતમે સૂત્રે પર્વદ્વર્ણકે મણિતસ્તથૈવ ધનાપિ મણિતવ્યઃ તથાવોલસૂ ઔપપાતિકે —

‘ અળેગમળનાયગ-દંડનાયગ-રાઈ-સર-તલવર-માડવિય-કોડુંવિય-ઈવમ્-સેટ્ટિ-સેળાવહ-સત્થવાહ-દૂય-સંધિવાલસદ્ધિ સંપરિચુટે ’ इति, અનેકે ગળનાયકા યે પ્રકૃત્યૈવ મહત્તરાઃ, દળડનાયકાઃ-રાજ્યતન્ત્રપરિપાલકાઃ, રાજાનઃ-માળડલિકાઃ, ઈશ્વરાઃ-યુવરાજપદસિક્તાઃ, તલવરાઃ પરિચુટ્તભૂપપદત્તપદ્ધવન્ધવિભૂષિતરાજસ્થાનીયાઃ, માડમ્બિકાઃ-પચ્ચશતગ્રામાધિપાઃ, છિન્નમડગ્રાધિપા વા, કોડુમ્બિકાઃ-વહુકુટુમ્બપાલકાઃ । ઇશ્વરાઃ=હસ્તિપરિમિતધનરાશિમન્તઃ,

સૂત્રમે કૌણિકકી પરિપદાકા કિયા ગયા હૈ-ઐસાહી વર્ણન યહાં પર કર લેના ચાહિયે-ઔપપાતિક સૂત્રમે વહ વર્ણન હસ પ્રકારસે કહા ગયાહૈ-‘અળેગ’ગળનાયગ-દંડ નાયગ-રાઈસર-તલવર-માડવિય-કોડુંવિય ઈવમ્-સેટ્ટિ-સેળાવહ-સત્થવાહ-દૂય સંધિવાલ-સદ્ધિ-સંપરિચુટે’ પ્રકૃતિસેહી જો બહુત વડે હોતે હૈં, વે ગળનાયક હૈં, રાજતંત્રકે જો પરિપાલક હોતે હૈં વે દળડનાયક હૈં, માળડલિક રાજાઓના નામ રાજા હૈ, યુવરાજ પદમે અભિષિક્ત હુઓના નામ ઈશ્વર હૈ, જિન્હે સંતુષ્ટ હુપ રાજાઓ દ્વારા પદ્ધવન્ધ કિયા જાતા હૈ, એસે રાજસ્થાનીય વ્યક્તિ તલવર કહે જાતે હૈં, પાંચસો ગામકે જો અધિપતિ હોતે હૈં વે માડમ્બિક હૈં, અનેક કુટુમ્બોકે જો પરિપોષક હોતે હૈં વે કોડુમ્બિક હૈં, જિનકે પાસ હાથી પ્રમાણ દ્રવ્યરાશિ હોતી હૈ, વે ઇશ્વર હૈં, સુવર્ણકે પદ્ધવન્ધસે જિનકા

પૂર્વાર્ધના ૪૮ માં સૂત્રમાં આપવામાં આવેલ કોણિકની પરિપદાના વર્ણન પ્રમાણે સમજવું ઔપપાતિક સૂત્રમાં તે વર્ણન આ પ્રમાણે કરેલું છે. “અળેગમળનાયગ-દંડનાયગ-રાઈસર-તલવર-માડ વિય-કોડુ વિય - ઈવમ્-સેટ્ટિસેળાવહ-સત્થવાહ-દૂય-સંધિવાલ-સદ્ધિ-સંપરિચુટે ”

પ્રકૃતિથિ જ જે ઘણા મોટા હોય છે-સમૂહના આગેવાન હોય છે તેને ગણનાયક કહે છે. રાજતંત્રના જે પરિપાલક હોય છે, તેમને દંડનાયક કહે છે. માંડલિક રાજાઓને રાજા કહે છે. યુવરાજ પદે જેનો અભિષેક થયેલો હોય છે તેને ઈશ્વર કહે છે જેની સેવાઓથી સંતોષ પામીને જેમને રાજા દ્વારા પદ્ધવન્ધ કરવામાં આવેલ હોય છે, એવી રાજસ્થાનીય વ્યક્તિને તલવર કહે છે. પાંચ સો ગામના અધિપતિને માડમ્બિક કહે છે. અનેક કુટુંબોના પારિપોષક પુરુષોને કોડુંમ્બિક કહે છે. જેની પાસે હાથીપ્રમાણ દ્રવ્યરાશિ હોય છે, તેને ‘ઇશ્વર’ કહે છે. સુવર્ણના પદ્ધવન્ધથી જેનું મસ્તક વિભૂષિત રહે

શ્રેષ્ઠિનઃ હિરણ્યપદ્મસમલકૃતમૂર્ધાનો નગરપ્રધાનવ્યવહાર્તારઃ, સેનાપતયઃ= સૈન્યનાયકાઃ, સાર્થવાહાઃ—લાભાર્થે દેશાન્તરે ગચ્છતાં સાર્થદાનેન દ્રવ્યદાનેન ચ સહાયકર્તારઃ, દૂતાઃ=રાજાદેશનિવેદકાઃ, સન્ધિપાલાઃ રાજ્યસીમારક્ષકાઃ તૈઃ સાર્થે સંપરિવૃતઃ—પરિવેષ્ટિતઃ इति । અત્ર વિષયે ઔપપાતિકસૂત્રે ક્વચિત્ ક્વચિત્ પતાદશઃ પાઠો લભ્યતે, તથાહિ—

‘ અણેગગણનાયગદંડનાયગરાઈસરતલવરમાડંવિયકોહુંવિય ઓલુગમંતિમહા મંતિગણપદોવારિયઅમચ્ચચેડપીઠમદ્દનગરનિગમસેટ્ઠિસત્થવાહદૂયસંધિવાલસદ્દિ સંપરિવુદે ’ તત્રૈવં વ્યાખ્યા — અનેકે યે ગણનાયકાઃ પ્રકૃતિ મહત્તરા, દંડનાયકાઃ તન્ત્રપાલાઃ રાજાનો માણ્ડલિકા, ઈશ્વરા—યુગ્મજા, તલવરાઃ સંતુષ્ટનગરપતિપદત્તપદ્મવન્ધિભૂષિતાઃ રાજસ્થાનાધારાઃ માડંમ્બિકાઃ—છિન્નમડમ્બાધિપાઃ કૌટુંમ્બિકાઃ—કનિષ્ઠપદ્મકુલસ્થાનઃ, અવલગકાઃ સેવકાઃ,

મસ્તક વિશૂષિત હોતા હૈ, એસે નગર પ્રધાન વ્યવહારોજન પ્રવૃત્તી કહલાતે હૈ, સેનાકે જો નાયક હોતે હૈ, વે સૈન્યનાયક હૈ, લાભકે લિયે દેશાન્તર જાનેવાલોંતો જો સ્થાથ દેનેસે અથવા દ્રવ્ય દેનેસે સહાયતા કરતે હૈ વે સાર્થવાહ હૈ, રાજાકે આદેશોંકા નિવેદન કરનેવાલે દૂત હૈ, ઓર રાજ્યકી સીમાકી રક્ષા કરનેવાલે સન્ધિપાલ હૈ ।

હસ વિષયમેં ઔપપાતિક સૂત્રમેં કહીં ૨ એસા ઓ પાઠ મિલતા હૈ—‘ અણેગ — ગણનાયગ-દંડનાયગ-રાઈસરતલવર — માડંવિયકોહુંવિય ઓલુગમંતિ મહામંતિ ગણગ દોવારિય અમચ્ચ ચેડપીઠમદ્દનગરનિગમ સેટ્ઠિ સત્થવાહદૂયસંધિવાલસદ્દિ સંપરિવુદે ’ ગણનાયક, દંડનાયક, રાજા, ઈશ્વર, તલવર, માડંમ્બિક, કૌટુંમ્બિક હન પદોંકી વ્યાખ્યા પૂર્વોક્ત પ્રકારસેહી હૈ, સેવકોંકા નામ અવલગકહૈ, રાજાકે લિયે રાજ્ય-

છે એવા નગરના મુખ્ય વ્યવહારી પુરુષને શ્રેષ્ઠિ કહે છે, સેનાના નાયકને સેનાપતિ કહે છે, કમાવાને માટે પરદેશ જનારને સાથ આપનાર અથવા દ્રવ્યની સહાયતા કરનારને સાર્થવાહ કહે છે, રાજાના આદેશોનું નિવેદન કરનારને દૂત કહે છે, અને રાજ્યની સીમાનું રક્ષણ કરનારને સન્ધિપાલ કહે છે.

આ વિષયને અનુલક્ષીને ઔપપાતિક સૂત્રમાં કોઇ કોઇ જગ્યાએ આ પ્રમાણે સૂત્રપાઠ પશુ મળે છે—“ અણેગ ગણનાયગ, દંડનાયગ, રાઈસર, તલવર, માડંવિય, કોહુંવિય, ઓલુગમંતિ, મહામંતિ ગણગ દોવારિય અમચ્ચચેડપીઠ મ નગરનિગમસેટ્ઠિસત્થવાહદૂયસંધિવાલસદ્દિ સંપરિવુદે ” ગણનાયક, દંડનાયક, રાજા, ઈશ્વર, તલવર, માડંમ્બિક અને કૌટુંમ્બિક, આ પદોની વ્યાખ્યા ઉપર કહેવામાં આવી છે. સેવકોને ‘ અવલગક ’ કહે છે, રાજ્ય સંચાલનના

મન્ત્રિણઃ પ્રસિદ્ધાઃ સચિવાઃ, મહામન્ત્રિણો મન્ત્રિમण्डलप्रधानाः, ગણકાઃ ગણિ-
તજ્ઞા, દૌવારિકાઃ, પ્રતીહારા, અમાત્યાઃ રાજ્યાધિષ્ઠાયકા, ચેટાઃ ચરણસેવકાઃ,
પીઠમર્દાઃ વયસ્યાઃ, નગરં નગરવાસિપ્રકૃતિમण्डलम्, નિગમાઃ વણિગ્જનનિવાસઃ
શ્રેષ્ઠિનઃ શ્રી દેવતાધ્યાસિતસૌવર્ણપટ્ટવિભૂષિતશિરસઃ, સેનાપતયઃ-સૈન્ય-
નાયકાઃ દૂતાઃ અન્યેષાં રાજાદેશનિવેદકાઃ, સન્ધિપાલાઃ રાજમન્ધિરક્ષકાઃ, તૈઃ
સાર્થં ન કેવલં તૈઃ સહ કિન્તુ સંપરિવૃતઃ-સમ્-સમન્તાત્ પરિવૃતઃ=પરિકરિત, ઇતિ
ભાવઃ ' જાવ ચંદનાકિન્નગાયસરીરે સવ્વાલંકારવિભૂસિણ મઝ્જણધરાઓ
પહિણિક્ખમહ જાવ યાવત્ ચન્દનાકીર્ણગાત્રશરીરઃ-ચન્દનાનુલિપ્ત દેહઃ,

શાસનકે સંચાલનકી સલાહ દેનેવાલેકા નામ મંત્રી હૈ, સચિવ બી હસી
પ્રકારકે હોતે હૈ, મંત્રિ મण्डलકે જો પ્રધાન હોતે હૈ, વે મહામંત્રી હૈ,
જ્યોતિષ શાસ્ત્રકે જો જ્ઞાતા હોતે હૈ, વે ગણક હૈ, દ્વારપાલકા નામ
દૌવારિક હૈ, રાજ્યકે અધિષ્ઠાયકકા નામ અમાત્ય હૈ, ચરણ સેવકોંકા
નામ ચેટ હૈ, વયસ્યોંકા નામ પીઠમર્દ હૈ, નગરનિવાસી પ્રજાજનકા નામ
નાગરિક હૈ, વણિગ્જનોં કે નિવાસ હોં ઉસ સ્થાન કા
નામ નિગમ હૈ, શ્રી દેવતાસે યુક્ત - સૌવર્ણપટ્ટસે
વિભૂષિન જિનકા મસ્તક હોતા હૈ, વે શ્રેષ્ઠી હૈ. સેનાનાયકકા નામ
સેનાપતિ હૈ, દૂસરોંસે રાજાઓંકે આદેશોંકો કહનેવાલે દૂત હૈ, રાજ્યકી
સન્ધિકે રક્ષક સન્ધિપાલ હૈ, इन सब अनेक गणनायक आदिकोंसे
घिरा हुआ एवं ' जाव चंदणाकिन्नगायसरीरे सव्वालंकारविभूसिए
मज्जणधराओ पडिणिक्खमइ ' यावत् चन्दनसे जिसका पूरा शरीर

કાર્યમાં રાજાને સલાહ દેનાર વ્યક્તિને મંત્રી કહે છે. સચિવ એટલે પ્રધાન
તે પણ રાજ્ય સંચાલનના કાર્યમાં રાજાને મદદ કરે છે. મંત્રીમંડળના વડાને
મહામંત્રી કહે છે, જ્યોતિષ શાસ્ત્રના જાણકારને ' ગણક ' કહે છે. દ્વારપાલને
' દૌવારિક ' કહે છે, રાજ્યના અધિષ્ઠાયકને અમાત્ય કહે છે, ચરણસેવકને
' ચેટ ' કહે છે, વયસ્યોને ' પીઠમર્દ ' કહે છે, નગરનિવાસી પ્રજાજનને નગર
અથવા નાગરિક કહે છે, વણિગ્જન (વેપારી) ને ' નિગમ કહે છે, સુવર્ણ-
પટ્ટકથી વિભૂષિત જેનું મસ્તક હોય છે એવા લક્ષ્મીપતિને શ્રેષ્ઠી કહે છે, સેનાના
નાયકને સેનાપતિ કહે છે, રાજાની આજ્ઞા અન્યને પહોંચાડનારને દૂત કહે છે
અને રાજ્યની સન્ધિના રક્ષકને સન્ધિપાલ કહે છે.

આ ગણનાયક આદિ લોકોથી વીંટળાયેલો " જાવ ચંદનાકિન્નગાય સરીરે
સવ્વાલંકારવિભૂસિણ મઝ્જણધરાઓ પહિણિક્ખમઈ " અને ચન્દનથી લિપ્ત શરી-

सर्वालङ्कारविभूषितो मज्जनगृहात् स्नानागारात् प्रतिनिष्क्रामति-निर्गच्छति,
'पडिनिक्खमिन्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला, जेणेव चाउघंटे आसरहे,
तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छिन्ता-चाउघटं आसरहं दुरुहेइ' मज्जनगृहात् प्रति
निष्क्रम्य निर्गत्य, यत्रैव वाह्या उपस्थानशाला आसीत्, यत्रैव चातुर्घण्टश्चतुर्घण्टो-
मेतः अश्वरथः आसीत्, तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य चातुर्घण्टम् अश्वरथम् आरो-
हति 'दुरुहिन्ता सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं महया भडचडगरपह-
करवंदपरिक्खित्ते' आरु सकोरण्टमाल्यदाम्ना कोरण्टनामकपुष्पविशेषमाल्य-
दाम्ना सहितेन छत्रेण ध्रियमाणेन महता बृहता प्रकारेण भटानां महाभटानां
चटकरवन्तः विस्तारवन्तो ये पहकराः समूहास्तेषां वृन्देन परिक्षिप्तः परिवेष्टितः
सन् 'खत्तियकुण्डगामे नगरे मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ' क्षत्रियकुण्डग्रामस्य

उपलिस हो रहा है, तथा समस्त अलंकारोंसे जिसकी शारीरिक शोभा
खूब बढ़ रही है, ऐसा वह जमालि स्नान घरसे बाहर निकला 'पडिनि-
क्खमिन्ता' बाहर निकल कर फिर वह 'जेणेव बाहिरिया उवट्ठाण-
साला' जहां अपनी उपस्थान शाला थी और 'जेणेव चाउघंटे आस-
रहे' जहां चार घंटोंवाला वह अश्वरथ रखा था 'तेणेव उवागच्छइ'
वहां पर आया-वहां आकर वह उस चातुर्घण्ट रथ पर सवार हो गया
'दुरुहिन्ता सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं महया भडचडगर
पहकरवंद परिक्खित्ते' सवार होतेही उसके ऊपर छत्रधारियोंने
कोरंट पुष्पोंकी मालासे युक्त छत्र तान दिया, साथमें बडे २ योधा-
ओंका समूह हो गया-इस तरह इन सबसे घिरा हुआ वह जमालि
'खत्तियकुण्डगामे नगरे मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ' क्षत्रियकुण्ड-

रुना अगोवाणे। तथा समस्त अलंकारेण विभूषित शरीरवाणे। ते क्षत्रियकुमार
जमाली स्नानगृहमांथी भडार नीकले। पडिनिक्खमिन्ता " त्यांथी भडार नीक
लीने " जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला " न्या तेनी भाद्य उपस्थान शाला
(सभाभवन) छती, " जेणेव चाउघंटे आसरहे " न्यां चार घंटीवाणे। ते
अश्वरथं ठेलो छतो, " तेणेव उवागच्छइ " त्या ते आये। त्या आवीने ते
अश्वरथमां भेसी गये। " दुरुहिन्ता सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेण
भडचडगरपहकरवंदपरिक्खित्ते " जेणे ते रथमां सवार थये। के तरत ज
छत्रधारीओये तेना मस्तक पर कोरंट पुष्पेनी भाणाथी युक्त छत्र धारण
कथुं अने अनेक योद्धाओने। समूह तेनी साथे साथे आलवा लाये।
आ रीते तेभना वडे घेरायेले। ते क्षत्रियकुमार जमाली " खत्तियकुण्डगामे नगरे
मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ " क्षत्रियकुण्डग्राम नगरनी भराभर वरये थछिनी नीकले।

नगरस्य मध्यमध्येन निर्गच्छति, ' निगच्छित्ता जेणेव माहणकुंडगामे नगरे जेणेव बहुसालए चेइए तेणेव उवागच्छइ ' क्षत्रियकुण्डग्रामनगरात् निर्गत्य यत्रैव ब्राह्मणकुण्डग्रामं नगरमासीत्, य व बहुशालकं चैत्यम् उद्यानमासीद्, तत्रैव उपागच्छति, ' उवागच्छित्ता तुरए निगिण्हेइ, निगिहणेत्ता रहं ठवेइ, ठवेत्ता रहाओ पच्चोरुहइ ' उपागत्य तुरगौ अश्वौ निगृह्णाति-निरुणद्धि निगृह्य निरुध्य रथं स्थापयति, स्थापयित्वा रथान् प्रत्यवरोहति-अवतगति. ' पच्चोरुहित्ता पुष्प तंबोलाउहमाइयं वाहणाओ पविसज्जेइ ' रथात्प्रत्यवरु अवतीर्य पुष्पताम्बूला-युधादिकम् उपानहौ च विसृजति-परित्यजति, ' विसज्जेत्ता एगसाडियं उत्तरा-संगं करेइ, पुष्पताम्बूलायुधादिकम् उपानहौ च विसृज्य-परित्यज्य एकशाटिकम् अस्यूतम् उत्तरासङ्गं करोति, ' करित्ता ' कृत्वा अंजलिमउलियहत्ये, जेणेव समणे

ग्राम नगरके बिलकुल बीचमेंसे होकर निकला ' निगगच्छित्ता जेणेव माहणकुंडगामं नगरे, जेणेव बहुसालए चेइए तेणेव उवागच्छइ ' और निकलकर जहाँ ब्राह्मण कुण्डग्राम नगर और जहाँ वह बहुशालक उद्यान था उस ओर चला ' उवागच्छित्ता तुरए निगिण्हेइ ' वहाँ पहुँचकर उसने अपने घोड़ोको रोक दिया ' निगिण्हेत्ता रहं ठवेइ ' घोड़ोको रोक कर रथको खड़ा किया, ' ठवेत्ता रहाओ पच्चोरुहइ ' रथको खड़ा करके फिर वह उससे नीचे उतरा ' पच्चोरुहित्ता पुष्प तांबोला-उयमाइयं वाहणाओ य विसज्जेइ ' नीचे उतर कर उसने पुष्प, ताम्बूल, आयुध आदिको एवं दोनों जूतोंको छोड़ दिया ' विसज्जेत्ता एगसा-डियं उत्तरासंगं करेइ, इन सबको छोड़ करके फिर उसने एकशाटिक उत्तरासंग किया, ' करित्ता ' एक शाटिक उत्तरासंग करके 'अंजलि

“ निगगच्छित्ता ” त्यांथी नीकणीने. “ जेणेव माहणकुंडगामं नगरे, जेणेव बहु-सालए चेइए तेणेव उवागच्छइ ” न्यां आक्षिपकुंडग्राम नगर इत्तु, न्यां बहु-शालक उद्यान इत्तु, ते तरइ ते आगण वध्ये. “ उवागच्छित्ता ” त्यां पडोळीने “ तुरए निगिण्हेइ ” तेथे अश्वोने रोह्या. “ निगिण्हेत्ता रहं ठवेइ ” अने रथने ओलो राख्यो. “ ठवेत्ता रहाओ पच्चोरुहइ ” रथने ओलो राखीते ते रथमांथी नीचे उतर्यो. “ पच्चोरुहित्ता पुष्पतांबोलाउयमाइयं वाहणाओ य विसज्जेइ ” रथमांथी उतरिने तेथे पुष्प, तांबूल (पान) आयुधो आदिने तथा पगरांथीने त्याग क्यो. “ विसज्जेत्ता ” ते वस्तुओने परित्याग करीने “ एगसाडीयं उत्तरासंगं करेइ ” ओक सगंग उत्तरासंग (उत्तरीय) धारण क्युं. “ करित्ता ” उत्तरासंग धारण करीने “ अंजलिमउलियहत्ये जेणेव

भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ ' अञ्जलिमुकुलितहस्तः कृताञ्जलिः यत्रैव समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ ' उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्वः त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, करित्ता जाव ति-
विहाए पज्जुवासणाए पज्जुवासइ ' कृत्वा यावत् भृश्रूपमाणो नमस्यन् विनयेन प्राञ्जलिपुटः सन् त्रिविधया पर्युपासनया पर्युपास्ते । ' तए णं समणे भगवं महा-
वीरे जमालिस्स खत्तिवकुमारस्स तीसेय महतिमहालियाए इसि जाव धम्म-
कहा जाव परिसा पडिगया ' ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरो जमालये क्षत्रिय-
कुमाराय तस्यां च महतिमहत्याम् ऋषियावत् पर्षदि धर्मकथा यावत् उपदिष्टवान्,

मउलियहत्थे जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ ' फिर वह दोनों हाथोंकी अंजलि बना कर जहां श्रमण भगवान् महावीर विराजमान थे वहां आया ' उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं ति-
क्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ ' वहां आ करके उसने श्रमण भग-
वान् महावीरको तीन बार आदक्षिण प्रदक्षिणा की ' करित्ता जाव ति-
विहाए पज्जुवासणाए पज्जुवासइ ' तीन बार आदक्षिण प्रदक्षिण करके
धर्मश्रवण करनेकी इच्छासे फिर उसने प्रभुको नमस्कार किया और बड़े
विनयसे दोनों हाथोंको जोड़कर त्रिविध पर्युपासनासे प्रभुकी उसने उपासना
की ' तएणं समणे भगवं महावीरे जमालिस्स खत्तिवकुमारस्स तीसेय
महतिमहालियाए इसि जाव धम्म कहा जाव परिसा पडिगया ' इसके
बाद उन श्रमण भगवान् महावीरने उस क्षत्रियकुमार जमालिको और
उस विशाल ऋषि परिषद् आदिको धर्मकथा कही. धर्मकथाको सुनकर

समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ " भन्ने हाथनी अंजली बनावीने
(भन्ने हाथ लेडीने) त्यां श्रमणु भगवान् महावीर विराजता छता, त्यां
ते आये। " उवागच्छित्ता " त्यां आवीने " समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो
आयाहिणपयाहिणं करेइ " तेहे त्रणु बार आदक्षिण प्रदक्षिणापूर्वक श्रमणु
भगवान् महावीरने वंछु नमस्कार क्यो. " करित्ता जाव त्रिविहाए पज्जुवास-
णाए पज्जुवासइ " वंछु नमस्कार करीने तेहे धर्मश्रवणुनी इच्छाथी, भन्ने
हाथ लेडीने त्रिविध (भन, वयन अने काया) पर्युपासना द्वारा प्रभुनी
उपासना करी.

" तएणं समणं भगवं महावीरे जमालिस्स खत्तिवकुमारस्स तीसेय महति-
महालियाए इसि जाव धम्म कहा जाव परिसा पडिगया " त्थार आद श्रमणु
भगवान् महावीरे ते क्षत्रियकुमार जमालीने तथा ते विशाल ऋषिपरिषदा

ધર્મકથાં શ્રુત્વા નિશ્ચય પર્ણત્ પ્રતિગતા, 'તેણં સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે સમ-
નસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મં સોચ્ચા નિસમ્મ' તતઃસ્વલ્લ સ જમાલિઃ
ક્ષત્રિયકુમારઃ શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે સમીપે ધર્મં ધર્મોપદેશ
શ્રુત્વા નિશ્ચય હૃદિ અવધાર્ય 'હટ્ઠ જાવ ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેહ, ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેત્તા સમણં ભગવં
મહાવીરં તિક્કલુત્તો જાવ નમંસિત્તા એવં વયાસી'—હટ્ઠ યાવત્ હટ્ઠતુણ્ણેચિત્તાનન્દિતઃ
પ્રીતિમનાઃ હર્ષવશવિસર્પદ્વહ્દયઃ કરતલકૃતમૌલિમુકુટઃ ઉત્થયા ઉત્તિષ્ઠતિ, ઉ-
ત્થયા ઉત્થાય શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં ત્રિઃકૃત્વઃ વારત્રયં યાત્ આદક્ષિણપ્રદ-
ક્ષિણં કરોતિ, કૃત્વા વન્દતે નમસ્યતિ, વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા એવં વક્ષ્યમાણપ્રકા-
રેણ અવાદીત્—'સદ્દહામિ ણં મંતે ! નિગંથં પાવયાણં, પત્તિયામિ ણં મંતે ! નિગંથં

और उसे हृदयमें धारण कर परिषदा विसर्जित हो गई 'तएणंसे ज-
माली स्वत्तियकुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिण धम्मं सोच्चा
निसम्म' इसके बाद वह क्षत्रियकुमार जमालि श्रमण भगवान् महा-
वीरके पास धर्मोपदेश सुनकर और उसे अपने हृदयमें धारण कर
'हट्ट जाव उट्टाए उट्टेह' बड़ा हर्षित हुआ और संतुष्ट चित्त होकर
आनंदमग्न बन गया, हर्षसे उसका हृदय उछलने लगा उसने दोनों
हाथोंकी अंजलि बनाई और उसे मस्तक पर लगाया और एकदम
अपनी उत्थान शक्तिसे उठा 'उट्टाए उट्टेत्ता समणं भगवं महावीरं
तिकलुत्तो जाव नमंसित्ता एवं वयासी' उत्थान शक्तिसे उठकर उसने
श्रमण भगवान् महावीरको तीन बार आदक्षिण प्रदक्षिण करके वन्दन
किया, नमस्कार किया वन्दना नमस्कार करके फिर उसने उनसे इस

આદિને ધર્મકથા કહી ધર્મકથા શ્રવણ કરીને તથા તેને હૃદયમાં ધારણ કરીને
પરિષદા વસર્જિત થઈ ગઈ.

“તएणं સે જમાલિ સ્વત્તિયકુમારે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ
ધમ્મં સોચ્ચા નિસમ્મ” ત્યારબાદ તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી શ્રમણ ભગવાન
મહાવીર પાસે ધર્મશ્રવણ કરીને અને તેને હૃદયમાં ધારણ કરીને “હટ્ટ જાવ
ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેહ” ધણે જ હર્ષ અને સંતોષે પામ્યો. તેણે હૃદય હર્ષથી નાચી
ઊઠ્યું. તે પુલકિત હૃદયે, બંને હાથ બેડીને પોતાની ઉત્થાન શક્તિથી ઊભો
થયો. “ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં તિક્કલુત્તો જાવ નમંસિત્તા એવં
વયાસી” પોતાની ઉત્થાન શક્તિથી ઊભા થઈને તેને આદક્ષિણ-પ્રદક્ષિણા પૂર્વક
શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા કરી અને નમસ્કાર કર્યા. વંદણા નમસ્કાર
કરીને તેણે તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું—

પાવયણં, રોએમિ ણં મંતે । નિગ્ગંથં પાવયણ અબ્હુટ્ટેમિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવ-
યણં ' હે મદન્ત । શ્રદ્ધામિ સ્વલુ નિર્ગન્થ પ્રવચનમ્ હે મદન્ત ! પ્રત્યેમિ વિશ્વ-
સિમિ સ્વલુ નિર્ગન્થં પ્રવચનમ્, હે મદન્ત ! રોચયામિ-અભિલપામિ સ્વલુ નિર્ગન્થં
પ્રવચનમ્ હે મદન્ત ! અભ્યુત્તિષ્ઠામિ નિર્ગન્થં પ્રવચનમ્, ' એવમેયં મંતે ! તહમેયં
મંતે ! અવિતહમેયં મંતે ! અસંદિદ્ધમેયં મંતે ! ' હે મદન્ત ! એવમેતત્ત યથા મવાન
વદતિ તથૈવૈતત્ત મદન્ત ! અવિતથં સત્યમેતત્ત મદન્ત ! અસદિગ્ધમેતત્ત-સન્દેહ-
રહિતમેતત્ત ' જાવ સે જહેયં તુભે વદહ, જં નવરં દેવાણુપ્પિયા ! અમ્માપિયરો
આપુચ્છામિ ' યાવત્ત યથૈતત્ત યૂયં વદથ, તથૈવૈતત્ત વર્તેતે, કિન્તુ હે દેવાણુપ્પિયા !

પ્રકાર કહા-‘ સદ્દહામિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવયણં, પત્તિયામિ ણં મંતે !
નિગ્ગંથં પાવયણં રોએમિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવયણં, અબ્હુટ્ટેમિ ણં મંતે !
નિગ્ગંથં પાવયણં ' હે મદન્ત ! મੈં હસ નિર્ગન્થ પ્રવચનકી શ્રદ્ધા કરતા
હું, હે મદન્ત ! મੈં હસ નિર્ગન્થ પ્રવચનકી પ્રતીતિ કરતા હું. હે મદન્ત !
મੈં હસ નિર્ગન્થ-પ્રવચનકો ચાહતા હૂ, હે મદન્ત ! મੈં હસ નિર્ગન્થ પ્રવ-
ચનકો અપને જીવનમેં ઉતારના ચાહતા હું । ‘ એવમેયં મંતે ! તહમેયં
મંતે ! અવિતહમેયં મંતે ! અસંદિદ્ધમેયં મંતે ! ' હે મદન્ત ! જૈસા આપ
કહતે હૈ, વહ નિર્ગન્થ પ્રવચન એસાહી હૈ, વૈસાહી હૈ, હે મદન્ત ! યહ
નિર્ગન્થ પ્રવચન સર્વથા સત્યહી હૈ, હે મદન્ત ! યહ નિર્ગન્થ પ્રવચન
સંદેહાદિ દોષોંસે વિલકુલ રહિતહૈ । ‘ જાવ સે જહેયં તુભે વદહ ’ યાવત્ત
જૈસા આપને હસે કહા હૈ । હે મદન્ત ! યહ વૈસાહી હૈ-કિન્તુ હે દેવા-
ણુપ્રિય ! ‘ અમ્માપિયરો આપુચ્છામિ ’ મૈં અપને માતાપિતાકી આજ્ઞા

“ સદ્દહામિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવયણં, પત્તિયામિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવ-
યણ, રોએમિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવયણં, અબ્હુટ્ટેમિ ણં મંતે ! નિગ્ગંથં પાવયણં ”
હે ભદન્ત ! આ નિર્ગંથ પ્રવચન પ્રત્યે મને શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થઈ છે, હે ભદન્ત !
આ નિર્ગંથ પ્રવચન સત્ય હોવાની મને પ્રતીતિ થઈ ગઈ છે, હે ભદન્ત !
આ નિર્ગંથ પ્રવચન મને ગમે છે, હે ભદન્ત ! આ નિર્ગંથ પ્રવચનને હું
મારા જીવનમાં ઉતારવા માગું છું. “ એવમેયં મંતે ! તહમેયં મંતે ! અવિતહમેય
મંતે ! અસંદિધમેયં મંતે ! આપે કહ્યું તે સત્ય છે. હે ભદન્ત ! આપના દ્વારા
જે અર્થનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે તે સર્વથા-સત્ય જ છે હે ભદન્ત !
આ નિર્ગંથ પ્રવચન સર્વથા સત્ય છે. હે ભદન્ત ! આ નિર્ગંથ પ્રવચન સંદે-
હાદિ દોષોથી રહિત છે. ”

“ જાવ સે જહેયં તુભે વદહ ” હે ભદન્ત ! આપે જે પ્રભાણે કહ્યું,
એવું જ તે છે. પરન્તુ હે દેવાણુપ્રિય ! “ અમ્માપિયરો આપુચ્છામિ ” હું મારા

યત્ નવરં વિશેષસ્તુ માતાપિતરૌ આપૃચ્છામિ-માતાપિત્રોરાજ્ઞાં ગૃહ્ણામિ તથાચ
 યદ્યપિ ભવદુક્તં સર્વં સત્યમેવાસ્તિ તથાપિ માતાપિત્રોરાજ્ઞાગ્રહણમાવશ્યકં ભવતિ
 ' તદ્દેવં અહં દેવાણુષ્પિયાણં અંતિદે મુણ્ડે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વ-
 યામિ ' તતઃસ્વલ્લ માતાપિત્રોરાજ્ઞાગ્રહણાનન્તરમ્ અહં દેવાનુપ્રિયાણામન્તિકે-
 સમીપે મુણ્ડો ભૂત્વા અગારાત્ નિષ્ક્રમ્ય ગૃહાવાસાદિકં પરિત્યજ્ય અનગારિતાં
 પ્રવ્રજામિ, પ્રવ્રજ્યાં ગ્રહીષ્યામિ-ઇતિ ભાવઃ । ભગવાનાહ-‘અહાસુહં દેવાણુષ્પિયા ।
 મા પડિવંધં કરેહ ’ હે દેવાનુપ્રિયાઃ । યથાસુખં યથા તુભ્યં રોચતે તથા કુરુ કિન્તુ
 પ્રતિવન્ધં વિલમ્બ મા કુરુ ॥ સૂ. ૪ ॥

મૂલમ્—‘ તદ્દેવં જે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે સમણેણં ભગ-
 વયા મહાવીરેણં એવં વુત્તે સમાણે હદ્ધતુદ્ધે સમણં ભગવં મહા-
 વીરં તિસ્સુતો જાવ નમાંસિત્તા તમેવ ચાડગ્ઘંટં આસરહં દુરુ-
 હેહ, દુરુહિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવરિસ્સ અંતિયાઓ
 બહુમાલાઓ વેહાઓ પડિનિકલ્લમહ, પડિનિકલ્લમિત્તા સકો-
 રંટ જાવ ધરિજ્ઞમાણેણં મહયા મહચ્ચડગરજાવ પરિવિસલ્લે જે-
 ણેવ સ્વત્તિયકુંડગ્ગામે નયરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ, ઉવાગચ્છિત્તા

ચાહતા હું-અતઃ તને આજ્ઞા પ્રાપ્ત કર ‘અહં’ મેં ‘દેવાણુષ્પિયાણં
 અંતિદે મુણ્ડે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વયામિ’ આપ દેવાનુ
 પ્રિયકે પાસે મુહિત્ત હોકર અગારાવસ્થાસે અનગારાવસ્થા ધારણ કરુંગા
 ‘અહાસુહં દેવાણુષ્પિયા । મા પડિવંધં કરેહ ’ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી
 એસી વાત સુનકર પ્રભુને તમસે કહા-હે દેવાનુપ્રિય ! જેસા તુમ્હે રુચે
 વેસા કરો પરન્તુ વિલમ્બ મત કરો ॥સૂ.૪॥

માતાપિતાની આજ્ઞા લેવા ઇચ્છું છું. પ્રવ્રજ્યા અગીકાર કરવા માટે તેમની
 આજ્ઞા લઈને “ અહં દેવાણુષ્પિયાણં અંતિદે મુણ્ડે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં
 પવ્વયામિ ” આપ દેવાનુપ્રિયની પાસે મુહિત્ત થઈને (પ્રવ્રજ્યા લઈને) અગા-
 રાવસ્થા (ગૃહસ્થાવસ્થા) નો પરિત્યાગ કરીને હું અણગારાવસ્થા ધારણ કરીશ.
 “ અહાસુહં દેવાણુષ્પિયા મા પડિવંધં કરેહ ” ત્યારે મહાવીર પ્રભુએ તેને કહ્યું—
 હે દેવાનુપ્રિય ! તમને રુચે તેમ કરો, પણ આવા કામમાં વિલંબ કરવો
 નોંધ્યો નહીં ॥ ૪ ॥

खत्तियकूंडग्गामं नयरं मज्झं मज्झेणं जेणेव सए गिहे जहेव
 बाहिरिया उवट्ठाणसाला तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 तुरए निगिण्हइ, निगिण्हित्ता रहं ठवेइ, ठवेत्ता रहाओ पच्चो
 रुहइ, पच्चोरुहित्ता जेणेव आब्भितरिया उवट्ठाणसाला जेणेव
 अम्मापियरो तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता अम्मापियरो
 जएणं विजएणं वद्धावेइ, वद्धावेत्ता एवं वयासी- एवं खलु
 अम्मताओ ! मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मे
 निसंते, से वि य मे धम्मे, इच्छिए, पडिच्छिए, अभिरुइए । तए
 णं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो एवं वयासी- धम्मेसि
 णं तुमं जाया ? कयत्थेसि णं तुमं जाया ! कयपुत्तेसि तुमं
 जाया, कयलक्खणेसि णं तुमं जाया ! जं णं तुमे समणस्स
 भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मे निसंते सेविय धम्मे इच्छिए
 पडिच्छिए अभिरुइए । तए णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मा-
 पियरो दोच्चंपि एवं वयासी एवं खलु मए अम्मताओ ! समणस्स
 भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मे निसंते, जाव अभिरुइए, तए णं
 अहं अम्मताओ ! संसारभउविग्गे भीए जम्मजरामरणः णं
 तं इच्छामि णं अम्मताओ ! तुव्भेहिं अब्भणुत्ताए समाणे सम-
 णस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं मुंडे भवित्ता अगाराओ
 अणगारियं पव्वइत्तए । तए णं सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
 माया तं आणिट्ठं अकंतं अप्पियं अमणुत्तं अमणामं अस्सुय-
 पुवं गिरं सोच्चा, निसम्म, सेयागयरोमकूवपगलंतविळीणगत्ता

सोगभरपवेवियंगमंगी नितेया दीणविमणवयणा, करयलमलि-
 षव कमलमाला, तक्खणओलुग्गदुब्बलसरीरलावन्नसुन्न-
 निच्छायागयसिरीया पासिढिलभूसणपडंतखुणिणयसंचुन्निय
 धवलवल्लपपब्भट्टउत्तरिजा मुच्छावसणट्टचेयगुरूईसुकुमाल-
 विकिन्नकेसहत्था, परसुणियत्तवचंपगलया निवत्तमहेव इंद-
 लट्ठी त्रिमुक्कमंधिवंधणा, कोट्टिमतलंसि धमत्ति सवंगेहिं संनि-
 वडिया तएणं सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स मायाससंभ-
 मोयत्तियाए तुरियं कंचणभिगारमुहविणिग्गयसीयलविमल-
 जलधाराए परिसिंचमाणनिववियगायलट्ठी उक्खेवयतालियं-
 ट वीयणगजणियवाएणं सफुसिएणं अंतोउरपरिजणेणं आसा-
 सिया समाणी रोयमाणी कंदमाणी सोयमाणी विलवमाणी
 जमालिं खत्तियकुमारं एवं वयासो-तुमंसि णं जाया ! अम्हं
 एगे पुत्ते इट्ठे कंते, पिए, मणुत्ते, सणामे थेज्जे, वेसासिए,
 संमए, बहुमए, अणुमए, भंडकरंडगवमाणे रयणे रयणब्भूए
 जोविउमविए हिययानंदजणणे उंवरपुप्फमिव दुल्लभे सवण-
 याए, किमंग पुण पासणायाए ? तं णो खलु जाया ! अम्हे-
 इच्छामो तुब्भं चणमविप्पओगं, तं अच्छाहि ताव जाया ! जाव
 ताव अम्हे जीवामो, तओ पच्छा अम्हेहिं कालगएहिं समाणेहिं
 परिणयवए वड्डियकुलवंसतंतुकज्जंमि निरवयक्खे समणस्स
 भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता आगाराओ अण-
 गारियं पवइहिसि ॥ सू० ५ ॥

छाया—ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः श्रमणेन भगवता महावीरेण
 एवमुक्तः सन् हृष्टतुष्ट श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्वो यावत् नमस्यित्वा
 तमेव चातुर्घण्टम् अश्वरथम् आरोहति, आरुह्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अ-
 न्तिकात् बहुशालकात् चैत्यात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य सकोरण्ट यावत्
 ध्रियमाणेन महता भटचटकर यावत् परिक्षिप्तो यत्रैव क्षत्रियकुण्डग्रामं नगरं
 तत्रैव उपागच्छति, उपागम्य क्षत्रियकुण्डग्रामं नगरस्य मध्यमध्येन
 यत्रैव स्वकं गृहं यत्रैव बाह्या उपस्थानशाला तत्रैव उपागच्छति उपागत्य तुरगौ
 निगृह्णाति, निगृह्य रथं स्थापयति, स्थापयित्वा रथात् प्रत्यवरोहति, प्रत्यवरुह्य
 यत्रैव आभ्यन्तरिकी उपस्थानशाला यत्रैव मातापितरौ तत्रैव उपागच्छति, उपा-
 गत्य मातापितरौ जयेन विजयेन वर्द्धयति, वर्द्धयित्वा एवमवादीत्—एवं खलु हे
 अम्बतातौ ! मया श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके धर्मः निशमितः सोऽ-
 पि च मे धर्मः इच्छितः प्रतीच्छितः, अभिरुचितः । ततः खलु तं जमालिं क्षत्रिय-
 कुमारम् मातापितरौ एवम् अवादिष्टाम्—धन्योऽसि खलु त्वं जात ! कृतार्थोऽसि-
 खलु त्वं जात ! कृतपुण्योऽसि खलु त्वं जात ! कृतलक्षणोऽसि खलु त्वं जात ! यत्
 खलु त्वया श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके धर्मो निशमितः, सोऽपि धर्मः
 इच्छितः प्रतीच्छितः, अभिरुचितः । ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारो माता
 पितरौ द्वितीयमपि एवमवादीत्—एवं खलु मया अम्बतातौ ! श्रमणस्य भगवतो
 महावीरस्य अन्तिके धर्मो निशमितो यावत् अभिरुचितः, ततः खलु अहम् अम्ब-
 तातौ । संसारभयोद्विग्नः, भीतो जन्मजरामरणेभ्यः, तद् इच्छामि खलु अम्ब-
 तातौ । युवाभ्याम् अभ्यनुज्ञातः सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो
 भूत्वा, अगारात् अनगारितां प्रव्रजिनुम् । ततः खलु सा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य
 माता ताम् अनिष्टाम् अक्रान्ताम् अप्रियाम्, अमनोज्ञाम्, अमनोऽमाम् अश्रुतपूर्वाम्
 गिरं श्रुत्वा निगम्य स्वदागतरोमरूपप्रगल्भं विड्डीनगात्राशोकभरपत्रेपिताङ्गाङ्गी
 निस्तेजाः दीनविमनोवदना करतरुमर्दितेव कमलमान्धा तत्सणावरुणगदुर्वल्लशरीर-
 लावण्यशून्यनिद्राया गतश्रीका, प्रगिथिलभूषणपतत् क्षुण्णसंचूर्णितधवलवलय-
 प्रभ्रष्टोत्तरीया, मूर्च्छावशनष्टचेतोर्गुर्वी सुकुमारविकीर्णकेशहस्ता परशुनिकृतेव
 चम्पकज्जना, निवृत्तमहेत्र इन्द्रयष्टिः, विमुक्तमन्धिवन्धना, कुट्टिमतले ' धम इति
 सर्वाङ्गैः संनिषतिता । ततः खलु सा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य माता ससंभ्रमाप-
 वर्चितया त्वरितं काञ्चनभृङ्गारमुखविनिर्गतगीतत्रिमलजलधारया परिपिच्य-
 माननिर्वापितगात्रयष्टिः । उन्मेषकतालवृन्तवीजनकननितवातेन सपृपता
 अन्तःपुरपरिजनेन आश्वासिता सती रुदती, क्रन्दती शोचन्ती विलपन्ती, जमालिं

ક્ષત્રિયકુમારમ્ એવમવાદીત્ ત્વમસિ खलु जात ! आवयोरेकः पुत्रः, इष्टः कान्तः, प्रियः, मनोज्ञः, मनोऽमः, स्थैर्यः, विश्वमित्रः, संमतः, बहुमतः, अनुमतः, भाण्ड-
करकण्डकसमानो रत्नम् रत्नभूतः, जीवितोत्सविकः, हृदयानन्दजननः, उदुम्बर-
पुष्पमिव दुर्लभः श्रमणतायै, किमङ्ग पुनर्दर्शनतायै, तन् नो खलु जात ! वयम्
इच्छाम स्मव क्षममपि विप्रयोगम्, तन् आस्व तावत् जात ! यावत् तावत् वयं
जीवामः, ततः पश्चात् अस्मासु कालगतेषु सत्सु परिणतवयाः वर्द्धितकुलवंशतन्तु-
कार्ये निरपेक्षः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो भूत्वा अगारात्
अनगारितां प्रव्रजिष्यसि ॥ सू० ५ ॥

टीકા—અથ જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય ભગવતઃ સમીપે દીક્ષાગ્રહણવક્ત-
વ્યતામાહ—‘તણે સે’ ઇત્યાદિ, ‘તણે’ સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે સમણેણ
ભગવયા મહાવીરેણ એવં વુત્તે સમાણે હઠ્ઠુવુટ્ટે સમણં ભગવં મહાવીરં તિક્ખુત્તો જાવ
નમંસિત્તા તમેવ ચાઉગ્ધંટં આસરહં દુરુહેહ’ તતઃ खलु सः जमालिः क्षत्रियकुमारः
श्रमणेन भगवता महावीरेण एवं पूर्वोक्तरीत्या उक्तः सन् हृष्टतृप्तोऽत्यन्त हर्षतोष सम-
न्वितः श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकुत्त्वो यावत्—आदक्षिणं कृत्वा प्रदक्षिणं वन्दते नम-

‘તણે સે જમાલી સ્વત્તિય કુમારે’ ઇત્યાદિ—

टीका—इस सूत्र द्वारा सूत्रकारने क्षत्रियकुमार जमालिकी भग-
वान्‌के समीप दीक्षा ग्रहण की वक्तव्यताका प्रतिपादन किया है—‘तणं
से जमाली स्वतत्तियकुमारे समणेणं भगवया महावीरेण एवं वुत्ते समाणे
हट्ठुवुट्ठे समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो जाव नमंसित्ता तमेव चाउ-
ग्घंटं आसरहं दुरुहेह’ श्रमण भगवान् महावीरने जब क्षत्रियकुमार
जमालीसे दीक्षा लेनेमें विलम्ब मत करो—ऐसा कहा—तब वह बहुत
हर्षित हुआ और आनंदित चित्त होकर उसने श्रमण भगवान् महा-
वीरको तीन बार प्रदक्षिणा पूर्वक—वन्दना की. नमस्कार किया. वन्दना

टीका—આ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી પ્રવ્રજ્યા દેવા
માટે તેના માતાપિતાની અનુમતિ કેવી રીતે મેળવે છે, તે વાત પ્રકટ કરી છે.
“તણે સે જમાલિ સ્વત્તિયકુમારે સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં એવં વુત્તે સમાણે
હઠ્ઠુવુટ્ટે સમણં ભગવં મહાવીરં તિક્ખુત્તો જાવ નમંસિત્તા તમેવ ચાઉગ્ધંટં આસરહં
દુરુહેહ” જ્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને કહ્યું કે દીક્ષા
દેવામાં વિલંબ કરશો નહીં, ત્યારે તેને ઘણો જ હર્ષ અને સંતોષ થયો.
તેણે પુલકિત હૃદયે ત્રણ વાર પ્રદક્ષિણાપૂર્વક શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા
કરી અને નમસ્કાર કર્યા. વંદણા નમસ્કાર કરીને તે જ્યાં પોતાનો ચાર

સ્યતિ, વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા તમેવ પૂર્વેક્તમેવ ચાતુર્ઘન્ટં ચતુર્ઘન્ટોપેતમ્ અશ્વરથમ્
આરોહતિ—‘ દુરુદિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ વહુસાલાઓ
ચેહ્યાઓ પહિનિક્ખમહ ’ અશ્વરથમારુહ્ય શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિ-
કાત્ વહુશાલકાત્ ચૈત્યાત્-ઉદ્યાનાત્ પ્રતિનિષ્ક્રામતિ નિર્ગચ્છતિ ‘ પહિનિક્ખ-
મિત્તા સકોરંટજાવ ધરિજ્જમાણેણં મહ્યા મહચ્ચડગર જાવ પરિક્ખિત્તે જેણેવ
સ્વત્તિયકુંડગ્ગામે નયરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ ’ પ્રતિનિષ્ક્રમ્ય સકોરંટ યાવત્
કોરંટનામકપુણ્યમાલ્યદામ્ના સહિતેન ધ્રિયમાણેન છત્રેણ ઉપલક્ષિતો મહતા
બૃહતા ભટાનાં ચટકર યાવત્ પહકટ્ટન્દેન પરિક્ષિપ્તઃ પરિવેષ્ટિતો ‘યત્રૈવ’ ક્ષત્રિય
કુમારગ્રામં નગરં તત્રૈવોપાગચ્છતિ ‘ ઉવાગચ્છિત્તા સ્વત્તિયકુંડગ્ગામં નગરં મજ્ઞં
મજ્ઞેણં જેણેવ સપ્પ ગિહે જેણેવ વાહિરિયા ઉવટ્ટાણસાલા તેણેવ ઉવાગચ્છહ ’

નમસ્કાર કરકે ફિર उनके पाससे उस ओर आया कि जहाँ पर उसका
वह चार घंटोंवाला अश्वरथ रखा हुआ था. वहाँ आकर वह उस पर
सवार हो गया ‘ दुरुहित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियाओ
वहुसालाओ चेह्याओ पडिनिक्खमह ’ सवार होकर वह श्रमण भग-
वान महावीरके पाससे और उस बहुशालक वनसे चल दिया—‘ पडि-
निक्खमित्ता सकोरंट जाव धरिज्जमाणेणं मह्या जाव महचडगर परि-
क्खित्ते जेणेव स्वत्तियकुंडगामे नयरे तेणेव उवागच्छह ’ ज्योंही
वह अश्वरथ पर सवार हुआ कि छत्रधारियोंने उस पर कोरंट पुष्पकी
मालाओंसे विभूषित छत्र तान दिया. बड़े २ घोधा उसके पास आ
गये—इस तरह घोधा और महाघोधाओंके समूहसे घिरा हुआ होकर
वह क्षत्रियकुण्डग्रामकी ओर चल दिया, ‘ उवागच्छित्ता स्वत्तिय कुण्ड-
गामं नयरं मज्झं मज्झेणं जेणेव सप्प गिहे जेणेव वाहिरिया उवट्टाण-

धट्ठीवाળો રથ ઊભો હતો ત્યા ગયો ત્યાં જઈને તે રથમાં બેસી ગયો.

“ દુરુહિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ વહુસાલાઓ ચેહ્યાઓ
પહિનિક્ખમહ ” રથમાં સવાર થઈને તે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પાસેથી
તથા બહુશાલક ઉદ્યાનમાંથી રવાના થયો. “ પહિનિક્ખમિત્તા સકોરંટ જાવ
ધરિજ્જમાણેણં મહ્યા મહચ્ચડગર જાવ પરિક્ખિત્તે જેણેવ સ્વત્તિયકુંડગ્ગામે નયરે
તેણેવ ઉવાગચ્છહ ” રથમાં સવાર થતાની સાથે જ છત્રધારીઓએ તેના ઉપર
કોરંટ પુષ્પોની માલાઓથી સુદેખિત છત્ર ધારણ કર્યું અને મોટા મોટા
ચોદાઓ તેની પાસે તેની રક્ષા માટે ઉપસ્થિત થઈ ગયા. આ રીતે ચોદાઓ
અને સુલોના સમૂહથી ઘેરાયેલા તે ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નગર તરફ આગળ વધ્યો.

“ ઉવાગચ્છિત્તા સ્વત્તિયકુંડગામં નયરં મજ્ઞં મજ્ઞેણં જેણેવ સપ્પ ગિહે

ઉપાગત્ય ક્ષત્રિયકુળગ્રામસ્ય નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન મધ્યમાગેન યત્રૈવ સ્વસ્ય ગૃહં યત્રૈવ વાહ્યા ઉપસ્થાનશાલા તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ' ઉવાગચ્છિતા તુરણ નિગિ-
 ણ્હહ, નિગિણ્હિતા રહં ઠવેહ, ઠવેત્તા, રહાઓ પચ્ચોરુહહ ' ઉપાગત્ય તુરંગં નિગૃ-
 હ્ણાતિ-અવરુણદ્ધિ, નિગૃહ્ય રથં સ્થાપયતિ સ્થાપયિત્વા, રથાત્ પ્રત્યવગોદ્દતિ, અવતરતિ
 ' પચ્ચોરુહિતા જેણેવ અઙ્ગિમતરિયા ઉવટ્ઠાણમાલા, જેણેવ અમ્માપિયરો તેણેવ
 ઉવાગચ્છહ ' પ્રત્યવરુહ્ય-સમવત્તીર્ય યત્રૈવ આભ્યન્તરિકી ઉપસ્થાનશાલા યત્રૈવ
 અમ્માપિતરૌ વત્તેતેસ્મ તત્રૈવ ઉપાગચ્છતિ, 'ઉવાગચ્છિતા, અમ્માપિયરો જણં
 વિજણં વદ્ધાવેહ, વદ્ધાવેત્તા एवं વયાસી '-ઉપાગત્ય અમ્માપિતરૌ જયેન વિજ-
 યેન જયવિજયસૂચકશબ્દેન વર્દ્ધયતિ, વર્દ્ધયિત્વા एवं વક્ષ્યમાણરીત્યા અવાદીત્
 ' एवं खलु अम्मताओ ! मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मे निसंते ' हे

સાલા તેણેવ ઉવાગચ્છહ' ચલતે ૨ વહ ક્ષત્રિય કુળગ્રામનગરકે ધીર્ચો-
 ધીચસે હોકર નિકલા ઔર જર્હા પર અપના ઘર एवं વાહ્ય ઉપસ્થાન
 શાલા-બૈઠક થી વર્હાં પર આયા. ' ઉવાગચ્છિતા તુરણ નિગિણ્હહ, નિગિ-
 હ્ણિતા રહં ઠવેહ, ઠવેત્તા રહાઓ પચ્ચોરુહહ ' વર્હાં આતેહી ડસને ઘોડોકો
 રુકવા દિયા, ઘોડોકે રુકતેહી રથ યહા હો ગયા, રથકે યહા હોતેહી
 વહ રથસે નીચે ડતરા 'પચ્ચોરુહિતા જેણેવ અઙ્ગિમતરિયા ઉવટ્ઠાણસાલા
 જેણેવ અમ્માપિયરો તેણેવ ઉવાગચ્છહ-ઉવાગચ્છિતા અમ્માપિયરો જણં
 વિજણં વદ્ધાવેહ ' નીચે ડતરતેહી વહ મીતરી ઉપસ્થાન શાલામેં યાકર
 અપને માતાપિતાકે પાસ પહુંચા, વર્હાં યાકર ડસને માતાપિતાકો જય
 વિજય શબ્દોંકા ડચ્ચારણ કરતે હુણ વધાણ ' વદ્ધાવેત્તા एवं વયાસી '
 વધાનેકે વાદ ફિર ડસને ડનસે ંસા કહા-' एवं खलु अम्मताओ !

જેણેવ વાહિરિયા ઉવટ્ઠાણસાલા તેણેવ ઉવાગચ્છહ " આ રીતે ચાલતાં ચાલતાં
 તેના રથ ક્ષત્રિયકુળગ્રામ નગરની બહાર મધ્યના માર્ગેથી પસાર થઈને, જ્યાં
 તેનું ઘર હતું, અને ઘરની બહાર જ્યાં ઉપસ્થાનશાલા હતી, ત્યાં આવી પહોંચ્યો.
 " ઉવાગચ્છિતા તુરણ નિગિણ્હહ, નિગિણ્હિતા રહં ઠવેહ ઠવેત્તા રહાઓ પચ્ચોરુહહ "
 ત્યાં આવીને તેણે ઘોડાને થંભાવી દીધા, ઘોડાએ થંભતા રથ ઊભો રહી
 ગયો. રથ ઊભો રહેતાં જ તે તેમાંથી નીચે ડતર્યો. પચ્ચોરુહિતા જેણેવ અઙ્ગિ-
 મતરિયા ઉવટ્ઠાણસાલા, જેણેવ અમ્માપિયરો તેણેવ ઉવાગચ્છહ " રથમાંથી નીચે
 ડતરીને તે ઘરની અંદરના બેઠક ખાનામાં જ્યાં તેના માતાપિતા હતાં, ત્યાં
 ગયો. " ઉવાગચ્છિતા અમ્માપિયરો જણં વિજણં વદ્ધાવેહ " ત્યાં આવીને તેણે
 " જય હો, વિજય હો " એવાં શબ્દોનું ઉચ્ચારણ કરીને માતાપિતાને
 વધાવ્યાં, " વદ્ધાવેત્તા एवं वयासी " વધાવીને તેણે તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું—

અમ્વતાતૌ ! એવં ચલુ વક્ષ્યમાણરીત્યા મયા શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે સમીપે ધર્મે નિશ્ચિતઃ શ્રુતઃ, ' સે વિ ય મે ધમ્મે ઇચ્છિણ પઢિચ્છિણ અભિરુહણ ' ' સોઽપિ ચ ધર્મે મમ ઇષ્ટઃ અભિલપિતઃ. પ્રતીષ્ઠ. અત્યન્તેષિત', અભિરુચતઃ રુચિવિષયો જાતઃ ' તણ્ણં તં જમાલિ ચંત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો એવં વયાસી ' તતઃ ચલુ તં જમાલિ ક્ષત્રિયકુમારમ્ અમ્માપિતરો એવ વક્ષ્યમાણરીત્યા-અવાદિ ણામ્-કથિતવન્તૌ ! ' ધન્નેસિ ણં તુમં જાયા ! કયત્થેણ તુમ જાયા ! કયપુન્નેસિ ણં તુમં જાયા ! કયલક્ષણેણ સિ તુમં જાયા ! ' હે જાત ! પુત્ર ત્વં ધન્યોઽસિ ચલુ હે જાત ! હે પુત્ર ! ત્વં કૃતાર્થોઽસિ-સમ્પાદિતસ્વપ્રયોજનોઽસિ, હે જાત ! હે પુત્ર ! ત્વં કૃતપુણ્યોઽસિ ચલુ ઉપાર્જિતપુણ્યોઽસિ, હે જાત ! હે પુત્ર ! ત્વં કૃત લક્ષણોઽસિ કૃતાનિ વિહિતાનિ તથા સાર્થકાનિ લક્ષણાનિ શરીરચિન્હાનિ યેન સ

મણ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મે નિસંતે ' હે માતા-પિતા ! મૈને શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરસે ધર્મકો શ્રવણ કિયા હૈ, ' સે વિ ય મે ધમ્મે ઇચ્છિણ પઢિચ્છિણ, અભિરુહણ ' વહ ધર્મ મુઝે ઇષ્ટ ઓર અત્યન્ત ઇષ્ટ હુઆ હૈ, તથા મેરી રુચિકા વિષય મી હુઆ હૈ, અર્થાત્ મૈં ઉસ ધર્મકો અપને જીવનમેં ઉતારનેકા અભિલાષી હો રહા હૂં ' તણ્ણં તં જમાલિ ચંત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો એવં વયાસી ' ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે હસ પ્રકારકે અભિપ્રાયકો જાનકર ઉસકે માતાપિતાને ઉસસે વયા કહા-સોહી પ્રકટ કિયા જાતા હૈ, ઉન્હોને કહા-' ધન્નેસિ ણ તુમં જાયા ! કયત્થેણ તુમં જાયા ! કયપુન્નેસિ ણં તુમં જાયા ! કયલક્ષણેણ તુમં જાયા ! ' હે વેદા ! તુમ ધન્ય હો, તુમને અપને પ્રયોજનકો પ્રાપ્ત કર લિયા હૈ, તુમને પુણ્યકો ઉપાર્જિત કિયા હૈ વેદા ! તુમને અપને શારીરિક

“ એવં ચલુ અમ્મતાઓ ! મણ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મે નિસંતે હે માતાપિતા ! મૈં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરની પાસેથી ધર્મ શ્રવણ કર્યો છે “ સે વિ ય મે ધમ્મે ઇચ્છિણ, પઢિચ્છિણ, અભિરુહણ ” તે ધર્મ મને ઇષ્ટ, અત્યન્ત ઇષ્ટ અને રુચિકર થયો છે એટલે કે તે ધર્મને હું મારા જીવનમાં ઉતારવા માથું છું. “ તણ્ણં તં જમાલિ ચંત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો એવં વયાસી ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને આ પ્રકારને આભિપ્રાય બહીને તેના માતાપિતાએ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું:—

“ ધન્નેસિ ણં તુમં જાયા ! કયત્થેણ તુમં જાયા ! કયપુન્નેસિ ણં તુમં જાયા ! કયલક્ષણેણ તુમં જાયા ! હે વેદા ! ધન્ય છે તને, તે તારા પ્રયોજનને પ્રાપ્ત કરી લીધું છે (તું કૃતાર્થ થયો છે), તે પુણ્યનું ઉપાર્જન કર્યું છે,

મગધિ, ' જળ્ણં તુમે સમણસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિએ ધમ્મે નિસંતે, સે વિ ય ધમ્મે ઇચ્છિએ, પઢિચ્છિએ અભિરુહિએ ' યત્ત યસ્માત્કારણાત્ત્વલુ ત્વં શ્રમણસ્ય મગધતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે સમીપે ધર્મે નિશમિતઃ શ્રુતઃ, સોઽપિ ધર્મસ્તવ ઇષ્ટઃ, અભિ-
લપિતઃ, પ્રતીષ્ટઃ પુનઃ પુનરિષ્ટઃ, ભાવતો વા પ્રતિપન્નઃ, અભિરુચિતઃ રુચિ
વિષયો જાતઃ । ' તદ્દળ્ણં સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે અમ્માપિયરો દોઽચ્ચપિ એવં
વયાસી ' તતઃ સ્વલુ સ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ અમ્વાપિતરૌ દ્વિતીયમપિ વારમ્
એવં વક્ષ્યમાણરીત્યા અવાદીત્—' એવં સ્વલુ મદ્દ અમ્મતાઓ ! સમણસ્સ મગવઓ
મહાવીરસ્સ અંતિએ ધમ્મે નિસંતે જાવ અભિરુહિએ ' હે અમ્મતાતૌ ! હે માતઃ ! હે
પિતઃ ! એવં સ્વલુ પૂર્વોક્તરીત્યા મયા શ્રમણસ્ય મગધતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે
સમીપે ધર્મે નિશમિતઃ શ્રુતઃ, યાવત્ ઇષ્ટઃ, પ્રતીષ્ટઃ, અભિરુચિતઃ ' તદ્દળ્ણં અહં
અમ્મતાઓ ! સંસારમહાવિગ્ગે મીદ્દે જન્મજરામરણાણં, તં ઇચ્છામિ ણં અમ્મ-

સુચિહ્નોંકો સાર્થક કર લિયા હૈ । ' જળ્ણં તુમે સમણસ્સ મગવઓ મહા-
વીરસ્સ અંતિએ ધમ્મે નિસંતે, સે વિ ય ધમ્મે ઇચ્છિએ, પઢિચ્છિએ, અ-
ભિરુહિએ ' જો તુમને શ્રમણ મગધાન્ મહાવીરસે શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મકા
શ્રવણ કિયા ઓર વહ ધર્મ તુમ્હે' ઇષ્ટ હુઆ, અત્યન્ત ઇષ્ટ હુઆ, એવં
વહ તુમ્હારે દ્વારા અપને જીવનમેં ઉતારને યોગ્ય સમજા ગયા ' તદ્દળ્ણં સે
જમાલી સ્વત્તિયકુમારે અમ્માપિયરો દોઽચ્ચપિ એવં વયાસી ' વાદમેં ક્ષ-
ત્રિયકુમાર જમાલિને દુવારા મી માતાપિતાસે એસાહી કહા કિ ' એવં
સ્વલુ મદ્દ અમ્મતાઓ ! સમણસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિએ ધમ્મે
નિસંતે, જાવ અભિરુહિએ—તદ્દળ્ણં અહં અમ્મતાઓ સંસારમહાવિગ્ગે, મીદ્દે
જન્મજરા મરણાણં, તં ઇચ્છામિ ણં અમ્મતાઓ ! તુમ્હેહિં અવ્વમણુન્નાએ

તે તારા શારીરિક સુચિહ્નોને સાર્થક કર્યા છે. “ જળ્ણં તુમે સમણસ્સ મગવઓ
મહાવીરસ્સ અંતિએ ધમ્મે નિસંતે, સે વિ ય ધમ્મે ઇચ્છિએ, પઢિચ્છિએ, અભિરુહિએ ”
કારણ કે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પાસે જે શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મનું શ્રવણ
કર્યું છે, તે ધર્મ તને ઇષ્ટ લાગ્યો છે, અતિશય પ્રિય લાગ્યો છે અને રુચિ-
કર લાગવાથી જીવનમાં ઉતારવા યોગ્ય લાગ્યો છે.

“ તદ્દળ્ણં સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે અમ્માપિયરો દોઽચ્ચપિ એવં વયાસી ”
ત્યારબાદ તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીએ તેના માતાપિતાને બીજી વાર પણ એ જ
પ્રમાણે કહ્યું કે “ એવં સ્વલુ મદ્દ અમ્મતાઓ ! સમણસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્સ
અંતિએ ધમ્મે નિસંતે, જાવ અભિરુહિએ તદ્દળ્ણં અહં અમ્મતાઓ ! સંસારમહાવિગ્ગે,
મીદ્દે જન્મજરામરણાણં, તં ઇચ્છામિ ણં અમ્મતાઓ ! તુમ્હેહિં અવ્વમણુન્નાએ સમાણે

તાઓ ! તુમેહિં અમ્બણુનાએ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિએ મુઢે
ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વહ્સત્તે ' હે અમ્વતાતા ! તતઃસ્વલુ તદનન્ત (મ્ અહં
સંસારમયોદ્વિગ્નઃ—સંસારમીતિવ્યાકુલઃ જન્મજરામરણેભ્યો મીતોઽસ્મિ, તત્
તસ્માત્ કારણાત્ ઇચ્છામિ અભિવાઙ્છામિ સ્વલુ હે અમ્વતાતૌ ! યુષ્માભિઃ અભ્ય-
નુજ્ઞાતઃ સન્ શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે મુંડો મુણિડતો ભૂત્વા અગારાત્
ગૃહાત્ નિર્ગત્ય—ગૃહાદિકં પરિત્યજ્ય અનગારિકતાં મવ્રજ્યાં ગ્રહીતુમિચ્છામિ '
ઇતિ પૂર્વેણાન્વયઃ । ' તણ્ણં સા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ માયા તં અણિદ્દં
અકંતં અપ્પિયં અમણુન્નં અમણામં અસ્સુયપુવ્વં સોચ્ચા. નિસમ્મ સેયાગયરોમ
કૂવપગલંતવિલીણગત્તા ' તતઃસ્વલુ સા જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારય માતા તાં જમાલિ-

સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિએ મુંડે ભવિત્તા અગા-
રાઓ અણગારિયં પવ્વહ્સત્તે ' હે માતાપિતા ! મૈંને શ્રમણ ભગવાન્ મહા-
વીરકે પાસ ધર્મકા શ્રવણ ક્રિયા હૈ, વહ ધર્મ મુજે ઇષ્ટ (અમિલપિતે)
ઔર વિશેષ રૂપમેં ઇષ્ટ (અમિલપિત) હુઆ હૈ, અતઃ મૈં ચાહતા હૂં કિ
મૈં ઉસે અપને જીવનમેં ઉતારુ—ક્યૌંકિ મૈં અવ સંસારકે ભયસે વ્યાકુલ
હો ચુકા હૂં । અતઃ જન્મ, જરા ઔર મરણસે વ્રસ્ત હુઆ મૈં હે માતા-
પિતા ! યહ ચાહતા હૂં કિ આપસે આજ્ઞા પ્રાપ્ત કર શ્રમણ ભગવાન્કે
પાસ હસ ગૃહસ્થાવસ્થાકા પરિત્યાગ કરકે સંયમ ધારણ કર લૂં । ' તણ્ણં
સા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ માયા તં અણિદ્દં. અકંતં, અપ્પિયં, અ-
મણુન્નં, અમણામં, અસ્સુયપુવ્વં ગિર સોચ્ચા, નિસમ્મ, સેયાગયરોમ
કૂવ પગલંતવિલીણગત્તા ' હસ પ્રકારસે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી માતાને

સમણસ્સ ભગવઆ મહાવીરસ્સ અંતિએ મુંડે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વહ્સત્તે "
હે માતાપિતા ! મે શ્રવણ ભગવાન મહાવીરની સમીપે ધર્મનુ શ્રવણ કર્યું
છે. તે ધર્મ મને ઇષ્ટ (અમિલપિત) અને અતિશય ઇષ્ટ તથા રુચિકર લાગ્યો
છે. તેથી હું તેને જીવનમાં ઉતારવા માણું છું હું સંસારના ભયથી વ્યાકુળ
થઈ ગયો છું. જન્મ, જરા અને મરણના દુઃખોથી ઉદ્વિગ્ન થયેલો હું આપની
આજ્ઞા લઈને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની સમીપે દીક્ષા અંગીકાર કરીને ગૃહ
સ્થાવસ્થાનો ત્યાગ કરીને અણગારાવસ્થા ધારણ કરવા માણુ છું ' તણ્ણં
સા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ માયા તં અણિદ્દં, અકંતં, અપ્પિયં, અમણુન્નં,
અમણામં, અસ્સુયપુવ્વં, ગિરં સોચ્ચા, નિસમ્મ, સેયાગયરોમકૂવપગલંતવિલીણગત્તા "
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની માતાએ વચાદે પોતાના પુત્રની તે અનિષ્ટ, અશાન્ત,

પ્રોક્તામ્ અનિષ્ટામ્-અવાઙ્મિતામ્, અકાન્તામ્-અકમનીયામ્-અપ્રિયામ્, મનસોઽ-
પ્રીતિકરીમ્ અમનોજ્ઞામ્-નમનસા જ્ઞાયતે સુન્દરતયેતિ અમનોજ્ઞાતામ્ અમઙ્જુઝામિ-
ત્યર્થઃ અમનોઽપામ્, ન મનસા અમ્યતે ગમ્યતે પુનઃ પુનઃ સંસ્મરણેનેતિ અમનોઽપા,
તામ્-મનઃપ્રતિકૂળામિત્યર્થઃ અશ્રુતપૂર્વામ્-પૂર્વે કદાચિદપિ ન શ્રુતામ્ एतादृशीं
ગિરં વાચં શ્રુત્વા નિશમ્ય સ્વેદાગતરોમરૂપપ્રગલ્ભવિઙ્ગીનાગત્રા ' સ્વેદેન આગતેન
રોમકૂપેભ્યો નિર્ગતેન પ્રગલ્ભન્તિ-ક્ષરન્તિ વિઙ્ગીનાનિ ચ વિલગ્નનાનિ-આર્દ્રીભૂતાનિ
ગાત્રાણિ શરીરાવયવાનિ યસ્યાઃ સા તથા, સોગમરપવેવિયંગમગી નિત્તેયા, દીણ-
વિમળવયળા ' શોકમરપવેવિતાઙ્ગાઙ્ગી શોકમરેણ પ્રવેપિતં પ્રકમ્પિતમઙ્ગમઙ્ગં યસ્યાઃ
સા તથા નિસ્તેજાઃ પ્રમારહિતાઃ, દીનવિમનો વદના, દીનસ્યેવ વિમનસઃ इव वदनं
મુખં યસ્યાઃ સા તથા ' કારયલ્ભલિયન્ત્વ કમલમાલા ' કરતલમર્દિતા કમલમાલેવ

ઘ્યોંહી અપને પુત્રકી ઉસ અનિષ્ટ, અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોજ્ઞ ઓર અ-
મનોમ અશ્રુતપૂર્વ ઉસ વાણીકો સુના ઓર ઉસ પર વિચાર ક્રિયા કિ
તુરતહી ઉસકા સારા શરીર પસીનેસે તર હો ગયા, વહ ઉસકી વાણી
ઉસે અનિષ્ટ હસલિયે કહી ગઈ હૈ, કિ વહ એસી ઉસકી વાણીકો સુનના
પસંદ નહીં કરતી થી પસન્દ નહીં હોનેકે કારણહી વહ ઉસે અકાન્ત-
મહી એવં અપ્રિય પ્રતીત હુઈ-મનકો પ્રિય નહીં લગી હસીલિયે વહ ઉસે
સુન્દરરૂપસે જચી નહીં, મનકે પ્રતિકૂલ પડી ! અપને વેટેકે મુખસે હસકે
પહિલે ઉસને કમી મી એમી વાત નહીં સુની થી, અન્તઃ વહ ઉસે અશ્રુત
પૂર્વ લગી. 'સોગમરપવેવિયંગ મગી નિત્તેયા, દીણવિમળવયળા' ઉસકા
હરેક અઙ્ગ શોકકી પ્રબલતાસે કંપ ઉઠા, શરીર ઉસકા નિસ્તેજ હો
ગયા-અપની સ્વાભાવિક પ્રભાસે રહિત હો ગયા-દીનકે જૈસા ઉસકા

અપ્રિય, અમનોજ્ઞ, અને અમનોમ તથા અશ્રુપૂર્વ વાણી સાંભળી અને તેના
ઉપર વિચાર કર્યો, ત્યારે તેનું આખું શરીર પરસેવાથી તરબોળ થઈ ગયું.
જમાલીની વાણી તેને અનિષ્ટ લાગવાનું કારણ એ છે કે તેને પોતાનો એકનો
એક પુત્ર દીક્ષા લે એ વાત ગમતી ન હતી પસંદ નહી પડવાને કારણે જ
તે વાત તેને અકાન્ત અને અપ્રિય લાગી એ વાત તેના મનને નહીં રુચવાને
કારણે તેને અમનોજ્ઞ પડી છે. પોતાના પુત્રના મુખથી આ પ્રકારની વાત તેણે
પહેલાં કદી સાંભળી ન હતી, તેથી તે વાતને અશ્રુતપૂર્વ કહી છે. “ સોગમર
પવેવિયંગમગી નિત્તેયા, દીણવિમળવયળા ” તેનું પ્રત્યેક અંગ શોકની પ્રબ-
ળતાને લીધે કંપી ઉઠ્યું, તેનું શરીર નિસ્તેજ (સ્વાભાવિક પ્રભાથી રહિત.)

મલિનીભૂતા-શોભારહિતા ' તક્ષણ ઓલુગ્ગદુલ્લસરીરલાવન્નમુન્નનિચ્છા-
યાગયસિરીયા ' તત્ક્ષણાવરુણદુર્બલશરીરલાવણ્યશૂન્યનિચ્છાયાગતશ્રી - તત્ક્ષણમેવ
' પ્રવ્રજામીતિ-' વચનશ્રવણક્ષણેવ અવરુણં મ્હાનં, દુર્બલ ચ શરીરં યસ્યાઃ
સા તથા, લાવણ્યેન શૂન્યા લાવણ્યશૂન્યા, નિષ્ઠાયા-નિષ્પ્રમા, ગતશ્રીકા નિશોભા,
' પસિદિલભૂષણપટંત્સ્તુણિયસંચુણિયધવલવલયપવ્મદ્વુત્તરિજ્જા ' પ્રશિ
થિલભૂષણપત્તક્ષુણસચૂર્ણિતધવલવલયપ્રપ્રપ્તોત્તરીયા, પ્રશિથિલાનિ દુર્બલ-
ત્વાત્ શૈથિલ્ય પ્રાપ્તાનિ ભૂષણાનિ યસ્યાઃ સા તથા, પતન્તિ કૃશીભૂતવદ્વત્વાત્
વિગલન્તિ, ક્ષુણ્ણાનિ ભૂમિપતનાત્ પ્રદેશાન્તરેષુ નમિતાનિ સંચૂર્ણિતાનિ ભગ્નાનિ
ચ કાનિચિદ્ધવલવલયાનિ તથાવિધકટકાનિ યસ્યાઃ સા તથા, પ્રપ્રપ્ત વ્યાકુલ

મુખે ઉસ સમયે લગને લગા ' કરયલ મલિયવ્વ કમલમાલા ' કરતલસે
મર્દિતકી ગઈ કમલમાલાકે જૈસી વહ શોભાસે રહિત હો ગઈ ' તક્ષણ
ઓલુગ્ગ દુલ્લસરીરલાવન્નમુન્નનિચ્છાયાગયસિરીયા' મેં દીક્ષા લૂંગા.
હસ શબ્દકો સુનતેહી વહ શરીરસે મલિન ઓર દુર્બલ બન ગઈ લાવણ્ય
ઉસકા જાતા રહા, પ્રમા ઉસસે દૂર હો ગઈ, અતઃ વહ દેશ્વનેમેં શ્રી શોભા
રહિત લગને લગ ગઈ ' પસિદિલભૂષણ પટંત્સ્તુણિયસંચુણિય ધવલ
વલયપવ્મદ્વુત્તરિજ્જા ' દુર્બલ હો જાનેસે ઉસકે પહિરે હુએ આભૂષણ
શિથિલ (ઢીલે) હો ગયે, કિતનેક ઉસકે ધવલ વલય ઉસકે કૃશીભૂત
હો જાનેસે જમીન પર ગિર પડે, કિતનેક ગિરકર જો ગયે, કિતનેક
ગિર કર ટૂટ ફૂટ ગયે ઓઢે હુએ ઉત્તરીય વસ્ત્રકા અંચલ (ઓઢનેકા વસ્ત્ર)
ઉસકી વ્યાકુલતામેં નીચે ગિર પડા અર્થાત્ અરનવ્યસ્ત હો ગયા 'સુચ્છા

થઈ ગયું તેના મુખ પર દીનતા પ્રકટ થવા લાગી " કરયલમલિયવ્વ કમલ-
માલા " બંને હૃદયેનીની મક્કથી મસળી નાખેત્રી કમલમાલાની જેમ તે શોભા-
રહિત થઈ ગઈ " તક્ષણ ઓલુગ્ગદુલ્લસરીરલાવન્નમુન્નનિચ્છાયાગયસિરીયા "
" હું દીક્ષા લેવા માગું છું " આ શબ્દો સાંભળતા જ તેનું શરીર મલિન
અને દુર્બલ બની ગયું, તેનું લાવણ્ય અને પ્રમા નષ્ટ થઈ ગયા, તે કારણે
તે દેખવામાં શ્રીરહિત (કાન્તિરહિત) લાગવા માડી " પસિદિલભૂષણપટંત્
સ્તુણિયસંચુણિયધવલવલયપવ્મદ્વુત્તરિજ્જા " દુર્બલ થઈ જવાને લીધે
તેણે પકેરેલા આભૂષણો શિથિલ ટીલા પડવા લાગ્યા, તેનું શરીર કૃશ થઈ
જવાથી તેના કેટલાક વલય નીચે જમીન પર પડી ગયા, કેટલાક પડીને
ખોવાઈ ગયા, કેટલાક પડીને તૂટી ગયાં, તેણે એટલી ચોટાળી (ઉત્તરીય વસ્ત્ર)
નો અચલ તેની વ્યાકુલતાને લીધે નીચે રચી ગયો અને તે ઉત્તરીય અન્ન

त्वात् अधःपतितम् उत्तरीयं वज्राञ्चलं यस्याः सा तथा ' मुच्छावसगट्टचेतगुरुई
सुकुमालविकिन्नकेशहस्ता ' मूर्च्छावशनष्टचेतोगुर्वी, मूर्च्छावशात् नष्टे चेतमि
गुर्वी अलक्षुशरीरा या सा तथा, सुकुमारविकीर्णकेशहस्ता गुरुमारः स्वरूपेण,
विकीर्णो व्याकुलचित्ततया केशहस्तः केशपाशो यस्याः सा तथा, यद्वा-
सुकुमारा विकीर्णाः केशा हस्तौ च यस्याः सा तथा वा ' परसुणियत्तवचंपगलया
निव्वत्तमहेवइदलट्टी विमुक्कसंधिवंधणा' परशुनिकृत्ता परशुनाकुठारेण छिन्ना
चम्पकलता, इव, निवृत्तमहानिवृत्तोत्सवा इन्द्रध्वजिरिव इन्द्रध्वजेव विमुक्तसन्धि
बन्धना शिथिलसन्धिवन्धना ' कुट्टिमतलंसि धसत्ति, सव्वंगेहिं संनिवडिया '
कुट्टिमतले पाषाणशिलादिभिः संबद्धभूमितले धसइति शब्देन सर्वाङ्गैः सन्नि-
पतिता । 'तए णं सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स माया ' ततः खलु सा जमालेः
क्षत्रियकुमारस्य माता, ' ससंभमीयत्तिचारा तुरियकंचणभिगारमुहविणिग्गय-
सीयलविमलजलधाराए परिसिंचमाणनिव्ववियगायलट्टी ' ससंभमापवर्तितया-

वसणट्टचेतगुरुई, सुकुमालविकिन्नकेशहस्ता ' भूर्च्छाके आनेसे उसकी
चेतना नष्ट हो गई, अतः उसके शरीरमें भारीपन अधिक हो गया,
उसका सुकुमार केशपाश बिखर गया, अथवा उसके सुकुमार केश
और हाथ ढीले पड़ गये ' परसुणियनव्व चंपगलया, निव्वत्तमहेव
इंदलट्टी विमुक्कसंधिवंधणा ' अतः वह परशुसे काटी गई चंपकलताके
समान और महोत्सवके समान हो जाने पर इन्द्रध्वजके समान शिथिल
सन्धि बन्धनवाली हो गई और ऐसी दशामें वह ' कुट्टिमनले ' पाषाण
शिला निर्मित जमीन पर-पक्के फरश पर समस्त अङ्गोंसे " धस " से
गिर पड़ी ' तएणं सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स माया ससंभमीयत्ति
चारा तुरियकंचणभिगारमुहविणिग्गयसलिलविमलजलधाराए

व्यस्त थई गयुं. " मुच्छावसणट्टचेतगु इ, सुकुमालविकिन्नकेशहस्ता " भूर्छा
आवी जवाथी ते चैतन्य शुभावी भेडी, तेथी तेनुं शरीर अधिक भारे लागवा
भांडयुं, तेना सुकुमार केशपाश बिभ्रशई गये। अथवा तेनी सुकुमार कटि अने
हाथ ढीला पडी गयां " परसुणियत्तवचंपगलया, निव्वत्तमहेव इंदलट्टी
विमुक्कसंधिवंधणा " तेथी ते कुडाडीथी आपवाभां आवेली चंपकलताना जेवी
अने भडोत्सव पूरा थया भाइ धन्द्रध्वजनी समान शिथिल सन्धिबन्धनवाणी
थईगई जेवी हालतभां ते " कुट्टिमनले " इरसणधी पर-पाषाणु शिला निर्मित
लोयतजिया पर " धस " ' धडीम ' जेवा अवाज साथे पडी गई

" तएणं सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स माया ससंभमीयत्तिचारा तुरिय
कंचणभिगारमुहविणिग्गयसलिलविमलजलधाराए परिसिंचमाणनिव्ववियगायलट्टी "

ससम्भ्रमक्षिततया त्वरितं शीघ्रं काञ्चनभृङ्गारमुखविनिर्गतशीतलविमलजलधारया परिपिच्यमाननिर्वापितगात्रयष्टिः काञ्चनभृङ्गारमुखविनिर्गता सुवर्णमय 'झारी' पदवाच्यजलपात्रविशेषाग्रभागनिपतिता या शीतलविमलजलधारा तया परिपिच्यमाना निर्वापिता च स्वस्थीकृता गात्रयष्टिर्यस्याः सा तथा ' उक्खेवयता-ल्लिंयंटवीयणमजणियवाएणं सफुसिएणं अन्तेउरपरिजणेणं आसासिया समानी ' उत्क्षेपकतालवृन्तशीजनकजनितवातेन-उत्क्षेपको वंशदलादिप्रयो मुष्टिग्राह्यदण्ड-मध्यभागः व्यजनविशेषः तालवृन्तं तालाभिधानवृक्षपत्रवृन्तं, व्यजनकं वंशादि-मयमेवान्तर्ग्राह्यदण्डम् एतैर्जनितो यो वातः स तथा तेन संपृषता सोदकचिन्दुना आ-श्वासिता चैतन्यमापादिता सती ' रोयमाणी, कंदमाणी, रोयमाणी, विलवमाणी, जमालि खत्तियकुमार एवं वयासी ' रुदती-अश्रु विगुञ्जन्ती, क्रन्दन्ती-उच्चैः परिसिञ्चमाणनिव्ववियगायलट्ठी ' उसके गिरतेही उम्मेके अन्तःपुरके परिचारक जन सब घबड़ा गये उन्होंने बहुतही जल्दी घबराहटके साथ उसके शरीरको सुवर्णकी पनी हुई झारीके मुखसे निर्गत जलकी धारा ओंसे सिंचित किया, इससे वह स्वस्थ हो गई, बादमें उन्होंने उस पर ' उक्खेक्क० ' उत्क्षेपकसे-मुष्टि ग्राह्य दण्ड मध्य भागवाले बांसकी पंचोंके बने हुए पंखेसे, तालवृन्त-ताड़वृक्षके पत्तेके बने हुए पंखोंसे, अन्तर्ग्राह्य दण्डवाले बांस आदिके बने हुए पंखेसे, उन पर पहिले जलके छीटे डालकर हवाकी, इससे वह हवा शीतल होकर उसे लगी इससे वह आश्वसित हुई-सचेत हुई, परन्तु रुचेन होतेही वह ' रोय-माणी, कंदमाणी, रोयमाणी, विलवमाणी जमालि खत्तियकुमार एवं वयासी ' एकदम रोने लगी, आक्रन्दन करने लगी-ओर शोकमें डूब गई, विलाप करने लगी, अश्रु बहाते हुए रोना इसका नाम रोदन है,

तेना पडी जवाने करछे अत पुरना परिचारके गलराध गया तेमछे तुरत-ज सुवर्णनिर्मित आरीना भुभमांधी नीकणतु शीतल निर्भण पाणी तेना शरीर उपर छाटयु, तेम करवाधी ते कथं स्वस्थ थरं त्थारभाड तेमछे " उक्खेक्क " पाणी छांटेला उत्क्षेपकधी-वासनी पट्टीओमाधी बनावेला पआधी. ताडवृक्षना पानमांधी बनावेला पआधी अने अश्रूरीना पआधी तेने पवन नाज्ये आ शीतल हुवा मणवाधी तेनी भूर्छा वर्णी-ते बानमा आवी जडं पण्णु बानमा आवतानी शब्दे ज ते " रोयमाणी, कंदमाणी रोयमाणी विलवमाणी जमालि खत्तियकुमार एवं वयासी " रुदती रुदती आड-रुदती रुदती, रोड करती करती, अने विलाप रुदती करती तेना पुत्र जमादीने आ प्रनाते

રુદતી, શોચન્તી—અરમાકં નિરાધારાણાં કિં મચિવ્યતીતિ મનસા ગોકં કુર્વન્તી
વિલપન્તી હા પુત્ર ! હા કુલદીપક ! इत्यादिशब्दैः विलापं कुर्वन्ती जमालि
क्षत्रियकुमारस् एव वक्ष्यमाणप्रकारेण अयादीत्—‘ तुमं सि णं जाया ’ अम्हं एगे
पुत्ते, इहे, कंते, पिए, मणुन्ने, मणामे, थेज्जे, वेसासिए, संमए, बहुमए, अणु-
मए ’ हे जात ! हे पुत्र ! त्वङ्खलु अस्माकम् एकः पुत्र , उष्टः अभिलपितः
सकलजनमनोरथपूरकत्वात्, कान्तः—कमनीयः सर्वसहायकत्वात् प्रियः प्रीति-
जनकः सर्वोपकारपरायणतया प्रमोदोत्पादनात्—मनोज्ञः मनस आनन्दकारको
मञ्जुलइत्यर्थः हितकारित्वात्, मनोऽमः मनसा अम्यते—प्राप्यते इति मनोऽमः

और जोर २ खे रोना इसका नाम आक्रन्दन है । हम निराधारोंका क्या होगा इस प्रकार मनमें विचार कर भीतरमें जो अन्तर्दाह होता है, उसका नाम शोक है, हा पुत्र ! हा कुलदीपक ! इत्यादि शब्दोंको बोलते हुए गुणस्मरणपूर्वक जो रुदन किया जाता है—उसका नाम विलाप है । इस तरह रुदन करती हुई, आक्रन्दन करती हुई, शोक करती हुई और विलाप करती हुई वह क्षत्रियकुमार जमालिसे इस प्रकारसे कहने लगी. ‘ तुमंसि णं जाया अम्हं एगे पुत्ते, इहे, कंते, पिए, मणुन्ने, मणामे, थेज्जे, वेसासिए, संमए, बहुमए, अणुमए’ हे बेटा ! तुम हमारे एकही पुत्र हो इसलिये तुम हमें बहुत अधिक प्रिय हो, क्योंकि तुमसे सकल जनोंके मनोरथ पूरे होते हैं । सबके सहायक होनेसे तुम हमको बहुत अधिक कमनीय हो, सबके उपकार करनेमें परायण होनेसे हमें प्रमोदके उत्पादक हो—इससे तुम हमसे बहुत अधिक प्रीतिजनक हो,

કહેવા લાગી—(આંસૂ પાડીને ૨૩૫ તેનું નામ રુદન છે, જોર જોરથી ૨૩૬ તેનું નામ આકંદ છે ‘ અમારા જેવા નિરાધારોનું શું થશે ’ આ પ્રમાણે મનમાં વિચાર કરીને મનમાં જે અન્તર્દાહ થાય છે તેનું નામ શોક છે. “ હે પુત્ર, હે કુલદીપક, ” ઇત્યાદિ શબ્દો બોલતાં બોલતાં અને ગુણસ્મરણ-પૂર્વક જે રુદન થાય છે તેને વિલાપ કહે છે)

“ તુમં સિ ણં જાયા ! અમ્હં એગે પુત્તે, ઇહે, કંતે, પિએ, મણુન્ને, મણામે, થેજ્જે, વેસાસિએ, સંમએ, બહુમએ, અણુમએ ” હે બેટા ! તુ અમારો એકનો એક—ખાત ખોટનો પુત્ર છે, તું જ સમસ્ત કુટુંબીજનોના મનોરથ પૂર્ણ કરનારો હોવાથી અમને અતિશય પ્રિય છે. સૌનો સહાયક હોવાથી તુ અમને ઘણું જ કમનીય છે, તું સૌનો ઉપકારક હોવાથી તથા અમારા મનને પ્રમોદ કરાવનાર હોવાથી અમને અત્યંત પ્રીતિજનક છે, હિતકારી હોવાને લીધે તું

મનોઽનુકૂલ इत्यर्थः सकलजनमनोऽनुकूलाऽऽकृतिकत्वात् स्थैर्यः—स्थैर्यवान्, स्थै-
र्यगुणयोगात्, बहुमतो बहुजनमान्यः यद्वा बहुष्वपि कार्येषु मतः, अथवा बहु-
अतिशयतया मतो बहुमतः, अनुमतः सर्वानुकूलत्वेन मतोऽनुमतस्त्वमसि ‘भंडकर-
डगसमाणे रयणे रयणवभूए जविऊमविए हिययानदजणणे उवरपुष्फमिवदुल्लभे
सवणयाए, किमंगपुण पासणयाए ? ’ भाण्डकरण्डकसमानः—भाण्डकरण्डकम्
आभरणभाजनं तत्समान आदेयत्वात्, रत्नं बहुप्यजातो विनयादिगुणैरत्यन्तो-
त्कृष्टत्वात् रत्नमिवरत्नम्, रत्नभूतश्चिन्तारत्नादिमणिसदृशः, जीवितोत्सविकः
जीवितमुत्सूते प्रसूते इति जीवितोत्सवः स एवजीवितोत्सविकः, जीवितविषये वा

हितकारी होनेके कारण अनको आनन्द देनेवाले होनेसे तुम हमें मनोज्ञ
हो, तुम्हारी आकृति सकल जनोंके मनोऽनुकूल है, इससे तुम हमारे
मनोऽनुकूलहो, स्थैर्यगुणके योगसे तुम स्थैर्यवाले हो, बहुजनमान्य होनेसे
अथवा अनेक कार्योंमें भी तुम माने जाते हो इससे, अथवा अतिशय-
रूपसे तुम माने जाते हो इससे “मत” हो, तुम सबके अनुकूल रहतेहो
इस रूपसे तुम्हे सब जानतेहैं, इसलिये अनुमतहो, “भंडकरडगसमाणे,
रयणे, रयणवभूए, जविऊमविए, हिययानंदजणणे, उंवरपुष्फमिव दुल्लभे
सवणयाए, किमंग पुण पासणयाए (?) आभ रणका पात्र जैसे
आदेय (आदरणीय) होता है, उसी प्रकारसे तुम हमें आदरणीय हों,
विनयादि गुणों द्वारा बहुप्य जातिमें तुम अत्यन्त उत्कृष्ट हो इसलिये
रत्नके जैसे रत्न हो, चिन्तामणि रत्न आदि मणियोंके सदृश होनेसे
तुम रत्नभूत हो, जीवनमें तुम्हारे रहनेसेही उत्सव है, इस कारण

સૌને આનંદ દેનાર હોવાથી તું મનોજ્ઞ છે, તારૂં રૂપ અને વર્તન સૌને ગમે
તેણે હોવાથી તું સૌને માટે મનોઁકૂળ છે, સ્થિતતાના ગુણના યોગથી તું
સ્થૈર્યવાળો છે, ઘણાં લોકોના માનને પાત્ર હોવાથી અથવા અनेક લોકો અનેક
કાર્યોમા તારી મલાહને અનુસરતા હોવાથી તું સૌને માટે “ન મત” છે તું
સૌને અનુકૂળ રહે છે અને તો તારી વાત માને છે, તેથી તું ‘અનુમત’
છે, ‘ ભંડકરડગમमाणે, રયણે, રયણવભૂ, જવિઝમવિ, હિયયાનંદજગણે ઉવર
પુષ્પમિવ દુલ્લભે સવણયાए किमंगपुण पासणयाए ? ’ ધણેણાની પેટી સમાન તું
અમને વહાલો છે, વિનયાદિ ગુણો દ્વારા મહત્ત્વ ધરાવેલા તું અત્યન્ત ઉત્કૃષ્ટ
હોવાથી રત્નમમાન છે, ચિન્તામણિ રત્ન આદિ મણિઓના તુલ્ય હોવાથી
તું રત્નભૂત છે તારા જીવનનું અસ્તિત્વ અમને માટે ઉત્સવ નમાન છેવાથી
તું જીવિતોત્સવિક છે અથવા અનાદિ જીવન તને હાથમા છેવાથી તું

ઉત્સવઃ સ ઇવેતિ જીવિતોત્સવિકઃ ત્વયિ સત્યેવ જીવનોત્સવાત્ હૃદયાનન્દજનનો મનઃ
સમૃદ્ધિકારકઃ મનસઃ પ્રમોદજનકત્વાત્ ઉદુમ્બરપુષ્પમિવ ગૂલરપદવાચ્યવૃક્ષવિશેષ
પુષ્પમિવ શ્રવણતાયૈ શ્રોતુમપિ દુર્લભોઽસિ, કિમુત વક્તવ્યમ્, પુનઃ હે અજ્ઞ ! દર્શ-
નાતાયૈ દ્રષ્ટું દુર્લભોઽસીતિ તથાચ યસ્ય શ્રવણમપિ યદા દુર્લભં ભવતિ તદા તસ્ય
દર્શનં તુ સુતરામેવ દુર્લભમિતિ ભાવઃ, અત્ર ઉદુમ્બરપુષ્પસ્ય દુર્લભત્વાત્તેન તસ્યો-
પમા દત્તા । ‘ તં નો સ્વલુ જાયા ! અમ્હે ઇચ્છામો તુભં સ્વળમવિ વિપ્પઓગં, તં
અચ્છાહિ તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો, તઓ પચ્છા અમ્હેર્હિ કાલગર્હિ
સમાળેર્હિ પરિણયવયે વદ્વિયક્કુલવંસતંતુકજ્જમિ નિરવયક્કલે સમણસ્સ ભગવઓ
મહાવીરસ્સ અન્તિણ મુંઢે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વહિસિ ’ હે જાત !
હે પુત્ર ! તસ્માત્ કારણાત્ નો સ્વલુ વયમ્ ઇચ્છામસ્તત્ર ક્ષણતપિ વિમયોગં ચિરદ્ધમ્,
તથા ચાસ્માકં ક્ષણમાત્રમપિ તત્ર વિરહોઽસલ્લઃ પ્રત્સ્યાનાં જલવિરહઽવ તત્ તસ્માત્કાર-

તુમ જીવિતોત્સવિક હો અથવા હમારા જીવન તુમ્હારેહી હાથમેં હૈ,
ઇસલિયે ઓ તુમ જીવિતોત્સવિક હો, તુમ્હે દેખને પર હૃદયકો અપાર
આનન્દ મિલતા હૈ, ઇસલિયે તુમ હૃદયાનન્દજનક હો । ગૂલરકે પુષ્પકી
તરહ તુમ સુનનેમેં ઓ દુર્લભ હો તો ફિર તુમ્હારે દર્શનકી તો વાતહી
કયા કહની. યહાં ઉદુમ્બર પુષ્પકી ઉપમા ઉસકી દુર્લભતા હોનેસે દી
ગઈ હૈ । ‘ તં નો સ્વલુ જાયા ! અમ્હે ઇચ્છામો તુભં સ્વળમવિ વિપ્પ
ઓગં, તં અચ્છાહિ તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો, તઓ પચ્છા
અમ્હેર્હિ કાલગર્હિ સમાળેર્હિ પરિણયવયે વદ્વિયક્કુલવંસતંતુકજ્જમિ,
નિરવયક્કલે, સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અન્તિણ મુંઢે ભવિત્તા
અગારાઓ અણગારિયં પવ્વહિસિ ’ ઇસલિયે હે પુત્ર ! હમ તુમ્હારે
વિયોગકો એક ક્ષણ ઓ સહન નહીં કર સકતે હૈં । અતઃ જવતક હમ

જીવિતોત્સવિક છે તને જોતાં જ અમારા હૃદયમાં આનન્દ ઉત્પન્ન થાય છે,
તેથી તુ હૃદયાનન્દજનક છે ગૂલરના પુષ્પની જેમ તારા નામનું કે વચનોનું
શ્રવણ જ દુર્લભ થઈ ગયું છે, તો પછી તારા દર્શનની દુર્લભતાની તો વાતજ
શી કરવી ! (ઉદુમ્બર-ગૂલર પુષ્પ દુર્લભ હોવાથી અહીં તેની ઉપમાં આપ-
વામાં આવી છે.) ત નો સ્વલુ જાયા ! અમ્હે ઇચ્છામો તુભે સ્વળમવિ વિપ્પ
ઓગં, તં અચ્છાહિ તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો, તઓ પચ્છા અમ્હેર્હિ
કાલગર્હિ સમાળેર્હિ પરિણયવયે વદ્વિયક્કુલવંસતંતુકજ્જમિ, નિરવયક્કલે સમણસ્સ
ભગવઓ મહાવીરસ્સ અન્તિણ મુંઢે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિય પવ્વહિસિ ”
બેટા ! અમે એક ક્ષણનો પણ તારો વિયોગ સહન કરવાને અસમર્થ છીએ

णात् हे जात ! हे पुत्र ! आस्व तिष्ठ तावत् गृहस्थाश्रमे एव स्थितिं विधेहि तावत्
यावत् कालपर्यन्तं वयं जीवामः, ततः पश्चान् अस्मान्मु कालगतेषु मरणधर्मं
प्राप्तेषु सन्सु परिणतवयाः वृद्धावस्थास्यपन्नं वर्द्धितकुलवंशतन्तुकार्यं वर्द्धितः
पुत्रपौत्रादिभिर्वर्द्धिमुपागतः कुलवंशतन्तु कुञ्जल्लपो वंशः स एव तन्तुः दीर्घत्व
सादृश्यात् कुलवंशतन्तुकार्यं कृत्यं कुलवंशतन्तुकार्यं तस्मिन् निरपेक्षः गार्हस्थ्यस्य
सकलप्रयोजनमपेक्षारहितः सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके समीपे
मुण्डो भूत्वा अगारात् गृहात् निर्गत्य अनगारितां साधुतां प्रव्रजिष्यसि प्राप्स्यसि,
प्रव्रज्यां ग्रहीष्यसीत्यर्थः ॥सू० ५॥

मूलम्-तए णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापि-
यरो एवं वयासी-तहावि णं तं अम्माताओ ! जं णं तुब्भे
ममं एवं वदह तुमंसि णं जाया ! अम्हं एगे पुत्ते इट्ठे कंते तं
चेव जाव पव्वइहिसि, एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सए भवे
अणैगजाइजरास्सरणरोगसारीरमाणस्सस्स पकासदुक्खवेयण-
वसणस्तोवद्ववाभिसूए अधुए अणियए असासए संजवभराग-
सरिसे जलबुब्बुयसमाणे कुसग्गजलविंदुसन्निभे सुविणग्ग-
दंसणोवम्भे विज्जुलयाचंचले अणिज्जे सडणपडणविद्धंमग्ग-
धम्मे पुर्व्विं वा, पच्छा दा, अवरस्सविप्पजहियव्वे भविस्समहु, से

जीते हैं-तबतक तुम घर परही रहो-बादमें हम लोगोंके परलोक हो-जाने पर और तुम्हारे द्वारा कुलरूप वंशतन्तुकी वृद्धि हो चुकने पर तुम श्रमण भगवान् महावीरके पाँस संयम धारण कर लेना. इस समय तक तुम वृद्ध हो जाओगे, और तुम्हारा संसारिक कृत्य सब समाप्त हो जावेगा, उसमें फिर तुम्हारी अपेक्षा रहेगी नहीं, ॥ अ. ५ ॥

તેથી ત્યાં સુધી ગમે જીવન છીએ, ત્યાં સુધી તું મર્યાદા અમની માથે જ રહે અમાર મૃત્યુ થઈ ગયા પછી અને દુવચન વશચેલાની વૃદ્ધિ થઈ નય પછી, તુ યમજી ભગવાન મદાગીની પામે અચન અગીર રુદ્ધે-ત્યાં સુધીના તુ વૃદ્ધ પાડુ થઈ ગયો હોઈય અને મૃદચ તરીકે ભાવવાની ક્રમે પાડુ તે ભાવની લીલી હશે તેથી તે કાળે સંસ્કારના તારી હોઈ અપેક્ષા તારી રહેઈ થી તુ નિન્ધેમ મરુદે મરુદચાવચ્ચાને તારી નીને અભ્યુત્થાન મરુદચાવચ્ચા મરુદચે મરુદચા

केसणं जाणइ अस्मताओ ! के पुर्विं गमणयाए ? के पच्छागमण-
 याए ? तं इच्छामि णं अस्मताओ ! तुब्भेहिं अवभणुन्नाए
 समाणे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पवइत्तए । तएणं
 तं जमालिं खत्तियकुमारं अस्मपियरो एवं वयासी इमं च ते
 जाया ? सरीरगं पविट्ठरूवलक्खणवज्जणगुणोववेयं उत्तमवल-
 वोरियसत्तजुत्तं विण्णाणविमक्खणं समोद्दग्गगुणममुस्सियं
 अभिजायमहक्खमं विविहवाहिरोगरहियं निरूवहयउदत्तलट्ठं
 पंचिंदियपडुयं पढमजोव्वणत्थं अणेगउत्तमगुणेहिं संजुत्तं तं
 अणुहोहि ताव जाया ? नियगसरीररूवसोहग्गजोव्वणगुणे,
 तओ पच्छा अणुभूयनियगसरीररूवसोहग्गजोव्वणगुणे
 अम्हेहिं कालगएहि समाणेहिं परिणयवए वट्ठियकुलवंसतंतुक-
 जंमि निरवयक्खे समणस्स भगवओ महावीरस्स आंतिए मुंडे
 भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइहिसि । तएणं से जमाली
 खत्तियकुमारे अस्मापियरो एवं वयासी-तहाविणं तं अस्म-
 ताओ ! जं णं तुब्भे ममं एवं वदह-इमं च णं ते जाया ! सरी-
 रगं तं चेव जाव पवइहिसि, एवं खलु अस्मताओ ! माणुस्सगं
 सरीरं दुक्खाययणं विविहवाहिसयसंनिकेतं अट्ठिय कट्ठु-
 ट्ठियं छिराणहारुजालओणद्धसंपिणद्धं सत्तियभंडव दुब्बलं
 असुइसंकिलिट्ठं अणिट्ठवियसव्वकालसंठप्पियं जराकुरिमज्जर-
 घरं वा सडण पडणाविद्धंसणधम्मंपुठ्विं वा पच्छा वा अवस्स-
 विप्पजहियठ्वं भविस्सइ, से केस णं जाणइ ! अस्मताओ !

छाया-ततः खलु स जमालिः क्षत्रियद्वारः अम्बापितृ पञ्चम्
अत्रादीन्-तथापि खलु तत् अस्वताती ! यत् खलु गृयं माम् एवं वदथ-त्वमपि
खलु जात ! अस्माकम् एमः पुत्रः उष्टः, कान्तः, तदेव यादत् प्रवर्जितमि इति,
एवं खलु अस्वताती ! मानुष्यको मवः अनेकजातिनगलनगरोनगरीमानम-
प्रकासदुःखवेदनव्यसनगतोद्वेगमिभूतः अश्रुवः अतिन्द आगावतः नन्दग-
भ्रातासदृशो जल्लुद्धुदमनातः कुशाग्रतलविन्दुनन्दिमः स्रजनगतदर्शनेपमो
विद्युल्लताचञ्चलः अनित्यः गटनयनवि-वमनधर्मः पूर्व वा पश्चाद् वा अवश्यं
विमदातव्यो भविष्यति तत् कोऽप्यौ खलु जानाति-अस्वताती ! नः पूर्व गम-
नाय, नः पश्चात् गमनाय, तत् उच्छासि खलु अस्वताती ! युष्मानि-गुहादः
पञ्चश्रमन्य भगवतो महावीरस्य यावत् प्रवर्जितम् : तत् खलु न ज्ञायति
मन्त्रियद्वारम् अम्बापितरौ एवमवादिष्टम्-उह च ते ज्ञान ! इति न प्रविष्ट-
मन्त्रियद्वारम् अम्बापितरौ एवमवादिष्टम्-उह च ते ज्ञान ! इति न प्रविष्ट-

समुच्छ्रितम् अभिजातवहाक्षमम् विविधव्याधिरोगरहितं निरुपहतोत्तलष्ट-
पञ्चेन्द्रियपटुकं प्रथमयौवनस्थम् अनेकोत्तमगुणैः संयुतं तदनुभव यावत् यावत्
जात ! नियतशरीररूपसौभाग्ययौवनगुणः, ततः पश्चात् अनुवृत्तनियतशरीर-
रूपसौभाग्ययौवनगुणः अस्मासु कालगतेषु मत्सु परिणतयया वर्द्धितकुलवंश-
तन्तुकार्ये निरपेक्षः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके गुण्डो भूत्वा, अगा-
रात् अनगारितां प्रव्रजिष्यसि । ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ
एवमवादीत्—तथापि खलु तत् अम्बतातौ ! यत् खलु यूयं मास एव वदथ, इदं
च खलु ते जात ! शरीरकं तदेव यावत् प्रव्रजिष्यसि, एवं खलु अम्बतातौ !
मानुष्यकं शरीरं दुःखायतनं विविधव्याधिशतमन्तिकेतम् अस्थिककाष्ठोत्थितम्
शिरास्नायुनालकोपनद्धसंनिद्धम्, मृत्तिसोभाण्डकमिव दुर्बलम् अशुचिसंक्लि-
ष्टम् अनिष्ठापितसर्वकालसंस्थापितम्, जराकुणपजर्जरगृहमिव शटनपतन-
विध्वंसनधर्मम्, पूर्ववा पश्चाद् वा अवश्यं विप्रहातव्यं भविष्यति, तत् कोऽसौ
खलु जानाति, अम्बतातौ ! कः पूर्वं तदेव यावत् प्रव्रजितुम् ! ततः खलु तं जमालिं
क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ एवमवादिष्टम्—इमाश्च ते जात ! विपुलकुलवालिकाः
सदृकतद्वाः सदृग्वयसः सदृग्लावण्यरूपयौवनगुणोपेताः, सदृशेभ्यः कुलेभ्य
आनीताः कलाकुशलसर्वकालशालितसुखोचिताः सार्द्धगुणयुक्तनिपुणविनयो-
पचारपण्डितविचक्षणाः मञ्जुलमितमधुरभणितविहसितविप्रेक्षितगतिविलासा
वस्थितविशारदाः अविकलकुलगीलशालिन्यो विशुद्धकुलवंशसन्तानतन्तुवर्द्धन-
प्रगर्भोद्भवप्रभाविन्यो मनोऽनुकूलहृदयेप्सिता अष्ट तव गुणवल्लभाः उत्तमा नित्यं
भावातुरक्तसर्वाङ्गसुन्दर्यो भार्याः, तत् शुद्धं तावत् जात ! एताभिः सार्द्धम्
विपुलान् मनुष्यकान् कामभोगान् ततःपश्चात् श्रुतभोगी, विषयविगतव्युच्छिन्न-
कौतूहलः, अस्मासु कालगतेषु यावत् प्रव्रजिष्यसि ॥ सू० ६ ॥

टीका — ‘तएणं से जमालीखत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं
वयासी’ ततः खलु स जमालीक्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ माता-
पितरौ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—कथितवान् ‘तहावि णं तं अम्मताओ !
जं णं तुब्भे ममं एवं वदह—’ हे अम्बतातौ ! तथापि तथैव खलु तत् यत् स्वयोक्तं

टीकार्थ — तए णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मा-
पियरो एवं वयासी’ इति प्रकार से मातापिता का कथन
सुनकर उस क्षत्रियकुमार जमालीने उन से ऐसा कहा
कि ‘तहावि णं तं अम्मताओ जं णं तुब्भे ममं एवं वदह’ हे माता ताता ! जो

टीकार्थ—“तएणं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी” आ
प्रकारनी मातापितानी वात सांभणीने ते क्षत्रियकुमार जमालीने तेमने आ
प्रभाण्णे अलुः “तहा वि णं तं अम्मताओ जं णं तुब्भे ममं एवं वदह”

નાન્યથા इत्यर्थः, यत् खलु यूयं माम् एनं वक्ष्यमाणरीत्या वदथ—प्रतिपादयथ—
‘तुमसि णं जाया । अहं एगे पुत्ते इट्ठे कंते तं चेव जाव पच्चहिसि’
हे जात । हे पुत्र त्वमसि खलु अस्माकम् एकं पुत्रः इष्टः—अभिवाञ्छितः, कान्तः
कमनीयः, तदेव यावत्—प्रियः मनोज्ञ, मनोऽमः स्थैर्यः, विश्वस्तः, संमत, बहुमतः
अनुमतः, भाण्डकरण्डकसमानः, रत्नं, रत्नभूतः, जीवितोत्सविकः, हृदयानन्द-
जननः, उदुम्बरपुष्पमिव दुर्लभः, श्रवणतया किमज्ञ पुनः दर्शनतया, तत् नो खलु जात
वयम् इच्छाम — स्ववक्षणमपि विप्रयोगम्, तत् आस्व तावत् यावत्
वयं जीवामः, ततः पश्चात् अस्मासु कालगतेषु सत्सु परिणत-
वयाः वर्द्धितकुलवंशतन्तुकार्ये निरपेक्षः सन् भगवतः समीपे मुंडो भूत्वा
अगारात् अनगारिणं प्रव्रजिष्यसि इति, तत्र यदुक्तम्—अस्मासु कालगतेषु सत्सु
प्रव्रजिष्यसि इति, तदाश्रित्य जमालिः प्राह—‘एवं खलु अस्मताओ ! माणुस्सए
भवे अणेगजाइजरा मरणरोगसारीरमाणसपकामदुक्खवेयणवसणसतोवद्वाभिभूए’

तुम ऐसा कहते हो कि तुम मेरे एकही पुत्र हो, तुम मुझे इष्ट, कान्त
यावत्—प्रिय, मनोज्ञ, मनोऽम, स्थैर्य, विश्वस्त, संमत, बहुमत, अनु-
मत एवं भाण्डकरण्डक समान हो, रत्न, रत्नभूत हो, जीवितोत्सविक
हो, हृदयानन्दजनक हो सुननेमें भी उदुम्बर पुष्पके जैसे दुर्लभ हो,
दर्शनकी तो बातही क्या, इसलिये हे पुत्र ! हम चाहते हैं कि हमारे
जीवनकाल तक तुम घर पर ही रहो, क्योंकि हमलोग तुम्हारे बिना
एक क्षणभर भी नहीं रह सकते हैं, आदिर सो ये सब आपका कहना
ठीक हैं परन्तु ‘एवं खलु अस्मताओ माणुस्सए भवे अणेगजाइजरा
मरणरोगसारीरमाणसपकामदुक्खवेयणवसणसतोवद्वाभिभूए’ हे मात

હે માતાપિતા ! જે તમે એવું કહેા કે “ તું ” અમારો એકનો એક પુત્ર
છે, તું અમને ઇષ્ટ, કાન્ત, પ્રિય, મનોજ્ઞ, મનોમ, સ્થૈર્ય, વિશ્વસ્ત, સમત, બહુમત
અને અનુમત છે તથા ઘરેણાંની પેટી જેવો, રત્નજેવો રત્નભૂત, જીવિતોત્સવિક
અને આનન્દજનક છે તારૂં શ્રવણ પશુ ઉદુમ્બર પુષ્પની જેમ દુર્લભ થઈ
ગયું છે, તો તારા દર્શનની તો વાત જ શી કરવી ! તેથી હે પુત્ર ! અમે તારો
એક ક્ષણનો પણ વિયોગ ઇચ્છતા નથી, અમારા જીવન પર્યન્ત તું અમારી
પાસે (ઘરમાં) જ રહે અને અમારા મરણ બાદ વશવેલાની વૃદ્ધિ ઠર્યા
પછી તું વૃદ્ધાવસ્થામાં અંગીકાર કરજે. ” આપની આ વાત ખરી છે, પરન્તુ
“ એવં ક્ષલ અસ્મતાઓ માણુસ્સએ ભવે અણેગજાઇજરામરણરોગસારીરમાણુસ્સપકામ

હે અમ્બતાતૌ તત્ર એવં સ્વલુ વક્ષ્યમાણરીત્યા માનુષ્યકો મનુષ્યસમ્બન્ધી ભવઃ
 અનેકજાતિજરામરણરોગશારીરમાનસપ્રકામદુઃસ્વવેદનવ્યસનશતોપદ્રવાભિસૂતઃ, અને-
 કાનિ જાતિજરામરણરોગરૂઢાણિ શરીરાણિ માનસિકાનિ ચ પ્રકામસૂ-
 અત્યર્થં દુઃસ્વાનિ તેષાં યદ્ વેદનં વ્યસનાનાં - કષ્ટાનાં યાનિ
 શતાનિ ઉપદ્રવાશ્ચ ભૂતવેતાલાદિકૃતાસ્તૈરભિમૂતો વર્તન્તે, અતएव—‘ અધુए, અણિ-
 યए, અસામए, સંઙ્ગભરાગસરિસે જલબુદ્બુદસમાણે કુપગ્ગજલવિંદુસન્નિમે
 અધ્રુવો રાત્રિદિવસાદિવત્ સૂર્યોદયાદિવત્ વા નપ્રતિનિયતકાલેઽ
 વશ્યં ભાવી, અનિયતઃ—અવિદ્યમાનનિયતસ્વરૂપઃ સમૃદ્ધિશાલિનોઽપિ દારિદ્ર્યાદિ
 સદ્ભાવાત્, અશાશ્વતઃ ક્ષણવિનશ્વરત્વાત્ અતएव સન્ધ્યાભ્રરાગસદૃશઃ સન્ધ્યાયા
 સન્ધ્યાસમયે યઃ અભ્રઃ મેઘઃ તસ્ય રાગો રક્તિમા (લાલિમા તસ્ય સદૃશઃ—સમાનઃ
 શીઘ્રવિનાશિત્વાત્ જલબુદ્બુદસમાનઃ—ક્ષણવિધ્વંસિત્વાત્, કુશાગ્રજલવિંદુસન્નિભઃ,

તાત ! યહ મનુષ્ય સમ્બન્ધી ભવ શારીરિક એવં માનસિક અનેક
 જાતિ સમ્બન્ધી, જરા સમ્બન્ધી, મરણ સમ્બન્ધી ઔર રોગ સમ્બન્ધી મય-
 ઙ્કર દુઃસ્વેકે વેદનસે ઔર સૈકડો કષ્ટોસે, તથા ભૂત, વેતાલ આદિ
 દ્વારા કૃત ઉપદ્રવોસે પ્રસિત્ત બના હુઆ હૈ, અતएव યહ રાત્રિ દિવસ
 આદિકી તરહ ‘ અધુए० ’ અધ્રુવ હૈ, અથવા સૂર્યોદયાદિકી તરહ યહ
 પ્રતિનિયત કાલમેં અવશ્યં ભાવી નહીં હૈ, અનિયત હૈ—હસકા નિયત
 સ્વરૂપ વિદ્યમાન નહીં હૈ—કયોંકિ સમૃદ્ધિશાલીકે બી દારિદ્ર્યાદિકા
 સદ્ભાવ દેસ્વા જાતા હૈ । ક્ષણવિનશ્વર હોનેસે યહ અશાશ્વત હૈ, અતઃ
 જૈસી સન્ધ્યાકે સમય મેઘોંકી લાલિમા હોતી હૈ, ઉસ જૈસા યહ હૈ જલ
 બુદ્બુદકે સમાન યહ શીઘ્ર વિનાશી હૈ, કુશકે અગ્ર ભાગમેં સ્થિત જલ-

દુઃસ્વલેયગત્રસણ સતોવહવાભિમૂए ” હે માતતાત ! આ મનુષ્યનેા ભવ શારી-
 રીક અને માનસિક અનેક જાતિ સંબંધી, જરા સંબંધી, મરણ સંબંધી અને
 રોગ સંબંધી ભવંકર દુઃખો અને વેદનાઓથી તથા સેકડો કષ્ટોથી ભરપૂર છે,
 તથા ભૂત, વેતાલ આદિ દ્વારા કરવામાં આવતાં ઉપદ્રવોથી પ્રસિત્ત થયેલો છે
 તે કારણે તે રાત્રિદિવસ આદિની જેમ “ અધુए ” અધ્રુવ છે, અથવા સૂર્યોદય
 આદિની જેમ તે નિયત સમયે અવશ્યંભાવી નથી પણ અનિયત છે. તેનું
 કોઈ નિયત સ્વરૂપ વિદ્યમાન નથી કારણ કે સમૃદ્ધિશાલી મનુષ્ય પણ ક્યારે
 દરિદ્ર બની જશે તે નક્કી નથી. આ મનુષ્ય શરીર ક્ષણભૂર હોવાથી
 અશાશ્વત છે. સંધ્યાકાલિન મેઘોના રંગોની જેમ તથા પાણીના પરપોટાની
 જેમ તે શીઘ્રવિનાશી છે. દર્ભના અગ્રભાગ પર રહેલા પાણીના જેવું તે શીઘ્ર

કુશોરિણિગવત્તેજઃવિન્દોઃ કદિલ્લવ પાતિન્ગાત્સદ્ધઃ, 'સુવિગદંસગોવમે
વિજ્જુલ્લયાત્તંચલે અણિચ્ચે સહજપહગવિદંસગવન્ને પુવ્વિં વા પચ્છાત્ત
અન્નમવિપ્પજહિપ્પવે સતિસ્મઃ' સ્વાનગતવર્ગનોગઃ-સ્વપ્નકાચદૃશ્યમાતવન્તુ-
સદ્ધઃ, વિદ્યુલ્લતાચ્ચલઃ-વિદ્યુચ્ચમ્ભાચ્ચદન્નમ્નચ્ચલઃ, અનિત્ય-અસ્યાયી,
ગટનપતનવિધ્વંસનવર્મઃ તત્ર ગટનં કુટાદિના અદ્વુલ્લાદિર્ગૈલનં, પતનં વાહાડેઃ
સ્વદ્ધેશાદિના પાત-વિધ્વનનં તાગઃ સ્તે ધર્મો યમ્ય મ તયા, હર્વંવા પથાદ્ વા
અવગ્ર નિયતો વિનશ્વાનવઃ પતિયાઞ્ચોન્નુ યમવો મવિન્યતિ, 'સે કેસ મં જાણઃ
અન્નતાઓ' કે પુવ્વિ ગમગયા? કે પચ્છ ગમગયા? 'હે અન્નજાતી'
તત્ત્તન્નાત્ જાગાત્ અસ્માકં મધ્યે કોઽર્મો કલ્હ જાનાતિ યત્ કઃ પૂર્વે પિત્તેઃ
પુત્રસ્ય ચાત્યોન્નયતઃ વિવક્ષિતગન્નવ્યજાત્યા પ્રથમેવ ગમતાય ઉન્નમ્મતે કઃ પૂર્વ-

વિન્દુકે જેસા યહ ગીધ પતનશીલ હૈ 'સુવિગદંસગોવમે, વિજ્જુ-
લ્લયાત્તંચલે, અણિચ્ચે, સહજપહગ' યહ સ્વપ્નમેં દેખી ગઈ વસ્તુ-
ઓંકે જેસાઈ વિજલીકે ચમત્કારકે જેસા યહ અત્યન્ન ચલહૈ, અસ્યાયી
હૈ ગટન, પતન, વિધ્વંસન વર્મવાન્ના હૈ; કુટાદિકોં કાગ અદ્વુલ્લી
આદિ અવ્યવોંકા ગલ જાના હસકા નામ ગટન, નલવાર આદિ કારા
વાહુ આદિકા કટકર ગિર જાના હસકા નામ પતન, एवं पर्यायान्तरिन
હો જાના હસકા નામ વિધ્વંસન હૈ । तथा यह मनुष्य भव आपसे पहिले
या आपके बाद छोड़ना तो अवश्य होगा ही-तथा यह भी कौन जान
सकता है कि हे मान नान ! हम लोगोंके बीचमें पहिले किसका मरण
हो और बादमें किसका मरण हो, इसलिये आप जो ऐसा कह रहे हो

પતનશીલ છે, 'સુવિગદંસગોવમે, વિજ્જુલ્લયાત્તંચલે, અણિચ્ચે, સહજપહગ'
તે સ્વપ્નમાં દેખેલી વસ્તુ સમાન છે, અને વિનશ્ચીત્તા અમર રા જેવો અત્યંત
અંથક છે, અનિત્ય છે. તે સહવાના, પડવાના અને નાશ પામવાના ધર્મ
(સ્વભાવ) વાળો છે રક્તપીત્ત આદિ દ્વારા અંશુલી આદિ અવ્યવેાનું જે
ગલન થાય છે તેને ગટન (સહવાની ક્રિયા) કહે છે, તત્તવાર અદિ દ્વારા
હાથ પગ આદિને કાળીને ભૂમિપતિત કરવાની ક્રિયાને પતન કહે છે અને
એક પર્યાયમાથી બીજી પર્યાયમા જવાની ક્રિયાને વિધ્વંસન (નાશ કરવાને
ક્રિયા) કહે છે. तथा मनुष्यत्व आपना मरण पहले के आपना मरण
पछी मारे अवश्य छोड़वे न पडये हे मातापिता ! मरण होने के
केतुं मरण थये અને પછી કેતું મરણ થયે, જે વાત જાણવાને કાલ સમર્થ
છે ? તો અપ એવું જે કહેા છો કે અમારા સહજ પદ્ધતિ મરણ ભગવા

મેનં મત્તં પરિત્યજ્ય પરમત્તં ગમિષ્યતિ, કથં પશ્ચાત્ વિવક્ષિતકાલાનન્તરં ગમનાય ગન્તુમુત્સહતે, કઃ પૂર્વ કો વા પશ્ચાન્મિયતે इति न कोऽपि जानाति इति भावः तं इच्छामि णं अम्मताओ तुम्हेहिं अब्भणुन्नाए समाणे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइत्ताए ' तत् तस्मात् कारणात् हे अम्भतातौ ! इच्छामि खलु युष्माभि- रभ्यनुज्ञातः आज्ञप्तः सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य यावत् अन्तिके समीपे मुण्डितो भूत्वा अगारात् निर्गत्य अनगारितां प्रव्रजितुम् ' तएणं तं जमालिं खत्तिपकुमार अम्मापियरो एवं वयासी " ततः खलु तम् जमालिं क्षत्रियकुमारम् अम्मापितरौ एवं वक्ष्यमाणरीत्या अवादिष्टाम्-रुथितवन्तौ । ' इमं च ते जाया ! सरीरगं पविसिद्धरूवल्लवणवज्जनगुणोववेयं ' हे जात ! पुत्र ! इदं च तव शरीरकं प्रविशिष्टरूपलक्षणव्यञ्जनगुणोपेतम् प्रविशिष्टं प्रकर्षेण विशिष्टं रूपम् आकृतिः लक्षणम्-

हमारे परलोक हो जानेके बाद तुम श्रमण भगवान् महावीरके पास संयम धारण करना-यह बात (कैसे पूर्वोक्त रूपसे विचार करने पर) बन सकती है । ' तं इच्छामि णं अम्मताओ ! तुम्हेहिं अब्भणुन्नाए समाणे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइत्ताए ' इसलिये हे मात तान ! आपसे आज्ञा प्राप्त कर मैं श्रमण भगवान् महावीरके समीप इस गृहस्थाश्रमका परित्याग कर संयम धारण करना चाहता हूं । ' त- एणं तं जमालिं खत्तिपकुमारं अम्मापियरो एवं वयासी ' क्षत्रियकुमार जमालिकी जब ऐसी बात उसके मातापिताने सुनी, तब उन्होंने उससे ऐसा कहा-' इमं च णं ते जाया ! सरीरगं पविसिद्ध रूवल्लवणवज्जन- गुणोववेयं ' हे बेटा ! तेरा यह शरीर प्रविशिष्टरूप, लक्षण और गुणोंसे युक्त है, अतिशय सुन्दर आकृतिका नाम प्रविशिष्ट रूप है ।

મહાવીર પાસે સંયમ ધારણ કરજે, એ વાત કેવી રીતે સંભવિત છે ? (કદાચ તમારા પહેલા માથે મરણ થાય, એ વાત પણ શક્ય છે) “ તં ઇચ્છામિ ણં અમ્માતાઓ ! તુમ્હેહિં અબ્ભણુન્નાએ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ જાવ પવ્વઈત્તર ” તેથી હું માતાપિતા ! આપની આજ્ઞા (અનુમતિ) પ્રાપ્ત કરીને હું શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પાસે ગૃહસ્થાશ્રમનો પરિત્યાગ કરીને સંયમ ધારણ કરવા માગું છું.

“ તएणં જમાલિં ક્ષત્રિયકુમારં અમ્માપિયરો એવં વયાસી ” ક્ષત્રિયકુમાર જમલાલીની એવી દલીલ સાંભળીને તેના માતાપિતાએ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું : “ इमं च ण ते जाया ! सरीरगं पविसिद्धरूवल्लवणवज्जनगुणोववेयं ” બેટા ! તાર આ શરીર પ્રવિશિષ્ટ રૂપ, લક્ષણ, વ્યજ્જન અને ગુણોથી યુક્ત છે. અતિ શય સુંદર આકૃતિ (આકાર) નું નામ પ્રવિશિષ્ટરૂપ છે.

‘અસ્થિષ્વર્થઃ સુખં માસે, ત્વચિ મોગાઃ સ્ત્રિયોઽક્ષિણુ !

ગતૌ યાનં સ્વરેચાજ્ઞાં સર્વં સત્ત્વે પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥’ इत्यादि

રૂપ વ્યજ્ઞનં શુભમપ તિલાદિ ગુણાઃ શૌર્યાદયઃ તૈ ઉપેતં યુક્તં યત્તત્તથા ‘ઉત્તમબલ-
વીરિયસત્તજુતં વિણ્ણાણવિચક્ષણં’ ઉત્તમબલવીર્યસત્તવ્યુક્તમ્ ઉત્તમૈર્વચ્ચવીર્યસત્તૈ-
યુક્તં યત્તત્તથા, તત્ર બલં, શારીરિકં સામર્થ્યમ્, વીર્ય માનસિકસામર્થ્યમ્ સત્તમ્
આત્મસમુત્થસામર્થ્યમ્ । વિજ્ઞાનવિચક્ષણં વિજ્ઞાને વિચક્ષણં નિપુણ વિજ્ઞાનવિચ-
ક્ષમ્ ‘ સસોહગ્ગુણસમુસ્સિયં અભિજાયમહક્કલમં વિવિહવાહિરોગરહિયં ’
સસૌમાગ્યં સૌમાગ્યેન સહિતગુણસમુચ્છિત ચ, ‘ અભિજાતમહાક્ષમમ્, અભિ-
જાતં કુલીનં મહતી ક્ષમા યત્ર તત્ મહાક્ષમં ચેતિ કર્મધારયે અભિજાતમહાક્ષમમ્
વિવિધવ્યાધિરોગરહિતમ્ ‘ નિરુવહયઉદત્તલઢ્ઠં પંચિદિયપહુયં પઢમજોવ-
ળત્થં ’ નિરુપહતમ્ અવિચ્છાનવાતાદ્યુપ્પાતમ્, ઉદાત્તમ્ ઉત્તમવર્ણાદિગુણયુક્તમ્

“ અસ્થિષ્વર્થઃ સુખં માસે, ત્વચિ મોગાઃ સ્ત્રિયોઽક્ષિણુ ।

ગતૌ યાનં સ્વરેચાજ્ઞાં સર્વં સત્ત્વે પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥”

હત્યાદિ રૂપ લક્ષણ હૈ શુભ, સ્વપ્ના, તિલ, આદિરૂપ વ્યજ્ઞન હૈ, શૌર્ય
ઔદાર્ય રૂપ ગુણ હૈ । સો इन सब उत्कृष्ट रूपादिकोसे युक्त हे बैटा !
तेरा यह शरीर है ‘ उत्तमबलवीरियसत्तजुत विण्णाणवियक्खण ’
तथा उत्तम शारीरिक सामर्थ्यसे उत्तम मानसिक सामर्थ्यसे, उत्तम
आत्मिक सामर्थ्यसे एवं उत्तम विज्ञान सम्बन्धी विचक्षणतासे भी यह
युक्त है, ‘ ससोहगगुणसमुस्सियं अभिजाय महक्कलमं, विविहवाहि-
रोगरहियं ’ सौभाग्यसे यह सुशोभित है, गुणोंसे उन्नत है, कुलीन
है और बड़ी भारी क्षमा जिसमें है ऐसा है, इसमें किसी भी प्रकारकी
व्याधि और रोग नहीं हैं, ‘ निरुवहयउदत्तलड्डं, पंचिदियपहुयं पढम-
जोवणत्थं ’ वातपित्त आदि जन्य उपघात इसमें अविच्यमान है, उत्तम

“ અસ્થિષ્વર્થઃ સુખં માસે, ત્વચિ મોગાઃ સ્ત્રિયોઽક્ષિણુ ।

ગતૌ યાનં સ્વરે ચાજ્ઞાં સર્વં સત્ત્વે પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥”

આ ગાથામા દર્શાવેલા લક્ષણોથી, મધા, તલ આદિ શુભ લક્ષણોથી
અને શૌર્ય, ઔદાર્ય આદિ ગુણોથી, હે બેટા ! તારું શરીર યુક્ત છે “ ઉત્તમ-
બલવીરિયસત્તજુતં વિણ્ણાણવિચક્ષણં ” તથા તે ઉત્તમ શારીરિક સામ-
ર્થ્યથી, ઉત્તમ માનસિક સામર્થ્યથી, ઉત્તમ અધ્યાત્મિક સામર્થ્યથી અને ઉત્તમ
વિજ્ઞાન (વિશિષ્ટ જ્ઞાન) સંબંધી વિચક્ષણતાથી પણ યુક્ત છે “ સસોહગ
ગુણસમુસ્સિયં અભિજાયમહક્કલમં, વિવિહવાહિરોગરહિયં ” તે સૌભાગ્યથી
વિભૂષિત છે, ગુણોથી ઉન્નત છે, કુલીન અને ક્ષમ સંપન્ન છે, અને તે કોઈ
પણ પ્રકારની વ્યાધિ અને રોગથી રહિત છે “ નિરુવહયઉદત્તલઢ્ઠં, પંચિદિય

અતદ્વ્ય લષ્ટં-મનોહરમ્ તથા પચ્ચાપીન્દ્રિયાણિ, પટ્ટનિ-સ્વ સ્વચિયયાગ્રહણદક્ષાણિ
 યત્ર તત્તથા, પ્રથમયૌવનસ્થમ્, નવયૌવનશાલિ ' અનેગઉત્તમગુણેહિ સંજુતં '
 અનેકોત્તમગુણૈઃ સંયુક્તમ્, ' તં અણુહોહિ તાવ જાવ જાયા ! નિયમસરીરસ્વ-
 સોહમગજોવ્વણગુણે ' તત્ તસ્માત્ કારણાત્ હે જાન ! હે પુત્ર ! અનુભવ પરિ-
 શુદ્ધ્ય તાવત્ યાવત્ નિયતશરીરરૂપસૌભાગ્યયૌવનગુણમ્, ' તથો પન્ડા અણુ-
 ભૂય નિયમસરીરસ્વસોહમગજોવ્વણગુણે, અમ્હેહિ કાલગર્હિ સમાણેહિ પરિણ-
 યવયે વહ્નિયકુલવંસતંતુઝ્ઞમિ નિરવયક્ષે ' તતઃ પચ્ચાત્ અનુભૂતનિયતશરીર-
 રૂપસૌભાગ્યયૌવનગુણઃ, અનુભૂતઃ પરિશુક્તો નિયતશરીરરૂપસૌભાગ્યયૌવન-
 ગુણો યેન સ તથા, અસ્માસુ કાલગતેષુ સન્સુ પરિણતવયાઃ પ્રાપ્તવૃદ્ધાવસ્થઃ સન્
 વદ્વિતકુલવંસતંતુકાર્યે નિરપેક્ષઃ સત્ ' સમગસ્ય મગવઓ મહાવીરસ્ય અંતિપ

વર્ણાદિ રૂપ ગુણોસે યહ યુક્ત હૈ, इसीसे यह लष्ट-मनोहर है तथा
 इसकी ये पांचोंही इन्द्रियां अपने २ विषयभूत स्पर्श आदि गुणोंको
 ग्रहण करनेमें समर्थ हैं, यह नवयौवनश्रीसे सुशोभित हो रहा है,
 ' अनेग उत्तमगुणैहि संजुते ' तथा और भी कितनेक अनेक उत्तम २
 गुणोंसे यह युक्त बना हुआ है 'अणुहोहि ताव जाव जाया ! नियम
 सरीरस्वसोहमगजोव्वणगुणे ' अतः हे पुत्र ! तुम स्वयसे पहिले अपने
 इस शरीरके रूप, सौभाग्य एवं यौवन स्वयन्धो गुणोंको और शौर्य
 औदार्य आदि गुणोंको भोगो, बादमें ' अम्हेहि कालगर्हि समाणेहि
 परिणतवय वह्नियकुलवंसतंतुज्जमि निरवयक्षे ' हम लोग जब
 काल प्रशित हो जावे और तुम जब कुलवंश स्व तन्तुकी वृद्धि करने
 रूप कार्यमें निरपेक्ष हो जाओ तब वृद्धावस्थामें ' समणस्स भगवओ

પડ્યં પદમજોવણસ્થં " વાતપિત્ત આદિ જન્ય ઉપધાતનેા તેમા અસાવ છે,
 ઉત્તમ વર્ણાદિ રૂપગુણોથી તે યુક્ત છે અને તેથી તે મનોહર લાગે છે, તારા
 શરીરની પાંચે ઇન્દ્રિયો સ્પર્શાદિ પોતપોતાનાં કાર્યો કરવાને સમર્થ છે, અને
 તે નવયૌવનથી સુશોભિત છે " અનેગઉત્તમગુણેહિ સંજુતે " તથા બીજા પશુ
 અનેક ઉત્તમ ગુણોથી તે યુક્ત છે, " અણુહોહિ તાવ જાવ જાયા ! નિયમ સરીર-
 સ્વસોહમગજોવ્વણગુણે " તેથી હે પુત્ર ! તું સૌથી પહેલાં આ શરીરના રૂપને,
 સૌભાગ્યને યૌવનને અને શૌર્ય, ઔદાર્ય અદિ ગુણોને ભોગવી લે " અમ્હે
 હિ' કાલગર્હિ સમાણે હિ પરિણયવયે વહ્નિયકુલવંસતંતુઝ્ઞમિ નિરવયક્ષે "
 ત્યાર બાદ અમે જ્યારે કાળધર્મ પામીએ, અને કુળવંશરૂપ તન્તુની (વેલાની)
 વૃદ્ધિ કરીને સંસારમાં કોઈ પણ કાર્યમાં તારી અપેક્ષા ન રહે ત્યારે વૃદ્ધા-
 વસ્થામાં " સમણસ્સ મગવઓ મહાવીરસ્ય અંતિય મુઢે મનિત્તો અગારાઓ અણ-

મુંડે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિયં પવ્વહ્મિસિ ' શ્રમણસ્ય મગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે સમીપે છુણ્ડો ભૂત્વા, અગારાત્ ગૃહાત્ નિર્ગત્ય અનગારિતાં પ્રવ્રજિષ્યસિ— પ્રવ્રજ્યાં ગૃહીષ્યસિ ।

‘ તણં સે જમાલી લ્લત્તિયકુમારે અમ્માપિયરો एवं वयासी ’ તતઃ-
 खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—
 ‘ तहावि णं तं अम्मताओ ! जं णं तुज्झे ममं एवं वदह—इमं च णं ते जाया !
 सरीरगं तं चेव जाव पव्वइहिसि ’ हे अम्बतातौ ! तथापि अपिशब्दस्य एवार्थक-
 तया तथैव खलु नान्यथा, यत्त्वयोक्तं तत् यत् खलु यूयम् माम् एवं पूर्वोक्तरीत्या
 वदथ—प्रतिपादयथ—हे जात ! हे पुत्र ! इदं च खलु तव शरीरकं तदेव यावत्—प्रव-
 जिष्यसि इति, तत्र यदुक्तम्—अस्मासु कालगतेषु प्रव्रजिष्यसि इति तदाश्रित्याह—

महावीरस्य अंतिए मુંડે भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइहिसि ' तुम श्रमण भगवान महावीरके पास छुण्डित होकरके इस गृहस्थाव-
 स्थाके परित्यागपूर्वकं अनगारावस्था धारण कर लेना—‘ तणं से ज-
 माली ल्लत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी ’ इस प्रकारसे माता-
 पिताकी तरफसे कही गई बातको सुनकर उस क्षत्रियकुमार जमालीने
 उनसे ऐसा कहा—‘ तहावि णं अम्मताओ ! जं णं तुज्झे ममं एवं वदह ’
 हे मात तान ! आपने जो कुछसे ऐसा कहाहै कि ‘ इमं च णं ते जाया !
 सरीरगं तं चेव जाव पव्वइहिसि ’ हे पुत्र ! तेरा यह शरीर प्रविशिष्ट
 रूप आदिवाला है—यहांसे लेकर दीक्षा ले लेना यहां तक सो ठीक कहा
 है—‘ तहा वि ’ इससे “ आपका कहना वैसाही है ” अर्थात् जैसा
 आपने कहा है वह वैसाही है, अतः जहां पर भी ‘ तहावि ’ इस प्रक
 रणमें ऐसा शब्द आवे वहां जमालिके उत्तरमें ‘ सो ठीक है ’ इस
 रूपसे इसको अर्थ करना चाहिये । अब जमालि पिताके इस राग भरे
 कथनको कि हमारे कालग्रसित हो जाने पर तुम दीक्षा धारण कर लेना

गारियं पव्वइहिसि ” श्रमणु लगवान महावीरनी पासे मुंडित થઇને આ
 ગૃહસ્થાવસ્થાને પરિત્યાગ કરીને અણગારાવસ્થા (સાધુ પર્યાય) ધારણ કરજે.
 “ તણ સે જમાલિ લ્લત્તિયકુમારે અમ્માપિયરો एवं वयासी ” માતાપિતાની આ
 પ્રકારની વાત સાંભળીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીએ તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું—

તહા વિ ણં અમ્મતાઓ ! જં ણં તુજ્જે મમ એવ વદહ ” હે માતાપિતા !
 આ પે મને એવું જ કહ્યું કે “ ઇમં ચ ણં તે જાયા ! સરીરગં તં ચેવ જાવ
 પવ્વહ્મિસિ ” “ આ તારૂ શરીર પ્રવિશિષ્ટ રૂપ આદિથી યુક્ત છે, ” ઇત્યાદિ
 કથનથી લઇને “ દીક્ષા (અણગારાવસ્થા) ધરણ કરજે ” ત્યાં સુધીનું કથન
 અહીં થઇણું કર્યું ‘ તહા વિ ’ આપની તે વાત ખરી છે, પરંતુ આપ એ

‘ एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सगं सरीरं दुक्खाययणं विविहवाहिसयसंनिकेतं अट्टियकट्टट्टियं छिराण्हारुजालओणद्धसंपिणद्धं ’ हे अम्बतातौ ! एवं वक्ष्यमाणरीत्या खलु मानुष्यकं मनुष्यसम्बन्धि शरीरं दुःखायतनं दुःखगृहं विविधव्याधिशतसंनिकेतम् नानारोगशतस्थानम् अस्थिककाष्ठोत्थितम् अस्थिकान्येव काष्ठानि काठिन्यसादृश्यात् तेभ्यो यदुत्थितं निर्मितं तत्तथा, शिरास्नायुजालोपनद्धसंपिनद्धम्, शिराः सामान्यनाड्यः रतायवः-अस्थिबन्धिन्यो नाड्यस्तामां जालः समूहस्तेन उपनद्धसंपिनद्धम् अत्यन्तं बद्धम् ‘ मत्तियभंडं व दुब्बलं अमुइसंक्किलिट्ठं अणिट्ठवियसव्वकालसंठप्पिय ’ मृत्तिकाभाण्डसिव दुर्बलम् यत्मानस्यापि क्षणविध्वंसि स्वभावात् अथुचिसंक्किलष्टम् अथुचिना अपवित्रेण मलमू-

लेकर करते हैं : एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सगं सरीरं दुक्खाययणं विविहवाहिसयसंनिकेतं अट्टियकट्टट्टियं छिराण्हारुजालओणद्धसंपिणद्धं ’ हे माता तातः मनुष्यका यह शरीर दुःखोंका स्थान है सैकड़ों अनेक तरहकी व्याधिओंका घर है, यह हाडरूपी लकड़ियोंसे बना हुआ है, यहां कठिनताके सादृश्यको लेकर हाडोंको काष्ठकी उपमा दी गई है जिगओंसे सामान्य नाडियोंके समूहसे, एवं स्नायुओंसे हड्डियोंको बांधनेवाली नाडियोंके समूहसे यह खूब जकड़कर बंधा हुआ है ‘मत्तिय भंडं व दुब्बलं ’ यह यत्न करने पर भी क्षणविध्वंसी स्वभाववाला होनेके कारण मिट्टीके वर्तनके समान दुर्बल है, ‘ अमुइ संक्किलिट्ठं ’ अपवित्र मलमूत्र आदिके द्वारा यह दूषित है, तथा इस शरीरके जितने भी काम हैं वे किसी भी कालमें समाप्त नहीं होते हैं-अर्थात्-मलमूत्र

વાત કેમ બૂડી જાયો છો કે “ एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सगं सरीरं दुक्खाययणं विविहवाहिसयसंनिकेतं अट्टियकट्टट्टियं छिराण्हारु जालओणद्धसंपिणद्धं ” हे मातापिता ! માણુસનું આ શરીર દુઃખોનું સ્થાન છે, તે અનેક પ્રકારની મેંદડો વ્યાધિઓનું ધામ છે, તે અસ્થિરૂપી લાકડાઓનું બનેલું છે, (અહીં કઠિનતાના ગુણની સમાનતાને કારણે હાડકાંઓને કઠની ઉપમા આપવામાં આવેલ છે) તે શિરાઓ અને નસોના સમૂહથી વ્યાપ્ત છે, અને સ્નાયુઓના (હાડકાને યાધનારા સ્નાયુ તંતુઓના) સમૂહથી તે ખૂબ જ જકડીને બંધાયેલું છે. “ મત્તિયમ્હ વ દુબ્બલ ” તેનું ગમે તેટલું જતન કરવામાં આવે છતાં પણ ક્ષણવિધ્વંસી સ્વભાવવાળું હોવાથી માટીના વાચાળ જેવું નબળું છે. “ અમુદ સંક્કિલિટ્ઠ ” અપવિત્ર મળ, મૂત્ર આદિ દ્વારા તે દૂષિત થયેલું છે. તથા આ શરીરના જેટલા કામો છે તે કોઈ પણ કાળે પૂર્ણ થતા નથી. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે મળમૂત્રનો નિશાત કરવાનું તેનું કાર્ય કદી પણ પૂરું

ત્રાદિના સવિલપ્તં દૂપિતમ્, અનિષ્ઠાપિતસર્વકાલસંસ્થાપ્યત્વમ્
અનિષ્ઠાપિતમ્ - અસમાપિતમ્ સર્વકાલં સર્વદા સંસ્થાપ્યત્વં તત્કૃત્ય-
કરણં યસ્ય તત્તથા, અસમાપિતકૃત્યમિત્યર્થઃ ન કદાપિ તસ્ય સ્લભૂત્રાદિ નિસ્સ-
રણરૂપકૃત્યં સનાપ્યતે इति भावः ‘जराकुणिमज्जरघरं व सडणपडणविद्धं-
सणधम्मं पुर्विं वा, पच्छा वा अवस्सविप्पजहियव्वं भविस्सइ’ जराकुणपजर्जर
गृहमिव जराकुणपथ जीर्णिता प्रधानशवः, जर्जरगृहं च जीर्णगेहं तयोः समाहार
द्वन्द्वे जराकुणपजर्जरगृहं तदिव शटनपतनविध्वंसनधर्मम्, शटनध्-कुष्ठादिना
अङ्गुल्यादेर्गलनम् बाहादेः खड्गच्छेदादिना पातः, विध्वंसनम् क्षयः, एते धर्मा-
यस्य तत् तथा, पूर्ववा विवक्षितकालात् प्रथममेव, पश्चाद् वा तथाविधकालादन
न्तरं वा अवश्यमेव विप्रहातव्यं परित्याज्यं भविष्यति ‘से केसणं जाणइ ? अम्म-
ताओ ! के पुर्विं तं चेव जाव पव्वइत्तए’ इत् तस्मात्कारणात् हे अम्बतातौ !
कोऽसौ खलु जानाति-को जनः पूर्वं तदेव पूर्वोक्तवदेव यावत् विवक्षितकालात्

आदिका निःसरण करना रूप जो इस शरीरका कार्य है, वह कभी भी
पूरा नहीं होता है,—‘जराकुणिमज्जरघरं व सडणपडणविद्धं सण-
धम्मं पुर्विं वा पच्छा वा अवस्सविप्पजहियव्वं भविस्सइ’ जीर्णिता प्रधा-
नवाले शवकी तरह और जर्जर हुए घरकी तरह यह शटन, पतन एवं
विध्वंसन धर्मवाला है। कुष्ठादि द्वारा अङ्गुली आदि का गल जाना
इसका नाम शटन खड्गादि द्वारा बाहु आदिका कट जाना इसका नाम
पतन है और पर्यायान्तरित हो जाना इसका नाम विध्वंसन है। विव-
क्षित कालसे पहिले ही अथवा विवक्षित काल के बाद ही यह शरीर
अवश्य छूटेगा ही-अतः ‘से केसणं जाणइ अम्मताओ ! के पुर्विं तं
चेव जाव पव्वइत्तए’ हे मात तात ! इस बात को कौन जानता है कि

થતું નથી “ જરા કુણિમજ્જરઘરં ” વ સડणपडणविद्धंसणधम्मं पुर्विं वा
पच्छा वा अवस्सविप्पजहियव्वं भविस्सइ ” છુટુંતા પ્રધાન શબ્દની જેમ અને
જર્જરિત ઘરની જેમ તે સડવા, પડવા અને વિધ્વંસ પામવાના સ્વભાવથી
યુક્ત છે. રક્તપિત્ત આદિ રોગો દ્વારા અંગુલી આદિ અંગોનુ ગળી જવું
તેનું નામ ‘શટન’ (સડવાની ક્રિયા) છે, તદ્વત્તર આદિ દ્વારા ભુજા અદિ
અંગો છેદાઈને નીચે પડવાની ક્રિયાને પતન (પડવાની ક્રિયા) કહે છે અને
મનુષ્ય પર્યાયને છોડીને અન્ય પર્યાય ગ્રહણ કરતી તેનું નામ ‘વિધ્વંસ’ છે
અમુક કાળ બાદ અથવા અમુક કાળ પહેલાં આ શરીર અવશ્ય છોડવું જ
પડવાનું છે. “ સે કેસણ જાણઈ અન્મતાઓ ! કે પુર્વિં તં ચેવ જાવ પવ્વઈત્તए ”
હે માતાપિતા ! કોણ પહેલાં મરશે અને કોણ પછી મરશે, એ બાથુવાને કોણ

પૂર્વમેવ ગમનાય ઉત્સહતે, કો વા જનો વિવક્ષિતકાલાત્ પશ્ચાદેવાગમનાય ઉત્સહતે ? તત્ત્વ ઇચ્છામિ સ્વલુ હે અમ્બતાતૌ ! યુષ્માભિરભ્યનુજ્ઞાતઃ સન્ શ્રમણસ્ય મગધતો મહાવીરસ્ય અન્તિકે મુણ્ડો ભૂત્યા અગારાત્ અનગારિતાં પ્રવ્રજિતુમ્, 'તણં તં જમાલિં સ્વત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો एवं વયાસી'—તતઃસ્વલુ તં જમાલિં ક્ષત્રિય-કુમારમ્ અમ્વાપિતરૌ एवं વક્ષશમાણરીત્યા અવાદિટ્ટામ્—' હમાઓય જાયા ! વિઝલકુલવાલિયાઓ સરિસત્તયાઓ સરિસવ્વયાઓ ' હે જાત ! હે પુત્ર ! હમાશ્ચ તવ વિપુલકુલવાલિકાઃ, વિપુલં ધનધાન્યાદિમમ્પન્નં કુલં યાસાં તા વિપુલકુલાઃ, તાશ્ચતા વાલિકાશ્ચેતિ તાસ્તથા, સદશત્વચાઃ સમાનત્વમ્પત્યઃ—સમાનશરીરસૌન્દર્ય-વત્યઃ, સદશવયસઃ સમાનવયસ્કાઃ, 'સરિસલાવન્નરુવજોવ્વણગુણોવ વેયાઓ ' સદશલાવણ્યરૂપયૌવનગુણોવેતાઃ, સમાનલાવણ્યસૌન્દર્યયુત્ત્વ-ગુણશાલિન્યઃ 'સરિસઈહિંતો કુલેહિંતો અણિણિયાઓ કલાકુસલસવ્વ કાલલાલિયસુહોચિયાઓ ' સદશેભ્યો ધનધાન્યાદિગુણૈઃ સમાનેભ્યઃ કુલેભ્યઃ

કૌન પહિલે મરે ઓર કૌન વાદ મેં મરે ? હસલિયે હે માન તાત ! મેં આપ લોગોં સે આજ્ઞા પ્રાપ્ત કર શ્રમણ મગવાન્ મહાવીર કે પાસ સુણિટત હોકર હસ ગૃહસ્થાવસ્થા સે અનગારાવસ્થા મેં જાના વાહતા હું । 'તણં તં જમાલિં સ્વત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો एवं વયાસી—હમાઓ ય તે જાયા વિઝલકુલ વાલિયાઓ, સરિસત્તયાઓ, સરિસવ્વયાઓ ' હે પુત્ર ! વિપુલ-કુલકી—ધન ધાન્યાદિ સે સંપન્નકુલકી હન વાલિકાઓં કે સાથ જો કિ તુમ્હારે જૈસે હી શારીરિક સૌન્દર્ય સે યુક્ત હૈં, એકસી જિનકી ડમર હૈ, 'સરિસલાવન્નરુવજોવ્વણગુણોવવેયાઓ ' એક જૈસા જિનકા લાવણ્ય હૈ, એક જૈસા જિનકા સૌન્દર્ય હૈ, એકસી જિનકી જવાની હૈ, 'સરિસઈહિંતો કુલેહિંતો આણિણિયાઓ, કલાકુસલસવ્વકાલલાલિયસુહોચિ-

સમર્થ છે ? તો હે માતાપિતા ! હું આપની અનુમતિ લઈને શ્રમણુ લગવાન મહાવીર પાસે પ્રવ્રજ્યા અગીકાર કરીને આ ગૃહસ્થાવસ્થાના પરિત્યાગપૂર્વક અણુગારાવસ્થા ધારણુ કરવા માણું છું.

“તણં તં જમાલિં સ્વત્તિયકુમારં અમ્માપિયરો एवं વયાસી—હમાઓ ય તે જાયા ! વિઝલકુલવાલિયાઓ, સરિસત્તયાઓ, સરિસવ્વયાઓ ” ત્યારે જમાલીના માતાપિતાએ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું—એટલે ! આ વિપુલ કુળની—ધન, ધાન્યા દિથી સંપન્ન કુળની—આળાઓ કે જે તારા જેવા જ શારીરિક સૌન્દર્યવાળી છે, તારા જેટલી જ જેમની ઉમર છે, “સરીરલાવન્નરુવજોવ્વણગુણોવવેયાઓ ” જે લાવણ્ય, રૂપ, સૌન્દર્ય અને યૌવનથી યુક્ત છે, “સરિસઈહિંતો કુલેહિંતો આણિણિયાઓ, કલાકુસલ, સવ્વકાલલાલિયસુહોચિયાઓ ” ધન ધાન્યાદિની

આનીતાઃ પરિણીય-સ્વકુલં પ્રાપિતાઃ, કલાકુશલસર્વકાલલાલિતસુખોચિતાઃ
 કલા કુશલાશ્વતાઃ સર્વકાલલાલિતાશ્ચેતિ કલાકુશલસર્વકાલલાલિતાઃ તાશ્વતાઃ
 સુખોચિતાશ્ચ સૌખ્યયોગ્યાશ્ચેતિ તાસ્તથા, 'મદ્વગુણજુત્તનિઝગવિણઓવયાર
 પંડિયવિચક્ષણાઓ' માર્દવગુણયુક્તો નિપુણો યો વિનયોપચારસ્તન્નપણ્ડિતાઃ
 વિચક્ષણા અત્યન્તવિશારદાયાસ્તાસ્તથેતિ માર્દવગુણયુક્તનિપુણવિનયોપચાર-
 પણ્ડિતવિચક્ષણાઃ, 'મંજુલમિયમહુરમણીયવિહસિયવિપ્પેક્ષિયગઈવિલાસ-
 વિટ્ઠિયવિસારયાઓ' 'મઝ્જુઝમિતમધુરમણિતવિહસિતવિપ્રેક્ષિતગતિવિલાસ-
 સ્થિતવિશારદાઃ, મઝ્જુલં શબ્દતઃ કોમલં સુન્દરં વા મિતં પરિમિતં મધુરમ્
 અર્થતોઽકઠોર યદ્ ભણિતં તત્તથા તત્ત્વ તદ્ વિહસિતં ચ વિપ્રેક્ષિતં ચ નેત્ર
 વિકારો ગતિશ્ચ વિલાસશ્ચ ગતિવિલાસો વા, સ્થિતં ચ વિશિષ્ટા સ્થિતિરિતિ
 એતેષાં દ્વન્દ્વઃ, તેષુ વિશારદાયાસ્તાસ્તથા, 'અવિકલકુલસીલસાલિનીઓ' અવિ

યાઓ' ધનધાન્ય આદિ સે સમાનતાવાલે કુલોં સે જો ત્રિવાહિત કરકે
 લાઈ ગઈ હૈં, જો હર એક કલા મેં પ્રવીણ હૈં, સર્વકાલ જો લાલિત રહી
 હૈં, એવં જો સદા સુખબોગ કે યોગ્ય હૈં, 'મદ્વગુણજુત્તનિઝગવિણઓ-
 વયારપંડિયવિચક્ષણાઓ' જિનકા વિનયોપચાર માર્દવગુણ સે યુક્ત
 એવં નિપુણ-સમ્પન્નદારી ભરા હુઆ હૈ. એસે ઉસ વિનયોપચાર મેં જો
 બડી વિચક્ષણ હૈં, 'મંજુલમિયમહુરમણિયવિહસિય વિપ્પેક્ષિય ગઈ-
 વિલાસચિટ્ઠિયવિસારયાઓ' બોલના જિનકા શબ્દ કી અપેક્ષા સે
 બડા કોમલ હોતા હૈ અથવા સુન્દર હોતા હૈ, મિતપરિમિત હોતા હૈ ઓર
 અર્થકી અપેક્ષા અકઠોર હોતા હૈ જો હલને મેં, કટાક્ષપાત કરને મેં,
 ચલને મેં, વિલાસ મેં ઓર સ્થિતિ-ઊઠને બેઠને મેં બડી વિશારદ હૈં,
 'અવિકલકુલસીલસાલિનીઓ' જો ઋદ્ધિં પરિપૂર્ણ કુલોં કી હૈં એવં

સમાનતાવાળા કુળોમાંથી વિવાહ કરીને જેમને લાવવામાં આવી છે, જેઓ
 દરેક કલામાં નિપુણ છે, સર્વકાળ જે લાલિત્ય સંપન્ન રહી છે, અને જેઓ
 સદા સુખ ભોગવવાને યોગ્ય છે, “મદ્વગુણજુત્તનિઝગવિણઓવયારપંડિય
 વિચક્ષણાઓ” જેમનો વિનયોપચાર માર્દવગુણથી યુક્ત અને નિપુણ સમ્પન્ન-
 દારીથી ભરેલો છે, એટલે કે વિનયોપચારમાં જે ઘણી જ વિચક્ષણ છે,
 “મંજુઝમિયમહુરમણિયવિહસિયવિપ્પેક્ષિયગઈવિલાસચિટ્ઠિયવિસારયાઓ” જેની
 વાણી કોમળ, મિત અને અકઠોર છે, અને જે હસવામાં, કટાક્ષપાત
 કરવામાં, ચાલવામાં, વિલાસમાં અને ઉઠવા બેસવામાં ઘણી વિશારદ છે,
 “અવિકલકુલસીલસાલિનીઓ” જેઓ ઋદ્ધિસંપન્ન કુળોની છે અને જેઓ

કલકુલશીલશાલિન્યઃ તત્ર અવિકલચ્ચ-કલ્પિપરિપૂર્ણ કુલં યાતાં તાઃ અવિકલકુલાઃ
તાથતાઃ શીલશાલિન્યથ શીલશાલિન્ય ઇતિતા સ્વથા, 'વિશુદ્ધકુલચંસંતાન-
તંતુવદ્વગ્નપ્પગમ્બુઘ્નમ્ભવમાવિગીઓ' વિશુદ્ધકુલચંસંતાનતંતુવદ્વનપ્રગર્ભો-
દ્ભવમાવિન્યઃ, વિશુદ્ધકુલચંસંતાનનાં યઃ તંતુઃ-પરમ્પરા, તસ્ય વદ્વનાઃ
વર્ધતા યે પ્રગર્ભાઃ=પ્રકૃષ્ટા ગર્ભાઃ તેપાં ય ઉદ્ભવ=ઉત્પત્તિમ્તત્ર યઃ પ્રમાત્રઃ=મામ-
ર્થસંયામાપત્તિ તાસ્તથા। 'મગોણુકૂલહિયઃચ્છિડયાઓ' મનોડુકૂલહૃદયેષિતાઃ,
મનોડુકૂલાશ્વતા હૃદયેનેષિતાશ્ચ તાસ્તથા, 'અદ્ભુતુજ્ઞ ગુણવલ્લહાઓ ઉત્તમાઓ નિચ્ચં
ભાવાનુત્તરસંવંગસુંદરીઓ મારિયાઓ' અટ અટ સંલ્પકાસ્તવગુણવલ્લભાઃ ગુણૈઃ
શીલસૌન્દર્યાદિમિ વૈલઝમા અત્યન્તપ્રિયાઃ ઉત્તમા શ્રેષ્ઠાઃ નિત્યં સર્વદા ભાવાનુત્ત-
રસર્વાંગસુન્દર્યમાવેન હાવમાવમાશ્રિત્ય અનુત્તરા ઉત્કૃષ્ટાશ્વતાઃ સર્વાંગૈઃ સુન્દર્યશ્ચેતિ
ભાવાનુત્તરસર્વાંગસુન્દર્યઃ માર્યા. સ્ત્રિયઃ સન્તિ 'તં શુજાહિ તાવ જાયા ! ઇતાહિં
સદ્ધિં વિઝલે માણુસ્સણ કામમોગે' હે જાત ! હે પુત્ર ! તત્ તસ્માત્ કારણાત્
શુદ્ધશ્ચ પરિશુદ્ધશ્ચ તામ્ ઇતામિ અટામિઃ પૂર્વોક્તામિર્માર્યામિ. સાર્દ્ધમ્ વિપુ
લાન્ પુષ્કલાન્ માલુબ્યકાન્ મનુબ્યસમ્બન્ધિનઃ કામમોગાન્, 'તઓ પચ્છા

શીલ સે શાલિની હૈં 'વિશુદ્ધકુલચંસંતાનતંતુવદ્વગ્નપ્પગમ્બુઘ્નમ્ભવ-
માવિગીઓ' જિવકા સામર્થ્ય વિશુદ્ધકુલ ચંસંતાનોં કી પરમ્પરા
કો બઢાનેચાલે ઉત્તમ ગર્ભોં કૈ ધારણ કરને કા હૈ, 'મગોણુકૂલ હિય
હચ્છિડયાઓ' જો મનકૈ અડુકૂલ હોને સે હૃદય કો બહુવ અધિક પ્રિય
લગની હૈં, 'અદ્ભુતુજ્ઞ ગુણવલ્લહાઓ ઉત્તમાઓ નિચ્ચં ભાવાનુત્તર
સંવંગસુંદરીઓ મારિયાઓ' એસી જો યે શીલ સૌન્દર્ય આદિ ગુણોંસે
અત્યન્ત પ્રિય ઉત્તમ હાવ ભાવકી અપેક્ષા સર્વોત્કૃષ્ટ એવં સર્વાંગ સુન્દર
તુમ્હારી આઠ સ્ત્રિયાં હૈં 'તં શુજાહિ તાવ જાયા ! ઇયાહિં સદ્ધિં વિઝલે
માણુસ્સણ કામમોગે' પહિલે હનકૈ સાથ મનુબ્યમ્ભવ સંબંધી વિપુલ કામ-

ઉત્તમ શીલથી સંપન્ન છે, "વિશુદ્ધકુલચંસંતાનતંતુવદ્વગ્નપ્પગમ્બુઘ્નમ્ભવ-
માવિગીઓ" વિશુદ્ધ કુલચંસંતાનોની પરપરાને વધારનારા ઉત્તમ ગણોને
ધારણ કરવાને જેઓ સમર્થ છે, "મગોણુકૂલહિયઃચ્છિડયાઓ" જેઓ મનને
અનુકૂળ હોવાથી હૃદયને ઘણી જ પ્રિય લાગે છે, "અદ્ભુતુજ્ઞ ગુણવલ્લહાઓ
ઉત્તમાઓ નિચ્ચં ભાવાનુત્તરસંવંગસુંદરીઓ મારિયાઓ" જેઓ શીલ, સૌંદર્ય
આદિ ગુણોથી અત્યંત પ્રિય અને ઉત્તમ હાવભાવ આદિની અપેક્ષાએ સર્વો-
ત્કૃષ્ટ અને સર્વાંગસુન્દર છે, એવી જે તારી આઠ ભાર્યાઓ છે, "તં શુજાહિ
તાવ જાયા ! ઇયાહિં સદ્ધિં વિઝલે માણુસ્સણ કામમોગે" તેમની સથે મનુબ્ય

भुक्तभोगी विसयविगयवोच्छिन्न कोउहल्ले अम्हेहिं कालगएहिं जाव पव्वहिसि ' तत् पश्चात् कामभोगपरिमोगानन्तरम् भुक्तभोगी विषयविगतव्यवच्छिन्न-
कौतूहलः, विषयेषु शब्दस्पर्शरूप रसगन्धेषु एतेभ्यो वा विगतव्यवच्छिन्नम्-
अत्यन्तक्षीणं कौतूहलं कुतुकं यस्य स तथा, कालगतेषु मरणधर्मं प्राप्तेषु सत्सु
यावत् परिणतवया वृद्धितकुञ्चशतन्तुकार्ये निरपेक्षः सन् श्रमणस्य भगवतो
महावीरस्य अन्तिके घुण्डो भूत्वा अगारात् अन्गास्तिं मन्त्रजिप्यसि । ॥सू०६॥

मूलम्—तएणं से जमालीखत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी-
तहावि णं तं अम्मताओ ! जं णं तुब्भे ममं एवं वयह-
इमाओ ते जाया विपुलकुल जाव पव्वइहिसि, एवं खल्ल
अम्मताओ ! माणुस्सया कामभोगा, असुई अत्तासया वंता-
सवा, पित्तासवा, खेलासवा, सुक्कासवा, सोणियासवा,
उच्चारपासवणखेलसिंघाणगवंतपित्तपूयसुक्कसोणियसमुब्भवा
अमणुन्नदुरुवमुत्तपूइयपुरीत्तपुन्ना मयगंधुस्तासा असुभ-

भोगों को भोगो ' तओ पच्छा भुक्तभोगी विसयविगयवोच्छिन्नको
उहल्ले अम्हेहिं कालगएहिं जाव पव्वइहिसि ' इसके बाद भुक्त भोगी
हुए तुम शब्द, स्पर्श, रूपा, रस और गन्ध इन विषयों में अत्यन्त निस्पृह
वृत्तिवाले-चाहना बिनाके हो जावोगे-इस ओर तुम्हारा मन विनृब्ध
हो जावेगा-तृष्णा रहित हो जावेगा, अनः तुम हृष्ट लोगोंके परलोक
हो जाने पर परिणतवयमें वृद्धित हुए कुलवंश रूप तन्तु कार्यमें निरपेक्ष
होकर श्रमण भगवान् महावीर के पास संघस आरण कर लेना ॥सू०६॥

अब सभधी विपुल कामभोगोने पडेकां तो तु लोगनी ले " तओ पच्छा
भुक्तभोगी विसयविगयवोच्छिन्नकोउहल्ले अम्हेहिं कालगएहिं जाव पव्वइहिसि "
आ प्रमाणे कामभोगोने लोगनीने, तुं शब्द, स्पर्श, रूप, रस अने गन्ध
आदि विषये प्रत्ये निस्पृह-आडना बिनाने अनी नृब्ध. ते विषये तरङ्ग
तारी आसक्ति रडेसे ~ नडीं त्याहे आभारा अरखु जाह कुटयशनी वृद्धि
करीने वृद्धावस्थाभा ससारिक कार्याणी निरपेक्ष अनीने तु श्रमण भगवान
महावीरनी सभीये सयम आंगीकार करले. ॥सू०६॥

निस्साला उड्ढेयगगा वीभत्था अप्पकालिया लहूणगा कलम-
 लाहिया सडुक्खबहुजणसाहारणा परिकिलेसकिच्चडुक्खमज्झा
 अबुहजणणिसोविया सया साहुगरहणिजा अपांतनंसारवद्धणा
 कडुगफलविवागा चुडालिव्व अमुच्चजाणहुक्खाणुवंधिणो
 सिद्धिगमणविग्घा, से केस णं जाणइ अस्मताओ ! के पुविं
 गमणयाए ? के पच्छा गमणयाए ? तं इच्छामि णं अस्म-
 ताओ ? जाव पठ्वइत्तए । तए णं तं जमालिं खत्तिक्कुमारं
 अस्मापियरो एवं वयासी-इमे य ते जाया ! अज्जय पज्जय
 विउपज्जयागएय सुवहु हिरन्नेय सुवन्नेय कंसेय, दूमेय, विउ-
 लधजकणग जाव संतसारसावएज्जे अलाहि जाव आसत्त-
 साओ कुलवंसाओ पकावं दाउं, पकामं भोतुं, पकामं परिभाएउं-
 तं अणुहोइ ताव जाया ! विउले साणुस्सए इड्डिप्पकार-
 समुदए, तओ पच्छा अणुहुयकल्लाणे वड्डिप्पकुलतंतु जाव
 पव्वइहिसि । तएणं से जमाली खत्तिक्कुमारं अस्मापियरो एवं
 वयासी-तहावि णं तं अस्मताओ ? जं णं तुव्वमे समं एवं
 वदह-इमं च ते जाया ! अजग पजग जाव पठ्वइहिसि, एवं
 खलु अस्मताओ ! हिरण्णे य, सुवन्ने य जाव सावएज्जे
 अगिस्साहिए चोरसाहिए रायसाहिए मच्चुसाहिए दायसाहिए,
 एवं अगिस्सासन्ने जाव दाइयसासन्ने अधुवे अणितिण असा-
 सए, पुठ्विं वा पच्छा वा अवस्सविण्णजहियव्वे भविस्सइ,
 से केस णं जाणइ, तं चेव जाव पठ्वइत्तए, ॥ सू० ७ ॥

छाया—ततःखलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ एवम् अवादीत्
तथापि खलु तत् अम्बतातौ । यत् खलु यूय माम् एवं वदथ=
इमास्ते जात । विपुलकुल यावत् प्रव्रजिष्यसि, एवं खलु अम्ब-
तातौ ! मानुष्यकाः कामभोगा अशुचयः अशाश्वताः । वान्तःस्रवाः, पित्तास्रवाः,
श्लेष्मास्रवाः, शुक्रास्रवाः, गोणितास्रवाः, उच्चारप्रस्रवणश्लेष्मसिद्ध्याण
वान्त—पित्तपूयशुक्रगोणितसमुद्भवाः अमनोऽदृश्य-मूत्र-पूतिदुःपूरीपपूर्णाः
मृतगन्धोच्छ्वासा अशुमनिश्वासा उद्वेजनका बीभत्साः अल्पकालिकाः लघु-
स्वकाः कलमलाधिवासदुःखबहुजनमाधारणाः परिवर्लेशकच्छूदुःखसाध्याः
अबुधजननिपेविताः सदा साधुजनगर्हणीयाः अनन्तससारवर्धनाः, चुडलीव अमु-
च्यमानदुःखानुबन्धिनः सिद्धिगमनविघ्नाः, तत् कोऽसौ खलु जानाति—अम्ब-
तातौ ! कः पूर्वं गमनाय कः पश्चात् गमनाय तदिच्छामि खलु अम्बतातौ
यावत् प्रव्रजितुम् ! ततःखलु तं जमालिं क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ एवम्
अवादिष्टाम्—इदं च तव जात । आर्यक प्रार्यक—पितृप्रार्यकागतं च
बहुहिरण्यं च सुवर्णं च कंसश्च दुष्यं च विपुलधनकनकयावत् सत्सारस्वापतेयम्
अलं यावत् आसप्तमात् कुलवंश्यात् प्रकाम दातुम्, प्रकाम भोक्तुम्, प्रकाम
परिभाजयितुम्, तत् अनुभव तावत् जात ! ऋद्धिसत्कारसमुदायम्,
ततः पश्चात् अनुभूतकल्याणो वर्धितकुलतन्तु यावत् प्रव्रजिष्यसि, ततः खलु
स जमालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ एवम् अवादीत्—तथापि खलु
तत् अम्बतातौ ! यत्खलु यूयं माम् एवम् वदथ—इदं च तव जात । आर्यक प्रार्यक
यावत् प्रव्रजिष्यसि, एवं खलु अम्बतातौ ! हिरण्यं च सुवर्णं च यावत् स्वापतेयम्
अग्निसाधिकम्, चौरसाधिकम् राजसाधिकम्, मृत्युसाधिकम्, दायादसाधि-
कम्, एवम् अग्निसामान्यम् यावत् दायादसामान्यम् अध्रुवम् अनित्यम्, अशा-
श्वतम् पूर्वं वा पश्चाद् वा, अवश्यविप्रहातव्यं भविष्यति, तत् कोऽसौ खलु जानाति—
तदेव यावत् प्रव्रजितुम् ॥ सू० ७ ॥

टीका—‘तर्णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एव वयासी’ततःखलु स जमालिः
क्षत्रिय कुमारः अम्बापितरौ एव वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत् ‘तद्वा वि णं तं अम्म-
ताओ ! जं णं तुम्हे ममं एव वदह—इमाओ ते जाया विपुलकुलजाव पव्वह्हिसि’

टीकार्थ—‘तण् णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो
एवंवयासी — तद्वा वि य ण अम्मताओ ! जं ण तुम्हे
ममं एवं वदह—इमाओ ते जाया विपुलकुल जाव पव्वह्हिसि’
मातापिता की ऐसी याव सुनकर क्षत्रियकुमार जमालिने

टीकार्थ—‘तण्, से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एव वयासी तद्वा वि य णं
अम्मताओ ! जं णं तुम्हे ममं वदह—इमाओ ते जाया विपुलकुल जाव पव्वह्हिसि’

હે અમ્મતાતો ! તથાપિ તથૈવ खलु नान्यथा यथात्वयोक्तम् तत् यत् यूयं माम्
 पूर्वोक्तरीत्या वदथ-प्रतिपादयथः,—इमा उपर्युक्ता स्तव हे जात ! भार्या विपुल
 कुल यावत् प्रवर्जिष्यसि, इति किन्तु ' एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सया काम
 भोगा असुई, अमासया, वंतासवा, पित्तासवा, खेठासवा, मुक्कासवा, सोणिया
 सवा, उच्चारवाचनगळे ऋषिज्ञागवंतपित्तपूइयमुक्कपोणियसमुब्भवा ' हे
 अम्मतातौ ! एवं खलु वक्ष्यमाणरीत्या मानुष्यका मानुष्यसम्बन्धिनः काम-
 भोगाः तदाधारभूताः स्त्री पुरुषदेहाः इत्यर्थः अशुचयः अपवित्राः अशाश्वताः
 अनित्याः वान्तासवाः वान्तस्व-वमनस्व-आस्रवः-क्षरणं येषु ते तथा, वमनक्षरण
 कारकाः पित्तास्रवाः-पित्तक्षरणकारकाः, एवं श्लेष्मास्रवाः, शुक्कास्रवा, शोणिता-
 स्रवाः, उच्चारमलक्षणश्लेष्मसिंघाणरूपातपित्तपूतिकशुकशोणितेभ्यः समु-

उनसे ऐसा कहा है मानवान ! आपका ऐसा कहना कि हे पुत्र ! इन
 विपुलकुलकी बालाओं रूप भार्याओं के साथ तुम मनुष्यभव संबंधी
 विपुल कामभोगों को भोगो आदि २ फिर यावत् दीक्षा ले लेना, सो
 यह आका कहना ठीक है-परन्तु ' एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सया
 कामभोगा असुई, अमासया, वंतासवा, पित्तासवा, खेठासवा, मुक्का-
 सवा, सोणियासवा, उच्चारवाचनगळे ऋषिज्ञागवंतपित्तपूइयमुक्क-
 पोणियसमुब्भवा ' हे मानवान ! इस वक्ष्यमाणरीति के अनुसार मनु-
 ष्यमन संबंधी कामभोग-इनके आधारभूत स्त्री पुरुषों के देह-अशुचि
 अपवित्र एवं अशाश्वत अनित्य हैं, वान्तास्रव हैं, वमन का है, क्षरण
 जिन्हों में ऐसे हैं, पित्तास्रव हैं-पित्त का है क्षरण जिन्हों में ऐसे हैं
 अर्थात् पित्तक्षरणकारकहैं-इसी प्रकार से ये श्लेष्मास्रव-रूक्षक्षरणकारक
 शुक्कास्रववीर्य क्षरणकारक और शोणितास्रव-रूधिर क्षरणकारक हैं ।

માતાપિતા ની એવી વાત માબળીને કષ્ટિયકુમાર જમ સ્ત્રીએ તેમને આ પ્રમાણે
 કહ્યું--હે માતાપિતા ! આપ એવું બે કહેા છે. કે આ વિપુલકુલની બાબોઓ
 સાથે વિપુલ કામભોગો ભોગવીને વૃદ્ધાવસ્થામાં તુ દીક્ષા અગીકાર કરશે, એ
 આપની વાત ખરી છે " एवं खलु अम्मताओ ! माणु मया कामभोगा, असुई,
 अमासया, वंतासवा, पित्तामवा, खेठासवा, मुक्कासवा, सोणियासवा, उच्चार
 वसतगळे ऋषिज्ञागवंतपित्तपूइयमुक्कपोणियसमुब्भवा " હે માતાપિતા ! આ
 મનુષ્ય ભવનની કામભોગો બે દેહને આધારે ભોગવવામાં આવે છે તે
 સ્ત્રીપુરુષના દેહ અશુચિ (અપવિત્ર) અશાશ્વત અને અનિત્ય છે તેમાં
 વમનનું સ્રવન, પિત્તનું સ્રવન, ક્ષરણનું સ્રવન, વીર્યનું સ્રવન અને શોણિત

ऋवः उत्पत्तिर्येषां ते तथा, तत्र उच्चारः-पुरीषम्, प्रसवणं सूत्रम्, सिंघाणं नासिकामलम् अन्यत् स्पष्टम्, 'अमणुन्नदुरुवमुत्तपूइयपुरीसपुष्पा' अमनोज्ञदूरुपः सूत्रपूतिकपुरीषपूर्णाः अमनोज्ञाश्च ते दूरुपेण कुत्तितरूपेण विरूपेण सूत्रेण पूतिकेन-कूथितेन पुरीषेण च पूर्णाश्चेति-अमनोज्ञदूरुपपूतिकपुरीषपूर्णा 'मयगंधु-स्सासा असुभनिस्सासा उन्वेयणगा, वीभत्था, अप्पकालिया, लहूसगा, कलमला-हिवा सदुक्खवहुज्जणसाहारणा' मृतगन्धुच्छ्वासाः अशुभनिःश्वासाः उद्वेजनकाः मृतस्येव गन्धो यस्य स मृतगन्धिः एतादृश उच्छ्वासो येषां ते मृतगन्धुच्छ्वासाः तथा अशुभनिःश्वासाः अशुभः अनिष्टो निःश्वासो येषां ते तथा, अतएव उद्वेजनकाः उद्वेगोत्पादका, उच्छ्वासश्च वायुग्रहणं, निश्वासस्तु वायुनिर्गमः । वीभत्ताः जुगु-प्सोत्पादकाः अल्पकालिकाः लघुस्वकाः तुच्छस्वभावाः, कलमलाधिवासदुःख

इनकी उत्पत्ति उच्छ्वार-विष्टा, प्रस्रवण-सूत्र, सिंघाण-प्राप्तिका मल आदि अपवित्र कारणों से होती है, 'अमणुज दुरुव सुत पूरय पुरी-सपुत्रा' अमनोज्ञ तथा कुत्सित रूपवाले सूत्र से, तथा सड़े हुए विष्टा से ये परिपूर्ण रहते हैं, 'अपगंधुरसासा, अलुभनिस्सासा, उब्बे-यणगा, बीमस्था, अप्पकालिया, लहसगा, कलमलाहि वा, सटुक्खबहु-जणसाहारणा' इनका उच्छ्वास सड़े हुए की गंध के जैसा गंधवाला होता है, निःश्वास इनका अनिष्ट होता है, अतएव ये उद्वेगोत्पादक होते हैं, वायुका ग्रहण करना उच्छ्वास और वायुका छोड़ना इसका नाम निःश्वास है। ये बीमस्त-जुगुप्सा के उत्पादक होते हैं, अल्पकाल स्थायी

(રુધિર) નું ક્ષરણ થયા કરે છે આ રીતે તે કાનભોગો વમન, પિત્ત, કફ વીર્ય અને શોષિતનું ક્ષરણ કરનારા છે ઉચ્ચાર (મળ), પ્રસ્ત્રણ (મૂત્ર), સિંધાણ (નાકમાંથી નીકળતો ચીકણો પદાર્થ) આદિને કારણે તેની ઉત્પત્તિ થાય છે “અમણુન્નદુરુવમુત્તપૂશ્યપુરીસપુન્ના” અમનોજ તથા કુત્તિત રૂપવાળા મૂત્રથી, તથા સકરી એવી વિષાથી તે પરિપૂર્ણ હોય છે, “મયગંધુ રસાસા, અમુભનિસ્વાસા, ઉચ્ચેયણગા વીમત્થા, અપ્પકાલિયા, લહૂસગા, કલમલ્લા હિ વા, સદુક્કલ્લબહુજ્જગસાહારણા” તેમને ઉચ્ચવાસ શમમાંની નીકળતી વાસ એવી બન્ધવાળો હોય છે, તેનો નિશ્વાસ અનિષ્ટ હોય છે, તે કારણે તેઓ ઉદ્વેગજનક હોય છે વાયુને શ્રેય કરવાની ક્રિયાને ઉચ્ચવાસ કહે છે અને વાયુને બહાર કાઢવાની ક્રિયાને નિશ્વાસ કહે છે

તેઓ યુગુપ્તનાજનક હોય છે, અદ્યકાગ સ્વામી હોય છે, તુચ્છ સ્વભા
વનાળા હોય છે, પોતાની અદર રહેલા અશુભ દ્રવ્ય વિશેષના અવસ્થાનને

બહુજનસાધારણાઃ કલમલસ્ય-દેહસ્થિતાશુભદ્રવ્યવિશેષસ્યાધિત્રાસેન અવસ્થા-
 નેન દુઃખાદુઃખ રૂપાઃ યે તે તથા, બહુજનનાં ભોગ્યત્વેન સાધારણા, યે તે તથા,
 ' પરિકિલેસકિચ્છદુઃખસજ્ઞા અબુહજનણિસેવિયા ' પરિમ્લેશેન મહામાનસા-
 યાસેન કુચ્છદુઃખેનચ ગાઢશરીરાયાસેન યે સાધ્યન્તે વર્ગીક્રિયન્તે તે પરિકલેશ-
 કુચ્છદુઃખસાધ્યાઃ અબુહજનનિષેવિતાઃ અવિવેકિજનસેવિતા, આપાતરમણીયા
 इत्यर्थः ' સદા સાહુગરહણિજ્ઞા ' સદા સર્વદા સાધુ ગર્હણીયાઃ બુદ્ધજનનિન્દનીયાઃ
 ' અણંતસંસારવઢૂળા, કઢુગફલવિવાગા ' અનન્તસંસારવઢૂળાઃ, અનન્ત-
 સંસૃતિપરમ્પરાપયોજકાઃ કઢુકફલવિપાકાઃ કઢુક. અત્યન્તપ્રતિકૂલઃ ફલ-
 વિપાકઃ ફલપરિણામો યેવાં તે તથા ' ચુડલિચ્ચ અમુચ્ચમાણદુઃખાણુવંધિણો
 સિદ્ધિગમણવિગ્ધા ' ચુડલિકા ઇવ પ્રદીપ્તવૃણપૂલિકેવ અમુચ્ચમાણદુઃખાણુવંધિનઃ
 અપરિત્યજ્યમાણદુઃખાણુવંધ્યુક્તાઃ મિદ્ધિગમણવિગ્ધાઃ સિદ્ધિપ્રાપ્તિપ્રતિવંધકાઃ
 भवन्ति, ' સે કેસ ણ જાણહ, અમ્મતાઓ ! કે પુરિવ ગમણાણ ' કે પચ્છાગમણાણ ?'
 તત્ તત્માત્ કારણાત્ હે અમ્મતાઓ ! કોઽસૌ પુરુષઃ खलु जानाति-को जनः

હોતે હૈં, તુચ્છ સ્વભાવવાર્મ હોતે હૈં, અને ખીના સ્થિતિ હુણ અશુભ દ્રવ્ય
 વિશેષ કે અવસ્થાન સે યે દુઃખાદુઃખ રૂપ હોતે હૈં, ભોગ્ય હોને સે યે
 બહુજન સાધારણ હોતે હૈં, ' પરિકિલેસકિચ્છદુઃખસજ્ઞા, અબુહ-
 જનણિસેવિયા ' માનસિક સહાન આયાસ સે ઓર શારીરિક ગાઢ પરિ-
 શ્રમ સે યે વશમ્ ક્રિયે જાતે હૈં, અવિવેકી જનોં દ્વારા હોઇ ઇનકી સેવા
 હોતી હૈ-અર્થાત્ યે આપાતતઃ રમણીય હોતે હૈં ' સદા સાહુગરહણિજ્ઞા '
 સાધુજનોં દ્વારા યે સદા નિન્દિત હોતે રહતે હૈં ' અણંતસંસારવઢૂળા,
 કઢુગફલવિવાગા ' યે અનન્ત સંસાર કે વર્ધક હોતે હૈં, ઇનકા વિપાક
 ફલકાલ મેં અત્યન્ત કઢુક હોના હૈ, ' ચુડલિચ્ચ અમુચ્ચમાણદુઃખાણુ-
 વંધિણો, સિદ્ધિગમણવિગ્ધા ' પ્રદીપ્ત ઘામકેપુલેકે સમાન યે અમુચ્ચ-
 માણ દુઃખાણુવંધી હોતેહૈં, ઓર સિદ્ધિ કી પ્રાપ્તિ મેં યે પ્રતિવંધક હોતેહૈં
 ' સે કેસ ણ જાણહ, અમ્મતાઓ ! કે પુરિવ ગમણાણ, કે પચ્છાગમણાણ '
 હસ કારણ હે માતતાત ! કોન એસા હૈ જો હસ વાતકો જાને કિ

લીધે તેઓ અત્યન્ત દુઃખરૂપ હોય છે, ભોગ્ય હોવાથી તે બહુજન સાધા-
 રણ હોય છે, " પરિકિલેસકિચ્છદુઃખસજ્ઞા અબુહજનણિસેવિયા " માનસિક
 મહાન પ્રયત્નથી અને શારીરિક ગાઢ પરિશ્રમથી તેમને વશ કરી શકાય છે,
 અવિવેકી અને અજ્ઞાન લોકો દ્વારા જ તેમનું સેવન થાય છે-એટલે કે આપા-
 તની અપેક્ષાએ તે રમણીય લાગે છે, " સદા સાહુગરહણિજ્ઞા " સાધુઓ દ્વારા
 તે તેમની મદદ નિન્દા કરાય છે, " અણંતસંસારવઢૂળા, કઢુગફલવિવાગા "
 તેઓ અનંત સંસારના વર્ધક હોય છે અને તેમની વિપાક ફલકાળે અતિ
 કટુક હોય છે. " ચુડલિચ્ચ અમુચ્ચમાણદુઃખાણુવંધિણો, સિદ્ધિગમણવિગ્ધા "
 અગમતા ઘામના પૂળાની જેમ તેઓ અમુચ્ચમાણ (જેનો ત્યાગ ન કરી શકાય
 એવો) દુઃખાણુવંધી હોય છે અને સિદ્ધિગમિની પ્રાપ્તિમાં અવરોધક હોય છે.
 " સે કેસ ણ જાણહ, અમ્મતાઓ ! કે પુરિવ ગમણાણ, કે પચ્છાગમણાણ "

પૂર્વે વિવક્ષિતકાલાત્ પ્રથમેવ ગમનાય વર્તમાનભવં પરિત્યજ્ય ભવાન્તરં ગન્તુ મુત્સહતે, કો વા પશ્ચાત્ વિવક્ષિતકાલાદનન્તરં ગમનાય ભવાન્તરં ગન્તુમુત્સહતે
 इति न कोऽपि पुरुषो जानाति, ' तं इच्छामि णं अम्मताओ ! जाव पव्वइत्तए '
 हे અમ્બતાતૌ ! તત્ તસ્માત્ કારણાત્ ઇચ્છામિ खलु यावत्-युष्माभिरभ्यनुज्ञातः
 सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो भूत्वा अगारात् निर्गत्य अन-
 गारितां प्रव्रजितुम् । ' तए णं त जमालि खत्तियकुमारं अम्मापियरो एवं वयासी '
 તતઃ खलु तं जमालिम् क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवा-
 दिष्टाम्- ' इमे य ते जाया ! अज्जयपज्जयपिउपज्जयागएय बहु हिरण्णे य
 सुवण्णे य कसे य दूसे य ' हे जात ! हे पुत्र ! इदं च तत्र आर्यकप्रार्यकपितृप्रार्य
 कागतम्, आर्यकः पितामहः प्रार्यकः पितुः पितामहः, पितृप्रार्यकः-पितुः प्रपि-
 तामहस्तेभ्यः सकाशात् आगतं यत्तत्तथा, बहु हिरण्यं च, सुवर्णं च, कांस्यं च,
 दूष्यं च वस्त्रम्, ' विउलधणकणग जाव संतसारसावएज्जे अलाहि ' विपुलधन-
 कनक यावत् - रत्नमणिमौक्तिकशङ्खखशिलाप्रवालरत्नरत्नादिसत्सारस्वाप-

इनमेंसे और मुझ मेंसे कौन पहिले परलोक जायगा, कौन बादमें परलोक
 जायेगा । जब कोई पुरुष इस बात को नहीं जानता है ' तं इच्छामि णं
 अम्मताओ जाव पव्वइत्तए ' तो हे मात तात ! मैं आपसे आज्ञापित
 होकर श्रमण भगवान् महावीर के पास संयम धारण करना चाहता
 हूं । ' तए णं तं जमालि खत्तियकुमारं अम्मापियरो एवं वयासी ' इसके
 बाद क्षत्रियकुमार जमालि से उसके मातापिताने ऐसा कहा- ' इमे य ते
 जाया ! अज्जय, पज्जय, पिउपज्जयागए य, बहुहिरण्णे य, सुवण्णे य,
 कंसे य, दूसे य, विउलधणकणग जाव संतसारसावएज्जे अलाहि '
 हे पुत्र ! यह तुम्हारे आर्यक-पितामह, प्रार्यक पिताके पितामह तथा

હે માતાપિતા ! એ વતને બાળુવાને કેણુ સમર્થ છે કે અમારામાંથી કેણુ
 પહેલા પરલોકમા જશે અને કેણુ પછી પરલોકમા જશે ? સસારમાં એ
 વાતને બાળુવાને કેણુ સમર્થ ની. ' તં ઇચ્છામિ ણં અમ્માતાઓ જાવ પવ્વહિત્તપ '
 તેથી હે માતાપિતા ! આપની અનુમતિ લઈને હું શ્રમણ ભગવાન મહાવીર
 પાસે દીક્ષા લેવા ઇચ્છુ છું

“ તए णं त जमालि खत्तियकुमार अम्मापियरो एव वयासी ” तेनी आ
 प्रकारनी बात सामग्रीने क्षत्रियकुमार जमादीने नेना मातापिताએ આ પ્રમાણે
 કહ્યું--“ इमे य ते जाया ! अज्जय पज्जय, पिउपज्जयागए य बहु हिरण्णे य,
 सुवण्णे य, कंसे य, दूसे य, विउलधणकणग जाव संतसारसावएज्जे अलाहि ”

તેયમ્ દ્રવ્યમ્ અલં પર્યાપ્તં ભવતિ, તત્ર વિપુલં પ્રચુરં ધનં ગવાદિકમ્, કનકમ્-
સુવર્ણમ્, રત્નાનિ-કર્કેતનાદિનિ, મણયશ્ચન્દ્રકાન્તાદયઃ, મૌક્તિકાનિ પ્રસિદ્ધાનિ
શङ्ખાશ્ચ દક્ષિણાવર્તીઃ, શિલાઃ, પ્રવાલાનિ-વિદ્રુમાણિ, રક્તરત્નાનિ પદ્મરાગા-
સ્તાનિ આદિર્યસ્ય તત્તથા એતત્ યત્ સત્ સારસ્વાપતેયમ્, સત્-વિચમાનં શોભનં
વા સારં સારભૂતં પ્રધાનમિત્યર્થઃ, સ્વાપતેયં દ્રવ્યં, તત્ 'જાવ આસત્તમાઓ કુલ-
વંસાઓ પકામં દાઉ, પકામં ભોત્તું, પકામં પરિભાણડં' યાવન્ યાવત્કાલપર્ય-
ન્તમ્ આસપ્તમાત્ કુલવંશ્યાત્ કુલજ્ઞણશ્ચે ભવઃ કુલવંશ્યસ્તસ્માન્ તમભિવ્યાપ્ય
આગામિસપ્તમકુલવંશોત્પન્નજનપર્યન્તમિત્યર્થઃ પ્રકામં યથેષ્ટમ્ દાતું દીના-
દિભ્યો વિતરિતુમ્ અલં પર્યાપ્તં ભવતિ ઇતિ પૂર્વગાન્વયઃ એવં પ્રકામં ભોક્તુ સ્વયં
પરિભોક્તુમલ ભવતિ, પ્રકામં પરિભાજયિતું દાયાદાદિભ્યો વિભાજયિતું પર્યાપ્તં
ભવતિ, 'તં અણુહોહિ તાવ જાયા ! વિઝલે માણુસ્સણ્ ઇહ્લિસકારસમુદણ્' તત્
પિતૃપ્રાર્થક-પિતાકે પ્રપિતાજ્ઞહ્ જનસે ચલા આયા હુઆ વહુતસા હિરણ્ય,
સુવર્ણ, કાંસા એવં વલ્લ 'વિઝલધણકુગગ જાવ સંતસારસાવણ્જે'
પ્રચુર ગવાદિક રૂપ ધન, પ્રચુર સુવર્ણ, કર્કેતનાદિ રત્ન, ચન્દ્રકાન્ત
આદિ ભણિ, સુક્તા, દક્ષિણાવર્ત શંખ, શિલાપ્રવાલ-મુંગા, રક્તરત્ન-પદ્મરાગ
યહ સવ સારભૂત દ્રવ્ય અપને પાસ મૌજૂદ હૈ । ઓર યહ સારભૂત દ્રવ્ય
ઇતના અધિક હૈ કિ 'જાવ આસત્તમાઓ કુલવંસાઓ પકામં દાઉ
પકામં ભોત્તું પકામં પરિભાણડ' ઇસે આગામી સાન પીઠી તક મી
યથેષ્ટ રૂપસે દાન ક્રિયા જાય, યથેષ્ટ રૂપસે સ્વયં અપને પરિભોગમે
સ્વર્ચ ક્રિયા જાય તથા યથેષ્ટ રૂપસે દાયાદિકોમે વિભાગ કરકે દિયા
જાય તથા મી સમાસ નહીં હો સકના હૈ । સો તુમ 'તં અણુહોહિ તાવ
જાયા ! વિઝલે માણુસ્સણ્ ઇહ્લિસકારસમુદણ્' હે પુત્ર ! પહિલે હસ

હે પુત્ર ! તારા આર્થક (પિનામહ), પ્રાર્થક, પિનાના પિનામહ અને પિતૃ-
પ્રાર્થક (પિનાના પ્રપિતામહ) ના સમયથી આવ્યુ આવતું વિપુલ હિરણ્ય
(ચાંદી), સુવર્ણ, કાંચુ, વજ્રો, વિપુલ ગાય આદિ રૂપ ધન, પ્રચુર સુવર્ણ,
કર્કેતન આદિ રત્ન, ચન્દ્રકાન્ત આદિ ભણિ, મોતી, દક્ષિણાવર્ત શંખ, શિલા
પ્રવાલ, રક્તરત્ન-પદ્મરાગ વગેરે બધું સારભૂત દ્રવ્ય આપને ત્યાં મોજૂદ છે.
તે સારભૂત દ્રવ્ય એટલુ બધું છે કે " જાવ આસત્તમાઓ કુલવંસાઓ પકામં
દાઉપકામં ભોત્તું પકામ પરિભાણડં " તેની સાત પેઢી સુધી યથેષ્ટ રૂપે દાન
કરવામાં આવે, પોતાના લોગોપલોગની પાછળ ખર્ચી નાખવામાં આવે અને
યથેષ્ટ રૂપે વારસદારો વચ્ચે વહેંચી આપવામાં આવે, તો પણ ખૂટે તેમ નથી
" તં અણુહોહિ તાવ જાયા ! વિઝલે માણુસ્સણ્ ઇહ્લિસકારસમુદણ્ " તો હે

तस्मात् कारणात् हे जात ! हे पुत्र ! अनुभव परिशुद्धश्च तावत् प्रथमं विपुलं
मानुष्यकं मनुष्यसम्बन्धिनम् ऋद्धिसत्कारसमुदायम्, ऋद्धिः समृद्धिः, सत्कारः
सन्मानम् तयोः समुदायं परिशुद्धश्च तत्परिभोगं कुरु इत्यर्थः । ‘ तओ पच्छा अणु-
हूयकल्लाणे वड्डियकुलतन्तु जाव पव्वइहिसि ’ ततः पश्चात् राज्यसाम्राज्य-
सत्कारादि परिभोगानन्तरम् अनुभूतकल्याणः परिशुक्तसुखसम्पत्तिः वर्द्धित-
कुलवंशतन्तुकार्यो यावत् निरपेक्षः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो
भूत्वा अगारात् अनगारितां प्रव्रजिष्यसि । ‘ तए णं से जमाली खत्तियकुमारे
अम्मापियरो एवं वयासी ’—ततः खलु स जपालिः क्षत्रियकुमारः अम्मापितरौ
एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—‘ तहावि णं तं अम्मताओ ! जं णं तुब्भे ममं
एवं वदह—इमं च ते जाया ! अज्जगपज्जग जाव पव्वइहिसि ’ हे अस्वनातो !

मनुष्य संबंधी ऋद्धि सत्कार समुदायको भोगो सवृद्धिका नाम ऋद्धि,
तथा सन्मानका नाम सत्कार है । ‘ तओ पच्छा अणुहूयकल्लाणे वड्डिय
कुलतन्तु जाव पव्वइहिसि ’ इसके बाद अनुभूत कल्याणवाले—परि-
शुक्त सुख संपत्तिवाले तुम पुत्र पौत्रादिकोंसे वृद्धिगत हुए इस कुल
वंशरूप तन्तु कार्यमें निरपेक्ष होकर वृद्धावस्थामें श्रमण भगवान् महा-
वीरके पास मुण्डित हो करके गृहस्थावस्थाके परित्यागपूर्वक अनगारा-
वस्था धारण कर लेना । ‘ तएणं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो
एवं वयासी ’ इस प्रकारसे मातापिताकी कही हुई बातको सुनकर उम
क्षत्रियकुमार जमालिने उनसे ऐसा कहा—‘ तहावि णं तं अम्मताओ !
जं णं तुब्भे ममं एवं वदह, इमं च ते जाया ! अज्जग पज्जग जाव पव्व-
इहिसि ’ हे माततात ! जो आप इस तरहसे मुझसे कह रहे हैं कि

पुत्र ! पछेला तु आ मनुष्यलवसंअधी ऋद्धि अने सत्कारना समुदायने
भोगवी ले (समृद्धिने ऋद्धि कहे छे अने सन्मानने सत्कार कहे छे “ तओ
पच्छा अणुहूयकल्लाणे वड्डियकुलतन्तु जाव पव्वइहिसि ” आ रीते सुअसंपत्तिने
भोगवीने अने पुत्रपौत्रादिकाथी आ कुलवश इय तंतूनी वृद्धि करीने अने
सांसारिक कार्योथी निरपेक्ष अनीने वृद्धावस्थाभां तुं श्रमण भगवान् महावीरनी
पासे दीक्षा लधने गृहस्थावस्थाना परित्यागपूर्वक अणुगारावस्था धारण करणे

“ तएण से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी ” मातापितानी
आ प्रकारनी बात सांझीने ते क्षत्रियकुमार जमालीअे तेभने आ प्रभावे
कथं—“ तहा वि णं तं अम्मताओ ! जं णं तुब्भे ममं एवं वदह, इमं च ते जाया
अज्जग पज्जग जाव पव्वइहिसि ” हे मातापिता ! आप अने ते अेभ कहे।

તથાપિ તથૈવ સ્વલુ તત્ વર્તતે યત્ સ્વલુ યૂયં મામ્ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા વદથ-પ્રતિ-
 પાદયથ-‘ હદંચ તવ હે જાત ! હે પુત્ર ! ઝાર્યકમાર્યકયાચત્ પ્રવ્રજિષ્યમિ ’ ઇતિ
 સત્યં, કિન્તુ ‘ એવં સ્વલુ અમ્મતાઓ ! હિરન્નેય, સુવન્નેય, જાવ સાવણ્જે અ-
 ગ્ગિસાહિણ, ચોરસાહિણ, રાયસાહિણ, મન્ચુસાહિણ, દાયસાહિણ ’ એવં સ્વલુ
 વક્ષ્યમાણરીત્યા હે અમ્મતાતૌ ! હિરણ્યં ચ, સુવર્ણં ચ, યાવત્ કાંસ્યં ચ, દૂષ્યંચ
 વિપુલધનકનકરત્નમણિમૌક્તિકાદિકપત્તારસનાયતેયમ્ દ્રવ્યમ્ અગ્નિસાધ્યમ્
 અગ્નિસાધારણમ્, ચૌરસાધ્યં ચૌરસાધારણમ્, રાજસાધ્યં રાજસાધારણમ્, મૃત્યુ-
 સાધ્યં મૃત્યુસાધારણમ્, દાયાદસાધ્યં દાયાદસાધારણમ્ ભવતિ તથા ચ સર્વમેવ

હે પુત્ર ! પિતામહ, પ્રપિતામહ આદિસે ચલે આવે હુણ હિરણ્યાદિસે લેકર
 રક્તરત્ન તકકે સારભૂત દ્રવ્યકા લુપ્ત પહિલે ભોગ કરો યાવત્ ફિર
 દીક્ષા લે લેના-સો યહ વાત તો ટીકહી હૈ-પરન્તુ ‘ એવં સ્વલુ અમ્મ-
 તાઓ ! હિરન્નેય સુવન્નેય જાવ સાવણ્જે અગ્ગિસાહિણ, ચોરસાહિણ,
 રાયસાહિણ, મન્ચુસાહિણ, દાયસાહિણ ’ હે માતતાન ! યહ હિરણ્ય,
 સુવર્ણ યાવત્-કાંસ્ય, દૂષ્ય, વિપુલ, ધન, કનક, રત્ન મણિ ઓર મૌક્તિક
 આદિ શ્રેષ્ઠ સારભૂત જો દ્રવ્ય હૈ, વહ અગ્નિ સાધારણ હૈ-અગ્નિકા મી
 હસ પર અધિકાર હૈ-અગ્નિ હસે જલાકર નષ્ટ કર સકતી હૈ, ચૌર
 સાધારણ હૈ-ચૌર હસે ચુરાકર લે જા સકતે હૈ, રાજ સાધારણ-રાજા
 હસ પર અપના અધિકાર કર સકતા હૈ, મૃત્યુસાધ્ય-ગવાદિક રૂપ ધન
 પર મૃત્યુકા મી અધિકાર હોતા હૈ, દાયાદસાધારણ-બંધુવર્ગ હસકા

છો કે “ ત રા પિતામહ, પ્રપિતામહ આદિના સમયથી ચાલ્યા આવતાં હિરણ્ય,
 સુવર્ણ આદિ સારભૂત દ્રવ્યનો પહેલાં તો તું ઉપભોગ કરી લે, ત્યારબાદ
 વૃદ્ધાવસ્થામાં દીક્ષા અંગીકાર કરજે ”, આપની તે વાત ખરી છે. પરન્તુ
 “ એવં સ્વલુ અમ્મતાઓ ! હિરન્નેય, સુવન્નેય, જાવ સાવણ્જે અગ્ગિસાહિણ,
 ચોરસાહિણ, રાયસાહિણ, મન્ચુસાહિણ, દાયસાહિણ ” હે માતાપિતા ! આ હિરણ્ય,
 સુવર્ણ, કાસ્ય, વસ્ત્રો, વિપુલ, ધન, કનક, રત્ન, મણિ આદિ સાર-
 ભૂત દ્રવ્ય અગ્નિસાધારણ છે-અગ્નિનો પણ તેના પર અધિકાર છે-અગ્નિ તેને
 બાળીને તેનો નાશ કરી શકે છે, ચોર સાધારણ છે-ચોર તેને ચોરી જઈ શકે
 છે, રાજ સાધારણ છે-રાજા તેને આપણી પાસેથી પકાવી લઈ શકે છે,
 મૃત્યુસાધ્ય છે-ગાય આદિ પશુધન પર મોતનો પણ અધિકાર ચાલે છે
 અને દાયાદસાધારણ છે-વારસદારો (ભાગીદારો) પણ તેનો ભાગ પકાવી શકે

હિરણ્યાદિકં સન્મારસ્વાપતેયમ્ અગ્નિદાહ્યં ચૌરાપહાર્યં રાજગ્રાહ્યં, મૃત્યુગ્રસ્થં, દાયાદવિભાજ્યં વર્તેતે, અનૃદ્વ હિરણ્યાદિકં સત્સારસ્વાપતેયમ્ અગ્ન્યાદિ સાધ્ય-
ત્વાત્ નિતરાં પરવશં ભવતિ, એતદેવ દ્રવ્યસ્યાતિપારવશ્યં પર્યાયાન્તરેણ પ્રતિપાદ-
યતિ—‘ એવં અગ્નિસામન્ને, જાવ દાયસામન્ને, અધુવે, અણિયૈ, અસાસૈ, પુન્નિ વા, પચ્છા વા, અવસ્સવિષ્પજહિયન્વે ભવિસ્સહ ’ એવમેવોક્તયુક્તયા હિરણ્યા-
દિકં દ્રવ્યમ્ અગ્નિસામાન્ય, યાવત્—ચૌરસામાન્યમ્, રાજસામાન્યમ્, મૃત્યુ-
સામાન્યમ્, દાયાદસામાન્યં ભવતિ, એવમેવ હિરણ્યાદિકં દ્રવ્યમ્ અધ્રુવમ્, અનિ-
યતમ્, અશાશ્વતં વર્તેતે, અનૃદ્વ પૂર્વવા વિવક્ષિતકાલાત્ પ્રથમમેવ વા, પશ્ચાદ્ વા
અવશ્યમેવ વિપ્રદાતવ્યમ્—પરિત્યાજ્યં ભવિષ્યતિ, ‘ સે કેમ ણં જાણહ, તચેવ જાવ
પવ્વહત્તૈ ’ તત્ કોઽસૌ પુરુષ સ્વલુ જાનાતિ તદેવ પૂર્વોક્તવદેવ યાવત્ હે અમ્બ-

વિભાગ કરી શકે છે તે સ્વ હિરણ્યારૂપ સારભૂત દ્રવ્ય
અગ્નિદાહ્ય, ચૌરાપહાર્ય, રાજગ્રાહ્ય, મૃત્યુગ્રાહ્ય ઓર દાયાદવિભાજ્ય
જવ હૈ તો હમ પર અકેલા મેરાહી અધિકાર કેરો હો સકતા હૈ—યહ તો
પૂર્વોક્ત રૂપસે અગ્ન્યાદિ સાધારણ મી હૈ—અતઃ કેવલ સ્વાધિકાર વશ-
વર્તી ન હોસકનેકે કારણ યહ પરવશ મી હૈ, યહી વાત સૂત્રકારને
‘ એવ અગ્નિસામન્ને, જાવ દાયસામન્ને ’ ઇન પદોં દ્વારા પ્રકટકી હૈ. તથા
સાથમેં યહ ‘ અધુવે, અણિયૈ, અસાસૈ, પુન્નિવા, પચ્છાવા, અવસ્સ
વિષ્પજહિયન્વે ભવિસ્સહ ’ સ્વ દ્રવ્ય અધ્રુવ, અનિયત એવં અશાશ્વત
મી હૈ—અતઃ જૈમા યહ હૈ વૈસે હી હમ હૈ—હમલિયે આગેવીઠે હસકા
વિયોગ હોના અવશ્યમાવી હૈ—તચ ‘ સે કેમ ણં જાણહ તં ચેવ જાવ
પવ્વહત્તૈ ” તચ કૌન હસ વાતકો જાન સકતા હૈ, કિ પહિલે મેં

છે આ રીતે તે સારભૂત હિરણ્ય આદિ દ્રવ્ય જો અગ્નિદાહ્ય, ચૌરાપહાર્ય,
રાજગ્રાહ્ય, મૃત્યુગ્રાહ્ય અને દાયાદવિભાજ્ય છે, તો તેના ઉપર મારા એકલા
નો જ અધિકાર કેવી રીતે સભરી શકે છે ? તે દ્રવ્ય ઉપર અગ્નિ, ચોર, રાજ,
મૃત્યુ અને વારમદારે નો પણ અધિકાર છે તે કારણે મારો એકલાનો તેના
ઉપર અધિકાર નથી એ જ વાત સૂત્રકારે ‘ એવ અગ્નિસામન્ને જાવ દાય
સામન્ને ” આ સૂત્રપદ દ્વારા પ્રકટ કરી છે વળી તે ‘ અધુવે અણિયૈ,
પુન્નિ વા પચ્છા વા, અવસ્સવિષ્પજહિયન્વે ભવિસ્સહ ’ આ બધા દ્રવ્ય અધ્રુવ
અનિયત અને અશાશ્વત છે તે પણ આપણી જેમ નાશવત છે પહેલાં કે
પછી તેનો વિચાર આવશ્ય થવાનો જ છે ‘ સે કેમ ણં જાણહ તં ચેવ જાવ
પવ્વહત્તૈ ” નો એ અર્થવાને કોણ અર્થ છે કે પહેલાં તે આપણને છે કીને

तातौ ! हिरण्यादेः मम वा द्वयोर्मध्ये कः पूर्वमेव गमनाय उत्सहते, कः पश्चाद्वा गमनाय वा उत्सहते, इति न कोऽपि जानाति, नन् चच्छामि यत्तु अम्बतातौ ! शुष्माभिरभ्यलुत्रातः सन श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो भूत्वा अगारात् अनगारितां प्रव्रजितुम् ? ॥ सू० ७ ॥

मूलम् — तए णं तं जमालिं खत्तियकुमारं
अस्मताओ जाहे णो संचाएति, विषयाणुलोमाहिं
बहुहिं आघवणाहिय पणवणाहिय सन्नवणाहिय, विन्नवणा-
हिय आघवेत्तए वा, पन्नवेत्तए वा, सन्नवेत्तए वा विन्नवेत्तए
वा ताहे विसयपडिकूलाहिं संजमभयुव्वेयणकराहिं पन्नव-
णाहिं पन्नवेष्णाणा एवं वयासी-एवं जाया ! निग्गंथं पावयणं
सुच्चं अणुत्तणं केवलं जहा आवस्सए जाव सव्वदुक्खाण-
मंतं करेति अहीव एगंतदिट्ठीए खुरो इव एगंतधाराए लोह-
मया जवा चावेयव्वा, बालुयाकवलेइव निस्सए गंगावा महा-
नदी पडिसोयगमण्याए महासमुदेवा भुयाहिं दुत्तरो तिक्खं-
कमियव्वं गरुवं लंबेयव्वं असिधारमं वयं चरियव्वं, नो खलु
कप्पइ जाया ! समणाणं निग्गंथाणं आहाकम्मि एत्ति वा, उद्देसिए-
इ वा, मिस्सजाएइ वा, अज्झोयरएइ वा, पूइएइ वा, कीएइ वा,
पामिच्चेइ वा, अच्छेज्जेइ वा, अणिसट्ठेइ वा अभिहडेइ वा, कंतार-
भत्तेइ वा, दुब्भिकखभत्तेइ वा, गिलाणभत्तेइ वा, वहालियाभत्ते-
इसको छोड दूंगा या यह खुझे छोड देगा. इसलिये मैं चाहता हूं कि
मैं हे साततात ! आपसे आज्ञा प्राप्त कर श्रमण भगवान महावीरके पास
संघम धारण कर लूं ॥ सू० ७ ॥

आद्युं जशे डे आपणु तेने छोडीने आद्या ज्जु पडशे ? तेथी डे मातापिता ।
हु आपनी आज्ञा लधने श्रमणु भगवान महावीरनी पासे संघम धारणु
करवा माथुं छुं ॥ सू० ७ ॥

इवा, पाहुणगभत्तेइ वा, सेज्जायरपि डेइ वा, रायपिंडेइ वा मूल-
भोयणेइ वा, कंदभोयणेइ वा, फलभोयणेइ वा, वीयभोयणे
इवा, हरियभोयणेइ वा, भुत्तए वा, पायएवा तुमं च णं जाया !
सुहसमुच्चिण्णो चेव णं दुहसमुच्चिण्ण, नालं सीयं, नालं उण्हं,
नालं खुहा, नालं पिवासा नालं चोरा, नालं वाला, नालं दंसा,
नालं ससया, नालं वाइयपित्थिय सौभियसन्निवाइए विविहे
रोगायंके परिसहोवसग्गे उदिन्ने अहियासेत्तए, तं नो खलु-
जाया ! अम्हे इच्छामो तुब्भस्वगमवि विप्पओगं, तं अच्छाहि
ताव जाया ! जाव ताव अम्हेहिं जाव पवइहिसि । तए णं से
जमालिखत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी-तहावि णं तं
अम्मताओ ! जं णं तुब्भे ममं एवं वयह--एवं खलु जाया !
निग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवले तं चेव जाव पवइ-
हिसि ? एवं खलु अम्मताओ ! निग्गंथे पावयणे कीवाणं
कायराणं कापुरिसाणं इहलोगपडिबद्धाणं परलोगपरमुहाणं
विसयतिसियाणं दुरणुचरे पागयजणस्स धीरस्स निच्छियस्स
ववसियस्स नोखलुएत्थं किंचिवि दुक्ककरं करणयाए, तं इच्छामि
णं अम्मताओ ! तुब्भेहिं अब्भणुन्नाए समाणे ससणस्स
भगवओ महावीरस्स जाव पवइत्तए । तए णं जमालिं खत्तिय-
कुमारं अम्मापियरो जाहे नो तंचाएंति. त्रिसयाणुलोमाहिय
विसयपडिकुलाहिय बहूहिय आघवणाहिय पन्नवणाहिय २
आघवेत्तए वा जाव विज्जवेत्तए वा ताहे अकामए चेव जमा-
लिस्स खत्तियकुमारस्स निववमणं अणुमत्तथा ॥सू० ८॥

छाया — ततः खलु तं जमालिं क्षत्रियकुमारम् अम्बतातौ यदा ना
 शक्नुतः—विषयानुलोमाभि बहुमिश्रयापनाभिश्च, प्रज्ञापनाभिश्च, संज्ञापनाभिश्च,
 विज्ञापनाभिश्च, आख्यातुं वा, प्रज्ञापयितुं वा, संज्ञापयितुं वा, विज्ञापयितुं वा, तदा विष-
 यमतिक्रुलाभिः संयसमयोद्बेजनकरीभिः प्रज्ञापनाभिः प्रज्ञापयन्तौ एवमादिष्टाम्
 एवं खलु जात ! निर्ग्रन्थं प्रवचनं सत्यम् अनुत्तरम् केवलं यथा आवश्यके यावत्
 सर्वदुःखानामन्तं कुर्वन्ति, अहिरिव एकान्तदृष्टिकम्, धुरक्ष्य एकान्तधारम्,
 लोहमया यवाः चर्वयितव्याः, बालुका कल इव निःस्वादम्, गङ्गेव महानदी
 प्रतिस्रोतो गमनतया, महासमुद्र इव भुजाभ्यां दुस्तरः, तीक्ष्णं क्रमितव्यम्,
 गुरुकं लम्बयितव्यम् असिधारकं वनम् चरितव्यम्, नो खलुकल्पते जात !
 श्रमणानां निर्ग्रन्थानाम् आधाकर्मिकमिति वा, औद्देशिकमिति वा, मिश्रजात-
 मिति वा, अध्यवपूरकमिति वा, पूतिकृतमिति वा, क्रीतमिति वा, प्रामित्य
 मिति वा, आच्छेद्यमिति वा, अनिःसृष्टमिति वा, अभ्याहृतमिति वा, कान्तार
 भक्तमिति वा, दुर्मिश्रभक्तमिति वा, ग्लानभक्तमिति वा, वार्दलिकाभक्तमिति वा
 प्राधूर्णकभक्तमिति वा, शय्यातरिण्डापेवि वा, राजषिण्डमिति वा, मूलक
 भोजनमिति वा, कन्दभोजनमिति वा, फलभोजनमिति वा, बीजभोजनमिति वा,
 हरितभोजनमिति वा, भोक्तुं वा, पातुं वा, त्वं च खलु जात ! सुख समु-
 चितः, नो चैव खलु दुःखसमुचितः नाल शीतं, नालमुष्णम्, नालक्षुदनालं पिपासम्,
 नालं चौरान्, नालं व्यालान्, नाल दंशान्, नालं मशकान्, नालं वातिक-
 पैत्तिकश्लैष्मिकमन्निपातान् विविधान् रोगातङ्कान्, परिपहोऽसर्गान् उदीर्णान्
 अधिसोढुम्, तत् नो खलु जात ! वयम् इच्छामस्तत्र क्षणमपि विप्रयोगम्, तत्
 आस्य तावत् जात ! यावत् नावत् ययं जीयात् ततः पश्चात् अस्मान् यावत् प्र-
 जिष्यमि । ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ एवम् अवादीत्-
 तथापि खलु तत् अम्बतातौ ! यत् खलु यूय प्राप्तु एवं वदथ, एवं खलु जात !
 निर्ग्रन्थं प्रवचनं सत्यम् अनुत्तरं केवलम् तदेव यावत् प्रवजिष्यसि, एवं खलु
 अम्बतातौ ! निर्ग्रन्थप्रवचनं कर्त्तव्यानां कातराणाम्, कापुरुषाणाम्, इहलोकप्रति-
 वद्धानां परलोकपराङ्मुखानां विषयवृष्णिनाम दुरनुचरम् प्राकृतजनस्य धीरस्य
 निश्चितस्य व्यग्रमितस्य नो खलु अत्र किञ्चिदपि दुष्करं करणतया, तत् इच्छामि खलु
 अम्बतातौ 'उष्माभिरभ्यनुजात मन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य यावत् प्रवजिष्यम् ।
 ततः खलु जमालि क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ यदा नो शक्नुवन्तः विषयानुलो-
 नाभिश्च, विषयमतिक्रुलाभिश्च वदामिश्च आख्यापनाभिश्च प्रज्ञापनाभिश्च, संज्ञापना-
 भिश्च, विज्ञापनाभिश्च आख्यापयितुं वा यावत् विज्ञापयितुं वा तदा अकामकमेव
 जमाले क्षत्रियकुमारस्य निष्क्रयणम् अयमन्येताम् ॥ सू० ८ ॥

टीका — 'तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मताओ जाहे नो संचाएति विषयाणुलोमाहिं बहुहिं आघवणाहिय, पणवणाहिय, सन्नवणाहिय, विन्नवणाहिय' ततःखलु तं जमालिं क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ यदा नो शक्नुतः—नो समर्थो भवतः विषयानुलोमाभिः विषयाणां शब्दादीनामनुलोनाः तेषु प्रवृत्तिजनकत्वेन अनुकूलाः विषयानुलोमास्ताभिः विषयानुकूलाभिः वहीभिः आख्यापनाभिश्च सामान्यतः कथनैः प्रज्ञापनाभिश्च विशेषकथनैः संज्ञापनाभिश्च संबोधनाभिः, विज्ञापनाभिश्च सप्रणयप्रार्थनाभिः 'आघवेत्तएवा, पन्नवेत्तएवा, सन्नवेत्तएवा, विन्नवेत्तएवा' आख्यापयितुं वा सामान्यतः कथयितुं प्रज्ञापयितुं वा विशेषतः कथयितुं, संज्ञापयितुं वा संबोधयितुं, विज्ञापयितुं वा प्रणयपूर्वकं प्रार्थयितुं नो शक्नुतः नो समर्थो भवतः 'ताहे विमयपडिकूलाहिं संज-

टीकार्थ—'तएण तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मताओ जाहे नो संचाएति विषयाणुलोमाहिं बहुहिं आघवणाहिय, पणवणाहिय, सन्नवणाहिय, विन्नवणाहिय' इत्यत्र जय जमालि क्षत्रियकुमारको उसके मातापिता विषयोंकी ओर आकर्षित करनेवाली—शब्दादि विषयोंमें प्रवृत्ति करानेवाली—अनुकूल अनेक उक्तियों द्वारा, प्रज्ञापनाओं द्वारा विशेष कथनों द्वारा, संज्ञापनाओं—संबोधनों द्वारा, और विज्ञापनाओं—सप्रणय प्रार्थनाओं द्वारा 'आघवेत्तए' सामान्य रूपसे समझानेमें समर्थ नहीं हो सके, 'पन्नवेत्तए' विशेष रूपसे समझानेमें समर्थ नहीं हो सके, 'सन्नवेत्तए' संबोधित करनेमें समर्थ नहीं हो सके 'विन्नवेत्तएवा' और प्रणयपूर्वक प्रार्थना द्वारा भी अपने ध्येयसे विचलित करनेके लिये समर्थ नहीं हो सके (यहां समर्थ नहीं हो सके ऐसा अर्थ 'नो संचाएति' इस क्रियापदको सम्बन्धित कर

टीकार्थ—“तएण तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मताओ जाहे नो संचाएति विषयाणुलोमाहिं बहुहिं आघवणाहिय, पणवणाहिय, सन्नवणाहिय, विन्नवणाहिय” आरीते विषयोंकी तरफ आकर्षित करनेवाली—शब्दादि विषयोंमें प्रवृत्ति करानेवाली—अनेक उक्तियों द्वारा, प्रज्ञापनाओं द्वारा (विशेष कथनों द्वारा), संज्ञापनाओं द्वारा (संबोधनों द्वारा) अने विज्ञापनाओं (सप्रणय प्रार्थनाओं) द्वारा कथनारे पेटाना पुत्र जमालीने “आघवेत्तए” सामान्य रूपसे समझानेमें समर्थ न था “पन्नवेत्तए” विशेष रूपसे समझानेमें समर्थ न था, “सन्नवेत्तए” संबोधित करनेमें समर्थ न था, अने ‘विन्नवेत्तएवा’ प्रणयपूर्वकनी वितति अने आख्यापना द्वारा प्रणयपूर्वक ध्येयवादी विचलित करवानेमें समर्थ न था, (नो संचाएति) क्रियापदको संबोधित करनेवाली अर्थात् पत्नी साथे “समर्थ न था” अर्थात् अर्थ

समयुव्वेयणकरीहिं पन्नवणाहिं पन्नवेमाणा एव वयासी-तदा विषयप्रतिकूलाभिः
विषयाणां शब्दादीनां प्रतिकूलाभिस्तत्परिभोगनिषेधकत्वेन प्रतिकोमाभिः,
संयमभयोद्वेजनकरीभिः संयमाद् भयं भीतिम् उद्वेजनं च उद्विग्नत्वं
कर्तुंशीलं यासां ताभिः प्रज्ञापनाभिः प्रज्ञापयन्तौ विशेषतः कथयन्तौ एवं वक्ष्य-
माणप्रकारेण अवादिष्टाम्-कथितवन्तौ । 'एवं खलु जाया । निग्गंथपावयणं
सच्चं अणुत्तरं केवइयं जहा आवस्सए जाव सव्वदुक्खाणमंतं करे'ति' हे
जात ! हे पुत्र ! निर्ग्रन्थप्रवचन सत्यं-सन्तः=प्राणिनः पदार्थाः मुनयो वा, ते
भ्यो हितम्, यद्वा सत्सु मुनिजीवादिपदार्थेषु यथाक्रमं मुक्तिप्रापकत्व-यथा-
वस्थित चिन्तनाभ्यां साधु सत्यम् 'अनुत्तरं-न उत्तरं प्रधानं यस्मात् तत् अनन्य

लगाया गया है) 'ताहे विसयपडिकूलाहिं संजमभयुव्वेयणकराहिं पन्न
वणाहिं पन्नवेमाणा एवं वयासी' तब फिर उन्होंने शब्दादिक विषयोंके
प्रतिकूल परन्तु संयमसे भय और उद्वेग उत्पन्न करानेवाले विशेष
वचनों द्वारा इस प्रकारसे समझाना प्रारंभ किया 'एवं खलु जाया!
निग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवले जहा आवस्सए, जाव सव्व
दुक्खाणमंतं करे'ति' हे पुत्र ! यह बात बिल्कुल सत्य है, कि यह
निर्ग्रन्थ प्रवचन "सद्भ्यो हितम् अथवा सत्सु साधु=सत्यं" इस
व्युत्पत्तिके अनुसार समस्त प्राणियोंका, अथवा मुनियोंका हितकारक
होता है, अथवा मुनि एवं जीवादिक पदार्थोंमें यह यथाक्रम मुक्तिकी
प्राप्तिसे और यथावस्थित चिन्तनसे सत्य है-तीन लोकमें इसके
समान प्रधान और कोई वस्तु नहीं है, यह केवलज्ञानियों द्वारा कहा

आये। छे) " ताहे विसयपडिकूलाहिं संजमभयुव्वेयणकराहिं पन्नवणाहिं पन्न-
वेमाणा एव वयासी " तयारे तेमणे शब्दादिक विषयेनी विद्धनी अने संयम
प्रत्ये लय अने उद्वेग उत्पन्न करनारी वाणी द्वारा तेने समझववानो नीचे
प्रमाणे प्रयत्न कये-तेमणे तेमने आ प्रमाणे कहु—

" एवं खलु जाया निग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवले जहा आवस्सए,
जाव सव्वदुक्खाणमंतं करे'ति " भेदा । ये बात तदन आयी न छे के आ
निर्ग्रन्थ प्रवचन " सद्भ्यो हितम् अथवा सत्सु साधु=सत्यं " आ व्युत्पत्ति
अनुसार समस्त जेवतु अथवा मुनियेतु हित करनार छे अथवा मुनिये।
अने जगदिक पदार्थोने ते मुक्तिनी प्राप्ति करवतार छे जेणे लोकमां तेना
समान उत्तम वस्तु भीउ देख पणु नथी, ते देवगजानीयो द्वारा कहेवामां

સદશદશમિત્યર્થઃ કેવલિરુમ્-કેવલિપ્રજ્ઞતમ્, કેવલવા અદ્વિતીયમ્, યથા આવશ્યકે મુત્રે યાવત્ સર્વદુઃસ્વાનામન્તં કુર્વન્તિ । તથા ચ તત્પાઠ, — ‘ પઢિપુન્નં નેયાઽયં સંસુદ્ધં સલ્લગત્તણં સિદ્ધિમગ્ગે મુત્તિમગ્ગે નિજ્ઞાણમગ્ગે નિવ્વાણમગ્ગે અવિત્તહે અવિસંધિ સવ્વદુક્ખપ્પહીયમગ્ગે, इत्यद्विયા जीवा सिज्झन्ति बुज्झन्ति मुच्चन्ति परि- निव्वायन्ति सव्वदुक्खाणमतं करेति ’ इति । तत्र प्रतिपूर्णम्-मूत्रनोऽक्षरमात्रादि मूनतया, अर्थतोऽध्याहाराऽऽकाङ्क्षादिभिश्च रहितम्, सर्वप्रमाणोपेतम्, मोक्ष- प्रापककृत्स्नगुणसंयुतं वा ‘ नेयाउयं ’ नैयायिकम्-न्यायेन चरति, न्यायमनु गच्छति, न्यायमनतिक्रान्तं, न्याये भवं वा नैयायिकं मोक्षशमकमित्यर्थः । ‘ संसुद्धं ’

મયા હૈ, અથવા યહ અદ્વિતીય હૈ, જૈમા આવશ્યક સૂત્રમેં કહા ગયા હૈ, ઉસકે અનુસાર હસમેં સ્થિત જીવ યાવન્-સમસ્ત દુઃખોંકા અન્ત કર દેતે હૈં-હસ વિષયમેં આવશ્યક સૂત્ર કથિત પાઠ હસ પ્રકારસે હૈ- “ પઢિપુન્નં નેયાઽયં સંસુદ્ધં, સલ્લગત્તણ, સિદ્ધિમગ્ગે, મુત્તિમગ્ગે, નિજ્ઞા- નમગ્ગે, નિવ્વાણમગ્ગે, અવિત્તહે, અવિસંધિ, સવ્વદુક્ખપ્પહીયમગ્ગે इत्यद्विયા जीवा सिज्झन्ति, बुज्झन्ति, मुच्चन्ति, परिनिव्वायन्ति, सव्व- दुक्खाणमतं करेति ’ યહ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પ્રતિપૂર્ણહૈ-સૂત્રકી અપેક્ષાસે- અક્ષર માત્રા આદિકી ન્યૂનતાસે તથા અર્થકી અપેક્ષાસે-અધ્યાહાર એવં આકાંક્ષા આદિ દોષોંસે યહ રહિત હૈ-અર્થાત્ સર્વ પ્રમાણોપેત હૈ, અથવા મોક્ષકી પ્રાપ્તિ કરાનેવાલે જિતને ખી ગુણ હૈં ઉન મ્મય ગુણોંસે યહ યુક્ત હૈ-“ નૈયાયિક ” યુક્તિસે જો સત્ય સાવિત હોતા હૈ, યુક્તિકે

આવેલુ છે, તે કારણે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનને અદ્વિતીય કહ્યું છે. આ વિષયને અનુ લક્ષીને આવશ્યક સૂત્રમાં આપવામાં આવેલું “ સમસ્ત દુઃખોના અન્ત કરી નાખે છે, ” આ કથન પર્યન્તનું કથન ગ્રંથે કરવું આવશ્યક સૂત્રમાં નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન વિષે આ પ્રમણે કહ્યું છે—

“ પઢિપુત્રં નેયાઽય સસુદ્ધં, સલ્લગત્તણ, સિદ્ધિમગ્ગે, મુત્તિમગ્ગે, નિજ્ઞાણમગ્ગે, નિવ્વાણમગ્ગે, અવિત્તહે, અવિસંધિ, સવ્વદુક્ખપ્પહીયમગ્ગે इत्यद्वિયા जीवा सिज्झन्ति बुज्झन्ति, मुच्चन्ति, परिनिव्वायन्ति, सव्वदुक्खाणमतं करेति ”

આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પ્રતિપૂર્ણ છે એટલે કે સૂત્રની અપેક્ષાએ-અક્ષર માત્રા આદિની ન્યૂનતા આદિ દોષોથી રહિત છે અને અર્થની અપેક્ષાએ અધ્યાહાર અને આકાંક્ષા આદિ દોષોથી રહિત છે એટલે કે તે સર્વપ્રમાણોપેત છે અથવા મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરાવનાર એટલા ગુણો છે એટલા ગુણોથી તે યુક્ત છે “ નૈયાયિક ” યુક્તિયોથી જે સત્ય સાવિત થાય છે, યુક્તિને અનુસર જે સાચું છે યુક્તિનું જેના દ્વારા ઉત્તરોત્તર કરાવું નથી, અથવા જે ન્યાયયુક્ત

સંશુદ્ધમ્-સમ્-સમસ્તપ્રકારેણ શુદ્ધ કપાયાદિમલરહિતં નિઘર્ષ-ચ્છેદ-તાપ-તાડન-કોટિવિશુદ્ધહેમવદ્વિધોષમિન્યર્થઃ । ‘ સલ્લગત્તણં ’ શલ્યકર્ત્તનમ્-શલ્ય માયાદિ પાપં વા ક્રુન્તતિ છિન્નતીતિ, કૃત્યતે-છિદ્યતેઽનેનેતિવા શલ્યકર્ત્તનમિતિ । ‘ સિદ્ધિમર્ગો ’ સિદ્ધિમાર્ગઃ સિદ્ધિઃ સાધ્યનિષ્પત્તિઃ અવિચલસુખપ્રાપ્તિઃ, તસ્યા-માર્ગઃ ઉપાયઃ । ‘ મુક્તિમર્ગો ’ મુક્તિમાર્ગઃ મુક્તિઃ અદ્વિતાર્થકર્મપ્રહાણં તસ્યા માર્ગઃ ઉપાયઃ । ‘ નિર્જ્ઞાણમર્ગો ’ નિર્વાણમાર્ગઃ-નિર્વાણં સકલકર્મભ્ય આત્મનો નિસ્સર્ગં, તસ્ય માર્ગો નિર્વાણમાર્ગઃ ત્રિશિષ્ટનિર્વાણાવાપ્તિનિદાનમિત્યર્થઃ । ‘ નિર્વાણમર્ગો ’ નિર્વાણમાર્ગઃ, નિર્વાણં નિર્વૃત્તિઃ-નિસ્થિલકર્મક્ષયજન્યં શયં સુખમ્, યદ્વા નિર્વાણને અપુનરાવૃત્તિતયા ગમ્યતે અસ્મિન્નિતિ નિર્વાણં, તસ્ય માર્ગઃ । વસ્ત્વ-ન્તરં પૂર્વતઃ સુખમપિ કાલાન્તરેણ વિક્રિયતે કિન્તુ પ્રવચનં ન તથા કાલત્રયેઽપિ અવિકૃતત્વાદિતિનિગમયન્નાહ-‘ અવિતહં ’ અવિતથં તથ્યમ્ । અથ ચ સત્યાઽત

અનુરૂપ જો ચલતા હૈ, યુક્તિકા જો ઉલ્લઙ્ઘન નહીં કરતા હૈ, અથવા ન્યાયમૈં જો હોતા હૈ, અર્થાત્ વિરોધોંકા મથન કરતા હૈ, ઉત્સકા નામ નૈયાયિક હૈ. દૂસરે શબ્દોંમૈં જો જીવોંકો સંસારકે દુઃખોંસે છુડાકર ઉત્તમ સુખવાલે મોક્ષ સ્થાનમૈં પહુંચા દેતા હૈ વહ નૈયાયિક હૈ જિસ પ્રકાર નિઘર્ષણ-વિસનેસે, છેદન-છેદનસે, તાપન-તપાનેસે એવં તાડન-હથોડે આદિ દ્વારા ક્રૂરનેસે સુવર્ગકી શુદ્ધિ જાની જાતી હૈ, ઉસી પ્રકારસે હસ નિર્ગ્રંથ પ્રવચનકી શુદ્ધિ સમ્પૂર્ણરૂપસે કપાયાદિ મલસે રહિત હોનેસે જાનો જાતો હૈ-રૂપાયાદિ મલસે ચિલકુલ રહિત હોના વહી હસકી સંશુદ્ધતા હૈ । માયા, મિથ્યાત્વ ઓર નિદાન હન ત્રીન શલ્પરૂપ પાપકા યહ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન કર્તન-છેદન-વિનાશ કરતા હૈ, હસલિયે યહ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન ‘ શલ્યકર્તન ’ કહા ગયા હૈ । અવિચલ સુખકી

હોય છે, જે વિરોધોનું મથન કરે છે, તેનું નામ નૈયાયિક છે બીજી રીતે કહીએ તો જે જીવને સંસારના દુઃખોમાથી છોડાવીને ઉત્તમ સુખવાળા મોક્ષ સ્થાનમાં પહોંચાડી દે છે, તે નૈયાયિક છે જેવી રીતે ઘમવાથી, છેદવાથી, તપવવાથી અને હથોડા અદિ વડે ટીપવાથી સુવર્ણની શુદ્ધતા બાણી શકાય છે, એ જ પ્રમાણે આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચનની શુદ્ધતા સંપૂર્ણ રૂપે કપાયાદિ મળથી રહિત થઈ જવાથી બહુ શકાય છે. આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન માયા, મિથ્યાત્વ અને નિદાન, આ ત્રણ શલ્યરૂપ પાપોનું છેદન (કર્તન) કરે છે, તેથી તેને “ શલ્યકર્તન ” કહેવામાં આવેલ છે અવિચલ સુખની પ્રાપ્તિરૂપ

थयोः पर्यायत्वात् पौनस्त्य कथं नेति, उच्यते-पूर्वं सत्यार्थप्रतिपादकत्वात्म-
त्यमित्युक्तम्, इह तु सत्यस्वरूपत्वाववितयमिति । 'अविसंयि' अविनन्धि-

प्राप्ति रूप जो साध्यनिष्पत्ति है, उसका नाम सिद्धि है, इस सिद्धिका
मार्ग यह निर्ग्रन्थ प्रवचन है क्योंकि इसीसे उसका मार्ग जाना जाता
है-अतः यह निर्ग्रन्थ प्रवचन स्वयं सिद्धिमार्गरूप कहा गया है-अहि-
तार्थ कर्मका विनाश होना इसका नाम मुक्ति है इस मुक्तिका यह
निर्ग्रन्थ प्रवचन उपायत्वा है, अतः यह मुक्तिमार्गरूप कहा गया है,
विशिष्ट निर्वाणकी प्राप्ति का यह निर्ग्रन्थ प्रवचन आदि कारण है इस-
लिये इसे निर्याणमार्गरूप कहा गया है, समस्त कर्मों से आत्माका निक-
लना इसका नाम निर्याण है, इस निर्याणका रास्ता जीवोंको इसी नि-
र्ग्रन्थ प्रवचनसे प्राप्त होता है, समस्त कर्मों के क्षयसे जन्य शय सुखका
नाम निर्वाण या त्रिवृत्ति है-अथवा-अदुनगावृत्ति रूपसे जीव बाग
जिसमें जाया जाता है, उसका नाम निर्वाण है, इस निर्वाणका मार्ग
यह निर्ग्रन्थ प्रवचन है-इसलिये इसे निर्वाणमार्ग कहा गया है। इसके
अनिरिक्त और दूसरी वस्तु पहिले अच्छी होने पर भी बादमें समय
निकलने पर विकृतियुक्त बन जाती है-परन्तु यह निर्ग्रन्थ प्रवचन ऐसा
नहीं होता है-क्योंकि कालत्रयमें भी इसने किन्हीं भी प्रकारका विकार

અવ્યવચ્છિન્નમ્, एतच्च विदेहक्षेत्रमपेक्ष्योक्तम् भरतक्षेत्राद्यपेक्षयैकविंगतिसह-
स्रावच्छिन्नवर्षाण्येव निरवच्छेदमवस्थितेः । 'सर्वदुःखप्रक्षीणमग्ने' सर्वदुःख
प्रक्षीणमार्गः सर्वदुःखप्रक्षीणं निःश्रेयसं, तस्य मार्गः । ततः किम् ? इत्याह—'इत्य-

नहीं आता है, यह निर्ग्रन्थ प्रवचन 'अवितर्ह' तथ્યરૂપ है, सत्य और
अतथ ये दोनों शब्द जब पर्यायवाची है, तो फिर यहां पर पुनरुक्ति
दोष क्यों नहीं आवेगा-अवश्यही आवेगा, तो इसका समाधान ऐसा
है कि पहिले सूत्रकारने सत्यरूप अर्थका प्रतिपादक होनेसे इस निर्ग्रन्थ
प्रवचनको सत्य इस रूपसे कहा है, और यहां पर वह निर्ग्रन्थ प्रवचन
स्वयं सत्य स्वरूप होनेसे अवितर्ह है, ऐसा कहा है-अतः वाच्यार्थकी
भिन्नतामें यह पुनरुक्ति दोष नहीं आता है । 'अविसंधि' यह निर्ग्रन्थ
प्रवचन कभी भी व्युच्छिन्न (नाश) नहीं होता है, निर्ग्रन्थ प्रवचन
कभी भी व्युच्छिन्न नहीं होता है, ऐसा जो कहा गया है, वह महाविदेह
क्षेत्रकी अपेक्षा लेकर कहा गया है-क्योंकि भरतक्षेत्र और ऐरवत
क्षेत्रमें २१ हजार वर्षके बाद इसका विच्छेद हो जावेगा. २१ हजार
वर्ष तक यह यहां अभी रहेगा. महाविदेह क्षेत्रमें सदा चतुर्थकाल रहता
है-इसलिये वहां पर निर्ग्रन्थ प्रवचनकी अविच्छिन्न धारा बहती रहती
है । भरत और ऐरवत क्षेत्रमें कालकी स्थिरता नहीं रहती है-उसका
परिवर्तन होता रहता है-अतः निर्ग्रन्थ प्रवचनकी धाराका विच्छेद हो

આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન “અવિતર્હ” તથ્યરૂપ છે. ‘સત્ય’ અને ‘અવિતર્હ’
પદો પર્યાયવાચી હોવાથી શું અહીં પુનરુક્તિ દોષ લાગતો નથી ? આ શંકાનું
સમાધાન આ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું છે-પહેલાં સૂત્રકારે એવું કહ્યું છે કે
આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન સત્યરૂપ અર્થનું પ્રતિપાદક હોવાથી સત્ય છે. અને અહીં
સૂત્રકારે એવું કહ્યું છે કે આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન સ્વયં સત્ય સ્વરૂપ હોવાથી
‘અવિતર્હ’ છે. તેથી વાચ્યાર્થની ભિન્નતાને લીધે અહીં પુનરુક્તિ દોષ સંભ-
વતો નથી. “અવિસંધિ” આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન કદી પણ વ્યુચ્છિન્ન થતું નથી.
આ કથન મહાવિદેહ ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ કરવામાં આવ્યું છે. કારણ કે ભરત
ક્ષેત્ર અને ઐરવત ક્ષેત્રમાં ૨૧ હજાર વર્ષ પછી તેનો વ્યવચ્છેદ (નાશ)
થઈ જશે. પરંતુ ૨૧ હજાર વર્ષ સુધી તો ત્યાં પણ તેનું અસ્તિત્વ રહેશે જ.
તે કારણે હાલમાં ત્યાં પણ નિર્ગ્રંથ પ્રવચનની અવિચ્છિન્ન ધારા વહી રહી
છે. ભરત અને ઐરવત ક્ષેત્રમાં કાળની સ્થિરતા રહેતી નથી-તેનું પરિવર્તન
થતું રહે છે, તેથી નિર્ગ્રંથ પ્રવચનની ધારાનો વિચ્છેદ થઈ જાય છે. “સર્વ-

સા દૃષ્ટિબુદ્ધિર્યસ્મિન્ નિર્ગ્રન્થપ્રવચને ચારિત્રપાલનં પ્રતિ તદેકાન્તદૃષ્ટિકં ચારિત્રમ્ ' અહિષ્ણે એકાન્તતા આમિષગ્રહણૈકતાનતા લક્ષણા એકનિશ્ચયા દૃષ્ટિર્દગ્ યસ્ય સઃ એકાન્તદૃષ્ટિકઃ અહિરિવ, ક્ષુરૈવ એકાન્તધારકઃ, એકાન્તા અત્યન્તતીક્ષ્ણા ધારા યસ્ય તથાવિધઃ ક્ષુરૈવ । અસિધારોપરિગમનવત્ ચારિત્રપાલનમત્યન્ત-
દુષ્કરમિતિ ભાવઃ ।

અથવા ' એગતદિદ્વીએ ' ઇતિ તૃતીયાવિભક્તિમાશ્રિત્ય વ્યાખ્યાયતે-ઇદં પ્રવચનમ્ એકાન્તદૃષ્ટ્યા તીક્ષ્ણદૃષ્ટ્યા અહિરિવ, તીક્ષ્ણદૃષ્ટિકર્ષવત્ ઇદં પ્રવચનં ભયંકરં વર્તતે દુર્ગ્રાહ્યત્વાત્, તથા એકાન્તધારયા તીક્ષ્ણધારયા ક્ષુરૈવ તીક્ષ્ણધારા યુક્ત ક્ષુરવદ્ ભયજનકં દુસ્સેવ્યત્વાત્ । અવગમ્ય-અસાવધાનતાયા ગૃહીતસ્તીક્ષ્ણદૃષ્ટિકઃ સર્પો મનુષ્યં જીવિતાદ્ વ્યપરોપયતિ તથા દૃઢતાં વિના ગૃહીતમિદં પ્રવચનમપિ સંયમજીવિતાદ્ વ્યપરોપયતિ । એવં યથા તીક્ષ્ણધારાયુક્તઃ

અપને ઓજ્યરૂપ આમિષકે ગ્રહણમેં એકતાનવાલી હોની હૈ ડસી પ્રકારસે ચારિત્ર પાલનકે પ્રતિ હસ નિર્ગ્રન્થપ્રવચનમેં બુદ્ધિ એકાન્ત નિશ્ચયવાલી કહી ગઈ હૈ, જિસ પ્રકાર ક્ષુરા અત્યન્ત તીક્ષ્ણ ધારવાલા હોતા હૈ, ડસી પ્રકારસે ચારિત્રકા પાલન ભી અત્યન્ત દુષ્કર હોતા હૈ । અથવા-' એગ-તદિદ્વીએ ' યહાં પર યહ પ્રકટ કિયા જાતા હૈ-વહ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિવાલે સર્પકી તરહ-અપના એકાન્ત દૃષ્ટિકે દ્વારા-તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિકે દ્વારા દુર્ગ્રાહ્ય હો જાનેસે ભયંકર હૈ, તથા યહ અપની તીક્ષ્ણ ધારા દ્વારા તીક્ષ્ણ ધારાયુક્ત ક્ષુરાકી તરહ દુસ્સેવ્ય હોનેસે ભયજનક હૈ-તાત્પર્ય કહનેકા યહ હૈ-કિ જિસ પ્રકાર અસાવધાનતાસે પકડા ગયા તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિવાલા સર્પ, મનુષ્યકો અપને જીવનસે રહિત કર દેતા હૈ, ડસી તરહસે વિના દૃઢતાકે ગૃહીત હુઆ યહ પ્રવચન ભી સંયમ જીવનસે ભ્રષ્ટ કર દેતા

ભોજ્ય રૂપ આમિષને ગ્રહણ કરવામાં એકાગ્રતાવાળી હોય છે, એ જ પ્રમાણે ચારિત્રપાલન પ્રત્યે આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનમાં બુદ્ધિને એકાન્ત નિશ્ચયવાળી કહી છે. જેમ અહીં અત્યન્ત તીક્ષ્ણ ધારવાળો હોય છે, તેમ ચારિત્રપાલનનું કાર્ય પણ અત્યન્ત દુષ્કર ગણાય છે અથવા “ એગતદિદ્વીએ ” આ પદ દ્વારા અહીં એ વાત પ્રકટ કરવામાં આવી છે કે આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિવાળો સર્પની જેમ પોતાની એકાન્ત દૃષ્ટિ દ્વારા-તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિ દ્વારા-દુર્ગ્રાહ્ય થઈ જવાથી ભયંકર છે કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે જેમ અસાવધાનતાથી પકડવામાં આવેલ તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિવાળો સર્પ મનુષ્યના પ્રાણ હરી લઈ શકે છે, તેમ વિના દૃઢતાથી ગ્રહણ કરવામાં આવેલી આ પ્રવચન પણ સયમ જીવનથી ભ્રષ્ટ કરી નાખે છે. જેમ તીક્ષ્ણ ધારવાળા અહીં કે છરીને અસાવધાનતાથી વાપ-

ધુરોઽપિ અસાવધાનેન વ્યાપાર્યમાણોઽજ્ઞાદિકં છિનત્તિ તથૈ પ્રમાદભાવેન સેવ્ય-
માનમિદં પ્રવચનમપિ શ્રામણ્યં છિનત્તીતિ । લોહમયા યથા ચર્ચિતઃ સ્વાઃ લોહમય-
વર્ચગમિવ ચારિત્ર પાલયિતું નિતાન્તદુષ્કરમ્, વાલુકા કલ્પ્ય વૈષયિકમુખાસ્વાદના-
પેક્ષયા નિરાસ્વાદસ્, આસ્વાદવર્જિતમિત્યર્થઃ ‘ગંગાવા મહાનદી, પડિસોયગમણયા, મહાસમુદ્રે વા શુયાહિં દુત્તરો, તિવલ્લંકમિયવ્વં ગરુયં લંવેયવ્વં, અસિધારગં વયં ચરિ-
યવ્વં’ મહાનદીગજ્ઞાઇવ પ્રતિસ્રોતો ગમનતયા, પ્રતિસ્રોતયા ગમનેન સ્રોતોઽભિ-
મુખગમનેન મહાનદી ગજ્ઞા યથા દુસ્તરા ભવતિ તથૈ વિષયપરાદ્મુખતયા નિતાન્તદુ-
ત્તરં ભવતિ, મહાસમુદ્રસ્વ શુજાભ્યાં દુન્તરઃ, યથા વાહુભ્યાં મહાસમુ-
દ્રસ્ય તરણં દુષ્કરં તથૈ નિર્ગ્રન્થપ્રાચયપિ ચારિત્રાદિ પાલનદ્વારા દુષ્કરં,

હૈ । હસી પ્રકાર તીક્ષ્ણ ધારયુક્ત ધુરા જવ અસાવધાનીસે ચલાયા જાતા
હૈ, તો વહ અંગાદિકકો છેદ દેના હૈ, उसी प्रकार प्रमाद भावसे सेवित
हुआ यह निर्ग्रन्थ प्रवचन भी श्रामण्यरूप अंगको छेद डालना है,
लोहेके जवोंका चवाना जिस प्रकार नितान्त दुष्कर है, उसी प्रकार
निर्ग्रन्थ प्रवचनोक्त चारित्रका पालन भी नितान्त दुष्कर है । वालुकाका
ग्रास जिस प्रकार स्वादरहित होता है, उसी प्रकारसे चारित्रका पालन
भी विषय संबंधी सुखास्वादकी अपेक्षा स्वादरहित होता है । ‘गंगा
वा महानदी व पडिसोयगमणया, महासमुद्रे वा शुयाहिं दुत्तरो, तिवल्लं
कमियव्वं, गरुयं लवेयव्वं, असिधारगं वयं चरियव्वं’ जिस प्रकारसे
महानदी गंगा प्रवाहके सामने जानेवाले मनुष्यके लिये दुस्तरा होती
है, उसी प्रकारसे यह निर्ग्रन्थ प्रवचनोक्त चारित्र भी विषय सुखकी
पराङ्मुखताको लेकर बड़ा कठिन होता है, महासमुद्रको वाहुओंसे

સ્વામા આવે તો તે આંગળી આદિ અંગોનું છેદન કરી નાખે છે, એ જ
પ્રમાણે પ્રમાદભાવથી સેવવામા આવેલ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પણ શ્રામણ્યરૂપ
અંગને છેદી નાખે છે લોટાના ચણા આવવાનું કાર્ય બેટધું દુષ્કર છે, એટ-
લું જ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચને ક્ત ચારિત્રપાલનનું કાર્ય પણ દુષ્કર છે જેન
જેમ રેતીનો ગ્રાસ સ્વાદરહિત લાગે છે, એ જ પ્રમાણે ચારિત્રનું પાલન પણ
વિષય સંબંધી સુખાસ્વાદની અપેક્ષાએ સ્વાદરહિત લાગે છે

“ગંગા વા મહાનદી વ પડિસોયગમણયા, મહાસમુદ્રે વા શુયાહિં દુત્તરો,
તિવલ્લંકમિયવ્વં ગરુયં લવેયવ્વં, અસિધારગ વયં ચરિયવ્વં” જેમ નામ
પ્રવાહે મહાનદી ગંગાને તરી વળાનું કામ દુન્તર જણાય છે, તેમ આ નિર્ગ્રન્થ
પ્રવચને ક્ત ચારિત્ર પણ વિષય સુખથી રહિત હોવાને કારણે ધણું જ દુષ્કર
જણાય છે મહાસમુદ્રને શુજાઓની મદદથી તરી વળાનું કાર્ય બેટધું દુષ્કર

તીક્ષ્ણં ક્રમિતવ્યમ્, યદેતત્ નિર્ગ્રન્થપ્રવચનાનુપાલનં તત્તીક્ષ્ણં સ્વજ્ઞાદિ, અતિક્રમિતવ્યમ્ તથા ચ યથા તીક્ષ્ણસ્વજ્ઞાદિ શસ્ત્રક્રમણે છેદાદિના મરણભયં તથૈવ નિર્ગ્રન્થપ્રવચનાનુપાલનેઽપિ અત્યન્તકષ્ટમયત્વાત્ મહાભયં ભવતિ, एतेन યથા સ્વજ્ઞાદિશસ્ત્રં ક્રમિતું દુષ્કરમ્ એવમેવ પ્રવચનાનુપાલનમપિ દુષ્કરમેવેતિ ફલિતમ્, ગુરુકં મહાશિઝાદિકં લઘ્વચિત્તવ્યમ્ અવલઘ્વનીયં રજ્જ્વાદિનિવદ્દં હરતાદિના ધારણીયં પ્રવચનં ગુરુકલઘ્વનમિવ દુષ્કરમ્ અત્ર અસિધારકં વ્રતં ચરિતવ્યં વર્તેતે સ્વજ્ઞધારોપરિગમનમિવ દુષ્કરં વ્રતં ચરિતવ્યમ્ આસેધિતવ્યં ભવતિ ' તદેતત્પ્રવચનાનુપાલનમ્ અતીવ દુષ્કરમિતિ ભાવઃ । અથ નિર્ગ્રન્થપ્રવ-

તૈરના જૈસે દુષ્કર હોતા હૈ, વૈસેહી નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનકી આરાધના મી ચારિત્રાદિ પાલન દ્વારા દુષ્કર હોતી હૈ । જો હસ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનકા પાલના હૈ, વહ તીક્ષ્ણ સ્વજ્ઞાદિકો ઉલ્લંઘન કરને જૈસા હૈ-અર્થાત્ જિસ પ્રકાર તીક્ષ્ણ સ્વજ્ઞ આદિકે ઉલ્લંઘન કરનેમેં છિદ્ધિદ જાનેકે કારણ મરણ હો જાનેકા ભય હોતા હૈ, ઝસી તરહસે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનકે પાલન કરનેમેં મી અત્યન્ત કષ્ટ હોનેકા ભય હોનેકે કારણ ઘડા ભયજનક હોતા હૈ, હસ પ્રકારસે જૈસા સ્વજ્ઞાદિકકા ઉલ્લંઘન દુષ્કર હૈ, ઝસી તરહસે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનકા પાલન મી દુષ્કર હૈ । જૈસે રસસી આદિસે વાંઘ-કર ઘહુત ઘડી પત્થરકી શિલાકો ઝઠાના કઠિન હૈ, ઝસી પ્રકારસે જિન પ્રવચનોક્ત ચારિત્રકો મી ઝઠાના-ધારણ કરના-ઘહુતહી કઠિન હૈ । અસિધારા પર ગમન કરનેકે જૈસા યહાં પર વ્રતકા આચરણ કરના હોતા હૈ । તાત્પર્ય કહનેકા યહી હૈ કિ પ્રવચનકા અનુપાલન કરના અતીવ

ગણાય છે, એટલું જ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનોક્ત ચારિત્રના પાલનનું કાર્ય દુષ્કર છે. આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનનું પાલન કરવાનું કાર્ય તીક્ષ્ણ ખડગ આદિનું ઉલ્લંઘન કરવાના કાર્ય જેવું કઠિન છે-એટલે કે તીક્ષ્ણ ખડગ આદિનું ઉલ્લંઘન કરવામાં જેમ છેદાઈ-લેદાઈ જવાનો ડર રહે છે એ જ પ્રમાણે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનના પાલનમાં પણ અત્યન્ત કષ્ટ વેઠવાનો ભય હોવાથી જીવને તેની આરાધના કરતાં પણ ધણો જ ભય લાગે છે. તે કરણે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનનું પાલન કરવાના કાર્યને ખડગાદિના ઉલ્લંઘનના કાર્ય જેવું દુષ્કર કહ્યું છે જેમ દોરડા આદિ વડે બાધીને કાઈ ઘણી ભારે શિલાને ઉપાડવાનું કાર્ય દુષ્કર ગણાય છે, તેમ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનોક્ત ચારિત્રને ઉપાડવાનું-ધારણ કરવાનું કાર્ય પણ અતિશય દુષ્કર ગણાય છે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનોક્ત ચારિત્રનું પાલન કરવાનું કાર્ય તત્તવારની ધાર પર ચાલવા જેવું કઠણ છે આ બધી ઉપમાઓ દ્વારા

ચનપ્રતિપાદિતચારિત્રસ્ય દુષ્કરત્વ પ્રદર્શયતિ-‘ નો खलु कप्पइ जाया समणाणं निग्गंथाणं आहाकम्मिएत्ति वा १ उद्देसिएइ वा २ मिससज्जाएइ वा ३ अज्झोयर-
एइ वा ४ पुइए वा ५ कीएइ वा ६ पामिच्चेइ वा ७ अच्छेज्जेइ वा ८ अणिसिद्देइ
वा ९ अभिहद्देइ वा १० कंतारभत्तेइ वा ११ दुग्गिमक्खभत्तेइ वा १२ गिलाण
भत्तेइ वा १३ वदलिया भत्तेइ वा १४ पाहुणगभत्तेइ वा १५ सेज्जायरपिंढेइ
वा १६ रायपिंढेइ वा १७ मूलभोयणेइ वा १८ कंदभोयणेइ वा १९ फलभोयणेइ
वा २० वीयभोयणेइ वा २१ हरियभोयणेइ वा २२ भुत्तए वा पायए वा ’ हे
जात ! हे पुत्र ! नो कल्पते नो युज्यते श्रमणानां निर्ग्रन्थानाम् आधार्मिकमिति
वा वक्ष्यमाणम् आधार्मिकाद्याहारं भोक्तुं वा पातुं वा श्रमणनिर्ग्रन्थानां न
कल्पते इति पूर्वंग सम्बन्धः । तदेव आधार्मिकादिकमुपवर्णयति-‘ आहाक-

दुष्कर है. निर्ग्रन्थ प्रवचनोक्त चारित्रका पालना दुष्कर क्यों हैं-तो
इसके लिये ‘ नो खलु कप्पइ जाया । समणाणं निग्गंथाणं आहाकम्मिए
त्ति वा १, उद्देसिएइ वा २, मिससज्जाएइ वा ३, अज्झोयरएइ वा ४,
पुइए वा ५, कीएइ वा ६, पामिच्चेइ वा ७, अच्छेज्जेइ वा ८, अणि-
सिद्देइ वा ९, अभिहद्देइ वा १०, कंतारभत्तेइ वा ११, दुग्गिमक्खभत्तेइ वा
१२, गिलाणभत्तेइ वा १३, वदलियाभत्तेइ वा १४, पाहुणगभत्तेइ वा १५,
सेज्जायरपिंढेइ वा १६, रायपिंढेइ वा १७, मूलभोयणेइ वा १८, कंदभोय-
णेइ वा १९, फलभोयणेइ वा २०, वीयभोयणेइ वा २१, हरियभोयणेइ वा
२२’ यह सूत्र पाठ कहा गया है इसमें यह समझाया गया है कि-हे
पुत्र ! श्रमण निर्ग्रन्थोंके लिये आधार्मिकादि दोषसे दूषित हुआ आ-

જમાલીના માતાપિતા તેને એમ સમજાવવા માગે છે કે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનોક્ત
ચારિત્રનું પાલન કરવાનું કામ અતિશય મુશ્કેલ છે. હવે ચારિત્ર પાલનમાં
કેવી રીતે મુશ્કેલીઓ સહન કરવી પડે છે તે બતાવવામાં આવે છે

“ નો खलु कप्पइ जाया ! समणाणं निग्गंथाणं आहाकम्मिए ति वा १, उद्दे-
सिएइ वा २, मिससज्जाएइ वा ३, अज्झोयरएइ वा ४, पुइए वा ५, कीएइ वा ६,
पामिच्चेइ वा ७ अच्छेज्जेइ वा ८, अणिमिद्देइ वा ९, अभिहद्देइ वा १०, कंतार
भत्तेइ वा ११, दुग्गिमक्खभत्तेइ वा १२, गिलाणभत्तेइ वा १३, वदलियाभत्तेइ वा १४
पाहुणगभत्तेइ वा १५ सेज्जायरपिंढेइ वा १६, रायपिंढेइ वा १७ मूलभोयणेइ वा १८,
कंदभोयणेइ वा १९ फलभोयणेइ वा २०, वीयभोयणेइ वा २१, हरियभोयणेइ वा २२ ”
શ્રવિયક્રમાર જમાલીના માતાપિતા જમાલીને કહે છે કે “હે પુત્ર ! શ્રમણ નિર્ગ્રન્થોને
આધાર્મિક આદિ દોષથી દૂષિત થયેલો. આહાર કરવો નથી એટલે કે નોખો

સ્મિષ્ણ' તિ, આધાકર્મિકમ્-આધાનં સાધુનિમિત્તં મનસઃ પ્રણિધાનમ્ આધા, તથા કર્મ-પ્રતિકર્મ ક્રિયા પદ્મજીવનિકાયોપમર્દનપૂર્વકપ્રમાદારાદિ સમ્પાદનક્રિયા આધાકર્મ, તદ્વિચરેતે યસ્મિન્ તત્ યોગાદ્ ભક્તાદ્યપિ આધાકર્મિકમ્ । અથવા ' આહાકર્મિષ્ણ ' इत्यस्य ' अधः कर्मिकम् ' इति छाया तत्र अत्र:-अधोनयनरूपं कर्म यस्मिन् अशनादौ तद् अधः कर्मिकम्, यत् तादृशाशनादिग्राहिणं मुनिं तदा-यकं वा अत्रः संयमात्, अत्र:-नरकगतौ वा नयति तदिति ? । ' उद्देशिष्ण ' ति औद्देशिकम्-उद्देशनम् उद्देशः साधुनापनिर्देशः यथा अमुकस्य साधोः कारणेन मया भक्तादि पचनीयमिति, स विचरेत यस्मिन् अशनादौ तद् औद्देशिकम्

હાર શ્વાનેપીનેકે યોગ્ય નહીં હોતા હૈ-“ યહ સાધુકે નિમિત્ત હૈ ” એસા મનમેં વિચાર કરના હસકા નામ આધા હૈ-હસ આધાકો લેકર ક્રિયા કરના-અર્થાત્ પદ્મજીવનિકાયોપમર્દનપૂર્વક સાધુકે લિયે આહારાદિકા સમ્પાદન કરના-બનાના-હસકા નામ આધાકર્મ હૈ, યહ આધાકર્મ જિસમેં હો એસા આહારપાની આદિ બી આધાકર્મિક હૈ । અથવા “આ-હાકર્મિષ્ણ ” इसकी संस्कृत छाया “ अधःकर्मिक ” ऐसी भी होती है, इसका अर्थ है कि अधोनयन रूप कर्म जिस आहारादिमें होता है, ऐसा वह भोजन अधःकर्मिक है, ऐसा अधःकर्मिक आहारादि लेनेवाले मुनिको, और देनेवाले दाताको संयमसे पतित कर देता है, या नरक-गतिमें ले जाता है ?, ' उद्देशिष्ण ' औद्देशिक-अमुक साधुके कारण मैंने यह भोजन बनाया है, इसका नाम उद्देश है-यह उद्देश जिस अशनादिमें मौजूद होता है, उस अशनादिका नाम औद्देशिक है ।

૨૨ દોષોમાંથી કોઈપણ દોષયુક્ત આહાર સાધુને ખાવા યોગ્ય ગણાતો નથી.

(૧) આધાકર્મિક આહાર-“ આ સાધુને નિમિત્તે છે ”, એવો મનમાં વિચાર કરવો તેનું નામ ‘ આધા ’ છે. તે આધાની અપેક્ષાએ ક્રિયા કરવી એટલે કે પદ્મ જીવનિકાયાપમર્દન પૂર્વક સાધુને માટે આહારદિ બનાવવો તેનું નામ આધાકર્મ છે. જે આહારપાણી આધાકર્મ દોષથી દૂષિત હોય છે, એવા આહારપાણીને આધાકર્મિક આહાર કહે છે અથવા “ આહાકર્મિષ્ણ ” ની સંસ્કૃત છાયા “ અધઃકર્મિક ” છે. તેનો અર્થ આ પ્રમાણે થાય છે-“ અધો-નયન રૂપ કર્મ જે આહારાદિમાં થાય છે, એવા તે લોજનને અધઃકર્મિક કહે છે એવો અધઃકર્મિક આહાર દેનાર તથા લેનાર બંનેના સયમની વિરાધના થતી હોવાથી તેમને નરકગતિમાં જવું પડે છે.

(૨) ઉદ્દેશિષ્ણ-ઔદેશિક . “ અમુક સાધુને મારે માટે મેં લોજન બનાવ્યું છે ” આ પ્રકારના ઉદ્દેશપૂર્વક બનાવેલા લોજનને ઔદેશિક આહાર કહે છે.

૨। ‘મિસ્મજાણ’ તિ મિશ્રજાતમ્, કુટુમ્બસ્ય સાધોશ્ચ મિશ્રરૂપેણ પ્રણિધાનં
યસ્મિન્ આહારાદૌ તદ્મિશ્રજાતમ્ ૩। ‘અઙ્ગોચરણ’ તિ અધ્યવપૂરકમ્-અધિ=
આધિક્યેન અવપૂરણમ્ ચુલ્હિકોપરિ પૂર્વસ્થાપિતાન્નાદૌ સાધ્વાગમનમવગમ્ય
તદયોગ્ય મક્તાદિ સિદ્ધચર્ચ પુનઃ પ્રાચુર્યેણ કણિકાદે પ્રક્ષેપણં કૃત્વા યત્ સમ્પા-
દિતમશનાદિ તદ્ અધ્યવપૂરકમિતિ । ‘પૂઠણ’ તિ પૂતિકમ્ યત્ ઉદ્ભવાદિ દોષ-
રહિતતયા સ્વતઃ પરિશુદ્ધેઽશનાદૌ અવિશુદ્ધકોટિકાધાકર્મિકમક્તાદેરવયસ્ય
મિલનં ભવેન્નશનાદિ પૂતિકમિતિ ૫। ‘કીણ’ તિ ક્રીતમ્-યત્ સાધ્વર્થં મૂલ્યેન
ગૃયતે તત્ ક્રીતમિતિ ૬। ‘પામિચ્ચે’ તિ પ્રામિત્યકમ્-યન્-‘ભૂયોઽપિ તત્ દાસ્યા-

‘મિસ્મજાણ’ જિમ્ આહારાદિકે બનાવેને કુટુમ્બકા ઓર સાધુકા દોનોંકા
ચુલાલ રચ્વા ગયા હો એસા વહ આહારાદિ ‘મિશ્રજાત’ હૈ ‘અઙ્ગોચરણ’
અધ્યવપૂર્વક-પહિલે ભોજન બનાવેનેકે લિયે જિતની સામગ્રી નિકાલી ગઈ
હો-ઉસ સામગ્રીમેં-કણિક આદિમેં-સાધુકે આગમનકો જાન કરલે
ઓર અધિક ભોજનકી સામગ્રી ઉનકે ઉદ્દેશ્યસે મિલા લેના ઓર ફિર
ઉસકા ભોજન તૈયાર કરના યહ અધ્યવપૂરક હૈ ‘પૂઠણ’ જો ભોજન
સ્વતઃ આધાકર્મિક આદિ દોષસે રહિત હોનેકે કારણ સ્વતઃ તો પરિ-
શુદ્ધ હૈ-પરન્તુ ઉસમેં અવિશુદ્ધ કોટિવાલે આધાકર્મિક ભોજનકા અંશ
મિલ ગયા હૈ, એસા અશનાદિ પૂતિક દોષવાલા હોતા હૈ । ‘કીણ’ જો
સાધુ કો આહાર દેનેકે નિમિત્ત ગરીદ કર લાયા ગયા હો એમા આહ-
રાદિ ક્રીત દોષવાલા હોતા હૈ ‘પામિચ્ચે’ જો આહારાદિક સાધુકો દેનેકે

(૩) મિસ્મજાણ . જે આહારાદિ બનાવતી વખતે કુટુમ્બ અને સાધુ એ બંનેના
અથવા રાખવામા આવ્યો હોય છે, એવા આહારાદિને ‘મિશ્રજાત’ કહે છે

(૪) “અઙ્ગોચરણ” અધ્યવપૂરક—પહેલાં ભોજન બનાવવાને નાટે જેટલી
સામગ્રી બહાર કાઢવામા આવી હોય તે સામગ્રીમાં, સાધુના આગમનના
અભાવાર લાગીને-ખીજ અધિક સામગ્રી તેમને નિમિત્તે મેળવીને ભોજન
તૈયાર કરવામા આવ્યું હોય તો તેને “અધ્યવપૂરક” કહે છે (પૃ ૪૪૮). જે
ભોજન આધાકર્મિક આદિ દોષથી રહિત છે અને તે કાચે પરિશુદ્ધ છે તેવા
ભોજનમા અવિશુદ્ધ કે ગિવાશ આધાકર્મિક ભોજનને અમુક અન્ન નામની
દેખાવા આવ્યો હોય તો તે અન્નને “પૂતિક દોષવાળું” કહેવામા
આવે છે (૬) ‘કીણ’ સાધુને નિમિત્તે ખરીદેલા આહારાદિને ક્રીત દોષવાળું,
આહાર કહે છે (૭) ‘પામિચ્ચે’ જે આહારાદિ કાચુને અધ્યવપૂરક કહે છે

મિ ' ઇત્યુક્ત્યા કસ્યચિજ્જનસ્ય પાર્શ્વાત્ સાધુનિમિત્તમુચ્ચિન્નં ગૃહ્યતે તત્ પ્રામિ-
ત્યકમિતિ ૭। ' અચ્છેજ્જે ' ત્તિ આચ્છેયમ્-યત્-દાતુમનિચ્છતોઽપિ મૃત્યપુત્રાદેઃ
સકાંશાત્ સાધુદાનાય આચ્છિયતે હઠાદ્ગૃહ્યતે તદ્ અગનાદિ આચ્છેયમ્ ઇતિ ૮।
' અગિસિદ્ધે ' ત્તિ અનિસૃષ્ટમ્-યન્-ન વિમૃષ્ટં વસ્તુ સ્વામિના સાધુદાનાર્થમનનુ-
જ્ઞાતમશનાદિ તદ્ અનિસૃષ્ટમિતિ ૯। ' અમિહદ્ધે ' ત્તિ અમિહતમ્ યત્ અમિ-સા-
ધોરમિષ્ઠુ વં હત-પૃથ્થેન સ્થાનાન્તરાદાનીતં તત્ અમિહતમિતિ ૧૦। ' કાન્તાર-
મક્તે ' ત્તિ કાન્તારમક્તમ્-કાન્તારમ્-અર્ણયં યત્ર મક્તાદિ ન લભ્યતે તત્ર મિષ્ઠુ-
કાણાં નિર્વાહાર્થં યદ્ વિહિતમ્ મિષ્ઠુઠાચર્યમ્ અટવ્યાં સંક્રિયમાણમિત્યર્થઃ તદ્શ-
નાદિ કાન્તારમક્તમિતિ ૧૧। ' દુર્ભિક્ષમક્તે ' ત્તિ દુર્ભિક્ષમક્તમ્-દુર્ભિક્ષે
મિષ્ઠુઠાર્થં સંસ્ક્રિયમાગમશનાદિ, યદ્વા-અટવીપતિનાં ક્ષુધામિષ્ઠુતાનાં દુર્ભિક્ષે-

લિયે કિસી દૂસરે મનુષ્યસે " મૈં યહ આપકો પીછે દે દૂંગા " એસા કહ
કર ઉધાર લે લિયા જાતા હૈ વહ " પ્રામિત્યક " હૈ । " અચ્છેજ્જે " જો
આહારાદિ, નહીં દેનેકી ઇચ્છાવાલે મી મૃત્ય પુત્ર આદિસે જવર્દસ્તી
છિનકર સાધુકો દિયા જાતાહૈ, વહ ભોજનાદિ આચ્છેયહૈ । " અગિસિદ્ધે "
અનેકકે અધિકાર વાલી વસ્તુકો સવકી સમ્મતિ લિયે વિના સાધુકો
દાનમેં દેના એમી વહ વસ્તુ અનિસૃષ્ટહૈ । " અમિહદ્ધ " સાધુકે સમક્ષ જો
વસ્તુ દાન દેનેકે લિયે સ્થાનાન્તરસે દોતા દ્વારા લાઈ જાતી હૈ, વહ
અમિહત હૈ, જંગલમેં મિષ્ઠુકોં કે લિયે બનાયા આહારમેંસે આહાર લેવેં
વહ કાન્તારમક્તહૈ " દુર્ભિક્ષમક્તે " દુર્ભિક્ષકે સમય મિષ્ઠુકકે નિર્વાહકે
લિયે જો ભોજનાદિ સામગ્રી તૈયાર કી જાતી હૈ, વહ દુર્ભિક્ષમક્ત હૈ,
અથવા-દુર્ભિક્ષકે સમયમેં અટવીપતિન ક્ષુધામિષ્ઠુન મનુષ્યોંકો રાજાકી

અન્ય મનુષ્યની પાસેથી " હુ તમને તે પાછી આપી હૈશ, " આ પ્રમાણે
કહીને ઉધાર લાવવામાં આવ્યો હોય તેને " પ્રામિત્યક આધાર " કહે છે.
(૮) ' અચ્છેજ્જે ' નહીં દેવાની ઇચ્છાવાળા નોકર, પુત્ર આદિની પાસેથી બળ-
જબરીથી પડાવી લઇને જે આધારાદિ સાધુને આપવામાં આવ્યા હોય તે
આધારાદિને ' આચ્છેય ' કહે છે. (૯) " અગિસિદ્ધ " જે વસ્તુ સાધુને દાનમાં
દેવ ની માલિકે અનુમતિ ન આપી હોય, તે વસ્તુને " અનિસૃષ્ટ " કહે છે.
(૧૦) " અમિહદ્ધ " જે વસ્તુ દાન દેવાને માટે અન્ય સ્થાનેથી સાધુની સમક્ષ
લાવવામાં આવે છે, તે વસ્તુને અમિહત કહે છે. (૧૧) " કાન્તારમક્ત "
જંગલમાં મિષ્ઠુકો માટે બનાવેલ આધારમયી આધાર લેવો
તેને " કાન્તારમક્ત " કહે છે. (૧૨) " દુર્ભિક્ષમક્ત "
હુકાળને સમયે મિષ્ઠુકોના નિર્વાહને માટે જે ભોજનાદિ સામગ્રી
બનાવવામાં આવે છે તેને દુર્ભિક્ષમક્ત કહે છે અથવા હુકાળના સમયે

રાજા 'યદ્દાતિ તદ્ અગ્નાદિ દુર્ભિક્ષમન્ત્રમિતિ ૧૨। ગિલાણમન્ત્રે 'ત્તિ ગ્લાન-
મન્ત્રમ્ ગ્લાનસ્ય આરોગ્યાર્થં મિશ્નુદાનાય યત્કૃતં તત્, યદ્વા સ્વયં ગ્લાનઃ સન્
સ્વસ્ય આરોગ્યપ્રાપ્ત્યર્થં યદ્દાતિ તત્, અથવા ગ્લાનસ્ય રોગોપશમનાર્થમારોગ્ય-
શાલાયાં યદ્દીયમાનમશનાદિ તત્, ગ્લાનનિમિત્તં વા યત્ સમ્પાદિતં તદ્ અગ્નાદિ
ગ્લાનમન્ત્રમિતિ ૧૩। 'વદ્લિયામન્ત્રે' ત્તિ વાર્દલિકામન્ત્રમ્-વાર્દલિકા-
મેષાઢમ્બરં દુર્દિનમિત્યર્થઃ તત્ર દીયમાનં મન્ત્રમ્। યત્ વૃષ્ટો મિત્રાર્થં ભ્રમણે
મિશ્નવોઽક્ષમા ભવન્તિ 'ઇત્યેવં વિચિન્ત્ય તેષાં નિમિત્તમેકત્રસ્થાને સમ્પાદિતમગ્નાદિ
વાર્દલિકામન્ત્રમિતિ ૧૪। 'પાહુગમન્ત્રે' ત્તિ પ્રાદૂર્ણકમન્ત્રમ્-પ્રાદૂર્ણકા ગ્રામાન્ત

ઓરસે જો ભોજનાદિક દિયા જાતા હૈ, વહ દુર્ભિક્ષ મન્ત્ર હૈ-
'ગિલાણમન્ત્રે' રોગીકો આરોગ્ય પ્રાપ્તિકે નિમિત્ત ઘનાયા
ગયા આહાર ગ્લાનમન્ત્ર હૈ-અથવા દાના સ્વયં ગ્લાન હો ઓર વહ
અપની આરોગ્યતા પ્રાપ્તિકે લિયે જો આહારાદિ દેના હૈ, વહ ગ્લાનમન્ત્ર
હૈ-અથવા રોગકે ઉપશમકે લિયે આરોગ્યશાલામેં દિયા ગયા જો ભોજન
હૈ વહ ગ્લાનમન્ત્ર હૈ। અથવા ગ્લાનકે નિમિત્ત ઘનાયા ગયા ભોજનાદિ
ગ્લાનમન્ત્ર હૈ "વદ્લિયામન્ત્ર" દુર્દિન-મેષાઢાદિત દિનકા નામ વાર્દ-
લિકા હૈ હસ વાર્દલિકાકે સમયમેં જો ભોજન ઇક સ્થાન પર ઘના કર
દાનમેં દિયા જાતા હૈ, વહ વાર્દલિકા મન્ત્ર હૈ-તાત્પર્ય ઇમકા એના હૈ
કિ-"વૃષ્ટિકે સમયમેં યાચક ભિક્ષાકે નિમિત્ત ભ્રમણ કરનેમેં અવ-
મર્થ હો જાતે હૈ" એસા વિચાર કરકે ડનકે લિયે કિસી ઇક સ્થાનમેં
ભોજનાદિ ઘનવા દેના યહ વાર્દલિકા મન્ત્ર હૈ "પાહુગમન્ત્ર" ગ્રામા-

હુધાપીડિત લોકોને રાત્ર આદિ તરફથી જે ભોજન આપવામા આવે છે, તેને
'દુર્ભિક્ષમન્ત્ર' કહે છે (૧૩) "ગિલાણમન્ત્ર" રોગીના આરોગ્યની પ્રાપ્તિ
નિમિત્તે ભિક્ષુકોને આપવાને મટે બનાવેલા આહારને "ગિલાણમન્ત્ર" કહે છે.
અથવા ઠાતા પોતે માદો હોય, અને તે પોતાના આરોગ્યની પ્રાપ્તિને મટે
જે આહારાદિ દેતો હોય તેને ગ્લાનમન્ત્ર કહે છે અથવા રોગના ઉપશમનને
માટે આરોગ્યશાળામા આપવામા આવતા ભોજનને ગ્લાનમન્ત્ર કહે છે (૧૪)
"વદ્લિયામન્ત્ર" વાદળ એથી છત્ર થેલા દિવસને વાર્દલિકા કહે છે એ વાર્દ-
લિકાને વખતે જે ભોજન એક સ્થાન પર બનાવીને ઘનમાં દેવામા આવે છે,
તે ભોજનને "વાર્દલિકા મન્ત્ર" કહે છે એ સ્થાનનું નામપર્ય એ છે કે
"વૃષ્ટિને સમયે વાહુલ્યે ભિક્ષાને નિમિત્તે ભ્રમણ કરવાને અવમર્થ" એ
છે", એવો વિચાર કરીને તેને માટે વાર્દલિકા મન્ત્ર કહે છે. (૧૫)
રાજેશ લેખકને "વાર્દલિકામન્ત્ર" કહે છે (૧૬) "પાહુગમન્ત્ર" ૧૭

રાદાગતા ગૃહિણઃ, તેપાં નિમિત્તં સમ્પાદિતં યદશનાદિ તન્ પ્રાઘૂર્ણકમ્ભવતિમિતિ ૧૫। ‘સેઝજયરપિંડે’ ત્તિ શય્યાતરપિંડમ્—શય્યાતરઃ=વસતિસ્વામી, વસતે રાજાદાયકો વા, તસ્ય પિંડમ્ અશનાદિ શય્યાતરપિંડમિતિ ૧૬। ‘રાયપિંડે’ ત્તિ રાજપિંડમ્—યદ્ રાજ્ઞઃ—ચક્રવર્તિ—નાસુદેવાદેઃ, સેનાપતિપુરોહિતશ્રેષ્ઠ્યમાત્ય સાર્થવાહલક્ષણેઃ પશ્ચભિઃ સહ રાજ્યં પાલયતો મૂર્ધાભિષિક્તસ્ય વા પિંડમ્ અશનાદિ ચતુષ્ટયં, વસ્ત્રં પાત્રં કમ્બલ રજોહરણંત્યેત્યષ્ટવિધં તદ્રાજપિંડમિતિ ૧૭। ‘મૂલમોયણે’ ત્તિ મૂલમોજનમ્—મૂલસ્ય પુનર્નવાદિ વનસ્પતે મૂલસ્ય યદ્ મોગનં તદ્મૂલમોજનમિતિ ૧૮। ‘કંદમોયણે’ ત્તિ કન્દમોજનમ્—કન્દઃ સૂરણાદિરુપ સ્તરય યદ્ મોજનં તત્ કન્દમોજનમિતિ ૧૯। ‘ફલમોયણે’ ત્તિ ફલમોજનમ્—ફલં—સચિત્તકર્કટિકાદિકં, તસ્ય યદ્ મોજનં તન્ ફલમોજનમિતિ ૨૦। ‘વીય

ન્તરસે આયે હુએ ગૃહીજનોંકા નામ પ્રાઘૂર્ણક—મેહમાન હૈ, इनके निमित्त जो भोजनादि बनाया जाता है—प्राघूर्णकभक्त है। ‘सेजजायर पिंड’ वसतिके स्वामीका नाम शय्यातर है—अथवा वसतिकी आज्ञा देनेवाला शय्यातर है, इस शय्यातरका जो अशनादिरूप पिण्ड है वह शय्यातर पिण्ड है ‘रायपिंड’ राजाका चक्रवर्ती एवं वासुदेवका अथवा सेनापति, पुरोहित, श्रेष्ठी, अमात्य और सार्थवाह इन पांचके साथ राज्यका पालन करनेवाले मूर्धाभिषिक्त राजाका जो चार प्रकारका आहार एवं वस्त्र, पात्र, कम्बल एवं रजोहरण चार प्रकारका यह इस तरहसे आठ प्रकारका जो पिण्ड है, वह राजपिण्ड है “मूलमोयण” पुनर्नवादिरूप मूलका जो भोजन है वह मूलभोजन है, “कंदमोयण” सूरण आदिरूप कन्दका जो भोजन है वह कन्द भोजन है, “फलमोयण” सचिच्च

ગામથી આવેલા મહેમાનોને ‘પ્રાઘૂર્ણક’ કહે છે તે મહેમાનોને માટે બનાવેલા ભોજનને “પ્રાઘૂર્ણભક્ત” કહે છે. (૧૬) “સેઝજાયરપિંડ” વસતીના સ્વામીને શય્યાતર કહે છે. અથવા રહેવાની આજ્ઞા દેનારને શય્યાતર કહે છે. તે શય્યાતરનો જે અશનાદિ રૂપ પિંડ છે, તેને “શય્યાતર પિંડ” કહે છે. (૧૭) “રાયપિંડ” રાજાનો—ચક્રવર્તી અને વાસુદેવનો. અથવા સેનાપતિ, પુરોહિત, શ્રેષ્ઠિ, અમાત્ય અને સાર્થવાહ એ પાંચની સથે રાજ્યનું પાલન કરનાર મૂર્ધાભિષિક્ત રાજાનો જે ચાર પ્રકારનો આહાર અને વસ્ત્ર, પાત્ર, કમ્બલ અને રજોહરણ, આ ચાર પ્રકારનો—આ રીતે આઠ પ્રકારનો જે પિંડ છે તેને રાજપિંડ કહે છે. (૧૮) “મૂલમોયણ” પુનર્નવાદિ (સાટોડી) રૂપ મૂળના ભોજનને ‘મૂળભોજન’ કહે છે. (૧૯) “કંદમોયણ” સૂરણ આદિરૂપ કન્દના

મોયણે 'ત્તિ વીજમોજનમ્-વીજાનાં-શાલિતિલાદીનાં' યદ્ મોજન તદ્ વીજ-
મોજનમિતિ ૨૧। 'દરિયમોયણે' ત્તિ દરિયમોજનમ્-દરિયાનાં મધુરતૃણતન્દુ-
લીયક વાસ્તુકોદીનાં યદ્ મોજનં તદ્ દરિયમોજનમિતિ ૨૨। ક્ત્યાગીનિ વસ્તુનિ
શ્રમણનિર્ગ્રન્થાનાં મોક્તું પાતુ વા ન કલ્પતે ઇતિ પૂર્વેણ સમ્બન્ધઃ। 'તુમં ચ ણં
જાયા ! સુહસમુચિષ્, ણો ચૈવ ણં દુહસમુચિતે' હે જાત ! હે પુત્ર ! ત્વ ચ ચલુ
સુહસમુચિતઃ સુહાનુમયોગ્યઃ, નો ચૈવ ચલુ દુઃખસમુચિતઃ દુઃખસહના
યોગ્યોઽસિ, નાલં સીયં, નાલં ઉષ્ઠં, નાલં સુહા, નાલં પિપાસા, નાલં ચોરા નાલં
વાલા નાલં દંમા, નાલ મમગા, નાલં વાઙ્યપિત્તિયસેભિયસન્નિવાઙ્ વિવિદ્દે
રોગાયંકે પરિસહોવસગ્ગો ઉદિન્ને અહિયાસેત્તણ્ ' ન અલં-પર્યાપ્તઃ સમર્થઃ શીતમ્
અધિસોદુપિત્યગ્રેણાન્વયઃ, એવં ન અલં સમર્થઃ ઉષ્ણમ્ અધિમોદુમ્, ન અલં સ-
મર્થઃ શુદ્ધામધિમોદુમ્, ન અલં સમર્થઃ પિપાસામ્ અધિમોદુમ્, ન અલ સમર્થઃ

કકડી આદિકા જો મોજન હૈ વહ ફલ મોજન હૈ, 'વીયમોયણ' જાલિ
તિલ આદિરૂપ વીજકા જો મોજન હૈ વહ વીજ મોજનહૈ, 'દરિયમોયણ'
હરે મધુર તૃણ, તન્દુલીયક એવં ચારતુક આદિકા જો મોજન હૈ વહ ત્વિન
મોજન હૈ, ક્ત્યાગીનિ વસ્તુનિ શ્રમણ નિર્ગ્રન્થોક્તો જાને રીનેકે
લાયક નહીં કહી ગઈ હૈં । 'તુમં ચ ણં જાયા સુહસમુચિષ્, ણો ચૈવ ણં
દુહસમુચિષ્' ઓર તુમ હે પુત્ર ! સુખોંકો મોગનેકે યોગ્ય નો, દુઃખોંકો
સહન કરનેકે યોગ્ય નહીં હો, 'નાલં સીયં, નાલં ઉષ્ઠં, નાલં સુહા, નાલં
પિપાસા, નાલ ચોરા, નાલં વાલા, નાલં દંમા, નાલ મમગા, નાલં વાઙ્ય,
પિત્તિય, સેભિય સન્નિવાઙ્ વિવિદ્દે રોગાયંકે પરિસહોવસગ્ગો ઉદિન્ને
અહિયાસેત્તણ્ ' તુમ શીતકો સહન નહીં કર સકતે, તુમ ગર્મીકો સહન

ભોજનને કન્દભોજન કહે છે (૨૦) "કરમોયણ" અગિત કકડી અગિત
ભોજનને ક્ષણભોજન કહે છે (૨૧) 'વીયમોયણ' તર, શાલી (ચાણા)
આદિ રૂપ ભીજના આહારને ભીજભોજન કહે છે (૨૨) "દરિયમોયણ"
લીલા મધુર તૃણ, મૂળના પાત આદિ વસ્તુના આહારને દરિયભોજન કહે છે.
આપાદમિકધી લઈને દરિયભોજન પર્યન્તના બધાં જ દેવેલી દગિત
થયેલા આહાર સાધુએને કલ્પતા નથી "તુમં ચ ણં જાયા ! સુહસમુચિષ્, ણો
ચૈવ ણં દુહસમુચિષ્" બેશ ! તુ પુત્ર ભોગવવાને યોગ્ય છે, તુમને સહન
વાને યોગ્ય નથી "નાલં સીયં, નાલં ઉષ્ઠં, નાલં સુહા, નાલં પિપાસા, નાલં
ચોરા, નાલં વાલા, નાલં દંમા, નાલ મમગા, નાલં વાઙ્ય, વિવિદ્દે રોગાયંકે
પરિસહોવસગ્ગો ઉદિન્ને અહિયાસેત્તણ્" તુમ શીતને
સહન કરી શકતા નથી, ગર્મીને સહન કરી શકતે નથી, ૨૫૧. ને. નિ.

ચૌરાત્ ચૌરકૃતોપદ્રવાદીન્ અધિસોદુમ્, ન અલં સમર્થો વ્યાલાન્ સર્પાન્ સર્વ-
કૃતદંશનાનિ અધિસોદુમ્, ન અલં સમર્થો દંશાન્ ડાંશપદવાન્ચ ક્ષુદ્રમશકવિશેષ-
કૃતદંશનાનિ અધિસોદુમ્, ન અલં સમર્થો મશકાન્ મશકકૃતદંશનાનિ અધિસો-
દુમ્, ન અલં સમર્થોઽસિ વાતિક પૈત્તિક શ્લેષ્મિકસાન્નિપાતિકાન્ વિવિધાન્
અનેકપ્રકારાન્, રોગાતઙ્કાન્, રોગાન્ કુષ્ઠાદીન્, આતઙ્કાન્ આયુષ્માતિનઃ શૂલા-
દીન્ પરીષહોપસર્ગાશ્ચ ઉદીર્ણાન્ ઉદયપ્રાપ્તાન્ અધિસોદુમ્, 'તં નો સ્વલુ જાયા !
અમ્હે ઇચ્છામો તુભં સ્વળમવિ વિષ્પઓગં' તત્ તસ્માત્ કારણાત્ હે જાત ! હે
પુત્ર ! નો સ્વલુ વયમ્ ઇચ્છામ સ્તવ ક્ષળમપિ વિષયોગમ્ વિરદમ્, 'તં અચ્છાહિ
તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો' હે જાત ! હે પુત્ર ! તત્ તસ્માત્ કાર-
ણાત્ આસ્વ તિષ્ઠ ગૃહસ્થાશ્રમે એવ સ્થિતિં વિવેહિ તાવત્ યાવત્ વય જીવામઃ

નહીં કર સકતે, તુમ ક્ષુધાકો સહન નહીં કર સકતે, તુમ પિ-
પાસાકો સહન નહીં કર સકતે, તુમ ચૌરો દ્વારા કિયે ગયે ઉપદ્રવોંકો
સહન નહીં કર સકતે, તુમ સર્પકે કાટનેકો સહન નહીં કર સકતે,
તુમ ડાંસકે કાટનેકો સહન નહીં કર સકતે, તુમ મશકકે કાટનેકો
સહન નહીં કર સકતે હો, તુમ વાત સંબંધી, પિત્તસંબંધી ઓર કફ-
સંબંધી તથા સન્નિપાત સંબંધી અનેક પ્રકારકે કુષ્ઠ આદિ રોગોંકો,
તથા શીઘ્રહી જીવનકો પર્યાયાન્તરિત કર દેનેવાલે શૂલાદિક ઉપદ્રવોંકો
એવં ઉદયપ્રાપ્ત પરીષહ ઓર ઉપસર્ગોંકો સહન નહીં કર સકતે હો 'તં
નો સ્વલુ જાયા ! અમ્હે ઇચ્છામો તુભં સ્વળમવિ વિષ્પઓગં' હસલિયે
હે પુત્ર ! હમ તુમ્હારા એક ક્ષળ અરકા વિયોગ હોના નહીં યાહતે હૈં
'તં અચ્છાહિ તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો' હસલિયે હે પુત્ર !
ગૃહસ્થાશ્રમમેંહી રહો કિ જવ તક હમલોગ જીતે હૈં । 'તઓ પચ્છા અ-

સાને સહન કરી શકતો નથી, ચોરો દ્વારા કરવામાં આવતા ઉપદ્રવોને સહન
કરવાને તું સમર્થ નથી, તું સર્પના ડંશને સહન કરી શકવાને, ડાંસના
ત્રાસને સહન કરી શકવાને અને મચ્છરના ત્રાસને સહન કરી શકવાને અસમર્થ
છે, વાત સંબંધી, પિત્ત સંબંધી કફ સંબંધી અને સન્નિપાત સંબંધી અનેક પ્રકાર
ના કુષ્ઠ (રક્તપિત્ત) આદિ રોગોને, તથા તુરત જ પ્રાણને હરી લેનારા શૂળ
આદિ ઉપદ્રવોને તથા ઉદયપ્રાપ્ત પરીષદ અને ઉપસર્ગોને સહન કરવાને તું
સમર્થ નથી. "તં નો સ્વલુ જાયા ! અમ્હે ઇચ્છામો તુભં સ્વળમવિ વિષ્પઓગં"
તેથી હે પુત્ર ! અમે એક ક્ષણનો પણ તારો વિયોગ ઇચ્છતા નથી. "તં
અચ્છાહિ તાવ જાયા ! જાવ તાવ અમ્હે જીવામો" હે બેટા ! જ્યાં સુધી અમે

‘तत्रो पञ्चा अम्हेहिं जाव पञ्चइहिमि’ तत् पश्चात् अस्मासु यावत् कालगतेषु सत्सु सांसारिककामभोगान् परिभुज्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिके मुण्डो भूत्वा अगारान् अनगारितां प्रव्रजिष्यसीत्यर्थः ‘तएणं से जमाली खत्ति-
यकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी’ तत्रः खलु स जमालिः क्षत्रिकुमारः अम्मा-
पियरो एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्-‘तद्वा वि णं तं अम्माताओ जं णं तुम्हे
ममं एवं वयह एवं खलु जाया ! निग्गये पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवळे तं चेव
जाव पञ्चइहिसि’ हे अम्माताओ ! तथापि तथैव खलु तत् यत् खलु यूय माम्
एवभुक्तीत्या वदथ-प्रतिपादयथ-‘हे जात ! हे पुत्र ! एवं खलु पुरोक्तारोन्या
निर्ग्रन्थप्रवचन सत्यं सद्भ्यो हितत्वात् अनुत्तरम् सर्वोत्तममित्यर्थः केवलम् अद्वि-
तीयं तदेव यावत् प्रव्रजिष्यमि, इति । किन्तु ‘एवं खलु अम्माताओ ! निग्गये

म्हेहिं जाव पञ्चइहिसि’ इसके बाद जब हमभोग परलोकवासी हो
जावे तब तुम कामभोगोंको भोग करके उनसे चितृग दन श्रमण
भगवान् महावीरके पास मुण्डित हो करके संयम धारण कर लेना ।
‘तए णं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी’ तब उस
क्षत्रियकुमार जमालिने अपने मातापितासे इस प्रकार कहा-‘तद्वा
वि णं अम्माताओ जं णं तुम्हे ममं एवं वयह’ एवं खलु जाया ! नि-
ग्गये पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवळे तं चेव जाव पञ्चइहिसि’ हे माता-
तात ! आपने जो अभी मुझसे ऐसा कहा है कि हे पुत्र ! यह निर्ग्रन्थ
प्रवचन सत्य है, अनुत्तर है और केवलज्ञानियों द्वारा कहा गया है,
इत्यादि यावत् दीक्षा धारण कर लेना-सो ठीक कहा है-परन्तु-‘एव

लुपित छीके, त्या सुधी तुं गृहस्थश्रमभाज रहे. “तत्रो पञ्चा अम्हेहिं
जाव पञ्चइहिमि” त्यासंगी त्याने असे पण्डितवाणी थडके, त्याने तुं उभ-
लोगोंने भोगवीने तेमनाथी अनायक्य थडने श्रमण सनयन गदगी नी पडे
मुणित थडने संयम धारण करणे.

પાવયણે કીરાણં, કાયરાણં, કાપુરિસાણં, ઇહલોગપલિચદ્વાણં, પરલોગપરંમુદ્ધાણં, વિસયતિસિયાણં દુરણુચરે પાગયજણસ્સ ' હે અમ્મનાતૌ ! એવં સ્વલુ વક્ષ્યમાણ રીત્યા નિર્ગ્રન્થપવચનમ્ લોચાનાં મન્દમેહનનાનાં, કાતરાણામ્ - વલુર્વર્જિ-
તાનામ્ ' અપ્પ કાપુરુવાણામ્, ઇહલોકપતિચદ્વાનામ્ સાંસારિકમુલાસક્તા-
નામ્, પરલોકપરાહ્મુલાનામ્ સ્વર્ગાપવર્ગવિમુલાનામ્, વિષયતૃષ્ણાવાતાં પુરુષા-
ણામ્ દુરનુવરમ્-દુઃસ્વેન આચરણીયમ્ નિર્ગ્રન્થપવચનમિતિ પૂર્વેણાન્વયઃ, એતત્પા-
કૃતજનસ્ય સામાન્ય જનસ્ય દુરનુચામસ્તિ, કિન્તુ ' ધીરસ્સ, નિચ્છિયસ્સ, વવસિયસ્મ
નો સ્વલુ એતં કિંચિવિદુક્કરં કરણયાણં ધીરસ્ય, સાહસિકસ્ય, નિશ્ચિતસ્ય કર્તવ્યમે

સ્વલુ અમ્મનાઓ ! નિર્ગંથે પાવયણે કીરાણં કાયરાણં, કાપુરિસાણં, ઇહ લોગપલિચદ્વાણં, પરલોગપરંમુદ્ધાણં, વિસયતિસિયાણં દુરણુચરે પા-
ગયજણસ્સ ' હે માત તાત ! યહ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન જિનકા સંહનન મન્દ
હૈ-કમ્મજોર હૈ-ચિત્તમેં જિનકો એકાગ્રતા નહીં હૈ, ઓર હસીસે જો કાયર
પુરુષોંકી નરહ હાથ પર હાથ ધરે બેઠે રહતે હૈં તથા જિસકા ચિત્ત ભૌ-
તિક પદાર્થોંમેં ભી રાતદિન ફેંસા રહતા હૈ-અનેકે સેવનમેંહી જો રાત-
દિન એક કરકે આનન્દોલ્લાસમગ્ન બને રહતે હૈં. અપને પરલોકકો
સુવારનેકા ધ્યાન જિનકે ચિત્તમેં કમી આતા નહીં હૈ, એસે પુરુષોંકોહી
દુરનુચર હૈં તથા જો સુર્વજન હૈં-હેય ઓર ઉપાદેયકા વિવેક જિનકે
ચિત્તમેં નહીં હૈ એસે પ્રાકૃતજનકે દ્વારા ભી યહ નિર્ગ્રન્થ-પ્રવચન આરા-
ધિત કરનેમેં અશક્ય હૈ. કિન્તુ ' ધીરસ્સ નિચ્છિયસ્સ વવસિયસ્સ નો
સ્વલુ એતં કિંચિ વિ દુક્કરં કરણયાણં ' જો સાહસવાલે હૈં, મુજે યહ

અન્મતાઓ નિર્ગંથે પાવયણે કીરાણં કાયરાણં, કાપુરિસાણં, ઇહલોગપલિચદ્વાણં
પરલોગપરંમુદ્ધાણં, વિસયતિસિયાણં દુરણુચરે પાગયજણસ્સ " હે માતત.ત !
આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન મન્દ સંહનનવાળા-કમ્મજોર પુરુષોને માટે, જેના ચિત્તમાં
એકાગ્રતા નથી એવી વ્યક્તિઓને માટે, કાયર પુરુષોની જેમ આરામથી ઘરમાં
બેસી રહેનાર વ્યક્તિઓને માટે, વિષયોના સેવનમાં રાતદિન મગ્ન રહેનાર
માણુસોને માટે, તથા પરલોકને મુધારવાનો વિચાર જેના હૃદયમાં કદી પણ
આવતો નથી-આ લોકના સુખનો જ જેઓ વિચાર કરે છે એવા લોકોને
માટે દુષ્કર છે જે લોકો મૂર્ખ છે-અજ્ઞાન છે, હેય અને ઉપાદેયનો વિવેક
જેના ચિત્તમાં રહેલો નથી એવા પ્રાકૃતજનો દ્વારા આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનનું
આરંભનું કથનનું કાર્ય અશક્ય છે. પરંતુ " ધીરસ્મ નિચ્છિયસ્મ વવસિયસ્સ
નો મટુ ન્ય કિંચિ વિ દુક્કરં કરણયાણં " જે લોકો સાહસિક છે, " મારે

વેદમિતિ કૃતનિશ્ચયસ્ય, વ્યવમિતસ્ય ઉપાયમટૃત્તસ્ય પુરુષસ્ય નો સ્વહુ અત્ર પ્રવચને
 છોકે વા કિન્ચિદપિ દુષ્કરમ્ અગચ્યમ્, દુષ્કરત્વં ચ જ્ઞાનોપદેશાપેક્ષયાઽપિ
 સ્યાદત આદ-રુણતયા, કારણેન સંયમસ્ય અનુષ્ઠાનેનેત્યર્થઃ, તં ઇચ્છામિ ણ
 અમ્મતાઓ ! તુભેહિ અવ્મણુન્નાણ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ જાવ
 પવ્વહત્તાણ ' હે અમ્મતાતૌ ! તત્ ઇચ્છામિ સ્વહુ યુપ્પમાભિરભ્યનુજ્ઞાત' આશ્પત્તઃ સન્
 શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય યાવત્ અન્તિકે મુઠ્ઠો ભૂત્વા આગારાત્ અનગારિતાં
 પ્રવ્રજિતુમ્ । ' તણ ણં તં જપ્પાઠિં સ્વત્તિયકુમારં અમ્માપિયસો જાહે નો સંચાપંતિ,

કાર્ય અવશ્યેહી કરના હૈ-એસે દૃઢ નિશ્ચયવાલે હૈં ઓર નિશ્ચિન કર્તવ્યકો
 સફલિત કરનેવાલે ઉપાયોમૈં જિન્હોંકી પ્રવૃત્તિ ચાલૂ હો ચુકી હૈં એસે
 પુરુષકો દૃસ પ્રવચનમૈં અથવા લોકમૈં કરનેકી અપેક્ષા કુછ બી દુષ્કર
 નહીં હૈ ' કરણતયા ' એસા જો પદપ્રયોગ ક્રિયા હૈ, વહ જ્ઞાનોપદેશકી
 અપેક્ષા દુષ્કરતાકી નિવૃત્તિ કરનેકે લિયે ક્રિયા ગયા હૈ । ' કરણતા 'કા
 તાત્પર્ય સંયમકે અનુષ્ઠાનસે હૈ । એસે પૂર્વેક્ત મનુષ્યકે લિયે જિન પ્રવ-
 ચનોક્ત સંયમકા અનુષ્ઠાન કરના દુષ્કર નહીં હૈ । મલેહી ઉસે જ્ઞાનો-
 પદેશ કરનેરુપ અનુષ્ઠાન દુષ્કર હો. ' તં ઇચ્છામિ ણં અમ્મતાઓ તુભેહિ
 અવ્મણુન્નાણ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ જાવ પવ્વહત્તાણ'
 હસલિયે હે માત તાન । મૈં આપસે આજ્ઞા પ્રાપ્ત કરકે શ્રમણ ભગવાન
 મહાવીરકે પાસ મુઠિટન લોકર અગાગવસ્થાકો છોડ કરકે અનગારી

આ કાર્ય આશય કરતું જ છે", આ નકરત દૃઢ નિશ્ચયવાળા છે, અને
 નિશ્ચિત કર્તવ્યને સફળ કરવાને માટે પ્રયત્નયોગ્ય હોય છે, તે લોકને માટે
 નિશ્ચય પ્રત્યક્ષ કરી ચારિત્રની આશયના કાર્યનું કાર્ય પ્રિતકૃપ મુકેલ નથી.
 ' કરણતયા ' આ પદને જે પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે તે જ્ઞાનોપદેશની
 અપેક્ષા એ દુષ્કરતાની નિવૃત્તિને માટે પ્રયત્ન કરવાનો છે " કરણતા " એટલે
 સંયમનું અનુષ્ઠાન, એવો અર્થ અહીં અમરજો કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે
 સાદશિષ્ય, દૃઢનિશ્ચયી અને પ્રયત્ન-શીલ નાણસને માટે જિન પ્રવચનના સંય-
 મનું અનુષ્ઠાન દુષ્કર નથી હોયે તેને પદેશ કરવા કેવલ અનુષ્ઠાન તેને માટે
 દુષ્કર હોય, પણ સંયમની અવધાન કરવાનું કાર્ય દુષ્કર નથી ' તં ઇચ્છામિ
 ણં અમ્મતાઓ ! તુભેહિ અનુષ્ઠાન કરને સમાણ ભગવતો મહાવીરસ્ય જાવ
 પવ્વહત્તાણ " તેથી હે આત્મપિતા ! અમર અહુ નિરુદ્ધેનુ નુદુદ તન
 નકરતીની અને દુષ્ટિર ધર્મિ અદ્યતન્ય હોયે સ્વચ્છ નકરતી, પવ્વહ
 ૪૨૭ નંબર ૧૩

विसयाणुलोमाहि य विसयपडिकूलाहिय बहूहिय आघवणाहिय पन्नवणाहिय सन्नवणाहिय, विण्णवणाहिय, आववेत्तए वा जाव विन्नवेत्तए वा ' ततः खलु ते जमालि क्षत्रियकुमारम् अम्मापियरो यदा नो शक्नुतः समयौ न भवत विषयानुलोमाभिश्च विषयेषु शब्दादिषु प्रवृत्तिजनकत्वेन अनुकूलामिश्च विषयप्रतिकूल मिश्च बहूभिः आख्यापनाभिश्च सामान्यतः कथनैः, प्रज्ञापनाभिश्च विशेषतः कथनैः, संज्ञापनाभिश्च संबोधनैः, विज्ञापनाभिश्च सप्रणयप्रार्थनैः, आख्यापयितुं वा सामान्यतः कथयितुम्, यावत् प्रज्ञापयितुं वा विशेषतः कथयितुम्, संज्ञापयितुं वा संबोधयितुं, विज्ञापयितुं वा प्रणयपूर्वकं प्रार्थयितुम्, ' ताहे अकामए चेव जमालिस्स खत्तियकुमारस्स निक्कवाणं अणुमन्नित्था ' तदा अकामकमेव-अनिच्छितमेव इच्छां विनैव जमालेः क्षत्रियकुमारस्य निष्क्रमणं प्रव्रजनम् अन्वमन्येताम्, अन्वमोदिषाताम्, अनुमोदितवन्तावित्यर्थः ॥ सू० ८ ॥

अवस्था धारण करना चाहता हूं । " तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो जाहे नो संचाएंति विसयाणुलोमाहिय, विसयपडिकूलाहिय, बहूहिय आघवणाहिय, पन्नवणाहिय, सन्नवणाहिय, विण्णवणाहिय, आववेत्तए वा जाव विन्नवेत्तए वा ' इस तरहसे जब क्षत्रियकुमार जमालिको उसके माता पिता शब्दादि विषयोंमें प्रवृत्ति करानेवाली होनेसे अनुकूल तथा विषय प्रतिकूल अनेक आख्यापनाओंद्वारा सामान्य कथनों द्वारा-प्रज्ञापनाओं द्वारा-विशेष कथनों द्वारा, संज्ञापनाओं द्वारा-संबोधनों द्वारा और विज्ञापनाओं द्वारा-प्रणय युक्त प्रार्थनाओं द्वारा सहजरूपसे समझानेके लिये, विशेष रूपसे समझानेके लिये, संबोधित करनेके लिये एवं स्नेहपूर्वक प्रार्थना करनेके लिये समर्थ नहीं हो सके ' ताहे अकामए चेव जमालिस्स खत्तियकुमारस्स नि-

" तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो जाहे नो संचाएंति विसयाणुलोमाहिय, विसयपडिकूलाहिय, बहूहिय आघवणाहिय, पन्नवणाहिय, सन्नवणाहिय, आववेत्तए वा जाव विन्नवेत्तए वा " आ रीते न्याये क्षत्रियकुमार जमालीने तेना मातापिता विषयानुद्ग (शब्दादि विषयोंनी तरह आकर्षवाना प्रयत्न इय डोवाथी विषयानुद्ग) तथा विषयप्रतिकूला अनेक सामान्य कथनों द्वारा, प्रज्ञापनाओं (विशेष कथनों) द्वारा, संज्ञापनाओं (संबोधनों) द्वारा अने विज्ञापनाओं (प्रणययुक्त प्रार्थनाओं) द्वारा सामान्य इये समझानेके विशेषइये समझानेके, संबोधित करनेके तथा स्नेहपूर्वकनी प्रार्थनाओं द्वारा समझानेके समर्थ यर्थ शक्या नहीं । " ताहे अकामए चेव जमालिस्स खत्ति-

जमालिदीक्षावक्तव्यता ।

मूलम्—‘ तए णं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया कोडुंवियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! खत्तियकुंडग्गामं नगरं सव्विभतरवाहिरियं असियसंमज्जिओवलित्तं सिंघाडगतियचउक्कचच्चरचउम्मुह-महापहपहेसु जहा उववाइए जाव पच्चपिणंति । तए णं से जमलिस्स खत्तियकुमारस्स पिया दोच्चंपि कोडुंवियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया जमालि-स्स खत्तियकुमारस्स महत्थं महग्गं महरिहं विउलं निक्खम-णाभिसेयं उवट्ठवेह । तए णं ते कोडुंवियपुरिसा तहेव जाव पच्चपिणंति । तए णं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो सोहासणवरंसि पुरत्थाभिमुहं निसीयावेति, निसीयावेत्ता अट्ठ-सएणं सोवन्नियाणं कलसाणं एवं जहा रायप्पसेणइज्जे जाव अट्ठसएणं भोमेजाणं कलसाणं सव्विट्ठीए जाव रवेणं महया महया निक्खमणाभिमेगेण अभिसिंचंति । अभिसिंचित्ता कर-यलजाव जएणं विजएणं वट्ठावेति. वट्ठावेत्ता एवं वयासी-भण जाया ! किं देमो ? किं पयच्छामो ? किंणा वा ने अट्ठो ? । तएणं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी-इच्छामि णं अम्मनाओ । कुत्तियावणाओ रयहणं च पटिगट्ठं पण्यमण अनुमन्निता । तए उगंनेअप्रियकुमार जमालिका दीक्षित होना नही जायते इए भी नवीकार कर दिया ॥८॥

इहमप्यस्य विजयस्य अनुमतिः । तदेव तेनो देवते अन्तरं न देवते
४०१ ४०२ इत्येते द्वे तेने तस्मिन् देवते अनुमतिः ॥८॥

च आणितं, कासवगं च सदाविडं । तएणं से जमालिस्स
 खत्तियकुमारस्स पिया कोडुंवियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता
 एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सिरिघराओ तिन्नि
 सयसहस्साइं गहाय दोहि सयसहस्सेहिं कुत्तियावणाओ रयह-
 रणं च पडिग्गहं च आणेह, सयसहस्सेणं कासवगं च सदावेह ।
 तएणं ते कोडुंवियपुरिस्सा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिउणा
 एवंवुत्ता समाणा हट्टतुट्ठा करयल जाव पडिसुणेत्ता, खिप्पामेव
 सिरिघराओ तिन्नि सयसहस्साइं तहेव जाव कासावगं सदावेत्ति
 तएणं से कासवए जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिउणा कोडुं-
 वियपुरिसेहिं सदाविए समाणे, हट्टे तुट्टे पहाए कयवलिकस्मे
 जाव सरीरे जेणेव जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया तेणेव
 उवागच्छइ, उवागच्छित्ता करयल जाव कट्टु जमालिस्स खत्तियकु-
 मारस्स पियरं जएणं विजएणं वच्चावेइ, वच्चावित्ता एवं वयासी-
 संदिसंतु णं देवाणुप्पिया ! जं मए करणिजं । तए णं से जमा-
 लिस्स खत्तियकुमारस्स पिया तं कासवगं एवं वयासी-तुमं
 देवाणुप्पिया ! जमालिस्स खत्तियकुमारस्स परेणं जत्तेणं चउ-
 रंगुलवजे निक्खमणप्पाउगे अग्गकेसे पडिकप्पेह । तए णं से
 कासवे जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिउणा एवंवुत्ते समाणे
 हट्टतुट्टे करयल जाव एवं सामी ! तहत्ताणाए विणएणं वयणं
 पडिसुणेइ, पडिसुणित्ता सुरभिणा, गंधोदएणं हत्थपाए पक्खालेइ,
 पक्खालेत्ता सुद्धाए अट्ठपडलाए पोत्तीए मुहं बंधइ, मुहं

बंधिता जमालिस्स खत्तियकुमारस्स परेणं जत्तेणं चउरंगुलवज्जे
निक्खमणं पाउगो अगगकेसे कप्पइ । तए णं सा जमा-
लिस्स खत्तियकुमारस्स माया हंसलक्खणेणं पडसाडएणं अग-
केसे पडिच्छइ, पडिच्छिता सुरभिणा गंधोदएणं पक्खालेइ,
पक्खालेत्ता अगगेहिं, वरेहिं, गंधेहिं, मल्लेहिं अच्चेइ, अच्चित्ता,
सुद्धवत्थेणं बंधेइ, बंधित्ता रयणकरंडगंसि पक्खिवइ, पक्खि-
वेत्ता हारवारिधारासिंदुवारछिन्नमुत्तावलिप्पगासाइं, सुयवि-
योगदूनहाइं । अंसूइं विणिम्मुयमाणी विणिम्मुयमाणी एवं
वयासी-एस णं अम्हं जमालिस्स खत्तियकुमारस्स बहूसु तिही-
सु य पवणीसु । य उस्सवेसु य जन्नेसु य छणेसु य अपच्छिमे
दरिसणे भविस्सइ त्तिकट्टु उस्सीसगमूले ठवेइ ॥ सू० ९ ॥

छायाः—ततः खलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता कौटुम्बिकपुरुषान्
शब्दयति, शब्दयित्वा एवम् अवादीत्-क्षिप्रमेव भो देवानुप्रियाः ! क्षत्रियकुण्डग्रामं
नगरं साभ्यन्तरबाह्यम् आसित्तपमार्जितोपलिप्तं शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वर-
चतुर्मुखमहापथपथेषु यथा औपपातिके यावत् प्रत्यर्पयन्ति ? ततः खलु तस्य
जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता द्वितीयमपि कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्द-
यित्वा एवम् अवादीत्-क्षिप्रमेव भो देवानुप्रिया ! जमालेः क्षत्रियकुमारस्य
महार्थम्, महार्घ्यम्, महार्हम्, विपुलम्, निष्क्रमणाभिषेकम् उपस्थापयत ।
ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषास्तथैव यावत् प्रत्यर्पयन्ति । ततः खलु तं जमालिं
क्षत्रियकुमारम् अम्बापितरौ सिंहासनवरे पौरस्त्याभिमुखम् निषीदयतः निषद्य
अष्टशतेन सौवर्णिकानां कलशानाम् एवं यथा राजप्रश्नीये यावत् अष्टशतेन भौमानां
कलशानां सर्वद्धर्चा यावत् रवेण महता महता निष्क्रमणाभिषेकेण अभिषिञ्चतः,
अभिषिच्य करतलयावत् जयेन विजयेन वर्द्धयतः, वर्द्धयित्वा एवम् अवादिष्टाम्-
भण जात । किं ददमः ? किं प्रयच्छामः ? केन वा तव अर्थः ? । ततः खलु स ज-
मालिः क्षत्रियकुमारः अम्बापितरौ एवम् अवादीत्-इच्छामि खलु अम्यतातौ !
कुत्रिकापणात् रजोहरणं च प्रतिग्रहं च आनाययितुं काश्यपकं च शब्दयितुम् ।

ततः ख तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवम् अवादीत्-क्षिमेव भो देवानुप्रियाः । श्रीगृहात् त्रीणि शतसहस्राणि गृहीत्वा द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां कुत्रिकापणात् रजोहरणं च प्रतिग्रहं च आनयत, शतसहस्रेण काश्यपकं च शब्दयत । ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पित्रा एवम् उक्ताः सन्तः हृष्टाः करतलावन् प्रतिश्रुत्य क्षिमेव श्रीगृहान् त्रीणिशतसहस्राणि तथैव यावत् काश्यपकं शब्दयन्ति । ततः खलु स काश्यपको जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पित्रा कौटुम्बिकपुरुषैः शब्दयितः सन् हृष्टस्तुष्टः स्नातः कृतवलीकर्मा यावत् विभूषितशरीरः, यत्रैव जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य करतल यावत् कृत्वा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पितरं जयेन विजयेन वर्द्धयति, वर्द्धयित्वा एवम् अवादीत्-सदिशन्तु खलु देवानुप्रियाः यत् मया करणीयम् । ततः खलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पित्रा त काश्यपकम् एवम् अवादीत्-त्वं देवानुप्रियाः । जमालेः क्षत्रियकुमारस्य परेण यत्नेन चातुरङ्गगुलवर्जान् निष्क्रमणप्रायोग्यान् अग्रकेशान् प्रतिकल्पय । ततः खलु स काश्यपो जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पित्रा एवमुक्तः सन् हृष्टस्तुष्टः करतलावन् एवम् स्वामिन् । तथेत्याज्ञया विनयेन वचनं प्रतिशृणोति, प्रतिश्रुत्य सुगमिणा गन्धोदकेन हस्तपादम् प्रक्षालयति, प्रक्षाल्य शुद्धया अष्टपटल्या मुखवस्त्रिकया मुखं बध्नाति, मुखं बन्धित्वा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य परेण यत्नेन चतुरङ्गगुलवर्जान् निष्क्रमणप्रायोग्यान् अग्रकेशान् कल्पयति । ततः खलु सा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य माता हंसरक्षणेन पटशाटकेन अग्रकेशान् प्रतीच्छति, प्रतीक्ष्य सुरभिणा गन्धोदकेन प्रक्षालयति, प्रक्षाल्य अग्नैः वरैः गन्धैः माल्यैः अर्चयति, अर्चयित्वा शुद्धवस्त्रेण बध्नाति, बध्न्वा रत्नकरण्डके प्रक्षिपति, प्रक्षिप्य हारवारिधारा-सिन्धुवार-च्छिन्नमुक्तावलिपकाशानि सुतत्रियोगदुःसहानि अश्रूणि विनिर्मुञ्चन्ती । एवमवादीत् एष खलु अस्माकं जमालेः क्षत्रियकुमारस्य बहुषु तिथिषु च पर्वसु च उत्सवेषु च, यज्ञेषु च क्षणेषु च अपश्चिमं दर्शनं भविष्यति, इति कृत्वा उच्छीर्षकमूले स्थापयति ॥सू० ९॥

टीका—अथ जमालेः क्षत्रियकुमारस्य दीक्षाग्रहणवक्तव्यतामाह—‘तएणं तस्म’ इत्यादि । ‘तएणं तस्म जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिता कोटुत्रिय-

‘तएणं तस्म जमालिस्स’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इस सूत्र द्वारा सूत्रकारने क्षत्रियकुमार जमालिकी दीक्षा

“तएणं तस्म जमालिस्स” इत्यादि—

टीकार्थ—क्षत्रियकुमार जमालीना दीक्षामंडोत्सवनी तैयारीआनुं सूत्रादे

પુરિસે સદાવેહ, સદાવેત્તા એવં વયાસી ' તતઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા કૌટુમ્બિકપુરુષાન્ આજ્ઞાકારિપુરુશ્ચ શબ્દયતિ-આહ્વયતિ, શબ્દયિત્વા-આહ્વય એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીન્- ' સ્વિપ્પામેવ ભો દેવાણુપ્પિયા ! સ્વત્તિય-કુહંગ્ગામં નયરં સંઘિમતરવાહિરિયં આમિયં સંમઙ્ગિજ્જિઓવલિત્તં સિંઘાહગતિય ચઽક્કચચ્ચરચઽમ્મુહમહાપહપહેસુ જહા ઉવવાહ્ણે જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ' ભો દેવા-નુપ્રિયાઃ ! સિપ્રમેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ ક્ષત્રિયકુહંગ્ગામં નગરં સામ્યન્તરવાહ્યમ્-સહામ્યન્તરેણ આમ્યન્તરભાગેન બાહ્યેન બહિર્ભાગેન ચ યત્તત્તથા સામ્યન્તર-વાહ્યમ્, ઉદકેન આસિત્તમ્, સમાર્જનિકાદિના સંમાર્જિતમ્, ગોમયાદિના ચોપલિત્તં યત્તત્તથા, શૃંગાટકત્રિકચતુષ્કચત્ત્વરચતુર્મુખમહાપથપથેષુ-શૃંગાટકા-

સંવંધી વક્તવ્યતાકા કથન ક્રિયા હૈ ' તણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિય-કુમારસ્સ પિયા કોહુ સિયપુરિસે સદાવેહ ' હસકે વાદ ઉસ ક્ષત્રિય કુમાર જમાલિકે પિતાને કૌટુમ્બિક-આજ્ઞાકારી પુરુષોંકો બુલાયા- ' સ-દાવેત્તા એવં વયાસી ' ઓર બુલા કરકે ઉસને ઉનસે એસા કહા- ' સ્વિ-પ્પામેવ ભો દેવાણુપ્પિયા ! સ્વત્તિયકુહંગ્ગામં નયરં સંઘિમતરવાહિરિયં આસિયસંમઙ્ગિજ્જિઓવલિત્તં સિંઘાહગ-તિગ ચઽક્ક ચચ્ચરચઽમ્મુહમહા-પહપહેસુ જહા ઉવવાહ્ણે જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ ' હે દેવાનુપ્રિયો ! તુમ લોગ શીઘ્રાતિશીઘ્રહી ક્ષત્રિયકુહંગ્ગામ નગરકો ભીતર બાહર ઉદકસે સિંચવાઓ બુહારી આદિસે સંમાર્જિત કરાઓ ઓર ગોમય આદિસે ઉસે લિપાઓ તથા ઉસકે શૃંગાટક ત્રિક ચતુષ્ક, ચત્ત્વર, ચતુર્મુખ મહા-પથ એ ' પથ હન સબ રાસ્તાઓંમેં જૈસા કિ ઔપપાતિક સૂત્રમેં વર્ણન

આ સૂત્રમા વણુંન કથું છે. " તણ તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા કોહુ સિયપુરિસે સદાવેહ " જમાલીને દીક્ષા લેવાની અનુમતિ આપીને તેના પિતાએ કૌટુમ્બિક આજ્ઞાકારી પુરુષોને બોલાવ્યા, " સદાવેત્તા એવં વયાસી " અને તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું— " સ્વિપ્પામેવ ભો દેવાણુપ્પિયા ! સ્વત્તિયકુહંગ્ગા નયરં સંઘિમતરં વાહિરિયં આસિયસંમઙ્ગિજ્જિઓવલિત્તં સિંઘાહગ-તિગ-ચઽક્કચચ્ચર-ચઽમ્મુહમહાપહપહેસુ જહા ઉવવાહ્ણે જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ " છે દેવનુપ્રિયો ! આપ જલ્દીમા જલ્દી ક્ષત્રિયકુહંગ્ગામ નગરની અંદર અને બહાર પાણી છંટાવો, તેને વાળીબૂડીને સફ કરાઓ, અને છાણ આદિથી તેને લીંપાવો તથા તેના શૃંગાટકો, ત્રિક, ચતુષ્ક, ચત્ત્વર, ચતુર્મુખ, મહાપથ અને પથ, એ ભાગોને ધોળાઓ અને પતકાઓથી શણગારો " આ વિષયનું વણુંન ઔપપાતિક સૂત્રમા કહ્યા પ્રમાણે સમજવું. અહીં " યાવત્ " પદથી નીચેના સૂત્રપાક થઈ શકે

कारादि सर्वमार्गेषु यथौपपातिके सूत्रे यावत्-आसिक्त सिक्त शुचिकसंमृष्ट रथ्या-
न्तरापणवीथिकम् मञ्चातिमञ्चकलितम्-नानाविधरागोच्छ्रितध्वजपताकाति-
पताकामण्डितम्-लाउल्लोह्यमहितम् गोशीर्षसरसरक्तचन्दन यावद् गन्ध-
वर्त्तिभूतम् कुरुत, एषां व्याख्या औपपातिके चत्वारिंशत्तमसूत्रे मत्कृतायां पीयूष-
वर्षिणी टीकायामवलोकनीया। तथाविधं क्षत्रियकुण्डग्रामं नगरं सुसज्जितं विधाय
ममाज्ञप्तिं प्रत्यर्पयत, तत खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः जमालेः पितुरादेशानुसारं
क्षत्रियकुण्डग्रामं नगरं सुसज्जितं विधाय तदाज्ञप्तिं प्रत्यर्पयन्ति । 'तएणं से
जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया दोच्चंपि कोडुवियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता-

क्रिया गया है-ध्वजापताकादि लगाओ-‘यहां यावत् शब्दसे “आ-
सिक्त सिक्त शुचिक संमृष्ट रथ्यान्तरापणवीथिकम्, - मञ्चातिमञ्चकलि-
तम् नानाविधरागोच्छ्रितध्वजापताकामण्डितम्, लाउल्लोह्यमहितम्,
गोशीर्षसरसरक्तचन्दन यावत् गन्धवर्त्तिभूतम्-कुरुत” इस पाठका
संग्रह किया गया है इन पदोंकी व्याख्या औपपानिक सूत्रमें ४० वें
सूत्रमें हमारे द्वारा की गई पीयूषवर्षिणी टीकामें देख लेनी चाहिये। इस
तरह क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरको सुसज्जित करके मेरी आज्ञाको वापिस
करो, अर्थात् जैसा मैंने कहा है उसके अनुसार सब कार्य हो चुका है,
ऐसी पीछे हमे खबर दो-इस प्रकारकी जमालि क्षत्रियकुमारके पिताकी
आज्ञाके अनुरूप क्षत्रियकुण्डग्राम नगर सुसज्जित करके उन कौटु-
म्बिक पुरुषोंने उसकी आज्ञाको पीछे आर्पित कर दिया ‘तएणं से जमा-
लिस्स खत्तियकुमारस्स पिया दोच्चंपि कोडुवियपुरिसे सदावेइ’
तत्र क्षत्रियकुमार जमालिके पिताने पुनः कौटुम्बिक-आज्ञाकारी पुरुषोंको

वाभा आओ। छे—“आसिक्तसिक्तशुचिकसंमृष्टरथ्यान्तरापणवीथिकम्,
लाउल्लोह्यमहितम् गोशीर्षसरसरक्तचन्दन यावत् गन्धवर्त्तिभूतम्-कुरुत” आ-
पढोनी व्याख्या औपपातिक सूत्रना ४० भां सूत्रनी मारा द्वारा-दणवामां
आवेदी पीयूषवर्षिणी टीकाभा आपवामां आवेश छे तो जिहासुओ ते व्याख्या
तेभाथी वांची देखी आ प्रम छे क्षत्रियकुण्डग्राम नगरने शणुगारीने मारी
आज्ञा प्रभावेनी भधी तैयारीओ थर्ग गयानी भभर मने पढोआओ, क्षत्रिय
कुमार जमालीनः पितानी आज्ञा प्रभावे समस्त शहरने शणुगारीने तेमछे
तेमने भभर आभ्यां छे आपनी आज्ञा प्रभावेनी भधी तैयारीओ थर्ग बुझी छे.

“तएणं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया दोच्चं पि कोडुवियपुरिसे
सदावेइ” त्पराभाद क्षत्रियकुमार जमालीना पिताने इरीथी आज्ञाकारी पुरु-

एवं वयासी '—ततः खलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता द्वितीयमपि वारम् कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति—आह्वयति, शब्दयित्वा—आहूय एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—' खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! जमालिस्स खत्तियकुमारस्स महत्थं महग्घं महरिहं विउल निक्खमणाभिसेयं उवट्ठवेह ' भो देवानुप्पिया ! क्षिप्रमेव—शीघ्राति—शीघ्रमेव जमालेः क्षत्रियकुमारस्य महार्थं—महा प्रयोजनम्, महार्थं बहु-मूल्यकम्, महार्हम्—अत्यन्तयोग्यम्, महतां वा योग्यम् विपुलं—विशालम्, निष्क्रमणाभिषेकं प्रव्रज्याभिषेकसामग्रीम्, उपस्थापयत—समानयत । ' तएणं ते कोडुब्बियपुरिसा तहेव जाव पच्चप्पिणति ' ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषास्तथैव यावत् जमालेः क्षत्रियकुमारस्य महार्थं महार्थं महार्हं विपुलं निष्क्रमणाभिषेक-सामग्रीम् उपस्थापयन्ति, उपस्थाप्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पितुराज्ञां प्रति-

दुलाया 'सहावित्ता एव वयासी' और बुलाकर उनसे ऐसा कहा-

'खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! जमालिस्स खत्तियकुमारस्स महत्थं महग्घं महरिहं विउलं निक्खमणाभिसेयं उवट्ठवेह ' हे देवानु-प्रियो ! तुम लोग क्षत्रियकुमार जमालि के महार्थ—महाप्रयोजनवाले, महार्थ—बहुमूल्यवाले, महार्ह—अत्यन्त योग्य अथवा—महापुरुषों के लायक और विपुल—विशाल ऐसे निष्क्रमणाभिषेक को प्रव्रज्याभिषेक सामग्री को लेआओ ' तएणं ते कोडुब्बियपुरिसा तहेव जाव पच्चप्पिणति ' तब उन कौटुम्बिक पुरुषोंने उम्मी तरहसे यावत् क्षत्रियकुमार जमाली के महार्थ, महार्थ, महार्ह, एवं विशाल निष्क्रमणाभिषेक की सामग्री को उपस्थित कर दिया । इस तरह उन्होंने क्षत्रियकुमार जमालि के पिता की आज्ञा का पालन कर उसका समाचार उनके पास पहुँचा दिया

षोणे जालाव्या "सहावित्ता एवं वयासी" अने तेमने आ प्रभाणु कहु—

"खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! जमालिस्स खत्तियकुमारस्स महत्थं, महग्घं, मह-रिहं विउल निक्खमणाभिसेयं उवट्ठवेह " हे देवानुप्पियो ! तमे जल्दीमां जल्दी क्षत्रियकुमार जमालीना महार्थ—महाप्रयोजनवाला, महार्थ—महामूला, महार्ह—अत्यन्त योग्य अथवा महापुरुषोंने लायक, अने विपुल (विशाल) अथवा निष्क्रमणाभिषेकनी (प्रव्रज्याभिषेकनी) सामग्रीओ लई आवे। "तएणं ते कोडुब्बियपुरिसा तहेव जाव पच्चप्पिणति" तयारे ते कौटुम्बिक पुरुषोअे क्षत्रिय-कुमार जमालीना महार्थ—महाप्रयोजनवाला, महामूला, अत्यन्त योग्य अने विपुल प्रव्रज्याभिषेकनी अथवा सामग्रीओ अेकत्र डरी आ प्रभाणु क्षत्रियकुमार जमा-लीना पितानी आज्ञानु पालन करीने तेअेअे तेमने अेवी अअर पडोआडी ठे "आपनी आज्ञानु पालन धई गयुं छे "

पयन्ति । ' तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो सीहासणवरसि पुरत्था-
 भिसुहं निसीयावेति ' ततःखलु त जमालिं क्षत्रियकुमारम् अम्वाप्तिरो सिहा-
 सनवरे-श्रेष्ठसिंहासने निपीदयतः उपवेशयतः, ' निसीयावेत्ता अट्टसएणं
 सोवन्नियाणं कलसाण एवं जहा रायप्पसेणइज्जे जाव अट्टसएणं भोमेज्जाणं
 कलसाणं सव्विड्डीए जाव रवेणं महया महया निक्खमणाभिसेणेणं अभिसिचंति'
 निषाद्य-सिंहासनवरे उपवेश्य अष्टशतेन सौवर्णिकानां-सुवर्णविनिर्मितानां कल-
 शानाम् एवमुक्तरीत्या यथा राजप्रश्रीये यावत्-अष्टशतेन सुवर्णमयानां कल-
 शानाम्, अष्टशतेन सुवर्णरूप्यमणिमयानां कलशानाम्, अष्टशतेन सुवर्णमणिमयानां
 कलशानाम्, अष्टशतेन रूप्यमणिमयानां कलशानाम्, अष्टशतेन सुवर्णरूप्यमणि-

' तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो सीहासणवरसि पुरत्था-
 भिसुहं निसीयावेति ' तब क्षत्रियकुमार जमाली को उसके माता पिता
 ने उत्तम सिंहासन के ऊपर पूर्व दिशा की तरफ मुँह करके बैठा दिया
 ' निसीयावेत्ता अट्टसएणं सोवन्नियाणं कलसाणं एवं जहा रायप्पसेण-
 इज्जे जाव अट्टसएणं भोमेज्जाणं कलसाणं सव्विड्डीए जाव रवेणं
 महया महया निक्खमणाभिसेएणं अभिसिचंति ' बैठा करके फिर
 उन्होंने १०८ सोने के कलशोंसे, यावत् १०८ मृत्तिका के कलशोंसे
 अपनी समस्त क्रुद्धिके अनुरूप जैसा कि राजप्रश्रीय सूत्रमें कहा गया
 है वैसा ही निष्क्रमणाभिषेक (दीक्षा महेत्सव) से अभिषेक क्षत्रिय-
 कुमार जमालि का गाजे बाजे के साथ किया । यहां पर राजप्रश्रीय
 सूत्र का पाठ कःश संबंधी इस प्रकारसे है-अष्टशतेन सुवर्णरूप्यमणि-
 मयानां कलशानाम्, अष्टशतेन सुवर्णमणिमयानां कलशानाम्, अष्ट-

“ तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मापियरो सीहासणवरसि पुरत्था-
 भिसुहं निसीयावेति ” तयारे क्षत्रियकुमार जमालीने तेना मातापिताणे उत्तम
 सिंहासन उपर पूर्व दिशानी तरई मुण राणीने भेसाडथे।

“ निसीयावेत्ता अट्टसएणं सोवन्नियाणं कलसाणं एवं जाव जहा रायप्पसेण-
 इज्जे जाव अट्टसएणं भोमेज्जाणं कलसाणं सव्विड्डीए जाव रवेणं महया महया
 निक्खमणाभिसेएणं अभिसिचंति ” सिंहासन उपर भेसाडीने तेमणे १०८
 सुवर्णना कणशेथी ' यावत् ' १०८ भाटीना कणशेथी पोतानी समृद्धिने
 अनुत्थ, राजप्रश्रीय सूत्रमां कल्ला प्रभ भुने, क्षत्रियकुमार जमालीने वाजते
 गाजते प्रमन्याभिषेक कर्ये। राजप्रश्रीय सूत्रमां कणशेथी विषेने आ प्रभाणे
 सूत्रपाठ आपेदे। छे- ' अष्टशतेन सुवर्णमणिमयानां कलशानाम्, अष्टशतेन रूप्य-

मयानां कलशानाम् अष्टशतेन भौमानां भूमि विरागणाम् मृन्मयानामित्यर्थः कल-
शानाम्, सर्वद्वयार्थं समस्तच्छत्रादिराजचिन्हरूपया, यावत् सर्वद्युत्या आभरणादि
सम्बन्धिन्या, सर्वबलेन सर्वसैन्येन, सर्वसमुदायेन पौरादि मेष्ठनेन, सर्वोचित-
कृत्यकरणरूपेण सर्वैश्वर्येण, सर्वविभूत्या सर्व सम्पदा, सर्व विभूषया सकलशोभया,
सर्व संभ्रमेण प्रीतिकृतौत्सुक्येन, सर्व पुष्पगन्धमाल्यालंकारेण, सर्वतुर्यशब्दसंनि-
नादेन, महत्या ऋद्ध्या, महत्या द्युत्या, महताबलेन, महता समुदायेन, वरतूर्य-
यमकसमकप्रवादितेन, शङ्ख-पणव-पटह-भेरी-झल्लरी-खरमुखी-मुरज-मृदङ्ग-
दुन्दुभि-निर्वोपनादितेन रवेण महता निष्कमणाभिषेकेण प्रत्रय्याग्रहणाभिषेक-
सामग्र्या अभिविञ्चिता, अभिसिञ्चिता करयल जाय जएणं विजएणं वद्धावेति ।

शतेन रूप्यमणिमयानां कलशानाम्' तथा 'सविड्दीए जाव' में जो
यावत् पद है उससे समस्त छत्रादि राजचिह्न रूप सर्वद्वि के अतिरिक्त
यह पाठ और गृहीत हुआ है—“ सर्वद्युत्या, सर्वबलेन, सर्वसमुदायेन,
स्ववैश्वर्येण, सर्वविभूत्या, सर्वविभूषया, सर्वसंभ्रमेण, सर्वपुष्पगन्धमाल्या-
लंकारेण, सर्वतुर्यशब्दसंनिनादेन महत्या ऋद्ध्या, महत्या द्युत्या, महता
बलेन, महता समुदाये, वरतूर्य यमक समकप्रवादितेन, शङ्खपणवपटहभेरी
झल्लरी-खरमुखी-मुरज-मृदङ्ग-दुन्दुभिनिर्वोपनादितेन रवेण ”। ‘अभि-
सिञ्चिता करयल जाव जएणं विजएणं वद्धावेति’ अभिषेक करने के
बाद उन्होंने अपने दोनों हाथोंकी अंजलि बना कर उसे मस्तक पर
तीन बार घुमाया और फिर जब विजय इस प्रकारके शब्दोंका उन्होंने
उच्चारण करते हुए अपने पुत्र क्षत्रियकुमार जमालि को बधाई दी ।

मणिमयानां कलशानाम् ” तथा ‘ सविड्दीए जाव ’ आ सूत्रशनी साथे ७
“ जाव (यावत्) ” पदने प्रयोग करवाभां आ०ये० छे, तेना द्वारा समस्त
छत्रादि राजचिह्न ३५ अभूद्धि उपरंत आ सूत्रपाठ पशु अछषु करवाभा
आ०ये० छे—

“ सर्वद्युत्या, सर्वबलेन, सर्वसमुदायेन, स्ववैश्वर्येण, सर्वविभूत्या, सर्वविभू-
षया, सर्वसंभ्रमेण, सर्वपुष्पगन्धमाल्यालंकारेण, सर्वतुर्य शब्दसंनिनादेन, महत्या
ऋद्ध्या, महत्या, द्युत्या, महता बलेन, महता समुदाये, वरतूर्ययमकसमकप्रवादितेन,
शंख पणव पटह भेरी-खल्लरी-खरमुखी-मुरज-मृदङ्ग-दुन्दुभिनिर्वोपनादितेन रवेण ”

“ अभिसिञ्चिता करयल जाव जएण विजएण वद्धावेति ” अभिषेक करीने
तेमझे पोताना जन्ने हाथ जोडीने अने तेने भस्त्र ५२ त्रय चार आवर्तन
(घुमाववानी किया) करीने क्षत्रियकुमार जमालीने “ जय हो, विजय हो ”

निष्क्रमणाभिषेकेण प्रव्रजनाभिषेकसामग्र्या अभिषिच्य करतल यावत् करतल-
पविग्रहीतं शिरसावर्त मस्तके अञ्जलिं कृत्वा जयेन विजयेन वर्द्धयतः, अत्र माता
पित्रो यद् मस्तके अञ्जलिकरणं जयविजयशब्देन वधापनं च कथितं तद्भावि
दीक्षापेक्षयाऽवगन्तव्यम् । ‘ जएणं विजएणं वद्धावेत्ता एवं वयासी ’-जयेन विज-
येन वर्द्धयित्वा एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अकादिष्टाम्-‘ भण जाया ! किं पयच्छामो ?
किण्णा वा ते अट्ठो ? हे जात ! हे पुत्र ! भण-वद, किं वस्तु वयम् सामान्यतो
ददुमः भवदभीष्टेभ्यो जनेभ्यः भवते वा, किम् प्रयच्छामो विशेषतो ददुमः
भवदभिमतभ्यो जनेभ्यो, भवते वा केन वा वस्तुना तव अर्थः ? प्रयोजनम्
वर्तते ? इति । ‘ तएणं से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी-’

यहां माता पिताने क्षत्रियकुमार जमाली के प्रति अपनी अंजलि मस्तक
पर तीन बार घुमाई ’ जय और विजय शब्द का उच्चारण करते हुए
उसे वधाई दी-ऐसा जो कहा गया है वह आगे होनेवाली दीक्षा की
अपेक्षा से कहा गया है ऐसा जानना चाहिये । ‘ जएणं विजएणं वद्धा-
वेत्ता एवं वयासी ’ जय विजय शब्दसे वधाई दे खुलनेके अनन्तर फिर
पिताने उससे ऐसा कहा-‘ भण जाया ! किं देमो, किं पयच्छामो,
किण्णा वा ते अट्ठो ’ हे पुत्र ! कहो-हम अब तुम्हारे लिये अथवा
तुम्हारे अभीष्टजनों के लिये क्या दें ? अपने लिये या अपने अभीष्ट-
जनों के लिये तुम विशेष रूपमें हमसे क्या चाहते हो ? किस वस्तुसे
तुम अपना हार्दिक अभिमत सिद्ध करना चाहते हो, कहो पुत्र । ‘ तएणं
से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी ’ तब क्षत्रियकुमार

એવા શબ્દોથી વધાવ્યો. અહીં એવું જે કહેવામાં આવ્યું છે કે ક્ષત્રિયકુમાર
જમાલિના માતાપિતાએ અંજલિબદ્ધ હાથનું ત્રણ વખત મસ્તક પર આવર્તન
કરીને જમાલિને જય-વિજયના નાદોથી વધાવ્યો, ” તે ભવિષ્યમાં તેના દ્વારા
અહણ કરનાર પ્રવ્રજ્યાની અપેક્ષાએ કહેવામાં આવ્યું છે, એમ સમજવું.

“ જएणं વિજएण વદ્ધાવેત્તા એવં વયાસી ” “ જય હો, વિજય હો ”
એવા શબ્દોચારથી તેને વધાવીને તેના પિતાએ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું—
“ ભણ જાયા ! કિં દેમો, કિં પયચ્છામો, કિણ્ણા વા તે અટ્ઠો ” હે પુત્ર !
કહે, હવે તારે માટે અથવા તારા અભિષ્ટજનોને માટે અમે શું આપીએ ?
તારા પોતાને મટે અથવા તારા અભિષ્ટજનોને માટે તું વિશેષ રૂપે અમારી
પાસેથી શું ચાહે છે ? કઈ વસ્તુથી તું તારી પોતાની હાર્દિક ઇચ્છા સિદ્ધ કરવા
માગે છે ? “ તएण से जमाली खत्तियकुमारे अम्मापियरो एवं वयासी ” ત્યારે

તતઃખલુ સ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ અમ્વાપિતરૌ એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવા-
દીત્-‘ ઇચ્છામિ ણ અમ્મતાઓ ! કુત્તિયાવળાઓ રચહરણં પહિગ્ગહં ચ આણિઽ
કાસવગં ચ સદ્ધાવિઽ ’ હે અમ્મતાતૌ ! ઇચ્છામિ ખલુ અહમ્ કુત્તિકાપળાત્-
કુત્તિકં સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલલક્ષણં ભૂત્રયમ્, તત્સમ્મત્તિ વસ્તુઅપિ કુત્તિકં તત્સમ્પા-
દકઃ આપળો હટ્ઠો દેવાધિષ્ઠિતત્વેનાસૌ કુત્તિકાપળસ્તસ્માત્ ત્રિલોકી હટ્ઠત્રિશે-
પાત્ રજોહરણં ચ પ્રતિગ્રહં ચ પાત્રમ્ આનાયયિતુમ્, કાશ્યપકં ચ નાપિતં શબ્દ-
યિતુમ્ અહાયયિતુમ્ ઇચ્છામિ ઇતિ પૂર્વેણાન્વયઃ, ‘ તણ્ણ સે જમાલિસ્સ સ્વત્તિય
કુમારસ્સ પિયા કોહુ વિય પુરિસે સદ્ધાવેઽ, સદ્ધાવેત્તા એવ વયાસી ’ તતઃ ખલુ

જમાલિને અપને માતા પિતાસે એસા કહા-‘ ઇચ્છામિ ણ અમ્મતાઓ !
કુત્તિયાવળાઓ રચહરણ ચ, પહિગ્ગહંચ આણિઽ, કાસવગં ચ, સદ્ધાવિઽ
હે માનતાન । મેં યાહના હુંં કિ આપ મુજે કુત્તિકાપળસે રજોહરણ ઓર
પાત્ર મંગવા દેં ઓર નાપિત કો બુલવા દેં વૈસે તો સ્વર્ગ, મર્ત્ય ઓર
પાતાલ ઇસકા નામ કુત્તિક હૈ પરન્તુ સમ્બન્ધ કે યોગ સે ઇનમેં રહી
હુઈ વસ્તુ કો બી કુત્તિક કહ દિયા ગયા હૈ । ઇસ વસ્તુ કી પ્રાપ્તિ હોને
કા સ્થાન રૂપ જો આપળ-હાટ હૈ કિ જો દેવાધિષ્ઠિત હોતા હૈ વહ
કુત્તિકાપળ કહલાતા હૈ-ઇસ તરહ કુત્તિકાપળ શબ્દ કા વાચ્યાર્થ હુઆ
ત્રીન લોક મેં રહી હુઈ વસ્તુ કે મિલને કા સ્થાન । ડસ ત્રિલોક રૂપ
હાટ સે મેં રજોહરણ ઓર પાત્ર મંગવાના યાહના હુંં ઓર એક નાપિત
બુલવાના યાહના હુંં ‘ તણ્ણ સે જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા કોહુ-
વિયપુરિસે સદ્ધાવેઽ ’ તય ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ કે પિતાને અપને આજ્ઞા-

ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીએ તેના માતાપિતાને આ પ્રમાણે કહ્યું- ‘ ઇચ્છામિ ણ
અમ્મતાઓ ! કુત્તિયાવળાઓ રચહરણ ચ, પહિગ્ગહં ચ, આણિઽ, કાસવગ ચ
સદ્ધાવિઽ ’ હે માતાપિતા ! મારી એવી ઇચ્છા છે કે આપ મને કુત્તિકાપળ-
માથી રજોહરણ અને પાત્ર મંગાવી આપો અને નાધને બોલાવી મંગાવો.
આમ તો સ્વર્ગ, મર્ત્ય અને પાતાલને ‘ કુત્તિક ’ કહે છે, પરન્તુ સંબંધના
યોગથી તેમા રહેલી વસ્તુને પણ કુત્તિક કહેવામા આવેલ છે રજોહરણ આદિ
વસ્તુની પ્રાપ્તિ જે હાટમાથી થાય છે તે હાટને કુત્તિકાપળ કહે છે તે કુત્તિકા-
પળ દેવાધિષ્ઠિત હોય છે. આ રીતે ત્રણે લોકમા રહેલી વસ્તુની પ્રાપ્તિના
સ્થાનને ત્રિલોક રૂપ હાટને માટે અહિ “ કુત્તિકાપળ ” શબ્દનો પ્રયોગ કયો છે.
જમાલી તે કુત્તિક હાટમાથી રજોહરણ અને પાત્ર મંગાવવા તથા એક નાધને
બોલાવવા માંગે છે.

“ તણ્ણ સે જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા કોહુ વિયપુરિસે સદ્ધાવેઽ ”
ત્યારે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના પિતાએ પોતાના આજ્ઞાધારી પુરુષોને બોલાવ્યા.

તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા કૌટુમ્બિકપુરુષાન્ શબ્દયતિ, આદ્યતિ, શબ્દયિત્વા આદ્ય એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—‘ સ્વિષ્પામેવ મો દેવાણુ-
પ્પિયા ! સિરિઘરાઓ તિન્નિસયસહસ્સાઈ ગદાય, દોહિસયસહસ્સેઈ કુત્તિયા-
વણાઓ રયહરણં ચ પડિગ્ગહ ચ આણેહ, સયસહસ્સેણં કાસવગં ચ સદાવેહ ’
મો દેવાનુપ્રિયાઃ ! ક્ષિપમેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ શ્રીઘૃહાત્ ધનમાળાગારાન્ ત્રીણિ
શતસહસ્રાણિ લક્ષગાનિ સુવર્ણમુદ્રાં ગૃહીત્વા આદાય તન્મધ્યાત્ દ્વાભ્યાં શતસહ
સ્વાભ્યાં લક્ષાભ્યાં સુવર્ણમુદ્રાભ્યાં કુત્ત્રિકાપણાત્ રજોહરણં ચ પ્રતિગ્રહ પાત્રં ચ
આનયત, શતસહસ્સેણં એકરુદ્ધેણ સુવર્ણમુદ્રાગાં કાસવપદં ચ નાપિત શબ્દયત અદ્યત ।
‘તદ્દેણ તે કોટુંબિયપુરિસા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિટ્ઠા એવં વુત્તા સમાણા હટ્ટ-
તુટ્ટા કરયલ્લ જાવ પડિસુણેત્તા સ્વિષ્પમેવ સિરિઘરાઓ તિન્નિસયસહસ્સાઈ’ તદેવ
જાવ કાસવગં સદાવેતિ ’ તતઃપ્થલુ તે કૌટુમ્બિકપુરુષાઃ જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમા-

કારી પુરુષોં કો બુલવાયા—‘ સદાવેત્તા ’ બુલવાકર ‘ એવં વયાસી ’ ડનસે
એસા કહા—‘ સ્વિષ્પામેવ મો દેવાનુપ્પિયા ! સિરિઘરાઓ તિન્નિસય સહ-
સ્સાઈ ગદાય દોહિં સયસહસ્સેઈ કુત્તિયવણાઓ રયહરણં ચ પડિગ્ગ-
હં ચ આણેહ, સયસહસ્સેણ કાસવગં ચ સદાવેહ ’ હે દેવાનુપ્રિયો ! તુમ
લોગ શીઘ્રાતિશીઘ્ર હી સ્વજાને સે તીન લાખ સુવર્ણ મુદ્રાઓં કો—સોને
કી મુહરોં કો લેકર કુત્ત્રિકાપણ જાઓ વહાં સે દો લાખ સોને કી મુહ-
રોંસે રજોહરણ ઓર પાત્ર લે આઓ તથા એક લાખ સોને કી મુહરોં કો
દેકર નાપિત કો બુલવાઓ ‘તદ્દેણ તે કોટુંબિયપુરિસા જમાલિસ્સ
સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિટ્ઠા એવં વુત્તા સમાણા હટ્ટતુટ્ટા કરયલ જાવ પડિ-
સુણેત્તા, સ્વિષ્પામેવ સિરિઘરાઓ તિન્નિસયસહસ્સાઈ તદેવ જાવ કાસવગં

“ સદાવેત્તા એવં વયાસી ” અને બેલાવીને આ પ્રમાણે કહ્યું—“ સ્વિષ્પામેવ મો
દેવાનુપ્પિયા ! હે દેવાનુપ્રિયો ! બની શકે એટલી ત્વરાથી “ સિરિઘરાઓ તિન્નિ
સયસહસ્સાઈ ગદાય દોહિં સયસહસ્સેઈ કુત્તિયાવણાઓ રયહરણં ચ પડિગ્ગહં ચ
આણેહ, સયસહસ્સેણં કાસવગં ચ સદાવેહ ” ત્રણ લાખ સુવર્ણમુદ્રાઓ (સોના
મહોરો) લઈને કુત્ત્રિકડાટે બીઓ. ત્યાં બે લાખ સોનામહોરો આપીને રજો
હરણ અને પાત્ર લઈ આવે, તથા એક લાખ સોનામહોરો લઈને નાઈને
(ધાંચબંને) બેલાવી લાવે. (તદ્દેણ તે કોટુંબિયપુરિસા જમાલિસ્સ સ્વત્તિય
કુમારસ્સ પિટ્ઠા એવંવુત્તા સમાણા હટ્ટતુટ્ટા કરયલ જાવ પડિસુણેત્તા, સ્વિષ્પામેવ
સિરિઘરાઓ તિન્નિસયસહસ્સાઈ તદેવ જાવ કાસવગ સદાવેતિ ” ક્ષત્રિયકુમાર

रस्य पित्रा एवम् उक्तरीत्या उक्ताः सन्तो हृष्टतुष्टाः हर्षतोपयुक्ताः करतल यावत् शिरसावर्तं मस्तके अञ्जलिं कृत्वा विनयेन नतमस्तकाः प्रतिश्रुत्य क्षिप्रमेव शीघ्राति-
शीघ्रमेव श्रीगृहात् धनभाण्डागारात् त्रीणि सहस्राणि लक्षाणि तथैव यावत् तेषां मध्यात् द्वाभ्यां लक्षाभ्यां रजोहरणं च प्रतिग्रहं च कुत्रिकापणात् आनयन्ति, एकेन च लक्ष्णेन काश्यपकं च नापितं शब्दयन्ति, आह्वयन्ति । ' तएणं से कासवए जमा-
लिस्स खत्तियकुमारस्स पिउणा कोडुंविणपुरिसेहिं सदाविण समाणे हट्ठे तु-
ण्हाए कयवलिकम्मे जाव सरीरे ' ततः खलु स काश्यपको नापितो जमालेः
क्षत्रियकुमारस्य पित्रा कौटुम्बिकपुरुषैः शब्दायितः आहूतः सन् हृष्टः,
तुष्टः, स्नातः कृतवलिकर्मा काकेभ्यो दत्तान्नभागो यावत् कृतकौतुकमङ्गल-

सदावेति ' जब क्षत्रियकुमार जमालि के पिताने उन कौटुम्बिक पुरुषों से ऐसा कहा तो वे बहुत खुश हुए और आनन्दित चित्त होते हुए उन्होंने दोनों हाथ जोड़कर बड़े विनय के साथ अपने स्वामी की हल्स आज्ञाको नत मस्तक हो स्वीकार कर ली । फिर वे खजाने पर गये और वहां से तीन लाख स्वर्णमुद्राएं लेकर दो लाख स्वर्णमुद्राओंमें रजो-
हरण और पात्र कुत्रिकापण से ले आये तथा एक लाख स्वर्णमुद्राएं देकर नापित को बुलालाए ' तएणं से कासवए जमालिस्स खत्तियकु-
मारस्स पिउणा कोडुंविणपुरिसेहिं सदाविण समाणे हट्ठे तुट्ठे ण्हाए कयवलिकम्मे, जाव सरीरे ' जब क्षत्रियकुमार जमालि के पिताने अपने आज्ञाकारी पुरुषों को भेजकर उस नापित को बुलवाया-तब वह नापित उनके बुलाने पर बड़ा ही खुश हुआ और आनन्दित चित्त होकर उसने उसी समय स्नान किया-काक आदि के लिये अन्न डाला यावत् कौतुक

जमालीना पितानी ये वात सांभलीने ते आज्ञाकारी पुरुषोने धरे। ज आनंद थये। तेमणे भन्ने हाथ जोडीने, अत्यंत मस्तक करीने पोताना स्वामीनी आज्ञाने विनयपूर्वक स्वीकार कये। अने त्यांथी जधने तेमणे भजनामांथी त्रयु लाभ सुवर्णमुद्राये। लीथी त्यारभाद तेये। कुत्रिकापणमा ये लाभ सुवर्णमु-
द्राये। आपीने रजोहरण अने पात्र लई आल्या अने येक लाख सुवर्णमुद्राये। आपीने नाधने (धायजने) भेलावी लाव्या " तएणं से कासवए जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिउणा कोडु विणपुरिसेहिं सदाविण समाणे हट्ठे तुट्ठे ण्हाए, कय वलिकम्मे जाव सरीरे " ज्यादे क्षत्रियकुमार जमालीना पिताने पोताना आज्ञाकारी पुरुषोने भेडलीने ते डलम भेलाव्यो, त्यादे तेने धरे। ज हर्ष अने सतोष धये। तेणे तुरंत ज स्नानशुद्धमा जधने स्नान कर्तुं, त्यारभाद

પ્રાયશ્ચિત્તઃ શુદ્ધપ્રવેશ્યાનિ વસ્ત્રાણિ માત્રલયાનિ પ્રવરપરિહિતઃ અલ્પમહાર્ધા-
ભરણાલ્કૃતશરીરઃ ‘જેનેવ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તેનેવ ઉવા-
ગચ્છહ, ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્દુ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયરં
જણેણ વિજણેણં વદ્ધાવેહ’ યત્રૈવ યસ્મિન્નેવ સ્થાને જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય
પિતા આસીત્, તત્રૈવ તસ્મિન્નેવ સ્થાને ઉવાગચ્છનિ, ઉવાગત્ય કરતલ યાવત્
શિરસાવર્તે મસ્તકે અજ્જલિં કૃત્વા જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતરં જયેન વિજયેન
જયવિજયમૂચકશબ્દેન વદ્ધૈયતિ ‘વદ્ધાવિત્તા’ એવં વયાસી’—વદ્ધૈયિત્વા એવં
વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—‘સંદિસંતુ ણં દેવાણુપ્પિયા ! જં મણ કરણિજ્જં ?’

એવં મંગલરૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત ક્રિયા—ફિર ઉસને અપને શરીર પર શુદ્ધ વડે
ઘર પર જાને યોગ્ય અચ્છે ૨ કીમતી કપડે પહિરે—થોડે ભારવાલે એવં
વેશ કિમતી અનેક આભૂષણ ધારણ ક્રિયે—હસ તરહ સવ પ્રકાર સે
વિભૂષિત હોકર વહ ‘જેનેવ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા—તેનેવ
ઉવાગચ્છહ’ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ કે પિતા જહાં પર થે—વહાં પર આયા
‘ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્દુ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયરં જણે
ણં વિજણેણં વદ્ધાવેહ’ વહાં આકર ઉસને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે પિતાકો
નત મસ્તક હોકર ‘જય હો આપકી વિજય હો’ હસ પ્રકારકે જય વિજય
સૂચક શબ્દોં કા ઉચ્ચારણ કરતે હુણ વધાઈ દી. યહાં યાવત્ શબ્દ સે
“શિરસાવર્તે મસ્તકે અજ્જલિં” હસ પાઠ કા ગ્રહણ ક્રિયા ગયા હૈ ।
‘વદ્ધાવિત્તા એવં વયાસી’ વધાઈ દેકર ફિર ઉમને હસ પ્રકાર સે કહા
‘સંદિસંતુ ણં દેવાણુપ્પિયા ! જં મણ કરણિજ્જં’ હે દેવાણુપ્રિય ! આપ

તેણે વાવસ અઢિને અન્ન આપવા રૂપ બલિકર્મ કર્યું તથા ટીતુક અને મગલ
રૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યું. ત્યારબાદ તેણે પેતના શરીર ઉપર શુદ્ધ, સારા સારા
કિંમતી કપડા પહેર્યાં અને વજનમાં હલકાં પણ બહુમૂલ્યવાન એવાં આભૂષણો
ધારણ કર્યા, આ રીતે સુદર વસ્ત્રો અને આભૂષણોથી વિભૂષિત થઈને “જેનેવ
જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા, તેનેવ ઉવાગચ્છહ” તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના
પિતાની પાસે આવ્યો. “ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્દુ જમાલિસ્સ સ્વત્તિય-
કુમારસ્સ પિયર જણેણ વિજણેણં વદ્ધાવેહ” ત્યાં આવીને તેણે માથું નમાવીને
તથા “આપનો જય હો, આપનો વિજય હો” એવાં શબ્દોનાં ઉચ્ચારણ-
પૂર્વક ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના પિતાને વધાવ્યા. અહીં “જાવ (યાવત્)”
પદથી “શિરસાવર્તે મસ્તકે અજ્જલિં” આ સૂત્રપાઠ ગ્રહણ કરવામાં આવ્યો
છે. “વદ્ધાવિત્તા એવં વયાસી” જ્યાવજ્યયતું ઉચ્ચારણ કરીને તેણે તેમને આ
પ્રમાણે કહ્યું—“સંદિસંતુ ણં દેવાણુપ્પિયા ! જં મણ કરણિજ્જં” હે દેવાણુપ્રિય !

મો દેવાનુપ્રિયા ! ભવન્તઃ મન્દિશન્તુ-આજ્ઞાપયન્તુ સ્વલુ યત્ મયા કરણીયમ્
યન્મમ્ કર્તવ્યં વર્તતે । ‘ તદ્દર્શનં સે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પિયા તં કાસવર્ગં
એવં વચાસી ’ તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા તં કાશ્યપકં નાપિ-
તમ્ એવં વક્ષ્યમાણપ્રચારેણ અવાદીત-‘ તુમં દેવાણુપ્પિયા ! જમાલિસ્મ સ્વત્તિય-
કુમારસ્મ પરેણં જત્તેણં ચરુરંગુલવજ્જે નિઃસ્વમણપ્પાઝગ્ગે અગ્ગેસે પહિકપ્પેહ ’ મો
દેવાનુપ્રિય ! ત્વં જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પરેણ યત્નેન અત્યન્તસાવધાનતયા
ચતુરઙ્ગુલવર્જાન-ચતુરઙ્ગુલપ્રમાણકેશાન્ વિહાય નિઃસ્વમણપ્રાયોગ્યાન્ પ્રવ્રજ્યા
પ્રસન્નયોગ્યાન્ અગ્રકેશાન્ કેશાગ્રભાગાન્ પ્રતિકલ્પય - પ્રતિકર્તય
‘ તદ્દર્શનં સે કાસવે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પિઝ્ઞા એવં વુત્તે સમાણે હઠ્ઠતુઠ્ઠે
કરયલ જાવ એવં સામી ! તહત્તાણાણ વિગણં વચણં પહિસુણેહ ’ તતઃસ્વલુ સ
કાશ્યપકો નાપિતો જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિત્રા એવદુત્તપ્રકારેણ ઉક્તઃ સન્

આજ્ઞા દે કિ સુઙ્ગે વધા કરના હૈ । ‘ તદ્દર્શનં સે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમા-
રસ્મ પિયા તં કાસવર્ગં એવં વચાસી ’ તવ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ કે
પિતાને સ્વ નાપિત સે એસા કહા-‘ તુમં દેવાણુપ્પિયા ! જમાલિસ્મ
સ્વત્તિયકુમારસ્મ પરેણં જત્તેણં ચરુરંગુલવજ્જે નિઃસ્વમણપ્પાઝગ્ગે અગ્ગ-
કેમે પહિકપ્પેહ ’ હે દેવાનુપ્રિય ! તુમ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ કે અત્યન્ત
સાવધાની કે સાથ ચાર અંગુલપ્રમાણ કેશોં કો છોડકર ઉન્હે એસે ઢંગ
સે કતરો કિ જિસસે વે પ્રવ્રજ્યા પ્રસન્ન કે યોગ્ય વન જાવે (તદ્દર્શનં સે
કાસવે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પિઝ્ઞા એવં વુત્તે સમાણે હઠ્ઠતુઠ્ઠે
કરયલ જાવ એવં વચાસી । તહત્તાણાણ વિગણં વચણં પહિસુણેહ ’
હસ તરહસે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે પિતાને જવ સ્વ નાપિતસે(નાઈ)એસા

આપની જે આજ્ઞા મળે તે હુ માથે ચડવવા તૈયાર છું માટે કહેા, શી
આજ્ઞા છે ? “ તદ્દર્શનં સે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પિયા તં કાસવર્ગ એવં
વચાસી ” ત્યારે તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિના પિતાએ તે નાપિતને (નાઈને)
આ પ્રમાણે કહ્યું-“ તુમ દેવાણુપ્રિયા ! જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પરેણ જત્તેણ
ચરુરંગુલવજ્જે નિઃસ્વમણપ્પાઝગ્ગે અગ્ગકેમે પહિકપ્પેહ ” હે દેવાનુપ્રિય ! તમે
ધણી જે સાવધાનીથી ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિના ચાર અંગુલ પ્રમાણ કેશને છોડીને
ખાડીના અગ્રકેશને એવી રીતે કાપી નાખે કે જેથી તે પ્રવ્રજ્યા પ્રસન્નને
યોગ્ય બની બાધ “ તદ્દર્શનં સે કાસવે જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ પિઝ્ઞા એવ
વુત્તે સમાણે હઠ્ઠતુઠ્ઠે કરયલ જાવ એવં વચાસી ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિના પિતાની
એવી આજ્ઞા સાંભળીને તે નાપિત ધણે જે હર્ષ અને સંતોષ પામ્યો તેણે

हृष्टतुष्टः करतल यावत् शिरसावर्तं मस्तकेऽञ्जलिं कृत्वा एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण
 अवादीत्—हे स्वामिन् ! 'तदेह' तथेति—एवमेवास्तु इत्युक्त्वा आज्ञया विनयेन
 वचनं प्रतिशृणोति—स्वीकरोति 'पडिसुणेत्ता सुरभिणा गंधोदएणं हत्थपाए-
 पक्खालेइ, पक्खालेत्ता सुद्धाए अट्टपडलाए पोत्तीए मुहं बंधइ, बंधिता' प्रति-
 श्रुत्य जमालेः पितुर्वचनं स्वीकृत्य सुरभिणा सुगन्धिना गन्धोदकेन हस्तपादं प्रक्षालयति,
 प्रक्षाल्य शुद्धा—अत्यन्तरवित्रीभूतया अष्टपटलया अष्टगुणावृत्तया अष्ट-
 पुटकया सुववस्त्रिकया सुवं वध्नाति, सुवं वद्ध्वा—'जमालिस्स खत्तिपकुमारस्स
 परेणं जत्तेणं चउरंगुलवज्जे निक्खमणप्पाउग्गे अगगकेसे कप्पइ' जमालेः
 क्षत्रियकुमारस्य परेण यत्नेन अत्यन्तसावधानतया चतुरङ्गुलवर्जान् चतुरङ्गुल
 प्रमाणान् विहाय निष्क्रमणप्रायोग्यान् दीक्षाप्रसङ्गयोग्यान् अग्रकेशान्, अग्रभूताः
 केशाः अग्रकेशास्तान् प्रतिकल्पयति—प्रतिकर्त्तयति, 'तएणं जमालिस्स खत्तिप-

कहा तो वह बहुत खुश हुआ एवं आनन्दित चित्त होकर उसने दोनों
 हाथ जोड़े—विनयावन्त होकर हे स्वामिन् ! जैसा आप कहते हैं मैं
 उसी प्रकारसे करूँगा ऐसा कहा—कह करके उनके वचनोंको स्वीकार
 किया 'पडिसुणेत्ता सुरभिणा गंधोदएणं हत्थपाए पक्खालेइ, पक्खा-
 लेत्ता सुद्धाए अट्टपडलाए पोत्तीए मुहं बंधइ, बंधिता' स्वीकार करके
 फिर उसने अपने दोनों हाथोंको सुगंधित जलसे धोकर शुद्ध किया.
 शुद्ध करके फिर उसने अपने मुहको कण्ठेनी आठ पुडवाली शुद्ध
 पट्टी करके बांधा, बांध कर 'जमालिस्स खत्तिपकुमारस्स परेणं जत्तेणं
 चउरंगुलवज्जे निक्खमणप्पाउग्गे अगगकेसे कप्पइ' क्षत्रियकुमार ज-
 मालिके चार अंगुल छोड़कर केशोंके अग्र केशोंको इस तरहसे कतरा
 कि जिससे वे दीक्षाके प्रसङ्गके योग्य बन गये, 'तएणं जमालिस्स ख-

पुत्रकित इदमे विनयपूर्वकं भन्ने हाथ जोडीने तेमने आ प्रभाणु कहु—
 “तहत्ताणाए विणएणं वयणं पडिसुणेइ” आपनी आज्ञा भाये अउवुं छुं.
 “पडिसुणेत्ता सुरभिणा गंधोदएणं हत्थपाए पक्खालेइ, पक्खालेत्ता सुद्धाए अट्ट
 पडलाए पोत्तीए मुहं बंधइ, बंधिता” तयारआइ तेणु सुगंधित जणथी पोताना
 भन्ने हाथने धोया, हाथने साइ करीने तेणु आठ पडवाणी कपडानी शुद्ध
 पट्टी भुण पर भांधी. भांधीने “जमालिस्स खत्तिपकुमारस्स परेण जत्तेण चउ-
 रंगुलवज्जे निक्खमणप्पाउग्गे अगगकेसे कप्पइ” तेणु क्षत्रियकुमार जमालीना
 आर अंगुलप्रभाणु केश सित्रायना भांडीना अग्रकेशोने भहुं ज जतनपूर्वकं
 क्षापीने प्रमज्ज्याने योग्य भनावी दीधा, “तएणं जमालिस्स खत्तिपकुमारस्स

કુમારસ્સ માયા હંસલક્ષણેનં પડમાડણં અગ્રકેસે પડિચ્છઈ ' તતઃ સ્વલુ
સા જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય માતા હંસલક્ષણેન હંસવન્ શુક્લેન હર્માચન્હેન ત્રા
પટશાટકેન પટરૂપઃ શાટકઃ પટશાટકઃ શાટકોહિ શટનકારકોઽપિ ઉચ્યતે અત
સ્તન્નિરાસાર્થં પટગ્રહણમ્, અથવા શટકો વસ્ત્રમાત્રમુચ્યતે સ ચ પૃથુલઃ પટોઽભિ
ધીયતે ઇતિ પટશાટકઃ, તેન પટ્ટામ્બરેણ અગ્રકેશાન્ જમાલેઃ શિરોરુદ્ધાન્ પ્રતી-
ચ્છતિ-ગૃહ્ણતિ, ' પડિચ્છિત્તા સુરભિના ગંધોદણં પક્ષાલેઈ ' પ્રતીષ્ઠ્ય ગૃહીત્વા
સુરભિના ગન્ધોદકેન પ્રક્ષાલયતિ, ' પક્ષાલેતા અગ્ગેહિં વરેહિં, ગંધેહિં મલ્લેહિં,
અચ્ચેઈ ' પ્રક્ષાલ્ય અગ્ર્યૈઃ પ્રધાનૈઃ વરૈઃ શ્રૈઠૈઃ, ગન્ધૈઃ પરિમલૈઃ, માલ્યૈઃ પુષ્પાદિ-
સ્ત્રગ્મિઃ અર્ચતિ-પૂજયતિ ' અચ્ચિત્તા સુદ્રવત્થેણં વંધેઈ, વંધિત્તા રચણકરંડગંસિ

ત્તિયકુમારસ્સ માયા હંસલક્ષણેનં પડમાડણં અગ્રકેસે પડિચ્છઈ ' ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે ઉન કર્તિત અગ્રકેશોંકો ઉસકી માતાને હંસકે
જેસે અથવા હંસકે ચિહ્નવાલે પટશાટક-રેશમીતૌલિયામ્ લે લિયા યહાં
પર જો શાટકકે સાથ પટ શબ્દ રચા ગયાહૈ, ઉસસે શટનકારક સહનેવાલે
શટકકા વ્યવચ્છેદ કિયા ગયાહૈ. હસસે પટરૂપસે જો શાટક વહ પટ
શાટક હૈ એસા બોધ હોતા હૈ, પટરૂપ શાટક જિસે ભાષામ્ તૌલિયા
કહતે હૈં કહલાતા હૈં. અથવા શાટક નામ વસ્ત્ર મોત્રકા હૈં. મોટા જો
વસ્ત્ર હોતા હૈં વહ પટશાટક કહા ગયા હૈં. એસા પટશાટક તૌલિયા
રૂપ વસ્ત્ર હોતા હૈં. ' પડિચ્છિત્તા સુરભિના ગંધોદણં પક્ષાલેઈ ' તૌ-
લિયામ્ રચકર ફિર ઉસને ઉન્હે સુરભિ ગંધોદકસે પ્રક્ષાલિત કિયા
' પક્ષાલેતા ' પ્રક્ષાલિત કરકે ઉસને ' અગ્ગેહિં ' પ્રધાન ' વરેહિં '
શ્રેષ્ઠ ' ગંધેહિં ' ગન્ધ દ્રવ્યોસે ઓર ' મલ્લેહિં ' માલાઓસે ' અચ્ચેઈ '

માયા હંસલક્ષણેનં પડમાડણ અગ્રકેસે પડિચ્છઈ " ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના
અગ્રકેશોને તેની માતાએ હંસના જેવા સફેદ રેશમી ટુવાલમા (પટશાટકમાં)
અથવા હંસના ચિહ્નવાળા રેશમી ટુવાલમા લઈ લીધા અહીં જે શાટકની
સાથે પટ શબ્દ રાખવામાં આવ્યો છે, તેના દ્વારા શટનકારક શાટકનો વ્યવ-
ચ્છેદ કરવામાં આવેલ છે. તેથી " પટ રૂપ જે શાટક તેને પટશાટક કહે છે "
એવો બોધ થાય છે. તે પટરૂપ શાટકને હિન્દી ભાષામાં તૌલિયા (ટુવાલ)
કહે છે. અથવા હરેક વસ્ત્રને શટક કહે છે અને જાણ વાચને પટશાટક કહે
છે " પડિચ્છિત્તા સુરભિના ગંધોદણં પક્ષાલેઈ " ટુવાલમાં લઈને તેને તે
વાળને શુદ્ધ સુન્ધિત જલથી ધોયા " પક્ષાલેતા " ધોઈને તેને " અગ્ગેહિં "
પ્રધાન (મુખ્ય) " વરેહિં " શ્રેષ્ઠ " ગંધેહિં " ગુગુન્ધિત દ્રવ્યો વડે અને
" મલ્લેહિં " માલાઓ વડે " અચ્ચેઈ " તેની પૂજા કરી. " અચ્ચિત્તા " પૂજા

પક્ષિવદ્ ' અર્ચયિત્વા-શુદ્ધવસ્ત્રેણ પવિત્રપટેન વધનાતિ, વદ્ધ્વા રત્નકર-
 ણ્ડકે-રત્નનિર્મિત મંજૂવાયામ્ પ્રક્ષિપતિ સ્થાપયતિ, ' પક્ષિવત્તા ' પ્રક્ષિપ્ય ' હાર-
 વારિધારાસિન્દુવાર ચ્છિન્નમુક્તાવલિપ્પગાસાઙ્ મુયવિયોગદૂસહાઙ્ અસ્મૃઙ્ વિણિ-
 મ્મુપમાણી વિણિમ્મુપમાણી એવં વયામી ' - હારવારિધારાસિન્દુવારચ્છિન્નમુ-
 ક્તાવલિપ્પગાસાનિ, તત્ર હારઃ-મુક્તાહાર, વારિધારા-જલધારા સિન્દુવારો-વૃક્ષ-
 વિશેષઃ, શ્વેતનિર્ગુણ્ડી કુમુદમ્, છિન્નમુક્તાવલિઃ-વિકીર્ણમુક્તાવલિઃ, તત્પદ્માશાનિ-
 તત્સદૃશાનિ શુશલાનિ-સ્તર્યથઃ સુત્રવિયોગદૂઃસદાનિ-પુત્રવિરદામદાનિ અત્રૂણિ-
 નયનજલાનિ વિનિર્મુશ્ચન્તી વિનિર્મુશ્ચન્તી અતિશયેન નિસ્સારયન્તી એવં વક્ષ્યમાણ
 પ્રેકારેણ અવાદીત્- ' એસ ણં અમ્હં જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ વહૂસુ તિદ્દીસુય
 પવ્વણીસુ ય ઉસ્સવેસુ ય જન્નેસુ ય છણેસુ ય અપચ્છિમે દરિસણે ભવિસ્સહિત્તિ
 કદ્દુ ઉસ્સીસગમૂલે ઠવેઃ ' એપ ચ્વલુ કેશઃ અસ્માકં જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્મ વહૂપુ

ડનકી અર્ચા કી ' અર્ચિત્વા ' અર્ચા કરકે ' શુદ્ધવસ્ત્રેણ વધેહ, વધિત્તા
 રચણ કરંડગંસિ પક્ષિવદ્ ' ઉમ્મને ઉન્હે' એક શુદ્ધ કપડેને વાંધા-
 વાંધકર ઉસને ઉસ કપડેકી ગાંઠકો રત્નનિર્મિત એક મંજૂવાયે રચ
 દિયા ' પક્ષિવત્તા ' રચ કરકે ' હારવારિધારાસિન્દુવારચ્છિન્નમુક્તા-
 વલિપ્પગાસાઙ્ સુયવિયોગદૂસહાઙ્ અસ્મૃઙ્ વિણિમ્મુપમાણી ૨ એવં
 વયામી ' હાર-મુક્તાહાર, વારિધારા-જલધારા, સિન્દુવાર-શ્વેત નિર્ગુણ્ડી
 પુષ્પ ઓર વિચરી હુઈ મુક્તાવલિ ઇનકે જૈસે સફેદ, એસે પુત્રકે અસહ્ય
 વિરહજન્ય આંસુઓંકો વારંવાર વહાની હુઈ ઉસને એસા કહા- ' એસ ણં
 અમ્હં જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ વહૂસુ તિદ્દીસુ ય, પવ્વણીસુ ય, ઉસ્સ-
 વેસુ ય છણેસુ ય, અપચ્છિમે દરિસણે ભવિસ્સહિત્તિ કદ્દુ ઉસ્સીસગમૂલે
 ઠવેઃ ' યે કેશ હમારે લિયે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે મદન ત્રયોદશી

કરીને " શુદ્ધવસ્ત્રેણ " વંચેહ. વધિત્તા, રચણકરંડગંસિ પક્ષિવદ્ " તેણે તે
 વાળને એક સ્વચ્છ વસ્ત્રમાં બધ્યા, કપડામાં બાંધીને તેણે તે વાળને એક
 રત્નનિર્મિત મંજૂવામાં (પેટીમાં) મૂકી દીધાં " પક્ષિવત્તા " વાળને પેટીમાં
 મૂકીને " હારવારિધારાસિન્દુવારચ્છિન્નમુક્તાવલિપ્પગાસાઙ્ સુયવિયોગદૂસહાઙ્
 અસ્મૃઙ્ વિણિમ્મુપમાણી ૨ એવં વયામી " હાર (મોતીનો હાર), વારિધારા
 (જળધારા), સિન્દુવાર (શ્વેત નિર્ગુણ્ડીપુષ્પ) અને વિખરાયેલી મુક્તાવલિ
 જેવાં સફેદ અસહ્ય પુત્રવિયોગ જન્ય આંસુ સારતી એવી જમાલીની માતાએ
 આ પ્રમાણે કહ્યું- " એસ ણં અમ્હં જમાલિસ્મ સ્વત્તિયકુમારસ્મ વહૂસુ તિદ્દીસુ ય,
 પવ્વણીસુ ય, ઉસ્સવેસુ ય, જન્નેસુ ય, છણેસુ ય, અપચ્છિમે દરિસણે ભવિસ્સહિત્તિ
 કદ્દુ ઉસ્સીસગમૂલે ઠવેઃ " ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના આ કેશ અમારે માટે

तिथिषु च मदनत्रयोदश्यादि तिथिषु, पर्वणिषु च कार्तिक्यादि पूर्णिमासु, उत्स-
वेषु च-प्रियसङ्गमादि महोत्सवेषु, यज्ञेषु च नागादि पूजासु क्षणेषु च इन्द्रोत्स-
वादि लक्षणेषु अपश्चिमम् न पश्चिमं यस्मात् तद्व्यपश्चिमम्-अन्तिमं दर्शनं भविष्य-
तीति कृत्वा तां केशमञ्जुषाम् उञ्छीर्षकमूले-शिरोपधानसमीपे स्थापयति॥सू०९॥

मूलम्—“ तए णं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
अस्मापियरो दोच्चंपि उनरावक्कमणं सीहासणं रयावेत्ति, रया-
वेत्ता दोच्चंपि जमालिस्स खत्तियकुमारस्स सीयापीयएहिं
कलमेहिं णहावेत्ति, णहावित्ता पल्लसुकुमालाए सुरभिचाए गंध-
कासाइयाए गायाइं लूहेनि, लूहेत्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं
गायाइं अणुलिंपंति अणुलिपित्ता नासानिस्तासवायवो ज्झं चक्खु-
हरं वन्नफरिसजुत्तं हयलालापेलवातिरेगं धवलं कणगखाचि-
यंतकम्मं महरिहं हंसलक्खणपडसाडगं परिहिंति, परिहित्ता,
हारं पिणद्धेत्ति, हारंपिणद्धेत्ता, अद्धहारं पिणद्धेत्ति, अद्धहारंपिण-
द्धेत्ता, एवं जहा सूरियाभस्स अलंकारो तहेव जावचितं रयण-
संकडुक्कडं मउडं पिणद्धेत्ति, किं बहुणा ? गंधिसवेढिमपूरिम
संघातिमेणं चउविहेणं मल्लेणं कप्परुक्खगं पिव अलंकिय विभू-
सियं करेत्ति । तए णं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया

आदि अनेक तिथियोंमें, कार्तिकी आदि पूर्णिमा रूप पर्वोंमें, प्रिय सङ्गम
आदि रूप महोत्सवोंमें, नागादिकी पूजारूप यज्ञोंमें, एवं इन्द्रोत्सवादि
रूप क्षणोंमें अन्तिम दर्शनरूप होंगे, ऐसा कहकर उम मंजूपाको उसने
अपने सिरहानेके पास रख लिया ॥९॥

मदनत्रयोदशी अ हि अनेक तिथिओमा शतंटी पृष्ठिमा आदि पर्वोमा, प्रिय-
सङ्गम आदि रूप महोत्सवोमा, नाग आदिनी पूजारूप यज्ञोमा अने इन्द्रो-
त्सव आदि रूप क्षणोमा अन्तिम दर्शनरूप यज्ञे. ” आ प्रभाते धृष्टिने तेदे
ते केशमंजूषाने पोताना ओशीधानी नीचे भूमी दीधी. ॥ सू. ५ ॥

कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी-खिप्पामेव-
 भो देवाणुप्पिया ! अणेगखंभसयसन्नविट्ठं लोलट्टियसालमंजि-
 यागं जहारायप्पसेणाइजे विमाणवन्नओ जाव गणिरयण
 घंटियाजालरिखित्तं पुरिससहस्सद्वाहणीयं सीयं उवट्टवेह
 उवट्टवेत्ता मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । तए णं ते कोडुं-
 बिय पुरिसा जाव पच्चप्पिणंति । तएणं से जमालीखत्तियकु-
 मारे केसालंकारेणं वत्थालंकारेणं, मट्ठालंकारेणं, आभरणा-
 लंकारेणं, चउबिहेणं अलंकारेणं अलंकारिण समाने पडिपुत्ता-
 लंकारे सीहासणाओ अब्भुट्ठेइ, अब्भुट्ठेत्ता, सीयं अणुप्पदाहिणी
 करेमाणे सीयं दुरूहइ, सीयं दुरूहेत्ता, सीहासणवरंसि पुरत्था-
 भिमुहे सन्निसण्णे तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
 मायाणहाया कयवन्ति जाव सरीरा हंसलक्खणं पडसाडगं गहाय-
 सीयं अणुप्पदाहिणी करेमाणी सीयं दुरूहइ, सीयं दुरूहिता,
 जमालिस्स खत्तियकुमारस्स दाहिणे पासे भदासणवरंसि संनि-
 सन्ना । तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स अम्मधाई-
 णहाया जाव सरीरा रयहरणं च पडिग्गहं च गहाय सीयं अणु-
 प्पदाहिणी करेमाणी सीयं दुरूहइ, सीयं दुरूहिता जमालिस्स
 खत्तियकुमारस्स वामे पासे भदासणवरंसि संनिसन्ना । तएणं
 तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिट्ठओ एगावरतरुणी सिंगा-
 रागारचारुवेसा संगयगयजाव रूवजोव्वणविलासकलिया सुंदर
 थण० हिमरययकुमुदकुंदिंदुप्पगास सकोरेंटमल्लदामं धवलं आयवत्तं

गहाय सलीलं उवरि धारेमाणी धारेमाणी चिट्ठइ । तए णं तस्स
जमालिस्स उभओ पासिं दुवे वरतरुणीओ सिंगारागार चारु-
जाव कलियाओ नाणामणिकणगरयणविमलमहरिहतवणि-
ज्जुज्जलविचित्तदंडाओ चिल्लियाओ संखंरुकुंदेंदुदगरय-
अमयमहियफेणपुंजसंनिकासाओ धवलाओ चामराओ
गहाय सलीलं वीयमाणीओ चिट्ठंति । तए णं तरस जमालिस्स
खत्तियकुमारस्स उत्तरपुरत्थिमेणं एगा वरतरुणी सिंगारागार
जाव कलिया सेतरययामय विमलसलिलपुण्णं मत्तगयमहा-
मुहाकितिसमाणं भिंगारं गहाय चिट्ठइ । तएणं तस्स जमालि-
स्स खत्तियकुमारस्स दाहिणपुरत्थिमेणं एगा वरतरुणी सिंगा-
रागार जाव कलिया चित्तकणग दंडं तालवेंटं गहाय चिट्ठइ ।
तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स उत्तरपुरत्थिमेणं एगा
वरतरुणी सिंगारानगर जाव कलिया सेतरययामय विमलस-
लिलपुण्णं मत्तगयमहामुहाकितिसमाणं भिंगारं गहाय चिट्ठइ ।
तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स दाहिणपुरत्थिमेणं
एगा वरतरुणी सिंगारागार जाव कलिया चित्तकणगदंडं ताल-
वेंटं गहाय चिट्ठइ । तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
पिया कोडुंवियपुरिसे सद्दावेइ. सद्दावेत्ता एवं वयासी खिप्पा-
मेव भो देवाणुप्पिया । मरिसयं सरित्तमं सरिव्वयं सरिसत्ता-
वण्णरूवज्जोव्वणगुणोव्वेयं एगाभरणं वसणमहिय निज्जोयं
कोडुंविय वरतरुणसहस्सं सद्दावेह । तएणं ते कोडुंवियपुरिमा

जाव पडिसुणेत्ता, खिप्पामेव सरिसुथं सरित्तयं जाव सद्दावेति ।
 तए णं ते कोडुंबियपुरिसा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिउ-
 णा कोडुंबियपुरिसेहिं सद्दाविया समाणा हट्ठतुट्ठं पहाया
 कयबलि कम्मा, कयकोउयसंगलपायच्छित्ता एगाभरण वसण-
 गहिय निज्जोया जेणेव जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया तेणेव
 उवागच्छंति, उवागच्छित्ता करयलजाव वद्धावेत्ता एवं वयासी-
 संदिसंतु णं देवाणुप्पिया ! जं अम्हेहिं करणिज्जं । तएणं से
 जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया तंकोडुंबियवरतरुणसहस्संपि
 एवं वयासी-तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! पहाया कयबलिकम्मा-
 जाव गहियनिज्जोया जमालिस्स खत्तियकुमारस्स सीयं परि-
 ब्रह । तए णं ते कोडुंबियपुरिसा जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
 जाव पडिसुणेत्ता पहाया जाव गहियनिज्जोया जमालिस्स
 खत्तियकुमारस्स सीयं परिवहंति । तएणं तस्स जमालिस्स
 खत्तियकुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणींसीयं दुरूढस्स समाणस्स
 तप्पढमयाए इमे अट्ठमंगलगा पुरओ अहाणुपुवीए संपट्टिया-
 तं सोत्थियसिरिवच्छ जाव दप्पणा, तयाणंतरं च णं पुन्न
 कलसभिंजारं जहा उववाइए जाव गगणतलमणुलिहंती, पुरओ
 अहाणुपुवीए संपट्टिया । एवं जहा उववाइए तहेव भाणियवं
 जाव आलोयं वा करेमाणा जयजयसदं च पउंजमाणा पुरओ
 अहाणुपुवीए संपट्टिया तयाणंतरं च णं अट्ठसयं गयाणं अट्ठसयं
 तुरयाणं अट्ठसयं रहाणं, तयाणंतरं च णं असिसत्तिकुंततोमर-

सूल लघुडभिंडिमालधणुपाणिसज्जं बहुयं पायत्ताणीयं पुरओ-
संपट्टियं । तयाणंतं च णं वहवे उग्गा, भोगा, जहा उववाइए
जाव महापुरिसवग्गुरपरिक्खित्ता जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
पुरओ य मग्गओ य पासओ य अहाणुपुठ्ठीए संपट्टिया
तयाणंतं च णं वहवे राईसरतलवरजाव सत्थवाहप्पीभिइओ
पुरओ संपट्टिया ! तएणं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया
णहाए कयवलिकस्मे जाव विभूसिए हत्थिखंधवरगए सको-
रेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं सेयवरचामराहिं उध्धुव-
माणे उध्धुवमाणे हयगयरहपवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए
सेणाए सद्धिं संपरिवुडे सहया भडचडगरजावपरिक्खित्ते जमालि-
स्स खत्तियकुमारस्स पिट्ठओ अणुगच्छइ । तए णं तस्स
जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पुरओ सहं आसा आसवरा उभ-
ओ पासिं णागा णागवरा पिट्ठओ रहा रहसंगेल्ली तए णं से
जमालिखत्तियकुमारे अब्भुग्गयभिंगारे परिग्गहियतालिघंटे
उसवियसेयछत्ते पवीइय चामरवालवीयणिए सव्विड्डीए जाव
णादितरदेणं । खत्तियकुंडग्गामस्स नयरस्स मज्झं सज्जेणं
जेणेव माहणकुंडग्गामे नये जेणेव बहुत्तालए चेइए, जेणेव
समणे भगवं महावीरे तेणेव पहारेत्थ गमणाए ॥ सू० १० ॥

छाया—ततःखलु तस्य जमालेः धत्तियकुमारस्य अम्बापितरौ द्वितीयमपि
उत्तरावतमणं सिद्धामनम् रचयत. रचयित्वा द्वितीयमपि जमालेः धत्तियकुमारस्य
सितपीतेः क्लेशैः स्तपयतः, स्तपयित्वा पञ्चमवता सुवृत्तरेण सुभक्त्या गन्ध-
कापायिक्या गात्राणि हृषयतः हृषयित्वा मग्गेन गोपीर्षचन्दनेन गात्राणि

अनुलिम्बतः अनुलिप्य नासानिःश्वासवातवाद्यम् चक्षुर्हरम् वर्णस्पर्शयुक्तम्, ह्य
 लालापेलवातिरेकम् धवलं कनकखचितान्वकर्ममहार्हम् हंसलक्षणपटशाटकं परि-
 धापयतः परिधाप्य हारं पिनह्यतः, हारं पिनह्य अर्धहारं पिनह्यतः, अर्धहारं पिनह्य
 एवं यथा सूर्याभस्य अलङ्कारस्तथैव यावत् निन्नरन्नमंक्रटोत्क्रटं मुकुटं पिन-
 ह्यतः किं बहुना ? ग्रन्थिप्रवेष्टिमपूरिमसंघातिमेन चतुर्विधेन माल्येन कल्प-
 वृक्षकमिव अलङ्कृतविभूषितं कुरुतः । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य
 पिता कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवम् अवादीत्-क्षिप्रमेव भो
 देवानुप्रियाः । अनेकस्तस्मिन्गतसन्निविष्टाम् लीलास्थितगालमञ्जिकां यथा राज-
 प्रश्रीये विमानं वर्णकः यावत् मणिरत्नघण्टिकाजालपरिक्षिप्तं पुरुषसदृश-
 बाह्याम् शिविकाम् उपस्थापयत, उपास्थाप्य सम एतामाज्ञप्तिं प्रत्यर्पयत । ततःखलु
 ते कौटुम्बिकपुरुषाः यावत् प्रत्यर्पयन्ति । ततःखलु स जमालेः क्षत्रियकुमारः
 केशालङ्कारेण वस्त्रालङ्कारेण माल्यालङ्कारेण आभरणालङ्कारेण चतुर्विधेन अल-
 ङ्कारेण अलङ्कारितः सन् प्रतिपूर्णालङ्कारः सिंहासनात् अभ्युत्तिष्ठति, अभ्युत्थाय
 शिविकाम् अनुप्रदक्षिणीकुर्वन् शिविकामारोहति । शिविकामारुह्य सिंहासनवरे
 पौरस्त्याभिमुखः सन्निषण्णः । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य माता स्नाता
 कृतबलि यावत् शरीरा हंसलक्षणं पटशाटकं गृहीत्वा शिविकाम् अनुप्रदक्षिणी-
 कुर्वती शिविकामारोहति, शिविकामारुह्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पृष्ठतः
 एका वरतरुणी शृङ्गारागारचारुवेषा संगतगति यावत् रूपयौवनविलासकलिता
 सुन्दरस्तनः । हिमरजतकुमुदकुन्देन्दुमकाशं सकोरण्टमालयदामधवलम् आत-
 पत्रं गृहीत्वा सलीलम् उपरि धारयन्ती धारयन्ती तिष्ठति । ततःखलु तस्य जमालेः
 उभयतः पार्श्वे द्वे वरतरुण्यौ शृङ्गारागारचारु यावत् कलिते नानामणिकनकरत्न-
 विमलमहार्हतनीयोज्ज्वलविचित्रदण्डे दीप्यमाने शङ्खाङ्गकुन्ददकरजोऽमृत-
 मथितफेनपुञ्जसंनिकाशे धवले चामरे गृहीत्वा सलीलं वीक्षमाणे वीक्षमाणे
 तिष्ठति । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य उत्तरपौरस्त्ये एका वरतरुणी
 शृङ्गारागार यावत् कलिता श्वेतरजतमयं विमलसलिलपूर्णं मत्तगजमुखाकृति-
 समानं शृङ्गारं गृहीत्वा तिष्ठति । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य दक्षिण-
 पौरस्त्ये एका वरतरुणी शृङ्गारागार यावत् कलिता चित्रकनकदण्डं तालवृन्तं
 गृहीत्वा तिष्ठति । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता कौटुम्बिक-
 पुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवम् अवादीत्-क्षिप्रमेव भो देवानुप्रियाः ! सदृशं
 सदृक्त्वचं सदृशवयः सदृशलावण्यरूपयौवनगुणोपेतम् एकाभरणवसनगृहीत
 निर्योगम् कौटुम्बिकवरतरुणसदृशं शब्दयत । ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः

यावत् प्रतिश्रुत्य क्षिप्रमेव सदृशं सदृशा त्वचं यावत् शब्दयन्ति । ततःखलु ते कौटु-
म्बिकपुरुषाः जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पित्रा कौटुम्बिकपुरुषैः शब्दायिताः
सन्तः हृष्टतृष्टाः स्नाताः कृतबलिकर्माणः कृतकौतुकमङ्गलप्रायश्चित्ताः एकाभरण
वसनगृहीतनिर्योगा यत्रैव जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता तत्रैव उपागच्छन्ति ।
उपागत्य करतल यावत् वर्द्धयित्वा एवम् अवादिषुः—संदिशन्तु खलु देवानुमियाः ।
यत् अस्माभिः करणीयम् । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता तत्
कौटुम्बिकवरतरुणसदृशमपि एवम् अवादीत्—युयं खलु देवानुमियाः । स्नाताः
कृतबलिकर्माणः यावत् गृहीतनिर्योगाः जमालेः क्षत्रियकुमारस्य शिविकां परि-
वहत । ततःखलु ते कौटुम्बिकपुरुषा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य यावत् प्रति-
श्रुत्य स्नाताः यावत् गृहीतनिर्योगाः जमालेः क्षत्रियकुमारस्य शिविका परि-
वहन्ति । ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पुरुषमहत्सवामहिनीं शिविकाम्
आरूढस्य सतस्तत्प्रथमतया इमानि अष्टाष्टमङ्गलकानि पुरतो यथानुपूर्व्या
संप्रस्थितानि, तद्यथा—स्वस्तिकम् १, श्रीवत्सः २, यावत् दर्पणम् ८। तदनन्तरं च
खलु पूर्णकलशभृङ्गारम् यथा औपपातिके यावत् गगनतलमनुलिखन्ती पुरतो
यथानुपूर्व्या संप्रस्थिता, एवं यथा औपपातिके यथैव भणितव्यम्, यावत् आलोकं
वा कुर्वन्तो जयजयशब्दं च प्रयुज्जानाः पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थिताः तदन-
न्तरं च खलु अष्टशतं गजानाम्, अष्टशतं तुरगाणाम्, अष्टशतं रथानाम्, तद-
न्तरं च खलु असि, शक्ति, कुन्त, तोमरशूलकुटमिन्दिपालधनुःपाणिमज्जं बहुनां
पदात्यनीकं पुरतः संप्रस्थितम्, तदनन्तरं च खलु बहव उग्राः भोगा यथा औप-
पातिके यावत् महापुरुषवागुरापरिक्षिप्ताः जमालेः क्षत्रियस्य पुरतश्च मार्गतश्च
पार्श्वतश्च यथानुपूर्व्या संप्रस्थिता । तदनन्तरं च खलु बहवो राजेश्वरतन्त्र-
यावत् सार्धं द्वादशप्रभृतयः पुरतः संप्रस्थिताः ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमा-
रस्य पिता स्नातः कृतबलिकर्मा यावत् विभूषितो हस्तिस्कन्धः परगतः मकोरष्ट-
मालयदाम्ना ह्येण त्रियमाणेन श्वेतरचामराभ्याम् उद्भूयमानः उद्भूयमानो
ह्यगजरथप्रवरयोधकलितया चतुर्द्विण्या सेनया सार्धम् संपन्थितः महता नट-
चटकर यावत् परिक्षिप्तो जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पृष्ठतः पृष्ठतोऽनुगच्छति ।
ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पुरतो महान्तः अञ्जाः अञ्जराः उभयोः
पार्श्वे नागाः नागवराः पृष्ठतो गथा रथस्थैर्ह्या । ततःखलु स जमालेः क्षत्रिय-
कुमारः अभ्युद्गतभृङ्गारः परिमृहीततालवृन्तः उन्मिष्टतालवृन्तः उन्मिष्टयेतन्त्रः
प्रवीजितश्वेतरचामर पालव्यजनिनः सर्वद्व्या गान् नादितरङ्गाः क्षत्रिय
ह्यण्डगामस्य नगरस्य मध्यमन्वेन नैव नगरादुत्तमं नगरं, तत्रैव न-
गालोकं चैत्यम्, यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्त्वैव प्रायान्त्य नमनाम् ॥ १०१॥

ટીકા—“ તएणं તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ અમ્માપિયરો દોચ્ચંપિ ઉત્તરાવક્રમણં સીહાસણં રચાવેંતિ ’ તતઃસ્વત્તુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય અમ્માપિતરૌ દ્વિતીયમપિ વારમ્ ઉત્તરાવક્રમણમ્ ઉત્તરમ્યાં દિશિ અવક્રમણમ્ અવતરણં યસ્માત્ તદ્ ઉત્તરાવક્રમણમ્ ઉત્તરાભિમુખમિત્યર્થઃ, પ્રથમેનુ પૂર્વાભિમુખમાપી-દિતિ ભાવઃ । સિંહાસનં રચયતઃ—સ્થાપયતઃ ‘ રચાવેત્તા દોચ્ચંપિ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયાપીયણ્હિં કલસેહિ ણ્ઠાવેતિ ’ રચયિત્વા—સ્થાપયિત્વા દ્વિતીયમપિવારં જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારમ્ય સમ્બન્ધમામાન્યે પપ્પટી, જમાલિ ક્ષત્રિયકુમાર મિત્યર્થઃ, શ્વેતપીતૈઃ—શ્વૈતૈઃ રુપ્યમયૈઃ—રજતનિર્મિતૈઃ, પીતૈઃ—સુવર્ણમયૈશ્ચ કલશૈઃ સ્નપયતઃ, ‘ ણ્ઠાવિત્તા પમ્હસુકુમાલાણ સુરભિયાણ ગંધકાસાહ્યાણ ગાયાઈં લ્હૈંતિ ’

‘ તएणं તસ્સ જમાલિસ્સ ’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—‘ તएणं તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ અમ્માપિયરો દોચ્ચંપિ ઉત્તરાવક્રમણં સીહાસણં રચાવેંતિ ’ इसके बाद क्षत्रियकुमार जमालिके मातापिताने द्वितीयवार भी उत्तर दिशाकी तरफ जिसका मुख है ऐसा सिंहासन रखवाया. पहिले सिंहासनका मुख पूर्वदिशाकी तरफ था “ उत्तर दिशामें है अवतरण जिससे ” वह उत्तरावक्रमण है ऐसी इसकी व्युत्पत्ति है । ‘ रचावेत्ता दोच्चंपि जमालिस्स स्वत्तियकुमारस्स सीयापीयण्हिं कलसेहिं ’ तथा च उत्तर दिशाकी ओर मुखवाले सिंहासनको स्थापित कराके और उस पर जमालि क्षत्रियकुमारको बैठा करके उसे दुवारा श्वेत=चांदीके और पीत=सुवर्णके कलशोंसे स्नान कराया, ‘ ण्ठावित्ता पम्हसुकुमालाए सुरभियाए गंधकासाह्याए गायाइं ल्हेंति ’

“ તएણં તસ્સ જમાલિસ્સ ” इत्यादि--

ટીકાર્થ—“ તएणं તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ અમ્માપિયરો દોચ્ચંપિ ઉત્તરાવક્રમણં સીહાસણં રચાવેંતિ ” ત્યાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના માતા-પિતાએ બીજી વાર પણ ઉત્તર દિશા તરફ જેનું મુખ હતું, એવું સિંહાસન ગોઠવાવ્યું. પહેલાં સિંહાસનનું મુખ પૂર્વ દિશા તરફ હતું જેમાંથી ઉત્તર દિશા તરફ અવતરણ (ઉતરવાની ક્રિયા) કરી શકાય છે, એવા સિંહાસનને ઉત્તરાવક્રમણ સિંહાસન કહે છે

“ રચાવેત્તા દોચ્ચંપિ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયાપીયણ્હિં કલસેહિં ” ઉત્તર દિશાની તરફ મુખવાળા સિંહાસનને ગોઠવાવીને અને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને તે સિંહાસન પર બેસાડીને તેમણે તેને બીજી વાર શ્વેત (ચાંદીના) અને પીત (સુવર્ણના) કળશોમાં ભરેલા વિભળ જળથી સ્નાન કરાવ્યું. “ ણ્ઠાવિત્તા પમ્હસુકુમાલાણ સુરભિયાણ ગંધકાસાહ્યાણ ગાયાઈં લ્હૈંતિ ” સ્નાન

स्नपयित्वा पक्ष्मसुकुमारया पक्ष्मवत्त्वेन सुकुमारा पक्ष्मसुकुमारा यद्वा पक्ष्म-
वत् पक्ष्मकेसरवत् सुकुमारा अत्यन्तकोमला, तथा मुरगिकया सुगन्धयुक्तया
गन्धकापायिकया-सुगन्धयुक्तकपायरागरञ्जितया शाटिकया वस्त्रविशेषेण गात्राणि
मुखहस्तपदावयवरूपाणि रूक्षयतः प्रोञ्छतः ' लूहेत्ता ' रूक्षयित्वा प्रोञ्छ्य
' सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायार्हं अणुलिपति ' सरसेन-आर्द्रेण गोशीर्षचन्द-
नेन गोशीर्षाभिधोत्तमचन्दनेन गात्राणि ' अनुलिम्पतः ' नासानिस्मासवाय-
वोज्झं चक्खुहरं वन्नफरिसजुत्त हयलालापेळवातिरेगं धवलं कणगखचियत्त
कम्मं महरिहं हंसलक्खणपडसाडगं परिहन्ति, परिहत्ता हारं पिणद्धेति हार पिण-

गायार्हं लूहेति ' स्नान कराकर पक्ष्मस्पर्शवाली होनेसे सुकुमार अथवा
पक्ष्म-पक्ष्मकेसरकी तरह सुकुमार-अत्यन्त कोमल, तथा सुगन्धयुक्त
और सुगन्धयुक्त कषाय रंगसे रंगी हुई शाटिकासे-वस्त्रविशेषसे-
उन्होंने उसके मुख हस्त पाद आदि अवयवरूप गात्रका प्रमार्जन किया
उन्हे पोंछा ' लूहेत्ता ' पोंछकर ' सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायार्हं अणु-
लिपति ' सरस-आर्द्र-गीलेगोशीर्ष चन्दनसे उन्होंने उसके शरीर पर
लेप किया-' नासा-निस्सासवाय० पिणद्धेति ' लेप करके फिर उन्होंने
उसे हंसके जैसा शुभ पट्ट वस्त्र पहिराया, यह वस्त्र इतना हलका था
कि नाककी वायुसे भी उड़ जाता-चक्षुओंको इससे आनन्द
मिलता प्रधान वर्ण और स्पर्शसे यह युक्त था, अश्वके मुखके फेनके
समान यह अतिशय कोमल था, इसके दोनों अचल-छोड-छेडा सुवर्णसे
जड़ित थे, जामूली कीमतका यह नहीं था, किन्तु बहुत मूल्यका था ।

करावीने भूमवाणी मुद्रायाम् अथवा पक्ष्मकेसरना समान अतिशय कोमल, तथा
सुगन्धयुक्त अने सुगन्धयुक्त कषाय रंगधी रंगेरी शाटिका (वस्त्र विशेष
हुवा) वडे तेमणु तेना डाय, पण, मुण आदि अगोने ल्ख्या ' लूहेत्ता '
आ रीते अगोने ल्छीने " सरसेण गोसीसचंदणेण गायार्हं अणुलिपति "
आर्द्र गोशीर्षचन्दनेना तेना शरीर पर लेप दियो " नामा निस्मासवाय
पिणद्धेति " त्थार आढ तेमणु तेने इसना जेवु शुभ वस्त्र पडेरानु ते
वस्त्र झेटवु णधु डडडु अने आरीक डतुं के न कमाथी उन्धरान उपे नीड
णता वायुधी पणु उडी जय जेवु डतु तेना वपुं झेटवो मुदर डने के
तेना उपधी दष्टि उडाववानु पणु मन धनु नडी तेना स्पर्श पणु वणे
मुद्रायाम् इतो, अथवा भुजामात्री नीडणता शीतु जेवु ते निम्मासवाय
डतु तेना णन्ने छेटे डुवर्णता ताव अडवा इत, ते भाम्नी डीमवतु न

દ્વેતા અદ્વહાર પિણદ્વેતિ, અદ્વહારં પિણદ્વેતા, ણં જઠા ચરિયામસ અલકારો તહેવ જાવ ચિત્તં રચગસંકુકંડ મડંડં પિણદ્વેતિ' નાસાનિઃશ્વાસવાત વાહ્યમ્ નાસિકાનિશ્વાસવાયૂત્પાટનીયમ્ અતિ લઘુત્વાત્ ચક્ષુર્દરં-નયનાનન્દ-જનકમ્, વર્ણસ્પર્શયુક્તમ્ પ્રધાનવર્ણસ્પર્શયુક્તમ્, ત્રયલાલાપેન્દ્રવાતિરેકમ્-ત્રયલાલા-વત્ અશ્વસુખફેનવત્ પેલવં કોમલમ્ અતિરેકેણ અનિગયેન યત્તત્થા, ધવલં શુભ્રમ્, કનકલચિતાન્તર્કમ્-કનકેન સુવર્ણેન લચિતં જટિતમ્ અન્તયોઃ અન્નચયોઃ કર્મ-વાન લક્ષણં યસ્ય તત્થા, મહાર્હ-ત્રહુપ્લ્યકમ્, હસલભગપટગાટકમ્ હેમવત્ ધવલં પટ્ટ-વસ્ત્રમ્ પરિધાપયતઃ પરિધાપ્ય હારમ્, અષ્ટાદશમરિકાયુક્તમ્ હાર પિનલ્લતઃ પરિ-ધાપયતઃ, અર્દ્ધહારં પિનલ્લ, અર્દ્ધહારં નવસરિકાયુક્ત હાર પિનલ્લતઃ પરિધાપયતઃ, અર્દ્ધહારં પિનલ્લ એવં રીત્યા યથા સૂર્યામસ્ય અલકારો વર્ણિતસ્તથૈવ અત્રાપિ વક્તવ્યઃ યાવત્, તથાચ તત્ર-एकावली पिनल्लतः, एयं मुक्तावलीम्, कनकावलीम्, रत्नावलीम्, अङ्गदानि, केयूराणि, कनकानि, त्रुटिकानि, कटिसूत्रकम्, दशमुद्रिकान-न्तकम्, वक्षः सूत्रकम्, मुखीम्, कण्ठमुखीम् कुण्डले चूडामणिं प्रालम्बम् इति । तत्र-एकावली-विचित्रमणिकमयी, मुक्तावली-केवलमुक्ताफलमयी, कनकावली-

વસ્ત્રકો પહિરાનેકે બાદ ઉન્હોને ઉસે અઠારહ લરકા હાર પહિરાયા, અર્દ્ધહાર નૌ લરકા હાર પહિરાયા, હસ તરહસે જૈસે સૂર્યામદેવકે અલં-કારકા વર્ણન કિયા ગયા હૈ, ઉસી તરહકે અલકારકા વર્ણન યહાં પર મી જાનના ચાહિયે । તથા ચ-अर्द्धहार पहिरानेके बाद फिर उन्होंने उसे एकावली पहिराई, मुक्तावली, कनकावली, रत्नावली, अङ्गद, केयूर, कनक, त्रुटिक, कटिसूत्र, दशमुद्रिका, अनन्तक, वक्षःसूत्रक, मुखी, कण्ठमुखी, कुण्डल, चूडामणि और प्रालम्ब पहिराया. नाना प्रकारके मणियोंका बना होता है, वह एकावली है, केवल मोतियोंकी जो बनी

પણ ઘણુ જ મૂલ્યવાન હતું વસ્ત્ર પહેરાવીને તેમણે તેને અઠાર સરો હાર પહેરાવ્યો અને નવસરો અર્ધહાર પહેરાવ્યો.

જમાલીના અલંકારોનું વર્ણન સૂર્યામદેવના અલંકારોના વર્ણન જેવું જ સમજવું. જેમકે અર્ધહાર પહેરાવ્યા પછી તેમણે તેને એકસરો હાર પહે-રાવ્યો, મુક્તાવલિ, કનકાવલિ, રત્નાવલિ, અંગદ, કેયૂર, કનક, ત્રુટિક, કટિસૂત્ર, દશમુદ્રિકા, અનંતક, વક્ષ સૂત્રક, મુખી, કંઠમુખી, કુંડલ, ચૂડામણિ અને પ્રાલમ્બ પહેરાવ્યાં વિવિધ પ્રકારના મણિઓના હારને એકાવલિ કહે છે મોતીઓમાંથી જ બનાવેલી માળાને મુક્તાવલિ કહે છે. સુવર્ણ અને મણિ

सौवर्णमणिकमयी रत्नावली-रत्नमयी, अद्भुतकेयूरे बाह्याभरणे अद्भुतकेयूरयोः
एकार्थकत्वेऽपि आकारविशेषस्य भेदात् भेदोऽवगन्तव्यः । कटक-कलाचिका
भरणम्, त्रुटिकम्-बाहुरक्षिका, कटिभूषणं, 'कणदोरा' इति प्रसिद्धम्. दग-
मुद्रिकानन्तकम्-हस्ताङ्गुली मुद्रिकादङ्गकम्. वक्षस्त्रम्-हृदयधारणीयं सुवर्णं
संकलकम्, मुरवी-मुरजाकारमाभरणम्, कण्ठमुखी-तदेवकण्ठासन्धारणीयमा
भरणम्, प्रालम्ब्य-शुश्रूषकम्, कुण्डले-कर्णभरणे चडामणिः-ललाटाभरण-

होती है वह सुत्तावली है. सुवर्णके मणियोंसे जो बना होता है वह
कनकावली है, कर्केतव आदि रत्नोंसे जो बना होता है वह रत्नावली
है. अगद और केयूर ये बाहुके आभूषण हैं । अगद और केयूर यद्यपि
एकही आभरण हैं, परन्तु इनके आकारमें फर्क होता है इसलिये इनमें
आकारको लेकर भेद होता है । कलाईका जो आभरण होता है, उसका
नाम कटक है. बाहुरक्षिकाका नाम त्रुटिक है, कणदोरा जिस भागमें
कहा जाता है, उसका नाम कटिसूत्र है. दोनों हाथोंकी अङ्गुलियोंकी
जो दश अङ्गुठियां होती हैं वह मुद्रिका दङ्गक हैं । बाजूमें जो टोरा
पहिरा जाता है, वह अनन्तक है, गलेमें लटकती हुई जो सोनेकी सांकल
पहिरी जाती है वह वक्षस्त्र कहलाता है । मुरजके मृदंग आकार जैसा जो
आभरण होता है उसका नाम मुरवी है । गलेकण्ठमें धारण की जाती
है, इसलिये कण्ठमुखी कही जाती है । श्रृषकेका नाम प्रालम्ब है कानोंके
गोल २ वड़े आभरणका नाम कुण्डल है । ललाटेके आभरण विशेषतः

निर्मित भागाने कनकावलि कहे छे. कर्केतव आदि रत्नानी भागाने रत्नावलि
कहे छे. अगद अने केयूर, ओ णन्ने बाहुनता आभूषणो छे ते छे अगद
अने केयूर ओकर आभरण छे. छना तेनता आभरण तकावन होवाधी
आभरणनी अपेक्षाओ ते णन्नेमा लेद णताववाग आवेल छे भाग पर परे
रवा भाटे ले आभूषण वपराय छे तेहुं नाम कटक छे बाहुरक्षिक ने त्रुटिक
कहे छे कहेनने भाटे गडी 'कटिसूत्र' पढेना प्रथम कथो रे, णन्ने
हाथनी हने बागणीसोमा परेऽन्नी वीटीने ने मृदुद्रिका कहे छे मृदुना
ले होने परेऽवगण आवे छे नेने अनन्तक कहे छे ज गडी वक्षस्त्र
सुधी लखेना ले ओ नता मउटे परेऽवगण आवे छे नेने वक्षस्त्र कहे छे
मुञ्जना (मृदुना) आभरण अण्णने सुी छे छे नेने मृदुना धन,
इन्वाना अर्वा होवाधी मउटु की कहे छे कण्ठमुखी आभरण कहे छे
शदमा परेऽवगण नेने ओकर आभरणे मउटु कहे छे तटक परेऽवगण

વિશેષઃ इति चित्रं विचित्रम् रत्न संकटोत्कटम् रत्न सङ्कुटच तदुत्कटच उत्कृष्टमिति संकटोत्कटम् उत्कृष्टरत्नं बहुलं मुकुटं पिनह्यतः परिधापयतः, ' किं बहुना गन्धिमवेष्टिमपूरिमसंघातिमेणं चउन्विहेणं मल्लेणं कप्परुक्खगं पिव अलंकिय विभूसियं करे'ति ' किं बहुना ? किमधिकेन वर्णनेन : ग्रन्थिमवेष्टिमपूरिम सङ्घાતિમેન તત્ર-ગ્રન્થિમસ્ ગ્રન્થનનિર્વૃત્તમ્ સૂત્રગ્રથિતમાલાદિ વેષ્ટિમં વેષ્ટનેન નિષ્પન્નમ્-પૂરિમમ્-વંશશલાકાભિર્નિર્મિતા માલા યા પુષ્પૈઃ પૂર્યતે તત્, રાઢ્ઢાતિમમ્-પરસ્પરતો નાલસઢ્ઢાતનેન યત્ સંઘાત્યતે તત્, તેન તથાવિધેન ચતુર્વિધેન માલ્યેન માલયેત્યર્થઃ કલ્પવૃક્ષમિવ અલઢ્ઢકૃતવિભૂષિતમ્ અલઢ્ઢકૃતશ્વાસૌ વિભૂષિતશ્ચેતિ અલઢ્ઢકૃતવિભૂષિતઃ કૃતાલઢ્ઢારઃ સંજાતવિભૂષશ્ચેતિ તમ્, તથાવિધં કરોતિ,

નામ ચૂડામણિ હૈ, इन सब आभरणोंको पहिरा चुकनेके बाद फिर उन्होंने अनेक प्रकारके उत्कृष्टरत्न बहुलवाले मुकुटको पहिराया ' किं बहुणा-गन्धिम वेष्टिम पूरिम संघातिमेणं चउन्विहेणं मल्लेणं० करे'ति ' अधिक वर्णन क्या किया जावे, उन्होंने उसे चार प्रकारकी मालाएँ पहिराई-इनमें कुछ मालाएँ ऐसी थीं जो डोरेमें पुष्पोंको गूँथकर बनाई गई थीं, इनका नाम ग्रन्थिम है, जो डोरेमें पिरोकर बनाई गई थीं वे वेष्टिम थीं, जो वाँसकी शलाहियोंसे निर्मित मालाएँ पुष्पोंसे पूरी गई थीं वे पूरिम हैं, परस्परमें नालके संघातसे जो जोड़ी जाती है, वह संघातिम माला है । इस तरह इन चार प्रकारकी मालाओंसे अलंकृत और विभूषित करके उन्होंने उस जमालि क्षत्रियकुमारको कल्पवृक्षके जैसा बना दिया 'तएणं स जमालिरस खत्तियकुमारस्स पिया

વાના આભરણને ચૂડામણિ કહે છે. ઉપર્યુક્ત સઘનાં આભરણો પહેરાવ્યા પછી તેમણે અનેક પ્રકારના ઉત્તમ રત્નો જડેલો મુગટ તેને પહેરાવ્યો. “ કિં બહુણા ગન્ધિમવેષ્ટિમપૂરિમસંઘાતિમેણં ચઉન્વિહેણં મલ્લેણં કરે'તિ ” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીનાં આભૂષણોનું અધિક વર્ણન શું કરું ! અતિસંક્ષિપ્ત રૂપે જ અહીં તેનું વર્ણન કર છું—તેમણે તેને ચાર પ્રકારની માળાઓ પહેરાવી તે ચાર પ્રકારની માળાઓ નીચે પ્રમાણે સમજવી. (૧) ગ્રન્થિમ-દોરીમાં પુષ્પોને ગૂંથીને બનાવેલી માળાઓ, (૨) વેષ્ટિમ-દોરીમાં પરાવીને બનાવેલી માળાઓ, (૩) પૂરિમ-વાંસની સળીઓ. ઉપર પુષ્પોને પૂરીને બનાવેલી માળાઓ અને (૫) સંઘાતિમ-નાલના સંઘાતનથી એક બીજાં પુષ્પોને બેડીને બનાવેલી માળાઓ. આ ચારે પ્રકારની માળાઓથી વિભૂષિત કરીને તેમણે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને કલ્પવૃક્ષ જેવો બનાવી

चतुर्विधेन अलङ्कारेण सर्वथा जमालिङ्गं सुसज्जितं कुरुत इत्यर्थः । 'तएणं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया कोहुंयियपुरिसे सदावेड, सदावेत्ता एवं वयासी-' ततः खलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पिता कौटुम्भिकपुरुषान् शब्दयति, आह्वयति, शब्दयित्वा आह्वय एवं वक्ष्यमाणपकारेण अगदीत्-'खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! अणेगखंभसयसन्निविट्ठु लीलट्टियसालभजियागं जहा रायप्पसेणइज्जे विमाणवण्णओ जाव मणिरयणघटियाजालपरिक्खित्तं पुरिसमहस्सवाहणीयं सीयं उवट्टवेह ' भो देवानुप्पियाः ! क्षिप्रमेव-शीघ्राति-शीघ्रमेव अने रस्तम्भगतसन्निविष्टाम् अनेकेषु रस्तम्भशतेषु सन्निविष्टाम् रचितां स्थापितां वा, लीलाभ्युत्थालिमज्जिहाम्-लीलया स्थिताः गोलिमज्जिहः पुत्तलिका विशेषा यत्र सा ताम्, यथा राजप्रश्नीये एकादशे सूत्रे विमानवर्णकः

कोहुंयियपुरिसे सदावेड, सदावेत्ता एवं वयासी ' इतना सब कुछ हो जाने पर फिर क्षत्रियकुमार जमालिके पिताने अपने आज्ञाकारी सेवकोंको बुलाया-और उनसे ऐसा कहा-'खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! अणेगखंभसयसन्निविट्ठु लीलट्टियसालभजियागं जहा रायप्पसेणइज्जे विमाणवण्णओ जाव मणिरयणघटियाजालपरिक्खित्तं पुरिसमहस्सवाहणीयं सीयं उवट्टवेह ' हे देवानुप्पियो ! तुम लोग शीघ्रातिशीघ्रही एक पालखी तैयार करो जो सैकड़ों संभोंवाली हो जिनमें क्रीडा करती हुई पुत्तलिकाएँ उकेरी गई हों, राजप्रश्नीय सूत्रके ११ वें सूत्रमें जैसा विमानका वर्णन किया गया है, ठीक उसीके अनुरूप उसे रचो, राजप्रश्नीय सूत्रमें विमानका वर्णन कित्त प्रकान्से है सो उसे यिक्खि परि-

“ तएणं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिया कोहुंयियपुरिसे सदावेड, सदावेत्ता एवं वयासी ” आ शीते क्षत्रियकुमार जमालीने वय, अलंकार आदिही विवृणित करीने तेना पिताने पोतान अज्ञानी भैरडेने पोताव्या अने तेभने आ प्रभाते धनु—“ खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! अणेगखंभसय सन्निविट्ठु लीलट्टियसालभजियागं जहा रायप्पसेणइज्जे विमाणवण्णओ जाव मणिरयणघटियाजालपरिक्खित्तं पुरिसमहस्सवाहणीयं सीयं उवट्टवेह ” हे देवानुप्पियो ! तने भनी शके भेटती तव दी जे पालखी तैयार करे ते पालखीने सेठे स्थलो होवा भेटे अने ते स्थलो उपर ही धनी पुत्तलीके जेठे छोटी जेठे राजप्रश्नीय सूत्रना ११ वा सूत्रमा विमाननु जेठे वर्णन करवाया अणुं छे जेनी ज ते पद नी पद नी जेठे राजप्रश्नीय सूत्रमा जे विमाननु जे वर्णन करवाया अणुं छे ते वर्णन विमान

પ્રતિપાદિતસ્તથૈવાત્રાપિ પ્રતિપત્તવ્યો યાવત્ ઈદામૃગ-ઋષભ-તુરગનર-મકર-વિહગ-
વ્યાલક-કિન્નર-રુરુ-શરભ-ચમર-કુંજર - વનલતા - પદ્મલતા-ભક્તિચિત્રામ્ સ્તમ્ભો-
દ્ગતવજ્રવેદિકાપરિગતાભિરામામ્, વિદ્યાધરયમલ-યુગલયન્ત્રયુક્તામિવ અર્ચિઃ
સહસ્રમાલિનીકામ્, રુપકસહસ્રકલિતાં ભાસ્યમાનામ્, વામાસ્યમાનામ્
દીપ્યમાનામ્ ચક્ષુર્લોકનશ્લેષાં સુખસ્પર્શામ્ સશ્રીકરૂપામ્ ઘંટાવલીચલિત-
મધુરમનોહરસ્વરામ્ શુભાં કાન્તાં દર્શનીયામ્ નિપુણોચિત્તમિસિમિસંતીં મણિ-
રત્નઘટિકાજાલપરિક્ષિપ્તામ્ એવાં પદાનાં વ્યાખ્યા રામશ્રીયે એકાદશે સૂત્રે
મત્કૃતાયાં સુવોધિન્યાખ્યાયાં વ્યાખ્યાયાં વિલોકનીયેતિ । એતાદર્શીં પુરુષસહસ્ર-
વાહ્યામ્ સહસ્રપુરુષદહનીયામ્ શિવિકામ્ ઉપસ્થાપયત ? રામાનયત ? ‘ ઉચ્ચવેત્તા

વર્તિત કર યહાં પ્રકટ ક્રિયા જાતા હૈ—“ઈદામૃગ-ઋષભ-તુરગનર-મકર
વિહગ-વ્યાલક-કિન્નર-રુરુ-શરભ-ચમર-કુંજર-વનલતા-પદ્મલતા ભ-
ક્તિચિત્રામ્, સ્તમ્ભોદ્ગતવજ્રવેદિકાપરિગતાભિરામામ્, વિદ્યાધરયમલ-
યુગલયન્ત્રયુક્તામિવ, અર્ચિઃસહસ્રમાલિનીકામ્, રુપકસહસ્રકલિતાં,
આસ્યમાનામ્, વામાસ્યમાનામ્, ચક્ષુર્લોકનશ્લેષાં, સુખસ્પર્શામ્, સ-
શ્રીકરૂપામ્, ઘંટાવલિચલિતમધુરમનોહરસ્વરામ્, શુભાં, કાન્તાં, દર્શ-
નીયામ્, નિપુણોચિત્તમિસિમિસંતીં, મણિરત્નઘટિકા-જાલ પરિક્ષિપ્તામ્ ”
इन पदोंकी व्याख्या यदि देखना हो तो राजप्रश्रीय-सूत्रके ग्यारहवें
सूत्रमें मेरे द्वारा की गई सुवोधिनी नामकी व्याख्याको देखो तथा वह
पालखी इतनी विशाल रचनामें हो कि उसे १००० हजार पुरुष उठावें,
इस प्रकारसे इन पूर्वोक्त विशेषणोंवाली पालखी तैयार कर शीघ्र उप-

દેશકાર પૂર્વક નીચે આપવામાં આવ્યું છે—“ઈદામૃગ-ઋષભ-તુરગ-નર-મકર
વિહગ-વ્યાલક-કિન્નર-રુરુ-શરભ-ચમર-કુંજર-વનલતા - પદ્મલતા, ભક્તિચિત્રામ્,
સ્તમ્ભોદ્ગતવજ્રવેદિકાપરિગતાભિરામામ્, વિદ્યાધરયમલયુગલયન્ત્રયુક્તામિવ,
અર્ચિઃસહસ્રમાલિનીકામ્, રુપકસહસ્રકલિતાં, ભાસ્યમાનામ્, વામાસ્યમાનામ્,
દીપ્યમાનામ્, ચક્ષુર્લોકનશ્લેષાં, સુખસ્પર્શામ્, સશ્રીકરૂપામ્, ઘંટાવલિચલિત
મધુરમનોહરસ્વરામ્. શુભાં, કાન્તાં, દર્શનીયામ્, નિપુણોચિત્તમિસિમિસંતીં, મણિરત્ન-
ઘટિકાજાલપરિક્ષિપ્તામ્ ” આ પદોની વ્યાખ્યા મારા દ્વારા રચવામાં આવેલ
રાજપ્રશ્રીય સૂત્રના ૧૧ માં સૂત્રની સુવોધિની નામની ટીકામાં આપવામાં
આવેલ છે. તે જિજ્ઞાસુ વાચકોએ તે પુસ્તકમાંથી તે વાંચી લેવી.

તે પાલખી એક હજાર પુરુષો વડે ઉપાડી શકાય એટલી વિશાળ હોવી
જોઈએ. ઉપર્યુક્ત વિશેષણોથી યુક્ત પાલખી તૈયાર કરાવીને તુરત જ અહીં

પૂર્ણાલંકારઃ સિંહાસનાત્ અભ્યુત્તિષ્ઠતિ, ' અભ્યુદ્વેષ્તા સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણે સીયં દુરુહ્ ' અભ્યુત્થાય શિવિકામ્ અણુપદાદિણી કુર્વન્ શિવિકામ્ આરોદતિ, ' સીયં દુરુહિતા સીંહાસનવરંસિ પુરત્યાભિમુદ્ધે સન્નિસણ્ણે ' શિવિકામ્ આરુહ્ય સિંહાસનવરે શ્રેષ્ઠસિંહાસને પૌરસ્ત્યાભિમુખો ભૂત્વા સન્નિષણ્ણઃ સમુપવિષ્ટઃ । ' તણ્ણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ માયા પ્હાયા કયવલિ જાવ સરીરા હંસલક્ષણં પડસાહગં ગહાય સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણી સીયં દુરુહ્ ' તતઃ-
 સ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય માતા સ્નાતા કૃતસ્નાના, કૃતવલિ યાવત્

વહ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ સિંહાસનસે ડઠા " કેશાલંકાર "ના તાત્પર્ય પુષ્પાદિસે અલંકૃત હુઆ " એસા મી હો સકતા હૈ । ક્યૌંકિ પુષ્પાદિક કેશોંકો અલંકૃત કરનેવાલે હોતે હૈં । ' કેશાલંકાર ' આદિ પદોંમેં રૂપ-કાલંકારહૈ । ' અભ્યુદ્વેષ્તા સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણે સીયં દુરુહ્ ' યહાં ' અણુપદાદિણી ' શબ્દના તાત્પર્ય પ્રદક્ષિણા દેનેસે હૈ-સિંહાસ-નસે ડઠકર વહ ઉપસ્થિત હુઈં ઉસ પાલખી પર ચઢા ચઢતે સમય ઉસને પહિલે પાલખી કી પ્રદક્ષિણા કી, ' સીયં દુરુહિતા સીંહાસનવરંસિ પુર-ત્યાભિમુદ્ધે સન્નિસણ્ણે ' પાલખી પર ચઢકર વહ દૂર્વદિશાકી ઓર મુંહ કરકે વહાં પર રહે હુએ ઉત્તમ-શ્રેષ્ઠ સિંહાસન પર બૈઠ ગયા, ' તણ્ણં તસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ જમાલિસ્સ માયા પ્હાયા કયવલિ જાવ સરીરા હંસલક્ષણં પડસાહગં ગહાય સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણી સીયં દુરુહ્ ' ઉસકે બૈઠ જાનેકે બાદ ઉસ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી માતા જો

પોતાના સિંહાસનેથી ઊભો થયો. " કેશાલંકાર " નો ભાવાર્થ " પુષ્પાદિથી અલંકૃત થયો " એવો પણ થઈ શકે છે, કારણ કે પુષ્પાદિકો વડે કેશોને અલંકૃત કરવામાં આવે છે. " કેશાલંકાર " આદિ પદોમાં રૂપકાલંકારનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે. " અભ્યુદ્વેષ્તા સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણે સીયં દુરુહ્ " અહીં " અણુપદાદિણી " નું તાત્પર્ય " પ્રદક્ષિણા કરવી " થાય છે. (જેની પ્રદક્ષિણા કરવાની હોય તે ભૂતિ અદિને જમણા હાથ તરફ રાખીને પ્રદક્ષિણા કરાય છે તેથી " અણુપદાદિણી " નો પ્રયોગ કર્યો છે) સિંહાસન પરથી ઊઠીને પાલખીની પ્રદક્ષિણા કરીને તે પાલખી પર ચડ્યો. " સીયં દુરુહિતા સીંહાસનવરંસિ પુરત્યાભિમુદ્ધે સન્નિસણ્ણે " પાલખી પર ચડ્યા પછી તે ત્યાં ગોઠવેલા ઉત્તમ સિંહાસન પર પૂર્વ દિશા તરફ મુખ રાખીને બેસી ગયો. " તણ્ણં તસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ જમાલિસ્સ માયા પ્હાયા કયવલિ જાવ સરીરા હંસલક્ષણં પડસાહગં ગહાય સીયં અણુપદાદિણી કરેમાણી સીયં દુરુહ્ " જમાલી સિંહાસન પર બેસી ગયા પછી તેની માતા કે જે સ્નાત બલિકર્મ

शरीरा-कृतवलिकर्मा कृतकौतुकमद्गयप्रायश्चित्ता शुद्धमावेश्यानि वृत्ताणि मा-
द्गयानि प्रवरपरिहिता अल्पमहार्जामरणान्कृतगरीरा ह्यन्यक्षनं तन्मवद्
धवलं हंसचिह्नयुक्तं वा पटशाटकं पटान्धरं गृहीत्वा परिधाय गिविकाम् अनुपद-
क्षिणी कुर्वती गिविकामारोहति, 'सीयं कृतचित्ता जमालिस्म सत्तिपकुमारस्स
दाहिणे पासे भद्रामनवरंसि संनिसन्ना' गिविकामान्तर जमाले क्षत्रियकुमा-
रस्य दक्षिणे पाश्वर् भद्रामनवरे अभ्युत्तमामने सन्निपण्णा उपविष्टा । 'तण्ण
तस्स जमालिस्म सत्तिपकुमारस्स अम्मघार्ह ण्हाया जाव सरीरा रयत्तणं च परि-
ग्गहं च गहाय सीयं अणुपदाहिणी करेमाणी सीय दुल्लट' ततः सत्तु तस्य जमालेः

किं पहिलेसेही स्नानसे निवट चुकी थी, बलिकर्म-वायनादिकार्ये लिये
अन्न डाल चुकी थी, कौतुक भंगलरूप प्रायश्चित्त जितने पहिले
से कर लिया था, धर्मस्थानमें जाने योग्य शुद्ध वस्त्रोंको जो अच्छी तर-
हसे पहिर चुकी थी, और अल्प भारवाले कीमती आभूषणोंसे
जिसका सुहावना शरीर विशेषरूपसे जलकुन हो रहा था, वहां पर
आई उस समय उसके हाथमें हंसके जैसा या हंसके चिह्नवाला पट
पटशाटक-रेजामी रुमाल था, आतेही उसने भी उस पाण्जीकी प्रद-
क्षिणा की और फिर वह उस पर चढ़ गई 'सीयं कृतचित्ता जमालिस्म
सत्तिपकुमारस्स दाहिणे पासे भद्रामनवरंसि संनिसन्ना' गिविकामा
वह, वहां पर रखे हुए भद्रासन पर जो कि क्षत्रियकुमार जमालिरी
दाहिनी ओर रखा गया था बैठ गई, 'तण्ण तस्स जमालिस्म सत्तिप
कुमारस्स अम्मघार्ह ण्हाया जाव सरीरा रयत्तणं च परिग्गहं च गहाय

वायस आदिने अतदन देव ते) औतुह नगगद्वय प्रायश्चित्त कति गिविकामा
पतापी चुडी होती, जेते धर्मस्थानमा गती गजने पदेव धे पटशाट पडेवी
हतां, अने जेते अल्प लरवाणा पणु अनिगय नद्वयान आ गीरी
पोताना सुदर शरीरने अधिक सुदर पनवहुं हुनु ते रत्ता न गी ते व ते
तेना छायावा हुंमता जेव गुण मयवा हुंमता चित्तावहुं पटशाट (रेजामी
रुमाल-इनात) हुनु तेने पणु ते रयनी प्रागित्ता डरी, अने पणु जे ते
पणु ते रय पणु चडी गड

ક્ષત્રિયકુમારસ્ય અમ્બા ધાત્રી ઉપમાતા સ્નાતા કૃતસ્નાના યાવત્ અલ્પમહાર્ષી-
 ભરણાલઙ્કૃતશરીરા રજોહરણં ચ પ્રતિગ્રહં ચ પાત્રં ગૃહીત્વા શિવિકામ્ અનુ
 પ્રદક્ષિણી કુર્વતી શિવિકામ્ આરોહતિ, 'દુરુહિતા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ
 વામે પાસે ભદ્રાસનવરંસિ સંનિમન્ના' શિવિકામારુહ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય
 વામે પાર્શ્વે ભદ્રાસનવરે સર્વોત્તમાસન્નૈ સન્નિવળ્લા ઉપવિષ્ટા । 'તદ્દર્શનં તસ્સ જમા-
 લિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિટૃઓ દ્વિગ્ધા વરતરુણી સિંગારાગારચારુવેસા' તતઃસ્વલુ
 તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પૃથ્ઠત્ એકા વરતરુણી શૃંગારાગારચારુવેષા

સીય અણુપ્પદાહિણી કરેમાણી સીયં દુરુહ્હ 'વાદમે ક્ષત્રિયકુમાર જમા-
 લિકી ધાયમાતા વહાં આઈ, ઉત્તને ઓ પહિલેસે અપનાં સ્વ તૈયારી કર
 રાખી થી, સ્નાન આદિ ક્રિયાઓસે વહ નિવટ ગઈ થી, વાયસાદિ પક્ષિ-
 યોંકે લિયે અન્નાદિ આગરૂપ વલિકર્મ વહ કર ચુકી થી, દુઃસ્વપ્ન આદિ
 નિવારણકે લિયે કૌતુક એવં મંગલરૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત ઓ વહ આચરિત
 કર ચુકી થી, અચ્છે ૨ શુદ્ધ ધર્મસ્થાનમેં જાને યોગ્ય વલ્લોંકો ઓર
 અલંકારોંકો વહ ઉસ સ્વયં પહિરે હુઈ થી, ઉસકે હાથમેં રજોહરણ
 ઓર પાત્ર થા, હનકો લેકર વહ પાલખીકી પ્રદક્ષિણા કરકે ઉસ પર
 વઢી 'દુરુહિતા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ વામે પાસે ભદ્રાસન
 વરંસિ સંનિમન્ના' વહાં વઢકર વહ ભદ્રાસન પર વેઠ ગઈ યહ શ્રેષ્ઠ
 ભદ્રાસન ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી વાઈ ઓર રાખા થા. 'તદ્દર્શનં તસ્સ
 જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિટૃઓ દ્વિગ્ધા વરતરુણી સિંગારાગારચારુ-

સીય અણુપ્પદાહિણી કરેમાણી સીયં દુરુહ્હ " ત્યાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની
 ધાયમાતા પણ ત્યાં આવી. તેણે પણ સ્નાન, બલિકર્મ, કૌતુક મંગલરૂપ પ્રાય
 શ્ચિત્ત વગેરે ત્યાં આવતા પહેલાં જ પતાવી દીધાં હતાં. (વાયસાદિ પક્ષીને
 માટે અન્નનો ભાગ અલગ કરવો તેનું નામ બલિકર્મ છે. દુઃસ્વપ્ન આદિના
 નિવારણને માટે કરવામાં આવતા મેષના તિલકને કૌતુક કહે છે અને અક્ષત
 વડે મંગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામાં આવે છે) તેણે ધર્મસ્થાનકમાં જતી વખતે
 પહેરવા યોગ્ય કપડાં પહેર્યા હતાં અને મૂલ્યવાન આભૂષણો ધારણ કરેલાં
 હતા તેના હાથમાં રજોહરણ અને પાત્ર હતાં. તે પણ પાલખીની પ્રદક્ષિણા
 કરીને પાલખી પર ચઢીને "દુરુહિતા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ વામે પાસે
 ભદ્રાસનવરંસિ સંનિમન્ના" ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની ડાબી બાજુએ બેઠેલા
 ઉન્નમ ભદ્રાસન પર બેસી ગઈ "તદ્દર્શનં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ
 પિટૃઓ દ્વિગ્ધા વરતરુણી સિંગારાગારચારુવેસા" ત્યાર બાદ એક બીજી મુંદર

शृङ्गारस्य वस्त्राभरणरूपस्य अगारमिव यश्चरुश्च वेषो नैपथ्यं यस्याः सा तथा,
'संगयगय जाव रुवजोव्वणविलासकलिया सुन्दरथणजहणवयणकरचरण-
णयणलावण्यरुवजोव्वणगुणोववेया' संगतगत यावत् हसितभणित चि-
त्रितविलाससंलापोल्लापनिपुणयुक्तोपचारकुशला, तत्र-संगतेषु समुचितेषु
गतादिषु, तत्र गतं-गतिर्गमनं हसितं-मन्दहास्यं, भाणितं भाषणं चित्रितः विचित्रः
विलासः-नेत्रविकारः, यदुक्तम्-"विलासो नेत्रजो ज्ञेयः" इति 'संलापः-मिथो
आभाषणम्, यदुक्तम्-"संलापोभाषणं मिथः," इति, उल्लापः-काकु वच-
नेन वर्णनम्, "यदुक्तम् "काक्वावर्णनमुल्लापः" इति। एतेषु निपुणा-

वेसा' इतनेमेंही वहाँ एक और दूसरी सुन्दर स्त्री आई, जो जमालि
क्षत्रियकुमारके पीछे खड़ी हो गई, इसने जो उस समय अपना सुन्दर
वेष बना रक्खा था वह ऐसा प्रतीत होता था कि मानो वह वस्त्राभरण
रूप शृङ्गारका एक घर है 'संगयगयजाव रुवजोव्वणविलास-
कलिया, सुन्दर थण जहणवयणकरचरणणयणलावण्यरूपजोव्वण-
गुणोववेया' यहाँ पर 'संगय गय' के जो 'जाव' पद आया है,
उससे "हसित, भणित, चित्रित विलास संलापउल्लापनिपुणयुक्तो-
पचारकुशला" इस पाठका संग्रह हुआ है, तथा यह अपनी सुन्दर
उचित चाल चलनेमें बड़ी निपुण थी, उचित मन्द हास्य करनेमें बड़ी
दक्ष थी, उचित बोलनेमें बहुत चतुर थी, विविध प्रकारके उचित
विलासमें-नेत्रविकारमें अधिक चतुर थी, संलापमें-परस्पर उचित
वातचीत करनेमें बहुत अधिक विदुषी थी, उचित उल्लापमें काकुरूपसे

युवती पशु रथ पर आरोहण करीने क्षत्रियकुमार जमालीनी पाछण जली
रही. तेनी वेषभूषा अने तेनां आभूषणो अटला भधा सुंदर छतां डे ते
वस्त्राभरण रूप शृङ्गारना घर नेवी लागती छती 'संगय गय जाव रुव
जोव्वणविलासकलिया, सुंदर थणजहणवयणकरचरणणयणलावण्यरूपजोव्वण-
गुणोववेया" अर्ही "संगयगय" नी साथे ने "जाव (पर्यंत) पद
आण्युं छे तेना ठारा नीचे प्रमाणेने सूत्रपाठ ग्रंथे करवे। "हसित, भणित,
चित्रितविलाससंलापउल्लापनिपुणयुक्तोपचारकुशला" तेनी आलवानी ठभ
पशु धणी सुंदर छती, उचित मन्द हास्य करवाभां पशु ते धणी दक्ष छती,
उचित वाणी आलवाभां पशु ते निपुण छती, विविध प्रकारना उचित विला
सभा (नेत्र समस्या आदिभा) पशु ते दक्ष छती ते संलापभा (अेक भीज
साथे उचित वातचीत करवाभा) अने उल्लापभां (उचित रीने वस्तुन कर-
वाभां) पशु निपुण छती, डेनी साथे डेवी रीते वर्तवु लेछअे, ते समज-

ચતુરા, તથા યુક્તોપચારેષુ ઉચિતવ્યવહારેષુ કુશલા-દક્ષા । તથા રૂપયૌવન-
વિલાસકલિતા રૂપં સૌન્દર્યં, યૌવનં તારૂપ્યં વિલાસઃ સ્થાનાસનગમનાદીનામ્
સુશિષ્ટો યો વિશેષઃ સઃ, તથા ચોક્તમ્-‘ સ્થાનાસનગમનાનાં હસ્તભૂનેત્રકર્મણાં
ચૈવ । ઉત્પદ્યતે વિશેષો યઃ શિષ્ટોઽસૌ વિલાસઃ સ્યાત્ ’ ઇતિ, તૈઃ રૂપયૌવન-
વિલાસૈઃ કલિતા યુક્તા સુન્દરસ્તનજવનવદનકરચરણનયનભાગ્યરૂપયૌવન-
ગુણોપેતા સુન્દરા યે સ્તનજવનાદિ યૌવનાન્તા ગુણાશ્ચ તૈરુપેતા યુક્તા, તત્ર લા-
વણ્યં સ્પૃહणीयता, રૂપમ્ આકૃતિઃ સૌન્દર્યં વા, યૌવનં તારૂપ્યમ્, મૃદુસ્વરત્વાદયઃ,
‘ હિમરચયકુમુદકુંદેદુષ્પગાસં સકોરેંટમલ્લદામં ધવલં આયવત્તં સલીલં ઉવરિ
ધારેમાળી ચિદ્વહ્ ’ હિમરજતકુમુદકુંદેન્દુપક્કાગં તત્ર-હિમસ્તુષારો, રજતં
રૂપ્યમ્, કુમુદમ્ કૈરવમ્, કુંદઃ મોગરા પદવાચ્ય-શ્વેત પુષ્પ વિશેષઃ, ઇન્દુશ્વન્દ્રઃ
તદ્ વત્પકાત્માનમ્ અત્યન્તશુભ્રમ્ સકોરેંટમાલ્યદામ સકોરેંટકાનિ કોરેંટ
પુષ્પશુન્ધ્યુક્તાનિ માલ્યદામાનિ પુષ્પમાલા યત્ર તત્ તથાવિધં ધવલં શ્વેતમ્
આતપત્રં છત્રં ગૃહીત્વા સલીલં લીલાપૂર્વકમ્ ઉપરિ શિરસિ ધારયન્તી ધારયન્તી

વ્યંગોક્તિ વર્ણન કરનેમ્ બહી પળિડતા થી, તથા કિસકે સાથ કૈસા વ્યવહાર
કરના ઉચિત હોતા હૈ, હિસ પ્રકારસે ઉચિત વ્યવહારમ્ યદ્ બહુન કુશલ
થી “ રૂપયૌવનવિલાસકલિતા ” રૂપ-સૌન્દર્ય હિસકા અપની વિશે
ષતાવાલા થા, તરુણતા બી હિસકી અપનીહી વિશેષતાસે યુક્ત થી,
તથા-સ્થાન, આસન, ઉઠના, બેઠના એવં ગમન આદિ યે સ્વચ્છ બી હિસકે
સુન્દર થે, જપન આદિ શુભ લક્ષ્યગવાલે થે । ‘ હિમરચયકુમુદકુંદેદુ-
ષ્પગાસં સકોરેંટમલ્લદામં ધવલં આયવત્તં ગહાય સલીલં ઉવરિ ધારે-
માળી ચ ચિદ્વહ્ ’ હિસકે હાથમ્ ઉસ સમય એક ધવલ છત્ર થા, જિસે
હિસને લીલાપૂર્વક ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે ઝાર તાન રખા થા, યહ
છત્ર અપની શુભ્રતામ્ હિમ, રજત, કુમુદ, કુંદ-મોગરાકે પુષ્પ ઓર

વામા પણ તે કુશળ હતી. “ રૂપયૌવનવિલાસકલિતા ” તે વિશિષ્ટ રૂપથી
અને વિશિષ્ટ યૌવનથી યુક્ત હતી, તથા ઉઠવાની, બેઠવાની, ગમન કરવાની
આદિ તેની ક્રિયાઓમાં પણ સૌન્દર્ય અને લલિતતાનાં દર્શન થતાં હતાં અને
તેની બાંધ વગેરે અંગો શુભ લક્ષણોથી યુક્ત હતાં.

“ હિમરચયકુમુદકુંદેદુષ્પગાસં સકોરેંટમલ્લદામધવલં આયવત્તં ગહાય
સલીલ ઉવરિ ધારેમાળી ચિદ્વહ્ ” તે સમયે તેના હાથમાં એક ધવલ છત્ર હતું,
જે તેણે લીલાપૂર્વક ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના મસ્તક પર ધારણ કરેલું હતું તે
છત્ર હિમ, રજત (ચાંદી), કુમુદ, કુંદ (મોગરા) અને ચન્દ્રમા કરતાં પણ

તિષ્ઠતિ । ‘ તદ્દર્શનં તસ્મિન્ જમાલિસ્સ ઉભયો પાર્શ્વે દુવે વરતરુણીઓ સિંગારા-
ગાર જાવ કલિયાઓ ’ તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય ઉભયતઃ પાર્શ્વે
દ્વે વરતરુણ્યૌ શૃંગારાગારચારુ યાવત્ વેષે સંગતગતહસિતભણિતચિત્રિતવિલાસ-
સંલાપોહાપનિપુણયુક્તોપચારકુશલે રૂપયૌવનવિલાસકલિતે ‘ નાનામણિ-
કણગરયણવિમલમહરિહ તવણિજ્જુજ્જલવિચિત્તદંડાઓ ’ નાનામણિકનક-
રત્નવિમલમહાર્હતપનીયોજ્જ્વલવિચિત્તદંડે, નાનામણિકનકરત્નાનાં

હન્દુ-ચન્દ્રમા હનકી શુભ્રતાસે ઓ અધિક શુભ્ર થા, કોરંટ પુષ્પોંકી
માલાઈં ઉસ પર સજાકર લટકાઈ ગઈં થીં । ‘ તદ્દર્શનં તસ્મિન્ જમાલિસ્સ
ઉભયો પાર્શ્વે દુવે વરતરુણીઓ સિંગારાગારચારુ જાવ કલિયાઓ ’
ઉસ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી દાર્દ્રીં વાઈં ઓર દક્ષિણ પાર્શ્વમેં ઓર વામ
પાર્શ્વ-દો શ્રેષ્ઠ સુન્દરિયાં ઓર સ્વદી થીં-જો ઉસ પર અપને હાથોંસે
લેકર લીલાપૂર્વક દો સપ્તેદ ચામર ઢોર રહી થીં, હન દોનોંકા ઉસ
સમયકા વેષ ઓ વસ્ત્રાભરણ શૃંગારકા એક ઘર જૈસા પ્રતીત હોતા
થા, યે દોનોંહી સંગત ગતિમેં, સંગત હસિતમેં, સંગત ભણિતમેં, સંગત
ચિત્રિત વિલાસમેં, સંગત સંલાપમેં ઓર સંગત ઉહાપમેં પહિલી જૈસી
સ્ત્રીકી તરહસે નિપુણ થીં । ઉચિત વ્યવહારોમેં વડી નિષ્ણાત થીં । રૂપ,
યૌવન એવં વિલાસસે ભરપૂર થીં । ‘ નાનામણિકણગરયણવિમલમહ-
રિહતવણિજ્જુજ્જલવિચિત્તદંડાઓ ’ ઉન દોનોં ચામરોંકે જો દંડ
થે વે નાના મણિયોંકે, કનક (સોના)કે એવં રત્નોંકે વને હુએ થે-હસ-

અધિક શુભ્ર અને કોરંટ પુષ્પોની માલાઓથી વિભૂષિત હતું. “ તદ્દર્શનં તસ્મિન્
જમાલિસ્સ ઉભયો પાર્શ્વે દુવે વરતરુણીઓ સિંગારાગારચારુ જાવ કલિયાઓ ”
ત્યાર બાદ યે સૌંદર્યવતી સુવતીઓ આવીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને જમણે
તથા ડાબે પડ્યે બેઠી રહી તેમના હાથમાં યે સપ્તેદ ચામર હતાં અને તેઓ
લીલાપૂર્વક બંને ચામરો વડે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને વાચુ ઢેરી રહી હતી
તેમણે એવો સુદર વેષ અને એવાં સુદર આભૂષણો શરીર પર ધારણ કર્યા
હતાં કે તેઓ શૃંગારના ઘર જેવી શોભતી હતી તેઓ પણ ગતિ, હાસ્ય,
વાણી આદિમાં છત્રધરી યુવતીના જેવી જ નિપુણ હતી કેની સાથે કેવી
રીતે વર્તવું, તે તેઓ ઘણી જ સારી રીતે સમજતી હતી અને તેઓ રૂપ,
યૌવન અને વિલાસથી સંપન્ન હતી. “ નાનામણિકણગરયણવિમલમહરિહતવ-
ણિજ્જુજ્જલવિચિત્તદંડાઓ ” હવે તેમના હાથમાં રહેતાં ચામરોનું વર્ણન
કરતા સૂત્રકાર કહે છે કે તે બંને ચામરોના દંડ વિવિધ ભણીઓ, કનક
(સોના) અને રત્નોના બનેલા હોવાથી અદ્ભૂત લાગતા હતા. તે બંને

વિમલસ્ય મહાર્હસ્ય મહાર્ધસ્ય વા તપનીયસ્યેવ ઉઝ્જ્વલૌ વિચિત્રૌ દણ્ડકૌ યયોસ્તે તથા, તત્ર તપનીયં રક્તં સુવર્ણમ્, કનકં તુ પીતં સુવર્ણમુચ્યતે, ‘ ચિલ્લિયાઓ સંસ્કંકુદેંદુદગરયઅમયમહિયકેણપુંજરાંનિગાસાઓ ધવલાઓ ચામરાઓ ગહાય સલીલં વીયમાણીઓ વીયમાણીઓ ચિટ્ઠંતિ ’ ચિલ્લિતે દીપ્યમાને શદ્ધાઙ્કુન્દેન્દુ-દકરજસામમૃતસ્ય મથિતસ્ય સતો યઃ ફેન પુન્જસ્તસ્ય ચ રાંનિકાશે સદશે ધવલે સ્વચ્છે શુભ્રે ચામરે ગૃહીત્વા સલીલં લીલાપૂર્વકં વીજયન્ત્યૌ વીજયન્ત્યૌ તિષ્ઠતઃ અત્ર અઙ્કો રત્નવિશેષો વૌધ્યઃ ‘ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ ઉત્તરપુરિત્થિમેણં ઇગા વરતરુણી સિંગારાગાર જાવ કલિયા સેયરયયામયં વિમલસલિલપુણ્ણં ’

લિયે વિચિત્ર થે ઔર હનકી ઉઝ્જ્વલતા નિર્મલ વેશ કીમતી તપનીય સુવર્ણ-રક્ત સુવર્ણકે જૈસી થી, પીત સુવર્ણકા નામ કનક ઔર લાલ સુવર્ણકા નામ તપનીય હૈ, ‘ ચિલ્લિયાઓ સંસ્કંકુદેંદુદગરયઅમય-મહિયકેણપુંજસંનિગાસાઓ ધવલાઓ, ચામરાઓ ગહાય સલીલં વીય-માણીઓ ૨ ચિટ્ઠંતિ ’ યે દોનોં ચામર ચમકીલે થે, શંખ અંક રત્ન (સ્ફ-ટિકરત્ન) કુસુદ પુષ્પ, હન્દુ, દકરજ-જલવિન્દુકે જૈસે એવં મથિત હુએ અમૃતકે ફેનપુંજ જૈસે ધવલ થે, સ્વચ્છ ઔર શુભ્ર થે । ‘ ધવલાઓ ચમરાઓ ગહાય સલીલં વીયમાણીઓ ૨ ચિટ્ઠંતિ ’ એસે દો ચામરોંકો લેકરકે લીલાપૂર્વક ઢોરતી હુઈ જમાલિ ક્ષત્રિયકુમારકી આજૂવાજૂમેં સ્વહી થી ” એસા અન્વય લગાનાં ચાહિયે જો ઉપરમેં પ્રકટ કર દિયા ગયા હૈ । ‘ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ ઉત્તરપુરિત્થિમેણં ઇગા વરતરુણી સિંગારાગાર જાવ કલિયા સેયરયયામયં વિમલસલિલ-

આમરોના ઢંડ વિમલ, અને મૂલ્યવાન તપનીય સુવર્ણ (રક્તસુવર્ણ) ના જેવાં ઉજ્જ્વલ હતા. : (પીત સુવર્ણને કનક કહે છે અને લાલ સુવર્ણને ‘ તપનીય ’ કહે છે) “ ચિલ્લિયાઓ, સંસ્કંકુદેંદુદગરય અમયમહિયકેણ પુંજ-સંનિગાસાઓ ધવલાઓ ચામરાઓ ગહાય સલીલ વીયમાણીઓ ૨ ચિટ્ઠંતિ ” તે બંને આમરો, શંખ, અંકરત્ન (સ્ફટિક રત્ન), કુન્દપુષ્પ, ચન્દ્રમા, દકરજ (જલબિન્દુઓ) અને મથિત અમૃતના શીથુપુંજ જેવાં સ્વચ્છ, શુભ્ર અને તેજસ્વી હતાં. એવાં બે સુંદર આમરો હાથમાં લઇને, તે આમરો વડે ક્ષત્રિય કુમાર જમાલીને લાલિત્યપૂર્વક વાસુ ઢોરતી બે અતિ સુંદર તરુણીઓ તેને જમણે અને ડાબે પડબે આવીને બેસી રહી ગઈ. ” આ પ્રકારનો સંખંધ આબલા વાક્ય સાથે સમજી દેવો.

“ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ ઉત્તરપુરિત્થિમેણં ઇગા વરતરુણી સિંગારાગાર જાવ કલિયા સેયરયયામયં વિમલસલિલપુણ્ણં મત્તગયમહામુહાકિત્તિ-

મત્તગયમહામુહાકિત્તિસમાણં મિંગારં ગહાય ચિદ્વૃદ્ધ' તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ
ક્ષત્રિયકુમારસ્ય ઉત્તરપૌરસ્ત્યે ઉત્તરપૂર્વદિગન્તરાલે ईशानकोणे एका वरतरुणी
शृङ्गारागार यावत् चारुवेशा संगतगतादिषु कुशला रूपयौवनविलासकलिता
श्वેतरજતમયં વિમલસલિલપૂર્ણ મત્તગયમહામુહાકિત્તિસમાણં, મત્તગયસ્ય
યન્મહામુખં તસ્ય યાઽઽકૃતિઃ આકારઃ તયા સમાનં સદૃશં મૃદ્ધારં જલપાત્રવિશેષમ્
'ક્ષારી' ઇતિ ભાષા પ્રસિદ્ધમ્ ગૃહીત્વા આદાય તિષ્ઠતિ । 'તદ્દર્શનં તસ્મૈ જમા-
લિસ્ત્વ સ્વત્તિયકુમારસ્ત્વ દાહિણપુરત્થિમેણ ઇમા વરતરુણી સિંગારાગાર જાવ
કલિયા ચિત્તકળગદંડં તાલવેદં ગહાય ચિદ્વૃદ્ધ' તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિય
કુમારસ્ય દક્ષિણપૌરસ્ત્યે દક્ષિણપૂર્વભાગે અગ્નિકોણે એકા વરતરુણી શૃંગારાગાર
યાવત્ ચારુવેશા સંગતાદિષુ કુશલા રૂપયૌવનવિલાસકલિતા ચિત્રકનકદંડં

પુણં મત્તગયમહામુહાકિત્તિસમાણં મિંગારં ગહાય ચિદ્વૃદ્ધ' ઉત્ત ક્ષત્રિ-
યકુમાર જમાલિકે પાસે ईशान दिशाकी ओर एक सुन्दर तरुणी खड़ी
हुई थी । जिसका सुन्दर वेष शृङ्गारके आगार (घर) जैसा था और जो
यावत् संगत गति आदिकोंमें निपुण थी, रूप, यौवन एवं विलाससे युक्त
थी—एव श्वेत, रजतमय (चांदीकी) एवं विमल सलिल (निर्मल जल)से पूर्ण
एव मत्तगजके महामुखकी आकृति जैसी एक क्षारीको लिए हुई थी ।
'तददर्शनं तस्मै जमालिस्त्वं स्वत्तियकुमारस्त्वं दाहिणपुरतथिमेण इमा वर-
तरुणी सिंगारा जाव कलिया चित्त कणगदंडं तालवेदं गहाय चिद्वृद्ध'
एक और तरुणी क्षत्रियकुमार जमालिके पास आग्नेय दिगामें खड़ी
हुई थी, इसका भी सुन्दर वेष शृंगारके आगार जैसा था—यहां “यावत्”
पदसे पूर्वोक्त संगतगत आदि पदोंका ग्रहण हुआ है, तथा यह संगत

समाणं मिंगारं गहाय चिद्वृद्ध” तयार બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની ઇશાન
દિશામાં એક સુંદર યુવતી આવીને બેસી રહી. તે સુંદર વેષભૂષા અને અલ-
કારોથી શૃંગારના ઘર જેવી લાગતી હતી તે સંગત, ગતિ, હાન્ય આદિકામાં
નિપુણ હતી, અને રૂપ, યૌવન અને લાલિત્યથી યુક્ત હતી તેના હાથમાં
એક શ્વેત, નિર્મળ જળથી ભરેલી ઝારી હતી તે ઝારી ચાંદીની બનાવેલી
હતી અને મત્ત હાથીના મહામુખના જેવા આકારની હતી 'તદ્દર્શનં તસ્મૈ
જમાલિસ્ત્વ સ્વત્તિયકુમારસ્ત્વ દાહિણપુરત્થિમેણ ઇમા વરતરુણી સિંગારા જાવ
કલિયા ચિત્તકળગદંડંતાલવેદં ગહાય ચિદ્વૃદ્ધ' ખીજી એક શ્રેષ્ઠ તરુણી
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની અગ્નિ દિશામાં આવીને બેસી રહી તેનો સુંદર વે
શૃંગારના ઘર જેવો લાગતો હતો તે પણ સંગત ગતિ, હાન્ય, આદ

વિચિત્રસુવર્ણમયદંડસહિતમ્ તાલવૃન્તં તાલવ્યજનમ્ ગૃહીત્વા તિષ્ઠતિ ।
 ‘તદ્દણં તસ્મૈ જમાલિસ્મૈ સ્વત્તિયકુમારસ્મૈ પિયા કોઢુંબિયપુરિસે સદાવેદ્,
 સદાવેત્તા એવં વયાસી-તતઃસ્થલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા કોઢુંબિક
 પુરુષાન્ શબ્દયતિ, શબ્દયિત્વા-આહુય એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્-’ સ્ત્રિપ્પા-
 મેવ મો દેવાણુપ્પિયા ! સરિસયં સરિત્તયં સરિસવ્વય સરિસલાવણ્ણરુષજોવ્વણ-
 ગુણોવવેયં એગામરણવસણગહિયનિજ્જોયં કોઢુંબિયવરતરુણસહસ્સં સદાવેદ્ ?
 મો દેવાનુપ્રિયાઃ ! ક્ષિપ્પમેવ શીઘ્રાતિશીઘ્રમેવ સદ્દશં સદ્દકૃત્ત્વચં સદ્દશવયઃ સદ્દશ-
 લાવણ્યરુપયોવનગુણોપેતમ્, એકામરણવસનગૃહીતનિર્યોગમ્ એકઃ સમાનઃ
 આમરણપતનલક્ષણો ગૃહીતો નિર્યોગઃ આમરણાદિરુપઃ સમૂહો યેન તત્ તથા-

ગતિ આદિકોઈં કુશલ થી, રૂપ યોવન એવં વિલાસસે યુક્ત થી यह
 વિચિત્ર સુવર્ણદણ્ડ સહિત તાલવૃન્ત (પંચે)કો લિયે હુઈ થી, ‘તદ્દણં
 તસ્મૈ જમાલિસ્મૈ સ્વત્તિયકુમારસ્મૈ પિયા કોઢુંબિયપુરિસે સદાવેદ્’
 જવ यह સવ પ્રકારકી સામગ્રી વ્યવસ્થિત ઢંગસે હો ચુકી, તવ ક્ષત્રિય-
 કુમાર જમાલિકે પિતાને અવને આજ્ઞાકારી સેવકોંકો બુલાયા ઓર
 ‘સદાવિત્તા એવં વયાસી’ બુલાકર ડનસે એસા કહા ‘સ્ત્રિપ્પામેવ મો
 દેવાણુપ્પિયા ! સરિસય સરિત્તયં સરિસવ્વયં સરિસલાવણ્ણ રુષ જોવ્વણ-
 ગુણોવવેયં એગામરણવસણગહિયનિજ્જોયં કોઢુંબિયવરતરુણ-
 સહસ્સં સદાવેદ્’ હે દેવાનુપ્રિયો ! તુમ લોગ શીઘ્રાતિશીઘ્રહી ૧૦૦૦
 એસે આજ્ઞાકારી શ્રેષ્ઠ યુવા પુરુષોંકો બુલાકર લાઓ જો દેખનેમેં સમાન
 પ્રતીત થોં, જિનકી ગારીરિક ત્વચા સમાન હો, વયમેં જિનકી કોઈં

વગેરેના નિપુણ હતી અને રૂપ, યોવન અને લાલિત્યથી યુક્ત હતી. તેના
 સાથમા વિચિત્ર સુવર્ણ દંડવાળો પંખો હતો.

‘તદ્દણં તસ્મૈ જમાલિસ્મૈ સ્વત્તિયકુમારસ્મૈ પિયા કોઢુંબિયપુરિસે સદાવેદ્’
 ત્યારે આ બધી સામગ્રી વ્યવસ્થિત રીતે ગોઠવાઈ ગઈ, ત્યારે ક્ષત્રિયકુમાર
 જમાલિકે પિતાએ પોતાના આજ્ઞાકારી સેવકોને બોલાવ્યા. “સદાવિત્તા એવં
 વયાસી” અને તેમને આ પ્રમાણે આજ્ઞા આપી. “સ્ત્રિપ્પામેવ મો દેવાણુપ્પિયા !
 સરિસયં સરિત્તયં સરિસવ્વય સરિસલાવણ્ણરુષજોવ્વણગુણોવવેયં એગામરણવસણ
 ગહિયનિજ્જોયં કોઢુંબિયવરતરુણસહસ્સં સદાવેદ્” હે દેવાનુપ્રિયો ! તમે બની
 રહે ૧૦૦૦ આજ્ઞાકારી સેવ ૧૦૦૦ શ્રેષ્ઠ, આજ્ઞાકારી યુવાનોને બોલાવી લાવો
 જે જેને દેવતા સમાન લાગતા હોય, જેમના શરીરની ત્વચા સમાન
 રંગની હોય, જેમની ઉંમર પાંચ મહત્તી ૫ હોય, જેમના રૂપ લાવણ્ય, યોવન

વિધમ્ કૌટુમ્બિકવરતરુણસહસ્રં કૌટુમ્બિકાશ્ચ તે વરતરુણાઃ શ્રેષ્ઠયુવાન-
સ્તેષાં સહસ્રં શબ્દયત આહ્વયત । ‘ તદ્દર્શનં તે કોટુમ્બિકપુરિમા જાવ પડિસુગેત્તા
લિપ્પામેવ સરિસયં સરિત્તયં જાવ સદાવેતિ ’ તતઃસ્ત્રલુ તે કૌટુમ્બિકપુરુષાઃ
યાવત્ વિનયેન જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતુરાદેશં પ્રતિશ્રુત્ય ક્ષિપ્રમેવ શીઘ્રાતિ-
શીઘ્રમેવ સદૃશં સદૃક્ત્વચ્ચં યાવત્ સદૃશલાવણ્યરૂપયૌવનગુણોપેતમ્ આમરણ-
વસનગૃહીતનિયોગં કૌટુમ્બિકવરતરુણસહસ્રં શબ્દયન્તિ । ‘ તદ્દર્શનં તે કોટુ-
મ્બિકપુરિમા જમાલિસ્સ લક્ષ્મિયકુમારસ્સ પિતુરગા કોટુમ્બિકપુરિસેહિં સદાવિયા
સમાણા હૃદ્વતુટ્ટા પહાયા કયવલિક્રમ્મા કયકોડયમંગલપાયચ્છિત્તા ’ તત્ સ્ત્રલુ
તે કૌટુમ્બિકપુરુષાઃ જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિત્રા કૌટુમ્બિકપુરુષૈઃ શબ્દયિતા

અન્તર ન હો, જિનકે લાવણ્ય, રૂપ, યૌવન એવં પાલખીકો વહન કરને
આદિરૂપ ગુણ એક જૈસે હોં ઓર એક જૈસે જિનકે આમરણ ઓર વચ્છાદિ
હોં । ‘ તદ્દર્શનં તે કોટુમ્બિકપુરિમા જાવ પડિસુગેત્તા લિપ્પામેવ સરિસયં
સરિત્તયં જાવ સદાવેતિ ’ હસ પ્રકારસે અપને સ્વામીકે કથનકો સુન-
કર ઓર ઉસે વહે વિનયકે સાથ સ્વીકાર કર ઉન આજ્ઞાકારી સેવકોંને
શીઘ્રાતિ શીઘ્રહી એક સમાન દિસાઈ દેનેવાલે સમાન ત્વચાવાલે યાવત્
સમાન ઉમરવાલે, સમાન લાવણ્ય, રૂપ, યૌવન એવં ગુણોંવાલે સમાન
આમરણવાલે ઓર સમાન વત્તોંવાલે ૧૦૦૦ શ્રેષ્ઠ યુવા પુરુષોંકો બુલાયા
‘ તદ્દર્શનં તે કોટુમ્બિકપુરિમા જમાલિસ્સ લક્ષ્મિયકુમારસ્સ પિતુરગા કોટુ-
મ્બિકપુરિસેહિં સદાવિયા સમાણા હૃદ્વતુટ્ટા પહાયા કયવલિક્રમ્મા, કયકો-
ડયમંગલપાયચ્છિત્તા ’ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે પિતા દ્વારા ઉન સેવ-

અને ગુણ (પાલખીને વહન કરવાના સામર્થ્ય ૩૫ ગુણ) એક સરખા હોય,
તથા જેમણે એક સરખાં વસ્ત્રો અને આભરણો ધારણ કર્યાં હોય. “ તદ્દર્શનં
તે કોટુમ્બિકપુરિમા જાવ પડિસુગેત્તા લિપ્પામેવ સરિસયં સરિત્તયં જાવ
સદાવેતિ ” પોતાના સ્વામીની આ પ્રકારની આજ્ઞા સાંભળીને તેમને ઘણો જ
હર્ષ અને સતોષ થયો. તેમણે વિનયપૂર્વક તેમની આજ્ઞા માથે ઘડાવી.
ઘણી જ ઝડપથી તેઓ સમાન દેખાવના, સમાન ત્વચાવાળા, સમાન ઉમરના,
સમાન લાવણ્ય, ૩૫, યૌવન અને ગુણસંપન્ન, સમાન વસ્ત્રો અને આભરણોથી
યુક્ત ૧૦૦૦ શ્રેષ્ઠ યુવાન આજ્ઞાકારી પુરુષોને બોલાવી લાવ્યા. જમાલીના
પિતા પાસે આવતા પહેલાં તે સહસ્ર યુવાનોએ શું કર્યું તે સૂચકાર પ્રકટ કરે છે-

“ તદ્દર્શનં તે કોટુમ્બિકપુરિમા જમાલિસ્સ લક્ષ્મિયકુમારસ્સ પિતુરગા કોટુમ્બિક-
પુરિસેહિં સદાવિયા સમાણા હૃદ્વતુટ્ટા પહાયા કયવલિક્રમ્મા, કયકોડયમંગલ-
પાયચ્છિત્તા ” ત્યારે જમાલીના પિતાએ પોતાના આજ્ઞાકારી સેવકોંને મોહકીને

આહૂતાઃ સન્તઃ દૃષ્ટુઘ્નાઃ હર્ષતોપસવન્નિલાઃ સ્નાતાઃ કૃતબલિકર્માણઃ કાકેભ્યો
 દત્તાન્નભાગાઃ કૃતકૌતુકમંગલપ્રાયશ્ચિત્તાઃ, 'એગાભરણવસનગહિયનિજ્જોયા-
 જેણેવ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તેણેવ ઉવાગચ્છતિ' એકાભરણવસન-
 ગૃહીતનિર્યોગાઃ એકઃ એકસદ્દશઃ આભરણવસનલક્ષણો ગૃહીતો નિર્યોગઃ આભર-
 ãાદિરૂપઃ સમૂહો યૈસ્તે તથા, યત્રૈવ જમાલેઃ ક્ષત્તિયકુમારસ્સ પિતા આસીત્ તત્રૈવ
 ઉવાગચ્છન્તિ, 'ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્ધાવેત્તા એવં વચાસી'—ઉપાગત્ય
 કરતલ યાવત્ શિરસાવર્ત મસ્તકે અઙ્ગલિં કુત્વા જયેન વિજયેન વર્દ્ધયિત્વા એવં
 વદ્ધ્યમાણપદારેણ અગાદિબુઃ કથિતવન્તઃ 'સંદિસંતુ ણં દેવાણુપ્પિયા ! જં અમ્હેહિં
 કરણિજ્જં' મો દેવાણુપિયા ! સંદિશન્તુ આજ્ઞાપયન્તુ સ્વલ્લ યત્ અસ્માભિઃ કર-
 કોંકો ભેજકર બુલાયે ગયે વે ૧૦૦૦ હજાર શ્રેષ્ઠ યુવા પુરુષ વડે સુશ
 હુએ એવં આનંદચિત્ત હુએ અન્હોને ડસી સમય સ્નાન કિયા, બલિકર્મ
 કિયા, કૌતુક એવં મંગલરૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત કિયા વાયસાદિ કો
 અન્નાદિ ભાગ દેને રૂપ વલિકર્મ કિયા 'એગાભરણગહિયનિજ્જોયા,
 જેણેવ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તેણેવ ઉવાગચ્છન્તિ' ઓર
 સમાન આભરણ એવં વસ્ત્રાદિ સમૂહસે સુસજ્જિત હોકર અપને ૨ સ્થાનસે
 ચલ દિયે ચલકર વે વહાં આયે કિ જહાં પર ક્ષત્તિયકુમાર જમાલિકા
 પિતા થા 'ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્ધાવેત્તા એવં વચાસી' વહાં
 આકરકે અન્હોને ડોનોં હાથ જોડકર નતમસ્તક હો ડસે વિનયકે સાથ
 નમસ્કાર કિયા ઓર જય વિજય શબ્દસે ડસે વધાયે વધાકર ફિર
 અન્હોને એસા પૂછા 'સંદિસંતુ ણં દેવાણુપ્પિયા ! જં અમ્હેહિં કરણિજ્જં'

તે શ્રેષ્ઠ, ૧૦૦૦ યુવાનોને જોલાવ્યા, ત્યારે તેમને (તે ૧૦૦૦ યુવાનોને)
 આનંદ થયો અને સતોષ થયો. તેમણે પુલકિત હૃદયે એ જ સમયે સ્નાન
 કર્યું, અંગિકર્મ પતાવ્યું અને કૌતુક મંગલ રૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત પણ કર્યું.
 “એગાભરણગહિયનિજ્જોયા, જેણેવ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તેણેવ
 ઉવાગચ્છન્તિ” અને એક સરખાં વસ્ત્રો અને એક સરખાં આભૂષણોથી વિભૂ
 પિત થઈને તેઓ ક્ષત્તિયકુમાર જમાલીના પિતા પાસે આવી પહોંચ્યા.
 “ઉવાગચ્છિત્તા કરયલ જાવ વદ્ધાવેત્તા એવં વચાસી” ત્યાં આવીને તેમણે ખંને
 હાથ ઝેડીને તથા મસ્તક નીચું નમાવીને તેમને નમસ્કાર કર્યા અને “જય
 હો, વિજય હો” એવા શબ્દોથી તેમને વધાવ્યા, અને વધાવીને આ પ્રમાણે
 પૂછ્યું—“સંદિસંતુ ણ દેવાણુપ્પિયા ! જં અમ્હેહિં કરણિજ્જં” હે દેવાણુપ્રિય !
 દુશ્માનો શી આજ્ઞા છે ?

નીય વર્તે ? ' ' તદ્દર્શં મે જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તં કોહુવિયવર-
તરુણસહસંપિ એવં વયાસી '—તતઃ સ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા
તં કૌટુમ્બિકવરતરુણસહસ્રમપિ એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—'તુવ્મેણં
દેવાણુપ્પિયા ! પ્હાયા કયવલિકમ્મા જાવ ગહિયનિજ્જોગા જમાલિસ્સ સ્વત્તિય-
કુમારસ્સ સીયં પરિવહ્હ ? ' ઓ દેવાનુપ્પિયાઃ ! યૂયં સ્વલુ સ્નાતાઃ સન્તઃ કૃત
વલિકર્મણો યાવત્ કૃતકૌતુકમઙ્ગલપ્રાયશ્ચિત્તાઃ એકાભરણવસનગૃહીત નિર્યેગાઃ
જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય શિવિકાં પરિવહ્હ ? ' ' તદ્દર્શં તે કોહુવિયપુરિસા
જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ જાવ પહિસુણેત્તા પ્હાયા જાવ ગહિયનિજ્જોગો
જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયં પરિવહંતિ ' તતઃસ્વલુ તે કૌટુમ્બિકપુરુવાઃ
જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્સ યાવત્ પિતુરુપર્યુક્તામાજ્ઞાપ્ત ' પ્રતિશ્રુત્ય સમ્યગાકર્ણ્ય
હે દેવાનુપ્પિય ! આપ હમે આજ્ઞાદે કિં હમ કયા કામ કરે ? ' તદ્દર્શં મે
જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તં કોહુવિયવરતરુણસહસં પિ
એવં વયાસી ' હસકે બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે પિતાને ડન શ્રેષ્ઠ
યુવા કૌટુમ્બિક પુરુષોસે જો કિં સંખ્યામેં ૧૦૦૦ એક હજાર થે એસા કહા—
'તુવ્મેણં દેવાણુપ્પિયા ! પ્હાયા કયવલિકમ્મા જાવ ગહિયનિજ્જોગા
જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયં પરિવહ્હ ' હે દેવાનુપ્પિયો ! સ્નાત
હુએ કૃત વલિકર્મવાલે હુએ એવં યાવત્—કૃત કૌતુક મંગલ પ્રાયશ્ચિત્ત-
વાલે હુએ, એકાભરણ વસનગૃહીત હુએ તુમ લોગ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકી
પાલ્લવીકો વહન કરો ' તદ્દર્શં તે કોહુવિયપુરિસા જમાલિસ્સ સ્વત્તિય-
કુમારસ્સ જાવ પહિસુણેત્તા પ્હાયા જાવ ગહિયનિજ્જોગો જમાલિસ્સ
સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયં પરિવહંતિ ' ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે યાવત્
પિતાકી હસ ઉપર્યુક્ત આજ્ઞાનો સ્વીકાર કરકે ડન શ્રેષ્ઠ ૧૦૦૦ સેવક

“ તદ્દર્શં મે જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પિયા તં કોહુવિયવરતરુણસહસં
પિ એવં વયાસી ” ત્યાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકાના પિતાએ તે સહસ્ર
આજ્ઞાકારી યુવાન સેવકોને આ પ્રમાણે કહ્યું—“ તુવ્મેણ દેવાણુપ્પિયા ! પ્હાયા
કયવલિકમ્મા જાવ ગહિયનિજ્જોગા જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયં પરિવહ્હ ”
હે દેવાનુપ્પિયો ! સ્નાન, બલિકર્મ, અને કૌતુક મંગલ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને તથા
એક સરખાં વસ્ત્રો અને આભૂષણો ધારણ કરીને આવેલા તમે લોકો ક્ષત્રિય
કુમાર જમાલિકાની પાલખીને વહન કરો. “ તદ્દર્શં તે કોહુવિયપુરિસા જમાલિસ્સ
જાવ પહિસુણેત્તા પ્હાયા જાવ ગહિયનિજ્જોગો જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સીયં
પરિવહંતિ ” સ્નાન, બલિકર્મ અને કૌતુક મંગલ રૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત પતાવીને

स्नाता. सन्तो यावत् कृतबलिकर्माणः कृतकौतुकमङ्गलपायश्चिताः एकाभरण-
वसनगृहीतनिर्योगाः जमालेः क्षत्रियकुमारस्य शिविकां परिवहन्ति । ' तएणं
तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणीं सीयं दुरूढस्स समा-
णस्स तप्पढमयाए इमे अट्ठमङ्गलगा पुरओ अहाणुपुञ्चीए संपट्टिया '—ततः खलु
तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य पुरुषसहस्रवाह्यां शिविकाम् आरूढस्य सतः पुरतः
तत्प्रथमतया तेषां विवक्षितानां मध्ये प्रथमतया सर्वं प्रथमम् इमानि वक्ष्यमाणानि
अष्टमङ्गलकानि अष्ट माङ्गल्यवरतूनि यथानुपूर्व्या यथाक्रम संप्रस्थितानि गन्तुं
प्रवृत्तानि ' तं जहा—सोत्थिय सिरिवच्छ जाव दप्पणा ' तद्यथा—स्वस्तिकम्, श्रीवत्सः
यावत् नन्द्यावर्तम्, वर्द्धमानकम् भद्रासनम् कलशो, सत्स्य चित्रम् दर्पणः । ' तयाणंतरं
च णं पुन्नकलसभिगारं जहा उववाइए जाव गगणतलमणुलिहंती पुरओ अहाणुपुञ्चीए

युवा पुरुषोने जो स्नात और कृतबलिकर्मा थे, एवं कृत, कौतुक मङ्गल-
वाले थे, तथा समान आभरण धारण करने वाले और
वस्त्रवाले थे, उन सहस्रजनोंने जमालि क्षत्रिय कुमारकी
पालखीको उठा लिया ' तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स
पुरिससहस्सवाहिणीं सीयं दुरूढस्स समाणस्स तप्पढमयाए इमे
अट्ठ मङ्गलगा पुरओ अहाणुपुञ्चीए संपट्टिया ' पुरुष सहस्रवाहिनी
पालखी पर आरूढ हुए उस क्षत्रियकुमार जमालिके पालखी आगे सबसे
पहिले ये आठ मङ्गल द्रव्य यथाक्रम संप्रस्थित हुए—' तं जहा ' जैसे—
सोत्थियसिरिवच्छ जाव दप्पणा ' स्वस्तिक, १ श्री वत्स २, नन्दिक्का-
वर्त ३, वर्द्धमानक ४, भद्रासन ५, कलश ६, चित्रकी सच्छलिपां ७, दर्पण
८, ' तयाणंतरं च णं पुन्नकलसभिगारं जहा उववाइए जाव गगण-

तथा जोड़ सरभां वस्त्राभूषणो धारणु करीने आवेदा समान देणाव, समान
उमर आदिथी युक्त ते श्रेष्ठ १००० युवानोअे विनयपूर्वक तेमनी आज्ञानो
स्वीकार करीने क्षत्रियकुमार जमालीनी पालखी उपाडी दीधी

“ तएणं तस्स जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणीं सीयं दुरूढस्स
समाणस्स तप्पढमयाए इमे अट्ठ मङ्गलगा पुरओ अहाणुपुञ्चीए संपट्टिया ”
सहस्र पुरुषो वडे वडन कराती क्षत्रियकुमार जमालीनी ते पालखीनी अ गण
भोगी पट्टेदां नीचे प्रमाणे आठ मङ्गल द्रव्यो अनुक्रमे आसवा लाग्या—अट्ठवे
के ते आठ द्रव्योने हाथमां लधने तेमने वडन करनारा भाणुसो आसवा
लाग्या. ' तं जहा ' ते आठ मङ्गल द्रव्योनां नाम—“ सोत्थिय सिरिवच्छ जाव
दप्पणा ' (१) स्वस्तिक, (स्वस्तिक विशेष) (२) श्री वत्स (३) नन्दिक्कावर्त
(जोड़ प्रधारनो स्वस्तिक) (४) वर्द्धमानक, (५) भद्रासन, (६) कलश (७)
चित्रनी मन्थी, (८) दर्पण, “ तयाणंतरं च णं पुन्नकलसभिगारं जहा उववाइए

संप्रद्विया 'तदनन्तरं च खलु पूर्णकलशमृद्धारजञ्चरिमुपा। कलशाः मृद्धारश्च संप्र-
स्थिता' इत्यग्रेणाऽवस्ययौपपातिके पापन् रगननञ्चमुच्छिन्नी पुनोऽप्याऽनुपूर्व्या
संप्रस्थिता 'तथा दिव्या च छत्रपताका मवानरा दर्शनचिता लोचदर्शनीया, वातो-
द्धूतविजयवैजयन्ती चोच्छिन्ना अन्युच्छन्त्या गगननञ्चमुच्छिन्नीव पुनोऽग्रे
यथानुपूर्व्या क्रमशः संप्रस्थिता एवमप्ये औपपातिके पञ्चोनपञ्चाक्षरमसूत्रे
मत्कृतपीपूषवर्षिणी टीकायावच्छेदनीय इति, एवं जहा उवाङ्म नहेव सावि-
यवं आलोयं वा करेमाजा जरजय महेव पठंजमना पुनो अद्यानुपूर्व्या संप्र-
द्विया 'एवं पूर्वोक्तरीत्या यथा औपपातिके सन्ति तथैव सन्तिव्यं वक्तव्यं

तलमणुलिहंती पुरओ अद्यानुपूर्व्या संप्रद्विया 'इत्यने वाद् जलसे पनि-
पूर्ण कलश, और आगी ये छत्रचन्दे जेमा 'संप्रस्थित' ये
सब आगे २ चन्दते थे, गगननचको महेव करेमाजी वजारां थीं
-औपपातिकसूत्र में यह वर्णन "गगननच
मणुलिहंती पुरओ अद्यानुपूर्व्या संप्रद्विया 'इत्ये सूत्र
पाठ तक किया गया है-इत्ये सूत्र पाठने पहिलेका पाठ इस प्रकारसे
है-"दिव्या च छत्रपताका मवानरा दर्शनचिता लोचदर्शनीया वातो-
द्धूतविजयवैजयन्तीचोच्छिन्ना अन्युच्छन्त्या" इत्ये पूर्वोक्त अर्थ-
औपपातिक सूत्रमें ४५ वे सूत्रकी गीदुवर्षिणी टीकामें किया गया
है, सो वहांसे देख लेना चाहिये। 'एवं जहा उवाङ्म नहेव सावि-
यवं जाव आलोयं वा करेमाजा जरजय महेव पठंजमना पुनो अद्या-
नुपूर्व्या संप्रद्विया' इत्ये तरह जेमा वर्णन इस विषयक औपपातिक

यावत् आलोकं च कुर्वाणा जयजयशब्दं च प्रयुज्जानाः पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थिताः।
तथाहि-तदनन्तरं च खलु वैदूर्यदीप्यमानविमलदण्डम् प्रलम्बकोरण्टमाल्य-
दामोपशोभितम् चन्द्रमण्डलनिभं समुच्छिन्नम् विमलमातपत्रम् प्रवरं सिंहासनम्-
वरमणिरत्नपादपीठम्, स्वपादुकायुगसमायुक्तं बहुकिंकरकर्मकरपुरुषपादात्
परिक्षिप्तम् पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थितम्, तदनन्तरं च खलु बहवो यष्टिग्राहिणः
कुन्तग्राहिणः, चामरग्राहिणः, पाराग्राहिणः, चापग्राहिणः पुस्तकग्राहिणः फलक-
ग्राहिणः पीठग्राहिणः, वीणाग्राहिणः, कुंतलग्राहिणः, हडप्पग्राहिणः, ताम्बूलादि-
भाजनग्राहिणः पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थिताः, तदनन्तरं च खलु बहवो दण्डिनो
मुण्डिनः, शिखण्डिनः, जटिनः, पिच्छिनः, हासकराः, डमरुककराः, डमरकरावा,

सूत्रमे 'आलोकं वा करेमाणा जयजयशब्दं च पञ्जमाणा अहाणुपुञ्जीए
संप्रस्थिता' इस सूत्र पाठ तक किया गया है, वैसाही वर्णन यहां पर
भी कर लेना चाहिये। इससे पहिलेका वर्णन इस प्रकारसे है—“तद-
नन्तरं च खलु वैदूर्यदीप्यमानविमलदण्डम्, प्रलम्बकोरण्टमाल्यदा-
मोपशोभितम्, चन्द्रमण्डलनिभं, समुच्छिन्नम्, विमलमातपत्रम्, प्रवर
सिंहासनम्, वररत्नपादपीठम्, स्वपादुकायुगसमायुक्तं, बहु किंकर-
कर्मकरपुरुषपादानपरिक्षिप्तम्, पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थितम्, तदन-
न्तरं च खलु बहवो यष्टिग्राहिणः, कुन्तग्राहिणः, चामरग्राहिणः, पाश-
ग्राहिणः, चापग्राहिणः, पुस्तकग्राहिणः, फलकग्राहिणः, पीठग्राहिणः,
वीणाग्राहिणः कुंतलग्राहिणः, हडप्पग्राहिणः, ताम्बूलादिभाजनग्राहिणः,
पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थिताः, तदनन्तरं च खलु बहवो दण्डिनो, मु-
ण्डिनः, शिखण्डिनः, जटिनः, पिच्छिनः, हासकराः, डमरुककराः, डमर-

तेषु वर्धुन अर्धी पथु “आलोकं वा करेमाणा जयजयशब्दं च पञ्जमाणा
पुरतो अहाणुपुञ्जीए संप्रस्थिता आ सूत्रपाठ पर्यन्त अडथु करवुं. ‘जाव’ पढ
द्वारा जे आगणनु वर्धुन अडथु करवासां आवेल छे ते नीचे प्रमाणे समजवुं
“तदनन्तरं च खलु वैदूर्यदीप्यमानविमलदण्डं प्रलम्बकोरण्टमाल्यदामोपशोभितम्
चन्द्रमण्डलनिभं, समुच्छिन्नम्, विमलमातपत्रम्, प्रवरसिंहासनम्, वररत्नपादपीठम्
स्वपादुकायुगसमायुक्तम्, बहु किंकरकर्मकरपुरुषपादात्परिक्षिप्तम्, पुरतो यथा
नुपूर्व्या संप्रस्थितम् तदनन्तरं च खलु बहवो यष्टिग्राहिणः, कुन्तग्राहिणः, चामर-
ग्राहिणः, पाशग्राहिणः, चापग्राहिणः, पुस्तकग्राहिणः, पीठग्राहिणः, वीणाग्राहिणः,
कुंतलग्राहिणः, हडप्पग्राहिणः, ताम्बूलादिभाजनग्राहिणः, पुरतो यथानुपूर्व्या संप्र-
स्थिताः, तदनन्तरं च खलु बहवो दण्डिनो, मुण्डिनः, शिखण्डिनः, जटिनः, पिच्छिनः
हासकराः, डमरुककराः, डमरकरा वा, द्रवकराः, चादुकराः, वादकराः, कन्दर्पकराः

द्रवकराः, चाटुकराः, वादकराः, कन्दर्पकराः, कौकुच्यिकाः, क्रीडाकराश्च वाद्य-
न्तश्च गायन्तश्च हसन्तश्च नृत्यन्तश्च भाषमाणाश्च श्रावयन्तश्च रक्षन्तश्च आलोकं वा
कुर्वन्तः, जयजयशब्दं प्रयुञ्जानाः समुच्चारयन्तः पुरतो यथानुपूर्व्यां संप्रस्थिताः,
एतेषां शब्दानामर्थं औपपातिके पूर्वार्द्धे एकोनपञ्चाशत्तमसूत्रे मत्कृतायां पीयूष-
वर्षिणी टीकायाम् अवलोकनीय इति, 'तयाणं तरंचणं अट्टसयं गयाणं, अट्टसयं
तुरयाणं, अट्टसयं रहाणं, तयाणंतरं च णं असिसत्तिकुंततोमरसूललउडभिडिपाल
धणुपाणिसज्जं पायत्ताणीयं पुरओ संपट्टियं' तदन्तरं च खलु अट्टशतं गजानाम्,
अट्टशतं तुरगाणाम्, अट्टशतं रथानाम्, तदन्तरं च खलु असिसत्तिकुन्ततोमर-
सूललकुटभिन्दिपालधनुपाणिसज्जं' पादात्यनीकं पुरतः संप्रस्थितम्, 'तया-
णंतरं च णं वहवे उग्गा भोगा जहा उववाइए जाव महापुरिसवग्गुरपरिक्खित्ता
करावा, द्रवकराः, चाटुकराः, वादकराः, कन्दर्पकराः, कौकुच्यिकाः,
क्रीडाकराश्च, वाद्यन्तश्च, गायन्तश्च हसन्तश्च, नृत्यन्तश्च, भाषमाणाश्च,
श्रावयन्तश्च, रक्षन्तश्च' यह पाठ 'आलोच्यं वा करेमाणा जय जय
सदंच पउजमाणा' इससे पहिलेका है। इस पाठका अर्थ भी औप-
पातिक सूत्रके पूर्वार्धमें ४९ वे सूत्रकी पीयूषवर्षिणी टीकामें किया गया
है—सो वहींसे देख लेना चाहिये। 'तयाणंतरं च णं अट्टसयं गयाणं,
अट्टसयं तुरयाणं, अट्टसयं रहाणं तयाणंतरं च णं असिसत्तिकुंततोमर-
सूललउडभिडिपालधणुपाणिसज्जं पायत्ताणीयं पुरओ संपट्टियं'
उसके पीछे एकसोआठ हाथी एकसोआठ घोड़े उनके
आगे आगे चलने लगे 'तयाणंतरं च णं वहवे उग्गा,
भोगा, जहा उववाइए जाव महापुरिसवग्गुरा परिक्खित्ता जमालिस्स

कौकुच्यिकाः, क्रीडाकराश्च वाद्यन्तश्च, गायन्तश्च, हसन्तश्च, नृत्यन्तश्च, भाषमाणाश्च
श्रावयन्तश्च, रक्षन्तश्च" आ सूत्रपाठने भावार्थ औपपातिक सूत्रना पूर्वार्धना
४८ भां सूत्रनी पीयूषवर्षिणी टीकाभां आपेत्ता छे, तो निज्जासु पाठकेछे ते
भावार्थ त्यागी वाची लेवे।

"तयाणंतरं च णं अट्टसयं गयाणं, अट्टसयं तुरयाणं, अट्टसयं रहाणं
तयाणंतरं च णं असिसत्ति ऊन, तोमर, सूल, लउडभिन्दिपालधणुपाणिसज्जं
पायत्ताणीयं पुरओ संपट्टियं" आ सूत्रपाठने अर्थ भूग सूत्रार्थमा अथा
प्रभात्ते न समये। "तयाणंतरं च णं वहवे उग्गा, भोगा, जहा उववाइए
जाव महापुरिसवग्गुरा परिक्खित्त जमालिस्स सत्तियइमारस्स पुरओय मग्गओय

જમાલિસ્સ સ્વત્તિયસ્સ પુરઓ ય યગ્ગઓ ય પાસઓ ય અહાણપુઠ્ઠીએ સંપટ્ઠિયા ' તદન્તરં ચ સ્વલુ વહવઃ ઉગ્રા ઉગ્રજાતીયાઃ ભોગાઃ તદ્વંશ્યાશ્ચ, આદિદેવેનારક્ષકત્વે નિયુક્તાઃ તેનૈવ ગુરુત્વેન વ્યવહતાસ્તદ્વંશ્યાશ્ચ ભોગજાતીયાઃ યથા-ઔપપાતિકે યાવત્ રાજન્યાઃ આદિદેવેન વયસ્યતયા વ્યવહતાઃ ઇક્ષ્વાકુવઃ નાભેયવંશજાઃ, ઇક્ષ્વાકુવંશવિશેષભૂતાઃ જ્ઞાતાઃ કૌરવાઃ કુરુવંશજાઃ, ક્ષત્રિયાઃ, બ્રાહ્મણાઃ મટા-યોધા પ્રશાસ્તારઃ=શાસનકર્તારઃ મલ્લકિન. લેઽલ્લકિનઃ લેઽલ્લકિપુત્રાઃ इत्यादि। एवामर्थं औपपातिके अष्टत्रिंशत्तमसूत्रे मत्कुतायां पीपूषवर्षिणी टीकायाम् अव-लोकनीयः । महापुरुषवागुरापरिक्षिप्ताः वागुरेव वागुरा सर्वतः परिवारण साधर्म्यात् पुरुषाश्च ते वागुरा च पुरुषवागुरा महती चासौ पुरुषवागुरा च महा-पुरुषवागुरा तथा महापुरुषसमूहेन परिक्षिप्ताः परिवेष्टिताः सन्तो जमाळेः क्षत्रियकुमारस्य पुरतश्च अग्रतः, मार्गतश्च पृष्ठतः, पार्श्वतश्च उभयभागतः संप-

સ્વત્તિયકુમરસ્સ પુરઓ ય યગ્ગઓ ય પાસઓ ય અહાણપુઠ્ઠીએ સંપટ્ઠિયા' હનકે બાદ અનેક ઉગ્રજાતીય અનેક ભોગજાતીય કિ જિન્હે આદિદેવને આરક્ષત્વકે કોટવાલ કાસમેં નિયુક્ત કિયા થા ઓર ઉન્હોને જિન્હે ગુરુત્વરૂપસે વ્યવહારમેં લિયા થા-એસે ઉગ્રજાતિકે વંશજ પુરુષ યાવત્-રાજન્ય-આદિદેવ દ્વારા મિત્રરૂપસે માને ગયે પુરુષ, ઇક્ષ્વાકુ-નાભિરાજા કે વંશજ પુરુષ, જ્ઞાત-ઇક્ષ્વાકુ વંશવિશેષમેં ઉત્પન્ન હુએ પુરુષ, કૌરવ-કુરુવંશમેં ઉત્પન્ન હુએ પુરુષ, ક્ષત્રિય, બ્રાહ્મણ, મટ યોધા એવં પ્રશાસ્તા-શાસન કરનેવાલે મત્લકી ઓર લેઽલ્લકી પુત્ર-इत्यादि वे અનેક પુરુ-ષોકે સમૂહસે ઘિરે હુએ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે આગેવીઠે એવં આજૂ-

પાસઓય અહાણપુઠ્ઠીએ સંપટ્ઠિયા ” ત્યાર બાદ અનેક ઉગ્રજાતીય અને અનેક ભોગજાતીય કે જેમને આદિ દેવે રક્ષણના કાર્યને માટે નિયુક્ત કર્યા હતા અને તેમણે જેમને ગુરુત્વ રૂપે વ્યવહારમાં લીધા હતા એવા ઉગ્રજાતિના પુરુષો ચાલતા હતા.

આ રીતે ઉગ્રજાતિના અને ભોગજાતિના પુરુષો, અને રાજાઓ આદિદેવ દ્વારા વયસ્કરૂપે સરખી ઉમરનાળા માનવામાં આવેલા પુરુષો, ઇક્ષ્વાકુ-નાભિ રાજાના વંશજ પુરુષો, જ્ઞાત-ઇક્ષ્વાકુ વંશ વિશેષનાં ઉત્પન્ન થયેલા પુરુષો, કૌરવ-કુરુ વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલા પુરુષો, ક્ષત્રિય, બ્રાહ્મણ, યોદ્ધાઓ અને પ્રશાસ્તા (શાસન ચલાવનારા મદલકી અને લેઽલ્લકીપુત્રો इत्यादिનો સમૂહથી જેની આગળ, પાછળ અને બાજુઓમાં વીંટળાયેલા છે એવા તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી આગળ વધ્યો (તેની પાલખી આ સમૂહથી ઘેરાઈને આગળ ચાલી) “ તયાનંતરં ”

સ્થિતાઃ પ્રસ્થાનં કૃતવન્તઃ ' તયાનંતરં ચ ણં વહવે રાઈસરતલવરજાવ સત્યવાહ-
પ્પમિહ્ઓ સંપટ્ટિયા ' તદનન્તરં ચ ચલુ વરવઃ રાજેશ્વર તલવરયાવત્-માડમ્બિક-
કૌટુમ્બિકેભ્ય શ્રેષ્ઠિ સેનાપતિ સાર્થવાહમ્મૃતયઃ પુરતઃ સંપ્રસ્થિતાઃ । ' તણં સે જમા-
લિસ્સ ચત્તિયકુમારસ્સ પિયા પ્હાણ કયવલિકમ્મે જાવ વિમ્મુસિણ હત્થિચંધવરણ'
તતઃ ચલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પિતા સ્નાતઃ કૃતવલિકર્મા યાવત્ કૃત કૌતુક-
વાજૂમેં ચલે । ' તયાનંતરં ચ ણ રાઈસર તલવર જાવ સત્યવાહપ્પમિ-
હ્ઓ પુરઓ સંપટ્ટિઓ ' इनके बाद अनेक राजा, ईश्वर, तलवर यावत्
सार्ववाह आदि आगे आगे चले यहां यावत् पदसे "माडम्बिक कौटुम्बिक,
इभ्य, श्रेष्ठी, सेनापति इन पदोंका ग्रहण हुआ है । " महापुरिस व-
गुरा " में जो वागुरा पद आया है, वह समूह अर्थमें आया है, वैसे
परन्तु यहां जो वागुरापद लिखा गया है, वह सब ओरसे परिवार
रूपसे ग्रहण किया है " महापुरिसवागुरा " महा समूह
में जो " महा " शब्द आया है, वह " वागुरा "
के विशेषण रूपमें आया है 'तणं से जमालिस्स चत्तियकुमारस्स
पिया प्हाण कयवलिकम્मे जाव विम्वसिए, हत्थि चंधवरण' इसके
बाद क्षत्रियकुमार जमालिका पिता अपने पुत्रके पीछे २ चला, चलनेके
पहिले इसने अच्छी तरहसे स्नान किया था, बलिकर्म-वापस आदि-

वहवे राईसर, तलवर जाव सत्यवाहप्पमिह्ओ पुरओ सपट्टिओ " तयार બાદ
અનેક રાજાઓ ઈશ્વર (યુવરાજ) તલવર (માંડલિક રાજાઓ) તથા સાર્થ-
વાહ પર્યન્તના લોકો પાંદખીની આગળ આલના હતા અહીં સાર્થવાહની
પહેલાં આવેલા " જાવ " પદથી " માંડલિક, કૌટુમ્બિક, ઈભ્ય, શ્રેષ્ઠી અને
સેનાપતિ " આ પાંચ પદો ગ્રહણ કરાયા છે. " મહાપુરિસવગુરા " આ સૂચનાની
સાથે જે " વાગુરા " પદનો પ્રયોગ થયો છે તે સમૂહના અર્થમાં થયેલ છે,
પરન્તુ આગળ પાછળના સંબંધનો વિચાર કરતા " મહાપુરિસવગુરા " એટલે
" પુરુષોનો મહા સમૂહ " અર્થ સમજવો, અને ' મહા ' પદ સમૂહના
વિશેષણ રૂપે વપરાયું છે એમ સમજવું

" તણં સે જમલિસ્સ ચત્તિયકુમારસ્સ પિયા પ્હાણ, કયવલિકમ્મે જાવ
વિમ્મુસિણ, હત્થિચંધવરણ " તયાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીના પિતા પુત્ર
શ્રેષ્ઠ ગજરાજની પીઠ પર સવાર થઈને તેની પાછળ પાછળ આલવા લાગ્યા.
હાથી પર સવાર થતાં પહેલા તેમણે સ્નાન, બલિકર્મ, કૌતુક મંગલ રૂપ

मङ्गलमायश्चित्तः सुवर्णमयीलङ्कारमाल्यदाम्ना विभूषितः सन् हस्तिस्कन्ध-
वरगनः मत्तमतङ्गजश्रेष्ठपृष्ठारूढः 'सकोरेटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं'
सकोरेण्टमाल्यदाम्ना कोरेण्टनामकपुष्पमाल्यदामसहितेन छत्रेण प्रियमाणेन
उपलक्षितः 'सेयवरचामराहिं उद्बुज्जमाणे उद्बुज्जमाणे' श्वेतवरचामराभ्याम् उद्बु-
जमान उदूषमानः पौन पुन्येन वीज्यमानः 'हयगयरहपरजोहकलियाए' हय-
गनरथप्रवारयोधरुलितया-अश्वरुहस्तिप्रमुवभट्ट संयुक्तया 'चाउरगिणीए सेणाए
सद्धिं संपरिवुडे ॥ चातुरंगिण्या सेनया सार्द्धम् संपरिवृतः
संवेष्टितः 'महया भडवडगर जाव परिकिखत्ते जमालिस्स खत्तियकुमारस्स पिट्ठो
पिट्ठो अणुगच्छइ' महता भट्टचट्टकरेण सैनिकसमूहेन यावत् परिक्षिप्तः परि-

कोंके लिये अन्नका विभाग किया था, और दुःस्वप्न आदिके विनाशके
लिये कौतुक एवं संगलरूप प्रायश्चित्त भी किया था, चलते समय
इसने अल्पभारवाले कीमती सुवर्णके अलंकारोंको पहिरा, माला-
ओंसे अपनेको विभूषित किया. यह श्रेष्ठ गजराज पर सवार था.
'सकोरेटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं' इसके ऊपर भी उस
समय कोरेण्टके पुष्पोंकी मालासे विराजित छत्र तना हुआ था 'सेयवर
चामराहिं उद्बुज्जमाणे' सुन्दर शुभ्र चामर इसके ऊपर ढोरे जा रहे
थे 'हयगयरहपरजोहकलियाए' घोड़ा, हाथी, रथ एवं बड़े २ सुभट्ट
योधाओंसे युक्त 'चाउरगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिवुडे' चतुरंगिणी
सेनासे यह घिरा हुआ था, 'महया भडवडगर जाव परिकिखत्ते'
स्वाधमें बड़े २ और भी वीर योधाओंका समूह चल रहा था 'जमा-
लिस्स खत्तियकुमारस्स पिट्ठो २ अणुगच्छइ" इस तरहके ठाठबाटसे

प्रायश्चित्त आदि पतावीने सुहर वओ अने वजनमां हुलाकां पशु अति भूत्य-
वान् आभूराद्योऽपि शरीरने विभूषित कर्तुं इतुं "सकोरेटमल्लदामेणं छत्तेणं
धरिज्जमाणेणं" उत्तम गजराजनी पीठ पर आरुढ थयेला जमादीना पिता
पर कोरेण्ट पुष्पोनी मालाओथी युक्त छत्र धारण करवामां आव्युं इतुं अने
सेयवरचामराहिं उद्बुज्जमाणे" श्रेष्ठ, सद्देव आभरे वडे तेभने वायु ढार-
वामां आवनेो हुने, "हयगयरहपरजोहकलियाए" घोड़ा, हाथी, रथ
अने श्रेष्ठ योद्धाओथी युक्त "चाउरगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिवुडे" चतुरंगी
सेनाओ तेओ वीरजयेला हुना "महया भडवडगर जाव परिकिखत्ते" वणी
तेभनी नथे नीतं वीर योद्धाओनेो समूह पशु आसतो हुने. "जमालिस्स
खत्तियकुमारस्स पिट्ठो २ अणुगच्छइ" आ प्रमाणे पुरती सन्तवट साथे क्षत्रिय-
कुमार जमादीना पिता तेनी पाछा पाछा आसवा लाग्या.

વૃતઃ સન્ જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પૃથ્ઠતઃ અનુગચ્છતિ, 'તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ
 સ્વત્તિયકુમારસ્સ પુરઓ મહં ઓમા, આસવરા, ઉમઓ પાસિ જાગા જાગવરા
 પિઢઓ રહા રહસંગેલી' તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય પુરતોઽગ્રતો
 મહાન્તઃ અન્વાઃ મહાન્વાઃ, તે ચ અન્વનરાઃ અન્વાનાં મન્વે વરાઃ શ્રેષ્ઠાઃ, અન્વવારા
 ઇતિવા અન્વાસ્થપુરુષા ઇતિ તદર્થઃ, ઉમમતઃ પાશ્વે ઉમઓઃ પાશ્વઓઃ નાગા
 હસ્તિનઃ, નાગરા હસ્તિનાં પ્રધાના પૃથ્ઠતો રથાઃ, રથસંગેલી રથસમુદાયઃ અનુ-
 ગચ્છતિ । 'તદ્દર્શનં સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે અન્ધુગમયભિંગારે પરિગહિયતાલિ-
 યંટે ઝસવિયસેયછત્તે' તતઃસ્વલુ સ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ અન્ધુદ્વતભૃદ્વારઃ
 અન્ધુદ્વતઃ અભિમુલ્કસ્થાપિતો ભૃદ્વારો જલપાત્રવિશેષો યસ્ય સ તથા, પરિગૃહીત-
 તાલવૃન્તઃ પરિગૃહીતં તાલવૃન્તં તાલવ્યજનં યં પ્રતિ સ તથા, ઉચ્છિતશ્વેતચ્છત્રઃ
 ઉચ્છિતમ્ ઉપરિ પ્રસારિતં શ્વેતચ્છત્રં યસ્ય સ તથા, 'પવીર્યસેયચામરવાલ-
 વીયાણિ સન્વિહીં જાવ જાદિતરવેણ' પ્રવીજિતા ઉહૂતા શ્વેતચામરવાલાનાં
 સજ્જિત હોકર ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકા પિતા અપને પુત્રકે પીછે ૨
 ચલા. 'તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પુરઓ મહં આસા,
 આસવરા, ઉમઓ પાસિ જાગા જાગવરા પિઢઓ રહારહ સંગેલી' ક્ષત્રિય-
 કુમાર જમાલિકે આગે વઢે ૨ શ્રેષ્ઠ ઘોડે ચલ રહે યે, દોનોં તરફ વઢે
 હાથી ચલ રહે યે. પીછે રથ એવં રથસમુદાય ચલ રહા થા 'તદ્દર્શનં સે
 જમાલી સ્વત્તિયકુમારે અન્ધુગમયભિંગારે પરિગહિયતાલિયંટે ઝસવિય-
 સેયછત્તે પવીર્ય સેય ચામરવાલવીયાણિ' જિસકે સમક્ષ ભૃદ્વાર-
 જલપાત્ર વિશેષ ઉપસ્થિત હૈ, તાલવૃન્ત જિસકે પ્રતિ લિયા હુઆ હૈ,
 શ્વેતચ્છત્ર જિસકે ઉપર તના હુઆ હૈ, શ્વેત ચામર જિસકે ઉપર હારે જા
 રહે હૈં એસા વહ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ 'સન્વિહીં જાવ જાદિતરવેણ'

“તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ પુરઓ મહં આસા, આસવરા, ઉમઓ
 પાસિ જાગા જાગવરા પિઢઓ રહા રહસંગેલી” ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીની આગળ શ્રેષ્ઠ ઘોડા-
 ઓના મોટા સમૂહ ચાલતો હતો, બન્ને પડખે મોટા મોટા ગજરાત્ને ચાલતા હતા
 અને તેની પાછળ રથ અને રથસમુદાય ચાલતો હતો. “તદ્દર્શનં સે જમાલી
 સ્વત્તિયકુમારે અન્ધુગમયભિંગારે પરિગહિયતાલિયંટે ઝસવિયસેયછત્તે પવીર્ય સેય
 ચામરવાલવીયાણિ” જેની પાને ભૃદ્વાર (જળપાત્ર વિશેષ) મોટું છે, જેની
 પાસે પંખાધારી તાલવૃન્ત (પખો, વીંછણ) લગ્નને ઊભા છે, જેના મસ્તક
 પર શ્વેત છત્ર ધાગ્યુ કરાયેલું છે અને શ્વેત ચામરો વઢે જેને વાયુ ટેરવામાં
 આવી રહ્યો છે, એવો તે ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી “સન્વિહીં જાવ જાદિતરવેણ”
 અર્થાત્ પોતાની સધળી રાત્રી સ્ફુલ્લી, “સન્વિહીં” સમસ્ત વસ્ત્ર

व्यजनिकायं प्रति स प्रीजितस्वेतचामराद्यव्यजनिक., अथवा प्रीजिते
 श्वेतचामरे बालव्यजनिके च यं प्रति स तथा. सर्वद्वयां सर्वा ऋद्धिः सर्वद्धिः, तथा
 यावत् नादितरवेण, तथाहि-सर्वद्युत्या सर्ववलेन सर्व समुदयेन सर्वादरेण सर्व
 विभूत्या सर्वविभूषया सर्वसंभ्रमेण सर्व पुण्यगन्धमालयालङ्कारेण सर्वत्रुटि-
 शब्दसंनिनादेन महत्या ऋद्ध्या महत्या द्युत्या महता वलेन महता समुदायेन
 महता वरत्रुटितयमकसमरूपशोदितेन गङ्गापगवपटहभेरीब्रह्मरीखरमुखी
 हुडुकपुरजमृदङ्ग दुन्दुभि निर्घोष-नादित-रवेण-वरत्रुटिनादीनां दुन्दुभिपर्य-
 न्तानां वादित्राणां निर्घोषः शब्दः तस्य नादितरवेण प्रतिध्वनिना सत्त्वां विस्त-
 रतोऽर्थ औपपातिके द्विधाशतम् (५२) त्रे मत्क्रापोयूपपरिणी टीकायाम्
 अवलोकनीयः, 'खत्तियकुण्डगामस्त नगरस्त मज्झं मज्झेणं, जेणेव माहणकुंड-

अर्थात् अपनी समस्त राजपृष्ठद्विसे, "सव्वज्जुईण" समस्त चन्द्र और
 आभरणोंकी प्रभासे "सव्वबलेण" अपनी समस्त सेनाओंसे "सव्व
 समुदएण" अपने समस्त परिजनोंसे "सव्वादरेण" आदरसत्कार रूप
 सभी प्रकारके वस्त्राभरण की शोभासे "सव्वतं नमेणं" भक्ति
 जनित अत्यधिक उत्सुकतासे "सव्व-पुष्प-गंध-मल्लालंकारेणं" सब
 तरहके पुष्पों से सभी प्रकारके गन्ध द्रव्यों से सभी प्रकारकी मालाओं
 से एवं सब तरहके अलंकारों से "सव्वतुडिय-सद्-सण्णिणाएणं"
 सभी प्रकार के वादियों की मधुर ध्वनि से युक्त हुवा
 'खत्तिय कुण्डगामनगरस्त मज्झं मज्झेणं-जेणेव माहणकुंड-
 गामे नगरे जेणेव बहुसालए चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे
 तेणेव पहारेत्थ गमणाए' क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरके बीचसे होकर

तथा आभूषणोंना प्रभाव वडे 'सव्वबलेण' पोतानी समस्त सेनाओं वडे,
 "सव्वसमुदएण" पोताना समस्त परिजनों वडे "सव्वादरेण" आदर
 सत्कार रूप सभी प्रयत्न वडे, "सव्वविभूईए" पोताना समस्त ऐश्वर्य
 वडे, "सव्वविभूसाए" तमाम प्रकारना वस्त्राभरणोंनी शोभा वडे, "सव्व-
 संभमेणं" भक्ति जनित अत्यंत उत्सुकता वडे, "सव्व-पुष्प-गंध-मल्लालं-
 कारेणं" सब प्रकारना पुष्पों वडे सब प्रकारना गंध द्रव्यों वडे सब
 प्रकारनी मालाओं वडे अने अधा प्रकारना अलंकारों वडे "सव्वतुडिय-
 सद्-सण्णिणाएणं" अधा प्रकारना वादियोंना मधुर ध्वनि वडे
 युक्त थधने "खत्तियकुण्डगामनगरस्त मज्झं मज्झेणं-जेणेव माहणकुंड-

ગામે નયરે, જેણેવ વહુસાઝણ ચેઈણ. જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ પહારેત્થ ગમણાણ' ક્ષત્રિયકુણ્ડગ્રામસ્ય નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગત્ય યત્રૈવ બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામં નગરં યત્રૈવ વહુશાલકં ચૈત્યં, યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરઃ આસીત્, તત્રૈવ તસ્મિન્નેવ સ્થાને ગમનાય ગન્તુમ્ પ્રાધારયત્ પ્રસ્થિતવાન્ ગન્તું પ્રવૃત્ત ઇત્યર્થઃ ॥ સુ. ૧૦ ॥

મૂલમ્—“ તણ્ણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સ્વત્તિયકુંડગામસ્સ નયરસ્સ મઙ્ગં મઙ્ગણેણં નિગ્ગચ્છમાણસ્સ સિંઘાડગતિયચઠ્ઠજાવ પહેસુ વહવે અત્થત્થિયા જહા ઉવવાઈણ જાવ અભિનંદંતા ય અભિત્થુણંતા ય एवं વયાસી જય જય ણંદા ! ધમ્મેણં, જય જય ણંદા ! તવેણં, જય જય ણંદા ! મહંતે અભગ્ગેહિં ણાણદંસણચરિત્તમુત્તમેહિં અજિયાઈં જિણાહિ,

નિકલા ઓર નિકલ કર જહાં બ્રાહ્મણકુણ્ડગ્રામ નગર, જહાં વહુશાલક ઉદ્યાન ઓર ઉસમેં ભી જહાં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર વિરાજમાન થે ઉસ ઓર ચલા, સર્વ ઋદ્ધિસે લેકર દુન્દુભિ પર્યન્ત તકકે પાઠકા અર્થ વિસ્તારપૂર્વક ઔપપાતિક સૂત્રકે ૫૨ વેં સૂત્રકી ટીકામેં ક્રિયા ગયા હૈ, અતઃ વહાં દેશ લેના ચાહિયે ‘વરત્રુટિતયમકસમક પ્રચાદિતેન’ આદિ સૂત્ર પાઠકા અર્થ ઇત્તપ્રકારસે હૈ—શ્રેષ્ઠ ત્રુટિનોંકે (વાંજોંકે) સાથે એક સાથમેં શંખ, પણવ, (ઢોલ વિજેષ) પટહ, ખેરી, ઘાહ્લરી, જ્ઞાલર, સ્વરખુહી, વાદ્ય વિ. હુહુક મુરજ, મૃદંગ, ઓર દુન્દુભિ સય વાજે વજાવે જા રહે થે, સો ઇનકી નાદિત રવ—પ્રતિધ્વનિ હો રહી થી ॥ સુ. ૧૦ ॥

ગામે નયરે જેણેવ વહુસાઝણ ચેઈણ જેણેવ સમણે ભગવ મહાવીરે તેણેવ પહારેત્થ ગમણાણ” ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નગરની ખરાખર વચ્ચે થઈને, બ્રાહ્મણકુંડગ્રામ નગરના બહુશાલક ઉદ્યાન કે જ્યાં શ્રમણ લગવાન મહાવીર વિરાજતા હતા, ત્યાં જવા નીકળ્યો. સર્વ ઋદ્ધિથી લઈને દુન્દુભિ પર્યન્તના સૂત્રપાઠને અર્થ ઔપપાતિક સૂત્રના ૫૨ માં સૂત્રની ટીકામાં વિસ્તારથી આપેલો છે, તે ત્યાંથી વાંચી લેવો. “વરત્રુટિતયમકસમકપ્રચાદિતેન” આદિ સૂત્રપાઠને લાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—શ્રેષ્ઠ ત્રુટિનોની માથે સથે શંખ, પણવ, પટહ, ભેરી, ઘાહ્લર ખરખુખી, હુહુક, મુરજ, મૃદંગ, અને દુન્દુભિ વાગતા હતાં અને તે વાદ્યોનો પ્રતિધ્વનિ સંભળાતો હતો. ॥ સુ. ૧૦ ॥

इंदियाइं, जियं च पालेहि, ससणधम्मं जियविग्घोऽवि य वसाहि
तं देव ! सिद्धिमज्जे, णिहणाहिय रागदोसमहे, तवेण धित्ति-
धणियबद्धकच्छे महाहि अट्ठकम्मसत्तु ज्ञाणेणं उत्तमेणं सुक्केणं
अप्पसत्तो हराहि आराहणपडागंच धीर ! तलोक्करंगमज्जे
पावय वित्तिमिरसणुत्तरं केवलं च णाणं गच्छय मोक्खं परं पदं
जिणवरोवदिट्ठेणं सिद्धिमग्गेणं अकुडिलेणं हंता परोसहचमूं
अभिभवियगायकंठकोवसग्गाणं धम्मं ते अविग्घमत्थुत्तिकट्ठु
अभिनंदंतिय, अभियुजंतिय ! तएणं से जमाली खत्तियकुमारे
नयणमाला सहस्संहिं पिच्छिज्जमाणे पिच्छिज्जमाणे एवं जहा
उववाइए कूणिओ जाव णिग्गच्छइ, णिग्गच्छिता जेणेव माह-
णकुंडग्गामे नयरे जेणेव बहुसालए चेइए तेणेव उवागच्छइ,
उवागच्छिता छत्तादीए तित्थगरातिसए पासइ, पासित्ता पुरि-
ससहस्सवाहिणीं सीयं ठवेइ, ठवेत्ता पुरिससहस्सवाहिणीओ
सीयाओ पञ्चोरुहइ । तएणं तं जमालिं खत्तियकुमारं अम्मा-
पियरो पुरओ काउं जेणेव ससणे भगवं महावीरे तेणेव उवा-
गच्छंति, उवागच्छिता ससणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो जाव
नमंसित्ता एवं वयासी--एवं खलु भंते ! जमाली खत्तियकुमारे
अमहं एगे पुत्ते इट्ठे कंते जाव किमंगपुण पासणयाए । से जहा
नामए--उप्पलेइ वा, पउमेइ वा, जाव पउमसहस्सपत्तेइ वा,
पंके जाए जले संवुड्ढे, णोवलिप्पइ, पंकरएणं णोवलिप्पइ, जल-
रणं, एवामेव, जमालीवि खत्तियकुमारे कामेहिं जाए भोगेहिं

संबुद्धे, गोवलिप्पइ, कामरएणं गोवलिप्पइ, भोगरएणं गोव-
लिप्पइ, मित्तणाइनियगसणयसंवधिपरिजणेणं, एस्स णं देवा-
णुप्पिया ! संसारभउद्विग्गे भीए जस्सणसरणाणं देवाणुप्पि-
याणं अंतिए खुंडे भवित्ता अमाराओ अणगारियं पच्चयइ ! तं
एयन्नं देवाणुप्पियाणं अम्हे भिक्खं दल्लयामो, पडिच्छंतु णं
देवाणुप्पिया ! सीसभिक्खं ॥ सू० ११ ॥

छाया—ततःखलु तस्य जमालेः क्षत्रियकुमारस्य क्षत्रियकुण्डग्रामस्य नग-
रस्य मध्यमध्येन निर्गच्छतः शृङ्गाटकत्रिकचतुष्क यावत् पथेषु बहवः अर्थार्थिका-
यथा औपपातिके यावत् अभिनन्दन्तश्च अभ्युत्तिष्ठन्तश्च एवमवादिषुः—जय-
जयनन्द ! धर्मेण, जय जयनन्द ! तस्मात्, जय जयनन्द ! भद्रं तव, अभग्नैः ज्ञान-
दर्शनचारित्र्यैः उत्तमैः, अजितानि जय इन्द्रियाणि, जित्वाच पालय श्रमणधर्मम्,
जितविघ्नोऽपि च वल्ल तत् दे ! सिद्धिमध्ये, निजहि च रागद्वेषमल्लं तपसा,
धैर्यधनिकबद्धकक्षं सर्वं अष्ट मैश्वर्यं ध्यानेन उत्तमेन शुक्लेन अप्रपत्तः,
हर आराधनपताकां च धीर ! लोचयस्ममध्ये, प्राप्नुहि वित्तिमिस्म अनुत्तरं
केवलं च ज्ञानं, गच्छ मोक्षं परंपदं जिनवरोपदिष्टेन सिद्धिमार्गेण अकुटिलेन
हत्वा परीपहचमूम्, अभिभूय ग्रामकुण्डोपसर्गान्, धर्मे तत्र अविवर्द्धयस्व, इति
कृत्वा अभिनन्दन्ति च अभ्युत्तिष्ठन्ति च ! ततःखलु जमालिः क्षत्रियकुमारो नयन-
मालासहस्रैः प्रेक्ष्यमाणः, प्रेक्ष्यमाणः, एवं यथा औत्सर्जिके कृणिको यावत्
निर्गच्छति, निर्गत्य यत्रैव ब्राह्मणकुण्डग्रामं नगरं, यत्रैव बहुशालकं चैत्यं तत्रैव
उपागच्छति, उपागम्य छात्रादिकं तीर्थकरातिजय पश्यति, दृष्ट्वा पुरुषसहस्रोद्यमानां
शिविकां स्थापयति, स्थापयित्वा पुरुषसहस्रोद्यमानायाः निविकायाः प्रत्यवरो-
हति । ततःखलु तं जमालि क्षत्रियकुमारम् अम्वापितरो पुरतः कृत्वा यत्रैव
श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैवोपागच्छतः, उपागत्य श्रमणं भवन्तं महावीरं त्रिः-
कृत्यो यावत् नमस्यन्ता एवम् अवादिष्टान्—एवं खलु भवन्त ! जमालि. क्षत्रिय
कुमारः अस्माकम् एकः पुत्रः इष्टः वान्तः, यावत् जिमद्ग पुनः दर्शनदया, तन्
यथानाम एकम् उत्पलम् वा, पद्मम् वा यावत् पद्मसहस्रत्रयं वा, पद्मे जान जले
संवर्द्धितं नोपलिप्यते पङ्कजजला नोपलिप्यते जलरजसा एवमेव जमालिरपि क्षत्रिय-
कुमारः कामैः जातो भोगैः संवर्द्धितो नोपलिप्यते कामरजसा, नोपलिप्यते भोगर-
जसा, नोपलिप्यते भिन्नजातिनिजकामजनसम्बन्धिपरिजनेन, एव खलु देवानुमियाः ।

સંસારમયોદ્વિગ્નો સ્ત્રીતો જન્મમરણાનામ્, દેવાનુપ્રિયાણામન્તિકે મુણ્ડો મૂત્ર્યા
અગારાત્ અનગારિતાં મત્રજતિ, તમ્ એવં સ્વલુ દેવાનુપ્રિયેભ્યો વયં મિક્ષાં દદ્મઃ,
પ્રતીચ્છન્તુ સ્વલુ દેવાનુપ્રિયા. । ગિણ્યમિક્ષામ્ ॥ ૧૦ ૧૧ ॥

ટીકા—‘ તણ ણં તસ્સ જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ સ્વત્તિયકુંડગામસ્સ
નયરસ્સ મજ્ઞં મજ્ઞેણં નિગગ્ગમાણસ્સ સિંધાડગતિયવત્તક જાવ પહેસુ વહવે
અત્થત્થિયા જહા ઉવવાઇપ્પ જાવ અમિત્તંદનાય અમિત્તયુગંતાય એવં વયાસી ’—
તતઃ સ્વલુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય ક્ષત્રિયકુંડગ્રામસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગ-
ચ્છતઃ શઙ્ગાટકત્રિકચતુષ્ક-યાવત્ ચત્વરમહાપથપથેષુ વહ્નોઽર્થાથિકાઃ ધનાર્થિનો
જનાઃ યથા ઔપપાતિકે ત્રિપશ્ચાશત્તમ્ મુજે યાવત્ અમિત્તન્દન્તશ્ચ અમિત્તુવન્તશ્ચ
એવમત્રાદિપુઃ, તથાહિ—કામાર્થિકા શુભગ્વદસ્વરૂપકામાર્થિન, ભોગાર્થિકાઃ શુભ
ગન્ધાદિ ભોગાર્થિનઃ, લાભાર્થિકા ધનાદિલાભાર્થિનઃ કિલ્વિષિકાઃ માળ્ડાદયઃ,
કરોટિકાઃ કાપાલિકાઃ, કારવાહિકાઃ, કરણ કરારઃ રાજદેયં દ્રવ્યમ્, તદ્વહન્તી-
ત્યેવં શીલા રાજકરધારકા इत्यर्थः । ગદ્દિન, ચક્રિકાઃ ચક્રમહરણાઃ કુમ્ભ

‘ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—‘ તણ ણં તસ્સ જમાલિસ્સ ० એવં વયાસી ’ જવ ક્ષત્રિય-
કુમાર જમાલિ ક્ષત્રિય કુંડગ્રામ નગરકે વીચોંવીચસે હોકર અપની
પૂરી વિભૂતિ આદિકે સાથ નિકલા, તવ શૃંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક યાવત્—
ચત્વર, મહાપથ એવં પથ હન સવ માર્ગોંકે ઉપર અનેક ધનાર્થિજન જૈસા
કે ઔપપાતિક સૂત્રમેં ૫૨ વે સૂત્રમેં કહા ગયા હૈ યાવત્—કામાર્થિજન,
ભોગાર્થિજન, લાભાર્થિજન, કિલ્વિષિકજન, કાપાલિકજન, કારવાહિક-
જન, શંખીજન, ચાક્રિકજન, લાઙ્ગલિકજન, મુખમાંગલિક જન, વર્દ્ધમાન-
જન, પુષ્પમાનવ ઓર મુણ્ડિકગણ એ સવ જાકર ફકદે હો ગયે હનમેં
જો ધનકી અભિલાષા કરનેવાલે એ વે ધનાર્થી એ, શુભ શબ્દરૂપ કામકી
અભિલાષાવાલે જો એ વે કામાર્થી એ, શુભ ગન્ધાદિકકે જો અભિલાષી એ

“ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—“ તણં તસ્સ જમાલિસ્સ એવં વયાસી ” જ્યારે ક્ષત્રિયકુમાર
જમાલી એ તાની પૂરેપૂરી વિભૂતિ અદિથી સજ્જ થઇને ક્ષત્રિયકુંડ નગરની
વચ્ચોવચ્ચ થઇને નીકળ્યો, ત્યારે ક્ષત્રિયકુંડ નગરના શૃંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક, ચત્વર,
મહાપથ અને પથ, એ બધાં માર્ગોં પર અનેક ધનાર્થીજન, કામાર્થીજન ભોગાર્થી-
જન, લાભાર્થીજન, કિલ્વિષિકજન, કાપાલિકજન, કારવાહિકજન, શંખીજન,
ચક્રિકજન, લાંગલિકજન, મુખમાંગલિકજન, વર્દ્ધમાનજન, પુષ્પમાનવ અને
સૂડિકગણ, એ સૌ એકઠાં થઈ ગયાં (આ બધા લોકોનું વર્ણન ઔપપાતિક
સૂત્રના ૫૩ માં સૂત્ર પ્રમાણે અહીં આપવામાં આવ્યું છે) જે લોકો ધન પ્રાપ્ત
કરવાની અભિલાષાથી ત્યાં આવ્યા હતાં તેમને ધનાર્થી કહ્યાં છે. જે લોકો
શુભ શબ્દરૂપ કામની અભિલાષાવાળાં હતાં, તેમને કામાર્થી કહ્યાં છે, શુભ

ત્રિપશ્ચાશ્તમસૂત્રે મત્કૃતપીયૂષપર્ણિ ટીકાયામવલોકનીયા । ‘જય જય
 ણંદા ધમ્મેણં ! જય જય ણંદા તવેણં ! જય જય ણંદા ! ભદંતે’ જય જય इत्या
 શીર્વાદઃ ભક્તિસંભ્રમે દિર્વચનં ચ હે નન્દ ! જગન્નન્દિકર ! જય જય વિજયસ્વ
 વિજયસ્વ કષાયાદિશત્રૂન્ કેન ધર્મેણ, જય જય કર્મશત્રૂન્
 તપસા, જયજય, હે નન્દ ! જગન્નન્દિન્ ! ત્વં જયજય,
 ભદ્રં તે ભવતાત્ કૈઃ ? इत्याહ—‘અમગ્ગેહિં ણાગદંસણચરિત્તમુત્તમેહિં’ અમગ્ગેઃ
 અલ્પિન્દિતૈશ્ચ જ્ઞાનદર્શનચારિત્રૈઃ ‘અજિગાહં જિગાહિં હંદિયાહં, જિયં ચ પાલેહિ
 સમણધર્મં’ અજિતાનિ ઇન્દ્રિયાણિ જય, જિતં લઘ્વંચ શ્રમણધર્મં પાલય,
 તક જિઓ, इत्याદિ રૂપસે કહકર ડસકી અભિવૃદ્ધિ ચાહને લગે, અર્થાત્
 વધાને લગે તથા હસ પ્રકારસે ડસકી રતુનિ કરને લગે, ‘જયજય ણંદા !
 ધમ્મેણં, જય જય ણંદા તવેણં, જય જય ણંદા ભદં તે’ હે જગત્કો
 આનન્દ દેનેવાલે ક્ષત્રિયકુમાર ! તુમ્હારા જય હો, જય હો—અર્થાત્ તુમ
 કષાયાદિ શત્રુઓં પર વિજય પ્રાપ્ત કરો, કિસસે ? ધર્મસે ધર્મની શીતલ
 છત્રચ્છાયામેં બેઠકર તુમ કષાયાદિ વૈરિયોંકો હસ તરહસે પરાસ્ત કરો
 કિ જિસસે વે પુનઃ અપના શિર ઓપકી ઓર ન ડઠા સકે । હે નન્દ—
 જગદાનન્દદાયક ! તુમ તપકે પ્રભાવસે સદા વિજયશીલ બને રહો, હે
 નન્દ—અપને બ્રાતાપિતાકે એકહી પુત્ર હો, તુમ્હારા સદા કલ્યાણ હો,
 કિસસે ? ‘અમગ્ગેહિં ણાગદંસણચરિત્તમુત્તમેહિં’ અલ્પિન્દિત જ્ઞાન,
 દર્શન એવં ચારિત્રસે ‘અજિગાહં જિગાહિં હંદિયાહં, જિયં ચ પાલેહિ
 સમણધર્મં’ તુમ અજિત ઇન્દ્રિયોંકો જીતો એવં પ્રાપ્ત હુણ હસ અનગ

“હે ક્ષત્રિયકુમાર ! તમારો જય થાઓ, તમે દીર્ઘાયુ થાઓ” ઇત્યાદિ
 વચનો દ્વારા તેની અભિવૃદ્ધિ ચાહવા લાગ્યા અને આ પ્રમાણે તેની સ્તુતિ
 કરવા લાગ્યા. “જય જય ણંદા ! ધમ્મેણં, જય જય ણંદા તવેણં, જય જય ણંદા
 તે” “જગતને આનંદ દેનાર હે ક્ષત્રિયકુમાર ! તમારો જય થાઓ.
 વચ્ચેતમે શત્રુઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરો. તમે ધર્મની શીતળ છત્ર
 મહાપથ ૨. અંતરંગના કષાયાદિ દુશ્મનોને એવાં તો પરાસ્ત કરો કે
 જન, લાભાર્થીજ આમે માથું જ ડઠાવી ન શકે. હે નન્દ—જગતને આનંદ
 ચક્રિયજન, લાંગલિકજનના પ્રભાવથી સદા વિજયી બનો, હે નન્દ ! તમે
 સૂડિકગણ, એ સૌ એકઠા પુત્ર છો, તમાર સદા કલ્યાણ થાઓ.
 સૂત્રના પડ માં સૂત્ર પ્રમાણે અલ્પિન્દિત જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રથી
 કરવાની અભિલાષાથી ત્યાં આગ્યા અલ્પિન્દિત જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રથી
 શુભ શબ્દરૂપ કામની અભિલાષાવાળાં હેતુ સમણધર્મ” તમે અજિત

‘जिय विग्योऽनियसहि तं देव ! सिद्धि मज्जे, णिहणादिय रागदोसमल्ले तवेणं’
हे देव ! हे क्षत्रियकुमार ! जित विघ्नोऽपि च त्वं सिद्धि मध्ये वम, निर्वीतय च
निरारय तावन् तपसा तपोवळेव तरः प्रभावेणेत्यर्थः रागद्वेषमहो, ‘वितिधणिय
वद्धरुच्छे’ धृतिरेव धैर्यमेव धनिकम् अन्यर्थं वद्धा कृता येन स तथा, गाढवद्ध-
कक्षःसन् मल्लो मल्लान्तरजयसमर्थो भवति इत्याशयेनोक्तम् ‘विति वणिय’
इत्यादि, ‘मदाहि अट्ट कम्मसत्तू’ मर्दय चूरय अष्टौ कर्मगवून्, ‘ज्ञाणेणं उत्तमेण
सुद्धेणं अप्पमत्तो’ ध्यानेन उत्तमेन शुक्लेन अपमत्तः प्रमादरहितः सन् त्व सर्वो-
त्तमेन शुक्लेन ध्यानेन ‘हराहि आराहणपडागं व धीर ! तेलोकरंगमज्जे’ ह
धीर ! गम्भीर ! त्रैलोक्यगङ्गामध्ये त्रिभुवनरूपन्दभूमिमञ्चमध्ये आराधना
पताकां हर, तथा च आराधना ज्ञानादिमन्यक पालना सैव पताका आराधना
पताका, तां त्रैलोक्यरूपरक्ष्यल मन्त्रे प्रसारय इति भावः. ‘पावय वितिमिर-
धर्मको पालो’ जियविग्यो वि वभाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे णिय
णादिय रागदोसमल्ले तवेणं’ हे देव ! हे क्षत्रियकुमार ! विघ्नो पर
विजय पाकर के भी तुम सिद्धिके मध्यमें बनो और अपनी तपस्याके
बलसे रागद्वेषरूप मल्लोंको पन्नाड़ो ‘वितिधणिय वद्धरुच्छे’ धैर्यरूपी
कमरको मजबूतीसे बांधकर ‘मदाहि अट्टकम्मसत्तू’ आठ कर्मरूपी
शत्रुओंको चूरो ज्ञाणेणं उत्तमेणं सुद्धेणं अप्पमत्तो’ सर्वोत्तम शुक्ल
ध्यानसे तुम प्रमादरहित होकर ‘तेल्लोकरंगमज्जे’ त्रिभुवनरूप रंग
भूमिके मंच पर ‘धीर’ धीर ! ‘हराहि आराहणा पडागं च’ आरा-
धनारूपी विजयपताको फहराओ ज्ञानादिहोती अच्छी तरहसे पालना
करना इसका नाम आराधना है, ‘पावय वितिमिरनणुत्तर केवलं च

मणुत्तरं केवलं च णाणं ' प्राप्नुहि वित्तिमिरम् अज्ञानान्धकाररहितम्, अनुत्तरं सर्वोत्कृष्टम्, केवलं च ज्ञानम्, 'गच्छय मोक्षं परंपदं जिणवरोवदिट्ठेणं सिद्धिमग्गेणं अकुडिलेणं हंता परीसहचमू' गच्छ तावत् मोक्षं परंपदं जिनवरोपदिष्टेन सिद्धिमार्गेण अकुटिलेन अवक्रेण सरलेन इत्यर्थः तीर्थकरोपदिष्टेन कष्टरहितेन सिद्धिः यथा मोक्षपदमनुसरेति भावः किंकृत्वा ? इत्यह- ' हता परीसहचमू ' परीपहचमू' हत्वा परिपहरूपोपसर्गसैन्यं समूलमुन्मीलय तथा अभिभविगाम कंटगोवसग्गाणं ' अभिभूय पराभूय ग्राम कण्टकोपसर्गान् इन्द्रिय ग्रामस्य प्रतिकूलतया कण्टकीभूतान् उपसर्गान् दूरीकृत्येत्यर्थः ' णं ' इति वाक्यालङ्कारे ' धम्मं ते अविग्घमत्थु ' तव धर्मे धर्मपथे अविघ्नमस्तु विघ्नबाधा माभूत् ' त्ति कटु अभिनन्दति य अभिथुणंति य ' इति कृत्वा अभिनन्दन्ति च ' जय जय नन्द ' इत्यादिना वर्द्धयन्ति, अभिस्तुवन्ति स्तुतिं कुर्वन्ति च, ' तएणं से जमाली खत्तियकुमारं नयणमालासहस्सेहिं पिच्छिज्जमाणे पिच्छिज्जमाणे एवं जहा उववाइए कूणीओ

णाणं ' अज्ञानान्धकारसे रहित, सर्वोत्कृष्ट ऐसे केवलज्ञानको तुम प्राप्त करो ' गच्छय मोक्षं परं पदं जिणवरोवादिट्ठेणं सिद्धिमग्गेणं अकुडिलेणं हंता परीसहचमू ' परीसह रूप सैन्यको हटाकरके तुम जिनवरोपदिष्ट सरल सिद्धिमार्गसे चल कर परंपद मोक्षको प्राप्त करो ' अभिभविगामकंटगोवसग्गाणं ' इन्द्रियोंके प्रतिकूल होनेसे कंटकीभूत उपसर्गोंको दूर करके ' धम्मं ते अविग्घमत्थु ' तुम्हारे धर्ममार्गमें विघ्नोंका अभाव रहे-विघ्नबाधा न हो, ऐसा कहकर उन लोगोंने क्षत्रियकुमार जमालिके ऊपर अपने हार्दिक भावोंको बरसाया और उसकी स्तुति की ' तएणंसे जमाली खत्तियकुमारं नयणमालासहस्सेहिं

“ पावय वित्तिमिरमणुत्तरं केवलं च णाणं ” हे नन्द ! अज्ञानान्धकारथी रहित, सर्वोत्कृष्ट ऐसा केवलज्ञानकी तमे प्राप्ति करो. “ गच्छय मोक्षं परं पदं जिण वरोवदिट्ठेणं सिद्धिमग्गेणं अकुडिलेणं हंता परीसहचमू ” परीपड ३५ सैन्यको संसार करीने जिनवरोपदिष्ट सरल सिद्धिमार्गसे आलीने तमे परंपद मोक्षने प्राप्त करो. “ अभिभविगामकंटगोवसग्गाणं ” इन्द्रियोंने प्रतिकूल ऐसा कंटक समान उपसर्गों दूर करने “ धम्मं ते अविग्घमत्थु ” तमारा धर्ममार्गमें विघ्नोना अभाव रहे-तमने कुछ पथ विघ्न न नडे ”

आ प्रभाणे उड्डीने ते लोकोअे क्षत्रियकुमार जमाली प्रत्येनी चोतानी शुभेच्छया व्यक्त करी अने तेनी स्तुति करी

‘ तएणं से जमाली खत्तियकुमारं नयणमालासहस्सेहिं पिच्छिज्जमाणे एवं जहा उववाइए कूणीओ जाव निगगछइ ’ आ प्रभाणे औपपाति

जाव निगच्छड् ' तनःखलु स जमालिः क्षत्रियकुमारो नयनमालासहस्रैः दर्शक-
जनलोचनपङ्क्तिसहस्रैः प्रेक्षमाण प्रेक्षमाणो दरीदृश्यमानः एवं यथा औप-
पातिके सूत्रे कृणिको राजा प्रतिपादितस्तथैवानापि प्रतिपत्तव्यो यान् वचन-
मालासहस्रैः अभिस्तूयमानः अभिस्तूयमानः, हृदयमालासहस्रैरभिनन्द्यमानोऽ-
भिनन्द्यमानः, जनमन समूहैः समृद्धिमुपनीयमानो ' जय जय ! नन्देत्यादि पर्या-
लोचनात्, मनोरथमालासहस्रैर्विस्पृश्यमानो कान्ति दिव्य नौभाग्य-
गुणैः प्रार्थ्यमानः प्रार्थ्यमानः, अङ्गुलिमालासहस्रैः दृश्यमानो दृश्यमानः, बहूनां
नरनारीसहस्राणाम् अञ्जलिमालासहस्राणि दक्षिणहस्तेन प्रतीप्यमाणः प्रतीप्यमाणः
स्वीकुर्वन् स्वीकुर्वन् मञ्जु मञ्जुना घोषेण प्रतिबुध्यमानः प्रतिबुध्यमानः वारंवारमनु-
मोद्यमानः, भवनपक्तिनदस्याणि समतिक्राम्यन् समतिक्राम्यन् क्षत्रियकुण्डग्रामस्य

पिच्छिञ्जमाणे २ एवं जहा उववाडण कूणीओ जाव निगच्छड् ' इत्त
तरह औपपातिक सूत्रमें वर्णित कृणिक राजा की तरह वह क्षत्रियकुमार
जमालि दर्शकजनों की पंक्तिके नयनमाला सहस्रोसे बारम्बार देखनेरूप
क्रियाका विषयभूत बनता हुआ क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरके बीचोंबीचसे
निकला यहाँ जो यावत्पद दिया गया है, उससे इस पाठका संग्रह हुआ
है—“ वचनमालासहस्रैः अभिस्तूयमानः, अभिस्तूयमानः हृदयमाला-
सहस्रैः अभिनन्द्यमानः अभिनन्द्यमानः जनमनः समूहैः समृद्धिमुप-
नीयमानः, जय जय नन्देत्यादि पर्यालोचनात्, मनोरथ-मालासहस्रैः
विस्पृश्यमानः विस्पृश्यमानः कान्तिदिव्यनौभाग्यगुणैः प्रार्थ्यमानः प्रार्थ्यमानः
अङ्गुलिमालासहस्रैः दृश्यमानः दृश्यमानः बहूनां नरनारी
सहस्राणां अञ्जलिमालासहस्राणि दक्षिणहस्तेन प्रतीप्यमाणः मञ्जुम-
ञ्जुना घोषेण प्रतिबुध्यमानः प्रतिबुध्यमानः वारंवार मनुमोद्यमानः

મણુત્તરં કેવલં ચ જ્ઞાણં ' પ્રાપ્નુહિ વિતિમિરમ્ પ્રજ્ઞાનાન્વહારરહિતપ્, અનુત્તરં સર્વોત્કૃષ્ટમ્, કેવલંચ જ્ઞાનમ્, 'ગચ્છય મોક્ષં પરંપદં જિજ્ઞવરોવદિદ્દેયં મિદ્ધિ-મગ્ગેણં અકુહિલેણં હંતા પરીસહચમ્' ગચ્છ તાદત્ મોક્ષં પરંપદં જિજ્ઞવરોવદિદ્દેયેન સિદ્ધિમાર્ગેણ અકુહિલેન અવક્રેણ સરલેન इत्यर्थः तीर्थકરોપदिष्टेन कपटरहि-तेन सिद्धिः यथा मोक्षपदमनुसरेति भावः किंकृत्ना ? इत्यह- ' हता परीसहचम્ ' परीषहचम્' हता परिषहरूणोपसर्गसैन्यं समूलपुन्मीलय तथा अभिभवियगाम कंटगोवसग्गाणं ' अभिभूय पराभूय ग्राम कण्टकोपसर्गान् इन्द्रिय ग्रामस्य प्रति-कूलतया कण्टकीभूतान् उपसर्गान् दूरीकृत्येत्यर्थः ' णं ' इति वाक्यालङ्कारे ' धम्मं ते अविग्घमत्थु ' तत्र धर्मे धर्मपथे अविघ्नमस्तु विघ्नबाधा माभूत् ' ति कट्टु अभिनंदंति य अभियुणंति य ' इति कृत्वा अभिनन्दन्ति च ' जय जय नन्द ' इत्यादिना वर्द्धयन्ति, अभिस्तुवन्ति स्तुतिं कुर्वन्ति च, ' तएणं से जमाली खत्तिय-कुमारે नयणमालासहस्सेहिं पिच्छिज्जमाणे पिच्छिज्जमाणे एवं जहा उववाइए कूणीओ

જાણં ' અજ્ઞાનાધન્કારસે રહિત, સર્વોત્કૃષ્ટ એસે કેવલજ્ઞાનકો તુમ પ્રાપ્ત કરો ' ગચ્છય મોક્ષં પરં પદં જિજ્ઞવરોવદિદ્દેયં સિદ્ધિમગ્ગેણં અકુહિલેણં હંતા પરીષહચમ્ ' પરીષહ રૂપ સૈન્યકો હટાકરકે તુમ જિજ્ઞવરોવદિષ્ટ સરલ સિદ્ધિમાર્ગસે ચલ કર પરંપદ મોક્ષકો પ્રાપ્ત કરો ' અભિભવિય ગામકંટગોવસગ્ગાણં ' ઇન્દ્રિયોંકે પ્રતિકૂલ હોનેસે કંટકી-ભૂત ઉપસર્ગોંકો દૂર કરકે ' ધમ્મં તે અવિગ્ગમત્થુ ' તુમ્હારે ધર્મમાર્ગમેં વિઘ્નોંકા અભાવ રહે-વિઘ્નબાધા ન હો, એસા કહકર ઉન લોગોંને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિકે ઉપર અપને હાર્દિક ભાવોંકો વરસાયા ઔર ઉસકી સ્તુતિ કી ' તએણંસે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે નયણમાલસહસ્સેહિં

“ પાવય વિતિમિરમણુત્તર કેવલં ચ જ્ઞાણં ” હે નન્દ ! અજ્ઞાનાન્વહારથી રહિત, સર્વોત્કૃષ્ટ એવા કેવળજ્ઞાનની તમે પ્રાપ્તિ કરો. “ ગચ્છય મોક્ષ પરં પદં જિજ્ઞવરોવદિદ્દેયં સિદ્ધિમગ્ગેણં અકુહિલેણં - હતા પરીસહચમ્ ” પરીષહ રૂપ સૈન્યનો સંકાર કરીને જિજ્ઞવરોવદિષ્ટ સરલ સિદ્ધિમાર્ગે ચાલીને તમે પરંપદ મોક્ષને પ્રાપ્ત કરો. “ અભિભવિય ગામકંટગોવસગ્ગાણં ” ઇન્દ્રિયોને પ્રતિકૂળ એવાં કંટક સમાન ઉપસર્ગો દૂર થઈને “ ધમ્મ તે અવિગ્ગમત્થુ ” તમારા ધર્મમાર્ગમાં વિઘ્નોનો અભાવ રહે-તમને કોઈ પણ વિઘ્ન ન નડે ”

આ પ્રમાણે કહીને તે લોકોએ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી પ્રત્યેની પોતાની શુભેચ્છાઓ વ્યક્ત કરી અને તેની સ્તુતિ કરી

“ તએણં સે જમાલી સ્વત્તિયકુમારે નયણમાલાસહસ્સેહિં પિચ્છિજ્જમાણે ૨ એવં જહા ઉવવાइए કૂणीओ જાવ નિગ્ગહइ ” આ પ્રમાણે ઔપપાતિક

जाव निगच्छइ ' ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारो नयनमालासहस्रैः दर्शक-
जनलोचनपङ्क्तिसहस्रैः प्रेक्ष्यमाणः प्रेक्ष्यमाणो दरीदृश्यमानः एवं यथा औप-
पातिके सूत्रे कूणिको राजा प्रतिपादितस्तथैवात्रापि प्रतिपत्तव्यो यावत् वचन-
मालासहस्रैः अभिस्तूयमानः अभिस्तूयमानः, हृदयमालासहस्रैरभिनन्द्यमानोऽ-
भिनन्द्यमानः, जनमन समूहैः समृद्धिमुपनीयमानो ' जय जय ! नन्देत्यादि पर्या-
लोचनात्, मनोरथमालासहस्रैर्विस्पृश्यमानो विस्पृश्यमानः कान्ति दिव्य सौभाग्य-
गुणैः प्रार्थ्यमानः प्रार्थ्यमानः, अङ्गुलिमालासहस्रैः दर्श्यमानो दर्श्यमानः, बहूनां
नरनारीसहस्राणाम् अञ्जलिमालासहस्राणि दक्षिणहस्तेन प्रतीष्यमाणः प्रतीष्यमाणः
स्वीकुर्वन् स्वीकुर्वन् मञ्जु मञ्जुना घोषेण प्रतिबुध्यमानः प्रतिबुध्यमानः वारंवारमनु-
मोद्यमानः, भवनपक्तिसहस्राणि समतिक्राम्यन् समतिक्राम्यन् क्षत्रियकुण्डग्रामस्य

पिच्छिञ्जमाणे २ एवं जहा उववाइए कूणीओ जाव निगच्छइ ' इस
तरह औपपातिक सूत्रमें वर्णित कूणिक राजाकी तरह वह क्षत्रियकुमार
जमालि दर्शकजनोंकी पंक्तिके नयनमाला सहस्रोंसे वारम्बार देखनेरूप
क्रियाका विषयभूत बनता हुआ क्षत्रिय कुण्डग्राम नगरके बीचोंबीचसे
निकला यहां जो यावत्पद दिया गया है, उससे इस पाठका संग्रह हुआ
है—“ वचनमालासहस्रैः अभिस्तूयमानः, अभिस्तूयमानः हृदयमाला-
सहस्रैः अभिनन्द्यमानः अभिनन्द्यमान जनमनः समूहैः समृद्धिमुप-
नीयमानः, जय जय नन्देत्यादि पर्यालोचनात्, मनोरथ-मालासहस्रैः
विस्पृश्यमानः विस्पृश्यमानः कान्तिदिव्यसौभाग्यगुणैः प्रार्थ्यमानः प्रा-
र्थ्यमानः अङ्गुलिमालासहस्रैः दर्श्यमानः दर्श्यमानः बहूनां नरनारी
सहस्राणां अञ्जलिमालासहस्राणि दक्षिणहस्तेन प्रतीष्यमाणः मञ्जुम-
ञ्जुना घोषेण प्रतिबुध्यमानः प्रतिबुध्यमानः वारंवार मनुमोद्यमानः

सूत्रमां वर्णित कूणिक राजानी जेम क्षत्रियकुमार जमादी पशु
पशु क्षत्रियकुण्डग्राम नगरने मध्यभागैथी नीकल्ये ते वण्णते दर्शक-
जनानी डल्लरे नयनपङ्क्तिओ तेनी तरइ वारंवार निरणी रही डली. अडि'
“ जाव ” पद द्वारा नीयेने सूत्रपाठ अङ्गु करायो छे—

“ वचनमालासहस्रैः अभिस्तूयमान २, हृदयमालासहस्रैः अभिनन्द्यमानः
२ जनमनःसमूहैः समृद्धिमुपनीयमानः, जय जय नन्देत्यादि पर्यालोचनात्,
मनोरथमालासहस्रैः विस्पृश्यमान २ कान्तिदिव्यसौभाग्यगुणैः प्रार्थ्यमानः २
अङ्गुलिमालासहस्रैः दर्श्यमानः २ बहूनां नरनारीसहस्राणां अञ्जलिमाला सह-
स्राणि दक्षिणहस्तेन प्रतीष्यमाणः २, मञ्जुमञ्जुना घोषेण प्रतिबुध्यमानः २ वारं-

નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છતિ, ' નિર્ગચ્છત્તા જેનેા માહ્ણકુંડગ્ગામે નયરે, જેનેવ બહુસાલણ્ ચેહ્ણ, તેનેવ ઉવાગચ્છહ્ ' નિર્ગત્ય યત્રેવ વ્રાહ્મણકુંડગ્રામં નગરમ્, યત્રવ બહુસાલકં ચૈત્યમ્ ઉવાનમાસીત્, તત્રવ ઉવાગચ્છતિ, ' ઉવાગચ્છત્તા છત્તાદીણ્ તિત્થગરાતિસણ્ પાસહ્, પાસિત્તા પુરિસસહસ્સવાહિણીં સિયં ઠવેહ્ ' ઉપાગત્ય છત્રાદિકં તીર્થકરાતિશયં તીર્થઢ્કારસ્ય જિનસ્ય ભગવતોઽતિશયં પશ્યતિ, દૃષ્ટ્વા પુરુષસહસ્સવાહ્યાં શિવિકાં સ્થાપયતિ, ' ઠવેત્તા પુરિસસહસ્સવાહિણીઓ સીયાઓ પચ્ચોરુહહ્ ' શિવિકાં સ્થાપયિત્વા પુરુષસહસ્સવાહ્યાયાઃ શિવિકાયાઃ પ્રત્યવરો-દ્ધતિ, -અવતરતિ । ' તણ્ણં તં જમાલિં સ્વત્તિવકુમારં અમ્માપિયરો પુરઓ કાઠં

ભવનપંક્તિસહસ્રાણિ સમતિક્રામ્યન્ સમતિક્રામ્યન્ ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન " હસ પાઠકા અર્થ સરલ હૈ, કઠિન નહીં ' નિર્ગ-ચ્છિત્તા જેનેવ માહ્ણકુંડગ્ગામે નયરે જેનેવ બહુસાલણ્ ચેહ્ણ તેનેવ ઉવાગચ્છહ્ ' નિકલ કર વહ વહાં પર આયા કિ જહો વ્રાહ્મણ કુંડ-ગ્રામ નગર ઓર ઉસમેં ઓ જહાં વહુસાલક ઉવાન થા ' ઉવાગચ્છિત્તા છત્તાદીણ્ તિત્થગરાતિસણ્ પાસહ્ ' વહાં આકર ઉસને તીર્થંકર જિન ભગવાનકી અતિશયરૂપ છત્રાદિ વિભૂતિકો દેલા ' પાસિત્તા પુરિસ સહસ્સવાહિણીં સિયં ઠવેહ્ ' દેલ્લકર ઉસને ઉસી સમય અપની પુરુષ-સહસ્સવાહિની-એક હજાર પુરુષ જિસકો ઉઠોયે હુણે હૈં એસી પાલખીકો લ્લહાકરવાયા ' ઠવેત્તા પુરિસસહસ્સવાહિણીઓ સીયાઓ પચ્ચોરુહહ્ ' લ્લહા કરવાકર ફિર વહ ઉસ પુરુષ સહસ્સવાહિની શિવિકાસે નીચે ઉતરા

વાર મનુમોદ્યમાનઃ, ભવનપંક્તિ સહસ્રાણિ સમતિક્રામ્યન્ ૨ ક્ષત્રિયકુંડગ્રામનગરસ્ય મધ્યમધ્યેન " આ સૂત્રપાઠનેા અર્થ સરળ છે. છતાં સમજણ ન પડે તો ઔપપાતિક સૂત્રમાંથી વાંચી લેવો.

‘ નિર્ગચ્છિત્તા જેનેવ માહ્ણકુંડગ્ગામે નયરે જેનેવ બહુસાલણ્ ચેહ્ણ તેનેવ ઉવાગચ્છહ્ " ત્યાંથી નીકળીને તે બ્રાહ્મણકુંડ નગરના બહુસાલક નામના ચૈત્ય (ઉદ્યાન) પાસે આવી પહોંચ્યો, “ ઉવાગચ્છિત્તા છત્તાદીણ્ તિત્થગરાતિસણ્ પાસહ્ " ત્યાં પહોંચતાં જ તેણે તીર્થંકર ભગવાનના અતિશય રૂપ છત્રાદિ વિભૂતિને દેખી. “ પાસિત્તા પુરિસસહસ્સવાહિણી સિયં ઠવેહ્ " છત્રાદિને દેખતાની સાથે જ તેણે હજાર પુરુષો વડે જેનું વહન થઈ રહ્યું હતું એવી પોતાની પાલખીને ઊભી રખાવી. “ ઠવેત્તા પુરિસસહસ્સવાહિણીઓ સીયાઓ પચ્ચોરુહહ્ " પોતાની સહસ્ત્ર પુરુષવાહિની શિબિકાને ઊભી રખાવીને તે તેમાંથી નીચે ઉતરી ગયો.

જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ ' તત્ત જ્વલુ તં જમાલિં ક્ષત્રિય-
કુમારમ્ અમ્માપિતરૌ પુરતઃ કૃત્વા અગ્રતો વિવાય યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીર
આસીત્, તત્રૈવ ઉવાગચ્છત્, ' ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં તિક્કલુત્તો
જાવ નમંસિત્તા એવં વયાસી '—ઉપાગત્ય શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં ત્રિ કૃત્વો યાવત્
આદક્ષિણપદક્ષિણં કુરુત, આદક્ષિણપદક્ષિણ કૃત્વા વન્દેતે નમસ્યતઃ, વન્દિત્વા
નમસ્યિત્વા એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અન્નાદિષ્ટામ્-કથિતવન્તૌ ' એવં જ્વલુ ભંતે !
જમાલી જ્વલિયકુમારે અમ્હં એગે પુત્તે ઇદ્દે કંતે જાવ કિમંગ પુણ પાસણયાએ ' હે
મદન્ત ! એવં જ્વલુ પૂર્વોક્તરીત્યા જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ અસ્માકમ્ એકઃ પુત્રઃ
અભિલપિતઃ, કાન્તઃ, કમનીયઃ, યાવત્ પ્રિયઃ, મનોજ્ઞઃ, મનોડમઃ, इत्यादि, શ્રવ-
ણતાયૈ ! શ્રોતુમપિ દુર્લભ, કિમિદ્ધ પુનઃ કિમુત વક્તવ્યમ્ દર્શનતાયૈ દ્રઘ્દુમ્ ' સે

' તણં તં જમાલિ જ્વલિયકુમાર અમ્માપિયરો પુરઓ કાઝ' જેણેવ
સમણં ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ ' હસકે વાદ ઉસ ક્ષત્રિય-
કુમાર જમાલિકો ઉસકે માતાપિતા આગે કરકે જહાં શ્રમણ ભગવાન્
મહાવીર વિરાજમાન થે વહાં પર આયે, ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવ
મહાવીર તિક્કલુત્તો એવં વયાસી ' વહાં આકરકે ડન્હોને શ્રમણ ભગ-
વાન્ મહાવીરકો તીનધાર આદક્ષિણપદક્ષિણપૂર્વક વન્દના કી નમસ્કાર
કિયા, વન્દના નમસ્કાર કર ફિર ડન્હોને ડનસે એસા કહા—' એવં
જ્વલુ ભંતે ! જમાલી જ્વલિયકુમારે અમ્હં એગે પુત્તે, ઇદ્દે કંતે, જાવ કિ-
મંગ પુણપાસણયાએ ' હે મદન્ત ! યહ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ હમારે એકહી
પુત્ર હૈ, યહ હમેં વહુત ઇષ્ટ-અભિલપિત હૈ, કાન્ત-કમનીય, યાવત્-
પ્રિય મનોજ્ઞ, મનોડમ, इत्यादि પૂર્વોક્ત વિશેષણોંવાલા હૈ—સો યહ જ્વન-

“ તણ ત જમાલિ જ્વલિયકુમાર અમ્માપિયરો પુરઓ કાઝ જેણેવ સમણ
ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ ”

ત્યાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીને આગળ કરીને તેના માતાપિતા
શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જ્યાં વિરાજતા હતા, ત્યાં આવ્યાં “ ઉવાગચ્છિત્તા
સમણ ભગવ મહાવીર તિક્કલુત્તો જાવ નમંસિત્તા એવ વયાસી ” ત્યાં આવીને
તેમણે ત્રણ વાર આદક્ષિણ પ્રદક્ષિણા પૂર્વક પ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા
કરી, નમસ્કાર કર્યા અને વંદણા નમસ્કાર કરીને તેમણે તેમને આ પ્રમાણે
કહ્યું—“ એવં જ્વલુ ભંતે ! જમાલી જ્વલિયકુમારે અમ્હં એગે પુત્તે, ઇદ્દે, કંતે જાવ
કિમંગ પુણપાસણયાએ ” હે ભગવન્ ! આ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી અમારો એકનો
એક પુત્ર છે તે અમને ઘણું જ ઈષ્ટ (અભિલપિત), કાન્ત (કમનીય),
પ્રિય, મનોજ્ઞ, આદિ પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળો છે. ઉદુમ્બર પુષ્પની જેમ તેની

જહાનામણ-ઉપ્પલેહવા, પડમેહવા, જાવ પડમસહસ્રપત્તેહવા, પંકેજાણ, જલે સંબુદ્ધે ણોવલિપ્પહ પંકરણં, ણોવલિપ્પહ જલરણં ' તથથા નામ-ઉત્પલં વા, પદ્મં વા યાવત્ કુમુદં વા નલિનં વા સુભગં વા સૌગન્ધિકં વા કમલં વા, શતપત્રં વા સહસ્રપત્રં વા, પદ્ધે જાતં જલે સંવર્દિત્તમ્ નોપલિપ્પતે પદ્ધરજસા, નો પલિપ્પતે જલરજસા-જલવિન્દુભિઃ ' એવામેવ જમાલી ત્રિ સ્વત્તિયકુમારે કામેહિં જાણ, ભોગેહિં સંબુદ્ધે નોવલિપ્પહ કામરણં, ણોવલિપ્પહ ભોગરણં, ણોવલિપ્પહ મિત્તણાનિયગસયણસંબંધિપરિજણેણં ' એવમેવ તથેવ કમલપત્રવદેવેત્યર્થઃ જમાલિરપિ ક્ષત્રિયકુમારઃ કામેષુ જાતઃ, ભોગેષુ શબ્દાદિ રૂપેષુ ગન્ધરસસ્પેશેષુ સંવર્દિતોઽપિ પરિપાલિતોઽપિ વૃદ્ધિમુપાગતોઽપિ નોપલિપ્પતે કામરૂપરજસા

નેકે લિયે બી ઉદુમ્બર પુરુષકી તરહ દુર્લભ હૈ-તવ રસકે દર્શનકી તો ઘાતહી કયા કરની, યહ તો દુર્લભ હૈ હી ' સે જહાનામણ ઉપ્પલેહ વા, પડમેહ વા જાવ પડમસહસ્રપત્તેહ વા, પંકે જાણ, જલે સંબુદ્ધે ણોવલિપ્પહ, પંકરણં ણોવલિપ્પહ જલરણં' જૈસે કોઈ એક ઉત્પલ હો, યા પદ્મ હો, યાવત્ કુમુદ હો, નલિન હો, સુભગ હો, સૌગન્ધિક હો, અથવા કમલ હો, યા શતપત્ર હો, યા સહસ્ર પત્ર હો, યે સબ પંક કીચડમેં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઓર જલમેં ઘટતે હૈં, પરન્તુ યે પંક રજસે (કીચડ) લિપ્ત નહીં હોતેહૈં, ઓરન જલવિન્દુઓસે લિપ્ત હોતેહૈં 'એવામેવ જમાલી ત્રિ સ્વત્તિયકુમારે કામેહિં જાણ, ભોગેહિં સંબુદ્ધે, નોવલિપ્પહ કામરણં, ણોવલિપ્પહ ભોગરણં, ણોવલિપ્પહ મિત્તણાનિયગસયણસંબંધિપરિજણેણં ' રસી તરહ કમલપત્રકી તરહ ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિ બી કામભોગસે ઉત્પન્ન હુઆ હૈ, શબ્દાદિ રૂપ ગન્ધ સ્પર્શોમેં પલા હૈ-વૃદ્ધિગત હુઆ હૈ-ફિર બી યહ

વાણી સાભગવી પણ દુર્લભ છે. " સે જહા નામણ ઉપ્પલેહ વા, પડમેહ વા, જાવ પડમસહસ્રપત્તેહ વા, પંકે જાણ, જલે સંબુદ્ધે ણોવલિપ્પહ પંકરણં, ણોવલિપ્પહ જલરણં " એમ કેઈ એક ઉત્પલ, અથવા પદ્મ, અથવા કુમુદ, અથવા નલિન, સુભગ, સૌગન્ધિક અથવા કમળ અથવા શતપત્ર અથવા સહસ્ર પત્ર પંકમા જ ઉત્પન્ન થય છે અને જળમાં જ વૃદ્ધિ પામે છે, છતાં પણ તેઓ પંકરજથી પણ અલિપ્ત રહે છે અને જલવિન્દુઓથી પણ અલિપ્ત જ રહે છે, ' એવામેવ ' એટલે પ્રત્યેક " જમાલી ત્રિ સ્વત્તિયકુમારે કામેહિં જાણ, ભોગેહિં સંબુદ્ધે, નોવલિપ્પહ કામરણ, ણોવલિપ્પહ, ભોગરણં, ણોવલિપ્પહ મિત્તણાનિયગસયણસંબંધિપરિજણેણં " ક્ષત્રિયકુમાર જમાલી કામ (વાસના) દ્વારા ઉત્પન્ન થયો છે, શબ્દ, ગંધ, સ્પર્શ આદિ ભોગોમાં ઉછર્યો છે છતાં

कारणात् एवं खलु जमालि क्षत्रियकुमारं देवानुप्रियेभ्यो भवद्भ्यो वयं भिक्षां शिष्यरूपां भिक्षां ददुमः । ' पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया ! सीसभिक्षं ' हे देवानुप्रियाः । एतां शिष्यरूपां भिक्षां प्रतीच्छतु गृह्यन्तु स्वीकुर्वन्तु भवन्तः ॥ सू० ११ ॥

मूलम्--“ तए णं समणे भगवं महावीरे तं जमालि खत्तियकुमारं एवं वयासी-अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा परिवंधं करेह ! तएणं से जमालो खत्तियकुमारे समणेणं भगवया महावीरे णं एवं वुत्ते समणे हट्टतुट्टे समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो जाव नमंसित्ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमइ, अवक्कमित्ता सयमेव आभरणमल्लालंकारं ओमुयइ । तए णं से जमालिस्स खत्तियकुमारस्स माया हंसलक्खणेणं पडसाडएणं आभरणमल्लालंकारं पडिच्छइ, पडिच्छित्ता हारवारिजाव विणिम्मुयमाणा-विणिम्मुयमाणा जमालि खत्तियकुमारं एवं वयासी-घट्ठियवं जाया ! जइयवं जाया ! परिक्रमियवं जाया ! अस्सि च णं अट्टे णो पमायेयवं तिकट्ठु जमालिस्स खत्तियकुमारस्स अम्मापियरो समणं भगवं महावीरं वंदइ, णमंसइ, वंदित्ता णमंसित्ता जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया । तए णं से जमालि खत्तियए सयमेव पंचमुट्ठियं लोयं

दलयामो ' इसलिये हमलोग आप देवानुप्रियके लिये क्षत्रियकुमार जमालिको शिष्य भिक्षाके रूपमें देते हैं ' पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया ! सीसभिक्षं ' हे देवानुप्रिय ! आप इस शिष्य भिक्षाको स्वीकार करे ॥ ११ ॥

एयं ण देवाणुप्पियाण अम्हे भिक्षं दलयामो ” तेथी अमे आप देवानुप्रियने आ अमारो पुत्र (क्षत्रियकुमार जमाली) शिष्य भिक्षाए अर्पणु करीअे छीअे. “ पडिच्छतु णं देवाणुप्पिया सीसभिक्षं ” हे देवानुप्रिय ! आप आ शिष्यभिक्षानो स्वीकार करे. ॥ सू० ११ ॥

करेइ, करेत्ता जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ,
उवागच्छित्ता एवं जहा उसभदत्तो तहेव पव्वइओ नवरं पंचहिं
पुरिससएहिं सद्धिं तहेव जाव सव्वं सामाइयमाइयाइं एक्का-
रसअंगाइं अहिज्जइ, अहिजेत्ता वहूहिं चउत्थ छट्ठम जाव
मासद्धमासखमणेहिं विचित्तेहिं तवोकम्मेहिं अप्पाणं भावे
माणे विहरइ ॥ सू० १२ ॥

छाया--ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः तं जमालिं क्षत्रियकुमारम्
एवम् अवादीत् यथामुखं देवानुप्रिय । मा प्रतिबन्धं कुरु । ततः खलु स जमालिः
क्षत्रियकुमारः श्रमणेन भगवता महावीरेण एवमुक्तः सन् हृष्टः तुष्टः श्रमणं भग-
वन्तं महावीरं त्रिःकृत्यो यावत् नमस्यित्वा उत्तरपौरस्त्यं दिग्भागम् अपक्रामति,
अपक्रम्य स्वयमेव आभरणमाल्यालङ्कारम् अवमुञ्चति । ततः खलु तस्य जमालेः
क्षत्रियकुमारस्य माता हंसलक्षणणेन पटशाटकेन आभरणमाल्यालङ्कारं प्रतीच्छति,
प्रतीप्य द्वारवारि यावत् विनिर्मुञ्चन्ती विनिर्मुञ्चन्ती जमालिं क्षत्रियकुमारम् एवम्
अवादीत्--वटितव्यं जात ! यतितव्यं जात ! परिक्रमितव्यं जात ! अस्मिन् खलु
अर्थे नो प्रमादितव्यम्, इति कृत्वा जमालेः क्षत्रियकुमारस्य अम्बापितरौ श्रमणं
भगवन्तं महावीरं वन्देते नमस्यतः वन्दित्वा नमस्यित्वा यामेव दिशं प्रादुर्भूतो
तामेव दिशं प्रतिगतौ । ततः खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः स्वयमेव पञ्चमुष्टिकं
लोचं करोति, कृत्वा यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरः तत्रैव उपागच्छति, उपा-
गत्य एवं यथा ऋषभदत्तस्तथैव प्रव्रजितः, नवरं पञ्चभिः पुरुषशतैः सार्द्धं तथैव
यावत् सर्वं सामायिकादीनि एकादश अङ्गानि अधीते, अधीत्य बहुभिश्चतुर्थपष्ठा-
ष्टम यावत् मासार्द्धमाससप्तणैर्विचित्रैः तपःकर्मभिरात्मानं भावयन् विहरति । सू० १२ ॥

टीका--‘तएण समणे भगवं महावीरे तं जमालिं क्षत्रियकुमारं एव
वयासी’--ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरस्तं जमालिं क्षत्रियकुमारम् एवं

‘तएण समणे भगवं महावीरे’ इत्यादि ।

टीकार्थ--‘तएण० वयासी’ इत्येके वाद श्रमणं भगवान् महावीरने
क्षत्रियकुमारं जमालिसे इत्थं प्रहारं कर्त्तुं--‘अहासुहं देवानुप्पिवा । मा

“तएण समणे भगवं महावीरे” इत्यादि--

टीकार्थ--“तएण० वयासी” त्थारमाद श्रमणं भगवान् महावीरे क्षत्रिय-
कुमारं जमालिने अथा प्रहारं कर्त्तुं--“अहासुहं देवानुप्पिवा मा पडिबं करेइ”

वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्-उक्तवान् ' अहासुहं देवानुप्रिया ! मा पडिवंधं करेह ' भो देवानुप्रियाः ! यथासुखं यथा तव सुखं भवेत्तथा कुरु किन्तु अत्र विषये मा प्रतिबन्धं कुरु-प्रतिबन्धं विलम्बं मा कुरु । ' ' तएणं से जमाली खत्तियकुमारे समणेणं भगवया महावीरेणं एवं वुत्ते समाणे इट्ठुडे समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो जाव नमंसित्ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभाण अवक्कमइ ' ततः-खलु स जमालिः क्षत्रियकुमारः श्रमणेन भगवता महावीरेण एवं पूर्वोक्तरीत्या उक्तः सन् हृष्टुष्टो-हर्षतोषयुक्तः श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिःकृत्यो यावत् आदक्षिणप्रदक्षिणं करोति, कृत्वा वन्दते नमस्यति, वन्दिता नर्मास्यित्वा उत्तर-पौरस्त्यं दिग्भागम् ईशानकोणम् अपक्रामति-गच्छति ' अवक्कमिता सयमेव आभरणमललङ्कारं ओमुयइ ' अपक्रम्य स्वयमेव निजम् आभरणमाल्यालङ्कारम् भूषणस्रक्चन्दनपट्टवस्त्रालङ्कारम् अवमुञ्चति-परित्यजति ? तएणं से

पडिवंधं करेह ' हे देवानुप्रिय ! तुम्हें जिससे सुख मिले-वैसा काम करो. परन्तु प्रतिबन्ध-विलम्ब-इस विषयमें विलम्ब मत करो, ' तएणं से जमाली खत्तियकुमारे समणेणं० अवक्कमइ ' जब श्रमण भगवान् महावीरने क्षत्रियकुमार जमालीसे इस प्रकार कहा तब वह बहुत खुश हुआ-संतुष्ट हुआ, उसने श्रमण भगवान् महावीरको तीनवार आदक्षिण प्रदक्षिणपूर्वक वन्दना की नमस्कार किया, वन्दना नमस्कार करके फिर वह उत्तर पौरस्त्य दिग्भागमें-ईशान कोणमें गया वहां जाकर उसने ' सयमेव० ओमुयइ ' अपने हाथसेही अपने घुन आभरणोंको मालाओंको एवं अलङ्कारोंको-भूषणोंको, स्रक्को तथा चन्दन पट्ट वस्त्रादि अलंकारोंको उनारा ' तएणं से जमालिस्स० पडिच्छइ ' उत्तारे हुए उन भूषणादिकोंको क्षत्रियकुमार जमालिकी माताने हंस जैसे सफेद या हंसके चिह्नवाले पट्टाम्बर (उत्तम वस्त्रके) के अंचलेमें

डे देवानुप्रिय ! तमने जे रीते सुण उपाजे, जेवुं कार्यं करो, पणु आवा शुभ कार्यंमां निक्षेप करवो जेधजे नही. " तएणं से जमाली खत्तियकुमारे समणेणं० अवक्कमइ " ज्यारे श्रमण भगवान् महावीरे क्षत्रियकुमार जमालीने आ प्रभाणु कहु त्यारे ते धणु जे उषं अने संतोष पाभ्यो. तेणु त्रणुवार आदक्षिण प्रदक्षिण पूर्वक श्रमण भगवान् महावीरने पट्टणु करी अने नमस्कार कर्था. पट्टणु नमस्कार करीने ते ईशानकोणुमां गये. त्यां जेधने " सयमेव० ओमुयइ " तेणु पोताना डायथी जे पोताना आभरणु, माणाओ अने अलं-कारोने क्षत्रियकुमार जमालीनी माताजे डंसना जेवां शुभ वस्त्रना अंचलमां

જમાલિસ્સ સ્વત્તિયકુમારસ્સ માયા હંસલક્ષણેણં પડસાડણં આભરણમલ્લા-
લંકારં પંડિચ્છિદ્ધં ' તતઃસલ્લુ તસ્ય જમાલેઃ ક્ષત્રિયકુમારસ્ય માતા હંસલક્ષણેન
હંસવદ્ધવલેન હંસચિહ્ન યુક્તેન વા, પટશાટકેન પદ્મામ્બરાશ્ચલેન આભરણમાલ્યા-
લઙ્કારં પ્રતીચ્છતિ-ગૃહ્ણતિ, ' પંડિચ્છિત્તા હારવારિ જાવ વિણિમ્મુયમાણી, વિણિ
મ્મુયમાણી જમાલિં સ્વત્તિયકુમારં એવ વયાસી '-પદ્મવસ્ત્રાશ્ચલેન જમાલેરામણ-
માલ્યાલઙ્કારં પ્રતીત્ય ગૃહીત્વા હારવારિ યાવત્ ધારાસિન્દુવારચ્છિન્નમુક્તાવલી
પ્રેક્ષાશાનિ હારવારિધારાદિવત્ શ્વેતાનિ અશ્રૂણિ વિનિર્મુચ્ચન્તી પુનઃ પુનઃ પરિ-
ત્યજન્તી જમાલિં ક્ષત્રિયકુમારમ્ એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્-' ઘડિયવ્વં
જાયા ! પરિક્કમિયવ્વં જાયા ! અસ્મિં ચ ણં અદ્દે ણો પમાણ્યવ્વં તિકદ્દુ ' હે જાત !
હે પુત્ર ! અસ્મિંશ્ચાર્થે સંયમયોગરૂપેઽર્થે ઘટિતવ્યમ્ પ્રયત્નો વિધેયઃ અપાપ્તાનાં
સંયમયોગાનાં પ્રાપ્તયે ઘટના કાર્યા સાત્રયાનેન ચતિતવ્યમ્, અથચ સંયમપાલને-
ઽર્થે યતિતવ્યમ્-યત્નઃ-કર્તવ્યસ્ત્વયા, એવમેવ સંયમપાલને પરાક્રમિતવ્યમ્-પરા-
ક્રમો વિધેયઃ, પૌરુષાભિમાનઃ સફલ કર્તવ્યમ્ ઇતિ ભાવઃ, કિંચ અસ્મિંશ્ચાર્થે
પ્રવ્રજ્યાનુપાલને ન પ્રમદયિતવ્યમ્-પ્રમાદો ન કર્તવ્યમ્ ઇતિ કૃત્વા-ઇતિ કથયિત્વા

વાંધ લિયા-યા ધર લિયા ' પંડિચ્છિત્તાં એવં વયાસી ' લેકર હાર,
વારિ યાવત્-ધારા, સિન્દુવાર, છિન્નમુક્તાવલી પ્રમાલે જેસે પ્રમાવાલે,
અર્થાત્-શુભ્ર આંસુ ઓંકો વાર ૨ ચહાતી હુઈ ઉસને અપને પ્રિયપુત્ર
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિસે હસ પ્રકાર કહા-' ઘડિયવ્વં જાયા ! જઈયવ્વ
જાયા પરિક્કમિ યવ્વં જાયા અસ્સિ ચ ણ અદ્દે ણો પમાણ્યવ્વં તિકદ્દુ '
હસ સંયમ યોગ રૂપ અર્થમેં તુમ પ્રયત્ન કરના, 'જઈયવ્વં જાયા !' અપ્રાપ્ત
સંયમ યોગોંકી પ્રાપ્તિલે લિયે ચેટ્ટા કરના, એવં સંયમ પાલન રૂપ અર્થમેં
યત્ન કરના, હસી તરહસે સંયમ પાલનેમેં અપને પુરુષાર્થો સફલ કરના,
" અસ્સિચ અદ્દેણો પમાણ્યવ્વં " હસ પ્રવ્રજ્યાકે પાલનેમેં પ્રમાદકા સેવન

ખાંધી લીધાં-લઈ લીધા " પંડિચ્છિત્તાં એવ વયાસી " અને હાર, જળધારા,
સિન્દુવાર અને તુટેલી માળાના ચેતી જેવા શુભ્ર આસુઓ સારતી સારતી
પોતાના પ્રિય પુત્ર જમાલીને આ પ્રમાણે શિખામણના વચનો કહેવા લાગી-
" ઘડિયવ્વં ત્તિ કદ્દુ " બેટા ! આ સયમ યોગરૂપ અર્થમાં તું પ્રયત્નશીલ
રહેજે, જઈયવ્વં જાયાપ અપ્રાપ્ત સંયમ યોગોની પ્રાપ્તિ માટે ચેટ્ટા (યત્ન)
કરજે-સાવધાની પૂર્વક સયમની આરાધના કરજે સયમની આરાધના
માટે પુરુષાર્થ કરજે " અસ્સિ ચ અદ્દે ણો પમાણ્યવ્વં "
અને સયમની આરાધનામાં એક પળનો પણ પ્રમાદ કરીશ નહીં. " જમા

‘ જમાલિસ્ત સ્વત્તિયકુમારસ્ત અમ્માપિયરો સમણં ભગવં મહાવીરં વંદહ, ણમંસહ ’
 જમાલે: ક્ષત્રિયકુમારસ્ય અમ્માપિયરો શ્રનણં ભગવન્તં મહાવીરં વન્દેતે, નમસ્યતઃ,
 ‘ વંદિત્તા, ણમંસિત્તા, જામેઽ દિસ પાઞ્ઠભૂષા તામેવ દિસિ પડિગ્ગયા ’ વન્દિત્વા,
 નમસ્યિત્વા યામેવ દિશમાત્રિયઃ પ્રાદુર્ભૂતૌ-સમામતૌ તામેવ દિશં પ્રતિગતૌ-
 પતિનિવૃત્તૌ । ‘ તણ્ણં સે જમાલિ સ્વત્તિયહ સયમેવ પંચમુદ્ધિયં લોચં કરેહ ’ તતઃ-
 સ્વલુ સ જમાલિક્ષત્રિયકઃ સ્વયમેવ પશ્ચમુદ્ધિકં પશ્ચમુદ્ધિપ્રધાણં લોચં કેશલુશ્ચનં
 કરોતિ, ‘ કરિત્તા જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ ’ લોચં કુત્વા
 યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરઃ આસીત્ તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ‘ ઉવાગચ્છિત્તા એવં
 જહા ઉસમદત્તો તહેવ પવ્વહ્ઓ ’ ઉપાગત્ય એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યથા ઋષભદત્તઃ
 પ્રવ્રજિતઃ પ્રવ્રજ્યાં ગૃહીતવાન્ તથૈવ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારોઽપિ પ્રવ્રજિતઃ, ‘ નવરં
 પંચહિં પુરિસસણ્હિં સદ્ધિં તહેવ જાવ સવ્વં સામાઙ્ગમાઙ્ગાઈં એકારસઅંગં
 અહિજ્જહ ’ નવરમ્ ઋષભદત્તાપેક્ષ્યા વિશેષસ્તુ પશ્ચથિઃ પુરુષશતૈઃ સાર્દ્ધં તથૈવ

નહીં કરના, હસ પ્રકાર કરત્તર ‘ જમાલિસ્ત સ્વત્તિયકુમારસ્ત ૦ ણમં-
 સહ ’ જમાલિ ક્ષત્રિયકુમારકે માતાપિતાને શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકો
 નમસ્કાર ક્રિયા ‘ વંદિત્તા ૦ પડિગ્ગયા ’ વન્દના નમસ્કાર કરકે ફિર વે
 જિસ દિશાસે પ્રકટ હુએ થે उसी दिशाकी ओर चले गये, ‘ तण्णं
 लोचं करेह ’ इसके बाद क्षत्रियकुमार जमालिने पंचमुष्टि प्रधाण लोच
 किया, ‘ करित्ता ० उवागच्छह ’ केशलुश्चन कर वे जहाँ श्रमण भगवान्
 महावीर विराजमान थे वहाँ आये, ‘ उवागच्छित्ता ० पव्वहओ ’ वहाँ
 आकर उन्होंने ऋषभदत्त ब्राह्मणकी तरह प्रभुके पास प्रव्रज्या ग्रहण
 की, जमालिने जो प्रव्रज्या ग्रहण की वह ‘ नवर पंचहिं पुरिस्ससण्हिं
 सद्धिं तहेव जाव ० सव्वं सामाङ्गमाङ्गाईं एकारसअंगं अहिज्जह ’

લિસ્ત સત્તિયકુમારસ્ત ૦ ણમંસહ ” આ પ્રમાણે જમાલીને કહીને તેના માતા-
 પિતાએ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા કરી અને નમસ્કર કર્યા. “ વંદિત્તા ૦
 પડિગ્ગયા ” વંદણા નમસ્કાર કરીને તેઓ જે દિશામાંથી આવ્યા હતાં એજ
 દિશામાં પાછા ફરી ગયા. “ તણ્ણ ૦ લોચ કરેહ ” ત્યાર બાદ ક્ષત્રિયકુમાર
 જમાલીએ તેની અને જ પંચમુદ્ધિપ્રધાણ લોચ કર્યા. “ કરિત્તા ૦ ઉવાગચ્છહ ”
 લોચ કરીને તે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ત્યાં વિરાજમાન હતા, ત્યાં આવ્યા.
 “ ઉવાગચ્છિત્તા ૦ પવ્વહઓ ” ત્યાં આવીને તેણે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણની જેમ
 મહાવીર પ્રભુ પાસે પ્રવ્રજ્યા ૥ ગ્રહીતી થવું તે બંનેની પવ્રજ્યામાં આટલો જ
 તફાવત હતો. ‘ નવર પંચહિં પુરિસસણ્હિં સદ્ધિ તહેવ જાવ, સવ્વં સામાઙ્ગ-

પૂર્વદેવ યાવત્ સર્વ પ્રજાદિકં ગૃહાણિ જમાલિઃ ક્ષત્રિયકુમારઃ, સામાયિકા-
દીનિ એકાદશ અજ્ઞાનિ અધીતે, ‘ અહિજ્જેતા વહૂહિ ચત્તથ છટ્ટદુમ જાવ માસદ્દ-
માસલમણેહિ વિચિત્તેહિં તવોકમ્મેહિં અપ્પાણં ભાવેમાણે વિહરઈ ’ સામાયિકા-
દીનિ એકાદશ અજ્ઞાનિ અધીત્ય વહુભિરનેકૈશ્વતુર્થપણ્ઠાષ્ટમ યાવત્ માસાર્દમાસ-
ક્ષણેઃ વિચિત્રૈસ્તપઃકર્મભિઃ આત્માનં ભાવયન્ વિહરતિ ॥ સૂ. ૧૨ ॥

જમાલિવિશેષ વક્તવ્યતા પ્રસ્તાવઃ ।

મૂલમ--તથા પં સે જમાલી અણગારે અન્નયા કયાઈં જેનેવ
સમણે ભગવં મહાવીરે તેનેવ ઉવાગચ્છઈ, ઉવાગચ્છિત્તા સમણં
ભગવં મહાવીરં વંદઈ, નમંસઈ, વંદિત્તા નમંસિત્તા એવં વયાસી-
ઈચ્છામિ પં ભંતે ! તુભેહિં અબ્ભણુન્નાણ સમાણે પંચહિં અણ-
ગારસણહિં સહિં વહિયા જણવયવિહારં વિહરિત્તણ । તથા પં

પાંચસૌ પુરુષોંકે સાથગ્રહણ કી યહી કૃષભદત્તકી પ્રજાસેયહાં વિશે-
ષતા હૈ । ઔર સ્વ ઉસને પહિલેકી તરસે પ્રજાદિક ગ્રહણ કી ।
ક્ષત્રિયકુમાર જમાલિને સામાયિક આદિ ગ્યારહ અંગોંકા અધ્યયનકિયા
‘ અહિજ્જેતા વહૂહિં ચત્તથ છટ્ટદુમ જાવ માસદ્દમાસલમણેહિં વિચિત્તેહિં
તવોકમ્મેહિં અપ્પાણં ભાવેમાણે વિહરઈ ’ સામાયિકાદિ ૧૧ અંગોંકા
અધ્યયન કરકે ફિર ઉસને અનેક પ્રકારકે વિચિત્ર ચતુર્થમક્ત, ષષ્ઠ,
અષ્ટમ માસાર્દમાસ ક્ષણ તથોં દ્વારા આત્માને આવિત કિયા ॥ મુ. ૧૨ ॥

માઈયાઈ એકારસઅગાઈ અહિજ્જઈ ’ જમાલીએ ૫૦૦ પુરુષો સાથે પ્રવ્રજ્યા
અંકુશ કરી હતી—

કૃષભદત્ત પ્રજાણે એકલા જ પ્રવ્રજ્યા લીધી હતી બાકીનું સમસ્ત કથન
કૃષભદત્ત પ્રજાણની પ્રવ્રજ્યાના વર્ણન પ્રમાણે સમજવું ત્યાગ્યાદ ક્ષત્રિય-
કુમાર જમાલીને સામાયિક વગેરે ૧૧ અંગોતુ અધ્યયન કર્યું “ અહિજ્જેતા
વહૂહિં ચત્તથ છટ્ટદુમ જાવ માસદ્દમાસલમણેહિં વિચિત્તેહિં તવોકમ્મેહિં અપ્પાણં
ભાવેમાણે વિહરઈ ” ૧૧ અંગોતુ અધ્યયન કરીને તેણે ચતુર્થમક્ત (એક
દિવસનો ઉપવાસ), છટ્ટ, અષ્ટમ વગેરે તપસ્યાઓ કરી તથા અર્ધનાસખમણ
અને માસખમણરૂપ અનેક વિવિધ તપસ્યાઓની તેણે પોતાના આત્માને
આવિત કર્યા. ॥ સૂ. ૧૨ ॥

से समणे भगवं महावीरे जमालिस्स अणगारस्स एयमट्ठं णो
 आढाइ, णो परिजाणाइ, तुसिणीए संचिट्ठइ । तए णं से जमाली
 अणगारे समणं भगवं महावीरं दोच्चंपि एवं तच्चंपि एवं वयासी-
 इच्छामि णं भंते ! तुब्भे अब्भणुन्नाए समणे पंचहिं अणगार-
 सएहिं सद्धिं जाव विहरित्तए । तए णं से समणे
 भगवं महावीरे जमालिस्स अणगारस्स दोच्चंपि,
 तच्चंपि एयमट्ठं णो आढाइ, जाव तुसिणीए
 संचिट्ठइ । तए णं से जमाली अणगारे समणं भगवं महावीरं
 वंदइ, णमंसइ, वंदित्ता, णमंसित्ता समणस्स भगवओ महावी-
 रस्स अंतियाओ बहुत्तालाओ चेइयाओ पडिणिक्खमइ, पडि-
 णिक्खमित्ता पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं वहिया जणवयवि-
 हारं विहरइ । तेणं काले णं तेणं समएणं सावत्थीगामं
 गयरी होत्था वण्णओ कोट्टए चेइए, वण्णओ, जाव वणसंडस्स ।
 तेणं काले णं तेणं समएणं चंपानामं नयरी होत्था, वण्णओ, पुण्ण-
 भदे चेइए, वण्णओ जाव पुढविसिला वट्ठओ । तएणं से जमाली
 अणगारे अन्नया कयाइं पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं संपडि-
 वुडे पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे जेणेव साव-
 त्थीनयरी जेणेव कोट्टए चेइए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 अहापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हइ, उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा
 अप्पाणं भावमाणे विहरइ । तए णं समणे भगवं महावीरे
 अन्नया कयावि पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे जाव सुहं सुहेणं विहर-
 माणे जेणेव चंपानयरी, जेणेव पुण्णभदे चेइए, तेणेव उवाग-

च्छइ, उवागच्छिता अहापडिरुवं उग्गहं उगिण्हइ, उगिण्हित्तं
संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ । तएणं तस्स
जमालिस्स अणगारस्स तेहिं अरसेहिय विरसेहिय अंतेहिय,
पंतेहिय, लूहेहिय, तुच्छेहिय, कालाइक्कंतेहिय, पमाणाइक्कंतेहिय,
सीतएहिय, पाणभोयणेहिं अण्णया कयावि सरीरंगंसि विउले
रोगातंके पाउब्भूए उज्जले विउले पगाढे कक्कसे बहुए चंडे
दुक्खे दुग्गे दुरहियासे । पित्तजरपरिगतसरीरे दाहवक्कंतिए
यावि विहरइ । तए णंसे जमाली अणगारे वेयणाए अभिभूए
समाणे सप्तणे निग्गंथे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी-तुब्भे
णं देवाणुप्पिया ! मम सेज्जा संथारणं संथरेह । तए णं, ते सप्तणा
निग्गंथा जमालिस्स अणगारस्स एयमट्ठं विणएणं पडिसुणेति,
पडिसुणेत्ता जमालिस्स अणगारस्स सेज्जासंथारणं संथरेति ।
तए णं से जमाली अणगारे वलियतरं वेदणाए अभिभूए स-
माणे दोच्चंपि सप्तणे निग्गंथे सदावेइ, सदावेत्ता दोच्चंपि एवं
वयासी-मम णं देवाणुप्पिया ! सेज्जा संथारए किं कडे कज्जइ ? ।
एवं वुत्ते सप्तणे सप्तणा निग्गंथा विति-भो सामी ! कीरइ ।
जए णं ते सप्तणा निग्गंथा जमालिं अणगारं एवं वयासी णो
खलु देवाणुप्पिया णं सेज्जा संथारए कडे कज्जइ, तए णं तस्स
जमालिस्स अणगारस्स अधमेगाल्लवे अज्झरिथिए जाव तन्नुप्प-
जित्था जं णं सप्तणे भगवं महावीरे एवं आइक्खइ, जाव एवं
परुवेइ, एवं खलु चलमाणे चलिए उदीरिजमाणे उदीरिए

जाव निज्जरिज्जमाणे णिज्जिण्णे, तं णं निच्छा, इमं न णं पच्च-
 कखमेव दोत्तइ, सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे संथरिज्जमाणे
 असंथरिए, जम्हा णं सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे संथरिज्ज-
 माणे असंथरिए तह्मा चलमाणे वि, अचलिए जाव निज्जरि-
 ज्जमाणे वि अणिज्जिणे, एवं संपेहेइ, एवं संपेहेत्ता समणे
 निग्गंथे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी--जं णं देवाणुप्पिया !
 समणे भगवं महावीरे एवं आइक्खइ, जाव परूवेइ-एवं खलु
 चलमाणे चलिए तं चेव सवं जाव निज्जरिज्जमाणे अणिज्जिणे,
 तए णं जमालिस्स अणगारस्स एवं आइक्खमाणस्स जाव
 परूवेमाणस्स अत्थेगइया समणा निग्गंथा एयमट्ठं सदहंति,
 पत्तिंयंति, रोयंति, अत्थेगइया समणा निग्गंथा एयमट्ठं णो सदहंति,
 णो पत्तिंयंति णो रोयंति, तत्थणं जे ते समणा निग्गंथा जमालिस्स
 अनगारस्स एयमट्ठं सदहंति, पत्तिंयंति, रोयंति, ते णं जमालिं चेव
 अणगारं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति, तत्थणं जे ते समणा निग्गंथा
 जमालिस्स अणगारस्स एयमट्ठं णो सदहंति, णो पत्तिंयंति,
 णो रोयंति, ते णं जमालिस्स अणगारस्स अंतियाओ कोट्ठ-
 याओ चेइयाओ पडिणिक्खमंति पडिणिक्खमित्ता पुठ्वाणु-
 पुठ्वि चरमाणे गामाणुगासं दुइउज्जमाणे जेणेव चंपानयरी
 जेणेव पुण्णअइ चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव
 उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सन्नणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो
 आयाहिणपयाहिणं करेत्ते, करेत्ता वंदंति, नमंसंति, वंदित्ता नमं-
 सित्ता समणं भगवं महावीरं उवसंपज्जित्ता णं विहरंति ॥सू०१३॥

छाया-ततः खलु स जमालिः अनगारः अन्यदा कदाचित् यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवम् अगदीत्-इच्छामि खलु भदन्त ! युष्माभिः अभ्यनुज्ञातः सन् पञ्चभिः अनगारशतैः सार्द्धम् वाद्य जनपदविहारं विदुर्तुम् । ततः खलु स श्रमणो भगवान् महावीरो जमालेः अनगारस्य एतमर्थम् नो आद्रियते, नो परिजानाति, तूष्णीकः संतिष्ठते, ततः खलु स जमालिरनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं द्वितीयमपि तृतीयमपि एवम् अगदीत्-इच्छामि खलु भदन्त ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः सन् पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् यावत् विदुर्तुम् । ततः खलु स श्रमणो भगवान् महावीरो जमालेरनगारस्य द्वितीयमपि तृतीयमपि एतमर्थं नो आद्रियते यावत् तूष्णीकः संतिष्ठते । ततः खलु स जमालिरनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिको बहुशालकात् चैत्यान् प्रति निष्क्रमति प्रतिनिष्क्रम्य पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् वाद्यं जनपदविहारं विहरति । तस्मिन् काले तस्मिन् समये श्रावस्ती नाम नगरी आसीत् वर्णकः कोष्ठकं चैत्यम्, वर्णकः, यावत् वनखण्डस्य, तस्मिन् काले तस्मिन् समये चम्पानाम नगरी आसीत् वर्णकः, पूर्णभद्रं चैत्यम्, वर्णकः, यावत् पृथिवीशिलापट्टकः । ततः खलु स जमालिरनगारः अन्यदा कदाचित् पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् संपरिवृतः पूर्वानुपूर्वीं चरन् ग्रामानुग्रामं द्रवन् यत्रैव श्रावस्ती नगरी यत्रैव कोष्ठकं चैत्यं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथाप्रतिरूपम् अवग्रहम् अवगृह्णाति, अवगृह्य संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति । ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः अन्यदा कदाचित् पूर्वानुपूर्वीं चरन् यावत् सुखं सुखेन विहरन् यत्रैव चम्पानगरी, यत्रैव पूर्णभद्रं चैत्यम् तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथाप्रतिरूपम् अवग्रहम् अवगृह्णाति, अवगृह्य संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति । ततः खलु तस्य जमालेः अनगारस्य तैः अगसैश्च, विसैश्च, अन्तैश्च, प्रान्तैश्च, स्वैश्च, तुच्छैश्च, काष्ठातिक्रान्तैश्च, प्राणागानिक्रान्तैश्च, शीतैश्च पानभोजनैः अन्यदा कदाचित् शरीरके विपुलो रोगावद्भूः प्रादुर्भूतः, उज्ज्वलो विपुलः प्रगाढः, कर्कशः, कटुकः, चण्डः, दुःखः, दुर्गः, दुरधिनगः । पित्तज्वरपरिमितशरीरः, दाहवृन्तान्तिरुधापि विहरति, ततः खलु स जमालि रनगारो वेदनया अभिभूतः सन् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवम् अगदीत्-यूयं खलु देवानुप्रियाः 'मम यथासंस्कारकं मन्त्रगीतं ?' । ततः खलु ते श्रमणाः निर्ग्रन्था जमालेः अनगारस्य एतमर्थं विनयेन प्रतिशृण्वन्ति, प्रविश्रुत्य जमालेः अनगारस्य श्रमणसंस्कारकं मन्त्रयन्ति । ततः खलु स जमालिः

जाव निज्जरिज्जमाणे णिज्जिणे, तं णं निच्छा, इमं न णं पच्च-
 कखमेव दीसइ, सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे संथरिज्जमाणे
 असंथरिए, जम्हा णं सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे संथरिज्ज-
 माणे असंथरिए तह्मा चलमाणे वि, अचलिए जाव निज्जरि-
 ज्जमाणे वि अणिज्जिन्ने, एवं संपेहेइ, एवं संपेहेत्ता समणे
 निग्गंथे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी--जं णं देवाणुप्पिया !
 समणे भगवं महावीरे एवं आइक्खइ, जाव परूवेइ-एवं खलु
 चलमाणे चलिए तं चेव सवं जाव णिज्जरिज्जमाणे अणिज्जिणे,
 तए णं जमालिस्स अणगारस्स एवं आइक्खमाणस्स जाव
 परूवेमाणस्स अत्थेगइया समणा निग्गंथा एयमट्ठं सदहंति,
 पत्तिंयंति, रोयंति, अत्थेगइया समणा निग्गंथा एयमट्ठं णो सदहंति,
 णो पत्तिंयंति णो रोयंति, तत्थणं जे ते समणा निग्गंथा जमालिस्स
 अनगारस्स एयमट्ठं सदहंति, पत्तिंयंति, रोयंति, ते णं जमालिं चेव
 अणगारं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति, तत्थणं जे ते समणा निग्गंथा
 जमालिस्स अणगारस्स एयमट्ठं णो सदहंति, णो पत्तिंयंति,
 णो रोयंति, ते णं जमालिस्स अणगारस्स अंतियाओ कोट्ठ-
 वाओ चेइयाओ पडिणिक्खसंति पडिणिक्खसित्ता पुव्वाणु-
 पुठ्विं चरमाणे गामाणुगामं दुइज्जमाणे जेणेव चंपानयरी
 जेणेव पुण्णभदे चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव
 उवागच्छंति, उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिव्खुत्तो
 आयाहिणपयाहिणं करंति, करेत्ता वंदांति, नमंसंति, वंदित्ता नमं-
 सित्ता समणं भगवं महावीरं उवसंपज्जित्ता णं विहरंति ॥सू०१३॥

छाया—ततः खलु स जमालिः अनगारः अन्यदा कदाचित् यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवान्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवम् अगदीत्—इच्छामि खलु भदन्त ! युष्माभिः अभ्यनुज्ञातः सन् पञ्चभिः अनगारशतैः सार्द्धम् बाह्य जनपदविहारं विहर्तुम् । ततः खलु स श्रमणो भगवान् महावीरो जमालेः अनगारस्य एतमर्थम् नो आद्रियते, नो परिजानाति, तूष्णीकं संतिष्ठते, ततः खलु स जमालिरनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं द्वितीयमपि तृतीयमपि एवम् अगदीत्—इच्छामि खलु भदन्त ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः सन् पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् यावत् विहर्तुम् । ततः खलु स श्रमणो भगवान् महावीरो जमालेरनगारस्य द्वितीयमपि तृतीयमपि एतमर्थं नो आद्रियते यावत् तूष्णीकः संतिष्ठते । ततः खलु स जमालिरनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तिको बहुशालकात् चैत्यात् प्रति निष्क्रमति प्रतिनिष्क्रम्य पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् बाह्यं जनपदविहारं विहरति । तस्मिन् काले तस्मिन् समये श्रावस्ती नाम नगरी आसीत् वर्णकः कोष्ठकं चैत्यम्, वर्णकः, यावत् वनखण्डस्य, तस्मिन् काले तस्मिन् समये चम्पानाम नगरी आसीत् वर्णकः, पूर्णभद्रं चैत्यम्, वर्णकः, यावत् पृथिवीशिलापट्टकः । ततः खलु स जमालिरनगारः अन्यदा कदाचित् पञ्चभिरनगारशतैः सार्द्धम् संपरिवृतः पूर्वानुपूर्वीं चरन् ग्रामानुग्रामं द्रवन् यत्रैव श्रावस्ती नगरी यत्रैव कोष्ठकं चैत्यं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथाप्रतिरूपम् अवग्रहम् अवगृह्णाति, अवगृह्य संयमेन तपसा अत्मानं भावयन् विहरति । ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः अन्यदा कदाचित् पूर्वानुपूर्वीं चरन् यावत् सुखं सुखेन विहरन् यत्रैव चम्पानगरी, यत्रैव पूर्णभद्रं चैत्यम् तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथाप्रतिरूपम् अवग्रहम् अवगृह्णाति, अवगृह्य संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति । ततः खलु तस्य जमालेः अनगारस्य तैः असैश्च, विसैश्च, अन्तैश्च, प्रान्तैश्च, रूक्षैश्च, तुच्छैश्च, काळातिक्रान्तैश्च, प्रामाणातिक्रान्तैश्च, शीतैश्च पानभोजनैः अन्यदा कदाचित् शरीरके विपुलो रोगातङ्कः प्रादुर्भूतः, उज्ज्वलो विपुलः प्रगाढः, कर्कशः, कटुकः, चण्डः, दुःखः, दुर्गः, दुरधिमह्यः । पित्तज्वरपरिगतशरीरः, दाहव्युत्क्रान्तिकश्चापि विहरति, ततः खलु स जमालिरनगारो वेदनया अभिभूतः सन् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमगदीत्—युयं खलु देवानुमियाः । मम शय्यासंस्तारकं संस्तृणीत ? । ततः खलु ते श्रमणाः निर्ग्रन्थाः जमालेः अनगारस्य एतमर्थं विनयेन प्रतिशृण्वन्ति, प्रतिश्रुत्य जमालेः अनगारस्य शय्यासंस्तारकं संस्तृण्वन्ति । ततः खलु स जमालिः

अनगारः बलीपरतरं वेदनया अभिभूतः सन् द्वितीयमपि श्रमगान् निर्ग्रन्थान् शब्दयति, शब्दयित्वा द्वितीयमपि एवम् अवादीत्—मम खलु देवानुमियाः ! शय्या संस्तारकः क्लृप्तः ? क्रियते ? एवमुक्ताः सन्तः श्रमगः निर्ग्रन्थाः ब्रुवन्ति—भो स्वामिन् ! क्रियते । यदा खलु ते श्रमणा निर्ग्रन्थाः जमालिम् अनगारम् एवम् अवादिषुः—णो खलु देवानुमियाणां शय्यासंस्तारकः क्लृप्तः, क्रियते, तदा खलु तस्य जमालेरनगारस्य अयमेतद्रूपः अन्त्यात्मिको यावत् समुद्रगत-यन् खलु श्रमणो भगवान् महावीरः एवम् आख्याति यावत् एनं प्ररूपयति—एवं खलु चलत् चलितम्, उदीर्यमाणम् उदीरितम्, यावत् निर्जीर्यमाणं निर्जीर्णम्, तत् खलु मिथ्या, इदं च खलु मत्त्यक्षमेव दृश्यते—शय्यासंस्तारकः क्रियमाणः अकृतः, संस्तीर्यमाणः अमंस्तृतः, यस्मात् खलु शय्यासंस्तारकः क्रियमाणः अकृतः, संस्तीर्यमाणः अमंस्तृतः, तस्मात् चलत् अपि अवलिप्तो यावत् निर्जीर्यमाणोऽपि अनिर्जीर्णः । एवं संप्रेक्षते, संप्रेक्ष्य, श्रमणान् निर्ग्रन्थान् शब्दयित्वा, शब्दयित्वा एवम् अवादीत्—यत् खलु देवानुमियाः । श्रमणो भगवान् महावीरः एवम् आख्याति यावत् प्ररूपयति—एवं खलु चलत् चलितम् तदेतमर्थं यावत् निर्जीर्यमाणम् अनिर्जीर्णम्, ततः खलु जमाले अनगारस्य एवमाचक्ष्णस्य यावत् प्ररूपयतः—अस्त्येकके श्रमणा निर्ग्रन्था एतमर्थं श्रद्दधति, प्रतियन्ति, रोचयन्ति अस्त्येकके श्रमणा निर्ग्रन्थाः एतमर्थं नो श्रद्दधति, नो प्रतियन्ति, नो रोचयन्ति तत्र खलु ये ते श्रमणा निर्ग्रन्थाः जमालेरनगारस्य एतमर्थं श्रद्दधति, प्रतियन्ति, रोचयन्ति, ते खलु जमालि चैव अनगारम् उपसंपद्य खलु विहरन्ति, तत्र खलु ये श्रमणाः निर्ग्रन्थाः जमालेरनगारस्य एतमर्थं नो श्रद्दधति, नो प्रतियन्ति नो रोचयन्ति, ते खलु जमालेरनगारस्य अन्तिकात् कोष्ठकात् चैत्यात् प्रतिनिष्ठावन्ति, प्रतिनिष्क्रम्य पूर्वानुपूर्वि चरन्तो ग्रामानुग्रामं द्रवन्तो यत्रैव चम्पानगरी, यत्रैव पूर्णभद्रं चैत्यम् यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छन्ति उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः आदक्षिणप्रदक्षिणं कुर्वन्ति, कृत्वा वन्दन्ते नमस्यन्ति, वन्दित्वा नमस्यित्वा श्रमण भगवन्तं महावीरम् उपसंपद्य खलु विहरन्ति । सू० १२।

टीका—अथ महावीरवाक्यं प्रति जमालेरनगारस्य अश्रद्धां प्रदर्शयति—“तए णं से” इत्यादि । तए णं से जमाली अनगारे अन्नमाक्याइं, जेणेव समणे

‘तएणं से जमाली अनगारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—महावीर भगवान् के वाक्यके प्रति अनगार जमालिकी अश्रद्धाको सूत्रकारने इस सूत्र द्वारा प्रदर्शित किया है—इसमें उन्होंने

“तएण से जमाली अनगारे” इत्यादि

टीकार्थ—सूत्रकारे आ सूत्र द्वारा भगवान् महावीर प्रत्येनी जमाली अणुगारनी अश्रद्धा प्रकट करी छे—

ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ ' તતઃ સ્વલુ સ જમાલિરનગારઃ અન્યદાકદાચિત્
યત્રૌવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીર આસીત્ તત્રૌપાગચ્છતિ, ' ઉવાગચ્છિતા સમણં
ભગવં મહાવીરં વંદઈ, નમંસઈ, વંદિતા, નમંસિતા, एवं वयासी-इच्छामि णं भंते ।
तुम्हेहिं अब्भणुत्ताए समाणे ' उवागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नम-
स्यति, एवं वक्ष्यमाणपकारेण अवादीत्-हे भदन्त ! इच्छामि स्वलु अहं युष्मा-
भिरभ्यनुज्ञातः आज्ञप्तः सन् ' पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं वहिया जणवयविहारं
विहरित्तए ' पञ्चभिः अनगारशतैः-पञ्चशतानगारैः सार्द्धम् वहिः जनपदविहारं
विहर्तुम् इच्छामि इति पूर्वगान्वयः । 'तएणं से समणे भगवं महावीरे जमालिस्स
अणगारस्स एयमट्ठं णो आढाइ णो परिजाणाइ, तुसिणीए संचिद्धइ ' ततः स्वलु

કહા હૈ કિ ' તણં સે જમાલી અગગારે અન્યા કયાઈ જેણેવ
સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ ' વે જમાલિ અનગાર એક દિન
જહાં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર વિરાજમાન થે વહાં પર આયે ' ઉવાગ-
ચ્છિતા ' વહાં આકરકે ડન્હોને ' સમણં ભગવં મહાવીરં વંદઈ નમંસઈ '
શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકો વંદના કી ઓર નમસ્કાર કિયા ' વંદિતા
નમંસિતા એવ વયાસી ' વંદના નમસ્કાર કર ફિર પ્રભુસે ડન્હોને હસ
પ્રકાર કહા- ' ઇચ્છામિ ણં ભંતે ! તુમ્હેહિં અબ્ભણુત્તાએ સમાણે ' હે
ભદન્ત ! મૈં આપસે આજ્ઞાપિત હોકર યહ ચાહતા હું કિ મૈં ' પંચહિં
અણગારસએહિં સદ્ધિં વહિયા જગવયવિહારં વિહરિત્તએ ' પાંચસો અન
ગારોંકે સાથે બાહર દેશકા વિહાર કરૂં ' તણં સે સમણે ભગવં મહા-
વીરે જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમટ્ઠં ણો આઢાઈ, ણો પરિજાણાઈ, તુસિ-

“ તણં સે જમાલી અગગારે અન્યા કયાઈ જેણેવ સમણે ભગવં મહા
વીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ ” એક દિવસ જમલી અણુગાર જ્યાં શ્રમણુ ભગવાન
મહાવીર વિરાજમાન હતા, ત્યાં આગ્યા “ ઉવાગચ્છિતા ” ત્યાં આવીને
તેમણે “ સમણં ભગવં મહાવીર વંદઈ નમંસઈ ” શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરને
વંદણુ કરી અને નમસ્કાર કર્યા, “ વંદિતા નમંસિતા एवं वयासी ” વંદણુ
નમસ્કાર કરીને તેમણે તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું- “ ઇચ્છામિ णं भंते ! तुम्हेहिं
अबभणुत्ताए समाणे ” હે ભદન્ત ! આપની આજ્ઞા હોય તો “ પંચહિં અણ-
ગારસએહિં સદ્ધિં વહિયા જગવયવિહાર વિહરિત્તએ ” હું પાંચસો અણુગારોની
સાથે બહારના જનપદે માં વિહાર કરવા માણું છું. “ તણં સે સમણે ભગવં
મહાવીરે જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમટ્ઠં ણો આઢાઈ, ણો પરિજાણાઈ, તુસિનીએ

स श्रमणो भगवान् महावीरो जमालेरनगरस्य एतमर्थं पञ्चगुणनगरैः सार्द्धम् बहिः जनपदविहरणं नो आद्रियते एतस्मिन्नर्थे नादस्वान् भवति, नो परिजानाति नानुमोदयति तदर्थस्य भाविदोषवत्त्वेन उपेक्षणीयत्वात्, अपि तु तूष्णीं संतिष्ठते मौनमालम्बते ! ' तए णं से जमाली अणगारे समणं भगवं महावीरं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी '—तत खडु ग जमालिः अनगारः श्रमणं भगवन्तं महावीरं द्वितीयमपि चार तृतीयमपि चारम् एव वक्ष्यमाणप्रकारेण अयादीत्—' इच्छामि णं भंते ! तुम्हेहिं अब्भणुत्ताए समाणे पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं जाव विहरित्तए ' हे भदन्त ! इच्छामि त्वलु युष्माभिः भगवद्भिरभ्यनुज्ञानः अनुमतः सन् पञ्चभिरनगरशतैः पञ्चगुणानामिः सार्द्धम् यावत् बहिः जनपदविहारं विवर्तुम्, बहिर्जनपदे विवर्तुमिच्छामिती भासः, ' तए णं समणे भगवं

णीए सच्चिट्ठइ ' जब इस तरहसे विहार करनेकी आज्ञा जमालि अनगारने प्रभु महावीरसे मांगी उन्होंने इस बातको आदर नहीं दिया, भाविदोषकी सम्भावना होनेके कारण उपेक्षणीय होनेसे उन्होंने उसकी इस बातको अनुमोदित नहीं किया अतः वे सुनकर मौन रहे. ' तएणं से जमालो अणगारे समणं भगवं महावीरं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी ' भगवान् को अपनी बात पर मौन रहे हुए देखकर अनगार जमालिने श्रमण भगवान् महावीरले पुनः दुबारा भी और तिवारा भी ऐसाही कहा—कि—' इच्छामि णं भंते ! तुम्हेहिं अब्भणुत्ताए समाणे पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं जाव विहरित्तए ' हे भदन्त ! मैं आपसे आज्ञा लेकर यह चाहता हूं कि मैं पांचसौ साधुओंके साथ बाहर देशका विहार करूं ' तएणं समणे भगव महावीरे जमालिस्स अणगारस्स

सच्चिट्ठइ " ज्यारे जमाली अणुगारे आ प्रमाणे विहार करवानी आज्ञा महावीर प्रभु पासे मागी, त्यारे तेमणे ते बातने आदर न क्यो, भावि दोषनी संभावना होवने कारणे उपेक्षा करवा योग्य होवथी तेमणे तेम करवानी अनुमोदना न आपी, पणु तेओ मौन ज भेसी रह्या.

“ तएणं से जमाली अणगारे समणं भगवं महावीरं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी ” ज्यारे भगवान् महावीरे तेमने कंठ पणु जवा म न आप्यो, त्यारे जमाली अणुगारे भील वार पणु ओ ज प्रमाणे पूछथुं अने त्रील वार पणु ओ ज प्रमाणे पूछथुं के “ इच्छामि णं भंते ! तुम्हेहिं अब्भणुत्ताए समाणे पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं जाव विहरित्तए ” हे भदन्त ओ आपनी आज्ञा भणे तो ५०० अणुगारे साथे हुं गडारना जनपदोमां विहार करवा भाशुं छुं. “ तएणं समणे भगव महावीरे जमालिस्स अणगारस्स दोच्चं पि तच्चं पि एवमद्वं

મહાવીરે જનાલિસ અળગારસ્સ દોચ્ચંપિ તચ્ચંપિ એવમહુ ણો આઢાઙ જાવ તુસિ-
 ણીં સંચિટ્ઠહ ' તતઃ સ્વલુ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરો જમાલેરનગારસ્ય દ્વિતીય
 મપિ વાર તૃતીયમપિ વારમ્ એતમર્થ પશ્ચશતાનગારૈઃ સહ વહિર્જનપદવિહારરૂપા-
 ર્થ નો આદ્રિયતે, યાવત્ નો વા તમર્થ પરિજાનાનિ ઉપેક્ષાવુદ્ધયા નાનુમોદયતિ,
 અપિ તુ તૂર્ણીં સંતિષ્ઠતે મૌનં સમાલમ્બતે, ' તદ્ ણં સે જમાલી અળગારે સમણં
 ભગવં મહાવીરં વંદહ, ણમંસહ, વદિત્તા, ણમંસિત્તા, સમગસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ
 અંતિયાઓ વહુસાલાઓ ચેહ્યાઓ પહિણિક્લમહ ' તતઃ સ્વલુ સ જમાલિરનગારઃ
 'મૌનં સમ્મતિલક્ષણમ્' ઇતિ મનસિ નિ તત્ત શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં વન્દતે, નમસ્યતિ,
 વન્દિત્વા, નમસ્યિત્વા, શ્રમણસ્ય સન્નતો મહાવીરસ્ય અન્તિકાત્-સમીપાત્ વહુ-
 શાલકાત્ ચૈત્યાત્ - ઉદ્યાનાત્, પ્રતિનેષ્કામ્યતિ-ભિર્ગચ્છતિ, ' પહિણિ-

દોચ્ચંપિ તચ્ચંપિ એવમહુ ણો આઢાઙ, જાવ તુસિણીં સચિટ્ઠહ ' પરન્તુ
 શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર પ્રમુને જમાલિ અનગારકે હસ દુવારાં તિવારા
 ભી કહે ગથે વક્તવ્યકો સ્વીકાર નહીં ક્રિયા ઉસ પર ધ્યાન નહીં દિયા
 ઉસે ઉચિત નહીં સમજા-હસલિયે કેવલ વે મૌન હી રહે ' તદ્ ણં સે
 જમાલી અળગારે સમણં ભગવં મહાવીરં વંદહ, ણમંસહ, વદિત્તા ણમં-
 સિત્તા સમગસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ વહુસાલાઓ ચેહ-
 યાઓ પહિણિક્લમહ ' જવ જમાલી અનગારને એસા દેસા તો ડન્હોને
 શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકો વન્દના કી, ડન્હે નમસ્કાર ક્રિયા ઓર
 વન્દના નમસ્કાર કરકે વે શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકે પાસસે ઓર
 ઉસ વહુશાલક ઉદ્યાનસે વિહાર ક્રિયા યહ સમજા કર કિ પ્રમુને હમેં
 પાંચસૌ સાધુઓંકે સાથ વિહાર કરનેકી " મૌનં સમ્મતિલક્ષણ " કે

જો આઢાઙ, જાવ તુસિણીં સચિટ્ઠહ " પરન્તુ શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરે ણીં
 અને ત્રીં વાર પૂછનામાં આવેલ જમાલી અણુગારની તે વાતને આદર ન
 કર્યો, તેની તે વાતને અનુચિત ગણીને તેમજ તે વાતની અનુમતિ ન આપી
 અને તે વાતને ઉચિત નહીં ગણીને જગમ આપવાને બદલે મૌન જ રહ્યા.
 " તદ્ ણં સે જમાલી અળગારે સમણ ભગવં મહાવીરં વંદહ, ણમંસહ, વદિત્તા
 ણમંસિત્તા સમગસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ વહુસાલાઓ ચેહ્યાઓ પહિ-
 ણિક્લમહ " ત્રણ ત્રણ વાર પૂછના છતાં પણ મહાવીર પ્રમુની આજ્ઞા ન
 મળવાથી " મૌન સમ્મતિલક્ષણ " મૌન સમતિતુ લક્ષણ છે એ ન્યાય
 અનુસાર ' આજ્ઞા મળી ગઈ છે ' એમ માનીને જમાલી અણુગારે શ્રમણ
 ભગવાન્ મહાવીરને વદણ નમસ્કાર કર્યાં. વદણ નમસ્કાર કરીને તેઓ
 ૫૦૦ સાધુઓ સાથે શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર પાસેથી અને તે શુભશીલક

ક્ષત્રમિત્તા પંચર્હિ અળગારસર્હિં વહિયા જળવયવિહાર વિહરઈ ' પ્રતિનિષ્ક્રમ્ય-
 વહુશાલકાત્ ચૈત્યાત્ નિર્ગત્ય, પશ્ચમિરનગારશતૈઃ સાર્દ્ધમ્ વહિઃ જનપદવિહારં
 વિહરતિ । ' તેણં કાલેણં તેણં સમણં સાવત્થો ણામં નયરી હોત્થા, વણ્ણઓ,
 કોટ્ટુણ ચેઈણ, વણ્ણઓ, જાવ વણસંઢસ્સ ' તસ્મિન્ કાલે, તસ્મિન્ સમયે શ્રાવસ્તી
 નામ નગરી આસીત્. વર્ણકઃ, અસ્યાઃ વર્ણનમ્ ઔપપાતિકે ચમ્પાનગરીવર્ણનવદ્
 બોધ્યમ્, કોષ્ઠકં નામ ચૈત્યમ્ ઉદ્યાનમ્ આસીત્, વર્ણકઃ, અસ્ય વર્ણનમ્ ઔપપાતિકે
 પૂર્ણમદ્રચૈત્યવદ્ બોધ્યમ્, તદ્વર્ણનાયધિમાહ-યાવત્ વનખણ્ડસ્ય વનખણ્ડ-
 પર્યન્તં તદ્ વર્ણનમ્વસેયમિતિ ભાવઃ ' તેણ કાલેણં તેણં સમણં ચમ્પા ણામં નયરી
 હોત્થા, વણ્ણઓ, પુણ્ણમદ્દે ચેઈણ, વણ્ણઓ જાવ પુઢવિસિલાપટ્ટઓ ' તસ્મિન્ કાલે
 તસ્મિન્ સમયે ચમ્પાનામ નગરી આસીત્, વર્ણકઃ, અસ્યાશ્ચમ્પાયા નગર્યાઃ વર્ણનમ્

અનુસાર આજ્ઞા દે દી હૈ ' પઢિનિક્ષલ્પમિત્તા પંચર્હિ અળગારસર્હિં સર્દ્ધિ
 વહિયા જળવયવિહારં વિહરઈ ' નિકઠ કરકે વે પાંચસૌ અનગારોંકે
 સાથ બાહર દેશોંમેં વિહાર કરને લગે ' તેણં કાલેણં તેણં સમણં સાવ-
 ત્થીનામં નયરી હોત્થા વણ્ણઓ કોટ્ટુણ ચેઈણ વણ્ણઓ જાવ વણસંઢસ્સ '
 'ઉસ કાલ ઔર ઉસ સમયમેં શ્રાવસ્તી નામકી નગરી થી, હસકા
 વર્ણન ઔપપાતિક સૂત્રમેં વર્ણિત ચંપા નગરીકે વર્ણનકી તરહસે જાનના
 ચાહિયે । વહાં ઈક કોષ્ઠક નામકા ઉદ્યાન થા, હસકા ખી વર્ણન ઔપ
 પાતિક સૂત્રમેં વર્ણિત પૂર્ણમદ્રકી તરહ જાનના ચાહિયે પરન્તુ યહ વર્ણન
 વનખણ્ડ નકહી લેના ચાહિયે ' તેણં કાલેણં તેણં સમણં ચંપા નામં
 નયરી હોત્થા વણ્ણઓ પુણ્ણમદ્દે ચેઈણ-વણ્ણઓ જાવ પુઢવીસિલા-
 પટ્ટઓ- ' ઉસ કાલ ઔર ઉસ સમયમેં ચંપા નામકી નગરી થી, હસકા

ઉદ્યાનમાંથી નીકળી પડ્યા. " પઢિનિક્ષલ્પમિત્તા પંચર્હિ અળગારસર્હિં સર્દ્ધિ
 ' વહિયા જળવયવિહારં વિહરઈ " ત્યાંથી નીકળીને તેમણે ૫૦૦ અળગારો સાથે
 ' બહારના પ્રદેશોમાં વિહાર કરવા માંડ્યો. " તેણં કાલેણં તેણં સમણં સાવત્થી
 ણામં નયરી હોત્થા વણ્ણઓ, કોટ્ટુણ ચેઈણ-વણ્ણઓ જાવ વણસંઢસ્સ " તે કાળે
 અને તે સમયે શ્રાવસ્તી નામે નગરી હતી. ઔપપાતિક સૂત્રમાં જેવું
 ચંપા નગરીનું વર્ણન કરેલું છે, એવું જ શ્રાવસ્તી નગરીનું વર્ણન પણ
 સમજવું. તે નગરીમાં કોષ્ઠક નામે એક ઉદ્યાન હતું ઔપપાતિક સૂત્રમાં જેવું
 પૂર્ણમદ્ર ચૈત્યનું વર્ણન કરેલું છે, એવું જ આ કોષ્ઠક ચૈત્યનું વર્ણન પણ
 સમજવું. પરન્તુ તે વર્ણન વનખણ્ડ પર્યન્ત જ અડધું કરવું. " તેણં કાલેણં
 તેણં સમણં ચંપા ણામં નયરી હોત્થા-વણ્ણઓ, પુણ્ણમદ્દે ચેઈણ-વણ્ણઓ જાવ
 પુઢવિસિલાપટ્ટઓ " તે કાળે અને તે સમયે ચંપા નામની એક નગરી હતી.

औपपातिके द्रष्टव्यम्, पूर्णभद्रं नाम चैत्यम् उद्यानम् आसीत् वर्णकः, अस्यापि पूर्णभद्रचैत्यस्य वर्णनम् औपपातिके द्रष्टव्यम्, तद् वर्णनावधिगाह-यावत् पृथिवी-शिलापट्टकः, पृथिवीशिलापट्टकपर्यन्तम् अस्य वर्णनम् अवसेयमित्यर्थः, 'तएणं से जमाली अणगारे अन्नया कयाइ पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं संपरिवुडे पुब्बाणुपुन्निं चरमाणे' ततः खलु जमालिनगरः अन्यदा कदाचित् पञ्चभिरनगरशतैः सद्धिं संपरिवृतः-संवेष्टितः पूर्वानुपूर्व्या अनुक्रमेण चरन्-विचरन्, 'गामाणुगामं दूइज्जमाणे जेणेव सावत्थी नयरी, जेणेव कोठुए चेइए, तेणेव उवागच्छइ' ग्रामानुगामं ग्रामाद् ग्रामान्तरं व्यतिव्रजन् यत्रैव श्रावस्ती नाम नगरी आसीत्, यत्रैव कोष्ठकं नाम चैत्यम् उद्यानम् आसीत्, तत्रैव उपागच्छति 'उवागच्छिता अहापडिख्वं उगगहं उगिगण्हति' उपागत्य यथाप्रतिरूपं साधु कल्पयोग्यम् अवग्रहम् वसतेराज्ञाम् अवगृह्णाति, 'अहापडिख्वं उगगहं उगिगण्हति' वर्णन औपपातिक सूत्रमें किया गया है, इसमें पूर्णभद्र नामका चैत्य-उद्यान था इसका भी वर्णन औपपातिक सूत्रमें जैसा किया गया है, वैसा पृथिवी शिलापट्ट तक समझना चाहिये 'तएणं से जमाली अणगारे अन्नया कयाइ पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं संपरिवुडे पुब्बाणुपुन्निं चरमाणे' पांचसौ अनगारोंके परिवारसे वे जमालि अनगार किसी एक समय अनुक्रमसे विचरण करते हुए 'गामाणुगामं दूइज्जमाणे' एक गांवसे दूसरे गांवमें विहार करते २ 'जेणेव सावत्थी नयरी०' जहां श्रावस्ती नगरी थी और जहां वह कोष्ठक नामका चैत्य-उद्यान था वहां पर आये वहां आकरके 'अहापडिख्वं उगगहं उगिगण्हति' उन्होंने यथाप्रतिरूप साधुकल्पके योग्य-वसति की आज्ञा-

तेतुं वण्णं औपपातिक सूत्रमां करवामा आवेल्ले छे. ते थं पा नगरीमां -पूर्णभद्र नामे चैत्य (उद्यान) छतुं. तेतुं वण्णं-पणु औपपातिक सूत्रमां करवामां आवेल्लुं छे पृथिविशिलापट्टना वण्णं सुधीतुं कथन अर्द्धी अरुणु करवुं लेछिं अ.

“ तएणं से जमाली अणगारे अन्नया कयाइ पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं संपरिवुडे पुब्बाणुपुन्निं चरमाणे, गामाणुगामं दूइज्जमाणे जेणेव सावत्थी नयरी ” भिक्षावीर प्रभु पासेयी नीकणीने अनुक्रमे विचरता विचरतां, अेक गामथी भीजे गाम विहार करता करतां, ते जमाली अणुगार पोताना ५०० अणु-गारोना परिवार साथे अेक दिवस श्रावस्ती नगरीना कोष्ठक नामना उद्यान प से आवी पडेया. त्या आवीने तेभण्णे “ अहापडिख्वं उगगहं उगिगण्हति ” यथाप्रतिरूप (साधुकल्पने योग्य) आज्ञा (ते चैत्यमा वसवानी आज्ञा)

ण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ' यथाप्रतिरूपं यथायोग्यम् अवग्रहं वसतेराज्ञाम् अवग्रहं स्वीकृत्य संयमेन संयमयोगेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति ' ' तएणं समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइं पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे जाव सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणेव चंपा नयरी, जेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ ' ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः अन्यदा कदाचित् पूर्वानुपूर्व्या तीर्थंकरपरिपाटीया चरन् विचरन् यावत् ग्रामानुग्रामम् द्रवन्-व्यतिव्रजन् सुखसुखेन यथासुखम् विहारन् यत्रैव चम्पा नाम नगरी आसीत्, यत्रैव पूर्णभद्रं नाम चैत्यम् उद्यानम् आसीत्, तत्रैव उवागच्छति, ' उवागच्छिता अहापडिरुवं उगगहं उगिगण्हति ' उवागत्य यथाप्रतिरूपं-यथायोग्यम्-अवग्रहम् अवग्रहाति, ' उगिगण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ' अवग्रहम् अवग्रह-स्वीकृत्य संयमेन-संयमयोगेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति-तिष्ठति'

ठहरनेके लिये अनुमति प्राप्त की ' उगिगण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ' ठहरने की आज्ञा पाकर वे वहाँ तप और संयमसे आत्माको भाविन करते हुए विचरने लगे ' तएणं समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइं पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे जाव सुहंसुहेणं विहरमाणे जेणेव चंपा नयरी जेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ ' एक समय की बात है, कि श्रमण भगवान् महावीर तीर्थंकर परिपाटीके अनुसार विचरण करते हुए एक गांवसे दूसरे गांवमें सुखपूर्वक विहार करते २ जहां चंपा नगरी और उसमें जहां वह पूर्णभद्र नामका उद्यान था वहां पर आये ' अहापडिरुवं उगगहं उगिगण्हति ' वहां आ करके उन्होंने यथायोग्य अवग्रह-वसतिकी आज्ञा प्राप्त की और ' उगिगण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं

प्राप्त करी. " उगिगण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ " आज्ञा प्राप्त करीने तेओ तप अने संयमथी आत्माने लावित करता त्यां विचरता लाग्या. " तएणं समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइ पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे जाव सुहंसुहेणं विहरमाणे जेणेव चंपा नयरी जेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ. " पोतानी पासेथी जमादी अणुगार विदाय थया पछी डोछ ओक द्विसे शुशुशीअक चैत्यमांथी नीकणीने तीर्थंकर परिपाटी अनुसार विचरतां विचरता, ओक गामथी पीने गाम सुअपूर्वक विहार करतां करतां श्रमण भगवान् महावीर चंपा नगरीना पूरुभद्र चैत्य पासे आवी पडोन्था. " अहापडिरुवं उगगहं उगिगण्हइ " त्यां आवीने तेमणे यथायोग्य अवग्रह (त्यां रडेताली आज्ञा) प्राप्त करी.

‘ તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ અણગારસ્સ તેહિં અરસેહિ ય, વિરસેહિ ય, અંતેહિ ય, પંતેહિ ય, લૂહેહિ ય, તુચ્છેહિ ય, કાલાઙ્કતેહિ ય પમાણાઙ્કતેહિ ય, સીયણ્હિ ય પાણમોયણેહિં અન્નયા કયાહ સરીરગંસિ વિઝલે રોગાતકે પાઝભૂણ ’ તતઃસ્વલુ તસ્ય જમાલેરનગારસ્ય તૈઃ અરસૈશ્વ દિઙ્ગુજીરકાદિભિરસંસ્કૃતત્વાદ્ અવિચ્છિન્ન-રસૈઃ, વિરસૈશ્વ પુરાણત્વાદ્ વિગતરસૈઃ, અન્તૈશ્વ અરસતયા સર્વધાન્યાન્તવર્તિભિઃ, પ્રાન્તૈશ્વ-તૈરેવ પર્યુર્પિતત્વેન પ્રકર્ષેણ અન્તવર્તિત્વાત્ પ્રાન્તૈઃ, રુક્ષૈશ્વ અતિશુષ્કૈઃ ઘૃતાદિસ્નેહરહિતૈઃ, તુચ્છૈશ્વ અસારૈઃ, કાલાતિક્રાન્તૈશ્વ-પિપાસા-બુબુક્ષા-સમયાતિ-ભાવેમાણે વિહરહ્ ’ અવગ્રહ પ્રાપ્ત કર બે વહાં સંયમ એવં તપસે આત્માકો ભાવિત કરતે હુણ વિચરને લગે ।

‘ તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ અણગારસ્સ ’ इसके बाद उस जमालि अनगारके ‘ तेहिं अरसेहि य विरसेहि य अंतेहि य, पंतेहि य, लूहेहि य, तुच्छेहि य, कालाङ्कतेहि य पमाणाङ्कतेहि य, सीयण्हि य पाण-भोयणेहि य अन्नया कयाह सरीरगंसि विजले रोगातंके पाज्भूण ’ अब उस जमालि अनगारके उन अरस-हींग जीरे आदिसे रहित होनेसे अविच्छिन्न रसवाले, विरस-पुराणे होनेसे विगन रसवाले, अन्त-अरसरूप होनेसे सर्व धान्यान्तवर्ती, प्रान्त-पर्युर्पित होनेसे-बासी होनेसे अत्यन्त-चिलकुल-साधारण, रुक्ष-घृतादिरहित होनेसे, अति शुष्क,

“ उगिणिहृत्ता संजमेण तवसा अप्पाण भावेमाणे विहरह् ’ આજ્ઞા પ્રાપ્ત કરીને તેઓ સંયમ અને તપથી આત્માને વાસિત કરતા ત્યાં વિચરવા (રહવા) લાગ્યા.

હવે સૂત્રકાર એ વાત પ્રકટ કરે છે કે કે છક એ યમાં વિરાજતા જમાલી અણુગારની કેવી હાલત થઈ—“ તદ્દર્શનં તસ્મ જમાલિસ્સ અણગારસ્સ તેહિં અરસેહિ ય, વિરસેહિ ય, અંતેહિ ય, પંતેહિ ય, લૂહેહિ ય, તુચ્છેહિ ય, કાલાઙ્ક-તેહિ ય, પમાણાઙ્કતેહિ ય, સીયણ્હિ ય પાણમોયણેહિ ય, અન્નયા કયાહ સરીરગંસિ વિઝલે રોગાતકે પાઝભૂણ ” ત્યાર બાદ કોઈ એક દિવસે જમાલી અણુગારના શરીરમાં વિપુલ (પ્રચુર) રોગાતક ઉત્પન્ન થયો. એટલે કે જનરાદિ રૂપ રોગ અને જીવનનો શીઘ્ર વિનાશ કરનાર શૂઘ્રાદિ રૂપ આતંક બંને એક સાથે ઉત્પન્ન થયાં. આ રોગાતંક ઉત્પન્ન થવાનું કારણ બતાવતાં સૂત્રકાર કહે છે કે—અરસ (હીંગ, જીરા આદિથી રહિત હોવાથી રસ-સ્વાદ રહિત), વિરસ (પુરાણો હોવાથી રસ રહિત બની ગયેલો) અન્ત (અરસ રૂપ હોવાથી સર્વધાન્યાન્તવર્તી), પ્રાન્ત (વાસી હોવાથી મિત્રકુત્ર સાધાણ) રુક્ષ (ઘી આદિથી રહિત-લૂખો) તુચ્છ (અસાર-સત્વહીન), કાલાતિક્રાન્ત

ક્રમણાનન્તરપ્રાપ્તૈ, પ્રમાણાતિક્રાન્તૈઃ વુશુશાપિવાસાપ્રમાણાદધિકૈર્ન્યૂનૈર્વા, શ્રીતૈશ્ચ કાલાતિક્રમાત્ શીતલતાપ્રાપ્તૈઃ પાનભોજનૈઃ અન્યદા કદાચિત્ શરીરે વિપુલઃ પ્રચુરો રોગાતઙ્કઃ, તત્ર રોગોઽજ્વરાદિઃ સચાસૌ આતઙ્કશ્ચ કૃચ્છ્રજીવિતકારીતિ રોગાતઙ્કઃ પ્રાદુર્ભૂતઃ-ઉત્પન્નઃ, યદ્વા રોગોઽજ્વરાદિઃ આતઙ્કઃ સચોવાતી શૂલાદિઃ, રોગશ્ચ આતઙ્કશ્ચેત્યનયોઃ સમાહારે રોગાતઙ્કમ્ ઉત્પન્નમ્ । સ રોગાતઙ્કઃ કીદૃશઃ ? इत्याह- ' उज्जले ' इत्यादि, ' उज्जले, विउले, पगाढे, ककसे, कडुए, चंडे, दुक्खे, दुग्गे तिन्वे दुरहिणासे ' उज्ज्वलः उन्कर्षेण ज्वलयति दहतीति तथा अत्यन्त-दाहकः तद्विषमशैत्यछेशेनापि रहितत्वात्, विपुलः-प्रचुरः सकलशरीरव्यापकत्वात्, प्रगाढः-अत्यन्त विकराल प्रकर्षयुक्तत्वात्, कर्कशः-कठोरद्रव्यमिव अत्यन्त-कठोरोऽनिष्टत्वात्, कटुकः निम्बादिवत् मनसः प्रतिकूलत्वात्, चण्डो रौद्रः भय-

તુચ્છ-અસાર, કાલાનિક્રાન્ત-ભૂખ, પ્યાસકે સમયકે વાદ પ્રાપ્ત હુએ, પ્રમાણાતિક્રાન્ત-ભૂખ પ્યાસકે પ્રમાણસે અધિક વા કમ તથા શીત- (ઠંડા વાસી આહાર પાની સે) કાલાતિક્રમસે શીતલતાકો પ્રાપ્ત એસે પાન ભોજનોસે કિસી એક સમય શરીરમેં વિપુલ-પ્રચુર-રોગાતઙ્ક-જીવનકો કષ્ટમય બનાવેવાલે હોનેસે ઝવરાદિરૂપ આતઙ્ક ઉત્પન્ન હુઆ-

અથવા ઝવરાદિરૂપ રોગ એવં જીવનકો શીઘ્ર વિનાશ કરનેવાલા શૂલાદિ રૂપ આતઙ્ક એ દોનોં ઉત્પન્ન હુએ । યહ રોગાતઙ્ક ' ઉજ્જલે, વિઉલે, પગાઢે કકસે, કડુએ, ચંડે, દુક્ખે, દુગ્ગે ' ઉજ્જલ ઉસે બહુન અધિક દાહકારી થા-શીતલતાકા લેશ હસગેં નામ માત્રકા મી નહીં થા, વિપુલ-સકલ શરીરમેં વ્યાપક હોનેસે પ્રચુર થા, પ્રગાઢ-પ્રકર્ષ યુક્ત હોનેસે અત્યન્ત વિકરાલ થા. કર્કશ-કઠોર દ્રવ્યકી તરહ અનિષ્ટ હોનેસે અત્યન્ત કઠોર થા, મનકે પ્રતિકૂલ હોનેસે નિમ્બાદિકી તરહ

(ભૂખ, પ્યાસ અગિના સમય બદ પ્રાપ્ત થયેલ), પ્રમાણાતિક્રાન્ત (ભૂખ અને પ્યાસના પ્રમાણ કરતાં અધિક અથવા ન્યૂન) અને શીત (કાળ પસાર થવાથી મિલકુલ ઠંડો પડી ગયેલ) આહાર પાન લેવાને કારણે આ રોગાતઙ્ક ઉત્પન્ન થયો હતો. તે રોગાતઙ્ક “ ઉજ્જલે ” ઘણો જ દાહકારક હતો. જેમાં શીતલતા તો નામની પણ ન હતી, “ વિઉલે ” વિપુલ હતો-આખા શરીરમાં વ્યાપેલો હોવાથી પ્રચુર હતો, “ પગાઢે ” પ્રગાઢ હતો-પ્રકર્ષયુક્ત હોવાથી અતિશય વિકરાળ હતો, “ કકસે ” કઠોર દ્રવ્યની જેમ અનિષ્ટ હોવાથી આતશ્ચક્ર કઠોર હતો, “ કડુએ ” મનને પ્રતિકૂળ હોવાથી કડવા

કૂરત્વાત્ દુઃખઃ-દુઃખરૂપઃ સુખલેશવર્જિત્વાત્ કારણે કાર્યોપચારાત્ રોગાત્ક્રોડપિ
 દુઃખપદેન વ્યપદિશ્યતે, દુર્ગઃ દુર્ગમ્યઃ કષ્ટસાધ્યત્વાત્, તીવ્રઃ-અત્યન્તોત્કટઃ
 ઉત્કૃષ્ટદુઃખજનકત્વાત્, દુરધ્યાસઃ દુરધિસહ્યો વા દુઃખેન અવિસોદુમશક્યત્વાત્
 ! एतादृशेन रोगातङ्केन जमालिः कीदृशो जातः ? इत्याह-‘ पित्तज्वरपरिणय-
 सरीरे दाहवक्त्रंति ए यावि विहरइ ’ पित्तज्वरपरिणतशरीर. पित्तज्वरेण परिणतं
 व्याप्तं शरीरं यस्य स तथा अतएव दाहव्युत्क्रान्तिकश्चापि-दाहम्य व्युत्क्रान्तिः
 उत्पत्तिर्यस्य स तथा दाहयुक्तश्चापि विहरति-तिष्ठति । ‘ तएणं से जमाली अण-
 गारे वेयणाए अभिभूए समाणे समणे णिगंथे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी’
 ततःखलु स जमालि अनगारः वेदनया अभिभूतः-पराभूतः सन् श्रमणान् निर्ग्र-
 न्थान् शब्दयति, आह्वयति, शब्दयित्वा-आहूय एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण अवा-
 दीत्-‘ तुम्हेणं देवाणुप्पिया ! मम सेज्जासंधारणं संयरेइ ’ भो देवानुप्पियाः !

કહવા થા । મયકૂર હોનેસે ચ્ઞંડ-રૌદ્ર થા, સુખકે લેશસે વર્જિત હોનેકે
 કારણ દુઃખ-દુઃખરૂપ થા. કષ્ટસાધ્ય હોનેસે દુર્ગ-દુર્ગમ્ય થા, ઉત્કૃષ્ટ
 દુઃખકા જનક હોનેસે તીવ્ર-અત્યન્ત ઉત્કટ થા, તથા દુરધ્યાસ-દુઃખસે
 સહન કરને યોગ્ય હોનેસે દુઃસહ્ય થા, ‘ પિત્તજ્વરપરિણયસરીરે દાહવ-
 ક્તિએ યાવિ વિહરઈ’ઈસ પ્રકારકે રોગાત્ક્રોડસે જમાલિ ઈસ પ્રકારકા હો ગયા
 પિત્તજ્વરસે વ્યાપ્ત હો ગયા ઓર દાહયુક્ત બી હો ગયા ‘તણંસે જમાલી
 અણગારે વેયણાએ અભિભૂએ સમાણે ૦ એવં વયાસી’ ઈસકે બાદ ઉસ
 જમાલિને વેદનાસે વહુત દુઃખી હોકર અપને નિર્ગ્રન્થ શ્રમણકો બુલાયા ઓર
 બુલાકર ઉનસે એસા કહા-‘તુમ્હે ણં દેવાણુપ્પિયા ! મમ સેજ્જાસંધારણં

દ્રવ્ય એવો કટુક હતો, “ ચહે, દુઃખે, દુર્ગે ” બયંકર હોવાથી ચંડ (રૌદ્ર)
 હતો, સુખથી મિત્રકુલ રહિત હોવાથી દુઃખક હતો, કષ્ટસાધ્ય હોવાથી
 દુર્ગમ્ય હતો, ઉત્કટ હોખને જનક હોવાથી તીવ્ર હતો અને દુઃખપૂર્વક
 સહન કરવાને યોગ્ય હોવાથી અસહ્ય હતો.

“ પિત્તજ્વરપરિણયસરીરે દાહવક્ત્રંતિએ યાવિ વિહરઈ ” આ પ્રકારના
 રોગાત્કંથી જમાલી અણગાર એવો બની ગયો-પિત્તજ્વરથી વ્યાપ્ત થઈ ગયો.
 અને તે કારણે તેમને શરીરે ઢાહ (બળતરા) પણ થવા માંડ્યો.

“ તણ સે જમાલી અણગારે વેયણાએ અભિભૂએ સમાણે એવં વયાસી ”
 ત્યાર બાદ વેદનાને લીધે ખૂબ જ પીડા થવાથી જમાલી અણગારે શ્રમણ
 નિર્ગ્રન્થોને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને બોલાવીને તેમણે તેમને એવું કહ્યું
 કે “ તુમ્હેણં દેવાણુપ્પિયા ! મમ સેજ્જાસંધારણં સંયરેइ ” હે દેવાનુપ્પિયો ! આપ
 મારે શયન કરવા માટે સંસ્તારક (બિછાનું) બિછાવી દો.

यूयं खलु मम शय्यासंस्तारकं शय्यायै संस्तारकं संस्तुणीतः-विस्तारयत, 'तएणं ते समणा निगंथा जमालिस्स अणगारस्स एयमट्ठं विणएणं पडिसुणेति' ततः-खलु ते श्रमणाः निर्ग्रन्थाः साधवो जमालेरनगारस्य एतमर्थम् शय्यासंस्तारक-संस्तरणरूपमर्थं विनयेन प्रतिगृण्वन्ति, स्वीकुर्वन्ति 'पडिसुणेत्ता जमालिस्स अणगा-रस्स सेज्जासंथारगं संथरेति' प्रतिश्रुत्य जमालेरनगारस्य शय्यासंस्तारकं संस्तु-णन्ति, विस्तारयन्ति 'तएणं से जमाली अनगारे वलियतरं वेदणाए अभिभूए समाणे दोच्चंपि समणे निगंथे सदावेइ, सदावेत्ता दोच्चंपि एवं वयासी' -ततः खलु स जमालिरनगारो बलिकतरम् गाढतरम् अत्यन्तमित्यर्थः वेदनया दुःखरूपया अभिभूतः आक्रान्तः सन् द्वितीयमपि चारम् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् शब्दयति-आह्व-यति, शब्दयित्वा-आहूय द्वितीयमपि चारम् एवं वक्ष्यमाणरीत्या अवादीत्- 'ममं णं देवाणुप्पिया ! सेज्जासंथारए किंकेडे कज्जइ ?' भो देवानुप्रियाः !

संथरेह 'हे देवानुप्रियो ! तुम हमारे सोनेके लिये-संथारा विस्तर विछा दो 'तएणं ते समणा निगंथा जमालिस्स अणगारस्स० पडिसुणेति' उन श्रमण निर्ग्रन्थोंने जमालिके इस शय्यासंस्तारकको विछाने रूप कथनको बड़े विनयके साथ स्वीकार किया- 'पडिसुणेत्ता जमालिस्स अणगारस्स सेज्जासंथारगं संथरेति' स्वीकार करके वे जमालि अनगारके सोने के लिये संस्तारक को विछाने लगे अर्थात् विस्तर विछाने लगे 'तएणं से जमाली अनगारे वलियतरं वेदणाए अभिभूए समाणे दोच्चंपि समणे निगंथे सदावेइ-सदावित्ता दोच्चंपि एवं वयासी' इतनेमें वह अनगार जमालि और अधिक दुःखरूप वेदनासे युक्त हो गया-तब पुनः उसने दुबारा श्रमण निर्ग्रन्थोंको बुलाया-और बुलाकर उनसे ऐसा कहा- 'ममं णं देवाणु-

“तएणं ते समणा निगंथा जमालिस्स अणगारस्स० पडिसुणेति” ते श्रमणु निग्रंथोओ जमाली अणुगारना ते कथनने। (संस्तारक भिछावी आपवा इए कथनने। धणु ज विनयपूर्वक स्वीकार कर्थे। “पडिसुणेत्ता जमा-लिस्स अणगारस्स सेज्जासंथारगं संथरेति” अने तेओ जमाली अणुगारने भाटे संस्तारक भिछाववा लागी गया।

“तएणं से जमाली अनगारे वलियतरं वेदणाए अभिभूए समाणे दोच्चंपि समणे निगंथे सदावेइ-सदावित्ता दोच्चंपि एवं वयासी” ओटलाभां अधिक वेदना श्रवाने कारणे ते जमाली अणुगारे ते श्रमणु निग्रंथोने इरीथी ओलाव्या अने ओलावीने आ श्रमाणे पूछथुः “ममं णं देवाणुप्पिया ! सेज्जासंथारए

મમ મર્થે ચલુ શય્યાસંસ્તારકઃ કિં કૃતઃ સમ્પાદિતઃ ? આહોસ્વિત્ ક્રિયતે ? સમ્પાદ્યતે ? કિં શય્યાસંસ્તારકો નિષ્પન્નઃ ? ઉત નિષ્પાદ્યતે ? એતેન ચ અતીત કાલ-વર્તમાનકાલનિર્દેશેન કૃત-ક્રિયમાણયોર્ભેદઃ પ્રતિપાદિતઃ, ઇતિ પ્રશ્નાશયો-ર્બોધ્યઃ ‘ એવં વુત્તે સમણે સમણા નિગંથા વિતિ ભો સામી ! કીરહ ’ એવં પૂર્વો-ક્તરીત્યા જમાલિના ઉક્તાઃ સન્તઃ શ્રમણા નિર્ગ્રન્થા બ્રુવન્તિ-ભો સ્વામિન્ ! સંસ્તારકઃ ક્રિયતે નતુ કૃતઃ, ‘ જણં તે સમણા નિગંથા જમાલિ અગગારં એવં વયાસી-ણો ચલુ દેવાણુપ્પિયાણં સેજ્જાસંથારણ કહે, કજ્જહ ’ યદા ચલુ તે શ્રમણા પ્પિયા ! સેજ્જા સંથારણ કિં કહે કજ્જહ ’ હે દેવાનુપ્રિયો ! તુમને મેરે સોનેકે લિયે સંથારક કર દિયાહૈ, યા કર રહે હો ? અર્થાન્ શય્યા(વિસ્તર) સંસ્તારક હો ચુકા હૈ-યો હો રહા હૈ ? ઇસ તરહકે પ્રશ્ન નિર્દેશસે અતીત કાલિક ક્રિયામેં ઓર વર્તમાનકાલિક ક્રિયામેં ભેદ પ્રતિપાદિત કિયા ગયા હૈ, અર્થાત્ “ કૂન ” યહ અતીતકાલ હૈ, એવં ‘ ક્રિયમાણ ’ યહ વર્તમાન કાલ હૈ, યહાં ઇન દોનોંકા નિર્દેશ હુઆ હૈ, ઇસ નિર્દેશસે કૂન ઓર ક્રિયમાણમેં ભેદ કહા ગયા હૈ યહી પ્રશ્નકા આશય હૈ । “ એવં વુત્તે સમણે સમણા નિગંથા વિતિ-ભો સામી ! કીરહ ’ જવ જમાલિ અનગારને પૂર્વોક્ત રૂપસે પૂછા-તવ્વ ડન શ્રમણ નિર્ગ્રન્થોને એસા કહા કિ-હે સ્વામિન્ ! હન સંસ્તારક કર રહે હૈં, અમી ઉસે કિયા નહોં હૈ ‘ જણં તે સમણા નિગંથા જમાલિ અગગારં એવં વયાસી-ણો ચલુ દેવાણુપ્પિયાણં સેજ્જાસંથારણ કહે, કજ્જહ ’ જવ ડન શ્રમણ નિર્ગ્રન્થોને

કિં કહે, કજ્જહ ” હે દેવાનુપ્રિયો ! મારે સુવાને માટે સંસ્તારક બિછાવી નાખ્યું છે ? કે બિછાવી રહ્યા છે ? એટલે શય્યાસંસ્તારક તૈયાર થઈ ગયું છે, કે તૈયાર થઈ રહ્યું છે ? આ પ્રકારના પ્રશ્ન નિર્દેશ દ્વારા ભૂતકાલિક ક્રિયા અને વર્તમાનકાલિક ક્રિયા વચ્ચે ભેદનું પ્રતિપાદન કરવામા આવ્યું છે. એટલે કે “ કૃત ” ભૂતકાળની ક્રિયા બતાવે છે અને “ ક્રિયમાણ ” ૫૬ વર્તમાન ક્રિયા બતાવે છે અહીં આ બન્નેનો નિર્દેશ થયો છે આ નિર્દેશ દ્વારા કૃત અને ક્રિયમાણમાં ભેદ દર્શાવવામા આવ્યો છે, એ જ પ્રશ્નનો આશય છે. “ એવં વુત્તે સમણે સમણા નિગંથા વિતિ-ભો સામી ! કીરહ ” બ્યારે જમાલી અણુગારે આ પ્રશ્ન પૂછ્યો, ત્યારે તે શ્રમણ નિર્ગ્રન્થેએ તેમને આ પ્રમાણે કહ્યું : “ હે સ્વામિન્ ! અમે શય્યાસંસ્તારક બિછાવી રહ્યા છીએ, હવે તેને બિછાવી લીધું નથી. “ જણ તે સમણા નિગંથા જમાલિ અગગાર એવં વયાસી ણો ચલુ દેવાણુપ્પિયાણં સેજ્જાસંથારણ કહે, કજ્જહ ” બ્યારે તે શ્રમણ નિર્ગ્ર-

નિર્ગ્રન્થાઃ જમાલિમ્ અનગારમ્ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા અગ્રાદિપુઃ-૧ યિતવન્તઃ-નો સ્વલુ
 દેવાનુપ્રિયાણાં ભવતાં શય્યાસંસ્તારકઃ કૃતઃ-નિષ્પાદિતોઽસ્માભિઃ અપિતુ ક્રિયતે
 નિષ્પાદ્યતે । ‘તદ્દેવં તસ્સ જમાલિસ્સ અનગારસ્સ અયમેયારૂવે અજ્ઞતિય જાવ
 સમુપ્પજિજ્ઞત્યા-’ તદા સ્વલુ તસ્ય જમાલેરનગારસ્ય, અયમેતદ્ભૂપો વક્ષ્યમાણ-
 સ્વરૂપઃ, આધ્યાત્મિકઃ આત્મગતઃ યાવત્ ચિન્તિતઃ પ્રાર્થિતઃ, કલ્પિતઃ મનોગતઃ
 સંકલ્પઃ, તત્ર આધ્યાત્મિકઃ-આત્મગતઃ અઙ્કુરઇવ વિરોધિભાવનયા અશ્રદ્ધયા વા
 આત્મનિ કિંચિત્ પ્રકટીભૂતઃ તતઃ ચિન્તિતઃ-મગવન્તમ્વતિ અશ્રદ્ધાભાવનયૈવ દ્વિપ-

જમાલિસે એસા કહા હમને આપ દેવાનુપ્રિયકે શય્યા સંસ્તારકકો ક્રિયા
 નહીં હૈ, અપિ તુ હમ કર રહે હૈ, ‘તદ્દેવં તસ્સ જમાલિસ્સ અનગાર-
 િસ્સ અયમેયારૂવે અજ્ઞતિય જાવ સમુપ્પજિજ્ઞત્યા’ તવ ઉસ જમાલિ
 અનગારકે થહ એસા આધ્યાત્મિક-આત્મગત યાવન્ ચિન્તિત, પ્રાર્થિત,
 કલ્પિત-મનોગત સંકલ્પ ઉત્પન્ન હુઆ યહ સંકલ્પ જમાલિ અનગારકો
 પહિલે આત્મગત હુઆ હસકા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ યહ સંકલ્પ ઉસે વિરોધિ
 ભાવનાસે યા અશ્રદ્ધાસે આત્મામેંહી અઙ્કુરકી તરહ પહિલે પ્રકટ હુઆ
 યાદમેં વહી વિરોધિ વિચાર રૂપ સંકલ્પ દ્વિપચિત્ત હુએકી તરહ કુછ

થોએ જમાલી અથુગારને એવો જમામ આપ્યો કે હે દેવાનુપ્રિય ! અમે
 આપનું શય્યાસંસ્તારક બિછાવી દીધું નથી પણ બિછાવી રહ્યા છીએ, “તદ્દેવં
 જમાલિસ્સ અનગારસ્સ અયમેયારૂવે અજ્ઞતિય જાવ સમુપ્પજિજ્ઞત્યા” ત્યારે શ્રમણ
 નિર્ગ્રન્થોનો આ પ્રકારનો ઉત્તર સાંભળીને જમાલી અથુગારના મનમાં એવો
 આધ્યાત્મિક-આત્મગત, ચિન્તિત, પ્રાર્થિત, કલ્પિત, મનોગત વિચાર ઉત્પન્ન
 થયો કે “જં ણં સમણે મગગં મશ્ચીરે એવં આદિપ્પલ્લ, જાવ એવં પરુવેદ,
 એવં સ્વલુ ચલમાણે ચલિર, હરીરિજ્જમાણે ઉરીરિય, જાવ નિજ્જરિજ્જમાણે ણિજ્જિણ્ણે
 તં ણ મિચ્છ” શ્રમણ ભગવાન એવું જે કહે છે, ભાષે છે, પ્રજ્ઞાપિત કરે
 છે અને પ્રરૂપિત કરે છે કે “જે વસ્તુ ચાલી રહી છે તે ચાલી ચુકી છે,
 જે વસ્તુ ઉદ્ભવ્યમાણ છે તે ઉદ્ભવ્ય થઈ ચુકી છે, જે વેદ્યમાન છે તે વેદિત
 થઈ ચુક્યું છે, જે પ્રહીયમાણ છે તે પ્રહીય થઈ ચુક્યું છે, અને હિયમાનને
 હિત, હિયમાનને હિત, હિયમાનને હિત, હિયમાણને મૃત અને નિર્જીય-
 માણને નિર્જીય કહી શકાય છે, આ તેમનું કથન સર્વથા અસત્ય છે.

હવે સૂત્રકાર ‘વિચાર’ પદની આગળ આવેલાં વિશેષણોનો ભાવાર્થ
 સમજાવે છે—તે વિચારને આત્મગત કહેવાનું કારણ એ છે કે તે વિચાર
 વિરોધી ભાવનાથી અથવા મહાવીર પ્રભુનાં વચનો પ્રત્યેની અશ્રદ્ધાથી તેમના
 હૃદયમાં અંકુરની જેમ પડેલાં તે પ્રકટ થયો હતો. ત્યાર બાદ તે વિચાર

ત્રિત ઇવ પુનઃ પુનઃ સ્મરણરૂપો વિરોધિવિચાર ઉદ્ભૂતઃ, તતઃ કલ્પિતઃ સ એવ વિરોધિવિચારઃ પલ્લવિત ઇવ 'અશ્રદ્ધેયો મહાવીરઃ' इत्येवं व्यवस्थायुक्तः, તતઃ પ્રાર્થિતઃ-સ એવ વિરોધિવિચારઃ પુષ્પિત ઇવ 'નેષ્ટો મમ મહાવીરઃ' इत्येवं स्वीकृतः, મનોગતઃ સંકલ્પઃ સમુદ્પદ્યત-સમુત્પન્ન, 'જં ણ સમણે ભગવં મહાવીરે એવં આફ્ઝલહ, જાવ એવ પરુવેહ-એવં ચલુ ચલમાણે ચલિએ ઉદીરિજ્જમાણે ઉદીરિએ, જાવ નિજ્જરિજ્જમાણે ણિજ્જિણ્ણે તં ણં મિચ્છા' यत् खलु श्रमणो भगवान् महावीरः एवं-वक्ष्यमाणरीत्या आख्याति, યાવત્-ભાવતે, પ્રજ્ઞાપયતિ,

વિકસિત હોકર ચિન્તિતરૂપવાલા-પુનઃ ૨ સ્મરણ રૂપવાલા બન ગયા, હસકા મી કારણ ભગવાનકે પ્રતિ ઉસકી વિરોધિ ભાવના યા અશ્રદ્ધા હી હૈ । અંબ યહી વિરોધિ વિચારરૂપ ચિન્તિત સંકલ્પ આગે કુછ અધિક વિકસિત રૂપવાલા બનકર પલ્લવિત હુએકી તરહ કલ્પિત રૂપવાલા બન ગયા, જિસસે ઉસમ્હે એસી વ્યવસ્થાકી સ્થિતિ આ ગઈ કિ મહાવીર અશ્રદ્ધેય હૈ । હસકે બાદ વહ વિરોધિ વિચારરૂપ સંકલ્પ ઓર કુછ અધિક વિકસિત રૂપવાલા બનકર પુષ્પિતકી તરહ પ્રાર્થિત વિશેષણસે યુક્ત હો ગયા અતએવ ઉસને "મહાવીર મુઝે ઇષ્ટ નહીં હૈ" ऐसा रूप धारण कर लिया, મનોગત હસે હસલિયે કહા ગયા હૈ, કિ જમાલિ અનગારને અપને હસ સંકલ્પકો કિસી દૂસરેસે પ્રકટ નહીં કિયા અપને મનમ્હેહી રલા, વહ કેસા સંકલ્પ ઉત્પન્ન હુઆ હસકે લિયે સૂત્રકાર 'જં ણ સમણે ભગવં મહાવીરે એવં આફ્ઝલહ, જાવ એવં પરુવેહ,-એવં ચલુ ચલમાણે ચલિએ, ઉદીરિજ્જમાણે ઉદીરિએ, જાવ નિજ્જરિજ્જમાણે ણિજ્જિણ્ણે તં ણં મિચ્છા' इस सूत्रपाठ द्वारा व्यक्त करते हैं-जमालि अनगारने सोचा कि श्रमण भगवान् महावीर जो ऐसा कहते हैं यावन्

तेना मनमां वारवार आववा लाग्यो. जेम अकुरमांथी जे कुमणी पादडी कुटी नीकणे छे तेम ते विचार तेना हुक्यमा वधारे विकसिन थवा मांड्यो. तेथी तेने चिन्तित क्यो छे ते विचार चिन्तित रुपवाणो भतवानुं कारख पखु जमालीनी भगवान् प्रत्येनी निराधी लावना अने अश्रद्धा ज डती. जेम केछ लता विकसित थछने पदवित थाय छे, तेम जमालीनो ते चिन्तित विचार वधारे विकसिन थछने कल्पित रुपवाणो गनी गयो अने तेथी ज ऐवी परिस्थिति जेली थछ के तेने जेम लागवा मांड्युं के 'महावीर प्रबुनां वयनो अश्रद्धेय छे' जेम पदवित लता वधारे विकसित थछने पुष्पित भने छे, तेम जमालीनो ते विचार वधारे विकसित थछने प्रार्थित विशेषणोधी युक्त भनी गयो, अने ते कारख ते विचारे अबु रुप धारण क्युं के

एवं प्ररूपयति—एवं खलु चलद् वस्तु चलितमिति व्यपदिश्यते, उदीर्यमाणं वस्तु उदीर्णमिति व्यवह्रियते, यावत् वेद्यमानं वेदितम्, प्रहीयमाणं प्रहीणम्, छिद्यमानं छिन्नम्, भिद्यमानं भिन्नम्, दह्यमानं दग्धम्, म्रियमाणो मृतः, निर्जीर्यमाणं वस्तु निर्जीर्णमिति व्यपदिश्यते इति, तत् खलु मिथ्या, सर्वथा असत्यमेव उक्त-
युक्तेः भूत-वर्तमान कालयोर्भेदेन कृतक्रियमाणयोरत्यन्तभेदात् 'इमं च णं पञ्च-
कत्वमेव दीसइ सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे, संयरिज्जमाणे असंथारिए'
इदं च खलु प्रत्यक्षमेव दृश्यते—शब्दासंस्तारकः क्रियमाणः अकृतो भवति, संस्ती-
र्यमाणः असंस्तृतो भवति । प्रकृतसुपसंहरन् आह—' जम्हाणं सेज्जासंथारए

આવળ કરતે હૈં, પ્રજ્ઞાપિત કરતે હૈં, ऐसी प्ररूपणा करते हॆं कि जो वस्तु चलमाण है—चल रही है—वह चलित चल चुकी है, जो वस्तु उदीर्यमाण है, वह उदीर्ण हो चुकी है, 'यावत् जो वेद्यमान है, वह वेदित हो चुकी है, जो प्रहीयमाण है वह प्रहीण हो चुकी है, ऐसी कही जाती है—इसी तरह छिद्यमान छिन्न, भिद्यमान भिन्न, दह्यमान दग्ध, म्रियमाण मृत, और निर्जीर्यमाण निर्जीर्ण कही जाती है—सो ऐसा उनका कथन मिथ्या है—सर्वथा असत्य ही है । क्योंकि उक्त युक्तिके बलसे भूत और वर्तमान रूप कृत क्रियमाणमें अत्यन्त भेद है—अतः इनमें अभेद प्रतिपादित करनेवाला वचन सर्वथा मिथ्या ही है । ' इमं च णं पञ्चकत्वमेव दीसइ सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकडे, संयरिज्जमाणे असंथारिए ' क्योंकि हम यह प्रत्यक्षमें देख रहे हैं कि क्रियमाण यह शब्दासंस्तारक अकृत है, संस्तीर्यमाण यह असं-

“ મહાવીર પ્રભુ મને ઈષ્ટ નથી ” તે સંકલ્પને મનોગત કહેવાનું કારણ એ છે કે જમાલી અણુગારે પોતાનો તે વિચાર કે ઇની પણ આગળ પ્રકટ કર્યો ન હતો—પણ પોતાના મનમાં જ રાખ્યો હતો.

જમાલિ અણુગારે મહાવીર પ્રભુના ઉપયુક્ત કથનને અસત્ય કેમ માન્યું તે હવે બતાવવામા આવે છે—નીચે દર્શાવેલી દલીલ દ્વારા જમાલી અણુગાર બૂત અને વર્તમાન રૂપ કૃત અને ક્રિયમાણમાં ભેદ માનીને, તે બન્નેમાં અભેદનું પ્રતિપાદન કરનારા ભગવાનનાં વચનોને મિથ્યા—અસત્ય માને છે. “ इमं च णं पञ्चकत्वमेव दीसइ सेज्जासंथारए कज्जमाणे, अकडे, संयरिज्जमाणे अवथारिए ” કારણ કે મને તો આ પ્રત્યક્ષ અનુભવ થઈ રહ્યો છે કે બિઝા-વવાના આની રહેલું આ શબ્દાસંસ્તારક બિઝાવાઈ ચુક્યું નથી, અને એ રીતે સંસ્તીર્યમાણ એવું તે સંસ્તારક અસંસ્તૃત જ છે.

કજ્જમાણે અકહે, સંથરિજ્જમાણે અસંથરિણે તમ્હા ચલમાણેવિ અચલિણે જાવ
 ણિજ્જરિજ્જમાણે વિ અણિજ્જિણે, एवं संपेहेइ ' यस्मात्कारणात् खलु शय्या-
 संस्तारकः क्रियमाणः अकृतो भवति, यावत् उदीर्यमाणम् न उदीर्णम्, वेद्यमानं
 न वेदितं भवति, प्रहीयमाणं न प्रहीणं भवति, छिद्यमानं न छिन्नं भवति, भिद्य-
 मानं न भिन्नं भवति, दह्यमानं न दग्धं भवति, म्रियमाणो न मृतो भवति,
 निर्जीर्यमाणम् अनिर्जीर्णम् नो निर्जीर्णं भवति, इति संप्रेक्ष्यते विचारयति
 ' एवं संपેહેત્તા સમણે નિગંથે સદાવેइ, સદાવિત્તા એવ વયાસી-एवं पूर्वोक्तरीत्या
 संप्रेक्ष्य सम्यग् विचार्य श्रमणान् निर्ग्रन्थान् शब्दयति-आह्वयति, आहूय-शब्दयित्वा

સ્તુત છે ' જમ્હાણં ' इसलिये जब ' सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकहे,
 संथरिज्जमाणे असंथरिण तमहा चलमाणे वि अचलिण जाव णिज्जरि-
 ज्जमाणे वि अणिज्जिणें एवं संपेहेइ ' शय्या संस्तारक क्रियमाण होना
 हुआ अकृत होता है, और संस्तीर्यमाण होना हुआ वह असंस्तुत
 होता है-तो जो चलमान वस्तु है, वह भी अचलित होती है, यावत्
 जो निर्जीर्यमाण वस्तु है वह भी अनिर्जीर्ण होती है । यहां यावत्
 शब्दसे ' उदीर्यमाणं न उदीर्णम्, वेद्यमानं न वेदितम्, प्रहीयमाणम्
 न प्रहीणम्, छिद्यमानं न छिन्नम्, भिद्यमानं न भिन्नं, दह्यमानं न
 दग्धम्, म्रियमाणो न मृतः ' इस पाठका संग्रह हुआ है । इस प्रकारसे
 उस जमालि अन्नगारने विचारा । ' एवं संपेहेत्ता समणे निगंथे,
 सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी ' इस प्रकार विचारकरके उसने श्रमण
 निर्ग्रन्थोंको बुलाया, बुलाकर उनसे ऐसा कहा-' जं णं देवाणुप्पिया !

“जम्हाणं” तेथी जे “सेज्जासंथारए कज्जमाणे अकहे, संथरिज्जमाणे
 असंथरिण तमहा चलमाणे वि अचलिण जाव णिज्जरिज्जमाणे वि अणिज्जिणे
 एवं संपेहेइ” क्रियमाण शय्यासंस्तारक अकृत होय छे, अने संस्तीर्यमाण
 संस्तारक असंस्तुत होय छे, तो जे चलमान वस्तु छे ते पण अचलित
 होय छे, अने निर्जीर्यमाण जे वस्तु छे ते पण अनिर्जीर्ण होय छे. अर्ही
 जाव (यावत्) पढ़थी नीचेने सूत्रपाठ ग्रंथ छे करवाभां आय्यो छे—
 “उदीर्यमाणं न उदीर्णम्, वेद्यमानं न वेदितम्, प्रहीयमाणं न प्रहीणम्, छिद्य-
 मानं न छिन्नम्, भिद्यमानं न भिन्नं, दह्यमानं न दग्धम्, म्रियमाणो न मृत ”
 आ प्रकारने जमाली अणुगारने विचार आय्यो. “एवं संपेहेत्ता समणे
 निगंथे सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी” आ प्रकारने विचार करीने तेमछे
 श्रमण निर्ग्रन्थोने पोतानी पासे बोलाव्या अने बोलावीने तेमने आ प्रमाणे

સમાપ્તિ ઋવતિ, સર્વદા ક્રિયમાણત્વાત્ આદિ સમયવત્ । અથચ યદિ ક્રિયમાણં કૃતં સ્યાત્ તદા ક્રિયાવૈફલ્યં સ્યાત્ અકૃતવિષયે એવ ક્રિયાયાઃ સફલત્વાત્ એવમેવ પૂર્વમ્ અસદેવ વસ્તુ ભવદરીદશ્યતે ઇતિ પ્રત્યક્ષ વિરોધશ્ચ । તથા ઘટાદિ કાર્ય-નિષ્પત્તૌ ભૂયાન્ ક્રિયાકાલોઽનુભૂયતે, યતો નારમ્ભકાલે એવ ઘટાદિકાર્યં દૃષ્ટિ-ગોચરી ભવતિ, નાપિ સ્થાસકાદિ કાલેઽદૃષ્ટિગોચરી ભવતિ, અપિતુ તત્ ક્રિયા-કૃત માની જાવે તો ક્રિયા કરાનેકી વિફલતાહી માનની પડેગી, કયોંકિ અકૃત વિષયમેં હી ક્રિયાકી સફલતા હોતી હૈ, કૃત વિષયમેં નહીં. કારણ કિ વહ તો ક્રિયાહી જા ચુકા હૈ, પિષ્ટપેષણ ન્યાયકી તરહ ઉસમેં કરનેરુપ ક્રિયા સર્વથા નિષ્ફલહી હૈ । તથા-જો વસ્તુ પૂર્વમેં નહીં હૈ, વહી વસ્તુ હોતી હુઈ દેહી જાતી હૈ, જૈસે-મૃત્તિકામેં ઘટ પર્યાય વર્તમાનમેં સપલબ્ધ નહીં હૈ, તો વહ ઘટ પર્યાયહી કારણાન્તરસે ઉસમેં હોતી હુઈ દેહી જાતી હૈ । ઇસલિયે ક્રિયમાણકો કૃત કહના યહ પ્રત્યક્ષસે વિરોધ-ભરા હૈ । તથા ઘટાદિકી નિષ્પત્તિમેં બહુત બડા અધિક ક્રિયાકાલ અનુ-ભવમેં આતા હૈ-એસા નહીં હૈ, કિ પ્રારંભ કાલમેંહી ઘટ વન જાતા હો-યા સ્થાસક આદિ સમયમેં વહ નિષ્પન્ન હો જાતા હો-કિન્તુ ઘટ નિષ્પન્ન હુઆ જો દૃષ્ટિગોચર હોતા હૈ, વહ અપની ક્રિયાકે અવસાનમેં હી હોતા હૈ, તો જવ એસી વાન હૈ, તચ ક્રિયાકાલમેં કાર્ય વિદ્યમાન હૈ, એસા કહના

જેમ સર્વદા ક્રિયમાણ હોવાથી ક્રિયાની સમાપ્તિ થતી નથી, અથવા જે ક્રિય-માણ વસ્તુને કૃત માની લેવામાં આવે તો ક્રિયાની વિફલતા જ માનવી પડશે, કારણ કે અકૃત વિષયમાં જ ક્રિયાની સફળતા હોય છે. કૃત વિષયમાં હોતી નથી, કારણ કે એ તો કરાઈ ચુકેલ જ છે. જે વસ્તુ કરી લીધી હોય તેમાં કરવા પણ જ શું રહે છે ?

તથા જે વસ્તુ પહેલાં વિદ્યમાન ન હોય તે અમુક ક્રિયા દ્વારા વિદ્યમાન થાય છે. જેમકે માટીમાં ઘટ પર્યાય (ઘડાતું સ્વરૂપ) વર્તન ન કાળે વિદ્યમાન નથી, પરંતુ અમુક ક્રિયા દ્વારા તેમાં તે પર્યાય ઉત્પન્ન થતી દેખાય છે. તેથી ક્રિયામણુને કૃત કહેવું તે પ્રત્યક્ષ વિરોધાભાસ રૂપ લાગે છે. તથા ઘડા આદિના નિર્માણમાં ઘણા જ અધિક ક્રિયાકાળની જરૂર પડે છે. પ્રારંભ કાળે જ ઘડો બની જતો નથી, કે સ્થાસક (આક પર માટીના પિંડને તાસકનો આકાર આપવાના આદિ સમયમાં તેનું નિર્માણ થતું નથી. પરંતુ તેનું નિર્માણ થયેલું ત્યારે જ દેખાય છે કે જ્યારે ક્રિયાનું અવસાન (સમાપ્તિ) થાય છે. આ પ્રમાણે હકીકત હોવાથી ક્રિયાકાળમાં કાર્ય વિદ્યમાન છે એ વાત પર શ્રદ્ધા

स्वसाने, यस्मादेव तस्मात् न क्रियाकालेषु कार्यं विद्यमानं भविष्यमर्हति, किन्तु
 क्रियास्वसाने एव कार्यं विद्यमानं भवति, तथाचोक्तम्—

‘जस्सेह किञ्जमाणं कयंति तेणेह विञ्जमाणस्स ।

करणकिरिया पवन्ना, तहाय बहुदोसपडिवत्ती ' ॥१॥

‘कयमिह न किञ्जमःणं तवभावाओ चिरंतण घडोव्व ।

अहंवा कयंपि कीरइ, कीरउ निच्चं न य समत्ती' ॥२॥

किरिया वेफल्लंपि य पुव्वमभूयं च दासर होंतं ।

दीसइ दीहोय जहो किरिया कालो घडाईणं ॥३॥

नारंभेच्चिय दीसइ, न सिवा दद्धाउ दीसइ तइंते ।

तो नहि किरियाकाले जुत्तं कज्जं तदंतंमि ” ॥४॥

छाया--यस्येह क्रियमाणं कृतमिति तेनेह विद्यमानस्य ।

करणक्रियाप्रपन्नो तथाच बहुदोषमतिपत्तिः ॥१॥

‘कुतमिह न क्रियमाणं, तद्भावात् चिरन्तन घटइव ।

अथवा कृतमपि क्रियते क्रियतां नित्यं न च समाप्तिः ॥२॥

क्रिया वैफल्यमपि च पूर्वमभूतंच दृश्यते भवत ।

दृश्यते दीर्घश्च यतः क्रियाकालो घटादीनाम् ॥३॥

नारम्भे एव दृश्यते नशिवाद्यद्धायां दृश्यते तदन्ते ।

तर्हि नहि क्रियाकाले युक्तं कार्यं तदन्ते ॥४॥ इति ।

अद्वेय कैसे हो सकता है ? क्योंकि उस कालमें तो कार्य अविद्यमान ही रहता है, अतः क्रियमाण जो पदार्थ है, वह क्रियाकालालिङ्गित है, उसे उसमें विद्यमान हुआ कैसे माना जा सकता है, वह तो क्रियाके अवसानमें ही विद्यमान होता है सो ही कहा है—‘जस्सेह किञ्जमाणे’ से लेकर ‘नारंभेच्चिय दीसह’ इन चार गाथाओंसे कहा है। इन सब गाथाओंका भावार्थ पूर्वोक्त रूपसे ही स्पष्ट है, इस तरहसे क्रिय-

કેવી રીતે મૂકી શકાય ? કારણ કે ક્રિયાકાળમાં તો કાર્ય અવિદ્યમાન જ રહે છે, તેથી ક્રિયામાણ જે પદાર્થ છે તે ક્રિયાકાળલિંગિત (ક્રિયાકાળ પર આધાર રાખનાર) છે, તેને તેમાં વિદ્યમાન રહેલો કેવી રીતે માની શકાય-તે તો ક્રિયાના અવસાન કાળે જ વિદ્યમાન થાય છે તેથી જ-કહ્યું છે કે :

“ જસેહ કિજનાણ ” થી લઇને “ નારભેચિય વીમદ ” અહીં આ ચાર ગાથાઓ દ્વારા જે કથન કરવામાં આવ્યું છે, તેનો સાવાય પૂર્વોક્ત રીતે રૂપદ કરવામાં આવેલ છે. આ રીતે કિયમાણ આઠિને કૃત આઠિ રૂપ

‘ તદ્દં જમાલિસ્સ અગગારસ્સ એવં આદ્ધ્વમાણસ્સ જાવ પરુવેમાણસ્સ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં સદ્દહંતિ, પત્તિયંતિ, રોયંતિ ’ તતઃસ્વલ્લુ જમાલે-
રનગારસ્સ એવં પૂર્વેક્કરીત્યા આચક્ષાણસ્સ યાવત્ માપમાણસ્સ પ્રજ્ઞાપયતઃ
પરુપયતઃ એતમર્થ નો ક્રિયમાણઃ કૃત્તો ભવતિ ’ इत्याद्युक्तमर्थम् अस्त्येकके केचन
શ્રમણા નિર્ગન્થાઃ શ્રદ્ધધતિ, પ્રતિયન્તિ, વિશ્વસન્તિ, રોચયન્તિ, રુચિ વિષયી
કુર્વન્તિ, ‘ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં ણો સદ્દહંતિ, ણો પત્તિયંતિ, ણો
રોયંતિ ’ અસ્ત્યેકકે કેચન શ્રમણાઃ નિર્ગન્થાઃ એતમર્થ જમાલેરનગારસ્યોક્તાર્થ
નો શ્રદ્ધધતિ, નો વા પ્રતિયન્તિ ઉક્તાર્થે વિશ્વસન્તિ, નૈવ સ્વલ્લુ ઉક્તાર્થં રોચયન્તિ
રુચિવિષયં કુર્વન્તિ, યે સ્વલ્લુ સિદ્ધાન્તિનો નિર્ગન્થાઃ ઉક્તાર્થં નો શ્રદ્ધધતિ, તેપા-

માણ આદિકો કૃત્ત આદિ રૂપ કહનેમેં વિરોધાપત્તિ પ્રદર્શિત જમાલિને
કી-‘ તદ્દં જમાલિસ્સ અગગારસ્સ એવં આદ્ધ્વમાણસ્સ જાવ પરુવે-
માણસ્સ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં સદ્દહંતિ, પત્તિયંતિ, રોયંતિ ”
હસ તરહસે જય જમાલિને અપને મન્તવ્યકો પ્રકટ ક્રિયા. તથ કિતનેક
શ્રમણ નિર્ગન્થોને તો ઉસકે હસ કથનકો શ્રદ્ધાપૂર્વક સ્વીકાર કર
લિયા ઉસે અપની પ્રતીતિ કોટિમેં રલ્લ લિયા ઓર અપની રુચિકા ઉસે
વિષય બના લિયા ‘ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં ણો સદ્દહંતિ,
ણો પત્તિયંતિ, ણો રોયંતિ ’ કિતનેક શ્રમણ નિર્ગન્થોને ઉસકે હસ
“ ક્રિયમાણ આદિ કૃત્ત રૂપ નહીં હોતે હેં ” મન્તવ્યકો શ્રદ્ધાકી દૃષ્ટિસે
નહીં દેલ્લા, ઉસે અપની પ્રતીતિ કોટિમેં નહીં લિયા ઓર ન ઉસે અપની
રુચિકા વિષય હી બનાયા-કયોંકિ હનકા એસા આશય થા કિ જો

માનવામાં જમાલી અણુગારને વિરુદ્ધ લાગે છે તેથી તેઓ મહાવીર પ્રભુની
માન્યતાને અસત્ય માને છે. “ તદ્દં જમાલિસ્સ અગગારસ્સ એવં આદ્ધ્વ-
માણસ્સ જાવ પરુવેમાણસ્સ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં સદ્દહંતિ, પત્તિયંતિ
રોયંતિ ” જમાલી અણુગારે જ્યારે આ પ્રમાણે કહ્યું, વિશેષ કથન દ્વારા
પ્રતિપાદિત કયું, પ્રસાપિત કયું અને પ્રરૂપિત કયું, ત્યારે તેમના તે
મન્તવ્યનો કેટલાક અણુગારે શ્રદ્ધાપૂર્વક સ્વીકાર કર્યો, તેમને તેની પ્રતીતિ
થઈ અને તે તેમને રૂપ. પરંતુ “ અત્થેગહયા સમણા નિગ્ગંથા એયમદ્દં ણો
સદ્દહંતિ, ણો પત્તિયંતિ ણો રોયંતિ ” કેટલાક શ્રમણ નિર્ગન્થોએ તેના તે મન્ત-
વ્યને (ક્રિયમાણ વસ્તુ કૃત્ત હોતી નથી ઇત્યાદિ પૂર્વોક્ત મન્તવ્યને) શ્રદ્ધાની
નજરે જોયું નહીં, તેમને તેની પ્રતીતિ થઈ નહીં અને તેમને તે રૂપ નહીં,
કારણ કે તેમનો અગવાન મહાવીરનાં વચ્ચેનામાં અપાર શ્રદ્ધા હતી. તેઓ

મયમાન્ય:-નાકૃતમ્ અબૂતનવિદ્યમાનં ક્રિયતે અભાવાત્-ગગનકુસુમવત્, યદિ પુનરકૃતમપિ અસદપિ ક્રિયતે તદા સ્વરવિષાણમપિ ક્રિયતામ્ અસત્ચાવિશેવાત્, અથ ચ કૃતકરણપક્ષે નિત્યક્રિયાદયો દોષાઃ પ્રતિપાદિતાસ્તે ચ અસત્કરણ-પક્ષેઽપિ સમાના એવ, તથાહિ નાત્યન્તમસત્ ક્રિયતે અસદ્ભાવાત્ સ્વરવિષાણવત્, યદિ ચાત્યન્તાસદપિ વસ્તુ ક્રિયતે તદા સર્વદા તત્કરણપ્રસજ્ઞઃ, ન હિ અત્યન્તાસતઃ કરણે ક્રિયાસંમાપ્તિ ર્ભવતિ । તથાઽત્યન્તાસતઃ કરણે ક્રિયાવૈફલ્યં ચ સ્યાદ-સંસાદેવ સ્વરવિષાણવત્, કિંચ અવિદ્યમાનસ્ય કરણાભ્યુપગમે નિત્યક્રિયાદયો દોષા દુર્નિવારા આપતન્તિ, અત્યન્તાભાવરૂપત્વાત્ સ્વરવિષાણવત્, વિદ્યમાન-

અકૃત, અબૂત-અવિદ્યમાન હોતા હૈ, વહ અભાવ વિશિષ્ટ હોનેસે ગગન-કુસુમકી તરહ ક્રિયા નહીં જાના હૈ, યદિ અકૃત-અસત્ ભી ક્રિયા જાવે તો સ્વરવિષાણ ગધાકાશિંગની ક્રિયા જાના ચાહિયે ક્યોંકિ યહ ભી તો અસત્ હોતા હૈ । તથા કૃતકો કરનેકે પક્ષમેં જો નિત્ય કરને આદિરૂપ દોષ પ્રકટ કિયે ગયે હૈ, વે અસત્ પદાર્થહી ઉત્પન્ન હોતા હૈ, ઇસ પક્ષમેં ભી પ્રકટ કિયે જા સકતે હૈ-અતઃ ઇન દોષોંકો ઉભયત્ર સમાનતા હૈ । જૈસે-યદિ સર્વથા અસત્ પદાર્થહી ક્રિયા જાના હૈ-એસા માના જાવે તો સ્વર-વિષાણકી તરહ જો સર્વથા અસત્ હોતા હૈ, વહ કમોં ભી નહીં ક્રિયા જા સકતા-ક્યોંકિ એસા પદાર્થ અપને મૂલરૂપસે હી જવ અવિદ્યમાન હૈ, તથા ઉસકા કરના કૈસે બન સકતા હૈ. યદિ એસે પદાર્થકા કરના સ્વીકાર

એવું માનતા હતા કે જે અકૃત-અબૂત-અવિદ્યમાન હોય છે તે અભાવ વિશિષ્ટ હોવાથી આકાશપુષ્પની જેમ નિર્મિત કરી શકાતું નથી. જો અકૃત (અવિદ્યમાન) ની નિષ્પત્તિ કરાય છે એવું માનવામાં આવે તો ખર-વિષાણની (ગધેડાના શિંગની) નિષ્પત્તિ પણ કરી શકાય છે એમ સ્વીકારવું પડશે, કારણ કે તે પણ અસત્-અવિદ્યમાન જ હોય છે. તથા કૃતને કરવાની તરફેણમાં નિત્ય કરવા આદિ રૂપ જે દોષ પ્રકટ કરવામાં આવ્યા છે, તે અસત્-અકૃતને કરવાની તરફેણમાં પણ પ્રકટ કરી શકાય છે. આ રીતે બન્ને પક્ષે આ દોષોની સમાનતા છે.

જેમકે ...સર્વથા અવિદ્યમાન પદાર્થનું જ નિર્માણ કરાય છે એવું જો માનવામાં આવે, તો ગધેડાના શિંગની જેમ જે સર્વથા અસત્ (અવિદ્યમાન) છે તેવું નિર્માણ કદી પણ કરી શકાતું નથી-કારણ કે એવો પદાર્થ જો તેના મૂળ રૂપે જ અવિદ્યમાન છે, તો તેની નિષ્પત્તિ કરવાનું કેવી રીતે-શક્ય બને? જો એવા પદાર્થનું નિર્માણ કરવાનું શક્ય માનવામાં આવે તો કા

પક્ષેતુ પર્યાયવિશેષેણાપર્યયણાત્ સ્યાદપિ ક્રિયા વ્યવદેશઃ, યથાગગનં કુરુ, તથાચ નિત્યક્રિયાદયો દોષા ન ભવન્તિ, ન પુનરયં ન્યાયોઽત્યન્તાસતિ સ્વર-
વિષાણાદૌ સંભવતિ, યદપ્યુક્તમ્ ‘પૂર્વમસદેવોત્પદ્યમાનં દૃશ્યતે’ इति प्रत्यक्षविरोधः’
इति तदपि तुच्छम्, यदि पूर्वमभूतं सदस्तु भवद् दृश्यते तदा पूर्वमभूतं सद भवत्
स्वरविषाणमपि कस्मान्नया न दृश्यते, यच्चोक्तम्—“ भूयान् क्रियाकालो दृश्यते”

ક્રિયા જાવે ત્ય ત્યા તો સર્વદા ઉસકે કરનેકા પ્રસન્ન પ્રાપ્ત હોતા હૈ, ક્યોંકિ
અત્યન્ત અસત્-અવિદ્યમાનકે કરનેમેં ક્રિયા કી સમાપ્તિ નહીં હો સકતી
હૈ। યા અત્યન્ત અસત્કે કરનેમેં ક્રિયાકી વિકલતાકી પ્રસક્તિ આતી હૈ-
જૈસે-અત્યન્ત અસત્ સ્વર વિષાણકે કરનેમેં ક્રિયાકી વિકલતા હોતી
હૈ કિંચ-સ્વર વિષાણકી તરહ અત્યન્ત અભાવરૂપ હોનેસે સર્વથા અવિ-
દ્યમાનકે કરનેકી સ્વીકૃતિમેં તો નિત્ય ક્રિયાદિક દોષ દુર્નિવાર હો સકતે
હૈ, પરન્તુ વિદ્યમાન કરનેકે પક્ષમેં પર્યાય વિશેષકી અર્પણાસે ક્રિયાકા
વ્યવદેશ (વ્યવહાર) હો સી સકતા હૈ, અર્થાત્ નિત્ય ક્રિયાદિક દોષ નહીં
આતે હૈ, જૈસે-‘ ગગનં કુરુ ’ આકાશ કરો-પરન્તુ એસા ન્યાય અત્યન્ત
અસત્ સ્વર વિષાણ આદિકમેં સંભવિત નહીં હોતા હૈ । તથા જો એસા
કહા ગયા હૈ, કિ પૂર્વમેં અવિદ્યમાન વસ્તુ હી હોતી હૈ દેખી જાતી હૈ,
અતઃ ક્રિયામાણકો કુન કહના યહ તો પ્રત્યક્ષસેહી નિરોધ ભરા હૈ, સો
એસા કહના મી ઠીક નહીં હૈ, ક્યોંકિ યદિ એસા હી માના જાવે તો
ફિર સ્વર વિષાણાદિક મી ઉપલબ્ધ હોના ચાહિયે, ક્યોંકિ વે મી અભૂત

તો સર્વદા તેની નિષ્પત્તિ કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે, કારણ કે અત્યન્ત
અસત્ને કરવામાં ક્રિયાની સમાપ્તિ જ થઈ શકતી નથી-અથવા અત્યન્ત અસ-
ત્ને કરવામાં ક્રિયાની વિકલતાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે. કારણ કે ગધેડાના
શિંગની જેમ અત્યન્ત અભાવ રૂપ હોવાથી સર્વથા અવિદ્યમાન વસ્તુની
નિષ્પત્તિ કરવાની વાતનો સ્વીકાર કરવામાં તો નિત્યક્રિયાદિક દોષ દુર્નિવાર
હોઈ શકે છે, પરન્તુ વિદ્યમાનની નિષ્પત્તિ કરવાની તરફેણમાં પર્યાયવિશેષની
અર્પણાથી ક્રિયાવ્યવદેશ થઈ પણ શકે છે-એટલે કે નિત્યક્રિયાદિક દોષ
લાગતા નથી. જેમકે....

“ ગગનંકુરુ ” આકાશ કરો—(આકાશનું નિર્માણ કરો) પરન્તુ એવો
ન્યાય અત્યન્ત અવિદ્યમાન ગધેડાના શિંગ વગેરેમાં સંભવી શકતો નથી.
તથા “ પહેલાં અવિદ્યમાન હોય એવી વસ્તુની જ નિષ્પત્તિ થતી જોવામાં
આવે છે, તેથી ક્રિયામાણને કૃત કહેવું એ તો પ્રત્યક્ષ રૂપે વિરોધાભાસયુક્ત
લગે છે ” આ પ્રમાણે કહેવું તે પણ ખરાખર નથી, કારણ કે એવું જ

इति तत्रोच्यते-प्रतिसमयमुत्पद्यमानानां परस्परेण ईषद् विलक्षणानां बहूनां
स्थासकोसादीनामारम्भसमयेष्वेव वृत्तित्वानुसारिणीनाम् कार्यकोटीनां यदि
भूयान् क्रियाकालो दृश्यते तदा घटस्य किमत्रायातम् येनोच्यते-दृश्यते भूयान्
क्रियाकालो घटादीनाम्, इति । यद्यप्युक्तम्-‘ नारम्भेऽप्य दृश्यते घटादिः ’ इति,
तत्रोच्यते-कार्यान्तरारम्भे कार्यान्तरं कथं दृश्यतां घटारम्भे पटवत् स्थासकोसा-
दयश्च कार्यविशेषाः घटस्वरूपा न भवन्ति इति स्थासकोसादिकाळे घटः कथं

रूप हैं । तथा ऐसा जो कहा गया है, कि घटादिकोंकी उत्पत्तिमें बहुत
बड़ा क्रियाकाल दिखलाई देता है, सो इसके लिये निषेध कौन करता
है-क्योंकि प्रति समयमें उत्पन्न होती हुई तथा परस्परमें कुछ २ विल-
क्षण ऐसी अनेक स्थासकोश कुशूल आदि कार्यकोटियोंका कि जा
आरंभ समयोंमेंही वृत्तित्वानुसारिणी है, क्रियाकाल तो बहुत अधिक
होता ही है, एतावता इससे घटके क्रियाकालमें क्या आया । तथा
ऐसा जो कहा गया है, कि आरंभमेंही घटादि नहीं दिखलाई
देते सो यह तो ठीक है, क्योंकि कार्यान्तरके आरंभमें कार्यान्तर कैसे
दिखलाई पड़ सकता है? जैसे-घटारंभके समयमें पट दिखलाई नहीं देना
स्थासकोस आदि रूप जो कार्य विशेष हैं ये घटरूप नहीं होते हैं-
अतः जब ये घटरूप नहीं हैं, तब इनके समयमें घट कैसे दिखलाई

માનવામાં આવે તો ગઘેડાના શિંગ વગેરે પણ ઉપલબ્ધ થવા જ નોંધએ
કારણ કે તેઓ પણ અભૂત (અવિદ્યમાન) રૂપ છે.

તથા એવું જે કહેવામાં આવ્યું છે કે ઘડા વગેરેની ઉત્પત્તિમાં ઘણો
ક્રિયાકાળ વ્યતીત થતો જોવામાં આવે છે, તો તેનો નિષેધ કોણ કરે છે ?
કારણ કે પ્રતિસમય ઉત્પન્ન થતી જતી તથા પરસ્પરમાં કંઈક કંઈક વિલક્ષણ
એવી અनेક સ્થાસકોશકુશૂલ (માટીના પિંડમાંથી બનાવાતો આકાર વિશેષ)
આદિ કાર્યકોટિઓ કે જે આરંભકાળે જ વૃત્તિવાનુસારિણી (અસ્તિત્વ ધરા-
વનારી) છે, તેમનો ક્રિયાકાળ તો ઘણો વધારે જ હોય છે-તેથી ઘડાના
ક્રિયાકાળમાં શું બાધ આવ્યો ? તથા એવું જે કહેવામાં આવ્યું છે કે શરૂ
આતમાં તો ઘટાદિ (ઘડો વગેરે) દેખાતાં નથી, એ વાત તો ખરી છે,
કારણ કે કાર્યાન્તરના આરંભે કાર્યાન્તર કેવી રીતે દેખાઈ શકે છે ? જેમકે
ઘડો બનાવવાની ક્રિયા શરૂ કરતાં જ ઘડો દેખાતો નથી.

સ્થાસકોસ (માટીના પિંડમાંથી બનાવાતો આકાર વિશેષ)—આદિ રૂપ
જે કાર્યવિશેષ છે, તે ઘટ રૂપ હોતાં નથી. જો તે ઘટ રૂપ ન હોય તો તે
કાર્યવિશેષના સમય દરમિયાન ઘડો કેવી રીતે દેખાય ?

દૃશ્યતામ્? इति । अपिच अन्त्यसमये एव घटः समारब्धः? तत्रैव यद्यसौ दृश्यते तदा का आपत्तिः? तथाच क्रियमाण एव कृतो भवति, क्रियमाणसमयस्य निरंशत्वात् । यद्विच सम्प्रति समये क्रियाकालेऽप्यकृतं वस्तु तदाऽतिक्रान्ते समये कथं क्रियताम्, कथंवा एष्यति? क्रियया उभयोरपि विनष्टत्वानुत्पन्नत्वेनासत्त्वात्

દે સકતા હૈ । ઘટકી ઉત્પત્તિ અન્તકે સમયમેંહી હોતી હૈ, હસલિયે વહ યદિ ઉસ સમયમેંહી દિખલાઈ દેના હૈ, તો હસમેં કૌનસી આપત્તિ હૈ? તથા—ક્રિયમાણકા સમય નિરંશ હોનેસે ક્રિયમાણહી કૃત હોના હૈ । યદિ વર્તમાન સમયરૂપ ક્રિયાકાળમેં મી વસ્તુ અકૃત માની જાવે તો ફિર વહ ઉસ સમયકે વ્યતીત હો જાને પર કૈસે કી જા સકેગી? તથા અવિષ્યન્ કાળમેં મી વહ કૈસે નિર્માન હો સકેગી, કપોંકિ અતિક્રાન્ત સમયમેં ઓર અવિષ્યત્કાળમેં દોનોમેં મી વિનષ્ટ એવં અનુત્પન્ન હોનેસે ક્રિયાકા અસત્ત્વ હૈ । અર્થાત્ ક્રિયા સાધાર હોતી હૈ નિરાધાર નહીં, વર્તમાન સમય જ્ય અતિક્રાન્ત હો ગયા તર વિવક્ષિત વસ્તુકી ઉત્પત્તિ હોનેકા વહ સમય નષ્ટ હો ગયા, અચ હસમેં નષ્ટ હોનેકે કારણ વિવક્ષિત વસ્તુકી ઉત્પત્તિ હોનેરૂપ ક્રિયાકા સદ્ભાવ રહના નહીં હૈ, હસી તરહસે અવિષ્યત્કાળ મી અનુત્પન્ન હૈ—અતઃ અનુત્પન્ન હોનેકે કારણ અમીસે ઉસમેં મી ઉત્પન્ન હોનેરૂપ ક્રિયાકા સદ્ભાવ કૈસે રહ સકેગા, તથા હસીસે

ઘડાની ઉત્પત્તિ તો ક્રિયાના અન્ત સમયે જ થાય છે, તેથી જો ઘડો તે સમયે જ દેખી શકાય તો તેમાં વાંધો શો છે ?

તથા ક્રિયમાણનો સમય નિરંશ હોવાથી ક્રિયમાણ જ કૃત હોય છે. જો વર્તમાન સમયરૂપ ક્રિયાકાળમાં પણ વસ્તુને અકૃત માની લેવામાં આવે, તો તે સમય વ્યતીત થઈ ગયા બાદ પણ તેની ઉત્પત્તિ કેવી રીતે કરી શકાય ! તથા ભવિષ્યકાળમાં પણ તેનું નિર્માણ કેવી રીતે કરી શકાય ? કારણ કે અતિક્રાન્ત સમયમાં (વ્યતીત થઈ ગયેલા સમયમાં) અને ભવિષ્ય કાળમાં પણ વિનષ્ટ અને અનુત્પન્ન હોવાથી ક્રિયાનું અસત્ત્વ (અવિદ્યમાનતા) છે. એટલે કે ક્રિયા સધાર હોય છે—નિરાધાર હોતી નથી. વર્તમાન સમય જ્યારે અતિક્રાન્ત થઈ જાય છે ત્યારે અમુક વસ્તુની ઉત્પત્તિ થવાનો તે સમય નષ્ટ થઈ જાય છે. તે નષ્ટ થઈ જવાને કારણે તેમાં તે અમુક વસ્તુની ઉત્પત્તિ થવા રૂપ ક્રિયાનો સદ્ભાવ રહેનો નથી. એ જ પ્રમાણે ભવિષ્યકાળમાં પણ તે અનુત્પન્ન જ રહે છે—તેથી અનુત્પન્ન હોવાને કારણે અત્યારથી જ તેમાં પણ ઉત્પન્ન થવા રૂપ ક્રિયાનો સદ્ભાવ કેવી રીતે રહી શકશે ! તેથી

અસંવધ્યમાનત્વાત્, તસ્માત્ ક્રિયાકાલે એવ ક્રિયમાણં વસ્તુ કૃતમિતિ વ્યપદિશ્યતે, તથાચોક્તમ્—‘થેરાળ મયં નાકયમ ભાવઓ કીરણ્ સ્વપુષ્પંચ ।

અહવ અકયંપિ કીરણ્ કીરણ્ તો સ્વરવિસાણંપિ ॥૧॥

નિચ્ચં કિરિયાઈ દોસા નણુ તુલ્યા અસણ્ કઠુતરયા વા ’

પુવ્વમભૂયંચ ન તે દીસણ્ કિં સ્વરવિસાણંપિ ? ॥૨॥

પણ્ણમ ઉપ્પન્નાણં પરોપ્પરવિલક્ષણાણ સુવહૂણં ।

દીહો કિરિયાકાલો જણ્ દીસણ્ કિંચ કુંમસ્સ ॥૩॥

અન્નારંભે અન્નં કિહ દીસણ્ ? જહ ઘડો પટારંભે ।

સિવગાવઓ ન કુંમો કિહ દીસણ્ સો તદદ્ધાણ્ ? ॥૪॥

અંતેચ્ચિય આરદ્ધો જણ્ દીસણ્ તંમિ ચેવ કો દોસો ? ।

અકયંચ સંપણ્ ગણ્ કિહુ કીરણ્ કિહવણ્ એસમિ ? ॥૫॥

છાયા—સ્થવિરાણાં મતં નાકૃતમભાવતઃ ક્રિયતે સ્વપુષ્પમિવ ।

અથવા અકૃતમપિ ક્રિયતે ક્રિયતાં તર્હિ સ્વરવિષાણમપિ ॥૧॥

નિત્યં ક્રિયાદિ દોષા નણુ તુલ્યા અસતિ કઠુતરયા વા ।

પૂર્વમભૂતં ચ ન ત્વયા દ્રશ્યતે કિં સ્વરવિષાણમપિ ? ॥૨॥

પ્રતિ સમયોત્પન્નાનાં પરસ્પરવિલક્ષણાનાં સુવહૂનામ્ ।

દીર્ઘઃ ક્રિયાકાલો યદિ દ્રશ્યતે કિંચ કુમ્મસ્ય ॥૩॥

અન્યારંભે અન્યત્ કથં દ્રશ્યતામ્ ? યથા ઘટઃ પટારંભે ।

શિવકાદયો ન કુમ્મઃ કથં દ્રશ્યતાં સ તદદ્ધાયામ્ ? ॥૪॥

અન્તે એવ આરબ્ધો યદિ દ્રશ્યતે તસ્મિન્નેવં કો દોષઃ ? ।

(અનાગત કાલે)

અકૃતં ચ સમ્પ્રતિ ગતે કથં ક્રિયતાં કથં વા દૃશ્યતિ ? ॥૫॥

વિસ્તરતોડન્યત્ર વિલોકનીયમ્

इन दोनों कालोंमें क्रिया असंवध्यमान है । इसलिये क्रियाकालमें ही क्रियमाण वस्तु कृत् है ऐसा कहा जाता है । सो ही कहा है—‘थेराण-मयं नाकयमभावओ’ यहांसे लेकर ‘अंतेच्चिय आरद्धो जह’ इस पांचवीं गाथा तक इन सब गाथाओंका पूर्वपक्ष रूप और उत्तर पक्षरूप

જે તે બન્ને કાળોમાં ક્રિયા અસંવધ્યમાન છે. તે કારણે ક્રિયાકાળમાં જ એવું કહી શકાય છે કે ક્રિયમાણ વસ્તુ કૃત છે એ જ વાત “થેરાળમયં નાકયમ-ભાવઓ” થી લઈને “અંતેચ્ચિય આરદ્ધો જહ” આ પાંચવીં ગાથા પર્યંતની ગાથાઓમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલ છે તે બધી ગાથાઓનો પૂર્વપક્ષ રૂપથી અને ઉત્તર પક્ષ રૂપ અર્થ ઉપર પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

‘તત્થ ણં જે તે સમણા નિગ્ગંથા જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં સદ્દંતિ, પત્તિયંતિ, રોયંતિ, તેણં જમાલિં ચેવ અણગારં ઉવસંપજ્જિત્તાણં વિહરંતિ’ તત્ર-
 खलु तेषु श्रमणेषु ये ते श्रमणा निर्ग्रन्था जमालेरनगारस्य एतमर्थं क्रिय-
 माणं वस्तु कृतं न भवति ” इच्छार्थं श्रद्दधति-प्रतियन्ति-विश्वसन्ति, रोचयन्ति
 रुचिविषयं कुर्वन्ति, तेषु जमालिमेव अनगारम् उपसम्पद्य खलु विहरन्ति-
 तिष्ठन्ति, ‘तत्थ ણં જે તે સમણા નિગ્ગંથા જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં ણો
 સદ્દંતિ ણો પત્તિયંતિ, ણો રોયંતિ, તેણં જમાલિસ્સ અણગારસ્સ અંતિયાઓ ચેદ્દ-
 યાઓ પહિણિક્કલમંતિ’ તત્ર खलु श्रमणानां निर्ग्रन्थानां मध्ये ये श्रमणानिर्ग्रन्थाः
 जमालेरनगारस्य एतमर्थं पूर्वोक्तार्थं नो श्रद्दधति, नो प्रतियन्ति विश्वसन्ति,
 नो रोचयन्ति रुचिविषयं कुर्वन्ति, ते खलु जमालेरनगारस्य अन्तिकोत् समीपात्
 कोष्ठकात् कोष्ठकनाम्नश्चैत्यात् उद्यानात् प्रतिनिष्क्रामन्ति-निर्गच्छन्ति, ‘पडिणि-

अर्थ ऊपरमें प्रकट किया जा चुका है । ‘तत्थणं જે તે સમણા નિગ્ગંથા
 જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં સદ્દંતિ, પત્તિયંતિ, રોયંતિ, તે ણં જમાલિં
 ચેવ અણગારં ઉવસંપજ્જિત્તાણં વિહરંતિ’ इस तरह जमालि अनगारके
 साथके पांचसौ साधुओंमें जो जमालि अनगारके क्रियमाणकृत नहीं
 होता इस मन्तव्य पर श्रद्धावाले, प्रतीतिवाले एवं रुचिवाले बन गये
 वे साधु जमालिके पासही रहे और ‘तत्थ ણં જે તે સમણા નિગ્ગંથા
 જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં નો સદ્દંતિ ણો પત્તિયંતિ, ણો રોયંતિ,
 તે ણં જમાલિસ્સ અણગારસ્સ અંતિયાઓ કોટ્ટયાઓ ચેદ્દયાઓ પહિ-
 નિક્કલમંતિ’ जो श्रमण निर्ग्रन्थ जमालि अनगारके क्रियमाण वस्तु
 कृत नहीं होती है, इस मन्तव्य पर श्रद्धावाले, प्रतीतिवाले, एवं रुचि-
 वाले नहीं बने वे उसके पासही और उस कोष्ठक उद्यानसे निकल

“તત્થ ણં જે તે સમણા નિગ્ગંથા જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં સદ્દંતિ,
 પત્તિયંતિ, રોયંતિ, તે ણં જમાલિં ચેવ અણગારં ઉવસંપજ્જિત્તાણં વિહરંતિ”
 જમાત્રી અણગાર સાથે જે ૫૦૦ સાધુઓ હતા, તેમાંથી જે સાધુઓને
 જમાત્રી અણગારના મન્તવ્ય (ક્રિયમાણ અકૃત હોય છે એવું પૂર્વોક્ત મન્તવ્ય)
 પ્રત્યે શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થઈ, તે મન્તવ્યની પ્રતીતિ થઈ ગઈ અને તે મન્તવ્ય
 સુચી ગયું, તેઓ જમાત્રી અણગારની પાસે જ રહ્યા પરંતુ ‘તત્થ ણં જે તે
 સમણા નિગ્ગંથા જમાલિસ્સ અણગારસ્સ એયમદ્દં નો સદ્દંતિ, ણો રોયંતિ, તે ણં
 જમાલિસ્સ અણગારસ્સ અંતિયાઓ કોટ્ટયાઓ ચેદ્દયાઓ પહિનિક્કલમંતિ” જે શ્રમણ
 નિર્ગ્રંથોને જમાત્રી અણગારના તે મન્તવ્ય પ્રત્યે શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન ન થઈ, તે
 મન્તવ્યની જેમને પ્રતીતિ ન થઈ અને જેમને તે મન્તવ્ય સુચ્યું નહીં તેઓ
 જમાત્રી અણગાર પાસેથી અને તે કોઈક ઉદ્યાનમાંથી ચાલી નીકળ્યા,

क्वमिता पुष्पाणुपुर्वि चरमाणा गामाणुगामं दृडज्जमाणा 'प्रतिनिष्क्रम्य कोष्ठकना-
मचैत्याभिर्गत्य, उधानाभिर्गत्य पूर्वानुपूर्व्या अनुक्रमेण, ग्रामानुग्रामं ग्रामाद् ग्रामान्तरं
द्रवन्तः व्यतिव्रजन्तः 'जेणेव चंपानयरी जेणेव पुण्णभदे चेइए, जेणेव समणे भगवं महा-
वीरे, तेणेव उवागच्छन्ति' यत्रैव चम्पानाम्नी नगरी, यत्रैव पूर्णभद्रं नाम चैत्यम्—उधा-
नम् यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीर आसीत्—तत्रैव उपागच्छन्ति, 'उवागच्छित्ता समणं
भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करे'ति' उपागत्य श्रमणं भगवन्तं
महावीरं त्रिःकृत्वः त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणं कुर्वन्ति, 'करेत्ता वंदन्ति, णमं-
सन्ति, वंदित्ता, नमंसित्ता समणं भगवं महावीरं उवसंपज्जित्ताणं विहरन्ति' आद-
क्षिणप्रदक्षिणं कृत्वा वन्दन्ते, नमस्यन्ति, वन्दित्वा, नमस्यित्वा श्रमणं भगवन्तं
महावीरम् उपसंपद्य—आश्रित्य खलु विहरन्ति ॥ सू० १३ ॥

आये—चले आये 'पडिनिक्खमिता पुष्पाणुपुर्वि चरमाणा गामाणु-
गामं दृडज्जमाणा' चले आ करके अनुक्रमसे एक गांवसे दूसरे गांवमें
विहार करते २ 'जेणेव चंपा नयरी जेणेव पुण्णभदे चेइए जेणेव
समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छन्ति' जहां चंपा नगरी और
उसमें भी जहां वह पूर्णभद्र उद्यान तथा उसमें भी जहां श्रमण भग-
वान् महावीर विराजमान थे, वहां पर आये 'उवागच्छित्ता समणं
भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करे'ति' वहां आ करके
उन्होंने श्रमण भगवान् महावीरको तीन बार आदक्षिणा प्रदक्षिणा
'करेत्ता वंदन्ति णमंसन्ति, वंदित्ता नमंसित्ता समणं भगवं महावीरं
उवसंपज्जित्ता णं विहरन्ति' आदक्षिण प्रदक्षिण करके श्रमण भगवान्
महावीरको उन्होंने वंदना की—नमस्कार किया, वन्दना नमस्कार करके
वे महावीरके पास रहे ॥ सू० १३ ॥

“पडिनिक्खमिता पुष्पाणुपुर्वि चरमाणा गामाणुगामं दृडज्जमाणा” त्याची
नीकणीने अनुक्रमे एक गा. मधी जीणे गा. म. विहार करता करता “जेणेव
चंपा नयरी जेणेव पुण्णभदे चेइए जेणेव समणे भगव महावीरे तेणेव उवागच्छन्ति”
तेथी ज्या त्या नगरी होती तेथी ज्या पूर्णभद्र चैत्य હતું અને તે
ચૈત્યમાં ज्या મહાવીર પ્રભુ પ્રિય હતા હતા ત્યા આવ્યા. ‘ઉવાગચ્છિત્તા
સમણ મહાવીરં તિક્કુત્તો આયાહિણં પયાહિણં કરે’તિ” ત્ય આવીને તેમણે
શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણ વાર આદક્ષિણ પ્રદક્ષિણપૂર્વક “કરેન્ના વંદંતિ
ણમંસંતિ, વંદિત્તા ણમંસિત્તા સમણં નંવ મહાવીરં ઉવસંપજ્જિતાં વિહરંતિ”
વદણા કરી અને નમસ્કાર કર્યો. વદણા નમસ્કાર કરીને તેણે શ્રમણ ભગ-
વાન મહાવીરની પાસે તેમની આજ્ઞાનુસાર વિચરવા કહ્યું. ॥ સૂ. ૧૩ ॥

जमालि मिथ्याभिमानवक्तव्यता ।

मूलम्—“ तए णं से जमाली अनगारे अन्नया कयाइं-
ताओ रोगायंकाओ विप्पसुक्के हट्ठे तुट्ठे जाए अरोए वलियसुरीरे
सावत्थीओ नयरीओ कोट्ठयाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ, पडि-
निक्खमित्ता पुब्बाणुपुब्बिं चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे जेणेव
चंपानयरी, जेणेव पुण्णभदे चेइए, जेणेव समणे भगवं महा-
वीरे तेणैव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता समणस्स भगवओ महा-
वीरस्स अदूरसामंते ठिच्चा समणं भगवं महावीरं एवं वयासी-
जहाणं देवाणुप्पियाणं बहवे अंतेवासी समणा निग्गंथा छउ-
मत्था भवेत्ता, छउमत्थावक्कमणेणं अवक्कंता, णो खलु अहं तहा
छउमत्थे भवित्ता छउमत्थावक्कमणेणं अवक्कमिए, अहंणं उप्पन्न
णाणदंसणधरे अरहा जिणे केवली भवित्ता केवलि अवक्कमणेणं
अवक्कमिए । तएणं भगवं गोयमे जमालिं अणगारं एवं वयासी-
णो खलु जमाली ! केवलिस्स णाणे वा, दंसणे वा, सेलंसि वा,
थंभंसि वा, थूभंसि वा, आवरिज्जइ वा, णिवारिज्जइ वा,
जइणं तुमं जमाली ! उप्पन्नणाणदंसणधरे अरहा जिणे केवली
भवित्ता, केवलि अवक्कमणेणं अवक्कंते, तोणं इमाइं दो वागर-
णाइं वागरेहि--सासए लोए, जमाली ! असासए लोए जमाली !
सासए जीवे जमाली ! असासए जीवे जमाली ? । तए णं से
जमाली अणगारे भगवया गोयमेणं एवंवुत्ते समाणे संकिए,
कंखिए, वित्तिमिच्छिए भेद्समावन्ने, कलुससमावन्ने जाए
यावि होत्था, णो संचाएइ भगवओ गोयमस्स किंचिवि पमो-

क्खमाइक्खित्तए तुसिणीए संचिट्ठइ । जमालीति समणे भगवं
महावीरे जमालिअणगारं एवं वयासी-अत्थि णं जमाली । ममं
वहवे अंतेवासी समणा निग्गंथा छउमत्था, जेणं पभू एयं वागरणं
वागरत्तिए जहाणं अहं, णो चेव णं एयप्पगारं भासं भासित्तए,
जहाणं तुमं । सासएलोए जमाली ! जं ण कयावि णासी णो क-
यावि भवइ, ण कयावि ण भविस्सइ, भुविं च भवइ य भवि-
स्सइ य धुवे, णित्तिए, सासए, अक्खए, अव्वए, अव्वट्ठिए, णिच्चे,
असासए लोए जमालि ! जओ ओसप्पिणी भवित्ता, उस्स-
प्पिणी भवइ, उस्सप्पिणी भवित्ता, ओसप्पिणी भवइ, सासए
जीवे जमालि । जं ण कयाइ णासि जाव णिच्चे असासए
जीवे जमाली । जं ण नेरइए भवित्ता तिरिक्खजेणिए भवइ,
तिरिक्खजोणिए भवित्ता मणुस्से भवइ, मणुस्से भवित्ता देवे
भवइ । तए णं से जमाली अणगारे समणस्स भगवओ महा-
वीरस्स एवमाइक्खमाणस्स जाव एवं परूवेमाणस्स एयमट्ठं
णो सइहइ, णोपत्तिएइ णो रोएइ, एयमट्ठं असइहमाणे अपत्ति-
यमाणे अरोयमाणे दोच्चंपि समणस्स भगवओ महावीरस्स
अंतियाओ आयाए अवक्कमइ अवक्कमित्ता वहूहिं असवभावु-
वभावणाहिं मिच्छत्ताभिणिवेसेहि य अप्पाणं च परं च तदुभयं च
वुग्गाहेमाणे वुप्पाएमाणे बहुयाइं वासाइं सामन्नपरियागं पाउणइ,
पाउणित्ता, अद्धमासियाए संलेहणाए अत्ताणं झुसेइ, झुसेत्त

तीसं भक्ताइं अणसणयाए छेदेइ, छेदिता तस्स ठाणस्स अणा-
लोइयपीडिक्कंते कालमासे कालं किञ्चा लंतए, कण्णे तेरस साग-
रोवमट्ठिइएसु देवकिंविंसिएसु देवेसु देवकिंविंसियत्ताए
उव्वज्जे ॥ सू० १४ ॥

छाया—ततः खलु जमालिः अनगारः अन्यदा कदाचित् तस्मात् रोगात-
ङ्कात् विप्रमुक्तो हृष्टतुष्टो जातः, अरोगः, बलिकशरीरः, श्रावस्तथा नमर्याः कोष्ठ-
कात् चैत्वात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य पूर्वानुपूर्व्या चरन् ग्रामानुग्रामं
द्रवन् यत्रैव चम्पानगरी यत्रैव पूर्णभद्रं चैत्यम्, यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीर-
स्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अदूरसामन्ते स्थित्वा
श्रमणं भगवन्तं महावीरम् एवम् अवादीत्—यथा खलु देवानुप्रियाणां बहवोऽन्ते
वासिनः श्रमणा निर्ग्रन्थाः छद्मस्था भूत्वा छद्मस्थापक्रमणेन अपक्रान्ताः, नो
खलु अहं तथा छद्मस्थो भूत्वा छद्मस्थापक्रमणेन अपक्रान्तः अहं खलु उत्पन्न-
ज्ञानदर्शनधरः अर्हन् जिनः केवली भूत्वा केवल्यपक्रमणेन अपक्रान्तः । ततः
खलु भगवान् गौतमो जमालिम् अनगारम् एवम् अवादीत्—नो खलु जमाले !
केवलिनो ज्ञानं वा, दर्शनं वा, शेले वा, स्तम्भे वा, स्तूपे वा आवृष्यते वा, निवार्यते
वा यदि खलु त्वं जमाले ! उत्पन्नज्ञानदर्शनधरः अर्हन् जिनः केवली भूत्वा केव-
ल्यपक्रमणेन अपक्रान्तस्तदा खलु इमे द्वे व्याकरणे व्याकुरु—शाश्वतो लोको जमाले !
अशाश्वतो लोको जमाले ! शाश्वतो जीवो जमाले ! अशाश्वतो जीवो जमाले !
ततः खलु स जमालिः अनगारो भगवता गौतमेन एवमुक्तः सन् शङ्कितः काङ्क्ष-
क्षितो विचिकित्सितः, भेदसमापन्नः कलुषसमापन्नो जातश्चापि आसीत्, नो
ज्ञानोति भगवतो गौतमस्य किञ्चिदपि प्रश्नोत्तरमाख्यातुम्, तूष्णीकः संत्विष्ठते !
जमाले ! इति श्रमणो भगवान् महावीरो जमालिम् अनगारम् एवम् अवादीत्—
सन्ति खलु जमाले ! मम बहवोऽन्तेवासिनः श्रमणा निर्ग्रन्थाः छद्मस्थाः,
ये खलु प्रभवः इदं व्याकरणं व्याकर्तुम्, यथा खलु अहं नो चैव खलु एतत्प्रका-
रां गापां भाषितुम् यथा खलु त्वम्, शाश्वतो लोको जमाले ! यत् न कदापि न
आसीत्, न कदापि न भवति, न कदापि न भविष्यति, भूतश्च, भवति च,
भविष्यति च, ध्रुवो नित्यः, शाश्वतः अक्षयः, अव्ययः अवस्थितः, नित्यः ।
अशाश्वतो लोको जमाले ! यतः अवसर्पिणी भूत्वा उत्सर्पिणी भवति, उत्सर्पिणी
भूत्वा अवसर्पिणी भवति । शाश्वतो जीवो जमाले ! यत् न कदापि न आसीत्,
यावत् नित्यः अशाश्वतो जीवो जमाले ! यः खलु नैरयिको भूत्वा तिर्यग्योनिको
भवति, तिर्यग्योनिको भूत्वा मनुष्यो भवति, मनुष्यो भूत्वा देवो भवति । ततः

ખલુ સ જમાલિરનગારઃ શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય એવમાચક્ષાણસ્ય યાવત્
 એવમ્ પ્રરૂપયતઃ એતમર્થ નો શ્રદ્ધન્તિ, નો પ્રત્યેતિ, નો રોચયતિ, એતમર્થમ્
 અશ્રદ્ધયત્ અપ્રતિયન્ અરોચયન્ દ્વિતીયમપિ શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિ-
 કાત્ આત્મના અપક્રામ્યતિ । અપક્રમ્ય વહીભિઃ અસદ્માત્રોદ્ભાવાનાભિઃ મિથ્યા-
 ત્વાભિનિવેશૈશ્ચ આત્માનં ચ, પરં ચ, તદુભયં ચ વ્યુદ્ગ્રાહયન્ વ્યુત્પાદયન્ વહુભિઃ
 વર્ષૈઃ શ્રામણ્યપર્યાય પાલયતિ, પાલયિત્વા અર્ધમાસિક્યા સંછેત્તનયા આત્માનં
 જોષયતિ, જોષયિત્વા ત્રિશદ્ ભક્તાનિ અનમનતયા છિનત્તિ, છિત્ત્વા તસ્ય સ્થાનસ્ય
 અનાલોચિતપ્રતિક્રાન્તઃ કાલમાસે કાલ કૃત્વા લાન્તકે કરુપે ત્રયોદશસાગ-
 રોપમસ્થિતિકેષુ દેવકિલ્વિષિકેષુ દેવેષુ દેવકિલ્વિષિકૃતયા ઉપપન્નઃ ॥મૂ.૦૧૪॥

ટીકા—અથ જમાલેરનગારસ્ય મિથ્યાત્વાભિમાનવક્તવ્યતાં પ્રરૂપયિતુ-
 માદ-તણં સે ઇત્યાદિ, ‘ તણં સે જમાલી અણગારે અન્નયા કયાઈં તાઓ રોગા
 યંકાઓ વિપ્પમુક્કે હટ્ટે તુટ્ટે જાણ અરોણ વલિયસરીરે । તતઃ ખલુ સ જમાલિરન-
 ગારઃ અન્યદા કદાચિત્તસ્માત્ રોગાતઙ્કાત્ રોગાદ્ આતઙ્કાચ્ચ વિપ્પમુક્તો રહિતઃ સન્
 હૃષ્ટપુષ્પ જાતઃ હર્ષતોષસંવન્નઃ, અરોગો રોગરહિતઃ, વલિકશરીરઃ વલિકં વલ-
 શાલિશરીરં યસ્ય સ તથા તાદૃશઃ સન્ જમાલિઃ ‘ સાવત્થીઓ નયરીઓ કોટ્ટ-
 યાઓ ચેદ્યાઓ પઢિનિક્કલ્લમ્મ’ શ્રાવસ્ત્યા નગર્યાઃ કોઠ્ઠકાત્ ચૈત્યાત્ કોઠ્ઠક-

‘ તણં સે જમાલી ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—હસ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારને જમાલિ અનગારની મિથ્યાત્વા-
 ભિમાનની વક્તવ્યતા કહી છે—‘ તણં સે જમાલી અણગારે અન્નયા-
 કયાઈં તાઓ રોગાયંકાઓ વિપ્પમુક્કે હટ્ટતુટ્ટે જાણ, અરોણ વલિયસરીરે’
 અથ એક સમયની વાત છે કે વીરે ૨ વે જમાલિ અનગાર રોગ ઓર
 આતંકસે સર્વથા રહિન હો ગયે—અતઃ હર્ષ ઓર તોષસે યુક્ત બને હુણ
 વે રોગરહિત હોનેકે કારણ શરીરસે વલિષ્ટ હો ગયે ‘ સાવત્થીઓ નય-
 રીઓ કોટ્ટયાઓ ચેદ્યાઓ પઢિનિક્કલ્લમ્મ’ હસ તરહ ચિલકુલ નિરોગ

“ તણ સે જમાલી ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—આ સૂત્ર દ્વારા સૂત્રકારે જમાલી અણગારના મિથ્યાત્વાભિમાનની
 પ્રરૂપણ કરી છે—“ તણં સે જમાલી અણગારે અન્નયાકયાઈં તાઓ રોગાયંકાઓ
 વિપ્પમુક્કે હટ્ટતુટ્ટે જાણ, અરોણ વલિયસરીરે ” ત્યાર બાદ થીરે થીરે તે
 જમાલી અણગારનો રોગ તંક શની ગયો અને એક દિવસ તેઓ રોગથી
 બિવક્ષિત મુક્ત થઈ ગયા. તેથી તેમને હર્ષ અને તોષ થયો. રોગાત્થી
 મુક્ત થયા બાદ તેમનું શરીર વ્યાપ્ત બલિષ્ઠ બન્યું ત્યારે ‘ સાવત્થીઓ નય-
 રીઓ કોટ્ટયાઓ ચેદ્યાઓ પઢિનિક્કલ્લમ્મ’ તેમણે શ્રાવસ્તી નગરની કેટક

નામોદ્યાનાત્ પ્રતિનિષ્ક્રામતિ નિર્ગચ્છતિ, ' પડિનિક્કલમિત્તા પુવ્વાણુપુવ્વિં ચરમાણે ગામાણુગામં દૂરજ્જમાણે ' કોષ્ઠકચૈત્યાત્ પ્રતિનિષ્ક્રમ્ય નિર્ગમ્ય પૂર્વાનુપૂર્વાં અનુક્રમેણ ચરન્ન ચિચરન્ ગ્રામાણુગ્રામં ગ્રામાદ્ ગ્રામાન્તરં દ્રવન્ વ્યતિવ્રજન્ ' જેણેવ ચંપાનયરી, જેણેવ પુણ્ણમહે ચેદ્દે, જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ ' યત્રૈવ ચમ્પાનામ નગરી આસીત્, યત્રૈવ પૂર્ણમદ્રં નામ ચૈત્યમાસીત્, યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીર આસીત્ તત્રૈવ ઉવાગચ્છતિ, ' ઉવાગચ્છિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અદૂરસામંતે ઠિચ્ચા સમણં ભગવં મહાવીરં એવં વયાસી '—ઉવાગત્ય શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય અદૂરસામંતે—નાતિદૂરે નાતિ પ્રત્યાસન્ને ઉચિતસ્થાને સ્થિત્વા—ઉપવિશ્ય શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરસ્ એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—' જહા ણં દેવાણુપ્પિયાણં વહવે અંતેવાસી સમણા નિગ્ગંથા છુદમત્થા મેવેતા છુદમત્થાવકમણેગં અવકંતા ' હે મદન્ત ! યથા સ્વલુ દેવાણુપ્પિયાણં

और बलयुक्त हो जाने पर वे श्रावस्ती नगरी और कोष्ठक चैत्यसे—उद्यानसे निकले ' पडिनिक्खमिक्का पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे गामाणुगामं दूरज्जमाणे ' निकल कर अनुक्रमसे एक गांवसे दूसरे गांवमें विहार करते हुए वे ' जेणेव चंपा नगरी जेणेव पुण्णमहे चेद्दे, जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छह ' वहां आये जहां वह चंपा नगरी थी जहां वह पूर्णमद्र उद्यान था एवं जहां वे श्रमण भगवान् महावीर विराजमान थे ' उवागच्छिक्का समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामंते ठिच्चा समणं भगवं महावीरं एवं वयासी ' वहां आकरके वे श्रमण भगवान् के न अति समीप न अति दूर—किन्तु अपने योग्य उचित स्थान पर पासमें खड़े हो गये और इस प्रकारसे कहने लगे ' जह्वाणं देवाणुप्पियाणं वहव्हे अन्तेवासी समणा निगगंथा छुदमत्था

ઉદ્યાનમાંથી વિહાર કર્યો. “ પડિનિક્કલમિત્તા પુવ્વાણુપુવ્વિં ચરમાણે ગામાણુગામં દૂરજ્જમાણે ” કોષ્ઠક ઉદ્યાનમાંથી નીકળીને ક્રમશઃ એક ગામથી બીજે ગામ વિહાર કરતાં કરતાં તેઓ “ જેણેવ ચંપા નયરી જેણેવ પુણ્ણમહે ચેદ્દે, જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છહ ” જ્યાં ચંપા નગરી હતી, જ્યાં પૂર્ણમદ્ર ચૈત્ય હતું અને તે ચૈત્યમાં જ્યાં શ્રમણ ભગવ ન મહાવીર બિરાજતા હતા, ત્યાં આવીને, “ ઉવાગચ્છિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અદૂરસામંતે ઠિચ્ચા સમણં ભગવ મહાવીરં એવં વયાસી ” ત્યાં આવીને તેઓ શ્રમણ ભગવાનની ણહુ પાસે પણ નહીં અને બહુ દૂર પણ નહીં એવે ઉચિત સ્થાને બિરાજીને તેમને આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યા. “ જહાણં દેવાણુપ્પિયાણં વહવે

મગવતાં વહ્વોઽન્તેવાસિનઃ શિષ્યા શ્રમણા નિર્ગ્રન્થાઃ છદ્મસ્થાઃ ભૂત્વા છદ્મ-
સ્થાપક્રમણેન ગુરુકુલાન્નિર્ગમણેન છદ્મસ્થાપક્રમણેન છદ્મસ્થવિહારેણ અપ-
ક્રાન્તા નિર્ગતા વિહરન્તિસ્મ ' ણો સ્વલુ અહં તદ્વા છઝમત્યે મવિત્તા છઝમત્યા-
વક્રમણેણં અવક્રમિણ, ' નો સ્વલુ અહ તદ્વા છદ્મસ્થો ભૂત્વા છદ્મસ્થાપક્રમણેન
છદ્મસ્થઃ સન્ અપક્રમણેન ગુરુકુલાન્નિર્ગમણેન છદ્મસ્થવિહારેણ ઉપક્રાન્તો
નિર્ગતઃ નાહં છદ્મસ્થવિહારેણ વિહરામિ ઇત્યર્થઃ ' અપિતુ ' અહં ણં ઉપ્પન્નનાણ-
દંસણધરે અરહા જિણે કેવલી મવિત્તા કેવલિ અવક્રમણેણં અવક્રમિણ ' અહં-
સ્વલુ ઉત્પન્નજ્ઞાનદર્શનધરઃ સમ્યક્ જ્ઞાનસમ્યગ્દર્શનવિશિષ્ટઃ અર્હન્ જિનઃ
કેવલી-કેવલજ્ઞાની ભૂત્વા કેવલિનાં સતામ્ અપક્રમણેન કેવલિવિહારેણ અપક્રા-
ન્તો વિહરામિ । ' તણં મગવં મોયમે જમાલિ અણગારં એવં વયાસી '—તતઃ
સ્વલુ મગવાન્ ગૌતમો જમાલિમ્ અનગારમ્ એવં વક્ષ્યમાણપ્રજ્ઞારેણ અવાદીત્—
' ણો સ્વલુ જમાલી ! કેવલિસ્સ ણાણે વા દંસણે વા, સેલંસિવા, થમંસિ વા,

મવેત્તા છઝમત્યાવક્રમણેણં અવક્રમતા ' જૈસે આપ દેવાનુપ્રિયકે અનેક
અન્તેવાસી-શિષ્ય શ્રમણ નિર્ગ્રન્થ છઝસ્થ હોતે હુણ છઝસ્થાપક્રમસે-
છઝસ્થ વિહારસે વિચરણ કરતે હૈં, ' ણો સ્વલુ અહં તદ્વા છઝમત્યે
મવિત્તા છઝમત્યાવક્રમણેણં અવક્રમિણ ' વૈસા મૈં છઝસ્થ હો કરકે
છઝસ્થ વિહારસે વિચરણ નહીં કરતાહં, કિન્તુ ' અહં ણં ઉપ્પન્નનાણ-
દંસણધરે અરહો જિણે કેવલી મવિત્તા કેવલિ અવક્રમણેણં અવક્રમિણ '
મૈં તો ઉત્પન્ન જ્ઞાન દર્શનધારી-સમ્યગ્દર્શન સમ્યગ્જ્ઞાન વિશિષ્ટ અર્હન્
જિન કેવલજ્ઞાની હો કરકે કેવલિ વિહારસે વિચરણ કરતા હું, ' તણં
મગવં જમાલિ અણગારં એવં વયાસી ' તથ મગવાન્ ગૌતમને જમાલિ

અંતેવાસી સમણા નિગયા છઝમત્યા મવેત્તા છઝમત્યાવક્રમણેણં અવક્રમતા ”
એવી રીતે આપ દેવાનુપ્રિયના અનેક શ્રમણ નિર્ગ્રન્થ શિષ્યો છઝસ્થ હોવાથી
છઝસ્થ પક્રમથી છઝસ્થ વિહારથી વિચરણ કરે છે, “ ણો સ્વલુ અહ તદ્વા
છઝમત્યે મવિત્તા છઝમત્યાવક્રમણેણં અવક્રમિણ ” એવી રીતે હું છઝસ્થ દશા-
યુક્ત ન હોવાથી છઝસ્થ વિહારથી વિચરણ કરતો નથી. પરંતુ અહં ણં ઉપ્પ-
ન્નનાણદંસણધરે અરહા જિણે કેવલી મવિત્તા કેવલી અવક્રમણેણં અવક્રમિણ ”
હું તો ઉત્પન્ન જ્ઞાનદર્શનધારી-સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાનથી યુક્ત અર્હન્
જિન કેવલી (કેવલજ્ઞાની) છું અને કેવલિ વિહારથી વિચરણ કરતા છું.
“ તણં મગવં મોયમે જમાલિ અણગારં એવં વયાસી ” જમાલી અણગારની
આ પ્રકારની વાત સાંભળીને લગવાન ગૌતમે તેને આ પ્રમાણે કહ્યું : “ ણો

ધૂમં સિવા, આવરિજ્જિહ્વા, નિવારિજ્જિહ્વા ' હે જમાલે ! નો સ્વલુ કેવલિનઃ
જ્ઞાનં દર્શનં વા શૈલે-પર્વતે વા, સ્તમ્ભે વા, સ્તૂપે વા-શિખરે આવ્રિયતે-ઈષત્
વ્રિયતે, નિવાર્યતે-નિવરાં વાર્યતે-પ્રતિહન્યતે વા ઇતિ-‘ જહ્ નં તુમં જમાલી !
ઉત્પન્નગાણદંસણધરે અરહા જિણે કેવલી ભવિત્તા કેવલિઅવક્રમેણેણં અવક્રતે
તો નં ઇમાહં દો વાગરણાહં વાગરેહિ ? ’-હે જમાલે ! યદિ સ્વલુ ત્વમ્ ઉત્પન્નજ્ઞાન-
દર્શનધારઃ ઝર્હન્ જિનઃ કેવલી ભૂત્વા કેવલ્યપક્રમેણ-કેવલિનિહારેણ અપક્રન્તો
વિહરસિ તદા સ્વલુ ઇમે દ્વે વ્યાકરણે પ્રશ્નો વ્યાકુરુ ? ઉત્તરં ? વક્ષ્યમાણપ્રશ્ન-
દ્વયસ્ય ઉત્તરં દેહીતિ ભાવઃ । તદેવ પ્રશ્નદ્વયમાહ-‘ સાસણ લોણ જમાલી !
અસાસણ લોણ જમાલી !, સાસણ જીવે જમાલી ! અસાસણ જીવે જમાલી ! ’
હે જમાલે ! કિમ્ અયં લોકઃ શાશ્વતો વર્તતે ? હે જમાલે ! કિં વા અયં લોકઃ

અનગારસે એસા કહા-‘ જો સ્વલુ જમાલિ ! કેવલિસ્સ જાણે વા દંસણે
વા સેલંસિ વા, થંમંસિ વા, ધૂમંસિ વા આવરિજ્જિહ્વા, નિવારિજ્જિહ્વા !
હે જમાલે ! કેવલીનો જ્ઞાન ઓર દર્શન કેવલજ્ઞાન એવં કેવલદર્શન-યે
દોનોં પર્વતમેં, સ્તમ્ભમેં, અથવા સ્તૂપમેં આવૃત-થોડીસી ખી રુકાવટવાલે
નહીં હોતે હૈં, ઓર ન હન દોનોંકા હનસે પ્રતિઘાતહી હોતા હૈં, સો
‘ જહ્ નં તુમં જમાલી ઉત્પન્નગાણદંસણધરે અરહા જિણે કેવલી ભવિત્તા
કેવલિ અવક્રમેણેણં અવક્રતે તો નં ઇમાહં દો વાગરણાહં વાગરેહિ ’ હે
જમાલે ! યદિ તુમ ઉત્પન્ન કેવલજ્ઞાન ઓર કેવલ દર્શનવાલે અર્હન્ત
જિન કેવલી હોર કેવલિ વિહારસે વિચરણ કરતે હોતો હન દો વ્યાક-
રણોંકા-પ્રશ્નોંકા-ઉત્તર દો-વે દો પ્રશ્ન વે હૈં-‘ સાસણ લોણ જમાલી !
અસાસણ લોણ જમાલી ! સાસણ જીવે જમાલી ! અસાસણ જીવે જમાલી !’

તહ જમાલી ! કેવલિસ્સ જાણે વા દંસણે વા સેલંસિ વા, થંમંસિ વા, ધૂમંસિ
વા આવરિજ્જિહ્વા, નિવારિજ્જિહ્વા ” હે જમાલી ! કેવલીનું કેવળજ્ઞાન અને કેવળ
દર્શન પાંતિમાં, સ્તંભમાં કે સ્તૂપમાં આવૃત થતું નથી એટલે કે જ્ઞાનમાં
પાંતિમાં પણ આવરિજ્જિહ્વા રૂપ બની શકતા નથી અને તેમના દ્વારા તે બંનેનું
નિવરણ પણ કરી શકાતું નથી ‘ જહ્ નં તુમં જમાલી ઉત્પન્નગાણદંસણધરે
અરહા જિણે કેવલી ભવિત્તા કેવલી અવક્રમેણેણ અવક્રતે તો નં ઇમાહં દો
વાગરણાહં વાગરેહિ ” હે જમાલી ! જો તમે ઉત્પન્ન કેવળજ્ઞાન અને કેવળ
દર્શનવાળા અર્હન્ત જિન કેવલી થાને કેવલિ વિહારથી વિચરણ કરતા હો,
તે સમયે તમે પ્રશ્ન કરો કે ઉત્તર આપો-“ સાસણ લોણ જમાલી ! અસાસણ
જીવે જમાલી ! સાસણ જીવે જમાલી ! ” હે જમાલી !

આશાશ્વતો વર્તેતે ? હે જમાલે ! કિમયં જીવઃ શાશ્વતો વર્તેતે કિંવા ? અયં જીવઃ અશાશ્વતો વર્તેતે ? , 'તદ્દર્શનં સે જમાલી અણગારે ભગવયા ગોયમેણં એવં વુત્તે સમાણે સંકિણ, કંઘિણ, વિતિગિચ્છિણ ભેદસમાવન્ને કલુસસમાવન્ને જાણ યાવિ હોત્યા ' તતઃ સ્વલ્લુ સ જમાલિરનગારો ભગવતા ગૌતમેણ એવમુક્તરીત્યા પ્રશ્નદ્વય પૃષ્ઠ સન્ શક્લિતઃ ' અયં લોકો જીવશ્ચ કિં શાશ્વતો વર્તેતે ઇતિ કથનમુચિતં કિંવા અશાશ્વતો વર્તેતે ઇતિ કથનમુચિતમ્ ઇત્યેવ શક્લાયુક્તો જાતઃ । કાઢ્ઢક્ષિતઃ—અસ્ય પ્રશ્નદ્વયસ્ય ઇદમુત્તરં સમ્યક્ ન વા સમ્યક્, ઇદમપિ ન વા સમ્યક્ઃ ઇત્યેવ લોકજીવયોઃ શાશ્વતાશાશ્વતવિષયકજિજ્ઞાસાયુક્તો જાતઃ, વિચિકિત્સિતઃ—લોકજીવયોઃ શાશ્વતાશાશ્વતવિષયે અસ્મિન્નુત્તરે દત્તે ગૌતમસ્ય શ્રદ્ધા ભવિષ્યતિ ન વા ઇત્યેવં

હે જમાલે ! યહ લોક શાશ્વત હૈ, કિ અશાશ્વત હૈ ? હે જમાલે ! જીવ શાશ્વત હૈ કિ અશાશ્વત હૈ ? ' તદ્દર્શનં સે જમાલી અણગારે ભગવયા ગોયમેણં એવં વુત્તે સમાણે સંકિણ, કંઘિણ, વિતિગિચ્છિણ, ભેદસમાવન્ને, કલુસસમાવન્ને જાણ યાવિ હોત્યા ' હસ પ્રકારકે દો પ્રશ્નોંકો જવ ભગવાન ગૌતમને જમાલિસે પૂછા—તવ વે જમાલિ અનગાર યહ લોક ઔર જીવ શાશ્વત હૈ, એસા કથન ડચિત હૈ, કિ યહ લોક ઔર જીવ અશાશ્વત હૈ, એસા કથન ડચિત હૈ, હસ પ્રકારસે શંકાયુક્ત હો ગયે, કાંક્ષિત—હન દોનોં પ્રશ્નોંકા યહ ઉત્તર ટીક હૈ, યા ટીક નહીં હૈ—યહ બી ટીક હૈ કિ ટીક નહીં હૈ—હસ પ્રકાર વે લોક ઔર જીવકી શાશ્વત અશાશ્વત વિષયમેં હસ ઉત્તરકે દેને પર ગૌતમકો શ્રદ્ધા હોગી યા નહીં હોગી

આ લોક શાશ્વત છે કે અશાશ્વત છે ? હે જમાલ ! જીવ શાશ્વત છે કે અશાશ્વત છે ?

“ તદ્દર્શનં સે જમાલી અણગારે ભગવયા ગોયમેણં એવં વુત્તે સમાણે સંકિણ, કંઘિણ, વિતિગિચ્છિણ, ભેદસમાવન્ને, કલુસસમાવન્ને જાણ યાવિ હોત્યા ” બ્યારે ભગવાન ગૌતમે જમાલી અણગારને આ બે પ્રશ્નો પૂછ્યા, ત્યારે જમાલી અણગારની કેવી હાલત થઈ તે હવે મૂત્રકાર પ્રકટ કરે કે—

લોક તથા જીવને શાશ્વત કહેવા કે અશાશ્વત કહેવા, એ પ્રશ્નની શંકાથી તેઓ યુક્ત થયા. “ આ બન્ને પ્રશ્નોનો આ ઉત્તર ઠીક છે કે ઠીક નથી, ઘડિક એમ લાગે કે તે બન્નેને શાશ્વત કહેવા ઉચિત છે, ઘડિક એમ લાગે કે અશાશ્વત કહેવા ઉચિત છે, ” આ પ્રકારની વિનાશપુરી તેઓ યુક્ત થઈ ગયા. “ લોકને તથા જીવને શાશ્વત કહેવાથી ગૌતમને મારી થત પર શ્રદ્ધા બેસશે, કે અશાશ્વત કહેવાથી પ્રદા બેસશે, ” આ પ્રકારની વિચિત્ર

વિચિકિત્સાયુક્તો જાતઃ ! મેદસમાપન્નઃ-મેદં મતેર્મજ્ઞં કિંકર્તવ્યતાલક્ષણં સમા-
પન્નઃ-પ્રાપ્તઃ । કલુષસમાપન્નઃ-કલુષમ્ ‘ નાહ કિમપિ જાનામિ ? ’ इत्येवं
રૂપં સ્વાત્મનિ દૌર્મનસ્યં પ્રાપ્તશ્ચાપિ અમત્વત્, ‘ જો સંચાણ્ મગવઓ ગોયમસ્સ
કિંચિ વિ પમોક્ખમોઽકિલ્લત્તણ્ ’ તુસિણીણ સંચિટ્ઠહ ’ નો સ્વલુ સ જમાલિઃ
શક્નોતિ-સમયોં ભવતિ, મગતો ગૌતમસ્ય કિંચિદપિ કિમપિ પ્રમોક્ષ-પ્રત્યુત્તર
માણ્યાતુમ્-જમાલિઃ ગૌતમસ્ય ઉક્તપ્રશ્નદ્વયસ્યોત્તર દાતું સમયોં નાભૂદિતિ ભાવઃ
અપિતુ તૂળ્ણીકઃ સંતિષ્ઠતે-મૌનમાલમ્બ્ય તિષ્ઠતિ, તદનન્તરમ્-‘ જમાલીતિ
સમણે મગવં મહાવીરે જમાલિં અગગારં એવં વયાસી ’-હે જમાલે ! इति आमन्व्य
શ્રમણો મગવાન્ મહાવીરો જમાલિમ્ અનગારમ્ એવં વક્ષ્યમાણપકારેણ અવાદીત-
‘ અત્થિયં જમાલી ! મમં બહવે અંતેવાસી સમણા નિગંથા છુમત્થા, જે ણં
પમૂ એયં વાગરણં વાગરિત્તણ્ જહાણં અહં ’ હે જમાલે ! સન્તિ સ્વલુ મમ બહવોઽન્તે-

इस प्रकारकी विचिकित्सासे युक्त हो गये । मेद् समापन्न-किं कर्तव्य-
तारूप मतिमेद्को प्राप्त हो गये. कलुष समापन्न-“मैं कुछ नहीं जानता
हूँ ” इस प्रकारसे अपनी आत्मामें दौर्मनस्यको प्राप्त हो गये । ‘ जो
संचाए हूँ मगवओ गोयमस्स किंघिवि पमोक्खाइक्खित्तए, तुसिणीए
संचिट्ठह ’ अतः वे मगवान् गौतमके दोनों प्रश्नोंका कुछ भी उत्तर
नहीं दे सके । केवल चुपचापही रहा । इसके बाद “ जमालीति समणे
मगवं महावीरे जमालिं अनगारं एवं वयासी ’ श्रमण मगवान् महा-
वीरने हे जमाले ! इस प्रकारसे संबोधित करते हुए उनसे कहा-
‘ अत्थियं जमाली । ममं बहवे अंतेवासी समणा निगंथा छुमत्था-

ત્રસાથી તેઓ યુક્ત થયા. “ શો જવામ આપવો-શાશ્વત કહેવું કે અશાશ્વત
કહેવું, ” એવા મતિભેદથી તેઓ યુક્ત બન્યા. આ પ્રમાણે જવામ આપવાને
પોતે અપ્રમથં હોવાથી તેમને આત્મા ખિન્ન થયો. “ જો સંચાણ્ મગવઓ
ગોયમસ્સ કિંચિ વિ પમોક્ખાઈક્ખિલ્લત્તણ્ તુસિણીણ સંચિટ્ઠહ ” આ પ્રકારની
પરિસ્થિતિમાં મૂકાયેલા જમાલી અણુગાર લગવાન ગૌતમના પ્રશ્નોને કોઈ
પણુ ઉત્તર આપી શક્યા નહીં કેવળ ચુપચાપ બેસા જ રહ્યા.

ત્યાર બાદ મહાવીર પ્રભુ તે પ્રશ્નોને કેવો ઉત્તર આપે છે તે સૂત્રકારે
ખતાબું છે—“ જમાલિ તિ સમણે મગવં મહાવીરે જમાલિં અગગારં એવં
વયાસી ” ત્યાર બાદ “ હે જમાલી ! ” એવું સંબોધન કરીને શ્રમણુ લગ-
વાન મહાવીરે જમાલી અણુગારને આ પ્રમાણે કહ્યું—

“ અત્થિયં જમાલી ! મમ બહવે અંતેવાસી સમણા નિગંથા છુમત્થા જે
ણં પમૂ એયં વાગરણં વાગરિત્તણ્-જહા અહં ” હે જમાલી ! મારા અનેક શ્રમણુ

વાસિનઃ શિષ્યાઃ શ્રમણા નિર્ગ્રન્થાઃ છદ્મસ્થાઃ, યે खलु प्रभवः समर्थाः सन्ति
एतत् व्याकरणं पूर्वोक्तप्रश्नद्वयं व्याकर्तुम् उत्तरितुम्, यथा खलु अहम् एतत्
प्रश्नद्वयं व्याकर्तुं समर्थोऽस्मि, तथैव मम शिष्या अपि श्रमणा निर्ग્રन्था उपर्युक्त-
प्रश्नद्वयं व्याकर्तुं समर्थाः सन्ति, इति भावः, किन्तु 'णो चैव णं एघप्पगारं
भासं भासित्तए जहा णं तुमं' यथा खलु त्वं पूर्वोक्तां भाषां भाषसे—“ अहं खलु
उत्पन्नज्ञानदर्शनधरः अर्हन् जिनः केवली भूत्वा केवलिविहारेण विह-
रामि ” इति, नो चैव खलु तथा मम शिष्याः श्रमणा निर्ग્રन्था एतत्प्रकारां भाषां
भाषितुं समर्था भवन्ति—यद् “ वयम् उत्पन्नज्ञानदर्शनधरा अर्हन्तो जिनाः
केवलिनो भूत्वा केवलिविहारेण विहरामः ” इति, । भगवान् अनेकान्तवादमा-
श्रित्य पूर्वोक्तप्रश्नद्वयस्य स्वयमेवोत्तरमाह—‘ सासए लोए जमाळी ! जं णो
कयाविणासी, णो कयाविण भवइ, ण कयावि ण भविस्सइ ’ हे जमाले ! शाश्वतः
सर्वदा स्थायी अयं लोकाः, यः खलु नो कदापि न आसीत्, अनादित्वात् न कदा-

जे णं पभू एयं वागरणं वागरित्तए—जहा अहं ’ हे जमाले ! મેરે અનેક
અન્તેવાસી શ્રમણ નિર્ગ્રન્થ છદ્મસ્થ હૈં—વે હસ પ્રશ્નકો જિસ તરહસે મેં
સમાધાન કર સકતા હું ઉસ તરહસે સમાધાન કર સકતે હે, કિ તુ
' ણો ચેવ ણં ઇઘપ્પગારં ભાસં ભાસિત્તપ્પ—જહા ણં તુમં ' વે તુમ્હારી
જૈસી હસ ભાષાકા કિ મૈ ઉત્પન્ન જ્ઞાનદર્શનવાલા અર્હન્ જિન કેવલી
હોકર કેવલિ વિહારે વિચરણ કરતા હુ ” નહીં ચોલતે હૈં ।

અવ ભગવાન્ અનેકાન્તવાદકા સહારા ઢેકર इन दोनों प्रश्नोंका उत्तर
' सासए लोए जमाळी ! जं णो कयावि जासी, णो कयावि ण भवइ,
ण कयावि ण भविस्सइ ” इस सूत्रपाठ द्वारा देते हुए कहते हैं—हे
जमाले ! यह लोक शाश्वत है अर्थात् सर्वदा स्थायी है—व्योक्ति अनादि
होनेसे “यह पहिले नहीं था” ऐसा नहीं है—सदा होनेसे यह पहिले थी

નિર્ગ્રન્થ શિષ્યો છદ્મસ્થ છે. તેઓ પણ મારી જેમ આ પ્રશ્નોનું સ્વતંત્ર
કરવાને સમર્થ છે. પરંતુ “ ણો ચેવ ણ ઇઘપ્પગારં ભાસં ભાસિત્તપ્પ—જહા
તુમં ” તેઓ તમારા જેવી આ ભાષા કે હુ ઉત્પન્ન જ્ઞાનદર્શનવાલા અર્હન્
જિન કેવલી હોવાથી કેવલિ વિહારથી વિચરણ કરે હુ ” એવો તવા.
હવે મહાવીર પ્રભુ અનેકાન્તવાદનો આશ્રય કરતે તે બે પ્રશ્નોના જે ઉત્તર
આપે છે તે સૂત્રરૂપ પ્રગટ કરે છે—

“ સાસए लोए जमाळी ! जं णो कयावि जासी, णो कयावि ण भवइ,
णो कयावि ण भविस्सइ ” हे जमाळी ! આ હવે શાશ્વત છે એટલે કે તેનું
અસ્તિત્વ સદા રહેવાનું જ છે “ पडेइ तेनु अनित्य त एउं ” એવું પણ

ચિત્ ન આસીત્ સદૈવ ભાવાત્ ન કદાચિન્ન ભવતિ સમ્પ્રતિ દૃશ્યમાનત્વાત્ ન કદાચિન્ન ભવિષ્યતિ, અપર્યવસિતત્વાત્, અપિતુ ' ભુવિં ચ, ભવઈ ય, ભવિસ્સઈ ય, ધ્રુવે, ણિતિ, સાસણ, અક્ષણ, અવ્વણ, અવ્વણિ, ણિચ્ચે ' અભૂચ્ચ, ભવતિ ચ, ભવિષ્યતિ ચ જીવલોકપ્રવાહસ્થાનાદિત્વાત્, અતएવાયં લોકઃ ત્રિકાલ-ભાવિત્વેનાચલત્વાત્ ધ્રુવઃ મેરુદિવત્ ધ્રુવત્વાત્ નિયતઃ નિયતાકારઃ, નિયત-ત્વાદેવ શાશ્વતઃ પ્રતિક્ષણમપિ અસત્ત્વસ્યાભાવાત્, શાશ્વતત્વાદેવ અક્ષયઃ ક્ષયર-હિતઃ, અક્ષયત્વાદેવ અવ્યયઃ પ્રદેશાપેક્ષયા વ્યયરહિતઃ, અવસ્થિતઃ દ્રવ્યાપેક્ષયા

થા-તથા સંપ્રતિ દૃશ્યમાન હોનેસે યહ અચ ખી હૈ ઓર અપર્યવસિત અન્ત નહીં હોનેસે યહ ભવિષ્યત્મે ખી રહેગા-યહી વાત-" ભુવિંચ, ભવઈ ય, ભવિસ્સઈ ય ' હસ સૂત્રપાઠ દ્વારા વ્યક્ત કી ગઈ હૈ, અર્થાત્-અનાદિ ઓર અપર્યવસિત હોનેસે યહ લોક ત્રિકાલમેં રહતા હૈ-એસા કોઈસા ત્રિકા-લકા સમય નહીં હૈ, કિ જિસમેં યહ અપને અસ્તિત્વસે રહિત વના હો-અતઃ સર્વદા સ્થાયી હોનેસે હસે શાશ્વત કહા ગયા હૈ । હસીલિયે યહ લોક ત્રિકાલભાવી હોનેકે કારણ ' ધ્રુવે, ણિતિ, સાસણ, અક્ષણ, અવ્વણ, અવ્વણિ, ણિચ્ચે ' ધ્રુવ હૈ-મેરુ આદિ પર્વતકી તરહ અચલ હૈ, નિયત હૈ-પ્રતિનિયત આકારવાલા હોનેસે હી યહ શાશ્વત હૈ-પ્રતિ-ક્ષણ ખી અસત્ત્વકા હસમેં અભાવ હૈ, શાશ્વત હોનેસે યહ અક્ષય-વિનાશ રહિત હૈ, અક્ષય હોનેસેહી અપને પ્રદેશોંકી અપેક્ષાસે વ્યયરહિત હૈ,

નથી-તે પહેલાં પણ હતો, અને વર્તમાન કાળમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. અને તે અપર્યવસિત (અનંત) હોવાથી ભવિષ્યમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ રહેશે જ. એ જ વાત " ભુવિં ચ, ભવઈ ય, ભવિસ્સઈ ય " આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સૂત્રકારે વ્યક્ત કરી છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે આ લોક અનાદિ અનંત હોવાથી ત્રણે કાળમાં તેનું અસ્તિત્વ રહે છે. એવો કોઈ પણ કાળ નથી કે જ્યારે આ લોકનું અસ્તિત્વ ન હોય આ રીતે સર્વદા સ્થાયી હોવાથી તેને શાશ્વત કહ્યો છે. એ જ કારણે આ લોક ત્રિકાળ ભાવી હોવાથી " ધ્રુવે, ણિતિ, સાસણ, અક્ષણ, અવ્વણ, અવ્વણિ, ણિચ્ચે " ધ્રુવ છે-મેરુ આદિ પર્વતના જેવો અચલ છે, નિયત છે-જેવો તેનો આકાર છે એવા આકારમાં તે પ્રતિનિયત છે, પ્રતિનિયત આકારવાળો હોવાથી જ તે શાશ્વત છે, અને એક ક્ષણભરે પણ તેના અસ્તિત્વનો અભાવ સાંભળી શકતો નથી, શાશ્વત હોવાથી જ તે અક્ષય (વિનાશ રહિત) છે, અક્ષય હોવાથી જ તે ચોતાના પ્રદેશોની અપેક્ષાએ વ્યયરહિત છે, અવસ્થિત છે,

સર્વદા વ્યવસ્થિતઃ, નિત્યઃ પ્રદેશદ્રવ્યોભયાપેક્ષયા નાશરહિતશ્ચ લોકો વર્તતે
 इति ’ લોકત્વ કથञ्चित् અશાશ્વતત્વમાહ—‘ અસાસણ લોણ જમાલી ! જઓ
 ઓસપ્પિણી ભવિત્તા ઉસસપ્પિણી ભવહ, ઉસસપ્પિણી ભવિત્તા ઓસપ્પિણી ભવહ ’
 હે જમાલે ! અયં લોકઃ સંસારઃ અશાશ્વતોઽપિ વર્તતે, યતઃ સ્વલુ અવસર્પિણી
 ભૂત્વા ઉત્સર્પિણી ભવતિ, અથચ ઉત્સર્પિણી ભૂત્વા અવસર્પિણી ભવતિ, એતદપેક્ષયા
 લોકઃ અશાશ્વતોઽપિ વર્તતે इति ભાવઃ, અથ જીવમાશ્રિત્ય શાશ્વતત્વાદિકમાહ—
 ‘ સાસણ જીવે જમાલી ! જં કયાઈ ણાસી ’ જાવ ણિચ્ચે ’ હે જમાલે ! જીવઃ
 આત્મા શાશ્વત વર્તતે, યત્ સ્વલુ જીવો નો કદાચિત્ ન આસીત્ અનાદિત્વાત્,

અવસ્થિત-દ્રવ્યોંકી અપેક્ષાસે સર્વદા વ્યવસ્થિત હૈ-તથા-નિત્ય પ્રદેશ
 एवं द्रव्य इन दोनोंकी अपेक्षासे यह नाशरहित है, इस प्रकारके
 લોકમેં શાશ્વતત્વ પ્રતિપાદિત કરકે અબ ઉસમેં કથञ्चित્ અશાશ્વતત્વકા
 પ્રતિપાદન કરનેકે લિયે ‘ અસાસણ લોણ જમાલી ! જઓ ઓસપ્પિણી
 ભવિત્તા, ઉસસપ્પિણી ભવહ, ઉસસપ્પિણી ભવિત્તા ઓસપ્પિણી ભવહ ’
 હસ સૂત્રપાઠ દ્વારા પ્રશ્નુ કહતે હૈં, કિ હે જમાલે ! યહ લોક-સંસાર
 અશાશ્વત બી હૈ કયોંકિ હસમેં અવસર્પિણી હોકર ફિર ઉત્સર્પિણી
 હોતી હૈ, ઉત્સર્પિણી-હોકર અવસર્પિણી હોતી હૈ । હસ પ્રકાર કાલકે
 પલટનેસે યહ લોક અશાશ્વત બી હૈ । અવ જીવમેં શાશ્વતત્વ અશાશ્વ-
 તત્વકા પ્રતિપાદન કરનેકે લિયે ‘ સાસણ જીવે જમાલી ! જં કયાઈ ણાસી,
 જાવ ણિચ્ચે ’ પ્રશ્નુ કહતે હૈં કિ હે જમાલે ! જીવ-આત્મા-શાશ્વત હૈ,

द्रव्योंकी अपेक्षासे सर्वदा व्यवस्थित છે तथा नित्य છે-प्रदेश અને द्रव्य એ
 બનેની અપેક્ષાએ તે નાશરહિત છે આ રીતે લોકમાં શાશ્વતતાનું પ્રતિપાદન
 કરીને હવે સૂત્રકાર અમુક દષ્ટિએ લોકમાં અશાશ્વતતાનું પ્રતિપાદન કરે છે—
 “ અસાસણ લોણ જમાલી ! જઓ ઓસપ્પિણી ભવિત્તા ઉસસપ્પિણી ભવહ, ઉસ
 પ્પિણી ભવિત્તા ઓસપ્પિણી ભવહ ” હે જમાલી ! આ લોક અશાશ્વત પણ છે
 કારણ કે તેમાં અવસર્પિણી કાળ આવીને ત્યાર બાદ ઉત્સર્પિણી કાળ આવે
 છે અને ઉત્સર્પિણી કાળ આવીને અવસર્પિણી કાળ આવે છે. આ પ્રકારના
 કાળના પલટાઓની અપેક્ષાએ આ લોક અશાશ્વત પણ છે.

હવે જીવમાં શાશ્વતતા અને અશાશ્વતતાનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવે
 છે—“ સાસણ જીવે જમાલી ! જં કયાઈ ણાસી, જાવ ણિચ્ચે ” મહાવીર પ્રશ્નુ
 જમાલી અણુગારને કહે છે કે હે જમાલી ! જીવ (આત્મા) શાશ્વત છે.
 ભૂતકાળમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ હતું, વર્તમાનકાળમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ છે

યાવત્ નો કદાપિ ન ભવતિ, નો વા કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, અપિતુ ભૂતથ, ભવતિ
 ચ ભવિષ્યતિ ચ, અત એવ ધ્રુવઃ, નિયતઃ શાશ્વતઃ, અક્ષયઃ, અવ્યયઃ, અવસ્થિતઃ,
 નિત્યશ્ચ વર્તતે । અથ જીવસ્ય કથશ્ચિદ્ અશાશ્વતત્વમાહ—‘અસાસણ જીવે જમાલી !
 જં ણં નેરહણ મવિત્તા તિરિક્કલ્લજોણિણ મવહ, તિરિક્કલ્લજોણિણ મવિત્તા માણુસે
 મવહ, મણુસે મવિત્તા, દેવે મવહ ’ હે જમાલે ! અયં જીવઃ આત્મા અશાશ્વતો
 વર્તતે, તત્ર કારણમાહ—યત્ યસ્માત્ સ્વલ્લુ નૈરયિકો ભૂત્વા તિર્યગ્ચોનિકો ભવતિ,
 તિર્યગ્ચોનિકો ભૂત્વા મનુષ્યો ભવતિ, મનુષ્યો ભૂત્વા દેવો ભવતિ, इत्यपेक्षया
 જીવઃ અશાશ્વતોઽપિ ભવતીતિમાત્રઃ । અગ્રાચં માત્રઃ—યત્—દ્રવ્યાર્થિકનયાપેક્ષયા
 લોકો જીવશ્ચ શાશ્વતઃ, પર્યાયાર્થિકનયાપેક્ષયા લોકો જીવશ્ચ અશાશ્વત ઇતિ ।

કર્ણોક્તિ જીવ કિસી ખી કાલમેં નહીં થા—એસા નહીં હૈ, ભૂતકાલમેં યહ
 નહીં થા એસા નહીં હૈ વર્તમાનમેં યહ નહીં હૈ, એસા ખી નહીં હૈ,
 તથા ભવિષ્ય મેં યહ નહીં રહેગા એસા ખી નહીં હૈ ।
 કર્ણોક્તિ અનાદિ હોનેસે યહ પહિલે થા, વર્તમાનમેં દૃશ્યમાન હોનેસે
 યહ અબ ખી હૈ, ઔર અપર્યવસિત્ત હોનેસે યહ ભવિષ્યતમેં રહેગા,
 અત એવ યહ ધ્રુવ, નિયત, શાશ્વત, અક્ષય, અવ્યય, અવસ્થિત ઔર
 નિત્ય હૈ ‘અસાસણ જીવે જમાલી !’ હે જમાલે ! જીવ કથંચિત્ અશા-
 શ્વત ખી હૈ, કર્ણોક્તિ યહ નૈરયિક પર્યાયવાલા હોકર તિર્યગ્ચોનિક હો
 જાતા હૈ, તિર્યગ્ચોનિક હોકર મનુષ્ય હો જાતા હૈ, મનુષ્ય હોકર ફિર
 દેવ બન જાતા હૈ, ઇસ અપેક્ષા પર્યાયોંકે વશ્લનેસે યહ જીવ અશાશ્વત
 ખી હૈ, ઇસ પૂર્વોક્ત કથેનકા નિષ્કર્ષ એસા હૈ, કિ જીવ એવં દ્રવ્યાર્થિક
 નયકી અપેક્ષાસે તો શાશ્વત હૈં, ઔર પર્યાયાર્થિક નયકી અપેક્ષાસે

અને ભવિષ્યમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ રહેશે કારણ કે તે અનાદિ હોવાથી
 પહેલાં હતો, વર્તમાનમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ દેખાય છે, અને તે અપર્યવસિત
 (અનંત) હોવાથી ભવિષ્યમાં પણ તેનું અસ્તિત્વ રહેશે જ. તેથી તે ધ્રુવ,
 નિયત, શાશ્વત, અક્ષય, અવ્યય, અવસ્થિત અને નિત્ય છે “અસાસણ જીવે
 જમાલી !” હે જમાલી ! અમુક દૃષ્ટિએ વિચારતા જીવ અશાશ્વત પણ છે,
 કારણ કે નૈરયિક પર્યાયમાંથી તિર્યગ્ચોનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને તિર્યગ્ચો-
 નિકોમાંથી નીકળીને મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને મનુષ્યોમાંથી દેવગતિમાં
 પણ જાય છે. આ રીતે પર્યાયો બદલાતી રહેતી હોવાથી તે પર્યાયની અપે-
 ક્ષાએ અશાશ્વત છે. ઉપર્યુક્ત કથનના નિચોડ રૂપે એમ કહી શકાય કે જીવ
 અને લોક દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ શાશ્વત છે અને પર્યાયાર્થિક નયની
 અપેક્ષાએ અશાશ્વત છે.

‘ તણં સે જમાલી અળગારે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ એવમાઙ્કલમાણસ્સ જાવ એવં પરુવેમાણસ્સ એયમટ્ટં ણો સદ્દહ, ણો પત્તિણ્ણ, ણો રોણ્ણ ’ તતઃ સ્વલ્લ સ જમાલિરનગારઃ શ્રમસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય એવમ્ ઉપર્યુક્તરીત્યા “ લોકઃ, જીવશ્ચ કથશ્ચિત્ શાશ્વતઃ, કથંચિત્ અશાશ્વતશ્ચે ” ત્યાદિકમ્ આચક્ષાણસ્ય યાવત્ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા ભાષમાણસ્ય પ્રજ્ઞાપયતઃ પ્રરૂપયતશ્ચ એતમર્થ-નો શ્રદ્ધધાતિ, નો પ્રત્યેતિ તત્રાર્થેન વિશ્વસિતિ, નો રોચયતિ તદર્થં રુચિવિષયં ન કરોતિ, ‘ એયમટ્ટં અસદ્દહમાણે, અપત્તિયમાણે, અરોયમાણે દોચ્ચંપિ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ આયાણ અવક્કમહ ’ એતમર્થ પૂરોક્તાર્થમ્ અશ્રદ્ધયત્ શ્રદ્ધા-વિષયમકુર્વન્, અપત્તિયન્, તત્રાર્થે, વિશ્વાસમકુર્વન્, આરોચયન્ તત્ર રુચિમકુ-

અશાશ્વત હૈં । ‘ તણં સે જમાલો અળગારે સમણસ્સ ભગવઓ મહા-વીરસ્સ એવમાઙ્કલમાણસ્સ જાવ એવં પરુવેમાણસ્સ એયમટ્ટં ણો સદ્દહ, ણો પત્તિણ્ણ, ણો રોણ્ણ ’ શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરને જબ હસ પ્રકારસે લોક એવં જીવકે વિષયમેં કથન કિયા, અર્થાત્ લોક એવં જીવ કિસી અપેક્ષા શાશ્વત ખી હૈં, ઓર કિસી અપેક્ષા અશાશ્વત ખી હૈં, એસા કહા, યાવત્ હસ વિષય પર ભાષણ કિયા, પ્રજ્ઞાપના કી એવં પ્રરૂપણા કી-તથ ખી જમાલિને પ્રભુ કથિત હસ અર્થકો શ્રદ્ધાસે નહીં દેલા, ઉસે અપની પ્રતીતિ કોટિમેં નહીં લિયા, ન અપની રુચિકા ઉસે વિષયહી બનાયો-પ્રત્યુત ‘ એયમટ્ટં અસદ્દહમાણે, અપત્તિયમાણે, આરોયમાણે દોચ્ચંપિ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ આયાણ અવક્ક-મહ ’ અપની આદતસે લાચાર બનકર ઉસને ઉસ અર્થ પર અશ્રદ્ધા રહી, અપ્રતીતિહી રહી ઓર અપની રુચિસે ખી ઉસે બાહર રલા, હસ તરહ

“ તણં સે જમાલી અળગારે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ એવમાઙ્કલમાણસ્સ જાવ એવં પરુવેમાણસ્સ એયમટ્ટં ણો સદ્દહ, ણો પત્તિણ્ણ, ણો રોણ્ણ ” ત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે લોક અને જીવને અમુક અપેક્ષાએ શાશ્વત અને અમુક અપેક્ષાએ અશાશ્વત કહ્યા, વિશેષ કથન દ્વારા એ વાતનું સમ-ર્થન કર્યું, દૃષ્ટાન્તો દ્વારા એ વાતને પ્રજ્ઞાપિત કરી અને પ્રરૂપિત કરી, ત્યારે જમાલીને મહાવીર પ્રભુના તે મન્તવ્ય પ્રત્યે શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન ન થઈ, તેને તેની પ્રતીતિ ન થઈ અને તે મન્તવ્ય તેને રૂચું પણ નહીં

“ એયમટ્ટં અસદ્દહમાણે, અપત્તિયમાણે, અરોયમાણે દોચ્ચંપિ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિયાઓ આયાણ અવક્કમહ ” પોતાની આદત આગળ લાચાર બનીને તેણે મહાવીર પ્રભુના તે કથન પ્રત્યે અશ્રદ્ધા જ રાખી, તેના પ્રત્યે અપ્રતીતિ જ રાખી અને તેના પ્રત્યે પોતાની અરુચિ જ બતાવી. આ પ્રકારની પરિસ્થિતિને અધીન બનીને તે ફરીથી પણ શ્રમણ ભગવાન મહા-

વન્ દ્વિતીયમપિ વારં, મગવદનુમતિમન્તરેણ પૂર્વમ્ મગવત્સમોપાન્નિર્ગતઃ તદપે-
ક્ષયા 'દોષ્ઠંપિ' દ્વિતયમપિ, ઇત્યુક્તમ્ 'શ્રમણસ્ય મગવતો મહાવીરસ્ય અન્તિ-
કાત્-સમીપાત્ આત્મના-સ્વયમેવ અનાપૃચ્છચૈવ અપક્રામતિ-અપસરતિ 'અવ-
ક્રમિત્તા વહૂર્હિ અસંભાવુઃસંભાવનાર્હિ મિચ્છતાભિણિવેસેહિય અપ્પાણં ચ પરં ચ
તદુભયં ચ વુગ્ગાહેમાણે વુપ્પાપમાણે વહુયાઈં વાસાઈં સામન્નપરિયાગં પાઉણઈં ?
અપક્રામ્ય-નિર્ગત્ય વહીભિઃ અસદ્ધાવોદ્ભાવનાભિઃ-અસદ્ધાવોદ્ધાવનાઃ-અસતો
વસ્તુનઃ સત્ત્વેન પ્રતિપાદનાનિ તાભિઃ અત્યક્લ્પનાભિરિત્યર્થઃ, મિથ્યાભિન્નિવે-
શૈશ્વ મિથ્યાત્વકદાગ્રહૈઃ આત્માનં ચ પરં ચ તદુભયં ચ સ્વપરોભયં ચ વ્યુદગ્રાહ-
યન્ કુશ્રદ્ધાગ્રસ્તં કુર્વન્, વ્યુત્પાદયન્ કુશ્રદ્ધામેવ ગ્રાહયન્ મિથ્યાત્વં પ્રાપયન્નિત્યર્થઃ
વહૂનિ-અનેકાનિ વર્ષાણિ શ્રામણ્યપર્યાયં-સાધુત્વપર્યાયં પાલયતિ, 'પાઉણેત્તા
અર્દ્ધમાસિયાણ સંલેહનાણ અત્તાણં ઇસેઈ' પાલયિત્વા અર્દ્ધમાસિકયા અર્દ્ધમા-

ચનકર વહુ પુનઃ ખી શ્રમણ મગવાન્ મહાવીરકે પાસસે નિકલ ગયા,
ઉસે કિસીને વહાંસે હટાયા વહીં-उनकी अनुमति लिये बिनाही स्वयं
हटकर वह वहांसे चला गया 'अवक्रमित्ता वहूर्हि असंभावुःसंभावनार्हि
मिच्छताभिणिवेसेहि य अप्पाणं च परंच तदुभयं च वुग्गाहेमाणे
वुप्पापमाणे वहुयाईं वासाईं सामन्नपरियागं पाउणइ' वहांसे चले
जावर उसने अपनी कपोलकल्पनाओंसे असत् वस्तुको सत्यरूपसे
प्रतिपादन करनेवाली-असत्य कल्पनाओंसे, तथा मिथ्या कदाग्रहोंसे
अपनेको, दूसरोंको एवं अपनेको दूसरोंको दोनोंको कुश्रद्धायुक्त बनाया,
मिथ्यात्वमें खुद डूबा दूसरोंको डूबाया, इस तरहसे अनेक वर्षों तक
ऐसेही कुकार्योंका प्रचार करते हुए उसने श्रामण्यपर्यायका पालन किया

વીર પાસેથી રવાના થઇ ગયો-કોઇએ તેને ત્યાંથી ચાલ્યા જવાનું કહ્યું ન
હતું છતાં પણ મહાવીર પ્રભુની અનુમતિ લીધા વિના તે ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો.
“અવક્રમિત્તા વહૂર્હિ અસંભાવુઃસંભાવનાર્હિ મિચ્છતાભિણિવેસેહિય અપ્પાણં ચ
પરં ચ તદુભયં ચ વુગ્ગાહેમાણે વુપ્પાપમાણે વહુયાઈં વાસાઈં સામન્નપરિયાગં
પાઉણઈં” ત્યાંથી નીકળીને તેણે પોતાની કપોલકલ્પનાઓથી-અસત્ વસ્તુને
સત્યરૂપે પ્રતિપાદિત કરનારી અસત્ય કલ્પનાઓથી તથા મિથ્યાત્વ કદાગ્રહોથી
પોતાને, અન્યને તથા ઉભયને (પોતાને અને અન્યને) કુશ્રદ્ધાયુક્ત બનાવ્યા,
અને મિથ્યાત્વમાં ડૂબેલા તેણે બીજા લોકોને પણ મિથ્યાત્વમાં ડૂબાડ્યા. આ
રીતે અनेक वर्ष पर्यन्त आ प्रकारनी कुप्रइयणु करतां करतां तेणु श्रामण्य

सेन निष्पाद्यया संलेखनया शरीरशोषणरूपया आत्मानं स्वशरीरं जूपयति-
कृशति क्षीणं करोतीत्यर्थः ' झूसेत्ता तीसं भत्ताइं अणसणाए छेदेइ ' अर्द्धमा-
सिक्या संलेखनया आत्मानं जूपित्वा कृश कृत्वा त्रिशत् भक्तानि अनशनतया
अनशनेन छिनत्ति, ' छेदेत्ता तस्स ठाणस्स अणालोइयपडिक्कंते कालमासे कालं
किच्चा ' - त्रिशद् भक्तानि अनशनेन छित्वा तस्य स्थानस्य अनालोचितप्रति-
क्रान्तः - अकृतालोचनप्रतिक्रमणः आलोचनप्रतिक्रमणमकृत्वा कालमासे कालं
कृत्वा ' लंतए कप्पे तेरससागरोवममठिइएसु देवकिव्विसिएसु देवेसु देवकिव्विसि-
यत्ताए उववन्ने ' लान्तके कल्पे विमाने त्रयोदशसागरोपमस्थितिकेषु त्रयोदश-
सागरोपमा स्थितिर्यत्र तेषु देवकिल्विषिकेषु देवयोनिषु देवकिल्विषिकतया देव-
किल्विषिकरूपेण उत्पन्नः ॥ सू० १४ ॥

' पाउणिता अद्धमासियाए संलेहणाए अत्ताणं झूसेइ ' जब उसका
अन्त समय नजदीक आ गया, तब उसने अर्द्ध मासकी संलेखना
धारण की, इससे उसने अपने शरीरको कृश किया अर्थात् संधारा
किया ' झूसेत्ता तीसं भत्ताइं अणसणाए छेदेइ ' कृश करके तीस
भक्तोंको उसने अनशन द्वारा छेद दिया ' छेदेत्ता तस्स ठाणस्स अणा-
लोइयपडिक्कंते कालमासे कालं किच्चा ' छेद करके वह विना पूर्व पाप-
स्थानोंकी आलोचना और प्रतिक्रमण किये काल अवसर काल कर
और ' लंतए कप्पे तेरससागरोवममठिइएसु देवकिव्विसिएसु देवेसु
देवकिव्विसियत्ताए उववन्ने ' वह लान्तक विमानमें १३ तेरह साग-
रोपमकी स्थितिवाले किल्विषिक देवोंमें - देव योनिमें - किल्विषिक देवकी
पर्यायसे उत्पन्न हो गया ॥ सू० १४ ॥

पर्यायानु' पावन कथुं. " पाउणिता अद्धमासियाए संलेहणाए अत्ताणं झूसेइ "
त्यार भाव न्यारे तेनो अन्तकाण नजदीक आये। त्यारे तेणु अर्धा मासने।
संधारे। धारणु कथीं. अने संधारा द्वारा तेणु पोताना शरीरने कृश करी
नाभ्यु. " झूसेत्ता तीसं भत्ताइ अणसण ए छेदेइ " शरीरने कृश करी नाभीने
तेणु अनशन द्वारा तीस भक्तोउ (तीस ट'कना लोअननु) छेदन करी
नाभ्यु " छेदिता तस्स ठाणस्स अणालोइयपडिक्कंते कालमासे कालं किच्चा "
तीस भक्तोने परित्याग करवा छता पणु पेताना पूर्व पापस्थानेनी आवो
येतां अने प्रतिक्रमण कथीं विना, काणने अवसर आवता काणधनं पाभीने
लंतए कप्पे तेरससागरोवममठिइएसु देवकिव्विसिएसु देवेसु देव किव्विसिय-
त्ताए उववन्ने " ते लान्तक विमानमा १३ सागरोपमनी स्थितिवाणा डिद्वि-
षिक देवोमां-देव-योनिमां-डिद्विषिक देवनी पर्याये उत्पन्न थयो. ॥सू०१४ ॥

मूलम्—‘ तए णं से भगवं गोयमे जमालिं अणगारं कालगयं
जाणित्ता जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ,
उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं वंदइ, नमंसइ, वंदित्ता
नमंसित्ता एवं वयासी--एवं देवाणुप्पिया णं अंतेवासी कुसिस्से
जमाली णामं अणगारे से णं भंते ! जमाली अणगारे काल-
मासे कालं किच्चा कहिं गए, कहिं उववन्ने ? गोयमाइ समणे
भगवं महावीरे भगवं गोयमं एवं वयासी--एवं खलु गोयमा !
ममं अंतेवासी कुसिस्से जमालीणामं से णं तथा मम एवं
आइक्खमाणस्स भासमाणस्स पणवेमाणस्स परूवे-
माणस्स एयमट्ठं णो सदहइ, णो पत्तिएइ, णो रोएइ एयमट्ठं
असहहमाणे, अपत्तियमाणे, अरोएमाणे दोच्चं पि ममं अंतियाओ
आयाए अवक्कमइ, अवक्कमित्ता बहूहिं असब्भावुब्भावणाहिं
तं चेव जाव देवकिब्बिसियत्ताए उववन्ने ॥ सू० १५ ॥

छाया—ततः खलु स भगवान् गौतमो जमालिम् अनगारम् कालगतं ज्ञात्वा
यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवन्तं
महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा, नमस्यित्वा एवम् अवादीत्—एवं खलु
देवानुप्रियाणाम् अन्तेवासी कुशिष्यो जमालिर्नाम अनगारः, स खलु भगवन् !
जमालिरनगारः कालमासे कालं कृत्वा कुत्र गतः ? कुत्र उपपन्नः ? गौतम ! इति
श्रमणो भगवान् महावीरो भगवन्तं गौतमम् एवम् अवादीत्—एवं खलु गौतम !
मम अन्तेवासी कुशिष्यो जमालिर्नाम, स खलु तदा मम एवम् आचक्षणस्य
भाषमाणस्य प्रज्ञापयतः प्ररूपयतः एतमर्थं नो श्रद्धयाति, नो प्रत्येति, नो रोच-
यति, एतमर्थम् अश्रद्धयत्, अप्रतियन् अरोचयन् द्वितीयमपि मम अन्तिकात्
आत्मना अपक्राम्यति, अपक्राम्य बहूभिः असद्भावोद्भावनाभिस्तदेव यावत्
देवकिस्त्रिषिकतया उपपन्नः ॥ सू० १५ ॥

ટીકા—અથ ગૌતમો જમાલેરનગારસ્ય કાલધર્મપ્રાપ્ત્યનન્તરમુત્પત્તિ પૃચ્છતિ તદ્દં ણં સે ઇત્યાદિ, ‘તદ્દં ણં સે ભગવં ગોયમે જમાલિં અણગારં કાલગયં જાણિત્તા જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ’ તતઃ સ્વલુ સ ભગવાન્ ગૌતમઃ જમાલિમ્ અનગારં કાલગતં મરણધર્મપ્રાપ્તં જ્ઞાત્વા, યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીર આસીત્ તત્રૈવ ઉવાગચ્છતિ, ‘ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં વંદઈ, નમંસઈ, વંદિત્તા, નમંસિત્તા એવં વયાસી’—ભગવત્સમીપે ઉપાગમ્ય શ્રમણં ભગવન્ત મહાવીરં વન્દતે, નમસ્યતિ, વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્—‘એવં સ્વલુ દેવાણુપ્પિયાણં અંતેવાસી કુસિસે જમાલીનામં અણગારે’ એવં સ્વલુ પૂર્વોક્તરીત્યા વર્ણિતો દેવાનુપ્પિયાણામ્ ભવતામ્ અન્તેવાસી કુશિસ્યો જમાલિનામ અનગારો વર્તતે, ‘સે ણં મંતે ! જમાલી અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા કહિં ગણ, કહિં ઉવવન્ને ?’ હે ભદન્ત ! સ્વલુ જમાલિ-

‘તદ્દં ણં સે ભગવં ગોયમે જમાલિં અણગારં’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—(તદ્દં ણં સે ભગવં ગોયમે જમાલિં અણગારં કાલગયં જાણિત્તા જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ) ઘાદ મેં જય ભગવાન્ ગૌતમકો યહ જ્ઞાત હુઆ કિ જમાલિ અનગાર કાલગત હો ગયે હૈં—તય વે જહાં શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર વિરાજમાન થે—વહાં આયે (ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં વંદઈ, નમંસઈ, વંદિત્તા નમંસિત્તા એવં વયાસી) વહાં આ કરકે ઉન્હોને શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરકી વન્દના કી, નમસ્કાર કિયા વન્દના નમસ્કાર કરકે ઉન્હોને ઉનસે હસ પ્રકાર કહા (એવં દેવાણુપ્પિયાણં અંતેવાસી કુસિસે જમાલીનામં અણગારે સે ણં મંતે ! જમાલી અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા કહિં ગણ, કહિં ઉવવન્ને ?) હે ભદન્ત ! આપ દેશનુપ્રિયકા અંતેવાસી

“ તદ્દં ણં સે ભગવં ગોયમે જમાલિં અણગારં ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—“ તદ્દં ણં સે ભગવં ગોયમે જમાલિં અણગારં કાલગયં જાણિત્તા જેણેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ ” ત્યારબાદ જ્યારે ભગવાન ગૌતમે એ વાત જાણી કે જમાલી અણગાર કાલધર્મ પામી ગયા છે, ત્યારે તેઓ જ્યાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર વિરાજતા હતા, ત્યાં આવ્યા. “ ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં વંદઈ, નમંસઈ વંદિત્તા નમંસિત્તા એવં વયાસી ” ત્યાં આવીને તેમણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદણા કરી, નમસ્કાર કર્યાં. અને વંદણા નમસ્કાર કરીને આ પ્રમાણે પૂછ્યું—

“ એવં દેવાણુપ્પિયાણં અંતેવાસી કુસિસે જમાલીનામં અણગારે સે ણં મંતે ! અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા કહિં ગણ, કહિં ઉવવન્ને ? ” હે ભદન્ત !

અનગારઃ કાલમાસે કાલં કૃત્વા મરણધર્મં પ્રાપ્ય કુત્ર ગતઃ ? કુત્ર ઉત્પન્નઃ ? મગ-
વાનાહ—‘ ગોયમા ! સમણે મગવં મહાવીરે મગવં ગોયમં એવં વયાસી ’—હે
ગૌતમ ! इति आमन्त्र्य श्रमणो भगवान् महावीरो भगवन्तं गौतमम् एवं वक्ष्यमाण-
प्रकारेण अवादीत्—‘ एवं खलु गौयमा ! ममं अन्तेवासी कुसिरसे जमालीणामं ’
हे गौतम ! एवं खलु पूर्वोक्तरीत्या वर्णितो मम अन्तेवासी कुशिष्यो जमालि-
नामं वर्तते, ‘ से णं तथा मम एवं आइक्खमाणस्स भासमाणस्स पण्णवेमाणस्स
पह्वेमाणस्स एयमट्ठं णो सदहइ, णो पत्तिएइ, णो रोएइ ’ स खलु जमालिस्तदा
तस्मिन्काले मम एवं पूर्वोक्तरीत्या आचक्ष्माणस्य ‘ लोकोऽयं कथञ्चित् शाश्वतः,
कथञ्चित् अशाश्वतश्च, जीवोऽपि कथञ्चित् शाश्वतः, कथञ्चित् अशाश्वतश्च ’ इत्यादि
आख्यानं कुर्वतः, भाषमाणस्य प्रज्ञापयतः प्ररूपयतश्च एतमर्थं नो श्रद्धधाति,
नो प्रत्येति नो विश्वसिति, नो वा रोचयति, नो प्रीतिविषयं करोति, ‘ एयमट्ठं-
असदहमाणे अपत्तियमाणे अरोएमाणे दोच्चंपि ममं अंतियाओ आयाए अक्क-
मइ ’ एतमर्थं पूर्वोक्तार्थम् अश्रद्धात् श्रद्धाविषयम् अकुर्वन्, अपत्तियन्-अविश्व-
सन्, अरोचयन् प्रीतिविषयमकुर्वन्, द्वितीयमपि वारं मम अन्तिकात् समीपात्
आत्मना स्वयमेव मामनापृच्छयैवेत्यर्थः अपक्रामति-निर्गच्छति, ‘ आयाए अव-

कुशिष्य जो जमाली नामका अनगार था—वह अपने काल अवसर काल-
कर कहाँ गया और कहाँ उत्पन्न हुआ है ? (गोयमाइ सभणे भगवं महा-
वीरे भगव गोयमं एवं वयासी) तब हे गौतम ! इस प्रकारसे संबो-
धित करते हुए श्रमण भगवान् महावीरने भगवान् गौतमसे इस प्रकार
कहा—(एवं खलु गोयमा ! ममं अन्तेवासी कुसिरसे जमाली णामं
अणगारे से णं तथा मम एवं आइक्खमाणस्स भासमाणस्स पण्णवे-
माणस्स पह्वेमाणस्स एयमट्ठं णो सदहइ, णो पत्तिएइ, णो रोएइ-
एयमट्ठं असदहमाणे अपत्तियमाणे, अरोएमाणे दोच्चंपि मम अन्तियाओ

આપ દેશાનુપ્રિયનો જમલી અણગાર નામનો જે કુશિષ્ય હતો, તે પોતાના
કાળનો અવસર આવે કાળધર્મ પામીને ક્યાં (કઈ ગતિમાં) ગયો છે અને
ક્યાં ઉત્પન્ન થયો છે ?

“ ગોયમાઈ સમણે મગવં મહાવીરે મગવં ગોયમ એવં વયાસી ” ત્યારે
“ હે ગૌતમ ! ” એવું સંબોધન કરીને શ્રમણ ભગવાને ગૌતમને આ પ્રમાણે
કહ્યું : “ એવં खलु गोयमा ! ममं कुसिरसे जमाली णामं अणगारे से णं तथा
मम आइक्खमाणस्स भासमाणस्स पण्णवेमाणस्स पह्वेमाणस्स एयमट्ठं णो सद-
इइ, णो पत्तिएइ, णो रोएइ, एयमट्ठं असदहमाणे, अपत्तियमाणे, अरोएमाणे

કમિત્તા વહ્નિં અસંભાવુન્ભાવનાહિં તં ચેવ જાવ દેવકિલ્લિવસિયત્તાણ ઉવવન્ને ? આત્મના-સ્વગમેવ મમાન્તિકાત્ અપક્રમ્ય-નિર્ગત્ય વહ્નીભિઃ અસદ્ધાવોદ્ધાવનાભિઃ -અસત્પરૂપનારૂપાભિઃ તદેવ યાવત્ મિથ્યાત્વામિનિવેશૈશ્ચ આત્માનં ચ પરં ચ તદુભયં ચ વ્યુદગ્રાહ્યન્ કુશ્રદ્ધાગ્રસ્તં કુર્વન્ વ્યુત્પાદયંશ્ચ મિથ્યાત્વમુત્પાદયન્ વહુર્મિર્વર્ષૈઃ શ્રામણ્યપર્યાયં પાલયતિ, પાલયિત્વા અર્ધમાસિકયા સંલેખનયા આત્માનં શૂસયતિ-કુશં કરોતિ અર્ધમાસિકયા સંલેખનયા આત્માન શૂસિત્વા-કુશં કૃત્વા

આયાણ અવક્કમ્મહ અવક્કમિત્તા વહ્નિં અસંભાવુન્ભાવનાહિં તં ચેવ જાવ દેવકિલ્લિવસિયત્તાણ ઉવવન્ને) હે ગૌતમ ! મેરે અન્તેવાસી કુશિલ્લય જમાલી અનગારને ઉસ સમય મેરે દ્વારા કહે ગયે, મેરે દ્વારા ભાષિત કિયે ગયે, પ્રજ્ઞાપિત કિયે ગયે, પ્રરૂપિત કિયે ગયે લોકા જીવ સમ્બન્ધી કથંચિત્ શાશ્વતરૂપ કથંચિત્ અશાશ્વતરૂપ અર્થરૂપ શ્રદ્ધા નહીં કી, પ્રતીતિ નહીં કી, રુચિ નહીં કી, હસ તરહ હસ અર્થકી અશ્રદ્ધા કરતા હુઆ, અપ્રતીતિ કરતા હુઆ, અરુચિ કરતા હુઆ વહ દુયારા મી મેરે પાસસે વિના પૂછેહી અપને આપ અલગ હો ગયા, ઓર મુઝસે અલગ હોકર ઉસને-અપની અસત્કલ્પનાઓસે મિથ્યાત્વ કદાગ્રહોસે અપનેકો દૂસરોંકો દોનોંકો કુશ્રદ્ધા યુક્ત બનાયો, મિથ્યાત્વમેં હુવાયા, હસ તરહ અનેક વર્ષોં તક એસેહી કુકાર્યોંકા પ્રચાર કરતે હુણ ઉસને શ્રામણ્ય પર્યાયકા પાલન કિયા યાવત્ વહ અવ કિલ્લિવધિક દેવકી પર્યાયસે ઉત્પન્ન હુઆ હૈ ।

‘લોક્ચ પિ મમ’ અતિયોગો આયાણ અવક્કમ્મહ અવક્કમિત્તા વહ્નિં અસંભાવુન્ભાવ-નાહિં તંચેવ જાવ દેવકિલ્લિવસિયત્તાણ ઉવવન્ને” હે ગૌતમ ! મારા અન્તે વાસી કુશિલ્લય જમાલીને તે સમયે મારા દ્વારા કહેવામાં આવેલી, મારા વડે ભાષિત કરવામાં આવેલી, પ્રજ્ઞાપિત કરવામાં આવેલી અને પ્રરૂપિત કરવામાં આવેલી વાત પ્રત્યે (લોક તથા જીવ અમુક અપેક્ષાએ અશાશ્વત છે અને અમુક અપેક્ષાએ શાશ્વત છે, એ પૂર્વોક્ત કથન રૂપ વાત) શ્રદ્ધા ન ઉપજી, તેને તેની પ્રતીતિ ન થઈ અને તેને એ વાત રૂચિ નહી. આ રીતે મારા મન્તવ્ય પ્રત્યે અશ્રદ્ધાની દૃષ્ટિએ જોતો એવો. તે મન્તવ્યની પ્રતીતિ કરતો એવો અને તેના પ્રત્યે અરુચિ સેવતો એવો તે મારી પામેથી મારી અનુમતિ લીધા વિના જ બીજી વર પણ ચલ્યો ગયો. ત્યાર બાદ તેણે પેતાની કંપોલકસ્થિત માન્યતાઓથી અને મિથ્યાત્વયુક્ત કદાચરોથી પોતાને, અન્યને અને ઉભયને કુશ્રદ્ધાયુક્ત બનાવ્યા અને મિથ્યાત્વમાં હુખાવ્યા. આ પ્રમાણે અનેક વર્ષ પર્યન્ત એવાં જ કુકાર્યોંનો પ્રચાર કરવામાં જ તેણે શ્રામણ્યપર્યાય વ્યતીત કરી. ત્યારબાદ અર્ધમાસનો સંધારો કરીને, અનશન દ્વારા ૩૦

ત્રિશદ્મક્તાનિ અનગ્નતયા છિનત્તિ, છિત્વા, તસ્ય સ્થાનસ્ય અનાલોચિતપ્રતિક્રાન્તઃ
આલોચનપ્રતિક્રમ્ણમકૃત્વા કાલમાસે કાલં કૃત્વા લાન્તકે કલ્પે ત્રયોદશસાગ-
રોપમસ્થિતિકેષુ દેવકિલ્વિષિકેષુ દેવેષુ દેવકિલ્વિષિકૃતયા ઉપપન્નઃ ॥ સૂ. ૧૫ ॥

દેવકિલ્વિષિકપ્રભેદવક્તવ્યતા ।

મૂલમ--“ કઙ્ગ વિહાણં મંતે । દેવકિલ્વિસિયા પપ્પન્તા ?
ગોયમા ! તિવિહા દેવકિલ્વિસિયા પપ્પન્તા, તં જહા--તિપલિ-
ઓવમટ્ઠિઙ્ગયા, તિસાગરોવમટ્ઠિઙ્ગયા, તેરસસાગરોવમટ્ઠિઙ્ગયા ।
કહિણં મંતે ! તિપલિઓવમટ્ઠિઙ્ગયા દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ ?
ગોયમા ! ઉપ્પિ જોઙ્ગસિયાણં હિટ્ઠિં સોહમ્મીસાણેસુ કપ્પેસુ,
एत्थ णं ति पलिओवमट्ठिङ्गया, દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ ।
કહિણં મંતે ! તિસાગરોવમટ્ઠિઙ્ગયા દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ !
ગોયમા ! ઉપ્પિ સોહમ્મીસાણાણં કપ્પાણં હિટ્ઠિં સણંકુમાર-
માહિંદેસુ કપ્પેસુ एत्थ णं तिसागरोवमट्ठिङ्गया દેવકિલ્વિસિયા
પરિવસંતિ । કહિણં મંતે ! તેરસસાગરોવમટ્ઠિઙ્ગયા દેવ કિલ્વિસિયા
પરિવસંતિ ? ગોયમા ! ઉપ્પિં બંમલોગસ્સ કપ્પસ્સ હિટ્ઠિં લંતણ-
કપ્પે एत्थ णं तेरससागरोवमट्ठिङ्गया દેવકિલ્વિસિયા દેવા

यहां यावत् शब्दसे १४ वे सूत्रमें कहे गये श्रामण्य पर्याय पालन
करनेके बादका एवं किल्विषिक देवमें उत्पन्न होनेसे पहिलेका सब
कथन गृहीत किया गया है ॥ १५ ॥

ભક્તોનો પરિત્યાગ કરીને પોતાના પાપસ્થાનકોની આશ્રયતા અને પ્રાતકમણ્ણ
કુર્યા વિના તે કાળનો અવસર આવતા કાળ કરીને લાન્તક દેવલોકમાં ૧૩
સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્વિષિક દેવોમાં કિલ્વિષિક દેવની પર્યાયે ઉત્પન્ન
થયો છે. સૂત્રાર્થ સરળ હોવાથી અહીં વિશેષ વિવેચનની જરૂર નથી.
“ તંત્રેવ જાવ ” પદ્યથી જે સૂત્રપાઠ ગ્રહણ કરવાનો છે, તે સૂત્રાર્થમાં જ
આપી દેવામાં આવ્યો છે. ॥ સૂ. ૧૫ ॥

परिवसन्ति । देव किब्बिसियाणं भन्ते ! केसु कम्मादाणेषु देव-
 किब्बिसियत्ताए उववत्तारो भवन्ति ? गोयमा जे इमे जीवा
 आयरीयपडिणीया उवज्झायपडिणीया कुलपडिणीया गणप-
 डिणीया संघपडिणीया आयरियउवज्झायाणं अयसकरा
 अवन्नकरा अकित्तिकरा बहूहिं असवभावुवभावणाहिं मिच्छत्ता-
 भिनिवेसेहिय अप्पाणं च परं च तदुभयं च वुग्गाहेमाणा वुप्पा-
 णमाणा बहुइं वासाइं सामन्नपरियागं पाउणंति, पाउणिता
 तस्स ठाणस्स अणालोइयपडिक्कन्ते कालमासे कालं किच्चा अन्न-
 यरेसु देवकिब्बिसिएसु देवकिब्बिसियत्ताए उववत्तारो भवन्ति,
 तं जहा तिपलिओमट्ठिइएसु वा, तिसागरोवमट्ठिइसु वा, तेरस-
 सागरोवमट्ठिइएसु वा । देवकिब्बिसियाणं भन्ते ! ताओ देव-
 लोगाओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अणंतरं चयं
 चइत्ता कहिं गच्छन्ति, कहिं उववज्जन्ति ? गोयमा ! जाव
 चत्तारि पंचनेरइय तिरिक्खजोणियमणुस्सदेवभवग्गहणाइं
 संसारं अणुपरियट्ठित्ता तओ पच्छा सिज्झन्ति, बुज्झन्ति, जाव
 अंतं करेंति, अत्थेगइया अणादीयं अणवदग्गं दीहसद्धं चाउ-
 रंतसंसारकंतरं अणुपरियट्ठन्ति । जमाली णं भन्ते ! अणगारे
 अरसाहारे विरसाहारे अंताहारे पंताहारे लूहाहारे तुच्छाहारे
 अरसजीवी, विरसजीवी जाव तुच्छजीवी उवसंतजीवी पसंत-
 जीवी विवित्तजीवी ? हंता, गोयमा जमाली णं अणगारे अर-
 साहारे विरसाहारे जाव विवित्तजीवी । जइणं भन्ते ! जमाली

अणगारे अस्साहारे विरसाहारे जाव विवित्तजीवी । कम्हाणं भंते ! जमाली अणगारे कालमासे कालं किञ्चा लंतए कप्पे तेरससागरोवमट्टिइएसु देवकिंविस्सिएसु देवेसु देवकिंविस्सियत्ताए उववन्ने ? गोथमा ! जमाली णं अणगारे आयरियपडिणिए उवज्झायपडिणीए आयरियउवज्झायाणं अयसकारए जाव वुप्पाएमाणे जाव बहुइं वासाइं सामन्नपरियागं पाउणित्ता अद्धमासियाए संलेहणाए तीसं भत्ताइं अणसणाए छेदेइ, छेदेत्ता तस्स ठाणस्स अणालोइयपडिक्कंते कालमासे कालं किञ्चा लंतए कप्पे जाव उववन्ने ॥ सू० १६ ॥

छाया—कतिविधाः खलु भदन्त ! देवकिल्बिषिकाः प्रज्ञप्ताः ? गौतम ! त्रिविधा देवकिल्बिषिकाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा त्रिपल्योपमस्थितिकाः, त्रिसागरोपमस्थितिकाः, त्रयोदशसागरोपमस्थितिकाः, कुत्र खलु भदन्त ! त्रिपल्योपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ? गौतम ! उपरि ज्योतिषिकाणाम् अधस्तात् सौधर्मेशानयोः कल्पयोः अत्र खलु त्रिपल्योपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ! कुत्र खलु भदन्त ! त्रिसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ? गौतम ! उपरि सौधर्मेशानयोः कल्पयोः, अधस्तात् सनत्कुमारमाहेन्द्रयोः कल्पयोः, अत्र खलु त्रिसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ! कुत्र खलु भदन्त ! त्रयोदशसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति । गौतम ! उपरि ब्रह्मलोकस्य कल्पस्य अधस्तात् लान्तके कल्पे, अत्र खलु त्रयोदशसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिका देवाः परिवसन्ति । देवकिल्बिषिकाः खलु भदन्त ! केषु कर्मादानेषु देवकिल्बिषिकतया उपपत्तारो भवन्ति ? गौतम ! ये इमे जीवाः आचार्यप्रत्यनीकाः, उपाध्यायप्रत्यनीकाः, कुलप्रत्यनीकाः, गणप्रत्यनीकाः, सङ्घप्रत्यनीकाः, आचार्योपाध्यायानाम् अयशस्कराः, अवर्णकराः, अकीर्तिकराः, बह्वीभिः असद्भावोद्भावनाभिः, मिथ्याभिनिवेशैश्च आत्मानं च परं च तद्भयं च व्युदग्राहयन्तः, व्युत्पादयन्तो बहुभिर्बुधैः श्रावण्यपर्यायं पालयन्ति पालयित्वा तस्य स्थानस्य अनालोचितप्रतिक्रान्तः कालमासे कालं कृत्वा अन्यतरेषु देवकिल्बिषिकेषु देवकिल्बिषिकतया उपपत्तारो भवन्ति,

तथा—त्रिपल्योपमस्थितिकेषु वा, त्रिसागरोपमस्थितिकेषु वा, त्रयोदशसागरोपम-
स्थितिकेषु वा । देवकिल्विषिकाः खलु भदन्त ! तस्माद्देवलोकात् आयुःक्षयेण
भवक्षयेण स्थितिक्षयेण अनन्तरं चयं त्यक्त्वा कुत्र गच्छन्ति, कुत्र उपपद्यन्ते ?
गौतम ! यावत् चत्वारि पञ्च नैरयिकतिर्यग्योनिकमनुष्यदेवभवग्रहणानि संसा-
रम् अनुपर्यटय ततः पश्चात् सिध्यन्ति, मुच्यन्ते यावत् अन्तं कुर्वन्ति सन्त्येके
अनादिकम् अणवदग्रं दीर्घाध्वानं चातुरन्तं संसारकान्तारम् अनुपर्यटन्ति ।
जमालिः खलु भदन्त ! अनगारः अरसाहारो विरसाहारः, अन्ताहारः प्रान्ताहारः,
रूक्षाहारः, तुच्छाहारः, अरसजीवी, विरसजीवी यावत् तुच्छजीवी, उपशान्त-
जीवी, प्रशान्तजीवी, विविक्तजीवी ? इन्त गौतम ! जमालिः खलु अनगारः,
अरसाहारः, विरसाहारो यावत् विविक्तजीवी । यदि खलु भदन्त ! जमालिरन-
गारः, अरसाहारः विरसाहारो यावत् विविक्तजीवी कस्मात् खलु भदन्त ! जमालि-
रनगारः कालमासे कालं कृत्वा लान्तके कल्पे त्रयोदशसागरोपमस्थितिकेषु
देवकिल्विषिकेषु देवेषु देवकिल्विषिकतया उपपन्नः ? गौतम ! जमालिः खलु
अनगारः, आचार्यप्रत्यनीकः उपाध्यायप्रत्यनीकः, आचार्योपाध्यायानाम्
अयशस्करो यावत् व्युत्पादयन् यावत् बहूनि वर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पाठयित्वा
अर्थमासिक्या संख्येखनया त्रिशद्भक्तानि अनशनतया छिनत्ति, छित्त्वा तस्य
स्थानस्य अनालोचितप्रतिक्रान्तः कालमासे कालं कृत्वा लान्तके कल्पे यावत्
उपपन्नः ॥ सू० १६ ॥

टीका—देवकिल्विषिकाधिकारात् गौतमस्तद् भेदान् पृच्छति—‘कइविहाणं
भंते’ इत्यादि । ‘कइविहाणं भंते ! देवकिव्विसिया पणत्ता ?’ हे भदन्त !
कतिविधाः खलु देवकिल्विषिकाः प्रज्ञप्ताः ? भगवानाह—‘गोयया ! त्रिविहा देव-

देव किल्विषिक प्रभेदवक्तव्यता

‘कइविहाणं भंते ! देवकिव्विसिया पणत्ता’ इत्यादि ।

टीकार्थ—देवकिल्विषिकका अधिकार होनेसे गौतमने इनके भेदों को
पूछा है—‘कइविहाणं भंते ! देवकिव्विसिया पणत्ता’ हे भदन्त !
देवकिल्विषिक कितने प्रकारके कहे गये हैं—इसके उत्तरमें प्रभु कहते

देवकिल्विषिकप्रभेदवक्तव्यता—

“कइविहाणं भंते ! देवकिव्विसिया पणत्ता”

टीकार्थ—देवकिव्विषिकेना अधिकार आली रह्यो डोनाथी गौतम स्वामी
ते देवाना लेहो विषे आ प्रनाहो प्रश्न पूछे छे—“कइविहाणं भंते !
देवकिव्विसिया पणत्ता ?” छे भदन्त ! विविषिक देवाना देहवा प्रश्न रह्यो छे !

કિલ્વિસિયા પળ્લતા ' હે ગૌતમ ! ત્રિવિધાઃ દેવકિલ્વિષિકાઃ પ્રજ્ઞાઃ, ' તંજહા-
તિપલિઓવમદ્વિહ્યા, તિસાગરોવમદ્વિહ્યા, તેરસસાગરોવમદ્વિહ્યા ' તથા
ત્રિપલ્યોપમસ્થિતિકાઃ, ત્રિસાગરોપમસ્થિતિકાઃ, ત્રયોદશસાગરોપમસ્થિતિકાઃ
અવન્તિ । ગૌતમઃ પુચ્છતિ— કહિ ણં મંતે ! તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિસિયા
પરિવસંતિ ? ' હે ભદન્ત ! કુત્ર સ્વલુ સ્થાને ત્રિપલ્યોપમસ્થિતિકાઃ ત્રિપલ્યોપમા
સ્થિતિ રેપાં તે ત્રિપલ્યોપમસ્થિતિકાઃ દેવકિલ્વિષિકાઃ પરિવસન્તિ ? નિવસન્તિ ?
ભગવાનાહ—' ગોચમા ! ઉપ્પિ જોહસિયાણં હિદ્ધિ સોહમ્મીસાણેસુ કપ્પેસુ એત્થ ણં
તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ ' હે ગૌતમ ! ઉપરિ જ્યોતિષિ-
કાણામ્ જ્યોતિષિકદેવેભ્યઃ ઊર્ધ્વમ્ અધસ્તાત્ સૌધર્મેશાનયોઃ કલ્પયોઃ સૌધર્મે-
શાનદેવલોકાભ્યામધઃ અત્ર સ્વલુ સ્થાને ત્રિપલ્યોપમસ્થિતિકાઃ દેવકિલ્વિષિકાઃ

હું ' ગોચમા ' હે ગૌતમ ! 'તિવિહા દેવકિલ્વિસિયા પળ્લતા' દેવકિલ્વિ-
ષિક ત્રીન પ્રકારકે કહે ગયે હું ' તં જહો ' વે ચે હું—' તિપલિઓવમ-
દ્વિહ્યા, તિસાગરોવમદ્વિહ્યા, તેરસસાગરોવમદ્વિહ્યા ' એક ત્રીન પલ્યો-
પમકી સ્થિતિવાલે, દૂસરે ત્રીન સાગરોપમકી સ્થિતિવાલે, ત્રીસરે ૧૨
સાગરોપમકી સ્થિતિવાલે, અત્ર ગૌતમ પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હું—' કહિ ણં
મંતે ! તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ ' હે ભદન્ત ! જિન
દેવકિલ્વિષિકોંકી સ્થિતિ ત્રીન પલ્યોપમકી હૈ વે દેવકિલ્વિષિક કહાં
રહતે હું ? ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે હું—' ગોચમા ! ઉપ્પિ જોહસિયાણં, હિદ્ધિ-
સોહમ્મીસાણેસુ કપ્પેસુ એત્થ ણં તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિસિયા પરિ-
વસંતિ ' હે ગૌતમ ! જ્યોતિષિક દેવોંસે ઊપર તથા સૌધર્મ ઈશાન ઇન
દો કલ્પોંસે નીચે ઠીક ઇસી સ્થાન પર ત્રીન પલ્યોપમકી સ્થિતિવાલે

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગોચમા ” હે ગૌતમ ! “ તિવિહા દેવકિલ્વિ-
સિયા પળ્લતા ” કિલ્વિષિક દેવો ત્રણ પ્રકારના કહ્યા છે.

“ તંજહા ” તે ત્રણ પ્રકારો આ પ્રમાણે છે—“ તિપલિઓવમદ્વિહ્યા,
તિસાગરોવમદ્વિહ્યા, તેરસસાગરોવમદ્વિહ્યા ” (૧) ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિવાળા,
ત્રણ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા, (૩) તેર સાગરોપમની સ્થિતિવાળા.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન—“ કહિ ણં મંતે ! તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિ-
સિયા પરિવસંતિ ? ” હે ભદન્ત ! જે કિલ્વિષિક દેવોની સ્થિતિ (આયુષ્યકાળ)
ત્રણ પલ્યોપમનો હોય છે, તે કિલ્વિષિક દેવો કયા રહે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગોચમા ! ” હે ગૌતમ ! “ ઉપ્પિ જોહસિયાણં
હિદ્ધિ સોહમ્મીસાણેસુ કપ્પેસુ એત્થ ણં તિપલિઓવમદ્વિહ્યા દેવકિલ્વિસિયા પરિવસંતિ ”
ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્વિષિક દેવો જ્યોતિષિક દેવોના નિવાસ-
સ્થાનોની ઉપર અને સૌધર્મ તથા ઇશાન કલ્પો (દેવલોક) ની નીચે રહે છે.

परिवसन्ति, गौतमः पृच्छति—‘ कहि णं भंते ! तिसागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया परिवसन्ति ? ’ हे भदन्त ! कुत्र खलु त्रिसागरोपमस्थितिकाः त्रिसागरोपमा स्थितिर्येषां ते त्रिसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ? भगवानाह—
‘ गोयमा ! उण्णि सोहम्मीसाणाणं कप्पाणं हिट्ठिं सणकुमारमाहिं देसु कप्पेसु, एत्थ णं तिसागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया परिवसन्ति ’—हे गौतम ! उपरि-
सौधर्मेशानयोः कल्पयोः, सौधर्मेशानकल्पाभ्यामूर्ध्वं सनत्कुमारमाहेन्द्रयोः
कल्पयोः अधस्तात्, अत्र खलु स्थाने त्रिसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः
परिवसन्ति । ‘ कहि णं भंते ! तेरससागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया परिवसन्ति ? ’
हे भदन्त ! कुत्र खलु त्रयोदशसागरोपमस्थितिकाः त्रयोदशसागरोपमा स्थिति-
र्येषां ते त्रयोदशसागरोपमस्थितिकाः देवकिल्बिषिकाः परिवसन्ति ? निवसन्ति ?

देवकिल्बिषिक रहते हैं । हे भदन्त ! जिन किल्बिषिक देवोंकी स्थिति
तीन सागरोपमकी है—वे किल्बिषिक देव कहां रहते हैं—इसके उत्तरमें
प्रभु कहते हैं—‘ गोयमा ’ हे गौतम ! ‘ उण्णि सोहम्मीसाणाण कप्पाण,
हिट्ठिं सणकुमारमाहिं देसु कप्पेसु एत्थ णं तिसागरोवमट्ठिइया देव-
किल्बिसिया परिवसन्ति ’ सौधर्म ईशान इन दो देवलोकोंके ऊपर एवं
सनत्कुमार माहेन्द्र इन दो देवलोकोंसे नीचे ये तीन सागरोपमकी
स्थितिवाले देवकिल्बिषिक रहते हैं ।

अब गौतम प्रभुसे ऐसा पूछते हैं — ‘ हे भदन्त !
‘ तेरससागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया कहिं परिवसन्ति ’
जिन किल्बिषिक देवोंकी स्थिति १३ सागरोपमकी है वे किल्बि-
षिक देव कहां पर रहते हैं ? इसके उत्तरमें प्रभु कहते हैं—‘ गोयमा ’

गौतम स्वामीने प्रश्न—“ कहि णं भंते तिसागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया
परिवसन्ति ? ” हे भदन्त ! त्रयु सागरोपमनी स्थितिवाणा किल्बिषिक देवे
क्यां रडे छे ?

भट्टानीर प्रभुने उत्तर—“ गोयमा ! ” हे गौतम ! “ उण्णि सोहम्मी-
साणाणं कप्पाणं, हिट्ठिं सणकुमारमाहिं देसु कप्पेसु एत्थ णं तिसागरोवमट्ठिइया
देवकिल्बिसिया परिवसन्ति ” ते त्रयु सागरोपमनी स्थितिवाणा किल्बिषिक देवे।
सौधर्म अने धशान, ये वे कल्पोनी उपर तथा सनत्कुमार अने माहेन्द्र
कल्पोनी नीचे वसे छे

गौतम स्वामीने प्रश्न—“ तेरससागरोवमट्ठिइया देवकिल्बिसिया कहिं
परिवसन्ति ? ” हे भदन्त ! तेर सागरोपमनी स्थितिवाणा किल्बिषिक देवे
क्यां रडे छे ?

મગવાનાહ—‘ ગોયમા ! ઉપ્પિં બંમલોગસ્સ કપ્પસ્સ હિદ્ધિં લંતણ કપ્પે, एत्थ णं तेरस-
 સાગરોવમદ્વિહયા દેવકિલ્લિવસિયા દેવા પરિવસંતિ ’ હે ગૌતમ ! ઉપરિ બ્રહ્મલોકસ્ય
 કલ્પસ્ય-બ્રહ્મલોકકલ્પાદૂર્ધ્વમ્ , અધસ્તાત્ લાન્તકે કલ્પે, લાન્તકકલ્પાદ્ અધ-
 સ્તાત્ , અત્ર ચલુ ત્રયોદશસાગરોપમસ્થિતિકાઃ દેવકિલ્લિવષિકાઃ દેવાઃ પરિવ-
 સન્તિ, ગૌતમઃ પૃચ્છતિ—‘ દેવકિલ્લિવસિયાણં મંતે ! કેસુ કમ્માદાણેસુ દેવકિલ્લિ-
 સિયત્તાણ ઉવવત્તારો ભવંતિ ? ’ હે મદન્ત ! દેવકિલ્લિવષિકાઃ ચલુ દેવાઃ કેષુ
 કર્માદાનેષુ કર્માણિ આદાનાનિ નિમિત્તાનિ યેવાં તેષુ, કેષુ કર્મરૂપનિમિત્તેષુ સત્સુ
 દેવકિલ્લિવષિકૃતયા-ઉવવત્તારો ભવન્તિ ? ઉત્પદ્યન્તે ? મગવાનાહ—‘ ગોયમા ! જે
 હમે જીવા આયરિયપડિનીયા, ઉવજ્ઞાયપડિનીયા, કુલપડિનીયા, ગણપડિ-
 નીયા, મંઘપડિનીયા, આયરિયઉવજ્ઞાયપડિનીયા અયસકરા, અવણકરા, અકિત્તિકરા ’
 હે ગૌતમ ! યે હમે ચલુ જીવા આચાર્યપ્રત્યનીકાઃ-આચાર્યદ્રોહિણઃ, ઉપાધ્યાય-
 પ્રત્યનીકાઃ ઉપાધ્યાયદ્રોહિણઃ, કુલપ્રત્યનીકાઃ, કુલસ્ય ઇકાચાર્યસન્તતિરૂપ

હે ગૌતમ ! ‘ ઉપ્પિં બંમલોગસ્સ કપ્પસ્સ હિદ્ધિં લંતણ કપ્પે एत्थ णं तेरस-
 સાગરોવમદ્વિહયા દેવકિલ્લિવસિયા દેવા પરિવસંતિ ’ બ્રહ્મલોકસે ઉપર
 ઓર લાન્તક કલ્પસે નીચે ઠીક હસી સ્થાન પર તેરહ સાગરોપમકી
 સ્થિતિવાલે દેવકિલ્લિવષિક દેવ રહતે હૈં । અવ ગૌતમ પ્રશ્નસે એસા પૂછતે
 હૈં—‘ દેવકિલ્લિવસિયા ણં મંતે ! કેસુ કમ્માદાણેસુ દેવકિલ્લિવસિયત્તાણ
 ઉવવત્તારો ભવંતિ ’ હે મદન્ત ! કિન કર્મરૂપ નિમિત્તોંકે હોજે પર દેવ-
 કિલ્લિવષિક દેવકિલ્લિવષિકરૂપસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? હસકે ઉત્તરમૈં પ્રશ્ન
 કહતે હૈં ‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ જે હમે જીવા આયરિયપડિનીયા,
 ઉવજ્ઞાયપડિનીયા, કુલપડિનીયા, અકિત્તિકરા ’ જો જીવ આચાર્ય

મહાવીર પ્રભુને ઉત્તર—“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! “ ઉપ્પિં બંમલોગસ્સ
 કપ્પસ્સ હિદ્ધિં લંતણ કપ્પે एत्थ णं तेरससाગરોવમદ્વિહયા દેવકિલ્લિવસિયા દેવા
 પરિવસંતિ ” તે તેર સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્લિવષિક દેવો બ્રહ્મલોક
 કલ્પની ઉપર અને લાન્તક કલ્પની નીચે આવેલા સ્થાનમાં રહે છે.

ગૌતમ સ્વામીને પ્રશ્ન—“ દેવકિલ્લિવસિયાણં મંતે ! કેસુ કમ્માદાણેસુ
 દેવકિલ્લિવસિયત્તાણ ઉવવત્તારો ભવતિ ? ” હે મદન્ત ! કયાં કર્મરૂપ નિમિત્તો
 ઉદ્ભવવાથી કિલ્લિવષિક દેવો કિલ્લિવષિક દેવપર્યાયે ઉત્પન્ન થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુને ઉત્તર—“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! “ જે હમે જીવા
 આયરિયપડિનીયા, ઉવજ્ઞાયપડિનીયા, કુલપડિનીયા, અકિત્તિકરા ”

જે જીવ આચાર્યદ્રોહી હોય છે, ઉપાધ્યાયદ્રોહી હોય છે, કુલદ્રોહી
 (એકજ આચાર્યના પરિવાર રૂપ કુળના દ્રોહી હોય છે) હોય છે, અથવા

સમુદાયસ્ય પ્રત્યનીકાઃ દ્વેષિણઃ, ગણપ્રત્યનીકાઃ ગણસ્ય પૂર્વોક્તાનેકકુલરૂપસ્ય દ્વેષિણઃ, સદ્ગુણપ્રત્યનીકાઃ સદ્ગુણસ્ય-ચતુર્વિધસદ્ગુણસ્ય દ્રોહિણઃ, આચાર્યોપાધ્યાયાનામ્ અયશસ્કરાઃ-અયશઃકરાઃ-અવર્ણકરાઃ અવર્ણો નિન્દા તસ્ય કરાઃ આચાર્યોપાધ્યાય-નિન્દકા इत्यर्थः, અક્રીર્તિકરાઃ-કીર્તિઃ સર્વદિગ્વ્યાપિની રૂપાતિઃ તન્નિષેધાત્ અક્રીર્તિઃ તસ્યાઃ કરાઃ અક્રીર્તિકરાઃ ‘વહ્નિં અસન્માબુભાવનાહિં મિચ્છતાભિ નિવેસેહિ ય, અપ્પાણં ય, પરં ય, તદુભયં ય, બુગ્માહેમાણા, બુપ્પાએમાણા વહુઈં વાસાઈં સામન્નપરિયાગં પાઞ્ણંતિ’ વહ્નીભિઃ અસદ્ભાવોદ્ભાવનાભિઃ-અસદ્ભાવનાં અસત્યાર્થાનામ્ ઉદ્ભાવનાભિઃ ઉત્પ્રેક્ષણાભિઃ અસત્યકલ્પનાભિરિત્યર્થઃ, મિથ્યાત્વા-મિનિવેશઃ-મિથ્યાત્વાત્ મિથ્યાદર્શનોદયાત્ યે અમિનિવેશાઃ દુરાગ્રહાઃ તૈઃ મિથ્યા ત્વપ્રચારદુરાગ્રહેશ્ચ આત્માનં ચ, પરં ચ, તદુભયં સ્વ ચ, પરચેત્યર્થ, વ્યુદ્ગ્રાહયન્તઃ

દ્રોહી હોતે હૈં, ઉપાધ્યાય દ્રોહી હોતે હૈં, કુલ-અક આચાર્યકે સન્નતિરૂપ સમુદાયકે દ્વેષી હોતે હૈં, પૂર્વોક્ત-અનેક કુલરૂપ ગણકે દ્વેષી હોતે હૈં, ચતુર્વિધ સંઘકે દ્રોહી હોતે હૈં, આચાર્ય ઉપાધ્યાયકી એક દિગ્વ્યાપી પ્રસિદ્ધિકે નિષેધરૂપ અયશકે કર્તા હોતે હૈં, નિન્દારૂપ અવર્ણવાદ ઉનકા કરતે હૈં, ‘વહ્નિં અસન્માબુભાવનાહિં મિચ્છતાભિનિવેસેહિય અપ્પાણં ચ પરં ચ તદુભયં ચ બુગ્માહેમાણા, બુપ્પાએમાણા વહ્નિં વાસાઈં સામન્ન-પરિયાગં પાઞ્ણંતિ’ અપની અનેક વિતથપદાર્થોંકી ઉત્પ્રેક્ષાઓંસે-અસ-ત્કલ્પનાઓંસે તથા મિથ્યાત્વગ્રસ્ત કદાગ્રહોંસે-મિથ્યાત્વ પ્રચારક દુરા-ગ્રહોંસે-જો સ્વયંકો દૂસરે જીવોંકો એવં સ્વપર દોનોંકો કુશ્રદ્વાવાલે બનાતે હૈં-મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારમેંહી ઉન્હેં રાખતે હૈં-દેવગુરુ આદિકે

તેમનો દ્વેષ કરનારા હોય છે, અને કુલના સમુદાય રૂપ ગણના દ્વેષી હોય છે, ચતુર્વિધ સંઘના દ્રોહી હોય છે, આચાર્ય અને ઉપાધ્યાયની દિગ્વ્યાપી પ્રસિદ્ધિનો નિષેધ કરીને તેમનો અપયશ કરનારા હોય છે, તેમની નિન્દા રૂપ અવર્ણવાદ કરનારા હોય છે, તેમની અપકીર્તિ કરનારા હોય છે, “વહ્નિ અસન્માબુભાવનાહિં મિચ્છતાભિનિવેસેહિ ય અપ્પાણં ચ પરં ચ તદુભયં ચ બુગ્મા હેમાણા, બુપ્પાએમાણા વહ્નિં વાસાઈં સામન્નપરિયાગ પાઞ્ણંતિ” તેઓ પોતાની અનેક ઈપોલકલિપ્ત અસત્ય કલ્પનાઓ દ્વારા તથા મિથ્યાત્વગ્રસ્ત કદાગ્રહોથી મિથ્યાત્વ પ્રચારક દુરાગ્રહોથી-પોતાને, અન્યને તથા ઉભયને (પોતાને તથા અન્યને) કુશ્રદ્વાયુક્ત કરે છે અને તેમને મિથ્યાત્વ રૂપ અંધકારના અટકાવે છે, તેઓ દેવ, ગુરુ આદિના વિષે સંશય ઉત્પન્ન કર્યા કરે છે, અને આ

કુશ્રદ્વાવન્તં કુર્વન્તઃ, વ્યુત્પાદયન્તઃ દેવગુર્વાદિષુ સંશયમુત્પાદયન્તઃ વહૂનિ વર્ષાણિ શ્રામણ્યપર્યાયમ્ સાધુત્વપર્યાયં પાલયન્તિ, 'પાઙ્ગિત્તા તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિક્કંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા અન્નયરેસુ દેવકિલ્લિસિણ્ણેસુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવત્તારો ભવંતિ ' વહૂનિ વર્ષાણિ શ્રામણ્યપર્યાયં પાલયિત્વા તસ્ય સ્થાનસ્ય પાપસ્થાનસ્ય અનાલોચિત્તપ્રતિક્રાન્તાઃ આલોચનપતિક્રમણમકૃત્ત્વૈવ કાલમાસે કાલાવસરે કાલં કૃત્વા મરણધર્મે પ્રાપ્ય અન્યતરેષુ એકતમેષુ દેવકિલ્લિપિક્કેષુ દેવકિલ્લિપિક્કતયા ઉપપત્તારઃ-ઉત્પત્તિમન્તો ભવન્તિ, ઉત્પદ્યન્તે इत्यर्थः । कीदृशेषु तेषु ? इत्याह—' ति पलिओवमट्ठिइएसु वा, तिसागरोवमट्ठिइएसु वा, तेरससागरोवमट्ठिइएसु वा ' त्रिपल्योपमस्थितिकेषु वा, त्रिसागरोपमस्थितिकेषु वा, त्रयोदशसाग-

વિષયમેં સંશય ઉત્પન્ન ક્રિયા કરાતે હૈં, ઓર હસી પ્રચારમેં કુકૃત્યમેં-અપની અનેક વર્ષોં તક આરાધિત કી ગઈ સમસ્ત શ્રામણ્ય પર્યાયકો વ્યતીત કર દેતે હૈં- ' પાઙ્ગિત્તા તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિક્કંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા અન્નયરેસુ દેવકિલ્લિસિણ્ણેસુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવત્તારો ભવંતિ ' પરન્તુ જિન્હેં સ્વપ્નમેં ઓ અપનેં જન કુકૃત્યોંકી આલોચના એવં પ્રતિક્રમણ કરનેકા આવતક ઓ નહીં જગતા હૈ, ઓર એસે હી અકૃત્યોંમેં પલે પુષે હોકર જો અપને પાપસ્થાનોંકી આલોચના પ્રતિક્રમણ કિયે વિનાહી અપને અન્તસમયમેં પરલોક જાતેહૈં, એસે જીવ અન્યતર દેવકિલ્લિષિકોંમેં દેવકિલ્લિષિકકી પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં ' તિપલિઓવમટ્ઠિ ઇએસુ વા, તિસાગરોવમટ્ઠિ ઇએસુ વા, તેરસસાગરોવમટ્ઠિ ઇએસુ વા ' ચાહે તો વે ત્રીન પલ્યોપમકી સ્થિતિવાલે દેવકિલ્લિષિક

પ્રકારના પ્રચારમાં (કુકૃત્યોના પ્રચારમાં તે પોતાની અનેક વર્ષ સુધી આરાધિત કરેલી શ્રામણ્યપર્યાયને વ્યતીત કરી નાખે છે.

“ પાઙ્ગિત્તા તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિક્કંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા અન્નયરેસુ દેવકિલ્લિસિણ્ણેસુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવત્તારો ભવંતિ ” પરન્તુ પોતાના પાપકર્મોની આલોચના કરવાનો કે તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાનો વિચર સ્વપ્નમાં પણ તેમના મનમાં ઉદ્ભવતો નથી. એવા જીવો એવાજ પાપકૃત્યોમાં પોતાનું જીવન વ્યતીત કરીને તેની આલોચના કર્યા વિના તથા તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યા વિના કાળનો અવસર આવતાં કાળધર્મ પામીને ત્રણ પ્રકારના કિલ્લિષિક દેવોમાંથી કેઈ પણ એક પ્રકારના કિલ્લિષિક દેવોમાં કિલ્લિષિક દેવની પર્યાયે ઉત્પન્ન થાય છે. “ તિપલિઓવમટ્ઠિ ઇએસુ વા, તિસાગરોવમટ્ઠિ ઇએસુ વા, તેરસસાગરોવમટ્ઠિ ઇએસુ વા ” એટલે કે તેઓ કાં તો ત્રણ પલ્યોપમની આધુન્ય સ્થિતિવાળા

રોપમસ્થિતિકેષુ વા દેવકિલ્વિષિકેષુ દેવકિલ્વિષિકતયા ઉપપત્તારો ભવન્તિ । ગૌતમઃ પૃચ્છતિ-‘ દેવકિલ્વિસિયાણં મંતે ! તાઓ દેવલોગાઓ આયુક્ષણં, ભવક્ષણં, અણંતરં ચયં ચક્ષતા કહિં ગચ્છંતિ, કહિં ઉવવજ્જંતિ ? ’ હે ભદન્ત ! દેવકિલ્વિષિકાઃ સ્વલુ દેવાઃ તસ્માત્ દેવલોકાત્ આયુઃ ક્ષયેણ-દેવાયુર્દલિકનિર્જરણેન, ભવક્ષયેણ-દેવભવનિવન્ધનભૂતકર્મનિર્જરણેન સ્થિતિક્ષયેણ-આયુષ્કાદિ કર્મસ્થિતેર્નિર્જરણેન અનન્તરં ચયં દેવશરીરં ત્યક્ત્વા તસ્માત્ દેવલોકાત્ નિઃસૃત્ય ઇત્યર્થઃ કુત્ર ગચ્છન્તિ ? કુત્ર ઉપવન્તે ? મગવાનાહ-‘ ગોયમા ! જાવ

મેં દેવકિલ્વિષિક હોં, યા ત્રીન સાગરોપમની સ્થિતિવાલે દેવકિલ્વિષિકોમેં દેવકિલ્વિષિક હોં યા તેરહ ૧૩ સાગરોપમની સ્થિતિવાલે દેવકિલ્વિષિકોમેં દેવકિલ્વિષિક હો. અનેક વર્ષોતક પાલિત કી ગઈ આમળ્યપર્યાયકા જૈસા હન્હે લાભ મિલના ચાહિયે ઉસ લાભસે યે હન પાપસ્થાનોં હી આલોવના એવ પ્રતિક્રમણ કરનેકે અમાવસે વર્જિત રહતે હૈં અવ ગૌતમ પ્રશ્નસે એસા પૂછતે હૈં-‘ દેવકિલ્વિસિયા ણં મંતે ! તાઓ દેવલોગાઓ આયુક્ષણં, ભવક્ષણં, ઠિઈક્ષણં અણંતરં ચયં ચક્ષતા કહિં ગચ્છંતિ, કહિં ઉવવજ્જંતિ ’ હે ભદન્ત ! દેવકિલ્વિષિક દેવ ઉસ દેવલોકસે દેવાયુકે નિષેકોંકે (કર્મપુદ્ગલોં કી રચના વિશેષ) નિર્જરણ સે, ભવક્ષયસે - દેવભવ કે કારણ ભૂત કર્મકી નિર્જરાસે, સ્થિતિક્ષયસે-આયુષ્કાદિ કર્મસ્થિતિકે નિર્જરણસે અનન્તર ચયકો કિલ્વિષિક દેવ શરીરકો છોડકર ઉસ દેવલોકસે નિકલકર કહાં જાતે હૈં ? કહાં ઉત્પન્ન હોતે હૈં ? ઇસ

કિલ્વિષિક દેવોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા ત્રણ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્વિષિક દેવોમાં ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા તેર સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્વિષિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે અનેક વર્ષો સુધી આરાધિત કરાયેલી શ્રામણ્ય પર્યાયનો જે લાભ તેમને મળવો જોઈએ, તે લાભથી તેઓ વચિત રહે છે. તે લાભથી વચિત રહેવાનું કારણ મિથ્યાત્વયુક્ત કદાપ્રહોનો પ્રચાર અને તે માટે આહ્વાયના તથા પ્રતિક્રમણ-પ્રાયશ્ચિત્તનો અભાવ ષતાવવામાં આવેલ છે.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ દેવકિલ્વિસિયા ણં મંતે ! તાઓ દેવલોગાઓ આયુક્ષણં ભવક્ષણં, ઠિઈક્ષણં અણંતરં ચયં ચક્ષતા કહિં ગચ્છંતિ, કહિં ઉવવજ્જંતિ ? ” હે ભદન્ત ! દેવાયુના નિષેકોંકે (કર્મપુદ્ગલોની રચના વિશેષ) નિર્જરણ કરીને, ભવક્ષય કરીને-દેવભવના કારણરૂપ કર્મની નિર્જરા કરીને, સ્થિતિક્ષય કરીને-આયુષ્કાદિ કર્મસ્થિતિની નિર્જરા કરીને, ત્યાથી અપીને (કિલ્વિષિક દેવશરીરને છોડીને) તે દેવલોકમાંથી નીકળીને કિલ્વિષિક દેવો ક્યાં જાય છે ? ક્યાં ઉત્પન્ન થાય છે ?

ચત્તારિ પંચનેરશ્યતિરિક્વજોણિયમણુસ્સદેવભવગ્ગહ્ણાઈં સંસારં અણુપરિય-
દિત્તા, તઓ પચ્છા સિજ્ઞંતિ, બુજ્ઞંતિ, જાવ અંતં કરેતિ ' હે ગૌતમ ! યાવત્ એકં,
દ્વે, ત્રીણિ, ચત્તારિ, પચ્ચ નૈરયિકતિર્યગ્ગોનિકમનુષ્યદેવભવગ્રહણાનિ એતાવદ્દૂપં
સંસારમ્ અનુપર્યટચ-પરિભ્રમ્ય તતઃ પથાત્ તદનન્તરં સિધ્ધ્યન્તિ, બુધ્ધ્યન્તે, યાવત્
મુચ્ચન્તે. પરિનિર્વાન્તિ, સર્વદુઃખાનામ્ અન્ત કુર્વન્તિ । ' અત્યેગહ્યા અણાદીયં
અણવદગ્ગં દીહમદ્દં ચાઉરંતસંપારકંતાર અણુપરિયટ્ટંતિ ' અસ્ત્યેકકે કેચન
જીવાઃ અનાદિકમ્-આદિરહિતમ્, અનવ્વદગ્ગમ્-અપર્યવસાનમ્, દીર્ઘાધ્વાનમ્-
નિગોદાપેક્ષયા અત્યન્તદૂરાધ્વાનમ્, ચાતુર્ગતિકં સંસારકાન્તારં ભવાટવીમ્ અનુ-
પર્યટન્તિ-પરિભ્રમન્તિ, ગૌતમઃ પૃચ્છતિ-' જમાલીગં મંતે ! અણગારે, અરસાહારે,

પ્રશ્નકે ઉત્તરમે પ્રભુ કહતે હૈં-' ગોયમા ! જાવ ચત્તારિ પંચ નેરશ્ય
તિરિક્વજોણિયમણુસ્સદેવભવગ્ગહ્ણાઈં સંસારં અણુપરિયદિત્તા તઓ
પચ્છા સિજ્ઞંતિ, બુજ્ઞંતિ, જાવ અંતં કરેતિ ' હે ગૌતમ ! નૈરયિક,
તિર્યગ્ગોનિક, મનુષ્ય ઔર દેવ इनके ४ चार भवग्रहण करने तक
या पांच भवग्रहण करने तक संसार में रहते हैं-इसके बाद वे सिद्ध
हो जाते हैं, बुद्ध बन जाते हैं, यावत् मुक्त हो जाते हैं, परिनिर्वात-
शीतलीभूत-हो जातेहैं एवं सर्व दुःखों का अंत कर देतेहैं । ' अत्येग-
ह्या अणादीयं अणवदग्गं दीहमद्वं चाउरंत संसारकंतारं अणुपरियट्टंति '
तथा कितनेक जीव ऐसे भी होते हैं जो आदि रहित, अन्तरहित,
निगोद की अपेक्षा बहुत विकट मार्गयुक्त ऐसे चातुर्गतिक संसाररूप
गहनवन में परिभ्रमण करते रहतेहैं । अब गौतम प्रभु से ऐसा पूछतेहैं-

મહાવીર પ્રભુનેા ઉત્તર—“ ગોયમા ! જાવ ચત્તારિ પંચ નેરશ્યતિરિક્વ
જોણિયમણુસ્સદેવભવગ્ગહ્ણાઈ સંસારં અણુપરિયદિત્તા તઓ પચ્છા સિજ્ઞંતિ,
બુજ્ઞંતિ, જાવ અંતં કરેતિ ” હે ગૌતમ ! તેઓ નૈરયિક, તિર્યગ્ગોનિક,
મનુષ્ય અને દેવગતિના ચાર અથવા પાંચ ભવ ગ્રહણ સુધી સંસારમાં ભ્રમણ
કરે છે, ત્યાર બાદ તેઓ સિદ્ધ થઈ જાય છે, બુદ્ધ થઈ જાય છે, મુક્ત થઈ
જાય છે, પરિનિર્વાત (સમસ્ત શારીરિક અને માનસિક પરિતાપોથી રહિત)
થઈ જાય છે અને સમસ્ત દુખોનો સર્વથા ક્ષય કરી નાખે છે. “ અત્યેગહ્યા
અણાદીયં અણવદગ્ગં દીહમદ્દં ચાઉરંતસંપારકંતારં અણુપરિયટ્ટંતિ ” તથા કેટ-
લાક ટિલ્લિપિક દેવો તે ટિલ્લિપિક દેવ પર્યાયમાંથી નીકળીને અનાદિ, અનંત
નિગોદની અપેક્ષાએ અતિશય વિકટ માર્ગયુક્ત એવા ચાર ગતિવાળા સંસાર
રૂપી ગહન વનમાં ભ્રમણ કર્યા કરે છે.

વિરસાહારે, અંતાહારે, પંતાહારે, લૂહાહારે, તુચ્છાહારે' હે ભદન્ત ! જમાલિઃ સ્વલુ અનગારઃ, અરસાહારઃ વિરસાહારઃ અન્તાહારઃ પ્રાન્તાહારઃ રુક્ષાહારઃ, તુચ્છાહારઃ, અથ પ્રકારાન્તરેણ જમાલિમેવ પુનર્વિશિનષ્ટિ-‘અરસજીવી, વિરસજીવી, જાવ તુચ્છજીવી, ઉવસંતજીવી, પસંતજીવી, વિવિત્તજીવી ? ’ અરસજીવી, વિરસજીવી યાવત્-અન્તજીવી, પ્રાન્તજીવી, રુક્ષજીવી, તુચ્છજીવી, ઉપશાન્તજીવી, એવં પ્રશાન્તજીવી, વિવિત્તજીવી-સ્ત્યાદિ સમ્પર્કવર્જનતઃ વિવિક્તે એકાન્તે વા જીવિતું શીલમસ્યેતિ વિવિત્તજીવી જમાલિ એતાદૃશઃ કિમાસીત્ ?’ ઇતિ પ્રશ્નઃ મગવાનાહ-‘ હંતા, ગોયમા ! જમાલી ણં અણગારે અરસાહારે વિરસાહારે જાવ વિવિત્તજીવી ’ હે ‘ જમાલી ણં મંતે ! અણગારે અરસાહારે વિરસાહારે, અંતાહારે, પંતાહારે, લૂહાહારે, તુચ્છાહારે ’ હે ભદન્ત ! જમાલિ અનગાર રસરહિત આહાર કરતા થા, વિરસ આહાર કરતા થા, અન્ત આહાર કરતા થા, પ્રાન્ત આહાર કરતા થા, રુક્ષ આહાર કરતા થા એવં તુચ્છ આહાર કરતા થા હસ કારણ કયા વહ અરસજીવી, વિરસજીવી, અન્તજીવી, પ્રાન્તજીવી, રુક્ષજીવી, તુચ્છજીવી, ઉપશાન્તજીવી, પ્રશાન્તજીવી એવં વિવિત્તજીવી-સ્ત્યાદિસંપર્ક સે રહિત હોને કે કારણ એકાન્ત મેં જીવિત રહને કા જિસકા સ્વભાવ હૈ-એસા એકાન્તજીવી થા ?’ હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈ-‘ હંતા, ગોયમા ! જમાલી ણં અણગારે અરસાહારે, વિરસાહારે, જાવ વિવિત્તજીવી ’ હાં ગૌતમ ! વહ જમાલિ અનગાર અરસાહારવાલા, વિરસાહારવાલા, અન્તાહારવાલા, પ્રાન્તાહારવાલા, રુક્ષા-

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ જમાલી ણ મંતે ! અણગારે અરસાહારે, વિરસાહારે, અંતાહારે, પંતાહારે, લૂહાહારે, તુચ્છાહારે ” હે ભદન્ત ! જમાલી અણગાર રસરહિત આહાર કરતા હતા, વિરસ આહાર કરતા હતા, અન્ત આહાર કરતા હતા, પ્રાન્ત આહાર કરતા હતા, રૂક્ષ (લૂખો-થી આદિવી રહિત) આહાર કરતા હતા, અને તુચ્છ આહાર કરતા હતા, અને તે કારણે શું તેઓ અરસજીવી, વિરસજીવી, અન્તજીવી, પ્રાન્તજીવી, રૂક્ષજીવી, તુચ્છજીવી ઉપશાન્તજીવી, પ્રશાન્તજીવી અને વિવિત્તજીવી-એકાન્તજીવી (શ્રી આદિના સંપર્કથી રહિત એવું એકાન્ત જીવન જીવનારા) પવિત્ર આત્મા હતા ખરા ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર-“ હંતા, ગોયમા ! જમાલી ણ અણગારે અરસાહારે, વિરસાહારે, જાવ વિવિત્તજીવી ” હા, ગૌતમ ! જમાલી અણગાર અરસ આહાર કરનારા, વિરસ આહાર કરનારા, અન્ત આહાર કરનારા, પ્રાન્ત

ગૌતમ ! હન્ત-સત્યમેવ જમાલિઃ સ્વલુ અનગારઃ અરસાહારો, વિરસાહારો યાવત્ અન્તાહારઃ પ્રાન્તાહારઃ રુક્ષાહારઃ, તુચ્છાહારઃ, અથ ચ અરસજીવી, વિરસજીવી, અન્તજીવી પ્રાન્તજીવી, રુક્ષજીવી તુચ્છજીવી ઉપશાન્તજીવી, પ્રશાન્તજીવી, વિવિક્તજીવી આસીન્, ગૌતમઃ પૃચ્છતિ ‘જહ્નં મંતે ! જમાલી અણગારે અરસાહારે વિરસાહારે જાવ વિવિક્તજીવી ?’ હે મહન્ત ! યદિ સ્વલુ જમાલિરનગારઃ અરસાહારઃ, વિરસાહારઃ, યાવત્ વિવિક્તજીવી, આસીત્ તર્હિ—‘કમ્હાણં મંતે ! જમાલી અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા લંતણ કપ્પે તેરસસાગરોવમદ્વિતિણ્ણુ દેવકિલ્લિસિણ્ણુ દેવેણુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવન્ને ?’ હે મહન્ત ! કસ્માત્ સ્વલુ કારણાત્ જમાલિરનગારઃ કાલમાસે કાલં કૃત્વા લાન્તકે કલ્પે ત્રયોદશ સાગરોપમાસ્થિતિકેણુ દેવકિલ્લિકેણુ દેવેણુ દેવકિલ્લિપિકતયા ઉપપન્નઃ ?, મગ-

હારવાલા, તુચ્છાહારવાલા થા-ઇસ કારણ વહ અરસજીવી, વિરસજીવી, અન્તજીવી, પ્રાન્તજીવી, રુક્ષજીવી, તુચ્છજીવી, ઉપશાન્તજીવી, પ્રશાન્તજીવી ઓર વિવિક્તજીવી થા । અથ ગૌતમ પ્રશ્નુ સે એસા પૂછતે હૈં—‘જહ્નં મંતે ! જમાલી અણગારે અરસાહારે વિરસાહારે જાવ વિવિક્તજીવી’ હે મહન્ત ! યદિ જમાલિ અનગાર અરસઆહાર કરતા થા, વિરસ આહાર કરતા થા-યાવત્ વહ વિવિક્ત જીવી થા, તો ફિર ‘કમ્હાણં મંતે ! જમાલી અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા લંતણ કપ્પે તેરસસાગરોવમદ્વિતિણ્ણુ દેવકિલ્લિસિણ્ણુ દેવેણુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવન્ને’ વહ જમાલિ અનગાર કિસ કારણ સે હે મહન્ત ! કાલ અવસર કાલ કરકે લાન્તક કલ્પ મેં ૧૩ સાગરોપમ કી સ્થિતિવાલે દેવકિલ્લિષિક દેવોં મેં કિલ્લિષિક દેવ કી પર્યાય સે ઉત્પન્ન હુમા !

આહાર કરનારા, રૂક્ષ આહાર કરનારા, અને તુચ્છ આહાર કરનારા હતા. તે કારણે તેઓ અરસજીવી, અન્તજીવી, પ્રાન્તજીવી રૂક્ષજીવી, તુચ્છજીવી, ઉપશાન્તજીવી, પ્રશાન્તજીવી અને એકાન્તજીવી હતા.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન—“જહ્નં મંતે ! જમાલી અણગારે અરસાહારે, વિરસાહારે જાવ વિવિક્તજીવી” હે મહન્ત ! જમાલી અણગાર અરસાહારી હતા, વિરસાહારી હતા અને પૂર્વોક્ત વિવિક્તજીવી (એકાન્તજીવી) પર્યાન્તના શુભોચી યુક્ત હતા, તે છતાં પણ “કમ્હાણં મંતે ! જમાલી અણગારે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા લંતણ કપ્પે તેરસસાગરોવમદ્વિતિણ્ણુ દેવકિલ્લિસિણ્ણુ દેવેણુ દેવકિલ્લિસિયત્તાણ ઉવવન્ને ?” તેઓ કાળનો અવસર આવતા કાળ કરીને લાન્તક કલ્પમાં ૧૩ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલ્લિષિક દેવોમાં કિલ્લિષિક દેવની પર્યાયે શા કારણે ઉત્પન્ન થયા છે ?

वानाह—‘गोयमा ! जमाली ण अणगारे आयरियपडिणीए उवज्झायपडिणीए आयरियउवज्झायाणं अयसकारए जाव वुप्पाएमाणे बहूइ वामाइ सामन्नपरियागं पाउणइ पाउणिता’ हे गौतम ! जमालिः खलु अनगारः, आचार्य प्रत्यनीकः, उपाध्यायप्रत्यनीकः, आचार्योपाध्यायानाम् अयसकारः यावत् अवर्णकारकः अकीर्तिकारकः, असद्भावोद्भावनाभिः, मिथ्याभिनिवेशैश्च आत्मानं च परं च तदुभयं च व्युद्ग्राहयन् व्युत्पादयंश्च बहूनि वर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पालयति, पालयित्वा ‘अद्धमासियाए संलेहणाए तीसं भत्ताइ’ अणसणाए छेदेइ’

इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—‘गोयमा’ हे गौतम ! ‘जमाली णं अणगारे आयरियपडिणीए, उवज्झायपडिणीए, आयरियउवज्झायाणं अयसकारए, जाव वुप्पाएमाणे, बहूइ वामाइ सामन्नपरियागं पाउणइ’ जमालि अनगार आचार्य के साथ द्रोह करनेवाला था, उपाध्याय के साथ द्रोह करने वाला था, आचार्य और उपाध्याय का अयसकारक था, यावत् अवर्णकारक था, अकीर्तिकारक था, उसने अपनी असद्भावनाओं से एवं मिथ्याभिनिवेशों से स्वयं अपने आपको, दूसरे जीवों को एवं स्वपर दोनों को कुश्रद्धायुक्त बनाया, मिथ्यात्वरूप कीचड़ में उन्हें फँसाया । इस तरह के कुकार्यों के प्रचार में उसने अनेक वर्षों तक अपनी श्रामण्यपर्याय को पाला बाद में जब उसकी आयु का अंतसमय आगया तब उसने अर्द्धमासिक-पन्द्रह दिन की संलेखना धारण की ‘अद्धमासियाए संलेहणाए तीसं भत्ताइ’ अण-

भडावीर प्रभु गौतम स्वामीना प्रश्नने उत्तर आपत्ता कडे छे के—

“गोयमा !” हे गौतम ! “जमालीणं अणगारे आयरियपडिणीए, उवज्झायपडिणीए, आयरियउवज्झायाणं अयसकारए, जाव वुप्पाएमाणे बहूइ वामाइ सामन्नपरियागं पाउणइ” जमाली अणगार आचार्यने द्रोह करनारा हुता, उपाध्यायने द्रोह करनारा हुता, आचार्य उपाध्यायने अपयस करनारा हुता, तेमना निन्दक हुता, अने तेमनी अकीर्ति करनारा हुता तेमहे तेमनी अचङ्ग भावनाओधी (कपोलकल्पित सिद्धांतोधी अने मिथ्याभिनिवेशो द्वारा) (मिथ्यात्व युक्त विचारोना प्रचार द्वारा) पोतानी जतने, अन्यने तथा उभयने (पोताने अने अन्यने) कुश्रद्धायुक्त भनाव्या हुता अने मिथ्यात्व रूपी कष्टवर्मां तेमने द्रष्टाव्या हुता । आ रीते कुकार्यो अने मिथ्यात्वना प्रचारमां तेमहे पोतानी धव्वां वर्षनी श्रामण्य पर्यायने व्यतीत करी हुती । त्यार भाइ मृत्युने समय नञ्क आव्यो त्यारे तेमहे अर्धा मासने (१५ द्विसने) संधारे कर्यो । “अद्धमासिए संलेहणाए तीसं भत्ताइ अणसणाए छेदेइ” ते अर्द्धमासिक संधारा द्वारा पोताना शरीरने शीघ्र करी नाने

અર્ધમાસિકયા સંલેખનયા ત્રિશદ્મકાનિ અનશનતયા—અનશનેન છિનત્તિ, ‘હેદેત્તા તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિકંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા લંતપ્પ કપ્પે જાવ ઉવવન્ને’ છિત્વા તસ્ય સ્થાનસ્ય અનાલોચિતપ્રતિક્રાન્તઃ—આલોચનપ્રતિક્રમણમકૃત્વા કાલમાસે કાલં કૃત્વા લાન્તકે કલ્પે યાવત્ ત્રયોદશ સાગરોપમસ્થિતિકેષુ દેવકિલિવષિકેષુ દેવેષુ દેવકિલિવષિકૃતયા ઉપપન્નઃ—ઉત્પત્તિં પ્રાપ્તવાન્ ॥ સૂ. ૧૬ ॥

મૂલમ્—“ જમાલી ણં મંતે ! દેવે તાઓ દેવલોચાઓ આઝ-
વલ્લણં જાવ કહિં ઉવવજિહિહિ ? ગોયમા ! ચત્તારિ પંચ
તિરિવલ્લજોણિયમણુસ્સદેવભવગ્ગહણાઈં સંસારં અણુપરિ-
ચટ્ઠિત્તા તઓ પચ્છા સિઝ્ઝિહિહિ જાવ અંતં કાહેહિ, સેવં મંતે !
સેવં મંતે ! ત્તિ, ॥ સૂ. ૧૭ ॥

(જમાલી સમત્તો)

સળાપ હેદેહ ’ હસ અર્ધમાસિક સંલેખના સે અપને શરીર કો કૃશ
કરકે ઉસને અનશન દ્વારા તીણ ૩૦ મત્તોં કા હેદન કિયા—‘ હેદેત્તા
તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિકંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા લંતપ્પ કપ્પે
જાવ ઉવવન્ને ’ હેદન કરકે ઓ ઉસને અપને પાપસ્થાનક કી ન આલો-
ચના કી ઓર ન ઉસકા પ્રતિક્રમણ કિયા—હસ તરહ પાપસ્થાન કી
આલોચના ઓર પ્રતિક્રમણ કો નહોં કરનેસેં યહ કાલ અવસર કાલ-
કર લાન્તકકલ્પ મેં ૧૩ સાગરોપમ કી સ્થિતિવાલે દેવકિલિવષિક
દેવોં મેં—જો કિલિવષિક દેવ હોતે હૈં ઉન દેવોં :મેં—યહ ૧૩ સાગરોપમ
કી સ્થિતિવાલા કિલિવષિક દેવરૂપ સે ઉત્પન્ન હુઆ ॥ સૂ. ૧૬ ॥

તેમણે અનશન દ્વારા ૩૦ ભક્તોનું હેદન કયું. ત્રીસ ટંકના ભોજનનો પરિ-
ત્યાગ કર્યો. ‘ હેદેત્તા તસ્સ ઠાણસ્સ અણાલોહ્યપડિકંતે કાલમાસે કાલં કિચ્ચા
લંતપ્પ કપ્પે જાવ ઉવવન્ને ’ આ રીતે ૩૦ ટંકના ભોજનનો પરિત્યાગ કરવા
છતાં પણ તેમણે પોતાનાં પાપસ્થાનકોની આલોચના પણ ન કરી અને
પ્રતિક્રમણ (પ્રાયશ્ચિત્ત) પણ ન કર્યું. આ રીતે પાપસ્થાનકોની આલોચના
અને પ્રતિક્રમણ કર્યા વિના કાળનો અવસર આવતા કાળ કરીને તેઓ
લાન્તક કલ્પમાં ૧૩ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા કિલિવષિક દેવોમાં કિલિવષિક
દેવ રૂપે ઉત્પન્ન થયા છે. ॥ સૂ. ૧૬ ॥

छाया—जमालिः खलु भदन्त ! देवस्तस्माद् देवलोकात् आयुःक्षयेण यावत् कुत्र उपपत्स्यते ? गौतम ! चत्वारि, पञ्च तिर्यग्योनिकमनुष्यदेवभग्नहणानि संसारम् अनुपर्यटय ततः पश्चात् सेत्स्यते, यावत् अन्तं करिष्यति, तदेवं भदन्त ! तदेवं भदन्त ! इति ॥ सू० १७ ॥ जमालिः समाप्तः

टीका—जमालेरनगरस्य वक्तव्यतामुपसंहरन् गौतमः पृच्छति—‘जमाली-णं भंते’ इत्यादि, ‘जमाली णं भंते देवे ताओ देवलोयाओ, आउवखणं जाव कहिं उववज्जिहिइ ३’ हे भदन्त ! जमालिः खलु देवस्तस्मात् त्रयोदशसागरोपमस्थितिकात् लान्तकात् देवलोकात् आयुःक्षयेण यावत् भवक्षयेण, स्थितिक्षयेण कुत्र उपपत्स्यते ? उत्पत्तिं लप्स्यते ? भगवानाह—‘गोयमा ! चत्वारि पंचतिरित्त-जोणियमणुस्सदेवभग्नहणाइं संसारं अणुपरियट्ठित्ता तओ पच्छा सिज्झिहिइ, जाव अंतं काहेइ’ हे गौतम ! चत्वारि पञ्च वा तिर्यग्योनिकमनुष्यदेवभग्नहणानि यावत् संसारम् अनुपर्यटय—परिभ्रम्य ततः पश्चात् तदनन्तरं सेत्स्यते—गिद्धि

‘जमाली णं भंते । देवे ताओ देवलोयाओ’ इत्यादि ।

टीकाथ—जमालि अनगर की वक्तव्यता का उपसंहार करते हुए गौतम प्रभु से पूछते हैं ‘जमाली णं भंते ! देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खणं जाव कहिं उववज्जिहिइ’ हे भदन्त ! जमालि अनगर तेरह १३ सागरोपम की स्थितिवाले उस लान्तक देवलोक से अपनी आयु के क्षय होने के बाद, यावत्-भवक्षय के बाद, स्थितिक्षय के बाद कहां उत्पन्न होगा ? उत्तर में प्रभु कहते हैं—‘गोयमा’ हे गौतम ! ‘चत्वारि पंच तिरिक्खजोणियं मणुस्स देवभवग्नहणाइं ससारं अणुपरियट्ठित्ता तओ पच्छा सिज्झिहिइ, जाव अंतं काहिइ’ चार या

“जमाली णं भंते ! देवे ताओ देवलोयाओ” इत्यादि—

टीकाथ—जमाली अणुगारनी वक्तव्यताने उपसंहार कृता गौतम स्वामी भडावीर प्रभुने आ प्रजारने प्रश्न पूछे छे—“जमाळी ण भंते ! देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खण जाव कहि उववज्जिहिइ” हे भदन्त ! १३ सागरोपमनी आयुध्य स्थितिवाणा ते लान्तक देवलोकाधी अनन्तरं क्षय भया बाद, भवनो क्षय भया बाद अने स्थितिने क्षय भया बाद, जमाली अणुगार त्याही स्थितीने क्या उत्पन्न वथे ?

भडावीर प्रभुने उत्तर—“गोयमा ! हे गौतम ! “चत्वारि पंच तिरिक्खजोणियं मणुस्स देवभवग्नहणाइं ससारं अणुपरियट्ठित्ता तओ पच्छा

माप्स्यति, यावत्-सर्वदुःखानामन्तं करिष्यतीति भावः, गौतमः अन्ते भगवद्-
वाक्यं सत्यापयन्नाह-‘ सेवं भंते ! सेवं भंते ! त्ति ’ हे भदन्त ! तदेवं भवदुक्तं
सत्यमेव, हे भदन्त ! तदेवं भवदुक्तं सत्यमेवेति ॥ सू० १७ ॥

जमालि वक्तव्यता समाप्ताः ।

इति नवमशतके त्रयस्त्रिंशत्तमोद्देशकः समाप्तः ॥ ९-३३ ॥

इति श्री विश्वविख्यात-जगद्वल्लभ-प्रसिद्धवाचक-पञ्चदशभाषाकलितललितकला-
पालापक-प्रविशुद्धगद्यपद्यनैरुग्रन्यनिर्मापक-वादिमानमर्दक - श्रीशाहूछत्र-
पतिकोल्हापुरराजप्रदत्त ‘ जैनशास्त्राचार्य ’ पद्मभूषित-कोल्हापुर-
राजगुरु बालब्रह्मचारि-जैनाचार्य - जैनधर्मदिवाकर-पूज्यश्री -
घासीलालव्रतिविरचितायां ‘ भगवतीसूत्रस्य ’ प्रमेयचन्द्रिका-
ख्यायां व्याख्यायां ॥ नवमं शतकं सम्पूर्णम् ॥ ९-३३ ॥

पांच अब तिर्यग्योनिक, मनुष्य एवं देव के करने प्रमाण संसार में
परिभ्रमण करके वह इसके बाद सिद्धि को प्राप्त करेगा, यावत् समस्त
दुःखों का अंत करेगा । अब अन्त में भगवान् के वचनों में सत्य का
ख्यापन करते हुए गौतम ‘ सेवं भंते ! सेवं भंते ! त्ति ’ इस पाठ
द्वारा ऐसा कहते हैं कि हे भदन्त ! आपके द्वारा कहा हुआ सब कथन
सर्वथा सत्य ही है, हे भदन्त ! आपके द्वारा कहा हुआ सब कथन सर्वथा
सत्य ही है ॥ सू० १७ ॥

श्री जैनाचार्य जैनधर्म दिवाकर पूज्यश्री घासीलालजी महाराज
कृत “ भगवती सूत्र ” की प्रमेयचन्द्रिका व्याख्या के नववें
शतकका तैत्तीसवां उद्देशां समाप्त ॥ ९-३३ ॥

‘सिद्धिहि जाव अंत काहेइ’ तेओ तिर्यग्यगतिमां, मनुष्यगतिमां अने
देवगतिमां यार अथवा पांच भव करशे. आ रीते यार अथवा पांच भव
सुधी तेओ संसारमां परिभ्रमण करशे त्यार आह तेओ सिद्धि पाभशे, पुद्ध
थशे, मुक्त थशे समस्त परितापेथी रहित थशे अने समस्त दुःखो मो अंत करशे.
महावीर प्रभुनां वचनोमां अपार श्रद्धा व्यक्त करवा निमित्ते गौतम
स्वामी कडे छे-“ सेवं भंते ! सेवं भंते ! त्ति ” “ छे लगवन् ! आ विषयनुं
आपे जे प्रतिपादन कथुं ते सर्वथा सत्य ज छे छे प्रसो ! आपे जे कथुं
ते सर्वथा सत्य ज छे, ” आ प्रमाणे कहीने महावीर प्रभुने वंदणा नमस्कार
करीने तेओ तेमने स्थाने जेसी गया. ॥ सू. १७ ॥

श्री जैनाचार्य-जैनधर्म दिवाकर पूज्यश्री घासीलालजी महाराज कृत
“ भगवती सूत्र ” नी प्रमेयचन्द्रिका व्याख्याना नवमा शतकेना
तैत्तीसमे उद्देशे समाप्त ॥ ९-३३ ॥

अथ नवमशतके चतुस्त्रिंशत्तमोद्देशकः

नवमग चतुस्त्रिंशत्तमोद्देशकस्य ससिप्तविषयविवरणम्—पुरुषाश्वादि
हननवक्तव्यता । पुरुषादि हनने तद्वैरवन्धवक्तव्यता । पृथिवीकायिकादीनां
श्वासोच्छ्वासवक्तव्यता । पृथिवीकायिकादीनां वायुकायिकस्य च क्रियावर्णनम् ।

पुरुषाश्वादिहननतद्वैरवन्ध पुरुषवक्तव्यता ।

मूलम्—“ तेषां कालेणं, तेषां समएणं रायगिहे जाव
एवं वयासी-पुरिसेणं भंते ! पुरिस हणमाणे किं पुरिसं हणइ,
णो पुरिसे हणइ ? गोयमा ! पुरिसंपि हणइ, णो पुरिसे वि
हणइ । से केगट्टेणं भंते ! एवं बुच्चइ-पुरिसंपि हणइ, णो
पुरिसे वि हणइ ? गोयमा ! तस्स णं एवं भवइ-एवं खलु
अहं एगं पुरिसं हणामि, से णं एगं पुरिसं हणमाणे अणेगे
जीवे हणइ, से तेणट्टेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ-पुरिसंपि हणइ,
णो पुरिसे वि हणइ । पुरिसे णं भंते ! आसं हणमाणे किं
आसं हणइ ? णो आसे वि हणइ ? गोयमा ! आसंपि हणइ,

चौतीसवें उद्देशका प्रारंभ

नौवें शतशतके इस ३४ वे उद्देशकका विषय विवरण संक्षेपसे इस
प्रकार है—पुरुष, अश्व आदिके हननकी वक्तव्यता, पुरुष आदिके हनन
करने पर उनकी वैरवन्धकी वक्तव्यता पृथिवीकायिक आदिकोके श्वासो-
च्छ्वासकी वक्तव्यता, पृथिवीकायिक आदिकोकी और वायुकायिक
क्रियाका वर्णन ।

नवमा शतशतके चौतीसवा उद्देशकाने प्रारंभ—

नवमा शतशतके का ३४ वा उद्देशक ससिप्त विषय विवरण नौवे
प्रभावे छे—पुरुष, अश्व आदि । हनन (हत्या) की वक्तव्यता, पुरुष आदिनी
हत्या करने पर वे देशने अथ उड़े छे तेनी वक्तव्यता, पृथिवीकायिक वनेरेना
श्वासोच्छ्वासनी वक्तव्यता, पृथिवीकायिक वनेरे अवेनी तथा वायुकायिकनी
क्रियानी वर्णन ।

णो आसेवि हणइ । से केणट्टेणं अट्ठो तहेव, एवं हत्थि सीहं,
 वग्घं, जाव चिल्ललगं । पुरिसेणं भंते ! अन्नयरं तसं पाणं
 हणमाणे किं अन्नयरं तसं पाणं हणइ, णो अन्नयरे तसे पाणे
 हणइ ? गोयमा ! अन्नयरंपि तसं पाणं हणइ, णो अन्नयरे
 वि तसे पाणे हणइ । से केणट्टेणं भंते ! एवं बुच्चइ अन्न-
 यरं पि तसं पाणं, णो अन्नयरे वि तसे पाणे हणइ ? गोयमा !
 तस्स णं एवं भवइ--एवं खलु अहं एगं अन्नयरं तसं पाणं
 हणामि, से णं एगं अन्नयरं तसं पाणं हणमाणे अणोगे जीवे
 हणइ, से तेणट्टेणं गोयमा । तं चेव एए सवे वि एक्कगमा ।
 पुरिसे णं भंते ! इसिं हणमाणे किं इसिं हणइ ? णोइसिं
 हणइ० गोयमा ! इसिं पि हणइ, णोइसिं पि हणइ से केण-
 ट्टेणं भंते ! एवं बुच्चइ जाव णोइसिंपि हणइ ? गोयमा !
 तस्स णं एवं भवइ, एवं खलु अहं एगं इसिं हणामि, सेणं
 एगं इसिं हणमाणे अणंते जीवे हणइ, से तेणट्टेणं निक्खे-
 वओ । पुरिसे णं भंते ! पुरिसं हणमाणे किं पुरिसवेरेणं पुट्ठे
 णो पुरिसवेरेणं पुट्ठे गोयमा० अहवा पुरिसवेरेण य, णो पुरिस-
 वेरेण य पुट्ठे, अहवा पुरिसवेरेण य, णो पुरिसवेरेहि य पुट्ठे,
 एवं आसं, एवं जाव चिल्ललगं जाव अहवा चिल्ललगवेरेण य,
 णो चिल्ललगवेरेहिय पुट्ठे । पुरिसे णं भंते ! इसिं हणमाणे
 किं इसिवेरेणं पुट्ठे, णो इसिवेरेणं पुट्ठे ? गोयमा ! नियमा
 इसिवेरेण य, णो इसिवेरेहिय पुट्ठे ॥ सू० १ ॥

છાયા-તસ્મિન્ કાલે, તસ્મિન્ સમયે રાજગૃહે યાવત્ એવમવાદીન્-પુરુષઃ સ્વલુ
 ભદન્ત ! પુરુષં ધનન્ કિં પુરુષં હન્તિ ? નો પુરુષાન્ હન્તિ ? ગૌતમ ! પુરુષમપિ હન્તિ,
 નો પુરુષાનપિ હન્તિ । તત્કેનાર્થેન ભદન્ત ! એવમુચ્યતે પુરુષમપિ હન્તિ, નોપુરુષા-
 નપિ હન્તિ, ગૌતમ ! તસ્ય સ્વલુ એવં ભવતિ-એવં સ્વલુ અહમ્ એકં પુરુષં હન્મિ,
 સ સ્વલુ એકં પુરુષમ્ ધનન્ અનેકાન્ જીવાન્ હન્તિ, તત્ તેનાર્થેન ગૌતમ ! એવ-
 મુચ્યતે-પુરુષમપિ હન્તિ, નોપુરુષાનપિ હન્તિ । પુરુષઃ સ્વલુ ભદન્ત ! અશ્વં
 ધનન્ કિમ્ અશ્વં હન્તિ, નોઅશ્વાનપિ હન્તિ ? ગૌતમ ! અશ્વમપિ હન્તિ, નો અશ્વા-
 નપિ હન્તિ । તત્ કેનાર્થેન અર્થસ્તથૈવ । એવં હસ્તિનમ્, સિંદમ્ વ્યાગ્રમ્, યાવત્
 ચિલ્લલકમ્ । પુરુષ સ્વલુ ભદન્ત ! અન્યતરં ત્રસં પ્રાણ ધનન્ કિમ્ અન્યતરં ત્રસ
 પ્રાણં હન્તિ, નો અન્યતરાન્ ત્રસપ્રાણાન્ હન્તિ ? ગૌતમ ! અન્યતરમપિ ત્રસ પ્રાણં
 હન્તિ, નો અન્યતરાનપિ ત્રસાન્ પ્રાણાન્ હન્તિ । તત્ કેનાર્થેન ભદન્ત ! એવમુ-
 ચ્યતે-અન્યતરમપિ ત્રસં પ્રાણં, નો અન્યતરાનપિ ત્રસાન્ પ્રાણાન્ હન્તિ ? ગૌતમ ! તસ્ય
 સ્વલુ એવં ભવતિ-એવં, સ્વલુ અહમ્ એકમ્ અન્યતરં ત્રસં પ્રાણં હન્મિ, સ સ્વલુ અહમ્-
 એકમ્ અન્યતરં ત્રસં પ્રાણં ધનન્ અનેકાન્ જીવાન્ હન્તિ, તત્ તેનાર્થેન ગૌતમ !
 તદેવ એતે સર્વેઽપિ એકગમાઃ । પુરુષઃ સ્વલુ ભદન્ત ! ઋષિં ધનન્ કિમ્ ઋષિં
 હન્તિ, નો ઋષિં હન્તિ ? ગૌતમ ! ઋષિમપિ હન્તિ, નો ઋષીમપિ હન્તિ તત્ કેનાર્થેન
 ભદન્ત ! એવમુચ્યતે યાવત્ ના ઋષીમપિ હન્તિ ? ગૌતમ ! તસ્ય સ્વલુ એવં ભવતિ
 એવં સ્વલુ અહ એકમ્ ઋષિં હન્મિ સ સ્વલુ એકમ્ ઋષિં ધનન્ અનન્તાન્ જીવાન્ હન્તિ ।
 તત્ તેનાર્થેન નિલ્લેપકઃ ? પુરુષઃ સ્વલુ ભદન્ત ! પુરુષં ધનન્ પુરુષવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ? નો
 પુરુષવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ? ગૌતમ ! નિયમાત્ તાવત્ પુરુષવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ, અથવા પુરુષ
 વૈરેણ ચ, નો પુરુષવૈરેણ ચ સ્પૃષ્ટઃ, અથવા પુરુષવૈરેણ ચ નોપુરુષવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ।
 એવમ્ અશ્વમ્, એવં યાવત્ ચિલ્લલક યાવત્, અથવા ચિલ્લલકવૈરેણચ નો ચિલ્લ-
 લકવૈરેણ સ્પૃષ્ટ, પુરુષઃ સ્વલુ ભદન્ત ! ઋષિં ધનન્ કિમ્ ઋષિવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ?
 નો ઋષિવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ? ગૌતમ ! નિયમાત્ ઋષિવૈરેણ, નો ઋષિવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ ૦૧॥

ટીકા—અવ્યવહિતપૂર્વોદ્દેશકે આચાર્યાદિ તિલ્લેપિત્વા મનુનવ્યાયાનસ્ય
 પ્રતિપાદિતત્ત્વેન વ્યાયાનસ્ય પ્રત્તાયાન્ અગ્નિન ઉદ્દેશકે પુનઃપ્રાપ્તિયાતેન

ટીકાર્થ—ઇમ ઉદ્દેશાસે અવ્યવહિત પુન નેતીનયે ઉદ્દેશનં જાનાયે
 આદિકા દ્રાહી હોનેકે કારણ જીવ અપતે મુખાંકા વ્યાયાન કરના છે,
 એસા કહા ગયા હૈ, સો ઇત્તી વ્યાયાનકે કારણકો દેશર ઉત્તર ઉદ્દેશનં
 પુરુષાદિકે વ્યાયાનસે ઇમકે અતિરિક્ત અન્ય જીવોત્તા ની વ્યાયાન

ટીકાર્થ—આ પહેલતે તેમજના ઉદ્દેશકે જીવતેનું પ્રતિપાદન કરના
 આબુ છે કે અત્યાર્થ અગ્નિને દ્રાહી કરનાર ઉપર રેતના પુરુષને પુનઃ
 વ્યાયાન કરે છે. તે બર સાતમી સુત્રપતે અનુદેશીને અર્થાત્ જીવતેનું પ્રતિ-

તદન્યજીવવ્યાધાતોઽપિ ભવતીતિ પ્રતિપાદયિતુમાહ—‘ તેણં કાલેણ ’ ઇત્યાદિ,
 ‘ તેણં કાલેણ, તેણં સમણં રાયગિહે જાવ એવં વયાસી ’ તસ્મિન્ કાલે, તસ્મિન્
 સમયે રાજગૃહે યાવત્ નગરે સ્વામી-સમવસતં પ્રભું વન્દિતું નમસ્કર્તું પર્ષદ્ નિર્ગ-
 ચ્છતિ-પ્રતિગતાપર્ષત્, તતો વિનયેન શુશ્રૂષમાણઃ નમસ્યન્ પ્રાજ્ઞલિપુટો ગૌતમઃ
 એવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીન્—‘ પુરિસેણં મંતે ! પુરિસં હણમાણે કિં પુરિસં
 હણઈ, ણો પુરિસે હણઈ ? ’ હે મહન્ત ! પુરુષઃ સ્વલુ પુરુષં ધનન્ દિસન્ કિમ્
 પુરુષં હન્તિ ? કિંવા નો પુરુષાન્ પુરુષવ્યતિરિક્તાન્ જીવાન્ હન્તિ ? ભગવાનાહ—
 ‘ ગોયમા ! પુરિસં પિ હણઈ, નો પુરિસે ત્રિ હણઈ ’ હે ગૌતમ ! પુરુષઃ સ્વલુ પુરુષં

હોતા હૈ, યહ પ્રતિપાદિત કિયા ગયા હૈ—‘ તેણં કાલેણ તેણં સમણં
 રાયગિહે જાવ એવં વયાસી ’ ઉસ કાલ ઓર ઉસ સમયમેં રાજગૃહ
 નામકે નગરમેં યાવત્-મહાવીર સ્વામી પધારે. મહાવીર સ્વામીકો પધારે
 હુએ સુનકર વહાંકી પરિષદ્ ઉત્તકો વન્દના કરનેકે લિયે એવં નમસ્કાર
 કરનેકે લિયે નિકલી, પ્રભુકા ધર્મોપદેશ સુનકર ફિર વહ પરિષદ્
 અપને ૨ સ્થાન પર ચલી ગઈ, હસકે વાડ પ્રભુકી સેવા શુશ્રૂષા કરતે
 હુએ ગૌતમને વહે વિનયકે સાથ પ્રભુકો નમસ્કાર કર હસ પ્રકારસે
 પૂછા—‘ પુરિસેણં મંતે ! પુરિસં હણમાણે કિં પુરિસં હણઈ, ણો પુરિસે
 હણઈ ’ હે મહન્ત ! જબ કોઈ પુરુષ કિસી દૂસરે પુરુષકા ઘાત કરતા
 હૈ—તવ વધા વહ મારનેવાલા પુરુષ ઉસ દૂસરે પુરુષકા હી ઘાત
 કરતા હૈ યા ઉસકે સિવાય અન્ય જીવોંકા મી ઘાત કરતા હૈ ? હસકે

પાદન કરવામાં આવ્યું છે કે પુરુષાદિને હણનાર વ્યક્તિ તે હણનાર પુરુષ
 સિવાયના અન્ય જીવોના પણ ઘાત કરે છે—

“ તેણં કાલેણ તેણં સમણં રાયગિહે જાવ એવં વયાસી ” તે કાળે અને તે
 સમયે રાજગૃહ નામે નગર હતું. તે નગરમાં મહાવીર પ્રભુ પધાર્યા. તેમને
 વંદણા નમસ્કાર કરવાને ત્યાંની જનતા નીકળી પડી. વંદણા નમસ્કાર કરીને
 તથા ધર્મોપદેશ શ્રવણ કરીને પરિષદ ત્યાંથી પાછી ફરી, ત્યાર બાદ મહાવીર
 પ્રભુની સેવાશુશ્રૂષા કરતાં કરતાં ગૌતમ સ્વામીએ ધણી વિનયપૂર્વક નમસ્કાર
 કરીને મહાવીર પ્રભુને આ પ્રમાણે પ્રશ્ન પૂછ્યો—

“ પુરિસેણ મંતે ! પુરિસં હણમાણે કિં પુરિસં હણઈ, ણો પુરિસે હણઈ ? ”
 હે ભગવન્ ! જ્યારે કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા કોઈ એક પુરુષની હત્યા થાય છે,
 ત્યારે હત્યા કરનાર તે વ્યક્તિ ફક્ત તે હણનાર પુરુષની જ હત્યા કરે છે, કે
 તે પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોની પણ હત્યા કરે છે ? મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—

ધનન્ પુરુષમપિ હન્તિ, આપ નોપુરુષાનપિ પુરુષવ્યતિરિક્તાન્ અન્ય જીવાનપિ હન્તિ । ગૌતમસ્તત્ર કારણં પૃચ્છતિ-‘ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્ચહ્ પુરિસં પિ હળહ્, નો પુરિસેવિ હળહ્ ? ’ હે મદન્ત ! તત્-અથ કેનાથેન એવમુચ્યતે પુરુષ-
 સ્વલ્લ પુરુષં ધનન્ પુરુષમપિ હન્તિ, નો પુરુષાનપિ હન્તિ ? મગવાનાહ-‘ ગોયમા !
 તસ્સ ણં એવ મવહ્-એવં સ્વલ્લ અહં પુરિસં હળામિ, ’ હે ગૌતમ ! તસ્ય સ્વલ્લ એક
 પુરુષ ધ્વત-પુરુષસ્ય એવ વક્ષ્યમાણસીત્યા મવતિ મનસિ જ્ઞાનં જાયતે-યત્ એવં
 સ્વલ્લ અહમ્ એકમેવ પુરુષં હન્મિ, કિન્તુ ‘ સે ણં એગં પુરિસં હળમાણે અણેગે જીવે

ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે હૈં-‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ પુરિસ પિ હળહ્, નો
 પુરિસે વિ હળહ્ ’ પુરુષકા હનન કરતા હુઆ વહ પ્રથમ પુરુષ જિસકો
 વહ માર રહા હૈં ઉસ પુરુષકી ખી હત્યા કરતા હૈં, ઓર ઉસસે મિન્ન
 અન્ય નો પુરુષોંકી-જીવોંકી ખી હત્યા કરતા હૈં, ગૌતમ હિસમેં કારણ
 પૂછતે હૈં, કિ ‘ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્ચહ્, પુરિસંપિ હળહ્, નો પુરિસે
 વિ હળહ્ ’ હે મદન્ત ! એસા આપ કિસ કારણસે કહતે હૈં કિ પુરુષકી
 હત્યા કરતા હુઆ વહ મારક પુરુષ ઉસ પુરુષકી ખી હત્યા કરતા હૈં,
 ઓર ઉસકે સાથ અન્ય જીવોંકી ખી હત્યા કરતા હૈં ? હિસકે ઉત્તરમેં
 પ્રશ્ન કહતે હૈં-‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ તસ્સ ણં એવં મવહ્, એવ સ્વલ્લ
 અહં એગ પુરિસં હળામિ ’ પુરુષકી હત્યા કરનેવાલે ઉસ મારક પુરુષકે
 મનમેં એસા વિચાર હતા હૈં કિ મેં એકહી પુરુષકો માર રહા હૂં, કિન્તુ
 ‘ સે ણં એગં પુરિસં હળમાણે અણેગે જીવે હળહ્ ’ એક પુરુષકો મારતા

“ ગોયમા ! ” “ હે ગૌતમ ! ” “ પુરિસ પિ હળહ્, નો પુરિસે વિ હળહ્ ”
 પુરુષની હત્યા પણ કરે છે અને તે હણુનર પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોની
 પણ હત્યા કરે છે.

હવે તેનું કારણ જાણવા નિમિત્તે ગૌતમ સ્વામી મહાવીર પ્રશ્નને આ
 પ્રમાણે પ્રશ્ન કરે છે-“ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્ચહ્, પુરિસં પિ હળહ્, નો પુરિસે
 વિ હળહ્ ? ” હે પ્રશ્નો ! આપ શા કારણે એવું કહો છો કે પુરુષની હત્યા
 કરતી તે વ્યક્તિ પુરુષને પણ હણે છે અને તે પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોને
 પણ સાથે સાથે હણે છે ?

મહાવીર પ્રશ્નને ઉત્તર-“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! “ તસ્સ ણં એવં મવહ્,
 એવ સ્વલ્લ અહં એગ પુરિસં હળામિ ” તે હત્યા કરનાર પુરુષ તો એમ જ માને
 છે કે હું આ એક જ પુરુષની હત્યા કરી રહ્યો છું, પરન્તુ “ સે ણં એગં
 પુરિસં હળમાણે અણેગે જીવે હળહ્ ” એક પુરુષની હત્યા કરનારો તે પુરુષ,

હળઈ ' સંખલુ પુરુષઃ એકં પુરુષ ધનન્ અને જ્ઞાન્ જીવાન્ હન્તિ, હન્યમાનસ્ય પુરુ-
ષસ્ય તદોશ્રિતાનાં તચ્છરીરાપ્ઠવાનાં લિધા યુક્તા ગળ્ડુલકાદીનાં હનનાત્ ।
તદુપસંહરન્નાહ-સે તેગઢેળં ગોયમા ! એવં વુચ્ચઈ પુરિસં પિ હળઈ, જો પુરિસેવિ
હળઈ ' હે ગૌતમ ! તન્ તેનાર્થેન એમુક્તરોત્પા ઉચ્ચતે-યત્ પુરુષમપિ હન્તિ,
નો પુરુશાનપિ-પુરુષવ્યતિરિક્તજીવાનપિ હન્તિ, ગૌતમઃ પુનઃ પૃચ્છતિ-‘ પુરિ-
સે જં મંતે ! આસં હળમાળે કિં આસં હળઈ, જો આરોવિ હળઈ ? હે મદન્ત !
પુરુઃ સંખલુ અશ્વ ધનન્ કિમ્ અશ્વમેવ હન્તિ ? કિંવા નો અધ્યાનપિ હન્તિ, અશ્વ
વ્યતિરિક્તજીવાનપિ હિનસ્તિ ? ઇતિ પ્રશ્નઃ, મળનાનાહ-‘ ગોયમા ! આસમ્પિ
હળઈ, જો આરોવિ હળઈ ' હે ગૌતમ ! અથ ધનન્ પુરુઃ અશ્વમપિ હન્તિ, અથચ
નો અધ્યાનપિ અશ્વવ્યતિરિક્તજીવાનપિ હન્તિ, ગૌતમઃ પ્રાહ-‘ સે કેળઢેળં ? ’

હુઆ વહ પુરુષ હન્યમાન ડસ પુરુષકે શરીરાશ્રિત લિધ્વઃ, યુક્તા, ગળ્ડુલ
(પેટમેં પૈશ હોનેવાલે જીવ) આદિ જીવોંકો ઓ મારતા હૈ ‘ સે તેળઢેળં
ગોયમા ! એવં વુચ્ચઈ પુરિસંપિ હળઈ, જો પુરિસે વિ હળઈ ' હસ કારળ
હે ગૌતમ ! મૈને એસા કશાહૈ કિ વહ મારક પુરુષપુરુષકો ઓ મારતા હૈ,
ઑર ડસ પુરુષ વ્યતિરિક્ત જીવોંકો ઓ મારતા હૈ,

અથ ગૌતમ પ્રભુસે એસા પૂછતે હૈ - ‘ પુરિસેજં
મંતે ! આસં હળમાળે કિં આસં હળઈ, જો આસે વિ હળઈ '
હે મદન્ત ! ઘોડેકી હત્યા કરતા હુઆ મનુષ્ય કયા ઘોડેહોકી હત્યા
કરતા હૈ, યા ઘોડેસે અતિરિક્ત ઑર દૂસરે જીવોંકી ઓ હત્યા કરતા
હૈ ? હસકે ડસરમેં પ્રભુ કહતે હૈ ‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ આસંપિ
હળઈ, જો આસે વિ હળઈ ' ઘોડેકી હત્યા કરતા હુઆ મનુષ્ય ઘોડેકો
ઓ મારતા હૈ, એવં ઘોડેકો મારતે સનય વહ ઘોડેસે ઓ અતિરિક્ત

હણ્ણનાર પુરુષના શરીરાશ્રિત જૂ, લીખ, ચામિયાં વગેરે અનેક જીવોને પણ
હણે છે. “ સે તેળઢેળં ગોયમા ! એવં વુચ્ચઈ-પુરિસં પિ હળઈ, જો પુરિસે વિ
હળઈ ” હે ગૌતમ ! તે કારણે મેં એવું કહ્યું છે કે પુરુષની હત્યા કરનાર તે
વ્યક્તિ તે પુરુષનો ઘાત કરે છે અને તે પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોનો પણ
ઘાત કરે છે.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ પુરિસે જં મંતે ! આસં હળમાળે કિં આસં
હળઈ, જો આસે વિ હળઈ ? ” હે ભગવન્ ! ઘોડાની હત્યા કરતો મનુષ્ય શું
ઘોડાની જ હત્યા કરે છે, કે ઘોડા સિવાયના અન્ય જીવોની પણ હત્યા કરે છે ?
મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર-“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! “ આસં પિ હળઈ, જો
આસે વિ હળઈ ” ઘોડાનો ઘાત કરનાર તે મનુષ્ય ઘોડાનો પણ ઘાત કરે છે
અને ઘોડા સિવાયના અન્ય જીવોનો પણ ઘાત કરે છે.

હે-મદન્ત ! તત્-અથ કેનાર્થેન અશ્વં ધનન્ પુરુષઃ, અશ્વમપિ દન્તિ, નો અશ્વમપિ દન્તિ ? મગવાન્ પૂવોક્તમેવ હેતું પ્રતિપાદયિતુમાહ-‘અદ્વો તદેવ ’ હે ગૌતમ ! અર્થસ્તથૈવ-પૂર્વેક્તૈવ, તથાચ અશ્વં ધનતઃ પુરુષસ્ય એવં મનસિ ભવતિ-અહં સ્વલુ એકમ્ અશ્વમેવ દન્મિ, કિન્તુ એકમ્ અશ્વં ધવન્ અનેકાન્ જીવાન્ દન્તિ, એકસ્યા-શ્વસ્ય વ્યાપાદનેન તદાશ્રિત તદાયત્તયૂકાદિજીવાનામપિ વ્યાપાદનસન્ભવ્યાત્ । ‘એવં દત્તિયં, સીહં, વગ્ધં, જાવ ચિલ્લલગં ’ એવ પુરુષાશ્વવદેવ કશ્ચિત્પુરુષો હસ્તિનમ્, સિંહમ્, વ્યાઘ્રમ્, યાવત્ ચિલ્લલકમ્, અત્ર યાવત્પદેન-“વિગં, દીવિય, અચ્છં, તરચ્છં, પરાસરં, સિયાલ, વિરાલં સુગં કોલસુગં કોકતિયં સસગ ”

और दूसरे जीवोंको भी मारता है । ‘से केणट्टेणं ’ हे भदन्त ! ऐसा आप किस कारणसे कहते हैं कि घोड़ेकी हत्या करता हुआ मनुष्य घोड़ेको भी मारता है, और उस समय वह घोड़ेसे भिन्न और भी जीवोंको मारता है ? इस प्रश्नके उत्तरमें प्रभु कहते हैं ‘अद्वो तदेव ’ हे गौतम ! इस विषयमें उत्तर पहिले जैसा ही जानना चाहिये तथाच-घोड़ेकी हत्या करते हुए उस मारक मनुष्यके मनमें ऐसा विचार रहता है कि मैं इस सत्रय केवल घोड़ेकोही मार रहा हूँ परन्तु वह एक घोड़ेको मारता हुआ भी अनेक जीवोंकी हत्या करता है, क्योंकि एक घोड़ेके मारने पर उस घोड़ेके आश्रित रहे हुए या उसके आधीन रहे हुए अनेक यूकादि जीवोंका भी विधात हो जाता है ‘एवं हत्तियं, सीहं, वगधं, जाव चिल्ललगं ’ पुरुष एवं अश्वकी तरहही यदि कोई पुरुष हाथीको, शेरको, व्याघ्रको, यावत् ‘विगं, दीवियं, अच्छं, तरच्छं,

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“સે કેણટ્ટેણં.” હે ભદન્ત ! આપ શા કારણે કારણે એવું કહો છો કે ઘેડાની હત્યા કરતો પુરુષ ઘેડાને પણ હણે છે અને સાથે સાથે ઘેડા સિવાયના જીવોને પણ હણે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર-“અદ્વો તદેવ ” હે ગૌતમ તેનું કારણ પણ આગળ કહ્યાં પ્રમાણે જ સમજવું. એટલે કે...ઘેડાની હત્યા કરનારા તે પુરુષના મનમાં એવો વિચાર આવે છે કે હું અત્યારે એક ઘેડાની જ હત્યા કરી રહ્યો છું, પરન્તુ એક ઘેડાની હત્યા કરતો તે પુરુષ ઘેડાની હત્યા કરવા ઉપરાંત બીજા અનેક જીવોની પણ હત્યા કરતો હોય છે, કારણ કે તે ઘેડાના શરીરનો આશ્રય કરીને રહેલા અનેક જૂ, લીખ આદિ જીવોનો પણ સાથે સાથે વિધાત થઈ જાય છે.

एव हत्तिं, सीहं, वगधं, जाव चिल्ललगं ” पुरुष અને અશ્વની જેમ હાથી, સિંહ, વાઘ, “વિગં, દીવિય, અચ્છં, તરચ્છં, પરાસરં, સિયાલં, વિરાલં,

इति संग्राह्यम् । तत्र विगं वृकम्-‘ नाडर ’ इति प्रसिद्धम् ‘ दीपिय ’ द्वीपिकम्-
चित्रकविशेषम्-‘ दीपडा ’ इति भाषा प्रसिद्धम्, ‘ अच्छं ’ वृक्षम्-भल्लूकम्,
‘ तरच्छं ’ तरक्षम्-व्याघ्रजाति-विशेषम्, ‘ परस्सर ’ परातरं-खड्गिनं ‘ गेडा ’
इति प्रसिद्धम् । ‘ सिघालं ’ गालाम्, ‘ विरालं ’ बिडालं-प्रसिद्धम् ‘ सगगं ’
शुनकम्-श्वानम्, ‘ कोलसुगगं ’ कोलशुनकम्-मृगया कुशले श्वानमेव ‘ कोकं-
तियं ’ कोकंतिकम्-‘ लोमडी ’ इति प्रसिद्धम्, ‘ ससगं ’ शशकम्-खरगोश ’
इति प्रसिद्धम्, चित्रकम्-‘ चीता ’ इति प्रसिद्धम्, तथा चिल्ललकम्-अरण्य
पशुविशेषम्, चित्ता इति प्रसिद्धम् निसकपशुविशेषम् एतान्
धनन् तद् व्यतिरिक्तानपि जीवान् हन्ति, तेषां हननेन
तदाश्रितजीवानपि हननसम्भवात् ! गौतमः पृच्छति-‘ पुरिसेणं भंते ! अन्न-
यरं तसं पाणं हणमाणे किं अन्नयरं तसं पाणं हणइ, णो अन्नयरे तसे पाणे हणइ ?’
हे भदन्त ! पुरुषः खलु कश्चिन् अन्नयरम्-एकतरं, तसपाण-द्वीन्द्रियादिकं, जीवं

परासरं, सिघालं, विरालं, सुगगं, कोलसुगग, कोकतिय, लसगं ‘
वृकको-जंगलीप्राणी-भेडिया द्वीपिकको-चीत्तां विशेषको, अच्छ-रीछको,
तरच्छं व्याघ्र जातिविशेषको, परासरको-गेडा हाथीको, सिघालको-शृगा-
लको, विरालको-बिडालको, सगगको कुत्तेको, कोलसुनकको-शिकारी
कुत्तेको, कोकंतियको-लोमड़ीको एवं शशक-खरगोशको, तथा चित्ताको
और चिल्ललक-जंगली पशु विशेषको मारताहै, तो वह इनके मारनेके
साथ २ इनसे अतिरिक्त और भी जीवोंको मारता है । क्योंकि इनके
मारनेसे इनके आश्रित रहे हुए जीवोंका भी विधात हो सकता
है । अब गौतम प्रभुसे ऐसा पूछते हैं-‘ पुरिसे णं भंते ! अन्नयरं
तसं पाणं हणमाणे किं अन्नयरं तसं पाणं हणइ, णो अन्नयरे तसे पाणे
हणइ ’ हे भदन्त ! जब कोई मनुष्य किसी एक वृक्ष प्राणीके मारनेमें
लगता है-अर्थात् द्वीन्द्रियादिक जीवोंकी विराधना करता है-तब क्या

સુગગ, કોલસુગગ, કોકંતિયં, સસગં ” વૃક-નાર, દ્વીપિક-દિપડાં, અચ્છ-રીછ,
તરછ-વ્યાઘ્ર જાતિ વિશેષ, પરાયર-ગેડા, સિયાળ, બિલાડી, કૂતરા, કોલશુનક
-શિકારી કૂતરા, લોકડી, સસલા અને ચીતાની હત્યા કરનાર મનુષ્ય તેમની
હત્યા કરે જ છે પણ તે ઉપરાંત તેમના શરીરને આશ્રયે રહેલા અનેક અન્ય
જીવોની પણ હત્યા કરે છે. (‘ જાવ ચિલ્લક ’ માં ‘ જાવ ’ પદથી ગ્રહણ
કરવામાં આવેલો સૂત્રપાઠ પણ સાથે લઈને અર્થ બતાવવામાં આવેલ છે)
ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-પુરિસે ણં ભંતે ! અન્નયરં તસં પાણં હણમાણે કિં અન્ન-
યરં તસં પાણં હણइ, ણો અન્નયરં તસે પાણે હણइ ? ” હે ભગવન્ ! કેઇ એક
વૃક્ષ જીવની (દ્વીન્દ્રિયાદિક જીવની) હત્યા કરતો મનુષ્ય શું તે વૃક્ષ જીવની જ વિરા-

ધનન્ કિમ્ અન્યતરમ્ એકતરં ત્રસ પ્રાણં હન્તિ ? કિંવા નો અન્યતરાન્ તદ્ભિન્નાન્ ત્રસાન્ પ્રાણાન્ હન્તિ ? ભગવાન્ આદ-‘ ગોયમા ! અન્નયરપિ તમપાણં હ્ણઈ, ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ હે ગૌતમ ! પુરુષઃ સ્વલુ કશ્ચિત્ અન્યતરમપિ ત્રસં પ્રાણં હન્તિ, અથચ નો અન્યતરાનપિ-તદ્ભિન્નાનપિ ત્રસાન્ પ્રાણાન્ હન્તિ । ઉપર્યુક્તયુક્તેઃ, ગૌતમઃ પ્રાદ-‘ સે કેણદ્દેણં મંતે ! એવં બુચ્ચઈ-અન્ન-યરં તસ પ્રાણ હ્ણઈ, ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ ? ’ હે ભદન્ત ! તત્-અથ કેનાર્થેન એવમુચ્યતે-અન્યતરં ત્રસં પ્રાણં ધનન્ અન્યતરમપિ ત્રસં પ્રાણં હન્તિ, અથચ નો અન્યતરાનપિ તદ્ભિન્નાનપિ ત્રસાન્ પ્રાણાન્ હન્તિ ? ભગવાનાદ-‘ ગોયમા ! તસ્સ ણં એવં ભવઈ-એવ સ્વલુ અહં એગં તસં પાણ હ્ણામિ ’ તસ્ય સ્વલુ અન્યતરત્રસ

વહ મનુષ્ય ડસી વિવક્ષિત્ત એક ત્રસ પ્રાણીકો મારતા હૈ, યા ડસસે ભિન્ન અન્ય ત્રસ પ્રાણિયોંકો ઓ મારતા હૈ ? હસકે ઉત્તરમેં પ્રશ્ન કહતે હૈ-‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ અન્નયરં પિ તસં પાણં હ્ણઈ ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ ’ જબ કોઈ મનુષ્ય કિસી એક ત્રસ-દ્વીન્દ્રિયાદિક ત્રસજીવકો મારતાહૈ-તવ વહ ડસ ત્રસ પ્રાણીકો મારનેકે સાથ ૨ ડસસે ભિન્ન ઓર ત્રસ પ્રાણિયોંકો ઓ મારતા હૈ । ડસ વિષયમેં કારણ પહિલે જૈસા કહા ગયા હૈ, વૈસાહી જાનના ચાહિયે । અર્થાત્ ગૌતમને જબ પ્રશ્નસે હસ વિષયમેં કારણ જાનનેકે લિયે એસા પૂછા કિ ‘ સે કેણદ્દેણં મંતે ! એવં બુચ્ચઈ-અન્નયરં પિ તસં પાણં હ્ણઈ, ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ ’ હે ભદન્ત ! આપ એના કિમ કારણસે કહતે હૈ કિ કિસી એક ત્રસ પ્રાણીકે મારનેમેં પ્રવૃત્ત હુઆ પુરુષ ડસ ત્રસ જીવકો મારનેકે સાથ ૨ ડસસે ભિન્ન ઓર ઓ ત્રસ જીવોંકો મારતા હૈ ? તવ હસ પ્રશ્નકે

ધના કરતો હોય છે, કે તે ત્રસ જીવ સિવાયના અન્ય ત્રસ જીવોની પણ વિગ્રહના કરતો હોય છે ? મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર-“ગોયમા !” હે ગૌતમ ! “અન્નયર પિ તસ પાણ હ્ણઈ, ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ” ત્યારે કોઈ મનુષ્ય કોઈ એક ત્રસ (દ્વીન્દ્રિયાદિક જીવની) હત્યા કરતો હોય છે ત્યારે તે મનુષ્ય તે ત્રસ જીવની હત્યા કરવા ઉપરાંત તે ત્રસ જીવ સિવાય અન્ય જીવોની પણ હત્યા કરે છે

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ સે કેણદ્દેણ મંતે એવં બુચ્ચઈ-અન્નયરં પિ તસ પાણ હ્ણઈ, ણો અન્નયરે વિ તસે પાણે હ્ણઈ ” હે ભદન્ત ! આપ એવું શા કારણે કહો છો કે કોઈ એક ત્રસ જીવની વિગ્રહના કરતો મનુષ્ય તે ત્રસ જીવ સિવાયના અન્ય ત્રસ જીવોની પણ સાથે નવે વિગ્રહના કરે છે ? મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર-‘ ગોયમા ! ’ હે ગૌતમ ! તસ્સણ એવં ભવઈ-

માણહન્તુઃ પુરુષસ્ય, एवं वध्यमाणसीत्या विचारः समुत्पद्यते यत्-एवं खलु
अहम् एकम् अन्यतरम् एकतरम् त्रसं प्राणं हन्मि, किंतु ' से णं एगं तसं प्राणं
हणमाणे अणेगे जीवे हणइ ' स खलु त्रसप्राणहन्ता पुरुषः एकम् अन्यतरम्
एकतरम् त्रसं प्राणं ध्वन् अनेकान् जीवान् हन्ति, त्रसजीवहनने तदेकाश्रित
सर्वत्र सजीवहननात्, ' से तेणट्ठेणं गोयमा ! तं चेव एए सव्वेवि एक्कगमा '
हे गौतम ! तत् तेनार्थेन तदेव-पूर्वोक्तवदेव । तथाच एते हस्त्यादयः चिल्लल
पर्यन्ताः सर्वेऽपि एक्कगमाः सदृशाभिजापाः अवसेयाः । गौतमः पुनः पृच्छति-
' पुरिसे णं भंते ! इस्मिं हणमाणे किं इस्मिं हणइ, णो इसी हणइ ? ' हे भदन्त !

उत्तरमें प्रभुने कहा-‘ गोयमा ’ हे गौतम ! ‘ तस्स णं एवं भवह-एवं
खलु अहं एगं अन्नयरं तसं प्राणं हणामि ’ उस एक त्रस प्राणीके मार-
नेमें प्रवृत्त हुए उस मनुष्यके मनमें ऐसा विचार रहता है कि मैं इस
एकही त्रस जीवको मार रहा हूँ, किन्तु ‘ से णं एगं अन्नयरं तसं प्राणं
हणमाणे अणेगे जीवे हणइ ’ वह एक त्रस जीवको मारता हुआ अनेक
और भी त्रस जीवोंका विघात करता है । क्योंकि उस त्रस जीवके
आश्रित और भी अनेक त्रस जीव रहते हैं अनः उस एक त्रसके मारने
पर उन आश्रित अनेक त्रस जीवोंका विघात हो जाता है । ‘ से तेणट्ठेणं
गोयमा ! तं चेव एए सव्वेवि एक्कगमा ’ इस कारण हे गौतम ! मैंने
पूर्वोक्त रूपसे कहा है । हस्तीसे लेकर चिल्ललक (जंगली पशु विशेष)
पर्यन्त जीवोंका इस विघात करनेके प्रकरणमें एक जैसाही सूत्रपाठ
जानना चाहिये । अब गौतम प्रभुने ऐसा पूछते हैं कि ‘ पुरिसेणं भंते !
इस्मिं हणमाणे किं इस्मिं हणइ, णो इसी हणइ ’ हे भदन्त ! कोई पुरुष

एवं खलु अहं एगं अन्नयरं तसं प्राणं हणामि ” ते એક ત્રસ પ્રાણીને મારવાને
પ્રવૃત્ત થયેલા તે મનુષ્યના મનમાં તો એમ જ લાગે છે કે હું આ એક ત્રસ
જીવને મારી રહ્યો છું, પરંતુ “ સે ણં એગ અન્નયરં તસં પ્રાણં હણમાણે અણેગે
જીવે હણइ ” એક ત્રસ જીવની હત્યા કરતો તે મનુષ્ય બીજાં પણ અનેક ત્રસ
જીવોની હત્યા કરે છે કારણ કે તે ત્રસ જીવનના શરીરનો આશ્રય લઈને બીજાં
પણ અનેક ત્રસ જીવો રહેવા હોય છે. તેથી તે એક ત્રસ જીવનો ઘાત
કરવાથી તેને આશ્રયે રહેલાં અનેક ત્રસ જીવોનો પણ વિઘાત થઈ જાય છે.
“ સે તેણટ્ઠેણં ગોયમા ! તત્તેવ એએ સવ્વે વિ એક્કગમા ” હે ગૌતમ ! તે
કારણે મેં પૂર્વોક્ત રૂપે કહ્યું છે. હાથીથી શરૂ કરીને ચિત્તા પર્યન્તના જીવોનો
વિઘાત કરવા વિધેનો સૂત્રપાઠ એક સરખો જ સમજવો,

પુરુષઃ સ્વલુ કશ્વિત્ ઋષિં મુનિં ધનન્ કિમ્ ઋષિં હન્તિ ? કિંવા નો ઋષીન્
ઋષિભિન્નાન્ જીવાન્ હન્તિ ? મગવાનાહ ‘ ગોયમા’ ઇસિં પિ હ્ણઈ, ણો ઇસી વિ
હ્ણઈ ’ હે ગૌતમ ! ઋષિં ધનન્ પુરુષઃ ઋષિમપિ હન્તિ, અથવા નો ઋષીનપિ તદ
ઋષિભિન્નજીવાનપિ હન્તિ । ગૌતમસ્તત્ર કારણં પૃચ્છતિ—‘ સે કેળદ્દેણં મંતે !
એવ વુચ્છઈ-જાવ ણો ઇસીવિ હ્ણઈ ? ’ હે મદન્ત ! તત્ કેનાર્યેન એવમુચ્યતે-
યાવત્-પુરુષઃ સ્વલુ કશ્વિત્ ઋષિં ધનન્ ઋષિમપિ હન્તિ, અથવા નો ઋષીનપિ
હન્તિ ! મગવાનાહ-‘ ગોયમા ! તસ્સ ણં એવં મવઈ-એવ સ્વલુ અહં એગ્ ઇસિં હ્ણામિ’

જય ઋષિકી હત્યા કરતા હૈ-તય વ્યા વહ ડસી ઋષિકી હત્યા કરતા
હૈ યા ડસ ઋષિસે ભિન્ન ઓર મી અનેક જીવોંકી હત્યા કરતા હૈ ?
હસકે ઉત્તરમેં પ્રભુ કહતે હૈ-‘ ગોયમા ! ઇસિં પિ હ્ણઈ, ણો ઇસી વિ
હ્ણઈ ’ હે ગૌતમ ! ઋષિકી હત્યા કરતા હુઓ મનુષ્ય ઋષિ-મુનિકી
મી હત્યા કરતા હૈ ઓર ડસ હત્યાકે સાથ ૨ ઋષિ ભિન્ન જીવોંકી
મી હત્યા કરતા હૈ । હસમેં કારણ જાનનેકી હચ્છાસે ગૌતમ પ્રભુસે
એસા પૂછતે હૈ- સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્છઈ, જાવ ણો ઇસી વિ હ્ણઈ’
હે મદન્ત ! એસા આપ કિસ કારણસે કહતે હૈ કિ ઋષિકી હત્યા કરતા
હુઆ પુરુષ ડસ ઋષિકી હત્યાકે સાથ ૨ ઋષિ ભિન્ન અન્ય જીવોંકી
મી હત્યા કરતા હૈ ? ઉત્તરમેં પ્રભુ કહતે હૈ-‘ ગોયમા’ હે ગૌતમ ! ‘ તસ્સ
ણં એવં મવઈ, એવં સ્વલુ અહં એગ્ ઇસિં હ્ણામિ ’ યથાપિ ઋષિકી હત્યા

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન—“ પુરિસે ણ મંતે ઇસિં હ્ણમાણે કિં ઇસિ
હ્ણઈ, ણો ઇસી હ્ણઈ ” હે મગવન્ । ડોઇ પુરુષ બ્યારે ડોઇ એક ઋષિની
હત્યા કરે છે, ત્યારે શું તે પુરુષ તે ઋષિની હત્યા કરે છે, કે ઋષિ
સિવાયના બીજા પશુ હવેલી હત્યા કરે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગોયમા ! ઇસિં પિ હ્ણઈ, ણો ઇસી વિ
હ્ણઈ ” હે ગૌતમ ! ઋષિ (મુનિ) ના હત્યા કરતો પુરુષ તે ઋષિની હત્યા
પશુ કરે છે અને સાથે સાથે ઋષિ સિવાયનાં બીજાં હવેલી પશુ હત્યા કરે છે

તેનુ કારણે બહુવ ની જિજ્ઞાસાથી ગૌતમ સ્વામી આ પ્રમાણે પ્રશ્ન પૂછે
છે—“ સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવ વુચ્છઈ, જાવ ણો ઇસી વિ હ્ણઈ ” હે મદન્ત !
એવું આપ શા કારણે કહો છો કે ઋષિની હત્યા કરતો તે પુરુષ ઋષિની
હત્યાની સાથે સાથે ઋષિ સિવાયના અન્ય હવેલી પશુ હત્યા કરે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! તસ્સ ણ ણ મવઈ એવ
સ્વલુ અહં એગ્ ઇસિં હ્ણામિ ” ઋષિની હત્યા કરનાર તે મનુષ્ય તો પોતાના મનમા

હે ગૌતમ ! તસ્ય સ્વલુ ક્ષપિ હન્તુઃ પુરુષાસ્મ સનપિ યદ્યપિ એવં વક્ષ્યમાણરીત્યા
 માવના ભવતિ-એવં સ્વલુ અહમ્ એકમ્ ક્ષપિં હન્મિ, કિન્તુ 'સે ણં એગં હસિં' હળમાણે
 અણંતે જીવે હળહ, 'સે તેળદ્દેણં નિક્કલેવઓ' સ સ્વલુ ક્ષપિ હન્તા
 પુરુષઃ એકમ્ ક્ષપિં ધ્વન્નુ અનન્તાણ્ જીવાન્ હન્તિ, તથાઠિ ક્ષપિર્જીવન્ તત્તો-
 પદેશદ્વારા વહનાગપિ પ્રાણિનાં પ્રતિવોધમુપાદયતિ, તે ચ પ્રતિબુદ્ધાઃ સન્તઃ
 ક્રમેણ ક્રમેણ મુક્તિં પ્રાપ્નુવન્તિ, મુક્તાશ્ચાનન્તાનામપિ સંસારિણાં વ્યાતકા ન
 ભવન્તિ, અતઃ ક્ષપિવધે ચૈતત્સર્વં ન ભવતિ, તસ્માત્ ક્ષપિવધેડનન્તજીવવ્યો
 ભવતીતિ માવઃ । તદુપસંહરન્નાહ-તર્ તેનાર્યેન નિક્ષેપક -પૂર્વવત્ નિગમનં વોધ્યમ્ ।
 ગૌતમ પૃચ્છતિ-‘પુરિસેણં મંતે ! પુરિસં હળમાણે કિં પુરિસવેરેણ પુદ્ધે, નો

કરતે હુએ ઉસ ક્ષપિ ઘાતક મનુષ્યકે મનમેં એસા ચિચાર રહના હૈ કિ
 મૈ એક ક્ષપિકી હી હત્યા કર રહા હું કિન્તુ 'સે ણં એગં હસિં' હળમાણે
 અણંતે જીવે હળહ, સે તેળદ્દેણં નિક્કલેવઓ' વહ ક્ષપિ હન્તા મનુષ્ય
 એક ક્ષપિકો મારતા હુઆ નો અનન્ત જીવોંકો માર રહા હૈ, હસકા
 કારણ યહ હૈ કિ ક્ષપિ-મુનિ જીતા હુઆ અપને ધાર્મિક ઉપદેશોં દ્વારા
 અનેક પ્રાણિયોંકો પ્રતિવોધ કરતા હૈ-ઉસકે ઉસ તાત્ત્વિક ધર્મેપદેશકો
 સુનકર અનેક પ્રાણો પ્રતિબુદ્ધ હો કરકે ક્રમ ક્રમસે મુક્તિકો પ્રાપ્ત કર
 લેને હૈ-મુક્ત જીવ સંસારી અનન્ત પ્રાણિયોંકે વ્યાતક હોતે નહોં હૈ ।
 ઓર જય ક્ષપિકા વધ હો જાના હૈ, તવ યહ સવ કુછ હોતા નહોં હૈ ।
 અતઃ ક્ષપિ ઘાત સે અનન્ત જીવોંકા વધ હોતા હૈ એસા કહા ગયા હૈ ।
 હસી કારણ હે ગૌતમ ! મૈ ને પૂર્વોક્ત રૂપે કહા હૈ । અવ ગૌતમ પ્રમુસે

એવું જ માને છે કે હું એકલા ક્ષપિની જ હત્યા કરી રહ્યો છું, પરંતુ
 “સે ણં એગં હસિં” હળમાણે અણંતે જીવે હળહ, સે તેળદ્દેણં નિક્કલેવઓ ” તે
 ક્ષપિને હણનારો પુરુષ એક ક્ષપિનો ઘાત કરવાની સાથે સાથે બીજાં અનંત
 જીવોનો પણ ઘાત કરતો હોય છે, કારણ કે તે ક્ષપિ (મુનિ) પોતાના
 જીવનપર્યન્ત ધાર્મિક ઉપદેશો દ્વારા અનેક જીવોને પ્રતિપ્રોધિક કરે છે-તેમનો
 તે તાત્ત્વિક ધર્મેપદેશ સાંભળીને અનેક જીવો પ્રતિબુદ્ધ થઈને ક્રમશઃ મુક્તિ
 પ્રાપ્ત કરે છે મુક્ત જીવો સંસારના અનેક જીવોના ઘાતક હોતા નથી. વળી
 તે મુનિ લોકોને જીવોની હિંસા ન કરવાનો ઉપદેશ આપીને લોકોને જીવોની
 હિંસા કરતા અટકાવે છે આ રીતે તેમના ઉપદેશથી અનેક જીવોને અભય-
 દાન મળે છે. ક્ષપિનો વધ થયોથી આ બધું થઈ શકતું નથી. તેથી જ એવું
 કહેવામાં આવ્યું છે કે ક્ષપિનો વધ કરનાર મનુષ્ય બીજાં અનંત જીવોનો,
 પણ વધ કરે છે હે ગૌતમ ! તે કારણે મેં પૂર્વોક્ત રૂપે કહ્યું છે.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“પુરિસે ણં મંતે ! પુરિસં હળમાણે કિં પુરિસવેરેણ
 પુદ્ધે નો પુરિસવેરેણ પુદ્ધે ? ” હે ભદ્રન્ત ! કોઈ એક પુરુષની હત્યા કરનારી

પુરિસવેરેણ પુદ્ધે ?' હે મદન્ત ! પુરુષઃ સ્વલુ કશ્ચિન્ પુરુષ ધનન્ કિ પુરુષવૈરેણ સ્પૃષ્ટઃ—પુરુષવધજન્યપાપેન સ્પૃષ્ટઃ સંવદ્ધો ભવતિ ? કિંવા નો પુરુષવૈરેણ—નો પુરુષવધજન્યપાપેન સ્પૃષ્ટઃ સંવદ્ધો ભવતિ, મગયાનાહ—‘ ગોયમા ! નિયમા તાવ પુરિસવેરેણ પુદ્ધે ’ હે ગૌતમ ! પુરુષઃ સ્વલુ પુરુષ ધનન્ નિયમાન્ નિયમતસ્તાવત્ત્વ ઇતિ વાક્યાલક્ષારે પુરુષવૈરેણ પુરુષવધજન્યપાપેન સ્પૃષ્ટો ભવતિ, ‘ અહવા પુરિસવેરેણ ય, જો પુરિસવેરેણ ય પુદ્ધે ’ અથવા પુરુષઃ પુરુષ ધનન્ પુરુષવૈરેણ પુરુષવધજન્યપાપેન ચ, નો પુરુષવૈરેણ જો પુરુષજન્યપાપેન ચ સ્પૃષ્ટઃ સમ્વદ્ધો એસા પૂછતે હૈં—‘ પુરિસેણં મતે ! પુરિસં હણમાણે કિ પુરિસવેરેણં પુદ્ધે નો પુરિસવેરેણં પુદ્ધે ’ હે મદન્ત ! કોઈ પુરુષ જવ કિસી પુરુષ કી હત્યા કરતા હે—તવ વહ પુરુષ કયા ઉસ પુરુષ કે વૈા સે ઉસ પુરુષ કે વધ જન્ય પાપસે—સંવદ્ધ હોતા હૈં ? યા ઉસ પુરુષ કે વધજન્ય પાપ સે અતિરિક્ત અન્ય જીવોં કે વધજન્ય પાપ સે સંવદ્ધ હોતા હૈં ? ઇસકે ઉત્તર મેં પ્રભુ કહતે હૈં ‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ નિયમા તાવ પુરિસ વેરેણ પુદ્ધે ’ પુરુષ કી હત્યા કરતા હુઆ વહ પુરુષ નિયમ સે ઉસ પુરુષ કે વધજન્ય પાપ સે સંવદ્ધ હોતા હૈં । ‘ અહવા પુરિસ વેરેણ ય, જો પુરિસવેરેણ ય પુદ્ધે ’ અથવા વહ પુરુષ પુરુષ કા હનન કરતા હુઆ પુરુષ વધ જન્ય પાપ સે ઓર નો પુરુષ વધ જનિત પાપ સે સંવદ્ધ હોતા હૈં । ‘ અહવા પુરિસવેરેણ ય જો પુરિસ વેરેહિ ય પુદ્ધે ’ અથવા પુરુષ કા હનન કરતા હુઆ વહ પુરુષ પુરુષવધ જન્ય પાપ સે ણં નો પુરુષ વધ જન્ય પાપોં સે સંવદ્ધ હોતા હૈં । તયા ચ—પુરુષ કી હત્યા હો જાને કે

વ્યક્તિ શુ તે પુરુષના જ વેરથી—તે પુરુષના વધજન્ય પાપથી—સંવદ્ધ થાય છે, કે તે પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોના વધ જન્ય પાપથી પણ સંવદ્ધ થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ ગોયમા । ” હે ગૌતમ ! “ નિયમા પુરિસ-વેરેણ પુદ્ધે ? ” તે પુરુષનો વધ કરનાર વ્યક્તિ નિયમથી જ (અવશ્ય) તે પુરુષના વેરથી વધ જન્ય પાપથી—સંવદ્ધ થાય છે. “ અહવા પુરિસવેરેણ ય, જો પુરિસવેરેણ ય પુદ્ધે ” અથવા તે પુરુષનો વધ કરનાર વ્યક્તિ તે પુરુષના વધ જન્ય પાપથી અને નો પુરુષ (તે પુરુષ સિવાયના કેઈ એક અન્ય) ના વધ જન્ય પાપથી સંવદ્ધ થાય છે, ‘ અહવા પુરિસવેરેણ ય જો પુરિસવેરેહિ ય પુદ્ધે ” અથવા તે પુરુષનો વધ કરનાર વ્યક્તિ તે પુરુષના વધ જન્ય પાપથી અને તે પુરુષ સિવાયના અન્ય જીવોના વધ જન્ય પાપથી સંવદ્ધ થાય છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે અહીં ત્રણ લાગના (ત્રિવિધો) બને છે.

મરતિ, 'અહવા પુરુષવેરેણ ય, ણો પુરિમવેરેહિય પુટ્ટે' અથવા પુત્તઃ પુરુષ
ધનન્ પુરુષવૈરૈરેણચ, નો પુરુષવૈશ્વ સ્પૃષ્ઠો મરતિ, તથા ચ પુરુષમ્ય હનત્વાત્
નિયમતઃ સ પુરુષવચ્ચજન્યપાપેન સમ્બદ્ધો મરતિ ઇતિ પ્રથમો વિકલ્પઃ ૧। અથચ
તત્ર ચદિ જીવાન્તરમપિ હતં મરતિ તદા પુરુષવૈરેણ, નો પુરુષવૈરેણ ચ સમ્બદ્ધો
મરતિ ઇતિ દ્વિતીયો વિકલ્પઃ, ૨ યદિ તુ તત્ર વદ્યો જીતાહતાન્નાદા પુરુષવૈરેણ
ચ નો પુરુષવૈરૈશ્વ સમ્બદ્ધો મરતિ ઇતિ તૃતીયો વિકલ્પઃ ૩। 'અથ જાવ ચિલ્લલગ્ગં
જાવ અહવા ચિલ્લલગ્ગવેરેણ ય, ણો ચિલ્લલગ્ગવેરેહિ ય પુટ્ટે' એવં પૂર્વોક્તગેત્યા પુરુષઃ
સ્વલ્લુ અશ્વમ્ એવં યાવત્ હસ્ત્યાદિકચિલ્લલ રૂપર્યન્તં જીવજાતં ધનન્ કિમ્ અશ્વવૈરેણ
હસ્ત્યાદિ ચિલ્લલકા (ચિતા ઇતિ પ્રસિદ્ધઃ વૈરેણ) વા સ્પૃષ્ઠો મરતિ? કિંવા અથાદિ

કારણ વહ પુરુષ નિયમતઃ પુરુષવચ્ચ જન્ય પાપ સે સંબદ્ધ હોતા હૈ એસા
યહ પ્રથમ વિકલ્પ હૈ, ઉસમેં યદિ અન્ય જીવ મી મર જાતા હૈ તચ વહ
હન્તા પુરુષવચ્ચ જન્યપાપ સે મી સંબદ્ધ હોતા હૈ ઓર નો પુરુષવચ્ચ
જન્ય પાપ સે મી સંબદ્ધ હોતા હૈ એસા યહ દ્વિતીય વિકલ્પ હૈ, યદિ
ઉસમેં હન્તા સે ઉસ પુરુષ કે વધ કે સાથ ૨ અન્ય ઓર મી અનેક
જીવ મર જાતે હૈં એસી સ્થિતિ મેં વહ મનુષ્ય ઉસ પુરુષ કે વચ્ચ જન્ય
પાપ સે મી લિસ હોતા હૈ ઓર ઉન અનેક જીવોં કે વધ જન્ય અનેક
પાપોં સે ઉપલિસ હોતા હૈ, એસા યહ તૃતીય વિકલ્પ હૈ । 'એવં આસં
એવં જાવ ચિલ્લલગ્ગં જાવ અહવા ચિલ્લલગ્ગ વેરેણ ય, ણો ચિલ્લલગ્ગવેરેહિ
ય પુટ્ટે' હસી પ્રકાર પૂર્વોક્ત રીતિ સે વહ પુરુષ અશ્વ કી યાવત્ હસ્તી
આદિક ચિલ્લલક પર્યન્ત જીવોં કી હિંસા કરતા હુઆ કયા અશ્વ વચ્ચ

(૧) તેના દ્વારા પુરુષની હત્યા થઈ જવાથી તે વ્યક્તિ નિયમતઃ પુરુષ વધ
જન્ય પાપથી સંબદ્ધ થાય છે. (૨) પુરુષની હત્યા કરતાં કરતા કોઈ
એક જીવની હત્યા થઈ જાય તો તે હત્યા કરનાર વ્યક્તિ પુરુષ વધ જન્ય
પાપથી પણ સંબદ્ધ થાય છે. અને "નો પુરુષ" (તે પુરુષ સિવાય એક
જીવ)ના વધજન્ય પાપથી પણ સંબદ્ધ થાય છે. (૩) જો તે વ્યક્તિ દ્વારા
તે પુરુષનો વધ કરતી વખતે અનેક અન્ય જીવોનો પણ ઘાત થઈ જાય, તો
તે વ્યક્તિ તે પુરુષના વધજન્ય પાપથી પણ સંબદ્ધ થાય છે.

"એવં આસં એવં જાવ ચિલ્લલગ્ગં જાવ અહવા ચિલ્લલગ્ગવેરેણ ય, ણો
ચિલ્લલગ્ગવેરેહિ પુટ્ટે" એ જ પ્રમાણે અશ્વ, હાથી આદિ ચિત્તા પર્યન્તના
જીવોની હત્યા કરનાર પુરુષના વિષયમાં પણ પ્રશ્નોત્તર રૂપ આલાપકો સમજવા
એટલે કે અશ્વ, હાથી આદિ ચિત્તા પર્યન્તના ઉપયુક્ત જીવોની હત્યા કરનાર

વૈરેણચ નો અશ્વાદિ વૈરેણચ સ્પૃષ્ટો ભવતિ ? इति प्रश्न उत्तरन्तु पुरुषः खलु अश्वा-
दिकं धनं नियमतः अश्वानि चिल्ललकान्तवैरेण स्पर्शो भवत्येव, अथच जीवान्तर-
घाते अश्वानि चिल्ललकान्तवैरेणच नो अश्वानि चिल्ललकान्तवैरेणच स्पर्शो भवति,
अथच बहूनां जीवानां घाते अश्वानि चिल्ललकान्तवैरेणच नो अश्वानि चिल्ललकान्त
वैरैश्च भवति । गौतमः पृच्छति-‘ पुरिसेणं भते ! इमिं ढणमाणे किं इमिं

जन्म पाप से तथा हस्ती आदि से लेकर चिल्ललक पर्यन्त जीवों की
हिंसा करता हुआ हस्ती आदि चिल्ललक पर्यन्त जीवों के हिंसा जन्म
पाप से संबद्ध होता है ? या अश्व, हस्ती आदि के वध जन्म पाप से
भी संबद्ध होता है, और इनके अतिरिक्त अन्य जीव के वध जन्म
पाप से भी संबद्ध होता है ? या अश्वानि चिल्ललकान्त जीवों के वध
जन्म पाप से भी उपलब्ध होता है और इनसे अतिरिक्त अन्य जीवों
के वधजन्म पापों से भी उपलब्ध होता है ? इन प्रश्नों का भी उत्तर
पूर्वोक्त उत्तर के जैसा ही है—अर्थात् मनुष्य जब अश्वानि जीवों की
हिंसा करता है तब वह नियम से उन्हीं जीवों की हिंसा जन्म पाप
से उपलब्ध होता है ऐसा यह प्रयत्न विरूप का उत्तर अश्वानि जीव
श्रित अन्य जीवों की हिंसा होने के अभाव में है, तथा जब मनुष्य
से अश्वानि जीवों की हिंसा करने के साथ २ तदाश्रित कोई एक अन्य
जीव की भी हिंसा और हो जानी है—तब वह मनुष्य अश्वानि जीवों
की हिंसा से जन्म पाप से तो उपलब्ध होता ही है किन्तु उस अन्य

પુરુષ શુ તે અશ્વ હાથી આદિ જીવોના વધજન્મ પાપથી સંબદ્ધ થાય છે,
કે તે સિવ યના અન્ય જીવોના વધજન્મ પાપથી પણ સંબદ્ધ થાય છે

આ પ્રશ્નોના ઉત્તર ત્રણ લાગાઓ (વિકલ્પો) દ્વારા આપવા નોંધએ—

(૧) અશ્વ આદિની હત્યા કરનાર મનુષ્ય નિયમથી જ અશ્વ આદિના
વધ જન્મ પાપથી સંબદ્ધ થાય છે અશ્વાદિના શરીરાશ્રિત કોઈ પણ જીવની
હિંસા તેના દ્વારા થતી ન હોય ત્યારે આ પ્રમાણે બને છે

અથવા (૨) તે મનુષ્ય અશ્વ દિ જીવના વધજન્મ પાપથી સંબદ્ધ થાય
છે અને કોઈ એક અન્ય જીવના વધજન્મ પાપથી પણ સંબદ્ધ થાય છે
જ્યારે તે મનુષ્ય અશ્વઆદિની હત્યા કરવાની માથે સડે તેના શરીરાશ્રિત
કોઈ એક બીજા જીવની પણ હત્યા કરે છે ત્યારે આ પ્રમાણે બની શકે છે

અથવા (૩) તે મનુષ્ય અશ્વાદિ જીવના વધજન્મ પાપથી સંબદ્ધ થાય
છે અને અશ્વાદિ સિવાયના અનેક જીવોના વધજન્મ પાપથી પણ સંબદ્ધ

वेरेणं पुद्गे ? ' हे भदन्त ! पुरुषः खलु ऋषि धनन् हिम्न ऋषिवैरेण-ऋषिभिन्न-
जीववधजन्यपापेन स्पृष्टो भवति ? भगवानाह- ' भोयमा ! नियमा उमि वेरेणय च,
गो इसिवेरेद्विय पुद्गे ' हे गौतम ! पुरुषः ऋषि धनन् नियमात् ऋषिवैरेण च ऋषि-
वधजन्यपापेनच, ऋषिवैरैश्च ऋषिभिन्न बहुजीव वध पापैश्च स्पृष्टो भवति । सू० १॥

जीव की हिंसा से जन्य पाप से भी वह उपलिप्त होता है, ऐसा यह द्वितीय विकल्प का उत्तर है, तथा जब उस जीव से अश्वादि-चिल्ललकान्त जीवों की हिंसा हो जाती है और उस हिंसा के साथ २ तदाश्रित और भी अनेक जीवों की हिंसा हो जाती है, तब वह मनुष्य अश्वादि चिल्ललकान्त जीवों की हिंसा से जन्य पाप से तो नियमतः उपलिप्त होता ही है, परन्तु उनसे भिन्न और भी अनेक तदाश्रित जीवों के हिंसा जन्य पापों से वह उपलिप्त होता है। अब गौतम प्रभु से ऐसा पूछते हैं, 'पुरिसे णं भते ! इस्मिं हणमाणे किं इस्सिवेरेणं पुट्ठे णो इस्सि वेरेणं पुट्ठे ' हे भदन्त ! कोई पुरुष यदि किसी मुनि की हिंसा कर देता है तो ऐसी स्थिति में क्या वह मनुष्य केवल ऋषिवध-जन्य पाप से ही उपलिप्त होता है या ऋषि भिन्न जीव वध जन्य पाप से उपलिप्त होता है ? उत्तर में प्रभु कहते हैं—' गोयमा ' हे गौतम ! ' नियमा इस्मि वेरेण णो इस्मि वेरेहि य पुट्ठे ' ऐसा पुरुष ऋषि वध-

જ્યારે તે મનુષ્ય અશ્વદિ જીવોની હત્યા કરવાની સાથે સાથે તેના શરીરાશ્રિત અનેક જીવોની પણ હત્યા કરે છે ત્યારે આ વિકલ્પ શક્ય બને છે .

ચિત્તાની હત્યા કરનાર મનુષ્યને પણ ઉપરના ત્રણે વિકલ્પો લાગુ પડે છે તેમાં છેલ્લો વિકલ્પ આ પ્રમાણે સમજવો—‘ ચિત્તાની હત્યા કરનાર મનુષ્ય ચિત્તાની હિંસા જન્ય પાપથી સંબદ્ધ થાય છે અને ચિત્તા સિવાયના અનેક અન્ય જીવોની હત્યાથી પણ સંબદ્ધ થાય છે તેનું કારણ પણ ઉપર દર્શાવેલા ત્રીજા વિકલ્પ પ્રમાણે જ સમજવું.

ગૌતમ સ્વામીના પ્રશ્ન—“ પુરિસે જં મંતે ! ઇસિ હજમાણે કિં ઇસિવેરેણં પુટ્ઠે, જો ઇસિવેરેણ પુટ્ઠે ? ” હે ભગવન્ ! કોઈ મુનિની હત્યા કરનારો પુરુષ શું મુનિના વધજન્ય પાપથી જ સમૃદ્ધ થાય છે, કે મુનિ સિવાયના અન્ય જીવોના વધજન્ય પાપથી પણ સમૃદ્ધ (સિમ) થાય છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર - ‘ ગોચમા । ’’ હે જોતમ । “ નિચમા ઇસિવેરેણ
જાં ઇસિવેરેહિ ચ પુટ્ઠે ” એવો પુરુષ મુનિના વધજન્ય પાપનો બધક તો

પૃથિવીકાયિકાદિવિશેષવક્તવ્યતા।

મૂલ્ય—“ પુઢવિકાઈણ ણં મંતે ! પુઢવિકાયં ચેવ આણહ-
વા, પાણહ વા, ઊસસહ વા, નીસસહ વા ? હંતા ગોયમા ?
પુઢવિકાઈણ પુઢવિકાઈયં ચેવ આણહ વા, જાવ નીસસહ વા।
પુઢવિકાઈણ ણં મંતે ! આઝકાઈયં આણહ વા, જાવ નીસ
સહ ? હંતા, ગોયમા । પુઢવિકાઈણ આઝકાઈયં આણહ વા,
જાવ નીસસહ વા । એવં તેઝકાઈયં વાઝકાઈયં, એવં વણસસહ-
કાઈયં । આઝકાઈણ ણં મંતે ! પુઢવિકાઈયં આણહ વા, પાણ-
મહ વા ? એવં ચેવ આઝકાઈણ ણં મંતે ! આઝકાઈયં ચેવ આણ-
હ વા ? એવં ચેવ, એવં તેઝવાઝવણસસહકાઈયં । તેઝ કાઈણ
ણં મંતે ! પુઢવિકાઈયં આણમહ વા ? એવં જાવ વણસસહ-
કાઈણ ણં મંતે ! વણસસહકાઈયં ચેવ આણમહ વા તહેવા
પુઢવિકાઈણ ણં મંતે । પુઢવિકાઈયં ચેવ આણમાણે વા,
પાણમાણે વા, ઊમમમાણે વા, નીસસમાણે વા, કહકિરિણ ?
ગોયમા ! સિય તિકિરિણ, સિય ચઝકિરિણ, સિય પંચકિરિણ,
પુઢવિકાઈણ ણં મંતે ! આઝકાઈયં આણમાણે વા, પાણ-
માણે વા, ઊસસમાણે વા નીસસમાણે વા કહકિરિણ ? એવં
ચેવ । એવં જાવ વણસસહકાઈયં । એવં આઝકાઈણવિ સઘે વિ
માણિયવા, એવં તેઝકાઈણ વિ, એવં વાઝકાઈણ વિ, જાવ

જન્ય પાપ સે તો નિયમ સે વચના હો છે સાચ મેં વહ ડમ કુપિ સે
મિન્ન અનેહુ જીવોં કે વધ જન્ય પાપોં સે મી સંમદ રોતા છે અર્થાત
અનંત જીવોં કી દિનાજન્ય પાપસે ઉપલિપ્ત હોતા છે ॥ સૂ૦ ૨ ॥

અવશ્ય બને જ છે અને નાચે સાચે તે કુનિ નિવાયતા અન્ય હોવાના વધ
જન્ય પાપોના પણ મધક બને છે ॥ સૂ. ૦૧ ॥

વળસ્સઙ્કાઙ્કાણં ણં અંતે ! વળસ્સઙ્કાઙ્કાણં ચેવ આણમાણે
વા ? પુચ્છા, મોચમા ! સિય તિકિરિણ, સિય ચડકિરિણ, સિય-
પંચકિરિણ ॥ સૂ. ૨ ॥

છાયા—પૃથિવીકાયિકઃ खलु भदन्त ! पृथिवीकायिकमेव आनिति वा,
प्राणिति वा, उच्छ्वसिति वा, निःश्वसिति वा ? इन्त, गौतम ! पृथिवीकायिकः
पृथिवीकायिकमेव आनिति वा, यावत् निःश्वसिति वा । पृथिवीकायिकः खलु
भदन्त । अप्कायिकम् आनिति वा यावत् निःश्वसिति वा । इन्त गौतम । पृथिवी-
कायिकः अप्कायिकम् आनिति वा, यावत् निःश्वसिति वा, एवं तेजस्कायिकम्,
वायुकायिकम्, एवं वनस्पतिकायिकम् । अप्कायिकः खलु भदन्त ! पृथिवीकायि-
कम् आनिति वा, प्राणिति वा ? एवमेव अप्कायिकः खलु भदन्त ! अप्कायिक
मेव आनिति वा० ? एवमेव । एवं तेजोवायुवनस्पतिकायिकम् । तेजस्कायिकः
खलु भदन्त ! पृथिवीकायिकम् आनिति वा ? एवं यावत् वनस्पतिकायिकः खलु
भदन्त । वनस्पतिकायिकमेव आनिति वा, तथैव, पृथिवीकायिकः खलु भदन्त !
पृथिवीकायिकमेव आनन्, प्राणन् वा, उच्छ्वसन् वा, निःश्वसन् वा, कति-
क्रियः ? गौतम ! स्यात् त्रिक्रियः, स्यात् चतुष्क्रियः, स्यात् पञ्चक्रियः । पृथिवी-
कायिकः खलु भदन्त ! अप्कायिकम् आनन् वा, प्राणन् वा, उच्छ्वसन् वा, निःश्व-
सन् वा कतिक्रियः ? एवमेव, एवं यावत् वनस्पतिकायिकम् । एवम् अप्कायि-
यिकेनापि सर्वेऽपि भणितव्याः । एवं तेजस्कायिकेनापि, एवं वायुकायिके-
नापि, यावत् वनस्पतिकायिकः खलु भदन्त ! वनस्पतिकायिकमेव अनन् वा० ?
पृच्छा ? गौतम ! स्यात् त्रिक्रियः, स्यात् चतुष्क्रियः, स्यात् पञ्चक्रियः ॥ सू. २ ॥

ટીકા—હનનાધિકારાત્, તસ્ય ચ હનનસ્ય અનન પ્રાણનોન્દ્વિસાદિ વિયોગ-
રૂપતયા અનન પ્રાણનોન્દ્વિસાદિ વક્તવ્યતામાહ—‘ પુઢવિકાઙ્કાણં મતે ! ઇત્યાદિ,

પૃથિવીકાયિકાદિવિશેષવક્તવ્યતા—

‘ પુઢવિકાઙ્કાણં મતે ! પુઢવિકાઙ્કાણં ચેવ ’ ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—પ્રહાં હનન કા અધિકાર ચલ રહ્યા હૈ, શ્વાસોન્દ્વિસાસ એવં
નિઃશ્વાસ યે દોનોં ક્રિયાઈ હનનરૂપ હોતી હૈં, અતઃ સંત્રકારને હન દોનોં

પૃથ્વીકાયિક વગેરે જીવોની વિશેષ વક્તવ્યતા—

પુઢવિકાઙ્કાણં મતે ! પુઢવિકાઙ્કાણં ચેવ ” ઇત્યાદિ—

ટીકાર્થ—હનન (હત્યા, જીવ દિસા)નો અધિકાર ચાલી રહ્યો છે.
શ્વાસોન્દ્વિસાસ અને નિઃશ્વાસ, એ બન્ને ક્રિયાઓ દ્વારા પણ જીવોની વિશિષ્ટતા

‘ પુઠ્ઠવિકાઙ્ગણં મંતે ! પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા, પાણમહ વા, ઝસસહ વા, નીસસહ વા ? ’ ગૌતમઃ પૃચ્છતિ—હે મહન્ત ! પૃથિવીકાયિક સ્વલુ જીવઃ પૃથિવીકાયિકમેવ જીવમ્ આનિતિ વા ? કિં તદ્રૂપમ્ ઉચ્છ્વાસ કરોતિ ? પ્રાણિતિ વા ? કિં તદ્રૂપં પ્રકૃષ્ઠોચ્છ્વાસં કરોતિ ?, ઉચ્છ્વસિતિ વા ? કિમ્ ઉચ્છ્વાસં કરોતિ ?, નિઃશ્વસિતિ વા ? કિં નિઃશ્વાસં કરોતિ ? તથા ચ પૃથિવીકાયિકઃ પૃથિવીકાયિકમ્ આનપ્રાણરૂપેણ શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપેણ કિમ્ ગૃહ્ણતિ, મુચ્ચતિ ચ, મગવાનાહ—

‘ હંતા, ગોયમા ! પુઠ્ઠવિકાઙ્ગે પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા જાવ નીસસહ વા ’ હે ગૌતમ ! હન્ત, સત્યમ્, પૃથિવીકાયિકઃ સ્વલુ પૃથિવીકાયિકમેવ આનિતિ વા—તદ્રૂપમ્ ઉચ્છ્વાસં કરોતિ—યાવત્—પ્રાણિતિ વા—તદ્રૂપં પ્રકૃષ્ઠોચ્છ્વાસં કરોતિ ઉચ્છ્વસિતિ વા, નિઃશ્વસિતિ વા, તદ્રૂપોચ્છ્વાસનિઃશ્વાસં કરોતિ इत्यर्थः, પૃથિવીકાયિકવ્યવસ્થાત્તા યદ્વાં કહી હૈ—‘ પુઠ્ઠવિકાઙ્ગે ણં મંતે ! પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા, પાણમહ વા, ઝસસહ વા, નીસસહ વા ’ યદ્વાં પર ગૌતમને પ્રશ્ન સે એસા પૂછા હૈ, હે મહન્ત ! પૃથિવીકાયિક જીવ પૃથિવીકાયિક જીવ કો હી કયા ઉચ્છ્વાસરૂપ સે કરતા હૈ પ્રકૃષ્ઠ ઉચ્છ્વાસરૂપ સે કરતા હૈ ? ઉચ્છ્વાસ રૂપ સે કરતા હૈ ? નિઃશ્વાસરૂપ સે કરતા હૈ ? અર્થાત્ પૃથિવીકાયિક જીવ પૃથિવીકાયિક જીવ કો હી અપને શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ કયા ? ઓર ઉસે હી નિઃશ્વાસરૂપ સે વહ છોડતા હૈ કયા ? ઇસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહને હૈ—‘ હંતા, ગોયમા ’ હાં ગૌતમ ! ‘ પુઠ્ઠવિકાઙ્ગે પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા જાવ નીસસહ વા ’ પૃથિવીકાયિક જીવ પૃથિવીકાયિક જીવ કો હી અપને શ્વાસોચ્છ્વાસ મેં લેના હૈ ઓર ઉસે હી વહ નિઃશ્વાસરૂપ મેં છોડતા

થતી હોય છે, તેથી સૂચકારે તે બનેલી વસ્તુવ્યવસ્થા આ સત્યના પ્રતિપાદન કયું છે આ વિષયને અનુસરીને ગૌતમસ્વમી મહાવીર પ્રભુને એવો પ્રશ્ન પૂડે છે કે—“ પુઠ્ઠવિકાઙ્ગે ણં મંતે ! પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા, પાણમહ વા, ઝસસહ વા, નીસસહ વા ? ” હે ભગવન્ ! પૃથ્વીકાયિક જીવ શુ પૃથ્વીકાયિક જીવને જ ઉચ્છ્વાસ રૂપે અડલુ કરે છે, પ્રકૃષ્ઠોચ્છ્વાસ રૂપે પ્રકૃષ્ઠ કરે છે ? નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે ? પ્રકૃષ્ઠ નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે ? એટલે કે પૃથ્વીકાયિક જીવ શુ પૃથ્વીકાયિક જીવને જ પેતાના શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે અડલુ કરે છે ? અને શુ તેને જ તે નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે ?

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—હંતા, ગોયમા ! પુઠ્ઠવિકાઙ્ગે પુઠ્ઠવિકાઙ્ગયં ચેવ આણમહ વા, જાવ નીસસહ વા ” હાં, ગૌતમ ! પૃથ્વીકાયિક જીવને જ પેતાના શ્વાસોચ્છ્વાસમાં લે છે અને તેને જ તે નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે

કાયિકઃ પૃથિવીકાયિકમ્-આનપ્રાણરૂપેણ શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપેણ ગૃહ્ણતિ મુચ્ચતિ ચ તથા ચ યથા વનસ્પતિરન્યસ્યોપરિ અન્યઃ સ્થિતઃ સન્ તત્તેજો ગૃહ્ણતિ, એવં પૃથિવીકાયિકાદયોઽપિ પરસ્પરસમ્બદ્ધત્વાત્ તત્તદ્રૂપમ્ આનપ્રાણાદિ કુર્વન્તિ, તત્ર એકઃ પૃથિવીકાયિકોઽન્યં સ્વસમ્બદ્ધં પૃથિવીકાયિકમ્ આનિતિ-તદ્રૂપમુચ્છ્વાસં ગૃહ્ણતિ, ઉદરસ્થિતકર્પૂરઃ પુરુષઃ કર્પૂર સ્વભાવમુચ્છ્વાસં કરોતિ, એવમ્ પૃથિવી કાયિકઃ સ્વસમ્બદ્ધમ્ અપ્કાયિકમ્ આનિતિ, પ્રાણિતિ, ઉચ્છ્વામિતિ, નિઃશ્વાસિતિ, તથૈવ તેજોવાયુવનસ્પતિકાયિકાનપિ સ્વમ્બદ્ધાન્ આનિતિ, પ્રાણિતિ, ઉચ્છ્વાસિતિ, નિઃશ્વાસિતિ, इत्येवंरीत्या पृथिवीकायिकपूत्राणि पञ्च अवसेयानि तथैव है। जैसे-अन्य वनस्पति के साथ संबद्ध रहा वनस्पति उसके रस तेजादिक को ग्रहण करता है, इसी तरह पृथिवीकायिक आदि जीव भी परस्पर संबद्ध होने से तत्तद्रूप आनप्राणादिक क्रिया करते हैं। तात्पर्य-कहने का यह है कि किसी पृथिवीकायिक के साथ यदि कोई अन्य पृथिवीकायिक जीव संबद्ध है तो वह जो उच्छ्वास निःश्वास-रूप क्रिया करता है वह अपने साथ संबद्ध हुए अन्य पृथिवीकायिक जीव के रूप में करता है। जैसे-उदर (पेट) स्थित कपूरवाला पुरुष कपूर स्वभाववाली उच्छ्वास क्रिया करता है। इसी प्रकार से पृथिवी-कायिक स्वसम्बद्ध अप्कायिकरूप उच्छ्वासादि क्रिया करता है। इसी तरह से यह भी जानना चाहिये, कि यदि पृथिवीकायिक जीव के साथ तेजस्कायिक, वायुकायिक एवं वनस्पतिकायिक संबद्ध है तो वह पृथिवी-कायिक जीव इन २ रूप से श्वासादि क्रिया करता है, इस तरह

કાઠે છે. જેવી રીતે અન્ય વનસ્પતિની સાથે સંબદ્ધ રહેલી વનસ્પતિ, તેના રસ તેમજ દિક્કને ગ્રહણ કરે છે, એ જ પ્રમાણે પૃથ્વીકાયિક આદિ જીવ પણ પરસ્પર ની સાથે સંબદ્ધ હોવાથી પૃથ્વીકાયિક આદિને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે કોઈ પૃથ્વીકાયિક જીવની લગોલગ કોઈ અન્ય પૃથ્વીકાયિક જીવ રહેતો હોય, તો તે પૃથ્વીકાયિક જીવ જે ઉચ્છ્વાસ નિઃશ્વાસની ક્રિયા કરે છે તે તેની લગોલગ રહેલા પૃથ્વી-કાયિક જીવ રૂપે કરે છે. જેમ કોઈના પેટમાં કપૂર, ઈન્ડિયન કૂલ આદિ ઉતારેલ હોય, તો તેના શ્વાસોચ્છ્વાસમાં પણ તે કપૂર આદિની વાસ આવે છે, એ જ પ્રમાણે પૃથ્વીકાયિક જીવ પોતાની લગોલગ રહેલા-પોતાની સાથે સંબદ્ધ એવા અપ્કાયિક આદિને શ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને નિઃશ્વાસ રૂપે છોડે છે. જો પૃથ્વીકાયિક સાથે તૈજસ્કાયિક, વાયુકાયિક અને વનસ્પતિકાયિક સંબદ્ધ હોય, તો તે પૃથ્વીકાયિક જીવ તે તૈજસ્કાયિક આદિને શ્વાસ રૂપે લે છે

અપ્કાયિકાદયોઽપિ પ્રત્યેકં પશ્ચ પશ્ચ સૂત્રાણિ લભન્તે इति पञ्चविंशतिः सूत्राणि एतानि अत्र अगन्तव्यानि । एवमग्रेवक्ष्यमाणानि क्रियामृत्राण्यपि पञ्चविंशति भवन्ति, इतिसिद्धम् । तदेव प्रश्नोत्तररूपेण विगद्ययितुमाह—‘ पुढविकाइण णं भंते ! आउक्काइय आणमइ वा, जाव नीमसइ वा ? गौतमः पृच्छति—हे भदन् ! पृथिवीकायिकः खलु स्वसम्बद्धम्, अप्कायिकम् आनिति वा ? तद्रूपतया उच्छ्वास गृह्णाति किम् ? यावत् प्राणिति वा, उच्छ्वसिति वा, निःश्वसिति वा मिम् ? आनप्राणरूपेण श्वासोच्छ्वासरूपेण गृह्णाति मुञ्चति किम् ? भगवानाह—‘ हता, गोयमा ! पुढविकाइए आउक्काइयं आणमइ वा जाव नीससइ वा ’ हे गौतम ! हन्त, सत्यम् पृथिवीकायिकः स्वसम्बद्धम् अप्कायिकम् आनिति वा, यावत् प्राणिति वा, उच्छ्वसिति वा, निःश्वसिति वा, एव तेउक्काइयं, वाउक्काइय, एवं वणमसइ

પૃથિવીકાયિક કે સૂત્ર પૃથિવીકાયિક આદિ પાંચ ૧ સ્વાચરોં કો આશ્રિત કરકે હોતે હૈં । इसी प्रकार से अप्कायिक आदि सूत्र भी प्रत्येक ५-५ होते हैं । अतः कुल ये सूत्र २५ हो जाते हैं । आगे जो क्रिया सूत्र कहे जाने वाले हैं वे भी २५ होते हैं—ऐसा जानना चाहिये । इसी बात को अब सूत्रकार प्रश्नोत्तर के रूप में विशद करते हैं, गौतम प्रभु से प्रछते हैं—‘ पुढविकाइए णं भंते ! आउक्काइयं आणमइ वा, जाव नीससइ वा ’ हे भदन्त ! पृथिवीकायिक जीव क्या स्वसंबद्ध अप्कायिक जीव को श्वासोच्छ्वास के रूप में ग्रहण करता है एव छोड़ता है ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—‘ हंता, गोयमा ! पुढविकाइए आउक्काइयं आणमइ वा जाव नीससइ वा ’ हां गौतम ! पृथिवीकायिक जीव

અને નિશ્વાસ રૂપે છોડે છે આ રીતે પૃથ્વીકાયિક આદિ પાંચ પ્રકારના વ્યા વર છુવે આશ્રિત કરીને પૃથ્વીકાયિક છુવના પાંચ પ્રશ્ન સૂત્ર અને પાંચ ઉત્તર સૂત્ર બને છે એ જ પ્રમાણે અપ્કાયિક, તૈજસકાયિક, વાયુકાયિક અને વન સ્પતિકાયિક આદિના પણ પાંચ પાંચ સૂત્ર બને છે આ રીતે કુલ ૨૫ અંત્રો બને છે. આગળ જે ક્રિયાસૂત્રોનું પ્રતિસાદન કરવાના આવવાનું છે, તે ડિના સૂત્રો પણ ૨૫ બને છે આ વાતને હવે નિરૂપરના પ્રશ્નોત્તરો ઠાગ પ્રસ્ત કરવામા આવે છે—તૈનમ સ્વામીને પ્રશ્ન—પુઢવિકાઈણ ણ મત ! આઉકકાઈય આણમइ वा, जाव नीससइ वा । ” હે લગવન્ ! પૃથ્વીકાયિક છવ યુ તેની લગોલગ રહેલા અપ્કાયિક છવને જ મોગ્ગતાપ્રમા ગ્રહણ કરે છે ? અને નુ તે તેને નિશ્વાસ રૂપે બહાર કડે છે ?

મહાવીર પ્રભુને ઉત્તર—‘ હતા, ગોયમા ! પુઢવિકાઈણ આઉકકાઈય આણમइ वा, जाव नीससइ वा ” હા ગૌતમ ! પૃથ્વીકાયિક છવ સ્વતંત્ર મદ્દ (પેતાની

કાઈયં ' એવં-પૂર્વોક્તરીત્યા પૃથિવીકાયિકઃ સ્વસંસ્વદ્દં તેજસ્કાયિકમ્, વાયુકાયિકમ્, એવં વનસ્પતિકાયિકમપિ તત્તદ્રૂપતયા અનિતિ, પ્રાણિતિ, ઉચ્છ્વસિતિ, નિશ્વસિતિ ચેતિભાવઃ । ગૌતમઃ પૃચ્છતિ-‘ આઝ્કાદ્દાણં મંતે ! પુઢવિક્કાઈયં આણમહ વા, પાણમહ વા ? ’ હે મહન્ત ! અપ્પકાયિકઃ-પૃથિવીકાયિકંક્રિમ્ શ્રાનિતિ વા, પ્રાણિતિ વા, ઉચ્છ્વસિતિ વા, નિશ્વસિતિ વા ? અપ્પકાયિકઃ સ્વસંસ્વદ્દં પૃથિવોકાયિકં ક્રિમ્ આનપ્રાણરૂપેણ શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપેણ ગૃહ્ણતિ, પરિમુશ્વતિ ચ ? इति प्रश्नः, भगवानाह-‘ एव चेव ’ एवमेव-पूवोक्तरीत्या अप्पकાયिकોऽपि स्वसंस्वदं पृथिवीकાયिकम् आनप्राणरूपेण श्वासोच्छ्वासरूपेण गृह्णाति परिमुश्वति चेतिभावः । गौतमः पृचछति-‘ आउक्काइए णं मंते ! आउक्काइयं चेव आणमइ वा ? ’ हे

સ્વસંસ્વદ્દ અપ્પકાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ કે રૂપ મેં ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ ‘ એવં તેઝ્કાઈયં વાઝ્કાઈયં એવં વનસ્સહ્કાઈયં ’ હસી તરહ સે યહ બી સમજના ચાહિયે કિ પૃથિવીકાયિક જીવ સ્વસંસ્વદ્દ તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો એવં વનસ્પતિકાયિકકો તત્તદ્રૂપ સે શ્વાસોચ્છ્વાસ ક્રિયા મં ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ । અવ ગૌતમ પ્રશ્ન સે એસા પૂછતે હૈ-‘ આઝ્કાદ્દાણં મંતે ! પુઢવિક્કાઈયં આણમહ વા પાણમહ વા ’ હે મહન્ત ! અપ્પકાયિક જીવ કયા સ્વસંસ્વદ્દ પૃથિવીકાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ ? ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈ ‘ એવં ચેવ ’ હાં ગૌતમ । એસા હી હૈ-અર્થાત્ અપ્પકાયિક જીવ સ્વસંસ્વદ્દ પૃથિવીકાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ । ‘ આઝ્કાદ્દાણં મંતે ! આઝ્કા-

લગોલગ રહેલા) અપ્પકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે લે છે અને છોડે છે.

એવં તેઝ્કાઈયં, એવં વાઝ્કાઈય એવં વનસ્સહ્કાઈયં” એજ પ્રમાણે પૃથ્વીકાયિક જીવ સ્વસંસ્વદ્દ તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને પણ તે તે રૂપે શ્વાસોચ્છ્વાસમાં ગ્રહણ કરે છે અને છોડે છે

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ આઝ્કાદ્દાણં મંતે ! પુઢવિક્કાઈયં આણમહ વા પાણમહ વા ? ” હે ભગવન્ ! અપ્પકાયિક જીવ શું સ્વસંસ્વદ્દ પૃથ્વીકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને છોડે છે ?

મહાવીરનો પ્રભુનો ઉત્તર-‘ એવં ચેવ ’ હા, ગૌતમ ! અપ્પકાયિક જીવ સ્વસંસ્વદ્દ પૃથ્વીકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે. અને નિશ્વાસ રૂપે બહાર કાઢે છે.

ગૌતમ સ્વામીનો પ્રશ્ન-“ આઝ્કાદ્દાણં મંતે ! આઝ્કાદ્દાણં ચેવ આણમહ વા ” હે ભગવન્ અપ્પકાયિક જીવ શું સ્વસંસ્વદ્દ (પોતાની લગોલગ રહેલા)

भदन्त ! अप्कायिकः खलु स्वसम्बद्धम् अप्कायिकमेव किम् आनिति वा, प्राणिति वा, उच्छ्वसिति वा, निःश्वसिति वा ? आनप्राणरूपेण श्वासोच्छ्वासरूपेण किम् गृह्णाति, परिमुञ्चति चेति प्रश्नः, भगवानाह—‘ एव चेव ’ एवमेव—पूर्वोक्तमदेव अप्कायिकः स्वसम्बद्धम् अप्कायिकम् आनिति च प्राणिति च, उच्छ्वसिति च, निःश्वसिति च ! ‘ एव ते उवाउवणस्सज्जाइयं ’ एव पूर्वोक्तरीत्यैव अप्कायिकः स्वसम्बद्धं तेजस्कायिकम्, वायुकायिकम्, वनस्पतिकायिकं च आनिति च, प्राणिति च, उच्छ्वसिति च, निःश्वसिति चेति भावः । गौतमः पृच्छति—‘ ते उक्काइएणं भते ! पुढविकाइयं आणमइ वा, ’ हे भदन्त ! तेजस्कायिकः खलु स्वसम्बद्धम् पृथिवीकायिकम् आनिति वा, प्राणिति वा, उच्छ्वसिति वा, निःश्वसिति वा ? आनप्राणरूपेण श्वासोच्छ्वासरूपेण तेजस्कायिकः किम् स्वसम्बद्धं पृथिवीकायिकं गृह्णाति

हय चैव आणमइ, वा० ' हे भदन्त ! अप्कायिक जीव स्वसंबद्ध अप्कायिक को ही क्या श्वासोच्छ्वास रूप से ग्रहण करता है और छोड़ता है ? ' एवं चैव ' इस प्रश्न के उत्तर में प्रभु कहते हैं—हे गौतम ! ऐसा ही है—अप्कायिक जीव स्वसंबद्ध अप्कायिक को श्वासोच्छ्वास के रूप से ग्रहण करता है और छोड़ता है । ' एवं तेउवाउवणस्सइकाइयं ' इसी तरह से स्वसंबद्ध तेजस्कायिक को वायुकायिक को और वनस्पतिकायिक को भी अप्कायिक जीव श्वासोच्छ्वास के रूप में ग्रहण करता है और छोड़ता है ऐसा जानना चाहिये । अब गौतम प्रभु से ऐसा पूछते हैं—' तेउस्काइणं भते । पुढविककाइयं आणमइ वा ' हे भदन्त ! तेजस्कायिक क्या स्वसंबद्ध पृथिवीकायिक को श्वासोच्छ्वास रूप से ग्रहण करता है और छोड़ता है ? इसके उत्तर में प्रभु कहते हैं—हां,

અપ્રકાશિક જીવને જ શ્વાસરૂપે પ્રકાશ કરે છે, અને નિશ્વાસરૂપે બહાર છોટે છે ? મહાવીર પ્રશ્નને ઉત્તર—“एवं चेव” હા જોવામ ! અપ્રકાશિક એ અપ્રકાશિકને પણ શ્વાસમા લે છે. અને નિશ્વાસ રૂપે બહાર કાઢે છે

“ત્વં તેજઃકાવચેણસચ્ચક્રાદય” એજ પ્રનામે અપુનરિતિ એવ સ્વાત્મિક તેજસ્કાયિકને, તથા વાયુકાન્ધિકને તથા વનસ્પતિગાયિકને સ્વાત્મક રૂપે પ્રકલ્પ કરે છે અને ઉચ્છ્વાસ રૂપે છોડે છે, એમ મનાયુ.

गौतम स्वाग्निना प्रश्न—वेदन्कादय एव नन्वे । पुत्रविच्छादने प्रमाणं वा? '
 हे लघन्त । तेऽन्कायिज एव शु स्वयम्बद्ध पुष्टीकायिजने न नन्त । ते उ,
 अने नि-श्वास इषे छोडे छे? उत्तर—हां, गौतम जेकुं न रने उ-तेऽन्का-

મુચ્ચતિ ચેતિ પ્રશ્નઃ, તેજસ્કાયિકઃ સ્વસંબદ્ધં પૃથિવીકાયિકમ્ આનિતિ ચ, પ્રાણિતિ ચ, ઉચ્છ્વસિતિ, નિઃશ્વસિતિ ચ. આનપ્રાણરૂપેણ શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપેણ ગૃહ્ણતિ, પરિમુ-
ચ્ચતિ ચેતિ ભાવઃ । ગૌતમઃ પૃચ્છતિ—‘ એવં જાવ વળસ્સહકાઈણ મંતે । વળ-
સ્સહકાઈયં ચેવ આણમહ વા ’ હે મહન્ત ! એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્—તેજસ્કા-
યિકઃ સ્વસંબદ્ધમ્ અપ્કાયિકમ્, તેજસ્કાયિકમ્, વાયુકાયિકમ્, વનસ્પતિકા-
યિકમ્ આનિતિ વા, પ્રાણિતિ વા, ઉચ્છ્વસિતિ વા, નિઃશ્વસિતિ વા ? તથેવ વાયુ-
કાયિકઃ સ્વસંબદ્ધં પૃથિવીકાયિકમ્, અપ્કાયિકમ્, તેજસ્કાયિકમ્, વાયુકા-
યિકમ્, વનસ્પતિકાયિકમ્ કિમ્ આનિતિ વા, પ્રાણિતિ વા, ઉચ્છ્વસિતિ વા,
નિઃશ્વસિતિ વા, એવમેવ કિં વનસ્પતિકાયિકઃ સ્વલુ સ્વસંબદ્ધં પૃથિવીકાયિકમ્
અપ્કાયિકમ્, તેજસ્કાયિકં, વાયુકાયિકં, વનસ્પતિકાયિકં ચૈવ કિમ્ આનિતિ
વા, પ્રાણિતિ વા, ઉચ્છ્વસિતિ વા, નિઃશ્વસિતિ વા ? મગવાનાહ—‘ તદેવ ’ હે

ગૌતમ ! એસા હી હોતા હૈ અર્થાત્ તેજસ્કાયિક સ્વસંબદ્ધ પૃથિવીકાયિક
કો શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપ મેં ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ । ‘ એવં જાવ
વળસ્સહકાઈણ મંતે । વળસ્સહકાઈયં ચેવ આણમહ વા ’ હે મહન્ત !
હસી તરહ સે યાવત્ તેજસ્કાયિક કયા સ્વસંબદ્ધ અપ્કાયિક કો તેજ-
સ્કાયિકકો વાયુકાયિક કો એવં વનસ્પતિકાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ
રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ વાયુકાયિક સ્વસંબદ્ધ પૃથિવી-
કાયિકકો, અપ્કાયિક કો, તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો એવં વન-
સ્પતિકાયિકકો કયા શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા
હૈ ? હસી તરહ સે કયા વનસ્પતિકાયિક સ્વસંબદ્ધ પૃથિવીકાયિક કો,
અપ્કાયિક કો, તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો ઓર વનસ્પતિકાયિક
કો શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ એવં છોડતા હૈ ? इन प्रश्नों के

યિક ભવ સ્વસંબદ્ધ પૃથ્વીકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને
ખડાર કાઢે છે. “ એવં જાવ વળસ્સહકાઈણ મંતે । વળસ્સહકાઈયં ચેવ આણ-
મહવાં ? ” હે મગવન્ ! એજ પ્રમાણે શુ તેજસ્કાયિક ભવ સ્વસંબદ્ધ અપ્કા-
યિકને, તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે
ગ્રહણ કરે છે અને ખડાર કાઢે છે ? એજ પ્રમાણે શુ વાયુકાયિક ભવ સ્વસંબદ્ધ
પૃથ્વીકાયિકને, અપ્કાયિકને, તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને
શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને છાડે છે ? એજ પ્રમાણે શુ વનસ્પતિ-
કાયિક ભવ સ્વસંબદ્ધ પૃથ્વીકાયિકને, અપ્કાયિકને, તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને
અને વનસ્પતિકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને ખડાર કાઢે છે ?

ગૌતમ ! તથૈવ પૂર્વોક્તપદેવ યાવત્-તેજસ્કાયિકઃ, વાયુકાયિકઃ, વનસ્પતિકાયિક-
કથ સ્વસ્વસંબદ્ધં યથાયથં પૃથિવીકાયિકમ્ અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિકં, વાયુકા-
યિકં, વનસ્પતિકાયિકં ચૌ આનિતિ ચ, પ્રાણિતિ ચ, ઉચ્છૃમિતિ ચ, નિઃશ્વસિતિ
ચ, ઉપર્યુક્તાઃ સર્વેઽપિ પૃથિવીકાયિકાદિ વનસ્પતિકાયિકાન્તા જીવાઃ સ્વસ્વસ-
મ્બદ્ધાન્ પૃથિવીકાયિકાદિજીવાન્ આનપ્રાણરૂપેણ શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપેણ ચ મૃદ્ધન્તિ,
પરિમૃશ્વન્તિત્ત્વેતિ ભાવઃ, અથ પૃથિવીકાયિકાદીનાં ક્રિયામૂત્રમાહ-‘ પુલ્લિકાઈ-
ઉત્તર મેં પ્રશ્નુ કહતે હૈં-’ તથૈવ ’ હે ગૌતમ ! હન પ્રશ્નોંકા ઉત્તર પૂર્વોક્ત
પ્રકાર સે હી જાનના યાદિયે-અર્થાત્ તૈજસ્કાયિક સ્વસંબદ્ધ અપ્કા-
યિક કો, તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો एवं વનસ્પતિકાયિક કો
શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈં ઓર છોડતા હૈં । વાયુકાયિક
જીવ સ્વસંબદ્ધ પૃથિવીકાયિક કો, અપ્કાયિક કો તેજસ્કાયિક કો,
વાયુકાયિક કો एवं વનસ્પતિકાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ
કરતા હૈં ઓર છોડતા હૈં, વનસ્પતિકાયિક સ્વસંબદ્ધ પૃથિવીકાયિક
કો અપ્કાયિક કો, તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો एवं વનસ્પતિ-
કાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈં ઓર છોડતા હૈં ।
હસ તરહ ઉપર્યુક્ત સવ હી પૃથિવીકાયિક આદિ જીવ-પૃથિવીકાયિક
સે લેકર વનસ્પતિકાયિક તરુ કે જીવ-સ્વસંબદ્ધ પૃથિવીકાયિકાદિક
જીવોં કો શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતે હૈં ઓર છોડતે હૈં । અથ મૂત્ર-
કાર પૃથિવીકાયિકાદિકો કે ક્રિયામૂત્રોં કો કહતે હૈં હસમેં ગૌતમને

આ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપતા મહાવીર પ્રશ્નુ કહે છે કે ‘ તથૈવ ’ હા,
ગૌતમ ! એવું જ બને છે એટલે કે તૈજસ્કાયિક એ સ્વસંબદ્ધ અપ્કાયિકને,
તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે પ્રક્રિયુ
કરે છે અને છોડે છે, વાયુકાયિક એ સ્વસંબદ્ધ પૃથ્વીકાયિકને, તેજસ્કાયિકને
વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે પ્રક્રિયુ કરે છે અને છોડે
છે. વનસ્પતિકાયિક એ સ્વસંબદ્ધ પૃથ્વીકાયિકને, તૈજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને
શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે પ્રક્રિયુ કરે છે અને છોડે છે

આ રીતે ઉપર્યુક્ત પૃથ્વીકાયિકથી લઈને વનસ્પતિકાયિક પર્યન્તના બધા
એવા સ્વસંબદ્ધ પૃથ્વીકાયિકથી લઈને વનસ્પતિકાયિક પર્યન્તના સમસ્ત એવાને
શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે પ્રક્રિયુ કરે છે અને બહાર કાઢે છે, એમ સમજવું

હવે સૂત્રકાર પૃથ્વીકાયિક આદિ એવાની ક્રિયાઓનું પ્રતિષ્ઠાપન કરે છે
ગૌતમ સ્વામીને પ્રશ્ન-“ પુલ્લિકાઈય ણ મંતે ! પુલ્લિકાઈ

एणं भंते ! इत्यादि, गौतमः पृच्छति-‘ पुढविकाइएणं भंते ! पुढविकाइयं चेव आणमाणे वा, पाणमाणे वा, ऊससमाणे वा, नीससमाणे वा कइकिरिए ? ’ हे भदन्त ! पृथिवीकायिकः खलु पृथिवीकायिकमेव आनन् वा, प्राणन् वा, उच्छ्वसन् वा, निःश्वसन् वा, कतिक्रियः-कतिक्रियावान् भवति ? भगवानाह-‘ गोयमा ! सिय, तिकिरिए, सिय चउकिरिए, सिय पंचकिरिए ’ हे गौतम ! पृथिवीकायिकः पुथिवीकायिकमेव आनन् वा, प्राणन वा, उच्छ्वसनन् वा. निःश्वसन् वा, स्यात् कदाचिन् त्रिक्रियः-कायिक्याधिकरणिकी-प्राद्वेषिकी रूपक्रियात्रय युक्तो भवेत्, स्यात् कदाचित् चतुष्क्रियः=कायिक्याधिकरणिकी-प्राद्वेषिकी - पारितापनिकी रूपक्रियाचतुष्टययुक्तो भवेत्, अथ च स्यात्-कदाचित् पञ्चक्रियः-कायिक्याधिकरणिकी-प्राद्वेषिकी-पारितापनिकी-प्राणातिपातिकी रूपक्रियापञ्चकयुक्तो भवेत्,

પ્રશ્નુ સે એસા પૂછા છે-‘ પુઢવિકાઈએણં ભંતે ! પુઢવિકાઈયં ચેવ આણ-માણે વા, પાણમાણે વા. ઊસસમાણે વા, નીસસમાણે વા, કઈકિરિ-રિએ ’ હે ભદ્રન્ત ! પૃથિવીકાયિક જીવ જવ પૃથિવીકાયિક જીવ કો હી શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડના હૈ, તવ ઉસકે કિતની ક્રિયાઈ હોતી હૈ ? હપ્તકે ઉત્તર મેં પ્રશ્નુ કહલે હૈ-‘ ગોયમા ’ હે ગૌતમ ! ‘ સિય તિકિરિએ, સિય ચઉકિરિએ, સિય પંચકિરિએ ’ જવ પૃથિવીકાયિક જીવ પૃથિવીકાયિક જીવ કો હી શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડના હૈ-તવ વહ કાયિકી, આધિકરણિકી, એવં પ્રાદ્વેષિકી હન ત્રીન ક્રિયાઓં વાલા ભી હો સકતા હૈ, તથા-કાયિકી, આધિકરણિકી, પ્રાદ્વેષિકી એવં પારિતાપનિકી હન ચાર ક્રિયાઓં વાલા ભી હો સકતા હૈ તથા કદાચિત્ વહ કાયિકી, આધિકરણિકી, પ્રાદ્વેષિકી, પારિતાપનિકી, એવં પ્રાણાતિપાતિકી હન પાંચ

ચેવ આણમાણે વા, પાણમાણે વા, ઊસસમાણે વા, નીસસમાણે વા, કઈ કિરિએ ? ” હે ભગવન્ ! પૃથ્વીકાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરતા અને છોડના પૃથ્વીકાયિકને જીવ વડે કેટલી ક્રિયાઓ કરાય છે ?

મહાવીર પ્રશ્નુનો ઉત્તર-“ ગોયમા ! ” હે ગૌતમ ! “ સિય તિકિરિએ, સિય ચઉકિરિએ, સિય પંચકિરિએ ” પૃથ્વીકાયિક જીવને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરતા અને છોડના પૃથ્વીકાયિક જીવ કયારેક કાયિકી, અધિકરણિકી અને પ્રાદ્વેષિકી, આ ત્રણ ક્રિયાઓ કરતા હોય છે, કયારેક કાયિકી, અધિકરણિકી, પ્રાદ્વેષિકી, અને પારિતાપનિકી, આ ચાર ક્રિયાઓ કરતા હોય છે અને કયારેક કાયિકી, અધિકરણિકી, પ્રાદ્વેષિકી, પારિતાપનિકી અને પ્રાણાતિપાતિકી, એ પાંચ ક્રિયાઓ

तत्र यदा पृथिवीकायिकादिः पृथिवीकायिकादिरूपमुच्छ्रितं कुर्वन्नापि स्वभाव-
विशेषात् न तस्य पीडा जनयति तदाऽसौ कायिकादि पूर्वोक्तविक्रियः स्यात्,
यदा तु तस्य पीडा जनयति तदा परितापनिकी क्रिया सत्त्वान् चतुष्क्रियः स्यात्,
प्राणातिपातसद्भावे तु पञ्चक्रियः स्यादिति तात्पर्यम्, गौतमः पृच्छति—‘ पुढवि-
क्काइण् णं भंते ! आउक्काइयं आणमाणे वा, पाणमाणे वा, ऊससमाणे वा, नीस-
समाणे वा, कइकिरिण् ? हे भदन्त ! पृथिवीकायिकः मलु अप्कायिकम् आनन्
वा, पाणन् वा, उच्छ्वसन् वा, निःश्वसन् वा कतिक्रियो भवति ? भगवानाह—

क्रियाओंवाला भी हो सकता है । इस विषय में ऐसा समझना चाहिये—
जब पृथिवीकायिक आदि जीव पृथिवीकायिकादि रूप से श्वासोच्छ्-
वास लेता हुआ भी स्वभावविशेष को लेकर यदि उसे पीडा नहीं
पहुँचाता है तब तो यह कायिकादि तीन क्रियाओंवाला होता है, तथा
पूर्वोक्त कृत्य करते समय यदि वह उसे पीडा पहुँचाना है, तब पारि-
तापनिकी क्रिया के सद्भाव से यह चार क्रिया वाला होता है, और
जब इसके द्वारा पूर्वोक्त कार्य करते समय उसका विघात हो जाना
है—तब यह पांच क्रियाओं वाला होता है । अब गौतम प्रश्न से ऐसा
पूछते हैं, ‘ पुढविक्काइण् णं भंते ! आउक्काइयं आणमाणे वा, पाणमाणे वा
ऊससमाणे वा, नीससमाणे वा कइकिरिण् ? हे भदन्त ! जब पृथिवी-
कायिक जीव अप्कायिक जीव को श्वासोच्छ्वास रूप से ग्रहण करता
है तब वह कितनी क्रियाओंवाला होता है ? उत्तर में प्रश्न कहते हैं

पण् करतो डोय छे. आ उथननु स्पष्टीकरण आ प्रमाण छे—पृथिवीकायिक अदिने
श्वासोच्छ्वास इये प्रकृष्ट करवानी अने छोडवानी डिना करतो डोय, त्यरे
स्वभाव-विशेषने दीधे तेने ले पीडा पहुँचाउतो नही, तो जेही परिस्थितिमा
तो ते कायिकी, आदि प्रकृष्ट क्रियाओंवालो न डोय छे पण स्वभाव-विशेष
लेती अने छोडती वणने ले ते तेमने पीडा पहुँचाउतो, डेय, जेही परि-
स्थितिमा ते कायिकी आदि प्रकृष्ट क्रियाओ उपगत पारितापनिकी क्रियाओ पण
उध शके छे अने ज्यारे ते पूर्वोक्त कार्य करती वणने ते पृथिवीकायिक अदि
उपगत पात करी नाछे छे त्यारे ते उच्छ्वसन् अने निःश्वसन् क्रियाओ उपगत प्र-
तिपातिकी क्रियाओ पण युक्त अने छे

‘ એવં ચેવ ’ હે ગૌતમ ! એવમેવ-પૂર્વોક્તવદેવ પૃથિવીકાયિકઃ અપ્કાયિકમ્ આનન્ વા, પ્રાણન્ વા, ઉચ્છૈસન્ વા, નિઃશ્વસન્ વા કદાચિત્ ત્રિક્રિયઃ સ્યાત્, કદાચિત્ ચતુષ્ક્રિયઃ સ્યાત્, કદાચિત્ પશ્ચક્રિયઃ સ્યાદિતિ ભાવઃ ‘ એવં જાવ વળસ્મદ્કાદયં ’ એવં પૂર્વોક્તરીત્યા યાવત્-પૃથિવીકાયિકઃ તેજસ્કાયિકં, વાયુકાયિકં, વનસ્પતિકાયિકં ચાપિ આનન્ વા, પ્રાણન્ વા, ઉચ્છૈસન્ વા, નિઃશ્વસન્ વા પૂર્વોક્તરીત્યા કદાચિત્ ત્રિક્રિયઃ સ્યાત્, કદાચિત્ ચતુષ્ક્રિયઃ સ્યાત્, કદાચિત્ પશ્ચક્રિયઃ સ્યાત્, પૃથિવીકાયિકઃ પૃથિવીકાયાદિકાનામ્ આનપ્રાણં શ્વાસો-ચ્છૈસં મુક્તન્ પરિમુશ્વન્ વા સ્યાત્ ત્રિક્રિયઃ સ્યાત્ ચતુષ્ક્રિયઃ, સ્યાત્ પશ્ચક્રિયો

‘ એવં ચેવ ’ જય પૃથિવીકાયિક જીવ અપ્કાયિક જીવ કો શ્વાસોચ્છ-વાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા ઓર છોડતા હૈ-તવ વહ કદાચિત્ ત્રીન ક્રિયાઓં વાલા મી હોતાહૈ, કદાચિત્ ૪ ચાર ક્રિયાઓં વાલા મી હોતાહૈ ઓર કદાચિત્ ૫ પાંચ ક્રિયાઓં વાલા મી હોતાહૈ । ‘ એવ જાવ વળસ્મદ્કાદયં ’ ઇસી તરહ સે પૃથિવીકાયિક જીવ તેજસ્કાયિક કો, વાયુકાયિક કો, એવં વનસ્પતિકાયિક કો શ્વાસોચ્છવાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા હૈ ઓર છોડતા હૈ ? ઇસ પ્રશ્ન કે ઉત્તર કે રૂપ મેં મી વહી ઉત્તર જાનના ચાહિયે-કિં કદાચિત્ વહ ત્રીન ક્રિયાઓંવાલા હોતા હૈ, કદાચિત્ વહ ચાર ક્રિયાઓં વાલા હોતા હૈ ઓર કદાચિત્ વહ પાંચ ક્રિયાઓં વાલા મી હોતા હૈ । તાત્પર્ય કહને કા યહી હૈ કિં પૃથિવીકાયિક જીવ જય પૃથિવી કાયિક આદિ જીવોં કો શ્વાસોચ્છવાસ રૂપ સે ગ્રહણ કરતા ઓર છોડતા હૈ-તવ વહ ત્રીન ક્રિયાઓં વાલા મી હોતા હૈ, ચાર ક્રિયાઓં વાલા મી હોતા હૈ ઓર પાંચ ક્રિયાઓં વાલા મી હોતા હૈ ।

મહાવીર પ્રભુનો ઉત્તર—“ એવ ચેવ ” હે ગૌતમ ! અપ્કાયિક જીવને શ્વાસોચ્છવાસ રૂપે ગ્રહણ કરતો અને છોડતો પૃથ્વીકાયિક જીવ ક્યારેક ત્રણ ક્રિયાઓવાળો હોય છે, ક્યારેક ચાર ક્રિયાઓવાળો હોય છે અને ક્યારેક પાંચ ક્રિયાઓ વાળો હોય છે. “ એવ જાવ વળસ્મદ્કાદય ” એજ પ્રમાણે તેજસ્કાયિકને, વાયુકાયિકને અને વનસ્પતિકાયિકને શ્વ સોચ્છવાસ રૂપે ગ્રહણ કરતો અને છોડતો પૃથ્વીકાયિક જીવ ક્યારેક ત્રણ ક્રિયાઓ વાળો પણ હોય છે, ક્યારેક ચાર ક્રિયાઓવાળો પણ હોય છે અને ક્યારેક પાંચ ક્રિયાઓવાળો પણ હોય છે કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે પૃથ્વીકાયિક આદિ પાંચ પ્રકારના એકેન્દ્રિય જીવને શ્વાસોચ્છવાસ રૂપે ગ્રહણ કરતો અને છોડતો પૃથ્વીકાયિક જીવ અમુક સંયોગોમા ત્રણ ક્રિયાઓ વાળો હોય છે, અમુક સંયોગોમા ચાર ક્રિયાઓ વાળો પણ હોય છે. તે સંયોગો ઉપર બતાવવામા આવી ચુક્યા છે.

भवेत् इति भावः, ' एवं वाउक्काहणं वि सव्वे वि भाणियव्वा ' एवं-पृथिवी
वदेव अप्कायिकेनापि सर्वेऽपि भणितव्याः, तथाच अप्कायिकः पृथिवीकायादि-
कम् आनन् वा, प्राणन् वा, उच्चैमन् वा, निःश्वपन् वा कदाचित् त्रिक्रियः, कदा-
चित् चतुष्क्रियः, कदाचित् पञ्चक्रियो भवेदिति भावः, ' एवं तेउक्काहणं वि,
एवं वाउक्काहणं वि एवं पूर्वेत्तगीत्यैव तेजस्कायिकेनापि, एवं तथैव वायुकायि-
केनापि सर्वेऽपि भणितव्याः, तथा च तेजस्कायिको वायुकायिकश्च पृथिवीकाया-
दिकम् आनन् वा, प्राणन् वा, उच्चैमन् वा निःश्वपन् वा कदाचित् त्रिक्रियः
स्यात्, कदाचित् चतुष्क्रियः स्यात्, कदाचित् पञ्चक्रियः स्यात् इति भावः ।

' एवं वाउक्काहणं वि सव्वे वि भाणियव्वा एवं तेउक्काहणं वि, एवं
वाउक्काहणं वि ' पृथिवीकायिक की तरह से ही अप्कायिक के साथ
भी पृथिवीकायिक आदि सब का संबंध कर कहना चाहिये । तथा-
अप्कायिक जीव पृथिवीकायिक आदि जीवों को आसोच्छ्वास रूप से
जब ग्रहण करता है और छोड़ता है-तब वह कदाचित् तीन क्रिया-
ओंवाला भी होता है, चार क्रियाओंवाला भी होता है एवं पांच
क्रियाओं वाला भी होता है । इसी प्रकार से तेजस्कायिक और वायु
कायिक के साथ पृथिवीकायिक आदि सब का संबंध करने कहना
चाहिये-तथा-तेजस्कायिक और वायुकायिक जीव पृथिवीकायिक आदि
जीवों को आसोच्छ्वास रूप से ग्रहण करते हुए और छोड़ते हुए
कदाचित् तीन क्रियाओं वाले, कदाचित् चार क्रियाओं वाले और

‘ જાવ વળસ્સહકાર્યણં મંતે ! વળસ્સહકાર્યં ચેવ આણમાણે વા ? પુચ્છા ’
 હે મહન્ત ! યાવત્ વનસ્પતિકાયાયિકઃ જ્વલુ પૃથિવીકાયાયિકમ્, અપ્પકાયાયિકમ્, તેજ-
 સ્સકાયાયિકમ્, વાયુકાયાયિકમ્, વનસ્પતિકાયાયિકમ્, ચેવ આનન્ વા, માણન્ વા,
 ઉચ્છ્વન્ વા, નિશ્વપન્ વા, કતિક્રિયઃ સ્યાત્ ? વનસ્પતિકાયાયિકઃ પૃથિવીકાયાયિ-
 કાદીનામ્ આનપાણને શ્વાસોચ્છ્વાસૌ વા ગૃહ્ણન્ પરિમુશ્ચન્ વા કતિક્રિયો
 ભવેદિતિ પુચ્છા, મગવાનાહ—‘ ગોયમા ! સિય તિકિરિણ, સિય ચડકિરિણ,
 સિય પંચકિરિણ ’ હે ગૌતમ ! વનસ્પતિકાયાયિકઃ પૃથિવીકાયાયિકાદિ-વનસ્પતિ-
 કાયાયિકાન્તમ્ આનન્ વા, માણન્ વા, ઉચ્છ્વન્ વા, નિશ્વતન્ વા કદાચિન્ ત્રિક્રિયઃ
 સ્યાત્, કદાચિત્ ચતુષ્ક્રિયઃ સ્યાત્, કદાચિત્ પચ્ચક્રિયઃ સ્યાદિતિ ભાવઃ ॥સૂ.૦૨॥

મૂલમ્—જાઉક્કાર્યણં મંતે ! રુક્ખસ્સ મૂલં પચાલેમાણે વા
 પચાલેમાણે કસિકિરિણ ? ગોયમા । સિય તિકિરિણ, સિય ચડ-
 કદાચિત્ પાંચ ક્રિયાઓં વાલે હોતે હૈં । ‘ જાવ વળસ્સહકાર્યણં મંતે !
 વળસ્સહકાર્યં ચેવ આણમાણે ? પુચ્છા ’ ગૌતમ પૂછતે હૈં—હે મહન્ત !
 યાવત્ વનસ્પતિકાયાયિક જીવ પૃથિવીકાયાયિક કો, અપ્પકાયાયિક કો, તેજ-
 સ્સકાયાયિક કો વાયુકાયાયિક કો, એવં વનસ્પતિકાયાયિક કો શ્વાસોચ્છ્વાસ
 રૂપ સે જવ ગ્રહણ કરતા હૈં ઓર છોડતા હૈં, તવ વહ કિનની ક્રિયાઓં
 વાલા હોના હૈં ? હસકે ઉત્તર મેં પ્રશ્ન કહતે હૈં—હે ગૌતમ ! વનસ્પતિ-
 કાયાયિક જીવ જવ પૃથિવીકાયાયિક આદિ જીવોં કો શ્વાસોચ્છ્વાસરૂપ સે
 ગ્રહણ કરકે છોડતા હૈં—તવ વહ ‘ સિય તિકિરિણ, સિય ચડકિરિણ,
 સિય પંચકિરિણ ’ ત્રીન ક્રિયાઓં વાલા બી હો સકતાહૈં, ચાર ક્રિયાઓં-
 વાલા બી હો સકતા હૈં, એવં પાંચ ક્રિયાઓંવાલા બી હો સકતાહૈં. સૂ.૦૨॥

ગૌતમ સ્વામીનેા પ્રશ્ન—“ જાવ વળસ્સહકાર્યણ મંતે ! વળસ્સહકાર્યં ચેવ
 આણમાણેં પુચ્છા ? ” હે મગવન્ ! પૃથ્વીકાયાયિકને, અપ્પકાયાયિકને, તેજસ્સકાયાયિકને
 વાયુકાયાયિકને, અને વનસ્પતિકાયાયિકને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરતો અને
 છોડતો વનસ્પતિકાયાયિક એવ કેટલી ક્રિયાઓ વાળો હોય છે. ?

મહાવીર પ્રભુનેા ઉત્તર—હે ગૌતમ ! વનસ્પતિકાયાયિક એવ ન્યારે પૃથ્વી
 કાયાયિક આદિ એવાને શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂપે ગ્રહણ કરે છે અને બહાર કાઢે છે,
 ત્યારે તે “ સિય તિકિરિણ, સિય ચડકિરિણ, સિય પંચકિરિણ ” ક્યારેક ત્રણ
 ક્રિયાઓ વાળો પણ હોય છે ક્યારેક ચાર ક્રિયાવાળો હોય છે. અને ક્યારેક
 પાંચ ક્રિયાઓ વાળો પણ હોય શકે છે ॥ સૂ. ૨ ॥

किरिए, सिय पंचकिरिए, एवं जाव, वीयं पचाले साणे वा पुच्छा गोयमा ! सिय तिकिरिए, सिय जडकिरिए, सिय पंचकिरिए, सेवं भंते ! सेवं भंते ति ॥ सू० ३ ॥

“ नवमस्त चउत्तीसइयो उद्देशो समत्तो ॥ नवमसयं समत्तं ”

छाया—वायुकायिकः खलु भदन्त ! वृक्षस्य मूलं प्रचालयन् वा, प्रापानयन् वा, कतिक्रियः ? गौतम ! स्यात् त्रिक्रियः, स्यात् चतुष्क्रियः, स्यात् पञ्चक्रियः, एवं रुन्दम्, एवं यावत् बीज, प्रचालयन् वा पृच्छा, गौतम ! स्यात् त्रिक्रियः, स्यात् चतुष्क्रियः, स्यात् पञ्चक्रिय, तदेवं भदन्त ! तदेव भदन्त ! इति ॥ सु० ३ ॥

नवमस्य चतुस्त्रिंशत्तम उद्देशः समाप्तः नवमगतकं समाप्तम् ॥

टीका—क्रियाधिकारात् वायुकायिकस्य व्यापारविशेषविनिर्मुक्त्यायां क्रियावक्तव्यतां पृच्छति—‘ वाउकाइणं भंते ! रुक्खस्स मूलं पचालेमाणे वा, पवाडेमाणे वा, कइकिरिए ? ’ हे भदन्त ? वायुकायिकः खलु वृक्षस्य मूलं प्रचालयन् वा—प्ररुम्पयन्, प्रपानयन् वा—अधोनिपानयन् वा कतिक्रिय—क्रियन् क्रिया-

‘ वाउकाइणं भंते ! रुक्खस्स मूलं ’ इत्यादि ।

टीकार्थ—क्रिया का अधिकार चालू है इस से वायुकायिक जीव जब अपने व्यापार विशेष से विनिर्मुक्त होता है तब वह कितनी क्रियाओं वाला होता है ? उस बात को इस सूत्र द्वारा सूत्रकारने प्रकट किया है—इसमें गौतमने प्रश्न से ऐसा पूछा है—‘ वाउकाइणं भंते ! रुक्खस्स मूलं पचालेमाणे वा, पवाडेमाणे वा, कइकिरिए ? ’ हे भदन्त ! वायुकायिक जीव जब वृक्ष के मूल को कम्पित करता है उसे नीचे जमीन पर गिरा देता है, उस समय वह कितनी क्रियाओं वाला होता

“ वाउकाइणं भंते ! रुक्खस्स मूलं ” इत्यादि—

वान् स्यान् ? मगवानाह-‘ गोयमा । सिय तिकिरिण्, सिय चउकिरिण्, सिय पंनकिरिण् ’ हे गौतम । वायुकायिको वृक्षस्य मूल प्रचालयन् वा, प्रपातयन् वा, स्यात् कदाचित्त्रिक्रियो भवेत् . स्यात्-कदाचित् चतुष्क्रियो भवेत् , स्यात् कदाचित् पञ्चक्रियो भवेत् इति भावः । अत्र परितापादेः सम्भवेऽपि अचित्तमूलापेक्षया त्रिक्रियत्वं बोध्यम् , एवं वृक्षमूलस्य वायुना प्रचालयन् प्रपातयन् वा नदी मित्रादिषु पृथिव्या अनावृततत्त्वदशायामवसेयम् । ‘ एवं कंदं, एवं जाव बीयं, पनालेनाणे वा पुच्छा ’ एवं पूर्वोक्तरीत्या वायुकायिको वृक्षस्य कन्दम् , एवं यावत् वृक्षस्य बीजम् , मूलादारभ्य बीजपर्यन्तानि दशसंख्यकानि वृक्षाङ्गानि भवन्ति, तथाहि-मूलम् १, कन्दः २, सकन्धः ३, त्वग् ४, शाखा ५, प्रवालः

है ?-इसके उत्तर में प्रभुने ऐसा कहा है कि हे गौतम ! ' स्रिय तिकिरिए, स्रिय चउत्तरिए, निष पंचकिरिए ' वायुकायिक जीव जब वृक्ष के मूल को कम्पित करता है, उसे नीचे पृथ्वी पर गिरा देता है तब वह कदाचित् तीन क्रियाओं वाला भी होता है, कदाचित् वह चार क्रियाओं वाला भी होता है और कदाचित् वह पांच क्रियाओं वाला भी होता है । यहां वायुद्वारा परित्याप आदि होने की संभावना होने पर भी जो उसे त्रिक्रियावाला कहा गया है वह अचिन्त भूल की अपेक्षा लेकर कहा गया है । वायु द्वारा वृक्ष के मूल का कम्पित होना अथवा उसका उखड़ कर गिरना यह तब होता है कि जब वृक्ष या तो नदी के तट पर पृथिवी द्वारा अनावृत खुला हो खड़ा होता है । ' एवं कंदं, एवं जाव वीथं पचाले माणे वा पुच्छा ' मूल से

મહાત્મા પ્રભુને ઉત્તર--“ સિવ નિકિરિણ, સિથ ચત્કિરિણ, ત્રિય પંચકિરિણ ” હે ગૌતમ ! વૃક્ષના મૂળને કંપાવતો અને તેને જમીન પર પડતો વાયુકાયિક ભવ ક્યારેક ત્રણ ક્રિયાઓ વાળો હોય છે ક્યારેક ચાર ક્રિયાઓવાળો હોય છે, અને ક્યારેક પાંચ ક્રિયાઓવાળો પણ હોય છે. અહીં વાયુ દ્વારા પરિભ્રમણ આદિ થવાની સંભાવના હોવા છતાં પણ વાયુકાયિક ભવને ત્રણ ક્રિયાવાળો જ કહેવામાં આવ્યો છે, તે અચિત્ત મૂળની અપેક્ષાએ કહેવું છે. વાયુ દ્વારા વૃક્ષના મૂળને કંપાવવાનું અથવા તેને ઉભેલીને નીચે પછાડવું ત્યારે જ શક્ય બને છે કે જ્યારે વૃક્ષ નદીના કિનારા પર જમીન દ્વારા-માત્ર દ્વારા અનાવૃત્ત દશામાં ઊભું હોય છે.

“પર જરૂર જાવ તોય પચાલેમાણે વા પુઢા” મૂળથી લઈને બીજા પર્વનંતર ૨૦ વૃત્તાંગો છે.ય છે-(૧) મૂળ, (૨) કન્દ, (૩) સ્કન્દ (૫૩), (૪)

६, पत्रम् ७, पुष्पम् ८, फलम् ९, बीजम् १०, इति । एषु प्रत्येक प्रचालयन् वा प्रपातयन् वा कतिक्रिया भवेत् इति पृच्छा, भगवानाह ' गोयमा ! सिय तिक्रिरिण, सिय चउक्रिरिण, सिय पंचक्रिरिण ' हे गौतम ! वायुकायिको वृक्षस्य कन्दादारभ्य बीजपर्यन्तं प्रचालयन् प्रकम्पयन् वा, प्रपातयन् वा, स्यात् कदाचित् त्रिक्रियो भवेत्, स्यात् कदाचित् चतुष्क्रियो भवेत्, स्यात्-कदाचित् पञ्चक्रियो भवेदिति, तद्युक्तेः पूर्वमुक्तत्वात् ? अन्ते गौतमो भगवदवाक्यं सत्यापय-

लेकर बीज तक १० वृक्षाङ्ग होते हैं-मूल १, कन्द २, स्कन्द ३, त्वक् ४, शाखा ५, प्रवाल ६, पत्र ७, पुष्प ८, फल ९, और बीज १०, गौतमने प्रभु से यहां ऐसा पूछा है कि हे भदन्त ! इन १० वृक्षाङ्गों में से प्रत्येक वृक्षाङ्ग को कम्पित करता हुआ अथवा उनका पतन करना हुआ अर्थात् गिराता हुआ वायु कितनी क्रियाओं वाला होता है ? तब उसके उत्तर में प्रभुने ऐसा कहा है-' गोयमा ' हे गौतम-' सिय तिक्रिरिण, सिय चउक्रिरिण, सिय पंचक्रिरिण ' वृक्ष के कन्द से लेकर बीज तक से अङ्गों में से प्रत्येक अंग को कम्पित करता हुआ या उनको गिराता हुआ या उखाड़ता हुआ वायु कदाचित् तीन क्रियाओं वाला होता है कदाचित् चार क्रियाओं वाला होता है और कदाचित् पांच क्रियाओं वाला होता है । ऐसा वह कैसे होता है ? सो विषय को पीछे समझा दिया गया है । अब अन्त में प्रभु के वचन को सत्यरूप से स्वीकार

त्वक् छ.ल, (५) शाखा, (६) प्रवाल, (७) पत्र, (८) पुष्प, (९) फल
अने (१०) बीज गौतमस्वामी मंडावीर प्रभुने अङ्गी अवेो प्र.त. ३२ ८
के कंदशी लघुने बीज पर्यन्तता प्रत्येक वृक्षाङ्गने उपायने अथवा ते प्रभुने
पतन करने वायुकायिक एवं केटली क्रियाओं वाणो डाय छ ?

બ્રાહ્મ-‘ સેવં મંતે ! સેવં મંતે ! ત્તિ ’ હે મદન્ત ! તદેવં મવદુક્તં સત્યમેવ, હે મદન્ત ! તદેવં મવદુક્તં સત્યમેવેતિ ॥ સૂ. ૩ ॥

इति नवमशतके चतुस्त्रिंशत्तमोद्देशकः समाप्तः ॥ ९-३३ ॥

इति श्री विश्वविख्यात-जगद्गुरु-प्रसिद्धवाचक-पञ्चदशभाषाकलितललितकला-
पालापक-प्रविशुद्धगद्यपद्यनैकग्रन्थनिर्मापक-वादिमानमर्दक - श्रीशाहूछत्र-
पतिकोल्हापुरराजप्रदत्त ‘ जैनशास्त्राचार्य ’ षडभूषित-कोल्हापुर-
राजगुरु बालब्रह्मचारि- जैनाचार्य - जैनधर्मदिवाकर-पूज्यश्री --
घासीलालव्रतिविरचितायां ‘ भगवतीसूत्रस्य ’ प्रमेयचन्द्रिका-
ख्यायां व्याख्यायां नवमं शतकं सम्पूर्णम् ॥ ९-३४ ॥

करते हुए गौतम उनसे कहते हैं-‘ सેવં મંતે ! સેવં મંતે ! ત્તિ ’ હે મદન્ત ! આપકે દ્વારા કહા ગયા સ્વ વિષય સર્વથા સત્ય હી હૈ, હે મદન્ત આપકે દ્વારા કહા ગયા સ્વ વિષય સર્વથા સત્ય હી હૈ । એસા કહ કર વે ગૌતમ યાવત્ અપને સ્થાન પર વિરાજમાન હો ગયે ॥સૂ. ૩॥

નવવેં શતકકા ચૌનીસવાં ઉદ્દેશા સમાપ્ત

શ્રી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મ દિવાકર પૂજ્યશ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ
કૃત “ ભગવતી સૂત્ર ” કી પ્રમેયચન્દ્રિકા વ્યાખ્યા કે નવવાં
શતક સમાપ્ત ॥ ૯-૩૪ ॥

ગૌતમ સ્વામી કહે છે કે-‘ સેવં મંતે સેવં મંતે ! ત્તિ ’ “ હે ભગવન્ ! આપે જે કહ્યું તે સત્ય જ છે. હે ભગવન્ ? આપના દ્વારા આ વિષયનું જે પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું તે સર્વથા તે સત્ય જ છે. ” આ પ્રમાણે કહીને પ્રભુને વંદણા નમસ્કાર કરીને તેઓ પોતાને સ્થાને બેસી ગયા. ॥ સૂ. ૩ ॥

॥ નવમાં શતકનો ૩૪ મો ઉદ્દેશક સમાપ્ત ॥

શ્રી જૈનાચાર્ય-જૈનધર્મ દિવાકર પૂજ્યશ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ કૃત
“ ભગવતી સૂત્ર ” ની પ્રમેયચન્દ્રિકા વ્યાખ્યાનું નવમું શતક
સમાપ્ત ॥ ૯-૩૪ ॥

‘ज्ञाह-‘ सेवं भते ! सेवं भंते ! त्ति ’ हे भदन्त ! तदेवं भवदुक्तं सत्यमेव, हे भदन्त ! तदेवं भवदुक्तं सत्यमेवेति ॥ सू० ३ ॥

इति नवमशतके चतुःस्त्रिंशत्तमोद्देशकः समाप्तः ॥ ९-३३ ॥

इति श्री विश्वविख्यात-जगद्गुरु-प्रसिद्धवाचक-पञ्चदशभाषाकलिनललितकला-
पालापक-प्रविशुद्धगद्यपद्यनैरुग्रन्थनिर्मापक-वादिमानमर्दक - श्रीशाङ्खच-
पतिकोल्हापुरराजप्रदत्त ‘ जैनशास्त्राचार्य ’ पद्मभूषित-कोल्हापुर-
राजगुरु बालब्रह्मचारि-जैनाचार्य - जैनधर्मदिवाकर-पूज्यश्री --
घासीलालव्रतिविरचितायां ‘ भगवतीसूत्रस्य ’ प्रमेयचन्द्रिका
ख्यायां व्याख्यायां नवमं शतकं सम्पूर्णम् ॥ ९-३४ ॥

करते हुए गौतम उनसे कहते हैं-‘ सेवं भते ! सेवं भंते ! त्ति ’ हे भदन्त ! आपके द्वारा कहा गया सब विषय सर्वथा सत्य ही है, हे भदन्त आपके द्वारा कहा गया सब विषय सर्वथा सत्य ही है । ऐसा कह कर वे गौतम यावत् अपने स्थान पर विराजमान हो गये ॥सू० ३॥

नववें शतकका चौथीसवां उद्देशा समाप्त

श्री जैनाचार्य जैनधर्म दिवाकर पूज्यश्री घासीलालजी महाराज
कृत “ भगवती सूत्र ” की प्रमेयचन्द्रिका व्याख्या के नववां
शतक समाप्त ॥ ९-३४ ॥

गौतम स्वामी कहे છે કે-‘સેવં ભતે સેવં ભતે ! ત્તિ’ “ હે ભગવન્ ! આપે જે કહ્યું તે સત્ય જ છે. હે ભગવન્ ? આપના દ્વારા આ વિષયનું જે પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું તે સર્વથા તે સત્ય જ છે. ” આ પ્રમાણે કહીને પ્રભુને વંદણા નમસ્કાર કરીને તેઓ પોતાને સ્થાને બેસી ગયા. ॥ સૂ ૩ ॥

॥ नवमां शतकेनो ३४ मो उद्देशक समाप्त ॥

श्री जैनाचार्य-जैनधर्म दिवाकर पूज्यश्री घासीलालजी महाराज कृत
“ भगवती सूत्र ” की प्रमेयचन्द्रिका व्याख्या का नवमं शतक
समाप्त ॥ ९-३४ ॥

